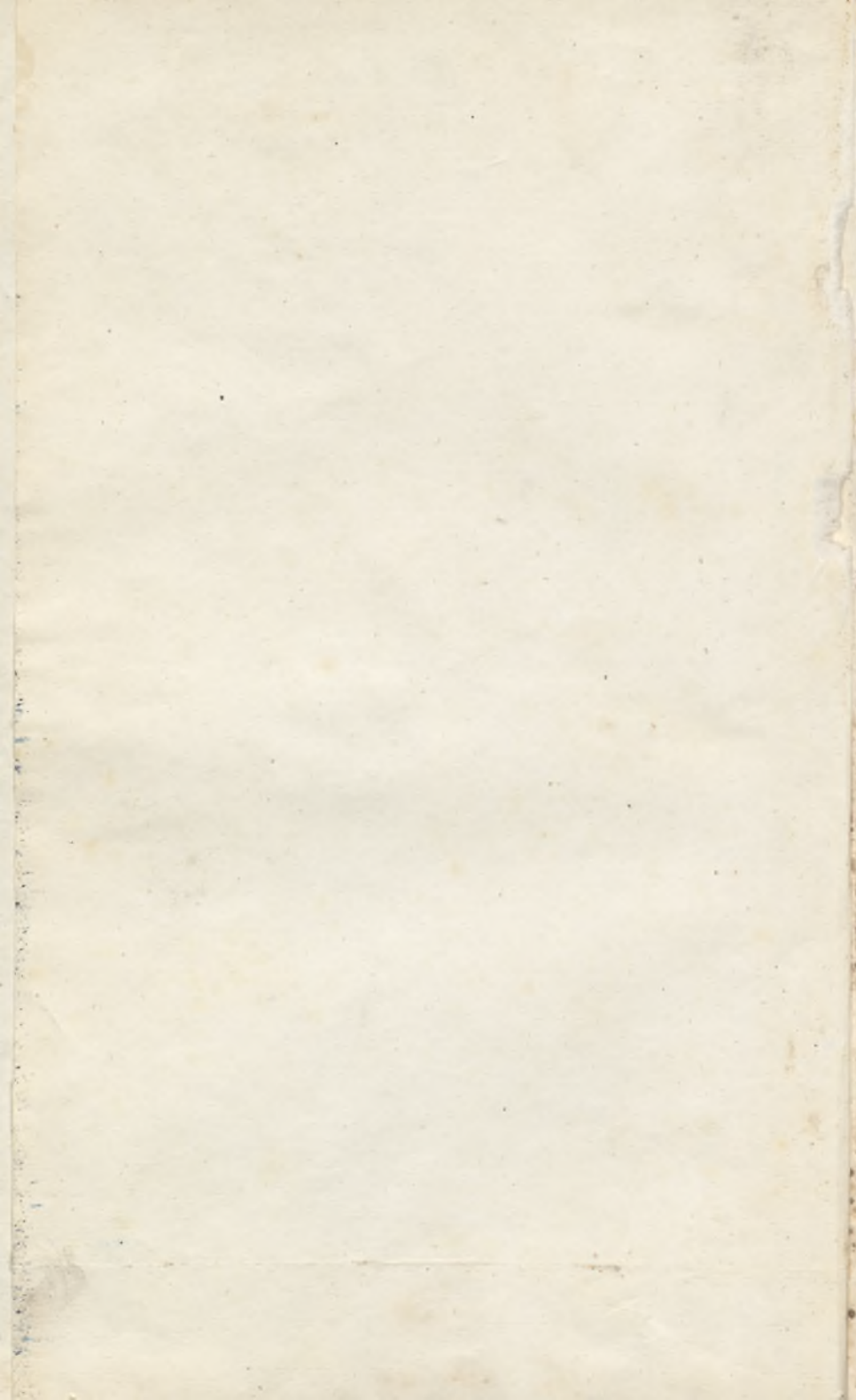

2457

Wolke

Lexicon Manuale Græco-Latinum
et
Latino-Græcum

primum a Beniamino Hæderico
institutum post curas Sam.
Patricii, Jo. Aug. Ernesti,
Car. Chr. Wendleri, J. Moreli,
Pet. Henr. Larcheri, Frid. Jacob.
Rastri, Car. Jacob. Blomfieldii

de novo castigavit, emendavit
auctavit Augustus Pinzger
recognoscens Fr. Passovio
editio quarta 2. vol. Lipsiæ
1827. v. p. Amstelodami, Florentiæ,
Londini, Lugd. Batavorum,
Parisii, Turini, Venetiis.

Ten stowensik jest prawie naj-
lepiy dla nauky i J. Gracki-
go, i nauky go nabyt dla
szkoly - praktycznej.
w Charkowie 1844. 3. 18. List.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON

MANUALE

Schrevelii

Корнелиевъ

Крѣтѣховъ

MOSQUAE.

Typis Sanctissimae Synodi,

1819.

77246L

ST

Phillips

A. Sponulobin
I

BENIGNE

LECTOR,

In Scholarum et Studiosae juventutis commodum et usum, libros jam aliquos antehac publici juris fecimus; et in similibus edendis operam adhuc nostram conferimus, quamvis Juventus librorum satis magnam copiam habere videatur, quibus tanquam manu ductoribus commodè uti possit ad studia sua promovenda et excolenda; ita ut vix quicquam jam desiderari posset, cujus non maxima subsidia habeat ac adjumenta. Tamen quum nuper cum Collegis meis mentionem ejus rei fecissemus; num scilicet quicquam desideraretur, quod in rem et commodum Studioforum *Φιλολογίαν* excudi posset aut deberet; de Lexico quodam Manuali Graeco condendo verba fecimus; quandoquidem experientia ac usu compereramus, in Pasoris Lexico plurima desiderari, quae suppleri deberent, ex illis praecipuè Auctoribus, qui passim in omnibus fere Scholis et Academicis praeleguntur. Verum quidem est, seorsim varios excusos esse Indices et Tractatus, è quibus Studiosi multa, etiam non utilia, petere possent; sed optandum fuisset illa conjunctim et uno in volumine exhibitam fuisse: verum hoc opus, hic labor. Posset fortè quis objicere nobis, in Lexico Scapulae nuperrime à nobis edito, et in aliis etiam Lexicis, nihil fere desiderari, quod linguae Graecae Studiosis non abunde satisfaciat, penumque non amplum suppeditet vocum, thematumque investigandorum: ita ut operis supervacanei videatur, aliud quid fingere aut formare velle. Non inficias eo, Lexica illa valde utilia esse, et perquam necessaria illis, qui seridè graecari velint, praesertim Lexicon illud Scapulae nuperrimè editum, quod tali methodo, tantoque artificio formatum est, ut nihil in eo desiderari videatur; cum ob exemplorum copiam et elegantiam; tum ob thematum investigandorum radices, derivativa, composita et decomposita, quae ordine

concatenato artificiosissimè se mutuo consequuntur. Verum ad alia ego respexi, commodis et usui quotidiano et extemporaneo Studiosorum inservire satagens, concinnare studui opus quoddam, mole exiguum, usu magnum; in quo pleraque themata prout obvia cuique fuerint, invenire datur, eorumque radices et primitiva verba, litteris capitalibus notata, ut ab aliis internosci possent: reliqua vero simplicia, derivativa, composita ac decomposita vulgaribus notis impressa. Etyma verò ex optimis quibusque scriptoribus desumpta addidi; non quidem quaecunque inveniri potuerunt (quum ex iis non pauca sine dubio sint futilia & ridicula) sed quae rationi magis consentanea visa sunt. Horum verò Auctorum, quorum themata investigata damus, hi ferè praecipui sunt: Sacri codices tum veteris tum novi Testamenti, Homerus cum ejus clavi, & Batrachyomachia, Hesiodus, Musaeus; Theognidis, Pythagorae & aliorum ἠθῶν, Isocratis Orationes παρακλιτικαί, Fabellae Aesopicae, &c. Ita ut in hoc nostro Lexico contineatur Manuale Pasoris, Clavis Homeri & Indices seorsim in eum excusi, Cadmus Graeco-Phoenix Martinii contractus, Anomala ferè omnia & themata investigatu difficiliora. Monendum etiam huic nostrae Editioni, ex Lexico Ionico & Dorico Aemilii Porti, multa addita, imò contracta ejus Lexica, hic simul à nobis exhibita, & plura alia, quae Lector ipse inter legendum deprehendere facile poterit. Insuper etiam huic nostrae editioni addidimus Lexicon Balthasari Garthii, contractum, seu Indicem Latinarum vocum locupletissimum & utilissimum, praesertim iis, qui ex Latino Graecum aliquod thema formare & componere volunt. Denique non abs re mihi visum, Juniores monere, ut in investigatione thematum praecipuè rationem habeant Dialecti Ionicae, ideoque è Grammaticis petant, quae illi Dialecto propria sint: ab illis α, sc. mutari in η, & pro λέγῃ,

dicere λόγιοι, & pro λόγοις, λόγοισι, & augmenta verborum saepissime rejici, E. g. pro ἔτυπον, τύπον, & sic in aliis. Tum & hoc observandum, ex nominativo casu reliquos casus formandos esse, & ex praesenti, praeterito & futuro, reliqua tempora facile deduci posse, modo paradigmata nominum & verborum recte calleant, et in promptu habeant. Haec ita commodo Studiosorum Φιλελλήνων concinnata, aequi bonique consule, & hisce nostris laboribus aliisque fave.

L E X I C O N M A N U A L E ,

Clarissimi Doctissimique Viri,

Dni CORNELII SCHREVELII,

M. D. et Gymnafii Lugdunenſis Rectōris
Vigilantiſſimi.

SCAPULA Grajugenae cum panderet abdita linguae,
 Acclamat Phoebus, *Graecia tota patet.*
 Excita applausu Gens, Aetas confluit omnis,
 Ardens Argolicas, ire, videre, plagas.
 Vix iter ingreſſi, tetricis cum pectora nutant
 Curis, et damnant taedia dura viae.
 Triste iter, horreſcens tenebris, infame ſalebris,
 Implexum dumis, tractibus ambiguum.
 Paucos invictae praefens constantia mentis
 Duxit ad Aſcraeum Maeoniumque ſenem.
 Spe poſita, innumeri fracti ceſſere labore,
 Claudis et mutilis obſita tota via eſt.
 Indoluit Phoebus; SCHREVELI ſolertia noſtri
 Adſit, et Aonias applicet arte manus:
 Dixit; inexhauſto dumos ruit ille labore,
 Nigrantes umbras undique falce premit.
 Scabras complanat ſalebras, et hiulca viarum
 Exaequat, fixo limite ſignat iter.
 Corripit ambages, facili penetrabilia pandit
 Tramite, diſſolvit vincula quaeque morae.
 Plaudunt Pierides, plaudit Cyrrhaeus Apollo,
Planum iter et facile eſt, Graecia tota patet.
 Ingeminant Nymphae, repetit convallibus Echo,
 Et reſonant ſylvae, *Graecia tota patet.*
 Accipe mente pia ſtudiis devota juvenus,
 Et quoſcunque alios Muſa Pelafga juvat,

Y
Accipite immensi memores monumenta laboris,
Et merita tantum tollite laude *Virum*.

H. CRAMERUS.

Ad eundem.

SCHREVELII in *Batavis Musas aequare canendo*

Pieridum toto de grege nemo potest.

Solus qui saeclo natus, melioribus astris;

Protegat ut nostras ore manaque Deas.

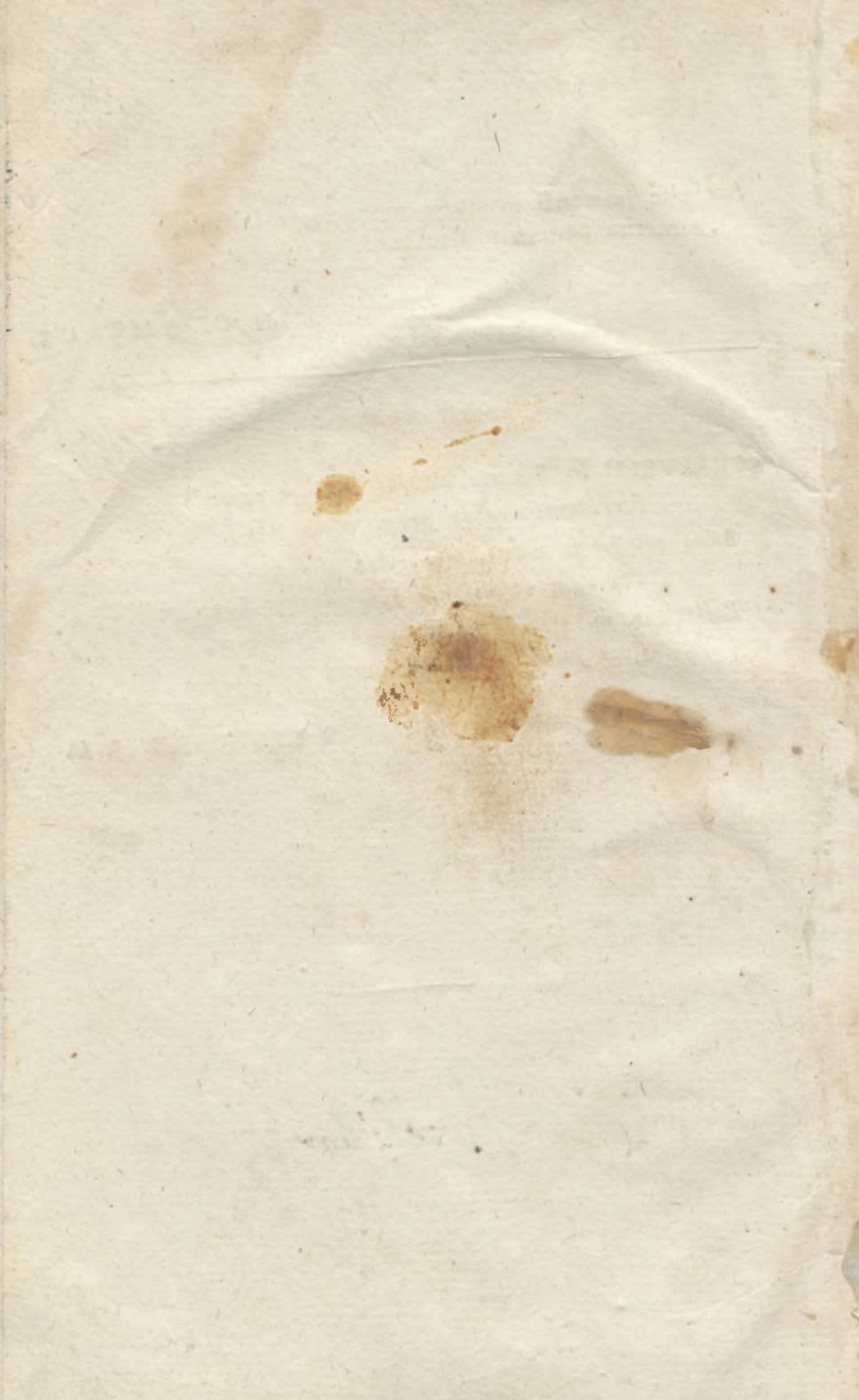
Posteritas, mirare VIRI non unius acta:

Quae sunt Unius, sed tamen acta VIRI.

REINERUS NEUHUSIUS. J. C.

Królikovitz

CORNELII SCHREVELII
LEXICON MANUALE
GRAECO-LATINUM.

A.

A Prima est apud Græcos littera, quam vocant ἄλφα, a prima Hebræorum Aleph. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β, secundum; γ, tertium, & c. In compositione verò multiplicem habet usum, aliquando enim est περιηλικόν, & vim privandi obtinet, ut βέβαιος, stabilis, ἀβέβαιος, instabilis, &c. Aliquando est επιταλικόν, quasi dicas, intensivum, hoc est, vim addit significationi: ut in εὐχάνης, εὐχίος. Interdum idem quod δὲ: ut ἀβίβλος pro δὲ βίβλος. Nota autem, quod in quibusdam dictionibus α impune absit vel adfit, ut otiosum dici possit: ἀναρίται, νηρίται, τραβέλοι, ἀστράβέλοι.

A pro ἦ Dor. articulus. ἄ, quo, Dor. pro ἦ adverb. sic & α, pro ε. Dor.

A, quae, articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὄ, quod.

A, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἄ, ἄ, ah, ah, lamentantis, ab α.

A, ἄ, ha, ha, he, ridentis, ut apud Latinos.

A ἄατος, per duplicem privationem, vel per pleonasm. τὲ α, valde noxius, et inno-

xius. ab α, priv. & ἄω, vel ἄτω, id est, βλάπτω. Th. ἄτάω, laedo. ἄατος, ὄ, ἦ ἦ, idem.

A ἄαδε, molestus fuit, a. 2. verbi ἄαδέω.

A ἄΖΩ, exhalo, f. σω, p. κα.

A ἄβην, deceptus fui, a. 1. pass. verbi ἄάμαι.

A ἄμνος, aucupii instrumentum.

A ἄπλοι, ἀάπτες, ab ἀάπτος, ε, ε, ἦ, non tangendus, ex α priv. & ἄπτω vel ἰάπτω, & perpleonasmum τὲ α, ἀάπτω, laedo, noceo.

A ἄρων, ὄ, nomen viri Hebraeum, & indeclinabile.

A ἄσάμην, ω, ἀλ, offendi, a. 1. med. verbi ἄτω vel ἄω, noceo, laedo. a. 1. ἄσα, Dor. pro ἦσα, & solutione τὲ ἦ in duplex breve, fit ἄασα, & in med. ἄασάμην. alii malunt ab ἀάσκω, noceo, ab α & ἄτω, ex ἄω. Sic a. 1. pass. ἀάδην, ης, ἦ, pro ἦδην. Th. ἀτάω, laedo.

A ἄσι, flant, 3. plur. ab ἄημι, flo. ut ἴσημι, ἰτάσι. Th. ἄω, flo, spiro.

A ἄχελον, incoercibile, ex α priv. & ἔχω, teneo, & in 3. person. perf. pass. ἔχεται, unde χετός ἦ ἀχέλος, & pleonasm. τὲ α, ἀάχελ. s.

Ἄταται, saturatur, 3. sing. ab
 ἄταμαι. Th. ἄω, flo, spiro.
 Ἄταλος, ε, ὁ, ἡ, insat:abilis, in-
 noxius. ex α, & ἀτάω, f. ἦσω.
 laedo.
 Ἀτάδδων, nomen antichristi.
 Ἀταί, Dor. pro ἠταί, ab ἠτη,
 pubes.
 Ἀτακῆς, mutus, ab α, & βάζω,
 loquor.
 Ἀτάκησαν, nescierunt, a. 1.
 ind. act. Ion. pro ἠτάκησαν,
 ab ἀτακέω, taceo. Th. βάζω.
 f.σω, & ζω, loquor. hinc βάζω,
 εως, ἡ, sermo, oratio.
 ἈΒΑΛΕ, ut nam, heu.
 Ἀβανία, acc. sing. ab Ἀβας,
 ανλος, ὁ, nom. propr. viri.
 ἈΒΑΖ, nos, ὁ, abacus. item
 tabula, seu mensa.
 ἈΒΑΡ, ρος, τὸ, placentaе genus.
 Ἀβαρῆς, ἔος, ὁ, ἡ, non dno-
 rosus, ex α priv. & βάρος,
 εος, τὸ, pondus. Th. βαρῆς, εἶα,
 ὁ, gravis, e.
 Ἀβας, Dor. pro ἠβας, gen. sing.
 ab ἠτη, quod vide.
 Ἀβαλος, ε, ὁ, inviis, ex α, &
 βατὸς pervius, quod à βαίνω,
 vado.
 Ἀβᾶ, ὁ, nomen Syriacum,
 ἀκλιτον, pater.
 Ἀβαλε, pro ἀνέβαλε, rejecit,
 a. 2. ind. ab ἀναβάλλω. Th.
 βάλω, jacio.
 Ἀβέβαιος, αἰα, ον, infirmus, a,
 um, ex α, & βέβαιος, firmus,
 stabilis. hinc βεβαίω, stabilio,
 firmo. βεβαίωσις, confirmatio.
 Ἀβελ, nomen viri Hebr. ἀκλιτον.
 Ἀβέλτερος, stolidus, ὁ τὸ βέλ-
 τιον μὴ γινώσκων.

Ἀβῆα, nomen viri Hebr. ἀκλιτον.
 Ἀβῆαθας, ὁ, nomen viri Hebr.
 ἀκλιτον.
 Ἀβιληνῆ, ἦς, ἡ, nomen regionis.
 Ἀβιος, ὁ, ἡ, cui non suppetunt
 ad victum necessaria, ab α,
 priv. & βίος. item d ves,
 longaevus, ab α, epitat. &
 βίος, ὁ, vita. Est & ἀβίος,
 valde robustus. item non vio-
 lentus. à βία, ἡ, vis, robur.
 Ἀβιδῶ, nomen viri Hebr. ἀκλιτον.
 Ἀβιώτος, ε, ὁ, ἡ, sine vita, non
 vitalis. à βίω, ὦ, f. ὠσω,
 vivo. Th. βίος, ε, ὁ, vita.
 Ἀβλαβῆος, innoxie, ab ἀβλα-
 βῆς, εος, ἑ, ἡ, innoxius, ex α,
 & βλαπῆ. f. ψω, laedo.
 Ἀβληῆς, ἦτος, ὁ, ἡ, nondum jactus,
 novus. Sed ἀβλητες, nondum
 ictus. utrumque ab α, priv.
 & βάλω, jacio.
 Ἀβληχρῆς, ἄ, ον, debilis, e, ab α,
 otiofo, & βληχρῆς, ε, ὁ, debilis.
 Ἀβοατί. Poët. & Dor. adverb.
 pro comm. poët. ἀβοητί, τσι-
 ἔσιν ἀνευ βοῆς, ἀνευ πολέμου.
 Ἀβελία, ας, ἡ, inconsultum, ino-
 pria consilii. ex α, & βελῆ,
 ἡ, consilium.
 Ἀβελότατα, adverb. inconsul-
 tissimè. vide ἀβελία. hinc
 ἀβελως, inconsideratè.
 Ἀβέτω, gen. Ion. pro ἀβέτε, ab
 ἀβέτης, ε, bobus carens,
 ex α, & βῆς, bos, vacca.
 ἈΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἀβρα, ancilla
 adolescentior.
 Ἀβραάμ, nomen viri, ἀκλιτον.
 Ἀβρομος, ἑ, ἡ, strepitum mag-
 num edens: quasi ἄμα βρόμω.
 Them. βρέμω, fremo.

ΑΒΡΟΣ, ἄ, ὄν, *mollis, delicatus*. hinc ἀβροτης, ητος, ἦ, *mollities*. Dor. ἀβρότας.

ΑΒΡΟΤΗ, ης, ἦ, *nox*, nonnquam νύξ additur. hinc ἀβροτάζω, *in nocte vagor*.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ, ε, ὄ, *abrotonum*, genus herbæ.

Αβροχαιτας, α, ὄ, Dor. & AEol. pro comm. ὁ ἀβρός τὴν χαιτήν ἔχων, vel ὁ ἀβρὸν τὴν χαιτήν ἔχων, qui est *delicata tenebraque coma*. *Anacreon*.

Αβροχος, ε, *immadidus*, ex α & βρέχω, f. ζω, *madefacio*.

ΑΒΡΥΝΑ, vel ἀβρυνα, τὰ, *mora*.

Αβρυνω, f. νῶ, *orno*. Th. ἀβρός, *mollis*.

Αβρωρος, ε, ὄ, ἦ, *non voratus*, ex α priv. & βρώσκω, *comedo*.

Αβυδος, ε, *Abylus*, nomen propr. *insulæ*.

Αβυδοδι, *Abydo oriundus*, & *ibidem habitans*.

Αβυσσος, ε, ἦ, *infinitæ profunditatis vorago, gehenna*. ex α & βυσσός, ε, Ion. pro βυθός, ὄ, *fundum*.

Αγαδός, ε, ὄ, nomen viri.

Αγάγας, qui *duxit*, Ion. pro ἀγαγών, part. aor. 2. verbi ἄγω, *duco*. f. ζω.

Αγαγὲν, Dor. pro ἀγαγεῖν, aor. 2. inf. act. Att. verbi ἄγω, *duco*.

Αγάγοι, *reducatur*, aor. 2. opt. act. Att. ἀγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. & Ion. ἀγαγών, part. a. 2. Att. pro ἀγών. a. 2. sub. ἀγάγω, ab ἄγω, *duco*. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 2. ἦγον, Att. ἦγαγον.

Αγάζομαι, f. σομαι, *succenseo, invideo, admiror*. Th. ἀγάζω, vel ἀγάομαι, *miror*.

Αγάθεος, ἑα, ὄν, Dor. pro ἠγάθεος. vide in ἠγαθήν.

Αγαθίς, ίδος, ἦ, *glomus*. Th. ἀγαθός, *bonus*.

Αγαθοεργίη, ης, ἦ, Ion. *beneficentia*. vide ἀγαθοεργός.

Αγαθοεργός, & contractè ἀγαθεργός, ε, ὄ, *beneficus*. ex ἀγαθός, *bonus*, & ἔργον, *opus*. hinc ἀγαθοεργέω, ᾧ, *benefacio*. f. ἦσω. p. ἠγαθοεργήκα.

Αγαθοποιέω, ᾧ, *beneficio afficio, rectè ago*. f. ἦσω. a. 1. inf. act. ἀγαθοποιῆσαι. hinc ἀγαθοποιῆται, ας, ἦ, *benefactum*. ἀγαθοποιός, ε, ὄ, *beneficus*. ex ἀγαθός, *bonus*, & ποιέω, *facio*.

Αγαθοσπερ, *quamo's bonus*, adjectio enim ista syllabica, sæpe significat, *etsi*.

Αγαθεργίη, ης, ἦ, Ion. *beneficium*. per crasin pro ἀγαθοεργίη, quod vide.

Αγαθωσύη, ης, ἦ, *bonitas*.

Αγαθωτάτω, dat. sing. superlat. grad. regularis, quasi ab ἀγαθός, *bonus*.

Αγαίεται, 3. person. ind. ab ἀγαίομαι, *irascor, invideo*. Th. ἀγάζω, ᾧ, f. ἦσω, *demiror*.

Αγακλειτός, *valde celebris, inclutus*. ab ἀγαν, *valde*, & κλειτός, quod à κλέος, τὸ, *gloria*.

Αγακλής, ἑός, ὄ, ἦ, *poët.* pro ἀγακλήης. idem quod ἀγακλήός, quod vide.

Ἀγακλυτός, ἔ, ὁ, *inclutus*, ex
ἀγαν, *nimis*, & κλυτός, *celeb-*
ris, quod ἀκλύω, *audio*. ἀγακ-
λυτοῖσιν, dat. pl. Ion.

Ἀγαλλιάω, ᾧ, *exulto*, f. ἄσω.
p. ἠγαλλίακα. a. i. m. ἠγαλ-
λιασάμην, ω, απο, a. i. pass.
ἠγαλλιάσθην. hinc ἀγαλλίασις,
εως, ἡ, *exultatio*. Th. ἀγάλλω,
orno.

ἈΓΑΛΛΟΧΟΝ, *lignum Indi-*
cum odoratum.

ἈΓΑΛΛΩ, f. λῶ, p. κα, orno,
facio delectabile. ἀγάλλομαι, η,
στα, ornor. hinc ἀγαλμα,
ἄλος, τὸ, *ornamentum*, *oblecta-*
mentum, f. *mulachrum*. hinc ἀ-
γαλμαλοποιός, ἔ, ὁ, *statuarius*,
ἀ ποιέω, *facio*, & τὸ ἀγαλμα.

Ἀγάμαι, *admiror*. f. ἀγάσομαι.
a. i. m. ἠγασάμην. aor. i.
pass. ἠγάσθην, Th. ἀγάω, *miror*.

Ἀγάμος, ἔ, ὁ, ἡ, *caelebs*, εκ α,
& γάμος, ἔ, ὁ, *nuptiae*.

ἈΓΑΝ, *adverb. nimis, valde*.

ἈΓΑΝΑΚΤΕΩ, ᾧ, f. ἦσω. p.
ηκα. *doleo, indignor, aegrè fero*.
a. i. ἠγανακίησα. a. i. part.
ἀγανακίησας. in gen. fing.
part. praef. ἀγανακίεντος. hinc
ἀγανακίησις, *indignatio*. ἀγα-
νακίηκός, ἔ, ὁ, *querulus*.

Ἀγανῆσι, dat. pl. Ion. f. g.
pro ἀγαναῖς, ἀγανοῖσι, dat.
pl. m. g. ab ἀγανός, ἡ, ὄν,
mitis, placidus, in superl. ἀ-
γανώτατος. Th. γάνος, *eos*,
τὸ, *laetitia*.

Ἀγάνυφος, *nivosus*, ab ἀγαν,
valde, & νίφω, *ningo*.

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui leni*
est an. mo. ab ἀγανός, ἔ, ὁ,

mitis. quod ἀ γάνος, *eos*, τὸ,
laetitia. & Φρήν, *meus*.

Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ, quod
vide.

Ἀγάπαζε, *ama*, praef. impe-
rat. ab ἀγαπάω, Poet. pro
ἀγαπάω.

Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπά-
ζουσι, *diligunt*. verbi ἀγαπάω,
Poet. pro ἀγαπάω, quod vide.

Ἀγαπάλα, Dor. pro ἀγαπήλα,
plur. n. g. ab ἀγαπάω.

ἈΓΑΠΑΩ, ᾧ, f. ἦσω. p. κα.
diligo, amo, osculor. ἀγάπα,
praef. imperat. ἀγαπᾶν, inf.
ἀγαπήσας, *amator*, a. i. part.
ἠγαπημένος, *dilectus*. perf. part.
pass. Hinc ἀγάπη, ἡ, *amor*,
dilectio. ἀγάπημα, idem. ἀγα-
πήλος, ἔ, ὁ, *dilectus*. ἀγάπαι,
convivia Christianorum.

Ἀγαπήνωρ, *fortitudo nis vel vi-*
rorum amans, ab ἀγαπάω,
amo, & ἀνήρ, *vir*.

Ἀγαπήνη, *diligere*, Atticè, pro
ἀγαποῖμι, praef. opt. ab
ἀγαπάω.

Ἀγάρ, ἡ, *nomen servae*, ἀκλίον.

ἈΓΑΡΙΚΟΝ, ἔ, τὸ, *agaricum*,
fungi arboris nomen. vide
Plin. lib. 52, cap. 9.

Ἀγάρροος, *aestuosus*, ab ἀγαν,
valde, & ῥέω, *fluo*.

Ἀγάσαντο, *admirabantur*, 3.
plur. a. i. m. pro ἠγάσαντο
Ion. ἀγασάμην, a. i. opt.
med. ab ἀγάμαι, Th. ἀγάω,
miror.

Ἀγαθαί, praef. inf. ab ἀγάμαι,
admiror. ἀγαθαίς, *admiratus*,
a. i. part. pass.

Ἀγασσάμενος, *laetatus, admiratus*, a. i. m. part. *geminat.* σσ, Poët. ab ἀγαμαι. f. ἀσσαι. Th. ἀγάω, *miror.*

Ἀγαστός, ἡ, ὄν, *admirandus*, ab ἀγαμαι, *admiror.* Th. ἀγάω, *miror.*

Ἀγάσῳρ, ὄρος, ὁ, *uterinus frater*, quasi ὀμογάσῳρ. Th. γασῆρ, ἔρος, ἡ, *venter.*

ἈΓΑΣΤΛΛΙΣ, ἴδος, ἡ, *frutex*, unde *Ammoniacum* elicetur.

Ἀγυή, & Dor. ἀ, ἡ, *nomen* *feminae* *splendidae.*

Ἀγαυός, ἄ, ὁ, *nobilis, admirabilis*, gen. pl. ἀγαυῶν, ab ἀγάω, *miror.*

Ἀγαυρῆ, gen. sing. *ferocis.* Th. γαυρῆ, ἄ, ὁ, *superbus.* ἀγαυρῆς, *valde superbus*, α, *non est* *privativum*, *sed intensivum.*

Ἀγάφθγκλος, ἄ, ὁ, ἡ, *valde sonans.* Poët. ab ἀγαν, *valde*, & φθέγγομαι, *sono.*

ἈΓΛΩ, ἡσω, p. ηκα. vel ἀγάομαι, *demiror, stupeo.* Hinc ἀγη, ἡ, ἡ, *admiratio.* ἀγαῖος, ἄ, ὁ, *admirabilis:* ut & ἀγαυός, ἄ, ὁ, *praeclarus.* ἀγαίωμα, *admiror, succenseo.* ἀγαμαι, & ἀγάζομαι, *admiror.* ἀγχομα, αἶος, τὸ, *veneratio.* ἀγαστός, *admirabilis.*

Ἀγγαρέω, *angario, cogo.*

ἈΓΓΑΡΟΙ, ὦν, οἱ, *regum nuntii* *seu tabellarii.* Hinc ἀγγαρέω, *adigo ad currendum, vel ferendum aliquid.* Ἀγγαρος, *basilius.* Ἀγγαρεα, ὦν, τὰ, *stationes*, in *quas angari peracto diei penso* *diverte-*

bant. hinc & ἀγγαρεῖον, & Ἴον. ἀγγαρεῖον.

Ἀγγέ pro ἀγγεα, τὰ, *vasa, nom.* pl. n. g. ab ἀγγος, εος, τὸ, *vas quodlibet.* ἀγγεσι, dat. pl. Ἀγγεῖον, ἄ, τὸ, *vas.*

Ἀγγεῖσι, pro ἀγγεῖσι, *nuntiabant*, f. i. ind. *dissolut.* diphthongi. ab ἀγγέλω, *nuntio.* f. λῶ. p. ἡγγελα.

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Ἴον. pro ἀγγελία, *praecipua potestas renuntiandi oraculi, quod quis audivit.* Th. ἀγγέλω.

Ἀγγελιηφόρος, ἄ, ὁ, *nuntius, internuntius.*

ἈΓΓΕΛΩ, *nuntio.* f. λῶ. p. κα. a. i. ἡγγελα. a. i. part. pass. ἀγγελθεῖς, εῖσα, p. m. ἡγγελα. ἀγγελοῖων, Att. pro ἀγγελέτωσαν, *nuntient*, part. pro *imperat.* Sic τυπλόντων pro τυπλέτωσαν. unde est, ἀγγελος, ἄ, ὁ, *nuntius, angelus,* ἀγγελία, ας, ἡ, *nuntium.* ἀγγελιώτης, ἄ, ὁ, *nuntius.*

Ἀγγήιον, ἄ, τὸ, Ἴον. pro ἀγγεῖον, *vas.*

ἈΓΓΟΣ, εος, τὸ, *vas quodlibet.* hinc ἀγγεῖον, ἄ, τὸ, *idem.* ἀγγεωδης, εος, ὁ, ἡ, *vasis formam habens.* ἀγγεῖδιον, ἄ, τὸ, *vasculum.*

Ἀγγεῖριον, vel ἀγγερον, *cucumis.*

Ἀγγε, age, & ἀγεθῖ pro ἀγετε, *agite*, *adverb. hortantis*, ab a. 2. *imperat.* verbi ἀγω, *ago.* & ἀγε, Dor. pro ἡγε, *duxit*, a. 2.

ἈΓΓΕΙΡΩ, *congrego, colligo*, f. ερῶ, p. ἡγερκα, & Attic. ἀγήγερκα. ἀγερα. a. i. inf.

- ἄγειρας, part. ἄγειραν, 3. plur.
 a. 1. act. Ion. pro ἡγειραν.
 a. 1. pass. ἡγέρθη. f. 1. ἡ-
 γερθήσομαι.
 Ἀγείτο, Dor. pro comm. ἡγείτο,
 3. fing. imperf. verbi ἡγέο-
 μαί, *duco*.
 Ἀγελείη, Ion. pro ἄγελεία ας,
 ἡ, *praedatrix*. ab ἄγω, *duco*,
 & λεία, ἡ, *praeda*.
 ΑΓΕΛΗ, ης, ἡ, *armentum, grex*.
 ἀγέληθεν, *ex armento, ἀγεληδόν*,
adverb. gregatim, ἀγέληφι,
in grege. nam Φι & Φιν, est
 syllaba, quam Poëtæ inter-
 dum addunt dativis casibus.
 ἀγελήτης, ♂, ὁ, & ἀγελαῖος, ♂,
 ὁ, *armentalis, qui est ex grege*.
 ἀγελαίων, ὄνος, ὁ, *locus ar-*
menti.
 Ἀγέμεν, praef. inf. pro ἄγειν,
 Ion. ab ἄγω, *duco*, f. ζω.
 Ἀγεμονέειν, Dor. pro comm.
 Poët. ἡγεμονέειν, τέλεισιν ἡγε-
 μόνα εἶναι *Ducem esse*.
 Ἀγεμών, ὄνος, ὁ, Dor. pro ἡγε-
 μῶν *dux, &c*.
 Ἀγεν, *ducebat*, imperf. Ion. ab
 ἄγω, vel Boeotice pro ἄγησαν,
fracti sunt, a. 2. pass. ab
 ἄγην. id autem ab ἄγνυμι,
 seu ἄγω, *frango*. f. ἄζω.
 Ἀγενεαλόγητος, ♂, ὁ, ἡ, *sine ge-*
nera. ex α, priv. & γενεα-
 λόγητος, verbi γενεαλογέω, ὦ
generis seriem deduco, à γενεα-
λόγος, ♂, ὁ, genealogiae scrip-
tor, ex γενεα, ᾶς, ἡ, proge-
nies, quod à γείνομαι, nascor,
 & λόγος, quod à λέγω, *dico*.
 Ἀγενής, εὖος, ὁ, ἡ, *cujus genus*
est obscurum, ignobilis, ex α,

- & γένος, εὖος, τὸ, *genus*. Th.
 γείνομαι *gignor*.
 Ἀγεο, & ἡγεο, pro ἡγε, *duc*,
 praef. imperat. ab ἡγέσμαι.
 Vel ἄγεο, pro ἄγε, praef.
 imperat. verbi ἄγομαι, *duco*.
 ἄγεόμενοι pro ἄγομενοι, *ducti*.
 ἄγεσθαι, praef. inf.
 Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι, *duco*,
 &c.
 Ἀγέραςτος, ♂, ὁ, ἡ, *sine munere*,
 ex α, priv. & γέρας, αἶος, τὸ,
praemium.
 Ἀγερῆω, Poët. pro ἀγείρω,
congrego.
 Ἀγέρθη, *congregatus est*, & in
 plur. ἀγερεθην, pro ἡγέρθη &
 ἡγέρθησαν. a. 1. ind. pass.
 Ion. ab ἀγείρω.
 Ἀγίροντο, *congregabantur*. a. 2.
 med. ab ἀγείρω, *congrego*.
 alii volunt esse imperf. pro
 ἡγίροντο. nam & Poëtæ dicunt
 ἀγέρω, pro ἀγείρω.
 Ἀγερσις, vide ἐγερσις, *excita-*
tatio. Th. ἀγείρω, *colligo*. vel
 ἐγείρω, *excuso*.
 ΑΓΕΡΩΧΟΣ, ♂, ὁ, ἡ, *superbus,*
ferox. hinc ἀγερωχώς, *super-*
be. ἀγερωχία, ας, ἡ, *superb.*
 Ἀγες pro ἄγε, *age*, praef.
 vel a. 2. imper. Poët. ab
 ἄγω. ἀγεσκεν, Ion. pro ἡγε
ducebat. imperf. & ἄγες, Dor.
 pro ἡγες, *ducebas*.
 Ἀγέσθαι, praef. inf. pass. ἀγέ-
 σθω, *ducat*, praef. imperat. ab
 ἄγω, *duco*. f. ἄζω. p. ἡχα. a.
 2. ἡγον.
 Ἀγέστρατος, ♂, ὁ, ἡ, *dux exerci-*
tus. ab ἄγω, *duco*, & στρατός,
 ♂, ὁ, *exercitus*.

- Ἄγει' & ἄγετε, agite, adverb. hortantis. ab ἄγω, duco. vel præf. imperativi.
- Ἄγεστος, ♂, ὁ, ἡ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit. ex α, & γέωω, gusto. f. σω.
- Ἄγη, ης, ἡ, stupor, admiratio. ab ἀγάω. f. ἦσω. demiror, stupeo. Vel ἄγη pro ἑάγη, Ion. fractus es, ab ἀγνυμι. f. I. ἄξω. a. 2. ἦγον, & in pass. ἦγην Attice ἑάγην, & Ion. ἄγην ης, η. ab ἄγω frango.
- Ἀγηγέσται Att. & Ion. pro ἡγερέμενοι εἰσι 3. plur. perf. pass. ab ἀγείρω, congrego.
- Ἀγήγεκα, congregavi, perf. Attic. pro ἡγερεκα. sic ἀγήγεσμα, perf. Att. pro ἡγερεμα. ab ἀγείρω, colligo.
- Ἀγῆλαι sacra se. ornasse, a. I. inf. act. ab ἀγάλλω. f. αλλῶ. a. I. ἡγάλα. a. I. part. ἀγήλας.
- Ἀγηλάλιω cum tenui, fugo. cum aspero, expello scelus.
- Ἀγῆνωρ, fortem, acc. sing. ab ἀγῆνωρ ρες, ὁ, strenuus. ex ἄγαν valde, & ἀνῆρ vir. hinc ἀγῆνωρεια, superbia. ἀγῆνωρῆσιν, dat. plural. Ion. Est & Ἀγῆνωρ, nomen propr.
- Ἀγηνοχα, duxi, perfect. Attic. pro ἦχα, Attic. ἀγῆνοχα, & pleonasmō litteræ ο, ἀγῆνοχα verbi ἄγω. f. ἄξω. a. 2. ἦγον, Att. ἦγαγον.
- Ἀγήραος, ♂, ὁ, ἡ, senii expers, pro ἀγήραλος, Poët. ex α priv. & γήρας, ἄλος, τὸ, senectus.
- Ἀγήραος ω, ὁ, ἡ, idem quod ἀγήραλος, ἀγήραος. in acc. ἀγηρω, sine ν, reperitur.
- Ἀγήσαδαι, Dor. pro ἡγήσαδαι, hocque pro διηγήσαδαι, narrare, recensere.
- Ἀγησι, 3. fing. ind. ab ἀγῆμι, inusitat. pro ἀγαμαι, admiror. Th. ἀγάω.
- Ἀγησιλάος, ♂, ὁ, Princeps Lacedæmonius, ex ἄγω, duco, & λαός, populus.
- Ἀγησιχορες, ὁ, Poët. & Dor. pro ἡγησιχορες, ♂, ὁ, qui choris præest. Ex ἡγέομαι, duco, & χορός, chorus.
- Ἀγηλήρ, ἦρος, ὁ, Dor. pro ἡγήλήρ, comm. ἡγεμών, ὄνος, ὁ, dux, princeps.
- Ἀγητός, ♂, ὁ, admirabilis. in pl. ἀγηλοί. Th. ἀγάω, ἦσω, stupeo.
- Ἀγιάζω, sanctifico. f. σω. p. κα. a. I. pass. ἡγιαάθην. f. I. pass. ἡγιαάθησομαι. hinc ἡγιασμός. vide ἅγιος, sanctus.
- Ἀγνέω Poët. & Ion. idem quod ἄγω, ago, duco.
- ἈΓΙΟΣ, ♂, ὁ, sanctus. hinc ἀγίότης, ἦλος, ἡ, sanctificatio. ἀγιάω, & ἀγιάζω, sanctifico. ἡγιασμός, ♂, & ἡγιασμα, ἄλος, τὸ, sanctificatio.
- Ἀγιον, τὸ, sanctuarium. ἅγια, ὠν, τὰ, tabernaculum primum, caelum secundum et tertium.
- Ἀγισυνη, ης, ἡ, sanctimonia.
- ἈΓΚΑΙ, ulnae, nom. pl. ab ἀγκῆ, ἦς, ἡ: hinc ἀγκάλη, ἀγκαλις, ἡ, & ἀγκάλομαι seu ἀγκαλιζομαι, ulnis complector.
- Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna, idem quod ἀγκῆ, vel ἀγκαί, αἰ, ulnae.
- Ἀγκαλον, revoca, a. 2. imperat. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκαλέω

pro ἀνακαλέω, reuoco. ἀγκα-
λέει, 3. præf. ind. Poët. pro
ἀνακαλεῖ. Th. καλέω, uoco.
Ἀγχεα, pl. num. ualles, ab
ἄγκος, eos, τὸ, uallis.
Ἀγκειμαι, pro ἀνάκειμαι, re-
cubo, Poët. Syncop.
Ἀγκή, ἥς, ἡ, ulna. vide ἀγκαί.
ἈΓΚΙΣΤΡΟΝ, 8, τὸ, hamus.
Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a.
i. part. ab ἀνακλίνω, reclino.
Sic & in reliquis, ἀγκρίνω
pro ἀνακρίνω, &c.
ἈΓΚΟΪΝΗ, Poët. ulna, ex
ἀγκών, quasi ἀγκώνη.
Ἀγκομίξεν, Poët. Syncop. pro
ἀνακομίξεν, reportare. hinc
ἀγκομίζων per enallagen, pro
ἀνακομίζων, præfens pro fu-
turo. ἀγκομίσαθ' 3. fing. a.
i. opt. med. ejusd. verbi.
Ἀγκονέω, studiose in opere uersor:
ab ἀνά & κονέω, festino.
ἈΓΚΟΣ, eos, τὸ, uallis. hinc
ἀγκίον, 8, τὸ, uallis parua.
Ἀγκέρομαι, Dor. syncop. pro
ἀνακρέρομαι. Th. κρέω, pulso.
ἈΓΚΥΛΗ, ἥς, ἡ, amentum,
jaculi genus. genus poculi. u.
tium lingua.
Ἀγκυλομήτω, gen. Ion. ab
ἀγκυλομήτης, 8, ὁ, uersipellis,
uersutus. ex ἀγκύλος, obliquus,
& μήτις, eos, ἡ, consilium.
ἈΓΚΥΛΟΣ, 8, ὁ, aduncus,
curuus. hic ἀγκυλώω, incuruo.
ἀγκύλωσις, incuruatio.
Ἀγκυλότοξος, 8, curuum arcum
habens, ab ἀγκύλος, curuus,
& τόξον, arcus.
Ἀγκυλοχεῖλαι, repandi rostri,
nom. pl. ab ἀγκυλοχείλης, 8,

ὁ, ex ἀγκύλος, curuus, & χεῖλος,
eos, τὸ, labrum. Dicimus &
ἀγκυλόχευλος, 8, ὁ.
Ἀγκυλοχῆλαι, unguis curuus.
nom. pl. à χηλή, ἥς ἡ, forfex
cunctorum, item ungula bifida.
ἈΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, anchora. præ-
sidium. hinc ἀγκυρώω, anchora
firmo. ἀγκυρίζω, supplantō.
ἈΓΚΩΝ, ὄνος, ὁ, cubitus. hinc
ἀγκωνίσκος, paruus cubitus.
Ἀγλαΐαι, voluptates, nom. plur.
ἀγλαΐαιων gen. pl. AEol. ab
ἀγλαΐα, ας, ἡ, ἀγλαΐη, dat.
Ion. ἀγλαΐησιν, dat. pl. Ion.
Th. ἀγλαος, 8, ὁ, splen-
didus.
Ἀγλαΐεῖσθαι, f. i. m. Attic. pro
ἀγλαΐσεσθαι, ab ἀγλαΐζω, orno,
illustrem facio. Nam Attici
in f. i. tollunt σ. & ultimam
circumflectunt. ut pro ἴσω,
dicunt ἰῶ. ab ἀγλαος, splen-
didus.
Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύ-
νομαι, splendeo.
Ἀγλαάγυις, 8, ὁ, ἡ, Poët. ὁ
ἀγλαά ἢ καλὰ γυῖα ἢ μέλη
ἔχων, ἡ ποιῶν. Qui splendida
uel pulchra membra habet uel
facit.
Ἀγλαόδενδρος, 8, ὁ, ἡ, Poët.
qui pulchras fert arbores.
Ἀγλαόθρονος, 8, ὁ, ἡ, splendi-
das sedes habens. Musarum
epithetum.
Ἀγλαόκαρπος, 8, ὁ, ἡ, quae
pulchrum habet carpum. per
synced. pro formosus. Home-
rus, passim Θέτιν ἀργυρόπεζαν,
quam Pindarus uocat ἀργυρό-
καρπον.

Ἀγλαόκερος, ♂, ὁ, ἢ, ὁ ἀγλαός κέρος ἔχων, qui illustres pueros habet.

Ἀγλαΐκαμος, ♂, ὁ. Poët. ὁ ἀγλαός περὶ τὸν κῶμον, qui decorat et ornat comitatum aliquem.

ἈΓΛΑΟΣ, ♂, ὁ, splēdidus. ἀγλαά, splēdida. Hinc ἀγλαία, splēdor. ἀγλαίζω, illustro. ἀγλαΐσμα, τὸ, ornamentum.

Ἀγλαοθρίαιναν, τὸν. Epithet. Neptuni, ab ἀγλαοθρίαινα pro comm. ἀγλαοθρίαινης, ♂, ὁ, ἀγλαός θρίαιναν, inclytus tridente.

ἈΓΛΙΘΕΣ, αἶ, alliorum capita.

Ἀγλωσσοσ, ♂, ὁ et ἡ, qui nullam habet linguam. Metonym. pro non facundo.

Ἀγναφος, ♂, ὁ et ἡ, impexus ex α priv. & κνάπλω, vel γνάφω, carmino. hinc γναφεύς, eos, ὁ, fullo.

Ἀγνεία, ας, ἡ. castitas. Th. αγνός, ♂, ὁ, castus.

Ἀγνεύω, vide in ἀγνός.

Ἀγνήκαμεν pro ἠγνοήκαμεν, Aeol. ignoravimus. perf. act. ab ἀγνοέω, ex α & νοέω, intelligo, quod à νόος, νόος, mens.

Ἀγνίζω, f. ἴσω. p. κα, pur. fico, expro. ἀγνισμός ♂, ὁ, purificatio, exprobatio. Th. ἀγνός, castus.

Ἀγνή, dat. fing. f. g. ab ἀγνός, ♂, ὁ, castus.

Ἀγνοέω, ᾧ, ignoro. imperf. ἠγνοέον, sv. f. ἠσω. p. ηκα. a. I. part. ἀγνεήσας, αἰγός.

hinc ἀγνόημα, αἰός, τὸ, erratum. ἀγνοία, ας, ἡ, error. ex α priv. & νόος, νόος, mens.

Ἀγνοία, ας, ἡ, ignorantia, ab ἀγνοέω ex α & νόος, νόος, mens.

Ἀγνοίω, ἴμετρι causa, pro ἀγνοέω, quod vide.

ἈΓΝΟΣ, ♂, ὁ, castus, purus. hinc ἀγνός, caste. ἀγνεύω, castus sum. ἀγνεία, castitas, &c.

ἈΓΝΟΣ, ♂, ἡ, vitex, agnus castus, herba.

Ἀγνοῖν praef. part. n. g. verbi ἀγνοέω, quod vide.

ἈΓΝΥΘΕΣ, lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.

Ἀγνοῖ, pro ἀγνοῖο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀγνοῖμι, frango, vel ἀγνώω. Th. est ἀγω. f. ἀγῶ, frango.

Ἀγνομοσύνη, ης, ἡ, inhāman tas, imperitia, vide in ἀγνώμων.

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, mente & iudicio curens, ex α, priv. & γνώσκω, cognosco. f. γνώσκει.

Ἀγνός, caste, adverb. ab ἀγνός, castus. Sed ἀγνώος, inscienter, cum tenui, adverb. ex α, priv. & γνώσκω, a. 2. ἔγνων. sed ἀγνώος, ᾧτος, ὁ, ignarus, ignotus.

Ἀγνώσω, εις, et, ignoro. praef. ind. hinc ἀγνώστος, ♂, ὁ et ἡ, ignotus. idem ἀγνώσασκω, ex α & γνώσκω.

Ἀγνιάλο, ducerentur, 3. plur. opt. pass. praef. Ion: pro ἀγνοῖο. ἀγοί, praef. opt. Th. ἀγω, ducō.

Ἄγον, imperf. Ion. vel Dor. pro ἤγον. ἄγον, duxi. a. 2. pro quo Attic. ἤγανον, ab ἄγω, duco.

Ἄγονος, qui gignere non potest ex a priv. & γεινομαι, nascor.

Ἄγοντι, Dor. pro ἄγτσι, ducunt, 3. plur. ind. praes. ab ἄγω.

ἌΓΟΡΑ, ἄς, ἡ, forum: item concio, oratio, annona, emptio, &c. quasi ab ἀγείρω, congrego, in praet. med. ἤγορα. Hinc ἀγοραῖος, forensis. ἀγοράζω, delibero. ἀγορητής, orator. ἀγορεύω, concionor.

Ἄγοράσσει, Poët. pro ἀγοράσειν seu ἀγοράσσειν, concionar: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά, forum.

Ἀγοράζω, ἐμὸ, f. σῶ. p. κα. perf. pass. ἤγορασμαι. a. 1. ἤγοράσθην, ab eodem them.

Ἀγοραῖος, ἄ, ὁ, circumforaneus, v. l. s, item forensis. Th. ἀγορά, forum.

Ἀγοράσσειν, Dor. pro ἀγοράζειν, emere. vide ἀγοράζω.

Ἀγοράσον, ἄτω, & in plur. ἀγοράσατε, emite. a. 1. imperat. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. act. ab ἀγοράζω, quod vide.

Ἀγορεύμεν, referre, narrare, praes. inf. Ion. pro ἀγορεύειν. & ἀγορεύ pro ἀγορεύει imperf. Ion. vel praes. imperat. ut & ἀγορεύον pro ἤγορεύον, imperf. ab ἀγορεύω, concionor. ἀγορεύσε, nuntiavit, a. 1. Ion. pro ἤγορεύσε. Th. ἀγορά, ἄς, ἡ, forum.

Ἀγορέων, gen. pl. Ion. pro ἀγορέων ab ἀγορά, ἄς, ἡ, forum.

Ἀγορή, Ion. pro ἀγορά. ἀγορήνδε, ad forum, adverb. ἀγορήφι, in foro. Φι, est parage Poëtica. ἀγορήτης, ἄ, ὁ, orator, ut & ἀγορήλος.

Ἀγορηθεῖς, ἐντος, ὁ, Poët. pro ρηθεῖς, dictus. Vel ab ἀγορεύω, pro ἀγορεύω.

Ἀγορησάλο, concionatus est, a. 1. med. Ion. pro ἤγορησάλο, ab ἀγοράω, ἤσω. Th. ἀγορά.

ἌΓΟΣ, εὐς, το, veneratio, piaculum: item scelus. inde ἀγίζω, consecro, adoleo. ἀγιστεύω, sanctif. co. ἀγιστεία, sanctimonia.

ἌΓΟΣΤΟΣ, ἄ, ὁ, manus pars interior, vel vola: aliis cubitus, &c. q. ab ἄγω.

ἌΓΡΑ, ἄς, ἡ, capturu, praeda, venatio. unde ἀγρεύω, venor. ἀγρευμα, praeda venatu quac-sita. ἀγρευτής, ἄ, ὁ, venator, &c.

Ἀγραυλέω, ᾧ, ruri seu in agro pernocto, f. ἤσω. p. ἤγραυληνα. Hinc ἀγραυλος, in agro stabulans ab ἀγρός, ἄ, ὁ, ager, & αὐλή, ἡς, ἡ, caula.

Ἄγρει, pro ἄγε, & ἄγρει μάν pro ἄγε δε, adverb. adhortandi, ab ἀγρέω, venor. hinc ἀγρεῖθ' pro ἀγρεῖτε.

Ἀγρεύς, ἐός, ὁ, Poët. pro θηρευτής, ἄ, ὁ, venator. Th. ἀγρα.

Ἀγρευτήρ, ἤρος, ὁ, ut & ἀγρευτής, ἄ, ὁ, venator. quod ab ἀγρεύω, venor. Th. ἀγρα, praeda.

Ἄγρην, Ion. pro ἄγρῶν, acc. sing. ἄγρα, ας, ἡ, venatio.

Ἀγριέλαιος, ♂, ἡ, oleaster ex ἄγριος, sylvestris, & ἔλαια, ας, ἡ, oleu.

Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa, nomen viri.

Ἄγριος, ♂, ὁ, nomen viri.

Ἄγριος, ια, ιον, agrestis, ferus. Sic ἄγρια, rusticè, neut. pl. pro adverb. Th. ἄγρος, ♂, ὁ, rus, ager. ἀγριαλάτω, dat. sing. superlativ.

Ἀγροικία, ας, ἡ, villa, domus in agro ab ἄγρος. ἀγροικόταλος superl. ab ἀγροικος, rusticus.

Ἀγροιάλας, acc. pl. ab ἀγροιάτης, ♂, ὁ, agrestis pro ἀγροότης. Th. ἄγρος, ♂, ὁ, ager.

Ἀγροκύνδομος, ♂, ὁ, qui in agris tumultuatur ab ἄγρος, ager, & κύνδομος, ♂, ὁ, tumultus.

Ἀγρομένησιον, dat. pl. Ion. pro ἀγρομένησιον, per syncop. sic ἀγρομένησιον, gen. Ion. ἀγρομένων, congregatorum pro ἀγρομένων ab ἀγροίω, congrego. f. ἐρώ, p. ἡγερέα, Atticè ἀγήγερα. a. i. ἡγερέα.

ἈΓΡΟΣ, ♂, ὁ, rus, ager. hinc ἀγρόδι, ἀγρόθεν, ἀγρόνδε, adverb. in agro, ex agro, in agrum ut et ἀγρότης, ἀγριος, &c.

Ἀγρολέα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτική, venatrix.

Ἀγρολέης, ferae. gen. sing. f. ♂. ab ἀγρότερος. Th. ἄγρος, ♂, ὁ, ager.

Ἀγρουπέοντα, vigilantem, acc. sing. part. praef. ab ἀγρουπέω. vide in ἀγρουπος.

Ἀγρουπνίη, ης, ἡ, Ion. vide in ἀγρουπος.

Ἀγρουπος pro ἄϋπος, infemnis. ἀγρουποισιον, vigilibus, dat. pl. Ion. hinc ἀγρουπία, ας, ἡ, vigilia. ἀγρουπέω, ᾧ, vigila. p. ἡγρουπνηκα ex α priv. & ὑπος, ♂, ὁ, somnus.

Ἀγρωσσειν, θηρῆεν. hinc nomen Poët. ἀγρωσσεια, ης, ἡ, venatrix.

Ἀγρωσις, gramen, quia in ἀγρω nascitur. ἀγρωσις, ♂, ὁ, venator.

Ἀγρωτής, ♂, ὁ, Poët. ectasi pro ἀγρότης, unde & alterum Poëticum ἀγροιάτης, agricola. Th. ἄγρος, ♂, ὁ, rus.

ΑΓΥΙΑ, ας, ἡ, vicus, vicinia.

Ἀγυιάτις, ιδος, ἡ, Poët. ἡ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγυιά οἰκῶσα, quae in eodem vico habitat, & contubernalis est.

ΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, caetus, congregatio, quasi ab ἀγορά, Aeol. mutato ο in υ.

Ἀγυρίης, ♂, ὁ, agyrtu. ab ἀγροίω vel ἀγυρίσ.

Ἀγχαζέ, Poët. pro ἀνάχαζα: & ἀγχασαι pro ἀνάχασαι, à Th. ἀγχαζω pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, recedo.

Ἀγχι pro ἀγγι, prope, adverb. construitur cum genitivo.

Ἀγχασδε Dor. pro ἀγχαζέ, quod vide.

ΑΓΧΙ, adv. prope, cum genit.

Hinc ἀγωνιάω, certa
ἀγωνίζω, idem. ἀγωνιστής, ἄ,
ὁ, certator. ἀγωνιστικός, cupi-
dus certandi. ἀγωνισμα, cer-
tamen. ἀγωνίος, ἄ, ὁ, qui ad
certamen spectat.

Ἀγωνιάσαι, Ion. pro ἠγωνισ-
μένοι εἰσι, 3. plur. perf. pass.
ab ἀγωνίζω, facta ex 3. sing.
ἠγωνίσαι, abjecto augmento
& correpta penultima, exemp-
to sc. σ, & ejus loco in-
serta syllaba δα, ut πεφρά-
δαται dicitur pro πεφρασο-
μένοι εἰσι.

Ἀγωνίζομαι, certo, enitor, im-
perf. ἠγωνίζομην, ἄ, εἰο. præt.
pass. ἠγωνίσομαι ab eodem
them.

Ἀγωνισθεῖμαι, pugnabo Dor. pro
ἀγωνισθῆμαι, hoc autem f. i.
med. est Attic. pro ἀγωνί-
σσομαι ab ἀγωνίζομαι. Th. ἀγών,
ἄνος, ὁ, certamen.

Ἀγωνισαί a. i. inf. & ἀγω-
νισαί, certato, a. i. imperat.
med. ab ἀγωνίζω, certu. ejuf-
dem them.

Ἀγωνισμα, αἶος, τὸ, certamen,
ab eodem them.

Ἄδα, Dor. pro ἄδῃ, dat. sing.
ab ἄδης, quod vide.

Ἀδάμηον, ovos, ονι, ὁ et ἡ, impe-
ritus, a. hinc ἀδαμηονία, ας,
ἡ, imperitia, vel Ion. ἀδαμη-
ονία, ης, ἡ ex α priv. & δαίω,
disco.

Ἀδαῖος, ἔος, ὁ, ἡ, indoctus, ex
eodem them.

Ἀδάκρυλος, ἄ, sine lacrymis,
ex α priv. & δάκρυ, υος, τὸ,
lacryma.

Ἄδαμ, ἀκλίλον, nomen primi
parentis nostri, Adam.

Ἀδάμανλον pro ἀδάμαντα, acc.
sing. ab ἀδάμαντος, ἄ, vel
ἀδάμας, αἶλος, ὁ, adamus, quasi
ἀδάμαστος, indomitus ob du-
ritiem, ex α pro δος, &
δαμάω, domo.

Ἄδαρκης, ἄ, ὁ, adarces, fal-
sugo quædam gelata seu
concreta.

Ἀδαχέω, κνήθω, pruriginem
excito, scabo.

Ἀδδηκότες, vide in ἀδδηκότες.

Ἄδδην pro ἄδδην, multum,
adverb.

Ἄδδῖ, nomen viri, ἀκλίλον.

Ἄδδῖξ, mensura quatuor choenicas
capiens.

Ἄδε ἢ αὐτά, Dor. pro ἰδὲ δὲ
ἢ αὐτή, en eam ipsam.

Ἄδε, Dor. adverb. pro ἦδε,
huc; illuc; hoc in loco.

Ἄδει, cantat, 3. præf. sing. ab
αἶδα, contracte pro αἶδα.
2. plur. αἶδετε, præf. part. f.
g. αἶδεσα. f. αἶσα. p. ἦκα. aor. i.
ἦσα, præf. pass. ἦσομαι. hinc
αἶσμα, τος, τὸ, cantus.

Ἄδει, Dor. pro ἦδει, dat. sing.
ab ἦδος, dulcis.

Ἄδεια, vide in αἶδειος.

Ἄδειος, ὁ, intrepidus Poët. pro
αἶδεις & αἶδεις, ex α priv.
& δέος, τὸ, metus, quod à
δαίω. Est etiam αἶδεις, impu-
dens, quasi αἶδελος, qui evërce-
ri nequit à δέω, ligo.

Ἄδειος, gen. sing. Ion. ab
αἶδεις, immunitas à metu, se-
curitas, à δέος, τὸ, metus. Th.
δαίω, timeo.

- Α δειμαντος**, 8, ὁ, *impravidus*, quod ex α priv. & δειμα, τὸ metus. Th. δειδω, timeo.
- Α δειν**, placere, præf. inf. ab αιδεω, quod vide.
- Α δελφειος**, et αδελφειος, 8, ὁ, pro αδελφος, frater. Poët. & Ion.
- Α δελφεικός**, ὁ, fratricida. ex αδελφος, 8, ὁ, frater, & κλεινω, occido. p. m. κλεινω.
- Α δελφος**, 8, ὁ, frater: fumitur & pro cognato & consanguineo. αδελφη, ης, ἡ, soror. αδελφότης, ης, ἡ, fraternitas. αδελφικως, fraterne. αδελφιδιον, 8, τὸ, fraterculus.
- Α δεμας**, 8, ὁ, ἡ, corpore exutus, mortuus ex α priv. & δεμας, τὸ, corpus.
- Α δεμεν**, canere, præf. inf. Ion. pro αδειν ab αιδω, cano, quod vide,
- Α δες**, Dor. pro δαψιλές.
- Α δεω**, placeo. f. αδησω. p. ηκα, hinc αδος, 8, ὁ, laetitia.
- Α δεω**, taedio afficior prae defatigatione ab αιδω, satio. f. ασω.
- Α δη**, placuerit, a. 2. sub. ab αιδεω, ω. seu ανδανω.
- Α δηκότες**, & metri gratia αδδηκότες, præf. perf. part. Ion. pro ηδηκότες ab αιδεω, alii ab ανδεω, laboribus defessus sum. Th. αιδω, satio.
- Α δηλοτάτη**, superlat. ab αδηκτος, 8, ὁ et ἡ, morsui non obnoxius, vel curiem non sentiens à δάκνω, mordere. f. δηξομαι, a. 2. εδακων. p. δεδηχα, unde etiam δηξ, vermis, qui lignum corrumpit.
- Α δηλος**, 8, ὁ, ἡ, non apparens, incertus, obscurus ex α priv. & ηηλος, 8, ὁ, manifestus. Hinc αδηλως, adv. obscure, incertum. αδηλότης, ης, ἡ, incertitudo.
- Α ΔΗΜΟΝΕΩ**, ω, gravissime angor, f. ησω. p. ηκα. a. 1. η ημόνησα.
- Α ΔΗΝ** & αδδην, affatim, adverb.
- Α ΔΗΝ**, ενος, ὁ, glandula, tonsillae.
- Α δηνις**, εος, ὁ et ἡ, Poët. vocab. ὁ ανευ δηνεων η βελων ων, ὁ αφρένιςτος, qui est sine consiliis et curis. Hinc adverb. αδηνεως, χωρις βελης, compos. ex α privat. partic. & τα δηνεα, pro βελευματα, παρα τὸ δην, ὁ εσι δηρον, οτι προ τῃ προαζαυ δει πολυν χρινον βελευεσαι.
- Α δης**, 8, Poët. pro αιδης. orcus, mors, in acc. αδην.
- Α διαίρειον**, indiscretum, ex α priv. & διαιρεω, divido. Th. αιρεω, capio,
- Α διακριτος**, 8, ὁ, ἡ, non dubitans ex α, priv. & διακρινομαι, haesito, dubito. Th. κρινω, discerno.
- Α διάλειπτος**, 8, ὁ et ἡ, non intermissus, indefinens. αδιαλειπτως, indefinenter, adverb. à Th. λειπω, linquo. f. ψω. a. 2. ελιπον.
- Α διαντος**, 8, ὁ, non aspersus.
- Α διαντον**, 8, τὸ, herbæ genus, ex α priv. & διαινω, παδασacio, rigo.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, integritas,
ἀδιαφθορος, ς, ὁ, ἡ, incor-
ruptus. Th. φθείρω, corrumpo.
p. m. ἐφθορα.

Ἀδίδακτος, ς, ὁ, ἡ, indoctus,
ex α priv. & διδάσκω. f. ζω.
doceo.

Ἀδικέω, ὦ, εἰς, εἰς, injuria
afficio, laedo. f. ἴσω. p. ἠδικη-
κα. ἀδικήσατε, a. i. impe-
rat. act. ἀδικῆναι, acc. sing.
part. praef. ἀδικέομαι, ἔμαι,
injuriam pat. or. p. pass. ἠδι-
κημαι, a. i. pass. ἠδικήην ex
αι, priv. & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἀδικημα, αλος, τό, injuria. ἀ-
δικηρασι, dat. pl. à δίκη.

Ἀδικία, ας, ἡ, injustitia. ἀδι-
κος, ς, ὁ, injustus, in dat.
pl. ἀδίκουσι. ἀδικώτερος, comp.
ἀδίκως, injuste, adverb. ab
eodem them.

ἈΔΙΝΟΣ, ἡ, ὄν, confertus,
multus.

Ἄδιν Dor. pro ἠδιον, compa-
rat. ab ἠδύς, suavis.

Ἄδμηλος, ς, ὁ, Dor. pro Ἄδ-
μήλος, Admetus, nomen viri.

Ἄδμης, idem quod ἀδμήλος,
indomitus ex α, priv. & δα-
μάω, domo.

Ἀδμήτη, nom. mulieris, quasi
dicas intemita.

Ἄδομι, a. 2. opt. act. verbi
αἰδέω seu ἀνδάνω, placeo. f.
αἰδήσω.

Ἄδοκῆλον, inopinatio, adverb.
ex α priv. & δοκέω, videor.

Ἄδοκιμος, ς, ὁ, ἡ, judicii ex-
pers, reprobus, rejectivus ex
α, priv. & δοκιμος, ς, ὁ, ἡ,

reprobus. Th. δοκέω, ὦ, videor,
censeo.

Ἄδολεχέω, affatim confabulor,
meditor, ab ἀδαί λέχης, satie-
tate confabulationis. ἀδολεχῆ-
σαι. a. i. inf. act.

Ἄδολος, ς, ὁ, ἡ, sincerus, ex
α priv. & δόλος, ς, ὁ, fraus.

Ἄδον, canebam, imperf. Dor.
pro ἠδεν. potest etiam esse
part. neut. g. à masculino
ἄδων, ab ἄδω, cano. At ἄδον,
est a. 2. act. ab ἀνδάνω,
vel ἀδέω, placeo. f. ἴσω. &
ἄδοι, a. 2. opt.

Ἄδονά, ας, ἄ, Dor. pro ἠδονῆ,
voluptas.

Ἄδονίς, ἴδος, ἡ, quasi ἀηδονίς.
vide ἀηδών, ἴνος, ἡ, luscinia.

Ἄδονήλος, ς, ὁ, ἡ, immobilis, ex
α priv. & δονέω, agito. f.
ἴσω.

Ἄδοντι νόω, alucris animo. ab
αἰδέω, placeo. a. 2. ἄδον, es, ε.

Ἄδος, eos, τό, satietas. ab ἀδῶ,
satio.

Ἄδης, inferni, gen. sing. ab
ἄδης, quod vide.

Ἄδραμυτλήνης, ἡ, ὄν, Adramyt-
tenus, a, um ab urbe Adra-
myttum.

Ἄδράσεια, Ion. Ἀδρήσεια, Ne-
mesis sic dicta. Ἀδρησίη,
Adrasti filia.

Ἄδραστos, ς, ὁ, Adrastus, rex
Argivorum.

Ἀδρηστος Ion. pro ἀδραστos, ς,
ὁ, minimè fugitivus ex α,
priv. & δραώ, fugio. facio.

Ἀδρίας, ς, ὁ, Adria. sinus
Venetus.

ΑΔΡΟΣ, ἄ, ὁ, *dives, crassus.*
 Hinc
 Ἀδρῶσυνη, ἡ, *ubertas, copia.*
 Ἀδρῶτης, ἡ, *abundantia.*
 Th. ἀδρῶς, ἄ, *ov. abundans.*
 Ἀδρῶνομαι, *crassescio, adolefco.*
 Th. ἀδρῶς.
 Ἀδύ, Dor. pro ἡδύ, *dulce.* vide ἡδύς.
 Ἀδύγλωσσος, ὁ et ἡ, Poët. & Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis* ab ἡδύς, *suavis* & γλῶσσα, ἡ, *lingua.*
 Ἀδυεπής, ἔος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυεπής, *suaviloquus* ab ἔπω, *dico.*
 Ἀδύλογος, ὁ et ἡ, Dor. pro ἡδύλογος, ἄ, ὁ, *suaviloquus* ab ἡδύς, *suavis* & λογος, *verbum.*
 Th. λέγω, *dico.*
 Ἀδυμελής, ἔος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυμελής, *dulcisonus.* ab ἡδύ, *suave* & τό μέλος, *eos, carmen.*
 Ἀδυναμία, ἡ, Ion. pro ἀδυναμία, ἄς, ἡ, *impossibilitas.*
 ex α priv. & δύναμαι, *possum.*
 hinc & ἀδυνασία, *impotentia.*
 Ἀδύνατος, ἄ, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα. in comp. ἀδύνατώτατος, *superl. ἀδυνατώτατος.*
 Hinc ἀδύνατός, *impotens sum,* nequeo. f. ἡσώ. a. i. ἡδύνατῆσα ex α, priv. & δύναμαι, *possum.*
 Ἀδύπνοος, ὁ, Dor. pro ἡδύπνοος, ἄ, ὁ et ἡ, *suaviter spirans,* ex ἡδύ & πνέω, *spiro.*
 Ἀδύτω, dat. sing. ab ἀδύτων, ἄ, τό, *adytum,* vel ab ἀδύτως, ἄ, ὁ ad quem non patet ingressus. ex α priv. & δύνω, vel δύνω, *subeo.*

ἈΔΩ, *fat. o. f. ἄσω.* Sed ἄσω, *cano,* contracte pro ἀείδω. f. ἄσω. p. ἡμα. a. i. ἡσα. praet. pass. ἡσμαι.
 Ἀδών, ἄνλος, ὁ, *qui placuit, placens,* a. 2. part. ab ἀδέω vel ἀνδάνω, *placeo.* f. ἀδῆσω.
 Ἀδωνιν, acc. sing. ab Ἀδωνίς, ἰδος, *Adonis.* nom. propr. pueri. i.
 Ἀδωρήτης, ἄ, ὁ et ἡ, *indonatus.* ex α priv. & δῶρον, *donum.*
 Ἀδωροδότης, ἡ, *ov. incorruptus,* qui munera non accipit. ex δῶρον, *donum,* & δέχομαι, *cano* & α, priv.
 Ἀδῶτη, dat. sing. ab ἀδῶτης, ἄ, ὁ, *qui nihil dat,* ex α, priv. & δῶτης, ἄ. Th. δίδωμι, *do.*
 Ἀεθλεύωσιν, *colluctantur.* 3. plur. praesent. sub. ab αεθλεύω. f. εὔσω. p. κα. αεθλεύσειεν, a. i. opt. Aeolic. Th. αεθλος, ἄ, ὁ, *certamen.*
 Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo.* Hinc αεθλητής, ἡρος, ὁ, *certator.*
 Ἀεθλιον, idem quod αεθλον, ἄ, τό, *certaminis praemium* ab αεθλος seu αθλος, ἄ, ὁ, *certamen.* Hinc αθλιος, ἄ, ὁ, *miser, aerumnosus.* αεθλιος, *certator.*
 Ἀεθλονικία, ἄς, ἡ, *victoria* quae ex certaminibus reportatur. ab αεθλος, ἄ, ὁ, *certamen* & νίκη, *victoria.*
 Ἀεθλοσ, ἄ, ὁ, *certamen, labor.*
 Ἀεθλοφῆρος, ἄ, ὁ, *qui praemium ex certamine reportat, victor.* ab αεθλον, *praemium certaminis,* & φέρω, *fero.*

Ἄει, *semper*, adverb. hinc
αἰδιος, ὄ, ἦ, *sempiternus*.
Ἄειγενετῶν, *sempiternarum*,
 gen. pl. Aeol. ab *αεργετης*, ὄ,
sempiternus, ex *αει* & *γενετος*,
qui genitus est. Th. *γενομαι*,
nascor.
Ἄειδελος Poët. pro *αειδης*,
inconspiciuus, obscurus, ex *α*
 & *ειδω*, *video*. a. 2. inf.
ιδειν.
Ἄειδεν Dor. pro *αειδειν*, *canere*.
 præf. inf.
Ἄειδοισα Dor. pro *αειδισσα*,
 præf. part. f. g.
Ἄειδον, es, e. i. vel 3. imperf.
 act. Ion. pro *ηειδον*, ab *αειδω*
 pro *αδω*, *cano*. *αειδομένων*,
 gen. plur. part. præf. pass.
αειδων, οντος, præf. part.
 act.
Ἄειδοντι pro *αειδουσι*, Dor. 3.
 plur. præf. *αειδω*.
Ἄειδω Poët. pro *αδω*, *cano*,
 f. *ασω*. p. *ηκα*. p. pass.
ησμαι.
Ἄεικέα, *saevum*, acc. sing. ab
αεικης, εος, *indecens*. *αεικες*,
indecens. n. g. ex *α* priv. &
εικω, *similis sum*, *cedo*. f. *ξω*.
Ἄεικειη Ion. pro *αεικεια*, *in-*
dignitas, contumelia. vide in
αεικεα.
Ἄεικέλιος, *ignavus, contemptus*,
 fere idem quod *αεικης*, non
 consentaneus.
Ἄεικίζω, f. *σω*. *indecenter ali-*
quem tracto, faedo ab *αεικης*.
 Th. *εικω*, *similis sum*, *cedo*.
Ἄεινάων, gen. pl. ab *αεινάων*,
όντος, *perpetuo fluens*, &
αεινάος. alii legunt *αεινάων*,

ex *αει*, *semper* & *νάω*, *fluo*,
 Th. *νάω*, *habito*.
Ἄειρα, a. i. act. Ion. *αειρα-*
μενος, *suscipiens*, a. i. part.
 med. ab *αειρω*, *tollo*. *αειρι-*
μενος, præf. part. pass.
Ἄειρον, a. i. imperat. act.
 vide *αειρα*.
Ἄειρω, *tollo*. f. *ρω*. q. *eis*
αειρα αειρω.
Ἄεις, *flans*, præf. part. ab
αημι.
Ἄεισαί pro *αεισαίω*, a. i.
 med. *αεισαίε*, a. i. imperat.
 act. *αεισα*, ας, ε, a. i. act.
 Ion. & Poët. *αεισομαι*, f. i.
 med. ab *αειδω*, *cano*. f. *σω*.
 p. κα.
Ἄεισης, 2. sing. aor. i. sub.
 act. vide *αεισαί*.
Ἄεισιω, Aeol. pro *αεισιω*,
spirant. 3. pl. verbi *αειμι*
 vel *αω*, *flo*.
Ἄεισμα, *άλος*, τὸ, Poët. pro
ασμη, *άλος*, τὸ, *cantus*. Th.
αειδω, *cano*.
Ἄεκαζόμενος, *invitus*, præf.
 part. pass. ab *αεκαζω*, *cogo*
 ex *α* priv. & *εκων*, *όντος*,
voluntarius.
Ἄεκηλι, *invito*, adverb. *αεκοντες*,
inviti, ab *αεκων*. quod ex *α*
 priv. & *εκων*, *όντος*, *volunta-*
rius.
Ἄεκοντε, dual. num. ab *αεκων*,
όντος. & in f. g. *αεκσο* pro
αεκσοα. Th. *εκων*.
Ἄελιος per epenthesin Poët.
 pro *ηλιος*, *sol*.
Ἄελλα, ης, ἦ, *turbo, procella*,
αελλης, εος, ὄ, ἦ, *turbidus*,
procellosus. *αελλωδης*, εος, ὄ, η,

- idem. quasi ab *ἄω*, *spiro*.
- Ἀελλόποδες*, *veloces*. nom. plur. ab *ἀελλόπες*, *odos*, *ὅ*, *ἦ*, vel *ἀέλλοπος*, *ὅ*, *ἦ*, *velox* tanquam *procella* ab *ἀέλλα*, *procella*, & *πῆς*, *pes*.
- Ἀέλλω*, nomen mul. q. d. *procellosa*.
- Ἀελπί* pro *ἀελπία*, *non speranda*, nom. pl. hinc *ἀελπτία*, *as*, *ἦ*, Poët. pro *ἀνελπισία*, *desperatio*. ex *α* priv. & *ἐλπῖς*, *spes*.
- Ἀελπίέω*, Poët. pro *ἀνελπιδέω*. *despero*.
- Ἀέμεναι*, & exempto *ε*, & *μ* ejus loco inferto, *ἀμμεναι*, Dor. & Ion. pro *ἀειν*, præf. inf. ex *ἄω* pro *ἄω*, *satio*.
- Ἀέναος*, *ε*, Poët. pro *ἀεινάος*, *perpetuo fluens*, ut & *ἀενάων* pro *ἀεινάων*, quod vide.
- Ἀέντες*, *flantes*, plur. num. *ἀέντων*, gen. pl. ab *ἀείς*, *ένλος*, ab *ἄημι* vel *ἄω*, *flo*, *spiro*.
- Ἀεζίγυιος*, *ε*, *ὅ*, qui *membra auget*. Epith. certaminum, quæ homines propter exercitium robustiores reddunt. ab *ἀέζω*, *augeo*, & *γύιον*, *ε*, *τὸ*, *membrum*.
- Ἀέζω*, *eis*, *ei*, & *αύζω*, *augeo*. in fut. *ἀεζήσω*, Poët. pro *αύζήσω*. *ἀέζετο*, imperf. pass. Ion. *ἀέζομένοιο*, gen. Ion. part. pass. reliqua tempora vide in *αύζάνω*. Unde *αύζησις*, *ewis*, *augmentum*, *αύζητικός*, *augendi vim habens*, *ἀναύζηλος*, qui *augeri non potest*.

- Ἀέπλος*, *ineffabilis*, *fortis*; ex *α* priv. et *ἐπω*, *dico*.
- Ἀεργός*, & in prosa *ἀργός*, *ε*, *ὅ*, *iners*. *ἀεργῶ*, dat. hinc *ἀεργίη*, Ion. pro *ἀεργία*, *as*, *ἦ*, *pigritia*. ex *α* priv. & *εργον*, *opus*.
- Ἀερέθομαι*, *attollo*, *pendeo*, Poët. dicitur & *ἠερέθομαι*, præf. ex præf. imperf. ab *αίρω*, *idem*.
- Ἀερέθην* Bœotic. pro *ἠερέθισαν*, 3. plur. a. 1. pass. ab *αίερέθην* Ion. pro *ἠερέθην*. hinc *ἀερέθεις*, *elatus*, *euctus*, a. 1. part. pass. Th. *αίερω*. f. *εῶ*, a. 1. *ἠερα*. p. *ἠερα*.
- Ἄερον*, *sustuli*, *extuli*, a. 2. act. ab *αίρω*. in a. 2. sub. *αίερης*.
- Ἀερισπόδες*, *celereres*, nom. pl. ab *ἀερισπες*. ex *ἀήρ*, *ὅ*, *ἀēr*, & *πῆς*; vel ab *αίρω*, *tollo*.
- Ἀερισπόται*, *alte volantes*. nom. pl. ab *ἀερισπότης*, *ε*, *ὅ*, dicitur & *ἀερισπότης*, *ητος*, *ὅ*, in aëre *suspensus*: ab *αίρω*, in altum *tollo*, & *πέτομαι*, *volo*, *as*.
- Ἄεσα*, a. 1. inf. ab inufit. th. *ἀέω*, *spiro*, *dormio*. He-lychio *ἠῆσαι*, *κοιμηθῆναι*.
- Ἀεσιφρων*, *ovos*, *ὅ*, *ἦ*, *stultus*, *inconstans*. *αεσιφρονα*, acc. sing. ex *ἄω*, *flo* & *φρῆν*, *mens*. *αεσιφροσύνησι*, dat. pl. Ion. ab *αεσιφροσύνη*, *stultitia*.
- Ἄετιδεις*, *έος*, *ές*, *pullus aquilae*; nom. pl. *αετιδεῖς* ab *αἰετός*, *ε*, *ὅ*, *aquila*.

Α'ΕΤΟ'Σ, ε, ο, *aquila*. in dat. *αετώ*. gen. pl. *αετών*, in dat. pl. *αετοῖς*. Poët. *αἰετός*.
Α'Ζαλέοιο, gen. Ion. pro *αζαλέος* ab *αζαλέος*, ε, ο, *aridus, torridus*. Th. *αζω*, *torrefacio*.
Α'Ζε, 3. præf. ind. ab *αζω*, *siccus*. Hinc *αζηται*, præf. sub. pass. *tristetur*. ab *αζομαι*, η, *ετα*, proprie *exaresco*. per metaph. *cura & moerore conficior*.
Α'Ζεο, *cole*, Ion. pro *αζε*, præf. imperat. ab *αζομαι*. Hinc *αζομενος*, *venerans*. præf. part. *αζετο*, *venerabatur*, imperf. Ion.
Α'Ζηλος, ε, ο, η, quem nullus *aemulatur*, *vilis* ex α priv. & *ζηλος*, *invidia*. quod vide.
Α'Ζημος, ε, ο, η, nulla *mulcta notatus*. ex α priv. & *ζημία*, η, *damnum*.
Α'Ζη, *barba*. ab *αζω*, quia à calore.
Α'Ζηχης, εος, ο, η, *magnum sonum edens*, ex α & *ηχος*, *sonus*. hinc *αζηχες*, *adverb.* Sumitur & pro *duro & arido*, ab *αζη*, *ariditas*. Et pro *indefinenter*, quasi *αδιεχης*, & *αδην εχων*, *non disjunctus*, & *semper habens*.
Α'Ζομαι, idem cum *αζω*, *veneror*, quod vide. hinc *αζοντι*, pro *αζονται*. præf. ind.
Α'Ζυμα, ων, τὰ, *azyma*. Th. *ζύμη*, ης, η, *fermentum*. inde *αζυμος*, *infermentatus*.
Α'ΖΩ, *siccus, arrefacio*. *αζαλέος*, *siccus*. Α'ζω & *αζομαι*, *veneror*,

αζητός, *venerandus*.
Α'ζωρ, *nomen propr. viri*.
Α'ζωσοι, *discincti*, pl. num. ex α priv. & *ζωσος*, *cinctus*, quod à *ζωνύω* vel *ζώννυμι*, *cingo*. f. *ζώσω*. p. *εζωκα*.
Α'ζωτος, ε, η, *nomen urbis*.
Α'η, *spirabat*, 3. imperf. act. ab *αημι*, *flo, spiro*.
Α'ηδέσετες, *ingrator*. comparat. ab *αηδης*. quod vide.
Α'ηδηκότες, perf. part. Poët. pro *ηδηκότες*, ab *αηδέω*, *laboribus defessus sum*, *taedio afficior*. ab *ηδus*, vel *αδέω*, *placeo*; vel *αδω*, *satio*.
Α'ηδης, εος, ο, η, & τὸ *αηδης*, *injucundus*, α, um. *αηδώς*, *adverb. molestè*.
Α'ηδιζον pro *ηηδιζον*, imperf. act. ab *αηδιζω*. hinc *αηδιζομην*, *infestabar*, imperf. pass. Th. *ηδus*, *suavis*.
Α'ηδονα, acc. sing. ab *αηδών*, *όνος*, η, *lusciniæ*. quasi ab *αείδω*, *cano*, quia *canora*.
Α'ηδονηες, ων, οι, *lusciniarum pulli*. Th. *αηδών*. hinc & *αηδονις*, *ιδος*, η, *lusciniola*.
Α'ΗΔΩΝ, *όνος*, η, *lusciniæ*.
Α'ηθ' pro *αηθο*, *spirabat*, ob seq. *aspirat*. imperf. ab *αημαι*. Th. *αω* vel *αημι*, *flo*.
Α'ηθει, dat. sing. Ion. ab *αηθεια*, *insolentia* ex α priv. & *ηθος*, τὸ, *mos*.
Α'ηθεσσον pro *ηηθεσσον*, *euphoniæ gratia*, imperf. act. ab *αηθεσσω* pro *αηθεω*, *insuetus sum*. ab α priv. & *ηθος*, *eos*, τὸ, *mos*.
Α'ημεναι, *flare*, præf. inf. Dor.

vel Ion. pro ἀῖνοι, ab ἀῖμι, flo, spiro.

Αἶψ, ἀέρος, ὁ, aer. in f. g. significat caliginem. quasi ab ἄω, flo, spiro.

Ἀῖσι, 3. sing. ab ἀῖμι, flo. hinc 3. plur. αἴσι.

Αἴστυλος, ὁ, ἐ, molestus, iniquus. dictio poetica, idem quod ἀτερπής, πικράνομος.

Ἀήτας. acc. pl. αἴτην, sing. ab αἴτης, ὁ, ὄ, flatus. in nom. pl. αἴται, flamina ab ἄω vel ἀῖμι, flo.

Ἀήτε, imperf. 3. sing. αἴτην, dual. spirant, ab ἀῖμι, flo, spiro.

Ἀήτος vel αἴητος, ventus expofitus ab ἄω, flo. vel est infutibilis, ex α & ἄδω, fatio.

Ἀῖ pro αἴτε, quippe, tanquam.

Ἀθάα Dor. pro Ἀθήνη, ἡς, ἡ, Minerva. Ἀθανάα, ας, αἶ, Dor. Poët. Ἀθεναίη pro Ἀθήνη.

Ἀθανασία, ας, ἡ, Dor. pro Ἀθήνη, Minerva, & per paragog. Ἀθηναίη.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθάναται, immortales, plur. num. f. g. ἀθανάτης pro ἀθανάταις, Ion. dat. pl. Sic & ἀθανάτοιο pro ἀθανάτε, gen. sing. ἀθανάτοισιν pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, ὁ, ὄ, ἡ, ex α priv. & θάνατος, ὁ, ὄ, mors, quod à θνήσκω, morior. f. θανέμαι.

Ἀθάναταν Dor. pro ἀθάνατην, immortalem. vide ἀθάναται.

Ἀθανάσιζω, immortalitate dono. vide in ἀθάναται.

ΑΘΑΡΑ, ας, ἡ, pultis genus, quasi ab ἀθήρ, arista, pultis materia.

Ἀθέηλα Poët. pro ἀθέαλα, non aspectanda. ex α priv. & θεάομαι, ᾤμαι, f. ἄσσομαι, specto.

Ἀθειήρ, accuratus, contemptus, non curans.

Ἀθελγεν, ἀμέλγεν, id est, mulgere.

Ἀθελγω, f. ζω. p. χα, mulgeo q. à θηλή, παρὶ λα. α, vel otiosum, vel congreg.

Ἀθέμιος, ὁ, ὄ, καὶ ἡ, injustus. Dicitur & ἀθεμις, ex α priv. & θέμις, ἴσος vel ἴδος, ἡ, justitia, lex.

Ἀθέμιλος ὁ, ὄ, καὶ ἡ, nefarius, & τὸ ἀθέμιλον, nefas, ex α priv. & θεμιτός, idem quod θεμιτός, legibus consentaneus. Th. θέμις, ἴσος, ἡ, fas.

Ἀθεός, ὁ, ὄ, et ἡ, Dei expers, ex α priv. & θεός, Deus.

Ἀθεράπευτος, ὁ, ὄ, et ἡ, incurabilis, non serviens, ex α priv. & θεραπέω, servio, curo. Th. θεράπων, ὄ, ὄ, minister, servus.

Ἀθερίζον, parvi penderunt, imperf. Ion. ab ἀθερίζω. f. σω. p. ἡθέρικα. Th. ἀθήρ, ἔρος, ὄ, spica.

Ἀθεσμος, ὁ, ὄ, ἡ, nefarius, ex α priv. & θεσμός, ὄ, ὄ, lex.

Ἀθέσφαλος, ὁ, ὄ, ineffabilis, ex α priv. & θέσφαλος pro θέσφαλος, à Deo pronuntiatum. Sumitur etiam pro nefando; sed saepius in bonam partem accipitur, & tum α

non est privativum, sed intensivum ex φατός, dicens, hoc à Φάω vel Φημί, dico.

Αθετέω, ὦ, abrogo, aboleo, sperno. f. ἤσω. p. ἠθέτηκα, à nomine ἀθέλος, ε, ὄ, irritus. ἀθεσία, act'o, qui aliquid irritum redditur, ex α priv. & θετός, ἦ, ὄν, positus. Th. τίθημι, pono. hinc ἀθέτησις, ἦ, abolitio.

Αθήνη quasi ἀθήλη, ex α priv. & θηλή, papilla. Dicitur & Αθηναῖ, in gen. ἀθηναῖς, quasi ab Αθηναία. Sic & Αθηναίη, ης, ἦ, ut & Αθηναία, Minerva. Hinc Αθήνηαι, ὦν, αἶ, Athenae, arum. Αθήνηθεν, adverb. Athenis, Αθήναζε, Athenas. Αθηναῖος, αἰα, αἰον. Atheniensis.

ΑΘΗΡ, ἔρος, ὄ, arista. hinc ἀθερίζω, contemno.

Αθλ' pro ἀθλα, pl. num. ab ἀθλον, ε, τό, praemium certaminis, sed ἀθλος, ε, ὄ, est ipsum certamen. Th. ἀεθλος, quod vide.

Αθλεύω & ἀεθλεύω & έω, pugno, laboro ab ἀεθλος, ὄ, certamen.

Αθλέω, ὦ, certo. f. ἤσω. p. ἠθληκα ab eodem them. hinc ἀθλησις, εως, η, certamen.

Αθλήματα, certamina, nom. pl. ab ἀθλημα, αλος, τό, ejusd. them.

Αθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητής, ε, ὄ, luctator. Th. ἀεθλος, ε, ὄ, certamen.

Αἴθλιος, ε, ὄ, miser. Αἴθλια, f. g. plur. num. ἀθλιώτατες acc. plur. superl. ab ἀεθλος, certamen.

Αἴθλος, ε, ὄ, certamen, idem quod ἀεθλος.

Αἴθλοφόρος, ε, ὄ, victor, ex ἀθλον, praemium certaminis, & φέρω.

Αἰθάλιος, ε, ὄ, ἦ, limpidus, illimus, ex α priv. & θολός, ε, ὄ, limus, fuex. hinc θολάω, turbe.

Αἴθραγένη, arbor, ex qua optima igniaria fiunt.

ΑἴΘΡΕΩ, f. ἤσω. p. ἠκα, video, cerno, Pcet.

Αἴθρειασα. a. i. part. f. g. ab ἀθροίζω, congreγο. f. σω. ἀθροίσαι, a. i. inf. ἠθροικα, perf. act. Th. ἀθρόος.

ΑἴΘΡΟΣ, ε, ὄ, confertus, repentinus. Hinc ἀθρόως, confertim. ἀθρότης, ητος, ἦ, universitas. ἀθροίζω, congreγο. ἀθροισμός, ε, ὄ, congregatio.

Αἴθρπιος, ε, non fructus luxu. ex α priv. & θρῦπιω, frango, unde τρυφή, deliciae.

Αἴθυμέω, ὦ, animum despondeo, f. ἤσω. p. ἠθύμηκα. Hinc ἀθυμος, non animosus, ἀθυμία, ας, ἦ, tristitia, ex α priv. & θυμός, ε, ὄ, animus.

Αἴθυμή, ης, ἴ. Ion. animi dejectio. vide in ἀθυμέω.

Αἴθυμα, αλος, τό, lusus puerilis, ludibrium. ab ἀθύρω, ludo.

Αἴθυρῶ, ludo, lusito. hinc ἀθυρε, 3. sing. imperf. pro ἠθυρε.

- Αἰῶος**, ε, ὁ, ἡ, *impunis*, mulctam nullam passus, innocens. ex α priv. & ἰωρ, ἡς, ἡ, *mulcta, damnnum.*
- Αἰῶωσις**, εως, ἡ, *absolutio*, qua quis innocens pronuntiatur. ab αἰῶος, quod vide.
- Αἰ** artic. præpos. ab ἡ, haec.
- αἰ**, artic. postp. ab ἡ, quae.
- αἶ**, vel αἰ, *heu, hei.* αἶ pro εἶ, Dorice, *si*, & Ion. pro εἶδε, *utinam.*
- Αἶα** pro γαῖα, ἡ, *terra*, in profa γῆ. in acc. αἶαν.
- Αἶαζω**, *lugeo, lamentor*, f. ζω vel σω. ab αἶ, *heu.*
- Αἰακίδαο**, gen. Ion. pro Αἰακίδος ab Αἰακίδης, ε, ὁ. *Aeacides*, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.
- Αἰακός**, ε, ὁ, *Aeacus* ab Αἶαξ, ακος; vel ὁ Αἶας, ανλος, *Ajax.*
- Αἶαν**, vocativus ab Αἶας, ανλος, ὁ, *Ajax.* potest etiam esse acc. fing. ab αἶα, quod vide.
- ΑἶΑΝΟΣ**, ἡ, ὄν. vel αἶανης, εος, ὁ, ἡ, *gravis, perpetuus* q. ab αἶαζω, *lugeo.*
- Αἶαντε**, nom. dual. ab Αἶας, αντος, ὁ, *Ajax.*
- Αἶας**, ανλος, ὁ, *Ajax.*
- ΑἶΒΟΪ**, *heu, hei*, dolentis adverb.
- Αἶγα**, acc. fing. ab αἶξ, αἶγός, ὁ, ἡ, *caper & capra.* αἶγαῶν Dor. pro αἶγῶν. gen. pl.
- Αἶγαίων** pro Αἶγαίωνα, acc. fing. *Aegaeonem*, nom. propr.
- ΑἶΤΑΝΕΛ**, ες, ἡ, vel αἶγαίεον, ε, τὸ, *joculum, tragula.*
- Αἶγέη**, ης, ἡ, Ion. *caprina pellis.* Th. αἶξ, γος, ὁ, *caper.*
- Αἶγείδην**, acc. fing. ab Αἶγείδης, ε, ὁ, *Aegides*, patronym. ab Αἶγεύς, εος, ὁ, nom. propr.
- Αἶγεός**, ε, ὁ, ἡ, *caprinus.* dicitur quoque αἶγεος. Th. αἶξ, γος, ὁ, *caper.* Sed Αἶγιος, *Aegaeus*, nom. propr.
- ΑἶΓΕΙΡΟΣ**, ε, ἡ, *populus nigra.*
- Αἶγιάλεια**, ἡ. *Aegialea*, nom. propr.
- ΑἶΓΙΑΛΟΣ**, ε, ὁ, *littus*; hinc αἶγιαλίτης, ε, ὁ, *littoreus.* αἶγιαλεύς, εος, ὁ, *piscator.* quasi ab αἶγω, *frango* & αἶλς, αἶλος, ἡ, *mare.*
- Αἶγιδ'** acc. fing. pro αἶγίδα, ab αἶγίς, ίδος, ἡ, *pellis caprina*, munimentum pectoris, ab αἶξ, *capra.*
- ΑἶΓΙΘΑΛΟΣ**, ε, ὁ, *parus.*
- Αἶγιδος**, ε, ὁ, *avis quaedam*, quam Gaza vertit *salus.* vide Arist. hist. lib. 9. 1.
- Αἶγίλιπος**, *excelsae*, gen. fing. ab αἶγίλιψ, ιπος, *capris in-vius, altus.* ab αἶξ, *capra* & λείπω, *linguo.* a. 2. εἰλιπον. Est & Αἶγίλιψ, *urbs Epiri*, excelfo loco sita.
- Αἶγίλω** Dor. pro Αἶγίλς. Est autem Αἶγίλος, *insula in mari Ligustico*; Latine *Cápraria* dicitur.
- Αἶγίλωψ** & αἶγίλος, *abscessus*, inter nares & oculi majorem angulum, ab αἶξ, & ὠψ, quia capris est familiare vitium.
- Αἶγυῖται**, οἱ, *Aeginenses.*

Αἰγίοχοιο gen. Ion. pro ε, à nom. αἰγίοχος, aegidem tenens, ex αἰγίς, ἥ, pellis caprina, quod ab αἶξ, capra & ἔχω, teneo.

Αἰγίπτεσ, οδος, ὁ, ἥ, pedibus caprinis praeditus. ab αἶξ, capra & πῆσ, pes.

Αἰγίς, ἴδος, ἥ, pellis caprae.

Αἰγλάνια, Dor. pro αἰγλήενια, acc. sing. Th. αἶγλη, fulgor. Sic αἰγλαῖεν pro αἰγλήεν.

Αἶγλη, ης, ἥ, fulgor. hinc αἰγλήεις, ενλος, ὁ, fulgens, splendidus. in acc. αἰγλήεντα pro αἰγλήενια.

Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ε, ὁ, qui capras pascit. ab αἶξ, capra & βόσκω, pascō.

Αἰγός, gen. sing. αἰγῶν gen. pl. ab αἶξ, γός, ἥ, capra.

Αἶγτιπιόσ, ε, ὁ, vultur, avis rapax. à γυψ, γυπός, ὁ, idem.

Αἰγύπιος, ε, ὁ, Aegyptiacus, gen. pl. αἰγυπίων. Αἰγυπία, Aegyptiae ab Αἰγυπιος, ε, ἥ, Aegyptus.

Αἶγλαιόσ, ε, ὁ, ulula.

Αἶδαο, gen. Aeol. pro αἶδς, ab αἶδης, ε, ὁ, orcus, mors. quasi ex α & εἶδω, non video.

Αἶδς, quae, à nom. ἡδε, & in masc. ὄσδε.

Αἰδεῖσθαι, revereri, praef. inf. αἰδεῖσθε, praef. imperat. pass. ab αἰδέομαι. f. ἔσομαι. praet. pass. ἡδεσμαι. Th. αἰδώς, ὄος, ες, ἥ, pudor. Hinc αἰδέσιμον, venerabile.

Αἰδέομαι, vide in αἰδεῖσθαι.

Αἶδς, obscurum, n. g. αἶδης, ἔος, ex α priv. & εἶδω, video.

Αἰδέσθην veriti sunt, pro ἡδέσθην, ab ἡδέσθην, a. i. pass. ab αἰδέομαι. Hinc αἰδέσθηντι, reverere, a. i. imperat. αἰδέσσαι, a. i. imperat. med. Poët. Th. αἰδώς, pudor.

Αἰδέσσαι, reverere, a. i. imperat. med. vide in αἰδέσθην.

Αἶδω gen. Ion. pro αἶδς, ab αἶδης, ε, ὁ, infernus. in acc. αἶδην.

Αἶδηλα, arcana, acc. pl. ab αἶδηλος, tenebricosus, inexpectatus. ab αἶδης, ε, ὁ, infernus.

Αἶδης & in prosa αἶδης, ε, ὁ, Orcus, inferi, mors.

Αἶδι, dat. sing. ab αἶς, ἴδος, pro αἶδης, ε, ὁ, infernus.

Αἶδιος, ε, ὁ, perpetuus ab αἶσι, semper.

Αἶδνῆς, dat. pl. Ion. ab αἶδνός, ἥ, ον, tenebricosus. ex α priv. & εἶδω, video.

Αἶδοσ, reverentia, dat. sing. ab αἰδώς, ὄος, ἥ, pudor.

Αἶδοῖον, τό, inguen, in pl. αἶδοῖα, pudenda. Est & αἰδοῖος, venerandus, αἰδοῖοισι, dat. pl. Ion. Th. αἰδώς, ἥ, pudor, reverentia

Αἶδαη, ης, ἥ, veneranda. Th. αἰδώς, ὄος, ἥ, pudor.

Αἰδομένα, reveriti, nom, dual. part. praef. ab αἰδομαι pro αἰδέομαι. Th. αἰδώς, pudor.

Αἰδρεία, & Ion. αἰδρεῖν, vidē in αἶδεις.

Αἶδος, gen. sing. ab αἶς, ἴδος, ὁ, orcus, idem quod αἶδης, ε, ὁ. idem.

- Αἰδέ, *reverere*, præf. imperat. ab αἰδέομαι. Th. αἰδώς, *pudor*.
 Αἰδές, *reverentiae*, gen. sing. ab αἰδώς, gen. αἰδέος, ἔς, ἦ, *pudor*.
 Αἰδέ, gen. ab αἰδέης, ε, pro αἰδέης, *orcus*.
 Αἰδέησι, dat. pl. Ion. pro αἰδέησις ab αἰδέη, ἦ, *inscitia*, ab α & ἰδέη, εως, ὄ, ἦ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*.
 Αἰδέης, εως, ὄ, ἦ, *imperitus*. hinc αἰδέη, *imperitia*, & in dat. αἰδέη. Ion. ex α priv. & ἰδέη, *peritia*, quod ab εἶδω vel ἴσημι, *scio*.
 Αἰδέω, acc. sing. ab αἰδώς, ὄος, ἦ, *pudor*. & in dual. αἰδώ.
 Αἰδωνῆι, dat. sing. ab αἰδωνεύς, ἔος, ὄ, idem quod αἰδέης, ε, ὄ, *Pluto, orcus*.
 Αἰδέω, ὄος, ἔς, ἦ, *pudor*. Hinc αἰδέομαι, *veneror*. αἰδέοις, ε, ὄ, *venerabilis*.
 Αἰεὶ & αἰέν, Poët. pro αἰεὶ, *semper*, adverb.
 Αἰεργενεῶν, *sempiternarum*, gen. pl. Aeol. pro αἰεργενετῶν. αἰεργενετῆσι, dat. pl. Ion. pro αἰεργενεταῖς ab αἰεργενετης, ε, ὄ, *sempiternus*. ex αἰεὶ, *semper* & γένομαι, *nascor*.
 Αἰετόν, *aquilam*, pro αἰετόν, metri gratia, ab αἰετός, ἔ, ὄ, *aquila*.
 Αἰζήσιος, *juvenilis*, ab αἰζήσιος, ἔ, ὄ, *juvenis*, q. d. αἰεὶ ζέων, *semper fervens*.
 Αἰζήσιος, ἔ, ὄ, pro quo & αἰζήσιος, *juvenis*. gen. pl. αἰζήσιων.
- Αἰς pro γαῖης, gen. sing. αἰή, dat. Ion. ab αἶα pro γαῖα, ἦ, *terra*.
 Αἰήλο, gen. Aeol. pro αἰήτης ab αἰήτης, ε, ὄ, *nomen viri*.
 Αἰήλος seu ἀήλος, *ventis expositus, flabilis*. ab ἄω, *spiro*.
 Αἰῖ quae, pro αἶτε, ab ἔς, ἦ, ὄ, *artic. postp.*
 Αἰθάλη, ης, ἦ, *fuligo, favilla*. est & αἰθάλος quasi ab αἰθω, est enim ab ustione.
 Αἰθαλόεις, ἐντες, *ardens*, in acc. sing. αἰθαλόεντα ab αἰθω, *uro, incendo*.
 Αἰθε pro εἶθε, Dor. *utinam*.
 Αἰθήρ, ἔρος, ἐρί, ὄ, *aether*. hinc αἰθέριος, *aethereus*.
 Αἰθίοπα, acc. sing. ab αἰθίοψ, σπος, ὄ, *aethiops* ab αἰθω, *uro* & ὦψ, *vultus*, quod ab ὀπτομαι, *video*.
 Αἰθιοπῆας, acc. pl. ab αἰθιοπεύς, *aethiops*, ab iisdem themat.
 Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοιοι, dat. pl. præf. part. ab αἰθω, *ardeo*.
 Αἰθοπα, acc. sing. ab αἰθοψ, σπος, ὄ, ἦ, *ardens, calidus, niger*. quasi αἰθων τὴν ὄψιν, ab αἰθω, *uro* & ὦψ, *vultus*. Th. ὀπτομαι, *video*.
 Αἰθός, ἦ, εν, *niger, ra, rum*. Poët. pro μέλας.
 Αἰθόση, dat. sing. ab αἰθόσα, ἦ, *porticus* ab αἰθω, *uro*.
 Αἰῶπα, ας, ἦ, *aëris serenitas*, quasi ab αἰθής, aër. αἰθής, ε, ὄ, *pru.na. αἰθρίος, ἔ, ὄ, matutinus. αἰθρίος, ε, ὄ, serenus*.

Αἰθηγενής, εὖς, ὁ, ἡ, frigus
 vel serenitatem inducens, ab
 αἰθῆς & γένεσθαι, nascor.
Αἰθρηκοιτέω, sub dio dormio;
 quod ab αἰθρα, aëris sereni-
 tas & κοιτή, ης, ἡ, cubile.
Αἰ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus.
Αἰδύσσω, calefacio, moveo, ex
 αἰδω, uro.
Αἰ'Ω, f. σω. p. κα, uro,
 accendo, fulgeo &c. Hinc
 αἰδῶς, εὖς, τὸ, ardor. αἰδῶν,
 ωνος, ardens, flagrans. αἰθαλίη,
 fuligo. αἰθαλόω, comburo.
Αἰκ' pro αἰκα vel αἰκε, Dor.
 pro εἰμὲν, siquidem.
Αἰκάλλω, f. αλλῶ, blandior;
 hinc αἰκάλος, ε, ὁ, adulator.
Αἰκή, ἡς, ἡ, violentus motus
 ab αἰσσω, ruo, f. ζω.
Αἰκία, ας, ἡ, plaga, verbera,
 injuria quæ fit cædendo, q.
 ab αἰκῆς, indecens. Hinc
 αἰκίζομαι, pulsor. αἰκίζόμενος,
 præf. part. αἰκισμῶς, ε, ὁ,
 pulsatio. αἰκισμῶς, τὸ, plaga.
Αἰκλος, ε, ὁ, vespertinus.
 αἰκλον, coena.
Αἰκῶς, turpiter, indecenter pro
 αἰκῶς, idem. α priv. &
 εἶκω, cedo.
Αἰλίνα, adverb. Poët. pro
 αἰλίνας, lugubriter.
Αἰλῆρος, ε, ὁ, felis, παρὰ τὸ
 αἰόλειν τὴν θραίν.
ΑἶΜΑ & αἶμ, αἶλος, αἶλι, τὸ,
 sanguis, caedes, consanguini-
 tas. Hinc αἶμαλῆκος, ε, ὁ,
 sanguineus. αἶμαλώδης, idem.
 αἶματῆ, ἡ, ensis. αἶμαλίζω,
 sanguinem elicio. αἶμαλω,
 eruento.

Αἶμακορία, ας, ἡ, parentatio.
 & αἶμακρηαί, αἶ, inferiæ. ex
 αἶμα & κορέω, sat o. quasi
 mortui saturentur sanguine
 eorum, quæ illis immolan-
 tur.
Αἶμάζασα, a. i. part. act.
 f. g. ab αἶμάσσω. f. ζω
 sanguinem fundo. Th. αἶμα,
 αἶλος, τὸ, sanguis.
Αἶμασία, sepes, quæ spinas
 habet. ab αἶμα, sanguis.
Αἶμάσσω, cruento, f. ζω. p.
 χα. ab eodem them.
Αἶμαλέκχυσια, ας, ἡ, sanguinis
 effusio. ex αἶμα, sanguis &
 ἐκχυσίς, quod à χέω vel
 χύω, fundo.
Αἶματόεσσα, cruentæ, pl. num.
 f. g. ab αἶμαλέσς, εσσα, εέν:
 ab αἶμα, sanguis.
Αἶμοβόρος, ε, ὁ, ἡ, sanguivorus.
 ex αἶμα, αἶλος, τὸ, sanguis.
 & βορά, αἶς, ἡ, esca.
Αἶμονα pro δαίμονα, quasi
 δαήμονα, gnarum, acc. sing.
 à δαίω, discio. Est & αἶμων,
 ονος, ὁ, cruentus ab αἶμα,
 αἶλος, τὸ, sanguis.
Αἶμωνή, ης, ἡ, Haemonia, Græciæ
 regio.
Αἶμοβροῶ, ᾧ, sanguinis proflu-
 vio laboro, f. ἦσω. p. ἦμοβ-
 ρόηκα: ab αἶμοβροός, ες, ἡ,
 mulier, quæ menstrua pati-
 tur, ex αἶμα, αἶλος, τὸ, sanguis
 & βροός, ες, ὁ, fluxus, quod
 à βέω, f. βεύσω, fluo. hinc
 αἶμοβροῶσα, sanguinis proflu-
 vio laborans, præf. part.
 f. g.

Αἶμος, ἄ, ὄ, locus arboribus densus, dumus ab αἶμα, αἶος, τὸ, sanguis.

Αἶμυ'λος, ἄ, ὄ, ἦ, blandus, festivus. αἶμυ'λοισι, dat. pl. Ion. hinc αἶμυ'λια, ἄς, ἦ, festivitas. αἶμυ'λω, decipio.

Αἶμωδέω seu αἶμωδιάω, obstupesco, propriè de dentium stupore, q. ex αἶμα & ὄδῆς.

Αἶμων pro δαίμων, ὄ, ἦ, peritus; sed αἶμων, cruentus, ab αἶμα, sanguis.

Αἶνᾶ, infel. cat. r, graviter, pro αἶνῶς, Poët. ab αἶνός, ὄ, infelix, gravis, horrendus.

Αἶνᾶ, plur. f. g. ab αἶνός, gravis.

Αἶναρέτης, ὄ, cujus virtus est in malum usum. ab αἶνός, gravis & ἀρετή, virtus.

Αἶνεᾶς & Αἶνεῖας, ἄ, ὄ, Aeneas nom. propr. viri laudabilis. gen. Aeol. Αἶνεῖαιο, Ion. Αἶνεῖω.

Αἶνέω, ᾶ, laudo, approbo, assentior, f. ἔσω & ἦσω. p. ἦνεκα, p. pass. ἦνεμα. a. i. imperat. act. αἶνεσον. αἶνῆσαι, a. i. inf. act. αἶνῆσας, a. i. part. Th. αἶνος, ἄ, ὄ, laus. hinc αἶνεσις, eos, ἦ, laus idem.

Αἶνῆ, ἦς, gravis. f. g. ab αἶνός, idem, quod vide. Sed αἶνῆ, ἦς, ἦ, laus, honor.

Αἶνῆμι pro αἶνῆμι, probō & hoc pro αἶνέω, laudo, quod vide.

Αἶνῆσα, ἄς, ε, a. i. Ion. & Poët. pro ἦνῆσα vel ἦνεσα, verbi αἶνέω laudo. Th. αἶνος, ἄ, ὄ, laus.

Αἶνῆσι, dat. pl. Ion. pro αἶνᾶσι ab αἶνός ἦ, ὄν, gravis, e.

Αἶνίσμα, αἶος, τὸ, aenigma, obscurus sermo ab αἶνίσσομαι, vel Att. αἶνίττομαι, obscure significo. f. αἶνίζομαι. p. ἦνιγμα. Th. αἶνος, sermo.

Αἶνίζομαι, idem quod αἶνέω, laudo.

Αἶνόθεν, adverb. à re gravi. Th. αἶνός, ἄ, ὄ, gravis, horrendus.

Αἶνολέων, ὄνλος, ὄ, saevus, ac formidabilis leo ex αἶνός, gravis, & λέων, leo.

Αἶνοπαθῆς, gravis passe, vocat. sing. ab αἶνοπαθῆς, ἔος, quod est ab αἶνός, gravis & πάχω, patior. a. 2. ἔπαθεν.

Αἶνος, ἄ, ὄ, apologus, oratio proverbialis: item laus. Hinc αἶνίσσομαι, obscure significo. αἶνιγμος, ἄ, ὄ & αἶνίσμα, αἶος, τὸ, aenigma. αἶνέω, laudo.

Αἶνόσ, ἄ, ὄ, gravis, horribilis. αἶνῶς, graviter. in comp. αἶνότερος, superl. αἶνότατος, dat. sing. αἶνότατω.

Αἶνότατε, vocat. sing. superl. grad. ab αἶνός, quod vide.

Αἶνοτόκεια, ἄς, ἦ, Poët. pro αἶνολόκος, ἄ, ἦ, quae duriter liberos peperit. ex αἶνός, gravis, & τίκω, pario.

Αἶνυμαί, capio. αἶνυλο, Ion. pro ἦνυτο, 3. sing. imperf.

Αἶνων, ἦ, nomen urbis, ἀκκλίον.

Αἶνῶς, graviter, adverb. vide in αἶνός.

Αἶζε, αἶγος, ἦ, capra. Dor. etiam procella. hinc αἶγεος,

- caprinus, αἰγίς, aegis. αἰγο-
 ῥόσκος, caprarius. αἰγοκέρας,
 ὄσος, ὁ, capricornus.
- Αἰζάς**, irruens a. I. part. act.
 ab αἰσσω, irruo. f. ζῶ. p. χα.
- Αἰζίν**, dat. pl. ab αἰζ.
- Αἰόισα**, Dor. pro αἰσσα, audi-
 ens. ab αἰώ, audio.
- Αἰολήϊς**, ἴδος, ἡ, Poët. Αἰολίς,
 Aeolica, vide in Αἰολίδα.
- Αἰολίδα**, acc. sing. ab αἰολίς,
 ἴδος ἡ, Aeolica, nomen re-
 gionis. Αἰολίδης, ♂, ὁ, nom.
 propr. viri, ab αἰόλος, ♂, ὁ,
 varius. hinc αἰόλλω, vario.
- Αἰολοβρόντας**, α, ὁ, Dor. pro
 αἰολοβρόντης, ♂, ὁ, qui velocia
 tonitrua excitat. Jovis epith.
 ab αἰόλος & βρονή, tonitru.
- Αἰόλονται**, 3. plur. praef. pass.
 ab αἰόλλω, vario. f. λῶ. p.
 κά. Th. αἰόλος varius.
- Αἰολόμηϊς**, varius consiliis. &
 αἰολομήτης, ♂, ὁ, & Dor.
 αἰολομήτας, α, ὁ, sapiens,
 prudens. ab αἰόλος, varius &
 μήτις, ἴος, ἡ, consilium.
- Αἰολομίτρης**, ♂, ὁ, in acc.
 αἰολομίτρην, qui mitram variè
 ornata[m] habet. ab αἰόλος,
 varius &μίτρα, ας, ἡ.
- Αἰολόπῳλος**, ὁ, ἡ, varios feu
 veloces equos habens, ab αἰόλος,
 varius & πῳλος, pullus
 equinus. aliquando puer.
- Αἰόλος**, ♂, ὁ, varius. inde
 αἰόλλω, vario, αἰολέω, idem.
- Αἰόν**, Ion. pro ἡόν, audiebam.
 imperf. ab αἰώ, Poët. audio.
- Αἰόνα**, ὦ, f. ἡσω. aspergo,
 perfundo. unde αἰόνησις, per-
 fusio.
- Αἰοπάλα**, vocabulum Scythi-
 cum, Græcè sonat ἀνδροκίνοι,
 viridae.
- Αἰπέων**, acc. sing. f. g. ab
 αἰπύς, εἶα, ὕ, altus. hinc
 αἰπός, εος, τὸ, altitudo.
- Αἰπεινή**, ἦς, alta, etiam ab
 αἰπύς, εἶα, ὕ.
- Αἰπερ** Dor. pro ἡπερ, ubi.
- Αἰπέλιον**, ♂, τὸ, grex cap-
 rarum. ab αἰπέλος, ♂, ὁ, cap-
 rarus. περὶ τὰς αἰγας πολῶν.
 hinc αἰπολεῖν, capras pascere.
 αἰπολικόν, caprario dignum.
 Th. πολέω, verjor & αἰζ,
 capra.
- Αἰπός**, ἡ, ὄν, idem quod
 αἰπύς, altus.
- Αἰπύς**, εός, & in f. g. αἰπέα,
 αἰπύ, altus, a, um. in acc.
 αἰπύν. αἰπός, εος, τὸ, altitudo,
 locus excelsus.
- Αἶρα**, ας, ἡ, malleus, securis,
 Iolium. inde αἰρικὸς & αἰρινός,
 ♂, ὁ, Ioliacens.
- Αἶρας**, tollens, pro αἰείρας per
 syncop. a. I. part. ab αἰείρω.
 a. I. ἡείρα.
- Αἶρεε** Ion. pro αἶρεε, & hoc
 pro ἡρεε, capiebat. 3. sing.
 imperf. act. verbi αἰρέω,
 capio.
- Αἶρεθε**σι a. I. sub. pass. Ion.
 pro αἶρεθεσιν, ab αἰρέομαι,
 capior. a. I. ind. pass. ἡρέθη,
 captus sum. Th. αἰρέω.
- Αἶρέθη**, captus est, a. I. ind.
 pass. Ion. pro ἡρέθη. f. I.
 pass. αἶρεθήσομαι. ab eodem
 them.
- Αἶρεῖ**, praef. ind. act. αἶρεῖσθαι,

præf. inf. pass. ab αἰρέω, *capio*.
 Αἶρεο, *tolle*, præf. imperat.
 Ion. pro αἶρε ab αἶρω, *tollo*.
 f. ἀρῶ, p. ἤρακα.
 Αἰρεσις, *eos, ἡ, electio, haeresis, secta*. inde αἰρετικός, ἄ, ὁ, *haereticus*. quasi ab αἰρέω, *eligo*.
 Αἰρέεος, *eligendus*, verbale ab αἰρετός, *qui capit*, quod f. ab αἰρέω, *capio*.
 Αἰρέσειε, *habitabit*, Genes. 30. vers. 20.
 Αἰρετίζω, *eligo*. f. ἴσω. p. ἤρετικά ab αἰρέω, *capio*.
 Αἰρετώτερον *optabilius*, compar. ab αἰρέσις. Th. αἰρέω, *capio*.
 Αἶρεῶ, *capio, eligo*. f. ἦσω. p. ἤρηκα. a. 2. εἶλον. f. 2. εἶλῶ. in pass. præf. αἰρέομαι, præt. pass. ἤρημαι, σαι, ται. a. 2. med. ind. εἶλμην. a. 2. m. sub. ἔλωμαι, inf. ἐλέδαμ.
 Αἶρη, *ceperit*, 3. præf. sub. αἶρηται, *ceperat* pro ἤρηται, 3. pl. perf. act. αἶρησομεν, f. 1. act. ab αἰρέω, *capio*. a. 2. εἶλον.
 Αἰρέμεθα, 1. plur. αἶρεῖνται, 3. plur. præf. pass. αἰρέμενος, ἡ, ον, præf. part. ab αἰρέομαι.
 Αἶρω, *tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo*. f. ἀρῶ, p. ἤρακα. a. 1. ἤρα, 2. pl. ἤρατε. ἄρον. a. 1. imperat. act. ἄρω, ἡς, ἡ, a. 1. sub. ἄρας, ἀντες, a. 1. part. ἤραμαι, præt. pass. ἤρην. a. 1. pass. ἄρθημι, ἦτω. a. 1. imperat. pass. ἄρθησομαι, f. 1. pass.

ἄρις, *quibus*, dat. pl. ab ἦ, *quae*.

ἄρις & αἰσα, Aeol. terminations a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα dicunt τύψαις, τύψαισα, & sic in aliis.

Αἴσα, ἡς, ἡ, *tatum, fors, parca*. inde αἴσιος, *faustus*. αἴσιμος, ἄ, ὁ, ἡ, *fatalis*.

Αἴσα ἄλων, ὁ, *accipitris species*.

Αἴσευμα Dor. pro ἄσομαι, & hoc pro ἄσῶμαι, fut. med. verbi ἄδω, *cano*. fut. ἄσω, & Dor. ἄσῶ.

Αἴσητος, *nomen fluvii*.

Αἴσητομαι, ἡ, εταί, *sentio*. f. αἴσητομαι. p. ἤσημαι. a. 2. med. ἡσημην. a. 2. m. sub. αἴδαμαι. 3. plur. αἴσηνται. αἴσητο, a. 2. opt. m. a. 2. m. inf. αἴθεθαι. a. 2. m. part. αἴθόμενος, ἄ, ὁ. hinc αἴσησις, *sensus, αἴσητος, sensibilis*.

Αἴσησις, *eos, ἡ, sensus. αἴσησιον, ἄ, τὸ, sentiendi instrumentum*. metaph. *facultas intelligendi* ab αἴσητομαι, quod vide.

Αἴσητομαι, f. 1. m. ab αἴσητομαι, quod vide.

Αἴσητο, *intelligebant*, a. 2. opt. med. ab αἴσητομαι.

Αἴσω pro αἴω, *audio*; item pro ἀποπνεώ, *exspiro*.

Αἴσιαν, Dor. pro αἴσιαν, gen. plur. 2. decl. ab αἴσιος, quod vide.

Αἴσιμος, ἄ, ὁ et ἡ *fatalis*. ab αἴσα, *fatum*.

ΑΪΣΙΜΟΨ, f. ὠσω. p. ωσα, infumo, impendo.

ΑΪΣΙΟΣ, s, ὁ, ἦ, faustus ab αἴσα, fors, fatum.

Αἰσονίδης, s, ὁ, filius Aesonis.

Αἰσονται, canent. f. i. med. ab αἶδα pro αἰείδω, cano, in profa αἶδα, quod vide.

Αἰσωνο, 3. plur. imperf. pass. ab αἰσσω, irruo. f. ζω.

ΑΪΣΣΩ, f. ζω. p. χα. ruo, profilo, cum impetu feror. Hinc αἰγδην, adv. impetuosè.

αἰζασα, a. i. part. f. g. ἦχθην, a. i. ind. pass.

Αἴτος, s, ὁ, ἦ, de quo nihil sciri potest, obscurus, incertus ex α priv. & ἴσημι, scio. hinc αἴτω, m moriam alicujus amitto. αἰτώθησαν, a. i. ind. pass. evanuerunt.

Αἰσθηῆς, ἦρος, ὁ, adolescens valde robustus ex α epitat. & σῶω, ruo. alii pro decens, moderatus, ab αἴσα, officium; alii ab αἰσσω derivari malunt.

ΑΪΣΤΛΟΣ, s, ὁ, iniquus, nefarius. in pl. n. g. αἴσυλα, in qua.

ΑΪΣΤΜΝΗΤΗΣ, s, ὁ, vel αἰσυμνητής, ἦρος, certaminis praeses & curator.

Αἴχσιν, dat. pl. ab αἴχος, sos, το, turpitude.

Αἰχίνης, s, ὁ, Aeschines, orator Græcus.

ΑΪΣΧΟΣ, eos, το, turpitude, probrum. Hinc αἰχρὸς, s, ὁ, turpis. αἰχρέτης, ἦλος, ἦ, obscœnitas. αἰχυνη, ης, ἦ, pudor.

αἰχύνω, pudefacio. ἀναἰχύνος, s, ὁ, ἦ, impudens.

Αἰχροκερδῆς, εὐος, ὁ, ἦ, deditus turp. lucro. hinc αἰχροκερδῶς, adverb. ex αἰχρὸς, turpis, quod ab αἴχος & κέρδος, eos, το, lucrum.

Αἰχρολογία, ας, ἦ, turpiloquium. ab αἰχρολόγος, s, ὁ, turpiloquus, ex αἰχρὸς, turpis & λόγος, sermo, quod à λέγω, dico.

Αἰχρὸς, ἀ, ἐν, turpis, e. dat. pl. Ion. αἰχροῖσι. Hinc compar. αἰχρότερος vel αἰχρίων. superl. αἰχροτάτος vel αἰχρίσος; hinc αἰχρότης, ἦλος, ἦ, obscœnitas. Th. αἴχος, eos, το, turpitude.

Αἰχύνεο, præf. imperat. pass. Ion. ab αἰχύνομαι, me pudet.

Th. αἴχος, eos, το, turpitude. Αἰχύνη, ης, ἦ, pudor. Th. αἴχος, eos.

Αἰχυνθήμεν, Ion. & Dor. αἰχυνθήμεναι pro αἰχυνθῆναι, a. i. inf. pass. verbi αἰχύνομαι. vide αἰχύνω.

Αἰχύνος, s, ὁ, pudendus, ab eodem them.

Αἰχύνω, pudefacio, f. νῶ, p. ἦχυνκα, præf. pass. ἦχυμμα, a. i. pass. ἦχύνθην, f. i. pass. αἰχυνθήσομαι. ab eodem them. αἴχος.

Αἰσωπος, s, ὁ, Aesopus fabulator. hinc Αἰσώπειος, Aesopicus.

Αἴτας, α, ὁ, Dor. pro αἴτης, s, ὁ, quod vide.

- Αἶτε** Dor. pro εἶτε, καί.
Αἶτεε, præf. imperat. 2. fing.
 ab αἰτέω, quod vide.
Αἰτεῦ Dor. & Aeol. pro αἰτῆ,
 hoc verò Att. pro αἶτε, pete.
 hinc αἰτεύμενος pro αἰτέμενος.
 Th. αἰτέω, peto.
- Αἶτεω**, ὦ, peto, postulo, f.
 ἦσα, p. ἤτηκα, a. i. ἤτησα.
 imperf. pass. ἤτεμην, ἔμην,
 ἔε, ἔ, ἔειλο, εἶτο, præf. pass.
 ἤτηκα. hinc αἶτημα, τος, τὸ,
 postulatum, αἶτησις, εως, ἦ,
 petitio. f. i. pass. αἰτηθήσομαι.
Αἶτημα, ἄλος, τὸ, postulatum.
 vide in αἰτέω.
- Αἰτῆς**, 2. fing. sub. act. αἰτή-
 σητε, a. i. sub. 2. plur.
 ab αἰτέω, peto.
- Αἰτῆς**, ε, ὅ, qui amatur libi-
 dinosè. idem αἰτῆς.
- Αἰτῆσαι**, a. i. inf. αἰτήσασα,
 a. i. part. f. g. ab αἰτέω,
 peto, quod vide.
- Αἶτιᾶ**, ας & Ion. αἶτιῆ, ἦ,
 causa, ratio, culpa, crimen,
 Hinc αἶτιος, ε, ἔ, ἦ, qui est
 in causa. ἀνάτιος, causum
 non habens.
- Αἰτιάομαι**, ὦμαι, causam attri-
 buo, acceptum fero. f. αἰσομαι,
 præf. inf. αἰτιάομαι. præf.
 ἠτίαμαι. hinc αἰτίαμα, ἄλος,
 τὸ, criminatio.
- Αἰτιατικός**, ε, ὅ, criminatorius,
 αἰτιατικῆς, gen. fing. f. g.
- Αἶτιος**, ε, ἔ, autor, vide in
 αἶτιᾶ, causa.
- Αἰτιώωντο** Ion. pro αἰτιῶντο,
 culparent. præf. opt. pass.
 3. plur. Poët. ab αἰτιάομαι,
 quod vide.
- Αἰτιώδης**, εος, ὅ, ἦ, causalis.
 αἰτιώδες, n. g.
- Αἶτνα**, ας, ἦ, Dor. pro Αἶτνη,
 ὄρος Σικελικὸν πυρκαῖές. παρὰ
 τὸ αἶθω, τὸ καίω.
- Αἶτος** Dor. pro τέμενος, quod
 vide.
- Αἰτωλός**, ε, ὅ, Aetolus, οἱ
 Αἰτωλοί, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν,
 dat. pl. hinc Αἰτώλιος, ε, ὅ,
 Aetolius, patronym.
- Αἰτώμεν**, i. plur. præf. sub.
 act. αἰτώμεθα, i. plur. præf.
 sub. pass. ab αἰτέω, peto. f.
 ἦσα. p. ἤτηκα.
- Αἰφνης**, adverb. subito, repente,
 ex ἄφνω per syncop. pro
 ἀφανῶς, per apocopen τῆ
 σ. ab adject. ἀφανῆς, εος, ὅ,
 ἦ, obscurus, quod est ex α
 priv. & th. φαίνω, in lucem
 profero. p. m. πέφανα.
- Αἰφνίδιος**, ε, ὅ, repentinus,
 hinc αἰφνιδίως, adverb. re-
 pente. vide in αἰφνης, subito.
- Αἰχθῆναι**, αἰγί, a. i. inf.
 pass. ab αἰτσω, ruo, f. ξω.
 quod vide.
- Αἰχμάζω**, pugno, vibro. ab
 αἰχμή, ἦς, ἦ, cuspis. ὑβέρνια
- Αἰχμαλώτης**, ε, ὅ, captivus &
 αἰχμαλώτης, ιδος, ἦ, captiva.
 q. d. τῆ αἰχμῆ ἄλωτος, quod
 ab αἰλίσκω, capio. Hinc αἰχμα-
 λωσία, ἦ, captivitas. αἰχμαλω-
 τεύω, captivum duco. f. εἴσω.
 præf. ἠχμαλώτευκα. Αἰχμα-
 λωτίζω, captivum abduco, f.
 ἴσω, p. ἠχμαλώτικα, præf.
 pass. ἠχμαλώτισμα, f. i.
 pass. αἰχμαλωτιθήσομαι.

- Αἰχμαλίας**, ᾧ, ὁ, Dor. pro αἰχμητῆς, vide αἰχμητιά. Et αἰχμητάο, gen. Dor. Bœot. & Aeol. pro αἰχμητῆ.
- Αἴχμη**, ἦς, ἡ, *cuspis. αἰχμητῆς*, dat. pl. Ion. pro αἰχμητῆς. hinc αἰχμητῆς, ἦς, ὁ, bellator. αἰχμητάω, jaculor.
- Αἰχμητιά**, vocat. sing. αἰχμητῶν, gen. pl. Aeol. pro αἰχμητῶν ab αἰχμητῆς, ἦς, ὁ, bellator, acc. αἰχμητήν. Th. αἰχμητῆ, ἦς, ἡ, *cuspis*.
- Αἰχμοφόρος**, ὁ, idem ac δορυφόρος, miles hastatus. ex αἰχμητῆ & φέρω, fero.
- Αἰψα** & αἰψ, adverb. statim, celeriter. hinc αἰψηρος, ἦς, ὁ, celer.
- Αἰψηροκέλευθος**, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens, epitheton Boreæ ex αἰψηρος, velox, quod ab αἰψα, citò, & κέλευθος, ὁ, ἡ, via.
- Αἰών**, audio, Poët. quasi ab αὔω, sono. præf. part. αἰών.
- Αἰών**, ὄνος, ὁ, ævum, mundus, sæculum; item in f. g. ἡ αἰών, vita. Hinc αἰώνιος, ὁ, ἡ, a ternus. αἰωνίζω, æternum reddo. δυσάων, ονος, ὁ, ἡ, cui aerumnosa est vita. εὐαίων, qui beatam vitam deperit.
- Αἰών**, ὄνος, ἡ, Dor. pro ἡἰών, ἡ, littus. q. à p. m. ἡἰά, verbi εἶμι, eo.
- Αἰώπεω**, f. ἦσω. p. ἦκα, sursum tollo.
- Ἀκά** adverb. Poët. & Dor. pro ἀκή, vel ἀκῆν, tacitè, quietè.
- Ἀκάδημη**, vocat. ab Ἀκάδημος, ὁ, ὁ, *Academus*, nom. propr. hinc Ἀκάδημεια feu Ἀκαδημία, ἡ, *Academia*, Athenis dictus fuit locus quidam publicus.
- Ἀκάω**, acuo. f. σω. præf. pass. ἠκασμα. ab ἀκή, ἦς, ἡ, *micro*.
- Ἀκαθαρσία**, ἡ, *immundities, impuritas, ἀκαθάριστος*, ὁ, ὁ, ἡ, *impurus. ἀκαθάρτης*, ἦλος, per syncop. pro ἀκαθάρτης, ἦλος, *impuritas*. ex α priv. & καθάρω, purgo.
- Ἀκάθεκτος**, ὁ, ὁ et ἡ, qui non potest contineri, ex α priv. & κάλέχω, contineo. quod ab ἔχω, habeo.
- Ἄκαρρα**, intempestivè, adverb. ab ἀκαρρος, ὁ, quod ex α priv. & καρρος, ἦς, ὁ, *occusio*.
- Ἀκαρρέομαι**, opportunitate temporis destituor. imperf. ἠκαρρέομην, ἔμην, ἔς, ἦς, ἔστο, εἶτο. f. ἠσομαι. p. pass. ἠκαρρέομαι ab ἀκαρρος, quod ab α priv. & καρρος, ἦς, ὁ, *occusio*.
- Ἀκακαλις**, ἴδος, ἡ, *semen fruticis, ex Aegypto*.
- Ἄκακος**, ὁ, ὁ, ἡ, *innocens, ex α priv. & κακος, malus*.
- Ἀκαλαρβείταο**, gen. Aeol. ab ἀκαλαρβείτης, ὁ, ὁ, *quietè fluens*, ab ἀκαλός, *quietus*, idem ἠκαλός, quod ab ἠκα, *quietè, sensim & βέω, fluo*.
- Ἀκαλήφῃ**, ἡς, ἡ, *urtica*.
- Ἀκαλός**, ἡ, ὄν, *quietus*. ab ἠκα, *quietè*.
- Ἀκαίμαντι**, dat. sing. ab ἀκαίματος, ὁ, *indefessus*

- ex α priv. & κάμνω, defatigor. f. καμῶ. p. κέκμηκα.
- Ἀκαμανιολοῖχῶν gen. plur. Dor. pro ἀκαμανιολοίχων ab ἀκαμανιολοίχης, ἄ, ὅ, infatigabilis hasta. quod ab ἀκάμας, ἀνλος, ὅ, indefessus, ex α priv. & κάμνω, defatigor & λοίχη, ἦ, lancea. Th. λαίχάνω, affequir.
- Ἀκαμανιόμαχος, ἄ, ὅ, infatigabilis pugnator. Etiam ab ἀκάμας & μάχημα, pugno.
- Ἀκαμανιόπες, οδος, ὅ, qui pedes habet indefessos. Ex πᾶς, pes, & ἀκάμας, ἀνλος, ὅ, indefessus, quod vide.
- Ἀκαμάς, ἀνλος, ὅ, Acamas, nom. propr. viri.
- Ἀκαμάτησι, dat. pl. Ion. f. g. ἀκαμάτοιο, gen. sing. Ion. ab ἀκάματος, ἄ, ὅ, ἦ, indefessus ex α priv. & κάμνω, lassescio.
- Ἀκαμπλος, ἄ, ὅ et ἦ, idem quod ἀκαμπής, ἔος, ὅ, ἦ, inflexibilis, infrangibilis, ex α priv. & κάμπω, flecto.
- ἌΚΑΝΘΑ, ἦς, ἦ, spina, hinc ἀκάνθινος, ἦ, ον, spineus, a, ut. ἀκανθίς, ἴδος, ἦ, carduelis. ἀκανθάδης, ὅ, ἦ, spinosus, a. ἀκανθῶ, spinosum reddo.
- Ἄκρη, minutissimum animal quoddam.
- ἌΚΑΡΝΑ, ἦς, ἦ, genus plantae.
- Ἄκαρπος, ἄ, ὅ, ἦ, sterilis, ex α priv. & καρπός, ἔ, ὅ, fructus.
- Ἀκάση, ἦς, ἦ, nomen mulieris, ab ἀκάω, acuo. Th. ἀκή, ἦς, ἦ, μικρο.

- Ἀκαίάγνωστος, ἄ, ὅ καὶ ἦ, qui damnari nequit, ex α priv. & καίαιγνώσκω, condemno. quod ex καίαι & γινώσκω, cognosco. f. γινώσσομαι, a. 2. ἔγνω.
- Ἀκαίαικάλυπτος, ἄ, ὅ, ἦ, non velatus, non tectus, ex α priv. καίαι & καλύπω, tego, operio.
- Ἀκαίαικρίστος, ἄ, ὅ et ἦ, cui indicta causa poena infligitur, ex α priv. & καίαικρίστος, damnatus, quod ex καίαι & κρίνω, judico, secerno.
- Ἀκαίαιλύτος, ἄ, ὅ, ἦ, indissolubilis, ex α priv. καίαι & λύω, solvo.
- Ἀκαίαιπαυσος, ἄ, ὅ et ἦ, cessare nescius, qui nequit cohiberi, ex α priv. & καίαιπαύω, cohibeo; item requiesco. Th. παύω, cesso.
- Ἀκαίαισκευος, ἄ, ὅ, ἦ, minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu. ex α priv. & καίαισκευάζω, adorno, exstruo, probō. Th. σκευος, εος, τό, vas.
- Ἀκαίαισασία, ας, ἦ, seditio, ex α priv. & καίαισῆμι, colloco. Th. ἴσῆμι, sto.
- Ἀκαίαισάστος, ἄ, ὅ, ἦ, inconstans. ab eodem them.
- Ἀκαίαισχετος, ἄ, ὅ, ἦ, qui coerceri nequit. ex α priv. & καίαισχετος, ἄ, ὅ, ἦ, qui teneatur, quod à καίαισχω, retineo, f. καίαισέω & χῆσω. Th. ἔχω, habeo.
- Ἀκαίαιψευσος, ἄ, ὅ, ἦ, non ementitus, ex α priv. καίαι & ψεύδω, fallo.

- ἌΚΑΤΟΣ**, ♂, ὁ, ἦ, *genus navigii actuarii*, quasi ab ἄγω, quia agitur remis. Est & *genus poculi*. hinc ἀκάτιον, ♂, τὸ, diminutivum.
- Ἀκαχέαλο**, & Poët. ἀκαχειάλο; Ionicè pro ἀκάχηντο, *tristati erant*, plusq. perf. verbi ἀκαχέω, per reduplicatiōnem pro ἀχέω, vel in imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος, eos, τὸ, dolor.
- Ἀκαχήμενος**, ex animo dolens, præf. part. ab ἀκάχημαι. Th. ἄχος, eos, τὸ, dolor.
- Ἀκαχμένος**, acutus. perf. part. pass. pro ἠκασμένος ab ἀκαζομαι. f. ἄσομαι & ex dialecto ἀκάζομαι. perf. ἠκασμαι, unde ἀκασμένος. alii ἀκαχήμενος pro ἀκαχήμενος, abjecto augmento & syncope facta, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχέω. Th. ἀκῆ, ἦς, ἦ, cuspis, vel ab ἄχος, eos, τὸ, dolor.
- Ἀκάχοιλο** 3. præf. opt. ab ἀκάχω, dolore afficio. part. ἀκάχων. Th. ἄχος, eos, τὸ, dolor.
- Ἀκείόμενος**, Ion. & Poët. pro ἀκέόμενος, præf. part. ab ἀκέομαι, sano, medeor.
- Ἀκηρεκόμας**, α, ὁ, Dor. pro ἀκηρεκόμας, ♂, ὁ, idem quod ἀκερσεκόμας, ♂, ὁ, intonsus, Dor. ἀκερσεκόμας.
- Ἀκελδαμά**, ager sanguinis.
- Ἀκέντηλος**, indomitus. ex α priv. & κεντέω, pungō.
- ἈΚΕΪΟΜΑΙ**, suno, medeor. ἀκέοιλο, 3. plur. imperf.
- Ion. f. ἔσομαι & ἦσομαι. ἀκέσαδάμ, α. i. inf. med.** Hinc ἀκεσμα, τος, τὸ, & ἀκεσμος, ♂, ὁ, sanatio. ἀκεσος, ♂, ὁ, sanabilis.
- Ἀκέραιος**, ♂, ὁ et ἦ, innocens, simplex. q. d. cornibus non feriens, ex α priv. & κέραιος, τὸ, cornu. vel ut alii ex α priv. & κεράννυμι, miscō.
- Ἀκέρδεια**, ας, ἦ pro βλάβῃ, ἦς, ἦ, damnum. Th. τὸ κέρδος.
- Ἀκερσεκόμας**, ♂, ὁ, intonsus. ex α priv. & κείρω, tondeo & κόμη, ἦς, ἦ, coma.
- Ἀκέσαδάμ, mederi. a. i. inf. med.** ab ἀκέομαι, medicor.
- Ἀκεσμα, αἶλος, τὸ, Poët. pro ἀκεσις, ιος, ἦ, remedium.** Th. ἀκέομαι, sano.
- Ἀκέσσεται, medicatur. f. i. Poët. pro ἀκίσσεται** ab ἀκέομαι, quod vide.
- Ἀκέων**, tacitè. adverb. ab ἀκῆν, quod ab α priv. & χαίνω, hīscō.
- ἈΚΗ**, ἦς, ἦ, mucro, cuspis, hinc ἀκάζω, acuō. ἀκίς, ἴδος, ἦ, acumen.
- Ἀκηδέτος**, ♂, ὁ, ἦ, inhumatus, insepultus ab α priv. & κῆδος, exequiæ. Est & ἀκῆδέτος, indefletus à κῆδος, moeror; est etiam incuratus, à κῆδος, cura. Potest etiam esse superlat. τῆ ἀκῆδῆς, eos, ὁ, ἦ, securus.
- Ἀκηδῆς, eos, ὁ καὶ ἦ, negligens.** acc. ἀκῆδεα, ab α priv. & κῆδος, eos, τὸ, cura.

Ἀκήκοα præt. med. Att. pro ἤκοα. Sic ἀκηκόεσαν, plurq. perf. pro ἠκούεσαν feu ἀκηκούεσαν, audiverant. ἀηκούεσαι, præt. inf. med. ab ἀκῶ. f. ἴσω. p. ἤκεκα. ἀηκούστες, perf. part. med. plur. num.

Ἀκηλήτοις, dat. pl. ab ἀκήλητος, ἄ, implicabilis ex α priv. & κηλέω, ᾧ, f. ἴσω, mulceo.

Ἀκῆν q. d. ἀχανῶς, tacite. adverb. ab α priv. & χαινῶ, hīco.

Ἀκήρατος, ἄ, ὁ, purus, incorruptus ex α priv. & κερᾶω, misceo; vel ab α priv. & κῆρ, cor & ἄτη, damnum, quod ab ἀτάω, laedo; vel ἀ κῆρ, fatum.

Ἀκηριος, ἄ, ὁ καὶ ἦ, exanimis, cor non habens. ab α priv. & κῆρ, τὸ, cor; sed κῆρ, fors. hinc ἀκήριοι, sine sorte.

Ἀκηχέαισσι pl. perf. pass. Ion. pro ἀκήχησσι, Attica reduplic. ab ἀχέομαι, tr. sit. a afficior. vel ut alii volunt, est imperf. Ion. verb. ἀκάχημαι ab ἄχος, eos, τὸ, dolor.

Ἀκηχέονται seu ἀκηχέαται, pro ἀκήχονται, dolore affecti sunt. 3. plur. perf. ab ἀκαχέω vel ἀκάχημι, tristitia afficio. Th. ἄχος, eos, τὸ, dolor.

Ἀκήχημαι vel ἀκήχημαι, tristior, præf. ind. hinc ἀκηχημένη, dolens. Th. ἄχος, eos, dolor.

Ἀκίεθλος, ἄ, ὁ, ἦ, incorruptus, sincerus, ex α priv. & κίεθλος, ἄ, ὁ, non sincerus.

Ἀκιδνός, ἦ, ἐν, infirmus, qui se vix movere potest, in comp. ἀκιδνότερος ab α, & κινέω, moveo.

ἈΚΙΝΑΪΚΗΣ, ἄ, ὁ, gladius Persicus.

Ἀκίνδυνος, ἄ, ὁ, liber, extra periculum ex α priv. & κίνδυνος, ἄ, ὁ, periculum.

Ἀκινήτα, ἄς, α, Poët. & Dor. pro ἀκινήτη. Et pro quo frequentius legas ἀκινήτος, ἄ, ὁ, ἦ, immobilis. Ex α & κινέω, moveo.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. ab ἀκινήτος, ἄ, qui non movetur, ex α priv. & κινέω, moveo.

ἈΚΙΝΟΣ, ἄ, ὁ, acinus, herbæ genus.

Ἀκιος, ἄ, ὁ, idem ac ἰχνός, ἄ, ὁ, debilis ex α particula intensiva, & κίς, κίος, vermis & ῥέω, fluo; quæ enim à vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἀκιος, deductum, quod antiquatum ac infirmum.

Ἀκίς, ἰδος, ἦ, acies. ut ἀκῆ.

Ἀκιάτατοι, firmissimæ. pl. num. superl. grad. ab ἀκίος, incorruptus, ex α priv. & κίς, κίος, ὁ, vermis.

ἈΚΚΩ, ἄς, ἦ, Acco, mulier quædam notæ stultitiæ. Hinc ἀκκίζομαι, simulate recusor. ἀκκισμός, ἄ, ὁ, ficta recusatio.

Ἀκλάρωτος, ἄ, ὁ, ἄ. Dor. pro ἀκλήρωτος, ἄ, ὁ et ἦ, ex fors. ex α priv. & κλήρωτος, ἄ, ὁ, fors.

Ἀκλεῶς Ion. et Poët. pro ἀδόξως, inglorie. ex α priv.

- & κλέος, gloria. Th. κλείω, celebro.
- Ἀκλινής, έός, ό, ή, non vacillans ex α priv. & κλίνω flecto.
- Ἀκμάζω, floreo, matureasco. f. άσω. p. ήμακα. Th. άκμή, ής, ή, cuspis, vigor aetatis.
- Ἀκμάν Dor. pro άκμήν, vide άκμή.
- ἈΚΜΗ, ής, ή, cuspis, vigor aetatis, punctum occasionis. Hinc άκμαίος, florens aetate. άκμάζω, vigeo. άκμήν, adhuc, etiamnum.
- Ἀκμηνος, ε, adultus ab άκμή, ής, ή, vigor.
- Ἀκμής, ήτος, ό, ή, non fatigatus, integer ab α priv. & κάμνω, lassescio.
- Ἀκμόθετον, ε, τό, lignum, cui incus imponitur, per syncop. pro άμμονόθετον ab άκμων, ό, incus.
- Ἀκμονας, acc. pl. ab άκμων, onos, ό, incus per syncop. pro άκάμων άκάμνω, fatigor.
- Ἀκμονίδας, α, ό. Dor. pro Ἀκμονίδης, ε, ό, τῷ Ἀκμονος παίς, Acmonis filius.
- Ἀκμων, onos, ό, incus ex α priv. & κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur.
- Ἀκναμπλος, ε, ό, ή, inflexibilis, Poët. pro άγναμπλος ex α priv. & κάμπλω, flecto.
- Ἀκοή, ής, ή, & Dor. άκοά, άς, ά, auditus, fama, sermo.
- Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab άκοιμήλος, ε, ό, ή, insomnis ex α priv. & κοιμάω, f. ήσω, cubare facio.
- Ἀκοινώνηλον, ε, τό, incommunicabile ab άκοινωνέω, non impertio, quod ex α priv. & κοινός, ε, ό, communis.
- Ἀκοίτης, ε, ό, & Dor. άκοίτας, α, ό. in acc. άκοίτην, maritum. άκοίτης, ios, ή, marita. ex α pro άμα, simul, & κοίτη, ή, lectus. quod ά κῆρος, jaceo.
- Ἀκολαστος, ε, ό καὶ ή, qui non punitur ex α priv. & κολάζω, punio.
- Ἀκολουθεώ, ω, sequor, imperf. ήκολουθεον, εν. f. ήσω. p. ήκολουθηκα. άκολουθεσθαι, praef. part. pl. num. f. g. Th. άκόλσθος, ε, ό, ή, comes.
- ἈΚΟΛΟΥΘΟΣ, ε, ό, ή, pedisequus, comes. hinc άκολουθεώ, sequor. άκολουθητικός, qui sequi potest, sequax. άκολουθία, ας, ή, secutio.
- Ἀκονᾶν, praef. inf. ab άκονάω, ex acuo. Th. άκῆ, ής, ή, mucro, cuspis.
- ἈΚΟΝΗ, ης, ή, cos. quasi ab άκῆ, quia ad acuendum adhibetur. Hinc άκόνιον, ε, τό, aconitum, herba venenata.
- Ἀκοντε, invit. dual. num. άκόντες, plur. ab άκων, quasi per crasin ab άέκων, ex α priv. & έκων, voluntarius.
- Ἀκονίζω, jaculor. f. ίσω, p. ήκόνισκα, α. ι. ήκόντισα & Ion. άκόντισα, ας, ε, Th. άκων, ενλος, ό, jaculum.
- Ἀκόνιος, ε, ό, Acontius. propr. nom.
- Ἀκονιστής, ε, ό, jaculator & Dor. άκονιστάς. Th. άκων, jaculum.

Ἀκοντιστής, ὄσος, ἡ, jaculatio, ja ulandi ars ab ἀκων.

Ἀκόρητος, Ποët. idem quod ἀκόρητος, infatiabilis ex α priv. & κορέω seu κορέννυμι, satio.

ἈΚΟΡΟΝ, ε, τὸ, acorum. herba quædam.

Ἀκρος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἀκρότης, quod vide.

Ἄκος, εος, τὸ, medela ab ἀκέομαι, sano.

Ἀκόσμητον, ε, τὸ, inornatum ex α priv. & κοσμέω, orno. Th. κόσμος, ε, ὁ, ordo.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, immundities. status rerum perturbatus. ex α priv. & κόσμος, ε, ὁ, ordo.

Ἀκόσμως, turpiter, adverb. vide ἀκοσμία.

ἈΚΟΣΘΗ, η, ἡ, hordeum, cibus quilibet. hinc ἀκοστέω, abundo esu hordei.

Ἀκάζω, idem quod ἀκέω, audio, quod vide.

Ἀκέμεν, præf. inf. Ion. pro ἀκέειν ab ἀκέω, audio.

Ἀκόνισσον, dat. pl. part. Ion. & Ποët. ab ἀκέω, audio.

Ἀκόνι, Dor. pro ἀκούσι, audiunt, 3. plur. præf. ind.

Ἀκόμεν, Atticè pro ἀκούειαν, 3. plur. a. i. opt. Aeolic. ἀκούσα pro ἡκούσα, a. i.

Ionic. ind. ut in perf. ἀκούει pro ἡκούει, ab ἀκέω, audio. ἀκούσασα, a. i. part. f. g. ἀκούσαντα, acc. fing.

m. g. ejusd. temp. ἀκούσαντες, nom. plur.

Ἀκούσας Aeol. pro ἀκούσας, a. i. part. act. verbi ἀκέω, audio.

Ἀκούσει, Ion. pro ἀκούσει, 2. fing. fut. med. verbi ejusdem.

Ἀκούσιος, ε, ὁ, ἡ, non voluntarius ex α priv. & ἐκων, ὄντος, ὁ, voluntarius.

Ἀκουσά, αλος, τὸ, res quae auditur, auditio. ἀκουστός, ε, ὁ, audibilis. ἀκουστόν, verbale ab ἀκέω, audio.

Ἀκούςεις, audire facies. f. i. Attic. pro ἀκούσεις, ab ἀκούειν. Th. ἀκούω.

ἌΚΟΥΩ, audio, obedio. imperf. ἡκούω, es, ε, f. i. med. ἀκούσμαι, η, εταί, perf. act. ἡκούει. perf. pass. ἡκούμαι. a. i. pass. ἡκούειν. f. i. pass. ἀκούθήσμαι. p. m. ἡκούω, Att. ἀκούω. a. 2. ἡκούω. hinc ἀκουστής, ε, ὁ, auditor. ἀκούη, ἡς, ἡ, auditus.

Ἀκούω, audiam. f. 2. ab ἀκούω, unde a. 2. ἡκούω.

Ἄκρος, ας, ἡ, summitas, extremitas, littus; & pro praemio, ab ἀκρος, ε, ὁ, summus, extremus.

Ἀκράντος, ε, ὁ, ἡ, imperfectus, irritus ex α priv. & κρείνω, perficio, rego.

Ἀκράτος, idem quod ἀκράντος.

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia ex α priv. & κρείσις, εως, ἡ, mixtio. Th. κρεάννυμι, misceo.

Ἀκρατής, εος, ὁ, ἡ, intemperans. ab eodem them,

Ἀκράτισος, ♂, ὁ, ἡ, qui sumpsit jentaculum. Ἀκράτισμα, ἄλος, τὸ, jentaculum, quod ab ἀκράλιζω jentaculum sumo ex pa. is frustis mero rigatis.

Ἀκράλον, ♂, τὸ, merum, non dilutum ex α priv. & κερᾶννυμι, misceo.

Ἀκράχολος, ♂, ὁ et ἡ, Dor. pro ἀκροχολος, ad iram valde proclivis, ab ἀκρος, summus & χολή, ira.

ἈΚΡΕΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus grandis, virgultum.

Ἀκρόσπερον, Poët. adv. extremo vespere, ab ἀκρος & ἔσπερος, vesper.

Ἀκρη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρη, summa. neut. pl. ab ἀκρον, superl. ἀκρότατον.

Ἀκρησος, ♂, ὁ et ἡ, qui valde juvenis est. ὁ ἐν ἀκρη ἡβηῶν, qui est in summa pubertate.

Ἀκρηλοποσία, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρηλοποσία, ας, ἡ, meri potatio. Hinc ἀκρηλοπότης, ♂, ὁ, meri potator ab ἀκρηλος, quod vide, & πόσις. Th. πίνω.

Ἀκρηλος, ♂, ὁ, ἡ, non mixtus. ab α priv. & κερᾶω seu κερᾶννυμι, misceo.

Ἀκρηθεια, ας, ἡ, accurata diligentia ab ἀκρηθής, exquisitus.

Ἀκρηθες, ἑος, τὸ, neutr. gen. ab ἀκρηθής, quod vide.

ἈΚΡΙΒΗΣ, ἑος, ὁ, ἡ, exquisitus, accuratus. comp. ἀκριβέστερος, superlat. ἀκριβέστατος.

Hinc ἀκρηθεια, summa cura. ἀκρηθῶω, probe cognosco.

Ἀκρηβολογέομαι, accuratè recenseo. præf. inf. ἀκρηβολογεῖσθαι ab ἀκρηθής & λέγω, dico.

Ἀκρηθῶω, ᾧ, exquiro. f. ᾧσω. P. ἠκρηθῶκα. Th. ἀκρηθής.

Ἀκρηθῶς, adv. exquisite ab ἀκρηθής, quod vide.

Ἀκρηδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad locustas capiendas. Dicta παρὰ τὸ ἀκρηθῶας θηρῶν, locustas venari.

ἈΚΡΙΣ, ἴδος, ἡ, locusta.

Ἀκρηλόμυθος, ♂, ὁ, ἡ, qui loquitur inconsideratè, ab ἀκρηλος, indiscretus. hoc ex α priv. & κρηλος, quod à κρηνω, secerno, judico & μυθος, sermo.

Ἀκρηλος, ♂, ὁ καὶ ἡ, indiscretus, confusus, anceps. qui causam non dixit. ex α priv. & κρηνω, secerno.

Ἀκρηλοφυλλος, ♂, ὁ, frondes habens indiscretas, frondosus. ab ἀκρηλος, quod ex α priv. & κρηνω, judico, secerno & φυλλον, folium.

ἈΚΡΟΪΟΜΑΙ, f. ἀκούωμαι, audio, pareo. in perf. pass. ἠκροάομαι in part. ἀκροάομενος, ἀκροάομενος. Hinc ἀκροάμα, ἴος, τὸ, quod auditur. ἀκροαθής, ♂, ὁ, auditor.

Ἀκροάσει, dat. sing. ab ἀκροάσις, εως, ἡ, auditus. hoc ab ἀκροάομαι, quod vide.

Ἀκροάθηριον, ♂, τὸ, auditorium. ἀκροατής, ♂, ὁ. auditor ab ἀκροάομαι, quod vide.

Ἀκροβολίζεσθαι ἔπεισι, Ion. *velitari verbis*. ab ἄκρος, *summus* & βάλλω, *jacio*.

Ἀκροβυστία, *as*, ἡ. *praeputium* ex ἄκρος, *extremus* & βύω, *tego*. quod extremam pudendi partem tegat.

Ἀκροβωνιαῖος, αῖα, αῖον, *angularis*, imus ex ἄκρος, *extremus* & γωνία, *as*, ἡ, *angulus*.

Ἀκροδακτύλιον, *summum digitum*. Ex ἄκρος, *summus* & δάκτυλος, *s*, ὁ, *digitus*.

Ἀκροθίνια, ων, τὰ, *primitiae spoliiorum decimae* ex ἄκρον, *extremus*, & θῖς vel θῖν, θῖνος, ὁ, ἡ, *aceruus*.

Ἀκροκελαινώω, in summo vel superficie nigrisco ab ἄκρος & κελαινώω, *nigrisco*; quod à κέλαινος, *ater*. Th. μέλας, *niger*.

Ἀκροκνέφειος, *s*, ὁ, ἡ, *vesperinus* ex ἄκρος, *summus* & κνέφας, αῖος, τὸ, *caligo*, *crepusculum*.

Ἀκρόκομος, *s*, ὁ, ἡ, *comatus in vertice* ab ἄκρος, *summus*, & κόμη, ἡ, *coma*.

Ἀκρομανής, ὁ, ἡ, *summè insanus* ex ἄκρος, *summus* & μαινόμεαι, *insanio*.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, *arx*. in acc. ἀκρόπολιν ex ἄκρος, *summus* & πόλις, *urbs*.

Ἀκρόπολος, *s*, ὁ, *excelsus*. dat. pl. ἀκροπόλοισιν, Ion. ab ἄκρος, *summus* & πόλος, *vertex*, quod à πολέω, *verso*.

ἈΚΡΟΣ, *a*, *ov*, *summus*, *a*, *um*, *extremus*. Hinc ἀκραῖος, *s*, ὁ, *idem*. ἀκρα, *as*, ἡ,

summitas, *fastigium*. ἀκρότης, ἦος, ἡ, *idem*.

Ἀκρόσοφος, *s*, ὁ, *summe sapiens*. Ex ἄκρος, *summus*, & σοφος, *s*, ὁ, *sapiens*.

Ἀκρόσκη, *ης*, ἡ, *summa superlat.* ab ἀκρη, quod vide.

Ἀκρω Dor. pro ἀκρη, *gen. sing.*

Ἀκρων, *ovos*, *extremitas membri*. ab ἄκρος, *summus*.

Ἀκρωλήριον, *s*, τὸ, *summitas*, *cacumen*, *vertex*; ἀκρωλήριον νῆος, *navis fragmentum*, ab ἄκρον.

Ἀκλαῖη, *ης*, ἡ, *Actaea*. *Nympha*.

Ἀκλαῖς, *dat. pl.* ab ἀκλή, ἦς, ἡ, *littus*.

Ἀκλαῖων, *ovos*, ὁ, *Actaeon*.

ἈΚΤΗ, ἦς, ἡ, *littus*, *fruges*. quasi ab ἀγω, *frango*.

Ἀκλήμων, *ovos*, ὁ, ἡ, *pauper*, *inops* ex α priv. & κλάομαι. f. ἥσομαι, *possideo*.

ἈΚΤΙΝ, ἴνος, ἡ, *radius Solis*. ἀκτίνεσσιν. *dat. pl.* Ion. & Poët. pro ἀκτίσι. quasi ab ἀγω, *frango*.

Ἀκύλας, *a*, ὁ, *Aquila*, *nomen viri*.

ἈΚΥΛΟΣ, *s*, ἡ, *glans ilicis*.

Ἀκυρώω, ὦ, *antiquo*, *authoritate spolio*. f. ὠσω, p. ἠκυρώω, ab ἀκυρος, *s*, ὁ, *authoritate privatus*. ex α priv. & κύρος, *eos*, τὸ, *authoritas*.

Ἀκωκή, ἦς, ἡ, *acies*. *idem* quod ἀκή, ἦς, ἡ, *micro*.

Ἀκωλύτως, *adv.* *nullo vetante*, *sine obstaculo* ab ἀκώλυτος,

quod ex α priv. & κωλύω, impedio, veto.

ἈΚΩΝ & ἄκως, ὄνος, ὁ, jaculum. inde ἀκόνιον, idem. ἀκονίαις, ἄ, ὁ, jaculus, serpentis genus. ἀκονίζω, jaculor, vibro. ἀκονιστής, ἄ, ὁ, jaculator. ἀκονιστικός, ἄ, ὁ, jaculandi peritus.

Ἀκων & ἀέκων, ἄ, ὄνος, ὁ, invitus ab α priv. & ἐκὼν, ὄνος, ὁ, voluntarius.

Ἄλα, acc. sing. ab ἄλς, ἡ, mare. ὁ ἄλς, sal.

ἈΛΑΒΑΣΤΡΟΝ, ἄ, τὸ, & ἀλάβαστρος, ἄ, ὁ, ἡ, alabastrum.

Ἄλαδ' pro ἄλα δε, ad mare. Th. ἄλς, ἡ, mare.

Ἄλαζονεία, ἄς, ἡ, fastus, ostentatio ab ἀλαζών, quod vide.

ἌΛΑΖΩΝ, ὄνος, ὁ, ἡ, jactator, ostentator. Hinc ἀλαζονεύομαι, me jacto, glorior. ἀλαζονεία, ἄς, ἡ, jactantia.

Ἀλάθεια Dor. pro ἀλήθεια, ἄς, ἡ, veritas. Th. ἀληθής, ἄ, ὄνος, ὁ, verus. Sic ἀλαθής Dor. pro ἀληθής.

Ἄλαθεις, ἄ, ὄνος, ὁ, a. i. part. pass. qui erravit ab ἡλάθην, a. i. ind. pass. ab ἄλημι vel ἄλάω, praet. pass. ἡλάμα.

Ἀλάθηλον, ἄ, τὸ, illatibile ex α priv. & λανθάνω, lateo. f. λήσω, a. 2. ἐλαθον.

Ἄλακάτα, ἄς, ἄ, Dor. pro ἡλακάτη, ἡς, ἡ, colus.

Ἄλαλάζω, tinnio, ejulo. f. ἄσω. perf. ἡλάλακα, ab ἀλαλή, ἡς, ἡ, Dor. ἀλαλά,

vox militum ante pugnam. hinc & ἀλαλάος, Dor.

ἌΛΛΗ, ἡς, ἡ, vox inarticulata, quæ à militibus ante pugnam edi solebat. hinc ἀλαλάζω, fremitum edo inter pugnandum.

Ἀλάλημαι, σαι, ται, erravi, vagatus sum. perf. pass. ab ἀλάομαι, per reduplicationem literarum initialium. Quidam dicunt esse praefens ab ἀλημαι, reduplicatis itidem initialibus literis: inde inf. ἀλάληθαι, & part. ἀλαλήμενος.

Ἀλάλητος, ἄ, ὁ, ἡ, inenarrabilis ex α priv. & λαλήτος, quod à λαλέω, loquor.

Ἄλαλήτος, ἄ, ὦ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλή, Gall. alarme. Th. ἀλαλή, ἡς, ἡ.

Ἀλαλκομένης, ἄ, ὄνος, ἡ, pro αλκομένης, potens auxiliari. epitheton Minervæ, à μένος, eos, τὸ, robur & ἀλάλκω per reduplicat. pro ἄλκω arceo, juvo, fero auxilium. Th. ἀλκή, robur.

Ἄλαλκον, ἄς, ε, profligabam, arcebam, imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω. vel est aor. 2. ind. pro ἡλαλκον ab ἀλαλκέω. Th. ἀλκή, ἡς, ἡ, robur.

Ἄλαλος, ἄ, ὁ καὶ ἡ, mutus ex α priv. & λαίλος, ἄ, ὁ, ἡ, vocalis. Th. λαλέω, loquor.

Ἄλαλύχημαι, erro, moleste fero, metuo, perf. pass. Atticam reduplicationem habens, ab ἀλυχέομαι vel

ab ἀλύσσω, *anxius sum; indignor, quod ab ἀλύω.*
 Quidam vero & praesentis esse temporis volunt (ut ἀλάλημαι, & ἀλάχημαι) ab ἀλύκημαι, & per reduplicat. ἀλαλυκήμαι.

Ἀλαζόνες, ὠν, οἱ, *gens Scythiae proxima.*

ἈΛΛΟΜΑΙ, f. ἴσομαι, *vagor, incertus sum, erro. inde ἄλλημα αἶος, τό, vagatio, erratio. ἀλήμων, ονος, ὁ & ἀλήτης, ε, ὁ, erro, vagus.*

ἈΛΑΨ, ἔ, ὁ, *caecus, luscus, quasi ex α priv. & λάω, video.*

Ἀλαοσκοπιᾶ, ᾶς, ἡ, *caeca speculatio, in acc. Ion. ἀλαοσκοπῆν. comp. ex ἀλαός, caecus & σκοπός, speculator, quod à σκέπτομαι, circumspicio, video. in p. m. εσκοπα.*

Ἀλαπαδνός, ἔ, ὁ, *vastatu faciliis, imbecillis. ab ἀλαπάζω, diripio. Th. λαπάζω & σσω, evacuio.*

Ἀλαπάζοντα, *dissipantem, acc. sing. part. praef. ab ἀλαπάζω, f. ζω, diripio, exinanio. a. i. ἡλάπαζα, & Ion. ἀλάπαζα. ἀλαπάζαι, a. i. inf. act. Th. λαπάζω, evacuio. per pleonasm. τῆ α.*

Ἀλάπαξ pro ἀλάπαζα, vel ε, a. i. ind. vide in ἀλαπάζοντα.

Ἀλας, αἶος, τό, *sal. Th. ἄλς.*

Ἀλασέω, ᾧ, *moerore afficio, praef. ind. ab ἀλασος, ε, ὁ, ἡ. Doric. pro ἀλησος gravis, non obliviscendus, ex α priv.*

& λήθω feu λανθάνομαι. f. λήσω, *lateo.*

Ἀλάστορα, *acc. sing. ab*

Ἀλάστωρ, *Alastor, nom propr.*

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, *qui perpetranit ἄλαστα, id est non obliviscenda, execrandus, in nom. pl. ἀλάστορες, ex α priv. & λήθω, lateo. f. σω.*

Ἀλάτας, α, ὁ, *Dor. pro Ἀλήτης, ε, ὁ, Viri proprium nomen.*

Ἀλαῖτο, *vagabatur, 3. imperf. Ion. pro ἡλαῖτο ab ἀλάομαι, ᾧμαι, vagor.*

Ἀλατο, *Dor. pro ἡλατο, salit, 3. sing. a. i. med. verbi ἄλλομαι, salio. f. m. ἀλῆμαι. a. i. m. ἡλαῖμην.*

Ἀλγέ pro ἄλγεα, *nom. pl. ab ἄλγος, εος, τό, dolor. in dat. pl. ἄλγεσι.*

Ἀλγηδών, ὄνος, ὁ, *dolor, ab eodem them.*

Ἀλγήσας, ἀλγήσασα a. i. *part. m. & f. g. ab ἀλγέω, f. ἴσω. p. ἡλγηκα. Th. ἄλγος.*

Ἀλγινόνηα, *acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, molestus, ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος, εος, τό, dolor.*

Ἀλγίων, ἀλγισος, *molestior, molestissimus, comp. & superl. ab ἄλγος.*

ἈΛΓΙΟΣ, εος, τό, *dolor, moeror. Unde ἀλγηδών, idem ἀλγέω. ἀλγηρὸς, ἔ, ὁ, molestus. ἀναλγής, εος, & ἀνάλγηλος, ε, doloris expers.*

Ἀλγῆσα, *dolens, praef. part. f. g. ab ἀλγέω. f. ἴσω. doleo,*

ab eodem them.

Α'ΔΔΕ'Ω, vel ἄλδω, f. ἦσω.
p. κα. αυγεο. Inde ἀλδήσκω,
αυγεορ.

Α'ΛΕ'Α, ας, ἦ, Ion. ἀλέη,
ης, ἦ, calor feu terpor, qui
est ex sole. hinc ἀλεεινός,
ῆ, ὄ, calidus, tepidus.

Α'λδήσκω, vide in ἀλδέω,
αυγεο.

Α'λεῖσθαι, vitare. a. i. inf.
med. pro ἀλεύσασθαι, pro
quo ἀλεύασθαι & ἀλέασθαι,
per geminam syncop. ab
ἀλέω, molo; item vitō, caveo,
pro quo & ἀλεύω. Sunt, qui
velint dici in præf. inf. ab
ἀλέαμαι.

Α'λεγανῆ dat. fing. f. g. ab
ἀλεγαινός, ῆ, curae plenus,
molestus, quod ab ἀλέγω,
curo. f. ἔω. Alii poni vo-
lunt pro ἀλγεινός, gravis,
molestus ab ἀλγος, eos, τὸ,
dolor.

Α'λεγιζώ, εις, ει, curo, f. ἴσω.
p. ικκ, ab ἀλέγω, curo.

Α'ΔΕ'ΙΩ, f. ἔω. curo, ratio-
nem habeo alicujus. hinc
ἀλεγιζώ, idem.

Α'λεῖνω, evito, præf. ind.
ἀλέεινον, es, e, imperf. Ion.
Th. ἀλέω, vito.

Α'λεῖν, ἦς, fuga ab ἀλέω,
vito.

Α'λέην, acc. fing. Ion. ab
ἀλέα, quod vide.

Α'λείψα, unxi, præf. Attic.
pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, ungo.
f. σω.

Α'λεῖος, ῆ, ὄ, Dor. pro Ἡ'λεῖος,
ὄ. Eleus.

Α'λεῖς, part. præf. ab ἀλῆμι,
contorqueo me & congrouo.
ἀλεῖς verò volunt esse a.
2. part. pass. ab ἀλίσκω, f.
i. m. ἀλώσομαι. præf. ἤλωκα,
& ἐάλωκα, a. 2. ἤλων &
ἐέλων. inf. a. 2. ἀλώμαι.
part. ἀλῆς, ὀίλος.

Α'ΛΕΙΣΟΝ, ῆ, τὸ, poculum
caesatum.

Α'λείτης, ῆ, ὄ, peccator, sceler-
ratus, idem quod ἀλιτρός.
ab ἀλιτέω, f. ἦσω, vel
ἀλείτω. a. 2. ἤλιτον, pecco.

Α'λειφαρ, ἄλος, τὸ, pro picæ
fumitur. Th. ἀλείφω.

Α'ΛΕΙ'ΦΩ, ungo. f. ψω. p.
ἤλειφα. a. i. part. act.
ἀλείψας, ασα, αν. a. 2. ind.
ἤλιφον. p. m. ἤλιφα Att.
ἀλλήλιφα. Hinc ἀλείπτης, ῆ,
ὄ, unctor. ἀλειπτήρον, ῆ, τὸ,
vasis unguentarii genus. ἀλει-
φαρ, ἄλος, τὸ, unguen. um.

Α'λεῖλης, ἦρος, ὄ, Poët. per
Syncop. pro ἀλεξήτης, ὄ,
propulsator. Th. ἀλέζω,
propulse.

Α'λεκτροφωνία, ας, ἦ, gallici-
nium, ab ἀλέκτωρ, oros, ὄ,
gallus & φωνή, vox.

Α'λεκτροών, ὄνος, ὄ, ἦ, gallus,
vel galina. ab iisdem them.
αφ ἀλέκτωρ.

Α'λέκτωρ, oros, ὄ, gallus, qui
cantu homines excitat, ut
lectum relinquant, ex α
priv. & λέκτρον, lectus, quod
à λέγω, cubo.

Α'λεν pro ἀλησαν. Bœotic.
conclusi sunt, vide in ἐάλη.

Ἀλεξανδρεία, ας, ἡ, *Alexandria*,
urbs. hinc Ἀλεξανδρεὺς, ἑός,
civis *Alexandriae*.

Ἀλεξανδρίνος, η, ον, *Alexan-*
drinus, α, υμι.

Ἀλέξανδρος, ς, ὁ, *Alexander*,
qui & rex Macedoniae fuit.

Ἀλέξασθαι, *auxiliari*, per
syncop. pro ἀλεξήσασθαι, α.
ι. med. ab ἀλεξέω; vel à
barytono Attico regularis
Aoristus ab ἀλέξω.

Ἀλεξέμεναι, *auxiliari*, Dor.
& Ion. pro ἀλέξειν feu
ἀλεξέειν ab ἀλέξω, vel
ἀλεξέω, f. ἦσω.

Ἀλεξήσεις, *avertisset*, 3. sing.
a. ι. opt. act. Aeolic. ab
ἀλέξω, f. ἀλεξήσω.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, *imprecatio-*
nium expultrix, ab ἀλέξω,
arceo & ἀρά, ᾄς, ἡ, *diru*
imprecatio: in bonam & in
malam partem accipitur.

Ἀλεξιάδαας, ὁ, Ἀλεξιάει
παῖς Κάρωλος.

Ἀλεξίκακος, ς, ὁ, *malum*
pellens, *Averruncus*, ab ἀλέξω,
arceo & κακός, *malus*.

Ἀλεξίμβροτος, ς, ὁ, ἡ, *propul-*
sans ab hominibus mala. ὁ
ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ
κακά.

ἈΛΕΞΩ vel ἀλεξέω, f. ἦσω.
p. κα. arceo, *propulso*, *opitulor*.

Ἀλευάσαι, οἱ τῷ Αἰλεύα παιδες.

Ἀλευόμενος, *devians*. a. ι.
m. part. per syncop. pro
ἀλευσάμενος. Sic ἀλευάσαι,
a. ι. inf. med. ἀλεύατο,
vitavit, a. ι. m. Ion. pro

ἀλεύσατο, ab ἀλεύω pro ἀλέω,
vito, vide in ἀλέασθαι.

Ἀλεύμα, Dor. pro ἀλέμα,
ab ἀλέω, *vito*, *caveo*. f. ἔσω.

Ἀλευόμενος, ἀλευμένη, *praef.*
part. m. & f. g. ab ἀλεύο-
μα, vide in ἀλέασθαι.

Ἀλευρον, ς, τὸ, *farina*. Th.
ἀλέω, *molo*.

ἈΛΕΩ, *molo*, f. ἔσω et ἦσω p.
κα; item *vito*, *caveo*, *congrego*,
pro quo potius ἀλέεμαι.
Hinc ἀλεῖρις, ἴδος, ἡ, *mo-*
litoris κχορ. ἀλειαρ, αἶος, τὸ,
farina. ἀλήθω, *molo*. f. ἦσω.

Ἀλεάμεθα, *vitemus*, *praef.*
sub. ab ἀλέομαι. act. ἀλέω,
vito.

Ἀλεωρή, *tutamen*, *munimentum*,
sæpè idem cum ἀλεή, *evita-*
tio. ab ἀλέω, *vito*.

Ἀληθέα, acc. sing. ab ἀληθής,
ἑός, *verus*.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas*. ἀλη-
θεινή, acc. Ion. Th. ἀληθής,
verus.

Ἀληθεστάτης, dat. pl. superl.
grad. ab ἀληθής, *verus*,
ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

Ἀληθέω, *vera loquor*, f. εὔσω.
p. ἡλήθευκα. a. ι. imperat.
ἀλήθευσον. ab eodem them.

ἈΛΗΘΗΣ, ἑός, ὁ, ἡ, & τὸ
ἀληθές, *verus*, α, υμι. Hinc
ἀλήθεια, ἀληθέω, ἀληθῶς,
verè.

Ἀληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθέειν,
vere dicere, quod vide.

Ἀληθινός, ἡ, ὄν, *verus*, ab
ἀληθής.

Ἀληθισυνη, ης, ἡ, *veritas*. ab
eodem them.

- Ἀλήθω**, molo. f. ἀλήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, molo.
Ἀληθῶς, verè. adverb. ab ἀληθῆς, εὖος, ὅ, ἦ, verus.
Ἀλήσιος, ε, ὅ, ἦ, pauper, sine praeda. ex α priv. & λῆσις, ἴδος, ἦ, praeda, vel λεία, idem. Vel quasi ἐκ ἔχων τὰ λῆια, segetibus carens à λῆσιον, seges.
Ἀληκίος, ε, ὅ, ἦ, incessabilis. ut & ἀλληκίος, ex α priv. & λήγω, cesso.
Ἀλήλεκα, molui. perf. Attic. pro ἤλεκα ab ἀλέω, unde praet. pass. ἀλήεσμαι, molitus sum. perf. part. ἀληλεσμένος.
Ἀλήλημαι pro ἄλαμαι, ind. praef. Aeolic. ab ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι Atticè, ab ἀλάω, erro, vagor.
Ἀλήλιμμα, praet. pass. Attic. pro ἤλειμμα, facta reduplicatione & correpta penultima, unde part. perf. ἀληλιμμένος pro ἤλειμμένος, unctus, & ἀλήλιπται pro ἤλειπται ab ἀλείφω, ungo. f. ψω.
Ἀλήλιφα, unxi, pro ἤλειφα, perf. Att. ab ἀλείφω, ungo.
Ἀλήμεναι, congregari, praef. inf. Dor. pro ἀλήναι ab ἀλημι, & hoc ab ἀλάομαι, vagor.
Ἀλήναι, a. 2. inf. pass. ab ἀλίσκω, capio. f. ἀλώσω, p. ἤλωκα, Attic. εἰλώκα. a. 2. ἤλων.
- Ἀλής**, εὖος, ὀκαῖ ἦ, congregatus, confertus. hinc ἀλίζω, congrego. Th. ἀλις, satis. adverb. Sed Ἀλής, ἐνίος, fluvii nomen.
Ἀλητος, ε, ὅ, ἦ, & Dor. ἄλατος, cujus erit memoria perpetua. ex α priv. & λανθάνω, lateo, obliviscor. f. λήσω.
Ἀληται, saliat. 3. perf. a. 1. sub. m. ab ἄλλομαι, salio.
Ἀλήτης, ε, ὅ, ἦ, vagus, erro ab ἀλόομαι, vagor.
Ἀλθαία, as, η, ἦ, Althaea, nomen propr. mulieris.
Ἀλθαίω & ἀλθέω, medeor. vide in ἄλθω, idem.
Ἀλθετο, sanata est. imperf. Ion. pro ἤλθετο ab ἄλθομαι vel ἀλθέομαι, sanor. Th. ἄλθω, sano.
ἈΛΘΩ, ἀλθέω & ἀλθαίω, f. ἦσω, sano, augeo.
Ἀλιάκμενα, acc. sing. ab ἀλιάκμων, ονος, ὅ, nom. fluvii, ex ἀλις, ἦ, mare & ἀκμή, ἦς, ἦ, vigor, incrementum.
Ἀλίαιος, ε, ὅ, ἦ, inevitabilis, ab α priv. & λιάζω, jacto, devito, separo me. quod dicitur per metathes. verbi ἀλίζω, congrego. quod ab ἀλις, satis.
Ἀλίβαλ'ς, ω, ὅ & ἄ Dor. pro ἤλίβατος, altus, quod vide.
ἈΛΙΓΚΙΟΣ, ε, ὅ, ἦ, similis. hinc ἐναλίγκιος, ὅ, idem.
Ἀλιερκῆς, εὖος, ὅ, ἦ, qui miri tanquam septo quodam recetur ab ἀλις, ἦ, mare &

- τὸ ἔργον, *septium*. Th. ἔργον, *arceo*.
- Ἀλιεύς, ἑός, ὁ, piscator. hinc ἀλιευτική, ἡς, ars piscandi ab ἅλς, ἅλς, ἡ, mare.
- Ἀλιεύω, piscor. f. εὔσω, praet. ἠλιεύκα ab eodem them.
- Ἀλίζω, sale condio, conspergo. f. ἴσω. p. ἠλίκα, praet. pass. ἠλισμαί, a. i. pass. ἠλίθην, f. i. ἀλιθήσομαι. ab ἅλς, ἅλς, ὁ, sal.
- Ἀλιζώνων, gen. pl. *Halazonum*, nom. propr.
- Ἀλιηχέα, marisonum. f. acc. sing. ab ἀλιηχῆς, ἑός, ὁ, ἡ. Th. ἅλς, ἅλς, ἡ, mare & ἦχος, ἄ, ὁ, sonus.
- Ἀλίθιος, ἄ, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, stultus, inanis. ἀλιθίως, frustrā.
- Ἀλίκος, Dor. pro ἠλίκος, α, εν, quantus, a, um.
- Ἀλιμήδη, ἡς, ἡ, nomen propr. mul. q. d. quae curat mare. ex ἅλς, mare & μῆδος, εος, τὸ, cura.
- Ἀλιμος, ἄ, ὁ, marinus, salsus; est & frutex quidam sic dictus, quod in maritimis nascatur, ab ἅλς, mare. scribitur & ἀλιμος, quia admorso eo, fames interdum non sentiatur, ab α & λιμός, ἄ, ὁ, fames.
- Ἀλιμυρῆς, ἐνός, ὁ, ἡ, in mare cum sonitu fluens. ab ἅλς, mare & μύρω, fluo, stillo.
- Ἀλιμος, ὁ, ἡ, ex sale confectus. Th. ἅλς, ἅλς, ὁ, sal.
- ἈΛΙΞ, mos, ὁ, *alica*.
- Ἀλίξ, mos, ὁ, Dor. pro ἠλίξ, *coaeuus*. Th. ἠλικία, *statura*, aetas.
- Ἀλίοιο, marini, gen. Ion. ab ἅλιος, ἄ, ὁ, marinus. Est & nom. propr. ab ἅλς, mare.
- Ἀλίκαιστος, Dor. pro ἠλίκαιστος, ἄ, ὁ, ἡ, sole tostus. ex ἠλιος, Sol & καίω, f. καύσω, προῶ.
- Ἄλιον pro ἅλιον, quod vide.
- Ἄλιος, ἄ, ὁ, Dor. pro ἠλιος, Sol.
- Ἄλιος, ἄ, ὁ, marinus; item vanus, inanis. Th. ἅλς, mare.
- Ἀλίω, vanum reddo. f. ἄσω, p. ἠλίωκα, ab ἅλς, mare.
- Ἀλίπλοος, ἄ, ὁ, ἡ, mari natans. ab ἅλς, ἡ, mare & πλώω, f. πλεύσω, *navigo*.
- Ἀλίπλαγκτος, ἄ, ὁ et ἡ, *marivagus*, ὁ ἐν τῇ ἀλί πλαζόμενος, εἴτε πλανώμενος. ab ἅλς, mare & πλάζω, *errare facio*.
- Ἀλίπνοος, ἄ, ὁ, ἡ, mare olens. ex ἅλς, mare & πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro*.
- ἌΛΙΣ, adverb. satis, abunde; inde ἀλίζω, *congrego*. ἀλία, *coetus hominum*.
- Ἄλις, ἴδος, ἄ, Dor. pro Ἡῆλις, *Elis*, urbs Peloponnesi.
- ἌΛΙΣΤΕΩ, f. ἡσω, p. ἡκα, *polluo, contamino*.
- Ἀλίσσημα, ἅλς, τὸ, *pollutio* ab ἀλισγέω.
- ἌΛΙΣΚΩ, capto, *convincto, damno*. f. ἀλώσω, praet. ἠλωκα, Attic. ἐάλωκα. a. 2. ἠλων, & Att. ἐάλων, praef. inf. pass. ἀλίσκεσθαι, part.

ἄλισκόμενος, η, ον, præt. pass.
ἤλαμα, σαι, ται. Unde ἄλωτος,
captus, ut & ἄλωσις, εως, ἡ,
captura. ἄλωσιμος, ε, ὅ ἐτ ἡ,
exprimibilis. αἰχμάλωτος, ε,
ς, ἡ, captivus.

ἈΛΙΣΜΑ, ἄλος, τὸ, plantæ
nomen.

Ἀλιτρεφέων, gen. pl. ab ἄλι-
τρεφῆς, εος, ὅ, ἡ, qui in mari
versatur ab ἄλς, ἄλος, ἡ
mare & τρεφῶ, verto.

ἈΛΙΤΕΩ, pecco, delinquo. f.
ἦσω. p. ἡλίτηκα. a. 2. ἡλίλον;
hinc ἄλιτης, ε, ὅ, peccator.

Ἀλίτη, deliquerit. a. 2. sub.
ab ἄλιτέω vel αἰείτω, pecco.
a. 2. ἡλίβιν.

Ἀλιτημένος, ε, perf. part. pass.
Ion. ab ἄλιτέω, pecco.

Ἀλιτήμων, onos, ὁ, peccator
ab ἄλίτω feu αἰιτέω, pecco.

Ἀλιτόζηνος, ε, ὅ καὶ ἡ, qui in
hospitis peccat. ab ἄλιτέω,
pecco & ζῆνος, ε, ὅ, hospes.

Ἀλιτραίνεται, male agit. 3.
præf. pass. ab ἄλιτραίνω,
pecco. Th. αἰιτέω, f. ἦσω,
pecco.

Ἀλιτροπος, ε, ὅ, mari jactatus.
ab ἄλς, mare & τρέπω,
verto. p. m. τέτροπα.

Ἀλιτροῖς, ε, ὅ, peccator. dat.
pl. αἰιτροῖς, ab ἄλιτέω,
pecco.

Ἀλιτρώλος, ε, ὅ, ἡ, qui in mari
est attritus vel absumptus.
ab ἄλς, ἄλος, ἡ, mare &
τρώω, tero.

ἈΛΙΩ, volvo. f. ἴσω, p. ἡλικα.
με & αἰινδέω, idem.

Ἀλκᾶ, ἄς, ἄ, Dor. pro ἄλκη,
robur; hinc ἄλκεις, εντος,
& contractè ἄνλος, Dor. pro
ἄλκεις, strenuus.

Ἀλκάθοος, ε, ὅ, Alcathous,
nom. propr.

Ἀλκαίδης, ε, ὅ, Alcides. ὅ
τῷ Ἀλκαίῳ παῖσι.

Ἀλκαῖκ'ς, ε, ὅ, Alcæicus.
nomen viri.

Ἀλκαῖο, gen. Ion. pro
Ἀλκαίῳ, ab Ἀλκαμος, ε, ὅ,
nomen viri ab ἄλκη, robur.

Ἀλκάνδρος, ε, ὅ, Alcandrus,
nomen propr.

Ἀλκαρ, εος, τὸ, tutamen,
auxilium ab ἄλκη, ἡς, ἡ,
robur.

Ἀλκείδαι, gen. Aeolic. pro ε,
ab Ἀλκαίδης, ε, ὅ, nomen viri,
quod idem ab ἄλκη, robur.

ἈΛΚΗ, ἡς, ἡ, robur, vires,
auxilium. Hinc ἄλκιμος, ε,
ὅ, ἡ, robustus, fortis. ἀναλκις,
ιδος, ὅ, ἡ, ignavus, imbellis.

Ἀλκί, dat. sing. ab ἄλξ,
ἄλκ'ς, ἡ pro ἄλκη, ἡς, ἡ,
robur.

ἈΚΙΒΙΑΔΙΟΣ, vel ἄλκίβιος,
anchusæ species, herba.

Ἀλκιμος, ε, ὅ καὶ ἡ, robustus,
fortis ab ἄλκη, ἡς, ἡ, robur.

Ἀλκμαιονίδα, ὦν, οἰ. ab
Ἀλκμαίων, ὠνος, ὅ, τῷ
Ἀμφιαράῳ υἱός.

Ἀλκμήνη, Alcmena, nomen
feminae, q. d. robur Lunæ.

Ἀλκίης, ἡρος, ὅ, defensor, pro-
pugnator. in acc. ἄλκίῃῃρα
ab ἄλκη, robur.

Ἀλκυόνη, ἡς, ἡ, Alcione, nom.
propr. mul.

Ἄλκω & **ἀλάλκω**, *arceo*. Th. **ἀλκή**.
Ἄλλα, *sed. ut* & **ἀλλ'** pro **ἄλλᾶ**, & pro **ἄλλο**, *aliud*. **ἄλλῶς**, *at certe, sed tamen*.
Ἄλλοισιν pro **ἄλλήλοισιν**, *dat. pl. à gen. ἀλλήλων*.
Ἀλλοφονία, *as, ἀ*, Dor. pro **ἄλληλοφονία**, ἡ, *mutua caedes*. ab **ἄλλήλων**, Th. **ἄλλος**, *alius* & **φόνος**, *caedes*. Th. **φένω**, *occido*.
Ἄλλαν, *gen. plur. Dor. pro ἀλλων ab ἄλλος, alius*.
Ἀλλάξαιτο, *permutaret. a. i. opt. m. ἀλλάξασθαι, a. i. inf. m. ἀλλάξα, a. i. inf. act. ab ἀλλάσσα seu τρω, muto. f. ξω. p. χα. a. 2. ἤλλαγον*.
Ἄλλᾶς, **ἄλλος**, **ὄ**, *lucanica, botulus*.
Ἄλλαΐσσω vel **ἀλλάττω**, *Att. muto. f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. praet. pass. ἤλλάττωμαι, a. i. pass. ἤλλάτθην, a. 2. pass. ἤλλάτθην, f. i. pass. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. pass. ἀλλαγήσομαι. Hinc ἀλλαγή, ἡς, ἡ, mutatio. ἀνιἀλλαγμα, εἶς, τὸ, permutatio. διαλλάττω, muto, differo, reconcilio. διάλλαξις, εὖς, ἡ, differentia, reconciliatio*.
Ἄλλαχῆ & **ἀλλαχῆ**, *alibi. ἀλλαχόθεν, aliunde ab ἄλλος, alius*.
Ἄλλων, *aliarum gen. pl. Aeolic. pro ἀλλων ab ἄλλος, ἡ, ο, alius, a. ud*.
Ἄλλεγον, pro **ἀνάλλεγον** & hoc Ion. pro **ἀνέλλεγον**, *imperf.*

ab **ἀναλέγω**, *congrego, carpo, lego. f. ξω. p. χα. ex ἀνά & λέγω, dico*.
Ἀλλέξαι, *Poët. & metri causa pro ἀναλέξαι, a. i. inf. act. ab ἀναλέγω. vide ἄλλεγον*.
Ἄλλῃ, *adverb. aliter. ἄλλῃ, ἡς, aliu. ἄλλαις, dativ. plur. ἄλλαις, acc. iōm. gen.*
Ἀλληγορία, *as, ἡ, mutatio vel figura, qua aliud dicitur, aliud significatur. ex ἄλλο, aliud & ἄγορά, oratio, forum, &c.*
Ἀλληγορέμενος, *ων, τὰ, per quae aliud praefiguratur. praef. part. pass. ab ἀλληγορέω, quod ex ἄλλος, alius & ἄγορέω, vel potius ἄγορέω, loquer. Th. ἄγορά, forum, oratio*.
Ἀλλήλος, **ος**, **ὄ** pro **ἄλλήλος**, *non cessans ab α priv. & λήγω, cesso*.
Ἀλλήλοισι, *inter se, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλοις ab ἀλλήλων, quod vide*.
Ἀλληλοῦσα, *Allelu-jah, h. e. laudate Dominum*.
Ἀλλήλων, *gen. pl. caret nominativo, estque triptoton. in dat. pl. ἀλλήλοισι, οἰς, in acc. ἀλλήλοισι, ας, α, per invicem, mutuo, alius alium. Th. ἄλλος, alius*.
Ἀλλογενής, **έος**, **ὄ**, **ἡ**, *alienigena, q. d. ἐξ ἄλλης γένεος, ex alia gente*.
Ἀλλοδαπός, **ῆ**, **ὄ**, *extraneus, alienigena ab ἄλλος, alius & δάπεδον, solum; vel δᾶ,*

- Dor. pro γᾶ vel γῆ, terra & πέδον, solum, campus.
- Ἄλλοθεν, aliunde, adverb.
- ἄλλοθεν ἄλλος, aliunde alius.
- ἄλλοθι, alibi & ἄλλοθε.
- Ἄλλοιη, ης, ἡ, f. g. ab ἄλλοιός, ε, ό, diversus ab ἄλλος, alius.
- Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε.
- ἈΛΛΟΜΑΙ, salio. imperf. ἤλλομην, ε, ετο. f. m. ἀλέμα. a. i. m. ἤλάμην, ω, αίο.
- Ἄλλοπρόσαλλος, ε, ό, mutabilis, nunc hi, nunc illic adhaerens, epithet. Martis. in vocat. ἄλλοπρόσαλλε ex ἄλλος, alius, πρὸς, ια & ἄλλος.
- ἌΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud. ἄλλοτε, alius, interdum. adverb. ἄλλότριος, alienus.
- Ἄλλοτριεπίσκοπος, ε, ό, curiosus hospes alienae domus, alienatum rerum inspector, ex ἄλλότριος, alienus, quod ab ἄλλος, alius & σκέπτομαι, τειρίω. p. m. ἔσκοπα.
- Ἄλλότριος, α, ον, alienus, a, um. ἄλλοτρήη, Ion. pro α. Th. ἄλλος, alius.
- Ἄλλοφάσσω, turbor animo. ab ἄλλο & φάω, dico.
- Ἄλλοφρονέων, mente alienatus, injanus. ab ἄλλος, alius & φρονέω, sapio, quod à φρήν, mens.
- Ἄλλόφυλος, ε, ό, ἡ, alienigena, h. e. ἐξ ἄλλης φύλης, ex alia gente. φύλον, ε, τὸ, gens.
- Ἄλλοδιδις, al. or. um, Poët. pro ἄλλοχθῆ, adverb. ab ἄλλος, alius.
- Ἄλλύεσκε, Poët. & Ion. pro ἀνέλυε, resoluebat, imperf. act. ab ἀλύω, Poët. pro ἀναλύω, resoluo. Th. λῖω, soluo.
- Ἄλυτος, ε, ό, ἡ, Poët. pro ἀλύτος, insolubilis, quod vide.
- Ἄλλωθεν, per ectasim Poët. pro ἄλλοθεν, quod vide. |
- Ἄλλως, adverb. aliter, temere, inconsulto ab ἄλλος, alius.
- Ἄλμαλι, dat. sing. ab ἄλμα, αίος, τὸ, saltus. ab ἄλλομαι, salio.
- Ἄλμενος, per syncop. pro ἀλλόμενος, & Aeolicè tenuis pro adspirato ab ἄλλομαι, salio.
- Ἄλμη, salugo ab ἄλς, mure.
- Ἄλμυρος, ε, ό, salus. Th. ἄλς, αίλος, ἡ, mare.
- Ἄλξ, κός, ἡ, idem cum ἀλκή, robur.
- ἌΛΟΑΨΩ, trituro, comminuo, f. ἤσω & ἄσω, p. ἤλχηκα. αἰλοάνητος, ὄντος, gen. sing. part. praef. act. dicitur & αἰλοίαω.
- Ἄλογέω, asperror, contemno. f. ἤσω. p. ἤλόγηκα ex α priv. & λόγος, ratio, quod à λέγω.
- Ἄλογίη, ης, ἡ, contentio. hoc ab ἀλογέω, quod vide. |
- Ἄλογιστος, ε, ό, rationis expertus; hinc adverb. ἀλογίτως, inconsiderate ex α priv. & λόγος, ratio. quod à λέγω, dico.
- Ἄλογος, ε, ό, idem quod ἀλογιστος, quod vide.

- ΑΛΟΪΗ**, ης, ἡ, *aloë*, herba.
Αλοία, *pulsabat*, imperf. Ion.
 pro ἡλοία, ab ἀλοίαω pro
αλοίαω, *trituro*.
Αλοῖην, *captus sim*, a. 2. opt.
 act. ut δοῖην à δίδωμι, pro
 quo dicitur ἀλώνην, ut &
 δάην pro δοῖην. Th. ἀλωμι
 feu ἀλίσκω, *carpio*, quod
 vide.
Αλοῖμαν, Dor. pro ἡλοῖμην,
 οιο, οῖο, a. 2. opt. med.
 verbi ἀλωμαι, *salio*.
Αλοιφή dat. sing. ab ἀλοιφή,
 ἡς, ἡ, *pinguedo*, quod ab
 ἀλείφω, ungo. f. ψω. a. 2.
 ἡλιφον.
Αλόντε, *capti*, a. 2. part.
 act. dual. num. ab ἀλές,
 ὄντος, verbi ἀλίσκω, *carpio*,
 quod vide.
Αλος, Dor. pro ἡλος, ἄ, ὄ,
clavus.
Αλοσύνη, ης, ἡ, epithet.
Thetididis ab ἀλς, ἀλός,
 ἡ, *mare*; inde ἀλόσυες, ἀλο-
 σύνη, & per pleonasm. τῆ
 ὄ, ἀλοσύνη.
Αλές, ὄντος ὄντι, *captus*, a. 2.
 part. act. ab ἀλίσκω, *carpio*,
 f. ἀλώσω. p. ἡλωκα, & Atticè
 εάλωκα, a. 2. ἡλων, unde
 part. a. 2. ἀλές.
Αλοφος, ἄ, ὄ, *sine crista*, ex
 α priv. & λῖφος, *crista*,
cervix.
Ἀλοχος, ἄ, ἡ, *uxor*. in dat.
 ἀλόχω, ex α conjunct. pro
 ἄμα α λέχος, eos, τὸ, *lectus*,
 quod à λέγομαι, *cubo*.
Ἀλπεις, *Alpes*, montes. dat.
 pl. Ἀλπεσιν.

- Ἀλπνισος**, vel ut alii leg.
 ἀλπιος, quod à θάλπω,
foveo. Hinc θαλπνός, ἄ ὄ &
 τὸ θαλπνός, ὕπερος, ὑτάλις. &
 θαλπιών, θαλπνισος, & sub-
 lato θ, ἀλπνισος, quodidem
 valet ac ἡδισος, *juvandissimi-
 mus*. Vel à θάλπος eos,
 comp. θαλπιών, θαλπιος, &
 sublato θ, ἀλπιος, *juvandissi-
 mus*.
Ἀλς, ἀλός, ἡ, *mare*; ἀλς,
 ἀλός, ὄ, *sal*. inde ἀλιεύς, ἐος,
 ὄ, *piscator*.
Ἀλσος, eos, τὸ, *lucus*, *nemus*,
 ubi stirpes ἀλλονται. ita
saltus Latinis.
Ἀλτο, *saliit*, a. i. m. per
 syncop. pro ἡλατο, & Aeolicè
 mutato spiritu ab ἀλωμαι,
salio. a. i. m. ἡλάμην, ἡλώ,
 ἡλατο, & per sync. ἡλτο, &
 Ion. ἄλτο. Alii volunt esse
 plufq. perf. ab ἡλμην, ἡλσο,
 ἡλτο, & Aeolicè tenuis pro
 adspirato.
Ἀλτῆ, ης, ἡ, *lignum*, cui in-
 figitur *stiva*. quasi ab α &
 λύω.
Ἀλυκός, ἡ, ὄν, *salsus*, a, um.
 Th. ἀλς, ἀλός, ἡ, *mare*.
Ἀλυκίζω, *metuo*, *anxius sum*.
 Th. ἀλύω.
Ἀλυκισπέδησι, dat. pl. Ion.
 ab ἀλυκτεπέδη, ης, ἡ, *vincu-
 lum indissolubile*. q. d. ἀλυκ-
 τος πέδη *indissolubilis pedica*.
 ἀληκτος metri causa, pro ἄλυ-
 τος, ex α priv. & λύω, *soluo*.
Ἀλύξας, a. i. part. act.
 ἀλύζεται, *vitabit*, *fugiet*.

f. i. m. ab ἀλύσκω, *vito*. f. ζω.
 Th. ἀλέω, *vito*, *molō*.
 Ἀλύεσ' pro ἀλύεσσα, *dolens*,
 præf. part. ab ἀλύω, f. σω.
animo sum inquieto.
 Ἀλυπος, ε, ὁ καὶ ἦ, *dolorum*
expers, compar. ἀλυπότερος
 ex α priv. & λύπη, ης, ἦ,
dolor.
 Ἀλυθαίνω vel ἀλυθένω, *viribus*
destituor, *dolore afficior*,
 ἀλύω θίνει.
 Ἀλυθμαίνω, *doleo*, vel *anhelo*
 ex ἀλύω & ἀθμαίνω.
 Ἀλυσις, εως, ἦ, *catena*. q.
 ἄλυτος. Th. λύω, *soluo*.
 Ἀλυσίελης, εος, ο, ἦ, *inutilis*,
 q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη,
qui non soluit vectigalia.
 Ἀλυσκάζοντι, *fugienti*, dat.
 sing. part. act. ab ἀλυσκάζω,
evito. Th. ἀλέω, *vito*.
 Ἀλυσσω, *anxius sum* ab ἀλύω,
animo sum perturbato.
 Ἀλύτης, ε, ὁ, *lictor* ab ἀλυσ-
 σις, *catena*. Th. λύω, *soluo*.
 Ἀλύτος, ε, ὁ καὶ ἦ, *insolutus*, *insolubilis*
 ex α priv. & λύω,
soluo.
 Ἀλυχή, ἦς, ἦ, *fastidium animi*
cum crebra oscitatione, quasi
 ab ἀλύω.
 ἈΛΥΩ, f. σω, *animo sum*
inquieto et perturbato. Hinc
 εἰλυσμός, ε, ὁ, *anxietas ani-*
mi. ἄλυς, vos, ο, ἦ, *expatiatio*.
 εἰλύσσω, *anxius sum*. ἀλυταί-
 νω, *imbecillis sum*.
 ἈΛΦΑ, primæ litteræ nomen.
 hinc ἀλφάνω vel ἀλφέω,
invenio.

Ἀλφαῖος, ε, ὁ, *nomen viri*
propr.
 Ἀλφειος, ε, ὁ, *nomen fluvii*;
 alii scribunt Ἀλφειός, ε.
 Ἀλφειόβοιχ, αῖ, *quæe boves*
inveniunt. Virgines sic di-
 cuntur, quæ propter formam
 sponsos inveniunt, à qui-
 bus munera accipiunt, bo-
 ves potissimum, ab ἀλφέω,
invenio.
 Ἀλφηησιν, dat. pl. Ion. pro
 ἀλφηησῖς. ἀλφηης, ε, ὁ, *in-*
ventor ab ἀλφέω, *invenio*.
 Th. ἄλφα, *prima litera*
alphabeti.
 ἈΛΦΙΤΟΝ, ε, τὸ, *farina*.
 Ἀλφός, ἦ, ογ, *albus*. ἀλφός,
 ὁ, *species vitiliginis albae*;
 ergò ab ἀλφός, *albus*.
 Ἀλφω, *idem quod ἀλφάνω*,
invenio, ab ἀλφα. hinc
 ἀλφηης, ε, ὁ, *inventor*.
 Ἀλῶ, a. 2. sub. ab ἀλωμι,
capio vel ἀλίσκω, *quod*
vide.
 Ἀλωά Dor. & ἀλωή, ἦ, *area*,
locus vitibus & arboribus
consitus, *arbustum*, *campus*
frumentarius, *segetes*. ἀλωά-
 ων, gen. pl. Aeol. ἀλωαῖς,
 acc. pl. Th. ἀλως, ω, ἦ,
area.
 Ἀλωαῖς, ἀδος, ἦ, *arealis*. Th.
 ἀλως, *area*.
 Ἀλωη, Atticè pro ἀλοή,
captus sit, *caperetur*, aor. 2.
 opt. act. Dor. ab ἀλωμι
 vel ἀλίσκω, *quod vide*.
 Ἀλωήος, *Aloei*, gen. sing.
 ab Ἀλωεύς, εος & Att. ἦος.
nom. propr.

ἄλωθι, *capere* seu *capiaris*,
a. 2. imperat. ab ἄλωμι,
ut δόθι à δίδωμι.

ἄλωκα, *captus sum*, perf. act.
Ion. pro ἤλωκα & Attic.
εἰλωκα, ab ἄλωμι seu
ἀλίσκα, *capio*.

ἄλων, *onos*, ἦ, *areu*, in qua
tritituratur frumentum. Th.
ἄλως, ω, ἦ, idem.

ἄλωναι, a. 2. inf. ab ἀλίσκα,
capio. f. ἀλώσω, p. ἤλωκα a.
2. ἤλων.

ἌΛΩΨΗΞ, *ekos*, ἦ, *vulpes*.
ἀλωπέκιον, ε, τό, *vulpecula*.
ἀλωπεκή, ἦς, ἦ, *vulpina*.
ἀλωπεκίς, ίδος, ἦ, *catulus*
vulpis. ἀλωπεκίζω, *fraudu-*
lenter ago. ἀλωπίς, ε, ό, *fra-*
ulentus, *asutus*. ἀλω-

πεκία, *as*, ἦ, *defluvium capil-*
lorum.

ἌΛΩΣ, ω, ἦ, *area*; item
circulus et corona siderum.
hinc ἀλωεύς, έος, ό, *qui in*
area frumentum terit.

Ἀλώσιμος, ό, ἦ, *qui capi vel*
expugnari potest. Th. ἀλίσκα,
capio.

Ἀλώσις, *ewos*, ἦ, *captura*. Th.
ἀλίσκα, *capio*. f. ἀλώσω.

Ἀλωσομένης, *expugnandae*. f. I.
part. med. f. g. ab ἀλίσκα.
f. ἀλώσω. vide in ἀλοίην.

Ἀλώω pro ἀλώ, a. 2. sub-

junct. ab ἄλωμι seu ἀλίσκα,
capio, vide in ἀλοίην.

Ἄμ ex ἀμφί, *circu*. ἄμ' pro
ἀμα.

ἌΜΑ, *adverb. unà, cum*.
ἀμυδῖς, Aeolicè pro ἀμυδῖς,
idem quod ἄμα, *simul*. Sic

ἀμά, Dor. pro ἄμα; sed
ἀμά, Dor. pro ὄμα.

Ἀμαζόνες, *όνων, αἷ, Amazonas*,
ex α priv. & μαζός, ε, ό,
mamilla.

Ἀμαθέσιος, ε, ό, superlat.
ab ἀμαθῆς, έος, ό, ἦ, *rudis*,
indoctus ex α priv. & μαν-

θάνω, d. sco.

Ἀμαθῆ, acc. fing. ab ἀμα-

θῆς, έος, ό, ἦ, *indoctus*. ex
eodem them.

Ἀμαθόεις, *ενίς, ό, arenosus*.
Ion. ἡμαθόεις pro ψαμα-

θόεις, ab ἀμαθος pro ψάμα-

θος, ἦ, *arena*. Th. ψάμμος,
ε, ἦ, idem.

Ἀμαθος, vide in ἀμαθόεις.

Ἀμαθύνω, *eis, ei, in pulverem*
redigo. praef. ind. ab ἀμα-

θος pro ψάματος. à ψάμμος,
arena.

ἈΜΑΙΜΑΚΕΤΟΣ, ό, *indomi-*
tus, insuperabilis. ἀμαιμακέ-

τοιο, pro ε, g. Ion. ex α

intensivo, *valde & μαίμαώ,*

vehementer cupio. Th. μάώ,

cupio; vel ab α priv. &

μάχομαι, *ugno cum redup-*

licat. ut sit inexpugnabilis.

Significat etiam *immensus*.

ex μήκος, Dor. μάκος, *longi-*

tudo.

ἈΜΑΛΔΥΝΩ, *corrumpo, con-*
sumo, ut molle. ab ἀμαλός,
tener; aliquando *demolior*,
quasi ὀμαλδύνω ab ὀμαλός,
planus.

ἈΜΑΛΘΕΙΑ, *as, ἦ, capra*
cuelestis, quae Iovem lactasse
fertur.

ἈΜΑΛΛΑ, *ης, ἦ, manipulus*.

hinc ἀμαλλένω, in manipulos colligo.

Ἀμαλλοδετής, ἦρος & ἀμαλλοδέτης, ἄ, ὄ, manipulorum ligator ab ἀμαλλα, ἦ, manipulus & δέω, ligo.

ἈΜΑΛΟΣ, ἄ, ὄ, mollis, tener.

ἈΜΑΜΥΞ, υκος, ἦ, uvæ quoddam genus.

Ἀμῦν, metere, præf. inf. verbi ἀμάω, meto.

ἈΜΑΝΙΘΗΣ, ἄ, ὄ, fungus vel fungi species.

ἈΜΑΞΑ, ης, ἦ, currus; quia ἀμα ἄξονι, cum axe rotæ, circa quem hæc agitur. hinc ἀμαξιτός, ἄ, v. a vehicularis.

Ἀμαξεύω, planstris transeo. & ἀμαξίς, ἰδος, ἦ, plostellum.

Ἀμαξίτις, vide in ἀμαξα.

Ἀμαρ, ἄλος, τὸ, Dor. pro ἡμαρ ab ἡμέρα, dies.

ἈΜΑΡΑ, ας, ἦ, aquæ ductus, cloaca. quasi ab ἀμα & ἄρην.

ἈΜΑΡΑΚΟΣ, ἄ, ὄ, amaracus, herbæ species.

Ἀμαράντινος, ἄ, ὄ et ἦ, non marcescens à μαραίνω, f. ανῶ, marcescere facio. p. μεμάραινα. p. pass. μεμάραιμαι, νσαι, νται, Atticè μεμαραίσμαι. unde μαραίσμος, ἄ, ὄ, marcor, tabefactio.

Ἀμαράντιος, ἄ, idem ab eod. them.

ἈΜΑΡΤΑΝΩ, aberro, pecco. f. ἀμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἡμάρτην. a. 1. part. ἀμαρτήσας, ἀνίος, ὄ, dat. pl. ἀμαρτήσασσι. quasi ex α priv. & μαρπῶ, assequor, attingo

scorum. Hinc ἀμαρτήμα, ἄλος, τὸ, peccatum. ἀμαρτωλός, ἄ, ὄ, ἦ, peccator et trix. ἀμαρτία, ας, ἦ, error, peccatum.

Ἀμαρτήν, erravit, a. 2. Ion. pro ἡμαρτεν. ἀμαρτή, peccaverit, a. 2. sub. act. ἀμαρτῶν, a. 2. part. ab ἀμαρτῆνῶ, quod vide.

Ἀμαρτή, simul, ut ἡμαρτή. adverb.

Ἀμαρτήδεν, a. 1. part. pass. n. g. ab ἀμαρτῆνῶ, quod vide.

Ἀμαρτήμα, ἄλος, τὸ, peccatum ab ἀμαρτῆνῶ.

Ἀμαρτήσω. f. 1. ἀμαρτήση. a. 1. sub. ab ἀμαρτῆνῶ, pecco. quod vide.

Ἀμαρτία, ας, ἦ, peccatum; item victima pro peccato. ab eodem them.

Ἀμαρτινός, cuius mens est prava ex ἀμαρτῆνῶ, pecco & νόος, ἄς, mens.

Ἀμαρτιοπένης, qui dicendo peccat, aut decipit ab ἀμαρτῆνῶ, & ἔπω, d co.

Ἀμαρτινός, ἄ, ὄ, ἦ, testimonii expers ex α priv. & μαρτινός, ὄ, testis.

Ἀμαρτινός, ἄ, ὄ, ἦ, peccator & peccatrix ab ἀμαρτῆνῶ, pecco.

ἈΜΑΡΥΣΣΩ, splendo. fulgeo. f. ἔω. p. χα. ἀμαρυσσε, splendebat, imperf. Ion. pro ἡμαρυσσε quasi ex α intensiv. & μαρῶ, splendo.

Ἀμαρ, Dor. pro ἡμαρ. quod vide.

Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας,
a. i. part. act. ab ἀμάω,
meto. f. ἦσω.

Ἀμᾶθαι, *metere*. præf. inf.
med. ab ἀμάω, f. ἦσω, meto.
a. i. ἤμησα, *messui*.

Ἀμάτροχία, *as, ἦ*, quasi ἀρ-
μάτροχία, Poët. rotarum
concurfus. hinc ἀματροχάω,
simul curro ab ἀμα, simul,
vel ἄρμα, ἄλος, τὸ, currus
& τρέχω, curro.

ἈΜΑΤΡΟΣ, ἔ, ὅ, ἦ, *obscurus*,
quasi ab α priv. & μάλρω,
splendeo. Hinc in compar.
ἀμαυρότερος, ἔρα, & Ion.
ἀμαυροτέρη, *obscurior*. ἀμαυρώ.

Ἀμαυρωθεῖν, *intereat*. a. i.
opt. pass. ab ἀμαυρώ, *ob-*
fusco, obscuro. Th. ἀμαυρός,
obscurus.

Ἀμαχανία, *as, αῖ*, Dor. pro
ἀμηχανία, quod vide. ut &
ἀμάχανος pro ἀμήχανος.

Ἀμαχήλι, *sine praelio*, adverb.
vide in ἀμαχος.

Ἀμαχος, ε, ὁ καὶ ἦ *alienus à*
pugna vel inexpugnabilis, im-
possibilis. in superl. ἀμαχώ-
τατος, ex α priv. & μάχημα,
f. ἦσομαι, *pugno*.

ἈΜΑΩ, ᾧ, meto. fut. ἦσω.
p. ἤμηκα. Unde ἀμήσος, ε, ὅ,
messis. ἀμήτης, ἦσος, ὅ, *messor*.
ἔμη, ης, ἦ, *falx messoria*.

Ἀμβάινειν per syncop. Poët.
pro ἀναβαίνειν.

Ἀμβάλευ, Dor. & Aeol. pro
ἀμβάλῃ, a. 2. imperat. med.
verbi ἀμβάλλω pro ἀναβάλλω,
quod vide.

Ἀμβάλλομαι, Poët. pro ἀνα-
βάλλομαι, *differo, procrastino*.
& i. plur. ἀμβάλλομεθα pro
ἀναβαλλόμεθα, ut & ἀμβλή-
δην pro ἀναβλήδην, & ἀμ-
βολάδην pro ἀναβολάδην, *pro-*
crastinando. Ion. & Poët.
syncop. ab ἀνά & βάλλω.

Ἀμβάσει, Poët. & Dor. pro
ἀμβήσει, per syncop. pro
ἀνέβησει, & hoc pro ἀνεβίβασε,
3. sing. a. i. ind. act.
verbi ἀναβιβάσω, *ascendere*
facio, impono in. Thema
βαίνω, quod sæpè apud Poë-
tas transitivè sumitur pro
ἀναβιβάσω.

Ἀμβάση, *ascendes*. f. i. med.
Poët. & Dor. pro ἀναβήση
ab ἀναβαίνω. Itidem ἀμβά-
σις, & ἀμβάτος pro ἀνά-
βασις & ἀναβάτος, Poët. ex
ἀνά & βαίνω, eo. f. βήσομαι.
a. 2. ἔβην.

Ἀμβάτος, vide in ἀμβάση.

ἈΜΒΗ, ης, ἦ, *supercilium*
petrae, crepido quasi ab
ἀμβάινω pro ἀναβαίνω,
ascendo.

ἈΜΒΙΞ, ἰος, ὅ, *olla, calix*.

Ἀμβλήδην & ἀμβολάδην, pro
ἀναβολάδην, *procrastinando*
ab ἀναβάλλω, *remoror*. Th.
βάλλω, *jacio*.

ἈΜΒΛΥΣ, ἔος, ὅ, *obtusus*,
hebes. Hinc ἀμβλώω, *hebetor*,
abortivum pario. ἀμβλύνω,
obtundo. ἀμβλωπία, *caecitas*,
caligo. ἀμβλωπῆμος, ἔ, ὅ, *he-*
betudo visus.

Ἀμβλωθρίδιον, *abortivus partus*
ab ἀμβλώω, quod ab ἀμβλύνω.

Ἀμβλωσις, εως, ἡ, abortus.
vide in ἀμβλῦς, obtusus.

Ἀμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην per syncop. pro ἀναβολάδην, interjecto aliquo temporis spatio; quod ex ἀναβάλλω, differo. Th. βάλλω, jacio.

Ἀμβολάδην, Ion. & Poët. pro ἀναβολάδην, procrastinando ab ἀναβάλλω, sursum tollio. Th. βάλλω, jacio.

Ἀμβολή, ἡς, ἡ, praeludium, Poët. syncop. pro ἀναβολή. Th. βάλλω.

Ἀμβολιεργός, ὅ, ὁ, dilator operum ab ἀναβάλλομαι, differo & ἔργον, ἡ, τὸ, opus.

Ἀμβροσιᾶν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. ab ἀμβροσία, cibus Deorum. vide in ἀμβρόσιος.

Ἀμβρόσιος, ἡ, ὁ, immortalis. ἀμβροσίη, ἡς, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, cibus Deorum. Ex α priv. & βρότος, ὅ, ὁ, mortalis.

Ἀμβρόσιος, ἡ, ὁ, immortalis pro ἀβροτος, ex eodem them.

Ἀμβρομοῖσι pro ἀνά βωμοῖσι, et hoc pro βωμοῖς, ad altaria, vel super à βωμός, ὅ, ὁ, ara, basis.

ἈΜΒΩΝ, ονος, ὁ, ambo. quid quid in plano eminent ac protuberat, rotundam habens figuram, ab ἀμβάινω.

Ἀμώσας, Ion. pro ἀναβόησας, edito clamore. Th. βοάω, clamor.

Ἀμέ, Dor. pro ἐμέ, acc. sing. ab ἔγω.

Ἀμέγαρος, ἡ, ὁ καὶ ἡ, immensus ab α, idem quod σύν & μέγας, magnus; aliquando invidia carens, & sic ab α priv. & μεγαίρω, invideo.

Ἀμέθυτος, ἡ, ὁ, Amethystus. nomen gemmæ ex α priv. & μεθύω, ebrius sum.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἡμείβετο, & tunc τὸ α longum; alias Ion. est breve, 3. fing. imperf. med. verbi ἀμείβω.

ἈΜΕΪΒΩ, f. ψω. commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, praetereo. præter. ἡμείβα. aor. i. inf. act. ἀμείψαι. præter. pass. ἡμειμμαι. f. i. pass. ἀμειψθήσομαι. p. m. ἡμοίβα. Hinc ἀμοιβή, ἡς, ἡ, mutatio. ἀμοιβαῖος, ὁ, mutuus, alternus. ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὸν & ἀμοιβήδην, vicissim, alternis vicibus.

Ἀμειλίκων, gen. pl. ab ἀμειλίκος, ἡ, ὁ, ἡ, asper, durus. Ex α priv. & μελίσσω melitum reddo.

Ἀμειλίχος, ἡ, ὁ et ἡ, implacabilis. idem quod ἀμειλίκος, ex α priv. & μελίχος, blandus, quod à μελίσσω.

Ἀμεινον, ονος, melius. ἀμείνων, melior. comparativ. in acc. singul. masc. & fœm. gen. & in neut. plur. num. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω. gen. plur. ἀμεινόνων ab ἀγαθός, bonus.

Ἀμείρω, privo aliquem portione. Ex α & μέρω, divido.

Ἀμειφθην, Dor. pro ἡμειφθην,

- a. i. ind. pass. verbi ἀμείβω, quod vide.
- Ἀμείψεται, transiverit. f. i. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι. vide in ἀμείβω.
- Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges. 2. sing. præf. ind. verbi ἀμέλω.
- ἈΜΕΛΓΩ, f. ζω. p. ἡμελχα, mulgeo, fructus immaturos carpo.
- Ἀμέλει, ne cura, ne sis sollicitus, imperat. verbi ἀμελέω. hinc transit in adverb. & significat certè, nimirum, ut que ex α priv. & μέλει, curae est.
- Ἀμέλεια, as, ἡ, negligentia. ex α priv. & μέλει, curae est.
- Ἀμελέω, ᾧ, negligo, f. ἦσω, p. ἡμέληκα, a. i. ἡμέλησα. ἀμελώσιν, 3. plur. sub. ἀμελῆντος, gen. sing. part. præf. ab eodem them.
- Ἀμέλξης, mulseris, 2. sing. a. i. sub. act. verbi ἀμέλω.
- Ἀμεμπτός, s, ὅ, ἡ, inculpatus, hinc ἀμέμπτως, inculpatè, adverb. ex α priv. & μέμφομαι, f. ψομαι, queror, ex prof uo.
- Ἀμέναις, ὅ, Dor. pro Ἀμήνης, s, ὅ, nomen fluvii.
- Ἀμενηνός, ἡ, ὄν, idem cum ἀμενης, εὐς, debilis, qui citò deficit ab α priv. & μένω, maneo; vel à μένος, εὐς, τό, robur. hinc ἀμενηνώω, debilito.
- Ἀμενης, εὐς, ὅ, imbecillis, evanidus, idem cum ἀμενηνός, quod vide.
- Ἀμήνιτος, s, ὅ, ἡ, expers irae ex α priv. & μήνις.
- Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα.
- Ἀμέραισι, in diebus, interdium. Poët. & Dor. pro ἡμέραις.
- ἈΜΕΡΓΩ, premo, exsugo, propriè, ex oleis amurcam expr mo.
- Ἀμέρδω, privo, excaeco; item obscuro, obtundo. imperf. Ion. ἀμερδε pro ἡμερδε, ex α priv. & μέρδω, intueor, privo.
- Ἀμέριμος, s, ὅ, ἡ, securus ex α priv. & μέριμονα, ης, ἡ, cura.
- Ἄμερος pro ἡμερος, mitis, mansuetus. Dor.
- Ἀμέρσαι pro ἀμερίσαι, a. i. inf. act. ab ἀμερίζω, aliquem portione sua privo. Th. μείρω, divido. Aut ἀμέρσαι, Aeol. pro ἀμείραι, ut κέρσαι pro κείραι; aut regulariter ab ἀμέρδω, privo.
- Ἀμέρσης, 2. sing. aor. i. sub. act. ab ἀμέρδω, privo. f. σω. ex α priv. & μέρδω, f. σω, privo.
- Ἀμερώσας, Aeol. pro ἡμερώσας, a. i. part. act. verbi ἡμερώω, mansuefacio. Th. ἡμερος, s, ὅ, mansuetus.
- Ἀμετάθετος, s, ὅ, ἡ, immutabilis. ἀμετάθητον, s, τό, immutabilitas à μετὰ & τίθημι, pono.
- Ἀμελακινήτος, s, ὅ, ἡ, immotus. Ex α priv. μετὰ & κινέω, moveo.
- Ἀμελαμέλης, s, ὅ καὶ ἡ, cuius nos non ponit à μελαμέλημα,

- poenitentia ducor. ex μετὰ & μέλει, curae est.
- Ἀμελιανός, ἄ, ὁ, ἡ, respiscere nesciens à μελιανόω, resp. sco, quod à νόος, νόος, ὁ, mens.
- Ἀμετέρα, Doric. pro ἡμετέρα, nostra ab ἡμέτερος, ἄ, noster.
- Th. ἐγώ, ego, in pl. ἡμεῖς.
- Ἀμελήτα, ας, ἄ, Dor. pro ἀμελήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ἄ, ὁ, ἡ, immensa. Ex α priv. & μέτρον, ἄ, τὸ, mensura.
- Ἀμελοπέης, ὁ, ἡ, sine modo loquax ab α priv. μέτρον, mensura, modus & ἔπω, dico.
- Ἀμερον, ἄ, τὸ, immensum ex α priv. & μέτρον, ἄ, τὸ, mensura.
- Ἀμευσίπορος, ἄ, ὁ et ἡ, gressus alternans ex ἀμεύω, muto & πόρος, gressus, quod à πείρω, transeo. p. m. πέπορα.
- ἈΜΕΥΩ, vado, transeo, muto, vinco quasi ab ἀμαῖ ἔω, simul eo.
- Ἄμη, ης, ἡ, falx ab ἀμάω, meto.
- Ἄμην, verè, ἀμὴν ἀμὴν, verisf. me.
- ἈΜΗΣ, ἄ & ἡλος, ὁ, plantae genus lacteae.
- Ἀμήσεις, f. i. ind. ab ἀμάω, meto.
- Ἀμήτης, ἡρος, ὁ, messor ab ἀμάω, meto. hinc ἀμήλος, messis tempus.
- Ἀμήλος, ἄ, ὁ, messis, arista; at ἀμήλος, messis tempus ab ἀμάω, meto.
- Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret
- matre ex α priv. & μήτηρ, mater.
- Ἀμήχαν' pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, η, ον, minime cautus, perplexus ex α & μηχανή.
- Ἀμηχανέω, inopia laboro. ἀμήχανος, consilii inops. vide ἀμηχανή.
- Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, difficultus ab ἀμήχανον, difficile est. Ex α priv. & μηχανή, ἡς, ἡ, machina.
- ἈΜΙΑ, ας, ἡ, piscis nomen.
- Ἀμιάλος, ἄ, ὁ, impollutus ex α priv. & μιάλω, polluo. f. νῶ.
- Ἀμίθεος, Doricè pro ἡμίθεος, ἄ, ὁ, semideus.
- Ἀμιθρῆν pro ἀριθμῆν, numerare, per metathesin.
- ἈΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen; inde ἀμιλλάομαι, certo, in inf. ἀμιλλάσθαι.
- Ἄμῖν, Dor. pro ἡμῖν, nobis. Thema ἐγώ, ego.
- Ἀμιναδάς, nomen viri ἀκλιτον.
- Ἀμιζία χρημάτων, ille rerum status, quo nulla sunt inter aliquos libera commercia, q. d. rerum immixtio.
- ἈΜΙΣ, ἰδος, ἡ, matula.
- Ἀμιροχίτων, spoliatus mitra ac tunica. Ex α priv.μίτρα, ας, ἡ, mitra ac χιτῶν, ὄνος, ὁ, tunica.
- Ἀμιρβαλοεῖς, inaccessus, i. e. ἀπροσέμιδος ἐκ θαλάσσης. ab ἄλς, ἡ, mare; alii reddunt ἀπρόσμηλος, ἡ θαλάσσης

- & μίγνυται, quia impetuosa est. alii ὀμιχλωδή, nebulosum.
- Ἀμμάλα**, nexus, nom. pl. ab ἄμμα, ἄλος, τὸ. ab ἄπλω, necto, f. ψω. p. ἦφα.
- Ἄμμε**, nos, acc. pl. Poët. dicitur, & in dual. Doric. & Aeol. pro νῶϊ, νῶ. ἄμμες pro ἡμεῖς, nos, Aeolicè ab ἐγώ, ego.
- Ἀμμείνας**, Poët. syncop. pro ἀναμείνας, a. i. part. act. verbi ἀναμένω, exspecto. Th. μένω, maneo.
- Ἄμμεναι**, satiatum esse, præf. inf. D r. ex ἄω; inde inf. ἄειν, ex quo ἀέμεναι, Dor. seu Ion. & exempto ε, ejusque loco inferto μ, ἀμμεναι.
- Ἄμμενος**, ε, ὁ, Dor. pro ἡμενος sedens. Sed fortasse ἀμενος; scribendum; nam τὸ α, ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μμ, videtur opus esse τῶ μέτρῳ.
- Ἀμμένομεν**, exspectamus, Aeol. sing. pro ἀναμένομεν, i. plur. præf. ind. verbi ἀναμένω, quod vide.
- Ἀμμεσον** pro ἀνά μέσον, in medio.
- Ἄμμι**, εως, τὸ, herba, seu nomen feminis cujusdam cumino minoris.
- Ἀμμυγα**, simul, quasi ab ἀνά & μίγνυα, misceo.
- Ἄμμιν** seu ἄμμι, nobis, dat. pl. Aeol. & Dor. pro ἡμῖν ab ἐγώ, ego.
- Ἄμμιον**, ε, τὸ, minium.
- Ἄμμορος**, ε, ὁ καὶ ἦ, expers, infelix pro ἄμορος, ex α priv. & μόρος, portio fatalis, fatum. Th. μέρω, divido.
- Ἄμμος**, ε, ἦ, arena, vide in ψάμμος, ε, ἦ, idem.
- Ἄμμων**, ωνος, ὁ, Hammon.
- ἈΜΝΑΜΟΣ**, ε, ὁ, nepos ab ἀμνός; propriè enim de ovibus dicitur.
- Ἀμνάμων**, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων, ονος, ὁ, immemor. Th. μνάομαι.
- Ἀμνάς**, ἀδος, ἦ, agna, idem quod ἀμνή. Th. ἀμνός, agnus.
- Ἀμνάσει**, Dor. syncop. pro ἀναμνήσει, 3. sing. fut. i. verbi ἀναμιμήσκω, in mentem revoco, quod vide.
- Ἀμνασος**, Dor. pro ἀμνησος, ε, ὁ καὶ ἦ, ignotus, obscurus ex α priv. & μνάομαι, recordor.
- Ἀμνεός**, εἶα, εἶον, agninus, a, um. Th. ἀμνός, ε, ὁ, agnus; hinc ἀμνίς, ἴδος, ἦ, agnicula.
- Ἀμνήμονα**, immemorem, acc. sing. ab ἀμνήμων, ex α priv. & μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι.
- Ἀμνήψευτα**, non initis sponsalibus, adverb. ex α priv. & μνάομαι, ambio.
- ἈΜΝΙΟΝ**, ε, τὸ, membrana foetum involvens, & vas ad excipiendum sanguinem, q. ab αἷμα.
- ἈΜΝΟΣ**, ε, ὁ, agnus q. ab α & μένος, quia imbecillus.
- Ἀμνοφόρος**, ε, ἦ, ovis, foetum in utero ferens. hinc ἀμνοφόρος, Dor. pro ἀμνοφόρος,

acc. pl. ex ἀμνός, agnus et Φέρω.
 Ἀμογήλι, sine labore, adverb. ab α priv. & μόγος, labor. hinc ἀμόγητος, indefessus.
 Ἀμοιβαίσις, alternatim, adverb. ab ἀμείβω, alterno, commuto. f. ψω. p. ἡμεῖθα. p. m. ἡμοίθα.
 Ἀμοιβή, ἡς, ἡ, retributio. praet. m. ἡμοίθα, ab ἀμείβω.
 Ἀμολγαίη, lactea ab ἀμέλω, f. ζω, mulgeo. ἀμολγός, ἔ, ὄ, tempus quo vaccae mulgentur.
 Ἀμολγεύς, ἐός, ὄ, mulctra, mulctrale. ἀμολγιον, idem. Thema ἀμέλω, mulgeo.
 ἈΜΟΡΑ, ας, ἡ, similago cum melle cocta.
 ἈΜΟΡΒΟΣ, ἔ, ὄ, obscurus, comes, affecla. quasi ἀμορφος.
 Ἀμόςγη, ἡς, ἡ, herba quaedam purpurei floris, qua tingunt. Est & insula.
 Ἀμορφος, ε, ὄ, informis, deformis ex α priv. & μορφή, ἡς, ἡ, forma.
 ἈΜΟΣ, ἔ, ὄ, unus, aliquis. Dor. pro ἡμέτερος vel pro ἐμός, ab ἄμες, nos. ἀμοθεν, ulicunde. Unde etiam μηδαμός, ἔ, nullus. μηδαμῶς, nullo modo. ἔδαμός, ἔ, ὄ, nullus, et ἔδαμῶς, adverb.
 Ἀμόλος, ε, ὄ, ἡ, inexplebilis, ex α priv. & μόλος, ἔ, ὄ, linteum carptum, quod vulneribus inditur. hinc ἀμόλον, insatiabiliter, adverb.
 Ἀμπαλος Poët. syncop. pro ἀνάπαλος, resortitio. πάλος

enim & κλήρωσις significat. Th. πάλλω, sortes moueo.
 Ἀμπαύεται Dor. pro ἀναπαύεται. Th. παύω, cesso.
 Ἀμπαυμα, solatium pro ἀνάπαυμα, αἶος, τό, ab ἀναπαύομαι, quiesco. Th. παύω, cesso, finio.
 Ἀμπαυσησιος, Ion. ad quiescendum factus. verbi ἀναπαύω, requiesco.
 Ἀμπεδίον, per campum, adverb. Poët. pro ἀνά πεδίον ἀπέδον, solum, terra.
 Ἀμπίρας, Poët. pro ἀνάπείρας, a. i. part. ex ἀναπείρω, transeo, transfodio. Th. πείρω, idem.
 Ἀμπέλαγος, per pelagum, per syncop. pro ἀνά πέλαγος, εος, τό, maris profunditus.
 Ἀμπέλιος ab ἀμπελος.
 Ἀμπελιών, ὄνος, ὄ, Poët. pro ἀμπελών, ὄ ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus confitus ager, vinea. Th. ἀμπελος.
 Ἀμπελόεις, ἔεσσα, ἔεν, vitibus confitus, a, um ab ἀμπελος, ε, ἡ, vitis.
 ἈΜΠΕΛΟΣ, ε, ἡ, vitis, vinea, q. ab ἄμα, unā & πηλός, ἔ, Ion. pro οἶνος, vinum.
 Ἀμπέλος, τὰς, Dor. pro ἀμπέλης, acc. plur. ab ἀμπελος, vitis.
 Ἀμπελουργός, ἔ, ὄ, vinitor ex ἀμπελος, vitis & ἔργον, opus.
 Ἀμπελών ὄνος, ὄ, vinea. Th. ἀμπελος.
 Ἀμπεμψας, remisisti, Poët. syncop. pro ἀνέπεμψας. 2. sing. a. i. ind. act.

- verbi ἀναπέμπω. Th. πέμπω, mitto.
- Ἀμπεπαλῶν, *sursum vibrans*, a. 2. part. Poët. pro ἀναπαλῶν, & inferto augmento præteriti. ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω, *vibro*.
- Ἀμπέσαι Lacon. pro ἀμφιέσαι, ex inusit. th. ἀμπέω pro ἀμφιέννυμι, *circuminduo*. Th. ἔω, *induo*.
- Ἀμπέτασον, Poët. pro ἀναπέτασον, a. 1. imperat. ab ἀμπετάζω pro ἀναπετάζω, *expando, explico, apero*. ab ἀνά & πέσῶ, ἄζω, & πεσάννυμι, f. ἄσω, *pando, explico, aperio*.
- Ἀμπέχονον, ε, τὸ, *velut* ab ἀμπέχω, *circumdo*. Ex ἀμφὶ & ἔχω, *habeo*.
- Ἀμπηδάω, *subsilio, sursim salio* pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω, f. ἦσω, *salio*.
- Ἀμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, *as, ἦ, erratum*. Th. πλάζω. f. γζω. *errare facio*.
- Ἀμπλακῶν, *qui erravit*, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, *pecco, delinquo*. f. ἦσω. Th. πλάζω, *errare facio*, f. πλάγζω.
- Ἀμπλίας, ε, ὁ, *nomen viri*. Latin. *Amplius*.
- Ἀμπνευμα, ἄλος, τὸ, *respiratio*, Poët. *fyncop.* pro ἀνάμπνευμα, ut & ἀμπνοή pro ἀναμπνοή, *idem*. Th. πνέω, *spiro*.
- Ἀμπνύθη, 3. person. *sing.* a. 1. *ind. pass.* Ion. pro ἡμπνύθη, *respiravit* ab

- ἀμπνυμαι, pro ἀνάμπνυμαι, Poët. ex ἀνά & πνέω, *spiro*, f. εὔσω.
- Ἀμππλεῖν, *animo volutare*, Poët. *fyncop.* pro ἀναππλεῖν, verbi ἀναππολέω, Th. πολέω, *perjo*.
- Ἀμπύνον pro ἀνά πύνον, ἄ πένος, ε, ὁ, *labor*. hec a p. m. πέποννα, verbi πένυμαι, *laboro, facio*.
- ἈΜΠΡΟΝ, ε, τὸ, *funis, quo boves trahuntur*.
- Ἀμπυκίδην, *acc. sing.* ab Ἀμπυκίδης, ε, ὁ, *Ampryci filius*.
- ἈΜΠΥΞ, *uos, ὁ vel ἡ, reticulum muliebri, q.* ab ἀμπέχω, *circumdo*.
- Ἀμπωσις seu ἀμπώσις, *per fync.* pro ἀνάπωσις, *reciprocatio aestus, quod ab ἀναπίνω, resorbeo*. Th. πίνω, *bibo*.
- ἈΜΥΓΔΑΛΕΑ, *as, ἦ, amygdalus*.
- Ἀμυδῖς, Poët. seu Aeol. pro ἄμα, *simul, cum, adverb.*
- ἈΜΥΔΡΟΣ, ε, ὁ, *subobscurus*.
- Ἀμυδρος, *humidus*. an ab ἄμα & ὕδωρ?
- Ἀμυθᾶν, ἄνος, ὁ, Poët. *fyncop.* pro Ἀμυθᾶων, ἄανος, *nomen viri*.
- Ἀμύκλαθεν, *adverb.* ἐκ πῶν.
- Ἀμυκλῶν, ab *Amyclis*.
- Ἀμύκλα, ὦν, αἶ, *Laconici calcementi genus ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν, ab Amyclis*.
- Ἀμυκλαΐσθεν, Dor. pro Ἀμυκλαΐζεν, *Laconicè loqui*.
- Ἀμύμονα, *acc. fng.* ab ἀμύμων, *onos, ὁ καὶ ἡ, irreprensibilis, quod vide*.

- ΑΜΥΜΟΝ**, *ovos, ó, ἡ, inculpatus, q. d. ἀμώμων, praeclarus; vel ἀμώμος, qui nihil commisit τῆς μυγμῆς, hoc est derisione dignum, ἀμύζω, f. ζω, derideo, per syncop. τῆ γ pro ἀμύγων.*
- Αμύνα**, *ης, ἡ, propulsatio injuriae, & ἀμύνη, ἡ, auxiliium ab ἀμύνω, quod vide.*
- Αμύναγ**, *a. i. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. i. pass. ἀμύνασθαι, a. i. inf. med. ab ἀμύνω, νῶ, auxili or. ἀμυνον, a. i. imperat. act.*
- Αμυνέμεν**, *inf. Ion. pro ἀμύεν. ut ἀμυνέμεναι, inf. praef. Dor.*
- Αμυνέσσι** *Ion. pro ἀμυνέσσι, 3. plur. fut. verbi ἀμύνα.*
- Αμύντας**, *8, ó, Amyntas pater Philippi regis Maced.*
- Αμύνταρ**, *opos, ó, auxiliator; est & nom. propr. viri, ab ἀμύνω, auxili or.*
- ΑΜΥΝΩ**, *f. νῶ, auxili or, p. ἡμύκα, a. i. ἡμύνα, a. i. m. ἡμυνάμην, ω, αἶο, f. 2. m. ἀμυνέμαι. ἀμύνω, ἡς, ἡ, a. i. sub art. Hinc ἀμύνταρ, opos, ó, ἡ, ἡ, auxiliator, ἀμύνῃς, ἡρος, ó, idem.*
- Αμύξαις**, *lacerab s, f. i. verbi ἀμύσσω vel τῆω. f. ζω. lacero.*
- ΑΜΥΣΣΩ** *vel ἀμύττω, rado unguibus, lacero. f. ζω. p. ἡμύχα. a. i. inf. med. ἀμύξασθαι. hinc ἀμύξαις, eos, ἡ, vellicatio, laniatio, & scarificatio.*
- Αμυχμός**, *8, ó, idem ac ἀμυχή, ἡς, ἡ, laceratio, vulnus ab ἀμύσσω, quod vide.*
- Αμφ**, *pro ἀμφί, idem quod περί, circa.*
- Αμφαγαπῶντες**, *praef. part. plur. num. ab ἀμφαγαπῶω. Ex ἀμφί & ἀγαπῶω, valde d lig.*
- Αμφαδά**, *ἀμφάδην et ἀμφαδόν, palam manifestè, adverb. per syncop. pro ἀναφανδόν et ἀναφανδά hinc ἀμφάδιος, manifestus, ἀμφαδῆ, ἡς, quæ omnia à φαίνω, luceo, appa-reo.*
- Αμφαδῆν**, *manifestè, adverb. vide in ἀμφαδά.*
- Αμφιχε**, *Poët. syncop. pro ἀνφαίχε, 3. fing. imperf. verbi ἀναφαίνω, ostendo, quod vide.*
- Αμφάινω**, *per syncop. pro ἀναφαίνω, ostendo, quod vide.*
- Αμφάκης**, *eos, ó et ἡ, Dor. pro ἀμφήκης, quod vide.*
- Αμφανε**, *Poët. syncop. pro ἀνέφανε, 3. fing. a. i. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω, ostendo, quod vide.*
- Αμφαζονέω**, *exorbito, cum ἄζων currus in utrumque latus vergit, et non rectè haret.*
- Αμφαράβιζον**, *circumstrepebant. imperf Ion. ab ἀμφαράβιζω, ex ἀμφί et ἀραβός, 8, ó, στρεπίζω. Sunt qui leg. ἀμφαβάζιζον.*
- Αμφασίη**, *ης, ἡ, obmutescencia. Ion. et Poët. metri gratia, pro ἀφασία, as, ἡ, loqui*

non posse, stupor quo vox intercipitur. Ex α priv. et Φημι, dico.

Ἀμφαυξίς, truncus abietis, post ramos recifos.

Ἀμφαφάαθαι, circum tractari, pro ἀμφαφᾶθαι, ex ἀμφ. et ἀφάω, tracto, quod ab ἀφή, tactus. Ab ἀπτομαι, tango.

Ἀμφείπελο, imperf. m. ab ἀμφέπομαι, foveo, agito. ἀμφεπε, 3. imperf. act. Ion. ab ἀμφέπω, persequor. Th. ἔπω, operor, sejuor.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. act. cooperiebant. ἀμφεκάλυψε, a. 1. act. ab ἀμφικάλυπτο, circumtego. Ex ἀμφι, circa, et καλύπτω. f. ψω. tego. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἀμφερέθαι, Poët. syncop. pro ἀναφέρεθαι. recipere, quod vide in ἀναφέρω.

Ἀμφέχυλο pro ἀμφιέχυλο, circumfusus erat. plusq. perf. pass. Ion. ab ἀμφιχέω. a. 1. pass. ἀμφεχύθην. ex ἀμφι et χέω, f. χεύσω, fundo.

Ἀμφήκης, eos, ὁ, ἡ, utrinque acutus, aut anceps ab ἀκή, mucro, q. ἀμφι ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφηρέφεια, acc. sing. ab ἀμφηρέφης, eos, ὁ et ἡ, undique tectus, ex ἀμφι et ἔρεφω, tego.

ἈΜΦΙ, præpositio, circa. cum genitivo quoque de. περί, propter, per. cum acc. circa et circiter. cum ablat. circum, circa, de, propter, contra.

Ἀμφιάζομαι, vestio. ab ἀμφίω, ἀμφιέννυμι. Th. ἔω, mitto, induo.

Ἀμφιάζω, induo. f. ἄσω. perf. pass. ἤμφιασμα. hinc ἀμφιασμα, αἴς, τὸ, indumentum, vestis. Ex ἀμφι et ἔω, seu ἔννυμι, induo.

Ἀμφιάραος, ε, ὁ, peritissimus vates, Oiclei filius; unde et Οἰκλείδης vocatur à Pindaro.

Ἀμφιβαίω, circumteo, lustro. f. βήτομαι, ex ἀμφι et βαίω, eo. p. βέθηκα, a. 2. ἔβην.

Ἀμφιβάλη, a. 2. sub. m. ἀμφιβαλῆ, a. 2. imperat. m. ex ἀμφιβάλλω, circumjacio, circumdo, ex ἀμφι & βάλλω, jacio. f. λῶ. p. βέβηκα, aor. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

Ἀμφιβάλλω, circumdo, amplector, præf. ind. f. βαλῶ. vide in ἀμφιβάλη.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, dissensio, disceptatio, ex ἀμφι & βαίω, eo.

Ἀμφιβασίς, εως, ἡ, circuitio. in ace. ἀμφιβασίω ex ἀμφι & βαίω, gradior. f. βήσομαι. Ἀμφιβέθηκας, tueris. perf. act. ex ἀμφι & βαίω, eo. a. 2. ἔβην.

Ἀμφιβίος, ε, ὁ, ἡ, quasi utrumque vitam habens. in pl. n. g. ἀμφιβία, ex ἀμφι & βίος, ε, ὁ, vita.

Ἀμφιβληστρον, ε, τὸ, rete piscatorium, verriculum ex ἀμφι & βάλλω, jacio. præf. pass. βέβλημαι, σα, τα.

Ἀμφιβόηλος, ἄ, ὁ, ἡ, circumsonus,
a. ex ἀμφί, circum &
βοάω, clamor. f. ἡσω. p. κα.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas,
& ἀμφίβηλος, ἄ, ὁ, ambiguus.
Ex ἀμφί & βάλλω, jacio.
præet. m. βέβηλα.

Ἀμφιβρόλος, ἄ, ὁ, ἡ, circa homi-
nem tegens undique ex ἀμφί,
circum & βροτός, mortalis.

Ἀμφιγνώσκω, aliqua ex parte
cognosco, dubito. f. ἡσω. p.
κα, ex ἀμφί & γνός, γνός, ὁ,
meus.

Ἀμφιγυήεις, ενλος, ὁ, utroque
pede claudus, Vulcani epith.
Ex ἀμφί, & γυίος, claudus,
quod à γυῖον, ἄ, τὸ, membr. m.

Ἀμφιδάμας, ανλος, ὁ, Amphi-
damas. nom. propr. q. à
δαμάζω, domo.

Ἀμφιδέδρα, perf. med. ἀμφι-
δέδρα, 3. fing. pl. perf. m.
Ion. ex ἀμφί & δαίω, divido,
convivor, scio, comburo, a. 2.
ἔδραον. p. m. δέδρα.

Ἀμφιδέες, catenae, annuli, ex
ἀμφί & δέω, ligo, vincio.

Ἀμφιδέξιος, ὁ, ambidexter.
ambiguus. Th. δεξιὰ, ας, ἡ,
dextra.

Ἀμφιδέρχθης, 2. fing. a. i.
ind. pass. Ion. verbi ἀμφι-
δέφομαι, circumspicio. f.
ζομαι. Th. δέρω, video.

Ἀμφιδουκείν, observare capien-
dā causa. vide δκείων.

Ἀμφιδρύπτω, ἄ, ὁ, ἡ, undique
laceratus. pro eodem dici-
tur & ἀμφιδρυφής & ἀμφι-
δρυφός, à δρύπω, lacerō.

Ἀμφίδυμος, ἄ, ὁ καὶ ἡ, quod
utrinque potest δύεσθαι, i.
e. subiri.

Ἀμφιέλισσας, utrinque agita-
tas. acc. pl. f. g. ab ἀμφι-
έλισσος, ἄ, ὁ ab εἰλίσσω,
volto. Th. εἰλέω, verso.

Ἀμφιέννυμι, vestio. f. ἀμφιέσω.
p. pass. ἡμφέσμαι, ex ἀμφί
& έννυμι, f. έσω. a. i. έσσα.
a. i. m. εἰσάμην, ω, αἰο.

Ἀμφιέποντες, gubernantes. præf.
part. ex ἀμφί & έπω,
tracto, ago.

Ἀμφιεσόμενος, a. i. m. part.
ab ἀμφιέννυμι, vestio, quod
vide.

Ἀμφιέση, 3. fing. a. i. sub.
ab ἀμφιέννυμι, circumvestio,
Ex ἀμφί & έννυμι, seu έω,
induo.

Ἀμφιζάνω ab ἰζάνω, adhaereo,
circumsedeo. f. ἡσω. Th. ἰζω,
f. ἴσω, sedere facio, sedeo.

Ἀμφιθάλασσις, ἄ, ὁ et ἡ, qui
utrinque mari cingitur. Ex
ἀμφί, circum & θάλασσα,
ης, ἡ, mare.

Ἀμφιθαλής, έος, ὁ, ἡ, circum-
floridus; item patrimus &
matrimus, ab ἀμφί & θάλλω,
vigeo, floreo.

Ἀμφίθετος, ἄ, ὁ et ἡ, qui ut-
rinque poni potest. Ex ἀμφί
& τίθημι, pono.

Ἀμφίθυρος, ἄ, ὁ, ἡ, domus, quae
anticas et posticas fores
habet. Thema θυρά, ας, ἡ,
janna.

Ἀμφικαλύψη, 3. fing. a. i.
sub. act. ἀμφικαλύψαι, 3.
fing. f. i. opt. ab ἀμφι-

καλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω, *tego*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυτον.

Ἀμφίκομος, ἄ, ὁ, ἡ, *latè copans*, undique frondosus ex ἀμφί, *circum* & κόμη, ἡς, ἡ *coma*.

Ἀμφικρέμαμα, *circumprendeo*. Thema κρεμάω, *suspendo*.

Ἀμφικυλίσσας Aeol. & Poët. pro ἀμφικυλίσσας, a. i. part. act. num. sing. ab ἀμφικυλίω. Th. κυλίω, *volvo*.

Ἀμφικύπελλον, ἄ, τὸ, *poculum rotundum, et utrinque ansatum, ex ἀμφί & κύπελλον, cyathus*. Nota, δέπας semper cum ἀμφικύπελλον jungi.

Ἀμφιλαβής, ἑός, ὁ, ἡ, *ingens, magnus*. dictum quasi ἀμφιλαβής, παρά τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν, quod utrinque res capi debeat.

Ἀμφιλογία, ἄς, ἡ, *disceptatio*, ubi ex utraque parte contenditur, ex ἀμφί & λέγω, *dico*.

Ἀμφίλοχος, ἄ, ὁ, ἡ, *Amphilochus*. nom. propr.

Ἀμφίλυκος, ἄ, ὁ et ἡ, *sublustris à λύκη, lux prima; vel à λύκος, lupus, quod fit similis λυκείη, lupinae pelli, quæ est cinerei coloris. vel à λύγη, tenebrae*.

Ἀμφιμάτριος, ὦ, ὁ, ἄ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, qui est in matrice seu uero. Th. μητήρ, *mater*.

Ἀμφιμάχωμα, *circumprugnare*. præf. sub. verbi μάχομαι, *prugno*. f. μαχήσομαι.

Ἀμφιμέλαινα, *utrinque nigrae*. Sic dicuntur Φρένες, quod ira tanquam fumo quodam denigrentur, ex ἀμφί & μέλας, ἄνα, ἄν, *niger, raturum*.

Ἀμφίος, ἄ, ὁ, ἡ, *Amphius*. nom. propr. Trojani.

Ἀμφύπαλτος, ἄ, ὁ, ἡ, *peltis densus à παλτόν, ἄ, τὸ, telum, quod vide*.

Ἀμφίπεδος, ἄ, ὁ, ἡ, *campis unaque cinctus, ex ἀμφί, circum & πέδον, ἄ, τὸ, solum, campus*.

Ἀμφιπερικίισσι, *vicinis*, dat. pl. præf. part. ab ἀμφιπερικίλων, ὄνος à περικίλωνες, *vicini*. quod ex περί & κτίζω, *condo*.

Ἀμφιπεριεσρώφα, *imperf. Ion. pro ἀμφιπεριεσρώφα ab ἀμφιπεριεσρώφω, circumverto*. Ex ἀμφί, περί & εσρώφω, *verto*. fut. ψα. p. φα. a. 2. ἐσραφον.

Ἀμφιπίπτειν τινά, *aliquem amplexi*. Th. πίπτω, *cado*.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, *obambulo, comitor à πολέω, versor*, Poët. πολεύω.

Ἀμφίπολις, ἑως, ἡ, *Amphipolis*, nomen urbis.

Ἀμφίπολος, ἄ, ἡ, *ministra, quæ circa dominam versatur; hinc ἀμφιπολεῖν, famulari, ex ἀμφί circum & πολέω, versor*.

Ἀμφιρρύτω, dat. sing. ab ἀμφιρρύτος, ἄ, ὁ, *circumfluit*, ex ἀμφί & ῥύω, pro ῥέω, *fluo*. f. ῥέσω. p. ῥέσκα.

- Ἄμφισ, 4. litt. contract. nomen mul. ex eodem them.
- Ἄμφις, utrinque, in medio, adverb. Est & præposit. cum genit. sine, seorsum, extra.
- ἈΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, ambigo, dubito, controversor. ἀμφισβητήσεια, a. i. opt. Aeol. quasi ex ἀμφις & βᾶω, eo; hinc ἀμφισβήτησις, eus, & ἀμφισβησίη, ἡ, disceptatio, contentio, dubitatio.
- Ἀμφιτεφής, ὁ, ἡ, utrinque coronatus; item, undique plenus. Ex ἀμφι & τέφω, corono.
- Ἀμφιτίθει, circumpone, præf. imperat. act. quasi ab ἀμφιτιθέω ex ἀμφι, circum & τίθημι, pono.
- Ἀμφιρίτη, uxor Neptuni, maris. Ex ἀμφι & τρίζω, strido. f. ἰσω.
- Ἀμφιρέων, nomen viri, ex ἀμφι & τρίω, atterō, vexō. hinc Ἀμφιλευωνιάδης, ὁ, per epenthesein, pro Ἀμφιλευωνίδης, filius Amphitryonis.
- Ἀμφίφαλος, ὁ, ἡ, clavis undique distincta, ex ἀμφι, circum & φάλος, conus galeae; item splendidus.
- Ἀμφιφορεὺς, ἕως, & Ion. ἦος, ὁ, amphora, i. e. vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest. ab ἀμφι & φέρω, fero.
- Ἀμφιχαίνω, absorbeo, proprie circumhio à χαίνω, hisco f. ενῶ.
- Ἀμφιχέαι, a. i. inf. act. ex ἀμφι, circum & χέω, fundo. f. χεύσω. a. i. act. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα. perf. κέχευκα, perf. pass. κέχυμαι, a. i. pass. ἐχύθη.
- Ἀμφιχυθεῖσα, circumfusa, a. i. part. pass. f. g. vide in ἀμφιχέαι.
- Ἀμφιχύλος, ὁ, ἡ, terra aggesta utrinque munitus. Ex ἀμφι, circum & χέω, terra fusili exstruo.
- Ἀμφιδον, ὁ, τὸ, bivium q. d. ἀμφω ὁδοί, am ae viae.
- Ἀμφῶν, gen. & dat. dual. ab ἀμφω, ambo.
- Ἀμφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per syncop. pro ἀμφιφορεὺς, ἕως, ὁ, amphora, vas utrinque auriculas habens. ab ἀμφι pro ἀμφιτέρωθεν utrinque & φέρω, fero.
- Ἀμφότερος, α, ον, uterque, ambo. ἀμφότερης, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφότεραις, ut & ἀμποτέροισιν, m. g. hinc ἀμφιτέρωθεν, utrinque adverb. ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρως. Th. ἀμφω, ambo.
- ἈΜΦΩ, ambo, ambae. ἀμφοῖν, gen. dual.
- Ἀμφῶες, duas ansas habens. τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτίον τινά.
- Ἀμωγος, Ἀμῶγος, ὁ, Amogus, Sacorum rex.
- Ἀμώμητος, ὁ, ἡ, inculpatus. ἀμωμήτοις, gen. Ion. hinc ἀμωμήτως, adverb. ex α priv. & μωμήτος, vituperabilis, quod à μωμέομαι,

vitupero. Th. μάμος, ε, ὁ, labes, dedecus; item irrisor.
 ἈΜΩΜΟΝ, ε, τὸ, amomum, frutex & aroma.
 Ἀμῶμος, ε, ὁ, ἡ, maculae expers. Ex α priv. & μῶμος, ε, ὁ, labes.
 Ἀμῶν, ὁ, nomen viri ἀκλίτων; fed ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν, nostri.
 Ἀμῶνται, 3. plur. ind. pass. ab ἀμῶν, ᾧ, meto. f. ἡσω.
 Ἀμῶς, ὁ, nomen viri ἀκλίτων.
 Ἀμῶς, metas, 2. person. sing. praesent. opt. ἀμῶσιμι, ᾧμι, αῖσις, ᾧς, αῖσι, ᾧ. ab ἀμῶν, meto, f. ἡσω.
 Ἀμωσγέπως, quoquo modo, quovis modo ab ἀμῆ & ἀμῶς. Th. ἀμωσ, quando pro ἡμωσ. vide ἀμῶς, ε, unus.
 AN, si, conjunctio potentialis vel expletiva. Poëtae pro ea ponunt, κε, κεν. Est etiam ἄν pro ἀνά, Poëtis. Et ἄν pro ἀνά, quod vide suo loco.
 ΑΝΑ, per, praepositio, regens acc. & cum, ablat. In compositione valet retro, re, sursum. Ανά pro συν, Doric.
 Ἀνα, surrexit, per apocop. Pro ἀνάσσα, quod pro ἀνέστη, Ion. & η mutato in α. a. 2. ind. 3. person. sing. ab ἀνίστημι. Est & ἀνά, surge, pro ἀνάσσα & ἀνάστηδι, a. 2. imperat. act. Est & ἀνά, vocat. sing. ab ἀνάξ, ακτος, ὁ, rex; vel per Apocopen pro ἀνάσσα, η, Regina.

Ἀνάβα pro ἀνάβασι, ascende, a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω. a. 2. ἀνέβην. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι.
 Ἀναβαθμός, ε, ὁ, gradus, pro ἀναβαθμός, ε, εuphoniae gratia inferitur ab ἀναβαίνω, ascendo. Th. idem βαίνω.
 Ἀναβαίνω, ascendo. f. βήσομαι; p. βέθηκα, a. 2. ἀνέβην, a. 2. part. βᾶς ab eodem them.
 Ἀναβάλλεσθαι, praef. inf. pass. vide in ἀναβάλλω, differo.
 Ἀναβάλλω, procrastino, differo, f. ἀναβαλῶ, perf. βέβηκα, a. 2. ἀνέβαλον, a. 2. m. ἐβαλόμην, ε, ετο. praet. med. βέβολα. Ex ἀνά & βάλλω, jacio.
 Ἀναβάντες, nom. pl. a. 2. part. ab ἀναβαῖς, quod vide.
 Ἀναβάς, ascendens, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, a. 2. inf. ab ἀναβαίνω, quod vide.
 Ἀναβάσομαι, conscendam. fut. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω, quod vide.
 Ἀναβέβρυκεν, perf. act. quod ἀ βρύω, scateo, scaturio. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, resonuit, quod ἀ βρέχω, frendo, strideo. dicitur de mari.
 Ἀναβιβάζω, ascendere facio, impono, subduco. f. ἄσω. p. βεβίβακα, a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω, gradior.
 Ἀναβλέπω, oculos attollo, visum recipis. f. ψω. p. βέβλεφα, a. 1. ἀνεβλεψα. hinc

ἀνάβλεψις, εως, ἡ, *visus re-
ciperatio*. Th. βλέπω, *video*.
 Ἀνάβλησις, εως, ἡ, *dilatatio ab
ἀναβάλλω, differo, quod vide*.
 Ἀναβοάω, ᾧ, *exclamo*. f. ἦσω.
 p. βεβόηκα. a. i. ἀνεβόησα.
 Th. βοάω, *clamo, vociferor*.
 Ἀναβοῆσαν, n. g. a. i. part.
 act. verbi ἀναβοάω, *exclamo,*
quod vide.
 Ἀναβολή, ἡς, ἡ, *dilatatio, à
præt. med. βέβηλα, verbi
ἀναβάλλω, procrastino, quod
vide*.
 Ἀναβος, ὦ, ὁ, ἄ, Dor. pro
 ἀνήβος, ἄ, ὁ, ἡ, *impubes*. Ex
 α priv. & ἡβη, *pubes*.
 Ἀναβωλακία γῆ, *Terra, quae
dum aratro profcinditur,
glebas in altum mittit*. Th.
 βῶλος, ἄ, ἡ, *gleba*.
 ἈΝΑΓΑΛΛΙΣ, ἰδος, ἡ, *morsus
gallinae, herbæ nomen*.
 Ἀναγείλα, a. i. inf. act.
 verbi ἀναγγέλλω, *quod vide*.
 Ἀνάγειλον, aor. i. imperat.
 act. verbi ejusdem.
 Ἀναγάλλω, *renuntio*. f. ἀναγ-
 γελῶ, εἶς, εἶ. præt. ἀνήγ-
 γελκα. a. i. ἠγήκα, a. 2.
 ἀνήγελον. præt. pass. ἀνήγ-
 γελμαι. a. 2. pass. ἀνήγελην,
 ἡς, η. - ex ἀνά & ἀγγέλλω,
nuntio.
 Ἀναγεῖθε, Dor. pro ἀνήγεθε,
narrare. Th. ἠγέομαι, *duco*.
 Ἀναγευαίω, ᾧ, *regenero*. f.
 ἦσω. præt. ἀναγεγεύνηκα.
 præt. pass. ἀναγεγεύνημαι.
 Them. γίνομαι feu γείνομαι,
nascor.

Ἀναγινώσκω, *lego*. f. i. m.
 ἀναγνώσμαι. præt. act.
 ἀνέγνωκα. a. 2. ἔγνω. p.
 pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σαι,
 inde ἀναγνώσης, ἄ, ὁ, *lector*.
 a. i. pass. ἀνεγνώσθην. Th.
 γινώσκω, *nasco*.
 Ἀναγκάζω, *cogo*. imperf.
 ἠνάγκαζον, f. ἄσω. p. ἠνάγκα-
 κα. præt. pass. ἠνάγκασμαι.
 a. i. pass. ἠναγκάσθην. Th.
 ἀνάγκη, ἡ, *necessitas*.
 Ἀναγκάμη, ἡς, ἡ, *necessitas
et ἀναγκάμη, dativ. adver-
bial. necessariò ab ἀναγκαῖο,*
*ἄ, ὁ, necessarius; hoc verò
ab ἀνάγκη, ἡς, ἡ, necessitas*.
 Ἀναγκαῖος, αἶα, αἶον, *necef-
sarius, a, um; item, amicus.*
 in compar. ἀναγκαίωτερος,
 superl. ἀναγκαῖοτάτης, genitiv.
 plural. ἀναγκαῖοτάτων, ab
 ἀνάγκη.
 Ἀναγκαστός, ἡ, ὄν, *coactus, à,
um. hinc ἀναγκαστῶς, coactè,*
adverb. ab eodem them.
 ἈΝΑΓΚΗ, ἡς, ἡ, & Dor.
 ἀνάγκα, *necessitas*. Hinc
 ἀναγκαῖος, *necessarius*. ἀναγ-
 καῖος, *necessariò*. ἀναγκάζω,
cogo.
 Ἀναγνόντες, a. 2. part. act.
 plural. num. à γνῶς, *quod
ab ἀναγινώσκω, id quod vide*.
 Ἀναγνώσις, εως, ἡ, *lectio*.
 dativ. ἀναγνώσει, ab ἀναγι-
 νώσκω, *quod vide*.
 Ἀναγον, 3. pl. imperf. pro
 ἀνήγον. Sic ἀνάγοντο, *reducti
sunt*, imperf. pass. vel a.
 2. m. pro ἀνήγοντο ab ἀνάγω,
 f. ζῶ, *quod vide*.

- Ἀναγοράν, Dor. pro ἀνά τὴν ἀγοράν.
- ΑΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ & ἀνάγυρος, ἡ, ὁ, ἡ, fruticis nomen.
- Ἀνάγω, eis, ei, subduco, augeo. f. ἀνάγω. p. ἀνήγα, a. 2. ἀνήγον, Atticè ἀνήγαγον. præt. pass. ἀνήγαμαι, a. 1. pass. ἀνήχθην, a. 1. part. pass. ἀναχθεὶς, ἔντος, ὁ, pro-rectus. Ex ἀνά & ἄγω, duco.
- Ἀναδαίειν, dividere. Th. δαίω, divido.
- Ἀναδασμος ἡ, ὁ, divisio ex ἀνά & δάσσομαι, divido. Th. δαίω, idem.
- Ἀναδείκνυμι, ostendo, f. δείξω. præt. δέδειχα, aor. 1. ἀνέδειξα. perf. pass. δέδειχμαι. a. 1. pass. ἐδείχθην, a. 1. med. ἐδειξάμην, ω, αἶο. Th. δέικνυμι, ostendo.
- Ἀναδείξαι, a. 1. inf. act. vide ἀναδείκνυμι.
- Ἀναδείξις, εως, ἡ, ostensio ab ἀναδείκνυμι, quod vide.
- Ἀναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, polliceri. Th. δέχομαι, capio.
- Ἀναδενδραῖς, ἄδος, ἡ, vitis arbutiva vel sursum scandens in arborem, ab ἀνά, pro ἄνω sursum & δένδρον, arbor.
- Ἀναδέξαι, Ion. pro ἀναδείξαι, ostendisse. a. 1. inf. act. Sic ἀναδέξασθαι pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέικνυμι, ostendo. f. δείξω.
- Ἀναδέχομαι, excipio. f. δέξομαι,
- perf. pass. δέδεγμα ἢ δέχουμαι, cupio.
- Ἀναδῆσαι, genus referre. a. 1. inf. act. ex ἀνά & δέω, lgo.
- Ἀναδιδάσκειν, valde docere, vel edocere et dedocere. Th. δίδασκα, doceo.
- Ἀναδίδομι, reddo. f. ἀναδάσω. aor. 2. part. ἀναδὲς, ὄντος. Th. δίδαμι, do.
- Ἀναδραμεῖν, redire, crescere. a. 2. inf. ἀναδραμεῖσα, a. 2. part. f. g. ἀναδραμῶν, m. g. ab ἀνατρέχω, recurro, redeo, quod vide.
- Ἀναδύμι, emergo, vide ἀναδύομαι.
- Ἀναδύομαι, respuo, recuso, fugio ab ἀναδύω, existo, emergo, recedo. Th. δύω vel δύμι, ingredior. a. 2. ἔδυν.
- Ἀναέδνος, ἡ, ὁ, ἡ, dote carens, indotata. Ex α priv. & ἔδνος seu ἔδνα, τὰ, dos seu munera, quae sponsus sponsae dat.
- Ἀναέλπια, pl. num. insperata ab ἀέλπιος, insperatus ex α priv. & ἐλπίς, ἡ, spes.
- Ἀναζάω, ὦ, revivisco. f. ἦσω. p. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα, ex ἀνά & ζάω, vivo.
- Ἀναζεῦξαι, movere, discedere. a. 1. inf. act. hinc verbale ἀναζυγή, ἡ, castrorum mutatio.
- Ἀναζητέω, ὦ, requiro. f. ἦσω. præt. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα ἢ ζητέω quaero.
- Ἀναζώννυμι, succingo. f. ζώσω. præt. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα, a. 1. m. ἀνεζωσάμην,

ω, αλο, a. i. part. med.
 ἀναζωσάμενος ex ἀνά &
 ζώνωμι, αἰγο.

Ἀναζωπυρέω, ᾧ, exsuscito. f.
 ἦσω. præt. ἀεζωπύρηκα ex
 ἀνά & ζωπυρέω, ignem sopi-
 tum suscito seu accendo à
 ζώπυρον, ε, τό, follis, ignis
 susciabulum. Ex ζάω, vivo
 & πῦρ, ρίς, ignis.

Ἀναζωσάμενος, a. i. m. part.
 ab ἀναζώνωμι, quod vide.

Ἀναθάλλω, reviresco. f. ἀνα-
 θαλλῶ. præt. ἀνατέθαλκα. a.
 2. act. ἀνέθαλκον, ex ἀνά &
 θάλλω. vireo.

Ἀνάθημα, αἶος, τό, anathema,
 exitio aeterno destinatus ab
 ἀνατίθημι, sepono, seorsum
 pono.

Ἀναθεμάτιζω, execror, diris
 deo, anathema esse decla-
 ro. f. ἴσω. p. ἀνατεθεμάτικα.
 a. i. ἀνεθεμάτισα. perf. pass.
 ἀνατεθεμάτισμαι ab ἀνάθημα.

Ἀναθεματιῶ. fut. Attic. pro
 ἀναθεματίσω ab ἀναθεμα-
 τίζω, quod vide.

Ἀναθέμεν & ἀναθέμενα, Dor.
 Aeol. & Ion. pro ἀναθεῖναι,
 imponere, a. 2. inf. act.
 verbi τίθημι, pono, a. 2.
 ἔθην.

Ἀναθεωρέω, ᾧ, contemplor. f.
 ἦσω. perf. ἀνατεθεώρηκα, ex
 ἀνά & θεωρέω, ἔ, ὅ, contem-
 plator.

Ἀναθηλήσει, repullulabit. f. i.
 ab ἀναθηλέω, Poët. pro
 ἀναθαλέω, f. ἦσω. Th. θάλλω,
 vireo,

Ἀνάθημα, αἶος, τό, donarium
 seu donum, quod Deo consec-
 ratur ab ἀνατίθημι, sepono.
 Th. τίθημι, pono.

Ἀναθήσοι, 3. plur. f. i.
 ind. ἀναθήσειν, f. i. inf. ab
 eodem them.

Ἀνάθεμα, αἶος, τό, idem
 ac θεῖμα, à τρέφω, αλο.

Ἀναθεωσκω, vide θεωσκω.

Ἀναιδέα, acc. sing. ab ἀναιδής,
 εός, impudens. vide ἀναίδεια.

Ἀναίδεια, ας, & Ion. ἀναιδείη,
 ης, ἡ, impudentia, importu-
 nitas. Ex ἀναιδής, εός, ὅ, ἡ,
 impudens, quod ex α priv.
 & αἰδώς, ὄος, ἔς, ἡ, pudor.

Ἀναιδείηφι, dat. sing. Ion.
 φι per paragogen additur.
 ab ἀναίδεια, quod vide.

Ἀναίμονες, exsanguis, nom.
 pl. ab ἀναίμων, ονος; dicitur
 & ἀναιμος, ε, ὅ, quod ab α
 priv. & αἷμα, αἶος, τό,
 sanguis.

Ἀναίνεται, recusat. præf. ind.
 ἀναίνελο, recusabat. imperf.
 Ion. pro ἀνήνελο ab ἀναίνο-
 μαί, recuso.

ἈΝΑΪΝΟΜΑΙ, renuo, recuso.
 ἀναίνομένης, recusantis. præf.
 part. f. g.

Ἀναίξας, surgens. a. i. part.
 ab ἀνάισσω, surgo. f. ξω.
 Ex ἀνά & αἰσσω, ruo.

Ἀναίρεθῆναι. a. i. inf. pass.
 ἀναίρειτω, 3. sing. præf.
 imperat. act. ἀναίρεσαι, præf.
 part. f. g. plur. num. ab
 ἀναίρεω, tollo, interficio. quod
 vide.

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, caedes, acc. ἀναίρεσιν ab ἀναίρεώ.
Ἀναίρεώ, tollo, aboleo. f. ἦσω, praet. ἀνήρηκα. a. 2. act. ἀνείλω, a. 2. sub. ἀνέλω, ης, ἡ, 3. plur. ἀνέλωσι, a. 2. inf. ἀνελεῖν, a. 2. med. ἀνειλόμην, 8, ετο, a. 1. pass. ἀνηρέθην, f. 1. pass. ἀναίρεσθῆσομαι. Th. αἰρέω, capio.
Ἀναίρειν, suscipere, sequi. Th. αἶρω, tollo.
Ἀναιδάνομαι, sentio. f. med. ἀναιδήσομαι, ab ἀνά & αιδάνομαι, quod vide.
Ἀναισιμῶν, praef. inf. impendere, nsumere. Th. αἰσιμῶ, idem; hinc ἀναισιμῶμα, αἶσος, τό, sumtus, impensa.
Ἀναίσσω, sursum ruo, surgo, fut. ἔω. ex ἀνά & αἴσσω, ruo, cum impetu feror.
Ἀναίχυντος, 8, ὁ, impudicus. v additur ob vocalem, ex α priv. & αἰχύνω, pudescio. Th. αἶχος, eos, τό, turpitude.
Ἀναίτιος, 8, ὁ καὶ ἡ, insons ex α priv. & αἰτία, ας, ἡ, caussa, crimen.
Ἀνακαθίζω, resideo. f. ἴσω, praet. ἀνακεκάδικα. a. 1. ἀνεκάδισα, quod ex ἀνά & καθίζω, sedeo; hoc ex κάσι & ἴζω, sedere facio.
Ἀνακαρρίζω, renovo, f. ἴσω, p. ἀνακεκαρρίκα, ex ἀνά & καρρός, ἔ, ο, novus.
Ἀνακαρρῶω, renovo, f. ὦσω, p. ἀνακεκαρρῶκα, ex eodem them.
Ἀνακαλυπτήριον, 8, τό, dies, quo sponsa facie resecta prodit. τῶ καλυπτήριον, munus

nuptiale. Ex ἀνά & καλύπτω, f. ψω, tego.
Ἀνακαλύπτω, d. tego. f. ψω, perf. ἀνακεκαλύφα. p. pass. κεκαλυμμαι. Th. καλύπτω, tego, a. 2. ἐκαλύβον.
Ἀνακάμπω, proprie reflecto, revertor. f. ψω, p. κέκαμφα, a. 1. inf. ἀνακάμψαι, ex ἀνά & κάμπω, flecto.
Ἀνάκανθος, ὁ, ἡ, spinis carens, Ex ἀνά pro α priv. & ἀκανθα, ἡ, spina.
Ἀνακάπτειν, deglutire. Th. κάπτω, comedo avidè.
Ἀνακέαια, Ion. pro ἀνάκεινται, dicati vel dedicati sunt, 3. plur, praef. Th. κείμαι, jaceo.
Ἀνάκειμαι, d. scumbo. Th. κείμαι, juceo.
Ἀνακεφαλαίωω, capita seu summas repeto, summam repeto. f. ὦσω, praet. ἀνακεκεφαλαίωκα. praef. pass. ἀνακεφαλαίωμαι, ἔμαι, sub unum caput reduco, recolligo. a. 1. m. ἀνεκεφαλαίωσάμην ex ἀνά & κεφαλή, ἡς, ἡ, caput.
Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio, redactio in summam, ab eodem them.
Ἀνακηκίω, subsilio, sursum feror ex ἀνά & κηκίω, salio, per redupl. ex κίω, vado, eo.
Ἀνακινδυνεύειν, iterum periclitari. Th. κίνδυνος, 8, ὁ, periculum.
Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω, quod vide.
Ἀνακλιθῆσονται, 3. plur. f. 1. pass. ab ἀνακλίνω, quod vide.

Ἀνακλῖναι, *reducere*. a. i. inf. act. ab ἀνακλίνω, quod vide.

Ἀνακλίνω, *repono*, *facio dis-cumbere*, & pro *aperio*. f. νᾶ, p. κέκλικα. a. i. ἀνεκλίνα. a. i. pass. ἀνεκλίθην. f. i. pass. ἀνακλιθήσομαι. Ex ἀνά & κλίνω, *reclino*.

Ἀνακοίνο, *communica*, praef. imperat. pass. Ion. pro ἀνακοίνε ab ἀνακοινόω, *communico*. fut. ὄσω. praet. κκοίνωκα. a. i. inf. med. ἀνακοινοῦσαθα, ex ἀνά & κοίνος, ἔ, ὄ, *communis*.

Ἀνακλέσθος, ἄ, ὄ, ἦ, q. d. *inco-squeus*, non *consentaneus*, *ieptus*. Ex α priv. & ἀκόλεσθος, ἄ, ὄ, ἦ, *pedissequus*, *comes*.

Ἀνακοντίζω, *ejaculor*, *sursum ebullio*, *subsilio* ab ἀκοντίζω, *jaculor*. f. ἴσω. p. ἠκόνικα. Th. ἄκων, ὄ, *telum*, *jaculum*.

Ἀνάκοος, ω, ὄ, Dor. pro ἀνήκοος, *sine auditu*; *imperitus*, et *cujus nomen ignotum*. Ex α priv. & ἀκῶω, *audio*. p. m. ἠκοα.

Ἀνακόπω, *inhibeo*, *interpello*. f. ψω. p. κέκοφα. a. i. ἀνέκοψα. Th. κόπω, *scindo*. p. m. κέκοπα.

Ἀνακρίνω, *quaestionem habeo*, *scrutor*, *dijudico*. f. νᾶ. p. ἀνακέρικα. a. i. ἀνέκρινα. praef. pass. ἀνακρίνομαι, *dijudico*, *inquirō*, *interrogo*. praet. ἀνακέρικμαι. a. i. pass. ἀνεκρίθην, ex ἀνά & κρίνω, *judico*.

Ἀνάκρισις, εως, ἦ, *inquisitio*. ab eod. th.

Ἀνακτα, *regem*. acc. sing. ab ἀναξ, ἀνακτός, ὄ, *rex*.

Ἀνακλήσασθαι, *revocari*. a. i. inf. med. ἀνακταῖσθαι. praef. inf. ex ἀνά & κλήσμαι, *ac-qui-ro*, f. κλήσμαι. p. κέκλημαι.

Ἀνακυμβαλιάζω, *cum sonitu evertor* vel *ruo* à κυμβαλίζω, *cymbalum pulso*. κύμβαλον, ἄ, τῶ, *cymbalum*. Th. κύμβος, ἄ, ὄ, *cavus*.

Ἀνακύπτω, *erigo*, *surrigo*, *oculos et caput attollo*, ut *aves quum bibunt*, ex ἀνά pro ἀνω *sursum*, & κύπτω, *flecto*.

Ἀνακῶς, adv. *sedulo*, *regiè*. Th. ἀναξ, ἀκτός, ὄ, *rex*.

Ἀνακωχένω, *navem in ancoris stare facio* *subductis velis*, ab ἀνακωχή pro ἀνοχή, *intermissio*, quod ab ἀνέχω, *retineo*. Th. ἔχω, *habeo*, &c.

Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναλαμβάνω, *recipio*, quod vide.

Ἀναλαμβάνω, *recipio*. fut. λήψμαι, praet. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. a. 2. part. act. ἀναλαβών, ἔσα. a. i. pass. ἀνελήφθην. Ex ἀνά & λαμβάνω, *capio*.

Ἀναλεγόμενων, gen. pl. part. praef. pass. ab ἀναλέγω, *colligo*. Th. λέγω, *idem*.

Ἀνάλιπος, ἄ, ὄ et ἦ, Dor. pro ἀνήλιπος, *discalceatus* ex α priv. & ἠλιψ, ἶπος, ἦ, *calceus*.

Ἀνάληψις, εως, ἡ, sursum receptio, ex ἀνά & λαμβάνω, capio.

Ἀναλίσκεσσα, ας, ἄ, Dor. pro ἀναλίσκεσσα, ης, ἡ, præf. part. f. g. verbi ἀναλίσκω, confumto, quod vide.

Ἀναλίσκω, confumto, destruo, f. ἀναλώσω, præf. ἀνήλωκα, a. i. ἀνήλωσα. Th. ἀλίσκω, capio.

Ἀνάλκεια, ας & ἀναλκία, ἡ, ignavia, timiditas ab ἀναλκίς, ιδος, ὁ, ἡ, instrenuus, ignavus; quod ab α priv. & ἀλκή, ἡς, ἡ, robur, vis.

Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab ἀναλκίς, ιδος, ὁ, ἡ, impotens ab α priv. & ἀλκή, robur.

Ἀναλκίης, gen. Ion. ab ἀναλκία, vide ἀνάλκεια.

Ἀναλέξας pro ἀναλέξας, Poët. a. i. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo. Th. λέγω, lego, dico.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio. Ex ἀνά & λόγος, ratio, quod à λέγω, dico, p. m. λέλογα.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, aestimo, f. ἵστομαι, ex ἀνά & λόγος, quod à λέγω.

Ἀναλόγως, proportionaliter, adverb. ab ἀνάλογος, vide in ἀναλογία.

Ἄναλος, ε, ὁ καὶ ἡ, insulsus, ex α priv. & ἄλς, ἀλός, ὁ, sal.

Ἀναλύμεν, præf. inf. Ion. pro ἀναλύειν, resolvere ex ἀνά & λύω, soluo.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio, item remigratio ex eodem them.

Ἀναλύω, resolio, item reventor. f. ἀναλύσω, p. ἀναλέλυκα, a. i. ἀνέλυσα à λύω, soluo.

Ἀνάλωκα, perf. act. pro ἀνήλωκα, Ion. sic & ἀνάλωσα, aor. i. ind. Ion. ab ἀναλίσκω, quod vide.

Ἀναλώματ'α, impensae, nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. pl. ab ἀναλίσκω, quod vide.

Ἀναλώσας, a. i. inf. act. ἀνάλωσαι, ας, ε. aor. i. ind. Ion. ἀναλωθεῖς, ἐνλος. aor. i. part. pass. ab ἀναλίσκω, quod vide.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impensa, consumptio ab ἀναλίσκω, absumto, ex ἀνά & ἀλίσκω, capio. fut. ἀλώσω, præf. ἤλωκα, a. 2. ἤλων.

Ἀνάλωσον, verbale, inexprugabile ab ἀναλίσκω, quod vide.

Ἀναμάξευτος, ε, ὁ, ἡ, qui nullis plaustriis permeari potest, ex ἀνά priv. & ἀμαξία, ἡ, currus.

Ἀναμάξητος, ε, ὁ et ἡ, peccatè expers, innocens, ex α priv. & ἀμαξίανω, pecco.

Ἀναμάσσω vel τίω, abstergo, eluo. Th. μάσσω, pinso.

Ἀναμάχεσθαι, pugnam instaurare.

Ἀναμερίχεται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσι, permixti sunt, 3. plur. perf. ind. pass. ex ἀνά & μίγνυμι, misceo, f. μίξω.

Ἀναμένω, eis, et, expecto. f. μενῶ, p. ἀναμεμένηκα,

- aor. i. ἀνέμεινα, aor. i. sub.
 ἀναμείνω, ης, η. ἀναμείνας,
 a. i. part. act. ex ἀνά &
 μένω, maneo.
- Ἀνάμετος, ὁ, ἥ, qui est medius
 in aequo loco. Th. μέσος,
 medius.
- Ἀναμελετήσασθαι λόχον, insidias
 disponere, & quasi locum
 metiri à μετρέω, metior. Th.
 μέτρον, mensura.
- Αναμιμνήσκω, in mentem re-
 voco. f. ἀναμνήσω. p. ἀνα-
 μέμνηκα. præter. pass. ἀναμέμ-
 νημαι. a. i. pass. ἀνεμνήσθην.
 Ex ἀνά & μνάσσομαι, recordor.
 f. μνήσομαι.
- Ἀναμιξ, promiscuè. adv. ex
 ἀνά & μίγνυμι, misceo.
- Ἀναμίσγεται, commiscetur, 3.
 ind. pass. ex ἀνά & μίσσομαι
 vel μίσσω, idem quod μίγνυμι,
 misceo. f. ξω.
- Ἀναμμένος, Ion. pro ἀνημ-
 μένος, amictus, vestitus, a,
 um, ab ἀνάπτωμαι, circum-
 jicio, induo. ex ἀνά & ἄπτω,
 tango.
- Ἀναμνέεσθαι, Ion. pro ἀναμιμ-
 νήσκειν, commemorare.
- Ἀναμνησθῶμεν, i. plur. a. i.
 sub. pass. ἀναμνηθεῖς, a. i.
 part. pass. ab ἀναμιμνήσκω,
 recordor, quod vide.
- Ἀνάμνησις, εως, ἥ, recordatio
 ab eodem them.
- Ἀναμφισβήτητος, ε, ὁ, ambiguus,
 ἀναμφισβητήτως, adverb. ab
 ἀμφισβητέω, dubito.
- Ἀνανδρεία, ας, ἥ, ignavia, ex
 α priv. & ἀνδρεία, ας, ἥ,
- fortitudo. Th. ἀνῆρ, ἀνδρὸς,
 ὁ, vir.
- Ἀνανεόω, renovo. f. ὠσω. perf.
 ἀνανενέωκα. Them. νέος, α,
 ον, novus, a, um.
- Ἀνανεῦσαι, a. i. inf. act. ab
 ἀνανέωω, innuo, f. σω. p. κα.
 Th. νέωω, innuo, perf. νέευκα.
- Ἀνανήφω, mentis sanitatem
 recipio. fut. ψω. præter. ἀνα-
 νήψα, aor. i. ἀνένηψα. Th.
 νήφω, sobrius sum, f. ψω.
- Ἀνανίας, ε, ὁ, nomen viri.
- Ἀνανία, τὰ, acclivitas, Poët.
 pro ἀνάλη ex ἀνάλησ, εος,
 & τὸ ἀνάλησ. Ex ἀνά &
 ἀνάλω, occuro, obviam eo.
- Ἀνανίβητος, ε, ὁ, ἥ, cui con-
 tradicti nequit. ex α priv. &
 ἀνίβητος, cui contradicitur,
 sed ἀνίβητω, contradico, non
 est in usu; hinc ἀνίβητος,
 adverb. sine contradictione,
 ex ἀνί, contra & βέω, dico.
- Ἀνανύλα, Dor. pro ἀνήνύλα,
 inutiliter, irrito conatu. ad-
 verbialiter, ex α priv. &
 ἀνύτω vel ἀνύω, perficio.
- ἈΝΑΣ, ἀσλος, ὁ, Rex. ἀνασσα
 ης, ἥ, regina; hinc ἀνάσσω,
 regno. ἀνάκτορον, ε, τὸ, regium,
 palatium.
- Ἀνάξα, a. i. ind. Ion. pro
 ἡνάξα. ἀνάξεν, f. i. inf.
 act. ab ἀνάσσω, regno. f.
 ξω, ab ἀνάξ, rex.
- Ἀνάξιοπαθέσαι, a. 2. part. f.
 g. ab ἀνάξιοπάσχω, indigna
 patior, ab ἀνάξιος & πάσχω,
 patior, quod vide.
- Ἀνάξιος, ε, ὁ, ἥ, indignus, ex
 α priv. & ἄξιος, dignus.

hinc adverb. ἀναξίως, indignè.
 Ἀναξίφορμιγες ὕμνοι, hymni regnantes in cithara ab ἀνάσσω, regno. Th. ἀναξ, rex & Φόρμιγξ, γος, ἡ, cithara.
 Ἀναξυρίς, ἴδος, ἡ, subligaculum, bracca. ἀναξυρίδες, αἱ, tiliaria, ex ἀνά sursum & σύρω, traho.
 Ἀναπαίζω, illudo, cum Dat. f. ζω. p. ἀναπέπαιχα. a. 1. ἀνέπαιξα. Them. παίζω, f. ζω. ludo.
 Ἀνάπαλιν, adverb. è contrario. Th. πάλιν, rursus.
 Ἀναπάσσειν χάριν τινί. Aspergere gratiam alicui, pro laudes alicujus carminibus celebrare. Th. πάσσω, in-spergo.
 Ἀνάπασις, εως, ἡ, refocillatio, requies ab ἀναπαύω, quod vide.
 Ἀναπαύω, f. σω. reficio, refocillo. præt. ἀναπέπαυκα. præt. pass. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Them. παύω, cesso, a. 2. ἔπαον.
 Ἀναπείθω, persuadeo. f. πείσω. præt. πέπικα. Th. πείθω. f. σω. idem. a. 2. ἐπιθον, p. m. πέποιθα.
 Ἀναπέμπω, eis, ei, remitto. f. ψω. p. ἀναπέπεμφα, a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.
 Ἀναπεπλήρωται, completæ sunt, 3. plur. perf. pass. verbi ἀναπληρώω, quod vide.

Ἀναπεπλάμενος, apertus, perf. part. à perf. pass. πέπλωμαι pro πεπέτασμα, per Syncop. à πείλῳ, expando; alii à πῆμι.
 Ἀναπεπλωμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. ab ἀνά & πῆλω, cado. f. πλώσω. p. πέπλωκα. a. 2. ἔπεσον.
 Ἀνάπεσαι, 2. sing. a. 1. med. imperat. uccumbe. ἀνάπεσῆν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπλω, quod vide.
 Ἀνάπηρος, ο, ὁ et ἡ, mutilus. Th. πηρος, ἔ, ὁ, mancus.
 Ἀναπιμπλάναι, ferre, pati. præf. inf. à πίμπλημι feu πλήθω, implere. Th. πλέος, plenus.
 Ἀναπίπλω, discumbo, recumbo. fut. ἀναπεσῆμαι. p. ἀναπέπλωκα. aor. 1. ἀνέπσα, aor. 1. med. ἀνεπεσάμην, ω, ατο. aor. 1. med. imperat. ἀνάπεσαι. a. 2. med. ἀνεπεσόμην. Them. πίπλω, cado.
 Ἀναπιτνάμεν, Ion. & Dor. pro ἀναπιτνάναι, præf. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πίπλω, cado. Hinc & ἀναπίναμένα, ας, ἄ. Dor. pro ἀναπίναμένη, ης, ἡ, supinu.
 Ἀναπλάσσαντες, a. 1. part. act. plur. num. ab ἀναπλάσσω, fingo, facio. Th. πλάσσω, f. σω. fingo.
 Ἀναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκσσι, impl. cant. 3. plur. præf. ind. verbi πλέκω, necto.
 Ἀνάπλευς, ὁ, ἡ, Ion. & Att.

pro ἀνάπλεος, plenus. Th. πλέος, idem.
 Ἀναπληρώω, ᾧ, compleo. f. ὤσω. p. ἀναπεπλήρωκα, a. i. ἀνεπλήρωσα, ex ἀνά & πληρώω, impleo, quod ἀπλέος, s, o, plenus.
 Ἀνάπλοος, ὁ, Ion. pro πλῆς, navigatio.
 Ἀναπλώειν, Ion. idem quod ἀναπλεῖν, solvere portu, quod ἀπλώω feu πλώωμι, Poët. pro πλέω, navigo.
 Ἀναπνέειν, respirare, recreari. Thema πνέω, spiro.
 Ἀνάπνευστος, s, ὁ, ἡ, non respirans, ex α priv. & πνέω, spiro. fut. πνεύσω.
 Ἀναποδίζειν, pedem referre, diligenter examinare, quod ἀποδίζω, gradior. Th. πῆς, pes.
 Ἀνάποινος, sine pretio, ex α priv. & ἀποινον, pretium redemptionis; hoc quasi ex α & ποινή, ἡς, ἡ, poena.
 Ἀναπολίξειν, Poët. idem quod ἀναπολεῖν. Th. πολεῖω, verso
 Ἀναπολόγητος, s, ὁ καὶ ἡ, inexcusabilis. Ex α priv. & ἀπολόγομαι, ἔμαι, pro defensione utor, quod vide.
 Ἀναπρήθω, f. σω. a. i. part. ἀναπρήσας, cum gemitu effundens. Thema πρήθω, incendo, uro.
 Ἀναπύρειν, animum addere, in spem erigere. Ex ἀνά, sursum, & πύρειν, s, τὸ, ala.
 Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπτειμαι, revolo, subvolo.

quod ab ἵπτειμαι, volo. a. 2. act. ἔπτην, unde inf. πτήναι, part. πτίς, a. 2. med. ἐπίάμην, inf. πιάθαι, part. πιάμενος.
 Ἀναπτομένοιο, accensae. gen. sing. Ion. praef. part. pass. ab ἀνάπτω, quod vide.
 Ἀναπτύξας, aor. i. part. act. ab ἀναπτύσσω, quod vide.
 Ἀναπτύσσω, explico. f. πτύξω, p. ἀνεπύχαι, a. i. ἀνεπύξαι. Th. πτύσσω, complico.
 Ἀνάπτω, accendo, f. ψω. praet. ἀνῆφα, a. i. ἀνήψαι, a. i. pass. ἀνήφθην. Th. ἀπῶ, accendo.
 Ἀνάπυτος, ὁ, ἡ, pervulgatus, quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι, audio.
 Ἀνάπω Doricè, pro Ἀνάπης, gen. ab Ἀνάπης, s, ὁ, Siculi fluvii nomen.
 Ἀνάπωσις, εως, ἡ, alii leg. ἀνάπωσις & per syncop. ἄμπωσις, maris et aquarum recessus; cui contrarium πλημμυρίς, ἰδος, ἡ, maris accessus et aestus. Pro eodem dicitur & ἀνάποσις, παρὰ τὸ ἀναπίνειν. Thema πίνω, bibo.
 Ἀναριθμήτος, s, ὁ et ἡ, innumerabilis, ex α priv. & ἀριθμήτος, numerabilis. Th. ἀριθμός, s, ὁ, numerus.
 Ἀναρίσιος, s, ὁ καὶ ἡ qui nondum est pransus, ex α priv. & ἀρίσιον, s, τὸ, prandium.
 ἈΝΑΡΙΤΗΣ, s, ὁ, piscis

de genere concharum, q. ab
 α & νηρίτης. Athen. lib. 3.
 Ἀναρπάσας, a. i. part. act.
 ab ἀναρπάζω, sursum rapio;
 inde ἀναρπάσος, s, ó, raptus.
 Thema ἀρπάζω, rapio, f.
 σω & Dor. ζω.
 Ἀναρρέειρκως, óτος, ó, Ion.
 pro ἀνηρηκως, qui absportavit
 a iquo. Th. αἰρέω, capio.
 Ἀναρρήξεν, f. i. inf. ἀναρ-
 ρήξαι, a. i. inf. ab ἀναρρήσ-
 σω vel ῥήγνυμι, frango. f.
 ῥήξω.
 Ἀνάριστος, s, ó, implacabilis
 hostis, cui cum altero non
 convenit, ex α priv. &
 ἄρω, apto.
 Ἀναρπάω, suspendo, idem quod
 ἀρπάω, quod vide.
 Ἀναρχία, as, & Ion. η, ubi
 nullus est magistratus, ex α
 priv. & ἀρχη imperium.
 Ἀνασειώ, concito, f. σω. p.
 ἀνασείσμαι. a. i. ἀνείσεισα.
 Thema σείω, quatio, moveo.
 Ἀνασκευάζω, eis, es, labefacto,
 destruo. f. ἄσω. præt. ἀνεσ-
 κεύεκα, perf. pass. ἀνεσκέυα-
 σμαι, inde verbale, ἀνα-
 σκευασέον. Thema σκεῖος, eos,
 τὸ, vas.
 Ἀνασκευαστικός, s, ó, destructi-
 vus, ab eodem them.
 Ἀνασκευή, ἦς, ἦ, assertio. in
 dat. pl. ἀνασκευαῖς, ab eodem
 them.
 Ἀνασκολοπιζώ, palo affixum
 tollo. Th. σκόλοψ, σπος, ó,
 praeautus palus.
 Ἀνασπάω, sursum traho, retra-
 ho. f. ἄσω. præt. ἀνέσπακα.

a. i. pass. ἀνεσπάσθην; hinc
 ἀνάσπασες, ó, ἦ, qui extra-
 hitur. Th. σπάω, traho.
 Ἀνάσσα, ἦς, ἦ, regina ab
 ἀνάξ, κλος, ó, rex.
 Ἀνάσσαλοι, Dor. pro ἀνήσσηλοι,
 invicti. Th. ἦσσαν, minor.
 Ἀνάσσει, præf. ind. vide
 ἀνάξεν.
 Ἀνασειάσασα, quatiens, a. i.
 part. act. f. g. Poët. ab
 ἀνασειώ, quatio. Th. σείω,
 idem. f. σω. p. σείσμαι.
 Ἀνασείμεν, præf. inf. Ion.
 pro ἀνάσσειν. ἀνασσε, præf.
 imperat. act. ab ἀνάσσω,
 regno, impero. fut. ζω. Th.
 ἀνάξ, rex.
 Ἀνασσον, Ion. & Poët. pro
 ἠνασσον, imperf. ab ἀνάσσω,
 eis, es. vide ἀνάξεν.
 Ἀνάσαι, surge, a. 2. imperat.
 act. pro ἀνάσαι, ab ἀνίση-
 μι. Th. ἴσημι, sto. a. 2.
 ἔσην.
 Ἀνασάδην, stando, desuper,
 adverbialiter, ab ἀνίσημι.
 Ἀνασαλύξεν (si codices men-
 do carent) apud Anacreon-
 tem pro ἀνασενάξεν, inge-
 miscere.
 Ἀνασάς, ἀνλος, ó, & in f. g.
 ἀνασάσα, exsurgens. aor. 2.
 part. act. Thema ἴσημι,
 sto.
 Ἀνάσασις, εως, ἦ, ex sedibus
 suis expulsio. ἀνάσάλος, ó, ἦ,
 ex suis sedibus expulsus. vide
 ἀνίσημι.
 Ἀνασαλίω, ᾧ, statum subverto,
 ad seditionem concito. f. ᾠσα.
 p. ἀνεσάτωκα. a. i. ἀνεσάτωσα.

- ab ἀνάσαςλος, ἄ, ὄ, ἦ, *eversus*,
quod ab ἀνίστημι.
- Ἀναστυρίζω & ἀναστυρόω, ὦ,
de novo crucifigo. f. ὠσω. p.
ἀνεστύρωκα. Ex ἀνά & στυ-
ρός, ἄ, ὄ, *crux*.
- Ἀνάσσει, per syncop. ex ἀνά-
στητε factum ajunt, 2. pl.
a. 2. imperat. ab ἀνίστημι,
resurgo.
- Ἀνασεύλασα, *contrahens*. a. 1.
part. f. g. ab ἀνασεύλω, *in-*
hibeo. Ex ἀνά & σεύλω, f.
λῶ, *orno*, *contraho*.
- Ἀνασθενάζω, *altè ingemisco*. f.
ἀζώ. p. ἀνεσθενάχα. a. 1.
ἀνεσθενάζα, ex ἀνά pro ἄνω,
sursum & σθενάζω, *gemo*. Th.
σθενός, *angustus*.
- Ἀνασῆ, a. 2. sub. act. ἀνασῶ
ab ἀνίστημι. f. ἀνασήσω, *eis*,
ei.
- Ἀνάστημα, ἄσος, τὸ, *substantia*
ab ἀνίστημι, quod vide.
- Ἀνασῆναι, a. 2. inf. act.
ἀνασήσασα, a. 1. part. f.
g. ab ἀνίστημι, *excito*. Th.
ἴστημι, *sto*.
- Ἀνασῆσειεν, *dimoveret*, a. 1.
opt. Aeolic. ab eodem
them.
- Ἀνάσῆτε, 2. plur. a. 2.
imperat. act. ab ἀνίστημι, quod
vide. ἀνασήτω, 3. sing. a.
1. imperat.
- Ἀνασυναρίζω, *vehementer suspi-*
ro vel *ingemisco* à συνα-
ρίζω, idem quod σένω, *gemo*.
Th. σενός, *angustus*.
- Ἀναστρέφω, *revertor*, *subverto*,
conversor. f. ψω. p. ἀνέστρεφα.
a. 1. ἀνέστρεψα. a. 2. ἀνέ-
- στρεφον. p. pass. ἀνέστραμμα.
a. 2. pass. ἀνεστρέφην. p. m.
ἀνέστρεφα. Th. στρέφω, *verto*.
f. ψω.
- Ἀναστροφῆ, ἦς, ἦ, *conversatio*.
à præter. med. ἀνέστρεφα,
verbi ἀναστρέφω, *conversor*.
- Ἀναστροφῶν, *convertere*. præf.
inf. act. pro imperat. ab
ἀναστρωφάω, *verto* vel à στρωφάω,
verso, Poët. στρωφάω. Th.
στρέφω, *verto*. f. ψω.
- Ἀνασύρειν, *vestes sursum tolle-*
re, ac *puclenda revelare*. Th.
σύρω, *traho*.
- Ἀνασφῆλαι, aor. 1. inf. act.
ab ἀνασφάλλω, *resurgo* ex
lapsu vel morbo. f. αλῶ. a.
1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω,
prosterno.
- Ἀνασχάζειν, *repellere*, vide in
Σχαδεῖν.
- Ἀνάσχο, *suffer*. imperat.
Ionic. pro ἀνάσχο, verbi
ἀνασχέω vel ἀνέχω. ἀνασχών,
a. 2. part. act. hinc ἀνα-
σχέτος, *tolerabilis*. Th. ἔχω,
habeo. a. 2. act. ἔχον.
- Ἀνασχίζω, *divido*, *findo*. Th.
σχίζω idem.
- Ἀνασχών, part. a. 2. ab ἀνέχω,
tolero. Thema ἔχω.
- Ἀνασώσασθαι, *recuperare*, aor.
1. inf. med. quod à σώζω,
servo. Th. σόος, *salvus*.
- Ἀνατάσσομαι, *compono*. f. ἀτά-
σσομαι. p. ἀνατάτασμαι. a. 1.
m. ἀνετατάσσω, ex ἀνά &
τάσσω, *ordino*.
- Ἀνατέλλει, *germinabit*, 3. sing.
fut. ἀνατέλλω, *exorior*, quod
vide.

- Ἀνάλλω**, facio oriri, exorior. f. τελλῶ. p. ἀνάλεταλκα. a. i. ἀνέτειλα. a. i. sub. ἀνατέλλω, ης, η. p. m. ἀνάλετολα, ex ἀνά & τέλλω, inufitat. orior.
- Ἀνατιθέασι**, transferunt, 3. plur. ind. præf. pro τιθέσι. Ex ἀνά & τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
- Ἀνατίθημαι**, κερπονο, εκροπο. ἀνατίθενται, 3. plur. ind. pass. aor. 2. med. ἀνεθέμην, σο, το. ex eodem them.
- Ἀνατιθέτω**, præf. imperat. act. ab ἀνατίθημι.
- Ἀνάτιμαῖν**, pretium augere à τιμή, pretium. Th. τίω, honoro.
- Ἀναίολή**, ης, ἥ, oriens à p. m. ἀνατέτολα, verbi ἀνάλλω, exorior, quod vide.
- Ἀνατρέπω**, prosterno, subverto. ἀνατρέπομαι, prosternor. Thema τρέπω, verto. f. ψω. p. m. τέτροπα.
- Ἀνατρέφω**, nutrio, alo. f. ἀνατρέψω. a. i. act. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. τέτρεφα, perf. pass. ἀνατέθραμμα, educatus fui, a. 2. pass. ἀνέθρεψην. a. i. m. ἀνεθρέψαμην, ω, αἶο. Ex ἀνά & τρέφω, alo. præt. med. τέτρεφα.
- Ἀνατρέχω**, erigor in altum, cresco, recurro. Ex ἀνά & τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
- Ἀνατρέφῃ**, ης, ἥ, educatio ab ἀνατρέφω, alo, quod vide.
- Ἀναυδος**, ε, ὁ κηΐ, mutus, idem quod ἄφωνος, ubi αν priv. & αὐδή, ης, ἥ, vox.
- Ἄναυος**, ε, ὁ, ἥ, vocis expertus ab α vel αν priv. & αὐω, clamo.
- Ἄναυρος**, nomen viri, sine aura. Th. αὔρα, aura, ventus; item torrens, & tum est ex α, valde & νάω, fluo.
- Ἀναύσαν**, Dor. pro ἀνήυσαν, acclamarunt. 3. plur. aor. i. ind. act. verbi ἀναύω. ex ἀνά & αὐω, clamo.
- Ἀναύξας**, Dor. pro ἀναύσας, aor. i. part. verbi ἀναύω, acclamo. Th. αὐω, clamo.
- Ἀναφαίνω**, ostendo. præf. imperat. ἀνάφαινε. f. φανῶ. p. ἀναπέφακα. præf. pass. ἀναφαίνομαι, η, εταί. perf. pass. ἀναπέφασμαι. a. 2. pass. ἀνεφάνην, apparui, ex ἀνά & φαίνω, ostendo, luceo.
- Ἀναφαίρετον**, quod auferrī non potest ab ἀφαίρετος, auferendus. ex ἀπό & αἴρέω, capio.
- ἌΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ**, calvus, recalvus. ἀναφαλαντίας, ε, ὁ, idem.
- Ἀναφανδόν**, Ion. pro φανερώς, palam, quod ab ἀναφαίνω.
- Ἀναφανέντες**. a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω, quod vide.
- Ἀναφέρω**, offero, subduco. f. ἀνοίσω. a. i. ἀνήνεκα. a. i. part. ἀνενέκας. a. 2. act. ἀνήνεκον. a. 2. inf. ἀνενεγκέν. Th. φέρω.
- Ἀναφορά**, ας, ἥ, relatio ab ἀναφέρω. Th. φέρω, fero.

Ἀναφροντίζεν, *aliquid animo saepe volvere, vide φροντίζω.*

Ἀναφύρω, idem quod φύρω, *miscuo.*

Ἀναφυσιάωντες, *præf. part. Poët. pro ἀναφυσιάωντες ab ἀναφυσιάω, φυσιάω, quod à φυσιάω, anhelo. Th. φυσιάω, sufflo.*

Ἀναφώνεω, ὦ, *exclamo. f. ἦσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. i. ἀνεφώνησα. Th. φωνή, ἦς, ἦ, vox.*

Ἀναχάζομαι, *retrocedo. præf. ind. à χάζω, f. ἄσω, recedo.*

Ἀναχάσσαομαι, *a. i. inf. med. Poët. pro ἀναχάσσαομαι ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω, idem.*

Ἀναχθ' *pro ἀνακτα, regem. acc. sing. sequente adspiratione ab ἀναξ, αἰλος, ὁ, rex.*

Ἀνάχυσις, εως, ἦ, *profusio, ex ἀνά & χέω. f. χεύσω, fundo.*

Ἀναχωρέω, *recedo, secedo. f. ἦσω. perf. ἀνακεχώρηκα. a. i. ἀνεχώρησα. ἀναχωρήσας. a. i. part. act. Hinc ἀναχώρησις, retitus ex ἀνά & χωρέω, eo, accedo.*

Ἀνάψης, *affigas. aor. i. sub. act. ab ἀνάπτω. f. ψω. aor. i. ἀνήψα. aor. i. part. ἀνάψης, αἰλος, ex ἀπτω, accendo.*

Ἀναψύξαι, *aor. i. inf. ab ἀναψύχω, quod vide.*

Ἀναψύχω, *refrigero, recreo. f. ξω. p. ἀνέψυχα. a. i.*

ἀνέψυχα. *Ex ἀνά & ψύχω, frigesfacio, f. ξω.*

Ἀνγυοίη, *Dor. syncop. pro ἀναγυοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi γινώσκω, scio.*

ἌΝΔΑΝΩ, *eis, ei, placeo. imperf. ἤνδανον. f. ἀδήσω, quasi ab ἀδέω. p. m. ἦδα, Attic. ἔαδα.*

Ἄνδεομαι, *Poët. syncop. pro ἀναδεομαι, coronari. Th. δέω, ligo. Sic ἀνδησάμενος. a. i. part. med. pro ἀναδησάμενος.*

ἌΝΔΗΡΟΝ, ε, τὸ, *summitas, cacumen.*

Ἄνδικτης, *laquei genus, q. ab ἀνά & δίκω, jacio.*

Ἄνδιχα *pro ἀνάδιχα, divisim, adverb. à διχα, dupliciter. Th. δις, bis.*

Ἄνδρ' *pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδράσι & ἀνδρεσσι, dat. pl. Poët. & Ion. ab ἀνήρ, vir.*

Ἄνδραγάθημα, αἰλος, τὸ, *virile facinus. ἀνδραγαθία, strenuitas ab ἀνδραγαθέω, virum me praebeo, quasi ἀνδρὸς ἀγαθὸ ἔργον.*

Ἄνδραγος, ε, ὁ, *qui strangulat ab ἀνήρ, vir & ἄγω, strangulo.*

Ἄνδραγεία, τὰ, *spolia, homini detracta, ab ἀνήρ & ἄγω, praeda.*

Ἄνδραποδιεῦνται, *est fut. med. Ionic. pro ἀνδραποδιένται, Atticè pro ἀνδραποδίσονται, mancipabuntur, seu in servitutem rapiuntur ab ἀνδραποδίζω. f. ἴσω. hoc ab*

ἀνδράποδον, τὸ, *mancipium* vel
ab ἀνῆς, *vir* & πῆς, *podos*,
ὁ, *pes*.

Ἀνδραποδιστής, ἄ, ὁ, *plagiarius*
ab ἀνδραποδίζω, *mancipo*. f.
ἴσω. p. ἠνδραπόδικα. p. pass.
ἠνδραπόδισμα.

Ἀνδράχνη, ἡς, ἡ, *portulaca*.

Ἀνδρέας, ἄ, ὁ, *Andreas*, *nomen*
viri. Gr. *animosus*.

Ἀνδρεία, *as*, ἡ, *fortitudo* ab
ἀνῆς, *ἀνδρός*, *vir*.

Ἀνδρείος, ἄ, & ἀνδρείος, ὁ,
virilis. in *dat. pl.* ἀνδρείοις.
in *compar.* ἀνδρείότερος,
superl. ἀνδρείοτατος, ἡ, *ov*,
ab eodem them.

Ἀνδρέω, *Ion.* pro ἀνδρῶν.
ἀνδρεωδέωσι, *Ion.* pro ἀνδρω-
δέωσι, 3. plur. a. i. sub.
pass. verbi ἀνδρέομαι, *vir*
fio. Th. ἀνῆς, *vir*.

Ἀνδριάντα, *acc. sing.* ab
ἀνδρίας, *ἀντος*, ὁ, *statua*, ab
eodem them.

Ἀνδριαντοποιός, ἄ, ὁ, *qui sta-*
tuas facit ab ἀνδρίας, *ἀντος*,
ὁ, *statua* & ποιέω, *facio*.

Ἀνδρίζομαι, *masculè me gero*.
f. ἴσομαι. præt. ἠνδρισμαι ab
ἀνῆς, *vir*, gen. ἀνδρός.

Ἀνδρίον, ἄ, τὸ, *homuncio*.

Ἀνδρισί, *virorum more*. Th.
ἀνῆς, *vir*.

Ἀνδρεβρῶς, ὤτος, ὁ, *qui viros*
vorat, *telisque suis interficit*;
pro eodem dicitur & ἀνδρε-
βρός, ἄ, ὁ. Ex ἀνῆς, *vir*, &
βορέα, *ἀς*, ἡ, *pabulum*.

Ἀνδρογονός, *viripara*, quae
parit masculinum ab ἀνῆς, *vir*

& γένομαι, *nascor*. in p. m.
γέγονα.

Ἀνδροδάμαν, *mariti domitricem*
acc. sing. ab ἀνδροδάμα, *ας*,
ἄ, Dor. pro ἀνδροδάμη, ἡς,
ἡ, ex ἀνῆς, *vir* & δαμάω,
domo. Sic & ἀνδροδάμας ἄ,
ὁ, *qui viros domat*.

Ἀνδροθεά Ἀθίνα, *fortissima*
Minerva.

Ἀνδρόκητος, ἄ, ὁ, ab *homine*
laboratus. Ex ἀνῆς, *ἀνδρός*, &
κάμνω, *lassescio*. p. κέκηκα.

Ἀνδροκλασία, *ας*, ἡ, *caedes*
virorum, ἀνδροκλασίη, *dat.*
sing. ἀνδροκλασιῶν, *gen. pl.*
Aeol. ab ἀνῆς, *vir* & κλένω,
f. νῶ, *occido*. in p. m.
ἐκλονα.

Ἀνδρόμεος, ἔς, ὁ, *virilis*, *hu-*
manus, idem quod ἀνδρώ-
πιος. Th. ἀνῆς, *ἀνδρός*, *vir*.

Ἀνδρόνικος, ἄ, ὁ, *Antronicus*,
nomen viri. Gr. *victor*.

Ἀνδρός, *gen. sing.* ab ἀνῆς,
vir; hinc ἀνδρεία, *fortitudo*.

Ἀνδρῶσαι *virum fieri*. ἀνδρω-
θῆναι, a. i. inf. verbi ἀνδρέω.
Th. ἀνῆς, *vir*.

Ἀνδρόσφιγξ, ἴγος, ὁ, *statua*,
quae viri et sphingis figuram
habet.

Ἀνδροφαγέω, *humana carne*
vescor, ex ἀνῆς, *vir* & φάγω,
comedo.

Ἀνδροφόνος, *gen. Ion.* ab
ἀνδροφόνος, ἄ, ὁ, *homicida*. Ex
ἀνῆς, *vir* & φένω, *occido*. p.
m. πέφονα.

Ἀνδρώδη, *virilem*, *acc. sing.*
ab ἀνδρός, *ας*, ἄ, καὶ ἡ,
ab ἀνῆς, *ἀνδρός*, *vir*.

- Ἀνάωκε Doric. & Poët. syncop. pro ἀνέδακε, porrexit, quod est, 3. sing. a. 1. act. verbi δίδωμι, do.
- Ἀνεβάλλω, 3. sing. imperf. ἀνεβάλλοντο, 3. plur. imperf. ab ἀναβάλλομαι, recipior. Ex ἀνά & βάλλω, jacio. f. βαλῶ.
- Ἀνέβη, conscendit, a. 2. act. ab ἀνά & βάνω, eo. f. βήσομαι. p. βέθηκα, a. 2. ἔβην. in 3. pl. ἀνέβησαν.
- Ἀνέβωσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβοάω, clamo.
- Ἀνεγκλήτος, ἄ, ὁ et ἡ, qui in jus vocari nequit, inculpatus ex α priv. & ἐγκλήτος, accusatus, quod ab ἐγκαλέω, in jus voco. Th. καλέω, voco. perf. pass. κέκλημαι, σα, τας.
- Ἀνεγνάμψοντο, flectebantur, imperf. pass. ab ἀναγνάμπτω, ex ἀνά & γνάμπτω pro κάμπτω, flecto.
- Ἀνεγνωρίδη, agnitus est, a. 1. pass. ab ἀναγνωρίζω. f. ἴσω. quod a γνωρίζω, cognosco. Th. γινώσκω, idem.
- Ἀνεγνώτε, 2. plur. a. 2. act. ἀνέγνων, verbi ἀναγινώσκω, lego. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.
- Ἀνεγρέω, concitata est, imperf. pass. ab ἀνεγρομαι pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος per syncop. pro ἀνεγεγρόμενος, quod ab ἀνά & ἐγείρω, excito.
- Ἀνεδέξεν, aor. 1. act. ab ἀναδέχομαι. f. ἔω. quod vide.
- Ἀνεδέξατο, suscepit, a. 1. med. ab ἀναδέχομαι. Ex ἀνά & δέχομαι, capio. f. δέξομαι, p. δέδεγμα.
- ἈΝΕΔΗΝ, licenter, impunè. adverb. quasi ab ἀνίημι, laxo, remitto.
- Ἀνέδραμον, es, ε, cucurri, a. 2. ind. act. ab ἀνά & τρέχω curro, f. τρέξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα.
- Ἀνέδω, prodiit. imperf. vel a. 2. act. ab ἀναδύμι vel ἀναδύω. a. 1. m. ἀνεδύσατο. Th. δύμι vel δύω, subeo.
- Ἀνέδυνε, imperf. act. ab ἀναδύνω, egredior, ex ἀνά & δύω vel δύω, subeo.
- Ἀνεδύσατο, emerfit, a. 1. m. ab ἀναδύω, vide ἀνέδω.
- Ἀνέδωκεν, reddidit, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀναδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, a. 2. ἔδωκ.
- Ἀνείργω, cohibeo. Th. εἴργω, arceo.
- Ἀνέζευξεν, discessit, a. 1. ind. act. ab ἀναζεύγνυμι. f. ζεύξω. a. 2. ἔζυγον. Th. ζεύγνυω vel ζεύγνυμι.
- Ἀνεζώπυρησε, revixit. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζώπυρέω, quod à ζώπυρέω, ad vigorem pristinum redeo. vide ζώπυρον, ex ζῶν & πῦρ, ignis.
- Ἀνέηκεν Pro ἀνήκεν, impulit, aor. 1. Attic. ab ἀνίημι, remitto, relaxo. f. ἀνήσω, a. 2. ἀνήν. Th. ἴημι, mitto.
- Ἀνεθάλετε, 2. plur. a. 2. act. ἀνεθάλλον ab ἀναθάλλω,

reviresco. f. ἀναθάλω. præt. ἀνατέθαλκα, a. 2. ἀνέθαλον. Th. θάλω, vireo.

Ἀνεβείς, remissus, aor. 1. part. pass. ab a. 1. ind. ἀνέβην, quod ab ἀνίημι, relaxo. Th. ἴημι, mitto.

Ἀνεδέλητος, ε, ό, ή, involuntarius. Ex ἀνά pro α priv. & ἐθέλω, volo.

Ἀνέθηκα, ας, ε. a. 1. act. ab ἀνατίθημι, impono. Th. τίθημι, pono.

Ἀνέθην, ης, η, laxatus sum, aor. 1. ind. pass. ab ἀνίημι. Thema ἴημι, mitto.

Ἀνεθρεψάμην, ω, αλο, nutrivī, a. 1. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ἀνεῖλον, ες, ε, sustuli, interemi, a. 2. act. ἀνεῖλομην, ε, ελο, a. 2. med. ind. ab ἀναιρέω, quod vide. f. ἦσω. f. 2. ἀνελω. Th. αἰρέω, capio.

Ἀνειμένη, perf. part. pass. f. g. Sic ἀνειμένος, m. g. ab ἀνίημι, remitto, vide ἀνεῖναί.

Ἀνειμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνειν, Ion. pro ἀνύειν, conficere, finire.

Ἀνεῖναί, remisisse vel omisisse, aor. 2. inf. act. ab aor. 2. ind. activ. ἀνήνη; inde aor. 2. part. ἀνεῖς. f. ἀνεῖσα. aor. 2. inf. med. ἀνέδαί, sed ἀνέδαί, est perf. inf. pass. ab ἀνίημι. Thema ἴημι, mitto.

Ἀνείρειν, Ion. pro πλέκειν, nectere. Th. εἶρω, necto.

Ἀνείρουσαν, 3. pl. a. 1. act. subduxerunt. Th. ἐρύω, traho.

Ἀνεῖσαν, 3. plur. aor. 1. ἀνεῖσα ab ἀνειμι, ascendo, redeo. Ex ἀνοῖ & εἶμι, eo.

Ἀνεῖδαί, remissum esse, perf. inf. pass. à perf. ind. pass. ἀνεῖμαι, quod ab ἀνίημι. act. vide in ἀνεῖναί.

Ἀνεῖχε, 3. sing. imperf. act. ἀνειχομην, imperf. pass. vide in ἀνέχομαι ab ἀνέχω, sustineo. Ab ἀνά & ἔχω, habeo. f. ἔξω, a. 2. ἔχον. p. ἔχηκα.

Ἀνείω, Poët. pro ἀνέω vel ἀνίω, Ion. vel Atticè, pro ἀνώ, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι, remitto, emitto. Th. ἴημι.

Ἀνεκάς, Poët. interdum idem, quod ἀνωθεν, ερανόθεν, superne, eminus. Th. ἐκάς, procul.

Ἀνεκδήγητος, ε, ό, ή, inenarrabilis, ab α priv. ἐκ & διηγέομαι, explico. Th. ἡγέομαι, duco.

Ἀνεκάθεν, adverb. ab origine, desuper. Th. ἐκάς procul.

Ἀνεκλάητος, ε, ό, ή, ineffabilis, ex α priv. ἐκ & λαλέω, ῶ, loquor.

Ἀνεκλεπίος, ε, ό, ή, non cessans, perpetuus ab α priv. ἐκ & λείπω, linquo.

Ἀνεκόμισε, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, adfero. f. ἴσω. Th. κομέω, curam gero.

Ἀνεκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω. f. ζω. clamo.

Ἄνεκλος, ♂, ὁ, ἡ, *tolerabilis*, ab ἀνέχω, *tolero*. Ex ἀνά & ἔχω, habeo.

Ἄνεκλότερον, *tolerabilius*, compar. grad. ab ἀνεκλος, η, ον, quod vide.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, *immissericors*. Ex α priv. & ἐλεήμων ονος, ὁ, ἡ, *misericors*; hoc ab ἐλεέω, ᾧ, *misereor*. perf. pass. ἠλέημαι, *misericordiam sum consecutus*.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. act. ἀνέλης, 2. sing. a. 2. sub. ἀνελών, a. 2. part. ἀνελεῖσθαι, a. 2. inf. med. ab ἀναίρῳ, *tollo*, quod vide.

Ἀνελεύθερος, ♂, ὁ, *illiberalis*, ex α priv. & ἐλεύθερος, ♂, ὁ, *liber*.

Ἀνεληφθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἀναλαμβάνω, *recipio*, quod vide.

Ἀνελόνη, acc. part. a. 2. act. ab ἀναίρῳ, *aufero*. Th. αἰρέω, *carpo*. f. ἦσω. p. ἤρηκα, a. 2. εἶλον. a. 2. part. ἔλων, ὄνλος.

Ἀνελόνη, *sumpserunt*, aor. 2. med. Ion. pro ἀνείλοντο ab ἀναίρῳ, quod vide.

Ἀνελπίζης, *desperes*, a. 1. sub. act. ab ἀνελπίζω. f. ἴσω. p. ἀνήλπικα. Th. ἐλπῖς, ἴδος, ἡ, *spes*.

Ἀνελπίζια, ας, ἡ, *desperatio*. ἀνελπίζος, *desperatus*. vide ἀνελπίζης.

Ἀνελών, ὄνλος, ὁ, a. 2. part. act. ab ἀναίρῳ, *tollo*, quod vide.

Ἀνέλωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ἀνέλω, ης, ab eodem them.

Ἀνέμεινε, a. 1. ind. act. ut & ἀνεμείνατε, 2. plur. 1. verbi ἀναμένω, *expecto*. Th. μένω, *maneo*. f. μενῶ, a. 1. ἔμενα.

Ἀνεμίζω, *ventis agito*, f. ἴσω. p. ἠνέμηκα. praef. part. pass. ἀνεμιζόμενος, *ventis agitatus*. Th. ἀνεμος, *ventus*.

Ἀνεμίμνε, *expectabat*, imperf. ab ἀναμίμνω, Poët. pro μένω, *maneo*.

Ἀνεμνήθη, *recordatus est*, 3. singul. a. 1. ind. pass. verbi μνάσσομαι, vide ἐμνήθη.

ἌΝΕΜΟΣ, ♂, ὁ, *ventus*. gen. ἀνέμοιο, Ion. dat. plur. ἀνέμοισι, q. ab ἀήμι, *fla*. Hinc ἀνεμοίσις, ἐνλος, ὁ, *ventosus*. ἀνεμώδης, eos, ὁ, ἡ, idem. ἀνεμῶ, *ventilo*. ἀνεμίδιος, ♂, ὁ, ἡ, *vento plenus*, *vanus*. ἀνέμιος, ἀνεμιαῖος & ἀνεμώλιος, ♂, ὁ, καὶ ἡ, idem.

Ἀνεμοσκέπης, eos, ὁ, ἡ, à vento *tegens* à σκέπω, *tego* & ἀνεμος, *ventus*.

Ἀνεμοσφάραγος, ♂, ὁ, *vento perstrepsens* ab ἀνεμος, *ventus*, & σφάραγος, ♂, ὁ, *sonus*.

Ἀνεμόρραφης & ἀνεμόρρηφης, eos, ὁ, ἡ, à vento *nutritus et auctus* seu *corroboratus* ab ἀνεμος, *ventus* & τρέφω, *alo*.

Ἀνεμότροπος, ♂, ὁ et ἡ, qui à vento *versatur*. Th. τρέπω, *verto* & ἀνεμος, *ventus*.

Ἀνεμόφθορος, ♂, ὁ, ἡ, *arefactus*.

- Ἐκ ἀνεμος, *ventus* & φθείρω, *corrumpo*.
 Ἀνεμώλιος, ♂, ὁ, ἡ, *ventosus, futilis, quasi ἀνεμώνιος; hinc ἀνεμώλια βάζειν, ab ἀνεμος, ὁ, ventus.*
 Ἀνένδεκλον, ♂, τὸ, *quod fieri nequit ab α priv. & ἐνδέχεται, fieri potest. Th. δέχομαι, capio.*
 — Ἀνενέγκαι, aor. 1. inf. act. ἀνενέγκαις, aor. 1. part. ἀνενεϊκέν, aor. 2. inf. ἀνενεϊκῶν, aor. 2. part. act. ab ἀναφέρω, *subduco, quod vide. Thema φέρω, f. οἶσω.*
 — Ἀνενεϊκάλο, *emisit. 3. persona singul. aor. 1. med. Ion. & Poët. pro ἀννεϊκάλο. Hinc ἀνενεϊκάμενος, a. 1. part. med. ἀνενεϊκίαις, a. 1. part. act. ἀνενεϊχθεῖς, a. 1. part. pass. ab ἀναφέρω, sustollo, emitto. Th. φέρω, f. οἶσω, a. 1. ἡνεϊκα.*
 Ἀνενευσεν, *respiravit. a. 1. ind. act. ex ἀνανεύω, quod à νεύω, innuo. f. νεύσω. p. νένευκα.*
 Ἀνενηνοχῦια, *erumpens, p. m. Attic. part. f. g. verbi ἀναφέρω. Th. φέρω, fero. f. οἶσω. præt. med. ἡνεχας & Att. ἐνήνοχα. Genes. cap. 40. 10.*
 Ἀνέντες, *remittentes, nom. plur. a. 2. part. ἀνεῖς, ἐνλος, ab a. 2. act. ἀνήν, verbi ἀνήμι, remitto. Thema ἡμι, mitto.*
 Ἀνεξερευνήσιος, ♂, ὁ, ἡ, *impercursabilis ex α priv. & ἐξερευνήσιος, indagatus ab ἐξε-*
- ρευνάω, ᾧ, persecutor. f. ἡσῶ, p. ἐξηρευνήκα. p. pass. ἐξηρευνημαι. Th. ἐρευνάω, indago.*
 Ἀνεξέτασον, *inquisitum indicta causa, ex α priv. & ἐξετάζω, inquirō.*
 Ἀνεξήκακος, ♂, ὁ, ἡ, *tolerans malorum ab ἀνέχομαι, tolero. f. ἀνέχομαι & κακόν, malum.*
 Ἀνεξιχνίασιος, ♂, ὁ, ἡ, *impercursibilis, ex α priv. & ἐξιχνίασιος, percursibilis ab ἐξιχνιάζω, investigo. f. ἄσω. p. ἐξιχνίακα. Th. ἴχνος, ecs, τὸ, vestigium.*
 Ἀνεξέσδος, ♂, ὁ, ἡ, *qui nullum habet exitum, ab α priv. ἐκ & ὁδός, ὁ, ἡ, via.*
 Ἀνεξέρομαι, *tolerabo. f. i. m. ab ἀνέχω, sustineo. Th. ἔχω, habeo.*
 Ἀνένται, *Ionie. pro ἀνένται, 3. plur. præf. ab ἀνήμι, laxo, vide ἀνέναι.*
 Ἀνεπαίχυσιος, ♂, ὁ, ἡ, *inverecundus, impudens ex α priv. & ἐπαίχυσιος, quod ab ἐπαίχυνομαι, erubescō. Th. αἶχος, eos, τὸ, turpitudō.*
 Ἀνεπανορθωτον, ♂, τὸ, *non emendabile. Ex α priv. & ἐπανορθῶ, emendo, hoc ab ἀνορθῶ, rursus erigo, corrigo. Th. ὀρθός, ὁ, ὁ, rectus.*
 Ἀνεπαλμενος, *pro ἀνεπαλλόμενος ab ἀνεπάλλομαι, resilio. Ex ἀνά, ἐπί & ἄλλομαι, salio.*
 Ἀνεπαλτο, *resiliit, erectus est, ab ἀνά pro ἄνω, sursum, ἐπί & ἄλτο, per syncop. ex ἄλλο pro ἡλλο. aor. 2. med. verbi ἄλλομαι, salio;*

tenuatur autem ἄλτο ob
sequens τ.

Ἀνέπεισε, persuasit, a. i. act.
ex ἀνά & πείθω, persuadere.
f. σω. a. 2. ἐπίθον. p. m.
πέποιθα.

Ἀνέπεμψα. a. i. act. ab
ἀναπέμπω, remitto. f. ψω.

Ἀνέπεσα, as, e. a. i. ind.
act. ἀνέπεσον, es, e. a. 2.
ind. ab ἀναπίπτω, discumbo.
Th. πίπτω, cado.

Ἀνεπήδασε, 3. fing. a. i.
act. ab ἀναπηδάω, salto. f.
ήσω. Thema πηδάω, salio.

Ἀνεπίληπτος, ε, ο, ή, inculpa-
tus, irreprensus. Ex α
priv. & ἐπίληπτος, reprehens-
sus, item epilepsia correptus
ab ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo.
Th. λαμβάνω, capio.

Ἀνεπίξεστος, ε, ο, ή, impolitus,
imperfectus ab ἐπιξέω, in
superficie rado. Th. ξέω,
rado, polio. f. ξέσω.

Ἀνεπιρρόκλιον, gen. pl. ab
ἐπιρρόκλιος, ε, ο, ή, nondum
confectus, vel libatus ab
ἐπιρρόξω, sacrifico. Th. ρέξω,
facio. f. ξω & ἐρξω. p.
ἐρρεχα. a. i. part. pass.
ρехθεις. praet. med. ερογα
& εοργα.

Ἀνεπισήμων, onos, ο, ή, impe-
ritus; quod ab ἐπισήμων,
sciens, hoc ab ἐπίσκαμαι, scio.
Th. ἴσημι, idem.

Ἀνεπίφραστος, ε, ο, ή, Poëticè
pro ἀπερσδόκλιος, improvisus.
Ex α priv. & ἐπίφραστος, vide
in ἐπιφράζομαι, intelligo.

Ἀνεπλοήλο, stupefcebatur. pl.
perf. pass. ab ἀναπλοῖέσμαι.
f. ήσομαι. perf. ἀνεπλοήμοι,
ex ἀνά & πλοῖω, ὠ, terre-
facio.

Ἀνέρ pro ἀνέρει, acc. fing.
vide in ἀνδρ. ἀνέρες, nom.
plur. ab ἀνηρ, vir.

Ἀνερσασος, ε, ο, ή, inamabilis,
et ab amore alienus, ab α
priv. & ἐρέω, amo.

Ἀνερεψαμένη, abripens. a. i.
m. part. ab ἀναρέπτομαι,
quod ex ἀνά & ἐρεπω,
everto. f. ψω.

Ἀνέρχομαι, subeo, redeo. f.
ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνήλθον.
Th. ἔρχομαι, venio, quod
vide.

Ἄνες, remitte, omitte. a. 2.
imperat. ab a. 2. act.
ἀνην verbi ἀνίημι. Th. ἴημι,
mitto.

Ἄνεσαν, 3. plur. aor. 2. ind.
act. ab ἀνην, verbi ἀνίημι.

Ἄνεσις, eως, ή, relaxatio ab
ἀνίημι, remitto. f. ήσω. p.
ἀνεῖκα. Th. ἴημι, mitto.

Ἄνεσαν Aeol. syncop. pro
ἀνέσησαν, 3. person. plur.
num. a. 2. ind. & ἀνέσα,
Dor. pro ἀνέση, 3. fing. a.
2. verbi ἀνίσημι, quod ab
ἴσημι, sto. f. τήσω. a. 2.
ἔσην.

Ἄνετέασι Ion. pro ἀνετέασι,
resurrexerunt, 3. plur. perf.
verbi ἀνίσημι, excito; sic
ἀνεσεως Ion. pro ἀνεσηκως,
perf. part.

Ἄνετην, ης, η, surrexi. a. 2.
ind. ab ἀνίσημι.

- Ἀνέσιος**, ἄ, ὄ, domo carens. q. ἐσίαν μὴ ἔχων, qui incertis sedibus vagatur, ex α priv. & ἐσία, as, ἦ, focus, lar.
- Ἀνέχελο**, sustulit, 3. sing. a. 2. med. ἀνεχόμεν, ἄ, ab ἀνέχω. Th. ἔχω.
- Ἀνετάζω**, inquirō, quaestioni subijcio. f. ἀσω. p. ἀνήτακα, ex ἀνά & ἐτάζω, examino.
- Ἀνέτειλε**, producebat, a. 1. ind. ab ἀνατέλλω, ex ἀνά & τέλλω, sum.
- Ἀνετίθετο**, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, impono. Thema τίθημι, pono.
- Ἄνευ**, absque, sine, adverb. regit genit. ἀνευθεν, procul. ἀνευθεν ἐμοῖο, sine me.
- Ἀνεύθετος**, ἄ, ὄ, ἦ, non appositus, ex α priv. & εἰθετος, bene positus. quod ab εὖ, bene & τίθημι, pono.
- Ἀνεύθυνα**, incomplanata. nom. pl. ab εὐθύνω, complano ab εὐθύς, εὐός, ὄ, rectus.
- Ἀνευθύνος**, adverb. de illis dicitur, qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii, ut sunt tyranni. Th. εὐθύς, rectus.
- Ἄνευρεῖν**, aor. 2. inf. ab ἀνευρίσκω, quod vide.
- Ἄνευρίσκω**, invenio. f. ἀνευρήσω. p. ἀνευρήκη. a. 2. ἀνεύρον, es, ε. Th. εὐρίσκω, idem.
- Ἄνευρον**. a. 2. act. vide ἀνευρίσκω.
- Ἀνεφαίνελο**, imperf. pass. ἀνεφαίνε, imperf. act. ab ἀναφαίνω, appareo. Th. φαίνω. ἔ. ἀνά, in lucem profero,
- p. πέφαίκα. a. 1. ἔφην. a. 2. ἔφανεν, p. m. πέφην.
- Ἀνεφάνελο**, 3. sing. a. 1. med. ab ἀνεφάνα, a. 1. act. verbi ἀναφαίνω, appareo, quod vide.
- Ἀνεφώνησε**, 3. singul. aor. 1. act. ab ἀναφωνέω, ᾠ, exclamo. fut. ἦσω. praet. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή, ἦς, ἦ, vox.
- Ἀνεχώζετο**, recedebat. imperf. pass. Ex ἀνά & χάζω, recedo. a. 2. ἔχασον, p. m. κέχεσθε.
- Ἀνεχθέντος**. attraci. a. 1. part. pass. ab a. 1. ἀνήχθην, quod ab ἀνά & ἔχω. Alii pro ἀνευχθέντος ab ἀναφέρω.
- Ἀνεχοίμαν**, Dor. pro ἀνεχοίμην, sustinerem, ferrem. praet. opt. pass. verbi ἀνέχω.
- Ἀνεχοίτ** pro ἀνεχοίτο, ferret. praet. opt. pass. ab ἀνέχω. Th. ἔχω.
- Ἄνεχομαι**, tolero. imperf. ἀνεχόμεν, ἄ, ελο & ἠνεχοίμην, ἄ, ελο. f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεχοίμην, ἄ, ελο, toleravi. Th. ἔχω.
- Ἄνέχων**, sustinens. praet. part. ab ἀνέχω, tolero, extollo.
- Ἄνεχώρησα**, as, e. a. 1. act. ab ἀναχωρέω, secedo, regredior. f. ἦσω. p. ἀνακχωρήκη. vide ἀναχωρέω.
- ἌΝΕΨΙΟΣ**, ἄ, ὄ, fratris aut sororis filius, consobrinus, partuelis. ἀνεψία, ᾠς, ἦ, consobrina, quasi ab ἀνάπλω, annecto vel ab ἐψία, as, ἦ, colloquium, ut inter familiares.

- Ἀνεψυχθεν pro ἀνεψύχθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. ab ἀναψύχω, refrigero, recreo. fut. ξω. Thema ψύχω, frigefacio.
- Ἄνεω, muti. nom. pl. 4. simpl. declin. ab ἀνεως, ω, ὄ, mutus, quasi ab α priv. & αὔω, clamo.
- Ἀνέωγα, aperui, præf. med. Attic. pro ἀνωγα, ut pro ἑώρακα dicunt ἑώρακα, ab ἀνοίγω, aperio. fut. ξω. aor. 1. ἀνέωξα pro ἀνωξα, pro quo & ἠνωξα & ἠνοιξα.
- Ἀνεωγμένους, apertos, perf. part. pass. ab ἀνοίγω, aperio, quod vide.
- Ἀνεώνται, dimissi sunt pro ἀνείνται, perf. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subjunct. med. pro ἀνῶνται, ut ἀφείνται pro ἀφῶνται. Th. ἴημι, mitto.
- Ἀνέωξα, ας, ε, a. 1. act. vide in ἀνοίγω.
- Ἄνεως, ω, ὄ, silens, mutus, 4. simpl. quasi ab α priv. & αὔω, clamo.
- Ἀνέωχα, perf. Attic. ἀνεώχθη, & in 3. plur. ἀνεώχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω, aperio, quod vide.
- Ἀνή, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι. dimitto. f. ἀνήσω. a. 2. ἀνήν.
- Ἀνηεῖν, præf. inf. ab ἀνηεῖω, ὦ, repubesco, f. ἦσω. Thema ἦθη, ης, ἦ, pubes.
- Ἀνήγαγον, es, ε, a. 2. Attic. pro ἀνήγον, subduxi vel subduxerunt ab ἀνάγω. f.
- ἀνάξω, p. ἀνήχα, a. 1. pass. ἀνήχθη. Th. ἀγω, duco.
- Ἀνήγειλαν, 3. plur. a. 1. act. ab ἀναγγέλλω, renuntio, quod vide. ἀνήγελην, ης, ἦ, a. 2. ind. pass.
- Ἀνηγεῖσαι, ἀντί τῆ διηγεῖσαι, narrare. Th. ἠγέομαι, duco.
- Ἀνηδῶς, molestè, adverb. ab α priv. & ἠδῶς, suavis.
- Ἀνήη pro ἀνή, dimississet, a. 2. sub. ab ἀνώ, ἦς, ἦ. verbi ἀνίημι. Forte etiam in pl. perf. med. pro ἀνήει, Atticè ἀνήη.
- ἌNHΘON, ε, τὸ, anethum, herbæ species.
- Ἀνήκε, remisit, 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι, quod vide.
- Ἀνήκετος, ε, ὄ, ἦ, insanabilis; hinc ἀνεκέτως, adverb. ex α priv. & ἀκέομαι. sano. f. ἴσομαι & ἦσομαι.
- Ἀνηκόντιζε, resiliit. imperf. act. ab ἀνακοντίζω. f. ἴσω. Th. ἀκων, οἶλος, ὄ, jaculum.
- Ἀνηκεσέω, f. ἦσω. non obtempero, non ausculto & ἀνήκετος, qui audiri non potest. Ex α priv. & ἀκέω, audio.
- Ἀνήκω, convenio, f. ἀνήξω. p. ἀνήκα, ex ἀνά & ἦκω, venio.
- Ἀνήλατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἀλλομαι, salio. f. ἀλέμοι. a. 1. m. ἠλάμην, ω, ἀλο.
- Ἀνήληθεν, rediit, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἐρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἠλυθον & per sync. ἦλυθον. p. m. ἦλυθα.

Ἀνηλώθην, ης, η, *absumptus sum*, a. i. ind. pass. ab ἀναλίσκω, f. ἀναλώσω. Th. αλίσκω, *capio*.

Ἀνήλωκα, perf. act. ἀνήλωσα, *insumpsi*, a. i. ind. ab eodem them.

Ἀνήμεν pro ἀνέμεν, *dimissimus*, i. plur. a. 2. verbi ἀνίημι.

Alii per syncop. dici volunt pro ἀνήκαμεν, i. plur. a. i. ejusdem verbi. At ἀνήμεν, est imperf. ab ἀνεμι, significante ἀνέρχομαι.

Ἀνήμερος, ο, ο, ή, *immitis ex a priv. & ήμερος, mitis*.

Ἀνήην, a. 2. act. ab ἀνίημι, *relaxo*, quod vide.

Ἀνήναδα, a. i. inf. med. *recusasse* ab a. i. m. ἀνηγάμην. Th. ἀνάινομαι. perf. ἀνήνημαι, σαι, ται.

Ἀνήνεγκα, obtuli, & Ion. ἀνήνεκα, aor. i. act. ab ἀναφέρω, *offero*, quod vide.

Ἀνηείχθησαν, *relati fuerunt*, 3. pl. a. i. pass. ab ἀναφέρω, quod vide.

Ἀνήνηται, *repudiavit*, perf. pass. ab ἀναίνομαι. vel 3. sing. a. i. m. sub. vide ἀνηναδα.

Ἀνήνοθα, ας, ε, *florui*. p. med. ab ἀνθέω, *floreo*. f. ήσω. p. ήνθηκα. p. m. ήνθα & per epenth. τῷ ο & Attic. reduplicatione ἀνήνοθα. Th. άνθος, eos, το, *flos*.

Ἀνήνορα, acc. sing. ab ἀνήγορῃ, ορος, ο, *iners ex a priv. & ἀνήρ, vir*.

ἈΝΗΡ, ο, *vir*. gen. ἀνδρός, ἀνδρῖ, ἀνδρα, ὦ άνερες. pl. άνδρες, άνδρων, άνδρωσι, άνδρας. Hinc άνδρεΐς, ο, ε, *virilis, fortis*. άνδρεΐα, ας, η, *fortitudo*. άνδρεΐος, ad *virum pertinens*. άνδρεΐος, ο, ο, *idem*. άνδρεΐζμαι, *viriliter ago*. άνδρεΐω, *virilem reddo*. άνδρεΐώης, εος, ο, ή, *virum decens*. άνδρων, ὄνες, ο, *pars domus viris destinata*. ἀγνηωζ, ορες, ο, *strenuus, fortis*.

Ἀνηρέθη, *interemptus est*, a. i. pass. ab ἀναίρειω, *tollo*, quod vide.

Ἀνηρέψαντο, 3. plur. aor. i. med. ab ἀνερέπιτομαι, *rapio, corripio*, pleonasm. τῷ ι, pro ἀνερέπιω ab ἐρέπιω, *edo, vescor*.

Ἀνηρηκώς, perf. part. act. ab ἀνηρηκα, *sustuli*, verbi ἀναίρειω, quod vide.

Ἀνηρηπασε, *rapuit*, a. i. ind. ab ἀνά & ἀρπάζω, *rapio*. f. σω & ζω.

Ἀνηρώτευν Ion. & Dor. pro ἀνηρώτεν, 3. plur. imperf. verbi ἀνερωτέω, Ion. & Dor. pro ἀνερωτέω, *interrogo*.

Ἀνήσω, eis, ει, f. i. ab ἀνίημι, *dimitto, relinquo*. ἀνήσειν, f. i. inf.

Ἀνήσθην, a. i. pass. ab ἀνείπιω, *accendo*. f. ψω. p. ἀνήφα. Thema ἀπιω, *accendo*.

Ἀνήσθην, a. i. pass. ind. ab ἀνάγω, *subduco*. f. ζω. p. ἀνήχα. a. 2. ἀνήγον, Att. ἀνήγαγον. Th. ἄγω, *duco*.

Ἀνήω, Att. pro ἀνείω, *Poët.*

- pro *άνω*, Ion. pro *άνω*,
 aor. 2. iub. ab *άνημι*, re-
 mitto, quod vide.
Άνθεα, flores, nom. pl. ab
άνθος, eos, τό, flos.
Άνθεῖ, floret, 3. fing. præsent.
 ab *άνθω*, floreo. f. ήσω. p.
ήθηκα, ab *άνθος*, eos, τό,
 flos.
Άνθεια, as, ή, *Antheia*, nomen
 propr. loci vel regionis.
Άνθέμενος Poët. metri causa,
 pro *άναθέμενος*, a. 2. part.
 med. ex *άνά* & *τίθημι*, pono.
Άνθέμιον, s, τό, *nigella* à
 floris decore.
Άνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus*,
 a, um ab *άνθεμον*, s, τό,
 flos. Th. *άνθος*, eos, τό,
 idem.
Άνθεμον, s, τό, flos ab *άνθω*
floro, th. idem *άνθος*. Sic
 & *άνθεμος*, s, ό, pro *άνθεμόεις*,
 Poët.
Άνθέχομαι, η, έξεται. f. i. m.
άνθίζομαι, a. i. m. sub. ab
άντέχομαι, adhaereo. Th. έχω,
 teneo.
Άνθερων, ώνος, ό, mentum,
 acc. sing. *άνθερωνα* ab
άνθος, eos, τό, flos.
ΑΝΘΕΡΙΚΟΣ, s, ό, *albutum*,
caulis asphodeli q. ab *άνθος*,
 eos, τό, flos.
Άνθέρικος, gen. fing. ab *άνθέ-
 ριξ*, ό, per pleonasm. τῆ ν
 pro *άνθέριξ*, idem quod *άνθης*,
έρος, ό, *arista*.
Άνθεσαν Poët. metri gratia,
 pro *άνέθεσαν*, deposuerunt, 3.
 plur. a. 2. ind. ab *έθην*,
 verbi *τίθημι*, pono.
- Άνθεσιν*, dat. pl. ab *άνθος*,
 eos, τό, flos.
Άνθέσηκα, perf. act. ab *άνθι-
 σημι*, resisto. fut. *άνθισήσω*.
 aor. 1. *άντέσησα*, imperf.
 pass. *άνθισάμην*, ασο, αλο.
 Ex *άντι* & *ίσημι*, sto, a. 2.
έσην.
Άνθετο, superposuit, per syn-
 cop. pro *άνέθετο*, a. 2. med.
έθερην, σο, το. Ex *άνά* &
τίθημι, pono. a. 2. *έθην*.
Άνθεύσαν, Dor. pro *άνθεσαν*,
 acc. sing. f. g. præf. part.
 verbi *άνθω*, floreo, vide
άνθεῦσι.
Άνθεῦσι, 3. plur. ind. act.
 Doric. pro *άνθεσι*, & hoc
 pro *άνθέσει*, florent ab
άνθω, floreo. f. ήσω. Th.
άνθος, eos, τό, flos.
Άνθη, ηs, ή, nomen urbis;
 quidam scribunt *Άντη*.
Άνθηρῶ, dat. fing. ab *άνθηρῶς*,
 s, ό, *floridus*. Th. *άνθος*, eos,
 τό, flos.
Άνθίζω, facio florere, vide in
άνθος, eos, τό, flos.
Άνθισάμενος, præf. part. pass.
 in *άνθισημι*, quod vide.
Άνθισαλο, 3. fing. imperf.
 pass. ab *άνθισημι*, resisto,
 quod vide.
Άνθισημι, resisto. f. *άνθισήσω*.
 p. *άνδέσηκα*, a. 1. *άντέσησα*,
 a. 2. *άντέσην*, imperf. pass.
άνθισάμην, ασο, αλο. cum
 dat. Ex *άντι* & *ίσημι*, sto.
Άνθοδόκος, s, *canistrum*, παρα
 τό *άνθη* δέχεσθαι.
Άνθολογέω, flores lego, ex *άνθος*
flos & λέγω, colligo.

Ἀνδορε, exiliit, Poët. pro ἀνέδορε, 3. sing. a. 2. act. ab ἀναδορέω. Th. ἴδω, salio.

ἈΝΘΟΣ, eos, τὸ, flos. Hinc ἀνθυρός, ἄ, ὁ, floridus. ἀνθέω, floreo. ἀνθεμον, ε, τὸ & ἀνθεμῖς, ἴδος, ἦ, flos. ἀνθεραῶν, ὄνος, ὁ, mentum. ἀνθίζω, floridum reddo, floribus conspergo.

Ἀνθρακεύς, εὐς, ὁ, carbonarius.

Ἀνθρακία, ας, ἦ, carbonum congeries & Ion. ἀνθρακίη, ης, ἦ, pruna ab ἀνθραξ, ακος, ὁ, carbo.

ἈΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo, in quo ἀνθεῖ, id est floret ignis; est & carbunculus.

Ἀνθραξις, εὐς, ἦ, carbo, in acc. ἀνθραξιν.

ἈΝΘΡΗΝΗ, ης, ἦ, crabro, vespa, quasi ab ἀνδορεῖν, quia audacter profilit in animantes.

Ἀνθρωπ' pro ἀνδραπε, vocat. ab ἀνδραπος, homo.

Ἀνθρωπάρεσκος, ε, ὁ καὶ ἦ, qui auram popularem captat, homini placens. Th. ἀρέσκω, placeo.

Ἀνθρώπιος, & Ion. ἀνθρωπήϊος, ε, ὁ, humanus.

Ἀνθρώπινος, η, ον, humanus, a, uni.

Ἀνθρωποειδής, ὁ, ἦ, humani specie praeditus ab εἶδος, species. Th. εἶδω, video & ἀνθρωπος, homo.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἦ, hominum immolatio. Ex ἀνθρωπος, homo & θύω, macto.

Ἀνθρωποκίλος, ε, ὁ, ἦ, homi-

cida à κίλω, occido. p. m. ἐκίλω.

ἈΝΘΡΩΠΟΣ, ε, ὁ, ἦ, homo. sed ἀνδρώπες Dor. pro ἀνθρώπες. Hinc ἀνθρώπινος, ε, ὁ, ἦ, humanus. μισάνθρωπος, ε, ὁ καὶ ἦ, osor hominum, inhumanus. Φιλάνθρωπος, ε, ὁ, ἦ, humanus. Φιλάνθρωπια, ας, ἦ, humanitas.

Ἀνθρωποφάγιος, ε, ὁ et ἦ, humana carne vescens. Ex ἀνθρωπος & φάγω, comedo.

Ἀνθρωποφυής, ὁ, ἦ, hominis naturam habens. Th. φύω, nascor.

Ἀνθυπάλευ, proconsul sum. f. εὔσω. p. ἀνθυπάτευκα ab ἀνθύπαλος, ε, ὁ, proconsul. Ex ἀνθι, pro, vice & ὑπατος, ε, ὁ, consul; ὑπάτος pro ὑπέρτατος, summus. Th. ὑπέρ, super.

Ἀνθ' ὄν, quapropter, ex ἀνθι & ὄ.

ἈΝΙΑ, ας, ἦ, tristitia, moeror; hinc ἀνιαρός, ἄ, ὁ, moerorem afferens, tristis. ἀνιαῶ, molestia vel moerore afficio.

Ἀνιαῶ, idem quod ἀνιαῶ, tristitiam affero. ἀνιαθῆ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. Th. ἀνία, ἦ, moeror.

Ἀνιαρός, ἄ, ὁ, tristis, in compar. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος & ἀνιηρέτερος, pro ἀνιαρέτερος ab ἀνία, ἦ, tristitia.

Ἀνιασι, sursum jaciunt, 3. plur. ind. ab ἀνίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀνιείς, ἐνίος, ὁ & in f. g.

- ἀνιέσθαι, præf. part. ἀνιέναι, præf. inf. Hinc ἀνίεν, Ion. pro ἀνιέναι, laxare ab ἀνίημι, relaxo, quod vide.
- Ἀνιέσκε, Poët. pro ἀνίη, 3. imperf. ἀνίην, ης, η, & Poët. ἀνιέσκον, ες, ε ab ἀνίημι. Sic pro ἦν Poëtæ dicunt, ἔσκον, ες, ε. Th. ἴημι, mitto. f. ἦσω. p. ἔικα, a. 2. ἦν.
- Ἀνιεύονται, Dor. & Ion. pro ἀνιένται, 3. plur. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω pro ἀνίημι, relaxo.
- Ἀνιηθεῖς, a. i. part. pass. ab ἀνιάω, molestia afficio. Th. ἀνία, ας, ἡ, tristitia.
- Ἀνίημι, relaxo, remitto. f. ἀνίησω. p. ἀνίηκα, a. 2. ἀνίην. a. 2. sub. ἀνίω, deseram. part. præf. ἀνιείς, ἐνλος, a. 2. part. ἀνεῖς, ἐνλος, ὁ, præf. part. pass. ἀνιέμενος. a. i. part. pass. ἀνέτην, ης, η, laxatus fui. Th. ἴημι, mitto.
- Ἀνίην, acc. Ion. ab ἀνία, quod vide.
- Ἀνιηγά, molestia, nom. pl. n. g. ab ἀνιαρός, ὄ, ὁ, tristis, quod vide.
- Ἀνιηγότατον, difficillimum, superl. Ion. ab ἀνιηρός pro ἀνιαρός, tristis, quod vide.
- Ἀνιήσεται, vide in ἀνιήσεται.
- Ἀνιήσειε, aor. i. opt. Aeol. ἀνιήση, molestet, aor. i. sub. act. ut & ἀνιήσεται pro ἀνιήση, idem ab ἀνιάω, molestia afficio. f. ἦσω. Th. ἀνία, ας, ἡ, molestia.
- Ἀνικά Dor. pro ἠνίκα, quando.
- Ἀνικᾶλος Dor. pro ἀνικητός, invictus, quod vide.
- Ἀνικητός, ὄ, ὁ, ἡ, ἰνυκτὸς ex α priv. & νικάω, vin o. f. ἦσω. p. νενίηκα. a. i. ἐνίησα.
- Ἀνιλεως, ω, ὄ, ἡ, immifericors, ex α priv. & ἴλαος, ὄ, ὁ, ἦ & Att. ἴλεως, ω, propitius. Th. ἰλάω vel ἴλημι, sum propitius.
- Ἀνίον, ὄ, τὸ Dor. pro ἠνίον, ὄ, τὸ, vel ἠνία, habenae.
- Ἀνιόντα orientem, a. 2. part. ab ἀνίημι, quod ex ἀνά vel ἀνω & ἴημι, seu εἶμι, eos; hinc. a. 2. ἴον, ες, ε.
- Ἀνιῶσαν, redeuntem, a. 2. part. f. g. vide ἀνιόντα. Th. εἶμι, εο.
- Ἀνιόχος, Dor. pro ἠνιόχος, ὄ, ὁ, aur. ga.
- Ἀνιππος, ὄ, ὁ, ἡ, qui est sine equis. Ex α priv. & ἵππος, equus.
- Ἀνιπλοισιν, dat. pl. Ion. ab ἀνιπλος, ὄ, ὁ, ἡ, illotus, ex α priv. & νίπλω, lavo. f. ψω; hinc ἀνιπλόποδες, illotos pedes habentes.
- ἈΝΙΣΟΝ, ὄ, τὸ, ανῖσμον, an quod flatus ἀνίησιν, id est laxat? an quia habet folia ἀνίστα, inæqualia?
- Ἀνισάμενος, præf. part. pass. vide ἀνίσημι, excito. ἀνισάμαι, præf. inf.
- Ἀνίστη, excitabat, 3. sing. imperf. ab eodem them.
- Ἀνίστημι, excito. f. ἀναστήσω. p. ἀνέστηκα, a. i. ἀνέστησα, a. 2. ἀνέστην, a. 2. imperat ἀνάστα & ἀνάστηθι, a. 2. sub. ἀναστῶ,

a. 2. inf. ἀναστῆναι, a. 2. part ἀναστὰς, ἄσα, ἀν. f. i. m. ἀναστήσομαι ab ἀνά & ἴστημι, sto.

Ἀνίστω pro ἀνίστασο, surge, Atticè imperat. præf. pass. ab ἀνίσταμαι. Th. ἴστημι, sto.

Ἀνιχνεύω, peruestigo, indago. Ex ἀνά & ἰχνεύω, vestigi, quod ab ἰχνος, eos, τὸ, vestigium.

Ἀνιώμεθα, mueremus, i. plur. ind. pass. ab ἀνιάω. præf. opt. pass. ἀνιοίμην, ἄμην, ἄσιο, ἄω, ἀίοιο, ἄτο. Th. ἀνία, ας, ἡ, mueror.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, ας, ἡ, tristitia.

Ἀνιῶτο, 3. fing. præf. opt. vide in ἀνιώμεθα.

Ἄννα, ἡ, Anna, nom. mul. Hebr. gratiosa.

Ἄννας, α, ὁ, nomen viri Hebr. gratiosus.

Ἄννειν, Poët. pro ἀνύειν, nam ἀνω dicimus & ἀνύω. Hinc metri causa pro ἀνω, ἀννω, facio, perficio.

Ἄνodos, ε, ὁ, ἡ, via sursum ferens. Item adject. ὁ κ, ἡ, invius, ex α priv. & ὁδός, ε, ἡ, via.

Ἄνοητος, ε, ὁ, ἡ, demens; hinc adverb. ἀνοήτως, imprudenter, ex α priv. & νοέω, mente agito. Th. νόος, νῆς, ὁ, mens.

Ἄνοια, ας, ἡ, amentia ab ἀνοός, ες, ὁ, ἡ, amens, ex α priv. & νόος, νῆς, ὁ, mens.

Ἀνοίγω, aperio. f. ἀνοίξω. perf. ἀνέωχα, Attic. pro ἀνώχα. aor. i. ἀνέωξα & ἠνοιξα. aor. i. inf. act. ἀνοίξαι.

præt. pass. ἀνέωμαι & ἠνέωμαι. a. i. pass. ἠνεάχθη & ἀνεάχθη & in 3. plur. ἐνεάχθησαν, f. 2. pass. ἀνοιγήσομαι. præt. med. ἀνέφωα. perf. part. ἀνεφωώς, ἴτος, ὁ, aperius. Th. οἶγω. f. ζῶ, aperio.

Ἄνοις, gen. fing. Ion. ab ἀνοία, quod vide.

Ἄνοικοδομέω, ᾧ, restauro. f. ἦσω. præt. ἀνωκοδόμηκα. Ex ἀνά & οἶκος, domus & δέμω, struo. p. m. δέδομα.

Ἄνοικος, ε, ὁ, extorris, ex α priv. & οἶκος, ε, ὁ, domus.

Ἀνοιζαί, a. i. inf. ἀνοίξαι, ἀνίος, a. i. part. act. ἀνοιζον, a. i. imperat. act.

ἀνοιχθᾶσι, 3. plur. a. i. sub. pass. ab ἀνοίγω, aperio, quod vide.

Ἄνολιη, dat. Ion. ab ἀνολιεία, ας, ἡ, miseria, ex α priv. & ὀλιος, beatus. Th. ὀλος, ε, ὁ, felicitas.

Ἄνολότερος, infelicior, compar. ab ἀνολος, infelix. Th. ὀλος, ε, ὁ, felicitas.

Ἄνομβρος, ὁ, ἡ, imbribus carens, ex α priv. & ὄμβρος, ε, ὁ, imber.

Ἄνομία, ας, ἡ, discrepantia à lege, iniquitas. Ex α priv. & νόμος, lex, quod à νέμω, tribuo. p. m. νένομα.

Ἄνομικός, ε, ὁ, dissimilis. Ex α priv. & ὁμοίος, οία, ον, similis, ε, quod ab ὁμός, ε, ὁ, idem.

Ἄνομος, ε, ὁ, iniquus, sceleratus; hinc ἀνόμως, adverb. sine lege à νέμω, tribuo.

ἈΝΟΨΑΙΑ feu ἀνοψαῖα, ἡ,
avis species.

Ἀνορέα, ας, ἄ Dor. pro Ion.
ἠνορέη, ης, ἡ, fortitudo, stren-
nitas, quod ab ἀνήρ, ἀνδρῶς,
ἄ, vir.

Ἀνορθῶν, ὦν, surrigo, rursus
erigo. f. ὠσῶ. p. ἀνώρθωκα.
a. i. ἀνώρθωσα. aor. i.
imper. ἀνορθῶσον, ἄτω. aor.
i. pass. ἀνώρθώθη, ex ἀνά
pro ἄνω & ὀρθῶν, erigo.
Th. ὀρθός, ἔ, ὁ, rectus.

Ἀνορέσε, surrexit, aor. i.
Ion. verbi ἀνορέω, f. ἔσω.
p. ἀνώρεσα, quod ab ὀρέω,
impetum do. Th. ὀρέω, excito.
f. ὀρέω & Aeol. ὀρέσω.

Ἀνορύξας, ἀνλος, ὁ, a. i. part.
ἀνορύξης, refodias, aor. i.
sub. ab ἀνά & ὀρύσσω. f.
ἔω, fodio.

Ἀνοσίος, ἔ, ὁ et ἡ, non sanctus,
scolestus. comp. ἀνοσιώτερος,
superlat. ἀνοσιώτατος ex α
priv. & ὀσίος, ἔ, ὁ, sanctus.

Ἀνοσεος, inoffis, sine offe ex
α priv. & ὀσεός, ἔν, τὸ, os,
offis.

Ἀνεῖλος, ἔ, ὁ, ἡ, qui est sine
auribus. Poët. ὁ ἀνευ ἔαλος.
Th. ἔας, ἄλος, τὸ, auris.

Ἀνεδέρητος, ἔ, ὁ, ἡ, repudians
admonitionem ex α priv. &
ναθετέω, quod à τέρημι &
ἔς, mens.

Ἄνεσ, amens ex α priv. &
νόος, νῆς, ὁ, mens.

Ἄνοχή, ἡς, ἡ, tolerantia ab
ἀνέχομαι, tolero. Th. ἔχω,
possum.

Ἄντα Dor. pro ἀνάστηδι,

surge. a. 2. imperat. act.
verbi ἀνίστημι.

Ἄντας, qui surrexit Poët.
pro ἀναςτάς ab ἀνέστη, a.
2. ind. ab ἀνίστημι, quod
vide.

Ἄνστήμεναι Att. & Dor. pro
ἀναςτήμεναι, a. 2. inf. act. Sic
ἀνστήσεσθαι pro ἀναςθήσεσθαι,
fut. i. inf. m. ab eodem
th.

Ἄνστήτην, surrexerunt pro
ἀνεστήτην, a. 2. ind. dual.
ab ἀνίστημι, quod vide.

Ἄνστέφεται, percurrit pro
ἀναςτέφεται, præf. ind. à
στέφω, verto.

Ἄνχησεσθαι, toleraturum esse pro
ἀναχίσεσθαι, f. i. inf. med.
ab ἀνά & χέω vel ἔχω,
possum.

Ἄνχοιλο, toleraret pro ἀνάχου-
λο. a. 2. opt. m. 3. sing.
ἀνεχόμεν, a. 2. m. ab ἀνέχω,
quod vide.

Ἄντ' pro ἀντὶ, è regione.

Ἄντα, coram, à regione; hinc
ἀντάω, obviam venio, q. ab
ἀντὶ, contra.

Ἄνταγωνίζομαι, decerto, repugno.
f. ἴσομαι. perf. ἀντηγωνισμαί,
aor. i. med. ἀντηγωνισάμην,
ex ἀντὶ, contra & ἀγωνίζω,
certo. Th. ἀγών, ἄνος, ὁ,
certamen.

Ἄνταγωνιστής, ἔ, ὁ, qui cum
aliquo certat, in acc. pl.
ἀνταγωνιστάς ab ἀνταγωνίζομαι,
quod vide.

Ἄνταγωνιστός, ἔ, ὁ, aemulus,
certator, ab eodem them.

Ἄνταίρειν Ion. pro ἀνταίρεν,

adversus aliquem quid tollere, se ei opponere, ex ἀντί & αἶρω, tollo.

Ἀνιάεις, ἐνλος, ὁ Dor. pro ἀντήεις, contrarius, inimicus ab ἀντήν, contra, Th. ἀντί, contra.

Ἀνιάκοιοι, ὠν, οἱ Ion. κήτας γένος.

Ἀνιάλασμος, αἶλος, τὸ, compensatio, ab ἀντί & ἀλλάττω, vel σσω, muto. f. ζω.

Ἀνιάμειβοτο Doric. pro ἀντημείβοτο, 3. fing. imperf. verbi ἀμείβομαι, respondeo. f. φομαι.

Ἀνιάν τι ὑπό τινος, aliquid ab aliqua pati; & ἀνιάν τινος, Ion. pro obtinere aliquid. vide ἀνιάω.

Ἀνιάναπλήρω, ὦ, vicissim expleo. f. ὦσω. p. ἀνιάναπεπλήρωκα ab ἀντί, ἀνά & πλήρω, impleo, Th. πλέος, 8. ὁ, repletus.

Ἀνιάνορίδα, ὦν, ὁ Dor. pro Ἀντηνορίδα, vide in Ἀντήνωρ.

Ἀνιάξιος, 8, ὁ, existimatione par, aequalis pretii ab ἀντί, contra, ἀξίος & ἀξίος, dignus.

Ἀνιάποδίδωμι, retribuio, vicissim reddo. f. ἀνιάποδώσω. p. ἀντέποδέδωκα, a. 2. ἀνιάπέδων. 2. 2. inf. ἀνιάποδένα. a. 1. pass. ἀνιάπεδόθην. f. 1. pass. ἀνιάποδοθήσομαι, ex ἀντί, ἀπό & δίδωμι, do.

Ἀνιάποδοθήσομαι, η, εταί. f. 1. pass. ab ἀνιάποδίδωμι, quod vide.

Ἀνιάπόδομα, αἶλος, τὸ, retributio,

ἀνιάπόδοσις, εως, ἡ, merces ab eodem them.

Ἀνιάποδένα, a. 2. inf. act. ab ἀνιάποδίδωμι, quod vide.

Ἀνιάπεκρίνομαι, obloquor, ex adverso respondeo. a. 1. ind. pass. ἀνιάπεκριθην. a. 1. inf. pass. ἀνιάπεκριθίνα. f. 1. ind. pass. ἀνιάπεκριθήσομαι, ex ἀντί, ἀπό & κρίνω, judico.

Ἀνιάπιτθεταί Ion. pro ἀνθᾶπιτθεταί, capessere.

Ἀνιάυω, f. ὦσω. a. 1. ἀνιήυσα, vicissim vociferor, vel strepitum edo, ab ἀντί & αὔω, clamo.

Ἀνιάω, obviam eo, f. ἦσω. p. ἦνθηκα. Th. ἀντί, contra.

Ἀντεβόλησεν, a. 1. act. ab ἀντεβόλέω, occurro; item nanciscor, assequor, cum genit. f. ἦσω. p. ἀντεβέβληκα. Th. βάλω, jacio.

Ἀντεταλας, poet. sync. pro ἀνέτειλας, otiri fecisti. a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω, quod vide.

Ἀντεινον extendo, Dor. pro ἀνάτεινον, a. 1. imperat. ex ἀνέτεινα, a. 1. ind. verbi ἀναλείνω. ἀντέινα pro ἀνατέινα, a. 1. inf. Poët. sync. Th. τείνω, tendo.

Ἀντεπῆν, contradicere, a. 2. inf. act. ab ἀντέπω, a. 2. ἀντέπει, a. 1. ἀντέιπα, ex ἀντί & ἔπω, dico.

Ἀντένω pro ἀναλείνω, Dorice.

Ἀντέρεδα, vicissim interrogare, Th. ἔρω, dico.

Ἀντέκλινεν, ex adverso innuit,

- imperf. ab ἀνικλίνω. Ex ἀντί & κλίνω, *reclino*. fut. νῶ.
- Ἀντέλεγεν, 3. sing. imperf. ab ἀντιλέγω, *contradico*. Th. λέγω, *dico*.
- Ἀντέλλουσα Dor. & per syncop. pro ἀνατέλλουσα, *exoriens*, praef. part. à τέλλω. Sic ἀντέλλουσι pro ἀνατέλλουσι, *oriuntur*, 3. plur. praef. act.
- Ἀντεξετάσικος, ἄ, ο, *contraquaesitor* ab ἀντεξετάζω, quod ab ἀντί, ἐξ & ἐτάζω, *examino*, *scrutor*.
- Ἀντέπνεεν, imperf. *contra spirabat* ab ἀντιπνέω, quod ex ἀντί, *contra* & πνέω, *spiro*.
- Ἀντερεῖν, praef. inf. ab ἀντερεῖω, *contradico*, ex ἀντί & ἔρεω, *dico*.
- Ἀντερεΐσας Aeol. pro ἀντερεΐσας, a. i. part. act. m. g. verbi ἀντερεΐδω, *vicissim firmo*. Th. ἔρεΐδω, *figo*.
- Ἀντερούσασθαι, *repandi*, a. i. inf. med. Ex ἀντί, *contra* & ἔρούω, *libero*, *traho*.
- Ἀντέστην, & in 3. plur. ἀντέστησαν, a. 2. ind. act. ab ἀντιστήμι, *resisto*. f. ἀντιστήσω, ex ἀντί & ἵστημι, *sto*.
- Ἀντέταταθαι syncop. poet. pro ἀνατέταταθαι, *circumjectus est*, 3. singul. perf. pass. verbi ἀνατέλλω. Thema τέλλω, *tendo*.
- Ἀντέτεινε, 3. sing. imperf. vel a. i. ab ἀντιτείνω, *contra intendo*. Th. τέλλω, *tendo*.
- Ἀντέλορησεν, *transfixit*. a. i. ind. ab ἀντιλορέω, quod ex ἀντί & τολέω feu τερέω, *terebro*.
- Ἀντετέτυξο, *similis eras*, 2. person. pl. perf. pass. ex ἀντί, *aequè* & τέτυγμα, perf. à τεύχω, *sum*.
- Ἀντεφέρουλο, *ferebantur*. 3. plur. imperf. pass. ex ἀντί & φέρω, *fero*. f. οἶσω. a. i. ἤνεκα.
- Ἀντεφίλασε Dor. pro ἀντεφίλησε, *redamavit*. 3. sing. a. i. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.
- Ἀντέχομαι, *adhaereo*, *sublevo*, cum genit. imperf. ἀντεχόμεν. f. ἀνθέχομαι, η, εταί, ex ἀντί & ἔχω, *habeo*.
- Ἀντέχρησε, *suffecit*. aor. i. ind. act. verbi ἀντιχρέω. Th. χρέω, *do mutuo*. f. χρήσω.
- Ἀντέω Ion. pro ἀντιάω, quod vide.
- Ἀντην, adverb. *coram*, ex *adverso*. Th. ἀντί, *contra*.
- Ἀντήνωρ, ορος, ο, *Antenor*, nom. propr. viri; hinc Ἀντηνορίδαι, *Antenoridae*.
- Ἀντηχέσης, praef. part. f. g. ab ἀντηχέω, *resono*, ex ἀντί, *contra* & ἤχος, ε, ο, *sonus*.
- ἌΝΤΙ, pro, *contra*; in compos. saepe *comparationem* significat. Hinc ἀντίος, ε, ο, *adversus*. ἀντίον, adverb. ex *adverso*. ἀντιάω vel ἀντιάζω, *occurro*, *obviam venio*. ἐναντίος, ο, *adversus*, *adversarius*, *hostis*. ἐναντίως, *contrariè*. ἐναντιόμα, *adversus*, *repugno*.

- ἀπανιάω, *obviam venio*. ἀπάντησις, *eos, ή, occursum*.
 Ἀντία, idem quod ἀντίον, adverb. *ex adverso, contra*. Th. ἀντι, *contra*.
 Ἀντιάξει Dor. pro ἀντιάσει, 3. sing. f. i. vide ἀντιάσας.
 Ἀντιάομαι, præf. ind. *intersum, occurro*, vide in ἀντιάω.
 Ἀντιάνειρα, *virago, viris aequiparanda*, ab ἀντι & ἀνήρ, *vir*.
 Ἀντιάσας, ἀντιος, a. i. part. ἀντιάσας Aeol. pro ἀντιάσας ab ἀντιάω, ᾧ, *occurro* f. ἄσω. p. ἠντιάκα. Thema ἀντι, *contra*.
 Ἀντιάσειν, *occursum*, f. i. inf. act. ab eodem them.
 Ἀντιαχεῦσι Dor. & Aeol. pro ἀντιαχῆσιν, *ex adverso respondent*. Ex ἀντι, *contra* & ἰάχω, *clamo*. f. ζω.
 Ἀντιβαίω, *resisto, adversor*. Thema βαίω, *eo*.
 Ἀντιβάλλω, *sermonem cum aliquo caedo, confero*. f. αλά. p. ἀντιβέλληκα, ex ἀντι & βάλλω, *jacio*.
 Ἀντιβήν, *obviam*, adverb. ab ἀντίβιος, *adversus*, in dat. pl. ἀντιβίοισι, ex ἀντι & βία, *ή, vis*.
 Ἀντιβολῆν, vide ἀντεβόλησεν.
 Ἀντιβολῆσαι, a. i. inf. act. vide in ἀντεβόλησεν.
 Ἀντιγενίδας, ε, ὄ, *Antigenides*, nom. propr.
 Ἀντιγραφή, ἡς, ή, *contrascriptio*, ex ἀντι & γράφω, *scribo*.
 Ἀντιδιατιθέμενος, ε, ὄ, *contrario*

- animo affectus*. præf. part. pass. ab ἀντιδιατίθημι, ex ἀντι & διατίθημι, *dispono*. Th. τίθημι, *provo*.
 Ἀντιδίδωται, 3. sing. ind. pass. ab ἀντιδίδωμι, *do vicissim, rependo*.
 Ἀντιδικος, ε, ὄ, *adversarius*. Ex ἀντι *contra* & δίκη, *ius*.
 Ἀντιξεδωγ Ion. pro ἀντιξεδωγ, *castra castris opposita habere; est & ἀντιξω, floridum reddo, confideo*. Th. ἀνθος, *eos, τὸ, flos*.
 Ἀντιή Ion. pro ἀντία, ex ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντι, *contra*.
 Ἀντιθεος, ε, ὄ, *divinus, æqualis Deo*. Ex ἀντι, *æqualitatem significans* & θεός, *Deus*.
 Ἀντιθεσις, *eos, ή, oppositio* ab ἀντιτίθημι, *oppono*. f. ἦσω. p. ἀντιτεθεικα.
 Ἀντιθευσόμενος, η, ον, *qui contra aliquem est cursurus*. f. i. part. med. à θέω, *curro*. f. θεύσμαι.
 Ἀντικάθηται Ion. pro ἀντικάθηται, *è regione alicujus sedere*, ex ἀντι, *contra* & κάθημαι, *sedeo*. Th. ἡμαι, *idem*.
 Ἀντικατιξεδωγ Ion. pro ἀντικατιξεδωγ, *castra castris opposita habere*. ἀντικατιξεύμενος Ion. pro ἐρέμενος, & hoc pro ὄμενος, præf. part. med. quod à κατιξω, *sedeo*, quod vide.
 Ἀντιλογία, *as, ή, in jure disceptatio, et causæ dictio*,

ex ἀντι, contra & λέγω, dico.
 Ἀντικαθίστημι, resisto. præf. inf. ἀντικαθίσταμαι ex ἀντι, contra, κατὰ & ἵστημι, sto.
 Ἀντικαλέω, ὤ, vicissim invito. f. ἔσω. p. ἀντικέκληκα. a. i. ἀντεκαίλεσα. Th. καλέω, voco.
 Ἀντικείμεναι, opponor. fut. ἀντικείσομαι. præf. part. ἀντικείμενος, ε, ὁ, adversarius, ex ἀντι, contra & κείμεναι, jaceo.
 Ἀντικρῦ, ἀνικρῦς, ἐ regione. cum genit. adverb. Th. ἀντι, contra.
 Ἀντικύρσας, ἀνικρῦς, ὁ, Poët. syncop. pro ἀνικυρήσας, a. i. part. act. verbi κυρέω, idem quod κύρω, f. Aeol. κύρω, consequor, sum.
 Ἀντιλάβοις, vicissim accipias, a. 2. opt. act. ab ἀντι, contra & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι, a. 2. ελάβον.
 Ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio. ἀντιλαμβάνομαι, suscipio, libero, juvo, cum genit. opitulor. f. λήψομαι. a. 2. m. ἀντελαβήμην, ε, ετο ab eodem th.
 Ἀντιλέγω, eis, ei, contradico. f. ζω. p. χα. imperf. ἀντέλεγον. p. m. ἀντιλέλογα, cum dat. Ex ἀντι & λέγω, dico.
 Ἀντιληπτόν, suscipiendum, adject. verbale, ab ἀντιλαμβάνω, quod vide.
 Ἀντιληψις, εως, ἡ, opitulatio, subsidium, ab eodem them.
 Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio ex ἀντιλέγω, quod vide.
 Ἀντιλοιδόρῳ, ὤ, convitium re-

gero. imperf. ἀντελοιδόρῳ, εν, f. ἦσω. p. ἀντιλοιδόρηκα.
 Thema λοιδορός, ε, ὁ, convitiator.
 Ἀντιλοχος, ε, ὁ, Antilochus, nom. propr.
 Ἀντίλυτρον, ε, τό, redemptionis pretium, idem quod λύτρον, ε, τό. Th. λύω, solvo.
 Ἀντιμαχητής, ε, ὁ. Ex ἀντι & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι.
 Ἀντιμετρέω, ὤ, vicissim metior, rependo. f. ἦσω. p. ἀντιμέτηρηκα. a. i. ἀντεμέτησα. f. i. pass. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντι & μέτρον, ε, τό, mensura.
 Ἀντιμισθία, ας, ἡ, compensatio, remuneratio, ex ἀντι & μισθός, ε, ὁ, merces.
 Ἀντιξοεῖν, repugnare Poët. pro ἀντικείσθαι; hinc ἀντίξοος, contrarius.
 Ἀντίον, liciatorium; est & malus, qui similis liciatorio.
 Ἀντίος, ε, ὁ, adversus ab ἀντι, contra.
 Ἀντιῶσαι, præf. inf. verbi ἀντιόομαι, ε, ἔμαι, adversor. a. i. ind. ἠντιώσθην. Th. ἀντι, contra.
 Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis. Ἀντιοχεὺς, εός, ὁ Antiochensis.
 Ἀντιόων & in f. g. ἀντιώωσα, Poët. pro ἀντιῶν & ἀντιῶσα, præf. part. contract. ab ἀντιῶω, occurro. Th. ἀντι.
 Ἀντιόωτο pro ἀντιῶοιτο, & ἀντιῶωτο pro ἀντιῶοιτο, præf. opt. pass. ab ἀντιῶομαι, adversor. Th. ἀντι.

Ἀντίπαλος, ♂, ὁ, *adversarius* in lucta, *aemulus*. Ex ἀντί & πάλη, ης, ἡ, lucta.

Ἀντιπαραβαλλόμενος, i. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, f. αλλῶ. Ex ἀντί & βάλλω, *facio*.

Ἀντιπαρέρχομαι, ex *adverso praetereo*. f. ἀντιπαρελεύσομαι. a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντί & ἔρχομαι, *venio*.

Ἀντίπας, α, ὁ, *nomen viri* Gr. *vice omnium*.

Ἀντιπάρις, ἴδος, ἡ, *nomen urbis*, ab Antipatro sic dicta.

Ἀντιπάτριος, ♂, ὁ, *qui patri adversatur* ex ἀντί, *contra* & πάτρις, *pater*.

Ἀντιπέρασιος, ex *adverso situs*. ἀντιπέρασια, *loca ex adverso sita*; hinc ἀντιπέραν, ἔ regione, *adverb. quod vide*.

Ἀντιπέραν, *adverb. ἔ regione*, cum genit. ex ἀντί & πέραν, *ultra*.

Ἀντιπίπτω, *obnitor*. f. ἀντιπίπτω. perf. ἀντιπέπτωκα, ex ἀντί & πίπτω, *cado*.

Ἀντιπνέειν, *reflare*, *praef. inf.* Ex ἀντί, *contra* & πνέω, *spiro*.

Ἀντιποιέμενος, ♂, ὁ, *praef. part. pass.* ab ἀντιποιέω, *contra facio*. Thema ποιέω.

Ἀντιπολέμιος & ἀντιπόλεμος, *hostis*, in bello *adversarius*. Thema πόλεμος.

Ἀντίπορος, ♂, ὁ, *oppositus*, ἔ regione *positus*, ἀντιπύρειο, gen. Ion. ex ἀντί & πείρω, *transseo*. p. m. πέπορα.

Ἀντιπράττω, *obsisto*. f. ἕω. p. ἀντιπέπραχα, ex ἀντί & πράττω, *facio*.

Ἀντιπρήσσειν Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adversari*. Th. πρᾶσσω, *facio*.

Ἀντιπρωρος, ♂, ὁ, ἡ, *qui pro-ram* habet in aliquem *conversam*. Ex ἀντί, *contra* & πρῶρα, ας, ἡ, *pro-ram*.

Ἀντιρήσις, εως, ἡ, *contradictio*. ἀντιρήσεις, dat. ἀντιρήσιν, acc. ab ἀντιρήεω, *contradico*. Ex ἀντί & ῥέω, *dico*.

Ἀντισηκῶσις, ἡ, *compensatio*. Thema σηκός, ♂, ὁ, *statera*, *pondus*.

Ἀντισθένης, ♂, ὁ, *Antisthenes*, *nom. propr.*

Ἀντισασιώτης, ὁ, *adversae factio- nis homo*, ex ἀντίσημι, *resisto*, quod ex ἀντί, *contra* & ἴσημι, *sto*; hinc σάσις, *factio* et ἀντισατέω, *adversor*.

Ἀντίσχεον, *idem quod ἀντέσχεον*, quod vide.

Ἀντισηλεύομαι, *repugno*. f. εὔσομαι. perf. pass. ἀντεσηλεύομαι. Ex ἀντί & σηλεύω, ♂, ὁ, *exercitus*.

Ἀντιτάσσομαι, η, εται, *ordini me oppono*, *obedire recuso*, *resisto*. f. ἄζομαι. p. ἀντιτάσσω, ex ἀντί & τάσσω, *ordino*. f. ἕω.

Ἀντιτένειν, *praef. inf. contra tendere*, ex ἀντί & τένω, *tendo*.

Ἀντιτίειν, *praef. inf.* Ex ἀντί & τίω, *luo*, *poenas do*.

Ἀντιτομον Φάρμακον, *est re-*

medium, quod secatur & paratur, adversus morbi dolores & vim. Ex ἀντί & τίμων, seco. p. m. τέτομα.

Ἀντίσις pro ἀντίσιος, per syncop. vicissim punitus, ex ἀντί & τίω, punitio.

Ἀντίτυπον, ἄ, τὸ, typus alii typo respondens.

Ἀντιτύχοις, consequaris, a. 2. opt. act. ab ἀντιτυχάνω. Ex ἀντί & τυχάνω, adipiscor. f. τυζομαι, a. 2. ἐτυχον.

Ἀντιφερίζεν obviam se offerre, conte dere. præf. inf. act. f. ἴσω. ex ἀντί & φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἀντιφερίζαι Poët. & Dor. pro ἀντιφερίσαι, aor. i. inf. act. vide in ἀντιφερίζεν.

Ἀντιφέρομαι, resisto, obviam me fero, repugno. præf. inf. ἀντιφ'ερεθαι, ex eodem them.

Ἀντιφθέγομαι, η, εταί, respondeo, contra loquor. Ex ἀντί & φθέγομαι, loquor.

Ἀντίφιλος, ἄ, ὁ, Antiphilus, nom. propr.

Ἀντιφουτεύω, εις, ει, vicissim gigno. f. εὔσω. p. κα. Ex ἀντί, contra & φύω, gigno.

Ἀντιχεῖν, sufficere, præf. inf. Ex ἀντί & χεῖω, do mutuo.

Ἀντιχριστός, ἄ, ὁ, Antichristus, Christi adversarius.

Ἀντιωθῆναι, aor. i. inf. pass. vide in ἀντιῶθαι.

Ἀντλέω, ὦ, haurio. præf. inf. ἀντλέειν. f. ἴσω. p. ἤντληκα,

a. i. ἤντλησα. a. i. imperat. ἀντλησον, αἶτω. a. i.

inf. ἀντλήσαι. Th. ἀντλος, ἄ, ὁ, sentina.

Ἀντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἀντλος, ἄ, ὁ, sentina.

Ἀντλημα, αἶλος, τὸ, haustum, vas ad hauriendum. Th. ἀντλος.

Ἀντλήσαι, vide ἀντλέω.

ἈΝΤΛΟΣ, ἄ, ὁ, sentina. Hinc ἀντλίον, ἄ, τὸ, vas, quo aqua sentinae exhauritur. ἀντλέω, haurio.

Ἄντοφθαλμῶ, ὦ, cum dat. obnitor, obluctor. f. ἴσω. p. ἀντοφθάληκα. Ex ἀντί, contra & ὀφθαλμός, ἄ, ὁ, oculus, quod ab ὀπλομαι, video.

Ἄντροθε, ex antro. Poët. adverb. ἐκ τῶ ἀντρο. Th. ἀντρον.

ἌΝΤΡΟΝ, ἄ, τὸ, antrum. in dat. ἀντρον.

Ἄντρον gen. Dor. pro ἀντρο.

Ἄντρογες, habenae, nom. pl. ab ἀντρογῆ, quod vide.

ἌΝΤΥΞ, υγος, ἡ, ambitus et circumferentia, currus. in dat. pl. ἀντυξι.

Ἄντυπεργεῖν Ion. pro ἀντυπεργεῖν, vicissim inservire. Ex ἀντί & ὑπεργός, ἄ, ὁ, minister, cujus ὑπ' ἄλλῃ ἐργον.

Ἄνυβρις, ἄ, ὁ, ἡ, contumeliae expertus, ex ἀνευ, sine & ὑβρις, eus, ἡ, contumelia.

Ἄνυδρος, ἄ, ὁ, ἡ, aridus, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, αἶλος, τὸ, aqua.

Ἄνυε, perficiebat, 3. sing. imperf. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω.

Ἄνυμες Doric. syncop. pro ἄνυομεν, i. plur. imperf. act. verbi ἀνύω, perficio.

Ἀνύσσα, præf. part. f. g. ab ἀνύω, perficio, f. σω.

Ἀνυπόδαλος, ὁ Dor. pro ἀνυπόδηλος, discalceatus, sine calceis ab ὑποδῶ, subligo. Th. δῶ, ligo.

Ἀνυπόκριτος, ε, ὁ, ἡ, minimè simulatus, non fucatus. Ex α priv. & ὑποκρίνομαι, simulo, quod ex ὑπό & κρίνω judico.

Ἀνυπότακτος, ε, ὁ et ἡ, refractarius. Ex α priv. & ὑποτακτος, subjectus ab ὑποτάσσω, subjicio.

Ἀνυσάμαν Dor. pro ἄνυσάμην, confeci, acquisivi, a. i. med. verbi ἀνύω, perficio.

Ἀνύσας, a. i. part. vide in ἀνύσας.

Ἀνυσιργος, ε, ὁ, ἡ, operis conficiendi studiosus, laboriosus, quod ab ἀνύω, perficio & ἔργον, opus.

Ἀνυσις, σως, ἡ, effectio ab ἀνύω, perficio, quod vide.

Ἀνύσας, ἀνλος, ὁ, part. a. i. act. pro ἀνύσας, Poët. ab ἀνύω, ἀνύτω vel ἀνύττω, perficio.

Ἄνυτο, perficiebatur Dor. pro ἄνυτο, imperf. verbi ἄνυμι. vel est 3. plusq. perf. pass. ab ἀνύω, perf. pass. ἄνυμαι, & in plusq. perf. ἄνυμην, σο, το.

Ἄνυτῶ, perficio, profum, impleo, consumo, impetro, festino. f. σω. p. ἄνυτα. Hinc ἄνυσις, perfectio, item pro-

fectus, commodum. ἀνύσιμος, ὁ, ἡ, efficax, utilis.

Ἄνω, sursum, adverb. ὁ ἄνω sc. ἄν, supernus, ἡ ἄνω sc. ἔσσα, superna. τὰ ἄνω sc. ὄντα, quae sursum sunt. comparat. ἀνώτερον, superius, altius; hinc ἀνωθεν, desuper. ἐπάνω, supra.

Ἄνω, deseram, a. 2. sub. act. ab ἀνήμι, relaxo, quod vide. a. 2. ἀνήν.

Ἄνωγα, præf. med. Ion. pro ἄνωγα, jussi ab ἀνώγω & ἀνώγειω, jubeo, mando. f. ζω. imperf. vel a. 2. ἀνώγων pro ἄνωγον, a. i. ἄνωξα.

Ἄνωγεν, impf. vel a. 2. Ion. pro ἄνωγεν. ἀνώγη, a. 2. sub. ab ἀνώγω, vide in ἀνώγα.

Ἀνώγειον, ε, τὸ, coenaculum & Attic. ἀνώγειον, ω, τὸ. scribitur & ἀνώγειον q. d. ἄνω τῆς γῆς, supra terram.

Ἀνώγεν, jubebam pro ἄνώγεν, imperf. Ion. ab ἀνώγειω seu ἀνώγω.

Ἄνωτῶ, jubeo, hortor. f. ζω. p. ἄνωχα. a. i. ἄνωξα.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ Poët. pro quo & ναδυνία & communitè ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia, doloris vacuitas. Th. ὀδύνη, dolor.

Ἀνώπιος, ε, ὁ, inopinatus, improvisus; hinc ἀνώπι, inopinatus, ex α priv. & ὄτω, opinor.

Ἀνώχθην, resoluta diphthongo pro ἀνώχθην, apertus

- sum*, a. i. ind. pass. ab ἀνοίγω, aperio.
- Ἀνοίγματα, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγω, adaperio. f. ἀνοίξω. perf. ἀνώχα. perf. pass. ἀνώχμαι, ξαι, κται. Th. οίγω, aperio.
- Ἀνώλεθρος, ὁ, ἡ interitui non obnoxius ex α priv. & ὀλεθρος, perniciosus, quod ab ἔλλυμι, perdo.
- Ἀνώμαλον, inaequale; hinc ἀνωμαλία, ας, ἡ, na quali as, ex α priv. & ὀμαλος, ὄ, ὁ, planus, laevis.
- Ἀνωμόσι, sine iurejurando, ex α priv. & ὀμνυμι, juro. f. ὀμοσω.
- Ἀνωον, οἶλος, expediens, praef. part. pro ἀνώων, ab ἀνω pro ἀνωω.
- Ἀνωρθωθην, ης, η, a. i. ind. pass. ab ἀνορθώω, ᾧ, surrigo, quod vide.
- Ἀνωρία, ας & Ion. η, ης, intempestivitas ex α priv. & ὥρα, ας, ἡ, tempus, hora.
- Ἀνωσάμενος, aor. i. part. med. verbi ἀνωθέω, propulso. Thema ἀθέω, pello. f. ἦσω, & ὥσω; hinc a. i. m. inf. ἀνώσαθαί.
- Ἀνώσαι Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνερείκαι & ἀνερέικαι, aor. i. inf. act. verbi ἀναφέρω, refero, quod ex ἀνά & φέρω, fero, f. οῖσω.
- Ἀνώτερος, ἡ, ὄν, superior. Ex ἀνω est ἀνώτερος, hinc ἀνωτέρικος.
- Ἀνωφελής, εὐος, ὁ et ἡ, inutilis ex α priv. & ὄφελος, eos, τὸ,
- utilitas*, quod ab ἐφέλλω, augeo.
- Ἀνώχθι pro ἀνώγης, praef. vel a. 2. imperat. act. vel ἀνώχθι, jube, est imperativus concisus pro ἀνώγηθι ab ἀνώγημι, jubeo.
- Ἀνώχθω pro ἀνωγέτω, ut etiam ἀνωχθί, pro ἀνώγης, per Metaplasm. ab ἀνώγω, jubeo.
- Ἀζαίμι, eius, αι, fregerim, & in 3. plur. ἀζαίεν aor. i. opt. act. ab ἀγγυμι feu ἀγω, frango. f. ἀζω. aor. i. ἦζα.
- Ἀζας, ducens, a. i. part. ab ἀγω, duco. f. ἀζω.
- Ἀζε vel est praef. imperat. futuri formam habens, ab ἀζω, quod Poetae formant à f. i. verbi ἀγω; vel dictum est pro ἀζον in a. i. ut vicissim in a. 2. reperitur λάβον pro λαβέ.
- Ἀζεα, ας, & in 3. plur. ἀζεαίεν, a. i. opt. Aeolic. ab ἀγγυμι feu ἀγω, frango, f. ἀζω.
- Ἀζενος, ὄ, Poët. pro ἀζενος, sine hospite. Ex α priv. & ζένος, ὄ, hospes, peregrinus.
- Ἀζία, ας & Ion. η, ἡ, dignitas, meritum. in acc. ἀζιαν ab ἀζιος, ὄ, dignus.
- Ἀζιαπήγητος, memoratu dignissimus pro ἀζιαφήγητος, quod ab ἀζιος, dignus & ἀφήγησις, eois, ἡ, memoria. Ex ἀπό & ἡγέομαι, duco, narro.

- ΑΪΝΗ**, ης, ἡ, ascia, dolabra quasi ab ἄγω, frango.
- Ἀξιοθέηλος** Ion. pro ἀξιοθέατος, spectatu dignus, ab ἄξιος & θεάομαι, specto.
- Ἀξιόμαχος**, ος, ὁ, ἡ, qui alicui resistere potest pugnando, ab ἄξιος & μάχομαι, pugno.
- Ἀξιόνικος**, ὁ, ἡ, victoria dignus, ab ἄξιος & νίκη, victoria. Th. νικάω, vinco.
- Ἀξιος**, ος, ὁ, dignus cum genit. Hinc ἀξίως, dignè, adverb. ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum. ἀξιώω, dignum censeo, puto. ἀξιώμα, αλος, τὸ, dignitas, auctoritas; item enuntiatum. ἀνάξιος, ος, ὁ, indignus. ἀντάξιος, ος, ὁ, aequalis pretii.
- Ἀξιόχρεως** Ion. & Att. qui est soluendo, ac proinde fide dignus, ab ἄξιος & χρέως, debitum.
- Ἀξιώω**, ᾧ, dignor, cum genit. aequum censeo. imperf. ἡξίωον, sv. f. ὦσω, p. ἡξιώκα. a. i. ἡξιώσα. a. i. sub. ἀξιώσω, ης, η. praef. pass. ἀξιώομαι, ἔμαι, dignus censeor. ἀξιώωσαν, 3. plur. praef. imperat. pass. digni censeantur. praet. pass. ἡξιώομαι. a. i. pass. ἡξιώωθην. f. i. pass. ἀξιώωθισομαι. Th. ἄξιος, dignus.
- Ἀξιώσεια**, ας, ε, a. i. opt. Aeol. ἀξιώωσαι, aor. i. inf. act. ab ἀξιώω, quod vide.
- Ἀξομαι**, abducam, f. i. verbi ἄγω, duco, quod vide.
- Ἀξον**, a. i. imperat. act.

- duc vel frange, ab ἄγω vel ἄγνυμι, f. ἄξω.
- Ἄξονα**, acc. sing. ἄξονι, dat. sing. ab ἄξων, ονος, ὁ, axis.
- Ἄξυλος**, ος, ὁ, ἡ, ligno carens, vel plenus ligno, ab α priv. vel epitat. & ξύλον, lignum.
- Ἄξω**, f. i. act. ducam vel frangam ab ἄγω, vel ἄγνυμι. fut. ἄξω & ἄξῶ. Dor.
- Ἄξων**, ονος, ὁ, axis, asser q. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur.
- Ἄοιδῆ**, ἡς & Dor. αἰοδαί, ας, ἡ, cantus. dat. pl. Ion. αἰοιδῆσι pro αἰοδαίσι. Th. αἰείδω, cano. p. m. ἡοίδα.
- Ἄοιδός**, ος, ὁ, cantor, Poëta. αἰοιδίμος, decantatus ab αἰοιδῆ, cantus, quod ab αἰείδω, cano.
- Ἄοιδόλατῆ**, ης, ἡ, superl. ab αἰοιδός, ος, ὁ, ἡ, quod vide.
- Ἄοικήλος**, ος, ὁ, ἡ, inhabitatus, vide ἄοικος.
- Ἄοικος**, ος, ὁ καὶ ἡ, domo carens ex α priv. & οἶκος, ος, ὁ, domus.
- Ἄοικνος**, ος, ὁ καὶ ἡ, ex α priv. & οἶκος, ος, ὁ, pigrit.a.
- Ἄολλήδην**, confertim, simul. adverb. Poët. ab αολλῆς, quod vide.
- Ἄολληΐς**, εος, ὁ, ἡ, confertus, congregatus. in nom. pl. αολλῆες, acc. αολλῆας; hinc αολλῆίζω & αολλῆέω, congrego.
- Ἄορ**, & αορ, ρος, τὸ, ensis. q. ab αείρω, quia suspenditur.

Ἄορατος, ἄ, ὄ et ἦ, *invisible*.
 ἀοράτως. *adver.* ex α priv.
 & ὄρατος, ἦ, ὄν, *visibilis*. Th.
 ὄραω, *video*. ἀορασία, ας, ἦ,
coecitas.

Ἀ'ΟΡΤΗ, ἦς, ἦ, *arteriu magna*;
 item *ura*.

Ἀ'ΟΡΤΗΡ ἦρος, ὄ, *lorum seu*
funis, quo *ensis*, *clypeus*
 aut *pera* appenditur. in
 dativ. plural. ἀορτήρῃσι,
 poet. q. ab ἀέρω vel quasi
 ἀορα τήρων, ab ἀορ, *ensis* &
 τήρῳ, *servo*.

Ἀ'ορτο, pl. perf. pass. ab
 ἀορμαι pro ἦρμαι, perf.
 pass. verbi αἰερω; quidam
 tamen ex ἦρο factum vol-
 unt, η in α converso, &
 inferto ω, plusq. perf. pass.
 ἀερτω, ἀορτο.

Ἀ'οσσέω, *auxilior*; hinc ἀοσση-
 τής, ὄ, *adjutor*, ἀνευ ὄσσης
 βοηθῶν, qui non vocatus
 alteri opitulatur ab ὄσσα,
 ἦ, *vox*.

Ἀ'στος, ἄ, ὄ, ἦ, *illaesus* ex α
 priv. & ἄτῶ, f. ἦσω. *vul-*
nero.

Ἀ'π' pro ἀπό, *ab*.

Ἀ'παγγέλαι, a. i. inf. act.
 ἀπάγγελον, ἄτω, 2. plur.
 ἀπαγγείλατε, *renuntiate*, aor.
 i. imperat. ἀπαγγείλας,
 αντος, aor. i. part. ab
 ἀπαγγέλω, quod vide.

Ἀ'παγγελία, ας, ἦ, *narratio*
 ab ἀπαγγέλω, *renuntio*,
 quod vide.

Ἀ'παγγέλω, *renuntio*. f. ἀπαγγε-
 λῶ. p. ἀπήγγελκα. a. i.
 ἀπήγγειλα. a. i. imperat.

ἀπάγγειλον. a. i. inf. ἀπαγγε-
 γέλαι. praef. part. act.
 ἀπαγγέλων, οντος. part. pass.
 ἀπαγγελλόμενος, ex ἀπό &
 ἀγγέλω, *nuntio*.

Ἀ'παγής, ὄ, ἦ, *impenetrabilis*,
 ex ἀπό pro α priv. & ἄγω,
frango; vel ut alii volunt ex
 α, quod intensiorem signi-
 ficat & πήγνυμι, *compin-*
go. f. πήξω. a. 2. ἔπαγον.

Ἀ'παγινέειν Ion. pro ἀπάγειν,
auferre, *abducere*. Th. ἄγω,
duco.

Ἀ'παγομένην, acc. sing. praef.
 part. pass. f. g. ab ἀπάγω,
abduco, quod vide.

Ἀ'παγορεύων, οντος, ὄ, praef.
 part. ab ἀπαγορεύω, *prohi-*
beo, *interdico*, *re. uio*, *nego*,
 ex ἀπό & ἀγορεύω, *verba*
facio. Th. ἀγορεύ, ας, ἦ,
forum.

Ἀ'πάσχω, *strangulo*, *suffoco*.
 f. ἀπάσχω. p. ἀπήσχα. praef.
 pass. ἀπάσχομαι, *strangulor*.
 f. i. m. ἀπάσχομαι. a. i. m.
 ἀπήσχαμην, αἰο. Ex ἀπό &
 ἄσχω, *strangulo*. f. ἄσχω.
 p. ἦσχα, aor. i. ἦσχα.

Ἀ'πάγω, *abduco*, *duco*. f. ἄξω,
 p. ἀπήγα. aor. 2. ἀπήγον,
 Att. ἀπήγαγον. aor. i. im-
 perat. ἀπάγαγε. aor. 2.
 par. ἀπαγαγών, οντος. perf.
 pass. ἀπήγαμαι, ξαι, κται. a.
 i. pass. ἀπήχθην. a. i. inf.
 pass. ἀπαχθήναι. Th. ἄγω,
duco.

Ἀ'παγωγὴ Φόρος, *tributi pensio*.

Ἀ'παδεῖν, Ion. & Poët. *displi-*

cere. Ex α priv. & ἄδω feu ἀνδάνω, placeo.
 Ἀπαδῖς, ιος, ἡ, cogitatio. in acc. plur. ἀπαδῖας & per crafin, ἀπαδῖς. Dicta quasi ἀπιδῖς, ab ἀπό pro ἀπωθεν καὶ πέρβωθεν ἰδεῖν, quod mens & cogitatio res eminus, & antequam acciderint, videat & prævideat.
 Ἀπαιρούμενος, discedens, præf. part. ex ἀπό & αἰέρω, tollo, quod vide.
 Ἀπαθῆς, ἐός, ὅ, ἡ, impatiens, qui non est passus. Ex α priv. & πάχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἐπαθόν.
 Ἀπαί, præposit. Poët. pro ἀπό. ab.
 Ἀπαθουσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia, ex α & παθεύω, quod à παῖς, puer.
 Ἀπαθούτος, ος, ὁ καὶ ἡ, ineruditus. illiteratus. in dat. sing. ἀπαθούτω, ex α priv. & παθεύω, erudio à παῖς, δός, ἑ, puer, vel puella.
 Ἀπαρεῖδαι Ion. pro ἀφαιρεῖδαι, privari, spoliari, ex ἀπό & αἰρέω, capio.
 Ἀπαρῶ, tollo, discedo. f. αρῶ. p. ἀπήρα. aor. I. ἀπήρα. a. I. imperat. act. ἀπάρα, άτω. a. I. inf. ἀπάρα. perf. pass. ἀπήραμαι, a. I. pass. ἀπήραθην, a. I. sub. ἀπαρῶ, ἡς, ἡ. Ex ἀπό & αἶρω, tollo.
 Ἀπαρῶ, liberis carens, ex α priv. & παῖς, δός, puer.
 Ἀπαρῆ, 3. sing. præf. ind. ἀπαρῆται, 2. sing. imperat. act. præf. repetito, ab

ἀπαρῆτω, *repeto.* ἀπαρῆσωσιν, 3. pl. a. I. sub. Th. αἰτέω, *peto.* f. ἦσω. p. ἦτηκα.
 Ἀπαρῆτω, vide in ἀπαρῆται.
 Ἀπαλά, *mollia,* hoc est juvenilia, ἀπαλάς, *teneras,* acc. pl. f. g. ab ἀπαλός, ἔ, ὅ, *mollis.*
 Ἀπάλαισος, ος, ὁ, qui *lucta est invictus, insuperabilis,* Poët. pro ἀκατάπαλαισος. Th. παλαιστή, ἡς, ἡ, *palmus.* quod vide.
 Ἀπαλάκμεν Dor. pro ἀπαλάκμην, præf. inf. vide ἀπαλάλκοι.
 Ἀπαλάλκοι, 3. sing. præf. opt. act. verbi ἀπαλάλκω, *arceo, repello.* vide in ἀλάλκων.
 Ἀπάλαμος pro ἀπάλαμος, ος, ὁ, ἡ, *consilii inops, industria carens, difficilis.* Ex α priv. & παλάμη *palma manus.*
 Ἀπάλαμος βίος, *vita miserrima,* cui nullus παλάμην, i. e. *artem feu auxilium* reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακόν, *malum unde quis eluctari nequit.* Th. παλάμη, *manus,* ars.
 Ἀπαλγέω, *dedoleo, occalesco,* f. ἦσω. p. ἀπήλγηκα ex ἀπό & ἀλγέω, *doleo,* quod ab ἄλγος, *eos, το, dolor.*
 Ἀπαλείψον, *dele,* a. I. imperat. act. ab ἀπαλείφω, *deungo, deleo* ex ἀπό & ἀλείφω. f. ψω. *ungo, lino.*
 Ἀπαλήσεται, *vagabitur,* f. I. m. Ex ἀπό & ἄλμη vel

- αἰλόομαι, ὦμαι, *vagor.* f. αἰλήσομαι.
- Ἀπαλθέομαι & αἰλθέομαι, *idem curo, vide in αἰλθω, αἰλθέω & αἰλθαίνω, medeor, sano.*
- Ἀπαλαγή, ἦς, ἡ. *a. missio, discessus ab ἀπαλλάσσω, quod vide.*
- Ἀπαλάξις. *ios, ἡ, discedendi facultas ab ἀπαλλάσσω, quod vide.*
- Ἀπαλλάσσω, vel Attic. τῶ, *dimitto, abire jubeo, libero. f. ἀξω. p. ἀπήλλαχα. a. i. ἀπήλλαξα. ἀπαλλάξῃ, 3. sing. a. i. sub. act. præt. pass. ἀπήλλαγμα. præt. inf. pass. ἀπηλλάχθαι, ex ἀπό & ἀλλάσσω, muto. f. ξω.*
- Ἀπαλλοτριώω, ᾧ, *ab alieno, ἀπαλλοτριῶσι, 3. sing. præt. opt. fut. ὦσω. præt. ἀπηλλοτριώω. perf. pass. ἀπηλλοτριώωμαι. perf. part. pass. ἀπηλλοτριωμένος, ab alienatus ex ἀπό & ἀλλοτριώω, quod ex ἀλλότριος, alienus. Th. ἄλλος, alius.*
- ἈΠΑΛΟΨ, ἡ, ὄν, *gen. Ion. ἀπαλοῖο, tener, mollis, delicatus quasi ἀφαλός, ab ἀφή q. d. tactui cedens, ab ἀπτομαι.*
- Ἀπαλόχροος, *genit. ab ἀπαλόχρεος, οος, ὅ, ἡ, quae tenellum seu molle corpus habet, ex ἀπαλός, ἔ, ὅ, tener, mollis & χρεός, οος, ὅ, cutis. Th. χροά, color.*
- Ἀπαμβλύω, *idem quod ἀμβλύω, hebetō, obtundo. Th. ἀμβλυσ, ἔς, ὅ, obtusus.*
- Ἀπαμείβετο, *respondet, 3. imperf. ἀπαμειβόμενος, præt. part. ab ἀπαμείβομαι ex ἀπό & ἀμείβω, permutō.*
- Ἀπαμμένος *Ion. pro ἀφημένος, sublata adspiratione & augmento ab ἀφάπτομαι, ἀρπυνο. Th. ἀπτομαι, tangō.*
- Ἀπαμύω, *propello, arceo. f. ὑῶ, ex ἀπό & ἀμύω, auxilium fero, defendo.*
- Ἀπαναίνομαι, *respuo, præt. ind. Ex ἀπό & ἀναίνομαι, recuso.*
- Ἀπανάναλο *Poët. & Dor. pro ἀπανήναλο, 3. sing. a. i. med. vide in ἀπανήνασαι, recusare.*
- Ἀπάνευθε, *seorsum, adverb. ab ἀνευθε, idem quod ἀνευ, sine.*
- Ἀπανήνασαι, *recusare, a. i. inf. med. ab ἀπαναίνομαι, recuso. a. i. med. ἀπηνηνάμην, ex ἀπό & ἀναίνομαι, recuso.*
- Ἀπανισαμένης, *gen. sing. part. præt. f. g. ab ἀπανισαμαι, discedo, ex ἀπό ἀνά & ἴσημι, sto.*
- Ἀπανία, *acc. sing. ab ἀπας, ἀπασα, ἀπαν. in genit. ἀπάνιος ex ἀμα, simul & πᾶς, omnis.*
- Ἀπανίαν, *præt. inf. ab ἀπαντάω, occurro. f. ἦσω. ἀπαντῶνας, acc. pl. part. præt. Th. ἀντι, contra.*
- Ἀπάνη, *ubique. adverb. à Th. πᾶς, ὅ, omnis.*
- Ἀπάντησις, *εως, ἡ, occursum ab ἀπαντάω, vide in ἀπαντῶν.*

Ἀπανίον, Ion. ἐ regione.

ἈΠΑΞ, adverb semel.

Ἀπαξάπλως, univrsuliter ex ἀπαξ, semel & ἀπλως, simpliciter, summam. Th. ἀπλως, ἕς, ὁ, simplex.

Ἀπάξιος, ὁ, praeter morem, & subinde pro ἀξιος, dignus.

Ἀπάρτος, ε, ὁ, Poët. pro ἀπήρτος, remotus q. ab αείρω. p. m. ἦρα, & neglecto augmento ἄρα.

Ἀπαράβατος, ε, ὁ καὶ ἦ, non transitorius, perpetuus ex α priv. & παραβαίνω, transgredior. Ex παρὰ & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἀπαραιρημένος Ion. pro ἀφηρημένος, perf. part. pass. verbi ἀπαραιρέομαι, ἔμαι pro ἀφαιρέομαι, spoliator, p. vor.

Ἀπαρακαλύπτως, apertè, adverb. ab α priv. παρὰ & καλύπτω, tego. f. ψω. p. φα.

Ἀπαραλόγιστος, η, ον, infallibilis, e. Ex α priv. & παραλογίζομαι, disputando fallor, quod ex παρὰ & λογίζομαι, rationem in eo à λόγος, ratio. Th. λέγω, dico. f. ζω.

Ἀπάρας, ανίος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἀπαίρω, tollo. f. ἀρῶ, a. 1. ἀπᾶρα & ἀπῆρα. Th. αἶρω, tollo.

Ἀπαρασκευάστος, ε, ὁ et ἦ, impuratus ex α priv. & παρασκευάζω. fut. σω. p. παρεσκευάσκα perf. pass. παρεσκευάσμαι; hinc παρασκευῆ, ἦς,

ἦ, apparatus. Th. σκεῦος, eos, το, vas.

Ἀπαραφυλάκτως, incautè ex α priv. & παραφυλάσσω, caueo. Th. φυλάσσω, custodio. f. ζω.

ἈΠΑΡΓΙΑ, ας, ἦ, herbae nomen.

Ἀπάρθετος, ὁ, ἦ, qui, quaeve non est virgo, ex α priv. & παρθετός, ε, ἦ, virgo.

Ἀπαρθῶ, ἦς, ἦ, ablatius fiero, aor. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω, tollo, quod vide.

Ἀπαριθμήσας, ανίος, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω, recenseo, numero. Th. ἀριθμός, ἕ, ὁ, numerus.

ἈΠΑΡΙΝΗ, ης, ἦ, herba quaedam, lappa.

Ἀπαρνεύομαι, ἔμαι, abnego. f. ἦσομαι, ἦση. p. ἀπήνημαι. f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι, abnegabor. a. 1. med. ἀπήνησάμην, ω, αλο. a. 1. imperat. m. ἀπάρνησαι, ἄδω. a. 1. inf. m. ἀπαρνήσασθαι, ex ἀπό & ἀρνέομαι, ἔμαι, nego.

Ἀπᾶρον, ατω, a. 1. imperat. act. ab ἀπαίρω, quod vide.

Ἀπαρξάσσω, dejicio, deturbo. fut. ζω. quod ex ἀπό & ἀρᾶσσω, f. ζω, ruiso.

Ἀπᾶρτι, adverb. ab hoc tempore, ex ἀπό & ἀρτι, nunc, modo. Alii & quidem doctiores legendum esse censent ἀπαρτι, planè, omninò ab ἀρτιος, perfectus.

ἈΠΑΡΤΙΑ, suppellex, qua se instruunt οἱ ἀπαίροντες, id est projiciscentes; item perfectio.

Ἀπαξιλογία, *integra summa, rotunda ratio*; ab ἀπό, ἀρτιος, *perfectus & λέγω, dico.*

Ἀπαξιμός, ὄ, ὁ, *perfectio, absolutio* ab ἀπαξίω, *perficio.* f. ἰσω. p. ἀπήξικα. perf. pass. ἀπήξισμαι. Th. ἀρτιος, *perfectus.*

Ἀπαρεύειν, *exhaustire, quod ab ἀρεύω, haurio.*

Ἀπάρχειν Poët. pro ἀρχεῖν, *impetare.* Ἀπάρχεσθαι, *primitias offerre*, vide in ἀπαρχή.

Ἀπαρχή, ἥς, ἡ, *primitiae* q. d. ἀπ' ἀρχῆς sc. *γεννημάτων τῆς γῆς, de principio frugum*; hinc ἀπάρχεσθαι, *primitias offerre.*

Ἄπας, ἅπασα, ἅπαν, *omnis, e. in genit. ἅπαντος, ἅπασης*; ex α pro ἅμα, *simul & πᾶς, omnis.*

Ἀπασέων gen. pl. Ion. pro ἀπασῶν, dat. pl. ἅπασιν ab ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *omnis, e.*

Ἄπασος, ὄ, qui non gustavit, *jejunus* ex α priv. & πᾶς, *gusto.*

Ἀπασράπτισσα, *fulgura emittens.* praef. part. f. g. ex ἀπό & ἀσράπτω, *fulguro.* f. ψω. p. Φα.

Ἀπάτᾱ, 3. fing. ind. praef. ab ἀπατάω, *quod vide*; & ἀπάτα Dor. pro ἀπάτη, ἡ, *fraus, quod vide.*

ἈΠΑΤᾶΩ, ᾶ, *decipio, fallo.* f. ἦσω. p. ἠπάτηκα, a. i. ἠπάτησα & Ion. ἀπάτησα, *as, e. praef. inf. act. ἀπατᾶν.* a. i. ind. pass. ἠπατήθη. aor. i. part. pass. ἀπα-

τήεις, εἶσα, ἐν q. ἀπό τῆ πάτῃ ἀπαίγω, à via *abduco.* Hinc ἀπάτη, ἥς, ἡ, *fraus.* ἀπάσειον, ὄνος, ὁ, *impostor.* ἐξαπατάω, *decipio.*

Ἀπάτερθε, *seorsim, adverb.* ab ἀτερθε feu ἄτερ, *sine.*

Ἀπάτη, ἥς, ἡ, *fraus* ab ἀπατάω, *decipio.*

Ἀπαίηθῆναι, *decipi, a. i. inf. pass.* ab ἀπατάω, *quod vide.*

Ἀπαίηλος, ὄ, ὁ, *fallax* ab ἀπατάω, *decipio.*

Ἀπατήσει, f. i. ind. ἀπάτησε, a. i. ab Ion. ἀπατάω, *quod vide.*

Ἀπατῶντες, *fallentes, praef. part. act. pl. num.* ab ἀπατάω.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *sine patre* ex α priv. & πατήρ, *pater.*

Ἀπαύγασμα, ατος, το, *effulgentia, splendor* ab ἀπαυγάζω, *resplendo.* Th. αὐγή, ἥς, ἡ, *splendor.*

Ἀπαυδᾶν, *renuntiare, vide* ἀπαυδήσαντες.

Ἀπαυδήσαντες, a. i. part. plur. num. ab ἀπαυδάω, *renuntio.* f. ἦσω, ab ἀπό & αὐδάω, *loquor.* f. ἦσω. p. ἠύδηκα. Th. αὐδή, ἥς, ἡ, *vox.*

Ἀπαυράω, *aufero. imperf.* ἀπηύραον, ἀπηύρων ex ἀπό & αὐρα, *aura.*

Ἀπάφω & ἀπαφῶ & ἀπαφ'οκω, *fallo, decipio.* Poët. idem quod ἀπατάω. ἐξαπαφάω, idem.

Ἀπαχθεῖς, *abactus.* a, i. part. pass. ab ἀπάγομαι, *abducor,* ex ἀπό & ἄγω, *duco.*

Ἀπάφας Ion. pro ἀφάφας, qui nexuit, a. 1. part. Th. ἀπλω, necto.

Ἀπέβα Doric. pro ἀπέβη, successit, 3. sing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω. f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. Th. βαίνω, eo.

Ἀπέβαλε, 3. sing. a. 2. act. ab ἀποβάλλω. a. 2. ἔβαλον, es, e. imperf. ἀπέβαλλον, es, e. f. βαλῶ. p. βέβληκα. Th. βάλλω, jacio.

Ἀπέβη, discessit, aor. 2. ind. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἀπεβήσατο, a. 1. med. ab eodem th.

Ἀπεγαλακτίδην, ης, η, ablatus sum. a. 1. ind. pass. verbi ἀπογαλακτίζω. f. σω, quod ex ἀπό & γαλακτίζω. Th. γάλα, ακτος, τό, lac.

Ἀπεγνώδη, 3. sing. a. 1. pass. ab ἀπογνώσκω, abnuo, rejicio. f. γνωσομαι. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἀπεδανός, ἔ, ὄ, claudus, sensibus captus, infirmus, ab α priv. & πεδανός, firmus, quod a πέδον, ἄ, τό, solum.

Ἀπεδάσσω Ion. & Poët. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. med. verbi ἀποδάσσω, divido. quod a δάσσω. Th. δαίω, distribuo.

Ἀπεδειροτόμησεν, caput amputasset, a. 1. ind. act. ab ἀπό & δειροτομέω, cervicem abscindo, ex δερῆν seu δερῆ, ἦς, ἦ, cervix, collum & τέμνω, secō. p. m. τέτομα.

Ἀπεδέξατ' pro ἀπεδέξατο, 3. sing. a. 1. med. ab ἀπδέχο-

μαι, recipio. Th. δέχομαι, capio. f. δέξομαι. p. δέδεξμαι. Et ἀπεδέξατο, demonstravit, Ion. pro ἀπεδείξατο, quod a δαίνυμι, ostendo. f. δείξω.

Ἀπεδήμησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποδημέω, peregre proficiscor. f. ἦσω. p. ἀποδημήκα. aor. 1. part. ἀποδημήσας, αντος. Ex ἀπό & δῆμος, ἄ, ὄ, populus.

Ἀπέδιδε, 2. sing. imperf. pass. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, fut. δώσω. p. δέδωκα.

Ἀπέδιδεν pro ἀπέδιδσαν, 3. singul. imperf. act.

Ἀπεδοκίμασα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo. f. άσω. perf. pass. ἀποδοκιμασμαι ex ἀπό & δεκέω, videor.

Ἀπέδον, ἄ, τό, Ion. & Poët. pro πεδίων, planities, campus.

Ἀπέδοθε, 2. plur. a. 2. m. ἐδόμην, σο, το ab ἀπό & δίδωμι, do.

Ἀπέδρα per apocopen pro ἀπέδρασα, aufugī, a. 1. Attic. ab ἀπδιδράσκω, unde 1. plur. ἀπέδραμεν, & ἀπέδραν, aufugerunt; alii ἐδραν seu ἐδρην à δρῆμι ducunt.

Ἀπεδύσατο, exiit, a. 1. med. ab ἀποδύομαι ex ἀπό & δύω, subeo, induo. f. δύσω.

Ἀπέδωχ' pro ἀπέδωκε, restituit, a. 1. act. ex ἀπό & δίδωμι, do. a. 1. ἔδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἀπέειπεν, negabat, imperf. vel a. 2. Attic. per profi-

thesin Poët. ab ἀπό & ἔπω, dico quod vide.

Ἀπέθανον, es, ε, mortuus est, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, morior. f. 2. m. θανάμηναι p. τέθνηκα ex ἀπό & θνήσκω, morior.

Ἀπέθετο, 3. sing. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. ἀπεθήκατο, 3. sing. a. 1. m. ex ἀπό & τίθημι, pono.

Ἀπέην Poët. pro ἀπήν, aberat, imp. ab ἀπειμι, absum ex ἀπό & εἶμι, sum.

Ἀπει pro ἀπίδι, ubi, imperat. verbi ἀπειμι, abeo ex ἀπό & εἶμι, eo. Item ἀπει, abes, 2. person. præf. ind. verbi ἀπειμι, absum ex ἀπό & εἶμι, sum.

Ἀπείδω, video. f. ἀπέισομαι, a. 2. ἀπέιδον, es, ε. a. 2. sub. ἀπίδω, ης, η, ex ἀπό & εἶδω, video.

Ἀπέθεια, as, η, contumacia, inobedientia ab ἀπειθής, eos, ό, η, contumax, inobediens. Ex α priv. & πείθω, persuadeo. f. πείσομαι, a. 2. ἐπίθον.

Ἀπειδέω, ω, non pureo, incredulus sum. f. ἦσω. p. ἠπέθηκα, a. 1. ἠπειθητα ex α & πείθω.

Ἀπέθη Ion. pro ἀφέθη, dimissus est. 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἦμι, mitto.

Ἀπεικάζω, assimulo. f. ἄσω. præf. inf. ἀπεικάζεν ex ἀπό & εἰκάζω, assimulo. Th. εἶκω, similis sum.

Ἀπειλάς, acc. plur. ab ἀπειλή, ἦς, η, minas.

Ἀπειλέσσα, minans pro ἀπειλέσσα, Poët. præf. part. f. g. ab ἀπειλέω. f. ἦσω, minitor, quod vide.

Ἀπειλέεις, minaris, 2. person. præf. ind. ab ἀπειλέω Poët. pro ἀπειλέω, quod vide.

ἈΠΕΙΛΩ, ω, minitor, interminor. imperf. ἠπέιλεον, εν. f. ἦσω. p. ἠπέιληκα. a. 1. ἠπέιλησα. a. 1. m. ἠπέιλησάμην, ω, αλο. a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, η, ηται. 1. plur. ἀπειλήσωμεθα, interminemur.

Ἀπειλή, ἦς, η, minas, acc. pl. ἀπειλάς ab ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλήτην, per syncop. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. Ion. ab ἀπειλέω.

Ἀπειλήτης, ἦτος, ό, minax, jactator, cujus fæm. ἀπειλήτειρα, minatrix. ἀπειλήτης λόγοι, minacia verba. Th. ἀπειλέω.

Ἀπειλήφασιν, 3. plur. perf. act. Att. ab ἀπειλαμβάνω, recipio. Th. λαμβάνω, capio. f. λήφομαι.

Ἀπειμι, absum. imperf. ἀπήν, aberam. f. ἀπέισομαι. præf. inf. ἀπεινάω. part. ἀπών, ἔσα, ον, absens ex ἀπό & εἶμι, sum.

Ἀπειμι vel ἀπίημι, abeo. fut. ἀπείσω, a. 2. ἀπίον. a. 1. act. ἀπέσσα & Attic. ἀπήεσα; sic ἀπήεσαν, abierunt, 3. plur. a. 1. act. vel

- plurq. perf. med. ex ἀπό
 & εἶμι vel ἴμι, eo.
- Ἀπειράμην, ω, αἰο, abdicavi,
 a. i. m. & in i. plur. a.
 i. m. ἀπειράμεθα ab ἀπέ-
 πω. ἀπέπα, a. i. inf. act.
 Th. ἔπω, dico.
- Ἀπέπε, 3. sing. a. i. vel 2.
 act. ab ἀπέπω, interdico ab
 eodem them.
- Ἀπέπω, interdico, recuso,
 Poët. pro ἀποείπω. præf.
 inf. ἀπεπῶν.
- Ἀπειράνιος, ε, ὄκα ἢ Poët. pro
 ἀπειρος, quod à πειράνιω pro
 πειράνιω, finio. Th. πέρας,
 αἰος, τὸ, finis.
- Ἀπειράτος, ε, ὄ, ἢ, intentatus,
 qui tentari nequit ex α
 priv. & πειράζω, tento.
- Ἀπειράλος, ε, ὄ et ἢ, inexpertus,
 Poët. pro ἀπειρος. Th. πείρα,
 experientia.
- Ἀπειργεῖν, idem ferè quod
 εἶργεῖν, arcere.
- Ἀπερείσιος, ε, ὄ, ἢ, ingens, infi-
 nitus, ex α priv. & πείρας
 pro πέρας, αἰος, τὸ, finis,
 terminus.
- Ἀπειρηκός, ὄτος, fessus, perf.
 part. act. ab ἀπειρέω. f. ἦσω;
 ab ἔγῳ, quod ab εἶρω, necto,
 dico, f. ἔγῳ. p. εἶρηκα.
- Ἀπειρήλος, ε, ὄ, ἢ, inexpertus,
 ex α priv. & πείρα, as, ἢ,
 experientia.
- Ἀπειρία, as, ἢ, imperitia ab
 eod. th.
- Ἀπειρίλος, ε, ὄ, ἢ, infinitus ex
 α priv. & πέρας, αἰος, τὸ,
 finis.
- Ἀπειρίζω, 3. plur. a. i. ind.
- ab ἀπείργω, abarceo. f. ξω.
 ἀπείργων, præf. part. Th.
 εἶργω, arceo.
- Ἀπειρομάχης, α, ὄ Dor. pro
 ἀπειρομάχης, ε, ὄ, ἀπειρος
 τῆς μάχης, imperitus praelii.
- Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπεί-
 ρων, ονος, ὄ, ἢ, infinitus. Th.
 πέρας.
- Ἀπείρος, ε, ὄ, imperitus. ἀπέ-
 ρως, imperitè, adverb. ab α
 priv. & πείρα, ἢ, experientia;
 ἀπείρος Dor. pro ἠπείρος,
 terra continens.
- Ἀπέιχον, imperf. act. ἀπειχό-
 μην, ε, εἶο, imperf. pass.
 ab ἀπέχω, abstineo, quod
 vide.
- Ἀπεκάλε, 3. sing. imperf. ab
 ἀποκαλέω, nomino ex ἀπό
 & καλέω, voco.
- Ἀπεκάλυψα, as, ε, a. i. act.
 ab ἀποκαλύπτω, retego, re-
 velo. f. ψω, quod vide.
- Ἀπεκδέχομαι exspecto. f. ἀπεκ-
 δέξομαι. perf. pass. ἀπεκ-
 δέδεμαι. a. i. m. ἀπεξεδε-
 ξάμην, ω, αἰο. Ex ἀπό, ἐκ &
 δέχομαι, capio.
- Ἀπεκδύομαι, exuo. f. ἀπεκδύ-
 σιμαι. a. i. med. ἀπεξεδυσά-
 μην, a. i. part. med. ἀπεκ-
 δυσάμενος, ε, ὄ, exutus; hinc
 ἀπέκδυσις, εως, ἢ, exutio, ipse
 exuendi actus ab ἀπό, ἐκ &
 δύω, induo.
- Ἀπεκλαίοντο, 3. plur. imperf.
 pass. ab ἀπεκλαίω, defleo,
 lachrymor. Thema κλαίω,
 ploro. f. κλαύσω.
- Ἀπέκλασε, a. i. ind. ab
 ἀποκλαίω, frango ab

- ἀπό & κλάω, *frango*. f. κλάω.
- Ἀπέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, *occludo*, quod vide.
- Ἀπεκρίναίλο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπεκρίνομαι, *respondeo*. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, αἶο. Th. κρινώ, *judico*.
- Ἀπεκρυψάμην, ω, αἶο, a. 1. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω. f. ψω. *tego*.
- Ἀπέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἀποκτείνω, *occido*. Th. κτείνω, idem. f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα.
- Ἀπέκτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἀπέκτανον.
- Ἀπελάμπητο, imperf. pass. ex ἀπό & λάμπω, *spicendo*. f. ψω. p. φα. a. 1. ἐλαμψα.
- Ἀπελαύνω, *abigo*, *expello*, *arceo*. f. ἀπελάσω. a. 1. ἀπήλασα. p. ἀπήλακα ex ἀπό & ἐλαύνω, *agito*.
- Ἀπέλαυσα Ion. & ἀπήλαυσα, ab ἀπολαύω, *fruo*.
- Ἀπελείμω, ἄ, ὁ, *refutatio*, *redargutio*, *probrum* ab ἀπέλῃχω, *redarguo*. f. γζω. p. ἀπήλεψα. praet. pass. ἀπήλεγμαι. Ex ἀπό & ἐλέγχω, *arguo*. a. 1. ἤλεγξα.
- Ἀπέλεθρος, ἄ, ὁ et ἡ, *immensus* ex α priv. & πέλεθρον feu πλέθρον, *jugerum*.
- Ἀπελείβεθ pro ἀπελείβετο, 3. sing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι, *desillo*. Th. λείβω, *libo*, *fundo*. f. ψω.
- Ἀπελέθει Ion. pro ἀφελείθει, a. 2. inf. m. ab ἀφελήμην, ἄ, ἔτο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*. Ex ἀπό & αἰρέω, *carpio*. f. ἦσω. p. ἤρηκα, a. 2. ἔειλον.
- Ἀπελεύθερος, ἄ, ὁ, ἡ, *libertus*, *libertate donatus* ex ἀπό & ἐλεύθερος, *liber*.
- Ἀπελεύσονται, 3. plur. f. 1. ab ἀπέρχομαι, *recedo*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.
- Ἀπέληγεν, *cessavit*, imperf. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπό & λήγω, *cesso*. f. ζω.
- Ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀπελαύνω, vide ἐλήλαμαι.
- Ἀπελθεῖ, a. 2. imperat. act. ἀπελθῶν, ὄντος, & in f. g. ἀπελθῆστα, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι, *recedo*, *abeo*. fut. ἀπελεύσομαι. ἀπελθεῖν, a. 2. inf. act. Ex ἀπό & ἔρχομαι. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον & ἤλυθον, ες, ε.
- Ἀπέλιπον, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω, *linquo*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
- ἈΠΕΛΛΑΓΙ, ᾶν, αἶ, *fana*, *conciones* q. ab ἀπέλλω, *arceo*.
- Ἀπελλῆς, ἄ, ὁ, *Apelles*, nomen viri, Lat. *Apella*.
- Ἀπελόμενοι Ionic. pro ἀφελόμενοι, qui eripuissent, nom. plur. aor. 2. part. med. verbi ἀφαιρέω. Th. αἰρέω, *carpio*. a. 2. εἶλ.
- Ἀπελος, ἄ, ὁ, *ulcus*, *vulnus*.

- Ἀπελπίζω, *despero*, item *desperare facio*. f. ἰσω. p. ἀπήλπικα.
 a. i. ἀπήλπισα. a. i. part. ἀπελπίσας, ανλος, ὁ ex ἀπό & ἐλπίζω. Th. ἐλπίς, ἴδος, ἦ, *spes*.
 Ἀπελπίσας, ανλος, ὁ, a. i. part. act. ab ἀπελπίζω, quod vide.
 Ἀπελύθη, a. i. pass. ab ἀπολύομαι, *absoluo*. Ex ἀπό & λύω, *solio*. f. λύσω. p. λέλυκα.
 Ἀπελυμαίνοντο, *purgati sunt*, 3. plur. imperf. pass. ab ἀπολυμαίνομαι, *purgor*. f. 2. m. λυμανῶμαι ex ἀπό & λύμη, *noxā* vel potius λῦμα, αἶος, τὸ, *sordes*.
 Ἀπέλυσε, aor. i. act. ab ἀπολύω, *dimitto*. Ex ἀπό & λύω, *solio*. f. σω p. λέλυκα. a. i. ἔλυσα, ας, ε.
 Ἀπέμεσσε, *evomit*, a. i. act. Poët. pro ἀπέμεσε, ex ἀπό & ἐμέω, *vomo*. f. ἔσω.
 Ἀπεμνήσαντο, 3. plur. a. i. m. ab ἀπομνήσκω, quod ex ἀπό & μνήσκω vel μνάομαι, f. i. μνήσομαι. p. μέμνημαι. a. i. m. ἐμνησάμην, ω, αἶο. a. i. pass. ind. ἐμνήσθην.
 Ἀπεμόργυ, *abstergerebat*, imperf. act. ab ἀπομόργυμι. Th. ὀμόργυμι, *abstergo*. f. ἔω. p. χα.
 Ἀπεμπολεῖται, 3. singul. praef. pass. ἀπεμποληθῆναι, a. i. inf. pass. ἀπεμπολήσας, a. i. part. act. Ex ἀπό & ἐμπολέομαι, *vender seu acquirō*;
- scribitur & ἐμπωλέομαι, ex ἐν & πωλέω, *vendo*.
 Ἀπεμυθεόμην, *dissuasi*, imperf. pass. ab ἀπομυθέω, *dissuadeo*, *prohibeo*. Th. μῦθος, ε, ὅ, *verbum*.
 Ἀπενανί & ἀπενανίον, *coram*, è regione. cum genit. item *contra*. Ex ἀπό & ἐνανί, *coram*, quod ex ἐν & ἀντί.
 Ἀπενέκασθα, *auferre*, a. i. inf. m. ab ἀποφέρω. Th. Φέρω, f. οἶσω. a. i. ἤνεγκα.
 Ἀπενεγκῆσα, a. 2. part. f. g. ab ἀποφέρω, quod vide.
 Ἀπενειχθεῖς, ἐνλος, ὁ Ion. pro ἀπενεχθεῖς, *relatus*. aor. i. part. pass. ab ἀποφέρω, quod vide.
 Ἀπενθεῖν Dor. pro ἀπελθεῖν, *abire*. a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἐρχομαι. *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλθον.
 Ἀπέντες Ion. pro ἀφέντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι, *dimitto*. Th. ἴημι.
 Ἀπενόσφισεν, *separavit*, a. i. ind. act. ab ἀπονόσφίζω, *separo*. f. σω. Th. νόσφι, *seorsim*, adverb.
 Ἀπέξηραμένος, η, ον Ion. pro ἀπέξηραμένος, *exsiccatus*, verbi ἀποξηραίνω, ᾧ, *exsiccō*, quod ἀ ξηραίνω, *siccō*. Th. ξηρός, ε, ὅ, *siccus*.
 Ἀπέονια, acc. sing. ἀπέονλος, gen. sing. Ion. vel Poët. pro ἀπόνλος ab ἀπών, ἔσα, ον, praef. part. ab ἀπειμι, *absum* ex ἀπό & εἶμι, *sum*.
 Ἀπεπλάχθη, *resiliit*, a. i.

- ind. pass. ab ἀποπλάζω, aberrare facio. Thema πλάζω idem. f. πλάγξω. aor. 1. ἐπλάγξα. a. 1. pass. ἐπλάγχθην.
- Ἀπέπλευσαν, 3. plur. aor. 1. act. ab ἀποπλέω, navigo. Thema πλέω. f. πλεύσω, idem.
- Ἀπέπνει, 3. sing. imperf. act. ab ἀποπνέω, flo. Th. πνέω, f. πνεύσω, idem.
- Ἀπέπνευσε, exspiravit, a. 1. ind. verbi ἀποπνέω, ab eodem them.
- Ἀπέπνιξα, ας, ε, suffocavit, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω. Th. πνίγω, f. ξω. strangulo.
- Ἀπεπλάμην, a. 2. m. ab ἀπό & ἵπταμαι, volo, as. imperf. ἱπλάμην. a. 2. m. ἐπλάμην. inf. πλάδαμ. part. πλάμενος; at a. 2. act. ἔπτην, unde inf. πτήναι, part. πλάς ab ἵπτημι. f. πήσομαι.
- Ἀπέπτην & in 3. plur. ἀπέπτησαν, avolaverunt, est a. 2. ind. ab ἀφίπτημι, ex ἀπό & ἵπτημι, volo, as.
- Ἄπερ pro ἤπερ, quæ & quem admodum, Att.
- Ἀπέραυλος, ε, ο, ή, infinitus, ex α priv. & περαυλος, finitus à περαίνω, finio. f. ανῶ. p. κα. præf. pass. πεπέραμμαι & Att. πεπέρασμαι. Th. πέρας, αλος, τό, terminus, finis.
- Ἀπεργάζομαι, η, εται, efficio, operor, ex ἀπό & ἐργάζομαι. fut. άσομαι. p. ἐργασμαι. Th. ἔργον, opus.
- Ἀπέργειν Ion. pro ἀπέργειν, disjungere, radere, concludere.
- Ἀπερξμαι, perf. pass. et ἀπεργμένος, praeclusus, ab ἀπέργω pro ἀπέεργω. Ex ἀπό & εἶργω, arceo.
- Ἀπερξίσι pro ἀπερξίσια, & per metathesin ἀπαρξίσια, infinita. Ex α priv. & πέρας, αλος, τό, terminus.
- Ἀπερξπάσως, absque ulla distractione, adverb. ab ἀπερξπάσως, ε, ο, ή, inconcussus. Ex α priv. & περξπάω, distraho. f. άσω. p. περξπάω. præt. pass. περξπάσμαι, ex περξ & πάω, traho.
- Ἀπερξτατος, ε, ο, quem nihil circumstat, ex α priv. περξ & ἴσημι, sto.
- Ἀπερξκέπτως, adverb. incircumspectè, ex α priv. περξ & σκέπτομαι, circumspicio. f. ψομαι.
- Ἀπερξτμητος, ε, ο, ή, incircumcisus, ex α priv. & περξτέμνω, circumcido. Th. τέμνω, seco.
- Ἀπερξρε, abi in malam rem, imperat. verbi ἀπέρξρω, Aeolic. ex ἀπό & ἐρξω pro εἶρω.
- Ἀπερξυκε, arce, præf. imperat. ex ἀπό & ἐρύκω. f. ξω, inhibeo.
- Ἀπερξκόμενος, prohibens, præf. part. pass. ab eodem them.
- Ἀπερξχομαι, abeo, exeo. f. ἀπελευσομαι. a. 2. ἀπῆλθον, es, ε, abii. a. 2. sub. ἀπέλθω, ης, η. a. 2. inf. ἀπελθεῖν, a. 2. part. ἀπελθών, ἔσα,

όν; sic ἀπελθῆσαι, plur.num.
a. 2. part. f. g. p. m. ἀπ-
ελήλυθα ex ἀπό & ἔρχομαι,
venio.

Ἀπερωεύς, ὁ, qui impetum ali-
cujus impedit ab ἀπερωέω,
discedo, quod ab ἐρωέω, eo,
fluo, impetu feror, cesso,
retrocedo, inhibeo, repello.

Ἀπες Ion. pro ἀφες, dimitte,
a. 2. imperat. ab a. 2.
ἀφην, verbi ἀφίημι ex ἀπό
& ἵημι, mitto.

Ἀπέσάντης, gen. fing. ab
Ἀπέσας, αντος, ὁ. nomen
viri q. d. qui non cecidit.

Ἀπέσαζα, ας, ε, a. 1. ind.
act. Thema σάτιω, onero,
quod vide.

Ἀπέσας, extincta es Dori-
cè pro ἀπέσθης, 2. fing.
aor. 2. vide in ἀπέσθεσε.

Ἀπέσθεσε, extincta est, a. 1.
ind. act. Ex ἀπό & σθένυμι.
f. σθέσω. p. ἔσθηκα, a. 2.
ἔσθην.

Ἀπεσκήψαι, perf. inf. pass.
ab ἀποσκήπτωμαι, quod a
σκήπτω, incumbō. Th. σκήπτω,
imitor.

Ἀπέσμαι, f. 1. verbi ἀπειμι,
absum ex ἀπό & εἶμι, sum.

Ἀπέσπασα, ας, ε. ind. act.
ab ἀποσπάω, abstraho, educo,
quod vide.

Ἀπέσσυθεν, 3. plur. a. 1.
pass. Aeol. vel Boeoticè
pro ἀπεσσεύθησαν, proru-
perunt; sic ἔτυφθεν pro ἔτυφ-
θησαν Aeol. Ex ἀπό & σείω
vel σεύω, moveo, agito. f. σω.
p. κει. a. 1. ἔσεισα.

Ἀπέσσυτο, 3. sing. pl. perf.
pass. pro ἀπεσέσσυτο ἀσεύω,
in perf. pass. σέσειμαι, Poet.
ἔσειμαι, item ἔσσυμαι.

Ἀπέσάλη, missus est, 3. fing.
a. 2. pass. ab ἀποσέλω,
aor. 1. pass. ἀπεσάλην. Th.
σέλω, mitto.

Ἀπέσαλκα, ας, ε, perf. act.
ab ἀποσέλω. f. λῶ. a. 1.
ἀπέσειλα. a. 2. ἀπέσαλον. p.
m. ἀπέσιλα.

Ἀπέσασαν Ion. pro ἀπέσησαν,
3. pl. a. 2. ind. act. vide
ἀπέσην.

Ἀπέσειλα, ας, ε, a. 1. act. vide.
ἀπέσαλκα.

Ἀπέσερῆσα, ας, ε, a. 1. ind.
act. ab ἀποσερέω, privo. Th.
σερέω, idem.

Ἀπέσην, & in 3. plur. ἀπέση-
σαν, a. 2. ind. act. ab
ἀφίσημι, f. ἀποσήσω. a. 1.
ἀπέσησα. Th. ἴσημι, f. 10.

Ἀπέσιχον, ες, ε, a. 2. ind.
act. ab ἀποσείχω, abeo, re-
moveo. Th. σείχω, vado. f.
ξω. p. χα. a. 2. ἐσιχον.

Ἀπεσραμμένος, perf. part.
pass. ab ἀποσρέφω, avertō,
quod vide.

Ἀπεσῶ, ὅς, ἔς, ἡ, absentia
ab ἀφίσημι.

Ἀπέσραφον, ες, ε, a. 2. act.
ab ἀποσρέφω, quod vide.
ἀπεσράφην, ης, η. a. 2. ind.
pass.

Ἀπέσρεψα, ας, ε, a. 1. ind.
act. ab ἀποσρέφω, quod
vide.

Ἀπέλλινυον, 3. plur. imperf.
act. verbi ἀπολλινύω, poenas

luo. Thema τῶ, punio.

Ἀπέλωπῶντο, 3. pl. imperf. pass. non audebant, averse fuerunt in fugam à τρωπῶ, convertito, in fugam eu, quod à τρέπω, verto. f. ψω. p. m. τέτροπα.

Ἀπέφευγον, imperf. act. ab ἀποφεύγω, effugio. f. ξω. Th. Φευγω, fugio.

Ἀπέφηνε, a. 1. act. ab ἀποφαίνω, ostendo ex ἀπό & φαίνω. f. ανῶ. p. πέφαγκα, a. 1. ἔφανα & ἔφηνα. perf. pass. πέφαμμαι. a. 1. pass. ἔφάνθην.

Ἀπεφηνάμην, ω, αἰο, a. 1. m. ab ἀποφαίνομαι, ostendo. vide ἀπέφηνε.

Ἀπεφθέγγατο, locutus est, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι, loquor. f. γζομαι.

Ἀπεφθός, ε, ό, ή, incoctus, ex α priv. & ἐφθός, ε̄, ό, coctus. Thema ἔψω, f. ἔψησω, coquo.

Ἀπέχει, sufficit. impersonal. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθαίρω, odio prosequor. f. αρω, a. 1. ἀπήχθηρα ab ἐχθαίρω, idem. Thema ἔχθος, eos, το, odium.

Ἀπεχθάνομαι, invisus sum, praef. ind. f. ἀπεχθήσομαι. ἀπεχθάνη, 2. singul. praef. sub. pass. ἀπηχθόμην. a. 2. med. Th. ἔχθος, eos, το, odium.

Ἀπεχθέμεναι, Ion. ἀπεχθέμεν Att. & Dor. pro ἀπέχθειν, praef. inf. verbi ἀπέχθω

vel ἀπεχθάνομαι, invisus sum, quod vide.

Ἀπέχθῃ, odio sis, praef. sub. Ion. pro ἀπέχθη ab ἀπέχθομαι five ἀπεχθάνομαι, quod vide.

Ἀπεχθῆς, έος, ό, ή, invisus ab ἔχθος, eos, το, odium.

Ἀπεχθήσομαι, fut. 1. m. ab ἀπεχθάνομαι, quod vide.

Ἀπεχθόμην, a. 2. m. Ion. ἀπέχθοίλο, 3. sing. a. 2. med. opt. vide in ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχεσθαι, abstinere, praef. inf. pass. vide ἀπέχω.

Ἀπεχθῶς, abstinenter, adverb. ab ἀπέχω, abstineo, quod vide.

Ἀπεχερέετο, impersonaliter positum pro ἀπέχρη, quod vide.

Ἀπέχρη, satis erat. imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, sufficit, ex ἀπό & χρη, oportet.

Ἀπέχω, eis, ei, refero, absum, recipio. f. ἀφέξω. p. ἀπέχηκα a. 2. ἀπέχον, cum accus. & in pass. ἀπέχομαι, abstineo, cum genit. imperf. ἀπειχόμην, a. 2. m. ἀπεχέομην. a. 2. inf. m. ἀποχέσθαι. Th. ἔχω, habeo.

Ἀπεψύχοντο, abstergebant, imperf. m. ab ἀποψύχω, refrigero, abstergo, exspiro. Ex ἀπό & ψύχω, refrigero.

Ἀπέων pro ἀπων, absens, praef. part. Poët. pro ἀπειμι, ex ἀπό & εἰμι, sum.

Ἀπῆ, absit. 3. sing. praef.

- sub. ab ἀπειμι, *absum* ab eodem them.
- Ἀπήγαγον, a. 2. Att. pro ἀπήγον ab ἀπάγω, *abduco*, f. ζω. p. ἀπήχα. p. pass. ἀπήχημα, ζαί, κλαί. a. 1. pass. ἀπήχηθην.
- Ἀπήγειλα, ας, ε. aor. 1. ind. act. ab ἀπαγγέλλω, *renuntio*. ἀπήγγηλην, ης, η, a. 2. ind. pass. Th. ἀγγέλλω.
- Ἀπήγημα, αἶος, τὸ Ion. pro ἀφήγημα. vide in ἀφήγησις. Sic ἀπήγησαθαί Ion. pro ἀφήγησαθαί, *narrare*. ἀπήγησις Ion. pro ἀφήγησις.
- Ἀπηγάζαμην, ω, αἶο, a. 1. ab ἀπ γχω, *strangulo*. f. γζω. quod vide.
- Ἀπίειν, ἦεις, ἦει, plusq. perf. med. & in 3. plur. ἀπίεσαν, & Att. ἀπίεσαν ab ἀπειμι, *abeo*, ex ἀπὸ & εἶμι, *eo*.
- Ἀπίηκε, a. 1. Ion. pro ἀφῆκε, *dimisit* ab ἀφίημι, quod vide.
- Ἀπίλασεν, *abegit*, a. 1. act. ab ἀπελαύνω. f. άσω. Ex ἀπὸ & ἐλαύνω, *agito*.
- Ἀπίλαυον, ες, ε & ἀπέλαυον, *fructum curiebam*, imperf. ἀπίλαυσα & ἀπέλαυσα, a. 1. ab ἀπολαύω, ex ἀπὸ & λαύω, *video, fruor*.
- Ἀπίληγης, εὖος, ὁ καὶ ἦ, *suevus*, quasi nullius curam gerens; hinc adverb. ἀπίληγέως, *saevè, intrepidè* ab ἀπὸ & αἰλέγω, *curo*, quia nihil curat, modo iræ suæ pareat.
- Ἀπίλειται, *minatur*. Genes. 27. 42. credo legend. ἀπει-
- λείται, verbi ἀπειλέω, quod vide.
- Ἀπήλθον, ες, ε. a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι, *abeo*. Th. ἐρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
- Ἀπιλιώτης, ς, ὁ, *ventus subsolanus* ab ἀπὸ & ἥλιος, *Sol*.
- Ἀπιλλάγη, *liberatus est*, aor. 2. pass. ind. ab ἀπαλλάττω. f. ζω. Th. ἀλλάσσω. f. ζω. *mitto*.
- Ἀπιλοῖσα, ας, ε. a. 1. act. ab ἀπαλοῖάω, *tero, contundo*, ab ἀπὸ & αλοῖάω pro ἀλοῖάω, *trituro, frango* ab αἶως, ω, ἦ, *area*, in qua tritatur frumentum.
- Ἀπίμαντες, ς, ὁ, ἦ, *illaesus*. Thema πῆμα, αἶος, τὸ, *noxa*; unde πημαίνω, *noceo*.
- Ἀπιμελημένος, ης, ον, *neglectus*, a, um. præf. part. pass. ex ἀπὸ & ἀμελέω, *negligo*, quod vide.
- Ἀπίμωνα, acc. sing. ab ἀπίμων, ονος, ὁ καὶ ἦ, *innocuus, illaesus*. Th. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*.
- Ἀπιμοσύνη, ης, ἦ, *incolumitas* ab ἀπίμων, *illaesus*, quod ἀ πῆμα, *damnum*.
- Ἀπίμυεν, *adjuvit*, imperf. vel a. 1. ab ἀπὸ & ἀμύνω, f. τῶ. *auxilior*. a. 1. ἦμυνα.
- Ἀπίμων, ονος, ὁ, ἦ, *illaesus*, vide ἀπίμωνα.
- Ἀπίην, *aberam*, imperf. verbi ἀπειμι ab εἶμι, *sum*.
- Ἀπίνηκα, a. 1. ind. act. ἀπίνηγκον, a. 2. verbi ἀποφείρω, *abduco*, quod vide.

- Ἀπενέχθη, *delatus est* Ion.
 pro ἀπενέχθη, 3. sing. a. 1.
 ind. pass. à Φέρω, fero.
 Ἀπηνέος, gen. sing. ab ἀπη-
 νης, εος, quod vide.
 Ἀπηρώθην, *obstupescactus sum*,
obtutu. a. 1. ind. pass. ab
 ἀπηνέομαι, ex ἀπό & ἐνέος,
stupidus, mutus. Th. αὔω,
clamo.
 ἈΠΗΝΗ, ης, ή & Dor.
 ἀπήνα, ας, ά, *rheida.*
 ἈΠΗΝΗΣ, εος, ό, ή, *crudelis.*
 hinc ἀπηνεία, *inhumanitas*,
 quasi ab ἀπό & ήνία, vel
 potius ab ἀπό & ἐνήης, *πραός*,
mansuetus.
 Ἀπῆρθον Dor. pro ἀπῆλθον,
 a. 2. verbi ἀπέρχομαι ex
 ἀπό & ἐρχομαι, *venio.* f.
 ἐλεύσομαι.
 Ἀπῆντησα, ας, ε, a. 1. verbi
 ἀπαντάω, *occurro.*
 Ἀπῆρε, 3. sing. aor. 1. verbi
 ἀπαίρω, *recedo, tollo.* Th.
 αἶω, *tollo.* f. ἀρῶ.
 Ἀπῆσθην, a. 1. ind. pass.
 ἀπῆμαι. perf. pass. ab
 ἀπαίρω, *tollo, quod vide.*
 Ἀπῆς, *abfueris,* a. 2. sub. ab
 ἀπέμι. Th. εἶμι, *sum.*
 Ἀπῆσων, οντος, ό Ion. pro
 ἀφῆσων, *emissurus.* fut. 1.
 part. ab ἀφίημι, *quod vide.*
 Ἀπῆρα, *auferebat.* 3. sing.
 imperf. act. Sic ἀπῆρα per
 syncop. pro ἀπῆρησα, a. 1.
 ind. act. ἀπῆρην, a. 2. ind.
 act. ab ἀπαυράω. f. ἦσω ex
 ἀπό & αὔρα, *aura.*
 Ἀπῆρων, 1. sing. vel 3.

plur. imperf. act. ab ἀπαυ-
 ράω, vide ἀπῆρα.

Ἀπήχημάλα, *resonantia,* nom.
 pl. ab ἀπήχημα, ατος, τό,
 ab ἦχος, ε, ό, *sonus.*

Ἀπήχθετο, *invisus erat,* im-
 perf. vel aor. 2. m. ἀπήχ-
 θημα, perf. pass. ab ἀπαχ-
 θομαι vel quod usitatius
 ἀπεχθάνομαι, *odio sum.* Th.
 ἄχος, εος, τό, *pondus.*

Ἀπήχθηρα, a. 1. ind. act.
 ab ἀπεχθάνω, *odio prosequor.*
 Th. ἔχος, εος, τό, *odium.*

Ἀπηωρεῦντ pro ἀπηωρεῦντο,
suspensi erant, 3. plur. im-
 perf. m. Dor. pro ἀπηωρεῦντο.
 ἀπηώρησε, 3. sing. a. 1. act.
 ab ἀπαωρέω, ῶ, ex sublimi
 dependeo. Ex ἀπό & αἰωρέω,
fursum tollo. f. ἦσω.

Ἀπίασι, *abeunt* Ion. pro
 ἀπισι, 3. pl. ind. verbi
 ἀπέμι.

Ἀπίδω, ης, η, a. 2. sub. ab
 ἀπείδω, *video.* f. εἶσομαι. a.
 2. εἶδον & ἴδον. Th. εἶδα,
video.

Ἀπιέναι, *abire,* praef. inf. ab
 ἀπέμι, *abeo.* f. ἀπέισω. a.
 2. ἀπιον. Thema εἶμι, εος; &
 ἀπιέναι Ion. pro ἀφιέναι, ab
 ἀφίημι.

Ἀπιένται Ion. pro ἀφιένται,
emittunt, 3. plur. praef. ind.
 pass. ab ἀφιέμαι. Th. ἴημι,
mitto; ἀπιένται pro ἀφίενται.

Ἀπίεσαν, 3. plur. imperf.
 quasi ab ἀπιέω, *abeo* pro
 ἀπίω vel ἀπέω, unde Lat.
abeo. Sic ἀπιέωσι Ion. pro

- ἀφίωσι, *emiserint*, 3. plur. sub. verbi ἀφίημι.
- Ἀπίης, *abeas*, a. 2. sub. ab ἀπειμι, quod ex ἀπό & εἶμι, eo. a. 2. ἴον.
- Ἀπίης γαίης, *longinquae terrae* gen. sing. à masc. ἄπιος, *longinquus* ab ἀπό, *remotionis* vocula.
- Ἀπίθανος, ♂, ὁ, *improbabilis* ex α priv. & πείθω, *persuadeo*. f. πείσομαι, a. 2. ἐπιθον.
- Ἀπιθεῖν, vide ἀπιθήσε.
- Ἀπιθήσε, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπιθήσε ab ἀπιθέω, *inobediens sum*. Th. πείθω, *persuadeo*.
- Ἀπίκαται Ion. pro ἀφίκαται, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt*. Sic ἀπίκατο pro ἀφιγμένοι ἦσαν, *illud* 3. plur. perf. pass. hoc 3. plur. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι, quod vide.
- Ἀπίκη Ion. pro ἀφίκη, 2. sing. a. 2. sub. med. vide ἀπικόμενος.
- Ἀπικνεῖδαι Ion. pro ἀφικνεῖδαι, *præf. inf. ejusdem verbi*.
- Ἀπικόμενος Ion. pro ἀφικόμενος, *progressus*, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι ex ἀπό & ἰνέομαι, *venio*. f. ἴξομαι. p. ἴγμαί. a. 2. m. ἰκόμην.
- Ἀπινύσσω, *desipio*, item *efflo* à πινύω, *moneo*, quod à πινύμι, *sapio*, idem quod πνέω.
- Ἀπίξεται Ion. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. vide ἀπικόμενος. Sic ἀπίξίς pro ἀφίξις.
- ἈΨΙΟΣ, ♂, ἡ, *pirus, arbor*, ἄπιον, ♂, τὸ, *pirum*. Dicitur volunt ab Apia regione, id est Poloponneſo.
- ἈΨΙΟΣ, ♂, ὁ, *longinquus* q. ab ἀπό, *remotionis* particula.
- Ἀπισάναι Ion. pro ἀφισάναι, *præf. inf. ab ἀφίσημι, discedo*.
- Ἀπισέαται Ion. pro ἀφίσανται, *aficiunt*. 3. plur. præf. pass. Sic ἀπισέατο Ion. pro ἀφίσαντο, 3. plur. imperf.
- Ἀπισέω, *diffido*. imperf. ἠπίσεον, ♂ν. f. ἦσω, hinc ἀπισέμενος, *præf. part. pass. ex α priv. & πείθω, persuadeo*.
- Ἀπισία, ας, ἡ, *diffidentia*. ἄπισος, ♂, ὁ, *infidus*. in comp. ἀπιστέρος, f. g. ἀπιστέραι. Ex α priv. & πίσις, εως, ἡ, *fides*, quod à πείθω, *persuadeo*.
- Ἀπλασος pro ἀπέλασος, *cui appropinquare tutum non est*, ex α priv. & πέλας, *adverb. prope*. Alii vertunt *informis, ineffigiatus, simplex* ex α priv. & πλασός, ♂, *fictus* à πλάσσω vel ἄπτω, *fingo*.
- Ἀπλάτος Doric. pro ἀπλητος, & hoc pro ἀπλησος, *magnitudine immensus, inaccessible* per syncop. τῆ σ. à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*. Quidam ἀπλάτος idem esse dicunt cum ἀπλάσος, seu ἀπλάτος à πελάξω, *accedo*, quod vide.
- Ἀπλάτουμε, *credo* legend. ἐπλάτουμε, 3. sing. imperf.

vel a. i. verbi πλατώνω, dilato, Genes. 26. vers. 22.
 Ἄπλετος ex ἀπλητος, qui non impleri potest, grandis, immensus ab α priv. & πλήθω, impleo, quod à πλέος, plenus.
 Ἀπλησία, αs, ἡ, inexplēbilitas, ex eodem them.
 Ἀπλητος, s, ó, ἡ, inexplēbilis, ex α priv. & πλήθω, impleo, hoc à πλέος, plenus.
 Ἀπλοῖς, ἴδος, ἡ, vestis simplex: cui opponitur διπλοῖς, ab ἀπλόος, ἔs, simplex.
 ἈΠΛΟΟΣ, ἔs, ó, ἀπλόη, ἡ, ἡ, ἀπλόον, ἔν, τό, simplex. comparat. ἀπλότερος, superl. ἀπλότατος; hinc ἀπλώς, simpliciter. ἀπλότης, ητος, ἡ, simplicitas. ἀπλοῖς, ἴδος, ἡ, vestis simplex.
 Ἀπλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor ab ἀπλόος, ἔs, quod vide.
 Ἀπλώς, adverb. simpliciter, benigne ab eodem them.
 Ἀπνευ, mortuum, sine respiratione, acc. sing. ab ἀπνοος & ἀπνευς, flatum non emittens, ex α priv. & πνοή, ἡs, ἡ, flatus. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro.
 ἈΠΟ, præposit. regit genitiv. a, ab, post, ante, prae, propter, per. ἀπὸ αὐτῶ, ab illo tempore.
 Ἄπο, adverb. longè, procul.
 Ἀποαιρεῖσθαι præf. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. ab ἀπὸ & αἶρω, capio.
 Ἀπαίρω Ion. pro ἀφαίρω, præf. imperat. pass. ab

eodem themate; vel ἀποαίρω, auferas Ion. pro ἀποαίρω, præf. imperat. ab αἶρω, tollo. f. ἀρῶ.
 Ἀποβαίω, descendo, cedo. f. ἀποβήσομαι. p. βέθηκα. a. 2. ἀπέβην, ηs, η & in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. part. ἀποβῆς, άντος, ó. Th. βαίω, eo.
 Ἀποβάλλετε, 2. plur. aor. 2. sub. act. ἀποβαλῶν, a. 2. part. ab ἀποβάλλω, quod vide.
 Ἀποβάλλω, abjicio. f. ἀποβαλῶ. p. ἀποβέθηκα. a. 2. ἀπέβαλον. aor. 2. sub. ἀποβάλω. præf. pass. ἀποβέθημαι, p. m. ἀποβέθηκα. Th. βάλλω, jacio.
 Ἀποβεληκότηων, gen. plur. perf. part. act. ab ἀποβάλω, quod vide.
 Ἀποβήσομαι, descendam. f. i. med. ex ἀπὸ & βαίω, eo. f. βήσομαι. p. βέθηκα, a. 2. ἔβην.
 Ἀποβιάζειν, jubere aliquem descendere, vide βιάζω.
 Ἀποβιώναι, mori. præf. inf. ab ἀποβίωω vel βίωμι. Th. βίος, vita.
 Ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors ex ἀπὸ & βίωσις, ipsa vivendi actio. Thema βίος, s, ó, vita.
 Ἀποβλέψω, 3. plur. ind. act. ἀποβλέψατε, a. i. imperat. act. ἀποβλέψωσιν, 3. plur. a. i. sub. act. ab ἀποβλέπω, intueor. f. ψω. Th. βλέπω, video. perf. βέβλεφα, a. i. ἔβλεψα.

Ἀποβλέπω, vide in ἀποβλέ-
πεσιν.

Ἀπέβλητος, ἄ, ὅ et ἦ, abjicien-
dus. ἀπόβλητον, ἄ, τὸ, reiici-
endum ex ἀπό & βάλω, jacio.
perf. pass. βέβλημαι, ται.

Ἀποβλύζω, euomens, præf.
part. verbi ἀποβλύζω ex
ἀπό & βλύζω, mano, effundo.

Ἀποβολή, ἦς, ἦ, jactura, ex
ἀπό & βάλλω, jacio. p. m.
βέβολα; unde βολή, jactus.

Ἀπογηράσκοντας, senescentes,
acc. plur. præf. part. ex
ἀπό & γηράσκω, confescesco, f.
γηράσω. Th. γῆρας, ατες, τὸ,
senectus.

Ἀπογίνομαι, absum, decedo,
item morior. f. ἀπογενήσομαι.
p. ἀπογεγέννημαι. a. 2. m.
ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπο-
γενόμενος, ἄ, ὅ, mortuus ex
ἀπό & γίνομαι, sum.

Ἀπογινῶς, 2. person. a. 2.
sub. act. ab ἀπογινώσκω,
rejicio. Th. γινώσκω, cognos-
co. f. γινώσομαι. p. ἐγνώκα.
aor. 2. ἐγνων, ως, ω.

Ἀπογραφή, ἦς, ἦ, descriptio,
conscriptio ex ἀπογράφω,
quod vide.

Ἀπογράφω, in tabulas refero,
describo. f. ψα. p. ἀπογέ-
γραφα. ἀπογράφομαι, describor,
item nomen profiteor. perf.
pass. ἀπογεγράμμα, conscrip-
tus fui. a. 1. m. ἀπεγρα-
ψάμην, a. 1. inf. m. ἀπο-
γράψασθαι.

Ἀπογυῖα, enervo, membra de-
bilis, ex ἀπό & γυῖα, mem-

bra frango, claudum reddo.

Th. γυῖον, ἄ, τὸ, membrum.

Ἀπογυμναθεῖς, a. 1. part.
pass. ab ἀπογυμνῶω, nudo. f.
σω. Th. γυμνῖς, ἄ, ὅ, nudus.

Ἀποδάσσομαι, diuidi, distribuo.
f. δάσσομαι & Poët. δάσσομαι.
Th. δαῖω, diuido.

Ἀποδαμῆν Dor. pro ἀποδη-
μῆν. Sic ἀπίδαμος Dor. pro
ἀποδήμος, vide in ἀποδημέω.

Ἀπιδασμῖος, tributum, cuius
sit diuisio ab ἀποδάσσομαι,
quod vide.

Ἀποδέεγμαι, perf. pass. ab
ἀποδέχομαι. Thema δέχομαι,
capio. f. δέξομαι.

Ἀποδέδεγμένος, ἦ, ον, perf.
part. pass. ab ἀποδέκνυμι,
quod vide.

Ἀποδεδράκασι, 3. plur. perf.
act. à διδράσκω, an fugio. Th.
δράω, facio, f. δράσω.

Ἀποδείκνυμι, demonstro, probō,
ἀποδεικνύς, ὄντος, ὅ, prae se
ferens, præf. part. act.
ἀπέδειξα, a. 1. act. ἀποδέ-
ξαί, a. 1. inf. act. ἀποδέ-
δειγμαί. perf. pass. ἀποδέδεγ-
μένος, approbatus. Th. δεικ-
νυμι vel δεικνύω, ostendo. f.
ξω.

Ἀποδεικτικός, ἄ, ὅ, demonstra-
tivus. ἀποδεικτικῶς, demon-
strativè ab ἀποδείκνυμι, quod
vide.

Ἀποδείξαι, a. 1. inf. act.
ἀποδείξις, εως, ἦ, demonstra-
tio ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδέξεν Ion. pro ἀποδέξεν,
vide in δέξω, excorio.

Ἀποδεκάτω, ὦ, decimo. f. ὠσω.

perf. ἀποδεδεκάτωκα ex ἀπό
& δεκάτω, quod idem. Th.
δέκα, decem.

Ἀποδέχεσθαι Ion. pro ἀποδέ-
χεσθαι, recipere, vide ἀποδέ-
χομαι.

Ἀπ' δέκλος, ἔ, ὅ, dignus qui
admit a ur, acceptus, gratus
ab ἀποδέχομαι, quod vide.

Ἀποδέξαι Ion. pro ἀποδείξαι,
demonstrare, a. 1. inf. act.
verbi ἀποδείκνυμι. Sic ἀπο-
δέξάμενος pro ἀποδείξάμενος,
a. 1. part. m. & sic in
aliis.

Ἀπόδεξις Ion. pro ἀπόδειξις,
demonstratio. Th. δείκνυμι.

Ἀποδέρω, excorio, vide in
δέρω; hinc ἀπόδεσμα, ἄλος,
τό, pellis detracta.

Ἀποδεχθεῖς, ἔνλος, ὅ, a. 1.
part. pass. vide in ἀποδέ-
χομαι.

Ἀποδέχομαι, excipio. f. δέχομαι,
perf. δέδεγμαί, a. 1. ind.
pass. ἀπεδέχθην, & in 3.
plur. ἀπεδέχθησαν. a. 1. m.
ἀπεδέξάμην, a. 1. inf. m.
ἀποδέξασθαι. Ex ἀπό & δέχο-
μαι, f. δέχομαι, capio, accipio.

Ἀποδέχεσθαι, præf. imperat. pass.
ἀποδεχόμενος, præf. part. ab
eodem them.

Ἀποδημέω, ᾧ, peregrè profi-
ciscor. f. ἦσω, perf. ἀποδε-
δήμηκα. a. 1. ἀπεδήμησα, a.
1. part. act. ἀποδημήσας,
αυτος, ὅ ex ἀπό, α, ab &
δημος, ε, ὅ, populus.

Ἀποδήμιος, ε, ὅ, ἦ, peregrè
ageis, absens à patriâ ab
eodem them.

Ἀποδίδειν, ἔν, præf. inf. pro
ἀποδιδόναι ab ἀποδίδωμι,
quod vide.

Ἀποδιδράσκω, vide in ἀπέδρα.

Ἀποδίδωμι, reddo, soluo, do.

f. δάσω, εις, ει, præf. impe-
rat. ἀποδίδοθι, ὅτω. præf.
inf. ἀποδιδόναι. præf. part.

ἀποδίδεις, ὄνλος, ὅ. f. ἀποδώσω.

p. ἀποδέδωκα. a. 1. ἀπέδωκα.

a. 2. ἀπέδων, ὡς, ὦ. a. 2.

imperat. ἀπόδος, solue. 2.

plur. ἀπόδοτε. a. 2. opt.

Att. ἀποδάην, ης, η. a. 2.

sub. ἀποδῶ. a. 2. inf.

ἀποδέσθαι. a. 2. part. ἀποδές,

όνλος. perf. pass. ἀποδέδομαι.

a. 1. pass. ἀπεδέσθην. a. 1.

inf. pass. ἀποδοθήναι, a. 2.

med. ἀπεδέσθην, ε, ὄλο, vendi-
di. Th. δίδωμι, do.

Ἀποδιορίζω, segrego, f. ἴσω.

perf. ἀποδιάρικα, ex ἀπό,

διὰ & ορίζω. Th. ὄρος, ε,
ὅ, terminus.

Ἀποδίω, expello, à δίω pro

διώκω, persequor.

Ἀποδοκιμάζω vel ἄω, reprobo.

f. ἄσω. perf. ἀποδοδοκίμακα.

a. 1. ἀπεδοκίμασα. perf. pass.

ἀποδοδοκίμασμαι. a. 1. pass.

ἀπεδοκιμάσθην. aor. 1. inf.

pass. ἀποδοκιμασθήναι, ex ἀπό

& δοκιμάζω, probō. Thema

δοκέω, videor, censeo.

Ἀποδοθήναι, a. 1. inf. pass. à

δίδωμι, do.

Ἀποδοκῆν, displicere, vide

δοκέω.

Ἀποδοῦμεναι, reddere a. 2. inf.

Aeol. pro ἀποδέναι, ex ἀπό

& δίδωμι, do.

Ἄποδος, a. 2. imperat. & in plur. ἀπόδοτε ab eodem them.

Ἄποδος, 8, ἡ Ion. pro ἄφοδος, abitus, reditus. Th. ὁδός, ἡ, νία.

Ἄποδῶναι, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι, reddo. f. δώσω. p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

Ἄποδῶ, ὡς, ὦ, a. 2. sub. act. ab eodem them.

Ἄποδραῖτι. fuge, aor. 2. imperat. act. vide statim ἀποδραΐν.

Ἄποδραΐν, a. 2. opt. ab ἀποδιδράσκω, aufugio. f. διδράσω, a. 2. ἔδρην tanquam à δρῆμι, a. 1. ἔδρατα & per syncop. ἔδρα, hinc a. 1. part. ἀποδράς. Th. δράω, ὦ, facio. f. ἄσω.

Ἄποδράς, ἀνλος, & ἡ ἀποδραῖσα qui vel quae aufugit; alii volunt esse a. 2. part. act. alii aor. 1 ab ἀπέδρα, per syncop. pro ἀπέδρασα à δράω, facio, vide ἀποδραΐν.

Ἄποδραΐτεια, ας, ε, a. 1. opt. Aeol. ab ἀποδιδράσκω, aufugio. f. δράσω, vide ἀποδραΐν.

Ἄποδρῆναι Ion. p o ἀποδράναι, a. 2. inf. vide in ἀποδράς; hinc ἀπόδρησις Ion. pro ἀπόδρασις.

Ἄποδρῶν praef. opt. Attic. pro ἀποδράωμι, aufugerem, ab eodem them.

Ἄποειπ' pro ἀποείπε, a. 2. imperat. act. ἀποειπεῖν, refutare, a. 2. inf. act. Sic ἀποεῖπον, Poët. a. 2. ind. pro ἀπέπων. ἀποείπη, a. 1. sub. act. ab ἀπό & ἔπω, dico.

Ἄπέργω Poët. pro ἀπέργω ab ἀπέργω, arceo, dirimo. Th. εἶργω, arceo.

Ἄπέρσα, ας, ε, corruptit. a. 1. Aeol. sine augmento ab ἀπέρξω. Thema ερξω. f. 1. Aeol. ἔρσω; hinc ἀπέρσαι pro ἀπέρσαι, f. 1. Aeol.

Ἄποθανεῖν, a. 2. inf. ἀποθάνω, ης, η, a. 2. sub. act. ἀποθανόντος, & in f. g. ἀποθανούσης, gen. fing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, morior. f. 2. m. ἀποθανεμαί, p. ἀποτέθνηκα, a. 2. ἀπέθανον. Th. θνήσκω, morior.

Ἄποθανέαι Ion. pro ἀποθανῆ, vel Atticè ἀποθανεῖ, 2. fing. fut. 2. med. verbi ἀποθνήσκω, morior.

Ἄποθανοῖσα Dor. pro ἀποθανῶσα, mortua, aor. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.

Ἄποθέμενος, a. 2. part. med. ab ἀποτίθημι, depono. Th. τίθημι, pono.

Ἄποθέδαι, rejicere. a. 2. inf. med. ab eodem them.

Ἄπόθεσις, εως, ἡ, dispositio ab ἀποτίθημι, depono.

Ἄποθευόμενος, cursu discessurus. f. 1. part. med. ex ἀπό & θέω, curro. fut. θεύσμαι.

Ἄποθήκη, ης, ἡ, horreum. ἀποθήκας, ὧν, αἱ, horrea ab ἀποτίθημι, in a. 1. act. ἀπέθηκα, deposui; quod in horreo deponantur fruges.

Ἄποθησαυρίζω, recondo, congero pro thesauro. f. ἴσω. p. ἀποτέθησαυρίκα à θησαυρίζω,

quod à θησαυρός, ε, ο, *thesaurus*.

Ἀποθήσομαι, *serponam*, f. i. med. ex ἀποτίθημι, *depono*, quod vide.

Ἀποθλίβω, *opprimo*. f. ψω. perf. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπό & θλίβω. fut. ψω, *premo*.

Ἀποθνήσκει, 3. sing. opt. præf. ἀποθνήσκοντα, acc. sing. part. præf. ab ἀποθνήσκω, quod vide.

Ἀποθνήσκω *morior*. f. 2. med. ἀποθανῆμαι. p. ἀποτέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον, a. 2. sub. ἀποθάνω, ης, η. a. 2. inf. ἀποθανεῖν, a. 2. part. ἀποθανών, ῆσα, ὄν. Th. θνήσκω, *morior*.

Ἀποθροεῖν, *desilire*. Th. θροῶ, *salio*.

Ἀποθῆνται, 3. plur. præf. ind. ab ἀποθέομαι, *ponor*.

Ἀποθρώσκωσιν, *desiliunt*, 3. plur. præf. sub. Ex ἀπό & θρώσκω, *salio*.

Ἀποθύμιος, ε, ο, *ingratus animo* ab ἀπό & θυμός, ε, ο, *mens*; est quasi diversum à mente.

Ἀποικίς, ἴδος, ἦ & ἀποικος, ο, *colonus*, in *coloniam* aliquam *missus*. Ex ἀπό & οἶκος, *domus*; hinc ἀποικίσαι, a. i. inf. *colonos* aliquò *mittere*.

Ἀποινα, τά, *pretia*, loco *poenae* *arbitra* ex α priv. & ποινη, ἦς, ἦ, *poena*; vel ἀποινα quasi ἀφοίνα, *munera*, quæ dantur *φονῆ* ἕνεκα.

Ἀποιναῶν, præf. inf. ab ἀποινάω, *redimo*, vide in ἀποινα.

Ἀποιπέλον, fut. i. dual.

auferent ab ἀποφέρω, f. ἀποιώω. a. i. ἀπήνεκα. Th. Φέρω, *fero*.

Ἀποιώω Dor. pro ἀποιώω, f. i. verbi ἀποφέρω, *aufero*. Th. Φέρω.

Ἀποιοχόμενος, ε, ο, præf. part. & in gen. pl. ἀποιοχομένων. Ex ἀπό & οἰχομαι, *abeo*. f. οἰχίσσομαι.

Ἀποκαθισᾶ, *restituit*, 3. sing. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, ᾶ. vide in ἀποκαθίστημι.

Ἀποκαθίστημι & ἀποκαθιστάω, ᾶ & ἀποκαθιστάνα, *restituo*. fut. ἀποκαλάσῃσω. perf. ἀποκαλέσθηκα. a. i. ἀποκαλέσθησα. a. i. pass. ἀποκαλέσθην, *restitutus fui*. a. i. sub. ἀποκαλάσαθᾶ, *restituar* ex ἀπό & καθίστημι, quod ex καλᾶ & ἴστημι, *sto*.

Ἀποκαθίστων, i. vel 3. plur. imperf. act. ex ἀπό, καλᾶ & ἴστημι, vide ἴστων.

Ἀποκαλύπτω, *detego*, *revelo*. f. ψω. p. ἀποκεκάλυφα, a. i. ἀπεκάλυψα, aor. i. inf. ἀποκαλύψαι. perf. pass. ἀποκεκάλυμμαί. a. i. pass. ἀπεκαλύφθην. a. i. sub. ἀπόκαλυφθᾶ, *revelatus fuero*. a. i. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. fut. i. pass. ἀποκαλυφθήσομαι, ex ἀπό & καλύπτω, *tego*.

Ἀποκάλυψις, εως, ἦ, *revelatio*, *patrefactio* ab ἀποκαλύπτω, quod vide.

Ἀποκαπύω, *efflo*, *exspiro* à καπύω, *flo*, quod à καίπω, *flo*, *spiro*.

Ἀποκαρδοκία, κς, ἦ, *attentio*

expectatio. Εκ ἀπό & καρ-
δοκία, quod à καρδοκίω,
exerto capite exspecto, ex
κάρσα, τὸ, indeclinabile,
caput & δοκίαν, δοκάζω seu
δοκείω, exspecto.

Ἀποκαλάσσειον, *reconcilio. f.*
ζω. perf. ἀποκαλήλαχα, a.
Ι. ἀποκατήλλαξα. Εκ ἀπό &
κάλισσιν, reconcilio & κά-
λάσσειον, reconcilio, quod
ex κάλᾳ & ἀλάσσειον, muto.

Ἀποκατάστασις, *εως, ἡ, restitutio*
ab ἀποκαθίστημι, restituo,
quod vide.

Ἀποκαθίστανται Ion. pro ἀπο-
κάθηνται, *resident, quod ex*
κάθηνται, sedeo. Th. ἡμαι,
idem.

Ἀποκατεστάθην, *ης, ἡ, restitutus*
fui, a. Ι. ind. pass. ab
ἀποκαθίστημι, quod vide.

Ἀποκειμη, *σαι, ται, serponor,*
serponor. ἀποκείται, statutum
est. praef. part. ἀποκείμενος,
η, ον, serpositus, α, um. f.
ἀποκείσομαι, imperf. ἀπεκέ-
μην, σο, το. praef. inf. ἀπο-
κεῖσθαι, ex ἀπό & κείμαι,
jaceo.

Ἀποκεκλέατο Ion. pro ἀπεκέ-
κληντο, 3. plur. plusq. perf.
pass. verbi ἀποκλείω, *occludo,*
quod vide.

Ἀποκεκλεισμένους, *acc. plur.*
part. perf. ab ἀποκλείω, in-
cludo. f. σω. Th. κλείω,
claudio.

Ἀποκεκρυμμένων, *gen. plur.*
perf. part. pass. Hinc ἀπο-
κεκρυμμένως, adverb. ab
ἀποκρύπτω, occulto. f. ψω.

Th. κρύπτω. *futur. ψω. praes.*
Φα. abscondo.

Ἀποκεφαλίζω, *amputo caput,*
decollo. f. ἴσω. perf. ἀποκε-
κεφάλικα, a. Ι. ἀπεκεφάλισα
ex ἀπό & κεφαλῆ, ἧς, ἡ,
caput.

Ἀποκλαίω, *eis, ei, lugeo. Εκ*
ἀπό & κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Ἀποκλάσας Dor. pro ἀπο-
κλείσας, *vide ἀπόκλαζον.*

Ἀπόκλαζον, *exclude Doricè*
pro ἀπόκλεισον, a. Ι. impe-
rat. à κλείω, claudio, f.
κλείσω & Dor. κλάζω, verso
ei in α; hinc a. Ι. ἐκλάζα.
a. Ι. imperat. κλάζον.

Ἀπόκλαρος, *ς, ὁ Poët. &*
Dor. pro ἀπόκληρος, exfors,
ex ἀπό & κληρος, fors.

Ἀποκλήζω & ἀποκληῖω Ion.
& Poët. pro ἀποκλείω, *ex-*
cludo.

Ἀποκλείω, *occludo, f. κλείσω,*
p. ἀποκέκλεικα, a. Ι. ἀπέκ-
κλεισα, aor. Ι. sub. ἀποκλείσω,
ης, ἡ. Thema κλείω, claudio.

Ἀποκομμα, *άλος, τὸ, frustum,*
fragmentum ab ἀποκόπτω,
quod vide.

Ἀποκοπέσις, *gen. sing. f. g.*
aor. 2. part. pass. ab ἀπο-
κόπτω, abscindo, quod vide.

Ἀποκοπή, *ἧς, ἡ, abscissio ab*
ἀποκόπτω, vide statim.

Ἀποκόπτω, *abscindo. f. ψω.*
p. ἀποκέκοφα. a. Ι. ἀπεκο-
ψα. a. 2. pass. ἀπεκόπη. a.
2. inf. pass. κοπήναι. part.
a. 2. pass. κοπέεις, εἶσα, ἐν.
Th. κόπτω, scindo.

Ἀποκορυφῶν ἦ, *paucis rep*

expedire. præf. inf. à κορυφῶ, impleo. Th. κορυφή, ἡς, ἡ, vertex.

Ἀποκόψεν, *abscissurus, f. i. inf. act. ab ἀποκόπτω, quod vide.*

Ἀπόρημος, *8, ὁ, ἡ, præeruptus. Thema κρημνός, ἔ, ὁ, præscriptum.*

Ἀπόκριμα, *ἄλος, τὸ, responsum, decretum ab ἀποκρίνομαι, respondeo. Th. κρίνω, judico.*

Ἀποκρίνασαι, *a. i. inf. med. ab ἀπ. κρίνομαι, respondeo. Th. κρίνω. f. νῶ, discerno.*

Ἀποκριθέντε, *semoti, dual. num. a. i. part. pass. Poët. ab ἀποκρίνομαι. aor. i. pass. ἀπεκρίθην, ab eodem them.*

Ἀποκρίνομαι, *respondeo. fut. i. pass. ἀποκριθήσομαι. perf. pass. ἀπεκρίμαι. a. i. pass. ἀπεκρίθην, ἡς, ἡ, respondi. a. i. imperat. pass. ἀποκρίθητι, ἦτω & in 2. plur. ἀποκρίθητε, respondete. a. i. part. pass. ἀποκριθεῖς, εἶσα, ἐν. aor. i. m. ἀπεκρινάμην, ὦ, ἄλο, respondi. Th. κρίνω, discerno.*

Ἀπόκρισις, *εως, ἡ, responsio. ἀπόκρισιν δίδοναι, responsum dare. in nom. pl. ἀποκρίσεις ab ἀποκρίνομαι, respondeo, quod vide.*

Ἀποκριτικός, *ἡ, ὄν, judicialis, e ab eodem them.*

Ἀποκρέεσαι, *propulsare. Th. κρέω, pulso.*

Ἀποκρυπασκε, *vel ἀποκρύπτεσκε Ion. pro ἀπέκρυψε, 3.*

sing. imperf. act. ab ἀποκρύπτω, abscondo, quod vide.

Ἀπέκρυπτο, *abscondo, f. ψω. p. ἀποκίεψα, a. i. ἀπέκρυψα, a. 2. ἀπέκρυβον. perf. pass. ἀποκίεψμαι, ψαι, πλαι. Thema κρύπτω, fut. ψω. abscondo.*

Ἀπέκρυφος, *8, ὁ, ἡ, absconditus ab eodem them.*

Ἀποκίλεμεν, *interficere, aor. i. inf. Ion. ut & ἀποκίλεμαι, a. i. inf. Dor. pro ἀποκίλειναι, ex ἀπό & κίλεω, interficio. f. κίλεω. p. ἐκίλακα. a. i. ἐκίλενα. a. 2. ἐκίλανον.*

Ἀποκίλανθῆναι, *a. i. inf. pass. ἀποκίλανθῶ, a. i. sub. ab ἀποκίλειω, quod vide.*

Ἀποκίλειναι, *aor. i. inf. vide ἀποκίλειω.*

Ἀποκίλειω, *occido, aboleo. f. ἀποκίλεω. perf. ἀπέκίλακα. aor. i. act. ἀπέκίλενα. a. i. sub. ἀποκίλειω, ἡς, ἡ. a. i. inf. ἀποκίλειναι. part. a. i. ἀποκίλεινας, ἄλος, ὁ. a. 2. ἀπέκίλανον. p. med. ἀπέκίλονα. perf. pass. ἀπέκίλαμαι & ἀπέκίλαμμα, ανσαι, ανλαι, tanquam à perf. act. ἀπέκίλακα. a. i. pass. ἀπέκίλανθην, occisus fui. a. i. inf. ἀποκίλανθῆναι. Th. κίλειω, occido.*

Ἀποκίλενῆτε, *2. plur. f. i. ut ἀποκίλενῆσαι, 3. plur. ejusdem temp. ab ἀποκίλειω, occido, quod vide. ἀποκίλενῆς, fut. i.*

Ἀποκίλινόντα, *acc. sing. præf. part. ex ἀπό & κίλιννμι, occido. Th. κίλειω.*

Ἀποκυέω, *ῶ, gigno. f. ἦσω. p.*

ἀποκεκῆκα, a. i. ἀπεκῆσα, *progeni*. Ex ἀπό & κῆω, ᾧ, *sum gravis*, quod idem cum κῶ, *praegrans sum*, in utero gesto; item osculor.

Ἀποκυλίω, *devolvo*, *imoveo*. f. ἴσω. perf. ἀποκεκύλικα. a. i. ἀπεκύλισα. perf. pass. ἀποκεκύλισμα. Th. κυλίω, *volvo*.

Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, *impedio*.

Ἀπολασχάνω, idem ferè quod λασχάνω, *fortior*.

Ἀπολαμβάνω, *recipio*. f. ἀπολήψμαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. sub. ἀπολάβω, ης, η. perf. ἀπολέληφα & Atticè ἀπέληφα. a. 2. med. ἀπέλαβῆμην, ε, ετο, *abduxi*. Th. λαμβάνω, *arrio*.

Ἀπολαμπρύνω, idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo*. Th. λαμπω, *luceo*.

Ἀπολαμφθέντες, *interclusi*, a. i. part. pass. Ion. pro ἀποληφθέντες; nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι dicunt pro ἀπολελημμένοι, seu ἀπειλημμένοι. perf. part. pass. Ambo apud Herodotum frequenti in usu.

Ἀπέλαυσις, *ews*, ἡ, *fruitio*, ab ἀπολαύω, *fruor*.

Ἀπολαύω, *fruor*, cum genit. ἀπόλαυε, praef. imperat. ἀπολαύσωμεν, i. plur. aor. i. sub. ex ἀπό & λαύω pro λάω, *video*; item *fruor*.

Ἀπολέω Atticè pro ἀπολή, *peribis*, fut. 2. med. ἀπολέω-

μαι, ἢ, εἶται ab ἀπόλλυμι, quod ab ἀπό & ὄλλυμι, f. ὄλέσω, *perdo*.

Ἀπολείπω, *eis*, *ei*, *derelinquo*, *relinquo*. praef. imperat. ἀπόλειπε. praef. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλειφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπών, ὄλος, ὄ. praef. pass. ἀπολείπομαι, η, εται, *reliquus sum*, ex ἀπό & λείπω, *linquo*.

Ἀπολέεις, *perdes*, fut. 2. act. ab ἀπόλλυμι, quod vide.

Ἀπολείθε, 2. plur. fut. 2. med. ut & ἀπολείται, 3. sing. ejusdem temp. ἀπολέμαι ab eodem them.

Ἀπολείχω, *lingo*, *lambendo aufero*. imperf. ἀπέλειχον, ες, ε. f. i. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. a. i. ἀπέλειξα. Th. λείχω, f. ξω. *lambo*.

Ἀπολελαμμένος, perf. part. pass. vide in ἀπολαμφθέντες.

Ἀπολέλαυκα, perf. act. ab ἀπολαύω, *fruor*, quod vide.

Ἀπόλεμος, ε, ὄ, ἡ Poët. pro εἰρηνοποιός, ε, *pacificus*.

Ἀπολέομενος Ion. pro ἀπολέμενος, *periturus*, f. 2. med. verbi ἀπόλλυμι, quod vide; sic ἀπολέοντες pro ἀπολόντες, *perdituri*. fut. act. part.

Ἀπολέσαι, a. i. inf. act. ἀπολέσει, 3. sing. f. i. ἀπολέση, 3. sing. a. i. sub. act. ab ἀπόλλυμι, quod vide.

Ἀπολέσθαι, *perire*, a. 2. inf. med. ab ἀπόλλυμι, quod vide.

Ἀπόλεσαν, *interfecerunt*, 3. plur. a. i. act. Ion. & Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι, *perdo*. f. ἀπολέσω. p. ἀπόλεκα, ex ἀπό & ἄλλυμι, *perdo*.

Ἀπολέσω, vide ἀπόλεσαν.

Ἀπολήγαι, 3. sing. præf. opt. ab ἀπολήγω, *desino*. f. ξω. Th. λήγω, *cessare facio*.

Ἀποληΐζεσθαι, *per latrocinium eripere*, quod à ληΐζομαι, *fortior*. Th. λεία, *as*, ἦ, *praeda*.

Ἀποληται, 3. sing. a. 2. sub. med. ἀπόλωμαι, η, ηται ab ἀπόλλυμι, quod vide.

Ἀποληφθεῖς, a. i. part. pass. ἀπολήψομαι, f. i. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἀπολις, *idos*, ὁ, ἦ, *extorris*, patria *pulsus*. Th. πόλις, *urbs*.

Ἀπολιχμάω, f. ἦσω. *lambendo aufero*, à λιχμάω seu λιχμάζω. Th. λείχω, f. ξω, *lambo*, *lingo*.

Ἀπολλόδωρος, ε, ὁ, *Apollodorus*, nom. propr.

Ἀπόλλυμι seu ἀπολύω, *perdo*. præf. part. ἀπολύων, *onios*, ὁ, *vastator*. f. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. i. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα & Atticè ἀπολάλεκα, præf. pass. ἀπόλλυμαι, *perreo*, *perdor*. f. 2. med. ἀπολύμαι. a. 2. med. ἀπώλομην, ε, εἶο, *perii*. a. 2. sub. med. ἀπόλωμαι, η, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέδαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. præf.

med. ἀπῶλα, Atticè ἀπόλωλα. part. præf. med. ἀπολωλως, ὕια, ὄς. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ἀπόλλυται, 3. sing. præf. pass. ab ἀπόλλυμι, *perdo*, quod vide.

Ἀπόλλων, *ωνος*, ὁ, *Apollo* & in acc. Ἀπόλλωνα, *solem*.

Ἀπολλωνία, *ας*, ἦ, *Apollonia*, nomen urbis.

Ἀπολλωνιάς, *άδος*, ἦ, *Apollini sacra*.

Ἀπολλώνιος Ρόδιος, *Apollonius Rhodius*.

Ἀπόλλως, ὦ, ὁ, nomen viri. in acc. τὸν Ἀπόλλω pro τὸν Ἀπολλών, excipitur à regula.

Ἀπολογεῖται, 3. sing. præf. pass. ἀπολογεῖσθαι, præf. inf. ἀπολογέμενος, ε, ὁ, præf. part. ab ἀπολογέομαι, *defendo sermone*, quod vide.

Ἀπολογέομαι, ἔμαι, *defendo sermone*, *loquor pro alicujus defensione*. imperf. ἀπελογοέμην, ἔμην, ἔε, ἔ, ἔετο, εἶτο. f. ἦσομαι. perf. ἀπολελόγημαι, a. i. med. ἀπελογησάμην. a. i. sub. med. ἀπολογήσομαι. a. i. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπό & λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*. p. m. λέλογα.

Ἀπολογησαμένω, dat. sing. a. i. part. med. ab ἀπολογέομαι, quod vide.

Ἀπολογία, *ας*, ἦ, *defensio*, gen. plur. ἀπολογιῶν, vide ἀπολογέομαι.

Ἀπόλοιτ' pro ἀπόλοιτο, 3.

fing. a. 2. opt. med. ab ἀπόλυμι, *perdo*, quod vide.
 Ἀπολέμα, f. 2. med. ab eodem th.
 Ἀπολέω, abluto. f. ἀπολέσω. perf. ἀπολέσκα. a. 1. ἀπέλσασα. a. 1. med. ἀπέλσαμην, *ablutus fui*. ἀπόλσασαι, *ablutor*. 2. fing. a. 1. imperat. med. Th. λέω, *lauo*. f. σω.
 Ἀπολυμαίνεσθαι, *lustrari*, praef. inf. ab ἀπολυμαίνομαι, *purgor*. f. 2. m. λυμανέμαι ex ἀπό & λύμη, ης, ή, ποχα; vel potius à λῦμα, αἶος, τὸ, *sordes*.
 Ἀπολύσαι, a. 1. inf. act. ab ἀπολύω, quod vide.
 Ἀπολύσασι, 3. plur. a. 1. sub. act. ἀπολυθεῖς, ἐνός, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω, *dimitto, libero*, quod ex ἀπό & λύω, *soluo*.
 Ἀπολύτρωσις, εως, ή, *redemptio curptivi* ab ἀπολύτρώω, quod à λυτρώω, *redimo*. Th. λύω, *soluo*.
 Ἀπολύω, *dimitto, absoluo, libero*, imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, a. 1. imperat. ἀπέλυσον. a. 1. sub. ἀπολύσω, ης, η. a. 1. inf. ἀπολύσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, ανός, ό. ἀπελύοντο, 3. plur. imperf. pass. *digressi sunt*. ἀπολέλυμαι, perf. pass. ἀπελύθην, a. 1. pass. & in 3. plur. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. ἀπολυθῶ, ης, η. & in 2. plur. ἀπολυθῆτε. a. 1. part.

pass. ἀπολυθεῖς, εῖσα, ἐν. Th. λύω, *soluo*.
 Ἀπόλωλα, ας, ε, *perii*, perf. med. & in 1. plur. ἀπολώλαμεν ab ἀπόλυμι, quod vide.
 Ἀπολωλεκέμαι, perf. inf. act. & ἀπολωλέμαι, perf. inf. med. ab eodem th.
 Ἀπολωλός, quod *perierat*. perf. part. med. n. g. ab eodem them.
 Ἀπομάσσομαι, *abstergo*. f. ἀπομάζομαι. Ex ἀπό & μάσσω, idem. f. ζω. p. μέμαχα. a. 1. ἔμαξα.
 Ἀπομαλαίξειν, *crepitem ventris emitere* quod à μαλαίζω, *inertio*, hec à μάτατος, *vulpis*. Th. μάτην, *adverb. frustra*.
 Ἀπομάχεσθαι, *repugnare à μάχομαι, pugno*.
 Ἀπομείρεται, *sortitur*, 3. praef. ind. Ex ἀπό & μείρω, seu potius μείρομαι, *partior*. praet. pass. μίμαρμαι & Atticè εἴμαρμαι. praet. m. ἔμμορα, pro μέμορα.
 Ἀπομηκύνω, *prolongo*. f. νῶ. p. γκα, ex ἀπό & μήκος, εος, τὸ, *longitudo*.
 Ἀπομηνίσαντος, *irati*, a. 1. part. act. ab ἀπομηνίω, f. ίω. p. κα ex ἀπό & μήνις, ιος, ή, ίρα.
 Ἀπομιμῆσθαι, praef. inf. ab ἀπομιμέομαι, *imitor*. part. praef. ἀπομιμέμενος. Th. μιμέομαι, *imitor*.
 Ἀπομνημόνευμα, αἶος, τὸ, *dicuntur memorabile*, gen. pl.

ἀπομνημονευμάτων ἀ μνημονεύω, memor sum, quod ἀ μνάομαι, recorder.

Ἀπομνησικακῆν, memoriam injuriarum acceptarum servare; quod ex ἀπό, μνάομαι, recorder & κακός, malus.

Ἀπμνύειν Poët. pro ἐπομνύειν, interposito jurejurando aliquid affirmare. Th. ὀμνυμι, juro.

Ἀπομόργνυμι vel ἀπομόργνυμαι, abstergo ex ἀπό & μόργνυμι, quod pro ὀμόργνυμι, idem; hoc autem ab ἀμέργω, premo, exsugo mutato α in ο.

Ἀπομυδέω, dissuadeo, prohibeo, imperf. pass. ἀπεμυδεόμην. Th. μῦθος, ε, ὄ, verbum.

Ἀπόνανλο, potiti sunt, freti sunt, imperf. pass. ab ἀπόναμαι seu ἀπόνημα, fruor. ex ἀπό & ὄνημι, juvo, profum. f. ὄησω.

Ἀπονάσσωσι Poët. gem. σσ, pro ἀπονάσωσι, a. i. sub. ab ἀπονάω, ad habitandum me confero, migrare facio. Th. νάω, habito.

Ἀπονέεσθαι, redire. præf. inf. ab ἀπονόομαι. Th. νέω, eo.

Ἀπονέμω, tribuo. fut. i. ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω, distribuo.

Ἀπονενημένος, desperatus, perf. pass. ex ἀπό & νοέω, cogito.

Ἀπονέστερος, ε, ὄ Poët. pro ἀπονώστερος, ε, ὄ, minus laboriosus ex α priv. & πόνος, ε, ὄ, labor. Th. πένομαι, labore.

Ἀπονῆμι, fruor, præf. ind. quod ab ὄνημι, juvo, profum. f. ὄησω.

Ἀπονῆσι, sine labore, hinc superl. ἀπονητότατα, facillimè. adverb. ex α priv. & πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro.

Ἀπονικῆσαι, a. i. inf. act. verbi νικάω, vinco. f. ἦσω.

Ἀπονίζω, quod ἀ νίζω, lingua Tarentinorum pro νίπιω, lauo, proprie de manibus.

Ἀπονοσάσας Dor. pro ἀπονοσήσας, quod vide.

Ἀπονοσήσας, αἶλος, ὄ. a. i. part. act.

Ἀπονοσήσειν, f. i. inf. verbi ἀπονοσέω, redeo alicunde. Thema νοσέω, redeo. f. ἦσω.

Ἀποξύσας, abradens, a. i. part. verbi ἀποξύω, f. ύσω. Th. ξέω, rado.

Ἀποπάλέω, à via recedo. Th. πάλέω, calco.

Ἀποπαύειν, abstinere, præf. imperat. Ion. pro ἀποπαύειν. ἀποπαύσεσθαι, f. i. inf. med. ab ἀποπαύομαι. Thema παύω, esse. a. 2. ἔπαον.

Ἀποπειρα, ας, ἦ, experientia; hinc ἀποπειρεῖσθαι, experiri. Th. πείρα, ἦ, idem.

Ἀποπέμπειν, remittere. præf. inf. ἀπόπεμψις, ἦ, dimissio. Ex ἀπό & πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἀποπεμψῆ Dor. pro ἀποπέμψει, remittet. fut. i. verbi πέμπω, mitto.

Ἀποπίπλω, decido. f. ἀποπίλωσω.

- ρ. ἀποπέπλωκα. a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπλω, caelo.
- Ἀποπλανᾶω, seduco. f. ἤσω. p. ἀποπεπλάνηκα. praef. pass. ἀποπλανᾶομαι, aberro. perf. pass. ἀποπεπλάνημαι, sai, ται. a. 1. pass. ἀπεπλάνηθην, erravi. Th. πλάνη, ης, ἡ, error.
- Ἀποπλέειν, remeare, repavigare, praef. inf. Poët. pro ἀποπλέειν, verbi ἀποπλέω. Thema πλέω. f. πλεύσω, navigo.
- Ἀποπλέω, navi discedo, soluo. f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. aor. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω, navigo.
- Ἀπόπλοος, ε, ὁ Ion. pro ἀπόπλος, discessus, quod ab ἀποπλέω, quod vide.
- Ἀποπλύνω, abluo. f. υνῶ. perf. ἀποπέπλυκα. aor. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω, lavo.
- Ἀποπλώειν Ionic. pro ἀποπλέειν, vide in ἀποπλέω.
- Ἀποπνεύσσεια pro ἀποπνεύσεια, praef. part. f. g. Poët. ab ἀποπνέω, respiro. Th. πνέω, spiro. f. πνεύσω.
- Ἀποπνιγησόμενος, f. 2. part. pass. ab ἀποπνίγω, suffoco, quod vide.
- Ἀποπνίγω, suffoco. f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. a. 1. ἀπέπνιξα. a. 2. ἀπέπνιγον. perf. pass. ἀποπέπνιμαι, aor. 2. pass. ἀπεπνίγην. f. 2. pass. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω, f. ξω. suffoco.
- Ἀποπνίξαις, a. 1. part. act. ab ἀποπνίγω, quod vide.
- Ἀπόπροθεν & ἀπόπροθι, et ἀπόπροθεν, adverb. procul. Thema προ, ante.
- Ἀποπρίάμενος, aor. 2. part. med. ab ἀφίπριαμαι, avolo. Ex ἀπό & ἵπριαμαι, volo. f. πρήσομαι. a. 2. ἔπτην. aor. 2. med. ἐπρίαμην. part. a. 2. πρίάμενος.
- Ἀποπρίανέειν, respicient ad. 3. plur. praef. ind. ab ἀπό, rursum & ὀπρίανω. video, cerno ab ὀπριομαι, idem.
- Ἀποπτήναι, a. 2. inf. act. ab ἔπτην, a. 2. vide in ἀποπρίάμενος.
- Ἀποπύουσι, respuunt, 3. plur. praef. Ex ἀπό & πύω, spuo. f. πύσω. p. ἐπυκα. a. 1. ἐπύσα.
- Ἀπορα pro ἀπορον, ἀδύνατον, impossibile, vide in ἀπορία.
- Ἀπορεῖ, 3. sing. praef. ab ἀπορέω, dubito, destitutus sum, praef. part. ἀπορεῶν, εντος. Th. πείρω, transeo.
- Ἀπορέομαι, dubito, perplexus sum. f. ἤσομαι. perf. ἠπόρημαι à πόρος, via, quod à πείρω, transeo.
- Ἀπόρητος, ε, ὁ, ἡ, non vastatus, incolumis, qui dirui non potest. Ex α priv. & πέρθω, vasto. p. m. πέπορθα.
- Ἀπορία, ας & Ion. η, ἡ, inopia consilii ab ἀπορος, ε, ὁ, ἡ, inuius; item hebes, inops consilii, pauper ex α priv. & πόρος, ε, ὁ, meatus, à praet. med. πέπορα verbi πείρω, transeo. Qui enim

dubitat, ei non patet via, per quam transeat ad id, quod intendit.

Ἀπορῦνυμαι, concitatae, praef. part. pass. f. g. plur. num. in m. g. ἀπορῦνυμενος. Ex ἀπό & ὄρῃσι feu ὄρῃσιμα, pro ὄρω, excito. f. ὄρω & ὄρω.

Ἀπόρῃσε, irrui, a. i. ind. act. ab ἀπορῃσω, f. ἔσω. p. ἀπόρῃσκα ex ἀπό & ὄρω, excito.

Ἀπορῃγαίην, ης, η, aor. 2. opt. pass. verbi ἀπορῃγγυμι, dirumpo. f. ἔω. Th. ῃῃσω feu ῃῃγγυμι, frango. fut. ῃῃω. a. 2. ἔρῃγαγον.

Ἀπορῃαίνω, spargo. Th. ῃαίνω, p. fundo.

Ἀπορῃαίσειν, f. i. inf. act. ab ἀπορῃαίω, destruo; item careo. Th. ῃαίω, profligo. f. σω. perf. ἔρῃαίκα.

Ἀπορῃάπην, refuere; hinc a. i. part. ἀπορῃάψας. Th. ῃάπην, suo.

Ἀπορῃέω, d. fluo. praef. ind. à ῃέω, fluo. f. ῃεύσω.

Ἀπορῃήξας, & in f. g. ἀπορῃήξασα, abrumpens. a. i. part. act. Ex ἀπό & ῃήγγυμι, vel ῃήσω, frango. f. ἔω.

Ἀπορῃήλα ποιέειν, interdicere, silentio suppressere à ῃέω, dico.

Ἀπορῃίπην, abjicio. f. ψω. perf. ἀπέρῃιφα. a. i. ἀπέρῃιφα. a. 2. ἀπέρῃιπον. a. i. part. ἀπορῃίψας, ανλος, ό. Ex ἀπό & ῃίπην, projicio. f. ψω. p. φα. p. m. ἔρῃιπα.

Ἀπορῃίψαντα, a. i. part. act. acc. sing. ἀπορῃίψοντι, projecturo, dat. sing. f. i. part. act. ab ἀπορῃίπην, quod vide.

Ἀπορῃύω, gen. sing. ab ἀπορῃύλος, ε, ό, deorsum fluens ab ἀπορῃύω. Th. ῃύω, idem cum ῃέω, fluo.

Ἀπορῃώξ, όκη ή. Substantivè accipitur pro rivo; item stilla, propagine. Adjectivè, abruptus, derivatus ab ἀπορῃέω, defluo. Th. ῃέω, fluo; alii ab ἀπορῃήσω, erumpo.

Ἀπορῃανίζω, orphanum reddo. f. ἴσω. praet. ἀπαρῃάνισα. a. i. praet. ἀπαρῃάνισμα. a. i. part. pass. ἀπαρῃανίδην. a. i. part. pass. ἀπαρῃανίδεις, ἔνλος, ό ex ἀπό & ὄρῃανός, ε, ό, pupillus.

Ἀπόρῃως κείναι, inopem esse ab ἀπόρῃος, pauper, vide in ἀπορία.

ἈΠΟΣ, eos, τός, labor; item altitudo ab ἀπό, remotiorem notante.

Ἀποσβέσσωσι, extinguant, a. i. sub. act. Poet. ab ἀπό & σβέννυμι. f. σβέσω. p. ἔσβηκα. a. 2. ἔσβην.

Ἀποσειύμενος & ἀποσειέειν legitur apud Herodotum; sed an non legendum, ἀποσειέμενος pro ἀφοσειέμενος, sanctè et religiosè perficiens. Sic ἀποσειέειν pro ἀφοσειέειν, quod ab όσιος, ε, ό, sanctus.

Ἀποσειέόμενος, spoliatus, a. i.

- part. med. ex ἀπό & σείω, quatio. f. σείσω.
- Ἀποσημαίνεσθαι, designare, quod à σημαίνω, significo. Th. σῆμα, signum.
- Ἀποσκευάζομαι, vasa aufero, remoueo, sarcinas colligo. f. i. med. ἀσομαι. præt. pass. ἀπεσκευάσμαι. a. i. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπό & σκευάζω, instruo, quod à σκευός, eos, τό, vas.
- Ἀποσκήψας, ἀνλος, ό, a. i. part. ab ἀποσκήπτω, euado. Th. σκήπτω, cado.
- Ἀποσκίασμα, ἄλος, τό, obumbratio ab ἀποσκιάζω, obumbro, f. ἄσω. p. ἀπεσκίακα. perf. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά, ἄς, ή, umbra.
- Ἀποσκυλάω, Poët. idem ac ἀποσυλλάω, dispolio, vide ἀποσυλλάσσαι.
- Ἀποσοβέω, abigo, repello. Th. σοβέω, f. ήσω, idem.
- Ἀποσπάω, abstraho, educo, euello. f. ἄσω. perf. ἀπέσπακα, a. i. ἀπέσπασα, a. i. part. ἀποσπάσας. perf. pass. ἀπέσπασμαι, a. i. pass. ἀπέσπάδην. a. i. part. pass. ἀποσπαθεῖς, εῖσα, έν. Th. σπάω, traho.
- Ἀπίσπορος, satus ab aliquo. Ex ἀπό & σπείρω, sero, femino. fut. εῶ. p. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.
- Ἀπόσα pro ἀπόσαδι, vel ἀπόσηδι, abjiste. a. 2. imperat. ab a. 2. ind. ἀπέστην ab ἀφίστημι. Th. ἴστημι, sto.
- Ἀποσαδόν, eminus, adverb. ex ἀπό & ἴστημι, sto.
- Ἀποσαύξασσα, stillans, præf. part. f. g. Ex ἀπό & σαίξω. f. ζω. stillo.
- Ἀποσαός, ἀνλος, ό, in acc. ἀποσαύλα, a. 2. part. act. ab ἀφίστημι, discedo.
- Ἀποσασία, ἄς, ή, defectio ex ἀφίστημι, quod ex ἀπό & ἴστημι, sto.
- Ἀποσασίον, ε, τό, repudium, discessio, libellus repudii ab ἀφίσταμαι, abscedo, deficio. Th. ἴστημι, sto.
- Ἀπόσασις, εως, ή, abscessio, defectio, in acc. ἀπόσασιον, ab eodem them.
- Ἀποσεγάζω, tectum remoueo, detego. f. ἄσω. p. ἀπεσεγάκα. a. i. ἀπεσεγάσα à σέγη, ης, ή, tectum. Thema σέγω, teco.
- Ἀποσεΐλασα, a. i. part. act. f. g. verbi ἀποσεΐλλω, quod vide.
- Ἀποσεΐχω, abeo, reuertor. Ex ἀπό & σείχω, propriè ordine eo, incedo. f. i. σείξω. p. ἔσειχα, a. 2. ἔσιχον.
- Ἀποσεΐλλω, eis, ei, ablego, mitto. f. εἰλῶ. p. ἀπέσελκα. a. i. ἀπέσειλα. a. 2. ἀπέσελον. perf. pass. ἀπέσελμαι. aor. 2. pass. ἀπεσεάλην. aor. 2. sub. pass. ἀποσεαλῶ. a. 2. part. pass. ἀποσεαλεῖς, έντος, ό. præt. med. ἀπέσελα; unde est ἀπόσεολς, ε, ό, legatus, &c. Th. σείλλω, mitto.
- Ἀποσενία, f. ὦσα, angustum

reddo, quod à *σενόω*, angusto.

Th. *σενός*.

Ἀποστρέω, ὦ, damno afficio, privo. f. ἦσω. perf. ἀπεστρέηκα. aor. 1. ἀπεστρέησα. a. 1. sub. ἀποστρέσω, ης, η. perf. pass. ἀπεστρέημαι. perf. part. pass. ἀπεστρέημένος, privatus. Th. *στρέω* privo.

Ἀποστρέγω, non amo, odio prosequor, quod ex ἀπό priv. & *τρέγω*, naturali charitate complector. a. 1. inf. *τρέξαι*.

Ἀπιστήναι, a. 2. inf. act. ab ἀπίστημι, discedo, deficio. f. ἀποστήσω. a. 2. ἀπίστην. Th. ἴστημι, ἴστο.

Ἀποστήσαι, abduxisse, a. 1. inf. act. ἀποστήσω, f. 1. ind. ab ἀπίστημι, quod vide.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. vide ἀποστήσαι.

Ἀποτίλλω, splendo; hinc ἀποτίλλοντες præf. part. f. ψω. p. ἀπέσιλφα. Th. *τίλλω*, idem.

Ἀπίσχε, abi, a. 2. imperat. ab ἀποσείχω, abeo, quod à σείχω. f. *ξω*. ordine ev. a. 2. *ἔτιχον*.

Ἀποσολή, ἦς, ἦ, apostolatus ab ἀπόσολος, ε, ὁ, apostolus, legatus, quod ab ἀποσέλλω, ablego, id quod vide.

Ἀπόστολον, ε, τὸ, pro navigio apud Herodot. vide ἀποσολή.

Ἀποσοματίζω, propriè memoriter recito; item allicio ad loquendum. f. ἴσω. perf. ἀπεσομάτιστα. a. 1. ἀπεσομάτισσα ex ἀπό & σῶμα, αἶος, τὸ, os.

Ἀποστραφείην, ης, η, a. 2. opt.

pass. ἀποστραφῆς, a. 2. part.

pass. ἀποστραφῆς, averteris, a. 2. sub. pass. ab ἀποστρέφω, averto, quod vide.

Ἀποστραφῆσθαι, f. 2. ind. pass. vide ἀποστραφείην. ἀποστράφῃ, a. 2. imperat. pass.

Ἀποστρέφω, averto, refero. f. ψω. p. ἀπέστρεφα. a. 1. ἀπέστρεφα. a. 1. imperat. ἀπέστρεψον, ἀτώ. a. 2. ἀπέστρεφον. in pass. præsent. ἀποστρέφομαι, η, εταί, aversor. a. 2. pass. ἀπέστράφην, & in 2. plur. ἀπέστράφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Thema στρέφω, verto. f. ψω. p. m. ἔτροφα.

Ἀποστρέψας, ἀνίς, ὁ, avertens, a. 1. part. act. ἀπόστρεψον, a. 1. imperat. act. ab ἀποστρέφω, quod vide.

Ἀποσροφή, ἦς, ἦ, refugium ab ἀποστρέφω, quod vide.

Ἀποσυγέω, ὦ, abhorreo, aversor cum accus. Ex ἀπό & συγέω, odio prosequor. f. σύζω ab inusitato σύγω; hinc σύξ, συγός, ἦ, Styx.

Ἀποσῶ, ἦς, ἦ, a. 2. sub. act. ab ἀπίστημι, discedo, quod vide.

Ἀποσυλάσσαι Dor. pro ἀποσυλήσσαι, praedari et auferre ab aliquo quid. a. 1. inf. verbi συλάω, praedor. f. ἦσω. Th. σύλη, ης, ἦ, praeda.

Ἀποσυνάγωγος, ε, ὁ, ἦ, synagoga motus, ex α priv. & συναγωγή, ἦς, ἦ, conventus, synagoga à συνάγω, colligo, quod vide. Th. ἄγω.

Ἀποσφραγείς, ένλος, ό, a. 2.
part. pass. ab ἀποσφάζω,
jugulo. Th. σφάζω vel τρω,
jugulo. f. ζω. a. 2. εἴσφραγον.

Ἀποσφρακελίσειν, putrefacere.
Thema σφάκελος, s, ό, gan-
graena.

Ἀποσφάλλω, à via errare fa-
cio, subverto, seduco. Th.
σφάλλω, decipio.

Ἀποσφάζειν, f. i. inf. à
σφάζω vel σφάττω, mactō.
f. ζω. p. χα.

Ἀποσφήλειε, aberrare faceret.
a. i. opt. Aeol. verbi ἀπο-
σφάλλω. fut. λῶ. p. εἴσφαλκα.
a. i. εἴσφηλα.

Ἀποχεῖν, abstinere, a. 2. inf.
act. ab ἀπέχω, quod vide.
Thema ἔχω, habeo.

Ἀπέχεο, abstinere pro ἀποχεῖ,
aor. 2. imperat. med. ab
ἀπέχω.

Ἀποχήσονται, arcebunt, 3. plur.
f. i. ind. ab eodem them.

Ἀποχιζειν, separare. Thema
χιζω, findo.

Ἀποχολάζειν, vacare rei alicui,
quod à χολάζω, otior. Th.
χολή, ή, otium.

Ἀποσωθῆναι, a. i. inf. pass.
ab ἀπσωζω, quod à σώζω,
servo. Th. σώος, ό, salvus.

Ἀπότακτος, ό et ή, ad certum
usum sepositus. Th. τάσσω,
ordino.

Ἀπλάσσομαι vel Attic. τάτ-
τομαι, propriè dimitto cum
mandatis cum dativ. item,
valedico. f. ἀξομαι. perf.
ἀπλέταμαι. aor. i. m ἀπε-
ταξάμην, valedixi. aor. i.

inf. m. ἀπολάξασθαι. Th.
τάσσω vel τάττω, ordino.

Ἀποσκηνῶ, orabor. a. i.
sub. pass. verbi ἀποσκηνόω,
quod à τέκνον. Th. τίκτω,
pario.

Ἀποτελέω, ᾧ, perficio. f. ἔσω.
p. ἀποτελέεκα. perf. pass.
ἀποτετέλεσμαι. a. i. pass.
ἀπέτελεθην. a. i. part. pass.
ἀποτελεθεῖς, εἶσα, έν, consum-
matus, a, um. Th. τέλος,
eos, τό, finis.

Ἀποτέμνω, vide ἀποτεμών.

Ἀποτεμών, fut. i. part. act.
ab ἀποτέμνω, abscindo. Th.
τέμνω, secō. f. i. τεμῶ. p.
τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. p. m.
τέτομα.

Ἀπό τευ, pro ἀφ' ἑ vel ἀπό
τῆ, Ion.

Ἀπόλλω, evello pilos. Th.
τίλλω, vello; hinc ἀπέτιμα,
αἶλος, τό, laceramentum, frustum.

Ἀποτιμᾶν, aestimare, mulctare.
Thema τίω, honoro, punio;
hinc ἀπότιμος, inglorius.

Ἀποτινάξασθαι, a. i. inf. med.
ab ἀποτινάσσω, excutio. f.
άξω. p. ἀποτινᾶσχα. a. i.
ἀπετινάξα. a. i. imperat.
ἀποτινάξεν, άτω. a. i. part.
ἀποτινάξας, ανλος, ό. Th.
τινάσσω. f. ζω. quatio.

Ἀποτινύμενος, s, ό, ulciscens,
praef. part. m. ab ἀποτινυ-
μαι,σαι, ται vel τίννυμι,
idem quod thema τίω, pu-
nio, honoro. f. τίσω.

Ἀποτίνω, dependo. f. ἀπότισω,
p. ἀποτέτικα. a. i. ἀπέτισα,

- ex ἀπό & τίω, pro τίω, *persolio, luo, etc.*
- Ἀπόισάμενος, a. i. part. med. ἀποτίσας, a. i. part. act. ab ἀπότιω, *remunero. Th. τίω, honoro, vel punio.*
- Ἀπόισται, *luet, f. i. ind. ἀποτίσῃ, luet, 3. person. aor. i. sub. act. ἀποτίσομεν, i. plur. fut. i. act. ab eodem them. τίω, punio.*
- Ἀπολήξας, a. i. part. act. ab ἀπολήγω feu ἀπολήσσω *abscindo. f. ξω. a. 2. pass. ἐτμάγην, quod ex ἀπό & τμήσσω, idem cum τμάω, seco, scindo. Th. τέμνω, seco.*
- Ἀπολομῶω, ᾧ, *audacia utor. f. ἦσω. p. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἦ, audacia.*
- Ἀπολομία, ας, ἦ, *severitas ab ἀπότομος, 8, ὁ, ἦ, abruptus; sic πέτρα ἀπότομος, rupes praerupta. per metaph. severus, durus, hinc ἀπόλεμος, severè, praecisè. Th. τέμνω, seco.*
- Ἀπόλος, ὁ, ἦ, *qui sine potu vivit. ὕδωρ ἀπόλον, aqua ad potandum minimè bona, ex ἀ priv. & πίνω, bibo.*
- Ἀπορρεπτικός, ἦ, ὄν, *dissuasorius, a, um ab ἀπορέπω, quod vide.*
- Ἀπορέπω, *averto, dehortor. f. ψω. p. ἀποτέρεφα. a. i. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτρεπον. praef. pass. ἀπορέπομαι, aversor, repudio cum accus. Th. τρέπω, verto.*
- Ἀποροπαάδαγ, *praef. inf. Poët. pro ἀποροπαάδαγ ab*
- ἀποροπαάομαι, aversor, declino, quod à τροπάω pro τρέπω, verto. f. ψω.*
- Ἀποροπιασμός, 8, ὁ, *aversatio ab ἀποροπαάομαι, aversor, quod vide in ἀποροπαάαδαγ.*
- Ἀπότροπος, ὄκει ἦ, *injucundus, et declinatione dignus, quod ab ἀποτρέπομαι, aversor. Th. τρέπω, verto.*
- Ἀπότροφος, 8, ὁ, *qui procul à parentibus nutritus fuit. Th. τρέφω, alo.*
- Ἀποτυχεάνω, *aberro. f. τεύξομαι, a. 2. ἐτυχον; inde a. 2. part. ἀποτυχῶν ex ἀπό & τυχεάνω, adipiscor cum genit. f. τεύξομαι. p. τέτευχα.*
- Ἀποτύπτεδαγ, *verberandi finem facere. Th. τύπῳ, verbero.*
- Ἀποτυχία, ας, ἦ, *speifrustratio, repulsa ab ἀποτυχεάνομαι, frustror. Th. τυχεάνω, sum.*
- Ἀποτυχῶν, a. 2. part. act. *vide in ἀποτυχεάνω.*
- Ἀπυράμενος, *privatus, per syncop. pro ἀπυρισάμενος, a. i. part. m. ab ἀπυρίζω, Ion. pro ἀφορίζω, extermino. ab ὄρος, 8, ὁ, terminus vel ab ὄρος, eos, τὸ & Ionice ἔρος, eos, το, mons.*
- Ἀπύρας, *auferens, a. i. part. pro ἀπυρίσας, per syncop. Aeolic. ab ἀπυρίζω pro ἀφορίζω ab eodem them.*
- Ἀπυσία, ας, ἦ, *absentia. deriv. à part. ἀπών, ἔσα, ὄν, absens, verbi ἀπειμι, absum. Th. εἶμι, sum.*
- Ἀποφαίνω, *ostendo, in lucem*

profero; hinc ἀποφαίνεσθαι,
 præf. inf. pass. ἀποφαινόμε-
 γος, ε, & in plur. n. g.
 ἀποφαινόμενα. Th. φαίνω,
 ostendo, etc. f. φανῶ.
 Ἀποφανῶμεν, 1. plur. fut. 1.
 ind. ab ἀποφαίνω, quod
 vide.
 Ἀποφανήκως, enuntians, enun-
 ciativus, adject. verb. ab
 ἀποφαίνω, quod vide.
 Ἀπ' φάδε, renuntiate. a. 2.
 imperat. m. ab aor. 2 med.
 ἐφάμην verbi φημί, dico.
 Ἀπόφασις, εως, ἡ, dictio, sen-
 tentia, enuntiatio. in nom.
 pl. ἀποφάσεις, & in dat. pl.
 ἀποφάσεσι ab ἀποφαίνω,
 ostendo. Th. φαίνω, idem;
 vel ut alii volunt, ab
 ἀπίφημι, in comp. ex φάω,
 dico.
 Ἀποφέρω, abduco, asporto. f.
 ἀποίσω, a. 1. ἀπήνεκα. a. 2.
 ἀπήνεγκον. a. 1. pass. ἀπ-
 ηνέχην. a. 1. inf. pass. ἀπ-
 ενεχθῆναι, asportari. a. 2. inf.
 act. ἀπενεκεῖν, perferre. Th.
 φέρω, fero.
 Ἀποφύγω, effugio. f. ἀποφύ-
 ζομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2.
 opt. ἀποφύγμι, οis, οι. a.
 2. part. ἀποφυγών, ἴντος,
 inf. a. 2. ἀποφυγεῖν. Thema
 φεύγω, fugio.
 Ἀπίφημι, nego, quod ex ἀπό
 & φημί, dico.
 Ἀποφθέγμαι, eloquor. fut.
 γέξομαι. a. 1. med. ἀπεφθεγ-
 ξαμην, ω, αλο ex ἀπό &
 φθέγσομαι, loquor.
 Ἀποφθέγμασιν, dat. plur. ab

ἀπόφθεγμα,τος, τς, αροφθηγμα
 ab ἀποφθέγσομαι, quod vide.
 Ἀπ'φθίμενος, præf. part. per
 syncop. pro ἀποφθιόμενος,
 ab ἀποφθίω, perdo. Th. φθίω
 vel φθέω, corrumpo.
 Ἀποφθινύθεσι, 3. plur. ind.
 act. à φθινύθω, perdo. Thema
 φθέω, corrumpo.
 Ἀποφθίσει, perdidit, 3. sing.
 a. 1. act. opt. Aeolicè pro
 ἀποφθίσαι, à φθίω seu φθέω.
 Ἀποφθιδω pro ἀποφθιδω,
 præf. imperat. ab ἀποφθί-
 ομαι ex eodem th.
 Ἀποφλαυρίζασα Dor. pro
 ἀποφλαυρίσασα, aor. 1. part.
 act. f. g. verbi ἀποφλαυρί-
 ζω, floccifacio, quod à φλαυ-
 ρίζω Att. pro φαυρίζω,
 floccifacio. Th. φάυλος, ε,
 ο, vilis.
 Ἀποφορή, ἡς, ἡ, tributum. Ion.
 φόρες, idem. Th. φέρω.
 Ἀποφώλιος, ε, ο et ἡ, irritus,
 vanus, monstrosus ab ἀπό &
 φωλεός seu φωλεά, ἡ, lus-
 trum, antrum.
 Ἀποχειρεδίατες, ο, ἡ, qui mani-
 bus propriis victum sibi pa-
 rat ex ἀπό, χεῖρ, manus
 & βίος, ο, vita.
 Ἀποχεράν, Ion. satis esse. ἀπο-
 χεῖρά μοι, mihi sufficit, quod
 ab ἀποχεράω, vide ἀπόχη.
 Ἀποχερωμενος Ion. pro ἀπο-
 χρωμενος, contentus, ut &
 ἀποχεῖναι, contentum esse.
 vide statim ἀπόχη.
 Ἀπόχη, sufficit, impersonale
 ab inulitato ἀπόχημι, ης,
 ησι & per apocopen, ἀπόχη;

unde inf. ἀποχρῆν pro ἀποχρῆναι, satis esse. fut. ἀποχρήσει, satis erit. particip. ἀποχρῶν, & in f. g. ἀποχρῶσα, quod à χράω. f. ἦσω. commodo, mutuum do.

Ἀποχρησις, εως, ἡ, propriè consumptio rei per usum, item usus ab ἀποχράομαι, abutor; item utendo consumo. f. ἦσομαι. p. ἀποκέχρημαι. Th. χράω. commodo.

Ἀποχωρέω, ῶ, discedo. f. ἦσω. p. ἀτοκεχώρηκα. a. i. ἀπεχώρησα. a. i. part. ἀποχωρήσας, αντος ο, quod ex ἀπό & χωρέω, cedo, accedo, capio.

Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, separo. f. ἴσω. perf. ἀποκεχώρικα. a. i. pass. ἀπεχωρίσθην, discessi. a. i. inf. pass. ἀποχωριθῆναι ex ἀπό & χωρίς, sine, scorsum.

Ἀποψις, ἡ, aspectus. Th. ὄπλομαι, video.

Ἀποψύχω, exanimor, exspiro, animo concido. f. ἕω. p. ἀπέψυχα. a. i. ἀπέψυξα. Th. ψύχω, frigefacio.

Ἀπόμνυς, jurabas, imperf. Poët. pro ἀπάμνυς ab imperf. ἀπάμνυν, verbi ἀπάμνυμι, quod ex ἀπό & ὄμνυμι, juro. f. ὁμόσω. p. ὠμοκα.

Ἄπρακτος, ε, ὁ, nihil agens, ex α priv. & πράσσω seu πράττω, facio. f. ἕω.

Ἄπρεπής, neutr. ab ἀπρεπής, εος, ες, ὁ, ἡ, indecorus. in dat ἀπρεπέϊ ex α priv. &

πρέπει, decet vel πρέπω, decorus sum.

Ἄπρηκίσι, dat. plur. Ion. ab ἀπρηκτος pro ἀπρακτός, ε, ὁ, inf. ctus à πράττω seu σσω, facio.

Ἄπριάτην, adverb. non redemptè. vel est adject. acc. sing. ab α priv. & πριάμαι, emo.

Ἄπριζ, tenaciter, ut velut ferra defecari nequeat, est que ab α priv. & πρίζω, seco.

Ἀπρόθυμος, ὁ, ἡ, non promptus ex α priv. & πρόθυμος, promptus. Th. θυμός, animus.

Ἄπροικος, ε, ὁ et ἡ, dotis expers ex α priv. & προίξ, & per synæresin προίξ, κος, ἡ, donum.

Ἀπρονόητος, ε, ὁ καὶ ἡ, sine cura, non provivus ex α priv. πρό & νόος, νος, ὁ, mens.

Ἀπρόοπτος, ε, ὁ et ἡ, improvisus, ex α priv. πρό & ὄπλομαι, video.

Ἀπροσδόκητον, improvisò, adverb. ab ἀπροσδοκήτος, ε, inexpectatus, inopinus ex α priv. πρὸς & δοκέω, f. ἄσω, ob-servo; item exspecto.

Ἀπρόσκιλος, ε, ὁ, ἡ, inaccessus, ex α priv. προς, & ἴκομαι, seu ἰνέομαι, venio. f. ἴχομαι. perf. ἴγμαι, ἴξα, ἴκλα.

Ἀπρόσιλος, ε, ὁ, ἡ, inaccessus, ex α priv. & προσίλος ε, ὁ, accessu facilis, à πρόσμι, adeo, accedo cum dativ. quod ex πρὸς & εἶμι, eo.

Ἀπροσκοπος, ε, ὁ, ἡ, sine offendiculo, ex α priv. & προσκοπή, ης, ἡ, offendiculum,

scandalum, quod à προσκόπιω, offendo, impingo. f. ψω. p. προσκέκοφα. præt. med. προσκέκοπα; hinc προσκοπή. Th. κόπιω, f. ψω. sciundo.

Ἀπρόσμικτος, ὁ et ἡ, qui se cum aliis non miscet ex α priv. πρὸς & μίγνυμι, misceo.

Ἀπροσόρατος, ♂, ὁ, ἡ, aspectu horrendus ex α priv. & ὄραω, video.

Ἀπροσωπολήπιος, adv. sine faciei respectu à προσωπολήπιος, ♂, ὁ, faciei acceptor, quod ex α & πρόσωπον, ♂, τὸ, facies. Ex πρὸς & ὄπλομαι, video & λαμβάνω, accipio. f. λήψομαι.

Ἀπροσώπως, adverb. sine persona, ex α priv. & πρόσωπον, ♂, τὸ, facies, Th. ὄπλομαι, video.

Ἀπρόλιμαστος, ♂, ὁ, ἡ, intactus, ex α priv. & περιμάσσω pro περιμάσσω, tango. Th. μάσσω vel μάττω, subigo, pinso. f. ξω.

Ἀπλάιστος, ♂, ὁ, ἡ, immunis à lapsu, vel peccato ex α priv. & πλάιστος quod à πλάιω, impingo, offendo. f. πλάισω, p. ἐπλάικα.

Ἀπλεδον, in dual. præf. imperat. ab ἀπλομαι, tango, quod vide.

Ἀπτὴν, ἦνος, ὁ, ἡ, involucris, implumis. Ex α priv. & πτηνός, ♂, ὁ, volucris, quod ab ἵπταμαι, f. πλύσομαι, volo.

Ἀπτήσι, dat. plur. ab ἀπτὴν, ἦνος, ὁ, ἡ, involucris, quod vide.

Ἀπίλοπτος, ἑός, ὁ καὶ ἡ, in dicendo intrepidus; vel cum aspero ἀπίλοπτος, mordax in verbis, audax ab ἀπλομαι, tango, laedo & ἔπος, τὸ, verbum.

Ἀπίλομος, ♂, ὁ, ἡ, imbellis, ex α priv. & πόλεμος, idem quod πόλεμος, bellum.

Ἀπλομαι, ἡ, εται, tango. cum genit. & Poët. dat. aliquando appropinquo, adeo. imperf. ἡπλόμην, ♂, ετο. f. ἀψομαι. a. i. m. ἡψάμην, ω, αἴο. a. i. m. sub. ἀψομαι, ἡ, ηται, tetigero.

ἈΠΤΩ, necto, accendo, cum accus. f. ἀψω. p. ἡφα. a. i. ἡψα. aor. i. part. ἀψας. a. 2. ἡφον. aor. i. pass. ἡφθην. præt. pass. ἡμμαι, ψαι; hinc ἀψις, ἴδος, ἡ, connexio, vinculum, item curvatura rotæ. ἀπλομαι, tango. ἀφή, ἦς, ἡ, tactus. συνάπιω, colligo.

Ἀπίως, ὄτος, ὁ, lapsus expers ex α priv. & πῖωσις, casus. Th. πίπιω, cado. fut. πλώσω.

Ἀπύρος, ♂, ὁ, ἡ, ignis expers, ignem nondum expertus, crudus; item qui igni non admovetur, in dat. ἀπύρω ex α priv. & πῦρ, ignis, genit. πυρός.

Ἀπύρωτος, ♂, ὁ et ἡ, igni nunquam admotus, novus à πῦρ, ignis.

ἈΠΥΨΩ, sono, sonitum reddo. f. ύσω. p. ἡπυκα, vide ἡπύω.

Ἀπύω, Dor. pro ἡπύω, loquor, dico, cano, vide ἡπυον, ἀπυεν,

ἦπυεν; vel quasi ἐπύω ab ἐπος, verbum.
 Ἀπφία, ας, ἡ. nomen Hebr. *pistrix*.
 ἈΠΦΥΣ, ύος, ό, pater q. ab ἀποφύω, enasci facio.
 Ἀπώδυστος, 3. sing. imperf. ab ἀποδύσμαι, lamentor. Th. ὀδύσμαι, idem. f. ὀδυξμαι. p. ὀδυμαι.
 Ἀπώθεμαι, ξμαι, repello, abjicio. ἀπώθεμεθα pro ἀπώθεώμεθα, abjiciamus, 1. plur. præf. sub. m. f. ἀπώσομαι. a. 1. m. ἀπώσάμην, ω, αίλο. Ex ἀπό & ἄθέω, trudo, pello. f. ὄσω. p. ὄκκ.
 Ἀπόθεν, adverb. Poët. pro πέρθεθεν, procul, eminus; pro ἀποθεν, quod ab ἀπο, adverb. longè, procul.
 Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium ab ἀπόλλυμι, perdo, quod ex ἀπό & ὄλλυμι, idem. f. ὀλέσω. p. m. ὄλα.
 Ἀπώλεσα, ας, ε, perdidi. a. 1. act. ab ἀπόλλυμι, f. ἀπολέσω. Th. ὄλλυμι, ut supra.
 Ἀπωλόμην, ε, ετο, perii. a. 2. m. verbi ἀπολλύω vel ἀπόλλυμι, quod vide.
 Ἀπώλειν, perieram, plusq. perf. m. Att. ab ἀπώλα, p. m. & Atticè ἀπόλωλα ab eodem them.
 Ἀπών, ξσα, όν, absens, præf. part. ab ἀπειμι, absum. Th. εἰμι, sum.
 Ἀπωρχήσαι, saltando amovisti, 2. sing. a. 2. med. Ion. αο, pro ω, verbi ὀρχέομαι, salto. fut. ἤσομαι.

Ἀπώσάμην, ω, αίλο, repuli, a. 1. med. ab ἀπαθέομαι, quod vide.

Ἀπώσ'ς, ξ, ό, qui propulsari potest à them. ἄθέω, pello.

Ἀπώτερος, remotior. ἀπώτατος, remotissimus ab ἀποθεν, procul.

Ἀπώχ'νλο, 3. plur. imperf. verbi ἀποίχομαι, abeo. Thema ὀίχομαι, quod vide.

Ἀρ per metathesin pro ῥά, particula expletiva, certè, utique.

Ἀρ pro ἄρα. Differunt ἄρα, utique, nempe, igitur. τί ἄρα, quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin. ἄρα, an, utrum? & ἄρα, ας, ἡ, preces, dirae, noxa; sæpe etiam redundat ἄρα, & est μόριον συμπληρωματικόν.

ἈΡΑ, ας, ἡ, preces, item dirae. Hinc ἀράομαι cum dativ. precor; item imprecor mala. καίῃρα, ας, ἡ, imprecatio, execratio. καίῃρατος, ε, ό, diris devotus, execratione dignus.

Ἀραβεῦσαι Dor. pro ἀραβῆσαι, concutientes non sine fridore, præf. part. f. g. plur. num. ab ἀραβῆν, ω, strepitum seu fragorem edo. f. ἤσω. p. ἤράθηκα. Th. ἀραβος, ε, ό, streptus, propriè armorum cadentium in terram.

Ἀράθητε, insonuit, aor. 1. Ion. verbi ἀραβῆω, f. ἤσω. Thema ἀραβος, ό, strepitus.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, nomen

regionis. Hebr. *eremus*; hinc
 Ἀράβιοι pro Ἀράβες.
 ἈΡΑΒΟΣ, ε, ὁ, *strepitus, stridor dentium*.
 Ἀραγε, *nempe, forte*.
 ἈΡΑΔΟΣ, ε, ὁ, *cordis pulsus post vehemens exercitium*.
 Ἀραία, ἡ, *venter et intestina, ubi est multa ἀραιότης, laxitas spongiosa; hinc μεσάραιον est μεσεντέριον*.
 Ἀραιός, acc. pl. f. g. ab ἀραίος, α, cv, *rarus, a, um*.
 ἈΡΑΙΟΣ, ε, ὁ, *rarus, tenuis, angustus*.
 Ἀραϊσημένος Attic. & Ion. simul pro ἡσημένος, *sublatus, perf. part. pass. Sic ἀραϊσηλο, delectus erat pro ἡσηλο, ab ἀραϊσημην, plusq. perf. Attic. verbi ἀραμαί, cum reduplicatione. Alii ab αἰρέω malunt, & pro ἡσημένος, separatus*.
 ἈΡΑΚΟΣ, ε, ὁ, *leguminis species*.
 ἈΡΑΚΤΟΝ, ε, τὸ, *atramentum sutorium*.
 Ἀράμενος, *qui suscipit, aor. I. part. med. ab αἶρω, tollo. f. αἶρῶ. a. I. ἦρα. a. I. med. ἡράμην*.
 Ἀραν, ὁ, *nomen viri ἀκλῆλον. Herb. altus*.
 Ἀράξα, a. I. Ion. pro ἡράξα, & ἀράξεν pro ἡράξεν, 3. sing. ejusdem temp. ab ἀράσσω, *amputo, abscindo. f. ξω*.
 Ἀράξει Dor. pro ἀράξει, 3. sing. fut. I. verbi ἀράσσω, *amputo*.
 Ἀραω, 2. sing. imperf. ab

ἡραμαι, *aor. imperf. ἡράμην, ἡρασο & Ion. ἡραο, & Dor. ἀραο. Alii formari volunt ab a. I. med. ἡρασάμην & per syncop. ἡράμην*.
 Ἀραρα, *me accommodavi, placui. praet. med. Sic ἀραρα, 3. sing. sub. praet. med. verbi ἀρω, aor. f. αἶρῶ. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione ἀρηρα, Poëtice ἀραρα; hinc part. p. m. ἀραραός, ἀραραία, adaptatus, a*.
 Ἀραρίσκε, 3. sing. imperf. Ion. verbi ἀραρίσκω, *idem quod ἀράρω, aor. f. αἶρῶ, praet. med. formatum, verbi ἀρω, aor. f. αἶρῶ, vide ἀραρα*.
 Ἀραραίοιο Ion. pro ἀραραίοιο, *convenissent, 3. plur. a. 2. opt. med. per Att. reduplic. verbi ἀρω, aor. f. αἶρῶ*.
 Ἀραρον per reduplic. pro ἦρον, a. 2. act. ab αἶρω, *aor. f. αἶρῶ*.
 Ἀραρός, praet. med. part. vide in ἀραρα.
 Ἀρας, a. I. part. act. ab αἶρω, *tollo. f. αἶρῶ. p. ἦρα. a. I. ἦρα*.
 Ἀραρα, *soluisse, aor. I. inf. med. ab ἡράμην, a. I. m. verbi αἶρω*.
 ἈΡΑΣΣΩ seu ἀραράτω. f. ξω. *amputo, pulso*.
 Ἀραρα, *precatur, 3. sing. praef. verbi ἀραραμαι. f. ἀραραμαι. Th. ἀρα, ἡ, preces, dirae*.
 Ἀρατω, 3. sing. a. I. imperat. act. αἶρον, αἶτω. & in plur. ἀρατε ab αἶρω, *tollo,*

- porto. f. ἀργῶ. p. ἤρακα. a. i. ἤρα.
- ΑΡΑΧΙΔΑΝΑ, ης, ἡ, planta quaedam ab ἀράχος, cui similis femine.
- ΑΡΑΧΝΗΣ, ος, ὁ, araneus & ἀράχνη, ης, ἡ, aranea, & araneae tela.
- Αῤαψ, ἔσς, ὁ, & in dat. pl. Αῤεψι, nomen Gentile, q. d. desertum incolens.
- ΑΡΒΗΛΑΟΣ, ος, ὁ, scalprium, c. ltr. sutorius.
- ΑΡΒΥΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτη seu πηλοβάτη.
- Αργαῖος, ος, ὁ, Argaeus ab Αργος, ος, ἡ, nomen urbis in Peloponneso.
- Αργαλέ pro ἀργαλέα ab ἀργαλέος, quod vide.
- Αργαλέος, ος, ὁ, molestus, difficilis pro ἀλγαλέος, euphoniae gratia, ρ pro λ Atticè ab ἄλγος, eos, τὸ, dolor; vel quasi ἐργαλέος ab ἐργον, opis.
- ΑΡΓΑΣ, ἄνθλος & ἀργῆς, ἀργῆς & ἀργας, serpentis species.
- Αῤεσι, Argis, dat. sing. ab Αργος, eos, τὸ, nom. propr. regionis; hinc Αῤεῖη, Argiva.
- Αῤεῖη, ης, ἡ, Argiva. Αῤεῖοισι, dat. pl. m. g. Αῤεῖων, gen. pl. ab Αργεῖος, Argivus.
- Αῤεῖφόντης, ος, ὁ, Argi occisor, epitheton Mercurii ex Αῤεγος, Argus, qui centum oculos habuit & φόντης
- pro Φωνήης, occisor. Th. Φένω, occido.
- Αῤεγνός feu ἀργεῖνός, albus. Th. ἀργός, ἔ, ὁ, idem.
- Αῤεγεῆς, ἔ, & Aeol. αο. ἔ, albus, velox ab eodem them.
- Αῤεγέτι, dat. sing. ab ἀργές, ἔτος, per μεταβολήν & συστολήν dicitur pro ἀργῆς, ἦτος, ὁ, albus. Th. ἀργος, ἔ, ὁ, idem.
- Αῤεγέω, ᾧ, otior. f. ἦσα. p. ἦρηκα. a. i. ἦρησα ab ἀργός, albus; item otiosus.
- Αῤεγην, acc. sing. ab Αῤεγης, ος, ὁ, nomen propr. Cyclopi.
- Αῤεγηῆς, ἔ, ὁ, Poët. idem quod ἀργῆς, ἦτος, ὁ, feu ἀργός, ἔ, ὁ, albus.
- Αῤεγία, otium; item festivitas, qua Deo otiamur ab ἀργέος, otiosus q. ex α priv. & ἔργον, opus.
- ΑΡΓΙΑΟΣ feu ἀργιλῶς, ος, ἡ, argilla, terra alba et pura q. ab ἀργός, albus.
- Αῤεγινός, ενθλος, ὁ, albus, splendidus ab ἀργέος, ἔ, ὁ, idem.
- Αῤεγιόδης, ονθλος, ὁ, albus dentes habens, & in acc. ἀργιόδοιθα ab ἀργός, albus & ὀδός, dens.
- Αῤεγμένος Ion. pro ἠεγμένος, qui cepit. perf. part. pass. ab ἀρχομαι, incipio.
- Αῤεγοι, Argivi. acc. pl. Αῤεγος. Sic Αῤεγος pro Σπάστη. Et Αῤεγέιοι pro Σπαρτιάται.
- ΑΡΓΟΣ, ἔ, ὁ, albus; item otiosus, piger quasi ab

ἀργός ab α priv. & ἔργον, opus.

Ἀργύρεος, ἔη, εὐν & contr. ἀργυρῆς, ῥῆ, ῥῆν, argenteus.

ἀργυρέης, dat. pl. Ion. pro ἀργυρέαις ab ἀργυρος, argentum.

Ἀργύριον, ἄ, τὸ, pecunia, nummi argentei ab ἀργυρος, argentum.

Ἀργυρίς, ἴδος, ἡ Poët. & Attic. pro ἀργυρεῖα, vide in ἀργυρος, argentum.

Ἀργυροδίνης, ἑ, ἡ, argenteos habens vortices ab ἀργυρος, argentum, (inde omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργυρεῖα) & δίνη, ἡ, vortex, gurgis.

Ἀργυροκλήος, ὁ καὶ ἡ, argenteos habens clavos ab ἀργυρος, ἄ, ὁ, argentum & ἦλος, ὁ, clavus.

Ἀργυροκόπος, ἄ, ὁ, argentarius, argenti signater ex ἀργυρος, & κόπος, ἄ, ὁ, labor à p. m. κέκοπα, verbi κόπη, scindo.

Ἀργυρομοιβός, ἄ, ὁ, argentarius, τραπεζίτα παρὰ τὸ τὸν ἀργυρον ἀμείβειν.

Ἀργυροπέδα, ἡ, ἡ & ος, argenteos pedes habens, id est argentei coloris, candidos ex ἀργυρος, argentum & πέδα, ἡ Dor. pes, malleolus pedis; vel à πέδα, fimbria, limbus.

Ἀργυρορίζος ab ἀργυρος, argentum & ῥίζα, ἡ, ἡ, radix.

ἈΡΓΥΡΟΣ, ἄ, ὁ, argentum, sic dicitur à candore, ab

ἀργός, albus; hinc ἀργύρεος, ῥῆς, ἔη, ἡ, εὐν, ἔν, argenteus. ἀργυρῶ, argento obduco, pecunia dono. ἀργύριον, ἄ, τὸ, pecunia.

Ἀργυρότοξ pro ἀργυρότοξος, vocat. ab ἀργυρότοξος, ἄ, ὁ, argenteo arcu decorus ab ἀργυρος, argentum & τόξον, ἄ, τὸ, arcus.

Ἀργυρῆν & ἀργυρῆς, contractè ab ἀργύρεος, quod vide.

Ἀργυρεῶ dat. sing. contractè pro ἀργυρεῖω ab ἀργύρεος, argenteus. Th. ἀργυρος, argentum.

Ἀργυρώνηλος, ἄ, ὁ, ἡ, argento emptus ab ἀργυρος, ἄ, ὁ, argentum & ὠνέομαι, emo.

Ἀργυφεῖ, dat. sing. ab ἀργυφῆς, ἑος, ὁ, ἡ ab ἀργυφῆς pro ἀργυφος, alba textura constans ex ἀργός, albus & ὑφή, textura, quod ab ὑφαίνα vel ὑφαίω, texo.

Ἀργυφῆος, ἄ, ὁ et ἡ, vide in ἀργυφεῖ.

Ἄρδα, inquinamentum; quia solet ἀρεδαῖαι. ἀρδαλος, immundus. ἀρδαλόω, inquino.

Ἄρδειν Attic. & Dor. pro ἀρδεν, rigare verbi ἀρδα.

Ἄρδειω Ion. & Poët. idem quod ἀρδα, irriego.

Ἄρδην, αὐτὴ, funditus. adverb. ab ἀίρω.

Ἄρδησος, ἄ, ὁ, nomen fluvii. ἌΡΔΙΣ, ἰος, ἡ, cuspis teli q. ab ἀίρω, attollo.

Ἄρδοντι Dor. pro ἀρδεντι, rigant, 3. pl. præf. ἀρδα, quod vide.

ἌΡΔΩ, f. σω. irrigo, potum
præbeo; hinc ἄρδμος, ὁ,
irrigatio, potatio.

Ἄρεια, ἄς, ἡ, minae ab ἄρα,
imprecatio; quia meledictio-
nis denuntiatio.

Ἀρῆδοισα Dor. pro Ἀρῆθρσα
fons, de quo Ovid. Metam.
lib. 5. 165.

Ἀρείας πάρος, *Areæe trajectory*,
vide Pind. Nemeor. Od. 9.
412.

Ἄρειος & Ἀρήιος, ὁ, *Martius*
ab Ἄρης, ὁ, *Mars*; hinc
Ἄρειος πάργος, ε, ὁ, nomen
loci curiæ sc. Atheniensis.

Ἀρειότερος, *melior*, comp. pro
ἀρείων, quod vide.

Ἀρείται, 3. sing. f. 2. med.
ab ἀρέμαι verbi αἶρω, tollo.
f. ἀρῶ. p. ἤρα. a. 1. ἤρα.

Ἀρείων, ὁ et ἡ, *melior*. & in n.
g. ἀρεῖν, compar. in dat.
pl. ἀρείων, *fortioribus* ab
ἀγαθός, *bonus*, ἀρείων, ἀριστός.
Th. Ἄρης, εος, ὁ, *Mars*.

Ἄρεος gen. sing. ab Ἄρης,
Mars, genit. Ἄρεος & ηος,
item Ἄρης, ε Ion. εω. vocat.
Ἄρες.

Ἀρέσαι, aor. 1. inf. act. ab
ἀρέσκω, *placeo*, quod vide.

Ἀρεσάμην Dor. pro ἀρεσάι-
μην, a. 1. opt. med. verbi
ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρέσωνο, 3. plur. a. 1. med.
ab ἀρέσκω, *placeo* f. ἀρέσω.
p. ἤρα. a. 1. ἤρα. a. 1.
m. ἤρεσάμην & Ion. ἀρεσά-
μην, ω, αἶο.

Ἀρέσεια, ας, ε, a. 1. opt. Aeol.
ab ἀρέσκω, *placeo*. f. ἀρέσω.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. med. ab
αἶρω, tollo. f. ἀρῶ. a. 2. m.
ἤρομην. aor. 1. pass. ἤρθην.
f. 1. pass. ἀρῆθησμαι.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, *placitum* ab
ἀρεσκος, ε, ὁ, *blandus*. ἀρεσ-
κέομαι, *blandior*. Th. ἀρέσκω,
placeo.

Ἀρέσκω, *placeo*, *placo*. im-
perf. ἤρεσκον. præf. imperat.
ἀρεσκε, ἔτω. f. ἀρέσω. p.
ἤρα. a. 1. ἤρα. a. 1.
inf. ἀρέσαι. a. 1. part. ἀρέ-
σας, αῖλος, ὁ & in f. g.
ἀρέσασα, ης, ἡ. præf. inf.
pass. ἀρέσκεσθαι. Hinc ἀρετός
ε, ὁ, *gratus*, *placitus*. ἀνθρω-
πάρετος, ὁ, ἡ, *hominibus*
placere studens. ἀπαρέσκω,
displiceo. εὐἀρεσκος, ε, ὁ, *blan-*
dus, *placens*. εὐἀρετος, ε, ὁ,
gratus, *bene placens*. εὐἀρετέω
placeo, *acquiesco*.

Ἀρέσμαι, f. 1. med. ab
ἀρέσκω, *placeo*, quod vide.

Ἀρεσάμενος, *placans*, a. 1.
part. med. Poët. pro ἀρε-
σάμενος ab ἀρέσκω, quod
vide.

Ἀρετός, ἡ, ὄν, *gratus*, a, um.
ἀρετόν ἐστιν, *aequum est* à 3.
perf. ἤρεσαι, quod ab ἀρέσκω,
placeo; hinc ἀρετά, ὦν,
τά, *placita* & ἀρετῶς,
adverb.

Ἄρετ' pro ἄρετο, *ceperat*, im-
perf. Ion. vel ut alii a. 2.
med. pro ἤρετο verbi αἶρω,
tollo.

Ἄρεται, 3. sing. ab ἀρεμαι,
apto. Th. αἶρω, apto.

Ἀρέτας, α, ὁ, Aretas, ae.
nomen viri.

ἈΡΕΤΗ, ἡς, ἡ, virtus. gen.
pl. ἀρετῶν q. ab ἀρέσκω,
quia per virtutem pla-
cemus.

Ἀρετίζω, placo q. ab ἀρέσκω,
idem.

Ἀρέων, imprecationum, gen.
pl. Ion. pro ἀρέων ab ἀρέ,
ἡ, preces, diras.

Ἀρεωπαγίτης, ὁ, ὁ, Areopa-
gita, Senator Atheniensis.

Ἀρήν pro Ἀρήνα, acc. sing.
ab Ἀρήν, eos, ὁ, Mars.

Ἀρήνα, auferas Ion. pro ἀρή,
2. sing. a. 2. sub. m.
ἀρῶμαι, ἡ, ηται ab ἀρῶ,
tollo.

Ἀρηγέμεν, præf. inf. Ion. pro
ἀρηγεῖν, imperf. Ion. ἀρηγεῖν,
pro ἡρηγεῖν ab ἀρηγῶ, au-
xilior.

Ἀρηγούσα Dor. pro ἀρηγεῖσα,
ἡς, ἡ, præf. part. f. g. ab
ἀρηγῶ, opem fero.

Ἀρηγῶνες, auxiliatores, pl.
num. ab ἀρηγῶν, ὄνος, ὁ ab
ἀρηγῶ.

Ἀρηγῶ, auxiliior, opem fero.
f. ζῶ. a. i. ἡρηγῶ.

Ἀρήνα, acc. pl. Mavortia ab
ἀρήνης & ἀρεῖος, Martius. Th.
Ἀρήν, eos, ὁ, Mars.

Ἀρήνθεος, ὁ, ὁ, bellicofus ab
ἀρήν, Mars & θεός, ὁ, ὁ,
velox. Est & Ἀρήνθεος, no-
men proprium.

Ἀρήνθαλος, ἐν τῷ ἀρει φάομενος,
in proelio occifus ab ἀρήν,
Mars & φάω, occido.

Ἀρήνθαρος, ὁ, ὁ, Marti charus,

aut cui Mars charus, bella-
tor ab ἀρήν & φίλος, amicus.

Ἀρημένος, laefus, damnum
paffus ab ἀρεῖομαι, quod ab
ἀρεῖα, ἡ, damnnum.

Ἀρήν pro ἀρήνα, acc. sing.
ab Ἀρήν, ηος & eos, ὁ, Mars.

Ἀρήν, ὁ, ἡ, agnus, gen. ἀρένος
& ἀρεῖος q. ab ἀρεῖ; vel
ἀρήν pro ἀρεῖαν, acc. Ion. ab
ἀρεῖα, noxa, damnnum.

Ἀρηζέαι, a. i. inf. ἀρηζέειν, f.
i. inf. verbi ἀρηζέω, auxiliior.
f. ζῶ.

Ἀρηζα, Attica reduplicatione
pro ἡζα, compactus sum, con-
grui, præf. med. verbi
ἀρῶ, ἀρῶ; vel ab ἀρῶ
significante fustuli, ubi dif-
criminis causa, subscri-
bitur.

Ἀρηζέειν, eis, ei, compegeram,
plurq. perf. m. ἀρηζέως, p.
m. part. vide ἀρηζα.

ἈΡΗΣ, eos & ηος, ὁ, Mars,
proelium, vulnus, ferrum.
Hinc ἀρεῖος & ἀρήν, ὁ, ὁ,
bellicofus, Martius. ἀρεῖαν,
ονος, ὁ, ἡ, præstantior. ἀρεῖ-
τος, ὁ, ὁ, præstantiffimus,
optimus. ἀρεῖτω, præstanti-
ffimus sum. ἀρεῖτεια, eis, ἡ,
fortitudo. ἀρεῖτειον, το, forti-
tudinis præmium.

Ἀρήν, gen. Ion. ab ἀρεῖ, εἶος,
diras.

Ἀρησόμεθα, supplicemus pro
ἀρεῖσόμεθα, f. i. m. ab ἀρεῖ-
ομαι. f. ἀσομαι; vel ab ἀρεῖ-
σκω, placo. f. ἔσω.

Ἀρηται, aor. 2. sub. med. 3.

ſing. ab αἶρω, tollo. f. ἀῤῷ.
 a. 2. ἦρον.
 Ἀῤῥητῆρα, ας, ἦ & ἀῤῥητῆρ, ό,
 ſacerdos, in acc. ἀῤῥητῆρα
 ab ἀῤῥά, ας, ἦ, preces, dirae.
 Ἀῤῥηλιάδης, ε, ό, nomen patro-
 nymic. in acc. Ἀῤῥηλιάδην.
 Ἀῤῥηλός, funeftus, pernicioſus,
 παρὰ τὴν ἀῤῥών, id eſt βλα-
 βην, vel pro ἀῤῥήλος, in-
 enarrabilis ab α priv. & ῥέω,
 dico.
 Ἀῤῥηφαίνων, præf. part. Mar-
 tem præ ſe ferens ex Ἀῤῥης,
 eos, ό, Mars & Φαίνω, ap-
 pareo.
 Ἀῤῥεῖς, ſublatus, a. 1. part.
 paſſ. ab αἶρω, tollo. f. ἀῤῥῷ.
 p. ἦρα. a. 1. ἦρα. a. 1.
 paſſ. ἦρθην.
 Ἀῤῥθεν pro ἀῤῥθησαν, 3. plur.
 Ion. a. 1. paſſ. ab ἦρθην.
 verbi αἶρω, aptè compono. f.
 ἀῤῥῷ.
 Ἀῤῥθῆι, aor. 1. imperat. paſſ.
 ἀῤῥθῆναι. a. 1. inf. ἀῤῥθήσεται,
 tolletur. f. 1. paſſ. ab αἶρω,
 apto, vel αἶρω, tollo,
 Ἀῤῥθμῖος, ε, ό, amicus. ἀῤῥθμός,
 ε, ό, amicitia ab αἶρω &
 θυμός, animus; hinc ἀῤῥθμέω,
 diligo, amo, amoris vinculo
 jungor.
 Ἀῤῥοπον, ε, τό, artus, arti-
 culus; hinc ἀῤῥοπίτις, ides, ἦ,
 articulorum dolor. ἀῤῥοπίτιος,
 ε, ό, articulorum morbo labe-
 rans. ἀῤῥοπέω, fingo, formo
 q. ab αἶρω, apto.
 Ἀῤῥοπέω, 3. ſing. a. 1. opt.
 act. ab ἀῤῥοπέω, formo. Th.
 ἀῤῥορον, ε, τό, artus.

Ἀῤῥι, valde, vocula præfixa
 vocabulis apud Poëtas,
 ſignificationem auget, ut
 in ἀῤῥιδηλος, &c.
 Ἀῤῥιάδνη, ης, ἦ, Ariadne, no-
 men mul.
 Ἀῤῥιγνώτοις, manifeſtis ab
 ἀῤῥιγνώτος; ſic ἀῤῥιγνώτες, οἱ,
 Poët. pro ἀῤῥιγνώτοι, valdè
 noti ex ἀῤῥι, valdè & γνώ-
 ſκω, cognoſco. f. γνώſομαι.
 Ἀῤῥιδέικετ pro ἀῤῥιδέικετε, vo-
 cat. ab ἀῤῥιδέικετος, præcla-
 rus, inclytus ex ἀῤῥι, valde
 & δεικέτος pro δεικέτις, ex
 δέικνυμι, oſtendo.
 Ἀῤῥιδηλος, ε, ό, clarus, præ-
 clarus ex ἀῤῥι, valdè & δῆ-
 λος, ε, ό, manifeſtus.
 Ἀῤῥίζηλος, ε, ό, multum æmu-
 landus, ex ἀῤῥι, valdè &
 ζῆλος, ε, ό, æmulatio. Sunt
 tamen qui malint pro ἀῤῥι-
 δολος accipere, verſo δ in
 ζ, clarus, inclytus.
 Ἀῤῥιθμῦνται Doxig. pro ἀῤῥιθμῦν-
 ται, 3. pl. præf. paſſ.
 verbi ἀῤῥιθμέω, quod vide;
 ſic ἀῤῥιθμῦντι pro ἀῤῥιθμῦσι.
 Ἀῤῥιθμέω, ῶ, numero. f. ἦσω.
 p. ἦριθμηκα. a. 1. ἦριθμησα.
 a. 1. inf. ἀῤῥιθμῆσαι. præf.
 paſſ. ἦριθμημαι,σαι,ται &
 in 3. plur. ἦριθμηνται. perf.
 part. ἦριθμημένος, η, ον, nu-
 meratus, a, um. ἀῤῥιθμηθήσο-
 μαι, f. 1. Th. ἀῤῥιθμός, ε, ό,
 numerus.
 Ἀῤῥιθμηθήμεναι Poët. pro
 ἀῤῥιθμηθήναι, a. 1. inf. paſſ.
 ab ἀῤῥιθμέω, quod vide. ἀῤῥιθ-
 μησον, a. 1. imperat. act.

ΑΡΙΘΜΟΣ, ἄριθμος, ὁ, numerus; hinc ἀριθμέω, numero. ἀριθμητός, ἄριθμος, ὁ, numerabilis.
Ἀριμαθαία, ἀριμαθαία, ἡ, nomen urbis, Hebr. leo mortuus.
Ἀριμασπὸς, Ἀριμασπι, homines vocantur Scythicè, qui unicum habent oculum.
Ἀριμοισιν, dat. pl. Ion. ab Ἀριμοί, nomen loci.
ἈΡΙΟΒΑΡΖΑΝΙΟΣ, ἄριος, ὁ, nomen emplastri ab Ariobarzane.
Ἀριπρεπέες, ἀριπρεπέες, nom. pl. ab ἀριπρεπής, ἄριος, ὁ, ἡ ex ἄρι, valde & πρέπω, decorus sum.
ἈΡΙΣ, ἰδος, ἡ, fabrile instrumentum, scobina. ἄρις, Hefych. herba, quæ & ἀρισάρον.
Ἀρίσαμος Dor. pro ἀρίσημος, ἄριος, ὁ, ἡ, bello clarus ex ἄρι, valdè & σήμα, ἀρίσ, τὸ, signum.
Ἀριδάμαλος, ἄριος, ὁ, qui praestantissimum currum habet, quod ab ἄριστος, optimus & ἄριμα, ἄλος, τὸ, currus.
ἄρισα, ἄρισα, optima, pl. num. n. g. ab ἄριστος, ἡ, ον, superl. quod ab ἀγαθος, bonus et comp. ἀρίων.
Ἀριστῶγος, ἄριος, ὁ, Aristagoras, nomen viri.
Ἀριστῶος, ἄριος, ὁ, Aristaeus nomen viri.
Ἀριστάρχος, ἄριος, ὁ, Aristarchus, nomen viri, Gr. optimus princeps.
Ἀρισάω, ἄριος, ὦ, prandeo. f. ἄρισω. P. ἄρισηκα. a. i. ἄρισητα. a.

ἄριος, imperat. ἀρίσησον, ἄριος. Th. ἄρισον, prandium.
ἈΡΙΣΤΕΡΟΣ, ἄριος, ὁ, sinister, infaustus q. ab ἀρίστος, per euphemismum.
Ἀριεῦσκε, ἀριεῦσκε, excellere, imperf. Ion. Nam Iones in imperf. & a. i. & 2. formant tertiam personam singularem à secunda, remoto augmento & addita syllaba κε. verbi ἀριεῦω, excello. f. εῦσω. P. ἄρισηκα. Thema ἄριος, εος, ὁ, Mars.
Ἀριεῦσισα Doric. pro ἀριεῦσισσα, praef. part. f. g. verbi ἀριεῦω, fortiter me gero. vide in ἀριεῦσισσα.
Ἀριεῦς, ἄριος, ὁ, princeps, omnium fortissimus ab ἄριστος, optimus. Thema ἄριος, Mars.
Ἀριεῦσισσα, ἀριεῦσισσα, antecellens, a. i. part. act. f. g. ab ἀριεῦω, fortissime me gero. vide in ἀριεῦσκε.
Ἀρισηές, ἀρισηές, nom. pl. ἀρισηήσων, dat. pl. Ion. pro ἀρισηεῦσιν ab ἀριεῦς, ἄριος. gen. pl. ἀρισηών ab eodem them.
Ἀριστῶβλος, ἄριος, ὁ, nomen viri, Gr. optimus consiliarius.
Ἀριστῶγειτῶνα acc. sing. ab Ἀριστῶγειτῶν, ονος, ὁ, nomen propr. viri.
Ἀριστῶγονος, ἄριος, ὁ et ἡ, qui genuit praestantissimam prolem, ab ἄριστος, optimus & γόνος, ἄριος, ὁ, soboles. Th. γεινομαί, nascor.
Ἀριστῶδημος, ἄριος, ὁ, quasi populī princeps ex ἄριστος, optimus & δῆμος, ἄριος, ὁ, populus.

Ἀριστοκράτης, εος, ἄς, ὁ, *Aristocrates*, nom. propr.
Ἀριστομαχία, ἄς, ὁ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἀριστος, in proeliis praestantissimus.
ἈΡΙΣΤΟΝ, ἄς, τὸ, *pranlium*. Volunt dici quasi ἀρίστον, quod tempus ei non esset definitum; alii ab ἤρι, mēnē, hinc ἀριστῶν, praeideo.
Ἀριστόνοος, ἄς, ὁ, *benevolus*, optima mente praeditus ex ἀρίστος, optimis, quod ab ἀγαθός, bonus & νόος, vēs, mens.
Ἀριστοπόνος, ἄς, ὁ καὶ ἡ, *optimus laborans*, ab ἀρίστος & πόνος ἄς, ὁ, *labor*, quod à p. m. πέποννα, verbi πένομαι, laboro.
Ἀρίστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθός, bonus. comp. ἀριεῶν. Th. Ἄρης, *Mars*.
Ἀριστοτέλης, εος, ἄς, ὁ, *Aristoteles*, princeps philosophorum.
Ἀριστολόκος, ἄς, qui optimos parit; hinc ἀριστολόκεια, quaz &c. ab ἀρίστος & τέλω, pario. f. τέλω. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.
Ἀριστοφάνης gen. Aeol. & Dor. pro Ἀριστοφάνης, *Aristophanis*.
Ἀριφραδέως, adverb. valde manifeste ab ἀρι, valde & φραδέης, prudens. Th. φράζω, dico.
Ἀρίων, ὠνος, ὁ, *Arion*, nom. viri.
Ἀρκαδία, ἡ, *Arcadia*, nomen regionis.
Ἀρκά, *sufficit*. imperfon. ab

ἀρκέω, *sufficio*. a. 1. ἀρκεσα, Ion. ἀρκεῖσθαι, *contentus esto*. praef. inf. pass. pro imperat.
Ἀρκεόντως Ion. pro ἀρκεντως. Thema ἀρκέω, *sufficio*.
Ἀρκεσει, arcebit, f. 1. verbi ἀρκέω, propulso. f. ἔσω. a. 1. ἤρκεσα & Ion. ἀρκεσα.
Ἀρκεδιτόμεθα, 1. plur. f. 1. ind. pass. ab ἀρκεομαι, vide ἀρκέω.
Ἀρκεσίλας, ἄς, ὁ Dor. pro Ἀρκεσίλαος, ἄς, ὁ, *Arcesilaus*, nomen propr.
Ἀρκέος, ἡ, ὄν, *sufficiens* ab ἀρκέω, *sufficio*.
ἈΡΚΕΥΘΩΣ, ἄς, ἡ, *juniperus*, παρὰ τὸ τὴν ἀρκὴν κεύθειν, id est quod maledictionem arceat; eius odorem omnia sc. reptilia averfantur. Itaque velim ab ἀρκέω εὐθύ.
ἈΡΚΕΩ, *sufficio*, arceo. f. ἔσω. p. ἤρκεκα. praef. pass. ἀρκεομαι. perf. pass. ἤρκεσμαι. a. 1. pass. ἤρκεσθην. fut. 1. pass. ἀρκεδιτόμεθα cum dat. Hinc αὐτάρκης, εος, ὁ, ἡ, *sufficiens*. αὐτάρκεια, ἄς, ἡ, *animus sua sorte contentus*.
Ἀρκιον Poët. pro ἄρκις ἄριον, suis dignum ab ἀρκέω, *sufficio*.
Ἀρκεών, incipiendum, verbale ab ἀρκέω, ordior.
ἈΡΚΤΟΣ, ἄς, ὁ, ἡ, *ursus, ursa*, pars orbis septentrionalis, de sevenster.
Ἀρκῦρος, *Arcturus*, stella

- post ἄρκις ἔραν; nam ἔρα, ἄς ἢ, cauda.
- ἈΡΚΥΣ, vos, ἢ, rete.
- ἈΡΜΑ, ἄλος, τό, currus, in dat. pl. ἄρμασι q. ab ἄρω, ἄρτο; hinc ἄρμάτεος, ε, ὁ, currulis. ἄρμάτιον, ε, τό, curriculum.
- Ἀρμαγεδδών, τό, ἀκλίον, Hebr. q. d. exercitus maledictus.
- Ἀρμαλίην, acc. sing. Ion. ab ἄρμαλία, ἄς, ἢ, cibus, demensum. Th. ἄρω, ἀρτο παρα τό ἀρμόζειν ἢ ἰχυροποιεῖν τὰ μέλη. Hesych.
- Ἀρμάμαξα, ης, ἢ, currus, rheda. Th. ἄρμα, idem.
- Ἀρμάηλάτας, α, ὁ Dor. pro ἄρμαηλάτης, ε, ὁ, currus agitator. Ex ἄρμα, ἄλος, τό, currus & ἐλαύνω, agito. f. ἄσω.
- Ἀρματινίκη & Dor. α, ἢ, victoria curulis, ex ἄρμα & νίκη.
- Ἀρμάσπηγος, ε, ὁ, qui currum fabricatur ab ἄρμα, ἄλος, τό, currus & πήγνυμι, fabricor. f. ζω.
- Ἀρμενα, ἄρτα, congrua pro ἀρμόμενα. ἀρμενες pro ἀρμόμενος, præf. part. pass. ab ἄρω, ἄρτο. f. ἀρῶ & ἄρσω. Sic ἰρμενος pro ἰρμόμενος, ubi est syncope & spiritus mutatio Aeolica.
- Ἀρμενον, ε, τό, instrumentum; ut congruum & necessarium opifici, etiam ab ἄρω, ἄρτο.
- Ἀρμόδια, nom. pl. f. g. ab ἀρμόδιος, ε, ὁ, congruus. Th.
- ἄρω, ἄρτο; est & Ἀρμόδιος, ε, ὁ, nom. propr.
- Ἀρμόζισσα Dor. pro ἀρμόζεσσα, ης, ἢ, conveniens, præf. part. f. g. ab ἀρμόζω, quod vide.
- Ἀρμόζω, ἄρτο, quadro, convenio; & pro ordino. f. ἴσω. p. ἤρμοια. a. i. med. ἤρμοσάμην ab ἄρω, ἄρτο.
- Ἀρμοί, modo, nuper, adv. fed ἀρμοί, congruenter ab ἀρμός, quod vide.
- Ἀρμονία, ης, ἢ Ion. pro ἀρμονία, ας, ἢ, compages ab eodem them.
- Ἀρμονίδεω gen. Aeol. pro ε ab Ἀρμονίδης, ε, ὁ, nom. propr. viri.
- Ἀρμος, ε, ὁ, commissura, compages ab ἄρω, ἄρτο.
- Ἀρμοσαι, adaptatus est Ion. pro ἤρμοσαι ab ἤρμοσαι, perf. pass. verbi ἀρμόζω, ἄρτο, quadro, quod vide.
- Ἀρμόσιον, 3. plur. præf. opt. ab ἀρμόσιω, idem quod ἀρμόζω, quod vide.
- Ἀρμόσιω, eis, ei. in f. ὄσω. præf. part. ἀρμόσιων, ὄσος. & in f. g. ἀρμόσιον.
- Ἀρναῖος, ε, ὁ, Arnaeus, nom. propr.
- Ἀρναῖος, pellis agni quasi ab ἀρς, ἀρνος, agnus.
- Ἀρνας, acc. plur. ab ἀρς, ἀρνος, ὁ ἢ ἢ, agnus, ἀρναῖσι, dat. pl.
- Ἀρνεός, ε, ὁ, agnus adultus. ἀρνεος, agninus. ἀρνεῖον, τό, locus, ubi agninae carnes venduntur.

Ἄρνεσθαι, *negare*, præf. inf. ab ἀρνέομαι, quod vide.

ἈΡΝΕΟΜΑΙ, *recuso, nego, abnego*. imperf. ἤρνεομην, ἔμην, *negabam*. p. ἤρνημαι, σαι, ται; hinc ἀρνήσις, εως, ἡ, *recusatio & ἀρνήσις*, ἡ, *negativus*. a. i. m. ἤρνησάμην, ω, αἶο, *renuit & in plur. ἤρνησάμεθα, σαθε, αἶο*. a. i. sub. med. ἀρνήσωμαι, η, ηται. aor. i. inf. med. ἀρνήσασθαι. a. i. part. m. ἀρνησάμενος, η, ον.

Ἄρρευτήρ, ἦρος, ὅ, *urinator παρὰ τῆς ἀρνας, agnos; qui solent in caput defilire, velut aërem cornibus impetentes, eodem modo urinatores, prono capite se immittunt in aquas.*

Ἄρνη, ης, ἡ, *nomen urbis.*

Ἀρνήσασθαι, a. i. med. ab ἀρνέομαι, *nego*, quod vide.

Ἀρνήται, pro ἀρνήται, 3. fing. præf. sub. m. ab ἀρνέομαι, f. ἴσομαι, *recuso*.

Ἄρνιον, ἡ, τὸ, *agnus parvus, agnellus diminut. ab ἄρς, ἀρνός, ὅ, ἡ, agnus.*

Ἄρνός, *agni*, gen. fing. ab ἄρς, ἀρνός, ὅ, ἡ, *agnus*. Sunt qui legant ἄρνός, ἡ, ὅ, *idem*.

ἈΡΝΥΜΑΙ, *capio, consequor*. ἀρνούμενω, nom. dual. ab ἀρνούμενος, præf. part.

Ἄρνώων, gen. plur. ab ἄρς, ἀρνός, ὅ, *agnus*.

Ἀρξάμενος, a. i. part. ἀρξάσθαι, a. i. inf. med. ab

ἀρχω, *incipio*. f. ξω. p. ἤρξα. a. i. ἤρξα.

Ἀρξεῦμαι, Dor. & Aeol. pro ἀρξέμαι, vel ἀρξομαι, fut. i. ab ἀρχομαι, *incipio*.

Ἀρξομαι, η, εται, f. i. med. ab ἀρχομαι, *incipio*.

Ἀρξής, οἷς, 2. fing. præf. sub. act. ab ἀρξώ, ᾧ, *aro*. f. ἀρξώ. p. ἤρξα. a. i. ἤρσα. a. i. part. ἀρξάσας, αὐτος, ὅ.

Ἀρξίμην, Dor. pro ἀρξίμην, *susciperem, perferrem*. a. 2. opt. med. verbi ἀρξω, *tollo*. a. 2. m. ἤρξίμην.

Ἀρξίμεθα, *retulerimus*, i. plur. a. 2. opt. m. verbi ἀρξω, *tollo*. f. ἀρξώ. p. ἤρξα. a. i. ἤρξα. a. 2. m. ἤρξίμην.

Ἀρξοί, ἀρξοίλο, *tuleris, it.* a. 2. opt. m. ejusdem verbi.

Ἀρξόμεναι, Poët. pro ἀρξόμεναι, quod Dor. pro ἀρξέων, *arare*, præf. inf. ab ἀρξώ, *aro*. f. ἀρξώ.

ἈΡΟΝ, ἡ, τὸ, *arum, herbæ species; est & ἄρον*, a. i. imperat. verbi ἀρξω, *tollo*.

Ἀρόντο, pro ἤρόντο, a. 2. ind. med. Ion. ab eodem them.

Ἀρόσης, aor. i. sub. act. ἀρξάσθαι, a. i. inf. ab ἀρξώ, *aro*. f. ᾶσω. a. i. ἤρσα.

Ἀρόσις, ἡ, *arativ; aliquando ager frumentarius* ab ἀρξώ, *aro*.

Ἀρόται, nom. plur. ab ἀρότης, ἡ, ὅ, *arator*.

Ἀρότης, ἦρος, ὅ, *arator* ab ἀρξώ.

Ἄροισι, gen. Poët. pro ἄρο-
 τος ab ἄρολος, ἄ, ὄ, aratio;
 sed ἄρολος, ἄ, ὄ, tempus aran-
 di. Th. ἄρώω, aro.

Ἄροισα, plur. n. g. ab ἄρο-
 τρον, ἄ, τὸ, aratrum ab eo-
 dem them.

Ἄροισεύς Poët. pro quo &
 ἀροῖτης, ἄ, ὄ & ἀροῖη, ἦρος,
 ὄ, agricola, quod vide.

Ἄροισιῶν, ὦ, aro. f. ἄσω. p.
 ἠροισιακα ejusdem them.

Ἄροισον, ἄ, τὸ, aratrum. Th.
 ἄρώω,

Ἄρον, præf. inf. pro ἀρούειν
 ab ἄρώω, aro.

Ἄρρα, as & Ion. ἀρρῆς,
 ἦ, aruum, terra arata. in
 nom. pl. ἄρραι ab eodem
 them.

ἌΡΟΩ, ὦ, aro. f. ἀρούω, a.
 ἰ. ἦροσα. p. ἦροκα. perf.
 pass. ἦρομαι, σαι, ται. Unde
 est ἀροσις, εως, ἦ, aratio.
 ἀροτος, ἄ, ὄ, idem. ἀροῖη,
 ἦρος, ὄ, arator. ἀροῖον, ἄ,
 τὸ, aratrum. ἀρρα, as, ἦ,
 aruum.

Ἄρραγῆ, ἦς, ἦ, rapina &
 ἀρραγμός, ἄ, ὄ, idem ab
 ἀρράζω, rapio.

Ἄρράζοντε, rapientes, præf.
 part. dual. num. ab ἀρρά-
 ζω, quod vide.

ἌΡΡΑΖΩ, rapio. fut. σω &
 Doricè ἀρράζω. p. ἦρακα.
 præf. pass. ἦρασμαι. a. ἰ.
 pass. ἦράσθην. a. 2. pass.
 ἦράσθην. p. m. ἦρασθαι. Hinc
 ἀρρασμα & ἀρραγμα, ἄλος,
 το, rapina. ἀρραγῆ, ἦς, ἦ,
 raptus. ἀρράξ, γος, ὄ, rapax.

ἄρρη, ἦς, ἦ, falx. ἀρραδών,
 ὄνος, ἦ, funiculus. ἀρραδὸν,
 ἦς, ἦ, funis, laqueus.

Ἄρραλέος, α, ov. rapdus, a,
 um, celer ab ἀρράζω, rapio.

Ἄρραξ. αγος, ὄ, rapax, in
 pl. ἀρραγες ab eodem
 them; hinc per metathesin
 Latinorum rapax.

Ἄρράζαις Aeol. pro ἀρρά-
 ζας, aor. ἰ. part. m. g. ab
 ἀρράζω, rapio.

Ἄρράζασα, a. ἰ. part. f. g.
 ab ἀρράζω, quod vide.

Ἄρρας, acc. pl. ab ἀρρη, ἦς,
 ἦ, falx idem quod ἀρρανον,
 ab eodem them.

Ἄρράσας, ἄσασα. a. ἰ. part.
 act.

Ἄρράω, rapio, furor. Ste-
 phan. refert ad ἀρρη, ut
 fit propriè falce abripere.

Ἄρραδῆς, ἴος, solo aequalis;
 quia ἀρει πῆδω, solo congruit.

Ἄρραδών, ὄνος, ἦ, funiculus
 ab ἀρράζω, rapio.

Ἄρραξ quasi ἀρραπέξ, ἦς, ἦ,
 imum montis, tanquam ὄρρα
 πέξ.

Ἄρρη, ἦς, ἦ, falx, vide in
 ἀρράζω, rapio.

Ἄρρηαι, rapaces quaedam Deae,
 Harpyiae. gen. pl. ἀρρηῶν.
 ab ἀρρηαι, as, ἦ, Harpyia
 ab eodem them.

Ἄρρα, ὄ, amor, quia falca-
 tus ad refecanda impedi-
 menta; aut quia animos
 ἀρρα, rapit.

ἌΡΡΑΒΩΝ, ἄνος, ὄ, arrhabo,
 pignus, Hebr. vox.

Ἄρραξεν Ion. & Poët. pro

ἡρῶαξεν, & hoc pro ἡραξεν,
3. fing. a. i. ind. act. verbi
αἰράσσω, amputo. f. ζω.

Ἄρραφος, ε, ό, ή, inutilis
ex α priv. & ραπή, ής, ή,
futura. Th. ράπω, suo, con-
suo. f. ψω. p. ἔρραφα. aor.
i. ἔρραψα.

Ἄρρνα, acc. fing. m. g. vel
plur. n g. ἄρρνος & ἄρρνε-
νων, gen. fing. & plur. ab
ἄρρην, ενος, ό vel ἄρρην,
mas; item masculus, stre-
nuus.

Ἄρρηκίλοι, infractis, dat. pl.
Ion. ab ἄρρηκίλος, infractus
ex α priv. & ρήσσω vel
ρήγωμι, frango. f. ζω. a. 2.
ἔρρηγον. p. m. ἔρρηγας.

Ἄρρην vel ἄρρην, ενος, ό,
ή, mas feu masculus. Me-
taph. fortis, strenuus.

Ἄρρηνης, εος, ό et ή Poët. ἄγ-
ριος, δυσχερής, molestus, diffi-
cilis; deductum videtur ab
ἄρρηνειν, quod pro λοιδορεῖν, con-
vitiari, ac τὸ πρὸς τὸν ἄρρηννα
διαφραδαί, i. e. adversus
maritum contendere. Ἄρρην
verò five ἄρρην ab ἄρρδω,
irriego.

Ἄρρηόπια, ας, ή, virile faci-
nus ab ἄρρην, ενος, ό, mas-
culus & ποιέω, facio.

Ἄρρηλος, ε, ό, ή, ineffabilis,
obcurus ex α priv. & ρήλος.
Th. ρέω, dico. perf. pass.
ἔρρημαι σα, τα.

Ἄρριπάζσαι, manibus et
pedibus sursum tendere.

Ἄρριχος, ἄριχος vel ἄρρικος,
ε, ή, cornutus, vas vimineum.

Ἀρρῦθμως, adverb. innumeratè
ex α priv. & ρυθμός, ε, ό,
rhythmus, numerus.

Ἀρρῦσονται pro ἀναρῦσονται,
& hoc per enallagen pro
ἀναρῦσονται, haurient. Th.
ἀρῦω, haurio.

Ἀρρῶδέω Ion. pro ὀρρῶδέω,
timeo; hinc ἄρρῶδία, ας, ή
pro ὀρρῶδία, ή, metus. Th.
ὀρρῶς, ε, ό, serum lactis.

Ἀρρῶστία, ας, ή, morbus ab
ἄρρῶστος, ε, ό, ή, aegrotus
ex α priv. & ρῶστος, roboratus.
Th. ρῶννυμι, f. ρῶσω,
robero.

Ἀρρς, ἄρρνος, ό, ή, agnus, a;
hinc ἄρρνιον, ε, τό, agnellus.
ἄρρνεος, ε, ό, agninus.

Ἀρράμενος Aeol. pro ἀράμε-
νος, a. i. part. med. ab
ἄρρω, apto. f. ρῶ & Aeol.
ἄρρω; hinc ἄρρσας, ανίς, ό,
a. i. part. act. ab ἡρα, a.
i. act.

Ἀρρῶντες, a. i. part. vide
in ἀρρτάμενος.

Ἀρρσενα, acc. fing. ἄρρσενε,
masculos, in dual. ab ἄρρην,
vel ἄρρην, ενος, ό, mas &
ἄρρσενικός, masculinus.

Ἀρρσενοκίτης, ε, ό, cinaedus
ex ἄρρην, ενος, ό, mas &
κίτη, ης, ή, cubile, concubitus.

Ἀρρην, ενος, ό, ή & τὸ ἄρρσεν,
mas.

Ἀρρσεν, adapta, a. i. imperat.
à fut. Aeolico verbi ἄρρω,
apto, vide ἀρρτάμενος.

Ἀρρσω, coaptabo, f. i. Aeol.
verbi ἄρρω, f. ρῶ & Aeol.
ρω. a. i. ἡρα & Aeol. ἡρα.

ἈΡΤΑΪΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica.*
 Ἀρταμίς, ιδος, ἡ Dor. pro
 Ἀρτεμίς, Diana.
 ἈΡΤΑΜΟΣ, ος, ὁ, *lanius, co-*
quus παρὰ τὸ εἰς ἀρτία
τέμνειν.
 ἈΡΤΑΩ. f. ἡσω. p. κα. sus-
 pendo, appendo q. ab αἶρω,
 attollo; hinc ἀρτιάνη, ης, ἡ,
laqueus.
 Ἀρτεμάς, ἄ, ὁ, *Artemas, nom.*
propr. viri, Gr. incolumis.
 Ἀρτεμέα, acc. sing. ab ἀρ-
 τεμής, έος, ὁ, ἡ, quod vide.
 ἈΡΤΕΜΗΣ, έος, ὁ, ἡ, *integer,*
incolumis q. ab ἀρτιος, inte-
ger; vel pleonafmo τῷ ρ,
quafi ἀτεμής à τέμνω, seco.
 Ἀρτεμίς, ιος, ἡ, *Diana, in*
voc. ᾧ Ἀρτεμι ab ἀρτεμίς,
ιδος, ἡ, nomen idoli q. d.
ἀρτεμής, perfectus; vel ut
alii volunt παρὰ τὸ τὸν
ἀέρα τέμνειν.
 Ἀρτμίσια, ας, ἡ, *Artemisju.*
 ἈΡΤΕΜΩΝ, ους, ὁ, *artemo,*
velum navis majus q. ab
ἀρτάω, suspendo.
 ἈΡΤΕΟΜΑΙ, παρο, apparo
 quasi ab ἀρω.
 Ἀρτεπίβελος, ος, nomen muris
 ab ἀρτος, panis & ἐπίβελος,
insidiator ex ἐπι & βελή,
ἡς, ἡ, consilium.
 Ἀρτέω Ion. idem quod ἀρ-
 τάω, suspendo. Hinc ἀρτήμα-
 τα, τά, vocantur omnia,
 quæ pendent ex aliquo
 loco.
 Ἀρτήρ, ἡρος, ὁ, sonat ad
 verbum sublato q. ab αἶρα,

tollo; vel *humerus, quo onus*
sublatum fertur. Sed in
Nehemia fumitur pro in-
strumento νοσλοφόρων, i. e.
bajulatorum. Ex ἀρτήρ, pleo-
nafmo τῷ ο fit ἀρτήρ, ἡρος,
ὁ, lorum seu funis, quo ensis
appenditur, seu theca in qua
reconditur, quasi ἀρα τῆρων
ab ἀρα, ensis & τῆρω, servo.
 ἈΡΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, *arteria,*
spiritus receptaculum παρὰ
τὸ ἀρα τῆρων.
 ἈΡΤΙ, modò, nuper, nunc. ἕως
 ἀρτί, huc usque. ἀπ' ἀρτί vel
 ἀπ' ἀρτί, ex hoc tempore, &
 ἀπ' ἀρτί, jam nunc; in qui-
 busdam compositis, ἀρτι
 significat perfectionem ex
 ἀρτίος, perfectus.
 Ἀρτιγέννητος, ος, ὁ, ἡ, *recens*
genitus, modò natus ex ἀρτί,
nunc & γεννητός, quod à
γίνομαι, nascor.
 Ἀρτιέπεια, veridicæ, nom. pl.
 ab ἀρτιέπεια, ας, ἡ, vide
 ἀρτιεπής.
 Ἀρτιεπής, έος, ὁ, ἡ, *loquax,*
non mutilans verba, verborum
concinnator ab ἀρτιος, inte-
ger, perfectus & ἔπω, dico.
 ἈΡΤΙΟΣ, ος, ὁ et ἡ, *par, inte-*
ger, perfectus; hinc ἀρτιζω,
perficio.
 Ἀρτίπος, ὁ, ἡ pro ἀρτίπος,
pedibus integer ab ἀρτιος &
πῆς, pes.
 Ἀρτοκόπος, ὁ, ἡ, *pistrix & pi-*
stor ex ἀρτος, panis &
κόπτω, scindo.
 Ἀρτοζέρεης, nomen Persicum,

- quod Græcè sonat, *magnus bellator.*
- ἌΡΤΟΣ, ἄρτος, ὁ, panis, cibus.
- Ἀρτοφάγος, ἄρτος, ὁ, nomen muris ex ἄρτος, panis & Φάγω, comedo.
- Ἀρτύμασι, condimentis, dat. pl. ab ἄρτυμα, ἄρτος, τό. Th. ἄρτύω, condio.
- ἈΡΤΥΩ vel ἄρτύω, f. σω. p. ἤρτυκα, apparo, instruo, condio q. ab ἄρτω, a. i. ἤρτυσα. p. pass. ἤρτυμαι. part. perf. ἤρτυμένος, conditus.
- Ἀρυσάμενος, part. a. i. med. ab ἄρύω, f. σω. haurio.
- Ἀρυσῆς, ἄρυσος, quoddam mensuræ genus, haustus. Th. ἄρύω, haurio.
- ἈΡΥΩ & ἄρύω. f. σω. p. ἤρυσκα, haurio, ex profundo traho; hinc ἄρυστης, ἄρυσος, haustum q. ab ἄρυσω.
- Ἀρφαξάδ, ὁ, nomen viri, ἀκλίον, Hebr. sanans vastationem.
- Ἀρχάγγελος, ἄρχων, ὁ, Archangelus q. d. ἄρχων ἀγγέλων, princeps angelorum ab ἄρχω, impero, quod ab ἀρχή, ἡς, ἡ, principatus; ἀγγελος verò ab ἀγγέλλω, nuntio.
- Ἀρχαγέτας, ἄρχων, ὁ Dor. pro ἀρχηγέτης, ἄρχων, ὁ, dux. Ἀρχαγος Dor. pro ἀρχηγος, idem ex ἀρχή, principatus & ἡγέομαι, duco.
- Ἀρχαῖθεν Dor. pro ἀρχῆθεν, adverb. ab initio, antiquitus. Th. ἀρχή, principium.
- Ἀρχαῖος, αἰα, αἰών, antiquus,
- a, um, & ἀρχαίη Ion. pro ἀρχαία ab ἀρχή, ἡς, ἡ, principium.
- Ἀρχαιοτήτι, vetustati, dat. sing. ab ἀρχαιότης, ἡσος, ἡ ab eodem them.
- Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratum electio ex ἀρχή, imperium & αἰρέω, eligo.
- Ἀρχεδικῆς, ἄρχων, ὁ, qui justè imperat, ὁ ἀρχὴν ἐν δίκῃ ἔχων.
- Ἀρχεῖ, 3. sing. ind. præf. ἀρχεῖν, præf. inf. act. ἀρχεῖσθαι, præf. inf. pass. ἀρχεταί, 3. sing. ind. pass. ab ἀρχω vel ἀρχομαι, quod vide.
- Ἀρχεῖος, ἄρχων, ὁ, idem quod ἀρχαῖος, antiquus, quod vide.
- Ἀρχέικκος, author seu origo malorum ab ἀρχή, principium & κακός, malus.
- Ἀρχέλαος, ἄρχων, ὁ, Archelaus, nom. viri, Gr. princeps populi.
- Ἀρχέπολις, ἄρχων, ὁ, ἡ, imperans civitati, ὁ ἀρχὴν τῆς πόλεως.
- Ἀρχεῶ pro ἀρχεῶσαι, incipere, inf. pro imperativo ab ἀρχω vel ἀρχομαι, quod vide.
- Ἀρχετο Dor. pro ἡρχετο, 3. sing. imperf. verbi ἀρχομαι, vide in ἀρχή.
- Ἀρχευ Dor. pro ἀρχε, præf. imperat. pass. ab ἀρχομαι, impero. Th. ἀρχή.
- Ἀρχεύω, idem quod ἀρχω, impero ab eodem them.
- ἈΡΧΗ, ἡς, ἡ, in dat. ἀρχῆ. principium, principatus, im-

perium extremum. ἀρχή, imperabit, 3. person. præf. sub. Ab ἀρχῇ verò est ἀρχαῖος, 8, ó, antiquus, ἀρχω & ἀρχομαι, incipio, impero. δήμαρχος, 8, ó, populi princeps, tribunus plebis. ἑξαρχος, 8, ó, dux, princeps. ἐπαρχος, præses, præfectus. ἵππαρχος, & ἵππάρχης, 8, ó, equitum magister. μόναρχος vel μονάρχης, monarcha. ναύαρχος, classis præfectus. ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus. πειθαρχέω, pareo, obedio. χιλιάρχης, 8, ó, qui mille viris præ est.

Ἀρχηγέλευεν, principatum tenere ab ἀρχηγός, dux.

Ἀρχηγός, 8, ó, dux, princeps. in vocat. ἀρχηγέ, ex ἀρχων & ἡγέομαι, duco.

Ἀρχῆθεν Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio, antiquitus. Th. ἀρχή.

Ἀρχθένια, acc. sing. a. i. part. pass. ab ἀρχω vel ἀρχομαι, quod vide.

Ἀρχίδαμος, 8, ó, Archidamus, nom. propr.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ανος, ó, custos et princeps carceris.

Ἀρχιερατικός ἡ, óν, pontificius, vide in ἀρχιερεύς.

Ἀρχιερεύς, ές & Atticè έως, ó, pontifex q. d. ἀρχων τῶν ἱερέων, princeps sacerdotum ab ἀρχή, principatus & ἱερεύς, sacerdos, quod ab ἱερός, 8, ó, sacer, sanctus.

Ἀρχικός, 8, ó, principalis,

primarius, aptus ad regendum ab ἀρχω, quod vide.

Ἀρχιλόχος, 8, ó, Archilochus, nom. propr.

Ἀρχιμάγειρος, 8, ó, præfectus coquorum ab ἀρχή, ἡ, imperium & μάγειρος, 8, ó, coquus.

Ἀρχινοικοῦς, pincerna ex ἀρχω, impero, οἶνος, vinum & χέω, fundo.

Ἀρχιποίμην, ενος, ó, pastorum princeps ab ἀρχή, principatus & ποιμήν, ενος, ó, pastor.

Ἀρχιππος, 8, ó, Gr. magister equorum. Th. ἵππος, 8, ó, equus.

Ἀρχισίλοποιός, 8, ó, pistior ex ἀρχω, impero & σίτος, 8, ó, frumentum, panis & ποιέω, facio.

Ἀρχιστρατήγος, 8, ó, princeps exercitus ab ἀρχή, principatus & στρατήγος, dux, quod ex στρατός, exercitus & ἄγω, duco.

Ἀρχισυναγωγός, 8, ó, rector synagogae ab ἀρχων & συναγωγή, ἡς, ἡ, Synagoga, conventus, quod à συναγω, congrego. Th. ἄγω, duco.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ó, architectus, fabriorum princeps ex ἀρχων & τέκτων, ονος, ó, faber, quod à τεύχω, fabricor, struo. in perf. pass. τέτυμαι, ξαι, ται; hinc τέκτων pro τεύκτων.

Ἀρχιτελώνης, 8, ó, q. d. ἀρχων τῶν τελωνῶν, magister publicanorum.

- Ἀρχιτρίκλινος, ἄ, ὁ, *architriclinus, symposiarcha* ex ἀρχῆ, principatus & τρίκλινον feu τρίκλινος, ἄ, ὁ, *triclinium* id est, locus tribus constitutus lectis ad discumbendum, quod ex τρεῖς, tres & κλίνω, reclino.
- Ἀρχόμενος per sync. pro ἀρχόμενος, subditus. præf. part. ab ἀρχομαι, impero. Th. ἀρχή, imperium; vel pro ἡγεμόνος, ut sit Ionicum præf. translato accentu.
- Ἀρχόμενος, præf. part. ab ἀρχομαι, vide in ἀρχω.
- Ἀρχος, ἄ, ὁ, princeps ab eodem them.
- Ἀρχω, impero, cum genit. ἔ. ξω. p. ἡρχά. a. i. ἡξά. a. i. part. ἀρχάς, ἀνλος, ὁ. præf. med. ἀρχομαι, incipio, impero. imperf. ἡρχόμεν, ἄ, ετο. præf. part. ἀρχόμενος. ἀρχομεθ̄ pro ἀρχομεθα, præf. sub. med. f. i. med. ἀρχομαι, ἡ, εται. a. i. m. ἡξάμην, ω, ἀλο, a. i. med. sub. ἀρχομαι, ἡ, ηται. a. i. inf. m. ἀρχομαι. Th. ἀρχή, ἡς, ἡ, principium, imperium.
- Ἀρχομεθα, ordiamur Poët. pro ἀρχομεθα, præf. sub. med. ab ἀρχω vel ἀρχομαι, quod vide.
- Ἀρχων, ὄνλος, ὁ, princeps, ἀρχόμενος, subditus.
- ἈΡΩ, apto, adapto, congruo. f. ἀρω & Aeol. ἀρω. a. i. ἡρσα. a. i. part. ἀρσας, ἀνλος, ὁ. p. m. ἀρηρᾱ feu ἀραρᾱ; et ἀρω, potest etiam esse a. i. sub. verbi ἀρω, tollo. a. i. ἡρα, unde a. i. sub. ἀρω.
- Ἀρωγή, ἡς, ἡ, auxilium. ἀρωγός, ἄ, ὁ, ἡ, auxiliator ab ἀρηγω, auxilior, verso ἡ in ω.
- ἈΡΩΜΑ, ἄλος, τό, aromā. ἀρώματα, ὦν, τὰ, aromata.
- ἈΡΩΝΙΑ, ἄς, ἡ, mespilus arbor.
- Ἀρως, ὠς, ὁ Dor. pro ἡρως, ὁ, Heros.
- Ἀς, acc. pl. ab ὄς, ἡ, ὁ, quī, quae, quod. Art. sub. junct.
- Ἀσα, ὁ. nomen viri ἀκλίον, Syr. Medicus.
- Ἀσα Doric. pro ἡσα, & in 2. fing. ἄσας Dor. pro ἡσας, a. i. act. verbi ἀείδω, cano & ἀδω, per contract. ἡδον, imperf. & Doricé ἀδον.
- Ἀσαι, ἄ. i. inf. verbi ἀδω, satio, f. ἄσω, p. ἡκα. At ἀδω, ἄσω, i subscripto, cano.
- Ἀσαλευτος, ἄ, ὁ, ἡ, inconcussus, ex α priv. & σαλευω, agito. Th. σάλος, ἄ, ὁ, salum, mare.
- Ἀσάμενος, ἄ, ὁ Poët. pro λυπέμενος, dolens, moestus ab ἀδω, satio vel ἄω, laedo.
- ἈΣΑΜΙΝΘΟΣ, ἄ, ἡ, pelvis, solum balneatorium παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, à sordibus minuendis i. e. eluendis. ἄσις, ἰος, vel ἄση, ἡ sordes, limus.
- Ἀσάν, fastidio afficere, præf. inf. ab ἀσάω. Th. ἄσων, satio.

- Α΄ΣΑΡΟΝ**, ε, τὸ, *afarum, nar-*
dus sylvestris.
Ἄσας Ion. pro ἤσας, *ceciniſti*,
 2. ſing. a. i. ind. verbi
ἄδω, cano. f. ἄσω. a. i.
ἤσα. Th. αἰδῶ, idem.
Ἀσάφεια, ας, ἡ, *ob curitas.*
ἀσαφῆς, ἑός, ἔς, ὁ et ἡ, obli-
uus, ex α priv. & σαφῆς,
ἑός, ὁ, ἡ, manifestus, apertus.
Ἄσβεσς, ε, ὀκρά, *inextingui-*
bilis, ex α priv. & σβέννυμι
vel σβεννύω, exſtinguo. f.
σβέσω.
ἈΣΒΟΛΗ, ης & ἄσβλος, ε,
 ἡ, *fuligo, macula q. ab*
ἀσῖς & βάλω. Est & Ἀσβο-
λος, ε, ὁ, nom. propr. au-
guris.
Ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas ab*
ἀσεβῆς.
Ἀσεβῶ, *impiè ago. f. ἦσω. p.*
ἠσέβηκα. a. i. inf. ἀσεβῆσαι,
ex α priv. & σέβω, colo.
Ἀσεβῆ, *impria, nom. pl. n. g.*
ab ἀσεβῆς, & τὸ ἀσεβῆς.
Ἀσέβημα, αἶος, τὸ, *impietas,*
vide ἀσεβῆς.
Ἀσεβῆς, ἑός, ὁ, ἡ & τὸ ἀσε-
 βῆς, *impius, a, uni ex α*
priv. & σέβω, colo.
Ἀσέλγεια, ας, ἡ, *lascivia, ob-*
ſcortatus, vide ἀσελγῆς.
ἈΣΕΛΓΗΣ, ἑός, ὁ, ἡ, *petulans,*
protervus, lascivus ex α
priv. & Σέλγη, ης, ἡ, nomen
urbis, cuius cives probi
erant; hinc ἀσέλγεια, &
ἀσελγέω, petulanter ago.
Ἀσεληος, ε, & in dat. *ἀσ-λήνω,*
obſcureus ex α priv. & σελήνη,
ἡ, Luna, qui eſt q. ſine luna.
- Ἀσέλῆς**, ἑός, ὁ, ἡ, *impius.*
Genef. 18. verſ. 25.
Ἀσῆ, ης, ἡ, *fastidium ab ἄδω,*
ſatio.
Ἀσῆ, *cantabis, 2. ſing. f.*
med. Doric. pro ἄσομαι, η.
Th. ἄδω.
Ἀσῆθῆν, *moleſtia affciar. a.*
i. opt. paſſ. ab a. i. ind.
paſſ. ἠσῆθην, vide ἀσῆθῆς.
Ἀσῆθῆς, *moeſtus fueris, aor.*
i. ſub. paſſ. ab ἀσάομαι,
ἄμαι, fut. ἠσομαι, fastidio
laboro. Th. ἄδω. f. ἄσω,
ſatio.
Ἀσῆμάνλος, ε, ὁ et ἡ, *rectore ca-*
rens. Sic ἀσῆμάνλα μῆλα, oves
carentes ſigno, id eſt non
cuſtoditae ab ἀσημος, cui
ſignum ſeu nota non eſt
imprefſa; per conſequeus,
obſcureus, ignobilis ex α priv.
& σῆμα, αἶος, τὸ, ſignum.
Ἀσημος, ε, ὁ ἡ, *obſcureus, ig-*
nobilis, non ſignatus, vide
ἀσῆμάνλος.
Ἀσῆση, 2. perf. a. i. ſub.
 med. verbi *ἀσάομαι, vide*
ἀσῆθῆς.
Ἀδῆς, *cantatus, a. i. part.*
paſſ. ex abr. i. ind paſſ.
ἠδην verbi ἄδω, canto,
contractè pro αἰδῶ, idem
cano ſeu canto.
Ἀδῆνεια, ας, ἡ, *infirmitas,*
vide ἀδενέω.
Ἀδενεσέρων, gen. pl. ab *ἀδε-*
νέτερος, imbecillior, compar.
ab ἀδενῆς, quod vide.
Ἀδενέω, ᾧ, *aegroto, infirmus*
ſum. item infirmor. imperf.
ἠδένεον, εν. f. ἦσω. p. ἠδί-

νηκα. a. i. ἠδένησα. præf.
 part. ἀδενέων, ὦν, ἐόντος,
 ἔντος, ὁ, aegrotus, rudis. dativ.
 plural. ἀδενέσιν, ἔσιν &
 in f. g. ἀδενέσσα, ἔσσα, ἡς,
 ἡ, infirma. ἀδενήσας, ἀντος,
 ὁ & in f. g. ἀδενήσασα,
 aor. i. part. act. ex α
 priv. & δένος, εος, τὸ, robur.
 Ἀδένημα, ἄλος, τὸ, imbecilli-
 tas ex eodem them.
 Ἀδενής, ἔος, ὁ, ἡ, infirmus,
 aegrotus ex α priv. & δέ-
 νος, εος, τὸ, robur.
 Ἀδη, detrimentum passus est
 Ionic. pro ἠδη, aor. i.
 verbi ἄσω vel ἄω, damno
 afficio, laedo, pro quo tamen
 potius ἀάω dicitur.
 ἈΣΘΜΑ, ἄλος, τὸ, anhelatio.
 ab ἄω; hinc ἀδμαίνω, an-
 helo. f. ἀνώ. p. ἠδμαίκα.
 Ἀδμαίνωϊα, anhelantem. acc.
 sing. præf. part. ab ἀδμαί-
 νω, vide ἄδμα.
 Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen
 reg. Gr. limosa; unde Ἀσια-
 νος, ἔ, ὁ, Asianus.
 Ἀσιάρχης, ε, ὁ, Asiae prin-
 ceptus q. ἀρχων τῆς Ἀσίας.
 Ἀσίη, ἡς, ἡ, limosa Ionicè
 pro ἀσία, ας, ἡ ab ἄσις,
 εως, ἡ, limus.
 Ἀσιμος, ε, ὁ, argentum,
 ut Hesych. ἀσιμος ἀργυρος.
 ἈΣΙΝΗ, ἡς, ἡ, herbæ spe-
 cies.
 Ἀσινής, ἔος, ὁ, ἡ, illaesus,
 nullo malo affectus. Th. σίνω,
 noceo.
 ἈΣΙΠΑΚΟΣ, ε, ὁ, locustae
 genus, pinnis carens &

prælonga habens crura.
 ἈΣΙΣ, εος, ἡ, limus, coenum
 q. ab ἄζω, sicco. Ἀσις, can-
 tio ab ἄω.
 Ἀσίλια, ας, ἡ, inedia ab
 ἄσιλος, ε, ὁ, ἡ, jejunus, ex
 α priv. & σίτος, ε, ὁ, cibus.
 ἈΣΚΑΛΑΒΟΣ five ἀσκαλα-
 βώτης, ε, ὁ, stellio, animal-
 culum simile lacertæ.
 ἈΣΚΑΛΑΦΟΣ, ε, ὁ, avis
 nomen; est & nomen propr.
 viri.
 Ἀσκαλος, ε, ὁ, ἡ, incultus, ex
 α priv. & σκάλλω, fodio,
 farr.o.
 ἈΣΚΑΛΩΠΑΣ, gallinago, quod
 rectè scribitur σκολίπας.
 ἈΣΚΑΝΤΗΣ, ε, ὁ, vilis lec-
 tus q. ab α priv. & σκηνή.
 ἈΣΚΑΡΙΣ, ἴδος, ἡ, genus
 vermis.
 Ἀσκεθής, ἔος, ὁ, ἡ, illaesus, in-
 columis. Scribitur & ἀχεθής
 & ἀσκηθής ab ἀχέλος, quem
 nemo prohibeat ab agendo,
 quod vide.
 Ἀσκελέας, adverb. durè, assi-
 duè, graviter ab α priv. &
 σκέλλω, exsiccō.
 Ἀσκευής, ὁ, ἡ, pro quo &
 ἄσκευος, qui caret instrumen-
 tis. Thema σκευός, vas.
 ἈΣΚΕΩ, exerceo, doceo, orno.
 f. ἦσω. p. ἦσκηκα. aor. i.
 ἦσκησα. a. i. part. ἀσκήσας,
 ἀντος, ὁ & in 3. plur. f. i.
 ἀσκήσασιν. Hinc ἀσκήτης, ἔ,
 ὁ, exercitator. ἀσκήλος, ἔ, ὁ,
 elaboratus. ἀσκητήριον, ε, τὸ,
 locus exercitationis.

Ἀσκῆσις, εως, ἡ, exercitatio
ab ἀσκέω, quod vide.

Ἀσκήσις, ἡ, ον, exercitatus, a,
um, elaboratus ab ἀσκέω,
quod vide.

Ἀσκιος, ἰα, ον, qui densam
habet umbram ex α, quæ inten-
siva est particula & σκιά, ἄς,
ἡ, umbra.

Ἀσκληπιός, ὦ, ὁ Dor. pro
Ἀσκληπίος, ε, ὁ, Aesculapius.

Ἀσκληπιάδης, dat. pl. ab
Ἀσκληπιάδης, ε, ὁ, Asclepiades,
nom. propr.

Ἀσκοῦς, εἶ, ὁ, uter, utris q.
ab α epitatico & ἄω, con-
tineo.

Ἀσκῶμεν, ἰ. plur. præf. ind.
ab ἀσκέω, exerceo, quod
vide.

Ἀσκη, dat. sing. Ion. pro
Ἀσκη, nomen proprium
pagi; ἄσκη, ας, ἡ, quercus
sterilis.

Ἀσμάχ, vel ut alii leg.
ἄχάμ, nomen Aethiopic.
Græcorum lingua valet, qui
à sinistra manu regi adstant.

Ἀσμενίσια, ας, ε, a. i. opt.
Aeol. ab ἀσμενίζω, comiter
excipio, f. ἴσω, vide in
ἀσμενος.

Ἀσμενος, gaudens, gratus,
libens ab ἡδω, delecto. perf.
pass. ἡσμαι. perf. part. ἡσ-
μένος & Ion. ἀσμένος, de-
inde ἀσμενος, aspiratione
mutata, itemque translato
accentu Aeolicè, quod in
comparat. habet ἀσμενέσε-
ρος, superl. ἀσμενέστατος.

Ἀσμένως, adverb. libenter,
cum gaudio, vide ἀσμενος.

Ἀσσοφός, ε, ὁ, insipiens ex α
priv. & σοφός, εἶ, ὁ, sapiens.

Ἀσπάζομαι, saluto, ample-
ctor, osculor. imperf. ἡσπα-
ζομένη. f. ἀσπασμαι. a. i. med.
ἡσπασάμην, ω, αἶο. a. i.
med. imperat. ἀσπασαι ἀδω,
a. i. sub. med. ἀσπάσωμαι,
η, ηται. a. i. part. m. ἀσ-
πασάμενος, ex α quod est
ἀμα, simul & σπάω, traho;
hinc ἀσπασμός, εἶ, ὁ, ample-
xatio, salutatio.

Ἀσπάζω & ἀσπαρίζω, tremo,
singultio, palpito Atticè
pro σπάζω, propriè de iis,
qui morti obluendo ani-
mam efflant à σπάω, traho.

Ἀσπάλαθος, ε, ὁ, frutex,
multis spinis horrens.

Ἀσπάλαιξ, ακος, ὁ, talpa q.
à σπάω, traho; ἀποσπᾶ γὰρ
τὴν γῆν.

Ἀσπαλιεύς, piscator ab ἀσπα-
λες, piscis quod à σπάω &
ἄλς vel λίνον, quia ex mari
trahitur lino.

Ἀσπάραγος, ε, ὁ vel ἀσ-
φάραγος, asparagus, planta
tarionibus nobilis.

Ἀσπασαι, ἀδω, a. i. imperat.
med. ab ἀσπάζομαι, quod
vide.

Ἀσπάσαδαι, a. i. inf. med.
ἀσπάσιθε, 2. plur. a. i.
sub. med. ab ἀσπάζομαι, sa-
luto, quod vide.

Ἀσπασίως, adverb. libenter
ab ἀσπασίος, qui amplecten-
dus est, optatus. ἀσπασίως,

idem ab ἀσπάζομαι, quod vide.

Ἀσπασός, ἡ, ὄν, *gratus, a, um* ab ἀσπάζομαι, quod vide.

Ἀσπερμος, qui sine semine et prole, ab α priv. & σπέρμα, ἄλος, τὸ, *semen*. Th. σπερῶ, *sero*.

Ἀσπερχές, adverb. *studiosè, sedulo, incessanter* ex α epitativo & σπέρχω, *urgeo, festinare cogo; item irascor*.

Ἀσπελος, ὁ, ἢ, ἢ, *immensus, quem assequi nequeas*, ex α priv. & ἔσπομαι vel ἔπω, *sequor*.

Ἀσπιδής, in clypei modum rotundus. Th. ἀσπίς, ἴδος, ἡ, *clypeus*.

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ Dor. pro ἀσπιδιώτης, ὁ, ὅ, *scutatus*. Th. ἀσπίς, *clypeus*.

Ἀσπιδιώτης, ὁ, *clypeum gerens* ab eodem them.

Ἀσπιδόδεπος, ὁ, ὅ et ἡ, qui scuto strepitum edit, ex ἀσπίς, ἴδος, ἡ, *clypeus* & δέπος, ὁ, ὅ, *sonitus*,

Ἀσπίδος, genit. & ἀσπίδα, acc. sing. ab ἀσπίς, quod vide.

Ἀσπιλος, ὁ, ὅ, ἡ, *immaculatus*, ex α priv. & σπιλος, ὁ, ὅ, *macula, labes*.

Ἀσπίς, ἴδος, ἡ, *clypeus; item aspis, genus serpentis*. ἀσπίζω, *clypeo protego*. ὑπερασπίζω, *defendo*. ὑπερασπιστής, ὁ, ὅ, *propugnator*.

Ἀσπισίων, *bellicosorum*, gen. pl. Aeol. ab ἀσπιστής, ὁ, ὅ. Th. ἀσπίς, ἴδος, ἡ, *clypeus*.

Ἀσπλάγχνος, ὁ, ὅ, ἡ, *non ha-*

bens cor, ex α priv. & σπλάγχνον, ὁ, τὸ, viscera, cor, etc.

Ἀσπονδος, ὁ, ὅ, ἡ, *implacabilis, foedifragus* ex α priv. & σπονδή, ἡς, ἡ, *libatio; item foedus, quod ex α priv. & σπένδω, libo. f. σπέσω. a. i. m. ἔσπεισάμην. p. m. ἔσπονδα, unde σπονδή*.

Ἀσπιδεῖ, adverb. *negliger, ex α priv. & σπιδή, studium, quod à p. m. ἔσπιδεα verbi σπεύδω, festino*.

Ἀσσ' & ἄσσα, Atticè ἀτλα pro ἀτίνα, quae ex ἀ & σά Megarenfium lingua, significante τινά; ἄσσα vel ἀτλα significat τινά, aliqua, quaedam. Ατλα etiam est vox, qua juniores compellant fenēs.

Ἀσσάριον, ὁ, τὸ, *assarius, quarta pars unciae à Latina voce as, assis*.

ἈΣΣΟΝ, adverb. *prope idem quod ἔγγυς, cum dat. & genit. in comp. ἔγγυων & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσαν, & in n. g. ἔσσον & ἄσσον; hinc ἀσσολέγω & ἀσσολάτω, propius, proximè. ἐπασσύτεροι, ὦν, οἰ, continua serie sequentes*.

Ἀσσος, ὁ, ἡ, *nomen urbis*.

Ἀστακος, ὁ, ὅ, *astacus, cancer marinus*.

Ἀσταίνδης, ὁ, ὅ, *nuntius* q. ab α priv. & ἔνωαι; quod non stet, sed ambulet.

Ἀσάλευ, ὦ, *incertis sedibus vagor. f. ἦσω. p. ἡσάτηκα*.

- α. ι. ἠσάτησα ab ἀσάτος, ἄστος, ὁ, ἡ, instabilis, quod ex α priv. & σάτος, ἄστος, ὁ, qui stat. Th. ἠσημι, sto.
- Ἀσάτος, ἄστος, ὁ, ἡ, instabilis, vide ἀσάτω.
- Ἀσάχους, ἄστος, ὁ, spica, arista pro σάχους, spica addito α, quod à σίζ, ordo; hoc à σείχω, eo.
- Ἀσέγος, ἄστος, ὁ, exul ex α priv. & σέγω, f. ζω. tego.
- Ἀσείος, εἶα, εἶεν, venustus, a, um ab ἄστυ, εὐσ, τὸ, urbs.
- Ἀσεμφής, εὐσ, ὁ, ἡ, pro ἀσεμφής, immotus. ἀσεμφέως, adverb. firmiter, ex α priv. & σέμω, assidue moueo; item contumelia afficio.
- Ἀστέρα, acc. fing. ἀστέρες, nom. pl. ab ἀστήρ, ἔρος, ὁ, stella.
- Ἀστέρις, ἡς, ἡ, nomen mulieris q. d. Stellata.
- Ἀστέροενθ' pro ἀστέροενθα, acc. fing. ab ἀστέροεις εἶσα, εν, stellis plenus. Th. ἀστήρ, stella.
- Ἀστροπῆ, dat. fing. ab ἀστροπή, ἡς, ἡ, fulgur, Poetis idem quod ἀστραπή ab ἀστέρας, fulguro. f. ψω. a. 2. ἡστραπον. p. m. ἡστραπα q. ab ἀστρα ἰάπλω, astra mitto.
- Ἀστροπήτης, ἄστος, ὁ, fulgurator ab ἀστροπή, fulgur, quod vide.
- Ἀστέρων, gen. plur. ab ἀστήρ, ἔρος, ὁ, stella.
- Ἀσῆ, ἡς, ἡ, civis & in m. g. ἄστος, ἄστος, ὁ, idem ab ἄστυ, urbs.

- ἈΣΤΗΡ, ἔρος, ὁ, stella; hinc ἀστερισκος, ἄστος, ὁ, stellata, asteriscus. ἄστρον, ἄστρον, ὁ, τὸ, sidus, signum sc. ex multis compositum stellis.
- Ἀσθήμιλος, ἄστος, ὁ, ἡ, instabilis, infirmus, ex α priv. & στήμιζω, stabilio, firmiter statuo. f. ι. ζω. p. ἐσθήμιχα.
- Ἀστίβης, εὐσ, ὁ, ἡ, non calcatus, non tritus ex α priv. & στίβω, calca.
- Ἀστίων, civibus, dat. pl. ab ἄστυ, ἄστυ, ὁ, civis. Th. ἄστυ, εὐσ, τὸ, urbs.
- Ἀσργος, ἄστος, ὁ, ἡ, charitatis expertus, in quo σοφία, hoc est naturalis amor pianè extinctus est. Ex α priv. & σέργω, dirig. f. ζω. p. ἐσσερχα. p. m. ἐσοεργα, unde σοφία.
- Ἀστος, ἄστος, ὁ & in f. g. ἀστή, ἡ, civis. Th. ἄστυ, εὐσ, τὸ, urbs.
- Ἀσχοίω, ὦ, à σκοπο aberro. f. ἡσω. p. ἡσχοίκα. a. ι. ἡσχοίχισα ex α priv. & σχοίχομαι, collimo, ad scopum tendo.
- Ἀστρα, nom. pl. ab ἄστρον, ἄστρον, ὁ, τὸ, astrum, sidus. Th. ἀστήρ, ἔρος, ὁ, stella.
- Ἀστράβη, ἡ, seila, ephippium ligneum.
- Ἀστράβης, non detortus ex α priv. & στρέφομαι, vertor.
- Ἀστράγαλος, ἄστος, ὁ, vertebra, spondylus. ἀστράγαλοι, ἄστος, ὁ, tali lusorii. ἀστράγαλοι πόδες, lucidi pedes. ἀστραγαλίζω, talis ludo.

- Ἀστραῖος, ἄ, ὄ, nomen propr. viri.
- Ἀστραπή, ἦς, ἥ, fulgur ab ἀστραπήω, fulguro. f. ψω. p. m. ἡστραπα.
- ἈΣΤΡΑΠΤΩ, fulguro. fut. ψω. p. ἡστραφα. a. 2. ἡστραπον. p. m. ἡστραπα; unde ἀστραπή, fulgur, seropτή, ἦς, ἥ, idem fulgor & splendor.
- Ἀστρεπλος, ἄ, ὄ, ἥ, qui se non convertit, non respiciens ex α priv. & στέρω, verto.
- Ἀστρον, ἄ, τό, astrum, sidus. Th. ἀστήρ, ἔρος, ὄ, stella.
- ἈΣΤΥ, εος, τό, urbs q. à σώω. Hinc ἀστυς, ἄ, ὄ, civilis, urbanus. ἀστυότης, ἥος, ἥ, urbanitas.
- Ἀστυάναξ, ὄ, nom. propr. filii Hectoris ab ἀστυ κὶ ἀνάξ, quia Hector pater & princeps civitatis Trojæ fuit.
- Ἀστυβοώτης, ἄ, ὄ ἐν ἀστυ βοῶν, in urbe clamans, epithet. præconis.
- Ἀστυκος, ἄ, ὄ, urbanus ab ἀστυ, urbs.
- Ἀστυνόμος, ἄ, ὄ, urbanus, civilis ex τό ἀστυ, εος, urbs & ex verbo νέμομαι, τό διάγω κὶ οἰκῶ.
- Ἀστυνοος, ἄ, ὄ, Astynous, nomen propr.
- Ἀστυφελος, ἦ, ον, minimè durus, ex α priv. & στυφελος, ἄ, ὄ, durus. Th. στυφω, f. ψω, adstringo.
- Ἀστυκρίτες, ἄ, ὄ, nomen viri, Gr. incomparabilis.
- Ἀσύμφωρος, ἄ, ὄ, ἥ, incommo- dus, noxius ex α priv. & σύμφωρος, commodus. Th. Φέρω, fero.
- Ἀσίμφωνος, ἄ, ὄ κὶ ἥ, absonus, discors ex α priv. & σύμφωνος, ἄ, ὄ, ἥ, consonus, concors, quod ex συν & φωνή, ἦς, ἥ, vox.
- Ἀσύνετος, ἄ, ὄ et ἥ, desipiens, amens ex α priv. & συνετός, ἄ, ὄ, ἥ, perspicax, intelligens, quod à συνήμι, intelligo. Th. ἴσθμι, scio.
- Ἀσυνήθης, εος, ὄ, ἥ, insuetus, insolens; hinc ἀσυνήθεια, ας, ἥ, insolentia, ex α priv. συν & ἥθος, indoles, consuetudo.
- Ἀσύνθετος, ἄ, ὄ, ἥ, foedifragus. ἀσυνθεσία, ας, ἥ, violatio foederis, ex α priv. & συνίθημι, compro, paciscor. Th. τίθημι, pono.
- Ἀσύντακτος, ἄ, ὄ, ἥ, inordinatus, ex α priv. συν & τάσσω, f. ζω, ordino.
- Ἀστυφίλος, ἄ, ὄ, ἥ, vilis, abjectus, stolidus ab ἀττω, noceo & φηλος, ἄ, ὄ, impostor, fallax. Alii derivari posse credunt à σοφός, sapiens.
- Ἀσυχια Dor. pro ἡσυχια, adverb. pro ἡσυχως, quietè. Th. ἡσυχος, quietus; hinc ἀσυχία Dor. pro ἡσυχία, ας, ἥ, quies.
- Ἀσυχίμος, ω, ὄ Dor. pro ἡσυχος, unde ἡσυχιος, ἄ, ὄ, quietus.
- Ἀσυχίος Dor. pro ἡσυχίος, idem.
- Ἀσφάλαιξ, ἀκίος, vel ut alii ἀσπάλαξ, ὄ, talpa à σπάω, traho.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas, veritas ab ἀσφαλῆς, quod vide.

Ἀσφαλῆς, n. g. ἀσφαλῆς, nom. pl. ἀσφαλῆως Ion. tutò, facile pro ἀσφαλῶς, ab ἀσφαλῆς, quod vide.

Ἀσφαλεσάτη, certissima, superlat. ab ἀσφαλῆς, certus, comp. ἀσφαλέστερος & in f. γ. ρα.

Ἀσφαλῆς, εὐς, ὁ, ἡ, certus, minimè lubricus, tutus à lapsu; hinc ἀσφαλῆως & ἀσφαλῶς, tutò, certè ex α priv. & σφάλω, supplantò, evertò. f. σφαλῶ. p. ἐσφαλκα. p. pass. ἐσφαλμαι, hinc σφάλμα, αἶος, τὸ, lapsus, erratum.

Ἀσφαρίζω, munio. fut. ἴσω. p. ἡσφάλικα. p. pass. ἡσφάλισμαι. a. i. pass. ἡσφαλίθην. a. i. m. ἡσφαλισάμην, ω, αἶο, adstrinxit. & in 3. pl. ἡσφαλίσαντο. a. i. imperat. med. ἀσφάλισαι, ἀάω, & in plur. ἀσφαλίσαθε, munite.

Ἀσφαλίσαθε, munite. 2. pl. a. i. imp. med. ἀσφαλιθῆναι, a. i. inf. pass. ab ἀσφαρίζω, quod vide.

Ἀσφάλτος, γ, ἡ, bitumen; hinc ἀσφαλτίτις, ιος, ἡ, bitumen fundens et ἀσφαλτίω, bitumine illino.

Ἀσφαραγεῖν, Poët. valdè streperè, ex α intensiva part. & σφαραγέω, quod à σφάραγος, γ, ὁ, sonus, qui gutture emittitur.

Ἀσφάραγος, γ, ὁ, gula, guttur ἀπὸ σφαραγεῖν i. e. ἡχεῖν, sonare. Th. σφάραγος, γ, ὁ, sonus, qui gutture emittitur.

Ἀσφῶδελος, γ, ὁ, asphodelus, plantæ genus. in dat. ἀσφῶδέλω.

Ἀχαλαία Poët. pro ἀχαλά, ἀχαλάω, idem quod ἀχαλάω.

Ἀσχαλλῶ, quod & ἀχαλάω, moereo, doleo. ἀχαλλε, præf. imperat. q. ab ἀχες, interjecto σ; adeò ut ἀχαλλεῖν sit ἀχος αἶλις ἔχειν, affatim doloris habere.

Ἀχρετος, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit, dicitur & ἀάχρετος, ex α priv. & χέω seu ἔχω, coërcéo.

Ἀχημονέω, indecorè ago. f. ἡσω. p. ἡχημόνηκα. aor. i. ἡχημόνησα. a. i. inf. ἀχημονῆσαι, ab eodem them.

Ἀχημοσύνη, ης, ἡ, foeda actio, cum turpissimis gestibus à χῆμα, gestus. Th. ἔχω, habeo.

Ἀχήμων, ονος, ὁ, ἡ, indecorus, ex α priv. & χῆμα, αἶος, τὸ, habitus, gestus, figura. Th. ἔχω, habeo.

Ἀχολέομαι, occuor. ἀχολοίμεθα, i. plur. præf. opt. pass. hinc ἀχολιά, αῖς, ἡ, occupatio ex α priv. & χολή, ης, ἡ, otium.

Ἀχολος, γ, ὁ et ἡ, qui non habet otium, sed occupatus est ex α priv. & χολή, ης, ἡ, otium.

Ἀσῶ, contristeris ab ἀσάω,

ᾧ, præf. imperat. pass. (vel Dor. pro ἄσω, f. ἰ. ab ἄσω, cano.) ab ἀσάομαι, ᾤομαι. f. ἤσομαι, nauseo. Th. ἄσω. f. ἄσω, satio.

Ἀσώλια, ας, ἡ, profusio, luxuria, vita dissoluta ab ἀσώλος, ε, ὁ, ἡ, luxuriosus. Ex α priv. & σώλος, quoddam ἀσώσω, conseruo q. d. non servatus.

Ἀτασι, dat. plur. Ion. pro ἄτασι ab ἄτη, ης, ἡ, damnatum, quod ab ἀτάω, laedo.

Ἀτακίω, ᾧ, inordinate me gero. f. ἤσω. p. ἠτάκηκx. a. ἰ. ἠτάκησα. ἀτακίῶν, præf. part. act. n. g. ex α priv. & τάσσω, ordino.

Ἀτακλος, ε, ὁ, ἡ, inordinatus, confusione gaudens; hinc ἀτάκως, adverb. inordinate ab eodem them.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Atalanta, nom. propr. mul.

Ἀτάλαντος, ε, ὁ et ἡ, par, aequalis, quasi ἀνιτάλαντος, qui paris est ponderis. Th. τάλαντον, ε, τὸ, statera.

Ἀταλάφρων, ὁ, καὶ ἡ, infans, puerilia sapiens, tenellus ab α & ταλάω, patior & φρήν, animus; vel potius ab ἀτάλος, tener, juvenilis.

Ἀτάλλω seu ἀτλάλλω, cresco, delicatè more pueri alor, lusito, exulto. Dicitur & ἀτλάλλω ab ἀτάλος, ε, ὁ, tener.

Ἀταλός, ε, ὁ, tener, juvenilis q. ab α priv. & τάλω, perfero q. nondum potens ferre multa.

Ἀτάομαι, patior damnatum ab ἀτάω, laedo.

ἈΤΑΡ, sed, ut, Poët. pro quo aliquando αὐτάρ.

Ἀτάρεατος, ω vel αἰο, ὁ Doric. pro ἀτάρετος quod vide.

Ἀτάρετος seu ἀταρεῖς, ὁ, ἡ, intrepidus, quod ex α priv. & ταρέω, timeo. Th. τάρεος, eos, τὸ, terror.

ἈΤΑΡΜΥΚΤΟΝ, intrepidum q. ab α priv. & ταρμύσσω, terreo; vel ab ἄτερ & μύεν.

Ἀταρον, ε, τὸ, ferrum in modislo rotæ, ab α priv. & τέρω, tero.

Ἀταρπίλος & ἀταρπός, vide in ἀτραπίλος & ἀτραπός.

Ἀταρηρός, ε, ὁ, noxius pro ἀτηρός, ε, ὁ, per pleonasm. syllabæ ταρ. Th. ἄτη, damnatum ab ἀτάω, laedo.

Ἀτάρχυλος, ε, ὁ, ἡ, insepultus, ex α priv. & τάρχεα, τὰ, inferiae, justa.

Ἀταθαλία, ας, ἡ, improbitas, petulantia. ἀταθαλίη, dat. sing. Ion. q. ἄτη θαλίας. Th. ἀτάθαλος.

ἈΤΑΣΘΑΛΟΣ, ε, ὁ et ἡ, perniciosus, malorum auctor q. ἄτασι θαλῶν, à quo quasi mala germinant.

Ἀτάχος Dor. pro ἡ τάχος, quam celerrime.

ἈΤΑΩ, laedo, noceo. f. ἤσω. p. ἠτηκα; hinc ἄτη, ης, ἡ, noxa, damnatum. ἀτηρός, ε, ὁ, noxius.

ἌΤΕ, utpote, quippe, quia, &

Doric. pro ὅτε, *quum*; sed ἄτε Dor. pro ἤτε, *ubi*.

Ἀτέων Ion. pro ἀτάων, vide ἀτάω, *laedo*.

Ἀτειρής, ἑός, ὁ καὶ ἡ, *indomitus*, ex α priv. & τείρω, *veho, domo, affligo*.

Ἀτείχιτος, ἄ, ὁ, ἡ, *sine muris*, ex α priv. & τείχος, *eos, τὸ, murus*.

Ἀτεκνος, ἄ, ὁ καὶ ἡ, *liberis carens* ex α priv. & τέκνον, ἄ, τὸ, *proles*. Thema τίκω, *pario*. f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Ἀτελευτήτος, ὁ, ἡ, *imperfectibilis* ex α priv. & τελευτάω, *finio*. Thema τέλος, *eos, τὸ, finis*.

Ἀτελήνη, ἡς, ἡ Ion. pro ἀτέλεια, *immunitas*; hinc & ἀτελής, ὁ, ἡ, *immunis tributi* ex α priv. & τέλος, *eos, τὸ, impensa, sumptus*.

Ἀτελής, ἑός, ὁ, ἡ, *irritus, inanis*. Sic Pindarus, ἀτελή νόον appellat *mentem*, quæ nihil eorum perficit, quæ sibi peragenda proposuit.

ἈΤΕΜΒΩ, *contristo, privo* q. ab ἀτη & ἐμβάινω, *in cladem quasi incido*.

Ἀτενίζω, *oculos in aliquem defigo*. fut. ἴσω. p. ἠτένικα. a. 1. inf. ἀτενίσαι. a. 1. part. ἀτενίσας, ἀνός, ὁ ab ἀτενής, ἑός, ὁ, ἡ, *intentus*. Ex α pro ἀγών, *valde & τένω, tendo*.

ἈΤΕΡ, ἀτερεθε & ἀτερεθεν, *sine citra, adque cum genit.*

idem quod ἀνευ, *χωρίς*; hinc ἀπάτερεθε, *seorsum*.

Ἀτεράμνω Dor. pro ἀτεράμνε, *duri*, quod ex α priv. & τέραμνος, *coctu facilis*. Th. τείρω, *tero*.

Ἀτερες, *alter Atticè* pro ὁ ἕτερος, *in genit. πατέρε, & sic porro*.

Ἀτερεπῆ, acc. sing. ab ἀτερεπῆς, ἑός, ὁ, ἡ, *injucundus, ingratus*. ἀτερεπος, *idem*. Ex α priv. & τέρω, *delecto*. f. ψω.

Ἀτεχνής, ἑός, ὁ et ἡ, *qui est sine τέχνη, id est fraude*; hinc ἀτεχνῶς, *verè, certè*. Sed ἀτέχνως, *sine artificio* ab α & τέχνη, ἡς, ἡ, *ars*.

Ἀτη, ἡς, ἡ, *damnum, peccatum*. dat. pl. Ion. ἀτησιν pro ἀταις. Th. ἀτάω, *laedo*. f. ἦσω.

Ἀτημελής non τημελής, *negligens*, inde ἀτημέλεια, *negligentia* ex α priv. & τημελῶ, *curo*. Thema μέλει, *curae est, imperson.*

Ἀτηρός, ἄ, ὁ, *noxius, contumeliosus*. in acc. pl. f. g. ἀτηράς, *perversas* ab ἀτάω, *laedo*.

Ἀτρίς, ἴδος, *Atthaea, Orythia*, nom. propr.

Ἀτλει, *contemnit*, 3. sing. ind. præf. act. ab ἀτίω, *quod ex α priv. & τίω, honoro*.

Ἀτίζω, *vilipendo* ex α priv. & τίω, *honoro*.

Ἀτιθάσσευτος, ἄ, ὁ, ἡ, *qui mansuescieri nequit, intracta-*

bilis ex α priv. & τιθασσός,
 ἔ, ὁ, ἡ, *cicur, mansuetus.*

Ἀτιμαγέλας Dor. pro ἀτιμα-
 γέλης, *qui spernit gregem,*
 & *abgregat;* hinc ἀτιμαγε-
 λῶν, *gregem contempnere,* &
 ἀτιμαγελεύντες pro ἔντες,
 Dor. ab ἀτιμῶν ἀγέλην.

Ἀτιμάζεσκε, imperf. Ion. &
 Poët. pro ἠτίμαζε ab ἀτι-
 μάζω, quod vide.

Ἀτιμάζουσι, contempnunt, 3.
 plur. ind. ab ἀτιμάζω, *con-*
tumelia afficio. f. ἀσω. p.
 ἠτίμακα. p. pass. ἠτίμασμα,
 a. i. pass. ἠτιμάδην, aor.
 i. inf. ἀτιμαδῆναι, idem
 quod ἀτιμάω. f. ἦσω ex α
 & τίω, honoro.

Ἀτιμαδῆναι, aor. i. inf. pass.
 ab ἀτιμάζω, quod vide in
 ἀτιμάζουσι.

Ἀτιμαζέον, adject. verbale,
 quod debet contemni ab ἀτι-
 μάω, vide ἀτιμήσει.

Ἀτιμήσει, 3. sing. f. i. vitu-
 perabit, et in 3. plur. ἀτι-
 μήσουσι ab ἀτιμαω. f. ἦσω
 ab ἀτιμος, *inglorius,*
 quod à τίω, honoro. f. τίσω.
 p. τέτικα. perf. pass. τέτι-
 μα, unde est τιμή.

Ἀτιμήσος, ἔ, ὁ καὶ ἡ, *immunis,*
contemptus; item *inaestimabilis*
 ab eodem them.

Ἀτιμείλατη, ης, ἡ, *inhonoratiss-*
ima, superl. f. g. ab ἀτι-
 μος, *inhonoratus,* comp. ἀτι-
 μότερος ex α priv. & τίω,
 honoro.

Ἀτιμόω, dedecoro. f. ὠσω. p.
 ἠτίμωκα. perf. i. pass. ἠτίμω-

μα. perf. part. ἠτιμωμένος,
 ab eodem them.

Ἄτιν' pro ἄτινα, nom. pl. ex
 ὄ & τί, *quid.*

Ἄτιταλλ' pro ἠτίταλλε, im-
 perf. Ion. ab ἀτιτάλλω, *alo.*
 vide in ἀτιταλλόμενα.

Ἄτιταλλόμενα Dor. pro ἀτι-
 τάλλειν, quod pro ἀτάλλειν per
 erenth. τῶ τι, praef. inf.
 act. ab ἀτάλλω, *d. licet*
nutrio, curo vel augeo. Th.
 ἀταλός, ἔ, ὁ, *mollis, tener,*
puerilis.

Ἄτιλος, ἔ, ὁ, *inultus, impuni-*
tus ex α priv. & τίω punio.

Ἄτλαγενέων genit. plur. ab
 ἀτλαγενής, ἔος, ὁ, ἡ, *Atlante*
genitus ab Ἄτλας, *άνλος,*
 ὁ, *Atlas & γένομαι, nascor.*

Ἄτλαλος, ὦ, ὁ Dor. pro
 ἄτληλος, vide ἄτληλα.

Ἄτλαντις, ιδος, ἡ, *filia Atlan-*
tis. Th. Ἄτλας, *άνλος, ὁ,*
Atlas.

Ἄτληλα, nom. pl. n. g. in-
 tolerabilia. ἀτλήτω, dat. sing.
 ab ἀτληλος, quod ex α priv.
 & ταλάω feu τλήμι, *perfero,*
tolero.

ἌΤΜΕΝΟΣ, ἔ, ὁ & ἀτμήν,
 ἔνος, ὁ, *famulus, servus;* quia
 ἀτιμος prā domino suo.
 ἀτιμέω, *servio.*

Ἄτμή, dat. sing. ab ἀτμή,
 ἦς, ἡ, *vapor, idem quod*
 ἀτρίς, statim vide.

Ἄτρίς, ιδος, ἡ, *vapor.* Th.
 ἀτρός, ἔ, ὁ, *flatus.*

ἌΤΜΟΣ, ἔ, ὁ, *flatus, vapor,*
halitus q. ab ἄω, σπείρω

hinc ἀτμή & ἀτμίς, vapor.
ἀτρίζω, vaporo, exhalo..

Ἀτόλμαλος, ♂, ὁ Dor. pro
ἀτόλμηλος, ♂, ὁ, non audendus
ex α priv. & τόλμα, ης, ἡ,
audacia.

Ἀτομος, ♂, ὁ καὶ ἡ, insectilis, in-
dividuus. ἐν ἀτόμῳ, in mo-
mento, ilicò ex α priv. &
τέρνω, seco. p. m. τέτομα.

Ἀτοπία, ας, ἡ, inconvenientia,
obscuritas.

Ἀτοπος, ♂, ὁ, ἡ, insolens, in-
conveniens ex α priv. &
τόπος, ♂, ὁ, locus.

Ἄτος, ♂, insatiabilis, per
crasim pro ἄστος, ex α priv.
& ἄδω, satio.

ἌΤΡΑΚΤΟΣ, ♂, ὁ καὶ ἡ, fusus,
colus; sagitta.

Ἀτρακτυλίδις, ἴδες, ἡ, spinæ
genus. †

Ἄτραπος, ♂, ἡ vel ἀταρπίς,
via trita; legitur & ἀτραπι-
λὸς & ἀταρπίλις, ex α epi-
tat. & τραπέω, calco.

ἌΤΡΑΦΑΣΙΣ, εως & ἀτρά-
φαξος, υος, ἡ, atriplex, ole-
ris genus.

Ἀτρεάδα, ὧν, οἱ Dor. pro
Ἀτρεΐδα, Atridae.

Ἀτρεΐδα, dual. num. ab
Ἀτρεΐδης, ♂, ὁ, Atrides, Aga-
memnon et Menelaus. Ἀτρεΐ-
δης, dativ. plural. Ion.

Ἀτρεΐδων, υος, ὁ, id quod
Ἀτρεΐδης, Atrides, nom. propr.

Ἀτρεκέαλα, superl. ab ἀτ-
ρεκής.

ἈΤΡΕΚΗΣ, ἕος, ὁ, ἡ, verus,
certus q. ab α & τρέω, quia
verax intrepidus esse potest;

hinc adverb. ἀτρεκέως &
Ion. ἀτρεκέως, verè. ἀτρεκίη,
veritas, Ion.

Ἀτρέμας ab ἀτρέμα, adverb.
quietè, sine aliquo motu ab
ἄτρεμος, intrepidus, quod ab
α priv. & τρέω, trepido,
tremo.

Ἀτρεμέσθαι, præf. inf. passf.
ἀτρεμέωσι, 3. plur. sub. act.
ab ἀτρεμέω, immotus maneo.
f. ἦσω. p. ἠτρέμηκα, ex eo-
dem them.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, audacia q.
non trepidatio, ex eodem
them.

Ἀτρεμίζω, idem quod ἀτρε-
μέω, vide ἀτρεμέσθαι.

Ἄτριπλος, ♂, ὁ, ἡ, non tritus,
non fractus à τρίβω, tero.

Ἄτριχος, sine capillis. ἀτριχα,
neut. pl. ex α priv. &
θρίξ, τριχος, ἡ, pilus.

Ἄτρεμέω, non tremo. ἀτρεμος,
♂, ὁ et ἡ intrepidus ex α priv.
& τρεμέω, idem quod τρέμω
seu τρέω, trepido.

Ἄτρεμος, intrepidus ex α
priv. & τρέμω, p. m. τέτρο-
μα, idem quod τρέω, trepido.

Ἄτρεπος, nom. propr. Parcæ,
ex α priv. & τρέπω, verto,
quod non possit verti &
averti. Sumitur & pro duro,
aspero.

Ἄτρεφος, ♂, ὁ, ἡ, impransus,
non alens ex α priv. &
τρεφή, alimonia. Th. τρέφω,
nutrio.

Ἀτρεύγελος, ♂ & Ion. ἀτρευγέ-
τωιο, sterilis, non fructuosus,

est ex α priv. & τρυγή, triticum, vindemia.

Ἄτρυλος, ♂, ὁ καὶ ἡ, indefessus, ingens ex α priv. & τρύω, tero.

Ἀτρυλάνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem quod ἀταίης ἢ ἀτρύλος, indomita. Th. τρύω, tero.

Ἄτρωλος, ♂, ὁ et ἡ, invulneratus, illaesus, inoffensus. Ex α priv. & τιλῶσκω, vulnero. fut. τρώσω.

ἌΤΤΑ Atticum pro ἄσσα, ὠν, τὰ, aliqua, quaedam ex ἄ & σα, Me. renfium lingua τινὰ, vel ab ὁ, τι.

Ἄττα, ὁ, pater. Est enim vocabulum, quo juniores compellant senes.

ἈΤΤΑΓΗΝ, & Atticè ἀττάγας feu ἀτταγᾶς, avis picto dorso.

ἈΤΤΑΚΗΣ, ♂, ὁ vel ἀττανός, ♂, ὁ, reptile, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.

Ἀττάλεια, ας, ἡ, Attalea, nomen urbis, Hebr. tempus Domini.

Ἀττάλλω, delicatè nutrio, vide in ἀτάλλω ab ἀταλός, tener.

Ἀττανίτης, ♂, ὁ & ἀττανίτης, & ἀττανον, ♂, τὸ, placenta in sartagine stricta.

ἈΤΤΑΡΑΓΟΙ, ὠν, οἱ, pustulae, fragmenta ex pane cocto deidentia.

ἈΤΤΑΤΑΙ, atat, interjectio.

ἈΤΤΕΛΑΒΟΣ five ἀττέλεβος, locustae species.

Ἀττικός, ♂, ὁ, Atticus, & in f. g. Ἀττική, ἡς, ἡ.

Ἀττιον Atticè pro ἄσσον, propius, idem quod ἔγγυς.

ἈΤΤΩ, profilio q. ex αἴσσα.

ἈΤΤΥΖΩ, terreo, perturbo. f. ὕζω. p. χα. praef. part. pass. ἀτυζόμενος, ♂, ὁ, turbatus.

Ἀτυκλον, ♂, τὸ, infectum ex α priv. & τεύχω, fabricor, fio. perf. part. pass. τέτυγμα, ζα, κτα.

Ἀτυμνάδης, ♂, ὁ, Atumnades, nom. propr.

Ἀτυχέπαλος, infelicissimus, superl. ab ἀτυχίης, ἑός, ὁ, ἡ, infelix; in comp. ἀτυχέσερος ex α & τυχάω, sum.

Ἀτυχία, ας, ἡ, miseria ab ἀτυχίης, ἑός, ὁ, ἡ, quod à τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυχάω, sum.

Ἀτυχῆσα, ης, ἡ, praef. part. f. g. ab ἀτυχέω, miser sum, quod vide.

Ἀτυχέω, ὦ, ἔεις, εἶς, miser sum, non assequor; hinc ἀτυχημα, αἶος, τὸ, miseria, dat. pl. ἀτυχημάτων.

ἈΥ, rursus, retro, vice versa. αὔτε & αὔθις, idem.

Αυ apud Cretenfes pro αιλ, ut αὔκαι pro αἰλικαί, &c.

Αυάινω, sicco, vide in αὔανθην.

Αυαλέος, ♂, ὁ, siccus, idem quod αὔος. Th. αὔω, flo.

Αυαίνθην, arefactus sum, a. i. ind. pass. ab αὔαίνω, arefacio. Th. αὔω, accendo, arefacio.

Αυάττα, ας, εἶ Dor. & Aeol. pro ἄττα, ης, ἡ, damnus, calamitas.

- Αυγάζω**, *illucesco*. f. *άσω*. p. *ηύγαξα*. a. i. *ηύγασα*. perf. pass. *ηύγασμαι*; hinc *αύγασμα*, *αλος*, τὸ, *splendor*. Th. *αυγή*, idem.
- Αυγαῖς**, dat. pl. ab *αυγή*, quod vide.
- Αυγάσσο** Dor. pro *αυγάζω*, & hoc Ion. pro *αυγάξω*, *inspice*, praef. imperat. pass. verbi *αυγάζομαι*, *video*, *illustro*. Th. *αυγή*, *ης*, *ἡ*, *splendor*, *lux*.
- Αυγάσσει**, *respicies* Ion pro *αυγάσει*, 2. person. f. i. med. ab *αυγάζομαι*, *video*.
- ΑΥΓΗ**, *ης*, *ἡ*, *splendor*, *lux*, *diluculum*. in dat. pl. *αυγαῖς* q. ab *αύω*, *splendeo*; hinc *αυγασμα*, *αλος*, τὸ & *αυγασμος*, *ἡ*, *ὁ*, idem. *αυγάζω*, *illustro*, *video*.
- Αυγῆτος**, *Augustus*, Lat. *augens*. *σεβαστος*.
- Αυδάξαμαι** Ion. pro *αυδήσαμαι*, a. i. inf. m. verbi *αυδάω*, *loquor*. Th. *αυδή*, *ης*, *ἡ*, *vox*.
- Αυδάσομαι** Dor. pro *αυδήσομαι*. f. i. m. verbi *αυδάω*, *loquor*; sic *αυδάσας*, *ωσα* Dor. pro *αυδήσας*, a. i. part. act. Th. *αυδή*, *ης*, *ἡ*, *vox*.
- ΑΥΔΗ**, *ης*, *ἡ*, *vox*, *oratio* q. ab *αύω*, *clamo*; hinc *αυδάω*, *loquor*. f. *ήσω*.
- Αυδήσαχ** pro *αυδήτασθε*, *vociferabatur*, a. i. Ion. per epethesin τῷ *ασκ*, ab *αυδάω*, *loquor*, f. *ήσω*. p. *ηύθηκα*. a. i. *ηύθησα*, *ας*, *ς*. Th. *αυδή*, *vox*.
- Αὔην**, acc. fing. f. g. ab *αὔος*, *ἡ*, *ον*, *foccus*, *a*, *um*. Th. *αὔω*, *foco*.
- Αὔθ** pro *αὔθι* vel *αὔθις*, *rursus* & pro *ἔπειτα*, *deinde* ab *αὔ*, idem. Atticè scribitur per *θ*, Ionicè verò per *τ*.
- Αυθάδης**, *eos*, *ὁ*, *ἡ* q. d. *έαυτῷ* *άδων*, *sibi placens*, *qui seipsum admiratur*. Ex *αυτός* ipse & *άδέω*, *placere*. f. *ήσω*. p. *ηύθηκα*. τ mutatur in *θ* ob sequentem adsiratam.
- Αυθαίρετος**, *ἡ*, *ὁ* καὶ *ἡ* *voluntarius*, ex *αυτός*, *ipse* & *αίρετος*, quod ab *αίρεομαι* seu *αίρω*, *eligo*, *capio*.
- Αυθενέω**, *ω*, *autoritatem usurpo in aliquem*, cum genit. f. *ήσω*. p. *ηύθηκα* ab *αυθένης*, *ἡ*, *ὁ* q. *αυτοένης*, idem quod *αυτοφόνος*, *qui sua manu caedem infert*, *autor caedis et autor quilibet*, ex *αυτός* ipse & *έντεα*, τὰ, *arma*.
- ΑΥΘΕΝΤΗΣ**, *ἡ*, *ὁ*, *qui sua manu se perimit*; item *dominus* q. *αυτόν* *είς*, *έντος*, *qui seipsum mittit ad negotia*, *qui libera est potestate*. Hinc *αυθεντικός*, *ἡ*, *ὁ*, *authenticus*. *αυθεντέω*, *autorem me praebeo*.
- Αυθιγενής**, *ὁ*, *ἡ*, *indigena*, *in aliquo loco natus*, ex *αυθι* pro *αυτόθι*. Th. *αυ* & *γίνομαι*, *nascor*.
- Αὔθις**, Ion. *αυρίς* & *αὔθι*, *tum αὔτε*, *rursus* pro *αυ*. Ponitur *αυθι* pro *αυτόθι* & pro *ἔπειτα*, *deinde*.
- Αυίαχος**, *ἡ*, *ὁ*, *ἡ*, *clamosus*, vel

clamans, ut canes latrantes,
αὐ, αὐ & ἰέχω, clamo.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulaeum, cor-
tina ab αὐλή, ubi ejus
ufus.

Αὐλῶν pro αὐλῶν, Dor. gen.
pl. ab αὐλός, ᾧ, ὁ, tibia.

ΑΥΛΑΞ, ακος, ἡ, sulcus. acc.
sing. αὐλακί pro αὐλακα;
hinc αὐλακίζω, sulco.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulae janua.
Th. αὐλή, aula.

Αὐλέω, tibia cano. f. ἦσω. p.
ἦλυκα. Th. αὐλός, ᾧ, ὁ,
tibia.

ΑΥΛΗ, ἡς, ἡ, aula, domus
regia, locus subdialis, atrium,
stabulum. Hinc αὐλαία, au-
laeum. αὐλίζομαι, stabulor,
commoror, pernocto. μέσσυλος
& ον, locus in medio stabulo.

Αὐλησεῦν, Dor. pro αὐλήσσει,
tibia ludent, 3. plur. fut. i.
verbi αὐλέω, quod vide.

Αὐλησον, a. i. imperat. act.
ab αὐλέω, tibia cano. Th.
αὐλός, ᾧ, ὁ, tibia.

Αὐλητής, ᾧ, ἡ, ὁ, tibicen
& αὐλήτης, ἡρος, ὁ, idem &
in f. g. αὐλητρίς, ἴδος &
αὐλητρίς, ἴδος, ἡ. Th. αὐλός,
tibia.

Αὐλίδος, gen. sing. ab Αὐλῆς,
ἴδος, ἡ, regiuncula Bæotiae.

Αὐλίζομαι, diversor. imperf.
ἦλυζομένη, ε, ετο; item per-
nocto. f. ἴσμαι. p. ἦλυισμαι.
a. i. pass. ἦλυιδην. Th. αὐλή,
ἡς ἡ, aula, stabulum.

Αὐλίον, castra, tentorium, acc.
sing. ab αὐλῆς. Th. αὐλή,

ἡς, ἡ, aula, et regiuncula
Bæotiae, vid. sup.

Αὐλίον, ε, τὸ, stabulum. Th.
αὐλή.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab
αὐλίσκος, ε, ὁ, parva tibia.

Th. αὐλός, tibia.

ΑΥΛΟΣ, ᾧ, ὁ, tibia q. ab
αὐ, fio. Hinc αὐλέω,
tibia cano. αὐλήτης, ἡρος, ὁ.
tibicen.

Αὐλώπιδι, dat. sing. ab αὐλῶ-
πις, ἴδος, ἡ, galea ab αὐλ-
ωπος, fistulae instar, ex
αὐλός, ᾧ, ὁ, tibia, item
quicquid oblongum est &
αὐψ, quod ab ὄπλομαι, video.

Αὐξάνω, augeo, cresco. f.
αὐξήσω. p. ἦξηκα. a. 2.
ἦξανον. perf. pass. ἦξημαι,
a. i. pass. ἦξηθην, a. i.
pass. sub. αὐξηθῶ, ἡς, ἡ. a.
i. inf. pass. αὐξηθήναι. Th.
αἰέζω, augeo.

Αὐξε, adjuva, praef. imperat.
act. αὐξει, 3. sing. praef. ab
αὐξω, augeo. αὐξεται, augetur,
3. sing. praef. pass. ab
αὐξομαι, quod ab eodem them.

Αὐξήσαι, a. i. inf. act.
αὐξηθῶ, ἡς, ἡ. a. i. sub.
pass. αὐξηθέντα, acc. sing.
a. i. part. pass. ab αὐξάνω,
f. αὐξήσω, eis, ei. Th. αἰέζω.

Αὐξησις, eous, ἡ, incrementum.
in acc. αὐξησιν, in dat. pl.
αὐξήσεσι ab αὐξάνω, augeo.
Th. αἰέζω.

Αὐξητικός, ᾧ, ὁ et ἡ, qui augetur,
ab eodem them.

Αὐξόμενος, crescens, praef. part.

- m. ab αὐξω. f. αὐξήσω, ab eodem them.
- Αὐόνη, ης, ἡ, clamor ab αὐώ, clamo.
- Αὔος, ο, ὁ, aridus ab αὐώ, sicco.
- Αὐότερος, siccior compar. ab αὔος, quod vide.
- Αὔπνος, ο, ὁ, ἡ, quasi ἀνευ ὕπνου, ex α priv. & ὕπνος, ο, ὁ, somnus.
- ΑΥΡΑ vel αὔρα, ας, ἡ, ventus levior, aura. dat. pl. αὔραισιν. Hinc ἀπαυράω, eripio, aufero. ἐπαυρέω, ἐπαυρέσκω, ἐπαύρομαι, fruor.
- ΑΥΡΙΟΝ, cras, crastino die, adverb. q. ab αὐώ, luceo. Est lux sequentis diei.
- Αὔσαι, a. i. inf. act. verbi αὐώ, clamo.
- Αὔτε, a. i. Ion. verbi αὐώ, per dialysin pro αὐώ, clamo. Sic αὔσαν pro ἡὔσαν, 3. plur. a. i.
- Αὐτάλη, ης, ἡ, sicca, idem quod αὐή, ης, ἡ. Th. αὐώ, sicco.
- ΑΥΣΤΗΡΟΣ, ο, ὁ, austerus, in f. g. α, in n. g. ὄν q. ab αὐώ, exsicco.
- Αὐτ' pro αὔτε, rursus, quod vide.
- Αὔτα, ας, ἡ Dor. pro αὔτη, ης, ἡ, pugna, quod vide.
- Αὐτάγγελος, ο, ὁ, qui sibi nuntius ex αὐτός & ἀγγέλλω, nuntio.
- Αὐτάγγελος, seipsum ἀγάμενος, id est mirans.
- Αὐτάγγελος, ο, ὁ καὶ ἡ, à se ipso collectus, sumptus et electus.

- αὐθαίρετος, sponte collectus, ex αὐτός & ἀγείρω, congrego.
- Αὐται. pl. num. f. g. ab ἔτος, αὐτή, τῆτο, hic, haec, hoc.
- Αὐτάν Dor. pro αὐτήν, ipsam.
- ΑΥΤΑΡ, sed, dein, autem, caeterum q. αὔτε ἄρ.
- Αὐτάρκεια, ας, ἡ, sufficientia ab αὐτάρκεια, eos, ὁ, ἡ, contentus. αὐταρκῶς, satis, ex αὐτός, ipse & ἀρκέω, sufficio.
- Αὐτᾶς Dor. pro αὐτῆς.
- Αὐτῶν Dor. pro αὐτῶν, ipse, gen. pl. ab αὐτός, ipse.
- Αὔτε, adverb. rursus, iterum, porro. Th. αὔ, rursus.
- Αὐτεξέσιος, ο, ὁ, ἡ, qui suae est potestatis. Ex αὐτός, ipse & ἐξέσιος, ας, ἡ, potestas, quod ab ἐξέσι, licet.
- Αὐτεπάγγελτος, ο, ὁ, ipse indicans ex αὐτός, ipse & ἐπαγγέλλω, annuntio. Th. ἀγγέλλω, nuntio.
- Αὔτεον Doricè pro ἡὔτεον, resonabant, 3. plur. imperf. act. ab αὔτέω, clamo. Th. αὐώ, idem.
- Αὔτέω, clamo. f. ἡσω. p. ἡὔτηκα, ab eodem them.
- Αὔτεων Ion. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτός, ἡ, ο, ipse, a, um.
- Αὔτη, ης, ἡ, pugna, clamor. Th. αὐώ, clamo.
- Αὐτήγε pro αὐτή, ipsa. Attic. ab αὐτός, ipse.
- Αὐτήκοος, ὁ, ἡ, qui suis auribus quid audivit ex αὐτός,

ἴψε & ἡκοα, praet. med.
verbi ἀκῶω, audio.

Αὐτῆμαρ, eodem die ab αὐτός,
ἴψε & ἡμαρ, τὸ pro ἡμέρα,
dies.

Αὐτῆς Ion. pro αὐταῖς, dat.
pl. f. g. ab αὐτός, ἡ, ὁ,
ἴψε.

Αὐτίκ & αὐτίχ pro αὐτίκα,
statim, adverb. ab αὐτός, ἴψε.

Αὐτίς Dor. pro αὐθίς, ad-
verb. rursus. Th. αὐ,
rursus.

ΑΥΤΜΗ, ἡς, ἡ, halitus, spi-
ritus, vapor q. ab αῶ,
spiro, flo.

Αὐτοβοαί, ἐκ μιᾶς βοῆς. statim ex
una voce, actutum, adverb.

Αὐτόγα Dor. pro αὐτόγα hic
profectò:

Αὐτόγυον, ὄ, τὸ, pars aratri,
quod dentale vocatur; lig-
num sc. cui vomer inclu-
ditur, ex αὐτός, ἴψε &
γύα vel γύα, αἰς, ἡ, aruum.

Αὐτοεῖς, adverb. τῷ αὐτῷ
εἴτει, eodem anno.

Αὐτόθε vel αὐτόθεν, adv. ex
hoc ipso loco, vel tempore
q. ἐξ αὐτῆ τοῦθε, ἡ χρόνος.

Αὐτόθι, ibi. adverb. ab αὐτός,
ἴψε.

Αὐτοῖο gen. Ion. pro αὐτῷ,
ab αὐτός, ἴψε.

Αὐτοκασίγνητος, ὄ, ὁ, frater
germanus ab αὐτός & κάσις,
ὄ, frater & γνήτος pro γενή-
τος, natus à γίνομαι, nascor.

Αὐτοκάλακτος, ὄ, ὁ καὶ ἡ, suapte
judicio condemnatus, ex αὐτός
ἴψε & κάλακείω, condempno.

Thema κείνω, iudico.

Αὐτοκελής, εὖς, ὁ, ἡ, qui sponte
suá quid facit, ex αὐτός,
ἴψε & κέλω feu κέλομαι,
jubeo.

Αὐτοκράτωρ, ὄρος, ὁ, qui sui
juris est, legatus. acc. pl.
αὐτοκράτορας ex αὐτός &
κράλέω, imperium obtineo. Th.
κράτος, εὖς, τὸ, robur.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ, ἡ, ον, sponta-
neus, ultroneus ex αὐτός &
μάω, desidero, cupio; vel à
μάτην, quod ipsum à se te-
mere, sine consilio venit.
Hinc αὐτομάτη sc. ἀρραα,
spontaneum arvum, h. e. ager
inaratus, qui ferebat fruges:
αὐτόμαστοι, sponte venientes,
αὐτομάτως, sponte.

Αὐτομέδων, ὄνλος, Automedon;
noni. propr.

Αὐτομήτωρ, ὄρος, ὁ, ἡ, qui vel
quae mores matris refert.

Αὐτομόλειν, transfugere; hinc
αὐτόμολος, ὁ, transfuga ex
αὐτός & μόλειω, vado, curro.

Αὐτονοή, ἡς, ἡ, nomen mul.
quae scil. ipsa intelligit à
νοός, νῆς, mens.

Αὐτονόμη, ἡς, ἡ, nomen muli-
eris, Lat. sui juris.

Αὐτονόμος, ὄ, ὁ, qui sui juris
est, qui nullius imperio sub-
est; ex αὐτός & νόμος, ὄ,
ὄ, lex.

Αὐτόπτης, ὄ, ὁ, testis oculatus;
qui ipse vidit, ex αὐτός &
ὄπτανω, video. Th. ὄπτιμα;
idem.

Αὐτορέυλος, ὄ, ὁ et ἡ, sponte
fluens, ex αὐτός & ῥέω,
fluo.

ΑΥΤΟΣ, ἡ, ὁ, ipse, a, um
 q. ab ἑσς. Hinc αὐτόθι,
 ibi, illic. αὐτίκα, stat. m.
 ἐαυτῷ, ἐμαυτῷ, σεαυτῷ. ἑξαυ-
 τῆς, statim. Φιλαυτός & Φι-
 λαυτία, ας, ἡ, amor sui ipsius.
 Αὐτοσαδία, ας, ἡ, pugna sta-
 taria ex αὐτός & σάδιος, ε,
 ὁ, stabilis, statarius ab
 ἵσημι, sto.
 Αὐτίσκιος, ε, ὁ, qui ipse sibi
 navis est, ex αὐτός & σελω,
 apto, adorno.
 Αὐτοχεδὴν μίξα, cominus mis-
 cere ab αὐτοχεδῖος, ex tem-
 pore factus, ab αὐτο-
 χεδῶν & δά prope, cominus,
 quod ex αὐτός & χεδῶν,
 prope.
 Αὐτῷ, ibi, per syncop. pro
 αὐτόθι.
 Αὐτὸφλοιός, ε, ὁ, ἡ, una cum
 cortice q. σὺν αὐτῷ τῷ
 φλοιῷ.
 Αὐτοφυής ἐς, ἐκαὶ ἡ, sua spon-
 te eratus, ut & αὐτόφυλος,
 ε, ὁ, ἡ, ex αὐτός & φύω,
 gigno.
 Αὐτοφάγον, ε, ipsum furtum,
 et fragrans facinus; ex αὐ-
 τός & φάγ, φάγος, ὁ, fur.
 Αὐτέχεις, ες, ὁ, ἡ, qui aliquid
 sua manu facit, vel se manu
 sua interficit; hinc αὐτεχει-
 ρία, αὐτεχειρῖ, manu propria,
 ex αὐτός & χειρ, manus.
 Αὐτέχθυνα ἔθνεα, gentes ind-
 genae, quae in aliqua regione
 sunt natae ex αὐτός & χθών,
 terra.
 Αὐτέχυστος, ε, ὁ, sponte fusus,

ex αὐτός & χέω, fundo. f.
 χεύω.
 Αὐτοχάανος, veluti sua sponte
 fusus, ingens ex αὐτός &
 χῶνος, fornax fusoria, quod
 ex χέω, fundo.
 Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός,
 ipse. & in dual. αὐτῶ, ipse;
 sed αὐτῶ, gen. Dor. pro
 αὐτῷ vel αὐτόθι, illic.
 Αὐτῷ pro ἑαυτῷ, sibi ipsi.
 Αὐτως, adverb. frustra; item
 similiter pro ὡσαυτως. Th.
 αὐτός, ipse.
 Αὐχέν pro αὐχένα, acc. sing.
 ab αὐχίν, ἔνος, ὁ, cervix;
 hinc αὐχένιος, ε, ὁ et ἡ, cer-
 vicalis.
 ΑΥΧΕΩ, glorior. fut. ἤσω.
 p. ἠύχηκα q. ab αὐχίν;
 est enim elata cervice me
 jacto.
 Αὐχη, ἡς, ἡ, quod à Poët.
 καύχη seu καύχα, ας, ἡ
 Dor. jactantia, gloriatio
 pro καύχησις, idem. Th.
 καυχάομαι, glorior.
 ΑΥΧΗΝ, ἔνος, ὁ, cervix, lo-
 cus angustus; inde αὐχένιος,
 ad cervicem pertinens.
 Αὐχμηρός, ἄ, ον, obscurus,
 squalidus ab αὐχμῖς, ε, ὁ,
 squalor, siccitas ab aestu.
 ΑΥΧΜΟΣ, ε, ὁ, siccitas ex
 vehementi aestu, squalor quasi
 ab αὐω, sicco, epenthesi
 litteræ χ.
 ΑΥΩ vel αὐω, sicco, arefa-
 cio, accendo; item ciamo,
 splendo, flo.
 ΑΦ pro ἀπό, ab.
 ΑΦαιρεθεῖς, ἔντος, ὁ, a. i.

part. pass. ἀφαιρείται, 3.
 sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, fut. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, quod vide.
 Ἀφαιρέω, ᾧ, aufero, adimo. f. ἦσω p. ἀφήρηκα, a. 1. ἀφήρησα. a. 2. ἀφέλλον. præf. pass. ἀφαιρέομαι, ἔμην, auferor. p. pass. ἀφήρημαι. a. 1. pass. ἀφηρεθήην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. med. ἀφειλόμην, 8, ετο. aor. 2. sub. med. ἀφέλωμαι, η, ηται. a. 2. inf. med. ἀφελέδαι ex ἀπό & αἰρέω, capio.
 Ἀφαιρήσεδαι, f. 1. inf. med. ab ἀφαιρέω, quod vide.
 Ἀφαισος, ω vel οιο, ὁ Dor. et Ion. pro Ἡφαισος 8, ὁ, Vulcanus.
 ἈΦΑΚΗ, ης, ἡ, species leguminis.
 Ἀφαλός, 8, ὁ, ἡ, sine cono, aut crista, ex α priv. & φαλός, 8, ὁ, splendidus; item conus galeae.
 Ἀφάμαρτε, aberravit, a. 2. act. Ion. pro ἀφήμαρτε ab ἀφάμαρτιάω, aberro, privor. Ex ἀπό & ἀμαρτιάω, pecco. f. ἦσω. p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἡμάρτηον.
 Ἀφάνεια, ας, ἡ, obscuritas, incertitudo, vide ἀφανές.
 Ἀφανές, n. g. & ὁκῆ ἡ ἀφανής, eos, obscurus, non manifestus, incertus; hinc ἀφανῶς, adverb. ex α priv. & φαίνω, in lucem profero, ostendo.
 Ἀφανίζω, ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo. f. ἴσω. p. ἠφάνικα. præf. pass. ἀφανίζομαι,

evanesco. p. ἠφάνισμαι. aor. 1. pass. ἠφάνισθην. ἀφανισθήσομαι, f. 1. ind. pass. ex α priv. & φαίνω, in lucem edo, ostendo.

Ἀφανισμός, 8, ὁ, evanescentia. ἀφανισμός, ἡ, abolitio ab ἀφανίζω, obscuro, etc. quod vide.

Ἀφανός, 8, ὁ et ἡ, non conspicuus, non apparens; hinc ἀφανήιον, ἀφάντως, clam ex α priv. & φαίνω, ostendo.

ἈΦΑΡ, statim, citò, facile, q. ab ἀφή, id est ipso tactu; vel ab α simul & φάω, dico, hinc ἀφάρετος, celerior.

Ἀφάρηα, acc. sing. ab Ἀφάρευς, ἦς, ὁ, Aphareus, nom. propr. viri.

Ἀφάρεϊδαι Poët. pro Ἀφάρεϊδαι, ᾧν, οἱ, sc. οἱ τῷ Ἀφάρεως παῖδες, filii Apharei.

ἈΦΑΡΚΗ, ης, ἡ, arbor semper virens.

Ἀφασία, ας, ἡ, loqui non posse, obmutescencia, stupor ex α priv. & φημί seu φάω, dico. Poëtæ dicunt ἀμφασίη, metri gratia.

Ἀφάλοι, pl. num. non clari, ex α priv. & φάλος, dicendus, quod à φημί seu φάω, dico.

ἈΦΑΥΡΟΣ, 8, ὁ, imbecillis, debilis. in comp. ἀφαιρότερος, superl. ἀφαιρότατος, imbecillimus q. ex α intens. & φαῦρος Dor. pro φαῦλος, vilis, nullius pretii, Attic. Φλαῦρος. Alii à παῦρος, pau-

eus, π in φ mutato, quasi robore parvus.

Ἀφᾶνω, sicco, uro, in ediu exaresco. Th. αῦω, sicco.

Ἀφᾶω, palpo, contrecto, tango. ἀφᾶνωλα Poët. pro ἀφᾶνωλα, ab ἀφή, tactus, quod ab ἀπλωμαι, tango.

Ἀφεδρών, ᾠνος, ὁ, latrina ex ἀπό & ἔδρα, ας, ἡ, sella. ἄφεδρος, ε, ἡ, menstrua, mulierum purgatio; sunt qui per ἀφεδρώνα intelligunt, rectum intestinum.

Ἀφειθῆς, a. i. part. pass. ἀφειθῆν, ης, ἡ, relictus sum, a. i. ind. pass. ἀφειθῆ. a. i. sub. pass. ἀφειθήσομαι & in 3. pl. ἀφειθήσονται, f. i. pass. ex ἀφήμι, quod ab ἀπό & ἵμι, mitto. ἀφειθήναι, a. i. inf.

Ἀφειδέως Ion. pro ἀφειδῶς, adverb. non parcè, liberaliter, vide inferius ἀφειδία.

Ἀφειδήσαντα, securum, aco. sing. a. i. part. act. ab ἀφειδέω, non parco ex α priv. & φείδομαι, parco.

Ἀφειδία, ας, ἡ, non parcere, id q. imparsimonia ab ἀφειδῆς, εὐος, ὁ, ἡ, non parcens, ex eodem them.

Ἀφειθῆν, & in 3. plur. ἀφειθῆσαν, dimissi sunt, a. i. ind. pass. verbi ἀφήμι. Th. ἵμι, mitto seu ἔω.

Ἀφείλε, 3. sing. a. 2. act. ἀφείλετο, 2. sing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, aufero, adimo. f. ἦσω. p. ἀφείληκα, a. 2. ἀφείλον, p. pass. ἀφείλημαι.

a. i. pass. ἀφειθήην. f. i. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφειλόμην, ε, ετο. a. 2. sub. m. ἀφείλωμαι, η, ηται. Th. αἰρέω, capio.

Ἀφείμαι, dimissus sum. perf. pass. ab ἀφήμι. perf. part. ἀφειμένος. Th. ἵμι, mitto.

Ἀφείμεν, omisimus volunt esse i. plur. a. 2. pro ἀφείμεν, ab ἀφην verbi ἀφήμι; sed ibi scribendum ἀφειμεν. Mallem ergo dici in a. 2. opt. pro ἀφείμην, ut εἶμεν pro εἴημεν, per syncop. vel ἀφείμεν Ion. & Poët. dicitur in a. 2. inf. pro ἀφείναι, ex ἀπό & ἵμι, mitto.

Ἀφείναι, dimisisse, a. 2. inf. act. vide ἀφείμαν.

Ἀφείς, ἐνλος, & in f. ε. ἀφείσα, derelinquens, a. 2. part. act. ab ἀφήμι, quod vide.

Ἀφειλέον, abstinendum est ab ἀπέχομαι, abstinere. f. ἀφείζομαι. Th. ἔχω, habeo.

Ἀφελγύνω, laedo ab ἀφελῆν γέναι.

Ἀφελῆν, a. 2. inf. ab ἀφαιρέω, quod vide.

Ἀφελῆται, 3. sing. fut. 2. med. vide in ἀφελέδαμ.

Ἀφελέδαμ, a. 2. inf. m. ἀφελέδε, aufertis, Ion. pro ἀφείλεδε, 2. plur. a. 2. m. ἀφειλόμην, ε, ετο. verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἰρέω, f. ἦσω. a. 2. ἔλον.

ἈΦΕΛΗΨ, εὐος, ὁ et ἡ, simplex, tenuis. Hinc ἀφείλεια, ας, ἡ, simplicitas. Ἀφείλεις, 2.

sing. a. 2. sub. act. verbi
ἀφαιρέω.

Ἀφελότης, ἡτος, ἡ, simplicitas,
idem quod ἀφελεία. Th.
ἀφελής, ἕος, ὁ, ἡ, simplex.

Ἀφελῶμαι, ἡ, ἡται, a. 2. sub.
m. ab ἀφαιρέω, aufero, quod
vide.

Ἀφελῶν, auferens, a. 2. part.
act. ab eodem them.

Ἀφελῶς, viliter, nudè, adverb.
ab ἀφελής, quod vide.

ἈΦΕΝΟΣ, & per syncop.
ἀφνος, & vel eos, το, divi-
tiae, opes, redditus unius anni,
quasi ἀφ' ἐνὸς ἐνς, uno anno
collectum.

Ἀφένῃ. dat. sing. a. 2. part.
act. ab ἀφίς verbi ἀφίημι,
emitto, relinquo, etc. quod
vide.

Ἀφέζω, eis, es, abstinebo, f.
1. act. ab ἀπέχω. f. ζω. p.
ἀπέχηκα, a. 2. ἀπέχου. Th.
ἔχω, habeo.

Ἀφίρειν, serpendo abire, ser-
pentis proprium. Th. ἔρπω,
serpo.

Ἀφερψῶ Dor. pro ἀφέρψω,
f. 1. verbi ἀφέρπω.

Ἀφίς, ἔτω, remitte & in
plur. ἀφέτε, a. 2. imperat.
act. ab ἀφίημι, sino, quod
vide.

Ἀφείσις, εως, ἡ, remissio ab
ἀφίημι, quod vide.

Ἀφεισάμη, novo & Poëtico
more pro ἀποσάμη, a. 2.
opt. act. ab ἀφίσημι pro
ἀφίσημι.

Ἀφεισάην, dimitterem, Poët.
pro ἀφισάην, a. 2. opt.

act. ab ἀφίσημι, quod
vide postea.

Ἀφεισῶσι, cessant, 3. plur.
praef. pro ἰσῶσι ab ἴσημι;
nam aliquando per ε redup-
plicatur, unde est ἔσαιμεν,
& opt. ἔσαιην, &c. vel est
ἀφεισῶσι pro ἀφεισῆκασι, 3.
plur. perf. act. Thema
ἴσημι, sto.

Ἀφεισῶτε per syncop. pro
ἀφεισῆκατε, perf. act. 2.
plur. ab ἀφίσημι, quod
vide.

Ἀφεται, ὦν, αἱ, locus ita
dictus q. d. dimissae; sunt
qui τὸ ἀφίεναι vertant, in
altum vela dare. Stephanus
Ἀφεται, dicit esse πῶλον τῆς
Μαθησιας.

Ἀφέτε, dimittite, 2. plur. a.
2. imperat. verbi ἀφίημι.

Ἀφετέον, adverb. positivum
ab ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι,
mitto.

Ἀφείκας Atticè pro ἀφείκα,
perf. act. ab ἀφίημι
remitto.

Ἀφείνται, 3. plur. perf. pass.
Atticè pro ἀφείνται ab
ἀφίημι, remitto, quod
vide.

Ἀφῆ, ἦς, ἡ, commissura à
praet. med. ἦφα verbi ἀπ-
τομα, tango.

Ἀφῆγησις, εως, ἡ, memoria,
idem quod ἀφῆγημα, αἶος,
τὸ, narratio ex ἀπό & ἡγέ-
ομαι, duco.

Ἀφῆκος, a. 1. ind. act.
ἀφῆν, ἦς, ἡ. a. 2. ind.

- ἀφῆτε, 2. plur. a. 2. sub.
act. ab ἀφίημι, remitto, f.
ἀφῆσω.
- Ἀφημένους, 8, ὁ, suspensus,
pendens. perf. pass. ab ἀφ-
άπω f. ψω, perf. pass. ἀφῆμ-
μαι. Th. ἀπῶ, tango.
- Ἀφῆθην, a. 1. ind. pass. ab
ἀφαιρέω, aufero, quod vide.
- Ἀφῆτος, gen. sing. ab
ἀφῆτωρ, oros, ὁ, emissor, ja-
culator ab ἀφίημι, emitto.
Th. ἦμι vel ἔω, mitto.
- Ἀφθαί, ᾶν, αἱ, ulcera malig-
na in oris superficie, 4.
παρὰ τὸ ἀπῶ, accendo.
- Ἀφθαρσία, ας, ἡ, immortali-
tas, incorruptibilitas ex α
priv. & φθάρσις, eus, ἡ,
corruptio. Th. φθείρω, cor-
rumpto.
- Ἀφθεις, a. 1. part. pass. ab
ἦφθην. verbi ἀπτομαι, tango.
Th. ἀπῶ, necto.
- Ἀφθῆ Dor. vel Ion. negle-
cto augmento pro ἦφθῆ,
conflagravit, 3. sing. a. 1.
ind. pass. verbi ἀπῶ, ac-
cendo.
- Ἀφθιτος, 8, ὁ, ἡ, incorrupti-
bilis, idem quod ἀφθατος.
Thema φθίω vel φθίω,
corrumpto.
- Ἀφθόγλοισι, dat. pl. Ion. ab
ἀφθόγλος, 8, ὁ, ἡ, mutus ex
α priv. & φθόγλος, 8, ὁ,
sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.
p. m. ἐφθόγλα.
- Ἀφθόναλος, ω, ὁ Dor. pro
ἀφθόνηλος, 8, ὁ, ἡ, invidiae
non obnoxius ex α priv. &
φθόγος, 8, ὁ, invidia.

- Ἀφθονέτερος, 8, ὁ, Poët. pro
ἀφθονώτερος, 8, ὁ, invidiae
minus obnoxius ab ἀφθονος,
quod sequitur.
- Ἀφθονος, 8, ὁ, invidia carens,
copiosus; hinc ἀφθόνως, ad-
verb. sine invidia ex α
priv. & φθόνος, 8, ὁ, invidia.
- Ἀφία, ας, ἡ, genus plantae.
- Ἀφιάσι, dimittunt, 3. plur.
praes. pro ἀφίεσι, & Ion.
ἀφίεσσι verbi ἀφίημι, quod
vide.
- Ἀφίεθι, ἔτω, remitte, praes.
imperat. ab ἀφίημι. quod
vide.
- Ἀφίει, remittebat, 3. persona
imperf. pro ἀφίη quasi ab
ἀφίεω. ἀφίεις, ἐντος, praes.
part. ἀφίεναι, praes. inf.
act. ab ἀφίημι, remitto,
quod vide.
- Ἀφίγμαι, perveni, perf. pass.
verbi ἀφικνέμαι, quod vide.
- Ἀφίημι, remitto, sino, dimitto,
relinquo, permitto, omitto.
- Ἀφίετε, 2. plur. praes. im-
perat. act. ἀφίεναι, praes.
inf. f. ἀφῆσω. a. 1. ἀφῆκα.
a. 2. ἀφῆν, ἦς ἦ. a. 2. im-
perat. ἀφες, ἔτω, & in 2.
plur. ἀφέτε. a. 2. sub. ἀφῶ,
ἦς, ἦ. a. 2. part. ἀφεις.
ἐντος. praes. pass. ἀφίεμαι,
σαι, ται, relinquer. perf.
pass. ἀφείμαι, & in 3. plur.
ἀφείνται & Atticè ἀφείνται.
a. 1. pass. ἀφείθην, ἦς, ἦ. a.
1. sub. pass. ἀφείθῶ, ἦς, ἦ.
f. 1. pass. ἀφείθσομαι, ex
ἀπό & ἦμι, mitto.
- Ἀφίηλο, redit, 3. sing. a. 2.

- med. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι, quod vide.
- Ἀφικνέσθαι, 2. plur. a. 2. ind. med. ejusdem verbi.
- Ἀφικνέω Dor. pro ἀφικνέω, 2. sing. a. 2. ind. med. vel a. 2. imperat. med. Aeol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, pervenio. f. ἵξομαι. a. 2. m. ἀφικνέω, 8, εἶο. Sic ἀφικνέω, Dor. & Aeol. pro ἀφικνέω, praef. imperat. pass.
- Ἀφικνέω, adveneris Ion. paragoge pro ἀφικνέω, 2. sing. a. 2. sub. med. ex eodem them.
- Ἀφικνέομαι, εἶμαι, pervenio; inde gen. pl. praef. part. ἀφικνόμενων. f. ἀφικνέομαι. p. ἀφικνέομαι. a. 2. m. ἀφικνέω, 8, εἶο. a. 2. sub. m. ἀφικνέομαι, η, ηται. a. 2. inf. ἀφικνέσθαι. Th. ἵκνέομαι, venio.
- Ἀφικνέω, η, ηται, aor. 2. sub. m. ab ἀφικνέομαι, quod vide.
- Ἀφιλάγανθος, 8, ὁ, ἡ, minimè amans bonos, ex α priv. φίλος, 8, ὁ, amicus & ἀγαθός, bonus.
- Ἀφιλάργυρος, 8, ὁ καὶ ἡ, alienus ab avaritia, ex α priv. φίλος, amicus, & ἀργύρος, argentum.
- Ἀφίξις, εως, ἡ, discessus ab ἀφικνέομαι.
- Ἀφίξομαι, f. i. med. verbi ἀφικνέομαι, quod vide.
- Ἀφίπταμαι, avolo. a. 2. m. ἀπεπλάμην. a. 2. part. m. ἀποπλάμενος. Th. ἵπταμαι seu πλάω, volo, as.
- Ἀφίσημι, discedo, deficio. f. ἀποσήσω. p. ἀφέςεαι. a. 2. ἀπέσην. a. 2. imperat. ἀπόσηδι, ἦτω. & in 2. plur. ἀπέσητε. a. 2. sub. ἀποσῶ, ἦς, ἦ, a. 2. inf. ἀποσηναι, a. 2. part. ἀποσῶς, ἄνλος, ὁ. praef. med. ἀφίσημαι, σαι, ται & in 3. plur. ἀφίσηται, deficiunt. praef. imperat. ἀφίσησο. f. i. m. ἀποσήσομαι, deficiam ex ἀπό & ἴσημι, fio.
- Ἀφίχθαι, devenisse, perf. inf. pass. à perf. ind. ἀφίχθαι, vide supra ἀφικνέομαι.
- Ἀφλάσον, 8, το, summa pars ruppis ex α & φλάσθαι, id est θλάσθαι, quod non facile contundetur.
- Ἀφλοισμός, 8, ὁ idem quod ἀφρός, 8, ὁ, summa, mutato ρ in λ, & pleonasm. τῷ i.
- Ἀφνειός, 8, ὁ καὶ ἡ, dives, Poët. pro ἀφνεός. Th. ἀφνεός, divitiae.
- Ἀφνειῶ Dor. pro ἀφνεός, gen. sing. ab ἀφνειός, quod vide.
- Ἀφνω, adverb. repente, per sync. pro ἀφνωός, ex α priv. & φάινω, ostendo.
- Ἀφρόως, intrepidè, sine metu, ab ἀφρός. quod ex α priv. & φρός, 8, ὁ, metus, quod à p. m. πέφροβα verbi φέρομαι, metuo.
- Ἀφρομοίω, ὦ, similem reddo, assimilo. f. ὠσω. p. ἀφρομοίωκα. p. pass. ἀφρομοίωμαι. perf. part. ἀφρομοιωμένος, assimilatus ab ὁμοίος, similis. Th. ὁμός, 8, ὁ, idem.

Ἀφοπλίζω, armis spolio; hinc
αἰφοπλίζοντο, exuerunt, 3. plur.
imperf. pass. Ion. ex ἀπό
& ὄπλον, ἄ, τὸ, arma.

Ἀφοράω, ᾧ, intueor. f. ἀσώ.
p. ἀφώρακα & Atticè ἀφε-
ώρακα, ex ἀπό & ὄραω,
video.

Ἀφόρδιον Nicandro pro ἀφό-
διον, excrementum ex ἀπό &
ὄδος, via.

Ἀφόρητον, intolerabile, verbale
ex α priv. & φέρω, fero.

Ἀφοριεῖ, 3. sing. f. 1. Att.
ab ἀφορίζω, quod vide.

Ἀφορίζω, separo, imperf.
ἀφάριζον. f. ἀφορίσω & At-
ticè ἀφοριῶ, εἰς, εἰ. perf.
ἀφάρικα. a. 1. ἀφάρισα. a.
1. imperat. ἀφάρισον, ἄτω.
a. 1. sub. ἀφορίσω, ἤσ, ἤ a.
1. part. ἀφορίσας, ἄνλος, ο.
perf. pass. ἀφάρισμαι, perf.
part. ἀφωρισμένος, ἦ, ον, se-
paratus. a. 1. pass. ἀφωρί-
δην. a. 1. imperat. ἀφωρί-
δητι, & in 2. plur. ἀφωρί-
δητε ex ἀπό & ὀρίζω, defi-
nio. Th. ὄρος, ἄ, ἰ, terminus.

Ἀφωρισμένος, perf. part. pass.
Ion. ab ἀφορίζω, quod
vide.

Ἀφορμή, ἤσ, ἤ, occasio ex
ἀπό & ὄρμη, ἤσ, ἤ, impetus.

Ἀφορμηθεῖεν pro ἀφορμηθεῖ-
σαν, 3. plur. a. 1. opt.
pass. ab ἀφορμάω, ex aliquo
loco me proripio, ex ἀπό &
ἑρμάω, quod ab ὄρμη, ἤσ, ἤ,
impetus.

Ἀφ' ἧ τότε pro ἀπό τῆ τότε
χρόνος, ab eo tempore.

Ἀφ' ἧ pro ἀφ' ἧ, libera, a. 2.
imperat. med. ab ἀφ' ἧμην,
ἀ. 2. m. ab ἀφ' ἧμι, quod
vide.

Ἀφ' ἧμιν pro ἀφ' ἧμιν, acc.
sing. part. præf. ab ἀφ' ἧμιν,
palpo, contracto, quod ab
ἀφ' ἧ, tactus. Th. ἀπλομαι,
tango.

Ἀφραδέοντι, inscienti. dat.
sing. præf. part. ab ἀφρα-
δέω, quod ex α priv. &
φραδέω. Th. φράζω, dico. a.
2. ἐφραδον.

Ἀφραδία, ἄς, ἦ & Ion. ἀφρα-
δίη, imprudentia, inopia con-
siliū. ἀφραδίησιν, dat. pl.
Ion. pro ἀφραδίαις ab
ἀφραδῆς, εὖος, ὄ, ἦ, inconsul-
tus, quod ἀ φράζω, dico.

Ἀφραῖνω, amens sum. præf.
part. ἀφραίνων ex α priv.
& φρήν, mens.

Ἀφραστός, ὄ et ἦ Ionic. &
Poët. pro κρυπτός, occultus.
εἰς τὸ ἀφραστότατον, subaudi
χωρίον, in occultissimo loco,
ex α priv. & φράζω, dico;
an ἀ φράσσω, sepio?

Ἀφρήτωρ, ὄρος, ὄσος, ὄσος
societatis ex α priv. &
φράτωρ, contribulis, quod ἀ
φράτεια. ἄς, ἦ, tribus; ἀπό
τῆ φράτεις, quod communi
puteo uterentur.

Ἀφρίζω, spumo, spumam exci-
to. f. ἰσώ. p. ἠφρικά. Th.
ἀφρός, ἔ, ὄ, spuma.

Ἀφρογένεια, ἄς, ἦ, ex spumâ
prognata, ex ἀφρός, spumâ
& γένος, quod ἀ γαίνομαι,
nascor.

Α'ΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, *Venus*;
quia ex spuma dicitur
genita.

Α'Φρόκομος, ο, ὁ, ἡ, *spumicoma*,
ex ἀφρός & κομη, ης, ἡ,
coma.

Α'Φρονέω, *amens sum*. ἀφρονέ-
οῦλας, acc. pl. part. praef.
ex α & φρήν, mens.

Α'Φρόνιζος, vide ὦ' Φρόνιζος,
quod pro ὁ ἀφρόνιζος.

Α'ΦΡΟΣ, ἔ, ὁ, *spuma*.

Α'Φροσι, dat. pl. ab ἀφρων,
ονος, *insipiens*. Th. φρήν, ἡ,
mens.

Α'Φροσύνη, ἡ, *dementia* ex α
priv. & φρήν, φρενός, ἡ,
mens.

Α'Φύη, ης, ἡ, *piscis*, qui ex
ἀφρῶ nascitur.

Α'Φυκίλος, ο, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro
ἀφευκίλος, qui vitari nequit,
inevitabilis ex α priv. &
φεύγω, fugio; hinc adv. ἀ-
φύκλωσ, sine fugae spe.

Α'Φυζῶ Dor. pro ἀφύζω,
hauriam. f. i. ab ἀφύσσω.
Th. ἀφύω, *haurio*.

Α'Φυπνώω, *sopior*, *obdormisco*.
f. ὠσω. p. ἀφύπνωκα. a. i.
ἀφύπνωσα ex ἀπό & ὕπνος,
ο, ὁ, *somnus*.

Α'Φύσσαι pro ἀφύσαι, a. i.
inf. act. ab ἀφύω et ἀφύσ-
σω, *haurio*. f. ὕσω & ζω. f.
i. inf. ἀφύζειν.

Α'Φυσγέλος, ἔ, ὁ, *haustus* ab
ἀφύω.

Α'ΦΥΩ, f. ὕσω, *haurio*. ἀφύσ-
σω, idem.

Α'Φ Dor. pro ἀφ ἔ,

subaudi χρέον, ex quo scil.
tempore.

Α'Φ ὧν ἐδύνατο, pro viribus.

Α'Φ ὡτε scil. χρέονω, Doric.
pro ἀφ ἔ χρεον, ex quo.

Α'Φωμοιωμένος, *assimilatus*,
perf. part. pass. ab ἀφ-
ομοίω, ὦ, *assimilo*. Ex ἀπό
& ὁμός, ἔ, ὁ, *similis*, idem
quod ὁμοιος, ἔ, ὁ.

Α'Φώνηλος, ο, ὁ, ἡ, Poët. pro
ἀφωνος, quod vide.

Α'Φωνος, ο, ὁ et ἡ, *mutus* ex α
priv. & φωνή, ἡς, ἡ, *vox*.

Α'Φώριζον, ες, ε, imperf. ἀφώ-
ρισα, ας, ε, a. i. ind. act.
ab ἀφορίζω, *separo*. f. ἴσω
ex ἀπό & ὄρος, ο, ὁ, *termi-
nus*.

Α'Φωρίδην, ης, η, a. i. ind.
pass.

Α'Φῶσιν, *dimiserint*, 3. plur.
a. 2. sub. act. ab ἀφίημι,
quod vide.

Α'Χάξ, ὁ, nomen viri ἀκλίλον.

Α'Χαία, ας, ἡ, nomen region.
Gr. ab ἄχος, eos, τὸ, *dolor*.

Α'Χαίδα, acc. sing. ab Α'χαις,
ίδος, ἡ, *Achaia*; hinc Α'χαι-
κός, ἔ, ὁ, *Achaicus*, *Græcus*.

Α'Χαιίας, ἴδος, nom. propr.

Α'Χαιίς, ἴδος, ἡ, *mulier Græca*,
in pl. ἀχαιίδες.

Α'Χαιῖοι, *Achivi*, in acc. plur.
ἀχαιῖς ab Α'χαιία, *Græcia*.

Α'Χαίνας, οἱ, αἱ, *cervi* ab
Achainea urbe, *Oppian*.

Α'Χάλινος, ο, ὁ, *effraenatus*,
ex α priv. & χαλινός, ἔ, ὁ,
fraenum.

Α'ΧΑΝΗ, ης, ἡ, *genus men-
suræ frumentariæ apud*

Perfas, aut cista frumentaria, fortè ab ἀχανής, ex α priv. tatico & χαίνω, hisco.

Ἀχαρι, injucundum, n. g. & ἀχαρις, ὁ καὶ ἡ, ex α priv. & χαρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἀχαριστος, ὁ, ἡ, ingratus. in acc. pl. ἀχαριστες, ex α priv. & χαρίζομαι, gratificor. f. ἰσομαι. perf. κεχαρίσμαι, σαι, σαι; hinc ἀχαριστία, ας, ἡ, ingratitude. Th. χάρις, ἰος, ἡ, gratia.

Ἀχαριστεως, ingrate, adverb. ab ἀχαριστος, quod vide.

ἈΧΑΤΗΣ, ὁ, ἡ, gemma quaedam, ab Achate fl. Siciliae sic dicta.

Ἀχει, prima longa Dor. pro ἡχει, resonabat, imperf. act. ab ἡχεον, εν, εες, eis ab ἡχέω. Th. ἡχος, ὁ, ἡ, sonus.

Ἀχείμ vel Ἀκειμ, ὁ, nomen viri ἀκλίλον.

Ἀχειρέες, sine manibus, num. plur. ab ἀχειρής, εος, ὁ et ἡ ex α priv. & χειρ, manus.

Ἀχειροποίητος, ὁ, ἡ, non manu factus ex α priv. & χειρ, χειρής, ἡ, manus & ποιήτος, factus. Th. ποιέω, facio.

Ἀχέισσα Doric. pro ἀχέεσσα, vide ἀχέεσ'.

Ἀχελώϊος, ὁ, ἡ, nomen fluvii.

Ἀχέεσ' pro ἀχέεσσα, dolens, praef. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor.

ἈΧΕΡΔΟΣ, ὁ, ἡ, spina quaedam.

ἈΧΕΡΩΪΣ, ἰδος, ἡ, populus alba q. ab Ἀχέρων, quod

Hercules ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχέρων, Acheron fl. Epiri, item inferni; & hic est ἄχεος ῥόος, doloris fluvius.

Ἀχέων Dor. & Dor. pro ἡχέων, resonant, modulantur, 3. plur. praef. ab ἀχέω pro ἡχέω, quod ab ἡχος, ὁ, ἡ, sonus.

Ἀχέω, doleo, idem quod ἀχέω. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Ἀχέω Dor. pro ἡχέω, resonant. Thema ἡχος.

Ἀχέων, praef. part. ab ἀχέω, idem quod ἀχέω ab eodem them.

Ἀχὴν, pauper ex α priv. & ἔχω, quod nihil habet; vel quod hiscere non audeat, ex α & χαίνω, hisco.

Ἀχθεῖς, ductus, a. i. part. pass. ab ἄγω, duco. f. ἄξω. p. pass. ἡγμαι, a. i. pass. ἡθην. a. i. inf. ἀχθῆναι.

Ἀχθέσει, feres molestè, Att. pro ἀχθέση, 2. sing. f. i. m. ab ἀχθομαι, ingemo sub pondere. f. ἔσομαι & ἡσομαι. ἀχθομένη, praef. part. f. g. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor gravis.

Ἀχθῆναι, adduci, a. i. inf. pass. ἀχθήσεσθε, 2. plur. f. i. pass. ab ἄγω, duco, quod vide.

Ἀχθόμεθα, i. plur. praef. ind. & ἀχθονται, 3. plur. praef. ab ἀχθμαι, molestè fero, vide in ἀχθέσει.

ἈΧΘΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus;

- dolor gravis. Hinc ἀχθομαι, gravo, premor, aegre fero. ἐπαχθής, eos, ó, ή, onerosus, gravis, molestus.*
- Ἀχθοφόρος, ε, ó, qui sarcinas et onera fert ab ἀχθος, eos, τὸ, onus & φέρω, fero.
- Ἀχιλλῆα pro Ἀχιλλέα Poët. ab Ἀχιλλεύς, εὖς, ó, Achilles.
- Ἀχιλλεύς, εὖς & Att. ής, ó, Achilles; hinc Ἀχιλλήϊς.
- Ἀχλαῖνος, ε, ó, qui est sine laena vel veste, ó ἀνευ χλαίνης ἄν.
- Ἀχλυσίς, ενλος, caliginosus, in acc. ἀχλυσένια ab ἀχλὺς, ύος, ή, caligo.
- ἈΧΛΥΣ, ύος, ή, caligo; hinc ἀχλύω, obtenebror.
- ἈΧΝΑ five ἀχνη, ης, ή, gluma, acus; et pro fumo seu fuligine.
- Ἀχνομενος, praef. part. ab ἀχνομαι, doleo. f. ύσομαι, p. ήχνοσμαι. Thema ἀχος, eos, τὸ, dolor.
- Ἀχοῖ, voc. Dor. pro ήχοῖ, ut Ἀαῖοι pro Δηῖοι, ab ήχῶ, όος, ε̄, ή, Echo. Th. ήχος, ε, ó, sonus.
- Ἀχορευτος, ε, ó et ή, sine choreis, ex α priv. & χορός, ε̄, ó, chorus.
- ἈΧΟΣ, eos, τὸ, dolor, moeror; inde ἀχέω, doleo, aegre fero. ἀχνομαι, idem.
- Ἀχεῖνος, ó, ή, impollutus, intactus ex α priv. & χραίνω, coloro, imbuo. Th. χρεάω, coloro.
- ἈΧΡΑΣ, áδος, ή, pyrus silvestris.
- Ἀχρεῖος, εἶα, εἶον, inutilis, e; hinc ἀχρεῖος, turpiter ex α priv. & χρεῖα, ας, ή, utilitas, usus.
- Ἀχρεῖω, ᾧ, inutilem reddo. f. ᾠσω. p. ήχρεῖωκα. perf. pass. ήχρεῖωμαι. a. i. pass. ήχρεῖωθην & in 3. plur. ήχρεῖωθησαν ab eodem them.
- Ἀχρήϊς pro ἀχρεῖος, Poëtice facta dialysi, quod vide.
- Ἀχρήϊτος, idem quod ἀχρησος, quod vide.
- Ἀχρήματος, ó, ή, qui est sine pecuniis, ex α priv. & χρεῖμα, áτος, τὸ, res utilis. τὰ χρήματα, pecuniae.
- Ἀχρητος, ε, ó et ή, inutilis, dat. pl. ἀχρήτοισιν ex α priv. & χρητος, η, όν, utilis, e. Th. χρεῖομαι, utor.
- Ἀχρει vel ἀχreis, adv. usque cum gen. item intrá, quoad. Th. μέχει, idem.
- Ἀχυρμια, ας, ή, aceruus palearum ab ἀχυρον, ε, τὸ, palea.
- ἈΧΥΡΟΝ, ε, τὸ, palea, stramentum q. ex α priv. & ἐχυρόν, firmum; hinc ἀχυρων, ᾠνος, aceruus palearum. ἀχυρώω, paleis sterno.
- Ἀχῶ, ἀχῶς, ᾧ Dor. pro ήχῶ, Echo.
- ἈΧΩΡ, ᾠρος, ó, manans capitis ulcus.
- ἈΨ, adverb. retro, retrorsum, rursus, statim.
- ἈΨαο Ion. pro ἀψω, & hoc Doric. pro ήψω, 2. fing. a. i. med. verbi ἀπλομαι,

tango. f. ψομαι. a. i. med.
ἡψάμην, ω, αλο.

ΑΨαδαί, aor. i. inf. med.
ab ἀπλομαι, tango.

ΑΨαυτος, ό, ή Ion. & Poët.
intactus, illibatus ex α
priv. & ψάω, tango. Th.
ψάω, f. ἥσω, leniter tango.

ΑΨεκτος, ε, ό, ή, irreprehen-
sus ex α priv. & ψέγω. f.
ζω. vitupero.

ΑΨευδής, έος, ό, ή, mentiri
nescius, verus, in acc. ἀψευ-
δέα; hinc ἀψευδέως Ion.
pro ἀψευδώς, verè ex α
priv. & ψεύδω, fallo.

ΑΨίδες vide in ἀψίς connexio.

ΑΨίκορος, ε, fastidiosus, qui
ἀμα τῷ ἀψαδαί, fatietatem
feu κόρον habet, quod à
κορέω, satio.

ΑΨίω, acc. sing. ab ἀψίς,
εως, ή, tactus; sed ἀψίς,
ίδος, ή, curvatura in rota. in
nom. plur. ἀψίδες. dat.
ἀψίσι ex ἀπλω, connecto.

ΑΨΙΝΘΙΟΝ, ε, τὸ, absinthi-
um; dicitur & ἀψιθος,
ε, ό.

ΑΨίς, εως, ή, connexio ex
ἀπλω. ἀψίς, ίδος, ή, testudo.

ΑΨορρός & ἀψορρός, ός, ό,
reciprocus, refluens ex ἀψ,
retro & ρόος, fluxus, quod
à ρέω, fluo. p. m. ἔρροα. f.
ῥευσω.

ΑΨυχες, ε, όκαὶ ή, anima ca-
rens ex α priv. & ψυχή,
ἡς, ή, anima.

ΑΩ & ἀημι, flo, spiro. f.
ἥσω; hinc ἀημα, αλος, τὸ,

flatus, spiritus. αήτης, ε, ό,
ventus.

Αῶθεν Dor. pro ἠᾶθεν, manè,
adverb. Th. ἠώς, aurora.

Αῶν, ἄονος Dor. pro ἠών,
quod pro ἠῶν, όνος, ή,
littus.

Αῶρία, ας, ή, intempestivitas
ab ἀωρος, intempestivus. ἀωρη,
intempeste ex α priv. &
ᾠρα, ας, ή, hora, tempus.

Αῶρο, pependerat, per sync.
Ion. pro αῶροῦ, pl. perf.
verbi αῶροῦ, sursum tollo;
vel dicitur Poët. pro ἠρο.
pl. perf. verbi ἠρω vel
αῶρω, α pro η & pleonasmo
τῷ ω.

Αῶς, ἄοος, ἔς, ἄ Dor. pro
ἠώς, ή, aurora.

ΑῶΤΟΣ, ε, ό & ἀώλον, ε,
τὸ, flos, praestantissimum in
omni re, lana; hinc ἀώλω,
carpo. Est & ἀώλος, ό, auri-
bus carens ex α priv. &
ἔς, ᾠτός vel ἔας, ἔαλος, τὸ,
auris.

B.

B Secunda littera & dici-
tur beta. In numeris est
binarius. Delphi β pro π
utuntur, ut Βικεός pro πικ-
ρός; Macedones β pro φ,
ut Βερενίκη pro Φερενίκη;
aliquando otiose praeponi-
tur, ut Βρόδον pro ρόδον.

Βᾶ, vocula eorum, qui se
mutuo inclamant, ut & vo-
cula risus q. à Βοαίω.

Βᾶ, incede, ponitur pro Βῆθε,

a. 2. imperat. ab ἔβην, a.
 2. verbi βαίνω, eo. f. βή-
 σμαί.
 Βαάλ, ὁ, nomen idoli ἀκκλίον.
 ΒΑΑΡΑΣ, radix quaedam mi-
 rabilis.
 Βάρα, vox inarticulata.
 Βαράζω, inarticulatam vocem
 edo à βάζω, loquor.
 ΒΑΒΑΪ, παραε, admirantis
 adverb. vel παπαί.
 Βαβάλιον, cunabulum. βαβαλι-
 σήρια, hae cunae; in illis
 enim infantes βαβάζεσι.
 Βάβαλον, αἰδοῖον, foramen,
 porta.
 Βαβράζειν, contente clamare,
 ut cicadae cantant q. à
 βάζω, loquor συντόνωσ vel
 κράζω.
 Βάβριξ, βάβρικες, gingivae.
 Βαβυλων, ὄνος, ἡ, nomen ur-
 bis, Hebr. confusio.
 Βαβδίν, significat lineam ve-
 stem; ad verbum lina.
 Βαδὴν, pedetentim, gradatim,
 lento gradu, adverb. à
 βαίνω, eo.
 Βαδίξω, eo. f. ἰσω, Atticè
 Βαδιῶ. p. βεβάδηκα ab eo-
 dem them.
 Βαδιῆμαί Atticè pro Βαδίσο-
 μαί, f. ι. med. verbi Βαδί-
 ζω, quod vide.
 Βάζειν, praef. inf. Βάζεις, di-
 cis, praef. ind. à βάζω,
 loquor. f. σω & ξω. p. βέ-
 βαχα. Βάζοντ' pro Βάζοντε,
 nom. dual. part. praef.
 ΒΑΪΩ, loquor. f. σω & ξω.
 p. βέβαχα. Poët. verb.
 Βαθῆν pro Βαθείαν Ion. acc.

sing. à Βαθύς, εἶα, ὕ, quod
 vide.
 Βαθεῖ, dat. sing. à Βαθύς.
 Βαθεία & Ion. εἶη, dat. sing.
 f. g. à Βαθεία, as & Ion.
 ης; hinc. Βαθέως, adverb.
 Th. Βάθος, eos, τὸ, profun-
 ditas.
 Βάθιον, comparat. pro Βαθύ-
 τερον, profundius à Βαθύς,
 profundus. Th. Βάθος, eos,
 τὸ, profunditas.
 Βαθμός, ἔ, ὁ, gradus. dat. pl.
 Βαθμοῖς. Th. βαίνω, eo. f.
 βήσμαι. perf. pass. βεβημαι
 Dor. βέβαμαι.
 ΒΑΪΘΟΣ, eos, τὸ, profunditas.
 hinc Βαθύς, εἶα, ὕ, profun-
 dus, a, um. Βαθύτης, ἦτος,
 ἡ, profunditas. Βαθύνω, pro-
 fundum facio. ἀβαθής, εὐός, ὁ,
 ἡ, profunditate carens.
 Βάθρον, ε, τὸ, gradus à Βαί-
 νω, eo.
 Βαθυδίνης, ε, ὁ, vortices pro-
 fundos habens. in acc. Βαθυ-
 δίνην ex Βαθύς, profundus,
 quod à Βάθος, eos, τὸ, pro-
 funditas & δίνη, ης, ἡ, aqua-
 rum vortex, gurgēs.
 Βαθύδοξος, ε, ὁ, gloriosissi-
 mus, celeberrimus q. Βαθεῖ-
 αν, ἦγεν μεγίστην δόξαν ἔχων.
 Βαθυζώνης, acc. pl. à Βαθυ-
 ζωνος, ε, ὁ, ἡ, gracilis, pro-
 funde cinctus ex Βαθύς, ὁ,
 profundus & ζώνη, zona,
 cingulum.
 Βαθυκλήρος, ε, ὁ, opulentus,
 qui profundas haereditates
 habet ex Βαθύς, profundus.
 Th. Βάθος & κλήρος, fors.

Βαθύκολπος, ε, ό, ή, quae profundum sinum habent, βαθύν κόλπον ἔχουσι.

Βαθυκημνος, ε, ό, ή, qui profunda praecipitia habet, ό βαθεις κημνος ἔχων. Th. κημνος, ε, ό, praecipitium.

Βαθυκηπιδος, gen. sing. à βαθυκηπις, ιδος, ή, profundum fundamentum habens ex βαθύς, profundus & κηπις, ιδος, ή, fundamentum.

Βαθυκύμων, οves, ό, κή ή, habens undas profundas ex βαθύς, profundus & κύμα, αλος, τó, fluctus.

Βαθύλειμος, ε, ό, ή & βαθυλειμων, ωνος, ό, ή, lata pascua habens ex βαθύς, quod à βάθος, eos, τó, profunditas & λειμων, pratum.

Βαθύμαλλος, ε, ό, qui profundam densamque lanam habet, villosus. Thema μαλλός, ε, ό, vellus.

Βαθυμήτα, nom. Aeol. pro βαθυμήτης, ε, ό, qui profundum habet consilium, prudentissimus, ό βαθειαν μητιν ἔχων, τετέσι βελήν.

Βαθύνω, excavo. f. υνώ. p. γκα. a. i. εβάδυνα. Th. βάθος, eos, τó, profunditas.

Βαθυπέδιος, ια, ον, qui profundum campum seu planitiem habet, ac proinde ferax, ό βαδυ πεδιον ἔχων.

Βαθυπόλεμος, ε, ό, ή, qui magnum et grave bellum movet, ό vel ή βαδύν πόλεμον ἐγείρων.

Βαθυρρέιταο Aeolicè pro βαθυρρέιτε à βαθυρρέιτης,

ε, ό, profunde fluens, ex βάθος & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. Βαθύς, εἶα, ύ, profundus, a, um, in gen. βαθύς, εἶας, εος, dat. βαθεί εἶ. in comp. βαθύτερος, βαθύων & βάσσαν. superl. βαθύταλος & βάθιστος. Thema βάθος, eos, τó, profunditas.

Βαθύσκιος, ε, ό, ή, umbrosus, ex βαθύς & σκιά, ας, ή, umbra.

Βαθύσεργος, ε, ό, ή, profundum habens pectus, ό βαδυ σεργον, εἶτε σήδος ἔχων.

Βαθύσερωλος, ε, ό, ή, alta stratus ex βαθύς & σερέω, sterno.

Βαθύχοιμος, ε, ό, ή, profundos habens juncos à βαθύς, ό, profundus & χοῖνος, ή, juncus, laus fluviorum.

Βαθύφρων, ονος, ό, alta profundaque mente praeditus, ό βαθειαν φρένα ἔχων.

Βαδυχαιτης, ε, ό, qui densam habet caesariem ex βαθύς, εἶα, ύ, profundus, densus & χαιτη, ης, ή, coma, juba.

Βαῖεν per contract. pro βαίησαν, 3. plur. a. 2. opt. act. βαῖην à βαίνω, eo. f. βήσομαι, a. 2. εἶην.

Βαῖνε, imperf. Ion. ibat à βαίνω, eo, quod vide.

Βαῖνειν, praef. inf. βαῖνει, eis, 3. & 2. sing. praef. βαῖνοι, 3. sing. opt. praef. à βαίνω, quod vide.

ΒΑΙΝΩ, eo, incedo. f. βήσομαι. p. βέθηκα. a. 2. εἶον. a. 2. opt. βαῖην. a. 2. part.

βάς. perf. pass. βέσημα.
 Hinc βῆμα, αἶος, τὸ, griffus,
 passus; item tribunal. βάσις,
 εὖος, ἡ, gressus; item, fulci-
 mentum. βᾶσιν, pedetentim.
 βαδίζω, vado, eo. βαδμός, ἔ,
 ὁ, gradus.
 Βαῖον, vide Βαῖς & Βαῖον,
 puuissper. adverb. à Βαῖος,
 ἔ, ὁ, parvus.
 ΒΑΙΟΣ, ἔ, ὁ, parvus, modi-
 cus, unus.
 ΒΑΙΣ seu Βαῖον, ε, τὸ, ra-
 mus palmae arboris.
 ΒΑΪΤΑ seu Βαῖτη, laena con-
 juxta ex corio seu pellibus. Et
 Βαῖτη Dor. pro διφθέρα.
 ΒΑΙΩΝ, ὄνος, ὁ, piscis quidam
 gobio similis q. à Βαῖος,
 quia parvi pretii.
 ΒΆΚΑΝΟΝ, ε, τὸ, semen ra-
 phani, id est brassicae.
 ΒΆΚΗΛΟΣ, ε, ὁ, magnus qui-
 dem, sed stultus et mulierosus;
 item eunuchus.
 ΒΆΚΚΑΡΙΣ vel Βάκχαρις, εὖος,
 ἡ, baccar, herba odorata.
 ΒΑΚΗΡΙΑ, ας, ἡ, baculus,
 scirpio. Βάκηρον, ε, τὸ, idem
 q. à Βάω.
 Βάκηρον, ε, τὸ, vide in Βακ-
 τηρία.
 ΒΑΚΧΟΣ, ε, ὁ, furore perci-
 tus, Bacchus. Βάκχη, ης, ἡ,
 furore percita. Βακχεύω, fu-
 rore agitor q. à Βάζω, lo-
 quor; quia loquax ebrietas.
 Βαλαάμ, ὁ, nomen arioli,
 Hebr. vetustas populi.
 Βαλαάκ, ὁ, nomen regis ἀκλι-
 τον, Hebr. exinaniens.
 Βαλανάγρα, ας & Ion. η, ης,

ἡ, clavis ex Βάλανος, ε, ἡ,
 glans, obex, pessulus &
 ἀγρα, captura.
 ΒΑΛΑΝΕΪΟΝ, ε, τὸ, balneum.
 Βαλανεύς, ἶος, ὁ, balneator.
 Βαλανήφαγος, ε, ὁ, qui glan-
 des edit et vescitur, ex Βά-
 λανος, glans & Φάγω, co-
 medo.
 ΒΆΛΑΝΟΣ, ε, ἡ, glans, est
 etiam obex q. à Βάλλω,
 immitto.
 ΒΑΛΑΝΤΙΟΝ seu Βαλλάντιον,
 ε, τὸ, crumena, marsupium
 q. à Βάλλειν ἐντός.
 ΒΑΛΑΥΣΤΙΟΝ, ε, τὸ, flos
 mali Punicae silvestris.
 ΒΑΛΒΙΣ, ἴδος, ἡ, locus unde
 ii, qui cursu certant, emittun-
 tur; carceres, initium.
 Βάλε & Βάλεν, demisit, pro-
 jecit pro ἔβαλε, 3. fing. a.
 2. act. βαλεῖν, a. 2. inf.
 βαλέσθαι, a. 2. inf. m. ver-
 bi Βάλλω, jacio, quod vide.
 Βαλλεῖν Ion. & Poët. pro
 βαλεῖν, a. 2. inf. ab eodem
 them.
 Βάλετ' pro ἔβάλειτο, 3. fing.
 a. 2. m. βαλέτην, in dual.
 Ion. a. 2. act. ejusdem
 them.
 Βάλης, 2. fing. a. 2. sub.
 act. Βάληται, 3. fing. aor.
 2. sub. med. ab eodem
 themate.
 Βαλιός, ἔ, ὁ, maculosus q.
 Φάλιος, item celer à Βάλλω;
 est & Βάλιος, celer, orbis
 oculis.
 Βάλλ' & Βάλλε, jaciebat, imperf.
 Ion. pro ἔβαλλε à Βάλλω.

Βάλλειν, *inducis* pro Βάλλη, 2. sing. præf. sub. pass. Βάλλειο pro Βάλλε, Ion. præf. imperat. pass. ejusdem thematis.

Βάλλεσκεῖο Ion. & Poët. pro ἔβαλλεο & hoc pro ἔβαλλε, *jaciebat*. 3. sing. imperf. verbi Βάλλω, *jacio*.

Βάλλετο, imperf. pass. Ion. pro ἔβαλλετο. Βάλλον, præf. part. n. g. verbi Βάλλω.

Βάλλησα, a. i. Poët. pro ἔβαλλησα, q. à βαλλέω pro Βάλλω.

Βαλλίζω, *trivudio* q. à β'ω, eo & ἄλλομαι, *salio*, vide Βάλλω quod statim sequitur.

ΒΑΛΛΩ, *jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio*. imperf. ἔβαλλον. f. Βαλλῶ, & in 3. plur. Βαλλῶσι. perf. Βέβληκα.

a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. Βάλλε. a. 2. sub. Βάλλω, ης, η. præf. pass. Βάλλομαι, *abjicior*. perf. Βέβλημαι. plusq. perf. ἔβεβλήμην, σο, το. a. i. pass. ἔβλήθην. a. i. imperat. Βλήθητι. a. i. inf. pass. Βληθήναι. p. m. Βέβολα.

Hinc Βολή, *jactus, ictus*. Βόλος, ε, ό, *jactus, rete piscatorium*. Βολίς, ίδος, ή, *jaculum; funis alligato plumbo, quo fundum maris deprehendunt; hinc composita: ἀμφίβολος, ε, ό, ή, umbiguus. διαβολή, ης, ή, calumnia. διάβολος, ε, ό, calumniator. πρόβλημα, αλος, τό, quæstio, quæ explicanda proponitur. συμβολή, ης, ή, collatio, collecta.*

ἀσύμβολος, ε, ό, *qui nihil confert*. σύμβολον, ε, τό, *signum, indicium, collecta*. ἀπόβλητος, ε, ό, *suppositivus*.

ΒΑΛΛΩΤΗ, ης, ή, *murrubium nigrum*.

Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. Βάλοιο, 2. sing. aor. 2. opt. ined. Βάλον pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi Βάλλω.

Βαλοῖσθαι Dor. pro βαλεῖσθαι, nom. plur. f. g. a. 2. part. act. verbi Βάλλω, *jacio*.

ΒΑΛΣΑΜΟΝ, ε, τό, *balsamum*.

Βάλλομεν, *dejiciamus*, 1. plur. a. 2. sub. act. Βαλλον, a. 2. part. act. à Βάλλω, *jacio*. f. Βαλλῶ.

Βᾶμα, τος, τό Doric. pro Βήμα, τος, τό, *incessus, gressus*. Thema Βαίνω, eo.

Βάμβα pro Βάμμα Dor. ex Βάπτω, *tingo*; hinc Βαμβακεύειν, *mangonizare cibos*.

ΒΑΜΒΑΙΝΩ, *inarticulate loquor, item dentes quatio præ metu, quasi à Βᾶ; hinc Βαμβαλίζω, tremo*.

Βᾶμεν, Βᾶμες, *eamus* Dor. pro Βᾶμεν. a. 2. sub. a. 2. ἔβην verbi Βήμι, pro Βαίνω, quod vide.

Βᾶν pro ἔβησαν, 3. plur. a. 2. ἔβην verbi Βαίνω.

ΒΑΝΑΥΣΟΣ, ε, ή, *artifex mechanicus et illiberabilis, præcipue de iis dicitur, qui igne opus faciunt q. ex Βαύνον αὔει, qui fornacem incendit*.

Βάντες, *conscendentes*, pl. num.

- a. 2. part. m. g. βὰς, βάν-
τος ab aor. 2. ἔβην verbi
βαίνω, eo. f. βήσομαι.
- Βαπτίζεσθαι, &c. vide in Βαπ-
τίζω.
- Βαπτίζω, baptizo, mergo, lavo.
f. ἴσω. p. βεβάπτικα. a. i.
ἔβαπτισα. imperf. pass. ἔβα-
πτιζομένη, & ετο. perf. pass.
βεβάπτισμα. a. i. pass. ἔβαπτι-
σθην. f. i. pass. βαπτιδήσομαι.
a. i. med. ἔβαπτισάμην, ω,
ατο. a. i. m. imperat. βάπτι-
σαι. a. i. med. sub. βαπτι-
σώμαι, lotus fuero. Th. Βάπ-
τω, mergo.
- Βάπτισμα, alios, τὸ, baptisma
à βαπτίζω, immergo, quod
à Βάπτω.
- Βαπτισμός, ἄ, ὁ, lotio ab eo-
dem them.
- Βαπτιστής, ἄ, ὁ, baptista, est
eiusdem them.
- ΒΑΠΤΩ, intingo, immergo, lavo.
f. ψω. a. i. ἐβαψά. a. i.
sub. βάψω, ης, η. p. βεβα-
ψα. perf. pass. βεβαψμαι, ψαι,
πλαι. Hinc βαπτίζω, idem.
βαπτισμός, ἄ, ὁ & βάπτισμα,
άλος, τὸ, mersio, ablutio. βαπτι-
στήριον, & τὸ, lavacrum. βαπτιστής,
ἄ, ὁ, qui immergit, seu abluit.
- Βαράββας, ἄ, ὁ, nomen la-
tronis, Hebr. filius patris.
- ΒΑΡΑΘΡΟΝ, & τὸ, fossa pro-
funda, exitium, pernitium.
Atticè βέρεθρον, propriè
fuit locus valde profundus
Athenis, in quem noxii de-
turbabantur.
- Βαραχίας, &, ὁ, nomen viri,
Hebr. benedicens Domino.
- Βαρβαρισί, more barbarorum,
adverb. à Βάρβαρος, barba-
rus.
- ΒΑΡΒΑΡΟΣ, & ὁ, ἡ, barbarus,
non Graecus, extraneus; inde
βαρβαρικός, ἡ, ὄν, barbaricus
& βαρβαρικῶς, barbaricè.
- Βαρβαροφωνος, & ὁ, ἡ, rudis
in voce à Φωνή, vox & Βάρ-
βαρος, barbarus.
- ΒΑΡΒΙΛΟΣ, & ἡ, nomen ar-
boris.
- ΒΑΡΒΙΤΟΣ, & ὁ, ἡ vel Βάρ-
βιτον, & τὸ, barbatus vel
barbitum, instrumentum mul-
tarum chordarum.
- Βαργίσιος, tardissimus, superlat.
pro βραδύσιος vel βραδυτάλιος;
à βραδύς, ὁ, tardus; comp.
βράσσων, ὁ, ἡ, Poët. pro
βραδίων & βραδυτέρος.
- Βαρέα, graviter, adv. vel Ion.
pro βαρεῖα à βαρῦς, gravis;
quod vide.
- Βαρέα, as, ἡ, f. g. à βαρῦς,
εἶα, υ, gravis, e. Thema
Βάρης, eos, τὸ, onus, pondus.
- Βαρεῖσθαι, praef. imperat. pass.
à βαρεῖω, quod vide.
- Βαρεῖω, gravo, onero. f. ἡσώ.
p. βεβάρηκα. a. i. ἐβάρησα.
βαρεῖσθαι, gravetur; praef.
imperat. pass. βεβάρημαι;
perf. pass. βεβαρημένος, perf.
part. pass. ἐβάρησθην, aor.
i. ind. pass. Th. Βάρος, eos,
τὸ, onus.
- Βαρέως, adverb. graviter, mô-
leste ab eodem them.
- Βαρδολομαῖος, & ὁ, nomen
Apostoli, Hebr. filius kauri-
entis aquas.

- Βαρισησ, ἄ, ὁ, nomen viri,
Hebr. filius Iesu.
- Βαριωνᾶς, ᾠ, ὁ, nomen viri,
Hebr. filius Ionae.
- Βαριάδης, α, ὁ, nomen viri,
Syr. filius consolationis.
- ΒΑΡΙΣ ios vel ides, ἡ, navis;
turris, domus turrita et regia.
- ΒΑΪΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus,
molestia γ. βία αἰρεται.
Hinc βαρέω & βαρύνω gra-
vo, premo. βαρῦς, εος, ὁ,
gravis. βαρέως, graviter.
βαρύτης, ἡ, ἡ, gravitas.
- Βαρσαβᾶς ᾠ ὁ, nom. viri.
- Βασιλμαίος, ς, ὁ, nom. viri,
qui filius Timaei.
- Βαρυγέπος, ς & Ion οιο, ὁ,
à βάρος, onus & γέπος, ς,
ὁ, sonitus.
- Βαρυγενᾶλος, ς, ὁ Poët. idem
ac βαρύσενος, ς, ὁ, gravia,
feu infirma genua habens,
ex βαρῦς & γόνυ, genu.
- Βαρυθεῖ, gravatur, 3. sing.
præf. à βαρύθω, idem quod
βαρύνομαι, gravor à βαρῦς.
Th. βάρος, εος, τὸ, pondus.
- Βαρυκόμπος, ς, ὁ, ἡ, gravem
strepitum edens ex βαρῦς,
gravis & κόμπος, ς, ὁ, cre-
pitus, sonitus.
- Βαρυκλύπος, ς, ὁ, gravistrepus,
graviter fremens, Jovis epith.
ex βαρῦς, gravis & κλύπέω,
quod factum ex τυπέω,
resono. Th. τύπω, verbero.
- Βαρυλόγος, ς, ὁ, ἡ, qui gravem
ac odiosam orationem habet,
maledicus ex βαρῦς, gravis
& λόγος. Th. λέγω, dico.
- Βαρυμάνιος, ω, ὁ Dor. pro

- βαρυμῆνιος, qui flagrat gra-
vi ira, iracundus ex βαρῦς,
gravis & μανία, furor. Th.
μαίνομαι, inanio.
- Βαρυθεν, Baëot. pro ἐβαρύν-
θησαν, 3. plur. a. i. ind.
pass. verbi βαρύνω, quod
vide.
- Βαρύνω, gravo, premo. imperf.
βαρυνε, Ion. f. υνώ. p. βε-
βαρυνκα. a. i. pass. ἐβαρύν-
θην. a. i. sub. βαρυνθῶ à
βαρῦς, quod à βάρος, εος,
τὸ, onus.
- Βαρύσπας, α. ὁ Dor. pro
βαρύσπης, ς, ὁ, gravisonus,
gravem vocem habens, Jovis
epith. à βαρῦς & ὄψ, ὄπος
ἡ, vox.
- Βαρυπνεύστας, graviter flantes,
acc. pl. part. præf. à βα-
ρυπνεύω ex βαρῦς, quod à
βάρος, εος, τὸ, onus & πνεύω,
Poët. pro πνέω, spiro. f.
πνεύσω.
- Βαρῦς, εῖω, ὁ, gravis, e. in
acc. βαρυν comp. βαρύτε-
ρος, superl. βαρυτάτος. Thema
βάρος.
- Βαρυσενάχω, graviter gemo.
Poët. pro σενάχω. f. ζῶ, à
σενός ς, ὁ, angustus.
- Βαρυσύμφορος, ς, ὁ, ἡ Ion.
& Poët. pro δυσυχής,
infelix, qui graves calamitates
fert ex συμφορά, ᾠς, ἡ,
calamitas, ex συν & φέρω,
fero.
- Βαρυσφάραγος, ς, ὁ, qui gra-
vem edit strepitum, gravis-
trepus ex βαρῦς, gravis &
σφάραγος, ς, ὁ, sonus.

- Βαρέτιμος, ἄ, ὁ, ἡ, *gravis pretii ex βαρῦς, εἶα, gravis, quod à βάρος, eos, τὸ, pondus & τιμή, ἡς, ἡ, pretium, quod à τίω, honoro.*
- Βαρέφθογος, ἄ, ὁ, ἡ, *qui gravem sonum habet, gravissonus ex βαρῦς & φθόγος, ἄ, ὁ, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor. p. m. ἔφθογα.*
- Βάς, ἀντος, *ingressus, in num. pl. βάντες, a. 2. part. act. à βάινω, eo. f. βήσομαι. a. 2. εἶην.*
- Βᾶσαν, *insistentem, a. 2. part. f. g. in masc. βās, ab eodem venit them.*
- Βασανίζω, *torqueo, exorcucio. f. σω. p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. iub. βασανίσω, ἡς. η. a. 1. inf. βασανίσαι. a. 1. pass. ἐβασανίσθην. f. 1. pass. βασανίσθσομαι. Th. βᾶσανος.*
- ΒΑΣΑΝΟΣ, ἄ, ἡ, *lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius; probatio, inquisitio per tormentum. Hinc βασανίζω, exploro, torqueo. βασανιστής, ἄ, ὁ, explorator, tortor. βασανισμός, ἄ, ὁ, cruciatus à perf. pass. βεβασάνισμαι.*
- Βασεῦμαι Dor. & Aeol. *pro βήσομαι, fut. 1. m. verbi βάινω, eo.*
- Βασεῦνται Doricè *pro βήσονται, progredientur, 3. plur. f. 1. m. à βάινω. f. βήσομαι.*
- Βασιλεία, *ας, ἡ, regnum. βασιλευς, ἄ, ὁ, ἡ, regalis. βασιλεῖον, ἄ, τὸ sc. δῶμα, regia.*
- pl. *βασιλεα, ων, τὰ sc. δῶματα, regum palatia.*
- Βασίλευε, *regna, praef. imperat. βασιλευμέν, praef. inf. Ion. pro βασιλευεῖν à βασιλεύω, impero. fut. σω. Th. βασιλεύς, ἄος, ὁ, rex.*
- ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ἄος, Att. *ἄως & Poët. ἡος, ὅ, τὰς q. βάσις λεώ, id est λαῖ, populi. βασίλισσα, ἡς, ἡ, ῥεγίνα; hinc βασιλεία, *ας, ἡ, regnum. βασιλεύω, σω, κα, regno.**
- Βασιλεύσω, *eis, ei. f. 1. verbi βασιλεύω, regno ab eodem them.*
- Βασιλεύτερος, ἄ, ὁ, *compar. ἀριστεριον & in superl. βασιλεύτατος, regno dignissimus à βασιλεύς, rex.*
- Βασιλεύω, *regno, sum rex, regnum adiiscor. fut. εὔσω. p. βεβασίλευκα. a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλευσσαι, ab eodem them.*
- Βασιληῖ Ion. *pro βασιλεῖ, dat. sing. Sic βασιληος, gen. Ion. & Poët. pro ἄος, à βασιλεύς, rex.*
- Βασιληίδα, *acc. sing. à βασιληῖς, ἴδος, ἡ, regia, adject. à βασιλεος, per dialyfin Ion. βασιληῖος, ab eodem them.*
- Βασιληῖον, ἄ, τὸ, *regale pro βασιλεῖον, Poëtica dialyfi, in dat. βασιληῖω, ab eodem them.*
- Βασιλικός, ἡ, ὄν, *regius, a, um à βασιλεύς, rex.*

Βασίλισσα, ης, ἡ, *regina* ab eodem them.

Βάσις, εως, ἡ, *basis*, planta pedis, pes; *rhythmus* à Βάινω, eo. perf. Βέσημαι, σαι, mutato η in α breve.

Βάσκι' pro Βι, *vade*, accelera, præf. imperat. à Βάσκα, Poët. pro Βάινω, *vado* ab inusitat. Βάω.

ΒΑΣΚΑΪΝΩ, *fascino*, *invideo*, *crimino*, f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα, a. 2. ἐβάσκωνον q. à Φάσκα αίνεῖ, *dico horrenda*.

Βάσκα apud Poët. pro Βάινω, *vado*.

Βασῶνται pro Βήσονται, *gradientur*, 3. plur. f. 1. Aeol. à Βασῶμαι, f. 1. Aeol. verbi Βάινω.

Βάσσα, ας, ἡ Dor. pro Βήσσα, ης, ἡ, *concauitas*, vide Βήσσα.

ΒΑΣΣΑΡΑ, ας sive Βασσάρη ης, ἡ, *calceamenti* genus.

ΒΑΣΤΑΪΖΩ, *porto*, *bajulo*, f. σω & Dor. Βαστάζω. p. Βεβάσακα. a. 1. ἐβάσασα. aor. 1. inf. Βασάσαι. aor. 1. part. Βασάσας, αντος, ὁ q. à Βάω & σάω.

Βασάσασι, dat. pl. a. 1. part. act. vide Βασάζω.

Βάσωμεν Dor. pro Βήσωμεν, 1. plur. præf. sub. Βήσω, quod à fut. formatum est. Th. Βάινω eo.

ΒΑΪΤΑΛΟΣ, ὁ, ὁ, *mulierosus*, *effaeminatus*, à Βαταλο quodam tibicine,

Βαϊάνειον, *patella*; παϊάνω, *patina*. Delphorum est Β pro π.

Βάτε pro Βήτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imper. à Βήθι, quod ab ἐβην, a. 2. verbi Βάινω, eo.

Βαλεῖν, de brutorum Venereo congressu sæpe dicitur, & maribus tribuitur: ut Βαλεῖσθαι, *foeminis*. Βαλεῖνται, Doric. pro Βαλεῖνται. Th. Βάινω, eo.

Βάτην, *iverunt* Dor. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἐβην verbi Βάινω, eo. f. Βήσομαι.

Βαίηγιον, ὁ, τὸ, *scansorium* ab eodem them.

Βαίλια, ας, ἡ idem ac Βάτος, ὁ, ἡ, *rubus*.

Βαίλιακη, ης, ἡ, *poculi* genus.

ΒΑΪΤΟΣ, ὁ, ἡ, *rubus*, *sentis* q. ἀβάτος, *inaccessus*; vel à Βίαι & ἄτω, quod *violenter* laedat.

Βάτος, ὁ, ὁ, *batus*, nomen mensuræ. Βαίης verò *pervius* est à Βάινω, eo.

ΒΑΪΤΡΑΧΟΣ, ὁ, ὁ, *rana* Ion. Βότραχος q. à Βοῶν *τραχέως*; est & tumor sub lingua, maxime pueros infestans.

Βαίτολογέω, *loquax*, *verbosus* sum, *nugor*. f. ἦσω. p. Βεβαίτολόγηκα. a. 1. ἐβαίτολόγησα. 2. plur. a. 1. sub. Βαίτολογήσῃε à Βάίτος, ὁ, ὁ, nomen Poëtæ garruli.

ΒΑΪΤΤΟΣ, ὁ, ὁ, *Battus*, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit; hinc Βαίταρίζω, *balbutio*.

- ΒΑΤΥΛΗ**, ης, ἡ, nana, femina pusilla, quia βαΐά.
Βάτω, νενιατ, α. 2. imperat. βαῖθι, βάτω ab ἔβην, α. 2. ind. verbi βαίνω, eo.
ΒΑΥΒΑΪΩ, dormio; item sopio.
ΒΑΥΖΩ. f. ζω. p. χα, latro, as à sono βῶ, βαῦ.
Βαυκάλιον, ε, τὸ, vas angustioris, quia βαύζει, cum ei aqua infunditur.
Βαυκαλία, ας, ἡ, patera ex Italico, boccale.
ΒΑΥΚΟΣ, ὅ, ὁ, jucundus, delicatus. βαυκαλος, idem.
ΒΑΥΝΟΣ, ε, ὁ, fornax, caminus q. ab αὔω, uro.
Βαῦσθεν, Dor. pro εαῦθεν, latrare. vide εαῦζω.
Βάψας, ανλος, ἑ, a. i. part. εάψη, 3. singul. aor. i. sub. à εάπω, intingo.
Βάω, inufitat. unde εἴμι, εάινω, eo.
ΒΔΑΛΛΩ, mulgeo, fugo. f. αλῶ. p. ἐδαλκα. Dicitur & βδέλλω; unde βδέλλα, sanguisuga.
Βδέλλα, ης, ἡ, vide βδαίλω.
Βδέλλιον, ε, τὸ, & βδέλλα, arbor quaedam Arabica, & lacryma ejus.
Βδέλυμα, αλος, τὸ & βδελυμός, ὅ, ὁ, abominatio, res execranda, à βδελύσσομαι, execror. Thema βδέω, pedo.
Βδελυκός, ἡ, ὄν, abominabilis, e, ut & βδελυρός; est et impurus, scelestus, ab eodem them.
Βδελύσσομαι, abominor, execror. f. ζομαι. p. ἐδδελύμα. a. i. m. ἐδδελυζάμην, ω, αλο.

Thema βδέω, foetorem emitto.

ΒΔΕΪΩ, pedo, flatum ventris emitto. Hinc βδελύσσομαι, execror. βδελυγμα, αλος, τὸ, execratio, res execranda. βδελυρός, ὅ, ὁ, protervus, impurus.

Βέβαα, ιμι, perf. Ion. pro ἔβηκα, detracto κ, & η in α mutato, & in 3. plur. εεβάασι, à εάινω, eo. f. εἴσομαι. Alii volunt esse perf. med.

ΒΕΒΑΙΟΣ, ε, ὁ, ἡ, stabilis, firmus q. à βέβαα. comparat. εεβαίωτερος, & in f. g. εεβαίωτερα. adverb. εεβαίως. Hinc εεβαίωτης, ἡλος, ἡ, stabilitas, firmitas. εεβαίω, stabilio.

Βεβαίω, confirmo. f. ὄσω. p. βεβεβαίωκα. a. i. ἐβεβαίωσα. praef. inf. pass. εεβαίωδα, εδα. perf. pass. βεβεβαίωμα. a. i. pass. ἐβεβαίωθην. Th. βέβαιος, firmus.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, corroboratio, ab eodem them.

Βέβαμεν, iuimus, per. syncop. pro εεβήκαμεν, i. plur. perf. act. verbi εάινω, eo; at εεβάμεν, est perf. inf. Poët. pro εεβηκένα.

Βεβακώς Dor. pro εεβηκώς, perf. part. act. vide in εεβηκα.

Βέβαλος, ε, ὁ Doric. pro εεβηλος, quod vide.

Βεβαρημένος, η, ὄν, gravatus, a, um. perf. part. à εαρία, grauo, onero. f. ἡσα. a. i.

- pass. ἐβαρήθην. Th. βάρος, eos, τὸ, opus.
- Βεβαρηώς Ion. pro βεβαρηκώς, exempto κ, perf. part. ab eodem them.
- Βεβασαν, *ingressi erant*, per syncop. pro ἐβεβαίεσαν & hoc pro ἐβεβήκεισαν. plusq. perf. ind. act. à βαινῶ, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. perf. βήκα & Ion. βέσαα.
- Βεβαφα, τίνω, perf. act. à βάπλω, *intingo*. f. ψω. quod vide.
- Βεβαώς, ἄτος, ὁ, *stans*, perf. part. per crasin pro βεβηκώς, à βαινῶ, eo.
- Βέβηκα, ἰνί, perf. act. βεβήκειν, pl. perf. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejusdem them.
- Βέβηλος, ἄ, ὁ, ἡ, *profanus*. Th. βηλός, ἄ, ὁ, *limen domus*.
- Βεβήλω, *profano*. f. ὠσω. p. βεβεβήλωκα. aor. 1. ἐβεβήλωσα, ab eodem them.
- Βεβήκα, *vim intuli*, perf. act. à βιάω, f. ἦσω. perf. part. pass. βεβημένος, *vi tractus*. Thema βία, ας, ἡ, *vis, robur*.
- Βεβίωμα, perf. pass. & in 3. sing. βεβίωται, *vita peracta est*, impersonal. βεβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. à βιώω, *vivo*. Th. βίος, ἄ, ὁ, *vita*.
- Βέβλασα, *nocui*, praet. med. βέβλαφα, perf. activ. βέβλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω. f. ψω. *noceo, laedo*. a. 1. pass. ἐβλώφην.
- Βέβλαμμαι, Perf. pass. βέβλαμμένος, perf. part. ejusdem them.
- Βέβληκα, *vulneratus es*, Ion. pro β'έβλησα, à perf. pass. β'έβλημαι verbi βιάω *jacio*.
- Βεβλήεται Ion. pro β'έβληνται. 3. plur. perf. βεβλήατο, Ion. pro ἐβέβλητο, plusq. perf. ejusdem them.
- Βέβληκα *iacula usum*, perf. act. βεβλήκει Ion. pro ἐβεβλήκει, plusq. perf. Sic in perf. pass. β'έβλημαι, *et a βέβλημαι βεβλημένος* perf. part. pass. a βιάω, *jacio*.
- Βεβήαται Ion. pro βεβήνται. 3. plur. perf. pass. à βοάω, *clamo*.
- Βεβολήαται, 3. plur. perf. pass. Ion. pro β'έβληνται; sed βεβολήατο, *ejecti erant*, plusq. perf. pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην verbi βιάω *μα*, unde βέβληντο & interjecto ο, βεβόληντο & Ion. βεβολήατο. Alii à βολέω *inultato* derivare malunt.
- Βεβολημένος, *agitatus* pro βεβλημένος, perf. part. verbi βιάω, *jacio*.
- Βέβλα, *volui*, praet. med. verbi βέλομαι. f. βεβλήσομαι. perf. βεβέλημαι.
- Βεβλεύμα, *d'liberavi*, perf. pass. βεβλευθήμαι, perf. inf. pass. verbi βελεύω, *consulto*. f. εύσω. p. βεβέλευκα. Th. βεβλή ἡς, ἡ, *consilium*.
- ΒΕΒΡΑΣ & βεμβράς, Atticè pro μεμβράς, *quae species arum, piscis*; in pl. βεβράδες, *ων, οί*.
- Βέβρημα, *irrigatus sum*. perf. pass. à βρέχω, *riego*. f. βρέξω.

- p. Βέβρεχα. p. m. Βέ-
 βροχα.
 Βεβρέμηκα, *strepui*. perf. act.
 à βρέμω, *fremo*. f. μῶ.
 Βεβρηκες, *pars illu, quae inter
 maxillas est*.
 Βέβριθα, *gravis fui*, praet.
 med. verbi βριθῶν f. σω.
 perf. part. βεβριθῶς & in
 f. g. βεβριθῦια.
 Βεβρυχα *tr mui*, perf. act.
 verbi βρύχω. *serido*. f. ζω.
 Βεβρώδοις, *com d r s*, 2. sing.
 opt. p. in à βρώθω, inusit.
 per reduplicat. Attic. Alii
 dicunt ene positum pro
 βεβρωκίαις.
 Βέβρωκα *comedi*. perf. act.
 βεβρωκεν pl. perf. Ionic.
 pro ἐβρωῶκειν verbi βρώσκω
 vel βεβρώσκω, *comedo*. fut.
 βρώσω. p. βεβρωκα. inde in
 dat. plur. perf. part. βε-
 βρωκῶσι. in perf. pass. βέβρω-
 μαί.
 Βεβρωῶς per sync. pro βεβρω-
 κῶς, perf. part. ejusdem
 them. Nisi malis esse p. m.
 ut fit ex βεβρωῶς, sicut.
 ἐβρωῶς ex ἐβρωῶς.
 Βέβρωκα, *ruvi*, perf. act. ver-
 bi βρόσκω ab inusitat. βόω.
 Βεβρωμένος Ion. & Dor. pro
 βεβρωημένος, *celebris, clarus*,
 perf. part. pass. à βοάω,
clamo. Ionic. contractione
 βεβρωημένος; alii à βόω pro
 βόσκω, *pasco* formant, sed
 diverso sensu.
 Βεβῶς Atticè pro βεβρωῶς,
progressus; unde βεβρωῶς &
 sublato κ βεβρωῶς, contrac-
- te βεβῶς, perf. part. verbⁱ
 βαίνω, *eo*. f. βήσομαι, a. 2.
 ἔβην.
 Βέβυ aqua, Phrygib.
 Βεελζεβὲλ, ὁ, pro βεελζεβὲλ,
 nomen idoli, ἀκλίον, Hebr.
Dominus muscarum.
 Βέη, *iret* Ion. pro βῆ, 3.
 sing. a. 2. sub. à βαίνω. f.
 βήσομαι. a. 2. ἔβην.
 Βείομαι, *vivam* pro βείσομαι,
 Poët. f. i. m. quasi à βείω,
 rejecto σ; vel potius à
 βιώσομαι, f. i. verbi βιώω,
vivo f. ὠσω.
 Βείω, *ivero* Poët. pro βῶ. a.
 2. sub. Pro βῶ enim Iones
 dicunt βέω, inde ἰ inserto
 βείω à βαίνω, *eo*. f. βήσο-
 μαί. a. 2. ἔβην.
 Βέκκες, Phryges panem vo-
 cant *hec & beccum*.
 Βεκκεσέληνος, ε, ὁ, *delirus,*
stupidus; item *antiquus*,
 quasi ante βέκκον & σελήνην.
 ΒΕΚΚΟΣ feu βέκς, ε, ἑ,
panis, Phrygum lingua; item
amens.
 Βέλεα, *tela*, acc. pl. βελέεσαι
 & βελεσσω, Ion. & Poët.
 dat. pl. à βέλος, *eos, τό,*
telum.
 Βελεμνον, ε, τό, idem quod
 βέλος, *eos, τό, telum*.
 Βελεσσω, dat. pl. vide in
 βέλεα.
 Βελιάλ, ὁ, *Belial*, nomen ori-
 gine Hebr. Latinè, *sine*
jugo.
 ΒΕΛΛΕΡΑ, *ων, τὰ, mala*.
 Etym. à βάλω.

- Βελλεροφόντης Dor. Βελλεροφόν-
τας, α, ό, hic fuit Glauci
regis Ephiræ filius.
- Βελόναι, nom. pl. à Βελόνη,
ης, ή, acus. Th. Βέλος, εος,
τό, telum.
- ΒΕΛΟΣ, εος, τό, telum, jacu-
lum; ictus. dat. pl. Βελέσ-
σιν Ion. & Poët q. à Βάλ-
λω, jacio.
- Βελόσασσις, locus ad tela con-
stitutus, vallum; item ma-
china bellica, uries q. à
Βελών τάσει.
- ΒΕΛΤΕΡΟΣ, ε, ό, melior,
poët. pro Βελίων, compar.
ab αγαθός, bonus; sup.
Βέλτισος. hinc Βελίσιω, meli-
orem reddo.
- Βέλιστα, nom. pl. superl.
grad. & in dat. Βελίσισις,
ab eodem them.
- Βελίω, nom. vel acc. plur.
à Βελίονα, οα, ω. compar.
ab αγαθός, bonus.
- ΒΕΜΒΗΞ, ηκος, ή, turbo, tro-
chus; scribitur & Βέμβιζ.
Βεμβέω, in gyrum ago.
- Βένθεα, nom. plur. à Βένθος,
quod vide.
- Βένθος, εος, τό, profunditas.
dat. pl. Ion. Βένθεσσι. Th.
Βάθος, εος, τό, idem.
- Βενιαμίν, ό, nomen viri
ἀκλίον, Hebr. filius
dextrae.
- Βέντισος Dor. pro Βέλτισος,
optimus ab αγαθός, bonus.
- Βέομαι & Βείομαι, vinum, gra-
diar. Illud à βίος, ε, ό,
vita; hoc à Βάω.
- ΒΕΨΒΕΠΙ Indica lingua, concha,
quae uniones continet.
- Βέρεθρον Attic. pro Βάραθρον,
ε, τό, fossa, profunditas παρὰ
τό Βαθός, profundus.
- Βεργίκη, ης, ή, nom. mulieris,
Gr. afferens victoriam.
- Βέρροια, ας, ή, Beroea, nomen
urbis, Gr. ponderosa; hinc
Βεροιαῖος, αῖα, αῖον & Βεργί-
αῖος, Beroënsis.
- Βεργίνα, ας, ά Dor. alii
legunt Βεργίνα; Βεργίκη au-
tem Macedonicè dictum
pro Φεργίκη.
- ΒΕΤΙΟΝ, ε, τό, betium, herba;
aliter dictumnus.
- ΒΕΤΔΟΣ, εος, τό, vestis genus,
varium & purpureum.
- ΒΗ, imitatio vocis ovium; unde
βήζειν exp. Φωνῆν.
- Βῆ, wit pro ἔβη, Ion. ab
ἔβην. Βῆς, iveris, a. 2. sub.
à Βάινω, εο. f. Βήσομαι.
- Βηθῆν, ovis. Hesych. Βῆκη,
capra.
- Βηθαβαρά, ας, ή, nomen loci,
Hebr. domus transitus.
- Βηθανία, ας, ή, nomen villæ,
Hebr. domus afflictionis.
- Βηθεσά, ή, nomen piscinæ.
- Βῆθι, vade. a. 2. imperat. à
Βάινω. a. 2. ἔβην.
- Βηθλεὲμ, ή, nomen urbis
ἀκλίον, Hebr. domus panis;
vocatur & urbs Davidis.
- Βηθσαϊδά & Βηθσαϊδάν, ή, no-
men urbis ἀκλίον, Hebr.
domus piscationis.
- Βηθφαγή, ης, ή, nomen vil-
lulæ, Hebr. domus ficum
praecocium.

- ΒΗΑΟ΄Σ**, ἄ, ὄ, *limen domas*, q. à βᾶω & λίαν, quod per limina saepius eatur. Hinc βέβηλος, ε, ὄ, profanus. Βεβηλώω, profano.
- Βῆμα**, ἄλος, τό, gressus, vestigium; item tribunal à βᾶνω, scando. p. pass. βέβημα.
- Βῆμεναι** Dor. & Poët. pro βῆναι, a. 2. inf. a βᾶνω, eo.
- Βῆν** Poët. sine augmento pro ἔβην, a. 2. ejusdem them.
- ΒῆΞ**, βηχός, ἦ, tuffis; hinc βῆσσω vel βῆτω, tuffio.
- ΒῆΡΟΣ**, birrus, vestis genus.
- ΒῆΡΥΛΛΟΣ**, ε, ὄ et ἦ, beryllus, gemma.
- Βῆσάμενος**, a. 1. part. m. qui ascendit à βᾶνω, fut. βῆσομαι; hinc a. 1. m. ἔβησάμην.
- Βῆσαν**, iverunt, 3. plur. Ion. a. 2. pro ἔβησαν ab ἔβην, ejusdem them.
- Βῆσε**, imposuit pro ἔβησε, aor. 1. Ion. ab inufitato βᾶω. Th. βᾶνω, ascendere facio.
- Βῆσεσθαι**, fut. 1. inf. med. ab eodem them.
- Βῆσελο**, ascendebat, imperf. Ion. pass. pro ἔβησελο, verbi βῆσομαι, quod formatur a fut. 1. verbi βᾶνω vel βᾶω.
- Βῆσομαι**, progrediar, f. 1. med. verbi βᾶνω, eo, quod vide.
- Βῆσομεν**, 1. pl. f. 1. vel per systolen pro βῆσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. à βᾶνω seu βᾶω. f. βῆσω. a. 1. ἔβησα, κς, ε.
- ΒῆΣΣΑΙ**, αἰ, saltus, vallis. dat. pl. Ion. βῆσσης, vallisbus; hinc βησσηεις, ενλος, ὄ, saltuosus.
- Βησσηεις**, ενλος, ὄ, saltuosus à βῆσσαι, αἰ, saltus.
- Βῆσσης**, dat. pl. Ion. vide βῆσσαι.
- Βῆσσω**, tuffio q. à βία; idem et βῆξ, tuffis, quod vide.
- Βῆταρμος**, ἄ, ὄ, saltatio concinno gressu; hinc βῆταρμων, hujusmodi saltator q. à βᾶω & ἄρω.
- Βῆτην**, iverunt Poët & Ion. pro ἔβήτην, dual. a. 2. ἔβην. à βᾶνω, eo.
- ΒΙΑ**, ας, ἦ, vis, robur; μετὰ βίας, vi. Hinc βίαιος, ε, ὄ, violentus. βιάω, βιάζω & βιάζομαι, vim affero.
- Βιάζεο**, urge. Ion. pro βιάξε, praef. imperat. pass. à βιάζομαι. Th. βία, ας, ἦ, vis.
- Βιάξευ** Dor. pro βιάξε, vide βιάζεο.
- Βιάζω**, vim affero. f. σω. perf. βεβιακα. βιάζομαι, vis mihi affertur. Thema βία, vis.
- Βίαιος**, αἰα, αιν & βίαιος, ε, ὄ, ἦ, violentus, a, um; hinc βίαιως, violenter, adverb. & βιαίστερος, compar. ab eodem them.
- Βιάσθαι**, cogere, vim afferre. praef. inf. pass. à βιάω. Th. βία, vis.
- Βιάσθω**, urgeat, vim inferat, praef. imperat. pass. βιάς, ῶ, βιάσθω, άσθω à βιάω, quod a βία, vis.

Βιαστής, ἄ, ὁ, violentus, qui vim infert, ejusd. them.

Βιαστής, ἄ, ὁ Dor. pro βιάστης, ἄ, ὁ idem quod βίασιος, quod vide.

Βιάζω, f. σω. venire facio, admitto, in eo. Th. βάινω, eo.

Βιάς, ἄνλος, gradiens, præf. vel a. 2. part. à βίεθμι loco βῆμι, quod à βάινω, eo.

Βιβλαρίδιον, ε, τὸ, libellulus. Thema βιβλος, ε, ἡ, liber.

Βιβλία, ὦν, τὰ, Biblia, iorum a βιβλίον. ε, τὸ, liber, scheda. Thema βιβλος, ε, ἡ, liber.

Βιβλίος οἶνος, vinum Biblium, a vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία.

ΒΙΒΛΙΟΣ, ε, ἡ, liber; hinc βιβλίον & βιβλίδιον, ε, τὸ, libellus.

Βιῶντες Dor. pro βιῶντες, viventes, præf. part. plur. num. a βίωω, vivo. f. ὦσω. Th. βίος, ε, ὁ, vita.

Βίη Ion. pro βία, as, ἡ, vis, fortitudo.

Βιῶσατο, cogebat, a. i. m. Ion. à βιάω. f. ἦσω. Th. βία, as, ἡ, vis.

Βιῶφι, vi, φι est paragoge Poëtica dativ. & reddit vocem ἀκλίον à βίη, vis Ion. pro βία.

Βιβυία, as, ἡ, nomen regionis, Gr. q. d. Βαθυία à βάθος, eos, τὸ, vorago.

ΒΙΚΟΣ, ε, ὁ, urna ansata, urceus. Βικίον, urceolus. Est etiam vicium, leguminis genus.

ΒΙΝΕΩ, in eo, coëvo. f. ἦσω. p.

Βεβίηκα q. a βάινω, vel à βία.

Βιοῖ, vivit, 3. fing. præf. à βίωω. f. ὦσω. vivo à βίος, ε, ὁ, vita.

ΒΙΟΣ, ε, ὁ, vita, victus, facultates. At βίος, ε, ὁ, arcus, nervus arcus q. βία, id est vi tenditur; a βίος βίολος, ε, ὁ, idem Poëtis quod βίος. βιολικός, ε, ὁ, ad vitam pertinens sustentandam. μακρόβιος, longuevus. συμβίωω, convivo. συμβιοτής, ε, ὁ, convictor.

Βιόεω, vivo. fut. σω. βιόεωσῃς, 2. perf. a. i. sub. act. a βίος, vita.

Βιότης, ἦλος, ἡ, idem quod βιοτή, ἡ, vita ab eodem them.

Βιόλοιο, victus, gen. Ion. pro βιότῃ a βίος, ε, ὁ, vita, ejusdem them.

Βίος, qui vixit, a. 2. part. ex ἔβιον, ut ὄσῃ ex ἔδων, quod ἔβιον, est a. 2. à βίωμι, inusitat. quod à βίωω, vivo. Th. βίος, vita.

Βιῶσαι Ion. & Poët. pro βιῶν, præf. inf. verbi βίωω, vivo. Th. βίος.

Βιοφθόρος, ε, ὁ, καὶ ἡ, vitæ corruptela, & in voc. βιοφθίρε ex βίος, ε, ὁ, vita & φθίρω, corrumpto.

Βίωω, vivo. f. ὦσω. & ὦσομαι. perf. βεβίωκα. a. 2. ἔβιον. perf. pass. βεβίωμαι. a. i. inf. act. βιῶσαι. Th. βίος, vita.

Βίσσον vel **βίσων**, *bos quidam silvestris.*
Βίλινα, ης, ή, idem quod **βίκος**, *urna.*
Βιώην, *viverem Atticè pro βιοίην*, præf. opt. à **βιόω**.
 Th. **βίος**, ο, ό, *vita.*
βίων, ό, **βιον**, *Philosophus.*
βιῶναί, *vixisse*, a. 2. inf. ab inusitato **βίωμι**, quod à **βιόω** vel **βίος**, *vita.*
βιῶσαι, a. 1. inf. act. vide in **βιόω**.
βιώσιμον, *vivendum* à **βίος** *vita.*
βίωσις, εως, ή, *vita anteacta, et ipsa vivendi actio.*
βιωτικός, ο, ό, *vitalis & in f. g. βιωτική*, ad vitam sustentandam pertinens à **βίος**, ο, ό, *vita.*
βιώτω, 3. sing. a. 2. imperat. à **βιώθι**, quasi à **βίωμι**; hinc inf. **βιῶναι**, part. **βιῶς**.
 Th. **βίος**, *vita.*
βιωφελής, έος, ό, ή, *vitae utilis ex βίος*, ο, ό, *vita & ωφελέω*, *profum.*
βλάβειν, *priscum & Poët. verbum pro βλάπτειν, nocere;* hinc aor. 2. **έβλαβον**.
βλαβείς, *laesus & in f. g. βλαβείσα*. a. 2. part. pass. à **βλάπτω**, *laedo*, quod vide.
βλαβερός, έα, όν, *noxius, a, um;* hinc **βλαβερώς**, *perperam;* adverb. à **βλάπτω**, *noceo.*
βλάβη, ης, ή, *noxia, damnum;* a præf. med. **βέβλαβα** verbi **βλάπτω**.
βλαβήναι, *laesum esse*, a. 2. inf. pass. **βλαβήσομαι**, f. 2.

ind. pass. à **βλάπτω**, quod vide.
βλάβος, εος, τό, idem quod **βλάβη**, ης, ή, *damnum*, quod vide.
βλαβῶ, f. 2. à **βλάπτω**, quod vide.
βλαδαί, αν, τά, *stulta, immatura* à **βλάζω** seu **βλασός**, ο, ό, *germen.*
βλάζω, *stultus sum* q. **βλάξ**, *inutilis.*
ΒΛΑΙΣΟΣ, ο, ό, *valgus, cui distorta sunt crura;* dicitur & **βλαισός**, gem. σσ. Poët. q. à **βλάπτω**.
βλάνος, *lirrus, caecutiens* q. **βλέπεις** ανευ.
ΒΛΑΨ, κος, ό, *priscis quidam inutilis;* item *ignavus, iners* q. à **βάλλω**, *abjici dignus.* Hinc **βλακεύω**, *socordiae me dedo.* **βλακεία**, ας, ή, *socordia.*
βλάπτω, 3. sing. præf. sub. act. **βλάπτισσ** pro **βλάπτισσα**, præf. part. act. f. g. a **βλάπτω**, quod statim vide.
ΒΛΑΨΤΩ, *laedo, noceo.* cum acc. f. ψω. p. **βίβλαφα**. a. 1. **έβλαψα**. a. 2. **έβλαβον**. a. 2. pass. **έβλάβην**. a. 2. part. **βλαβείς** & in f. g. **βλαβείσα**. a. 2. inf. pass. **βλαβήναι**. f. 2. pass. **βλαβήσομαι**. p. m. **βέβλαβα**; hinc **βλάβη**, *damnum.*
ΒΛΑΣΤΑΝΩ, *germino, fruticor.* f. **βλαστήσω**. perf. **βέβλάστηκα**. a. 2. **έβλαστον**. Hinc **βλάστημα**, ατος, τό, *germen.* **βλασός**, idem.

- Βλάσημα, αἶος, τὸ, *germen à βλασάνω.*
- Βλασησάτω, a. i. *imperat. act. verbi βλασάνω.*
- Βλασήσω, *germinabo, f. i. verbi βλασάνω, quod vide.*
- Βλάσιος, ♂, ὁ, ἢ, *nomen viri; sed βλασιός, ♂, ὁ, ἢ, germen.*
- Βλασφημέω, *impie loquor, maledictis incesso. imperf. ἐβλασφήμεον, εν. f. ἴσω. perf. ἐβλασφήμικα. fut. i. pass. βλασφημηθήσομαι.*
- Βλασφημία, ας, ἡ, *blasphemia.*
- Βλασφημος, ♂, ὁ, ἢ, *blasphemus, maledicus q. à βλάπτειν φήμην.*
- ΒΛΑΪΤΤΙΟΝ βυζάντιον, ♂, τὸ, *os anterius narium purpureæ. Matthiolus dicit esse onychem, vel conchulam Indicam.*
- ΒΛΑΪΤΤΑΙ, αἶ, *genus calceamenti. βλαφθεῖς, laesus, a. i. part. pass. à βλάπτω, laedo, quod vide.*
- Βλείμην, εἶο, εἶτο, a. 2. *opt. med. à βλήμι, percutio, quod à βάλλω, ut θείμην, εἶο, εἶτο à τίθημι.*
- Βλεις, *percussus, a. 2. part. verbi βλήμι, vel per syncopen pro βληθεῖς, a. i. part. pass. à βάλλω, jacio.*
- Βλεμαῖνω, *trucibus oculis circumspicio, minor, quod a βλέμμα, αἶος, τὸ, aspectus. Th. βλέπω, video. f. ψω.*
- Βλέμμα, αἶος, τὸ, *aspectus, vide βλέπω, aspicio.*
- ΒΛΕΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus; hinc*
- βλεννός, ♂, ὁ, ἢ, *ignivus. βλενωδής, εὐς, ὁ, ἢ, mucosus.*
- Βλέποισα Dor. pro βλέπεσα, *aspiciens, præf. part. f. g. a βλέπω.*
- ΒΛΕΨΩ, *aspicio, intueor, item caveo. f. ψω. p. βέβλεψα. a. i. ἐβλεψα. p. pass. βέβλεμμα; hinc βλέμμα, αἶος, τὸ, aspectus. βλέψις, εὐς, ἡ, intuitus.*
- Βλέυτες & βλέυτες, *nugae q. à βαλεῖν, quia rejectaneæ.*
- ΒΛΕΨΑΡΟΝ, ♂, τὸ, *palpebra, pellis tegens oculos q. βλέπεις φάρος, id est visus tegmen; vel quia ἐν τῷ βλέπειν ἀρεταί.*
- Βληθεῖς, *ictus, a. i. part. pass. βληθήναι, a. i. inf. βλήθητι, a. i. imperat. pass. βληθῶ, a. i. sub. pass. à βάλλω, percutio.*
- Βλήμα, αἶος, τὸ, *jactus, ictus; vulnus. Th. βάλλω, jacio.*
- Βλήμενος, *ictus, per syncop. pro βεβλημένος, perf. part. pass. a βάλλω. perf. pass. βέβλημα. Alii volunt à βλήμι formare.*
- Βληθῆαι, *jactum esse, abjecto augmento pro βεβληθῆαι, perf. inf. pass. a βάλλω.*
- Βλητο Poët. pro ἐβεβλητο, *plusq. perf. pass. ejusdem verbi.*
- Βλήτροισι, *dat. pl. Ion. a βλήτρον, ♂, τὸ, clavus ferreus. Th. βάλλω.*
- ΒΛΗΧΑΪΟΜΑΙ, ᾠμαί. f. ἴσομαι, *ballo, de ovibus.*

- Βλήχου** Poët. pro **βληχᾶ-
ου**, balare à **βληχάομαι**.
- ΒΛΗΧΡΟΣ**, ἄ, ὁ, debilis, im-
becillus, ut & **ἀβληχρός**; hinc
βληχρῶς.
- ΒΛΙΞ**, continenter, assidue,
adverb. q. a **βολή**, ictus.
- ΒΛΙΤΙΟΝ**, ε, τὸ, blitum, olus
inspidum.
- ΒΛΙΤΤΩ**. f. **βλίσω**, exprimen-
do austro, ut è favis mel q.
a **μελίτιω**, quod a **μελίτια**,
apis.
- Βλοσυροῖο** gen. Ion. pro ἄ,
à **βλοσυρος**, ἄ, ὁ, terribilis
aspectu, torvus à **βλέμμα**
συρειν, visum trahere et tor-
quere.
- Βλοσυρῶπις**, ἴδος, ἡ, habens
oculos truces. **βλοσυρωπός**, ἄ,
ὁ, terribilis aspectu ab ὄψ,
ἡ & **βλοσυρός**, truculentus.
- ΒΛΥΖΩ** & **βλύω**, f. **βλύσω**,
scaturio, manò. Sic dictum
à murmure aquarum.
- Βλωθρός**, ε, ὁ, altus, procerus
à **βλώσκω**, ascendo, eo.
- ΒΛΩΜΟΣ**, ἄ, ὁ, buccella,
fragmentum, panis portio q.
à **βάλλω**.
- ΒΛΩΣΚΩ**. f. ὠσω. advenio,
ascendo, cresco; hinc **βλωσις**,
ως, ἡ, adventus et **βλωθρός**,
altus.
- Βοᾶ**, reboat, 3. sing. præf. à
βοάω.
- Βοάα** Poët. pro **βοᾶ**, pleo-
nasmò litteræ α. 3. sing.
ind. præf. a **βοάω**, ᾶ, clamo.
f. ἦσω. p. κα.
- Βοάγριον**, ε, τὸ, scutum ex
boui agrestium pelle, à **βᾶς**
- & **ἀγρός**, rus, ager. Est &
βοάγριος, ε, **Boagrius**, Lo-
crensium amnis.
- Βοαδός**, ε, ὁ Dor. pro **βοη-
δός**, pro quo frequentius
dicitur **βοηδός**, ἄ, ὁ, bellat-
or, in praelio velox.
- Βοανεργές**, verba sunt Syria-
ca, Gr. **ὕιοι βροντῆς**, filii
tonitru.
- Βοάσας**, ἄνθος, ὁ Dor. pro
βοήσας, a. i. part. verbi
βοάω, clamo.
- ΒΟΑΩ**, bo, clamo, vociferor,
celebro. f. ἦσω. imperf. **ἐβο-
αον**, ων, perf. **βεβόηκα**. a. i.
ἐβόησα. a. i. imperat. **βοή-
σον**, ἄτω; hinc **βοή**, ἦς, ἡ,
clamor. **βοήτης**, ὕος, ἡ, idem.
- Βοεία** sub. **δορά**, bubula pellis.
Th. **βᾶς**, bos.
- Βοείος**, ε, ὁ, bovinus, bubulus,
ut & **βοέος**, idem à **βᾶς**,
bos.
- Βῆς**, plur. à **βᾶς**.
- Βοή**, ἦς, ἡ, clamor à **βοάω**,
ἦσω, clamo.
- Βοήθεια**, ας, ἡ, adjumentum,
auxilium. Th. **βοηθέω**, au-
xilior.
- ΒΟΗΘΕΩ**, ᾶ, auxiliior, suc-
curro q. eis τὴν βοήν **θεω**,
ad clamorem accurro. f. ἦσω.
p. **βεβόηθηκα**. a. i. **ἐβόηθη-
σα**. a. i. imperat. **βοήθησον**,
ἄτω. sic 2. sing. præf.
imperat. **βοήθει** contractè
pro **βοήθεε**.
- Βοηδός**, ἄ, ὁ, auxiliator. Thema
βοηδέω.
- Βοηλασία**, ας, ἡ, domus exactio

- à βῆς, *bos* & ἐλαύνω, f. ἄσω. ago, abigo.
- Βοηλάτης, ἴδος, ἦ, boum agitatrix. Βοηλάτης, s, ὁ, vide Βοηλασία.
- Βοηνόμος, s, ὁ, boum pastor, παρὰ τὸ βῆς νέμειν, id est boues pascere.
- ΒΟΘΡΟΣ, s, ὁ, fouea, scrobs; hinc βόθριον, s, τὸ, parua scrobs q. à βάθος, profundum.
- Βόθυνος, s, idem quod βόθρος, s, ὁ q. à βαθύνω, excavo in profundum.
- Βοιωτία, as, ἦ, Boeotia; hinc Βοιωτός, s, ὁ, Boeotus. Βοιωτιάχῳ. f. ζω. impero Boeotiis.
- Βολάων, ictuum, gen. pl. Aeol. à Βολή, ἦ, ictus. Th. Βάλλω, jacio.
- Βόλιστον, s, quod & βόλιον, stercus, fimus à Βολή, quia ejicitur.
- ΒΟΛΒΟΣ, s, ὁ, bulbus, radix quaevis rotunda; hinc Βολβώδης, eos, ὁ, ἦ, bulbosus.
- Βολή, ἦς, ἦ, jactus, gen. pl. Aeol. Βολάων. à p. m. βέβολα verbi Βάλλω, jacio.
- Βολίζω, bolidem demitto. f. ἴσω p. βεβόλικα. a. i. ἐβόλισα. a. i. part. Βολίσσας, αντος, ὁ à Βολίς, ἴδος, quod à Βάλλω, jacio.
- Βολίς, ἴδος, ἦ, jaculum; item funis alligato plumbae, quo nautae profunditatem aquarum explorant, ab eodem them.
- Βόλος, s, ἶ, jactus Ion. &

- Poët. funda, verriculum. Th. Βάλλω, jacio.
- Βομβεῦντι Dor. pro βομβῆσαι. βομβεῦσα Dor. & Aeol. pro βομβῆσα, susurrans. praef. part. f. g. à βομβέω. Th. Βόμβος, quod vide.
- ΒΟΜΒΟΣ, s, ὁ, bombus, sonus quem edunt apes. Hinc βομβύλη, ης, ἦ, genus apis. βομβύλιος, s, ὁ, idem; est & genus roculi, βομβῆν ἐν τῇ πόσει. Βόμβυξ. υκος, ὁ, bombyx. Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis, infecti genus. vide Βόμβος.
- ΒΟΝΑΣΟΣ vel βόναστος, s, ὁ, animal silvaticum, aliter μινωπος.
- Βοός, ὁ, nomen viri ἀκλίον, Hebr. in quo robur.
- ΒΟΡΑ, ἄς, ἦ, pabulum, esca q. à βίω seu βόσκω, alo.
- Βορβοροκίτης, s, ὁ, nomen ranæ ex βόρβρος, coenum & κίτη, ης, ἦ, cubilis.
- ΒΟΡΒΟΡΟΣ, s, ὁ, coenum, limis; hinc βορβορῶ, coeno, contamino.
- ΒΟΡΒΟΡΥΖΩ, strepo, proprie de intestinis crepitantibus.
- Βορέω, gen. Aeol. pro βορέξ, ut & βορέω, gen. Ion. à βορέας, s, ὁ, Bureas.
- ΒΟΡΕΑΣ & Ion. βορέης, s, ὁ, Boreas q. ἀπὸ τῆ βίαν καὶ ῥῆν, quod ventus fit sonorus & violentus; vel à βορά, quod edacitatem afferat. Hinc βόρειος, s, ὁ, Borealis. ὑπερβόρειος, qui ex remotissima regione venit.

Βορην, acc. Ion. pro Βορην
à Βορῆ, ἄς, ἡ, rubulum.
Βόρμαξ & Βύρμαξ, formica,
quia diligenter Βορην μάει,
id est cubum quaerit; vel a
μύρμηξ, & certe μ & β
cognata sunt.
Β ῥ ἄς ᾧ, ὁ, Boreas; sic &
Βορῆς, nom. sing. Ion.
Βορῆθεν, à Borea.
Βόσις, eos, ἡ, pastus à Βόσκω,
pasco.
Βόσκημα, αἶλος, τὸ, pecus, ani-
μαι a Βόσκω. Th. Βόω,
pasco.
Βόσκησῆθε, pascemini Dor.
pro Βοσκήσεθε, 2. plur. fut.
I. med. verbi Βόσκω, pasco.
f. ἦσω. Th. Βόω, idem.
Βόσκνῆ Dor. pro Βόσκεισι,
pascent, 3. plur. praef.
Βόσκω.
Βόσκω, pasco. f. Βοσκήσω. p.
Βεβόσκηκα. a. I. ἐβόσκησα,
ab eodem them.
Βοσῆρ, sparsor, Hebr. qui
etiam dicitur Βεωῆρ, pater
Balaami.
ΒΟΪΤΡΥΧΟΣ, ε, ὁ & Βόστρυξ,
χος, ἑ, cincinnus, q. quod
uuae instar pili cohaereant.
Βολᾶ, vide in Βολόν.
Βολάνη, ης, ἡ, herba a Βολῆς,
escu, quod a Βόω, pasco.
Βοτῆρ, ἦρς, ὁ Poët. pastor,
est a Βόσκω.
Βόλν, ἑ, τὸ, pecus, armentum.
Thema Βόω, pasco.
Βοτρυδόν, adverb. racematim,
in modum racemi. Thema
Βότρυς, vos, ὁ, botrus.
Βοτρυπαις, ὁ, ἡ, vitis, quae

botros ut liberos fert, ex
Βότρυς, ὁ & παις, puer.
ΒΟΤΡΥΣ, vos, ὁ, botrus, uua.
acc. pl. Βότρυας, quæ πολὺν
ῥέει; hinc Βοτρυόας, εἶλος, ὁ,
racemosus.
Βς, est particula augendi,
à Βῆς, id est bos, qui
magnum est animal.
Βῆβαλις, ἴδος, ἡ & Βῆβαλος,
ε, ὁ, bubalus, silvestris bos
à Βῆς, οὖς, ὁ et ἡ, bos.
Βεβόλας, α, ὁ Dor. pro Βε-
βότης, ε, ὁ, boum pastor,
bubulcus, quod à Βῆς, bos
& Βόσκω, f. ἦσω, pasco.
Βῆβρωσις, ἡ, magna fames à
βῆ, particula augente &
βρωσις, cibus, quod à βρώ-
σκω, comedo.
ΒΟΥΒΩΝ, ὄνος, ὁ, inguen.
Sic & tumor dicitur circa
inguina.
Βυγαίος, ε, ὁ, qui valde se
jactat à γαίω, gloriator,
jacto.
Βεθυσία, ας, ἡ, immolatio boum
ex Βῆς, bos & θύω, mactō.
Βυκαίος ut & Βῆκος, ε, ὁ,
busulus, idem quod Βετης,
ε, ὁ. Thema Βῆς, bos.
Βῆκνήρον, ε, τὸ, stimulus, κέν-
τηρον, quo aguntur Βόες,
boves.
Βεκολέω, ᾧ, f. ἦσω, boves pas-
co; item pasco, lacto. Βεκο-
λέωνι, dat. sing. part. praef.
ex Βῆς, bos & κόλον, ε, τὸ,
cibus.
Βεκολιάσσω Dor. pro Βεκολι-
αίω, hucoliscum carmen εἶπε,

vide βεκολέω. βεκόλιον, ε, τὸ, boum armentum.
 Βεκόλος & Dor. βωκόλος, ε, ὁ, bubulcus, armentarius, qui boves pascit, ex iisdem them.
 Βελαφόρος, ω, ὁ Dor. pro βεληφόρος, quod vide.
 Βέλει, vis Atticè pro βέλη, 2. person. sing. à βέλομαι, volo. f. βελήσομαι, p. βεβέλημαι.
 Βέλειο, malis, præf. imperat. Ion. pro βέλε à βέλομαι, volo.
 Βέλετ' pro ἐβέλετο, imperf. ejusdem verbi.
 Βέλευμα, αἶος, τὸ, consilium. Th. βελή, ἦς, ἡ, idem.
 Βελεύμενος Ion. & Poët. pro βελόμενος, præf. part. à βέλομαι, volo.
 Βέλευσα, a. i. imperat. med. βελεύσαντι, dat. sing. a. i. part. act. verbi βελεύω, consulto. Th. βελή.
 Βελεύσαντε, a. i. part. dual. num. βελεύση, a. i. sub. à βελεύω.
 Βέλευσεν, a. i. Ion. ejusdem them.
 Βελεύεο Ion. pro βελεύε, præf. imperat. pass. à βελεύω, consulto.
 Βελευτής, ε, ὁ, consultor, senator à βελεύω, consulto. Thema βελή, consilium.
 Βελεύηδα, consulas pro βελεύης, 2. sing. præf. sub. per paragogen τῆ θα verbi βελεύω, quod vide.
 Βελεύω, consulto. f. εὔσω. p.

βεβέλευκα. a. i. ἐβέλευσα. a. i. m. ἐβελευσάμην, ejusdem them. βελή.
 Βελέων, gen. pl. Poët. pro βελῶν à βελή, ἦς, ἡ, consilium.
 ΒΟΥΛΗ, ἦς, ἡ, consilium, consultatio. Hinc βελεύω, consulto. βελευτής, ε, ὁ, senator. βελευτήριον, ε. τὸ, curia. ἐπ. βελή, ἦς, ἡ, infidiae. συμβελεύω, consilium do. Βέληται Ion. pro βέλη 2. sing. præf. à βέλομαι, volo. f. ἦσομαι.
 Βεληθεῖν ἦς, ἡ, a. i. opt. pass. βεληθεῖς, εἶσα, aor. i. part. pass. ejusdem verbi.
 Βέλημα, αἶος, τὸ, voluntas. Thema βέλομαι, volo.
 Βελησιν & βελησι, dat. plur. Ion. pro βελαις à βελή, ἦς, ἡ, consilium.
 Βεληφόρος, ε, ὁ, consultor. vocat. ᾧ βεληφόρε, ex βελή, consilium & φέρω, fero.
 Βέλομι pro βέλομαι, volo. quod vide.
 ΒΟΥΛΟΜΑΙ, volo. βέλει, vis pro βέλη. præf. opt. βελοίμην, εἶσο, οἶσο. imperf. ἐβελόμην, ε, εἶσο. f. βελήσομαι. perf. βεβέλημαι. a. i. ἐβελήθην & Atticè ἠβελήθην; hinc βέλημα, αἶος, τὸ & βέλησις, εως, ἡ, voluntas.
 Βῆλος, intestina, unde farcimina fiunt, Lat. volus.
 Βελυίος, ε, ὁ, vespera, tempus, quo boves solvuntur à jugis, à βῆς, vos & λύω, solvo.

Βενεβρος, ♂, ὁ, hinnulus magnus ex βε, particula augente & νεβρος, ♂, ὁ, hinnulus, pullus cervi; invenitur & τὸ βενεβρον.

ΒΟΥΝΟΣ, ♂, ὁ, collis, tumulus; hinc βενώδης elivofus q. à βαινῶ, quia scanditur.

Βεπλήξ, ἥγος, ἡ, stimulus, quo boves punguntur, quasi βῆς πλήτων; vel scutica, quæ fit ex bubula pelle. est et βεπληκτρον, q. βεκεντρον.

Βεποροι ὄβελοι, magna verua, q. ad boves transfigendos. Ex βῆς & παρω, transadigo. p. m. πέπορα.

Βεραστος five Βοραστος, ♂, ὁ, palma suo involucre inclusa.

ΒΟΥΣ, οὐς, ὁ κῆ ἡ, bos, vacca, κῆ βοῆς, vaccae, dat. pl. βοῖ & Ion. βοῆσιν. in acc. sing. βῆν. acc. pl. βόας, βοῦς. Hinc βοῆιος, ♂, ὁ, bubulus, bovinus. βῆτης, ♂, ὁ, bubultus. ἐκατόμβη, sacrificium centum boum.

Βεσιρις, in acc. Βεσιριν. Busiris, rex Agrigentinorum.

Βετας, α, ὁ Dor. pro βῆτης & hoc à βῆτης, pro quo est βοτήρ, ἥγος, ὁ, pastor. Th. βοω, pasco.

Βετομος & ον, Butomum, herba, quam βοῆς τέμνουσι, boves carpunt.

Βετυρον, ♂, τὸ butyrum, Gen. 18. vers. 8.

Βεφονέω, boves mactō; hinc βεφονος à βῆς & φένω, p. m. πέφονα.

ΒΟΩ, f. ὄσω & ὠσω. p. καὶ

pasco, thema inusitat. pro quo in usu est βόσκω, idem. βοτήρ, ἥγος, ὁ, pastor. βοτόν, ♂, τὸ, pecus. βολάνη, ἡ, ἡ herba. ἵπποβοτής, ♂, ὁ, equos pascens. μηλοβοτής, ♂, ὁ, ovium pastor, opilio. γηροβοσκός, ♂, ὁ, qui aliquam in senectate alit. παροβοσκός, ♂, ὁ κῆ ἡ leno, lena.

Βοῶν, clamarem Atticè, pro βοῶμι βοῶμι. Th. βοῶω, clamo.

Βοῶν, clamabant pro ἐβοῶν, 3. plur. imperf. act. à βοῶω, ὦ, clamo. fut. ἦσω. βοῶντος, gen. sing. part. præf.

Βοῶντι Dor. pro βοῶσι, 3. plur. præf. act. à βοῶω.

Βοῶπις, ἰδος, ἡ, cui bovini sunt oculi, magni et venusti & βῆς, bos & ὠψ, ὠπος, ὁ, oculus. Th. ὀπτομαί, video. p. m. ὠπα.

Βοῶσης, vociferantis, gen. sing. præf. part. act. fœm. gen. verbi βοῶω, ὦ, clamo.

Βοῶλεω, aro. præf. inf. βοῶλεν, ex βῆς & ὠλέω. f. ἦσω. pello.

Βοῶτης, ♂, ὁ, Boutes. Est nomen signi cælestis, quod Arctophylax dicitur ex βῆς, bos & ὠλέω, truda; est enim boum agitator.

Βραβεῖον, ♂, τὸ, præmium victoriæ. Th. βραβεύς.

ΒΡΑΒΕΥΣ, ἑός, ὁ, qui dat præmium certaminis; hinc βραβεύω, ὶω, καὶ et βραβεύον, quod vide.

Βραβεύω, præmium do certa

minis; item impero. βραβεύετω,
3. sing. præf. imperat.
act. fut. εύσω. p. βεβράβευκα.
a. 1. ἐβράβευσα. Th. βρα-
βεύς, έός, ό, iudex certaminis.

ΒΡΑΪΥΛΑ, τὰ, pruna Damu-
scena.

ΒΡΑΪΧΟΣ, ε, ό vel eos, τὸ,
rau. edo à βρέγχος, quia
gutturī accidit.

Βραδέως, tarde, adverb. à
βραδύς.

Βραδύς, ε̅, ό Aeol. pro βρα-
δύς, gracilis, quod vide.

Βραδύς, tardius, comp. & in
superl. βραδύςτος à βραδύς,
έός, ό, tardus; comp. βραδυ-
τερος & βραδύτων pro βραδυ-
ών, superl. βραδυτάτος &
βραδύςτος.

Βραδύνεσθαι, tardantibus. dat.
plur. præf. part. fœm. gen.
a βραδύνω, tardo, cunctor,
fut. υπ̅ω. a. 1. ἐβραδύνα.
Thema βραδύς, έός, ό, ή,
tardus.

Βραδυπλοέω, ω̅, tarde navigo.
f. ήσω. p. βεβραδυπλήκα ex
βραδύς, tardus & πλόος, ές,
ό, navigatio.

ΒΡΑΔΥΣ, ε̅α, ύ, tardus, a,
um. in comp. βραδύων, vide
βραδύς. Hinc βραδέως, tarde,
ferò, adverb. βραδύτης, ής,
ή, tarditas. βραδύνω, tardo,
cunctor.

ΒΡΑΪΩ, f. σω. ferueo, bullio;
hinc βραΪσμα & βραΪσμός,
ε̅, ό, abullitio, fervor.

ΒΡΑΪΘΥ sive βραΪθύς, herba,
quæ Latinis dicitur fabina.
ΒραΪκανόν, ε, τὸ, agreste olus.

Βράκος, eos, τὸ, idem ac
βράκα, ης, ή, velum seu
tegmen pudendorum, brucca
jam dicta; est etiam βράκος
1. q. βράκος, Aeol.

Βραδύς, fervescens, aor. 1.
part. pass. ab ἐβράδην, a.
1. verbi βράζω, ferueo.

Βραδύς, idem quod βράζω.

Βράχε, imperf. vel a. 2. Ion.
a βράχω. f. ξω̅, strepitum edo.

Βραχέα. έων, τὰ, brevia. Vada,
quæ propter aquarum bre-
vitatē brevia vocantur.

Βραχέη Ion. pro βραχέα, f.
gen. à βραχύς.

Βραχέϊς & in f. g. βραχέϊσα
perfusus, a. 2. part. pass. à
βρέχομαι seu βρέχω, mada-
facio. f. ξω̅. a. 2. pass. ἐβρά-
χην, a. 2. inf. βραχῆναι.

ΒΡΑΧΙΩΝ, ovos, ό, brachium
q. à βραχύς.

ΒΡΑΧΥΣ, έός & in fœm.
gen. ε̅α, χύ, brevis, e. μετά
βραχύ, paulò post. βραχύ τι,
pauculum. διά βραχέων,
paucis, Demosth. εν βραχέσι.

Βραχυσίδηρος, ε, ό Dor. pro
βραχυσίδηρος, qui breve fer-
rum seu cuspidem habet, ex
βραχύς & σίδηρος, ε, ό,
ferrum.

Βραχύτης, ής, ή, brevitās à
βραχύς.

ΒΡΑΪΩ, sono, strepo. f. ξω̅.
Βρέσμα, αλος, τὸ & βρεγμός,
ε̅, ό sinciput q. à βρέχω,
madefacio.

Βρεκεξ, vox ranarum.

Βρέμεσαι, Poët. idem ac τὸ
βρέμεν, fremere, perstrepere.

ΒΡΕΨΩ, fremo, murmuro,
 fut. μῶ. p. m. βέερομαι; inde
 βρόμος, ἄ, ὄ, fremitus.
Βρένδον, cervus Messapiis.
Βρένθις & Βρένθιζ, lactuca.
ΒΡΕΨΘΟΣ, ἄ, ὄ, avis quae-
 dam; item fastus, inde βρεν-
 θύεσθαι, arrogantem esse.
Βρένθιον, caput cervi, Messapiis
 à Βρένδον, cervus.
Βρέξαι, pluere, a. i. inf. à
 βρέξω, f. i. act. à βρέχω,
 pluo, humecto.
ΒΡΕΤΑΣ, τὸ. simulacrum, indecl.
ΒΡΕΦΟΣ, eos, τὸ, infans;
 hinc βρεφύδιον, τὸ, infan-
 tulus.
Βρεχμός, ἄ, ὄ, sinciput, caput
 à βρέχω, quod vide.
ΒΡΕΧΩ, madefacio, irrigo,
 bibo, pluo. fut. ξω. præt. χα
 aor. 2. ἐβραχον, aor. 2.
 pass. ἐβράχην. p. m. βέερο-
 χα. perf. pass. βέερεγμαί;
 hinc βρεχμός, ἄ, ὄ & βρέχ-
 μα, ἄλος, τὸ, sinciput.
Βρήσσω, tussiendo exspuo q. à
 βήσσω.
ΒΡῖ particula epitatica,
 significans ἀγαν, valde.
Βριάει, 3. sing. ind. à Βριάω,
 quod vide.
Βριάεων, acc. sing. à Βριά-
 εως, ω, ὄ Atticè pro Βρι-
 ἀρεος, ἄ, ὄ, Briareus, nomen
 Gygantis, ex βρι particula
 intensiva, valde & Ἀρης,
 Mars; vel à Βριάω, quod
 statim sequitur.
ΒΡΙΑΩ, ᾧ. f. ἄσω, extollo, robu-
 stum reddo, robustus sum. Hinc
 βριαρός, ἄ, ὄ, robustus.

ῥεῖμος & ὄμβριμος, ἄ, ὄ,
 idem.
ΒΡΙΖΩ, f. ἰσω & ξω. post
 sumptum cibum paululum dor-
 mio q. βαρίζω.
Βρίπυος, ἄ, ὄ, vehementer
 clamans ex βρι, valde &
 ἠπύω, clamo pro ἀπύω, idem.
Βρίδος, eos, τὸ & βριθοσύνη,
 ης, ἡ, pondus, gravitas. Th.
 βριθω, sum gravis.
Βριθύ n. g. à βριθύς, ὄος &
 ἑός, ὄ, gravis, venit ab
 eodem them.
ΒΡΙΘΩ. sum gravis, onustus
 sum; propendeo, cum impetu
 inclino. f. σω. p. m. βέεριθα.
 Hinc. βριθος, eos, τὸ, pondus.
 βριθύς, ponderosus.
Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia
 à βριάω, robur indo.
ΒΡΙΜΟΪΟΜΑΙ, ἔμαι, fremo,
 excandesco ira q. à βρέμω,
 fremo.
Βριάεμαλος, ἄ, ὄ, qui gravat
 currum ex βριθω, gravo &
 ἄρμα, ἄλος, τὸ, currus.
Βριάεως, ἡος, ὄ, nomen propr.
 viri.
Βρισθίδα, acc. sing. à Βρισθίς,
 ἴδος, ἡ, nomen mulieris.
ΒΡΙΣΣΟΣ, ἄ, ὄ, echini marini
 genus.
ΒΡΟΓΧΟΣ, ἄ, ὄ, guttur. βρό-
 χθος, ἄ, ὄ, idem q. à βρό-
 χω, sorbeo.
Βρόμος, ἄ, ὄ, fremitus, fragor
 a βρέμω, fremo; hinc βρο-
 μία φόρμιγξ.
ΒΡΟΝΘΗ, ἡς, ἡ, tonitru;
 hinc βροντάω, f. ἡσω. tono.

Βροτέων Dor. pro *βροτέων*,
gen. pl. à *βρότεος*, vide
statim *βρότειος*.

βρότειος & βρότεος, ἄ, ὁ καὶ ἡ,
mortalis, humanus, quod à
βροτός, ἄ, ὁ, mortalis.

βροτήσιος, ἄ, ὁ Poët. idem
ac *βροτός*, mortalis.

βροτοβάμων, ονος, ὁ Dor. pro
βροτοβήμων, calcator hominum
ex *βροτός*, homo & *βῆμα*,
ατος, τὸ, gressus. Th. *βαίνω*, eo.

βροτολοιγέ, vocat. sing. à
βροτολοιγός, ἄ, ὁ, homicida
ex *βροτός*, sc. homo & *λοιγός*,
ἄ, ὁ, pernities.

βροτόεις, ἐνλος, ὁ, saniosus,
cruore respersus, in acc.
βροτόεντα à *βρότος*, ἄ, ὁ,
cruor; hinc *βροτόω*, inficio
cruore.

βροτόσιν, mortalibus, dat. pl.
à *βροτός*, ἄ, ὁ, mortalis.

ΒΡΟΤΟΣ, ἄ, ὁ, mortalis, homo
q. ῥοτός, id est ὁ ἐν ῥοῇ
ων, quod nihil sit magis flu-
xum, quam homo. Hinc *ἀμ-
βροτός* & *ἀβροτός*, ἄ, ὁ, im-
mortalis; sed *βρότος*, ἄ, ὁ,
sanies, cruor. hinc *βροτόω*,
cruore inquino.

ΒΡΟΥΚΟΣ, ἄ, ὁ, species locu-
starum q. à *βρούκω*.

βροχή, ἡς, ἡ, pluvia vehemens,
nimbus, imber. Th. *βρέχω*,
humecto.

ΒΡΟΧΟΣ, ἄ, ὁ, laqueus q. à
βρόχος, est enim quo gut-
tur eliditur.

ΒΡΟΧΩ, sorbeo, inufit. unde
ἀναβρόχω, *καταβρόχω*, voro,
αεγλυτιο q. à *βρέχω*.

ΒΡΥΚΩ, f. ζω. p. *χα* mordeo,
rudo; inde *βρύμα*, αλος, τὸ,
morsus.

ΒΡΥΝ, vox infantium potum
petentium.

ΒΡΥΝ, ἄ, τὸ, muscus; est &
herbae genus.

ΒΡΥΤΙΟΝ, ἄ, τὸ & *βρύτος*,
ἄ, ὁ, cerevisia, vinum hordea-
ceum q. à *βρύω*.

ΒΡΥΧΩ. f. ζω. p. *χα*, frendo,
strideo. perf. pass. *βέβρυμαι*;
inde *βρύμος*, ἄ, ὁ, stridor
dentium.

ΒΡΥΩ. f. σω. p. *βέβρυκα*,
scateo, germino, pullulo; inde
ἐμβρυον, ἄ, τὸ, infans utero
conclusus.

βρωθεις, ἐνλος, ὁ, rosus, a. i.
part. pass. à *βρώσκω*, f. σω,
perf. pass. *βέβρωμαι*. a. i.
pass. *ἐβρώθην*, a. i. inf. *βρω-
θήναι*.

βρώμα, αλος, τὸ, esca à *βρω-
σκω*, comedo.

ΒΡΩΜΟΣ, ἄ, ὁ, graveolentia,
factor; hinc *βρωμέω*, faeteo.
βρωμάδης, eos, ὁ, ἡ, faetidus
q. à *βρω* & *ὄδμη*.

βρώσιμος, ἄ, ὁ, esculentus à
βρώσκω.

βρώσις, ιος & εως, ἡ, cibus
ab eodem them.

ΒΡΩΣΚΩ, comedo, depasco. f.
βρώσω. perf. *βέβρωκα*. perf.
pass. *βέβρωμαι*, σαι, ται.
Hinc *βρώμα*, αλος, τὸ, cibus.
βρώσις, εως, ἡ, idem & ipsa
comedendi actio. *βρωτός*, ἄ,
ὁ, esculentus. *ἐμβρωμα*, αλος,
τὸ, jentaculum.

ΒΥ'ΑΣ, ε, ό, *bubo*, avis nocturna.
 ΒΥ'ΒΛΟΣ, ε, ή, *papyrus Aegyptia*; scribitur & βίβλος.
 Βύζω, confertim impleo, inde βύζην, dense. Th. βύω, obturo; est & βύζω, vagio, à βύ voce infantili.
 Βυθίζω, mergo. f. ίσω. p. βεθύδικα. aor. ι. έθύδισα à βυθός, profunditas maris.
 ΒΥΘΟΣ, ε, ό, fundum, imus gurgis q. à βάθος.
 ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ή, *buccinus*; inde βυκανίζω, buccino. βυκανίσης, ε, ό, buccinator.
 Βύκλης, ό, sonans, spirans, venti epithet. à βύζω, confertim impleo.
 Βυλλός, ε, ό, confertus à βύω, obturo.
 ΒΥ'ΝΗ, ης, ή, *hordeum madefactum*.
 Βυπλέω. Hesych. βυπλέϊν βαπλίξεν, Aeol. est à βάπλω.
 ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ή, *corium, pellis*. gen. pl. βυρσών; hinc βυρσεύς, εός & Att. έως, coriarius.
 Βυρσοδέψης, ε, ό, *cerdo, coriarius* ex βύρσα, ης, ή, *corium* & δέψω. f. ψω, excorio.
 Βυρσοδομεύω, profunde cogito, machinor; item fundamenta probe jacio à βυρσός, ε, ό Ionicè pro βυθός, ε, ό, fundum & δομεύω pro δομέω, aedifico. Th. δέμω, στρω. p. m. δέδομα.
 Βυρσοθέν, ex imo, adverb. Th. βυθός, ε, ό, fundum.
 ΒΥ'ΣΣΟΣ, ε, ή, *byssus, lini*

pretiosissimi genus; hinc βύσσινος, η, εν, *byssinus*. βυσσός, fundum, profunditas, Ion. pro βυθός, ε, ό.
 ΒΥ'Ω, f. σω. p. βέβυκα, obturo, obstruo. βύζω, idem; hinc βύσμα, αλος, τό, obturamentum.
 Βῶ, βῆς Ion. βέω, βέης, aor. 2. sub. à βάϊνω, eo.
 Βωθεϊν, per contract. ex βοηθεϊν.
 Βωκολιαζέϊς Dor. pro βεκολιάσεις, *bucolicum carmen cantabis*. Sic βωκολιάσδειν Dor. pro βεκολιάζειν. βωκολιάσδευ Dor. imperat. pro βωκολιάζε; hinc & βωκολιαστής, ε, ό Dor. pro βεκολιαστής, ε, ό, *bucolici carminis cantor* ex βῆς, bos, κόλον, ε, τό, *cibus & άδω, cano*.
 Βωκόλος Dor. pro βεκόλος, quod vide. βωκολικός pro βεκολικός.
 Βῶκος, ω, ό Dor. pro βῆκος, ε, ό, idem quod βεκαϊός, quod vide.
 Βῶλαζ, ακος, ή, Poët. idem quod βῶλος, ε, ή, *gleba*.
 ΒΩ'ΛΟΣ, ε, ή, *gleba, ager; massa*. Hinc βωληδόν, *glebae modo*. βωλώδης, εός, ό, ή, *glebosus*. βωλίτης, ε, ό, *boletus, fungi genus*.
 ΒΩΜΟΣ, ε, ό, *basis*; item ara q. à βάω feu βάϊνω.
 Βῶν Ion. & Dor. pro βῆν. vel acc. sing. à βῶς, ό, ή, Dor. pro βῆς, οός, *bos*; in acc. pl. τῆς βῶς & in dat. pl. βῶσι.

Βῶξ, *piscis*, à clamore sic dictus; nempe à βοῶ.

Βῶρος, ε, ὁ, *Borus*, nomen propr. viri.

Βῶσαι, *vocare* Ion. & Dor. pro βοῆσαι, a. i. inf. verbi βοᾶω.

Βῶσαντι pro βοήσαντι, dat. sing. aor. i. part. act. per contract. à βοᾶω, *clamo*. Sic βωσόμεθα pro βοησόμεθα.

Βῶσας, βῶσομαι ac βῶσεσθαι, apud Poëtas sæpe reperiuntur pro βοήσας, a. i. part. & βοήσομαι & βήσεσθαι, per contract. à βοᾶω, *clamo*.

Βωσρέομες Dor. & Poët. pro βωσρέωμεν, i. plur. præf. sub. act. verbi βωσρέω, Dor. verb. pro βοᾶω, *voco*. Hinc βωσρέσομες Dor. pro βωσρέσωμεν, i. plur. a. i. sub. act.

Βῶτας, α, ὁ Dor. pro βέτης, ε, ὁ, *pastor*, vide in βῆς, *bos*.

Βαλιάνειση, *populosæ*, dat. sing. f. g. à βαλιάνειρος, *alens viros* à βῶτις, ἡ & ὁ βῶτης, *pastor*, quod à βῶω & βῶσκω, *pasco* & ἀνής, *ἀνδρὸς*, ἑ, *vir*.

Βῶταρ, ορος ὁ idem quod βῶτης, *pastor* à βῶσκω, *pasco*. Th. βῶω.

Γ.

Γ Tertia apud Græcos littera, ternarium numerum denotans. Γ interdum pro δ ponitur; et γ' pro γε, *quidem*, *certe*.

Γά, Dor. pro γέ.

Γαββαθαῖ, ἡ, nomen plateæ ἀκλίον, Hebr. *pavimentum elutum*.

Γαβρηήλ, ὁ, nomen angeli, ἀκλίτον, Hebr. *robur Dei*.

ΓΑΓΑΪΘΗΣ, ε, ὁ, *Gagates* lapis à γάγης, qui est fl. Lyciæ.

Γαγαλιζω, *titillo* q. à γάω τὸ γελᾶν, *facio ridere*; vel à γάνος, *laetitia*.

ΓΑΙΓΑΪΜΗ, ης, ἡ, *sagena*, rete piscatorium q. à γῶ, *cupio*.

ΓΑΙΓΪΤΙΣ λίθος, seu γαγγίλις, ε, ὁ, *gemina* quaedam à Gange fl.

ΓΑΙΓΑΪΟΝ, ε, τὸ, *nervi præter naturam contortio*, quæ fit ictu vel ex lassitudine.

ΓΑΙΓΡΑΪΝΑ, ης, ἡ, *gangraena*, partis alicujus mortificatio q. à γράω vel γραίνω, *depascor*.

Γάδ, *Gad*, nomen viri ἀκλίον, Hebr. *turma*.

Γαδαρεὺς, ἐος, ὁ, *Gadarensis*.

Γαδαρηνὸς, ἔ, ὁ, nomen Gentile, Hebr. *septo cinctus*.

ΓΑΪΟΜΑΙ, *gaudeo*.

ΓΑΪΖΑ, ης, ἡ, *gaza*, *Persica* vox, i. q. *opes*, *divitiæ*.

Γαζοφυλάκιον, ε, τὸ, *aerarium Ecclesiasticum*, & pro loco ipso ex γάζα, ης, ἡ & φυλάκη, ἡς, ἡ, *custodia*, quod à φυλάσσω, *custodio*.

Γαθεῖν Doricè pro γηθεῖν, præf. inf. à γηθέω, *gaudeo*.

Γάθησεν Dor. pro γήθησεν, 3. sing. a. i. ind. act. Ion. verbi γηθέω, *gaudeo*, *laetor*.

- Γαῖ pro γαῖα & Ion. γαῖη, ης, ἡ, terra.
- ΓΑΪΑ, ας & Poët. γαῖη, ης, ἡ, terra, tellus & per aphærefin αῖα, in prosa γῆ. Hinc γήινος & γήιος, ὁ, ὁ, ἡ, terrenus, ut & γαιώδης, idem. Γαιήθεν, à terra. ἀπόγειος, ὁ, ὁ, à terra remotus. ἀνώγειον vel ἀνώγειον, ὁ, τὸ, coenaculum. ἐπίγειος, ὁ, ὁ, humi repens. εὐγειός, ὁ, ἡ, fertilis et εὐγειος, ὁ, ὁ, idem.
- Γαιήχω, dat. sing. a γαιήχος, ὁ, ὁ, terram cingens et continens. Dicitur & pro eodem contractè γαιῆχος & γαιῆχος ex γαῖα, terra & ἔχω, contineo.
- Γαῖος, ὁ, ὁ, Gaius, nomen viri.
- ΓΑΙΟΣΣ vel γαῖσος, ὁ, ὁ, gæsum, armaturæ genus, i. q. δῖρον ὀλοσιδῆρον.
- ΓΑΪΩ, gloriolior, superbio. præf. part. γαῖων.
- ΓΑΛΑ, ἀκίος, τὸ, lac tanquam a γάλαξ; hinc γαλακτώδης, γαλακτικός & γαλαθίνος, lacteus. γαλαξίας κύκλος, ὁ, lacteus circulus in caelo
- Γαλαθινός, ὁ, ὁ, hinnulus qui non ablactatur, est a γάλα, lac.
- Γαλακτοπότης, ὁ, ὁ, qui lac potat, lacte victitans ex γάλα, lac & πίνω, bibo.
- Γαλάνα, ας, ἡ Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, serenitas.
- Γαλαξάουρη, ης, ἡ, nomen propr. mul.
- Γαλατεία, ας, ἡ, nomen mul.
- Γαλατίης, ὁ, ὁ, nomen gentis, Galata.
- Γαλαλία, ας, ἡ, nomen regionis, Gr. lactea.
- Γαλατικός, ἡ, ὄν, Galaticus.
- ΓΑΛΕΪΗ, ης & in prosa γαλήη, ἡ, mustela, cutus; nam felis est propriè αἴλερος. Hinc γαλεός, ὁ, ὁ, mustellus, piscis genus. γαλεός, ἑός, ὁ, catulus felis. μυογάλη, ης, ἡ, mus araneus.
- Γαλερός, ἡ, ὄν, tranquillus, serenus, hilaris. Th. γαλήνη.
- Γαλήη, ης, ἡ, felis, mustela, vide γαλήη.
- ΓΑΛΗΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas maris, malacia; est & nomen propr. mulieris. Hinc γαλήνιος, ὁ, ὁ, serenus. γαλήνος, ὁ, ὁ, idem.
- Γαληνιώσαν, acc. sing. part. præf. f. g. a γαληνιάω, tranquillus sum. Th. γαλήνη.
- Γαλιλαία ας, ἡ, nomen region. Hebr. limes.
- ΓΑΛΙΟΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticae similis, urtica mortua q. a γαλέας ὄψει.
- Γαλίων, ανος, ὁ, nomen viri.
- ΓΑΛΛΟΣ, ὁ, ὁ, eviratus, sprado q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit; vel à Gallo, Phrygiæ fl. ubi initabantur.
- ΓΑΛΩΣ, ω, vel ωος & γάλωος, ὄω, ἡ, soror mariti, vel uxor fratris q. à γάλα, lac, quod sint quasi ὀμογάλακτοι.
- Γαῖμα Dor. pro γῆμα, a. i. inf. quod vide.
- Γαμαλιήλ, ὁ, nomen viri ἀκλίον, Hebr. retributio Dei.

ΓΑΜΒΡΟΨ, ἄ, ὁ, gener, socer;
item frater uxoris. in dat.
pl. γαμβροῖσι, Ion.

Γαμείτωσαν, matrimonio jun-
gantur, 3. plur. præf. impe-
rat. act. à γαμέω.

Γάμεν Dor. & Ion. pro ἄγη-
μεν, 3. sing. a. i. ind. vide
γῆμαι.

Γαμέσεται, gem. σο pro γα-
μέσεται, f. i. m. verbi γα-
μέω, uxorem duco.

Γαμετέον, verbale à γαμέω.

Γαμετή, ἡς, ἡ, uxor; at γα-
μέτης, ἄ, ὁ, maritus. Th.
γαμέω.

ΓΑΜΕΩ, uxorem duco, nubo.

f. ἦσα præf. γεγάμηκα. a.

i. ἐγάμησα. & per syncop.

& metath. ἐγημα. aor. i.

pass. ἐγαμήθην. Hinc γαμή-

λιος, ἄ, ὁ, ἡ, nuptialis, con-

jugalis. γαμήλιον, ἄ, τό, mu-

nus nuptiale. γαμέτης, ἄ, ὁ,

maritus. γαμετή, ἡς, ἡ, uxor.

γάμος, ἄ, ὁ, nuptiae. γαμίζω,

nuptui colloco. γαμηλιῶν,

ῶνος, ὁ, October, vel Ianua-

rius. ἀγάμος, ἄ, ὁ, caelebs.

νεόγαμος, ἄ, ὁ, ἡ, qui nuper

uxorem duxit; vel nova

nupta q. a γάω, nam finis

ejus generare.

Γαμίσκω, nuptum do, (γαμίσ-

κομαι, nuptui collocor.) idem

quod γαμίζω, f. ἴσω, p. γε-

γάμικα. τὸ γαμίζεω, est pa-

rentum. Sponsus dicitur γα-

μῆσαι; sponsa vero γαμη-

θῆναι.

Γάμοιο, gen. Ion. pro γάμος

à γάμος, quod vide.

Γαμοῖτο, nubat, præf. opt. pass.
à γαμέω.

Γαμοκλοπέειν, præf. inf. à
γαμοκλοπέω, furtivas nuptias
quaero ex γάμος, ἄ, ὁ, nup-
tiae & κλέπτω, furor, p. m.
κέκλοπα.

Γαμόρος, ἄ, ὁ Ion. pro γη-
μόρος, agricola ex γῆ, terra
& μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Γάμοιο, ἄ & Ion. γάμοιο, ὁ,
vel οἱ γάμοιο nuptiae q. à
γάω; finis ejus generare.
Vide γαμέω.

Γαμοσόλος, ἄ, ὁ, nuptias ornans
à γάμος, ἄ, ὁ, nuptiae &
ζέλλω, orno; hinc γαμοσολέω,
nuptias paro.

Γαμεμένη, dat. sing. præf.
part. pass. f. g. à γαμέω,
nubo.

Γαμφηλαί, αἱ, malar, maxillae
à γαμφός, incurvus, inflexus
pro καμφός, quod a κάμπω
flecto.

Γαμφός, ἄ, ὁ, inflexus, adun-
cus à κάμπω.

Γαμφώνυχες, nom. pl. à γαμ-
φώνυξ. cui curvi sunt naves
à γαμφός, idem quod καμ-
φός, incurvus. Th. κάμπω,
flecto, incurvo & ὄνυξ, υχός,
ὁ, unguis.

ΓΑΝΟΣ, eos, τό, laetitia, vo-
luptas, item splendor; hinc
γανώω, laetitia afficio; splen-
deo.

Γανυμήδης, eos, ὁ, Ganymedes,
nom. propr.

ΓΑΡ, enim, nam, conjunctio
causalis.

- ΓΑΡΓΑΪΡΕΙΝ, *splendere* q. ex μαρμαίρειν, tum vibrare, palpitare; item abundare, multiplicare, inde γάργαρα, multitudo.
- ΓΑΡΓΑΛΙΖΩ, *titillo*, *lactitia afficio*, idem cum γαργαλίω q. γάω γέλων, gignorifum.
- ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ὄνος, ὁ, gurgulio, guttur; hinc γαργαρίζω, os aquā colluo, gargarizo.
- ΓΑ'ΡΟΝ, ἄ, τὸ, garum, liquamen piscium, sale conditorum; hinc ὄξυγαρον, ἄ, τὸ, garum aceto conditum.
- Γαρυέμεν Dor. pro γηρύειν, & γαρυέλον, dual. præf. ind. Dor. pro γηρύειλον, vide γαρυέριν; hinc γαρυέσομαι Dor. f. i. celebrabo.
- Γαρυέν Dor. pro γηρύειν, & γαρυένω pro γηρύω, sono, loquor, quod vide.
- Γαρυέσομαι Dor. pro γηρύσομαι, vide in γηρύειν; hinc γαρυέσομαι Dor. pro γηρύσομαι, 3. plur. aor. i. opt. med.
- ΓΑΣΤΗΡ, ἔρος, τρός, ἡ, alvus, venter. Hinc γάστρις, gulofus. γαστρίω, ventrem expleo.
- Γάστρη & γάστρα, ας, ἡ, fundum vasis, vel navis à γάστρη, venter.
- Γαστριμαργος, ἄ, ὁ, gulofus, cibi avidus ex γαστρή & μάργος, ἄ, ὁ, infanus.
- ΓΑΥΛΟΣ, ἄ, ὁ, mulctra, mulctrale à γάλα, quod recipit; et γαῦλος, ἄ, ὁ, navigii genus, sentina.
- Γαυλώς Dor. pro γαυλός, acc. plur. à γαυλός.
- Γαυριόωντες Poët. pro γαυριόωντες, nom. plur. part. præf. act. verbi γαυριόω, superbio. Th. γαῦρος, ἄ, ὁ, superbus.
- ΓΑΥΡΟΣ, ἄ, ὁ, superbus, arrogans, ferox q. à γάω, superbio. Hinc γαυρέτης, ἡ, ἡ, superbia. γαυριόω & γαυρέω, superbio, glorior, me jacto. ἀγαυρός, ἄ, ὁ, superbus, insolens.
- Γαυρέμενος, elatus, superbiens, præf. part. à γαυρέομαι, ἄ, ἡ; hinc γαυρέ, efferaris, præf. imperat. pass. à γαῦρος, ἄ, ὁ, superbus.
- ΓΑΥΣΟ'Ν, ἄ, τὸ, curvum, tortuosum. γαυσώω, reddo γαυσόν.
- ΓΑ'Ω, genero, nascor.
- ΓΕ' Doricè γὰ, quidem, certe. Et κὲ idem esse puto. Aliquando γὲ est syllabica adjectio, separatiim vix legitur. ὄφελόντε, utinam sane. κάγγε, et quidem. διάγγε, tamen. κάγγοιγε, etsi. μενῆνγε, imo verò.
- Γέα & contractè γῆ, ἡ, terra.
- Γεάοχος, ἄ, ὁ & γαιάοχος, & Ion. γαιήοχος, Neptuni Epith. παρα τὴν γέαν εἶπε γῆν ἔχειν.
- Γέγαα, genitus sum, præf. med. Poët. verbi γάω, pro γείνομαι, nascor. Alii volunt esse perf. act. pro γέγηκα, unde γηλαῶς pro γέγηκῶς.
- Γεγάατε & γεγάασι, 2 & 3. plur. perf. med. à γέγαα, quod vide.
- Γεγαθῶς, ὅτος, ὁ Dor. pro γεγηθῶς, gaudens, vide γέγηθα.

Γεγάω, eis, ei Poët. pro γίνομαι, natus sum à γάω, γήσω.

Γεγάμεν Poët. pro γεγάμεν Dor. pro γεγαέναι, inf. præt. med. à γέλαα, quod à γάω pro γένομαι, nascor.

Γεγανυμένος, perf. part. à γανυω, f. ύσω pro γανώω, ω, quod à γάνος, eos, τὸ, oblectatio.

Γεγάως, ὠτος, ὁ, natus, vide in γέγαα.

Γέγειος, ε, ὁ, antiquus q. à γέα & γάω.

Γεγεναμένος Dor. pro γεγενημένος, genitus, vide γεγένημαι.

Γεγένημαι,σαι, ται, natus fui, præt. pass. γεγενῆσθαι, perf. inf. verbi γίνομαι, jio, sum, quod vide.

Γεγενοίμην & γεγενοίμεθα, i. sing. & plur. a. i. opt. m. Poët. & Ion. pro γενοίμην & γενοίμεθα verbi γίνομαι, sum, quod vide inferius.

Γέγηθα, laetatus sum, perf. act. per syncop. pro γεγήθηκα à γηδέω, quod vide.

Γεγήθηκα feu γεγήρακα, senui, perf. act. verbi γεγάω feu γηράσκω, senesco. Thema γήρας, ἄλος, τὸ, senectus.

Γεγόνει, natus fuerit, plusq. perf. med. Ion. pro ἐγεγόνει, 3. sing. a p. m. γέγονα, & in 3. plur. γεγόνασι; hinc p. m. inf. γεγονέναι & in part. γεγονώς, υῖα, ὄς, vide in γίνομαι, sum.

Γεγραμμένος, ε, ὁ, perf. part. γεγραφθαι, perf. inf. pass. γεγραφώς, ὄτος. perf. part.

act. à γράφω, scribo, quod vide

Γεγυμνασιαρχηκώς. ὄτος, ὁ, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, gymnasium praefectus sum ab αρχή, principatus & γυμνάσιον, ε, το locus exercitii, quod à γυμνός, ε, ὁ, nudus.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνός, ε, ὁ, nudus.

ΓΕΙΩΝΑ, clare clamo. p. m. verbi γινώω, per metathes. pro γέγγωα; hinc γεγώνω, pro γέγωναι, præt. med. in praesens transeunte, vel est p. m. à γεγωνέω.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνέειν & γεγώνεον Doric. pro ἐγεγώνεον, imperf. à γεγωέω, quod ex præt. med. γέγονα.

Γεγάως, ὠτος, natus pro γεγαώς à γέγαα, quod vide, perf. med. verbi γάω, quod à γίνομαι.

Γεδεων, ὁ, nomen herois ἀκλιτον, Hebr. evulsor.

Γεδσημανῆ, ἦς, ἡ, nomen region. Hebr. vallis pinguedinis.

ΓΕΕΝΝΑ, ἦς, ἡ, gehenna, locus suppliciorum. aeternorum.

Γεινάμην, natus sum, vel genui, a. i. m. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο à γίνομαι, quod vide. γεινάμενος, η, ον. a. i. m. part.

Γείναω pro γείνω, Ion. a. i. m. 2. sing. ab ἐγεινάμην, ω, ατο.

Γείνασθαι, a. i. inf. m. ejusdem verbi,

Γείνῃ pro γείναλο, 3. sing. a. 1. m. Ion. ab eod. them. Γείνεθ' pro ἐγγείνελο, & γεινόμεθ' pro ἐγγεινόμεθα, 3. sing. & 1. plur. imperf. pass. verbi γείνομαι, vel ut alii volunt γεινόμεν, Poët. dici pro ἐγγενομένην, abjeto augmento & metri causa inserto. Sic γείνελο pro ἐγένετο, &c.

Γέινεται Ion. pro γείνη. 2. sing. præf. verbi γείνομαι.

+ ΓΕΙΝΟΜΑΙ seu γ'γνομαι & γίνομαι, nascor, gignor, fio, sum. f. 1. med. γενήσομαι. præf. pass. γεγέννημαι. a. 1. pass. ἐγγήθη. f. 1. pass. γενηθήσομαι. a. 2. m. ἐγγενομένη, & ελο, factus sum. a. 2. imperat. γένε, ἔδω. a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οίσο; ut μη γείναιο, absit. a. 2. sub. m. γένομαι, η, ηται. a. 2. inf. m. γεινέσθαι. a. 2. part. m. γεινόμενος. præf. med. γέγονα. pl. perf. m. ἐγγέγειναι. præf. m. inf. γεγορέναι. part. præf. m. γεγονώς, υία, ός. Hinc γένεσις, eos, η, origo, ortus. γονατήρ, ἦρος, ό, genitor. γένος, eos, τὸ, genus. γενεά, ας, η, prog. n. s. γενέθλη, ης, η, ortus, origo. γ γενέθλιος, & ό, η, natalis, natalitius. γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. γενεθλιακός, & ό, ad natalem diem perti- nens. γενναίος, & ό, ingenuus, generosus. γυνάω, ἦσω, κα, genero à γείνομαι. γέννημα, τος, τὸ, progenies. γονή, ἦς, η, foetus, proles. γόνος, & ό, generatio. γονός, & ό, socum-

us. γόνιμος, & ό, η, geni- talis, prolificus, fertilis. γο- νεύς, έος, ό, genitor, pater. γνήσιος, & ό, legitimus. αὐτο- γενής, έος, ό, η, qui ex seipso est, non ex alio. παλιγγενής, έος, ό, η, renatus. τηλυγένης, & ό, natus precul absente patre. κασίγνητος, & ό, frater. εὐγενής, έος, ό, η, nobili ge- nere ortus. εὐγένεια, ας, η, nobilitas. συγγενής, έος, ό, η, cognatus, affinis. συγγένεια, ας, η, cognatio, affinitas.

ΓΕΙΣΟΝ, vel γείσσον, & τὸ, suggrunda seu suggrundium, id est pars tecti prominens, q. pluvias a parietibus εἰς γέαν σείει, in terram amovet.

Γείσος, eos, τὸ vel γῆσος, est κεφαλῆς, capitellum; est etiam γείσος, agricola.

Γεινιώσα, vicina, præf. part. f. g. à γεινιάω. vicinus sum. Th. γείτων, onos, ό, η, vicinus.

Γειλονέω, vicinus sum. γειλονέον- τος, gen. sing. part. præf. Th. γείτων.

Γείτσει, dat. pl. à γείτων, vicinus,

ΓΕΙΤΩΝ, onos, ό, η, vicinus q. à γέα, quia ejusdem ter- ræ. Hinc γειτονέω, vicinus sum. γειτονία, ας, η, vicinitas.

Γεώρας & ό, advena. opponi- tur αὐτόχθων, ut advena in- digenæ,

Γελαῖ, 3. sing. præf. ind. à γελάω, rid. o. Est & γέλα, splendor Solis q. à γελέω, splendeo.

Γελαῖς Aeol. pro γελαῖς, à γελάω, ridere.

Γελᾶν Dor. pro γελῶν, præf. part. γελᾶν verò jota subscripto, est præf. inf. ejusdem verbi.

Γελαῆς, εὐς, ὁ, *hilaris* Poet. pro ἰλαρός.

Γελαίοισα Dor. pro γελάισσα, præf. part. f. g. verbi γελάω.

Γελάσιμος, ε, ὁ, *ridiculus* ab eodem them.

Γελάσωμεν, *rideamus*, i. plur. a. i. sub. act. à γελάω.

ΓΕΛΑΪΩ, *rideo*. fut. ἄσω. p. γεγέλακα. a. i. ἐγέλασα. perf. pass. γεγέλασμαι. a. i. pass. ἐγελάσθην. Hinc γελάσιμος, ε, ὁ, *ridiculus*, risu dignus. γελαστός, ε, ὁ, idem. γέλως, ὤλος, ὁ, *risus*. ἀγέλαστος, ε, ὁ ἢ, risu minime dignus, risus expers. ἀγελαστὶ, sine risu.

ΓΕΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces; color, tinctura*.

ΓΕΛΓΙΣ, ιος & γελγίς, ἴδος, ἡ, *allii caput*.

Γέλγω, *tingo, coloro* à γέλα, *splendor solis*.

Γελεῦσα Dor. pro γελῆσα, præf. part. f. g. à γελέω Ion. pro γελάω, *rideo*. Nam Dor. & Ion. verba in ἄω per ἔω efferunt.

Γελίω, *splendo* à γέλα.

Γελῆς, *rides* Dor. pro γελᾶς à γελάω, vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, *ridenda*, nom. pl. n. g. à γελοῖος, οῖα, οῖον, risu dignus à γελάω, *rideo*. f. κῶω; hinc & γελοιαῖζω, idem.

Γελοῖος, *ridiculus*, γελοῖος Poët. hinc γελοιαῶ pro γελάω, *rideo*.

Γελοῖωντες & γελῶντες, Poët. pro γελῶντες à γελάω.

Γελῶν, *ridens*, & in plur. γελῶντες. præf. part. à γελάω, & in 3. plur. præf. ind. γελῶσιν. γελῶντι Dor. pro γελῶσι, *rident*.

Γέλως, ὤλος, ὁ, *risus* & γέλως, ὤ, unde acc. γέλων, dat. γέλω à γελάω.

Γεμίζω, *impleo*, f. ἴσω. p. γεγέμικα. a. i. ἐγέμισα, perf. pass. γεγέμισμαι. a. i. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus sum*. p. m. γέγομα; hinc γόμος, ε, ὁ, *onus navis*.

Γεμίσας, a. i. part. γεμίσατε, a. i. imperat. 2. plur. à γέμισον, ἄτω verbi γεμίζω, *impleo*.

Γεμιδῆ, 3. sing. a. i. sub. pass. à γεμίζω, *impleo*, quod vide. Th. γέμω, *plenus sum*.

Γέμομεν, *pleni sumus*, i. plur. ind. præf. γεμίσαις, dat. plur. part. præf. f. g. à γέμω.

ΓΕΜΩ, *plenus sum vel onustus*. præf. part. γέμων, ἴσα, ὄν. præf. med. γέγομα; unde γόμος, ε, ὁ, *onus navis*.

Γενεά, ἄω & Ion. γενεή, ης, ἡ, *generatio, aetas*. eis γενεαῖς γενεῶν, *in omnes aetates*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Γενεαλογία, ἄς, ἡ, *genealogia, generis recensio*. Γενεαλογέω, *natales progenitorum investigo*. f. ἦσω. p. γεγενεάω.

λόγηκα. γενεαλογέομαι, *annu-
meror in profapia aliqua.*
γενεαλογέμενος, *præf. part.*
ex γένος, εος, τὸ, *genus,*
quod à γείνομαι & λέγω,
dico.

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo, generatio,*
quod à γενεά, ab eodem
fc. them.

Γένει, dat. fing. à γένος, εος,
τὸ, *genus.* Th. γείνομαι,
nascor.

Γενεῖαν, *barbatum esse, præf.*
inf. à γενεῖαν, quod vide.

Γενεῖάσδων Dor. pro γενεῖά-
ζων, *pubescens, idem quod*
γενεῖαν.

Γενεῖάνω, *barbam gesto. f. ἦσω.*
a. i. part. act. *γενεῖήσας,*
αἶλος, ὁ à γένος, vos, ἡ,
mentum.

Γενεῖήσας, α, ὁ Dor. & Poët.
pro γενεῖήτης, σ, ὁ, *progeni-
tor & hoc pro γενεῖήτης,*
quod à γένος, εος, τὸ, *genus.*
Th. γείνομαι, *nascor.*

Γενεῖον, σ, τὸ, *mentum, barba.*
in pl. γένειαι; inde γενεῖάνω,
barbatus sum. Th. γένος, vos,
ἡ, *mentum.*

Γένεο Ion. pro γένος & hoc
pro ἐγένος, *fuiſti, a. 2. med.*
ab ἐγενόμην, σ, ετο. Th. γεί-
νομαι, *sum.*

Γενέσθαι, a. 2. inf. med.
γένεσθε, 2. plur. a. 2. im-
perat. med. ut γενέσθω, 3.
fing. ejusdem temporis et ab
eodem them.

Γενέσσια, ων, τὰ, *natalitia à*
γενεά, ᾶς, ἡ, generatio.

quod à γείνομαι, *nascor. perf.*
γεγέννημαι, σαι, ται.

Γένεσις, εως, ἡ, *generatio, na-
tivitas ab eodem est them.*

Γένετ' pro ἐγένετο, a. 2. m.
Ion. à γείνομαι, quod vide.

Γενετή, ἡς, ἡ, *nativitas, ortus*
à γίνομαι. perf. *γεγέννημαι,*
σαι, ται; unde *γενετής, ἡσος,*
ὁ, *genitor & γενετήρα, ᾶς,*
ἡ, *genitrix.*

Γένετο, fuerit, aor. 2. ind.
med. pro ἐγένετο. Th. γείνο-
μαι.

Γενέτωρ, ωρος, ὁ Ion. & Poët.
pro γονεύς, ὁ, *parens.*

Γένευ Poët. & Dor. pro
ἐγένος, 2. fing. a. 2. med.
verbi γείνομαι, *nascor.*

Γένη, 2. fing. aor. 2. sub.
med. à γείνομαι.

Γενηθεῖς, έντος, a. i. part.
pass. ejusdem verbi.

Γενήθητι, ἦτω, a. i. pass. im-
perat. ejusdem them.

Γένησθε, 2. plur. a. 2. sub.
med. sic γένηται, 3. fing.
ejusdem temporis & verbi.

Γενήτομαι, η, εται, f. i. m.
ejusdem verbi.

Γέννατο pro ἐγενάλο, *Aeolicè*
a. i. med. ejusdem verbi,
vel ex ἐγεννήσαλο per syncop.
& aphæresin, venit à γεννάω.

Γεννάω, γίγνο, *pario. f. ἦσω.*
præt. *γεγέννηκα, a. i. ἐγέν-
νησα, perf. pass. γεγέννημαι*
*natus sum. a. i. pass. ἐγεν-
νήθην. Th. γείνομαι.*

Γέννημα, αἶλος, τὸ, *progenies,*
fructus ab eodem them.

Γενῆται, act. verbi γεννάω
 γίγνο.
 Γενησαρῆ, ἡ, nomen region.
 ἀκλιτον, Hebr. hortus principis.
 Γέννησις, εὐς, ἡ, generatio à
 γείνομαι.
 Γεννητῆς, ἡ, ὄν, natus, a, um.
 Γενοιάλο Ion. pro γένουλο &
 γέουλο, 3. plur. & sing. a.
 2. opt. med. à γείνομαι, nascor.
 Γενοίμαν Dor. pro γενοίμην,
 sim, essem, a. 2. opt. med.
 à γείνομαι.
 Γενόμενος, η, ον, a. 2. part.
 med. γενοίμην pro ἐγενοίμην,
 aor. 2. m. Ion. à γείνομαι,
 nascor.
 Γένος, εὐς, τὸ, genus, familia,
 natio; species. in dat. pl. γέ-
 νεσι ab eodem verbo.
 Γενῶ, ἐδώ a. 2. imperat.
 med. ejusdem verbi.
 ΓΕΝΤΑ, ὠν, τὰ, carnis viscera.
 ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ἡς, Gentiana,
 herbæ genus.
 Γέντρο Poët. pro ἐγένετρο, fuit
 ab ἐγενοίμην, a. 2. med. verbi
 γείνομαι.
 ΓΕΝΥΣ, υὸς, ἡ, mentum, ma-
 xilla, acies. γένετον, 8, τὸ
 barba, mentum.
 Γένωμαι, a. 2. sub. m. & in
 3. plur. γένωνται à γείνομαι,
 nascor.
 Γεράεσι, dat. pl. Ion. & Poët.
 à γέρας, ἄλος, αὐς, ὠς,
 τὸ, munus.
 Γεραία, αῖς, ἡ, matrona anus
 à γεραῖος, senex. comp. γε-
 ραιτερος, superl. γεραιτάλος.
 Th. γέρον.

Γεραῖος, 8, ὁ, senex. γεραία,
 anus à γέρον, ὄλος, ὁ, senex.
 Γεραίειν, venerare, præf. im-
 perat. act. γεραίειν Dor.
 pro γεραίειν, honorare à
 γεραίειν, muneror honoris caus-
 sa. Th. γέρας, ἄλος, τὸ,
 munus.
 Γεραίτερος, 8, ὁ Poët. syncop.
 pro γεραίτερος, compar. à
 γεραῖος, 8, ὁ, senex. Th.
 γέρας, ἄλος, τὸ, præmium,
 quod senioribus datur ob
 honorem, qui senectuti
 defertur.
 ΓΕΡΑΝΟΣ, 8, ἡ, grus, avis
 vigilans. γεράνιον, 8, τὸ,
 idem, & pro herba.
 ΓΕΡΑΣ, ἄλος, αὐς, ὠς, τὸ,
 præmium, munus. Hinc γε-
 ράσιμος, 8, honoratus. γεραίειν,
 præmio dono.
 Γεράων, gen. plur. à γέρας,
 ἄλος τὸ, munus.
 Γεργασηνός, 8, ὁ, nomen gen-
 tile, Hebr. vicinus peregrini-
 tationi.
 Γερα Ion. pro γέρα, nom.
 plur. à γέρας, ἄλος, τὸ,
 præmium.
 Γεργηθες, plebs, δημόται apud
 Milesios.
 Γεργός, 8, ὁ, textor. Suid.
 Γεργήσιος, 8, ὁ, honoratus. Th.
 γέρας, ἄλος, τὸ, præmium.
 Γέρον, vocat. sing. γέροντος,
 γέροντα, gen. & acc. sing.
 à γέρον, senex; hinc γερόντιον,
 vetulus, senecio.
 Γεργαία, αῖς, ἡ, senatus et
 γεργαῖος, α, ον, ud senes perti-
 nens. Th. γέρον, ὄλος, ὁ, senex.

Γέρουσι, dat. plur. à γέρων, ὄντος, ὁ, senex.

ΓΕΡΡΟΝ, ἄ, τὸ, scutum Persicum, gener. barbaricum.

Γέρνος, parva rana.

ΓΕΡΩΝ, ὄντος, ὁ, senex. vocat. ὦ γέρον, q. γέων ὄρων; vel à γέρας, quia senectus honorabilis. Inde γερανικός, ἄ, ὁ, senilis.

Γεύμεθα Ion. & Dor. per aphoresin pro γεγεύμεθα, gustavimus, 1. plur. perf. pass. verbi γεύω, gustare facio.

Γεύσάμενος, aor. 1. part. med. γεύσαμαι, a. 1. inf. m. γεύσομαι & in 3. plur. γεύσονται, a. 1. sub. m. à γεύω, quod vide. a. 1. inf. γεύσασαι.

ΓΕΥΩ, gustare facio. f. γεύσω. præf. γέγευκα. præf. pass. γεύομαι, gusto. f. γεύσομαι. a. 1. med. ἐγευσάμην, ω, αἰο. a. 1. inf. γεύσαμαι. part. γευσάμενος. Hinc γεύσις, eos, ἡ, gustus. γευσός, ἄ, ὁ, gustabilis.

ΓΕΦΥΡΑ, as, ἡ, pons, quia eis γέων φέρει, in terram defert; hinc γεφυρώω, ponte jungo.

Γεφυρῶν, præf. inf. à γεφυρώω, vide in γέφυρα; hinc γεφυρώσις.

Γεώλοφος, ἄ, ὁ, tumulus. Ex γῆ κ̅ λόφος, jumenti cervix; item conus in galea & crista. λόφοι etiam dicuntur colles & tumuli, qui & γήλοφοι κ̅ γηώλοφοι.

Γεωμετρία, as, ἡ, Geometria ex γῆ, terra & μέτρον, ἄ, τὸ, mensura.

Γεωπένης, ἄ, ὁ, q. d. qui terrae fame laborat, qui parum terrae possidet ex γῆ, terra & πένια, fames. Th. πένομαι, laboro.

Γεωπονία, as, ἡ, agricultura à γῆ, terra & πένος ἄ, ὁ, labor, quod à πένομαι, laboro. p. m. πέπωνα.

Γεώπης, odis, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum opera utitur.

Γεωργέω, terram colo, agriculturam exerceo. f. ἤσω, præf. γεγεώργηκα ex γῆ, terra & ἐργάζομαι, operor, quod ex ἐργον, ἄ, τὸ, opus. Hinc γεωργία, as, ἡ, agricultura.

γεωργιον, ἄ, τὸ, arvum, ager aratus. γεωργός, ἄ, ὁ, agricola, colonus, vinitor.

Γεωρυχέειν, terram fodere, est ex γῆ, terra & ὀρύσσω, fodio.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio q. ex γέα; in prosa pro γαῖα, idem.

Γηγενέων, terrigenum, gen. pl. à γηγενής, eos, ὁ, ἡ ex γῆ, terra & γένος, eos, τὸ, genus, quod à γείνομαι, nascor.

ΓΗΘΕΩ, gaudeo, laetor. f. ἤσω. p. γεγῆθηκα. γῆθεον pro ἐγῆθεον, imperf. Ion. Hinc γῆθος, eos, τὸ & ἡ γηθούνη, gaudium.

Γῆθησαν, laetati sunt pro ἐγῆθησαν, 3. plur. a. 1. pass. γηθήσας, a. 1. part. act. γηθήσειε, aor. 1. opt. Aeolicè.

γῆθησεν, aor. i. ind. act.
 Ion. à γηθέω, gaudeo.
 Γηθήσειε, aor. i. opt. Aeolicè, vide γῆθησαν.
 Γηθόσυνη, ης, ἡ, gaudium.
 γηθόσυνος, η, ον, laetus, a,
 um à γηθέω.
 ΓΗΘΥΟΝ vel γῆτειον, ε, τὸ,
 genus caepe q. è γῆ θύει.
 Γῆμαι, nupsisse, a. i. inf.
 γήμας, a. i. part. γῆμε,
 duxit Ion. & Poët. ab a.
 i. ἐγῆμα, ας, ε. per syncop.
 pro ἐγάμησα, ας, ε
 verbi γάμειω, tanquam à
 γάμω, uxorem duco.
 Γηοχέειν, quasi γῆν ἔχειν,
 terram habere, aut agrum
 possidere. Et de Neptuno
 dici potest qui terram
 ambit & continet, & prop-
 terea γηῆχος, γεήοχος &
 passim γαινοχος appellatur.
 Γῆρα, dat. sing γῆραϊ, γῆραι,
 γῆρα. γῆρας, αἰος, τὸ, se-
 nectus.
 Γηραιός, ἔ, ὁ, senex. Th.
 γῆρας, senectus.
 Γηραλέος γειραλέος, ε, ὁ Poët.
 idem quod γηραιός, senex.
 Γηράνισσι, dat. plur. Poët.
 vel Ion. pro γῆρασι. a. i.
 part. act. à γηρας, ανλος, ὁ,
 senescens, pro γηράσας à
 γηράω, senesco; unde a. i.
 ἐγῆρασα & per syncop.
 ἐγῆρα. Thema γῆρας, αἰος,
 τὸ, senectus.
 ΓΗΡΑΣ, τὸ, gen. αἰος, αος, ως;
 dat. γῆραϊ, αἰ, α, senectus.
 Hinc γηραιός, ἔ, ὁ, senex.

γηράσκω & γηράω, ἄσω,
 senesco,
 Γηράσῃς, η, a. i. sub. act. à
 γηράσκω, senesco. γηράσαι,
 a. i. inf. act.
 Γηράσκω, consenescō. f. ἄσω.
 perf. γεγῆρακα. a. i. ἐγῆ-
 ρασα. a. i. sub. γηράσω, ης, η.
 acc. plur. part. præf. γηράσ-
 κούλας. Thema γῆρας, τὸ,
 senectus.
 Γηροδοσκία, ας, ἡ, senilis edu-
 catio à γῆρας, τὸ, senectus
 & βόσκω, pasco.
 Γηροκομία, ας, ἡ, nutritio et
 cura circa senes. γηροκόμοιο,
 gen. Ion. à γηροκόμος, ε, ὁ,
 qui curam habet senum à
 γῆρας, sc. senectus & κομείω,
 curam gero.
 Γηρολοφέω, f. ἦσω. in senec-
 tute alo, est ex γῆρας & τρέφω,
 alo. p. m. τέτροφα.
 Γηρεύετ, conqueritur pro γηρεύε-
 ται, 3. sing. præf. γηρεύομαι.
 Th. γῆρευς, eos, ἡ, vox.
 Γηρύονα, ας & γαρίονα, αἰ
 Doric. pro γηρύονη, ης, ἡ,
 vocalis, garrula quasi γηρύ-
 εσα. Th. γῆρευς, eos, ἡ, vox.
 Γηρονῆα, acc. sing. à γηρ-
 νονεύς, εος, ὁ, nomen viri.
 ΓΗΡΥΣ, eos, ἡ, vox; hinc
 γηρύω, loquor, sono.
 Γῆρας, gen. sing. à γῆρας,
 αἰος & contractè γῆρας, τὸ,
 senectus.
 Γίγαντες, nom. plur. γιγάν-
 των, gen. pl. à γίγας, ανλος,
 ὁ, gigas.
 ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ε, τὸ, quod

in acino vinaceo offeum aut lupidosum est.

ΓΙΓΑΣ, *άνλος, ό, gigas* q. à γῆ & γάω, nam terræ filii dicuntur, ex guttis genitalis cœli. Hinc γιγάντειος & αἰός, *ς, ό, giganteus*. γιγαντιάω, *gigantum similis sum*.

ΓΙΓΓΙΔΙΟΝ, *ς, τὸ, herbula, pastinacæ filvestri fimilis*.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟΣ, *ς, ό, titillatio* q. à γιγλίζω, quod idem est cum γαγθαλίζω.

ΓΙΓΓΛΥΜΟΣ, *ς, ό, cardo portae, qui cum ipsa porta vertitur*.

ΓΙΓΓΡΑΣ, *ς, ό, parvula tibia ad flebiles fonos, tibia lugubris*.

Γίγνομαι seu γίνομαι, *fio, idem cum γέinomαι*.

Γίγνε, *fias, præf. imperat. pass. à γίγνομαι*.

Γιγνώσκω, *eis & γιγνώσκοντα, acc. sing. part. præf. vide in γνώσκω, cognosco*.

Γίνετ pro ἐγίνετο, *imperf. Ion. γίνεσθαι præf. inf. à γίνομαι, fio*.

Γίνομαι, *fio, sum. γίνεσθαι ἐν ἑαυτῷ, ad se reverti, præf. inf. sed in f. m. γενησομαι*.

perf. pass. γενένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. a. 2. med. ἐγενόμην, ς, εἶο; reliqua vide in γέinomαι.

Γινώσκεν Dor. pro γνώσκειν, *præf. inf.*

ΓΙΝΩΨΚΩ vel γιγνώσκω, *cognosco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. plusq. perf. ἔγνώκειν*.

a. 2. ἔγνω, ως, ω, 3. plur. ἔγνωσαν. a. 2. imperat.

γνώθι. a. 2. sub. γνώ, ᾤς,

ᾤ. a. 2. inf. γῶνοι. a. 2. part. γῶες, ὄντες. perf. pass. ἔγνώσμαι. a. 1. pass. ἔγνώσθην. f. 1. pass. γνώσθισμαι. à perf. pass. ἔγνώσμαι, σαι, ται. γνώσις, εως, ἦ, cognitio. γνώσος, ἔ, ό, qui cognosci potest. γνώτος, ἔ, ό, notus. γνώμη, ης, ἦ, sententia. γνώμων, ονος, ό, ἦ, cognitor, index; item stylus horas indicans. γνωμονικός, ἔ, ό, peritus. γνωρίζω, cognosco, notum facio. γνώριμος, ς, ό, ἦ, notus. συγνώσκω, consentio, conscius sum, ignosco. συγγνώμη, ης, ἦ, venia. ἀγνώμων, ονος, ό, ἦ, stolidus, improbus. εὐγνώμων, ονος, ό, et ἦ, æquus, bonus. εὐγνωμοσύνη, ης, ἦ, æquitas, probitas.

Γλάγος, *eos, τὸ, lac Poët. à γάλα*.

Γλάζω, *expando alas, clamo; item pronum expando m. f. σω. a. 2. ἐγλαδον, ες, ε*.

Γλακίλοφαγος, *ς, ό, καὶ ἦς, pro γαλακίλοφαγος, per syncop. lacte victitans à γάλα, ἀκίλος, τὸ, lac & φάγω, edo*.

Γλαρμη, *ης, ἦ, gramia, idem quod λήμη. γλαμάω, gramia labero*.

ΓΛΑΝΙΣ, *ιδος, ἦ, silurus, piscis genus; legitur & γλανίς, nomen ei dedit Glanis fl. Cunnæ*.

Γλάξ, *quæ & γλαύξ, herba γλακτοποιητική*.

Γλαρίς, *γλαρίδες, architecti instrumenta*.

Γλαῦκ' & γλαῦκας, *acc. plur*

- à γλαυζ, noctua. Th. γλαυ-
 κός, ἔ, ὁ, glaucus, caesius.
 Γλαυκε, vocat. à γλαυκός, ε,
 , claucus, nom. propr.
 Γλαυκη ης, ἡ, nom. propr.
 mul. sed γλαυκή, ἡς, ἡ, f.
 g. à γλαυκός, glaucus.
 Γλαυκίων Poët. pro γλαυκι-
 ὶον, praef. part. à γλαυκίαω,
 glaucis oculis terribiliter in-
 tuor. Th. γλαυκός.
 Γλαυκινόμη, ης, ἡ, nom. propr.
 mul.
 ΓΛΑΥΚΟΣ, ἔ, ὁ, glaucus,
 caeius q. à γλαύσσω, splen-
 deo. Hinc γλαύκωμα, αἶος,
 τὸ, glaucedo, oculi vitium.
 γλαυζ, κός, ἡ, ulula, noctua.
 Γλαυκῶπις, ἴδος, ἡ & γλαυκῶ-
 πης, caesios habens oculos. in
 acc. γλαυκῶπιν & ἴδα. Sic
 γλαύκωψ, ὁ, qui caesios ocu-
 los habet ex γλαυζ, noctua
 (hoc à γλαυκός, glaucus.) &
 ὠψ, ὁ, oculus. Th. ὄπλομα,
 video.
 Γλαυζ, κός, ἡ, ulula, noctua.
 Thema γλαυκός, ἔ, ὁ,
 caesius.
 Γλαύσσω, splendo, cerno.
 Γλάφυ, τὸ & γλαφυρός, ἔ,
 ὁ, vide in γλάφω cavo.
 Γλαφυροῦσι & γλαφυρῆς dat.
 pl. Ion. f. g. à γλαφυρός,
 α, εν, concinnus, a, um. Th.
 γλάφω, fodio.
 ΓΛΑΨΩ vel γλύφω, cavo, fodio,
 sculpro. f. ψω. p. Φα. Hinc
 γλαφυ, τὸ antrum, spelunca.
 γλαφυρός, ἔ, ὁ, cavus, el-
 gans, scitus à γλύφω. γλύ-
 πτης, ε, ὁ, sculptor.
- Γλάχων, ωνος, ἃ Dor. pro
 γλήχων, ἡ, pulegium.
 ΓΛΕΥΚΟΣ, εος, τὸ mustum,
 succus aulcis q. à γλυκός,
 dulcis.
 Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo, idem
 quod λήμη.
 Γλήνεα τὰ, pretiosa, specta-
 culo digna à γλήνη, ης, ἡ,
 pupilla oculi.
 ΓΛΗΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi,
 oculus, pupa q. ἀγγλήνη ab
 ἀγγλη, splendor; vel per
 syncop. παρὰ τὴν γαλήνην,
 quia serenitas mentis in
 oculis maxime conspicitur;
 hinc γαλήνεα, res ornatae.
 Γλήνος, εος, τὸ, stella, luman.
 ΓΛΗΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium,
 herba.
 Γλία, ας, ἡ, gluten, affine
 est κόλλα.
 ΓΛΙΝΟΣ seu γλεῖνος, ε, ὁ,
 genus aceris campestre.
 ΓΛΙΣΧΡΟΣ, ε, ὁ et ἡ, lentus,
 viscosus, lubricus, tenax. Re-
 peritur etiam γλιχρός, unde
 γλιχρός q. à γλίαζ gluten;
 hinc γλιχρός, lentus. γλι-
 χρότης, ἡος, ἡ, viscositas.
 ΓΛΙΧΟΜΑΙ, cupio, affecto,
 appeto q. à γλυκός.
 ΓΛΟΙΟΣ, ἔ, ὁ, invalidus, sor-
 didus; hinc γλοιώδης, strig-
 mentosus, glutinosus.
 ΓΛΟΥΤΟΣ, ἔ, ὁ, nates, clunes
 q. à γλοιός.
 Γλυκεῖον, gen. Ion. à γλυκε-
 ρς, ἡ, ὄν, aulcis. γλυκεῶν,
 Dor. pro γλυκεῖον. Th. γλυ-
 κός; in comp. γλυκίων &
 γλυσσών, pro γλυκύτερος.

- Γλυκίων, comp. à γλυκός. in superl. γλυκίσιος & γλυκύτεος.
- Γλυκύκαρπος, ♂, ὁ, ἡ, qui dulcem fructum fert. Vitis epithet. ex γλυκός, dulcis & καρπός, ♂, ὁ, fructus.
- Γλυκύπικρον, ♂, τὸ, suavamarum ex γλυκός, dulcis & πικρός, amarus.
- ΓΛΥΚΥΣ, ἑα, ὕ, dulcis, e. jucundus. gen. γλυκεός, f. είας. γλυκερός Poëtis, idem. γλυκύτες, ἦες, ἡ dulcedo.
- Γλυφάνειο, gen. Ion. à γλύφανος, f. ulprior.us. Th. γλάφω, sculpro.
- Γλυφίς, ἴδος, ἡ, crena, sagittae incisura à γλύφω seu γλάφω, sculpro.
- ΓΛΩΣΣΑ & Attic. γλωττία, ης, ἡ, lingua, sermo. Hinc comp. ἐπιγλωττίς, ἴδος, ἡ, lingula seu ligula. εὐγλωστος, ♂, ὁ, ἡ, disertus. εὐγλωσσία, ας, ἡ, eloquentia. ἀγλωστος, ♂, ὁ, ἡ, elinguis. ἀγλωσσία, ας, ἡ, infantia d. cendi, taciturnitas. κινέγλωσσον, ♂, τὸ, herbæ species. πολὺγλωστος, ♂, ὁ et ἡ, multarum linguarum peritus.
- Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguae dolor ex ἀλγέω, doleo & γλῶσσα, lingua.
- Γλωσσόκομον, ♂, τὸ, theca lingulis tibiæ recondeendis idonea; item marsupium ex γλῶσσα & κομῆω, seruo.
- Γλωσση Ionic. pro γλῶσσα. γλωσσησι pro γλωσσαις, dativ. plural. Ion.
- ΓΛΩΧΙΣ vel γλαχίν, ἴνος, ἡ, usque teli, angulus, acies q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.
- Γνάθος, ♂, ὁ, idem quod γνάθος.
- ΓΝΑΘΟΣ, ♂, ἡ, maxilla, dentes, bu. a q à γνάπιω pro γνάμπιω, flecto. Hinc γνάθω, caedo in malas. γνάθων, ωνος, ὁ parasitus.
- Γναμπιῶσι, dat. pl. Ion. à γναμπίος, ♂ ὁ, incurvus, quod à γνάμπιω inflecto. Th. κάμπιω, idem.
- Γνάμπιω, inflecto, quod à κάμπιω, idem.
- Γναπίω vel γνάφω, carpendo vel vellendo potius; unde γναφεύς, fullo.
- Γναφεύς, ἑως, ἑ, fullo à γνάπιω.
- Γνήσιος, ♂, ὀκαὶ ἡ, legitime genitus, genuinus. in comp. γνησιώτερος. γνησίως, adverb. genuine. Dicitur quasi γνήσιος vel γενήσιος à γίνομαι, nascor.
- Γνοίνη, ης, ἡ, novero. a. 2. opt. act. à γινώσκω, cognosco. f. γνώσκειν. a. 2. εἶνεν.
- Γνῆς, γνόητος, sciens, a. 2. part. à γινώσκω, quod vide.
- ΓΝΟΦΟΣ, ♂, ὁ, caligo, tenebræ q. à νέφος. Hinc γνόφωδης, caliginosus. γνόφω, obtenebr.
- Γνώω, nosco, inusitat à νέος, mens.
- Γνώξ, adverb. genu flexo à γονυ, genu.
- Γῶ Ionic. & Poët. pro ἔγνω, cognovit. 3. fing. a. 2. act.

- ἔγνω, *ως, ω.* At γνῶ est,
 1. sing. a. 2. sub. hinc
 γνῶθι, a. 2. imperat. γνῶναι,
 a. 2. inf. à γινώσκω, *cogno-*
scō. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα.
 a. 2. ἔγνω.
- Γνώμα, *ας, ᾱ* Dor. pro γνώ-
 μη, ἡ, *mens,* &c. Sed γνῶ-
 μα, *άλος, τὸ* Ion. & Poët.
ποίησι, experientia. Th.
 γινώσκω.
- Γνώμη, *ης, ἡ,* *sententia.* Hinc
 γνῶμικός, ἡ, *ον,* *sententiosus.*
 γνῶμολογικός, *sententiose* à
 γινώσκω.
- Γνώμεναι Dor. & Att. pro
 γνῶναι, a. 2. inf. act. à
 γινώσκω, *cogno*scō.
- Γνώμονος, *gen. sing. à γνῶμων,*
ονος, ὁ et ἡ, *Gnomoi,* seu *stylus*
horas indicans. Th. γινώσκω.
- Γνῶναι, vide in γνῶ.
- Γνωρίζω, *notum facio, noscito.*
 f. ἴσω & Att. γνωρίζω. p.
 ἐγνώρικα. aor. 1. ἐγνώρισα.
 a. 1. inf. act. γνωρίσαι. a.
 1. part. γνωρίζας, *ᾱλος.* præf.
 pass. γνωρίζομαι, *innotesco;*
 hinc γνωρίζω, 3. sing.
 præf. imperat. *innotescant.*
 perf. pass. ἐγνώρισμαι. a. 1.
 pass. ἐγνώρισθην. a. 1. sub.
 γνωριζῶ, ἡς, ἡ. Th. γινώσκω,
*cogno*scō. Hinc γνώριμος, *ε, ὁ,*
notus. in comp. γνωριμότερος,
notior. γνώρισμα, *ατος, τὸ,*
indicium.
- Γνώριμος & γνώρισμα, vide in
 γνωρίζω.
- Γνωρίω, *εις, ει,* f. 1. Attic.
 verbi γνωρίζω, *notum facio,*
 quod vide.
- Γνώσσει pro γνώση, 2. sing.
 f. 1. m. Ion. à γινώσκω.
- Γνώση, *cognosces,* f. 1. m.
 verbi γινώσκω. fut. γνώσομαι
 η, *εταί.* aor. 2. ἔγνω.
- Γνώσθεις, *cognitus,* a. 1. part.
 pass. à γινώσκω. a. 1. pass.
 ἐγνώσθην.
- Γνωσιμαχεῖν, *mutata sententia,*
suorum virium imbecillitatem
agnoscere.
- Γνώσις, *εως, ἡ,* *cognitio* à
 γινώσκω.
- Γνώσομαι, f. 1. med. à γινώσ-
 κω, quod vide.
- Γνώσης, *ε, ὁ,* gnarus. γνώσος,
 ἡ, *ον,* *notus,* α, um, ut &
 γνώσος, *ε, ὁ,* frater à γι-
 νώσκω.
- Γνώτω, 3. sing. a. 2. impe-
 rat. à γνῶθι, *nosce.* verbi
 γινώσκω.
- Γνώσι Poët. pro γνῶσι,
agnoscant. a. 2. sub. 3.
 plur. tanquam à γνώω,
eiusdem verbi, vel γνώω
 Poët. pro γνῶ. a. 2. sub.
- Γοάοντι Dor. pro γοάσει, γο-
 ᾶσι. 3. pl. præf. ind. ver-
 bi γοάω, *ploro.*
- ΓΟΑΩ, f. ἦσω, *gemo, deploro.*
 Reperitur & γοημεναι, Dor.
 inf. q. à γοημι & γοηθεις,
defletus, a. 1. part. pass.
- ΓΟΙΤΡΟΣ, *ε, ὁ,* congrus,
piscis.
- ΓΟΙΓΥΖΩ, *murmuro,* imperf.
 ἐγόγγυζον. f. σα. p. γέγγυ-
 γυκα a. 1. ἐγόγγυσα. perf.
 pass. γέγγυσμαι; inde γογ-
 γυσμος, *ε, ὁ,* *murmuratic.*

- Γογγύλος, ♂, ὁ, rotundus; atque inde ducunt γογγύλη, rapum, quod rotundum.
- Γογγυσμός, ♂, ὁ, murmur. γογγυσις, ♂, ὁ, murmurator à γογγύζω.
- Γοή, ης, ἡ pro γοητεία, ας, ἡ, praestigiae; vide γοης, ἦλος ὁ, impostor.
- Γοήμεναί, praef. inf. Dor. ex γοαίνω vel γέμημι. Th. γοάω, gemo.
- ΓΟΗΣ, ἦλος, ὁ, incantator, praestigiator, impostor q. à γοάω, gemo. Hinc γοητεύω, incanto, γοητεύμα, ἄλος, τὸ, praestigiae, impostura. γοητεία, ας, ἡ, idem.
- Γολγοθαῖ, nomen loci ἀκκλίον, Syr. locus calvariae.
- Γομορῆα, ας, ἡ, nomen urbis, Syr. habitatio.
- Γόμος, ♂, ὁ, onus navis, merces à praet. med. γέγομα verbi γέμω, refertus, plenus sum.
- Γομφίος, dens molaris q. à κίμμος; hinc γομφιάζω, dentibus stupeo.
- ΓΟΜΦΟΣ, ♂, ὁ, cuneus, clavus. dat. plur. Ion. γομφοισιν. Hinc γομέω, clavis compingo. γομφίος, ♂, ὁ, dens molaris. γομφώσις, cum os offi clavi modo infigitur.
- Γονεῖς, nom. pl. à γονεύς, ἕος, ὁ, parens.
- Γονεύς, ἕος, ὁ, parens. gen. pl. γονέων. acc. plural. γονῆας. dativ. pl. γονεῦσι. à p. m. γέγονα, verbi γείνομαι, sum.
- Γονή, ἡς, ἡ, genitura, semen, soboles ab eodem them.
- Γονορροῖς vel γονορροῖος, cui γονή ῥέει, id est genitura fluit.
- Γόνος, ♂, ὁ, soboles, generatio à γείνομαι, nascor. p. m. γέγονα.
- ΓΟΝΥ, τὸ, genu. gen. γένυος, γόνατος, γένος & γέναιος, dat. plur. γόνασι, γένασι; & γένασσι; hinc γυῖξ, adverb. in genua, πρὸς χυ, idem.
- Γονυπέτω, ad genua accido, f. ἦσω. p. γέγονυπέτηκα, & a. ι. ἐγονυπέτησα ex γόνυ, genu & πίπτω, cado.
- Γόος, ♂, ὁ, luctus. acc. γόον, nom. pl. γοοί est à γοάω, lugeo. f. ἦσω.
- Γοργεῖη κεφαλή, Gorgonium caput à γοργών, vide in γοργόνες.
- Γοργόνες, dictae sunt Phorci filiae, Medusa, Sthenyo & Euryale à γοργών, ὄνος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa.
- ΓΟΡΓΟΣ, ♂, ὁ, velox, vividus, terribilis q. γαίωv ἐργω; hinc γοργότης, ἦλος, ἡ, celeritas.
- Γοργῶς, gen. fing. à γοργώ, gen. ὄος, ἕς, ἡ, nomen mul. Alias γοργῶς, est acc. pl. à γοργος, velox.
- ΓΟΡΓΥΡΑ, ας, ἡ, canalis subterraneus per quem aqua effluit, à γῆ sc. & ὀρύσσω, fodio.
- Γόργυξ, γρυξ, γ otiose praeposito.

Γῆν pro γῆν, igitur, certe ex γῆ & ἔν.

Γενάδομαι, genua amplectens, vel supplex oro. f. ἄσομαι. aor. i. m. ἐγενασάμην. Th. γόνου, genu.

Γένανθ' pro γένανθα, acc. pl. γένανσι, dat. plur. à γόνου, genu. gen. γόνουος, γόνανθος & γενος.

Γενοῖσιν, dat. plur. Ion. à γενός, ἔ, ὁ, fertilis, Ion. epenth. pro γόνος, hoc à γονή, ἦς, ἡ; genitura. Th. γένομαι, gignor.

Γενοόμαι, ἔμαι, genua amplexor; hinc γενόμενος, præf. part. Thema γόνου, genu.

Γενοπαχῆς, ἔος, ὁ et ἡ, genua crassa habens, pinguis ex γόνου, genu & παχῆς, ἔος, ὁ, crassus.

Γενός, ἔ, ὁ, solum ferax, vide γενοῖσιν.

Γενῶ, fertili, dat. sing. à γενος, vide in γενοῖσιν.

Γενῶν pro γονῶν, gennum, gen. pl. à γόνου, τὸ, quod vide.

Γοῶσα, gemens, præf. part. f. g. à γοῶω. f. ἦσω, gemo.

ΓΡΑΒΙΟΝ, ἄ, τὸ, tuedae genus, nempe lignum inspicatum pro face q. à γραῶω, id est ξέω.

ΓΡΑΪΑ, ἄς, ἡ, anus, vetula. à γραῖα, per sync. γραῖαν Dor. pro γραῖων, gen. pl. Hinc γραῖς, idem γραῖκός & γρήιος, ἄ, ὁ, anilis.

Γραῖνω, comedo q. à γραῖω.

Γράμμα, ἄλος, τὸ, litera. in pl. γράμμαθα, scripta, liber; epistola; hinc γραμματεῦς,

ἔος, ὁ, scriba. γραμματιστής, ἔ, ὁ, idem à γραῶω, scribo.

Γράπις, ἴδος, ἡ, senecta, ex unum serpentis, etc. à γραῖον, ut senecta à sene.

Γραπτεῶν scribendum. adject. verbale à γραῶω, scribo, perf. pass. γ γραμμῆ, ψαι, πται; hinc γραπτός, ἔ, ὁ, scriptus.

ΓΡΑΣΟΣ, ἄ, ὁ, sordes, quae in ovium lanis colliguntur; alarum foetor. Dicitur & γραῖσος, γραῖος & γραῖς.

ΓΡΑΣΣΟΣ, clamor militum in congressu acierum. Puto à γῆρος, vox, clamor.

Γραῖς, εἰς, ἡ, gramen q. à γραῶω, quia pabulum pecorum.

Γραῖς, γραῖός, ἡ, anus Ion. γρηῖς & per dialysin γρηῖος, vide γραῖα.

Γραφήτωσαν, 3. plur. a. 2. imperat. pass. γραῖθητι à γραῶω, scribo. aor. 2. part. γραῖεις.

Γραφή, ἦς, ἡ, scriptura. γραῖφαι, ὦν, ἄν, divinae literae à γραῶω.

ΓΡΑΦΩ, scribo, pingo. f. ψ. p. γέγραφα. aor. i. ἐγραψα. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. Hinc γράμμα, ἄλος, τὸ, littera, epistola. γραμματεῦς, ἔος, ὁ, scriba. γραπτός, ἔ, ὁ, scriptus. γραφή, ἦς, ἡ, scriptura. γραῖς, ἴδος, ἡ, stylus. γραμμή, ἦς, ἡ, linea. ἀγραῖος, ἄ, ὁ, ἡ, non scribus.

Γράψης, *imprimas*, aor. i. sub. act. à γράφω, *scribo*. f. ψω.

ΓΡΑΨΩ, f. σω, *comedo*. a. i. ἔγρασα.

Γραΐδης, eos, ὁ καὶ ἡ, *anilis* à γραΐς, αὐός, ἡ, *anus*.

Γρηγορέω, *vigilo*. f. ἦσω. præter. γεγενηρηκα. a. i. ἔγηγορέησα. Dicitur *γηγορέω* per aphæresin pro ἔγηγορέω; derivatur ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

Γρηγορέως, qui *vigilavit*. præter. m. part. carens augmento ab ἐγήγορα, verbi *γηγορέω*.

Γριπεύς, vide *γρίπος*.

ΓΡΙΠΙΟΣ & γρίφος, ε, ὁ, *rete*; inde *γριπεύς*, eos, ὁ, *piscator*. γριπίζω, *piscor*.

Γριψάομαι, *scribo* à γράψω.

Γρομφαίς, αἶδος, ἡ, *vetula porca*, Hesych.

Γρομφαίς i. q. οἱ ζωγράφοι, *pictores* à γράφειν.

ΓΡΟΣΦΟΣ, ε, ὁ, *pilum*, teli genus; vel *hastæ cuspis*, quam terræ *infigimus*.

ΓΡΥΨ vel γρύ, quicquid *minimum est*. Hinc γρύζω, *grunatio*; item *hisco*. γρυμός, ε, ὁ, *grunatus*. γρυλίζω, *grunatio*. γρύτη, ης, ἡ & γρυτάρια, ὧν, τὰ, *scruta, frivola*. γρυλοπώλης, ε, ὁ, *scrutorum venditor*.

Γρυμαία ας, ἡ, *peræ quoddam genus*.

Γρυξ, locus *unguis*, vel *sordes unguis*, Hesych. à γρύ.

Γρύτη, ης, ἡ, *scruta, frivola* à γρύ.

ΓΡΥΨ, γρυπός, ὁ, *gryphus*; hinc γρυπός, ε, ὁ, *incurvus, inflexus*, item qui *naso est adunco*.

ΓΡΩΨΗ, ης, ἡ, *caverna, saxum exesum* q. à γράω, *exedo*; hinc γρῶνος, ε, ὁ, *canus, profundus*.

ΓΥΑ, γύη *Ionic.* & γύια, ας, ἡ, *arvum, jugerum, via, fossa* q. à γέα, *terra*.

Γυάλας, *pecula Megarenf.*

Γυάλαιο, gen. *Ion.* γυάλοισ, dat. pl. à γυάλον, quod vide.

ΓΥΑΛΟΝ, ε, τὸ, *cavitas, vola*; hinc γυαλός, ε, ὁ, qui *manu comprehendendi potest*. ἔγυαλιζω, f. ἴσω vel ἴξω, in *manum do*.

Γύγης, ε, ὁ, *Gyges, rex Lydiae*; Sed γύγη, ης, ἡ, *nomen mulieris*.

Γύης, ε, ὁ, *dentale, pars aratri* à γύα feu γύη, ης, ἡ, *jugerum*.

Γυοκορός, ε, ὁ, *membra depascens ex γυιον, ε, τὸ, membrum & κρέω feu κρέννυμι, satio, depascor*.

ΓΥΪΟΝ, τὸ, *membrum*, in pl. γύια; hinc γυιώω, *membra frango, claudum reddo*. γυιός, ε, ὁ, *claudus*.

Γυιοχάλκος, ε, ὁ, qui *membra aerea habet, robustissimus ex γυιον, τὸ, membrum & χάλκος, aes*.

Γυιωθεῖς, *mutilatus*, a. i. part. pass. à γυιώω. f. ὠσω, *claudum reddo*. Thema γυιον, ε, τὸ, *membrum*.

ΓΥΛΙΟΣ, ἄ, ὁ, *vasculum militare* à γυάλων, quia canum.
 Γυμνάζω, *exerceo*. f. άσω. p. γεγύμνακα. a. i. ἐγύμνασα. perf. pass. γεγύμνασμαι à γυμνός, ἄ, ὁ, *nudus*.
 Γυμνασία, *as, ἡ* & γυμνάσιον, ἄ, τὸ, *exercitatio*. γύμνασμα, *άλος, τὸ*, idem à γυμνός, *nudus*.
 Γυμνής, ἦτος, ὁ, *Veles, itis*. Inermes enim illi cum armatis praelium faciebant à γυμνός, *inermis*.
 Γυμνήλεύω, *nudus sum; proprie, sum miles levis armorum*. f. εύσω. perf. γεγυμνήτευκα à γυμνής, ἦτος, ὁ vel γυμνήτης, ἄ, ὁ, *miles levis armorum*, ab eodem sc. them.
 Γυμνοπαγία, *as, ἡ, puerorum pulorum exercitatio ex γυμνός, ἄ, ὁ, nudus & παῖς, puer*.
 ΓΥΜΝΟΣ, ἄ, ὁ, *nudus, inermis, qui γυῖα μόνα habet*. Hinc γυμνότης, ἦλος, ἡ, *nuditas*. γυμνώω, *nudo, spolio*. γυμνάζω, *exerceo*. γυμνασία, *as, ἡ, exercitatio*. γυμνάσιον, ἄ, τὸ, *locus exercitii*.
 Γυμνωθέντα, acc. sing. a. i. part. pass. à γυμνώω, *denundo*. γυμνώσασθαι, a. i. inf. act. ἐγυμνώθηθαι, a. i. pass. Th. γυμνός, *nudus*.
 Γυνά Dor. pro γυνή, ἡ, *mulier*. Γύναι, *vocat. sing. à γυνή, ἡ, mulier. in acc. γυναῖκα*.
 Γυνακάριον, ἄ, τὸ, *muliercula ejusdem them.*

Γυναικείω, *muliebri, dat. sing. à γυναικεῖος, ἄ, ὁ, muliebris; hinc γυναικεῖον, ἄ, τὸ scil. δῶμα, gynaeceum, conclave mulierum*.
 Γυναικῆή, ἦς, ἡ, idem quod γυναικεῖον, *vide in γυναικεῖω; sic γυναικῆῖος Ion. pro γυναικεῖος*.
 Γυναικομανής, *εὖος, ὁ, ἡ, mulierum amore insanus*. γυναικομανής, idem ex γυνή & μανομαι, *insano*.
 Γυναικοφίλας, *α, ὁ Dor. pro γυναικοφίλης, mulierum amator ex γυνή, ἡ, mulier & φίλος, amicus*.
 Γυναικωνίτις, *ἴδος, ἡ, idem quod γυναικῶν, ὄνος, ὁ, mulierum conclave à γυνή*.
 Γυναιξίν, *dat. plur. à γυνή, ἡ*.
 ΓΥΝΗ, ἡ, *mulier, uxor q. à γονή, genitura & γεινμαι, pario. gen. γυναῖος, dat. κί, acc. γυναῖκα, Dor. γυνῆν, vocat. ᾧ γυναί, dat. pl. γυναιξί. Hinc γυναικεῖος, ἄ, ὁ, muliebris. γυναικεῖον, ἄ, τὸ, gynaeceum. γυναικοκράτῆμενος, ἄ, ὁ, qui sub mulierum est imperio. γυναικοκράτῆα, *as, ἡ, muliebri imperium. ἀνδρόγυνος, ἄ, ὁ, vir pariter et foemina*
 Γύνυς, *ἴδος, ὁ Poët. pro γυνίς, mollis, effoeminatus à γυνή*.
 Γυπός, μακρός, *Hesych. altus*.
 ΓΥΡΓΑΘΟΣ, ἄ, ὁ, *sanistrum e vimine.**

ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, pollen. an quia fit gyro molæ?
 ΓΥΡΟΣ, ᾧ ὁ, gyrus, seroeb; γυρος autem, circulus vel ambitus. γυρῶν, incurvo.
 ΓΥΨ, γοψίς, ὁ, vultur; hinc γοψίος, vulturianus.
 ΓΥΨΟΣ, ἡ, gypsum, cognatu calci res q. ἀγῆ & ἐψίω, seu cocta terra; hinc γυψῶν, gypso illino.
 Γῶ contract. ex γάω, capio, γίγνομαι, pario, lactar, gloriar.
 Γῶν, ὁ, nomen gentis, vulgò tactum interpretantur.
 ΓΩΛΕΑ, τὰ, speluncæ et lustra ferarum.
 Γῶν Ion. pro γᾶν, saltem, igitur.
 ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, angulus, locus abditus. Hinc γωνιαῖος, ἡ, ὁ, & γωνιώδης, angularis. ἀκρογωνιαῖος, ἡ, ὁ, in extremo positus. ἀκρογωνίος, obtusum angulum habens. ἑξάγωνος & ἑξάγωνος, ἡ, ὁ, sexangulus. ὀρθογωνίος, ἡ, ὁ, rectangulus. τρίγωνος, ἡ, ὁ, triangulus. τετραγωνίος, ἡ, ὁ, quadratus.
 ΓΩΜΙΑΩ, subsannio, verbum est Laconicum.
 Γωρῶν vel χορῶν, ᾧ ὁ, pharetra à χορᾶν τὰ ῥυθᾶ, id est τὰ βέλη, quod capiat jacula.

Δ.

Δ Est quarta littera, & quaternarium numerum designat. Ion. & Dor. pro τ, sic ὀδαῖν pro ὀσμῆ, odor; & subinde pro γ, ut δᾶ,

δᾶ; Dor. pro γᾶ, γῆς. Tum etiam pro θ & τ.
 Δα particula per se nihil significans, sed quæ in compositione auget: ut δαφνίς, &c. Sed δᾶ, δᾶς Dor. pro γᾶ, & hoc pro γῆ.
 Δαδῖδ, ὁ, nomen regis ἀκλιτον, Hebr. dilectus.
 ΔΑΙΤΣ, ὄδος, ἡ, crystallus, glaciis; ornamentum muliebree.
 ΔΑΔΙΣ, κος, ἡ, mensuræ genus.
 Δαῖων, tuelarum, gen. plur. à δαίς, δαίος ex δαί; per contract. Th. δαίω, uro.
 Δαίος, doctus, a. 2. part. pass. à δαίω, disco. a. 2. part. pass. ἐδάην. a. 2. inf. Dor. δαήμεναι pro δαίνα.
 Δαίω pro δαίω disco; hinc δαίος in subiect.
 Δαίος, αἰ, ὄν, niger, ra, rum à δαίω, uro.
 Δαίω, f. ἦτω Ion. pro μανδάνω, disco. perf. δαδαίνα. Th. δαίω.
 Δαίωμαι, divi lo. 3. sing. perf. δαδαίωμαι à δαίω.
 Δαίη, ης, ἡ & δαίς, ἡ, ἰδος, ἡ, pugna, fax, lumen à δαίω, incendo.
 Δαήμεναι, didicisse, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαίωμαι verbi δαίω, disco. f. 2. δαίωμαι, & in 2. perf. δαίωμαι, Ion. pro δαίωμαι. aor. 2. pass. ἐδάην. p. m. δαίωμαι.
 Δαίωμαι aor. 2. inf. à δαίω, vide δαίωμαι.
 ΔΑΗΡ, ἑγος, ὁ, levir, mariti frater.

Δαηρός, ῥά, ὄν, *lucidus*, α, ἡ
 à δαίω, ὑρο.

Δαί pro δέ, significat dif-
 cretionem à δαίω, *divido*.

Δαί vero per apocopen pro
 δαίδι, dat. sing. à δαίς, ἴδης
 ἦ, *fax*, pugna ardens à
 δαίω, ὑρο.

Δαίδαλέσιο, gen. Ion. δαίδα-
 λέσι, dat. pl. à δαίδαλέος,
 ε, ὅ, *artificiosus* Th. Δαίδα-
 λος, *Daedalus*.

Δαίδαλαμα, τος, τό, opus egre-
 gium à δαίδαλλω, orno. Th.
 δαίδαλος.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ, ε, ὅ, *Daedalus*,
 ingeniosus artifex Creten-
 sis. Hinc δαίδαλέος, vel eos,
 ὅ; item δαίδαλος, ε, ὅ, *arti-
 ficiosus*, *varius*. δαίδαλλω,
 orno, *vario*. δαίδαλαμα, αἶος,
 τό, opus *artificiosum*.

Δαίδων, gen. pl. à δαίς, ἴδης,
 ἦ, *fax*. Th. δαίω, ὑρο.

Δαίει & δαίειν, *lucabat*, imperf.
 Ion. à δαίω. f. σω. Sic
 δαίειτο, imperf. pass. Ion. à
 δαίωμα, *divido*. aor. 2. pass.
 ἔδαιην.

Δαίω à δαίω, *divido*.

Δαίμονες, *Daemones*, nom. pl.
 à δαίμων, ονος, ὅ, *Deus*.

Δαίμονι pro δαίμονι, vocat.
 à δαίμονιος, ε, ὅ, *infelix*. Th.
 δαίμων.

Δαιμονίζομαι, à *daemone* *vexor*.
 praef. part. δαιμονίζομενος, ε,
 ὅ, *daemoniacus*. perf. pass.
 δεδαιμόνισμαι. aor. 1. pass.
 ἔδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη Ion. pro δαιμονία,
 ας, ἦ, *divina*. in dat. pl.

δαιμονίησι pro δαιμονίαις,
 Ion. à δαίμων.

Δαιμόνιος, ε, ὅ, ἦ, *divinus*.
 δαιμόνιον, ε, τό, *daemonium*.

Δαιμόνια, τὰ, *res divinae*, Di.

Δαιμονιάδης, εος, ὅ, ἦ, *daemo-
 niacus*. a. δαιμονίαν, sum *dae-
 moniacus*, praef. part. à δαι-
 μονιάω, ab eodem est them.

ΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὅ, ἦ, *Deus*,
genius, *daemon* q. δαίμων,
sciens, ex δαίω, *scio*. Hinc

δαιμόνιος, ε, ὅ, ἦ, *divinus*,
felix; usurpatur & in ma-
 lam partem. δαιμόνιον, ε,
 τό, *numen*, *fortuna*, item

spiritus impurus. δαιμονιακός,
 ε, ὅ, *daemoniacus*, à *daemone*
obsessus. δεσιδαιμονία, ας, ἦ,
Deorum metus, *superstitio*;

item *religio*. εὐδαιμων,
 ονος, ὅ, ἦ, *beatus*, *dives*. εὐδαιμο-
 νία, ας, ἦ, *beatitudo*. εὐδαι-
 μονέω, *beatus sum*. κακοδαι-
 μων, ονος, ὅ, *malus genius*.

Δαίω pro δαίω, per apo-
 copen, praebet *convivium*.
 praef. imperat. à δαίνωμι.
 Th. δαίω, *epulum praebeo*.

Δαίνωθ' & δαίνοντ' pro ἔδαινον-
 το, *convivati sunt*, imperf.
 Ion. verbi δαίνωμαι. Th.
 δαίω.

Δαίνωθ' pro δαίνουθαι, *epulari*,
comessari, praef. inf. à δαι-
 νωμαι, σαι, ται *eiusdem*
 them.

Δαίνωθ' pro δαίνουθαι, *epulari*,
comessari, praef. inf. à δαι-
 νωμαι, σαι, ται *eiusdem*
 them.

Δαίνωθ' pro δαίνουθαι, *epulari*,
comessari, praef. inf. à δαι-
 νωμαι, σαι, ται *eiusdem*
 them.

Δαίωθαι, aor. 1. inf. à δαίω.
 f. σω vel ζω. *divido*, *partior*
 à δαίω, quod idem.

Δαίωθαι, ε, ὅ, *hostilis*, vel *pru-
 dens* à δαίω, ὑρο vel *disco*.

Δαίς, δαίσις, ἡ, epulum, ut & δαίτη à δαίω, epulum praebeo. At δαίς, ίδος, ἡ, fax accensa; item pugna à δαίω, uro.

Δαίσαμενος, a. i. part. m. δαίση, comedas, 2. fing. a. i. sub. med. à δαίω, epulor.

Δαίτη, acc. fing. δαίτας, acc. pl. à δαίς, δαίσις, ἡ, cibus. Th. δαίω, epulum praebeo.

Δαίτηθεν Poët. adverb. q. ex τῆς δαίτης, ex convivio. Th. δαίω.

Δαίτης, ἔ, ὁ, coquus, qui carnes δαίει, id est dividit. Aliquando δαίτην, adverb. divisim; hinc δαίτην, divido.

Δαίτην, conviva, qui δαίτην instruit.

Δαίτην, ovos, ὁ, bellicosus, pruens. in dat. δαίτην ex δαίω, disco; vel à δαίς, pugna & φῆν, men.

Δαίω, f. σω. p. κα, disco; item epulum praebeo, uro, incedo. Hinc δαίτην, ovos, ἔ, doctus. δαίτην, ης, ἡ, peritia, scientia. δαίσις, ἔ, ὁ, peritus. ἀδαίς, ἔος, ὁ, ἡ, ignarus. Δαίς, δαίτης & δαίς, δαίσις, ἡ, epulum. δαίτην, ης, ἡ, idem. δαίτην, ὅς, ἡ, idem. δαίτην, ὅς, ὁ, conviva, epulo. δαίτην, divido, partior. δαίτην, idem. δαίτην, ἔ, ὁ, divisio, partitio. δαίς, ἡ, fax accensa, pugna. δαίς, δαίσις, ἡ, tarda, fax. δαίσις,

ἔ, ὁ, hostilis. δαίσις, ἔ, ὁ, titio, torris.

ΔΑΚΑΡ, genus quoddam castiae, vulgo πατζινακίτα.

Δάκτε, 3. fing. Ion. a. 2. act. pro ἔδακον, es, ε, momordi à δάκνω, quod vide.

Δάκτεν pro δάκτεν, a. 2. inf. act. ab eodem them.

ΔΑΚΝΩ, mordeo. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. aor. i. ἔδηξα. p. δέδηχα. perf. pass. δέδηγμαί, ξαι, κται. a. i. pass. ἔδηχθην. a. 2. pass. ἔδακην. Hinc δήξις, εως, ἡ, morsus. δήξ, ὅς, ἡ, vermis lignum corrodens.

Δακύντος & δακύντος, gen. fing. m. & f. g. a. 2. part. à δάκνω, mordeo.

ΔΑΚΡΥ, vos, τὸ, lacryma. in pl. δάκρυ pro δάκρυα, dat. pl. δάκρυσι q. à δάκνω, quia falsa & mordax. Hinc δακρυώδης, εος, ὁ, ἡ, lacrymosus. δακρυώ, lacrymor. δακρυώεις, ενίος, ὁ, lacrymosus; hinc δακρυώεν, adverb. lacrymis effusis.

Δάκρυμα, ἄλος, τὸ, lacryma. idem quod δάκρυον, Th. δάκρυ.

Δακρυώεις, ενίος, ὁ καὶ ἡ, lacrymosus. in acc. δακρυώειν pro δακρυώειντα. Th. δάκρυ.

Δάκρυον, ἔ, τὸ, idem quod δάκρυ.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υς, τὸ, lacryma.

Δακρυώσας, aor. i. part. act. à δάκνω. f. ἔσω, lacrymor.

ρ. δεδάκρυκα. α. ι. ἐδάκρυσα
ejusdem them.

Δακρυχέων, lacrymas fundens,
præf. part. à δάκρυ, vos, το,
lacryma & χέω, f. χεύσα,
fundo.

Δακτύλιος, ε, ό, annulus. ar-
nulus à δάκτυλος, ε, ό, digitus.

ΔΑΚΤΥΛΟΣ, ε, ό, digitus,
pes metricus, palmae fructus
q. à δέικω. Hinc δακτύλιος,
ε, ό, annulus. ροδοδάκτυλος,
ε, ό, rosos digitos habens; est
etiam δάκτυλος, sedis vitium.

Δακτών, όντος, ό, α. 2. part. à
δάκνω, mordeo. f. δήξομαι. α.
2. ἐδάκων.

Δαλέωτο Dor. & Ion. pro
ἐδήλεστο, laedebat, 3. fing.
imperf. m. verbi δηλέω,
laedo. f. ἴσω; sic δαλήσατο,
pro ἐδηλήσατο, α. ι. med.

Δαλμανεθὰ, ἡ, nomen region.
ἀκλίον, Hebr. pauperis lue-
reditus.

Δαλμαθία, ας, ἡ, Dalmatia,
nomen region.

Δαλός & δαυλός, εἶ, ό, titio
à δαίω, uro.

Δαμά, domat, 3. fing. ind. à
δαμάω, domo.

Δαμάζω, domo. f. σω. ρ. δεδά-
μακα. α. ι. ἐδάμασα. aor.
ι. inf. δαμάσαι. perf. pass.
δεδάμασμαι, præf. part. pass.
δαμαζόμενος. Th. δαμάω.

Δαμάλη Dor. pro δάμαλις.

Δάμαλις, εως, ἡ, juventa à
δαμάω, quod dometur ad
laborem.

Δάμαρ, ἀγίος, ἡ, υχορ à δα-

μάω, quæ domatur jugo
matrimonii.

Δάμαρις, ἴδος, ἡ, nomen mul.
Gr. idem quod δάμαρ, ἡ,
υχορ.

Δαμάσαι, α. ι. inf. act. δά-
μασε, α. ι. Ion. pro ἐδάμα-
σε. δάμασον. mit ga, α. ι.
imperat. à δαμάω, domo.

Δαμάσθεν Dor. pro δαμάζεν,
præf. inf. à δαμάζω, domo,
quod vide.

Δαμασκίς, εἶ, ἡ, nomen urbis
sic dictæ à Damascenck.

Δάμασσα Ion. & Poët. pro
ἐδάμασα, α. ι. act. δαμάσ-
σατο pro ἐδαμάσατο, 3. fing.
α. ι. m. verbi δαμάω.

Δαμασάνιον, ε, τό, herba
quædam.

Δαμάτης Doricè pro Δημή-
της, Ceres.

ΔΑΜΑΩ, domo, subigo, affli-
go, occido. f. άσω. ρ. κα.
Hinc δμάω & δέμα; unde
α. 2. m. ἐδάμην. peri. act.
δέδμηκα. perf. pass. δέδημαι,
σαι, ταί. unde δμησις, εως,
ἡ, domitio. δμητης, ἦρος, ό,
domitor. δμηός, εἶ, ό, domitus.
δαμάλη, ης, ἡ vel δάμαλις,
εως, ἡ, juventa. ἀδάματος, ε,
ό et ἡ, indomitus. ἀδάμας,
αἴλος, ό, adamus. ἰππόδαμος,
ε, ό, equorum domitor.

Δαμειή, 3. fing. α. 2. opt.
pass. vide statim in δάμεν.

Δάμεν Poët. & Bœot. pro
ἐδάμησαν, 3. plur. α, 2.
pass. à δέμα vel δάμνω, pro
δαμάω. f. 2. δαμά. α. 2.
ἐδάμεν. α. 2. pass. ἐδάμην.

aor. 2. opt. δαμείν, ης, η.
inf. a. 2. δαμήναι. part. a.
2. δαμείς, έντος, ό. Th. δα-
μῶ, domo.

Δαμῆντε, a. 2. part. pass.
dual. num. δαμέτα, acc.
sing. à δέμω vel δάμνω,
interficio.

Δαμήμενοι Dor. pro δαμήναι,
a. 2. inf. pass. vide δάμεν.

Δαμνείμαν Doricè pro δαμ-
ναίμην, præf. opt. pass. à
δάμνημι, ης, ησι, domo, quod
à δαμῶ.

Δάμνημι pro δάμνημι, ης, ησι,
domo à δαμνῶ, pro δαμῶ.

Δάμνησι, reprimit, 3. sing.
præf. à δάμνημι, ab eodem
sc. them.

Δαμοίτας, α, ό Dor. pro
Δημοίτης, proprium Viri
nomen q. δημότης, popularis.

Δάμος, ω, ό Dor. pro δήμος,
ε, ό, populus; hinc δαμότης
Dor. pro δημότης, ε, ό, po-
pularis & in f. g. δαμότις,
ιδος, α Dor. pro δημότις.

Δάμων, ονος, ό, Damon.

ΔΑΝΑΉ, ης, ή, laurus Ale-
xandrina; Danaë, nomen
mul.

Δαναΐης, filius Danai à Δα-
ναός, Danaus.

Δανάκη, ης, ή, nummus quidam
barbaricus, qui Charonti perso-
luitur.

Δανείζω, mutuum do. f. σω. p.
δεδανείκα. a. i. έδανείσα.
præf. m. δανείζομαι, mutuum
accipio. a. i. m. έδανείσάμην,
ω, αλο. a. i. inf. m. δανεί-
σασθαι. aor. i. part. m.

δανεισάμενος. Thema δάνος,
ες, τό, donum.

Δάνειον, ε, τό, foenus, mutuum
ab eodem them.

Δανείσασθαι, a. i. inf. m.
δανεισάμενος, a. i. part. m.
vide in δανείζω.

Δανειστής, ε, ό, creditor, foenz-
rator. acc. pl. δανειστής à
δάνειον, ε, τό, foenus. Th.
δάνος. εος, τό, donum.

Δανιήλ, ό, nomen Prophetæ,
Hebr. iudex Dei.

ΔΑΝΟΣ, εος, τό, donum, mu-
tuum. Hinc δάνειον, ε, τό,
foenus, mutuum. δανείζω, foe-
nero, mutuum do.

Δανός, ε, ό, aridus à δαίω,
uro; vel à δην, quia vetusta
arida.

Δαπανῶν, præf. inf. act. à
δαπανῶ.

ΔΑΠΑΝᾶΩ, consumo, impen-
do, sumptus facio. f. ήσω.
perf. δεδαπάνηκα. a. i. έδα-
πάνησα. a. i. imperat. δα-
πάνησον, άτω. Hinc δαπάνη,
ης, ή sumptus. δάπανος, ε,
ό, ή, consumptor, prodigus.

Δαπανήσασθαι, a. i. opt. act.
δαπανήσωσι, 3. plur. a. i.
sub. à δαπανῶ, consumo.

ΔΑΪΕΔΟΝ, ε, τό, pavimen-
tum, solum q. à δα & πέδον,
solum. Hinc αἰθοδαπῆς, ε, ό,
peregrinus. πανδοδαπῆς, ε,
ό, omnigenus. πανδοδαπῆς,
adverb. omnifariam. ποδα-
πῆς, ε, ό, cujas.

ΔΑΪΠΤΩ, voro, dilanio; hinc
δαρδάπτω per reduplic. idem
q. à δαίω, divido.

Δάρδανος, ♂, ὁ, Dardanus.
 Δαρδανιάων, gen. pl. Aeol.
 pro Δαρδανίων, Δαρδανίδας,
 gen. Ion. à Δαρδανίδης, ♂,
 ὁ, Dardanides.

Δαρῆιος, ♂, ὁ, Darius, Rex
 Perfarum.

Δάρης, Dares, nomen propr.

Δαρήσομαι, η, ηται, f. 2. pass.
 2. plur. δαρήσεσθε & in 3.
 plur. δαρήσονται à δέρω,
 excorio, verbero. f. 2. δαρῶ,
 vide δέρω.

ΔΑΡΘΑΪΝΩ, dormio. f. 2.
 δαρθῶ. a. 2. ἐδαρθον. f. δαρ-
 θήσομαι q. à δαρθέω, inufit.
 in pellibus cubo, q. à δέρμα
 feu δέρας, pellis.

Δαρθέειν, a. 2. inf. à δαρθά-
 να, f. δαρθήσομαι quod vide.

Δαρῆλος & δαρθῆλος, excoriatus
 à δέρω, excorio.

Δάσανλο Ion. pro ἐδάσανλο,
 3. plur. aor. 1. med. hinc
 δάσαδαι, a. 1. inf. à δάζω
 vel δαίω, abjecto ἰ δαίω,
 divido.

Δάσας Dor. pro δήσας, a.
 1. part. act. à δέω, ligo.

Δατάσκελο, distribuebat Poët.
 & Ion. pro ἐδάσαλο, a. 1.
 m. interposito σκε, nisi à
 δασάσκω derivare malis.

Δασεία, ας, ἡ, vide in δαύς.

Δασέται Dor. pro δάσεται,
 circumflectunt enim Dores
 futura sua, venit à δάζω,
 divido. Th. δαίω.

ΔΑΣΚΙΛΛΟΣ, ♂, ὁ, dasillus,
 piscis qui cæno & sterco-
 re vescitur, q. à δάσκιος.

Δάσκιος per syncop. pro
 δασύσκιος, densam et spissam
 umbram faciens à δαύς &
 σκιά, umbra aut à δα, idem
 quod ζα in compositione.

Δασμός, ᾤ, ὁ, divisio, portio
 à δάζομαι, quod à δαίω,
 divido.

Δασμοφέρω, ὁ, ἡ, qui tributum
 pendit à δασμός, quod vide
 & Φέρω. fero.

ΔΑΣΠΛΗΣ, ἦτος, ὁ, magnorum,
 seu gravium maiorum plenus,
 atrox q. à δα & πλάω, impleo.

Δασπλήτης, ἡ, δυσπροσπέλατος,
 accessu difficilis; vel ἡ ἀγαν
 πλήτιστα. Th. δασπλής, ἦτος,
 quod vide.

Δάσανλο, diviserunt Ion. &
 Poët. gem. σσ pro ἐδάσαν-
 λο, 3. plur. a. 1. med.
 hinc δασσάμενος & δάσσα-
 δαι, a. 1. part. m. & inf.
 verbi δάζομαι, quod à δαίω,
 divido.

Δαυκέρκος, τὰς, Dor. pro
 δαυκέρκος, ὕ metri gratia
 sublato, quæ habent densas
 caudas ex δαύς, densus &
 κέρκος, ♂, ἡ, cauda.

ΔΑΣΤΥΣ, ἕας, δασεία, ας,
 δαύς, ἕος, densus, pilosus,
 hirsutus. Hinc δαύτης, ἦλος,
 ἡ, densitas. δαύνω, denso.

Δαυστέρων, gen. pl. à δαυ-
 στέρων, hirsutum pectus habens
 ex δαύς, densus & στέρων,
 pectus.

Δατέαδαι, præf. inf. pass.
 pro δατέεδαι, α pro ε à
 δατέομαι. Th. δαίω, divido.

Δατέοντο, *dividunt*, imperf.
Ionic. verbi δατέομαι, *divi-*
do. inf. δατέομαι, quod à
δαίω, idem.

Δατεῦντο pro ἐδατέοντο, 3.
plur. imperf. Ion. ab eo-
dem verbo & them.

Δατεώμεθα, *diviserimus*, præf.
sub. 1. plur. à δατέομαι,
ab eodem them.

Δάτις, *idos*, ὁ, *Datis Persa.*

ΔΑΤΙΣΜΟΣ, ἔ, ὁ, *Datidis*
imitatio, id est odiosa ejuf-
dem repetitio.

Δατύσω, *vorō*, *helluor* à
δαίω.

ΔΑΥΚΟΣ, ε, ὁ, *audax*; item
herba quædam Cretica.

Δαυλός, ἔ, ὁ, *densus* à δα &
ῥλη; est etiam *titio* à
δαλός.

ΔΑΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus*, quia
resonat dum uritur, à δαίω
& φωνῶ; hinc δαφνίς, *idos*,
ἡ, *lauræa.*

Δαφνίεος, ε, ὁ, *valde funestus*,
ruber; seu δαφνίος, ἡ, ὄν,
caedis avidus ex δα, particu-
la augente & φένω, *occi-*
do. p. m. πέφονα, inde φό-
νος, *caedes.*

ΔΑΨΙΛΗΣ, εός, ὁ, ἡ, *dapsilis*,
largus, *copiosus* q. à δάπλω
seu δαπάνη. Hinc δαψιλῶς,
large & δαψιλέως, *poët.*
δαψιλεύομαι, *abundanter sub-*
ministrō.

Δάωμεν, a. 2. sub. à δαίω
vel δαέω; at δαῶμεν, aor. 2.
sub. pass. 1. plur. ab ἐδάην.
Possit tamen δαῶμεν esse
præf. sub. act. à δαέω.

Δ' vel δέ, *conjunctio dis-*
cretiva, vero, autem, igitur,
sed, sane. Aliquando in
compositione est ut syllabica
adjectio: ut ἔδε, ἦδε;
δέ sæpe pro γάρ.

Δέαται Ion. pro δεέαται, *ligati*
sunt & hoc pro δεένται,
delecto augmento à δέομαι.

Δέγμενος, *accipiens* *Aeolicè*
pro δεδέγμενος, perf. pass.
verbi δέχομαι, *capio.* Alii
pro δεχομενος, facta syn-
cope & χ in γ mutato,
euphoniæ gratia.

Δεδάηκα, *didici, novi*, perf.
act. à δαίω, *d. sco. f. δαήσω*
tanquam à δαέω. a. 2. ἐδάην,
perf. pass. δεδάημαι, unde
part. δεδαημένος, *doctus, pe-*
ritus, p. m. δέδαα. Alii
pro δέδακα accipiunt à
δαίω.

Δεδάιαται, *divisi sunt* pro
δεδαίονται Ion. item δεδαίατο
pro ἐδεδαίοντο, verbi δαίω.

Δεδάμασμαι, σαι, ται, perf.
pass. à δαμάζω, *domo* vel
δαμάω.

Δέδαον, per reduplic. *Poët.*
pro ἐδαον, a. 2. verbi δαίω
seu δαέω.

Δέδαγμα, *excoriatus sum*, perf.
pass. a δέρω, fut. 2. δαρώ,
perf. δέδαγμα, a. 1. ἐδεργα.
Th. δέρας, *alios, τὸ, pellis.*

Δέδασαι, *divisa sunt*. 3. sing.
perf. pass. δέδασμαι, σαι à
δάζω vel δαίω, *divido.*

Δεδάως, *doctus*, part. præf.
m. à δέδαα, p. m. pro

δέδρα à δαίω; vel pro δεδάηκα à δαείω.

Δεδεῖμαι, rogavi seu indigni. perf. pass. à δέομαι f. δέησμαι, tanquam à δέομαι.

Δεδείπναμεν, 1. plur. præf. ind. per reduplic. Ion. à δείπνυμι; vel ut alii præf. med. à δειπνέω, coeno. Th. δειπνον, ε, τὸ, coena.

Δεδείσασαι, Ionic. reduplic. pro δείσασαι, a. 1. inf. verbi δείδω timeo.

Δίδειχα Ion. δέδεχα, perf. act. verbi δείκνυμι, ostendo. f. ζω.

Δέδεκται, 3. sing. perf. pass. δέδεκτο pro ἐδέδεκτο, exciperat, 3. sing. plusq. perf. ab ἐδεδέγμην verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. a. 1. ἐδέχθην.

Δέδεμαι, σαι & δεδέμην, ligatus eram pro ἐδεδέμην & in 3. plur. δέδεντο, perf. & plusq. perf. pass. verbi δίδω fine σ, contra aliorum formam; irregulariter etiam pro δέδημαι & δεδήμην, nam facit fut. δήσω.

Δεδέμηκα, exstruxi, perf. act. verbi δέμω.

Δεδέξεται, 3. sing. paulo post f. à δέχομαι, capio; vel Ion. reduplic. pro δέξεται, f. 1.

Δέδεξο, excipe, perf. imperat. pass. à δέχομαι.

Δεδέδασαι, perf. inf. vide δέδεμαι, σαι, ται.

Δίδετο pro ἐδέδετο, 3. sing.

pl. perf. pass. Ion. ligatus erat à δέω.

Δεδέχασαι Ion. pro δεδεμένοι εἶσι. Item δεδέχατο pro δεδεμένοι ἦσαν, 3. plur. perf. & plusq. perf. ind. pass. à δέχομαι, capio. fut. δέξομαι. præf. δέδεμαι.

Δέδηα, ας, ης, combussi. p. m. δέδηεν, εις, ηει, plusq. perf. med. Ion. pro ἐδέδηεν, verbi δαίω, uro.

Δεδηλώκαμεν, 1. plur. perf. act. à δηλόω, declaro. Th. δηλος, ε, ό, manifestus.

Δεδημιεργηται, 3. sing. perf. pass. δεδημιεργημένης, perf. part. f. g. plur. num. à δημιεργέω, fabricor, Th. δήμος, ε, ό, populus & έργον, ε, τὸ, opus.

Δεδήθε pro δεδημένοι εἴητε, 2. plur. præf. perf. opt. pass. à δέω, lig. fut. ἦσω. perf. pass. δέδημαι.

Δεδήσασαι, vinciam, paulo post f. ejusdem verbi.

Δέδηχα, momordi, perf. act. verbi δάκνω, f. δήξομαι, quod vide.

Δεδήωμαι, σαι, ται, spoliatus sum, perf. pass. verbi δηίω, seu δηίω, hospititer depopulo. Th. δαίω, uro.

Δέδι pro δέδια, præf. med. verbi δείδω, timo. præf. δέδεικα. p. m. δέδοικα pro δέδοικα, euphoniae gratia, & Ion. δέδια & δείδια; hinc δεδιότες, nom. plur. part. præf. med.

Δεδιηκόνηκε, perf. act. verbi διακονέω, ministro. f. ἦσω ex δια, particula intensiva & κονέω, fessino.

Δεδιήτηκα, arbitratus sum pro δediaτήκα, perf. act. verbi διαίλω, arbitror. perf. pass. δεδιήτημαι. Th. διαίλα, ης, ἡ, arbitrium.

Δέδιθι, time & Poët. δέδιθι, præf. imperat. pro δέδιε, quasi à δέδιμι verbi δέσω.

Δέδιμεν & δέδιτε, veremur, veremini, per syncop. pro δεδιαμεν & δεδιατε, 1. & 2. plur. præf. m. verbi δέσω.

Δεδίτομαι, terreo. f. ἰζομαι à δέσω, timo.

Δεδώκηται, perf. pass. duplici augmento pro δαώκηται, verbi δωκέω, administro. Th. οικος, ος, ὁ, domus.

Δέδμηανθ Dor. pro δέδμησαν, 3. plur. perf. pass. verbi δέμω, struo, quod vide.

Δεδμήατο, domiti sunt pro ἐδέδμησαν, à δαμάω, cujus præf. contract. δέδμησαι, & plusq. perf. ἐδέδμησαν, ἐδέδμησαντο & Ion. δεδμήατο, à tertia ἐδέδμητο, sublato augmento & interposito α

Δέδμηκα, aedificavi pro δεδέμηκα, per syncop. perf. act. δέδμησαι, domitus sum pro δεδέμησαι, perf. pass. hinc part. δεδμημένος à δέμω vel δμάω. pro δαμάω. f. δεμῶ. p. δέδμηκα, a. 2. ἐδάμη, a. 2. inf. δαμήναι & δαμήμεναι, & part. δαμείς.

Δέδμητο, exstructus erat. 3. sing. plusq. perf. pro ἐδ-δέμητο ab ἐδέδμησαν, verbi δέμω.

Δέδογμα, institutus sum. perf. pass. à δωκέω. f. δόξω.

Δέδογμεν pro δεδέξαμεν, 1. plur. præf. m. verbi δέσω, timeo. p. m. δέδοκα, euphonie gratia pro δέδοκα,

Δέδοκι pro δέδοκα, p. m. verbi δέσω, timeo. f. δέσω. p. δέδοκα.

Δεδέξαμε Dor. pro δέδοξαμεν, 1. pl. perf. med. verbi δέσω, timeo, μεμνο. f. δέσω. perf. act. & med. δέδοκα.

Δέδοκα, Poëticum verbum à perf. m. δέδοκα deductum.

Δέδοκημαι, οἰσενναι, perf. pass. hinc part. δέδοκήμενος verbi δωκέω, ἦσω feu δωκέω, exspecto, puto.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. plur. perf. pass. à δέδοκιμασμαι, unde δέδοκιμασμένος, perf. part. verbi δοκιμάω, puto.

Δέδοκται, videri est. 3. sing. perf. pass. à δέδογμα, ξαι, κται verbi δωκέω, vid. or. f. δέξω q. à δέω.

Δεδόνητο Dor. & Ion. pro ἐδέδμητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi δυνέω, quatio, agio. f. ἦσω.

Δεδόξασμενος, ος, & in dat. ω. perf. part. pass. à δόξαω, glorifico. Th. δωκέω, videor.

Δέδορα, vidi, præf. med. hinc δέδοραως, p. m. part.

à δέξω, *video*. f. 2. δρακῶ.
a. 2. ἔδρακον. a. 1. παῖς.
ἔδέρχην.

Δέδοται, 3. fing. perf. pass.
à δίδαμι, *do*.

Δεδέλευκα, *servivi*, perf. à
δελεύω, quod *vide*.

Δέδραπα, *cecidi*, præter. med.
ind. hinc part. p. m. δεδρα-
πᾶς à δεπέω. Thema δῆπος
& ἔ, *so ius*.

Δέδρακα, perf. act. hinc part.
δέδρακῶς, ὄτος, in perf.
pass. δέδραμαι; hinc δεδρα-
μένος à δρᾶω, *facio*.

Δεδράμηκα, *cucurri*, perf. act.
verbi τρέχω, *curro*. f. δρέ-
ζω. a. 2. ἔδραμον. p. m.
δέδραμα q. à δρέμω.

Δέδραται pro δέδαται, 3.
fing. perf. pass. verbi δέρω,
excorio. f. δαρῶ. p. δέδακα.
perf. pass. δέδαρμαι & per
metathesin δέδραμαι, *σαι*,
ται. Th. δέρας, αἶος, τῆ,
pellis.

Δέδρακα, *vidi* pro δέδρακα,
per metathes. præter. m.
verbi δέξω.

Δέδραμα, *cucurri*, p. m. ver-
bi τρέχω. vide δεδράμηκα.

Δέδυκα, *subi*. perf. act. δεδυ-
κεῖν pro δεδυκέναι, Poët. vel
Dor. perf. inf. à δύω vel
δύω.

Δεδύκει Ionic. pro ἔδεδύκει,
3. fingul. plusq. perf. hinc
δεδύκω. Poëticum verbum a
perfecto formatum.

Δεδύνημαι, *σαι*, *ται*, perf. pass.
verbi δύναμαι, *possum*, f.
δυνήσομαι.

Δεδυσύχηκα, *infelix fui*, perf.
act. à δυσυχέω, ex δύς &
τύχη, *fortuna*. Th. τυσχάνω,
sum.

Δέδωκα & in 3. plur. δεδώ-
κασιν, perf. act. à δίδαμι,
do.

Δεδώρηται, 3. fing. perf. pass.
verbi δωρέμαι, *dono*, quod
vide.

Δέελος Poët. pro δήλος, & ὁ,
manifestus.

Δέη, 3. fing. præf. sub. à
δέω, *oportet*.

Δεήθητε, *orate*, 2. plur. a. 1.
imperat. pass. à δέομαι, *oro*.

Δεήσαν, aor. 1. part. n. g.
δεήσει, f. 1. impersonal.
δεήσον, f. 1. part. n. g. im-
person. à δέω, *oportet*, tan-
quam à δέει.

Δεήσις, *eos*, ἡ, *deprecatio*.
Th. δέομαι, *oro*.

Δεήσομαι, *rogabo* feu *egebo*,
f. 1. m. à δέομαι, quali à
δέομαι.

Δεῖ, *oportet*, imperson. cum
accus. in sub. δέη. imperf.
ἔδει. f. δεήσει. a. 1. ἔδεησε.
præf. inf. δεῖν. part. δεόν.
Th. δέω, *lego*.

Δεῖγμα, αἶος, τὸ, *exemplum* à
δείκνυμι, *monstro*, f. ζω p.
pass. δεδέγμαι.

Δεῖματιζῶ, *palam traduco*, fut.
ἴσω. perf. δεδειμάτιστα. a. 1.
ἔδειμάτισα. Th. δείκνυμι.

Δείδεικ' pro δέδεικτο, *exoperat*,
plusq. perf. Ion. & Poët.
ectasi primæ syllabæ pro
ἔδεικετο. Sic in perf. inf.

δέδεχθαι pro δεδέχθαι, verbi
δέχομαι, capio. f. δέξομαι. p.
δέξομαι. ζα, κτα.

Δεδέχεται Ion. pro δεδεγ-
μένοι εἶναι, 3. plur. perf.
ind. pass. Sic δειδέχαλο,
εξαπεραντι pro δεδεγμένοι
ἦσαν, Ion. & per ectafin
Poët. verbi δέχομαι.

Δείδια, per ectafin Poët.
pro δῖδια, præt. med. verbi
δείδω, timeo.

Δείδιθι, eodem modo pro
δέδιθι & hoc pro δέδιε, p.
m. imperat. à δέδια, p. m.
verbi δίδω.

Δείδιμεν, timuimus pro δέδια-
μεν, 1. plur. p. m. ejusdem
verbi.

Δείδιξεται, perterrebit, 3. fing.
f. i. m. Poët. à δέδιττομαι,
terra. f. ζομαι. Th. δέιδω.

Δειδίστες, metuentes, perf. part.
m. à δέδια verbi δέιδω.

Δείδοικα Poët. pro δέδοικα,
præt. med. & hoc pro δέδοι-
δα euphoniæ gratia, à
δείδω.

ΔΕΙΔΩ, timeo. f. δέσω. perf.
δέδοικα. p. m. δέδοικα pro
δέδοικα, euphoniæ gratia; at
Ionicè, δέδια & δέδια.
Sæpe tamen δέδοικα & δέδια
præsentis significationem
obtinent. Hinc δέος, eos,
τὸ, metus. ἀδεής, έός, ὁ, ἡ,
metu carens. περιδεής, έός, ὁ,
ἡ, meticulosus.

Δειλιέω, meridior; hinc δειλι-
ήσας, αἶλος, ὁ, cocnuns, a.
I. part. act. à δέελος,

vesper. Th. δέλλη, ης, ἡ,
pomeridianum tempus.

Δειλιός, ε̄, ὁ Poët. pro
δειλιός, vespertinus à δέελος
vesper. Th. δέλλη, ἡ, pomeri-
dianum tempus.

Δεικανάειν, αἶν Poët. pro
δεικνύειν, ostendere. A prisco
δεικω deducitur τὸ δεικάνω;
hinc δεικανάω, imperf. ε̄δει-
κάνειν, ων. αες, ας; & hinc
præfens Poëticum δεικανα-
έσκω, & imperf. Ionic. δει-
κανάεσκον, ες, ε. Th. δεικνυ-
μι, ostendo, vel ut alii vo-
lunt δέχομαι.

Δεικανάομαι, a capio à δέκομαι
quod est Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙΚΗΑΟΝ vel δέικελον, ε,
τὸ, simulacrum, imago.

Δείκνυ per apocopen pro
δεικνυσι, 3. fing. ind. à δει-
κνυμι. Alii volunt esse im-
perf. Ion. pro ε̄δείκνυ, osten-
dedat; vel pro δεικνυθι, osten-
de, præf. imperat.

Δεικνύει, 3. fingul. ind. à
δεικνύω, ostento.

ΔΕΙΚΝΥΜΙ vel δεικνυω, osten-
do, indico, fut. δείξω, p.
δέδειχα aor. I. ε̄δειξα. aor.
I. imperat. δείξον, άτω. a. I.
sub. δείξω, ης, η. a. I. inf.
δείξαι. perf. pass. δέδειμαι.
aor. I. ε̄δειχθην. a. I.
part. δειχθεῖς, ένλος. Hinc
δείμα, αἶλος, τὸ, indicium.
δείξις, εως, ἡ, ostensio. δει-
μαλίξω, ostendo in exemplum,
traduco. δεικνός, ostensivus,
demonstrativus. ἀπόδειξις, εως,
ἡ, demonstratio. ἀπεδεικνός,

ἔ, ὁ, demonstrativus. παρά-
δειγμα, αἴς, τὸ, exemplum.
ὑπέδειμα, αἴτος, τὸ, do. u. men-
tum.

Δεικνύω, of. enidere, præf. inf.
act. δεικνύντες, nom. pl.
præf. part. ἄ δεικνυμι.

Δεῖλ' pro δεῖλα, nom. pl. n.
g. ἄ δεῖλός.

Δειλαία, f. g. ἄ δεῖλαιος, ἄ,
ὁ, timidus ἄ δεῖλός, ἔ, ὁ,
idem.

Δειλαῖος, ἄ, ὁ Dor. & Att. pro
δεῖλαιος, vide δεῖλαία.

Δείλαν Dor. pro κατὰ δέλην,
vesperi. Th. δέλη.

ΔΕΙΛΗ ης, ἡ, pomeridianum
tempus; item crepusculum.

Δειλία, formido, ob ignaviam
refugio f. αἴσω. p. δεδει-
λίακα, a. i. ἐδειλίασα.
a. i. part. δεδελιάσας.
præf. imperat. δελίαςε,
ε, δελίαςέτω, αἴτω. Th. δεῖλός,
i n. us etc.

Δελία, ας, ἡ, timidus,
ab eodem them.

Δελινον, Poët. adverb. fcil.
χρόνον, vespertino tempore.

ΔΕΙΛΟΣ, ἡ, ογ, timidus, igna-
vus, miser, debilis, improbus
q. ἄ δεῖδω, timeo vel qui
δέται λίαν, valde ligatur.
Hinc δελία, ας, ἡ, timiditas.
δελιότης, ἡος, ἡ, idem et δε-
λία, formido.

Δεῖλτερος, ἄ, ὁ, compar. ἄ
δεῖλός, timidus.

Δεῖμα, αἴος & δεμός, ἔ, ὁ,
timor, metus ἄ δεῖδω, timeo.

Δεμαῖω, timeo. f. ανῶ. p.
ἴκα ab eodem them.

Δεμαλέος, ἄ, ὁ, timidus, ter-
ribilis ejusdem them.

Δεῖμας, qui aedificavit, a. i.
part. δεῖμα vel δᾶμεν, Ion.
pro ἐδεῖμα, 3. fing. a. i.
ind. δεῖμασαι & δεμαίμενος,
aor. i. inf. & part. med.
verbi δέμα, struo.

Δεμαῖω, ῶ pro φοβέω. im-
perf. ἐδεμαίτε, terrefaciebat.
Th. δεῖδω.

Δεῖμος, ἄ, ὁ, nomen viri ἄ
δεῖδω.

Δεῖν, præf. inf. ἄ δεῖ, oportet,
quod vide.

ΔΕΙΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεινός,
d. δεινί, acc. δεινά, quidam,
vocabulum est infinitum.
Et δεινά, adverb. pro δεινῶς
vehementer. Th. δεινός, terri-
bilis, quod in plur. n. g.
habet δεινά.

Δεινοβέτας, α, ὁ Dor. pro ης,
qui graviter homines tractat.
Amoris Epithet. ex δεινός,
gravis & τιθημι, impono.

Δεινός, gen. Ion. pro δεινῶ,
dat. pl. Ion. δεινοῖσι ἄ δε-
νός, quod vide.

Δεινολογέειν, graviter conqueri,
ex δεινός & λέγω, dico.

ΔΕΙΝΟΣ, ἡ, ογ, terribilis,
gravis, solers, peritus, vali-
dus, magnus q. ἄ δεός vel
δεῖδω; in comp. δεινότερος,
superl. δεινότατος. Hinc δε-
νότης, ἡος, ἡ, atrocitas, so-
lertia, facultas. δεινίω, ex-
ασπερο, exaggero.

Δεινῶ, terribilis, nom. dual.
δεινῶς, adverb. terribiliter,
mire, accurate ἄ δεινός.

Δειωποί, *graves aspectu*, nom. pl. ex δεινός, *gravis* & ὠπός, ὁ, *facies*. Th. ὄπλομα. *video*.

Δείξαις, *monstrares*, 2. sing. a. i. opt. act. δείξαι, a. i. inf. act. δείξες, ἄνλος, ὁ, a. i. part. à δείκνυμι, *ostendo*. f. δείξω. p. δέδειχα, a. i. ἔδειξα.

Δείξει vel δείξεν, *ostendit* pro ἔδειξε, a. i. Ion. sic δείξης, 2. sing. a. i. sub. ab eodem them.

Δείξω, *eis, ei, ostendam*, f. i. act. à δέκνυμι.

Δειπνεύλης Ion. Aeol. Dor. pro δειπνέντες, *coenantes*, praef. part. nom. pl. verbi δειπνέω. Th. δειπνον, *coenu*.

Δειπνήσω, f. i. act. à δειπνέω, *coeno*. f. ἦσω. praet. δέδειπνηκα. aor. i. ἔδειπνησα. a. i. inf. δειπνήσαι. a. i. part. δειπνήσας. Thema δειπνον, ἄ, τὸ, *coena*.

Δειπνίζεν, *coenam alicui praebere*. praef. inf. Th. δειπνον, *coena*.

Δειπνολόχης, *comessatricis*. gen. sing. f. g. pro δειπνολόχῃ à δειπνολόχος, ἄ, ὁ, ἡ, *proprie qui convivis insidiatur, & accurate illa observat* ex δειπνον, ἄ, τὸ, *caena* & λόχος, ἄ, ὁ, *insidiae*.

ΔΕΙΠΝΟΝ, ἄ, τὸ, *coena, cibi*, παρὰ τὸ δειπνέειν τὸν πόνον, *quia tum homines a labore cessant; hinc δειπνέω coeno*.

Δειπνέειν, acc. sing. part. praef. verbi δειπνέω. Th. δειπνον.

Δείρας, ἄνλος, ὁ, a. i. part. act. à δέρω, *excorio* f. ῶ. a. i. ἔδραρα. Thema δείρας, ἄλος, τὸ *corium*. Sed δείρας, ἄδος, ἡ, *jugum montis* à δέση, ἡς, ἡ, *cervix*.

Δείρειν Ion. pro δέρειν, *excoriare*.

Δειρή, ἡς, ἡ, *cervix, collum*, idem quod δέση, ἡς, ἡ.

Δειριάω, *probris scindo* à δαίρω, *verbero*. Th. δείρας, ἄλος, τὸ *pellis*.

Δείρος, ἄ, ὁ, *collis*. Th. δέση, ἡς, ἡ, *collum*.

ΔΕΪΣΑ vel δέισσα, ἡς, ἡ, *humor; stercus, factor* à δέω, *irriquo*.

Δείσαντε, *territi*, nom. dual. a. i. part. act. à δέισας, ἄνλος, ὁ *verbi δέιδω, quod vide*

Δείσε, *veritas est* Ion. pro ἔδεισε, a. i. ind. act. à δέιδω, *timeo*.

Δείδαι praef. inf. à δέομαι, *precor*. Th. δέω, *ligo*.

Δεισιδαιμονία, ἄς, ἡ, *superstitio*, vide in δεισιδαίμων.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *superstitiosus* ex δέιδω. f. σω. *timeo*. perf. pass. δέδεμαι, σαι. Hinc δέϊσις, εως, ἡ, *metus & δαίμων, ονος, ὁ, numen, demon*; in comparat. δεισιδαιμονέστερος, ἄ, ον, *religiosior*.

ΔΕΚΑ, *de em*, plur. num. quasi δέχα à δέχομαι, *quia omnes numeros capit dena-*

rius. Hinc δεκάς, áδος, ἡ, decas. δέκατος, ε, ó, decimus. δεκατέτω, decimo, decimas excipio. δεκάτω, idem.

Δεκαδύο, ο. γ. ἀκλίον; dicitur etiam δυκαδέκα, δώδεκα ex δέκα, decem & δύο, vel Att. δύω.

Δεκαδώρα, dat. fing. à δεκάδωρος, qui decem palmorum est ex δέκα, decem & δώρα, ε, τό, palmus, donum.

Δεκάζω, munere corrumpo q. à δέκω, accipere facio.

Δεκάκις, decies, adverb. à δέκα, dec. m.

Δεκάμηνος, ε, ó et ἡ, decem mensium ex δέκα, decem & μήν. ηνός, ó, mensis.

Δεκανόμοι, humaniter excipio à δέκομαι, pro δέχομαι.

Δεκαπέντε, quindecim, ο. γ. ἀκλίον ex πέντε, quinque & δέκα, decem.

Δεκάπολις, eos, ἡ, nomen regionis, Gr. decem urbium.

Δεκάται, ὤν, αἱ, decimae à δεκάτη, ης, ἡ, decima. Th. δέκα, dec. m.

Δεκατίσσαρες, ὠν, οἱ, αἱ & δεκατέσσαρα, ὠν, τὰ, quatuordecim à τέσσαρες, quatuor & δέκα.

Δεκατέθειν, decimas dare, vide in δεκάται.

Δέκατος, η, ὠν, decimus, α, um.

Δεκάτω, decimas accipio. fut. ἄσω. præet. δεδεκάτωκα. δεκατάομαι, ἔμαι, decimor. perf. δεδεκάτομαι à δέκα, decem.

Δεκάχιλοι, decem millia Poët. ex δέκα, decem & χίλιοι, mille.

Δεκελή Ionic. pro Δεκέλειαι, ἡ. De qua Stephanus, Δεκέλια, δῆμος τῆς Ἰππεθωουλίδος Φυλῆς, &c.

Δέκομαι Ion. pro δέχομαι, cario. Sic δεκόμεθα pro δέχομεθα.

Δέλο, exceperat, ε. fing. plusq. pro ἐδέλο ab ἐδ. δέλημν, ζο, κλο verbi δέχομαι.

Δελός, ἡ, ἐν, acceptus, α, um. Thema δέχομαι, cario.

Δελεάζω, inesco, f. σω. p. δεδελέακα. a. i. ἐδελέασα. Th. δελεαε, αἶος, τό, esca.

ΔΕΛΕΑΡ, αἶος, τό, esca; hinc δελεάζω, inesco. δελεασμα, αἶος, τό & δελεασμός, ἔ, ó, illicium, illectamentum.

ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ε, τό, laterna, fax.

Δελίδες vel δελίθες, αἱ, vesparum cellue.

ΔΕΛΤΑ, quarta litera Græcorum, Delta; hinc δέλτος, ε, ἡ, pugillares, quia forma literæ Δ plicabantur.

Δέλτοισιν, libellis, dat. pl. Ion. à δέλτος, ε, ἡ, liber. Th. δέλτα.

ΔΕΛΦΑΞ, κος, ó, ἡ, porcellus, à sæcunda δελφύι.

ΔΕΛΦΙΝ seu δελφίς, ἴνος, ó, delphin piscis. in pl. δελφίνες à δελφύι, est enim piscis viviparus.

Δελφός, civis Delphicus.

ΔΕΛΦΥΣ, ὕος, ἡ, vulva, uterus; unde ἀδελφοί, οἱ, uterini, fratres.

Δέλω, inesco q. à δέλω, epulor.

ΔΕΜΑΣ, τὸ, indeclinabile, corpus q. a δέμα, struo vel δέμα, vinculum. Est etiam δέμας, sicut, adverb. similitud.

Δέμαν Ion. pro οἰκοδομεῖν.

ΔΕΜΝΙΟΝ, ἄ, τὸ, stratum, lectus, ubi δέμας νεύει, corpus inclinatur ad quietem. δ'μνια, τὰ, cubilia maritorum.

ΔΕΜΩ, struo, aedifico. a. i. ἐδέμα, inde part. aor. i. δέμας. p. m. δέδομα; inde δομή, ἥς, ἡ, aedificium. δῶμος, ἄ, ὁ, domus. δῶμα, ατος, τὸ, idem. οἰκοδομῶ, aedifico.

ΔΕΝΔΑΔΙΔΕΣ, panes à τένδα, edo.

Δενδίλω, oculos huc illuc verto. f. λῶ ab ἴλλος, ἄ, ὁ, oculus & δινέω, volvo.

Δένδρεα, pl. num. à δένδρεον, ἄ, τὸ, arbor, lignum Poët. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ἡσσα, ἦεν, arboribus abundans. Th. δένδρον, arbor.

Δένδρεον Poët. diminut. à δένδρον, ἄ, τὸ, arbor.

ΔΕΝΔΡΟΝ, ἄ, τὸ & δένδρος, εος, τὸ, arbor; inde δένδρωδης, εος, ὁ, ἡ, arboreus. δένδρηεις, arboribus abundans.

ΔΕΝΝΟΣ, ἄ, ὁ, probrum, contumelia; hinc δέννάζω, maledico.

Δέξαι, suscipe, aor. i. imperat. med. à δέχομαι, quod vide; vel Ion. pro δείξαι, ostendere, a. i. inf. δείκνυμι.

Δέξόμενος, η, ον, a. i. part.

m. δέξαδαι, a. i. inf. m. ejusdem verbi.

Δέξαδε, 2. plur. aor. i. imperat. m. ejusdem verbi.

Δέξαλο, exceperat, 3. sing. a. i. m. Ion. pro ἐδέξαλο à δέχομαι.

Δέξομαι, f. i. m. δέξομαι, a. i. sub. m. ejusd. verbi.

ΔΕΞΙΑ, ἄς, ἡ sc. χεῖρ, dextra manus; potentia q. à δέχομαι, cupio. Hinc

Δεξιολάβος, ἄ, ὁ, sutelles, stipulator παρα τὸ λαβεῖν τὴν τῷ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιός, ἄ, ὁ, dexter; δεξιόομαι, dextram jungo. ἀμφιδέξιος, ἄ, ὁ, ambidexter.

Δεξίοντο pro ἐδεξίσοντο, imperf. m. verbi δεξιόομαι, dextram jungo. Th. δεξιά, dextra.

Δεξιτερός, ἄ, ὄν; hinc δεξιτερον; dat. sing. Ion. f. g. à δεξιά, dextra.

Δείος, εος, τὸ Poët. pro δέος, εος, τὸ, metus à δέω, timeo.

Δέομαι, oro, cum genit. imperf. ἐδέομην, ἐς, ἔετο. a. i. pass. ἐδεήθη. a. i. imperat. δεήτελι & in 2. plur. δεήθητε, orate. praef. part. δέόμενος. Th. δέω.

Δέον, ligabant pro ἔδεον, Ion. 3. plur. imperf. act. à δέω, vincio, f. ἦσα. Est & δέον, praef. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, necessarium est, in plur. δέοντα ab impersonali δέ, oportet.

Δείος, εος & Poët. δείος, τὸ, metus. Th. δέω, timeo.

Δεπάεσσι, *pacalis*. dat. pl.
 Ion. à δέπας, αος, τὸ.
 ΔΕΨΑΣ, αλος & αος τὸ, *paculum*,
 quia πόσει δεήσται, ποτὺ
 irrigatur; hinc δεπάζω, bibo.
 ΔΕΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis*, *co-*
rium. Hinc δέρμα, ατος, τὸ
 idem. δέρω, excorior.
 Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis,
 Hebr. *stimulus*. Hinc Δερβαί-
 ος, ο, ὁ, *Derbensis*.
 ΔΕΡΗ, ης, ἡ & δερή, ἡς, ἡ,
cervix, *collum*; hinc δέρα,
 ας, ἡ, *jugum montis*.
 Δέρθεον, ο, τὸ, *rostrum avis*,
 tanquam instrumentum ex-
 coriandi.
 Δερκιάωνται, Poët. pro δερκί-
 ῶνται à δερκιάομαι. Th. δερ-
 κω, *video*.
 Δερκομενάων Aeolic. pro δερκο-
 μένων, gen. plur. f. g. à
 δερκομένη, quod à δέρω seu
 δερκομαι, *video*.
 Δερκομένοιοι, i tuentis gen. Ionic.
 part. præf. δερκομενω, nom. &
 acc. dual. ejusdem verbi.
 ΔΕΡΚΩ, *video*, *aspicio*. f.
 ζω p. χα. f. 2. δερκῶ. a.
 2. εδρακον a. 2. inf. δρακείν.
 p. m. δέρκοκα pro δέδρακα.
 Hinc comp. ἀδερκής, ὁ, ἡ,
 non vid. ης, *obscurus*. ὄξυδεγ-
 κής, εὐς, ὁ, ἡ, *acutum cer-*
u ut lynx.
 Δέρμα, αλος, αλι, τὸ, *cutis* à
 δέρω, excorior, Th. δέρας,
 αλος, τὸ, *pellis*.
 Δερμάτινος, η, ον, *coriaceus* à
 δέρμα, quod vide.
 Δερμύλλω, excorior, *detego* à
 δέρμα, αλος, τὸ, quod vide.

Δέρβης, εως, ἡ, *pellis*, *cilicium*,
vestimentum densum à δέρας,
 αλος τὸ, *corium*.
 Δερχθεῖς, εἶλος, ὁ, *obtusus aor.*
 1. part. pass. ab ἐδέρχθην
 verbi δέρω, *video*.
 Δέρω, excorior; item *verbero*,
caedo. f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ.
 p. δέδρακα. a. 1. εδαρα. a.
 2. εδαραν. perf. pass. δέδαρ-
 μα. a. 2. pass. εδάρα. f. 2.
 pass. δαρήτομα. Thema δέ-
 ρας, αλος, τὸ, *pellis*.
 ΔΕΨΙΟΣ, ο, ὁ, *mensis Iunius*
 apud Macedones.
 Δεσμεύω, *ligo*. f. εὔσω. p.
 δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα
 à δεσμός, ο, ὁ, *vinculum*. Th.
 δέω, *ligo*.
 Δεσμέω, *vincio*, *ligo*. f. ἦσω.
 p. δεδέσμηκα. imperf. pass.
 ἐδεσμέμην, ἔμην. ες, ε. εετο,
 εἶτο ab eodem them.
 Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th.
 δέω, *ligo*.
 Δέσμιος, ο, ὁ, *vinculus* ab
 eodem them.
 Δεσμός, ο, ὁ, *vinculum* ejus-
 dem them.
 Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ pro δεσ-
 μοφύλαξ, *commentariensis*,
vincitorum custos à φυλάσσω,
custodio & δέσμιος *vinculus*.
 Th. δέω, *ligo*.
 Δεσμητήριον, ο, τὸ, *carcer*.
 δεσμητής, ο, ὁ à δεσμός,
in carcerem conjicio. f. ὥσω.
 perf. pass. δεδέσμησμαι. Th.
 δέω, *ligo*.
 ΔΕΣΠΟΖΩ, f. ὥσω, *dominor*
 à δέω & πῆς, *ligat q. pedes*.

Hinc. δεσπότης, ε, ό, dominus.
 δεσπότης, ιδος, ή & δεσποινα,
 ης, ή, domina.
 Δεσποινα, ης, ή à δεσπέζω,
 dominor.
 Δεσποσύνη, ης, ή Ion. & Poët.
 pro δεσποσία, ας, ή, domi-
 natus, imperium. Th. δεσπέζω,
 dominor.
 Δεσπότης, ε, ό, dominus. in
 dat. δεσπότη, voc. ώ δεσπότη
 ab eodem them.
 Δέτα, ας, ά Dor. pro δέτη,
 fistula & per metalepsin
 pro Lyda.
 Δεταί, faces in fasciculum col-
 ligatas à δετός, ligatus. Th.
 δέω, ligo.
 Δεΐε pro έδευε, 3. sing. im-
 perf. ut & δεύεσκον pro
 έδευον, imperf. à δέω, irrigo.
 Δεήσομαι, indigebo, f. I.
 Poët. pro δέησομαι à δέω-
 μαι, epenthesi Aeol. pro
 δέομαι. Th. δέω.
 ΔΕΥΚΟΣ, εος, τó, dulcedo
 apud Aetolos.
 Δευοίατο indigerent, praef.
 opt. pro δευοίω Ion. ab
 eodem them.
 Δευόμεναι, madentes, praef.
 part. f. g. à δέομαι, madefio.
 Th. δέω, f. σω. rigo.
 Δευόμενος, η, ου, indigens
 Poët. pro δέομενος, η, ου,
 praef. part. à δέομαι, egeo.
 Thema δέ, oportet, vide
 in δέω.
 Δευόνω, rigabantur, 3. plur.
 imperf. Ion. verbi δέομαι
 vel δέω, rigo.
 Δεύση, 3. sing. a. i. sub.

act. à δέω, rigo. f. δέωσω.
 Δεΰρ pro δεΰρο, huc.
 ΔΕΥΡΟ & Atticè δευρή, age
 huc, hunc in locum, adesdum.
 δεΰτε, adeste, venite, adverb.
 Δεΰτατος, ε, ό, ultimus, pos-
 tremus à δεΰτερος, ε, ό,
 secundus.
 Δεΰτε, vide in δεΰρο.
 Δεΰτερα pro δεΰτερον vel
 δεΰτερος, secundò.
 Δεΰτεραίος, αία, αίων, secun-
 darius, secunda die aliquid
 faciens ab eodem them.
 Δεΰτερεία, ων, τὰ, secundae
 partes.
 Δεΰτερολογία, ας, ή, secunda
 actio ex δεΰτερος &
 λέγω, dico. p. m. λέλογα.
 Δεΰτερόπρωτος, ε, à secundo
 primus, ex δεΰτερος & πρῶ-
 τος, primus.
 ΔΕΥΤΕΡΟΣ, α, ου, secundus,
 a, um. δεΰτερον, adverb.
 secundò. έκ δεΰτερος, secunda
 vice à δυο q. δυότερος. Hinc
 δεΰτερώ, secundò facio, itero.
 δεΰτερωσις, εως, ή, secundus
 actus aut ordo.
 ΔΕΥΩ, rigo. f. δέωσω. p.
 δέδευκα. a. i. έδευσα. a. i.
 sub. δέωσω, ης, η.
 ΔΕΦΩ, excorior. f. ψω. p.
 δέδεφα.
 Δέχαλαγ pro δεδέχαλαγ Ion.
 perf. pass. 3. plur. quod pro
 δεδεχημενοι είσι à δέχομαι,
 capio.
 Δέχεσθε; 2. plur. praef. im-
 perat. à δέχομαι, η, εταγ.
 Δέχθαι, suscepisse perf. inf.
 Ionic. & Poët. pro δεδέχθαι.

δέχθεις, aor. I. part. pass. ab eodem them.

Δέχμενος per syncop. pro δέχόμενος, præf. part. scribitur & δέγμενος ab eodem verbo.

Δέχνημαι, idem quod δέχομαι.

ΔΕΧΟΜΑΙ, capio, suscipio, probō, lubens admitto, sustineo, exspecto. f. δέξομαι. p. δεδεξμαι, ξαι, κται. a. I. m. ἐδέξαμην, ω, αλο, a I. imperat. m. δέξαι. aor. I. sub. m. δέξομαι, η, ηται & in plur. δέξώμεθα, ηδε, ωται. a. I. m. inf. δέξασθαι. a. I. part. m. δέξάμενος, η, ον. præf. med. δέδοχα. Hinc δέκλος, ε, ό, acceptus, gratus. δέκλιμος, ε, ό, carax. ἀναδέχομαι, suscipio. ἀναδοχή, ης, η, receptio. διαδοχή, ης, η, successio. διάδεχος, ε, ό, successor. συνεδέχομαι, una excipio seu recipio. συνεδοχή, ης, η, comprehensio. προσδέχομαι, admitto. πανδέκται, ων, αί libri omnia continentes. δωροδοκῶ, ἦσω, munera capio. δωροδοκος, ε, ό, η, qui munera capit. πανδοχεῖον, ε, τό, publicum div. sorium.

Δέψαι, ης, η, pellis Suidæ à δέψω, excorio, emollio.

Δεψέω, subigo et mollio, coriariorum more.

ΔΕΩ, ligo, vincio; necesse habeo. f. δήσω & δέσω. aor. I. ἔδησα. aor. I. imperat. δήσον, άτω & in plur. δήσατε, ligate. aor. I. sub. δήσω, ης, η. aor. I. part.

δήσας, ανλος. ό. perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, vincitus. aor. I. pass. ἐδέθην, ης, η, aor. I. inf. pass. δεθήναι. fut. I. pass. δεθήσομαι. Hinc δεῖ, oportet, imperfon. δεσμός, ε, ό, vinculum. συνδέω, colligo. σύνδεσμος, ε, ό, colligatio, vinculum. ὑπεδέω, subligo. ὑπόδημα, αλος, τό, calceamentum, solea. δέον, οντος, τό, decens, quod fieri oportet. δέομαι, opus habeo, indigeo; item rogo, precor. ἐνδεής, έος, ό, η, indigus.

ΔΗ, sane, profectò, q. à δαίω, scio. Pro eodem dicitur & δήπε & δήπεθεν, in carmine vero δή ξα. In carmine modo postponitur, modo praeponitur; at in soluta oratione postponitur tantum. Sæpe etiam est expletiva particula: ut in ὅς δή, ὃ δή, &c. & sæpe δή pro δέ.

Δηγῶω, impleo, Hesych.

Δήετε, invenietis, 2. plur. ind. verbi δήω, invenio.

Δήθ' pro δηθα, diu, adverb. à δην, idem.

Δηθαγῶος, ε, ό, qui diu loquitur ex δηθα, diu & αγωρεῶω, loquor.

Δήθεν, videlicet, adv. à δή, sane.

Δηθύνω, tardo, moror. præf. part. δηθύνων, ονλος, ό & in acc. δηθύνοντα à δηθα, quod à δην, diu.

Δηϊάω, comburo ut & δηϊζώ
 & δηϊώ, à δαίω, uro.
 Δηϊκόωνια, acc. sing. à Δηϊκό-
 ων, Deicoon, nom. propr.
 Δηϊός, ♂ Ion. pro δαίος, ♂,
 ὁ, hostis, bellicosus, ardens.
 gen. Ion. δηϊοιο pro ♂. dat.
 pl. Ion. δηϊοισι à δαίω, uro.
 Δηϊοτής, ἦλος, ἦ, pugna à δη-
 ἴος, hostilis, hoc à δαίω, uro.
 Δηϊώ & per syncop. δηώ,
 vastō, uro à δαίω, idem.
 Δηϊπύλω, dat. sing. à Δηϊπυ-
 λος, ♂, ὁ, Deipylus, nom.
 propr.
 Δηϊπυρος, ♂, ὁ, Deipyrus, nom.
 propr. viri.
 Δηϊών, gen. plur. à δηϊός, ♂,
 ὁ, hostilis. Th. δαίω, uro.
 ΔΗΚΟΚΤΑ, fc. ὑδάσια, decocta
 scil. aqua.
 Δηκώ, inufit. mordeo q. ἐδήκω
 ab ἐδω.
 Δηκωσις male legitur pro
 δοκωσις, contignatio à δοκώ,
 contigno.
 Δηλαδῆ, videlicet q. à δηλα δῆ,
 manifesta certe. Th. δῆ, certe.
 Δηλεύμενος Doricè pro δηλέ-
 μενος, præf. part. pass. à
 δηλέω, laedo.
 ΔΗΛΕΩ, laedo, corrumpo;
 decipio. f. ἦσω. p. δεδήληκα.
 Hinc. δήλημα, τὸ, nocumēt-
 um. δηλήτης, ♂, τὸ, noci-
 vum, fc. pharmacum.
 Δηλήμων, ονος, ὁ, ἦ, nocivus,
 à δηλέω, laedo. δηλήσις laesio.
 δηλήτης, noxius.
 Δηλομαι, volo Doricè. δηλή,
 ἦς, ἦ, voluntas q. à θελω.

Δηλονότι, nimirum, adv. q. à
 δηλον ὅτι, Φανερόν ἐστι.
 ΔΗΛΟΣ, ♂, ὁ, manifestus,
 notus, perspicuus. Hinc δηλώ,
 f. ὠσω, manifesto, declaro.
 δήλωσις, manifestatio. ἀδηλος,
 ♂, ὁ, ἦ, occultus, obscurus.
 Est & Δῆλος, nomen Insulæ,
 Delus.
 Δηλώ, declaro. imperf. ἐδήλο-
 ν, εν. oss. ♂ς. σε, ♂. f. ὠσω.
 p. δεδήλωκα. a. i. pass.
 ἐδηλώθην. Th. δήλος.
 Δημαγωγέω, populum duco quò
 volo. fut. ἦσω; hinc δημαγω-
 γός, populi ductor ex δήμος,
 populus & ἄγω, duco.
 Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Gr.
 popularis.
 Δημηγορέω, orationem ad popu-
 lum habeo. imperf. ἐδημηγό-
 ρεον, εν. f. ἦσω. p. δεδημη-
 γόρηκα à δημηγόρος, ♂, ὁ,
 orator, quod ex δήμος, populus
 & ἄγορέω, idem quod ἄγορεύω,
 concionor, quod ab ἄγορά,
 ᾶς, ἦ, forum.
 Δημηγορικός, ἦ, ὄν, orationem
 habens à δημηγορέω, quod
 vide.
 Δημήτης, ερος, ἦ, Ceres, dea
 frugum q. d. γημήτης à
 γῆ, terra & μήτης, mater;
 vel per syncop. quasi δημο-
 μήτης, altrix populorum vel
 à δῆω, quaero.
 Δημήτριος, ♂, ὁ, nomen viri,
 Gr. Cerealis à Δημήτης, Ceres.
 Δημιος, ♂, ὁ, publicus; hinc
 δήμια, adverb. publice. Th.
 δήμιος, ♂, ὁ, populus.

Δημιουργός, ἄ, ὁ, conditor, qui
δήμιον ἐργάζεται, publicum
operatur ab ἐργον, opus.

Δημοβόρος, ἄ, ὁ, qui bona po-
puli devorat ex δήμος, po-
pulus & βορά, ἄς, ἡ, publi-
lum.

Δημογέροντες, senatotes, nom.
pl. à δημογέρων, ὄντος, ὁ ex
δήμος, ἄ, ὁ, populus & γέ-
ρων, ὄντος, ὁ, senex.

Δημοκλείς, Democles, nom.
propr.

Δημοκρατία, ἄς, ἡ, popularis
status ex δήμος, ἄ, ὁ, popu-
lus & κρατέω, regno à κρα-
τος, εὐς, τὸ, robur, potentia.

Δημοκρίτης, ἄ, ὁ, Democritus,
Philosophus.

Δημόνιος, ἄ, ὁ, Demonicus, voc.
ὦ Δημόνικε, nom. propr.

ΔΗΜΟΣ, ἄ, ὁ, populus, plebs.
δημόθεν, abverb. ex plebe.
δημόσιος, ἄ, ὁ, publicum. δήμι-
ος, ἄ, ὁ, ἡ, idem. ἀποδημιός,
ἄ, ὁ, peregre agens. ἀποδημία,
absentia. ἀποδημιέω, absum
domo seu patria.

Δημός, ἄ, ὁ, pinguedo, fortè
quod uri & accendi possit
à δαίω, uro; vel sub them.
δήμος.

Δημοθένης, Demosthenes, ora-
tor; hinc Δημοθενικός, ἡ, ὄν.

Δημόσιος, α, ὄν, publicus, a, um.
Hinc δημοσία, adv. publice.

Δημοτικός, ἡ, ὄν, popularis à
δήμος, ὁ, plebs.

Δημοφάγος, ἄ, ὁ, plebivorus
à δήμος, ἄ, ὁ, plebs & φάγω,
comedo.

Δημώδης, εὐς, ὁ, ἡ, popularis,
in acc. pl. n. g. δημώδη
à δήμος, ἄ, ὁ, populus.

ΔΗΝ & δηθά, adv. diu; hinc
δηναίος, ἄ, ὁ, diuturnus. δη-
ρὸς, ἄ, ὁ, idem.

ΔΗΝΑΡΙΟΝ, ἄ, τὸ, denarius
Rom.

Δήνε pro δήνεα, consilia. nom.
pl. à δήνος, εὐς, τὸ, consilium.

ΔΗΝΟΣ, εὐς, τὸ, consilium,
ars, vaframentum.

Δήξω, mordebo, f. i. verbi
δάκνω q. à δήνω; unde f.
2. δακῶ. a. 2. ἐδάκων.

Δήεν, comburebant, 3. plur.
imperf. δήεν, vastare, præf.
inf. verbi δήω pro δήϊω à
δήϊς, pugna, quod à δαίω,
uro.

Δῆπερ, saltem, adv. ex δῆ
sane; Sic δήπερ, δήπερθεν, ni-
mirum, certe ex πῆ, ubi.
Th. ὅς & δῆ, sane. Sic
δήποτε, cumque.

Δηριώτην, contendebant, 3.
dual. a. i. pass. Ion. à δη-
ρίω, idem quod δηρίωσ,
pugno. Th. δήρις, pugna.

ΔΗΡΙΣ, εὐς, ἡ, contentio, rixa,
pugna. in acc. δήρις; hinc
δηρίωσ, pugno.

Δηρισάντων, certantibus, gen.
& dat. dual. a. i. part. act.
à δηρίσας, ἄντος, ὁ, à δηρίζω,
idem quod δηρίωσ, pugno.
Th. δήρις, εὐς, ἡ, contentio.

Δηρίω feu δηρίωμα, f. ἴσωμα,
contendo, certo. Th. δήρις,
εὐς, ἡ.

Δηρόν, adverbialiter pro δῆ,

διῆν, ἡμέρας, ἕ, ὁ, *diuturnus*
à διῆν.

Δῆσαν pro ἐδήσαν, 3. plur.
a. 1. act. à δέω, *ligo*; hinc
δήσαντες, 1. plur. a. 1. part.
δήσατέ, *ligate*, 2. plur. a.
1. imperat. act. à δήσον,
άτω. δήσαθαι, a. 1. inf.
med.

Δησάσκελο, *alligabat*, imperf.
verbi. Poët. δασάσκομαι;
vel potius pro ἐδήσαλο, a.
1. med. à δέω, *ligo*.

Δῆσε pro ἐδήσε, Ion. a. 1.
δήση, ἡς & in 2. plur. δή-
σητε, a. 1. sub. act. à δήσω
verbi δέω, *ligo*.

Δῆτα, igitur adv. à δή, *sane*.

Δήλος, *postremus*, Hefych. à
δέυατος ex δέω, *relinquo*.

ΔῆΩ, *invenio*, quod tamen
crebrius futuri habet signi-
ficationem.

Δῆώ, ὄος, ἕς, ἡ Poët. pro
Δημήτης, ἡ, *Ceres*.

Δῆωσεν, *interfecturus*, f. 1.
inf. act. à δῆώω pro δηιώω
à δήης, *pugna*, quod à δαίω,
uro.

Δι pro Δία, *Iovem*, acc.
sing. à Ζεὺς, *dios*, διί. vocat.
ὦ Ζεῦ, *Iupiter*.

ΔΙΑ, *præposit.* cum genit.
per, inter, ex; cum acc.
propter. In compositione
plurimum notat separatio-
nem, vel intendit signifi-
cationem.

Δία, *divina* a *dios*, ε, ὁ pro
διος, *per contractionem*,
Iovialis, præstantissimus. Th.
Ζεὺς, *Iupiter*.

Διαβαίω, *transseo*. f. βήσομαι.
p. βέθηκα, a. 2. διέβην, a.
2. inf. βήνω. part. a. 2.
βας, άντος. Thema βαίω, *eo*.

Διαβαίω, *trajicio*; item ca-
lumniosus, *defero*. f. βαλώ. p.
βέβηκα. a. 2. διέβαλον. a.
1. pass. ἐβλήθην, p. m. βέ-
βωλα.

Διαβάς, *emensus*, a. 2. part.
act. à διαβαίω, *transseo*. f.
βήσομαι. a. 2. ἐβην. Th.
βαίω. *eo*.

Διαβατάσασα, aor. 1. inf. act.
à διαβατάσσω, idem quod
th. βατάσσω, *porto*. fut. σω.
p. βεβήτακα. aor. a. ἐβάτα-
δον.

Διαβατήριος Ζεὺς, *qui felicem*
transitum dat illis, quibus
favet, quod à διαβαίω,
transseo.

Διαβάτος, ἡ, ὄν, de loco di-
citur qui transiri potest,
ejusd. verbi.

Διαβεβαίωμα, ἔμα, *assevero*.
f. ὠσομαι. p. διαβεβεβαίωμα
ex δια, *per intensiv.* &
βεβαίω, ὦ, *stabilio*. Th.
βεβαιος, ε, ὁ, *stabilis*.

Διαβῆ, *transierit*, 3. sing. a.
2. sub. act. διαβῶ, ἡς, ἡ,
ex δια & βαίω, *eo*.

Διάβημα, αἶος, τὸ *transitus*,
gressus à διαβαίω, *transio*.

Διαβιάζω, *trajicere*, quod à
βιάζω. Th. βαίω, *eo*.

Διαβλέπω, *despicio*. f. ψω. p.
διαβέβλεφα, ex δια & βλέ-
πω, *video*.

Διαβολή, ἡς, ἡ, *calumnia*, ἐκ-

tractatio, vide in διαβάλλω, traduco. p. m. διαβέβολα.

Διαβολή, dat. sing. Ion. à διαβλία, as, ή, calumnia à διαβάλλω, quod vide.

Διάβολος, s, ό, calumniator, diabolus, Satan ab eodem them.

Διαβυνέεδαγ, εἶδαγ, trajicere; alii leg. διαβύνεδαγ.

Διαβῶν, in διαβῆ.

Διαβγέλλω, annuntio. f. ελῶ. p. διήγγελκα. a. 1. διήγσειλα, ex διᾱ est & ἀγγέλλω, nuntio.

Διάγε Dor. pro διήγε, degit, a. 2. ind. διήγον, es, ε verbi διάγω, dego. Th. άγω. duco.

Διάγε, tamen, propter ex διᾱ, per & γε.

Διαγενομενος, a. 2. part. m. à διαγινομαι, quod vide.

Διαγινομαι, intersum, absolvor. f. διαγενήσομαι. perf. διατεγένημαι. a. 2. m. διεγενομένη. a. 2. part. διαγενομένος ex διᾱ & γίνομαι, sum.

Διαγινώσκω, pernosco, plane cognosco, f. διαλνώσομαι. p. διένωκα. a. 2. διένων. perf. pass. διένωσμαι, ex διᾱ & γινώσκω, cognosco.

Διαλνώριζω, divulgo. f. ίσω. p. διελνώρικα. aor. 1. διελνώρισα à γνωρίζω, quod à γινώσκω, cognosco.

Διάλνωσις, eus, ή, cognitio, plenior dijudicatio à διαγινώσκω, quod vide.

Διαλνώσομαι, fut. 1. m. ἰὰ διαγινώσκω, quod vide.

Διαγογιγύζω, obmurmuro. imperf. διεγογιγύζον. f. ύσω. p. διαγεγούγυκα. a. 1. διεγογιγύσα.

Thema γογιγύζω, murmuro.

Διαγράφωμεν, 1. plur. f. 1. act. à διαγράφω, describo. Th. γράφω, scribo.

Διαρηγορέω, ω̄, evigilo. f. ήσω. p. διερηγέρηκα. a. 1. διερηγορησα. Th. έρηγορέω, vigilo.

Διγω, dego. f. διάζω. p. διήχα. a. 2. διήγον Att. διήγαγον, ex διᾱ & άγω, ago.

Διαδάσασαται. a. 1. inf. m. vide in δάσασίλο.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, accipio per alium, quod vide.

Διαδεξιός, ό, dexter, faustus. Th. δεξιά.

Διαδέσκω, perspicio, a. 2. έδρακον. Th. δέσκω, quod vide.

Διαδέχομαι, accipio per alium, q. per manus traditum. f. ζομαι. p. διαδέδεμαι. a. 1. m. διεδεξάμην, ω, αλο. a. 1. part. m. διαδεξάμενος. Thema δέχομαι, capio.

Διάδημα, αλος, τὸ, diadema, corona à διαδέω, revincio. Th. δέω, ligo.

Διαδίδωμι, traizo per manus. f. διαδώσω & διαδιδώσω, quod in 3. plur. διαδιδώσασι q. à διαδίδω. perf. διαδέδωκα. a. 2. διέδων. a. 2. imperat. διάδος, όλω, distribue. imperf. pass. διεδόμην, σο, το. Thema δίδωμι, do.

Διάδος, distribue, a. 2. imperat. à διέδων, aor. 2. verbi διαδίδωμι, quod vide.

- Διάδοχος, ἄ, ὁ, ἡ, successor
à p. m. διαδέδοχα, verbi
διαδέχομαι, quod vide. δια-
δοχή, ἡς, ἡ, successio.
- Διαδράναι, 3. sing. a. 2. opt.
à διαδέρνω, vide in δέρνω.
a. 2. ἐδρακον.
- Διαδραμεῖσα, a. 2. part. f. g.
à διατρέχω, percurro. Th.
τρέχω. f. δρέξω. a. 2. ἐδρα-
μον. p. m. δεδρομα.
- Διαδράναι, aufugisse, aor. 2.
inf. à διέρων, ας, aor. 2.
ind. ab inufit. verbo διά-
δρημι, pro quo διαδιδράσκω.
a. 2. part. διαδράς. aor. 2.
inf. διαδράναι. aor. 2. opt.
διαδράνιν. Thema δράω, fugio.
- Διαδράσα, aor. 2. part. f. g.
à διαδράς, a. 2. m. g. vide
διαδράναι.
- Διαδρήσεται Ion. pro διαδρά-
σεται, diffugiat, 3. sing.
aor. 1. sub. m. vide in
διαδράναι.
- Διαδύς, ὑντος, ὁ, subiens, a. 2.
part. verbi δύω, subeo. a. 2.
ἐδυν.
- Διαείμενος, trajectus pro διε-
μένος, perf. part. pass. ex
διά & ἵημι, mitto. perf.
εἶμαι. Th. εἶω, mitto.
- Διαείσομαι, f. 1. m. verbi
διαείδω feu διείδω, perspicio,
cognosco. Th. εἶδω, scio.
- ΔΙΑΖΟΜΑΙ, stamini addo,
quod deest q. ex διά &
ἔζω, colloco.
- Διαζώννυμι, praecingo, succingo
cum acc. f. διαζώσω. p. δι-
έζωκα. a. 1. διέζωσα. perf.
pass. διέζωσμαι. a. 1. m.
- διέζωσάμην, ω, αἶο. Th.
ζώννυω vel ζώννυμι, cingo.
- Διαίησει Poët. pro διήσει, 3.
sing. f. 1. verbi διαίημι
pro διήμι, transmitto. Th.
ἵημι, mitto.
- Διείησι, perstat, 3. sing. ind.
ex διήμι. Th. αἶω vel
αἶημι. fio.
- Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio,
acc. διάθεισιν. Th. διατίθημι,
dispono.
- Διαδέτης, ἄ, ὁ, dispositio,
dispensator ab eodem them.
- Διαθήκη, ης, ἡ, foedus, testa-
mentum à διατίθημι, dispono.
Thema τίθημι, pono.
- Διαθῆς, 2. sing. a. 2. sub.
act. διαθήσεται, 3. sing. f.
1. med. διαθησόμεθα, 1. plur.
à διατίθημι, dispono. διαθῶμεν,
1. plur. a. 2. sub.
- Διαδρέψαι, a. 1. inf. act.
à διατρέφω, vide διατροφή.
- Διαδρεύπτεσθαι, gestibus ad
cantandum se praeparare. Th.
δρῦπτω, frango.
- ΔΙΑΙΝΩ, humecto, madefacio.
f. ανῶ. Hinc διεγός, ἄ, ὁ,
humidus, madidus. ἀδιάνλον,
ἄ, τὸ, herba perpetuo virens.
- Διαίρειν, εἶν, dirimere; & δια-
ρεῖν, dividere, differere.
- Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, dis-
crimen à διαίρεω. Th. αἶρεω,
capio.
- Διαίρεῖν, dividens, praef. part.
n. g. à διαίρεω, divido. f.
ἴσω. p. διήρηκα. aor. 2.
διείλον. praef. part. διαίρεων,
ων. εἶσαι, ἴσαι. εἶον, εἶν ejus-
dem them.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, *vivendi institutum, mos; genus vitae, habitatio, arbitrium.*

Διαίωμένη, *præf. part. f. g. à διαίωμαι, ὤμαι, vitam dego.* Th. διαίω, ης, ἡ, *vivendi mos.*

Διαίωνει Att. pro διαίωνισει, 3. sing. f. i. act. à διαίωνω, idem quod αἰωνίζω, *perpetuo duro, perennes.* Thema αἰών, ὄνος, ὄ, *ævum.*

Διακαθαρίζω, *f. i. Att. vide in καθαρίζω.*

Διακαθαρίζω, *perpurgo. f. i. & Att. καθαρίζω, εἰς, εἶ. perf. διακαθαρίκα. a. i. καθαρίσα. Th. καθαίρω, purgo.*

Διακαρτερεῖν, *perdurare, vide in καρτερέω.*

Διακατελέγχωμαι, *magis ac magis redarguo. imperf. διακατελέγχωμαι, ε, ετο. f. διακατελέγχομαι. perf. pass. διακατήλεμα ex δια, κατά & ἐλέγω, arguo.*

Διάκειμαι, *constitutus sum. præf. part. διακέμενος. præf. inf. διακείδαι ex δια & κείμαι, jaceo.*

Διάκεισο, *præf. imperat. à διακείμαι. Th. κείμαι, jaceo.*

Διακέρσαι, *discindere, intersecare Aeolic. pro διακείσαι, a. i. inf. act. ex δια & κείρω, tondeo, scindo. fut. κερῶ Aeol. κερσω, inde aor. i. ἐκέρσα.*

Διακλάσσαι, *qui infregit, aor. i. part. gem. σσ. verbi*

διακλάω. Th. κλάω, ἄσω, *frungo.*

Διακολυμβάνων, *gen. pl. part. præf. à διακολυμβάω, transnato. Th. κολυμβάω, nato.*

Διακομίζω, *f. i. σω, transveho, perfero ex δια & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.*

Διακονέω, ὦ, *valde festino, ministro, famulor. cum dat. imperf. δηκόνεον, εν. perf. δηκόνηκα. aor. i. δηκόνησα. præf. pass. διακονέομαι, alii mihi inserviunt. perf. δηκόνημαι. a. i. pass. δηκονήθη; hinc διακονηθεῖσα, a. i. part. pass. f. g. ex δια & κονέω, festino.*

Διακονηθεῖσα, *a. i. part. pass. f. g. vide in διακονέω.*

Διακονία, ας, ἡ, *ministerium, officium ab eod. them.*

Διάκονος, ος, ὁ, *minister. comparat. διακονέτερος, expeditior ejusdem them.*

Διάκορος, ὁ, ἡ, *satiatus, repletus. Th. κερῶ, satio.*

Διακόσιοι, αι, α, *ducenti, αε, a ex dis, bis & ἐκάτον, centum.*

Διακοσμηθεῖμεν *per sync. pro διακοσμηθήμεν, a. i. opt. pass. i. plur. à διακοσμεω, distribuo, ordino, dispono à κόσμος, ος, ὁ, ordo.*

Διακόσομαι, *plene audio. f. i. m. διακέσομαι. a. i. med. διηκασάμην, ω, αλο. Th. ἀκέω audio.*

Διακρανῆν, *aperire, quasi caput aperire. à διακρανώ, aperi-*

- f. ὄσω per sync. pro κεραι-
 νόω. Th. κέρηνον, caput.
 Διακριδόν, adverb. discrete,
 eximie à διακρίνω, discerno.
 Th. κρίνω, iudico.
 Διακριθεῖτε Poët. sync. pro
 διακριθείητε, 2. plur. a. i.
 opt. pass. ejusdem them.
 Διακριθήμεναι Dor. pro δια-
 κριθῆναι, a. i. inf. pass. ab
 eod. them.
 Διακριθήτε, 2. plur. aor. i.
 sub. pass. verbi διακρίνω,
 discerno. f. γῶ. p. κερικα.
 perf. pass. κέκριμαι. aor. i.
 pass. διεκρίθην. hinc aor. i.
 sub. pass. διακριθῶ, ἦς, ἦ.
 Th. κρίνω.
 Διακρινεῖ pro εἶ, Ion. disso-
 lut. 3. sing. f. i. verbi
 διακρίνω, discerno; perficio
 ab eodem them.
 Διακριθέντες, discreti Poët.
 pro διακριθέντες, a. i. part.
 pass. à διακρίνω.
 Διακρίνω, discerno, perficio,
 dirimo. imperf. διέκρινον. f.
 γῶ, p. διακέκρικα. aor. i.
 διεκρίνα. præf. pass. διακρι-
 νομαι, ambigo, dubito. δια-
 κρινώμεθα, i. plur. præf.
 sub. pass. Thema κρίνω,
 iudico. imperf. διεκρινόμην,
 ε, ετο. perf. διακέκριμαι. a.
 i. pass. διεκρίθην. aor. i.
 part. διακριθείς.
 Διάκρισις, eως, ἡ, discretio,
 dii dicatio; certamen à δια-
 κρίνω.
 Διάκριτος, ε, ο, ἡ, discretus,
 eximius ab eodem them.
 Διακρῆσσοντα, 3. plur. fut. i.
- med. à διακρέω, miso.
 Thema κρέω, fut. σω. idem.
 Διακρορία, ας, ἡ, functio perfe-
 rend. mandata. acc. Ion.
 διακρορίην à διακρίω, nuntius.
 Thema διάγω, traduco.
 Διάκροτος, ε, ο, nuntius ab
 eodem them.
 Διακύπτω, per locum vel
 fenestram perspicio. Thema
 κύπτω, incurvo me ad vi-
 dendum.
 Διακώλυω, obnixè prohibeo,
 imperf. διεκώλυον. fut. ὄσω.
 perf. διακεκόλυκα. a. i.
 διεκώλυσα. Thema κώλυω,
 impedio.
 Διαλασχεάνειν, dividere, partiri.
 Thema λασχάω, fortior.
 Διαλακκίξεν, calcitrando repe-
 lere, vide in λακκίζω.
 Διαλαλέω, divulgo. imperf.
 διελάλεον, εν. f. ἦσω. p. δια-
 λελάληκα. imperf. pass. δι-
 ελαλέομην, ἔμην. ἐσ. ἔ. ἐάτο,
 εἶτο ex διαὶ & λαλέω, loquor.
 Διαλαμβάνειν, dividere, distin-
 guere, differere de re aliqua,
 comprehendere, tractare. The-
 ma λαμβάω, capio.
 Διαλαχῆν, aor. 2. inf. δια-
 λαχον. aor. 2. part. à δια-
 λαχάω, fortitò divido ex
 διαὶ & λαχάω, fortior. f.
 λήξμεν. fut. 2. λαχῶ. aor.
 2. ἐλαχον.
 Διαλέγομαι, dissero, colloquor
 cum dat. imperf. διελεγόμην
 ε, ετο. perf. διαλέλεμαι. a.
 i. διελέχθην ex διαὶ & λέγω
 dico.

Διαλεκτικός, ἢ, ὄν, *Dialecticus*
 à διαλέγομαι, colloquor. Th.
 λέγω, dico.

Διάλεκτος, ♂, ἢ, *modus loquen-*
di peculiaris, idioma linguae;
lingua ab eodem them.

Διαλελαμμένος Ion. pro δια-
 λελημμένος, *distinctus; captus,*
comprehensus. perf. part.
 pass. ex δια & λαμβάνω,
 capio.

Διαλεχθῆναι, a. i. inf. pass. à
 διαλέγομαι, colloquor. διελέχ-
 θησαν, 3. plur. a. i. pass.
 Th. λέγω.

Διαλήσει, 2. fing. f. i. m.
 διαλήσομαι à διαλαμβάνω,
prorsus lateo. Th. λήθω feu
 λαμβάνω, f. λήσομαι, a. 2.
 ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Διαλιπεῖν, aor. 2. inf. act.
 διαλίπτω, 2. fing. aor. 2.
 sub. à διαλείπω, *abstineo.*
 Thema λείπω, *linquo.* fut.
 ψω. perf. λέλειφα. a. 2.
 ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Διαλλάγη, ἦς, ἢ, *differentia;*
 item *reconciliatio* ex δια &
 ἀλλάσσω, *mutu.*

Διαλλάγητι, ἦτω, *reconciliator.*
 aor. 2. imperat. pass. à
 διαλλάσσω, quod vide.

Διαλλάσσω & Att. ἴτω, *recon-*
cilio, item dirimo. f. διαλ-
 λάξω. p. διήλλαξα. a. i.
 διήλλαξα. aor. 2. διήλλαγον.
 perf. pass. διήλλαχθαι. aor.
 i. pass. διήλλαχθην. a. 2.
 pass. διήλλαχην. a. 2. imperat.
 pass. διαλλάγητι, ἦτω. Th.
 ἀλλάσσω, *mutu.*

Διαλογῆ, idem quod διαλογισ-
 μός, vide in διαλογίζομαι.

Διαλογίζομαι, colloquor, cogito,
 ratiocinor, *discepto.* imperf.
 διελογίζομην, ♂, ετο. a. i. m.
 διελογισάμην, ω, αἶο. perf.
 pass. διαλελόγισμαι; hinc
 διαλογισμός, ἔ, ὄ, *cogitatio,*
dubitatio ex δια & λέγω,
 dico.

Διάλογος, ♂, ὄ, *collocutio* à
 διαλογίζομαι, quod vide.

Διαλυμαίνεσθαι, *dilaniare, ex-*
carnificare, quod à λυμαίνο,
vasto. Th. λύμη, ἦς, ἢ,
exitium.

Διαλύσεις, acc. pl. à διάλυ-
 σις, εως, ἢ, *dissolutio* ex
 διαλύω, quod vide.

Διαλύω, *dissolvo, diluo.* f. ὑσω.
 p. διαλέλυκα. a. i. διέλυσα.
 perf. pass. διαλέλυμαι. a. i.
 διελύθην, *dispersus fui,* ex
 δια & λύω, *solvo.*

Διαμαρτάνει, 3. fing. praes.
 opt. act. ex διαμαρτάνω,
 idem quod ἀμαρτάνω, *pecco.*
 f. ἀμαρτήσω. p. ἠμάρτηκα. a.
 2. ἠμάρτην.

Διαμαρτυράμενος, a. i. part.
 m. διαμαρτυράσθαι, a. i. inf.
 m. à διαμαρτυρομαι, quod
 vide.

Διαμαρτυρομαι, *etiam atque*
etiam obtestor. f. διαμαρτυρέ-
 μαι. aor. i. m. διεμαρτυρέ-
 μην, ω, αἶο. a. i. sub. med.
 διαμαρτύρωμαι, ἦ, ἦται. aor.
 i. inf. m. διαμαρτυράσθαι
 ex δια & μαρτυρ, ρος, ὄ,
testis.

Διαμάχουμαι, *de pugno, acriter pugno. imperf. διαμαχόμεν, ε, ετο. f. διαμαχήσομαι. p. διαμαχήσομαι. Th. μάχομαι, pugno.*

Διαμάω, *demeto, abscindo. Th. ἀμάω, meto. f. ἦσω.*

Διαμεψόμεθα, *commutabimus. fut. i. m. i. plur. ex δια & ἀμεψω, muto. f. ψω. p. ἤμεψα.*

Διαμεμενηότες, *nom. plur. præt. perf. part. act. ex διαμένω, permaneo, quod vide.*

Διαμέμφομαι, *incuso ex δια & μέμφομαι, conqueror, accuso. f. ψομαι. p. μέμμηαι.*

Διαμένω, *permaneo. f. μενῶ. perf. διαμεμένηκα. aor. i. διέμεινα. a. i. sub. διαμένω, ης, η. imperf. διέμενον ex δια & μένω, maneo.*

Διαμερίζω, *partior, distribuo. imperf. διεμέριζον. f. ἴσω. p. διαμεμέρικα, a. i. διεμέρισα. a. i. imperat. διαμέρισον, ἄτω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. a. i. pass. διεμερίσθην, diffedi. fut. i. pass. διαμεμερίσομαι. a. i. m. διεμερίσομην, ω, αἰο ex δια & μερίζω, serparo. Th. μέρω, divido.*

Διαμερισμός, *ε, ο, diffidium à διαμερίζω, quod vide.*

Διαμετρέω, *dimetior. f. ἦσω. p. διαμεμέτρηκα ex δια & μέτρον, ε, το, mensura.*

Διαμετρέσομαι, *metiri, a. i. inf. med. à διαμετρέω, quod vide.*

Διαμονή, *ης, ή, mansio, stabilitas à διαμένω, quod vide.*

ΔΙΑΜΗΛΪΣ, *in totum, utrinque i. q. διὰ πάντες.*

Διαμπερές & διαμπερέως, *adv. prorsus, in totum, perpetuò, utrinque perforatum ex δια & ἀμπερές per tmesin, pro διαναπερές à δια, ἀνά & πέρω, transfadigo.*

Διαμπραδέειν, *aor. 2. inf. à διαπέρω, devasto; nisi sit Poët. pro διαναπραδέειν, metri causa. Porro πέρω, vasto. fut. 2. facit πραδέω. aor. 2. ἐπραδον. a. 2. inf. πραδέειν, Ion. & Poët. πραδέειν.*

Διαμυλλάινω, *rectu os distraho; item pastoritia fistula prosequor. Th. μυλλός, ε, ο, curvus.*

Διαμυζίδειν, *in minima frustra dissecare, vide μυζίλλω.*

Διαν, *acc. sing. à διος, α, εν, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, διός, Iupiter.*

Διάναι, *a. i. inf. act. à διαίνω, humecto, madefacio.*

Διαναυμαχέειν, *navali praelio dimicare, vide ναυμαχία.*

Διάνδιχα, *bisariam, adv. Poët. ἀνδιχα, idem pro δίχα. Th. δις, bis.*

Διανέειν, *vide in νέω.*

Διανέιμαι, *a. i. inf. act. à διανέμω, divido, quod vide.*

Διανεμηθή, *serpat, 3. sing. aor. i. sub. pass. à διανέμω, quod vide.*

Διανενημηται, *perf. pass. ejusdem verbi.*

Διανέμω, *divido*. f. μῶ. p. διανενέμηκα. præf. pass. διανέμομαι, *serpo*. perf. pass. διανενέμημαι. a. i. pass. διενεμήθην. a. i. sub. pass. διανενηδαῖ, ἦς, ἥ ex δια & νέμω, *riano*.

Διανεύω, *inno*. f. εὔσω. p. διανένευκα. aor. i. διένευσα ex δια & νέω, *annuo*.

Διανοήσεις, a. i. part. pass. à διανοέομαι, *mente agito*, quod ex δια & νόω, *cogito*. Th. νόος, νῆς, ὁ, *mens*.

Διανόημα, *alios*, τὸ, *cogitatio* ex δια & νόος, νῆς, *mens*, *animus*.

Διανοήθε, 2. plur. sub. præf. pass. à διανέομαι, *mente agito* ab eodem them.

Διάνοια, *as*, ἡ, *agitatio mentis*, *cogitatio* ab eodem them.

Διανοίγω, *aduperio*. præf. part. διανοίγων, *σα*, νοίγω. imperf. διήνοιγον. f. διανοίξω. . i. διήνοιξα. a. i. pass. διήνοιχθην, ἦς, ἥ & in 3. plur. διήνοιχθησαν. aor. i. imperat. pass. διανοίχθητι, *aperitor* ex δια & ανοίγω, quod ex ἀνά & οίγω, *aperio*.

Διανέμενος, præf. part. pass. à διανέομαι, *mente agito*. Thema νόος, ὁ, *mens*.

Διανυκτερεύω, *pernocto*. f. εὔσω. p. διανυκτέρευκα. a. i. διενυκτέρευσα ex δια & νυκτερεύω, *noctem transigo*, quod à νυκτερός, ἄ, ὁ, ἡ, *nocturnus*. Thema νύξ, νυκίς, ἡ, *nox*.

Διανύω, *proprie iter ab olvo*, *perficio*. f. ὕσω. p. διήνυκα.

a. i. διήνυσα ex δια & ἄνω, *perficio*.

Διάξεις, f. i. act. sed διαξέεις Dor. f. i. à διάγω, *de*. o. f. ξω. p. διήξα. a. 2. διήγον. Thema ἄγω, *duco*.

Διαπάντος, *semper*. Legitur ut vox una & δια πάντος sc. χρόνος, *adverb. per omne tempus*.

Διαπαρθενεύειν, *virginem vitiare*, Th. παρθένος, ἄ, ἡ, *virgo*.

Διάπειρα, ἡ Ion. *periculum*, *experimentum*; hinc διαπειράσθαι, *explorare*. Th. πείρα, *experientia*; hinc πειράω, *conor*.

Διαπέμπειν, *dimittere*. Thema πέμπω.

Διαπεράω, a. i. inf. à διαπεράω, *ad finem perducō*, *efficio*. Th. πέρας, ἄλιος, τὸ, *finis*.

Διαπεράσας, ἄλιος, ὁ, a. i. part. à διαπεράω.

Διαπεράω, *transicio*, *pertranseo*. f. ἄσω & ἦσω. p. διαπεπέρακα. a. i. διεπέρασα. Pro διαπεράω, *per syncop. etiam dicimus διαπεράω*; hinc f. διαπερήσω & Poët. διαπερήσω. Thema περάω, *transio*.

Διαπερδικίζω, *idem quod ἐκπερδικίζω*, *effugio*. Th. πιδίξ, ἄκος, ὁ, ἡ, *perdix*.

Διαπέρομεν, *desruixerimus*, i. plur. f. i. act. à διαπέρω. Th. πέρω, *vaso*. f. 2. περάω & παρδάω.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. διαπεσεῖν, aor. 2. inf. act. à διαπίπλω, *intercido*. Thema

πίπλω, *cado*. f. πεσῶμαι. a. 2. ἔπεσον.
 Διάπηγα, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυται.
 Διαπλῆν τὸν βίον, *vitam traducere*, vide διαπλέω.
 Διαπλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. à διαπλέω.
 Διαπλέω, *pernavigo*. f. πλεύσω. p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Thema πλέω, *navigo*.
 Διαπλώειν Ion. pro διαπλῆν.
 Διαπολεμῆν, *debellare*. Th. πόλεμος, *bellum*.
 Διαπονέω & διαπονέομαι, *elaboro*, *operam do*, *exerceo*. *agere fero*. a. 1. pass. διαπονήθη. a. 1. part. pass. διαπονηθεὶς ex δια & πονέω, *laboro*. Thema πένομαι, *ago*. p. m. πέπονα.
 Διαπόνηλιος, ε, ὁ, est ὁ διὰ πόνη πλέων. *qui per mare navigat*.
 Διαπορεύομαι, *praeter eo*. imperf. διεπορεύομην. perf. pass. διαπεπέρευμαι. a. 1. διεπορεύθη. Th. πείρω, *transseo*. p. m. πέπορα.
 Διαπορέω, *quesito*, *ambigo*. imperf. διηπόρεον, εν. εες, ες. f. ἦτω. p. διαπεπόρηκα. ex δια & πείρω, *transadigo*. p. m. πέπορα; unde πόρος, &c.
 Διαπορθμύειν, *trajicere*, vide in πορθυὸς, ε, ὁ, *fretum*.
 Διαπραγματεύομαι, *negotior*. f. ευστομαι. a. 1. m. διεπραγματεύομαι, ω, αλο ex δια & πραγματεύομαι, *negotior à*

πραΐμα, *atos*, το, *negotium*. Th. πράσσω vel τῶ, *facio*.
 Διαπραθῆν, *donare*. a. 2. inf. Ion. pro διαπραθῆν ex δια & πέρθω, *vasto*. a. 2. επαρθον. p. m. πέπορθα.
 Διαπραθόμεν, *distruimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. Ion. ab ἐπαρθον pro επαρθον, verbi πέρθω, *vasto*.
 Διαπραΐζαμενος, η, ον, aor. 1. part. med. διαπραΐζαμαι, a. 1. inf. m. à διαπραΐτω, *perf. facio*. Thema πράσσω vel τῶ, Att. *facio*. fut. ζω. præt. χα.
 Διαπρήξαμαι Ion. pro διαπράξαμαι, a. 1. inf. m. ejusdem verbi.
 Διαπρήσσω, fut. 1. part. f. g. vide διαπρήσσοι.
 Διαπρήσσοι, *pertransibunt*, 3. plur. f. 1. act. Poët. gem. σσ à διαπεράω, *pertransseo*, quod ex δια & περάω. f. περήσω & per syncop. πρήσω, & Poët. geminat. σσ πρήσσω.
 Διαπρητεύειν, *judicium deferre* quasi à διαπρήσσω, *pertransseo*.
 Διαπρίω, *ferra diffeco*. f. ισω. p. διαπέπρικα. a. 1. διέπρισα. Hinc διαπρίομαι, *frendeo*, imperf. διεπρίομην, ε, ετο. a. 1. διεπρίθη. Thema πρίων, *onos*, ὁ, *ferra*.
 Διαπρῶ, adv. *per totum*, *penitus* ex δια & πρῶ, *ante*.
 Διαπρῦσιος, ὁ, *penetrabilis*, *auditui pervius*, quasi δια-

πορεύσιος à διαπορεύω. Th. περῶ, transeo.
 Διάπλωσις, εως, ἦ, ruina, opinionis et spei frustratio; lapsus vitae à διαπίπτω, intercido. Thema πίπτω, cado.
 Διαρκής, 2. sing. præf. sub. à διαρκέω, par sum, perduro, permaneo ex δια & ἀρκέω, propulso, opitulor.
 Διαρπάζω, diripio. f. ἄσω. p. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσσει ex δια & ἀρπάζω, rapio.
 Διαρρῶγαίης, a. 2. opt. pass. à διαρρήγνυμι, quod vide.
 Διαρρῶγαισει, vastabit, f. 1. ind. à διαρρῶγαιω, destruo. fut. σω ex δια & ῥῶγαιω, f. σω. præf. fligo, vasto.
 Διαρρῶγνυμι vel διαρρῶσσω, dirumpo, diffringo. fut. διαρρῶξω. p. διέρρῶχα. aor. 1. διέρρῶξα. aor. 1. part. διαρρῶξας, ἄνλος, ὁ. imperf. pass. διερρῶγνυμην, σο, το. Th. ῥῶσσω vel ῥῶγνυμι, frango.
 Διαρρῶξας, ἄνλος, ὁ & in f. g. διαρρῶξασα, aor. 1. part. vide διαρρῶγνυμι.
 Διασαφῶ, significo, planum facio. f. ἦσω. p. διασεσάφηκα aor. 1. διεσάφησα ex δια & σαφῶ, declaro. Th. σαφῆς, ἕος, ὁ, ἦ, perspicuus.
 Διασάφησις, εως, ἦ, interpretatio à διασαφῶ.
 Διασείω, concutio. f. σείσω. p. διασείμαι. a. 1. διέσεισα. a. 1. sub. διασείσω, ης, η & in 2. plur. διασείητε, concutite ex δια & σείω, moueo.

Διασήμων, gen. plural. à διασημος, ε, ὁ, ἦ, illustris; hinc διασημαίνω, manu significo à σῆμα, ἄλος, τὸ, signum.
 Διασκηνίπτω, idem quod διασκορτίζω, dissipio quod vide, & σκηνίπτω.
 Διασκινδνᾶσιν, dissipant, 3. plur. præf. act. à διασκινδνῆμι. fut. ἦσω. p. ηκα. Th. σκεδάω, dispergo.
 Διασκορτίζω, dispergo, disjicio. f. ἴσω. p. διεσκόρτικα. perf. pass. διεσκορτισμα. a. 1. pass. διεσκορτίσθην. f. 1. pass. διασκορτιθῆσομαι ex δια & σκορτίζω, f. ἴσω, dissipio.
 Διασμάων, abstergere. Thema σμαῶ, idem.
 Διασπαρέντες, nom. plur. aor. 2. part. pass. διασπαρήναι, aor. 2. inf. pass. à διασπαίρω, dispergo, quod vide.
 Διασπᾶω, discerno. fut. ἄσω. p. διέσπαικα. aor. 1. διέσπασα. perf. pass. διέσπασμαι. perf. inf. pass. διεσπᾶσθαι. aor. 1. pass. διεσπᾶσθην. aor. 1. sub. pass. διασπαδῶ ex δια & σπᾶω, traho.
 Διασπείρω, dissemino, dispergo. fut. 1. διασπερῶ. f. 2. διασπαρῶ. p. διέσπαικα. aor. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. aor. 2. pass. διεσπάρην, dispersus fui. aor. 2. part. διασπαρείς, ἔνλος, ὁ. præf. med. διέσπορα ex δια & σπείρω, semino.
 Διασπορά, ἄς, ἦ, dispersio à præf. med. διέσπορα verbi διασπείρω, dispergo.

- Διασαλήσονται, *dividentur*, 3. plur. f. 2. pass. verbi διασέλω.
- Διάσασις, *εως, ή, distantia; dissidium à διήσημι, dirimo, separo ex δια & ἴσημι, sto.*
- Διάσειλον, *constitue*, a. i. imperat. act. verbi διασέλω, quod vide.
- Διασέλω, *mando, edico. fut. διασελῶ. p. διέσαλκα. aor. 2. διέσαλον. imperf. pass. διεσελόμην, 8, ετο. a. i. m. διεσειλάμην, α, αλο. præt. med. διέσολα ex δια & σέλω, mitto.*
- Διάσημα, *αλος, το, intervallum à διήσημι, disto. Th. ἴσημι, sto.*
- Διασησας, a. i. inf. διασησας, *αλος, ο, progressus, a. i. part. act. ab eodem them.*
- Διασητην, *disjuncti sunt, aor. 2. act. dual. num. Ion. pro διεσητην à διήσην, verbi διήσημι.*
- Διασοιδάζειν, *constipare, quod à σοιδάζω, struo. Th. σείδω, calco.*
- Διασολή, *ης, ή, distinctio, differentia à διασέλω, diduco, aperio. Th. σέλω, contraho.*
- Διασρέφω, *perverto. f. ψω, p. διέσρεφα. aor. i. διέσρεψα. a. i. inf. διασρέψαι, avertere. præt. perf. pass. διέσραμμα. perf. part. διεσραμμένος, η, ου, perversus, α, um ex δια & σρέφω, verto.*
- Διάσρεφες, *8, ο et ή, qui à mente est alienatus à διασρέφω, quod vide.*
- Διασύρω, *eis, ei, distraho, lacerō. f. ρῶ. Th. συρω, f. ρῶ, traho. p. σέσυργα. perf. pass. σέσυρμα; unde σύρμα, αλος, το, vestis caudata.*
- Διασφάξ, *άγος, ή, loci distantia, intervallum; divortium ex δια & σφάξω, jugulo.*
- Διασχών, *aor. 2. part. act. à διέχω q. à διασχέω, penetro, trajicio. Thema ἔχω, habeo. a. i. ἔχον, quod vide.*
- Διασώζω, *servo. fut. σω. præt. διασέσωκα. aor. i. διέσωσα. aor. i. sub. διασώσω, ης, η. aor. i. inf. διασῶσαι. aor. i. pass. διεσῶθην, ης, η, sanatus fui. a. i. part. pass. διασωθεῖς. aor. i. inf. pass. διασωθῆναι. Thema σώζω, servo.*
- Διασώσεις, 3. fing. aor. i. opt. Aeol. à διασώζω, quod vide.
- Διασώση, 3. fing. a. i. sub. act. & in 3. plur. διασώσωσι à διασώζω, servo, quod vide.
- Διάταγή, *ης, ή, ordinatio ab a. 2. pass. διεταγήν, ης, η à διάτασσω, quod vide.*
- Διατάγμα, *αλος, το, edictum, à perf. pass. διατέταγμα, edixi verbi διατάσσω, quod vide.*
- Διαταράσσω vel τρω, *perturbo fut. ξω. p. διατετάραχα. a. i. διετάραξα. perf. pass. διατετάραγμα. a. i. pass. διεταράχθην, ex δια & ταράσσω vel τρω, commoveo.*

Διάλίσσω, *praecipio, ordino*, dispono. f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον. fut. 1. m. διαλάξομαι. perf. pass. διατέταμαι, εἰσι. perf. part. pass. διατέταγμένος, η, ον, a. 1. pass. διέλαχθην; hinc τὰ διαλαχθέντα, *demandata*, a. 1. part. pass. sed a. 1. m. διαταξάμην, ω, αλο. Th. τάσσω, ξω, ordino.

Διαλαχέων, *celeriter*. Thema ταχυς, celer.

Διατεθείεν per sync. pro διατεθείσαν, 3. plur. aor. 1. opt. pass. à διατίθηνμι, *dispono*. Th. τίθηνμι, ρονο. fut. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην, hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, perf. part. pass. à διαθρυλλέω, *divulgo*. f. ήσω. p. κα ex δια & θρυλλος, ς, ό, *sufurrus, murmur*.

Διατείνω, aor. 1. part. act. à διατείνω, *extendo*. f. νω. a. 1. ἐτείνα. Th. τείνω, *tendo*.

Διατελέω, ω. έεις, έις, *permaneo, dego*. f. έσω. p. διατετέλεκα ex δια & τέλος, *finis*.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. à διαλίσσω, quod vide.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. à διατινάσσω, *concutio*. f. ξω. p. χα. Th. τινάσσω, *quatio*.

Διατετραίνειν Ion. & Poët. pro διατρεῖν, *perforare*. διατετρανέεις pro διατετρανεῖς, *perforabis*, vide τιτραίνω. Th. τιτραῖω, *perforo*.

Διατήρῶ, *conseruo*. imperf. διατήρῃον, εν. εες, εις. εε, ει. f. ήσω. p. διατηθήσκηκα. Th. τηρῶ, *seruo*.

Διατί, *quare?* adv. interrogandi ex δια, *propter & τι, quid?*

Διατίθηνμι, *dispono*. f. διαθήσω. p. διατέθεικα. aor. 2. διέθην. praes. pass. διατιθέμαι, *praecor*, & in 3. plur. διατιθενται. fut. 1. m. διαθήσομαι. aor. 2. m. διεθέμην, σε, το. Th. τίθηνμι, ρονο.

Διατριβαῖς, dat. plur. à διατριβή, ής, ή, *moru à διατριβω, quod vile*.

Διατριβω, *commoror, versor, dego*. imperf. διέτριβον. f. ψω. p. διατέτριφα. aor. 1. διέτριφα. a. 2. διέτριβον, idem cum imperf. *contrivi*. praes. part. pass. διατριβόμενος, *attritus*. διατριβοντας, acc. pl. part. act. Th. τριβω, *tero*.

Διάτριχα, *trifarum à τριχαι*, Dor. τριχθα. Th. τρεῖς, *tres*.

Διατρεφῆ, ής, ή, *alimentum à διατρέφω, nutrio, alo*. f. διατρέψω. p. διατέτρεφα. p. m. διατέτρεφα ex δια & τρέφω, *alo*.

Διατρυφεις, ένλος, aor. 2. part. pass. à διατρυπῶ, *diffringo, contero*, quod ex δια & τρυπῶ, ψω. *frango*. f. 2. τρυφῶ; ne duae adspiratae concurrentes, *cacophoniam efficerent*, θ in τ mutatur.

ΔΙΑΤΤΑΪΩ, *percribro* q. à διασσάω, quod à σῶ, *concutio*, unde σήθω.

Διατυπῶσις, *εως, ή, delineatio, informatio* à διατυπῶ, *informo etc.* Thema τυπῶ, ψω, *percutio*.

Διανανθῆναι, a. i. inf. pass. ex διαναίω, *desicco*. Th. αῦω, *arefacio, accendo*.

Διανυγάζω, *illucesco*. f. άσω. p. δινυγακα. a. i. δινυγασα. a. i. sub. διανυγάσω, ης, η ab ανυγάζω, *illustro*. Th. αυγη, ης, ή, *splendor, lux*.

Διαφαίνεν, *interlucere, diluculum esse* à φαίω, *luceo*.

Διαφανής, εος, ό, ή, *perlucidus, qui transparet* à διαφαίω, *ostendo*. f. νῶ. p. m. διαπέφανα. Th. φαίω, *splendo*.

Διαφέρω, *differo, antecello, deporto*. f. διοίω. aor. i. διήνεκα. aor. 2. διήνεκον. aor. 2. sub. διενέκω, ης, η. praef. pass. διαφέρομαι, *disseminor; item hinc inde jactor in mari*. Thema φέρω, *sero*.

Διαφεύγω, *effugio*. f. i. m. διαφευζομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγομι. p. m. διαπέφευγα pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio*.

Διαφημέω, *spargo famam*. fut. ήσω. p. διαπεφήμηκα. aor. i. διεφήμησα ex φήμη, ης, ή, *fama*. Thema φάω, *dico*.

Διαφημιζω, *divulgo, dissemino*. f. ίσω. p. διαπεφήμικα. a. i. pass. διεφημίθην ab eodem them.

Διαφθαρή, 3. sing. aor. 2. sub. pass. à διαφθείρω, quod vide.

Διαφθείρω, *corrumpo*. fut. i. διαφθερώ. f. 2. διαφθαρώ. p. διέφθαρκα. aor. i. διέφθειρα. aor. i. inf. act. διαφθείραμ. aor. 2. act. διέφθαρον. perf. pass. διέφθαρημα. perf. part. διεφθαρμένος, *corruptus*. a. 2. pass. διεφθάρην. p. m. διέφθορα à φθείρω, *corrumpo*, quod à φθῆω, *idem*.

Διαφθορά, ας, ή, *corruptio*. à p. m. διέφθορα verbi διαφθείρω, *corrumpo*.

Διαφθορέειν Ion. pro διαφθείρειν, *diripere, vastare* à φθείρω.

Διαφορέω, *dissipo*. διαφρησαι, a. i. inf. act. à διαφέρω, *differo*. Thema φέρω, *sero*.

Διάφορος, ε, ό, ή, *diversus, excellens*. comp. διαφορώτερος, α, ον, *excellentior* à διαφέρω, *differo*.

Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, *effugio*. f. φεύζομαι. aor. 2. διέφυσον. Th. φεύγω, *fugio*.

Διαφυλάσσαι, aor. i. inf. act. à διαφυλάσσω vel τῶ, *custodio*. Th. φυλάσσω, *idem*.

Διαφύλαττε, praef. imperat. ab eodem them.

Διαφωνεῖν, *discrepare, dissentire*.

Διαφώσκεν, *illucescere, diluculum fieri*. Th. φάω, *luceo*.

Διαχέαι, aor. i. inf. act. à διαχέω, *diffundo*. Th. χέω,

fundo. fut. χέσω & χεύσω.
aor. I. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.
Διαχειρίζω, interficio. f. ἴσω.
p. διακεχειρίκα. a. I. διεχειρί-
ρισα. praef. pass. διαχειρίζο-
μαι, occido. fut. διαχειρίσο-
μαι. aor. I. m. διεχειρισάμην,
ω, αἶο. a. I. inf. med. δια-
χειρίζασθαι à χειρίζω, manu
tracto. Thema χεῖρ, χειρὸς,
ἡ, manus.
Διαχεῖσθαι μιν, seipsum inter-
ficere; hinc διαχερήσεται
Dor. pro διαχερήσεται, inter-
ficiet à διαχεῖσθαι.
Διαχεῖναι, inf. à διαχεῖναι vel
διαχεῖναι; vel legend. δια-
χεῖναι pro διαχεῖν, aliquid
distincte dicere.
Διαχεῖσθαι, idem quod sim-
plex χεῖσθαι.
Διαχωρέω. pervado. Th. χώρες,
ε, ο, locus.
Διαχωρίζω, separo. f. ἴσω, p.
διακεχώρικα. a. I. διεχώρισα.
praef. m. διαχωρίζομαι, dis-
cedo. διαχωρίσθαι, a. I. im-
perat. ex δια & χωρίζω.
Th. χωρεῖς, seorsum.
Διάψαλμα, vocis inter canen-
dum mutatio à διαψάλλω,
idem quod ψάλλω, psallo,
tango.
Δίγληνος, ε, ο, ἡ, qui gemi-
nas oculorum pupillas ha-
bet, ex dis & γλήνη, ης, ἡ,
oculi pupilla.
Δίδαγμα, αἶος, τὸ, documentum
à διδάσκω, doceo. f. ξω. praet.
pass. δεδίδαγμα.
Διδασκλικός, ἡ, ὄν, aptus ad
docendum. διδάκλος, ἡ, ὄν,

doctus, a, um. idem quod
δεδίδαγμένος. Thema διδάσκω,
doceo.
Διδάξαι, a. I. inf. act. διδ-ξαι,
aor. I. Ion. pro ἐδίδαξε
verbi διδάσκω, doceo. f.
διδάξω. p. χα.
Διδάξης, 2. perf. a. I. sub.
διδάξω, f. I. vel a. I. sub.
à διδάσκω, doceo, quod vide.
Διδασκί pro διδάσκε, doce,
praef. imperat. act. à διδάσ-
κω, doceo.
Διδασκαλίον, ε, τὸ, schola.
διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina
ab eodem them.
Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina,
descendi munus. διδασκαλία,
ων, τὰ, pro documentis,
rebusque quas quis aliquem
docet.
Διδασκαλος, ε, ὁ, magister
ab eodem them.
Διδασκέμεν & διδασκόμεναι,
praef. inf. Ion. & Dor. pro
διδάσκω à διδάσκω, doceo.
Διδάσκου, discere Dor. praef.
imperat. pass. pro διδάσκω,
eiusdem them.
Διδασκῆσαι, a. I. inf. act.
verbi διδάσκω, idem quod
διδάσκω, doceo.
ΔΙΔΑΣΚΩ, doceo, imperf.
ἐδίδασκον, f. διδάξω. p. dedi-
δαχα. a. I. ἐδίδαξα, ας, ε.
a. I. imperat. διδάξον. a. I.
sub. διδάξω, ης, η. a. I. inf.
διδάξαι praef. pass. διδάσκο-
μαι, discere. perf. δεδίδαγμα.
a. I. pass. ἐδίδαχθην, ης, η
& in 2. plur. ἐδίδαχθητε,
didicistis. Hinc διδάκτεον, ε,

- τὸ, *Minerval*. διδάσκαλος, ♂, ὁ, *magister*. διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrina*. διδαχῆ, ἡς, ἡ, idem. αὐτοδιδάκτος, ♂, ὁ, ἡ, qui sua industria aliquid didicit. ἐτεροδιδασκαλέω, noua seu aliena doceo. ψευδοδιδάσκαλος, ♂, ὁ, ἡ, *fa'sus doctor*.
 Διδαχῆ, ἡς, ἡ, *doctrina à διδάσκω*.
 Διδαχθῆς docearis, aor. i. sub. pais. ejusdem verbi.
 Διδέαισι Poët. pro διδέεσσι feu διδέεσι, à διδῆμι, idem quod δῶ. ligo.
 Διδῆ Ion. & Poët. pro ἐδίδη, 3. sing. imperf. à διδῆμι, quod à δῶ.
 Διδέμεν pro δίδομεν, i. plur. præf. ind. pleonasmō literæ α à δίδωμι, do.
 Διδῶι, 3. sing. præf. διδοῖσθα pro διδῶς, 2. sing. per paragog. Aeol. syllabæ θα, quasi à δίδω pro δίδωμι, do. Sic & διδοῖ Dor. pro δίδῶ.
 Διδέτω, 3. singul. præf. imperat. act. διδοθῆ & in 2. plur. δίδοτε, date à δίδωμι.
 Διδε, imperf. Ion. pro ἐδίδη, dabit, quasi a δίδω; potest etiam esse imperat. præf. pass. δίδε ἢ δίδοσο, du. διδῶναι Poët. pro διδόναι. præf. inf. act. δίδῆς, præf. part. act. δίδῶσιν, 3. plur. præf. ind. à δίδωμι.
 Διδῶν Ion. & Poët. pro δίδῶναι, dare. præf. ini. à δίδωμι.
 Διδράσκω, fugio q. à δράω.
- Διδραχμον, ♂, τὸ, *didrachmum*, nummus qui duas drachmas continet ex δῖς, λις et δράχμη, ης, ἡ, *drachma*.
 Διδυμῶν geminos, nom. dual. à διδυμῶν, ονς, quod à διδυμος, ♂, ὁ, *geminus*.
 Διδυμῆϊκος, ♂, *gemellipara* à διδυμος, *geminus* & τίκτω, παρῖο. p. m. τέτκα.
 ΔΙΔΥΜΟΣ, ♂, ὁ, *geminus*, duplex q. à δύο, duo.
 Διδυμῶχρος, *bicolor* ex διδυμος, *geminus*, duplex & χροῶ, ας, ἡ, *color*.
 Διδῶ, ῶς, ῶ, præf. sub. à δίδωμι.
 Διδῶθι pro δίδεθι Poët. & Aeol. præf. imperat. act. à δίδωμι, do.
 ΔΙΔΩΜΙ, dono, do, *constituo*. imperf. ἐδίδων, ως, ω; vel ἐδίδεν, ες, ε q. à δίδῶ. f. δώσω. a. i. sub. δώσω, ης, η Ion. 17, 2. p. δέδωκα. plusq. perf. ἐδέδωκεν & δεδάκων Ion. 11, 57. a. i. ἐδάκα, ας, ε. a. 2. ἐδῶν, ως, ω. a. 2. imperat. δῶς & in plur. δότε, date. a. 2. sub. δῶ, ῶς, ῶ. a. 2. opt. δοῖην & Atticè δαιν, ης, η. a. 2. inf. δέναι. a. 2. part. δῆς, δέντος, ὁ, qui dedit. imperf. pass. ἐδίδῶμην, σο, το. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται. a. i. pass. ἐδέθην, ης, η. a. i. opt. pass. δοθείην, ης, η. a. i. sub. pais. δοθῶ, ἡς, ἡ. a. i. inf. δοθῆναι. a. i. part. pass. δοθῆς, ἔσα, ἐν. f. i. pass. δέδοισμαι, η, εται. Hinc. δῶσις, εως, η, *donatio*,

donum. δότης, ἤρος, ὁ, dator.
προδότης, ἄ, ὁ, proditor.

Διδῶν Dor. pro διδῶν, quod
vide.

Διε pro ἔδιε, timebat, imperf.
Ion. à δῖω pro δείδω; alii vo-
lunt esse a. 2. verbi δείω pro
δείδα, cujus a. 2. fit ἔδιον,
εσ, ε.

Διέβαινε, 3. fing. imperf.
verbi διαβαίνω, transvado f.
βήσομαι. aor. 2. ἔβην. Th.
βαίνω, eo. διέβην, a. 2.

Διεβίβασα, a. 1. ind. tact.
verbi διαβιβάζω, transeo,
vide βιβάζω.

Διεβλήθην, dilatus fui. a. 2.
ind. pass. à διαβάλλω, tra-
jicio, calumniar. Th. βάλλω,
jacio.

Διεγείρω, excito. f. διεγερω̄. p.
διήγερα. a. 1. διήγερα. im-
perf. pass. διηγειρόμην, ἄ,
ετο. a. 1. pass. διηγέρθην,
ἦς, ἦ. a. 1. part. pass. διε-
γερεθεῖς, ἔνλος, ὁ, excitatus.
Th. ἐγείρω, excito.

Διεγερεθεῖς, a. 1. part. pass.
à διεγείρω, quod vide.

Διεδάσσατο, distribuit. 3. fing.
aor. 1. med. Poët. à δια-
δάζω; sic διεδάσσα, 2. fing.
ejusdem temporis pro διε-
δάσσα, Ion. ω mutatur in
αο ab eodem them. Th.
δαίω, divido.

Διέδειξε & διέδειξαν. Ion pro
διέδειξε & διέδειξαν, aor. 1.
ind. act. verbi δείκνυμι,
ostendo.

Διέδην, adverb. διὰ τέλως.
Hesych. à δῖημι, trajicio

aut transeo. Belg. q. deur-
gaens.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf.
pass. à διαδίδωμι, trado per
manus. Thema δίδωμι, do. f.
δώσω. p. δέδωκα. aor. 2.
ἔδων.

Διέδοξε 3. fing. a. 1. ind.
act. verbi διαδοκέω, videor.
f. δῖζω.

Διέδωκα, aor. 1. ind. act.
verbi διαδίδωμι, vide διεδι-
δόμην.

Διέζασεν, 3. fing. a. 1. act.
à διαζώννυμι, praecingo. f.
ζώσω. p. ἐζώκα. Th. ζωννύω
vel ζωννυμι, cingo.

Διέθετο, pepigit, 3. fing. a.
2. m. à διατίθημι, dispono.
f. τίθω. p. τέθεικα a. 2.
ἔθην.

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act.
à διατίθημι, dispono animo,
ex διὰ & τίθημι, pono.

Δiei, 3. fing. imperf. tanquam
à δειώ verbi δῖημι, trans-
mitto, trajicio; potest etiam
esse 3. fing. praef. verbi
δῖω pro δείδω, timeo. Tum
δiei, trajice, est praef. im-
perat. ut ἴθι vel εἶ, ἴτω
ab inufit. ἔω verbi εἶμι, eo.

Διεδῆς, ἔος & τὸ διεδῆς, con-
spicius, clarus, a, um. Th.
εἶδα, video.

Διείδω & διαείδω, dignosco,
perspicio. Th. εἶδω, scio.

Διείλε, a. 2. ind. 3. fing.
verbi διαιρέω, divido. f. ἦσω.
p. ἤρηκα, a. 2. εἶλον, ες, ε.
Th. αἰρέω, capio.

- Διέρω, *interroga*, præf. imperat. Ion. pro διέρω ex δια & ἔρω, *dico, necto*.
- Διέκειτο, *constitutum erat*. imperf. m. à διάκειμαι. Th. κείμαι. fut. κείσομαι, *jaceo*.
- Διεκόπη, ης, η, aor. 2. ind. pass. verbi διακόπω. Th. κόπω, *scindo*.
- Διέκπλοος, ο, ὁ, *transitus* ex δια & ἐκπέω, *enavigo*. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.
- Διεπλώειν Ion. & Poët. pro διεκπλεῖν, *navigio trajicere*, ab eodem verbo & them.
- Διέκροος, ο, ὁ Ion. *fluxus* aquarum per aliquem locum, ex δια & ἐκροή, quod ab ἐκρέω, *effluo*. Thema ῥέω, *fluo*.
- Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. à διακωλύω, *obnixè prohibeo*. Th. κωλύω, *impedio*. fut. σω. a. i. ἐκώλυσα, ας, ε.
- Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, *lateo*. f. λήσομαι. p. λέληκα. Th. λανθάνω, *idem*.
- Διελάληθον, imperf. act. à διαλαλέω *divulgo*. f. ἦσω. διαλελάληκα. Th. λαλέω, *loquor*.
- Διελέγεις, 3. fing. imperf. pass. à διαλέγομαι. *colloquor*. Th. λέγω, *dico*. f. ἔω.
- Διελῆν, aor. 2. inf. διελών, a. 2. part. act. à διαίρῳ, *divido*. Th. αἰρέω, a. 2. εἶλον.
- Διελυσόμεθα, i. plur. f. i. m. verbi διαίρῳ, *transseo*.
- fut. διελύσομαι, quod vide.
- Διελέχθη & in 3. plur. διελέχθησαν, a. i. ind. pass. à διαλέγω, *disfero, colloquor* ab eodem them.
- Διεληλυθέτα, acc. sing. præf. m. part. à διερχομαι, *tra seo*, quod vide & in p. m. διελήλυθα.
- Διέλῃς, 2. fing. aor. 2. sub. act. verbi διαίρῳ, quod vide.
- Διελθεῖν, aor. 2. inf. act. à διερχομαι, *percurro*. Th. ἐρχομαι, *venio*. f. ἐλύσομαι, a. 2. ἤλθον.
- Διελουδοῦντο, 3. plur. imperf. pass. à διαλουδοῦω, *convitior*. Th. λουδοῦος, ο, ὁ, *convitiator*.
- Διέλωντο, 3. plur. a. 2. med. pro διείλωντο à διαίρῳ, *divido*. f. ἦσω. p. διήρηκα. aor. 2. διέλων. Thema αἰρέω, *eligo*.
- Διemaρτυράμην, ω, αἶο, a. i. med. à διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor*. f. διαμαρτυρεῖμαι. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, *testis*.
- Διemaρχέω, 3. fing. imperf. m. à διαμάχομαι, *oppugno*. Th. μάχομαι, *pugno*. f. μαχήσομαι.
- Διemaρέθην, ης, η, aor. i. ind. pass. à διαμερίζω, *partior, distribuo* ex δια & μέρω, *divido*.
- Διemaρέγω, ης, η, a. i. vel 2. sub. act. à διαφέρω, *differo*, quod vide.
- Διemaρέκω, *conficere*, a. i. inf.

act. verbi διαφέρω, vide in ἐνεικα.

Διενενόοντο Ion. pro διενενόοντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi διανόεμαι, ἔμαι, cogito ex δια & νέω. Thema νῆς, manus.

Διενήνοχα, ας, ε, 3. sing. præt. m. à διαφέρω, differo. f. οἶσω. a. 1. ἤνεκα. præt. pass. ἤνεκα. a. 1. pass. ἤνεχθη. p. m. ἤνοχα & Atticè ἐνήνοχα.

Διενιατίζεν, totum annum in aliquo loco transigere, ex δια & ἐνιαυτός, ἔ, ο, annus.

Διενोधῆ, dolui in corde. 3. sing. aor. 1. pass. à διανόεμαι, vide in διανηθεῖς.

Διεξάιξε Dor pro διεξήιξε, cum impetu transiit. 3. sing. a. 1. ind. act. ex δια, ἐκ & αἶσσω, irruo. f. ξα. aor. 1. ἦιξα, ας, ε.

Διέξεισιν, 3. plur. præf. ind. à διέξειμι, transeo, edissero ex δια & εἶμι, eo.

Διεξελᾶν feu διεξελαύνειν, transire. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi διέρχομαι. f. ἐλεύσομαι.

Διεξελήλυθα, ας, ε, præt. med. verbi διέρχομαι, transeo, quod vide.

Διεξεληθεῖν, aor. 2. inf. act. ab eodem them.

Διεξελίσσειν, explicare quod est implicitum, dissolvere ex δια & ἐλίσσω, circumvolvo. Thema εἰλέω, volvo.

Διεξέρχονται, 3. plur. præf. ind. διεξερχόμενος, η, ον, præf. part. ab ἐρχομαι.

Διεξιέμενα Dor. pro διεξιέναι, præf. inf. à διέξειμι, enarro; transeo, quod ab ἔξειμι, exeo.

Th. εἶμι, eo.

Διεξιέναι pro διάγειν, traducere, vide in διεξιέμενα.

Διέξοδος, ε, η, computum ex dis bis & ἔξοδος, ε, η, via qua exitur. Th. ὄδος, ἔ, η, via.

Διέπειν, administrare, vide in διέπτσι.

Διπέρασα, ας, ε, a. 1. ind. verbi διαπεράω, trajicio. Th. περάω, transeo. f. ἄσω. p. πετέρακα. Th. πέρας, ἄλος, τὸ, terminus vel πέρα, ultra.

Διέπεσον, es, ε, a. 2. ind. à διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado. f. πεσῆμαι. p. πέπιλακα. a. 2. ἔπεσον.

Διπέφραδε, 3. sing. a. 2. act. pro διέφραδεν, es, ε. Poët. anadiplosi, ex δια & φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Διέπτσι, 3. plur. ind. præf. à διέπω, rego. Th. ἔπω, operor.

Διεπράδομεν, 1. plur. 1. 2. act. verbi διαπέρθω, vasto. f. 2. προθῶ. aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πίπορδα. Thema πέρθω.

Διέπρησεν, exegi, imperf. Ion. à διαπρήσω pro διαπράσσω, efficio. Th. πρήσω

- vel τλω, facio. Est & δια-
πήσσω, pertransseo à περάω,
quod vide in πέρας, αλος,
τό, terminus.
- Δίπρω, administro ex διά &
έπω, curo, operor.
- Διεργάζεσθαι, conficere, inter-
ficere, vide έργάζομαι.
- Διερευῶν, præf. part. à δι-
ερευνάω, indago, peruestigo
ab έρευνάω, f. ήσω, indago.
- Διερῆν, humidum, acc. fing.
f. g. à διερός, humidus.
Thema διαίνω, f. ανῶ, hu-
mcto.
- Διερμηνεύω, interpretor. im-
perf. διερμηνεύων, es, ε, præf.
imperat. διερμηνύε, έτω. f.
εύσω præf. διερμηνεύεκα ex
διά & έρμηνεύω; hinc διερμη-
νευτής, ε, ό, interpres, quod
ab έρμηνεύς, έος, ό, idem.
- Διερρήγγυμην, σο, το, imperf.
pass. verbi διαρρήγγυμι, di-
rumpo. Thema ρήγγυμι,
frango. f. ρήζω. έρρηχα. a.
i. part. ρήζας.
- Διέρρηζα, as, ε, a. i. act.
vide in διερρήγγυμην.
- Διέρριψα, as, ε, a. i. act. à
διαρρίπτω, disjicio, ex διά &
ρίπτω. f. ψω, projicio. p.
έρριφα. a. i. part. ρίψας.
- Διέρχομαι, transseo. imperf.
διέρχομην, ε, ετο. f. διελεύσο-
μαι a. 2. διήλθον, es, ε. a. 2.
2. sub. διέλθω, ης, η, a. 2.
inf. διελθεῖν aor. 2. part.
διελθών, όλος. præf. med.
διελήλυθα. Th. έρχομαι,
venio.
- Διερωτάω, percontor. f. ήσω.
p. διρωτήκα, aor. i. διρω-
τήσα. aor. i. part. διρω-
τήσας, ανλος. Thema έρωτάω,
quæro.
- Δισάφησα, as, ε & in 3.
plur. δισάφησαν. a. i. ind.
act. à διασαφέω, significo.
præt. διασαφήκα ex διά
& σαφής, έος, ό, ή, per-
spicius.
- Διέσις, εως, ή, divisio; item
tonus Musicus à διήμι, quod
ex διά & ήμι. Est & διέσις,
perfusio à διήμι, perfundo,
quod à διαίνω.
- Δισκεδάσα, as, ε, a. i. ind.
act. verbi διασκεδάω. Th.
σκεδάω, dispergo.
- Δισκορπίσα, as, ε, a. i. ind.
act. δισκορπίδην, a. i. ind.
pass. à διασκορπίζω, dispergo.
f. ίσω. Th. σκορπίζω, spargo.
- Δισπάραξα, as, ε, aor. i.
ind. act. ex διά & σπαράσσω
vel τλω, discerpo, lacero.
f. ζω. p. έσπάραχα. aor. i.
part. σπαράζας.
- Δισπάρην & in 3. plur.
δισπάρησαν, a. 2. ind. pass.
sic διέσπαρον, es, ε, a. 2.
ind. act. à διασπείρω, dis-
pergo. f. ερῶ. a. i. διέσπειρα.
Th. σπείρω, semino. p. m.
έσπορα.
- Δισπάσθαι, præf. perf. ind.
pass. à διασπάρω, discerpo.
f. άσω. præf. διέσπακα. a.
i. pass. διεσπάδην. Th.
σπάρω, traho.
- Διέσπειρα, as, ε, a. i. ind.
act. vide διεσπάρην.

Διέσσυλο, *motā est*, plusq. perf. pass. pro διέσσυλο à perf. σέσυμαι, verbi σεύω vel σύω, quod à σείω, quatio.

Διεσελάμην, ω, αλο & in plur. διεσελάμεθα, a. i. ind. med. à διατέλλω, mando, edico. f. ελλῶ. perf. διέσαλκα. aor. 2. διέσαλον. præt. med. διέσαλα. Th. τέλλω, mitto.

Διέσην, ης, η, *disjunctus fui*, a. 2. ind. act. à διέσημι, dis. o. fut. διασήσω. p. διέσηκα, ας, ε. a. i. διέσησα. Thema ἴσημι, sto.

Διέσηχε, *discessit*, 3. fing. a. 2. act. verbi διασείχω. Th. σείχω, vado.

Διετραμμένος, η, ον, *perversus*, a, um. perf. part. pass. à διατρέφω, perverto. f. ψω. p. διέτρεφα. a. i. διέτρεψα. a. i. part. διατρέψας, ανλος, ὁ ex δια & τρέφω, verto.

Διετραφην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διατρέφω, vide διετραμμένος.

Διεψῶς & in f. g. διεψῶσα, & in acc. pl. διεψῶσας, *diffitas*, perf. part. act. per crafin pro διεσακῶς, ἐσακῶια & Ion. ἐσαῶς & per crafin ἐσῶς, ῶτος & in f. g. ἐσῶσα & n. g. ἐσῶς. Th. ἴσημι, sto.

Διερχε, *divisit*, 3. fing. a. 2. act. à διέχω. Th. ἔχω, habeo, quod vide.

Διεσῶθην, ης, η & in 3. plur. διεσῶθησαν, a. i. ind. pass. hinc aor. i. opt. pass. διασωθείην verbi διασώζω, servo. Th. σώζω, servo.

Διέσωσα, ας, ε. aor. i. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, servo.

Διέταξε, *disposuit*, 3. fing. aor. i. act. verbi διατάσσω vel τλω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. Th. τάσσω, idem.

Διέταραχθην, ης, η, *perturbatus fui*, a. i. ind. pass. à διαταράσσω vel τλω, perturbo. f. ξω. p. τετάρραχα. a. i. ἐτάρραξα. Th. τάρρασσω, turbo.

Διέτεκμήσαντο, *destinarunt*, 3. plural. a. i. med. à διατεκμαίρω, certis signis probe. f. αρῶ. a. i. διετέκμησα. Th. τέκμαρ, αλος, τῶ, signum.

Διετέλει, 3. fing. imperf. act. verbi διατέλλω, per-maneo. f. ἔσω. a. i. διετέλεσα. Th. τέλος, eos, τῶ, finis.

Διετήρει, 3. fing. imperf. act. διετήρεον, εν, ees, ees verbi διατήρεω, conseruo. f. ἦσω. p. τετήρηκα. a. i. pass. διετήρηθην, ης, η. Th. τηρέω, servo.

Διετής, ἑος, ὁ, ἡ, *biannulus*, biennis ex δι pro dis, bis & ἔτος, eos, τῶ, annus.

Διετατάχαλο Ion. pro διατεταγμένον ἦσαν, *instructi fuerant*, 3. plural. plusq. perf. pass. verbi διατάσσω, quod vide.

Διέτλια, ας, ἡ, *biennium ab eodem them.*

Διέτμασεν, *divisi sunt* pro διετμάγησαν. 3. plur. a. 2. pass. Bæot. syncop. à διατμηγω vel τμήσσω. f. 2.

- τραγῶ. a. 2. ἔτραγον. Th. τέρνω, *seco*.
 Διέτμηξεν Dor. pro διέτμηξεν, *discidit*. a. 1. act. vide διέτμαλεν.
 Διέτριβον, es, e, imperf. verbi διατρέβω, *commoror*. Th. τρέβω, *tero*. f. ψω. p. τέτριφα.
 Διέτριψεν, *dilapidavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eodem them.
 Διέφαιυεν, *illuxit*. 3. sing. a. 1. verbi διαφάυσκω. fut. αύσω. Th. Φάω, *luceo*.
 Διέφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, *corrumpo*. f. εῤῷ. p. διέφθαρχα. a. 1. inf. διαφθάρειν. p. m. διέφθορα à φθάρω, *corrumpo*. Th. φθάρω, *idem*.
 Διέφθαρχα, perf. pass. διεφθαρχήσας, part. perf. ab eodem them.
 Διέφυ, *interjectum est*, 3. sing. aor. 2. ex δια & φύμι vel φύω, *nascor*. a. 2. ἔφυ, *us, u*.
 Διεχειρίσαδε, *interfecistis*, 2. plur. a. 1. med. à διεχειρίσασθαι, ω, αλο verbi διαχειρίζω, *interficio*. f. ἴσω. p. διακεχειρίσασθαι. a. 1. διεχειρίσασθαι. Th. χεῖρ, ρός, ή, *manus*.
 Διεχερήσαλο, 3. sing. a. 1. m. διεχερήσασθαι, ω, αλο à διαχεράομαι *idem quod χεράομαι*, *utor*, quod à χεράω, *commodo*.
 Διέχω, *discedo*, *penetro* ex δια & ἔχω, *habeo*.
- Διέψευσα, 3. sing. perf. pass. ἔψευσμαι, σαι verbi διαψεύδομαι, *mentior*. Th. ψεύδω, *fallo*.
 Δίξω, *quaere*, praef. imperat. Ion. pro δίξω. δίξεδαι, praef. inf. à δίξηναι, *quaero*. fut. διξήσομαι. Thema δίξω, *quaero*.
 Δίξηναι Poëtica ectasi, pro δίξαι, Ion. pro δίξη, 2. sing. verbi δίξηναι.
 Διξήμεθα, 1. plur. praef. ind. διξήμενος, *perquirens*, praef. part. ab eodem verbo & them. δίξω.
 Δίξυγες, nom. plur. à δίξυξ, *hijugis* ex dis, bis & ζυγός, ἔ, ε, *jugum*, quod à ζεύγνυμι, *jungo*.
 Δίζω, *quaero*. f. σω. p. κα; hinc δίξηναι. f. διξήσομαι. *idem*.
 Δίζων Doric. pro δίξεν. *geminum*, neut. gen. à δίξως, es, ό & δίξως, *duplicis vitae* ex dis, bis & ζάω, *vivo*.
 Δίξως, es, ό, qui *geminam* habet vitam, ex dis & ζάω, *vivo*.
 Δίη, *divina*, f. g. à διός, *divinus*. Th. Ζεύς, gen. διός, *Iupiter*.
 Διήγασα, es, e & in 3. plur. διήγασαν, a. 1. ind. verbi διεγείρω, *excito*. f. εῤῷ. p. διήγασκα. a. 1. pass. διηγέσθην ex δια & ἐγείρω, *excito*.
 Διηγέομαι, ἔμαι, *narro*; hinc διηγες, ἔ, *narra*, praef. imperat. f. διηγήσομαι. praef. pass. διήγημαι. a. 1. m.

διηγασάμην, ω, αλο. a. i. sub. med. διηγήσωμαι, η, ηται ex δια & ηγέομαι, dico.

Διήγημα, αλος, τὸ & διήγησις, εως, η, narratio à διηγέομαι, quod vide.

Διήειν, plusq. perf. med. & in 3. plur. διήεσαν Att. à διεμι, transeo ex δια & εμι, eo.

Διηδέω, percolo, stillo; eluo. f. ήσω ex δια, per & ήθω, colo. f. ήθήσω.

Διηκόνεον, εν. εες, εις. εε, ει. imperf. act. à διακονέω, ministro. f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, festino.

Διηκονέω, ministro & διήκονος, ε, ό, minister, Ionicè pro διακονέω & διάκονος.

Διηκόσιοι ducenti, pro διακόσιοι ex dis, bis & εκατον, centum.

Διήλθεν, 3. fing. a. 2. act. à διερχομαι, transeo. Th. έρχομαι, venio. f. έλεύσομαι. a. 2. ήλθον, es, ε.

Διηλάττω, es, ε, imperf. verbi διαλάττω, litem dirimo, muto. Thema αλάττω, muto. f. ζω. p. χα.

Διημαρέηκασι, 3. plur. perf. act. à διαμαρέηνω, aberro. Th. αμαρέηνω, pecco. f. αμαρέησω. p. ήμαρέηκα. a. 2. ήμαρέην.

Διήνεκα, as, ε, aor. i. act. à διαφέρω, differo. f. διόισω. a. 2. διήνεκον. Th. φέρω, fero.

Διηνεκέσσι, dat. plur. Poët. à διηνεκής & τὸ διηνεκές perpetuus, a, um ex δια & ηνεκής, εος, ό, η, continuus.

Διηνεκής, εος, ό, η, continuus, vide διηνεκέσσι; unde διηνεκώς, adverb. perpetuo.

Διηνοιξα, as, ε, a. i. act. διηνοιχθην, ης, η, apertus fui, a. i. pass. à διανοίγω, aperio, quod ex ανοίγω, comp. ex ανα & οίγω, aperio.

Διήξει per crasin Ionic. pro διήξει, 3. fing. a. i. verbi διαίσσω, transeo per aliquem locum. Th. αίσσω, ruo.

Διηπόρει, 3. fing. imperf. act. διηπόρεον, εν à διαπορέω, ambigo. f. ήσω. p. διηπόρηκα ex δια & πείρω, transadigo. p. m. πέπορα.

Διήρσα, trajeci. a. i. ind. irregulariter à διερέσω. Th. έρέσω vel τρω, remigo.

Διήρης, eos, ό, biremis ex dis, bis & έρέσω, remigo.

Διήρηται, 3. fing. perf. pass. διηρημένος, ε, ό, perf. part. à διαίρω, distingo. Th. αίρω, capio. a. 2. έλον.

Διηρμήνευον, es, ε, imperf. act. à διερμήνεύω, interpretor. f. εύσω. p. διηρμήνευκα ex δια & έρμηνεύς, εος, ό, interpretes.

Διήρπασα, as, ε, aor. i. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio, quod vide.

Διήρχθην, a. i. ind. pass. q. à διείρω, dirimo. Th. είρω, include.

Διηρχόμην, ε, ελο, imperf. verbi διερχομαι, transeo. Th.

ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Διῆσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. à διῆμι, transmitto, f. διῆσω quasi à διέω. Th. ἦμι, mitto.

Διήλατο, 3. sing. imperf. m. à διαιλάομαι, vitam dego. Th. διαίλα, ης, ἦ, vivendi mos.

Διήτησα, arbitratus sum pro ἐδικάτησα, a. 1. verbi διαίτω. Th. διαίλα, ης, ἦ, arbitrium.

Διδάλαστος, ε, ό, ἦ, bimaris à dis, bis & δάλασσα, ης, ἦ, mare. Est ergo locus, qui utrinque mari alluitur.

Διδύραμβος, ε, ό, Dithyrambus, species carminis in honorem Bacchi ex dis, bis & δύρα, ας, ἦ, janua.

Δί, Iovi, dat. sing. à Zeus, dios, Iupiter.

Διικνέομαι, ἔμαι, pertingo. διικνεμενος, præf. part. f. διίζομαι. p. διίζομαι. a. 2. m. διικνέομαι, ε, ελο. Th. ικνέομαι, venio.

Διίζομαι, permeabo. f. 1. m. verbi διικνέομαι, quod vide.

Διιπετης, έος, ό, ἦ, à Iove delapsus à Zeus, Iupiter & πίπτω, cado.

Διιπλάμενος, præf. part. à διιπλάμαι, pervolo. Th. ἰπλάμαι, volo. f. πῆλομαι.

Διιτάμαι, dirimere. præf. inf. act. à διιτήμι, quod vide.

Διιτήμι, distingo, separo; disto. fut. διατήσω. p. διέτηκα. aor. 1. διέτησα. a. 1. part. διατήσας, αντος. a. 2. διέτην, ης,

η, disjunctus fui ex δια & ἔτημι, statuo.

Διιχυρίζομαι, affirmo, assevero. imperf. διιχυρίζομαι, ε, ελο ex δια & ἰχυρος, ε, έ, robustus. Thema ἰχϋς, υος, ἦ, robur.

Διιχθαι, perf. inf. pass. à διικνέομαι, pervenio, quod vide.

Δικαζέμεν, decernere, præf. inf. Ion. pro δικάζειν verbi δικάζω, judico. præf. part. act. δικάζων, αντος, ό. præf. part. pass. δικαζόμενος. Th. δικη, ης, ἦ, jus.

Δικαί pro δίκαια, justa à δίκαιος.

Δικαιοέσθε, εσθε, 2. plur. præf. pass. verbi δικαίω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἦ, justum iudicium, q. d. δίκαια κρισις à κρινω, judico.

Δικαιος, αια, αιον, justus, a, um, innocens, probus; in comp. δικαιότερος, superl. δικαιότατος. Th. δικη, ης, ἦ, jus.

Δικαιοσύνη, ης, ἦ, justitia ab eodem th.

Δικαίω, ω, justifico, justum pronuntio. præf. inf. δικαιοέμεν, εν. part. δικαιοέμεν, ων. όντος, έντος, ό. f. ώσω. p. δεδικαίωκα. præf. inf. pass. δικαιοέσθαι, εσθαι. perf. pass. δεδικαίωμαι. perf. part. δεδικαίωμένος. a. 1. ind. pass. έδικαίωθη, ης, η. a. 1. imperat. δικαιοθήτω, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιοθήτω, ής, ή. f. 1.

pass. δικαιώθησομαι, η, επαί.
Th. δικη, jus.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, sententia absolutoria, iustitiam, iustificatio. δικαιώματα, ὠν, τὰ, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adverb. juste à δικαίως. Th. δικη, jus.

Δικαίωσις, εως, ή, iustificatio ab eodem them.

Δικάν, iudicare Ion. pro δικάζειν, vide δικάζεμεν.

Δικανικός, ή, ὄν, forensis, e, judicialis ejusdem them.

Δικανός, ἔ, ὄ, causidicus, qui ius tractat.

Δικάρηνοι, bicipites ex δῖς, bis & κάρηνον, ε, τὸ, caput.

Δίκαις. acc. pl. à δικη, ης, ή, jus.

Δικαίσης, η, 2. fing. a. i. sub. act. à δικάζω, jus dico. Th. δικη jus.

Δικασπóλος, ε, ὄ, iudex, qui versatur circa jus; rex à δικη, jus & πολέω, versor.

Δικασσαι Poët. pro δικάσαι, a. i. inf. act. sic δικάσσει, 3. fing. fut. i. act. à δικάζω, jus dico. Th. δικη, jus.

Δικαστήριον, ε, τὸ, iudicium ab eodem them.

Δικαστής, ἔ, ὄ, iudex. acc. pl. δικαστῆς à δικάζω. perf. pass. δεδικασμαι. Th. δικη.

ΔΙΚΕΛΛΑ, ης, ή, ligo bifidus, bidens q. à δῖς & κέλλω, moveo.

ΔΙΚΗ, ης, ή, jus, iustitia, poena; ultio. Hinc δικηος,

ε, ὄ, justus. δικήω, iustum censeo. δικασούνη, ης, ή, iustitia. δικαίωμα, ατος, τὸ, iuste factum; item firmamentum causae. δικάζω, jus dico.

δικαστής, ἔ, ὄ, iudex. δικαστήριον, ε, τὸ, iudiciale forum.

ἀδικος, ε, ὄ, ή, iniustus. ἀδικία, iniustitia. ἀδικέω, ήσω, ηκα. iniuste ago, iniuriā afficio. ἀντιδικος, ε, ὄ, adversarius in lite. ἐνδικέω, ulciscor. ἐδικος, ε, ὄ, ultor.

Δικην, more à δικη, mos.

Δικησις, εως, ή, vindicta leg. Sirach. 46. cap. ult. sed restitue ἐδικησις.

Δικλῖς, ἴδος, ή, fores geminae, valvae bifores ex δῖς, bis & κλείω, claudio vel à κλείς, clavis.

Δικρανός, ε, ὄ, biceps, cui duo κράνα.

ΔΙΚΤΑΜΝΟΝ feu δικταμεν, ε, τὸ & δικταμνος, ε, ή, Dictamnium herba, sic dicta à monte Cretae.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ε, τὸ, rete q. à δῖκω, jacio.

ΔΙΚΩ, jacio, dejicio.

Δίλογος, ε, ὄ, ή, bilinguis ex δι pro δῖς, bis & λόγος, sermo, quod à λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Διμηλαίνω, labra moveo, distorqueo à διά & μῆλα, malae.

Διμνέως, adverb. Ion. duabus minis.

Δίνασε Dor. pro ἐδίνησε, a. i. ind. act. verbi δινέω, moveo. Th. δίνη, ή, vortex.

Διέμεν, *vertere*, præf. inf.
 Ion. ut διέμεναι Aeolicè
 pro διεῖν, à διέω, *movèo*.
 fut. ἦσω. Thema διῆ, ης, ἥ,
vortex.
 Διεύεσκ' pro διεύεσκε, *voluta-*
bat s', imperf. Ion. pro
 ἐδίευσε verbi διεύω, *oberro*
 A ol. pro διέω. Th. διῆ.
 Διέω, *movèo* f. ἦσω. p. δεδι-
 νηκα. Th. διῆ, ης, ἥ *vortex*.
 ΔΙΝΗ, ης, ἥ, *vortex, gurgès*.
 διῆς dat. pl. Ion. pro δι-
 ναις. δίνος, ο, ὄ, idem. διέω,
 f. ἦσω. *circumago*. δινός, ἔ,
 ὄ, *vorticofus*. δινώω, *torno*.
 Διηήεις, acc. pl. à διηήεις,
εσσα, ev, *vorticofus, a, um*.
 in dat. διηήεντι. Th. διῆ, ης,
 ἥ, *vortex*.
 Διηεία, ας, ἥ, *violentus vor-*
tex q. διῆ Βιεία.
 Διωόλος, ἔ, ὄ, *rotundus, versa-*
tilis, torno factus à διωώω,
torno, ab eodem them.
διῆ.
 Διζῆς, ἥ, ὄν, *geminus* Ion.
 pro διζοός, vide in διζοά, *duae*.
 Διό, *propterea ex διὰ ὄ, pro-*
pter quod.
 Διογενής, εός, ὄ, *Iove editus.*
 vocativ. ὦ διογενὲς ex Ζεὺς,
 διός, *Iupiter & γένομαι,*
nascor.
 Διογενής, εός, ὄ, *Diogenes, no-*
men proprium.
 Διόγνητος, ο, ὄ, à *Iove gene-*
ratus, generofus ex διός,
 quod à Ζεὺς & γνήσιος, pro
 γενήσιος. Th. γένομαι, *nascor*.
 Διόδεύω, *iter facio*. imperf.

διώδευον. f. εὔσω. p. διώδευκα.
 a. i. διώδευσα ex διὰ &
 ὄδης, ἔ, ἥ, *via*; hinc διόδος,
transitus.
 Διοδοιπορεῖν, *permeare ex διο-*
δος, transitus & πείρω,
transeo.
 Διόδος, ο, ἥ, vide in διόδεύω.
 Διόθεν, *adverb. e loco, a*
Iove. Th. Ζεὺς, διός, *Iupiter*.
 Διοικέω, *seorsum habito, a mi-*
nistro. præf. imperat. διοικεῖ.
 f. i. m. διοικήσομαι. Th.
 οἶκος, *domus*.
 Διοικῆσαι, a. i. inf. act. à
 διοικέω, *administro*. f. ἦσω.
 p. διαίχηκα. 3. fing. præf.
 pass. διοικῆται ab οἰκέω. Th.
 οἶκος, *domus*.
 Διοικῆστας, acc. plur. præf.
 part. à διοικέω, quod vide.
 Διόσω, f. i. verbi διαφέρω,
diffèro, quod vide.
 Διοκλῆς, ἦος, ὄ, *Diocleus, acc.*
 Διοκλήα, *nom. propr.*
 Διοκλῆς, *contract. pro Διο-*
κλῆς, Diocles, nom. propr.
 acc. singul. Διοκλέα.
 Διομήδης, dat. sing. à Διομή-
 δης, εός, ὄ, *Diomedes, nom.*
propr.
 Διομήδη, ης, ἥ, *Diomedea, nom.*
propr. mul.
 Διόμνυμαι, σαι, ται, *de jero,*
juro ex διὰ & ὄμνυμι, juro.
 f. ὀμόσω. p. ὠμωκα Att.
 ἐμώμωκα.
 Διόν & διε pro ἐδιόν & ἐδιε,
 imperf. verbi διώω, *expello,*
timeo pro δείδω quod vide.
 Διόν, *accuf. à διός, διὰ, divus,*

α, υπ. Th. Ζεὺς, Iupiter,
 gen. διός.
 Διονύσιος, ♂, ὁ, Dionysius, no-
 men viri.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ♂, ὁ, Bacchus,
 quia quum nasceretur, fe-
 mur Διὸς ἐνυξεν. Hinc Διου-
 σια, ων, τὰ, sacra Bacchi.
 ἀπροσδιόνυτος, ♂, ὁ, ἢ, qui
 nihil ad rem facit. ἀπροσδιό-
 νησα, ων, τὰ, absurda.
 Διόπερ, quapropter ex διὰ,
 propter & ὅπερ, quod.
 Διοπετής, ὁ, ἢ & τὸ διοπετής,
 sc. ἀγάλμα, αἶλος, τὸ, simu-
 lacrum è caelo delapsum à
 Ζεὺς, Iupiter & πίπτω,
 cado.
 Διορᾶν, præf. inf. act. à διο-
 ρᾶω, perspicio. Th. ὄρᾶω. f.
 ὄρα, video. p. ὄρακα Att.
 ἑώρακα.
 Διορθῶν, præf. part. act. à
 διορθῶ, corrigo, vide
 διορθωσις.
 Διορθωσις, εως, ἢ, directio à
 διορθῶ, corrigo. f. ὄσω. p.
 διορθωκα. perf. pass. διορ-
 θωμαι, σα, ται. Thema ὀρθός,
 ♂, ὁ, rectus.
 Διορθωτής, ♂, ὁ, corrector.
 acc. pl. διορθωτᾶς ab eo-
 dem them.
 Διορίζεσθαι, præf. inf. pass. à
 διορίζω, distermio, distingo.
 Th. ὄρος, ♂, ὁ, terminus,
 limes.
 Διόρυξον, vide in διόρυξον.
 Διόρυξιναι, a. 2. inf. pass. à
 διορύσσω, quod statim vide.
 Διορύσσω, perfodio. f. διορύξω.
 p. διόρυχα. aor. 1. διόρυξα.

a. 2. διόρυγον. perf. pass.
 διόρυμαι. a. 2. pass. διορύ-
 γην, ης, η. aor. 2. inf.
 pass. διορυγῆναι. Th. ὄρύσσω,
 fodio.

Διός, Iovis, gen. sing. à Ζεὺς,
 Iupiter. acc. διὰ. Sed διος,
 pro διος, divinus adject. à
 Ζεὺς.

Διόσκυροι, ων, οἱ, Iovis filii,
 Castor sc. & Pollux ex
 Διὸς, Iovis, quod à Ζεὺς &
 κῆρος pro κόρος, ♂, ἑ, juven-
 culus. Th. κορέω, verro.

Διότι, quoniam, conjunct. ex
 διὰ, propter & ὅ, τι, quod.

Διοτρεφέεσσι, dativ. plur.
 Ion. διοτρεφέες, gen. sing.
 à διοτρεφῆς, ἑός, ὁ, ἢ, à
 Iove nutritus à Διὸς. Iovis,
 quod à Ζεὺς & τρέφω, αλο.
 f. ψω. p. τέτρεφα.

Διπλάζω, geminus sum à
 διπλός, ἔς, ὁ, duplus.

Δίπληξ, duplex, duas crustas
 habens à δις, bis & πλάξ,
 crusta vel à διπλάζω, du-
 plico. Th. διπλός, duplus.

Διπλάσιος, ♂, ὁ, duplo major.
 Th. διπλός, διπλῆς, ὁ,
 duplus.

Διπλήσιος Ion. pro διπλάσιος,
 quod vide.

Διπλοῖς, ἴδος, ἢ, laena dupli-
 cata. Th. διπλός, ἔς, ὁ,
 duplus.

ΔΙΠΛΟΟΣ, ἔς, ὁ, duplus. in
 f. g. διπλή, ἢ, ὄον, ἔν. Hinc
 διπλή, dupliciter. διπλοῖς,
 ἴδος, ἢ, laena duplicata. δι-
 πλώ, duplico. διπλωμα, αἶλος,
 τὸ, Diploma, literae principum.

- διπλάσιος, ἄ, ὁ & διπλάσιων, ὄνος, ὄ, ἡ, *duplo major*.
- Διπλώω, *duplico*. fut. ἴσω. aor. 1. imperat. διπλάσον, ἄτω & in 2. plur. διπλώσατε. perf. δεδιπλώκα. praet. pass. δεδιπλώμαι. Thema διπλώος, ἔς.
- Δίπλυχα; *dupliciter*, adverb. διπλυχος, *duplex* à δῖς, bis & πλύξ, ἡ, *plica*, quod à πλύσσω, *plico*.
- ΔΙΡΚΑΪΑ vel κερκῆα, ἄς, ἡ, *herbae nomen*.
- ΔΙΣ, adverb. *bis*. Hinc δισσοῦς & διττός, ἔ, ὁ, *duplex*. δίχα, *dupliciter*, *bipartitò*. διανδίχα, *idem*.
- Δῖς, *Jupiter*, inusitat. nominativus, pro quo Ζεύς. Est & aër à δῖα, quia omnia tranfit.
- Δίσσημα; Doricè pro δίζημα.
- Δίσεινος, ἄ, ὁ, qui duas uxores habet, ex δῖς & εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*.
- Δισσεύς, *cometa*, quidam à disci figura.
- Δίσκος, ἄ, ὁ, *discus*. Lusus genus frequens apud Græcos, cum lapidem aut ferum rotundum pertusum in aërem jacularentur, quæ actio δισκοβολία dicitur.
- Δίσκηρα, *terminus*, qui disci jactu comprehenditur, est δίσκη ἔρος vel ἔρα.
- Δισσῆ, *duae*, nom. pl. f. g. à δισσοῦς, ἔ, ἑ, *duplex* & Att. τῖς. Thema δῖς, bis.
- ΔΙΣΤΑΪΩ, *dubito*. f. ἄσω vel ἄζω. praet. δεδίστακα, vel χα; inde διασχυμός, ἔ, ὁ, *dubitatio*. δίστασις, ἑως, ἡ, *idem* q. à δῖς.
- Δίστομος, ἄ, ὁ, ἡ, *anceps* ex δῖ pro δῖς, bis & σῖμα, ἄλος, τὸ, ὄς.
- Διχιλίιοι, ἄ, ἑ, *bis mille*, ex δῖς, bis & χίλιοι, *mille*.
- Διττός, *duplex* Atticè pro δισσοῦς, ἔ, ὁ. Th. δῖς, bis.
- Διῦλιζω, *percolo*, per coluam transfundo, ex δῖα & ὑλίξω, *defaecò*. f. διῦλισω. p. διῦλικα. Th. ὑλη, ἡς, ἡ, *materia lignum*; item *faeces*.
- Διφάσιος, ἄ, ὄν, Ion. pro quo Ποῦτῆ δῖω & in plur. δῖα, *communiter* verò δισσοῦς, ἡ, ὄν, *duplex*. Th. δῖς, bis.
- ΔΙΦΑΪΩ, f. ἡσω vel ἄσω, quaero q. δῖω ἀφῆ, *persequor tactu*.
- ΔΙΦΘΕΡΑ, ἄς, ἡ, *pellis, exuvium, vestis coriacea; membranae*, in quibus scribitur q. à δέφω, *excorio*.
- Δίφραξ, ἄνος, ἡ, *sella*. Th. δίφρος, quod vide.
- Δίφραϊς, ἄδος, ἡ, *idem* quod δίφρος, ἄ, ὁ, *currus*.
- Δίφρος, ἄ, ὁ & gen. Ion. δίφροιο, *biga, locus in curru, in quo parabates et auriga sedebant, sella* q. δίφρος, quia duos fert.
- Δίφροφορεῖν, *curru vehere* ex δίφρος, *currus* & φέρω, *fero*.

ΔιΦυῆς, ὁ, ἡ, qui duas habet naturas ex *dis*, *bis* & Φύω, nascor; hinc Φυῆ, ἡς, ἡ, natura.

ΔιΦῶσα, inquirens præf. part. f. g. à διΦάω. f. άσω, quaero.

Δίχ' pro δίχα, seorsim, bifariam. Th. *dis*, *bis*.

Διχάζω, dissidere facio, diduco f. άσω. aor. i. inf. διχάσαι. perf. δεδίχασα ejusdem them.

Διχθαῖ idem quod δίχα, adv. dupliciter ab eodem them.

Διχθαδίας, acc. plur. f. g. à διχθαδίας, ε, ὁ, idem quod δισός, duplex. Th. *dis*, *bis*.

Διχθαῖς, άδος, ἡ, duplex ab eodem them.

Διχθέν, adv. à duabus partibus ejusdem them.

Διχοσασία, ας, ἡ, dissensio, seditio, in dat. διχοσασίῃ Ion. à δίχα, divisim, quod à *dis*, *bis* & σάσις, quod ab ἴσημι, sto.

Διχολομέω, in duas partes seco, separo. f. ἡσω, perf. δεδιχολόμησα. a. i. ἐδιχοτόμησα ex δίχα, dupliciter, quod à *dis*, *bis* & τέμνω, seco. præf. med. τέτομα; hinc διχολόμημα, άλος, τὸ, cadaver.

Διχῶς, dupliciter adverb. à *dis*, *bis*.

ΔΙΨΑ, ης, ἡ, sitis; inde διψαλέος, ε, ὁ, sitibundus. διψάω, f. ἡσω, sitio, vehementer expeto. perf. δεδίψηκα, a. i. ἐδίψησα.

Διψῆς pro διψᾶς, sitis, 2. singul. præfent. ind. Attic. vel Doricè; sic διψῆν pro διψᾶν à διψάω, sitio. Th. διψα, sitis.

Διψῆσθ, 3. fing. aor. i. sub. act. à διψάω, sitio.

Δίψος, eos, τὸ, sitis idem cum δίψα, quod vide.

Δίψυχος, ε, ὁ et ἡ, animo duplex, hypocrita, cor habens. divisum ex *dis*, *bis* & ψυχή. ἡς, ἡ, anima.

Διψῶντες, præf. part. plur. num. à διψάω, sitio. Th. δίψα, sitis.

ΔίΩ, f. σω. p. κα, expello, abigo; item timeo, celeriter curro.

Διωμός, ε, ὁ, persecutio à διώκω. f. ζω, persequor.

Διώδευσεν, 3. fing. a. i. ind. act. verbi διόδεύω, quod vide.

Διωθεῖν, εἶν & διωθέεσθαι, dispellere, propulsare. Th. άθεῶ, pello.

Διωκέμεν & διωκέμεναι, insequi, præf. inf. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διῶκεν Dor. pro διώκειν, in-sectari. Th. διώκω.

Διώκησις, εως, ἡ, persecutio ab eodem them.

Διῶκῆς, ε, ὁ, persecutor. διωκέος, persequendus ab eodem them.

ΔΙΩΚΩ, persequor. imperf. ἐδιώκων, ες, ε. f. διώξω. a. i. imperat. διώξον, άτω. a. i. sub. διώξω, ης & in 2. plur. διώξητε. præf. pass.

διώκομαι, *persecutione premor.*
 præt. pass. δεδιώκαμαι. a. i.
 pass. ἐδιώχθην. fut. i. pass.
 διωχθήσομαι; hinc διωκμός,
 διωξίς, &c.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ♂, ὁ, ἡ, magnus,
 vehemens, late se extendens,
 quasi ex δια & ὠλύγιον,
 obscurum, magnum malum.

Διώνη Dor. pro Διώνη, quod
 vide.

Διάνη, ης, ἡ, nomen Idoli
 Ethnici q. d. Διὸς ἄνασσα,
 Iovis regina. Dea maris &
 mater est Veneris.

Διανομασμένος, ♂, ὁ, perf. part.
 pass. à διονομάζω. f. ἄνω,
 denomino. Th. ὄνομα, ἄλος,
 τὸ, nomen.

Διώνυσσος, ♂, ὁ, Bacchus; quia
 quum nasceretur, femur
 Διὸς ἐνυξεν. metri gratia σσ
 & ο mutatur in ω.

Διωγία, ας, ἡ, intercapedo,
 spatium sc. δι ὄρας, per
 tempus.

Διώρισα, ας, ε. a. i. ind.
 act. διωρίθω, 3. sing. perf.
 imperat. pass. à διορίζω,
 definitio. Th. ὄρος, terminus.

Διώροφον feu διόροφον, ♂, τὸ,
 duplici tecto et concameratio-
 ne ex dis, bis & ἐρέφω,
 tego; hinc ὄροφή, ης, ἡ,
 contignatio.

Διώρυξ, υχος, ὁ, fossa à
 διορύσσω, perfodio.

Διωσάμενος, aor. i. part.
 med. verbi διωθέω, dispello.
 Th. ὠθέω, pello.

Διωτήρ, instrumentum chirurg.
 quo aliquid διωθείται.

Δμητῆσσα, domita. a. i. part.
 pass. f. g. à δῆμα pro δα-
 μάω, domo. fut. δεμῶ. p.
 δέδηκα. præt. pass. δέδη-
 μαί, σαι, ται. a. i. pass.
 ἐδήθη, ης, η; hinc δμητῆς,
 ἔσσα, a. i. part. sed a. 2.
 part. pass. δαμείς. Th. δα-
 μάω, domo.

Δμητήτω, dometur, a. i. im-
 perat. pass. à δμάω vel
 δέμαω, pro δαμάω, domo, vide
 δμητῆσσα.

Δμητῆρα, domitrix. δμητῆρ,
 ἦρος, ὁ, domitor à δαμάω,
 domo.

Δμῶας, acc. plur. à δμῶς,
 ὠς, ὁ, servus. in dat. pl.
 δμῶσι & δμῶεσσι. Sed δμῶας,
 fam. las, acc. plural. à
 δμῶή, serva. in dat. plur.
 δμῶῃσι à δαμάω, domo, quasi
 domiti servitute.

Δμῶσιν & δμῶεσιν, dat. pl.
 vide in δμῶας.

ΔΝΟΠΗΛΙΖΩ, ferio, quatio,
 et agito manibus q. δινῶ
 παλάμαις.

Δνοφεῖσι, dat. plur. Ion. f.
 g. à δυοφεῖς, quod vide.

Δνοφερός, ♂, ὁ, obscurus, tenebro-
 sus à δνόφος, ♂, ὁ, tenebrae.

ΔΝΟΨΟΣ, ♂, ὁ, tenebrae,
 caligo, idem quod γνόφος.

Δοιάσαλο secundum quosdam
 pro δοιάαλο, detracto , &
 gemitato σ, estque 3. sing.
 a. i. med. à δοιάζω, dubito,
 consulto; secundum alios,
 pro ἐδοξάταλο, ξ exempto
 & Aeolicè σ geminato à
 δοξάζω, existima.

Δόγμα, *αλος, τὸ, edictum, placitum. δόγμαλα, ων, τὰ, ritus à δοκέω, videor.*

Δογματίζω, *ritibus onero, consulto, censeo. f. ἰσω. perf. δεδογμάτικα. δογματίζομαι, ritibus oneror ab eodem them.*

ΔΟΔΡΑ, *ας, ἡ, potio feu jusculum e novem speciebus.*

Δοθεῖς, *ἔσα. εν, a. i. part. pass. à δίδωμι, do. a. i. opt. pass. δοθέν, & sic porro.*

Δοθῆναι, *a. i. inf. pass. δοθήσμαι, f. i. pass. ab eodem them.*

ΔΟΘΗ'Ν, *ἦνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosif corporis partibus.*

Δοιά, *n. g. plur. Poëticè & δοία, f. g. pro δύο, duo.*

ΔΟΪΔΥΞ, *υκος, ὁ, pistillum mortarii; cochlear, quo contusa eximuntur q. à δαδύσσα.*

Δοῖεν, *darent pro δοῖσαν, Bœoticè & Aeol. 3. plur. aor. 2. opt. act. à δοῖν, verbi δίδωμι, do.*

Δοῖη, *daret, 3. fing. a. 2. opt. vide in δοῖεν.*

Δοῖη, *dubio. dat. fing. à δοῖν, ἦς, ἡ, dubium. Th. δύο, duo.*

Δοιοί, *plur. & δοιώ, dual. Poët. pro δύο, duo. in dativ. plu al. δοιοῖσιν, duobus.*

Δοιώ, *dual vide δοιοί.*

ΔΟΚΑΖΩ, *observo, expecto, arbitror. f. ασω. præf. δεδοκακα. δοκάω, idem. καγαδοκέω, sollicitè expecto. προσδοκάω, expecto, spero. προσ-*

δοκία, ας, ἡ, expectatio. απροσδοκῆλος, inexpectans.

Δοκασῆς Dor. pro δοκῆσις, fut. i. à δοκέω, f. ἦσω, arbitror, opinor.

Δοκῆς, *δοκῆι, contractè in 2. & 3. fing. verbi δοκέω, quod vide. δοκῆ μοι, videtur mihi, impersonaliter. δοκῆι, præf. imperat.*

Δοκεύων, *insidiatus, expectatus. præf. part. verbi δοκέω, observo. Thema δοκάω. idem.*

ΔΟΚΕΩ, *videor, censeo; existimo, in aliqua existimatione*

sum, probō. δοκέων, εν, præf. part. neut. gen. κατὰ τὸ δοκῆν, pro ut ipsis videbatur.

οἱ δοκῆντες, qui censentur; item, qui sunt in aliqua

existimatione. imperf. ἐδοκέων, εν. f. ἐδοξω & δοκήσω.

a. i. ἐδοξα. a. i. sub. ἐδξω, ης, η. perf. pass. δεδογμα.

Hinc δόγμα, αλος, τὸ, placitum, decretum. δογματίζω,

dogma aliquod introduco. δοκῆσις, εως, ἡ, opinio. δοκιμος, 8, ὁ, ἡ, probus, probatus.

δοκιμάζω, probō, exploro. δοκιμασία, ας, ἡ, experimentum. δοξα, ης, ἡ, opinio, sententia; item gloria. δοξάζω,

opinor; item celebroy. ευδοκέω bene alicui cupio, aliquo ob-

lector. ευδοκία, ας, ἡ, benevolentia gratuita. ευδοκιμος,

8, ὁ, ἡ, probatus, insignis. ἀδοκιμος, 8, ὁ, ἡ, minime probus, adulterinus. ἀμφιδοξος,

8, ὁ, ἡ, anceps, dubius.

ἐνδοξος, ἄ, ὁ, ἡ, *celebris, illustris.* ἑτεροδόξος, ἄ, ὁ, ἡ, *diversae opinionis vel sectae.* κενόδοξος, ἄ, ὁ, ἡ, *inanis gloriae cupidus.* ὀρθόδοξος, ἄ, ὁ, ἡ, *recte sentiens.*

Δοκιμῶ pro δοκῶ, apud Hermipp. comicum.

Δοκίσω pro δόξω, f. i. verbi δοκέω. δοκῆσις, opinio.

Δοκιμάζω, probō, exploro, existimo, examino. f. ἄσω. perf. δ-δοκίμακα. perf. pass. δ-δοκίμασμαι & in 3. plur. praef. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. Th. δοκέω, vid. or.

Δοκιμασία, ἄς, ἡ, probatio, exploratio. δοκιμῆ, idem ab eodem them.

Δοκιμῆ, ἡς, ἡ, experientia. δοκίμιον, ἄ, τό, exploratio. δοκιμος, ἄ, ὁ, ἡ, probus, probatus, acceptus à δοκιμάζω, quod vide.

ΔΟΚΟΣ, ἄ, ἡ, trabs, tignum q. à δέχεσθαι, quia excipitur à finibus, quibus immittitur. δοκίς, ἴδος, ἡ, parva trabs.

Δοκέω, contingo. δοκῶσις, contignatio Eccl. 10, 18. male δήκῶσις.

Δολερός, ἄ, ὁ, idem quod δολόεις, ἐνλος, ὁ, dolosus. Th. δόλος, ἄ, ὁ, dolus, fraus.

Δολίασι, dat. pl. Ion. f. g. à δόλιος, ἴα, ον, dolosus. in acc. sing. f. g. Ion. δολίην ab eodem them.

Δόλιος, ἴα, ἰον, dolosus, a, um ejusd. th.

Δολίω, ᾧ, dolo utor. f. ᾠσω. p. δ-δολίωκα. ἐδολιῶσαν pro

ἐδολίην, 3. plur. imperf. act.

Th. δόλος, ἄ, ὁ, dolus.

Δολίχ' pro δολιχά, acc. plur. n. g. à δολιχός, ἡ, ἰν, longus, a. um.

Δολιχόδερος feu δελιχόδερος, ἄ, ὁ, ἡ, collum longum habens à δολιχός, longus & δέρη feu δερῆ, ἡ, cervix.

ΔΟΛΙΧΟΣ, ἄ, ὁ, longus, prolixus. Substantive sumitur pro spatio 12 aut 24 stadiorum.

Δολοένια, acc. sing. à δολόεις, ἐνλος, ὁ, dolosus à δόλος, ἄ, ὁ, dolus.

Δολομήτα, vocat. à δολομήτης, ἄ, ὁ, nasser, dolosus. Dicitur & δολομήτης, ὁ, ἡ, idem à δόλος, ἄ, ὁ, dolus & μήτις, ἡ, consilium.

Δολόπεσσην, dat. plur. Ion. & Roët. nom. proprium.

Δολοπίων, ονος, ὁ, Delopion, nom. proprium.

Δολοπλοκία, ἄς, ἡ, dolus ex δόλος, ἄ, ὁ, dolus & πλέκω, necto. p. m. πέπλοκα.

Δολοφραφῆν, dolos fuere ex δόλος, ἄ, ὁ, dolus & φράπτω, suc. f. ψω.

ΔΟΛΟΣ, ἄ, ὁ, dolus, fraus. Hinc δολόεις, ἐνλος, ὁ, dolosus, δόλων, ωνος, ὁ, sicca, gladiolus.

Δολέντες, nom. plur. part. praef. act. à δολέω, quod vide. δολῆν, praef. inf.

Δολοφραγέω, fraudes cogito. f. ἦσω à δόλος & φράγν, mens.

Δόλοψ, speculator à δόλος & ὄψις, quod astuto vultu.

Δόλω, ᾧ, falso, adultero, de-
 γηνο. f. ᾠσω. p. δεδῶλκα.

Th. δόλος.

Δόλω, dat. fing. δόλως, acc.
 pl. à δόλος. ε, ὄ, dolus.

Δολωθεῖς, ἐνός, ὄ, a. i. part.
 pass. à δολώ, dolos machinor,
 circumvenio ab eodem them.

Δόμα, αἴος, τό, donum q. à
 ᾠσω, do. Th. δίδωμι. perf.
 pass. δέδομαι.

Δομεν Ion. & δόμεναι, Dor.
 & Aeolic. pro δέναι, a. 2.
 inf. act. verbi δίδωμι, do.
 f. δάσω. a. 2. ἔδων.

Δόμενος, ε, ὄ, dominus. δόμενα,
 ης, ἡ, domina, id est δεσποί-
 να. Posteriores Græci à
 Latinis sumferunt.

Δόμος, ε, ὄ, domus. gen. pl.
 δόμων. δομόνδε, domum versus
 à δέμομαι, aedifico. p. m.
 δέδομαι.

Δονακῆα, acc. Ion. pro ἕα à
 δονακεύς, ἕος, arundinosus à
 δέναξ, ακος, ὄ, arundo, calu-
 mus scriptorius; sagitta.

Δονακίρῳφος, ε, ὄ, ἡ, arundi-
 nifer ex δόναξ, ακος, ὄ,
 arundo & τρέφω, alo. p. m.
 τέτρεφα.

ΔΟΝΑΞ ακος, ὄ, arundo
 Cypria q. à δονέω, agito,
 quod facile a ventis agi-
 tetur.

ΔΟΝΕΩ, agito. f. ἦσω. præf.
 part. f. g. δονέουσα; hinc δό-
 νημα & δόνησις, agitatio.

Δόντες, nom. plur. aor. 2.
 part. act. à δός, δέντος
 verbi δίδωμι, do. a. 2.
 ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, opinio, gloria.
 δόξαι, ᾶν, αἱ, dignitates à
 δοκέω, videor, puto.

Δοξάζω, glorifico. imperf.
 ἐδοξάζον. f. ᾠσω. aor. i.
 ἐδόξασα, ad gloriam evexi.
 δοξασον, άτω, a. i. imperat.
 act. δοξάσω, ης, η. a. i.
 sub. δοξάσαι, a. i. inf. δεδό-
 ξαικα, perf. act. δεδοξάσμαι,
 glorificor, præf. pass. δεδο-
 ξασμαι, perf. pass. ἐδοξά-
 σθην, a. i. pass. δεδοξάσθω, ης,
 ἡ, a. i. sub. pass. Th. δο-
 κέω, videor.

Δοξαδάσσι, 3. plur. a. i. sub.
 pass. vide δεξάζω.

Δόξητε, 2. plur. a. i. sub.
 act. à δοκέω, videor. f. δόξω.

Δοξικός, ἡ, ὄν, gloriosus à
 δόξα, gloria, quod vide.

Δόξις, εως, ἡ, visio à δοκέω,
 videor.

Δοξέσθαι pro δοκεῖν, videri,
 haberi verbi δεξέω. a. i.
 pass. ἐδοξάσθην.

Δόξω, videbor. f. i. verbi δε-
 κέω, videor. a. i. ἐδοξα.

Δορά, αῖς, ἡ, pellis detracta,
 excoriatio q. à δέρω, excorior.
 Th. δέρεις, αἴος, τό, pellis.

Δόρας, αἴος, τό Ion. & Poët.
 pro quo est δέρας, αἴος,
 lancea; hinc δοράτιον, τό,
 hostile.

Δοράλος, δόρυος & δερὸς, gen.
 fing. à δόρυ, τό, hasta; in
 pl. τὰ δοράλια.

Δορίς, culter, quo fit δορά,
 excoriatio.

Δορκάς, αἴδος, ἡ, nomen

- mulieris, Gr. *capra* à δερξ, κός ἢ, idem.
- ΔΟΡΞ, κός, ἢ, *capra, dama. δορκάς, αἶδος, ἢ, idem* q. à δέρκω, *viduo*; quia acuto visu prædita.
- Δόρπα, acc. pl. à δόρπον, ε, τὸ, *caena*.
- Δορπίη, ης, ἢ Ion. pro δόρπος, ε, ὁ, *caena*.
- ΔΟΡΠΙΟΝ, ε, τὸ & δόρπος, ε, ὁ, *caena*. Hinc δορπέω, ἦσω, *caeno*. ἐπιδορπίς, ἴδος, ἢ, *caena secundaria*.
- ΔΟΡΥ, τὸ, *hasta, lignum oblongum*. gen. δόρατος & δερὸς, dat. δόρατι & δερὶ; inde δορυτσω, *hasta pugno*.
- Δορυκάλως, ε, ὁ, ἢ, bello captus ex δόρυ, *lancea & αἰσικω, capio*.
- Δορυφόρος, ε, ὁ, *satelles*; hinc δερυφορέω, *satelles sum* ex δερυ, *hasta & φέρω, fero*.
- Δός & δόθι, du, aor. 2. imperat. act. à δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.
- Δόσαν, *dederunt* Ionic. pro ἔδοσαν, 3. plur. aor. 2. act. ab ἔδων verbi δίδωμι, do.
- Δόσεις, *dona*. nom. plur. à δόσις, εως, ἢ, *donum*, quod à δίδωμι.
- Δοσιόκος, ὁ, ἢ, *qui alicujus peccati dat poenas*, ex δόσις, quod à δίδωμι, do & δίκη, ης, ἢ, *jus, poena*.
- Δόσις, εως, ἢ, *donum*, quod à 2. fing. perf. pass. δέδοσαι ejusdem verbi.
- Δόσκον, ες, ε, imperf. Poët. pro ἔδιδων, *ως, ω* verbi δίδωμι, do.
- Δότε, 2. plur. a. 2. imperat. à δίδωμι, do.
- Δότεира, *ας, ἢ, datrix* à δότης, ἦρος, ὁ, *datur* ab eodem them.
- Δότης, ε, ὁ, *dator* à δέδοται, 3. fing. perf. pass. verbi δίδωμι.
- Δολικός, ἢ, ὄν, *ad dandum propensus* ab eodem them.
- Δότω, 3. fing. aor. 2. imperat. act. à δίδωμι.
- Δῶ pro δόσω, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.
- Δελασώγέω, *in servitute redigo*. cum accus. à δελασώγης, ἔ, ὁ, *servorum ductor*, quod ex δῆλος, ε, ὁ, *servus & ἀγωγίς, ἔ, ὁ, dux viae*, quod ab ἀγω, *duco*.
- Δελεία, *ας, ἢ, servitus*. Th. δῆλος, ε, ὁ, *servus*.
- Δελείος, *servilis & in f. g. δελείη* ab eodem them.
- Δέλευσαν pro ἔδελευσαν, 3. plur. a. 1. act. Ion.
- Δελευσάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. vide δελεύω.
- Δελεύω, *servio, sum servus*. fut. εύσω. aor. 1. part. δελεύσας. p. δεδέλευκα ab eodem them.
- Δέλη, vide in δῆλος. δέλιος, idem quod δελείος.
- Δεληή, ης, ἢ Ion. pro δελεία, *ας, ἢ, servitus*; hinc δεληίς, Ion. pro δελείος, *servilis*.
- Δελιχόδειρος, ε, ὁ et ἢ, *longam habens cervicem* à δελιχός, Ionic. pro δολιχός & δειρῶ

feu δέση, ης, ή, cervix.
 Δελοπρεπής, ο, ή, servo conveniens, ο τῷ δέλω πρέπων.
 ΔΟΥΛΟΣ, ο, ή, servus. δέλη, ης, ή, ancilla. Hinc δέλειος, ο, ή, servilis. δελεία, ας, ή, servitus. δελώω, ὦσω, in servitutem redigo. δελεύω, servio. ὀφθαλμοδελεία, ας, ή, servitus ad oculum praesente hero.
 Δελοσύνη, ης, ή, servitus Ion. pro δελεία. Th. δέλος, ο, ή, servus.
 Δελότερος, η, ον, qui servitutis iugo magis premitur, compar. à δέλος.
 Δελέμενος praef. part. pass. à δελώω, in servitutem redigo, est ab eodem them.
 Δελώω, in servitutem redigo. fut. ὦσω. p. δεδέλωκα. praef. pass. δελόομαι, servus fio. perf. pass. δεδέλωμαι. perf. part. δεδελωμένος, mancipatus. a. i. pass. ἐδελάθην. aor. i. part. δελωθεῖς, έντος, ο ab eodem th.
 Δελωσύνη, servitus Ion. pro δελοσύνη, vel δελεία.
 Δέναι. a. 2. inf. act. δέσ, δόντος & in f. g. δέσης, a. 2. part. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.
 Δέπησεν, sonit, 3. fing. a. i. Ion. verbi δαπέω, sonitum edo. Th. δέπος, ο, ή, sonitus.
 ΔΟΥΠΟΣ, ο, ή, sonitus; hinc δαπέω, vide in δέπησεν.
 Δέρα, ligna, acc. plur. pro δέρατα per apocopen, &

hoc pro δέρατα à δέρω, δόρατος, τὸ, hasta, lignum. δέρας, ἴος, τὸ, idem Ion.
 Δέρατ' pro δέρατα, vide δέρα.
 Δεσηνεκής, έος, ο, ή, tantum intervallum continens, quantum hastae jactus ex δέρω, τὸ, hasta & ήνεκής, longus.
 Δερί, dat. fing. pro δέρατι, vel δέρω à δέρω, δέρατος, τὸ, hasta.
 Δερίκλυτος, ο, ή, hasta insignis bellator, ex δέρω καὶ κλυτός, clarus, quod à κλύω, audio.
 Δερίκτητος, ο, ή, ή pro δέρωκτητος, hasta acquisitus à δέρω, hasta & κλάομαι, possideo.
 Δοχή, ης, ή, epulum, convivium à δέχομαι, excipio. Est & δοχός, ή, ον, capax ab eodem them.
 Δοχηή, ης, ή, palmus à δέχομαι, capio. f. δέξομαι.
 ΔΟΧΜΟΣ, ο, ή & δόχος, ο, ή, obliquus; inde δοχμός, incurvo. f. ὦσω. aor. i. part. pass. δοχμωθεῖς, sese obliquans.
 Δοχμωθεῖς, aor. i. part. pass. vide in δοχμός, ο, ή.
 Δόω, do inufitat. pro δίδωμι.
 ΔΡΑΒΗ, ης, ή, herbae nomen.
 Δράγμα, αἶος, τὸ, manipulus. δραξ, ακός, ή, pugillus. Thema δράσσω. feu δράττω. f. ξω, prehendo.
 Δραμείω feu δραγμαλείω, manipulos colligo à δράγμα, αἶος, τὸ, quod vide.
 Δαρθάν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, dormo. f. δαρθήσομαι. q. à δαρθέω. f. 2.

δραδῶ per matathesin. aor. 2. ἔδραδον.

Δραίνω, fugerem, aor. 2. opt. act. ab ἔδην verbi inusitati δρῆμι, quod à διδράσκω. Th. δρᾶω, fugio.

Δραίω, idem quod δρᾶω, facio.

Δράκκα, pugillum, acc. sing. à δραξ, ακός, ὁ, pugillus, à δρᾶσσω, prehendo.

Δράκων, aspiciabant pro ἔδρακων, 3. plur. a. 2. act. à δέρκω, video. a. 2. ἔδρακων. p. m. δέδορακα.

Δράκοντε, dual. num. δρακοντος, gen. sing. à δράκων, draco.

ΔΡΑΚΩΝ, ὄφις, ὁ, draco. dat. plur. δράκωσι. in f. g. δράκανα, dracaena q. à δέρκω, video. f. ζω. a. 2. ἔδρακων. a. 2. part. δράκῶν.

Δράμα αἶλος, τὸ, fabula; inde δραματικός, ἢ, ὄν, fabulosus, a, um. Th. δρᾶω, ago.

Δραμεῖν, a. 2. inf. δραμῶν ἔσα, currens, a. 2. part. act. δραμεῖν, f. 2. m. à τρέχω, curro. f. δρεξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Δράμημα, αἶλος, τὸ Ion. pro δρῆμος, cursus, quod videt.

Δραμεῖσα, aor. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δραῖναι, facere, aor. 2. inf. Dor. pro δρῆναι à δρῆμι, vel δραίω, idem quod δρᾶω, facio; vel δραῖναι, fugere, est a. 2. inf. à δρῆμι vel διδράσκω, fugio. f. δρᾶσω &

Ion. δρῆσω. a. 2. ἔδραν, ας a. 2. opt. δραίνω. inf. δραῖναι. part. a. 2. δρᾶς.

Δράξ, ακός, ὁ, pugillus à δρᾶσσω, prehendo.

Δραξάμενος, arripens, a. 1. part. m. vide δρᾶσσομαι.

Δραπέτης, ε, ὁ, servus, fugitivus à δρᾶω, fugio.

Δραπετίδας, α, ὁ Dor. pro δραπετίδης, ε, ὁ, idem tere quod δραπέτης, ε, ὁ, quod vide.

Δρᾶσσομαι, vide δρᾶσσω.

ΔΡΑΣΣΩ feu τρω. f. ζω. prehendo, manu arripio. δρᾶσσομαι feu τρωμαι, carpo, f. δρᾶξομαι. a. 1. m. ἔδραξάμην, ω, αἶλο. a. 1. imperat. δράξαι & in plur. δράξαθε. perf. pass. δέδραγμα; inde δράγμα, ατος, τὸ, manipulus et δραξ, ακός, ὁ, pugillus.

Δραλός & δαγλός, excoriatius à δέρω, excorio. Thema δερας, αἶλος, τὸ, pellis.

ΔΡΑΧΜΗ, ἡς, ἡ, drachma, monetæ & ponderis nomen q. à δρᾶτω; inde διδραχμος, ε, ὁ, ἡ, qui duarum drachmarum pretii est.

ΔΡΑΩ, f. ἄσω. facio, ministro, fugio; inde δρᾶμα, αἶλος, τὸ, fabula. δραση, ἡρος, ὁ, acer, strenuus.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. acc. pl. δρεπάνας. δρέπανον, ε, τὸ, idem à δρέπω feu δρέπομαι. decerpo, carpo.

ΔΡΕΠΩ. f. ψω, decerpo, colligo. δρέπομαι, idem; hinc

- δρέπανον & δρεπάνη, ης, ἡ, *fals.*
 Δρεφεύμεναι Aeol. pro δρεψόμεναι, Dor. pro δρεψόμεναι, nom. pl. fut. I. part. med. f. g. verbi δρέπω, f. ψω, *decero.*
 Δρηπέτης, ε, ὁ Ion. pro δραπέτης, *fugitivus*, quod vide.
 Δρήσας, *faciens.* a. I. part. act. Ion. à δράω, *facio.* f. άσω.
 Δρησμός, ε̃, ὁ Ion. pro δρασμός, *fuga.* Th. δράω, *fugio.*
 ΔΡΙΛΟΣ, ε, ἑ, *lumbricus.*
 Δριμεία, ας, ἡ, *acris gustu, gravis, molesta* à δριμύς, quod vide.
 ΔΡΙΜΥΣ ἑα, υ̃, *acri gustu vel sapore, asper;* hinc δριμύτης, *acrimonia.*
 Δριόν, ε, τό, *locus arboribus confusus* à δρύς, *arbor.*
 Δριότη, ης, ἡ, *folium, alveus balneatorius* à δρύς, quod ex quercino ligno fiat.
 Δρόμος, ε, ὁ, *curfus* à τρέχω, *curro.* f. Δρέξω. p. m. δέδρομα.
 ΔΡΟΣΟΣ, ε, ἡ, *ros.* δρόσοι, *lacrymae* q. ῥόσος à ῥέω, *fluo;* hinc δροσερός, ε̃, ὁ, *roscidus.* δροσάδης, εος, ὅ, ἡ, *idem.*
 Δρεῖγος, ε, ὁ, *cohors et globus militum, drungus.* vide Latin. Etymol.
 Δρεσίλλα, ης, ἡ, *nomen mul.* à Drufo.
 Δρύαλος, ε, ὁ, *nomen viri, qui quercuum satis habet.*

- Δρύαντα, acc. sing. à Δρύας, ανλος, ὁ, *nomen viri* q. à δρύς, υός, ἡ, *quercus.*
 Δρύινος, ε, ὁ, *quernus.* Th. δρύς.
 Δρυμός, ε̃, ὁ, *silva querna, nemus.* item δρυμόν, ε̃, τό, *idem.* Th. δρύς, υός, ἡ, *quercus.*
 Δρυμός Dor. pro δρυμῆς, acc. pl. à δρυμῆς, quod vide.
 Δρυπετής, εος, οίωα, *druppa* à δρύς & πέπω, quæ in arbore cocta fuit & ad maturitatem perducta.
 ΔΡΥΠΤΩ, f. ψω, *lucero, lannio,* perf. δέδρυφα; inde δρυφή, ἡς ἡ, *lucratio*, quæ fit unguibus.
 ΔΡΥΣ, υός, ἡ, *quercus et quævis arbor.* in acc. δρύν. Hinc δρύον, ε, τό, *nemus* & in pl. δρύα, inde δρύινος, ε, ὁ, *quernus.* δρυμός, ε̃, ὁ, *silva querna.*
 Δρυάδες & ἀμαδρυάδες, αν, αἱ, *Nymphæ.* χαμαιδρύς, υος & χαμαιδρυψ, υος, ἡ, *quercus humilis.*
 Δρυλόμος, ε, ὁ et ἡ, per apocopen pro δρυλόμος, *quercuum vel arborum incisor* à δρύς, ἡ, *quercus vel arbor* & τέμνω, *seco.*
 Δρύομι, pro δρύμι feu δράομι, præf. opt. verbi δράω, *facio.*
 Δρώντων Atticè pro δράτων, ex δράω, *facio vel fugio.* Solent enim Attici gen. plur. part. quorundam, *usurpare pro tertiis person.*

imperat. præf. temporis,
plur. numeri.

ΔΡΩΪΑΣ, ακος, ὁ, dropax,
medicamenti species, ad
evellendos pilos q. à
δρέπω, carpo.

Δῦ pro ἔδω ab ἔδω, us, u, a.
2. ind. act. à δῦμι vel δῦω,
subeo. f. δῦσω. p. δέδυνα. a.
2. inf. δύναι.

Δῦ pro δύο, duo.

Δύεται, 3. fing. ind. pass. à
δύομαι & δῦω, subeo.

ΔΥΪΗ, ης, ἡ, infortunium,
labores, strages, aerumna q.
à δῦω, occido.

Δύης, 2. fing. præf. sub.
verbi δῦω, vide δῦ.

Δῦθι, aor. 2. imperat. act.
eiusdem verbi.

Δύμεναι Dor. pro δύναι, a.
2. inf. à δῦμι vel δῦω,
subeo.

Δύν pro δύνε, Ion. pro ἔδυνε,
imperf. verbi δύνω, subeo.
idem quod δῦω.

Δύνα Dor. per apocopen, pro
δύνωσασθαι vel pro δύνῃ, potes.
2. fing. præf. verbi δύναι-
μαι, possum.

Δύναι pro δύναισθαι, 3. fing.
præf. opt. δύναιμην, αἰο, αἰο
à δύναιμαι, quod vide.

Δύναμι pro δύναιμαι, possum.

ΔΥΝΑΜΑΙ, σαι, ται, possum,
valéo, aestimor. in sub.
præf. δύναιμαι, η, ηται. im-
perf. ἡδυνάμην, ω, αἰο Attic.
pro ἔδυνάμην. fut. δυνήσομαι.
a. i. pass. ἡδυνήθην, ης, η
Atticè pro ἔδυνήθην. a. i.
sub. δηνηθῶ, ἦς, ἦς legitur

etiam a. i. pass. ἔδυνάθην,
tanquam à δυνάζομαι. Hinc
δύναμης, εως, ἡ, potentia,
vis. δυνάτος, ἔ, ὁ, potens,
idoneus, possibilis. δυνάστης,
ἔ, ὁ, dominus, primas. δυνά-
σεια, ας, ἡ, imperium, αἰθρ.
ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas.
ἀδύνατος, ἔ, ὁ, ἡ, impossibilis.
καδδύναμιν pro κατὰ δύνα-
μιν, pro viribus.

Δυνάμει, dat. fing. à δύναμις,
εως, ἡ, potentia. αἶ δυνάμεις,
miracula, virtutes, potestates.
Th. δύναμαι.

Δυναμένη, ης, ἡ, nom. propr.
mul.

Δυνάμεθα pro δυνάμεθα,
Poët. i. plur. præf. δύναμαι.

Δυναμῶ, confirmo, roboro. fut.
ώσω. p. δεδυνάμωκα. præf.
pass. δυναμώσομαι, ἔμαι; inde
part. δυναμώμενος, ἔμενος,
corroboratus ab eodem them.

Δύνασθαι, 2. fingul. præf. à
δύναιμαι, quod vide.

Δυνασθῆναι, potuisse. a. i. inf.
verbi δύναιμαι.

Δυνασεια, ας, ἡ, imperium.
δυνάστης, ἔ, ὁ, dynasta, domi-
nus ab eodem them.

Δυνασευθίας, acc. pl. part.
præf. à δυνασεύω, sum prin-
ceps. fut. εὔσω. Th. δύναμαι,
possum.

Δυνατέω, potens sum. f. ἦσω.
p. δεδυνάτηκα eiusdem them.

Δυνατός, ἡ, ὄν, potens. δυνατός
εἰμι, idem quod δύναμαι,
possum. δυνατόν, quod fieri
potest. δυνατώτερος, com-
parat. in superl. δυνατώτατος.

- Δύνε. *ingressus* es, imperf.
 Ion. à δύνω, idem quod
 δύω subeo.
- Δυνέονται, *possint* Ion. pro
 δύνονται, 3. plur. præf.
 δύναμαι.
- Δύνη, 2. fing. præf. sub.
 δύναμαι, η, ηται à δύναμαι,
possim.
- Δύηται Ion. pro δύνη, quod
 vide.
- Δυνήσιν, ης, η, a. i. opt.
 pass. δυνήσῃ, ἦ, ἦ, a. i.
 sub pass. à δύναμαι, quod
 vide.
- Δυνήσεαι Ion. pro δυνήση, 2.
 fing. f. i. m. δυνήσομαι;
 inite part. δυνήσομενος à
 δύναμαι, *possim*.
- Δύνυλος, gen. fing. præf.
 part. à δύνω, *occido*.
- Δύνεσ' pro δύνεσι, *ingredi-*
untur, 3. plur. præf. δύνω.
- Δύνυλα, *occidentem*, acc. fing.
 a. 2. part. à δύς, δύνυλος.
 Th. δύνω vel δύμι, *subeo*.
- ΔΥΝΩ, δύω vel δύμι, *subeo*,
ingredior; *occido*, *induo*. f.
 δύσω. a. i. εδυσα. a. 2. εδυν,
 us, u. a. 2. inf. δύναι. perf.
 act. δέδυκα. perf. pass.
 δέδυσμαι. Hinc δσμή, ης, η,
occidus Swiss. δύσις, eos, η,
 idem. αναδύω, *mergo*. υπο-
 δύω, *subeo*. ενδυμα, αλος, τὸ,
indumentum.
- ΔΥΟ vel Att. δύω, *duo*.
 gen. dial. δυῶν & in f. g.
 δυῶν. dat. plur. δυοί. Hinc
 δυικός, ε, ε, *qualis*. δειή, ης,
 η, *dubium*. διαύζω, *dubito*.
- Δύοσι Poët. pro δυῶσι, ex
 th. δυῶω pro δύω.
- ΔΥΣ particula in compo-
 sitione pro *aegre*, *male*,
infeliciter, & pro α privante.
- Δύσατος, ω, ὁ Dor. pro δίση-
 τος, ε, ε, *infelix* *puer*, ex
 δύς & ἦση, *pubes*.
- Δυσάεος, *graniter spirantis*,
 gen. fing. à δυσαις, εος, ὁ,
 η, ex δύς & ἄω vel ἄημι,
flo, *spiro*.
- Δύσχη, a. i. inf. act. verbi
 δύω vel δύνω, *subeo*. f. σα.
 p. δέδυκα. a. i. εδυσα. a. 2.
 εδύν.
- Δυσαιλία Elai. 28, 8 σπιλωμα.
 Hes. δισαλα, ἀκαθαρσία;
 legam δισαλία, vide Marti-
 nii Cadinum.
- Δυσαντέι, dat. fing. à δυσαν-
 τής, εος ὁ, η, *suavi occur-*
sus, ex δύς & ἀντάω, *oc-*
curro. Th. ἀντι, *contra*.
- Δυσάμμορος vel δύσμορος, ε,
 ὁ, η, *infelix* ex δύς & μόρος,
fatum, quod à μείρω, *disido*.
 præf. med. εμμορα.
- Δυσαιριστοκεια, ας, η, *quae*
optimam prolem peperit, sed
maio fato ex δύς & ἀριστό-
 κος, qui optimus parit, quod
 ab ἀριστος, *optimus* superl.
 ab αγαθος, *bonus* & τίκτω,
pario. p. m. τέτοκα.
- Δυσβάσακλος, ε, ὁ, η, *difficilis*
portatu, ex δύς & βασακλος,
portabilis à βασάζω, *porto*.
- Δύσεαι, *induas*, a. i. sub. m.
 Ion. pro δύση verbi δύω. f.
 δύσω, *induo*.

Δυσέλπιτος, ε, ό, ή, *difficilis
sperit*, ex δύς & έλπίς, *spes*.
 Δυσελερία, ας, ή, *dysenteria*
 ex δύς & έντερον, ε, τό, *in-
testinum*, quod ab έντις,
intus.
 Δυσεπανόρθωτος, ε, ό et ή, *vix
emendabilis* ex δύς, επί,
 ανά & όρθώω, *erigo*. Th.
 όρθος, ε, ό, *rectus*.
 Δυσεργος, ε, ό, ή, *piger*, ad
 opus faciendum *lentus*. Th.
 έργον, opus.
 Δυσερμηνευτος, ε, ο, ή, *explicitu
difficilis*, ex δύς & έρμηνεύω,
interpretor, quod ab έρμη-
 νεύς, έος, ό, *interpres*.
 Δυσερωσ, ωτος, ό και ή, *infelix
in amare* ex δύς & έρωσ,
 ωτος, ό, *amor*. Th. έρώω,
amo.
 Δύσεται, *se condit*, 3. fing.
 præf. verbi Poët. δύσμαι
 à f. i. m. δύσμαι, verbi
 δύω.
 Δύσεται & δύσσειτο, imperf.
 Ion. à δύσμαι Poët. verbo.
 Th. δύω, *subeo*.
 Δυσηλεγέες, *molestae*, nom.
 plur. à δυσηλεγής, έος, ό, ή,
molestus, *gravis*, quod ex
 δύς & αλέγω, *curo*. f. ζω. q.
 δυσαλεγή; vel ut alii vo-
 lunt, à λέγω, *cubare facio*.
 Δυσηπίτεν, imperf. verbi
 δυσαπιστέω, *non credo* quod
 à πίσις, εως, ή, *fidis*. Th.
 πίστω, *persuadeo*.
 Δυσήχης, έος, ό, ή, *horrificus*
 ex δύς, *aggre*, *male* & ήχης,
sonus.

Δυσθαλπής, έος, ό, ή, *calectu
difficilis*, *frigidus* ex δύς,
 & θάλπω, *foueo*, *cal facio*.
 Δυσθανατέειν, είν, *iniquo animo
mortem ferre*, ex δύς &
 θάνατος, ε, ό, *mors*. Th.
 θνήσκω, *morior*.
 Δυσθυμείν Ion. pro αΐθυμείν,
animum despondere, ex δύς
 & θυμός, ε, ό, *animus*.
 Δυστι αυοβυς, *dativ. plural.*
 à δύο, *duo*.
 Δύσις, εως, ή, *occasus*, acc.
 δύσιν à δύω, *subeo*.
 Δυσκαλαμαθήτως, *vix intelli-
gibile*, ex δύς & καλαμαν-
 θάνω, *pernosco*, quod ex
 κατά & μανθάνω, *disco*.
 Δύσκειν, imperf. Ion. verbi
 Poët. δύσκω pro δύνω vel
 δύω, *adeo*, *subeo*.
 Δυσκέλαδος, ε, ό, ή, *raucus*
 ex δύς & κέλαδος, ε, ό, *sonus*,
vox.
 Δυσκλής, έέος, ες, ό, ή, *in-
glorius* ex δύς & κλέος,
gloria. Thema κλείω, *celebro*.
 Δύσκολος, ε, ό, ή, *difficilis in
sumendo cibo*, *difficilis*, *mor-
sus*; hinc *δυσκόλωσ*, *difficul-
ter* ex δύς & κόλον, ε, τό,
cibus.
 Δύσλοφον, *onerosum cervicis*,
 ex δύς & λόφος, ε, ό, *cervix
in jumentis*.
 Δυσμενέεσσιν, *inimicis*, dat.
 pl. à δυσμενής, quod vide.
 Δυσμενής, έος, ό et ή, *infectus
hostis*, acc. *δυσμενής*, *maie-
volium*; hinc adverb. *δυσμι-
νος* ex δύς & μένος, εος, τό,
animus.

Δυσμέλα χείριστος, ὁ, ἡ, tractatu
difficilis, ex dūs & μέλα χει-
ρίζομαι, administro. Th. χείρ,
ἡ, manus.

Δυσμή, ἡς, ἡ, proprie Solis
occasus. Th. δύνω, subeo.

Δυσμνημόνευτον, ἡ, τὸ, memo-
rari difficile, ex dūs &
μνημονεύω, memor sum. Th.
μνησσομαι, recordor.

Δύσμορε, infelix, vocativ.
singul. à δύσμορος, ἡ, ὁ, ἡ,
cui difficile fatum obtigit,
à dūs & μόρος, fatum, quod
à μείρω, divido. p. m. ἐμμορα.

Δυσμορφία Ion. pro δυσμορφία,
α, ἡ, deformitas. Th. μορφή,
forma.

Δυσνόητος, ἡ, ὁ, ἡ, difficilis
intellectu, ex dūs & νοήτος,
intelligibilis, quod à νοέω,
cogito.

Δυσνομία, ἡς, ἡ Ion. pro δυσ-
νομία, mala legum institutio,
licentia ex dūs & νόμος, ἡ,
ὁ, lex, quod à νέμω, tribuo.
fut. μῶ. a. i. ἐνειμα, præf.
med. νένομα.

Δυσπαίπαλος, ἡ, ὁ, ἡ, ascensu
difficilis, ex dūs & παίπαλα,
loca praecepta.

Δύσπαρις, ἰδος, ὁ, infelix
Paris.

Δυσπέμφετος, ἡ, ὁ, ἡ, trajectu
difficilis, ex dūs & πέμπω,
mitto. f. ψω. p. πέπεμφα.

Δυσπέτημα, αἰος, τὸ, casus
adversus, adversitas ex dūs
& πέτω, cado pro πίπτω.

Δυσπραξία, α, ἡ, res adversae,
ex dūs & πράττω. f. ξω.
facio.

Δύσριγος, ὁ, ἡ, frigoris im-
patiens, ex dūs & ῥίγος, eos,
τὸ, frigus.

Δύσσειο, induere Poët. pro
δύσειο, Ion. pro δύσειο, ἔδω,
præf. imperat. m. verbi
δύσομαι, ἡ, εταί & Poët.
δύσσεται. imperf. ἐδυσίμην,
ἡ, ετο; quod præfens for-
matum est à f. i. m. verbi
δύω feu δύνω, induo.

Δυσσομενάων, gen. pl. Aeol.
f. g. pro δυσσομενῶν, præf.
part. verbi δύσομαι, mergor.
Th. δύνω, subeo.

Δύσσοος, ἡ, ὁ, infelix, aeger.
Th. σόος, salvus.

Δύσανος Dor. pro δύσηνος, ἡ,
ὁ, quod vide.

Δύσηνος, ἡ, ὁ καὶ ἡ, infelix,
miser ex dūs & σῆνω, gemo;
aut secundum alios, ex
dūs & σῆναι, quod male stet.
Th. ἴσημι, sto.

Δυστήρητον, ἡ, τὸ, observatu
difficile, ex dūs & τηρέω,
servo.

Δυστοκία, a. i. part. act.
verbi δυστοκέω, difficulter
pario. f. ἔσω & ἦσω ex dūs
& τόκος, ἡ, ὁ, partus. Th.
τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Δύστρος, ἡ, ὁ, mensis sextus
apud Syro-macedonas, qui
alioqui ἐλαφροβολίων.

Δυστυχέστατος, ἡ, ὁ, infelicissi-
mus superl. à δυστυχής, ἡ, ὁ,
ὁ, ἡ, infelix, quod ex dūs
& τύχη, ἡ, ἡ, fortuna. Th.
τυχεῖν, sum.

Δυστυχέω, infelix sum. fut.
ἦσω. p. κα. aor. i. part.

δυσυχήσας, αἴλος, ὁ ex δὺς & τύχη, fortuna, quod à τυγχάνω, sum.

Δυσυχήμα, ατος, τὸ, afflictio, dat. plur. δυσυχήμασι à δυσυχέω, quod vide.

Δυσυχία, ας, ἡ, adversitas ex eodem them.

Δυσυχῆνλας, acc. pl. part. præf. δυσυχῆσι, 3. plur. ind. præf. à δυσυχέω, quod vide.

Δυσφημία, ας, ἡ, convitium, probrum à δυσφημος, ς, ὁ, ἡ, maledicus, infaustus ex δὺς & Φήμη, fama quod à Φημί, dico. Thema Φάω, idem.

Δυσφήμοιο, ominosi, gen. sing. Ion. à δύσφημος, ς, ὁ, ἡ, mali ominis, ex iisdem them.

Δυσφρονέων, præf. part. act. à δυσφρονέω, unum abjicio, aegre fero, ex δὺς & φρήν, evos, ἡ, mens.

Δυσφροσυνάων, gen. plur. Aeolicè à δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi aegritudo. acc. pl. δυσφροσύνας ex δὺς & φρήν, mens.

Δυχέμερος, ς, ὁ, ἡ, frigidus, hybernalis ex δὺς & χεῖμα, ατος. τὸ, hyems.

Δυχέρωλος, ὁ, ἡ, qui difficulter subigitur et capitur; in superl. δυχερώταλος. Th. χεῖρ, ἡ, manus.

Δυχεραίνω, moleste fero, gravor. f. ανῶ. in 3. plur. præf. ind. δυχεραίσιν. acc. plur. part. præf. δυχεραίνοντας à δυχερης, έος, ὁ, ἡ,

difficilis, odiosus ex δὺς & χεῖρ, ἡ, manus.

Δυχερης, έος, ὁ, et ἡ, difficilis molestus; in comp. δυχερερερος, ς, ὁ, vide in δυχεραίνω.

Δυσῶδες, εος, τὸ, foetidum; hinc δυσῶδια, ας, ἡ, malus odor ex δὺς & ὄζω. f. ὄζήσω. p. m. ὠδα & Att. ἰδῶδα.

Δυσάνυμος, ς, ὁ et ἡ, infaustus, inauspicatus ex δὺς & ὄνομα, αἴλος, τὸ, nomen Aeol. ἄνυμα, Poët. ἔνομα.

Δυσωρήσοντα, 3. plur. f. i. med. à δυσωρέω, difficulter custodio à δύσρεος, custoditu difficilis ab ἔρεος, ς, ὁ, custos.

Δύρης, ς, ὁ, urinator, qui aquas subit. Th. δύω vel δῶ, subeo.

Δύω Poët. pro δύο, duo. gen. dual. δυῶν, & in f. δυῶν. dat. δυσι. Est & δύω, mergo, vide δύω.

Δωδεκάτην, ης, ἡ, duodecima, & in m. g. δωδεκάλος, δωδεκαλαῖος, ς, ὁ, duodecimus & duodecim annorum, ex δύο & δέκα, decem.

Δωδεκάμηνον, duodecim mensium ex δωδέκα, duodecim & μὴν, μηνός, ὁ, mensis.

Δυῶν Att. & Ion. pro δυῶν. duorum. gen. dual. à δύο.

Δῶ, domum per apocopen, pro δῶμα, αἴλος, τὸ à δέμω, struo.

Δῶ, δῶς, δῶ, aor. 2. sub. act. à δίδωμι, do.

Δώδεκα, αἰ, αἰ, τὰ, duodecim ἀκλίλον, ex δέκα & δύο.

Δωδεκάκαιος ὁ, qui per duodecim dies, alicubi manet vel abest, vide in δώδεκα, duodecimus.

Δωδεκάεις, η, ον, duodecimus ex iisdem them.

Δωδεκάφυλον, ε, τὸ, duodecim tribus q. δώδεκα φυλαί.

Δωδώνη, ης, ἡ, Dodone. nom. propr.

Δώην, ης, ἡ Atticè pro δώην, ης, η. aor. 2. opt. act. à δίδωμι, do. aor. 2. ἔδων.

Δώησι, dederit, 3. sing. a. 2. opt. à δῶη, & Ion. additur σι. Sin vero fit δώησι, erit 3. sing. sub. à δῶω, δῶης, δῶη, & Ion. δώησι pro δῶ, δῶς, δῶ à δίδωμι, do.

Δῶκ' vel δῶκε, dedit pro ἔδωκε, per apocopen Poët. aor. 1. Sic et δῶκαν pro ἔδωκαν, 3, plur. aor. 1. verbi δίδωμι, do.

Δῶλος, ω, ὁ Dor. pro δῆλος, ὁ, seruus.

Δῶμα, αἰος, τὸ, domus contractè pro δόμημα. pl. δώματα & in dat. pl. δώμασι; hinc δωματίον, ε, τὸ, tectum. Th. δέμα, exstruo. p. m. δέδωμα.

Δῶναξ, ακος, ὁ Dor. & Poët. pro δοναξ, arundo, quod vide.

Δῶμεν per systolen, pro δῶαμεν Poët. pro δῶμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. à δίδωμι, do.

Δῶρ' pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ε, τὸ, donum.

Δῶρεά, ας, ἡ, donum. δῶρεάν, adverb. gratis, immerito. Thema δῶρον, donum.

Δῶρομαι, ἔραμ, dono, Iarozior. f. ἤσομαι. perf. pass. δέδρημαι, σχη, ται. aor. 1. med. ἔδωρησαμην ab eodem them.

Δῶρημα, ατος, τὸ, donum, beneficium ejusdem them.

Δωρήσις, Ἔ, ὁ, muneribus niacabilis, seu corruptus à δῶρον, ε, τὸ, donum.

Δωρίς, ἰδος, ἡ, Doris, nom. mul.

Δωρίσθεν Dor. δωρίζειν, loqui Doricè.

Δωροδοκία. f. ἤσω, donis inhio, munera capio. acc. pl. part. praef. δωροδοκῆντας ex δῶρον, ε, τὸ, donum & δέχομαι, capio.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, sordes; inde δωροδόκος, ε, ὁ, munerum acceptor, donis inhians ab iisdem them.

ΔΩΡΟΝ, ε, τὸ, donum. Hinc δῶρεά, ας, ἡ, idem. δῶρεάν. gratis, adv. ἄδωρος, ε, ὁ, ἡ, donorum expers; item qui non donat. ἀντίδωρον, ε, τὸ, donum dono relatum.

Δωροφάγος, ε, ὁ, dui devorat dona ex δῶρον, donum & φάγω, edo.

Δωροτόμαι Dor. pro δωρίζομαι. Δῶς, ἡ, donum, indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, do.

Δῶση, tradat, 3. sing. aor. 1. sub. act. Poët. pro δώκη,

ab a. i. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.

Δῶσι Ion. pro δῶ, 3. sing. aor. 2. sub. Sin absque i est 3. plur. ejusdem temporis, verbi δίδωμι.

Δωσῶντι Dor pro δώσῃσι, 3. pl. f. i. verbi δίδωμι.

Δωσῶ Dor. pro δώσω.

Δώσω, f. i. act. à δίδωμι do. Sic δώσῃτ' pro δώσῃσι, 3. plur. f. i.

Δῶρη, ditori, dat. sing. à δῶρης, ε ὁ, dator; sed usitatius δότης. Thema δίδωμι.

Δωτήρες, nom. pl. à δωτήρ, ἦρος, ὁ, dator ab eodem them.

Δωλιάζειν, dona colligere et accipere à δῶλιν, donum, quod vide.

Δωλίαν Dor. pro δωτινῶν, acc. sing. à δῶλιν.

Δωλίην, ns, ἦ, munus, proprie quod consumitur: ut vinum, vestis. Th. δίδωμι, do.

Δωλίησι, donis, dat. pl. Ion. à δωτινῶν, ns, ἦ, ejusdem them.

Δῶτορες, nom. pl. à δῶτωρ, ορος, ὁ, dator ejusdem them.

Δωτῶ, ὄος, ἦ, nomen mulieris.

Δῶωτ' pro δῶωσι, adiffen, per epenth. Ion & Poët. pro δῶσι, 3. plur. a. 2. sub. à δίδωμι, do.

E.

F Nota quintæ apud Græcos literæ, signum etiam numeri quinarium.

E^d, he, dolentis particula, quæ geminari solet. Item ἔ, se, pronomem acc. casûs ab ε, ὄ. sui, ἑδὶ. inde ἔος, εἶ, ὁ, suus. σφέος, σφωίτερος & σφέτερος, ε, ὁ, idem.

E^α, Ionic. & Poëtica ectasi ἦα pro ἦν, imperf. verbi εἶμι, sum. Est & ἔα, f. nebat, imperf. vel præf. imperat. pro ἔαε, remitte verbi ἔαω, sino. Est & ἔα, vah, ah adverb. querentis. Significat & εἶα & εἶ, sua, bona, peculium ex εἶς, suus, vide εἶ, se.

E^α, concedit. 3. sing. præf. ab ἔαω, sino. f. ἔαω. a. i. sub. ἔασω, ης, η. p. ἔαυα.

E^{αα}, sinit Poet pro εἶ per pleonasm. τῆ α.

E^{αγα}, as, ε, fregi Att. pro ἦγα, p. m. verbi ἀγγυμι seu ἀγω, frango. f. ἀξω. p. m. ἦγα & εαγα. p. m. part. εαγώς. a. i. ἦξαι & εαξα. a. 2. pass. ἦγην & εαγην.

E^{αγην}, fractus sum Att. pro ἦγην, a. 2. pass. ejusdem verbi, hinc a. 2. part. pass. εαγεις, inf. εαγῆναι.

E^{αδα}, as, e, demulsi pro ἦγα præf. med. Att. seu Ionica diphthongi resolutione, ab ἀνδάνω vel ἄδω, placeo. præf. med. part. εαδώς pro ἦδώς; sin in a. 2. εαδον pro ἦδον, Aeol. εααδον.

E^{αδῶτα}, placentem pro ἦδῶτα,

p. m. part. acc. sing. vide
 εἶδα.
 Εἶκα, *permisi* pro εἶακα,
 perf. act. verbi εἶω, *sino*.
 f. σω.
 Εἶλη, *convolutus est, involvit*
se, occultavit se, Att. vel
 Ion. diphthongi resolutione
 pro ἤλη, a. 2. pass. Ion.
 ἄλην, unde part. ἄλεις,
 ἔντος; aut ab ἀλῶ, *declino*,
vito, aut εἶλη per meta-
 plasim. pro εἶλω, quod est
 Att. pro ἤλω ab ἤλων. a.
 2. verbi ἀλίσκω, *capio*. Alii
 legunt εἶλη, Att. seu Ion.
 pro ἤλη a. 2. verbi ἀλημι,
declino. a. 2. part. ἀλεις.
 Εἶλωκα, *captus sum* Atticè
 pro ἤλωκα, perf. act. verbi
 ἀλίσκω, *capio*. f. ἀλώσω. a.
 2. ἤλων. a. 2. part. ἄλεις,
 aor. 2. inf. ἀλώνω. aor.
 2. inf. pass. ἀλήνω.
 Εἶλωγ, *cepi* Att. pro ἤλων,
 a. 2. verbi ἀλίσκω, vide
 εἶλωκα; præt. autem & a.
 2. passive sumuntur.
 ΕἶΑΝ, *si*, conjunct. connexiva
 construitur cum subj. &
 opt. Et ἄν pro εἶαν, quæ
 sæpe sunt μόρια δυνητικά,
particulæ potentiales & sæpe
postponuntur, ut εἶπον ἄν,
dixissem; quandoque deest
ἄν, sed rarius præponuntur:
 ! ut ὅς εἶαν, *quicumque. εἶαν τις,*
si quis. εἶαν μὴ, nisi, etc.
 Εἶάνθανον, *placebam, imperf.*
 Attic. & Ion. pro ἤθανον,
 εἶα pro η verbi ἀνθάνω,
placeo.

Εἶανός, ἔ, ὄ, *inlutu pulcher;*
tenuis, subtilis adject. pro-
 prie pepeli, ab εἶω, *induo*.
 Aliquando de stanno dici-
 tur, & tum est *fusilis*, quasi
 ῥεανός à ῥέω, *fluo*; tum
 etiam substantive usurpatur
 & epitheton adjungitur,
 εἶανῶ νεκταρέες, *vestis nectareæ,*
etc. Et tunc ponitur pro
 εἶανός πέπλος seu pro ἱμάτιον;
 sæpe enim epitheta ponun-
 tur pro suis substantivis.

Εἶανται Att. vel Ion. pro
 ἦνται, & εἶαντο pro ἦντο ab
 ἦμαι *sedeo*.

Εἶαξα, *fregi*, aor. 1. Att.
 pro ἦξα. verbi ἀγγυμι vel
 ἄγω, *frango*, vide εἶαγα.

ΕἶΑΡ, ρος, τό, *ver* & contractè
 ἦρ. εἶαρινός, ἔ, ὄ, *vernus* &
 per epenthes. εἶαρινός; εἶαρ,
 fumitur etiam pro *sanguine*
 & *pinguedine*.

Εἶαρινή, ἦς, ἦ, f. g. ab εἶαρι-
 νός, ἔ, ὄ, *vernus*. Th. εἶαρ,
ver.

Εἶαροτροφής, ὄ, ἦ, *vere nutri-*
tus, vernus ex εἶαρ, *ver* &
 τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

Εἶας, *finis*, 2. sing. ind.
 præl. verbi εἶω. Tum εἶας
 pro εἶασε, *permisit*, a. 1.
 Ion. ejusdem verbi; εἶας,
suas pro ἄς.

Εἶασα Att. pro ἦσα, a. 1.
 act. verbi ἀνθάνω, *placeo*,
 vide εἶαδα.

Εἶασαμεν, *sivimus*. 1. plur.
 aor. 1. Ion. sed εἶασαμεν,
 1. plur. a. 1. opt. εἶασαμ,

- α I. inf. act. verbi εἶω,
 sino. f. ἄσω. p. εἶκα. a. I.
 εἶσα.
- Εἴσετε, 2. plur. f. I. act.
 εἴσεως, sinas, 2. sing. a. I.
 sub. ab eodem them.
- Εἴσκει, dimittebat, imperf.
 Ion. pro εἶα verbi εἶω,
 sino.
- Εἴσι Ion. & εἴσι, Poët.
 pro εἶσι, sunt (ut τιθέασι
 Ion. pro τιθεῖσι) ab εἶμι,
 sum.
- Εἴσομεν, I. plur. f. I. act.
 verbi εἶω, sino. f. εἶσω. p.
 εἶκα.
- Εἶσαι & εἶσο, Ion. pro ἦνται
 & ἦντο ab ἦμαι, sedeo, quod
 forinam præteriti, præsentis
 autem habet significatio-
 nem ab inusit. εἶω.
- Εἶστε Ion. pro ἦτε, 2. plur.
 imperf. verbi εἶμι, sum.
- Εἶτέον, sinendum verbale ab
 εἶω, sino.
- Εἶτις, ἦς, εἶ & contractè
 αὐτῆ, ἦς, εἶ, sui ipsius, caret
 nominativo. Ex εἶο pro εἶ,
 sui & αὐτῆ; in singulari nu-
 mero est tertiæ personæ,
 nec non secundæ αὐτῆ εἶτις,
 à te, etc. In plur. num. est
 trium personarum, εἶτων,
 nostri, vestri et sui ipsorum.
- Εἶφθην, accensus sum Att.
 pro ἦφθην, aor. I. pass. ab
 ἀπλομαι; vel εἶφθην Ion.
 dialysi pro εἶφθην, a. I.
 pass. ab ἔπομαι, sequor.
- Εἶω, sino, permitto. imperf.
 εἶσον, ὦν. aēs, ας. αε, α.
 fut. εἶσω. aor. I. εἶπα
- aor. I. imperat. εἶσον, ἄτω.
- aor. I. part. εἶσας, ἄντος,
 ο, perf. εἶκα.
- Εἶων, honorum, gen. pl. Aeol.
 pro εἶων ab εἶος, ἦ, ον, suis,
 a, um. Alii legendum cen-
 sent εἶων & derivant ab
 εἶος, ἄ, ον, idem quod εἶς
 vel ἦος, bonus.
- Εἶα Dor. pro εἶη, venit ab
 εἶην, a. 2. verbi βαίνω, eo:
 fut. βήσομαι; item Laconi-
 cè pro εἶα, sine, interposito
 β ab εἶω, sino.
- Εἶάδισε, 3. sing. aor. I. act.
 à βαδίζω, vado. f. ἴω &
 Dor. ἴξω. Thema βαίνω, eo:
 Εἶβαιε, ibat, imperf. act. à
 βαίνω, eo. f. βήσομαι, à. 2:
 εἶην.
- Εἶβαλον, es, e, jeci, a. 2. act.
 verbi βάλλω, jacio. f. βαλλῶ:
 p. βέβηκα. a. I. pass.
 εἶβλήην. p. m. βέβολα.
- Εἶβαν per syncop. Poët. pro
 εἶβησαν, 3. plur. à. 2. act.
 ab εἶην verbi βαίνω; eo. f.
 βήσομαι.
- Εἶβητο, tingebatur, 3. sing.
 imperf. pass. à βάπτω, in-
 tingo, mergo. f. ψω. p. φα:
 Εἶβαρώπησαν, caligant, 3.
 plur. a. 2. pass. cum dupli-
 ci augmento verbi βαρύνω-
 τομαι, quod ex βαρῦς, εἶα;
 ὕ, gravis; ε & ὀπλομαι, video.
 Alii volunt. esse aor. I.
 verbi βαρυνώπew, visu sumi
 gravato ab iisdem them.
- Εἶβασον pro εἶασον, sine, a. I.
 imperat. act. interposito

- β Laconicè ab ἑώω, *sino*.
 Lacones dicunt ἑάω.
 Ἐβάσασα, *as, ε, portavi, a.*
 1. ind. act. à βασάζω. f. σα.
 Ἐβόφην, *tinctus sum, a. 2.*
 pass. ἑβαφον, *inx, a. 2.*
 ind. act. pro ἑβαπον eupho-
 niæ gratia, verbi βαπίλω,
tingo, mergo. f. ψω. p.
 βῆφα.
 Ἐβδελυγμένος, *η, εν, perf. part.*
 pass. à βδελύσσομαι, *abomi-*
nor. f. ζομαι. Th. βδέω,
pedo.
 Ἐβδελυζάμεθα, 1. plural. aor.
 1. 3. verbi βδελύσσομαι,
abominor. Th. βδέω, pedo.
 Ἐβδονάτη, *ης, ή Poët. pro*
ἑβδομη. Septima ab ἐπτά,
septem.
 Ἐβδομήκοντα, *οί, αί, τὰ, septu-*
aginta, ἀκλίτων ab eodem
them.
 Ἐβδομηκονταῖς, *septuaginta sex,*
 legitur tanquam vox com-
 posita ex ἑξ, *sex & ἑβδο-*
μήκοντα.
 Ἐβδομηκονταίς, *adv. septua-*
ginta ab eodem them.
 Ἐβδόμενος, *η, ον, septimus, a,*
um. Th. ἐπτά, septem.
 Ἐβεβιάωσθε, 3. sing. aor. 1.
 act. à βεβιάωω *confirmit. f.*
ώσω. p. βεβεβιάωκα. Th.
βέβιας, 8, ε, firmus.
 Ἐβεβλήμην σο, το, *ictus eram,*
 plusq. perf. pass. à βιάωω,
jaicio. f. λῶ. perf. pass. βεβ-
λήκα.
 Ἐβελος five ἑβείος, *ε, ή,*
zbenus, lignum gravissimum.

- Ἐβέσ, *nomen viri ἀκλίτων,*
transiens. Hinc Ἐβείος, αία
αῖον, Hebraeus, u, um
 Ἐβην, *ης, η, venit, a. 2. ind.*
 act. à βείνω, *venio. f. βήσο-*
μαι. p. βέθηκα. a. 2. part.
βείας.
 Ἐβήσα, *ας, ε, a. 1. ind. act.*
 tanquam à βείω, *verbi*
βείνω, venio. ἑβήσαν, 3.
 plur. a. 1 vel 2. *eiusdem*
verbi.
 Ἐβήσετο, *imperf. verbi βήσο-*
μαι, quod Poët. more ex
 fut. in præsens *translatum*
 est. Th. βείνω, *eo.*
 Ἐβήσατο & ἑβιάσατο, *per vim*
ademit. 3. sing. a. 1. med.
 à βιάω. f. ἧσω. Th. βία,
ας, ή, vis.
 Ἐβίς, 3. sing. imperf. act. à
 βίω, *vivo. f. ώσω. p. βεβίω-*
κα a. 2. ἑβίων. Thema βίος,
8, ο, vita, victus.
 Ἐβίσκος, *ε, ή, althea, mal-*
va silvestris.
 Ἐβίων, *vixi, aor. 2. ind. à*
 βίω, *vide ἑβίς.*
 Ἐβλάσθην, *nocui, a. 2. ind.*
 act. ἑβλάσθην, *a. 2. pass. à*
βλάπτω, noceo. fut. ψω. p.
φά.
 Ἐβλάκευμαι, *dissolutus sum*
 Att. pro βεβλάκευμαι, *perf.*
 pass. verbi βλακεύω. *locor-*
diae me dedo. Th. βλάξ,
απός, ο, piscis quidam omnino
inutilis.
 Ἐβλαμμαι Att. pro βεβλαμ-
 μαι, *perf. pass. verbi βλά-*
 πτω, *noceo. fut. ψω. p. φά.*

- Ἐβλαστηκότες Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. plur. num. verbi βλαστάνω, germinio. f. ἦσω. a. 1. ἐβλάστησα, *as, e.*
- Ἐβλαστον, germinavi, a. 2. ind. act. q. à βλαστέω, ut ἡμοιῶσαν ab ἀμαρτέω seu ἀμαρτάνω, pecco. Th. βλαστάνω, germinio. f. ἦσω. p. κα.
- Ἐβλαστοφήμησα, *as, e, a. 1.* ind. act. à βλαστοφημίω, imprie liquor ex βλάπτω, laedo & Φήμη, fama.
- Ἐβλαψα, *as, e & in 3. pl.* ἐβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo. f. ψω.
- Ἐβλεπον, *es, e, imperf. act.* verbi βλέπω, video, f. ψω.
- Ἐβλήθω per sync. pro ἐβλήθω, plusq. perf. pass. verbi βάλλω, jacio quasi à βλέω. Nisi quis esse velit imperf. à βλήμῃ.
- Ἐβόα, clamabat, 3. sing. imperf. verbi βοάω, clamo. f. ἦσω. p. βεβήκα. a. 1. ἐβόησα, *as, e.*
- Ἐβοηθησάμην, ω, αἰο, aor. 1. m. verbi βοηθέω, succurro, auxilior, f. ἦσω.
- Ἐβόσκειν, *es, e, imperf. verbi* βόσκω, pascō, f. ἦσω.
- Ἐβωλέαλο & ἐβέλευθω, Ion. pro ἐβέλοντο. 3. plur. imperf. verbi βέλομαι, volo.
- Ἐβέλευκα Att. pro βεβέλευκα, perf. act. verbi βελεύω consulto, f. σω. Th. βεβλή, ἦς, ἦ, consilium.
- Ἐβέλευσα, *as, e, aor. 1. ind.* act. ἐβέλευσάμην, ω, αἰο, a. 1. m. ab eodem them.
- Ἐβελήθην, νομι, a. 1. ind. pass. à βέλομαι, volo, fut. βελήσομαι quasi à βελέω. Th. βέλομαι, volo.
- Ἐβέλος, 2. sing. ἐβέλετο, 3. sing. imperf. verbi βέλομαι.
- Ἐβραϊός, αἰν, αἰον, Hebraeus, a, um. Ἐβραϊός, ἴδος, ἦ, Hebraica. Alii cum leni scribunt & ab Ἐβέρ ὄ, nomen viri, derivari malunt.
- Ἐβραϊῶτι, adv. Hebraice.
- Ἐβράχθην, evulsus sum. a. 1. pass. verbi βράζω vel βράσσω, ferreo, bullio.
- Ἐβραχ' pro ἐβραχες, vide Ἐβραχον.
- Ἐβραχον, *es, e, malefeci. a.* 2. ind. act. à βρέχω, malefacio; unde aor. 2. pass. ἐβράχην. part. βραχέις. Alii volunt esse imperf. à βρέχω, crepitum do.
- Ἐβρεξα, *as, e, aor. 1. ind.* act. à βρέχω, pluo.
- Ἐβρόντησε, aor. 1. ind. act. à βροντάω, tono. f. ἦσω. Thema βροντή, ἦς, ἦ, tonitru.
- Ἐβρυχάτο, 3. sing. imperf. pass. à βρυχάομαι, rugo. Thema βρύχω, f. ξω. frendo.
- Ἐβῶω, a. 2. verbi βεῶμι, ut ἔδω ex δίδωμι. Exponitur apud Hesych. pro ἔδακεν ἔφαγεν.
- Ἐβώσαλο Dor. pro ἐβόησαλο, vocavit, a. 1. med.

- Ἐΰωσεν pro ἔβησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi βοᾶω, clamo, vide Hesych.
- Ἐΰωθησαν Ion. pro ἔβηθησαν, celebres facti sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Sic ἔβωδιτε per crasin pro ἔβηθητε, 2. plur. aor. 1. pass. verbi βοᾶω, clamo.
- Ἐγαπάθην, gavifus sum, aor. 1. ind. pass. à γάπῳ, voluptate afficio. f. ἄσῳ. Th. γάπος, eos, τὸ, laetitia.
- Ἐγαγίς πέτρην, eadem gemma quæ γαγγύτις ab ἐν & γάγίς, qui in Gange nascitur.
- Ἐγασεῖμυθος, ἄ, ἔ, ventri loquus, qui habet dæmonem q. ἐν γαστρί μυθόμενον.
- Ἐγγεγάα, p. m. verbi ἐγγείνομαι, tanquam ex ἐγγάω & in 2. dual. p. m. ἐγγάαλον, per syncop. & metri causa ἐγγεγάτον; sic ἐγγεγάμεν pro ἐγγεγάαμεν. Th. γείνομαι, nascor.
- Ἐγγεγύηκα, pollicitus sum pro ἠγγύηκα, perf. augmento syllabico intrinsecus assumpto verbi ἐγγυάω, spondeo. f. ἠσῳ. Th. ἐγγύη, ης, ἦ, sponsio.
- Ἐγγεγυμνασμένοις, perf. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνός, ἄ, ὄ, nudus.
- Ἐγγεῖβατον, ἄ, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans, quasi ab ἐγγίον βαίνειν. Vitruv. ἐγγεῖβατα dicit.

- Ἐγγεῖττιος, ἄ, ὄ, vicinus à γεῖτων, ονος, ὄ, ἦ, idem.
- Ἐγγενής, ὄ, ἦ, indigena ex ἐν & γείνομαι, nascor.
- Ἐγγένηται, 3. sing. aor. 2. sub. m. ἐγγεγόμενος, ἄ, ὄ, aor. 2. part. m. ab ἐγγείνομαι, infum, innascor. Th. γείνομαι, nascor. f. 2. γενήσομαι. aor. 2. m. ἐγγεγόμενη. a. 2. sub. m. γένωμαι, ἦ, ηται.
- Ἐγγίζω, appropinquo, immineo, accedo, cum Dat. item Acc. sequente εἰς, ἐπί. imperf. ἠγγίζον, ες, ε, f. 1. ἐγγίσω Att. ἐγγίω. p. ἠγγίκα. ἐγγίσας a. 1. part. act. Th. ἐγγύς, prope.
- Ἐγγίνοσθαι Ion. pro ἐξῆσθαι, licere ut & pro συμβαίνειν, accidere, contingere, gigni.
- Ἐγγισάτωσαν, 3. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, quod vide.
- Ἐγγίσα, adv. proxime. superl. ab ἐγγύς, prope. comp. ἐγγίσιον & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω & ἐγγυτάτα.
- Ἐγγίσωμα, ἄλος, τὸ, crani fissura, in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est appropinquat.
- Ἐγγλύσσω, dulcedinem affero, indulco; γλύσσω, est dulcior, pro γλυκίων à γλυκύς, dulcis.
- Ἐγγλύφειν, insculpere à γλύφω vel γλάφω, sculpo.
- Ἐγγόναλον, ἄ, τὸ, species horologii, apud Vitruv. lib. 9,

9 q. genu plicatum aut angulatum, si ἐγώναιον.

Ἐγῶνος, ἄ, ὁ, nepos. ἐγόνῃ, neptis. ἐγγονον, foetus q. ab ἐν & γόνος, proles à γεινομαι, nascor.

Ἐγῶραυλος, piscis ex aruarum genere.

Ἐγῶραφω, inscribo. f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. i. ἐνέγραψα. part. pass. ἐγγέγραμμαι. Th. γράφω, scribo.

Ἐγῶραλίζαι, tradere, a. i. inf. act. ἡγῶραλίζα, ας, ε, a. i. ind. act. ab ἐγῶραλίζω. f. ζω, in manus porrigo, insero ab ἐγῶρη, ης, ἡ, sponsio; vel à γῶραλον, ἄ, τὸ, manus cavitatis.

ἘΓΓΥΗ, ης, ἡ, sponsio, fidejussio; hinc ἐγῶνος, ἄ, ὁ, praes. ἐγῶνάω, fut. ἡζω, spondeo, promitto.

Ἐγῶρησῃ, ας, ε, spondei a. i. Ion. verbi ἐγῶνάω, spondeo. fut. ἡσῶ. Th. ἐγῶρη, ης, ἡ, sponsio.

Ἐγῶρητῆ, ἄ, ὁ, sponsor. Th. ἐγῶρη, ἡ, sponsio.

Ἐγῶθεν, cominus, prope. ἐγῶθι, idem. regit genit. Poët. pro ἐγῶς, prope.

Ἐγῶμνάζομαι, exerceor; hinc praes. part. pass. ἐγῶμνάζομενος, a. i. part. m. ἐγῶμνατάμενος verbi γυμνάζω, exerceo. f. άσῶ. Thema γυμνός, ἄ, ὁ, nudus.

Ἐγῶνος, ἄ, ὁ, ἡ, praes, sponsor, idem quod ἐγῶνος, ἄ, ὁ, ἡ ex ἐν & γῶνον, ἄ, τὸ, manus. hinc ἐγῶνάω, spondeo. Th. ἐγῶρη, ἡ, sponsio.

ἘΓΓΥΣ. adv. prope cum genit. saepe absolute. comparat. ἐγγύτερος, superl. ἐγγύτατος, proximus. Hinc ἐγγύθεν, adv. e propinquo. ἐγγίζω. f. ἰσω, appropinquo.

Ἐγγεγραφήκειν, scripsoram, plusq. perf. act. verbi γράφω, Atticè pro γράφω, scribo, f. ψω.

Ἐγείναο, genuisti, Ionic. pro ἐγείνω, 3. sing. a. i. med. ἐγεινάμην, ω, αἰο verbi γείνομαι, nascor. a. 2. m. ἐγενόμην, ἄ, ετο. p. m. γέγονα. a. i. m. ἐγενησάμην & ἐγεινάμην.

Ἐγείραι, aor. i. inf. act. ἐγειραι, surge. aor. i. imperat. med. ab ἐγείρω, suscito.

Ἐγείρει, suscitavit, a. i. Ion. ἐγείρη, suscitet. 3. sing. praes. vel a. i. sub. ab eodem them.

ἘΓΕΙΡΩ. excito, expergefacio. f. ἐγερῶ. p. ἡγερκα Att. ἐγήγερκα. a. i. ἡγερκα. praes. pass. ἐγείρομαι, resurgo, excitor. perf. pass. ἡγερμαι, Attic. ἐγήγερμαι, σαί, ται. a. i. pass. ἡγέρθη, ης, η. aor. i. imperat. pass. ἐγέρθητι. aor. i. inf. pass. ἐγερθήναι. a. i. part. pass. ἐγερθεῖς. f. i. pass. ἐγερθήσομαι, surgam. aor. i. m. ἡγερσάμην, ω, αἰο. aor. i. imperat. m. ἐγειραι. p. m. ἡγορα, Attic. ἐγήγορα & cum epenthesi literæ ρ ἐγρήγορα, unde part. praes. med. ἐγρηγορός, ὄρος, ὄ, vigilans.

- Ἐγειρομένω, gen. Dor. pro 8, p. rel. part. pass. verbi ἔγειρω, excito.
- Ἐγλάζα, ας, ε Dor. pro ἔγέλασα, a. i. verbi γελῶ, rido.
- Ἐγέλασσε, risti, a. i. Poët. gen. στ à γελῶ, rideo. f. ασσ.
- Ἐγεμιν, imperf. verbi γέμω, onatus f. m.
- Ἐγεήθην, aor. i. ind. pass. ἔγνησα, ας, ε, aor. i. ind. act. à γνῶω, gigno. f. ἦσω. Th. γνομαι, nascor.
- Ἐγέννησα, ας, ε, aor. i. verbi γεννάω, gigno, quod vide.
- Ἐγενόμην, 8, ετο & in 3. plural. ἔγένοντο, aor. 2. med. verbi γείνομαι, sum, fio.
- Ἐγεντο, factus est Dor. vel per sync. pro ἔγένετο, 3. sing. a. 2. med. ab eodem verbo.
- Ἐγέρθην, sum experractus, a. i. ind. pass. hinc ἔγερθεν, Ion. Dor. seu Bœot. pro ἔγέρθησαν, 3. plur. aor. i. pass. ind. ἔγερθεῖς, a. i. part. ἔγερθῆναι, aor. i. inf. ἔγερθετε, 2. plur. a. i. imperat. pass. ab ἔγειρω, suscito.
- Ἐγέρσιμος, 8, ὁ, excitabilis ab ἔγειρω, excito.
- Ἐγερσις, eos, ἡ, resurrectio, excitatio. Th. ἔγειρω, resurgo.
- Ἐγηγέρατο Ion. & Att. pro ἔγηγερέμει ἦσαν, 3. plur. pluq. perf. pass. ab ἔγειρω, excito, quod vide.
- Ἐγήγεμαι,σαι, τα, excitatus sum Atticè pro ἤγεμαι,
- perf. ind. pass. ejusdem verbi.
- Ἐγήθην, laetatus sum, a. i. ind. pass. à γηθεώ, gaudeo. f. ἦσω.
- Ἐγημα, ας, ε, nupsi, aor. i. ind. act. verbi γαμέω, tanquam à γάμω. Alii tamen per sync. ex ἐγάμησα factum ajunt, α in η converso; unde part. γήμας, vide γῆμε.
- Ἐγήρα pro ἐγήρη, ut ἔδα pro ἔδη, à γήρημι inulit. Potest tamen & à γηράω deduci, senesco. Th. γήρας, αἰος, τό, senectus.
- Ἐκαίεν Ion. & Att. pro ἔκαίειν, incendere. Th. καίω, uro.
- Ἐκαθέτος, 8, ὁ et ἡ, insidiator, quasi immiffus ab ἐγκαθήμι, immitto ab ἐν, κατά & ἴμι, mitto.
- Ἐκαίνια,ων, τὰ, enturnia, festus dies, novi operis memoriæ dicatus ab ἐν & καιός, novus.
- Ἐκαίνισα, dedico. f. ἴσω. p. ἐγκαίνια. a. i. ἐνεκαίνισα. perf. pass. ἐκαίνισμαι ab ἐκαίνια, quod vide.
- Ἐκακίω, fastidio, male in aliquid affectus sum. Hesyhc. ἐκακῆμεν, ὑψῆμεν.
- Ἐκαλέω, in jus voco, accuso cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, εν. f. ἴσω. a. i. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐκέλημα. perf. pass. ἐκέλημαι,σαι, τα ex ἐν comp. & καλέω, a. c.

Ἐγκαλοσκελής, qui habet crura
in ligno. τὰ σκέλη ἐν κάλω,
vinculus numellis.

Ἐγκαναχάομαι, cachinnum
emitto à καναχέω, resonō.

Ἐγκαναχέω, cum sonitu infun-
do; hinc ἐγκαναχῆσαιδα, a.
1. inf. med. καναχή, sonitus.

Ἐγκαρ, καρ, ὁ, cerebrum ab
ἐν & κάρ pro κάρη, τὸ, per
apocopen. Th. κάρηρον, ὄ,
τὸ, caput.

Ἐγκαρπος, fructum in se ha-
bens, gravidus. Th. καρπός,
ὄ, ὁ, fructus.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, obliquitas
ab ἐγκάρσιος, ὄ, ὁ, ἡ, obliquus.
Th. κάρσιος, ὄ, ὁ, idem.

Ἐγκαρσίχολος, ὄ, ὁ καὶ ἡ, in
capite bilem habens, amarus,
injunctus ab ἐν, κάρη pro
κάρηρον, caput & χολή, bilis.

Ἐγκάς, in profundo ab ἐγκά-
λος. Th. ἐγκάλα, ὦν, τὰ,
intestina.

ἘΓΚΑΤΑ, ὦν, τὰ, intestina.
Sic & ἐγκάτῃ pro ἐγκάλα.

Ἐγκαταβῆς, reposueris, 2. per-
son a. 2. sub. act. ex ἐν,
κατὰ & τίθημι, pono.

Ἐγκατακεῖσθαι, insidere, præf.
inf. ex ἐν, κατὰ & κείμαι,
ju eo.

Ἐγκαταλείπω, desero, f. ψω. p.
ἐγκαταλέλειφα. aor. 2. ἐγ-
κατέλιπον, es, ε, superstitem
reliμι. a. 2. sub. ἐγκαταλί-
πω, ης, η ab ἐν, κατὰ &
λείπω, linguo.

Ἐγκαταμιγνύω, eis, ei, infuso,
immisceo ab ἐν, κάλα &

μιγνύω vel μίγνυμι, misceo.
f. μίξω. p. χα.

Ἐγκατέλιπον, es, ε, aor. 2.
ind. act. ab ἐγκαταλείπω,
quod vide.

Ἐγκάτθετο, condidit, per
syncop. pro ἐγκατέθετο 3.
sing. aor. 2. med ab ἐγκατα-
τίθημι, condo ex ἐν, κάλα
& τίθημι, pono.

Ἐγκαλιζέσθαι Ion. pro ἐγκά-
θησθαι, sedere in aliquo loco.
Th. ἕζω vel ἔζω, sedeo.

Ἐγκαλοικέω, habito, incola sum.
f. ἦσω. p. ἐγκαλοικῆκα ex
ἐν & κάτοικος, ὄ, ὁ, ἡ, incola
ex κάλα & οἶκος, ὄ, ὁ, domus.

Ἐγκάλος, interior ab ἐν &
κείμαι, juro; hinc ἐκάλια,
ὦν, τὰ, intestina.

Ἐγκαφος, buccella, bolus ab
ἐγκαπῶ, devoro seu minimum
quid. Th. κάπῶ.

Ἐκεῖται, 3. sing. præf. ab
ἐν & κείμαι, quod vide.

Ἐκεκάμισαι, 3. sing. perf.
pass. ἐκεκάμισμαι, σαι, σαι
verbi ἐκαμίσω, dedico. f. ἴσω.
a. 1. ἐνεκάμισα ab ἐκαμία,
encaenia. quod vide.

Ἐκεκαλυμμένος, occultus, perf.
part. pass. ab ἐκαλύπτω. f.
ψω. Th. καλύπτω, tego. a.
2. ἐκίλυβον.

Ἐκέλαδος, ὄ, ὁ, Enceladus,
nom. propr. Gygantis.

Ἐκεκνήριζω, infero. f. ἴσω. p.
ἐκεκνήρισμα. aor. 1. ἐνεκέν-
τρισα. a. 1. inf. ἐκεκνήρισαι.
a. 1. ind. pass. ἐκεκνήριθην,
insitus fui. fut. 1. pass.
ἐκεκνήριθήσομαι ex ἐν & κεν-

- ἴριζω, *pungo* sc. à κέντρον, ἔ, τὸ, *stimulus*. Th. κεντέω, *pungo*.
- Ἐκκεράν *immiscere, perturbare*, præf. inf. act. à κεράω feu κεράννυμι, *miscero*.
- Ἐγκεφάλος, ἔ, ὁ, *cerebrum* ex ἐν & κεφαλή, ἦς, ἡ, *caput*.
- Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχεζώ, *incaco* ex ἐν & χέζω, f. εσω, *caco, ventris onus depono*.
- Ἐκκεχημένος, η, ον, *qui est in usu, quo quis utitur*, perf. part. pass. verbi χεράομαι, *utor*. f. χηρήσομαι. Th. χεράω, *commodo*.
- Ἐκκεχυρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, *idem quod ἐνεχυράζομαι, oppigneror*; hinc ἠνεχυρασμένος ab ἐνέχυρον, *pignus*. Th. ἐχυρός, ἔ, ὁ, *munitus, tutus*.
- ἘΓΚΙΣΣΑΪΩ, *coitum appeto, concipio*. ἐγκισσῆσαι, a. i. inf. q. ab ἐν & κίσσαι, ἦς, ἡ, *pica*.
- Ἐκισσεύω, *hederae modo convolvor atque plicor* à κισσός, ἔ, ὁ, *hedera*.
- Ἐγκισσῆσῳσι, 3. plur. a. i. sub. verbi ἐγκισσάω, *quod vide*.
- Ἐγκλημα, ἄλος, τὸ, *crimen*, id de quo quis accusatur ab ἐγκαλέω, *accuso*. Th. καλέω, *voco*.
- Ἐγκλοῖω, *circumdo* Prov. 6, 21 à κλοῖς, ἔ, ὁ, *vinculum, quod collo circumdatur*; item κλοῖσι, *manicæ, pedicæ*. Th. κλείω, *claudio, obfero*.
- Ἐγκολάπτειν, *insculpere*. Th. κολάπτω, *tundo*.
- Ἐγκομβόομαι, ἔμαι, *intus me vestio*. f. ὄσμαι. aor. i. med. ἐνεκομβωσάμην, ω, ἄλο. a. i. imperat. m. ἐγκόμβωσαι, ἄδω. 2. plur. ἐγκομβώσαδε. a. i. part. pass. ἐγκομβωθείς ex ἐν & κομβώω, *orno*. Th. κόμβος, ἔ, ὁ, *nodus (ad ornatum)*; hinc κόμβωμα, ἄλος, τὸ, *vestitus elegans*.
- Ἐγκονέεσα, *festinans in*, præf. part. f. g. ab ἐγκονέω, f. ἦσω ex ἐν & κονέω, *festino*.
- Ἐγκοπή, ἦς, ἡ, *obstaculum*; *incisio* ex ἐν & κοπή, *sectio*. Th. κόπτω, *seco*.
- Ἐγκοπος, ἔ, ὁ, *in quo est labor, laboriosus* ex ἐν & κόπος, ἔ, ὁ, *labur, quod à κόπτω vel κόπλομαι, laboribus et molestiis premo*. p. m. κέκοπα.
- Ἐγκόπτω, *interpello, impedio*, fut. ψω. aor. i. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. pass. ἐνεκοπλόμην. præf. med. ἐκέκοπα. Thema κόπτω, *scindo, seco, findo*.
- Ἐγκόλος, ἔ, ὁ et ἡ, *iratus in quo est κότος, ira vetus*; & substantive pro ira.
- Ἐγκρασίχολος, ἡ, *piscis ex apuis*; sed rejici solet, quia κρατὶ χολὴν ἔχει.
- Ἐγκράτεια, ἄς, ἡ, *continentia, temperantia* ab ἐγκρατής, εὐος, ὁ, ἡ, *compos, qui potitur, superior* quod ab ἐν & κράτος, εὐος, τὸ, *robur*.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατής, έος, έ, ή, quod vide.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me, sum continens. f. εὔσομαι. p. ἐγκρατεύομαι ab eodem them.

Ἐγκρατής, έος, έ, ή, continens, sum superior. nom. pl. ἐγκρατεῖς; hinc adv. ἐγκρατέως, firmiter. Th. κρατος, eos, το, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, adopto, adjungo. f. ἐγκρινῶ. p. ἐγκρίνω. aor. I. ἐέκρινα. a. I. inf. ἐγκρίναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

ἘΓΚΡΙΨ, ίδος, ή, opus dulciarium ex simila et oleo.

Ἐγκροδέοισα Dor. pro ἐγκροτέσσα, έσαι, pulsantes, nom. plur. part. praef. f. g. à κροδέω, pulso. Th. κρόλος, έ, έ, pulsus.

Ἐγκρύπτω, condo, intego, f. ψω. p. ἐγκρύπτω. a. I. ἐέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίας, genus panis, qui coquitur ἐγκρυφείς, occultatus in cinere.

Ἐγκρίξεν, in aliquo loco condere. Th. κρίζω, condo.

Ἐγκύκλιος, έ, έ, circularis, rotundus ab ἐν & κύκλος, έ, έ, orbis, circus.

Ἐγκύμων, ονος, ονι, ή, gravida, praegrans ab ἐν & κύω, f. έω. uterum fero, sum gravida.

Ἐγκυος, έ, ή, gravida, praegrans ab eodem them.

Ἐγκυέμενος, praef. part. ab ἐγκυέομαι, in utero gestor ex

ἐν & κύω, idem quod κύω, uterum fero.

Ἐγκύρσας, άνλος, έ, illapsus, a. I. part. act. ἐγκύρση, 3. sing. a. I. sub. act. ab ἐγκύρω, incido. f. έσω. aor. I. act. ἐέκυρσα. Th. κύρω. f. Aeol. κύρω, incido.

Ἐγκωμιάζω, εις, ει, laudo. praef. part. pass. ἐγκωμιάζόμενος, έ, έ. Thema ἐγκώμιον, έ, το, laus, praeconium.

Ἐγκωμιατικός, ή, όν, laudatorius, a, um. Ἐγκωμιασέον verbale, quod laudandum est ab eodem them.

ἘΓΚΩΜΙΟΝ, έ, το, praeconium, laus; hinc ἐγκωμιάζω, laudo, etc.

Ἐγλυκάνθη, ης, η, a. I. ind. pass. verbi γλυκάνω dulcoro, ας. Th. γλυκός, έ, dulcis.

Ἐγμεν per syncop. ex ἐχέμεν, Dor. inf. praef. verbi ἐχω, habeo. f. έξω & χήσω.

Ἐγνον, sciu Genes 21, vers. 26.

Ἐγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἐγνων, sapui, sensi tanquam à γνώμι verbi γιννώσκω. f. I. γνώσομαι, praet. ἐγνώκα. a. I. ἐγνώσα. Ἐγνώκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνώκεναι, perf. inf. ejusdem verbi.

Ἐγνων, a. 2. ind. act. & in 3. plur. ἐγνώσαν, vide ἐγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. à γνωρίζω, vide ἐγνώρισε.

Ἐγνώρισε, notas fecit, a. I. ind. act. à γνωρίζω, f. I.

γνωρίσω. p. ἐγνώριμα ἃ γνώριμος, notus pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι.

Ἐγνώσαν, vide ἔγνων.

Ἐγνώσμαι, σαι, ται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. i. ind. pass. verbi γινώσκω, cognosco, vide ἔγνων.

Ἐγράψησαν, scripti sunt, 3. plur. a. 2. pass. ἐγράψθην verbi γράπτω, scribo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐγράψον.

Ἐγράψα, ας, ε, a. i. ind. act. ejusdem verbi.

Ἐγρεο Att. syncope, ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præf. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρε verbi ἔγερμαι, excitator pro ἐγείρομαι; unde imperf. ἔγρετο pro ἠγείρετο. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐγρύγορα, ας, ε, vigilavi, præf. med. verbi γρηγορέω; vel ut alii malunt ab ἐγείρω, excito, quod vide.

ΕΓΡΗΓΟΡΕΩ, vigilo. f. ἦσω. a. i. ἐγρηγόρησα, ας, ε.

Ἐγρηγόρεθαι, suscitatum est Poët. pro ἐγρηγορέναι, pleonasm. τῷ θ & syncop. literar. ε & ν, est perf. inf. med. verbi γρηγορέω, vigilo, vide ἐγρηγόρα. Eustathius format ab ἐγείρω, perf. ἠγερκα. p. m. ἠγορα, Att. ἐγρηγόρα & pleonasm. literæ ρ ἐγρηγόρα; unde novum thema ἐγρηγορέω, perf. ἐγρηγόρηκα pro ἐγρηγόρηκα; hinc pass. ἐγρηγορήμαι,

cujus inf. ἐγρηγόρεθαι, Aeolicè ἐγρηγόρεθαι.

Ἐγρηγορεῖ, adverb. vigilanter ab ἐγρηγορέω, vigilo. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήσω Poët. pro ἐγρηγορέω, vigilo.

Ἐξερμαι Att. syncop. pro ἐγείρομαι, excitator; sic ἐγρόμενος pro ἐγείρομενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. act. verbi γυμνάζω, exerceo. f. σω. p. κα. Th. γυμνός, ἔ, ὁ, nudus.

Ἐγύμνασμαι Atticè pro γεγύμνασμαι, perf. pass. ejusdem verbi.

Ἐγυμνάθην, ης, η. a. i. ind. pass. verbi γυμνώω. Th. γυμνός, nudus, vide in γυμνοθένηα.

Ἐγχεῖ pro ἐγχεα, nom. pl. ab ἐγχος, εος, τὸ, hasta.

Ἐγχεῖα, ας, ἡ feu ἐγχεῖη, hasta, & peritia hastiæ certandi. gen. pl. Aeol. ἐγχειάων. Th. ἐγχος, hasta.

Ἐγχειρέω, aggredior. f. ἦσω. p. κα. ἐγχειρέντες, præf. part. plur. num. ab ἐν & χεῖρ, ρος, ἡ, manus.

Ἐγχειρημα, ὄλας, τὸ, id quod aliquis aggreditur ab ἐγχειρέω, quod vide.

Ἐγχειρίζειν, in manus tradere. Th. χεῖρ, ἡ, manus.

Ἐγχειρίθετος, ὁ, ἡ, in alicujus manu positus ab eodem them.

ΕΓΧΕΛΥΣ, vos, ἡ, anguilla q. ab ἐν ἰλίω χεῖθαι, quod in limo fundatur.

- Ἐγχεον** Poët & Ion. pro ἐν-
 ἔχεον, imperf. verbi ἔχέω,
 infundo ab ἐν & χέω, f.
 χεύω, fundo.
- Ἐγχεσίμογος**, ♂, ὁ, ἦ, bellicosus
 ab ἔγχος, eos, τὸ, hasta &
 μόρω, labore affligor, hoc à
 μόρος, fatum verso ο in ω.
 Th. μέρω, divido.
- Ἐγχεσπάλος**, ♂, ὁ, qui hastam
 vibrat, bellicosus ab ἔγχος,
 eos, τὸ, hasta & πάλω,
 vibro.
- Ἐγχεύω**, infundentem crasi
 Dor. pro ἔγχεύω, acc. sing.
 præf. part. act. Th. χέω,
 fundo. f. χεύω.
- Ἐγχος**, eos, τὸ, hasta, ensis,
 dativ. sing. ἔγχεϊ. dat. pl.
 ἔγχεσιν.
- Ἐγχεράειν**, infligere, quod à
 χεράω, leviter saucio. Th.
 χεράω, coloro.
- Ἐγχερίμπλεδά τι**, Ion. in
 aliquem incidere. Vide ἐγ-
 χερίμπλεσσα.
- Ἐγχερίμπλεσσα**, ης, ἦ, propin-
 qua, a. i. part. pass. f. g.
 ab ἔγχερίμπλω, idem quod
 χερίμπλω, admoueo, f. ψω.
- Ἐγχερίσον**, ἄτω, inunge, aor.
 i. imperat. act. ab ἔγχερίω,
 f. ἴω. p. ἐγκέχρικα. a. i.
 ἐπέχρισσα. Th. χρίω, ungo.
- Ἐγχερίψας**, fortè ἔγχερίμψας
 scribendum, aor. i. part.
 verbi ἔγχερίμπλω, idem quod
 χερίμπλω, admoueo.
- Ἐγχερονίζω**, immoror, tardo, f.
 ἴω. p. κα ab ἐν & χρονίζω,
 idem. Th. χρένος, ♂, ὁ,
 tempus, spatium.
- Ἐγχερώσας**, a. i. part. act.
 ab ἐγχερώννυμι quasi ab ἐγχεράω,
 colore imbuo ab ἐν & χεράω,
 as, ἦ, color.
- Ἐγχερῶειν**, licere, fas esse.
- Ἐγχερίον**, ♂, τὸ, domesticum,
 in eo loco ubi habitas; pignus
 ab ἐν & χῶρος, ♂, ὁ, locus.
- Ἐγῶ** & Atticè ἐγῶγε, ego.
 Dor. ἐγῶνη. Aeol. ἐγῶν &
 ἰῶγα. Hinc ἐμός, ♂, ὁ, meus.
 νῶϊτερος, ♂, ὁ, noster duorum.
 ἡμέτερος, ♂, ὁ, noster.
- Ἐδάεν**, ducit, 3. sing. a. 2.
 ind. act. verbi δαίω, disco;
 hinc ἐδάην, quod vide.
- Ἐδάην**, novi seu divisus sum,
 aor. 2. ind. pass. à δαίω,
 disco, scio. perf. δέδαηκα q.
 à δαέω. part. perf. pass.
 δεδαιημένος. perf. m. δέδαα
 pro δέδηα, novi. aor. 2. inf.
 pass. δαῖναι, Dor. δαῖμναι.
- Ἐδαίξετο**, dividebatur, imperf.
 pass. verbi δαίξω, divido.
 Thema δαίω, idem.
- Ἐδαί** pro ἔδακε, 3. sing. a.
 2. act. ἔδακον, es, e verbi
 δάκνω, rodo, mordco, f. δήξο-
 μαι. p. δέδηχα.
- Ἐδάμασσα**, as, ε, domui, a.
 i. act. gem. σο Poët. verbi
 δαμάω, domo. f. σω. p. κα.
- Ἐδάμην**, ης, ἦ, domitus sum,
 a. 2. ind. pass. à δαμάω,
 seu δάμνω vel δάμνημι. f. 2.
 δαμῶ. a. 2. ἔδαμον; vel ut
 alii volunt, à δέμω. perf.
 δέδηκα. perf. pass. δέδημαι.
 a. 2. ἔδαμην.
- Ἐδάμνα**, domabat, 3. sing.

- imperf. à δαμνάω pro δο-
μάω, domo.
- Ἐδανός, ε̅, ο̅, *suavis* ab ἡδύς,
idem per *syftolen* literæ η.
- Ἐδαρ & εἶδαρ, ἄλος, τὸ, *esca*
ab ἔδω, edo.
- Ἐδαρθον, *dormivi*, a. 2. verbi
δαρθάω feu δαρθέω, f. i.
δαρθήσομαι. a. 2. ind. pass.
ἔδαρθην, ης, η.
- Ἐδαρμον per *metathesin* pro
ἔδραμον, *vidi*. a. 2. act. ver-
bi δέρω; sic. p. m. δέδρακα
pro δέδορα.
- Ἐδασάμην, ω, αἰο & Poët.
δασάσκητο. a. i. m. hinc
δασάσασθαι, a. i. inf. m. à
δάσσω, idem quod δαίω,
divido.
- Ἐδασάμεθ', *divisimus*, i. plur.
a. i. med. pro ἔδασάμεθα &
in 3. sing. ἐδάσσαίο ejus-
dem verbi.
- Ἐδαφίε, 3. sing. & in 3.
plur. ἐδαφίισι, f. i. Act.
verbi ἔδαφίζω, *solo adaequo*,
panis. f. ἐδαφίσω & Atticè
ἔδαφιδ. præt. ἠδάφικα quod
ab ἔδαφος, eos, τὸ, *solum*.
Th. ἔζομαι, *sedeo*. f. ἔδμαι.
- Ἐδαφίζω, vide in ἔδαφίε.
- Ἐδαφος, eos, τὸ, *solum*, *pavi-*
mentum ab ἔζομαι, *sedeo*.
- Ἐδαψεν, *dilaceravit*, 3. sing.
a. i. act. à δάπτω, *dilan.o*.
f. ψω. p. φα.
- Ἐδέσσε, *timuit* Poët. pro
ἔδεσε, a. i. verbi δέσω,
timeo. f. δέσω. p. δέδεκα.
p. m. δέδοικα, δέδια & δέδια.
- Ἐδέ pro εἶδε.
- Ἐδεαι, Ion. pro ἔδην, 2. sing.
verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, edo.
- Ἐδέαλος, ε̅, ο̅, *præ gustator*
ab ἔδω, quia edit ante
alium; *præfectus epularum*.
- Ἐδέγγην per *syncop.* Poët.
pro ἔδεδέγγην, *plurq. perf.*
pass. verbi δέχομαι, *capio*.
f. δέχομαι. *perf.* δέδεμαι. a.
i. ἔδέχθην.
- Ἐδέδαίλο Ion. pro ἔδέδενλο,
ligati fuerunt, 3. plur.
plurq. perf. pass. verbi δέω,
ligo.
- Ἐδέδηει, 3. sing. *plurq. perf.*
med. à præt. med. δέδηα
verbi δαίω, *divido*.
- Ἐδέδιεν, *timueram*, *plurq.*
perf. med. verbi δείδω, *ti-*
meo. f. δείσω. *perf. m.* δέδια.
- Ἐδέδηάλο Ion. pro ἔδέδηντο
plurq. perf. pass. verbi δέ-
μω, *struo*. f. δέμω. p. δεδέμη-
κα & per *syncop.* δέδηκα.
perf. pass. δέδημαι.
- Ἐδέδοικει, 3. sing. *plurq.*
perf. med. verbi δείδω, *timeo*.
f. δείσω. p. m. δέδοικα, pro
δέδοικα & δέδια.
- Ἐδέε Ion. pro ἔδεε, *oportebat*,
imperf. verbi δεῖ, *oportet*.
- Ἐδέθην, *indigni* feu *oravi*,
a. i. ind. *pass.* verbi δέο-
μαι *tanquam* à δέομαι, f.
δέησομαι, *oro* & *indigeo*. Th.
δέω, *ligo*; hinc δεῖ, *oportet*.
- Ἐδέησε, *opus fuit*, a. i. ind.
verbi δεῖ, *opus est* *imperson.*
- Ἐδέθην, *ligatus sum*, aor. i.
ind. *pass.* verbi δέω, *ligo*.
perf. pass. δέδεμαι.

ἔδει, oportebat, imperf. verbi impersonalis δει, oportet; item ἔδει, comedit Att. pro ἔδη, 2. sing. f. 1. med. ἔδομαι verbi ἔδω. Item ἔδει, ligabat, imperf. verbi δέω, ligo.

ἔδειδισαν, timuerant per sync. pro ἔδειδισαν, 3. plur. plusq. perf. med. verbi δειδω, timere. fut. δεισω. perf. med. δειδία; hinc plusq. perf. ἔδιδεν. Sic ἔδειδιμεν pro ἔδειδιμεν, 1. plur. plusq. perf. med.

ἔδειμα, as, ε, extruxi, a. 1. ind. act. ἔδειμάνλο, 3. plur. a. 1. m. ἔδειμάνην, ω, ατο verbi δέω, struo.

ἔδειξα, as, ε, ostendi, aor. 1. ind. act. verbi δεινύω seu δεινυμι, ostendo. f. δείξω, p. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. pass. ἔδειχθην.

ἔδειξα, as, ε, excoriant, a. 1. ind. act. & in 3. plur. ἔδειραν verbi δέω, excorio. f. δέρω. p. δέδειρα. a. 2. pass. ἔδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι.

ἔδεικτο, susceperat Dor. syncop. pro ἔδεικετο, 3. sing. plusq. perf. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. peri. pass. δέδειμαι.

ἔδει, regio Babyloniae.

ἔδειξας, 3. sing. a. 1. med. verbi δέχομαι, capio.

ἔδειχθην, obiitutus sum, a. 1. pass. verbi δέκω, video. a. 2. ἔδεικον. p. m. δέδειρα.

ἔδεσμαι, cibus, dat. pl. ab ἔδεσμα, cibus, τὸ, cibus. Th. ἔδω. p. ἔδηδονα.

ἔδεσης, ε, ο, esor qui edit, comestor. Th. ἔδω, edo.

ἔδειετο, indigebat, imperf. verbi δέομαι Poët. pro δέομαι, ergo.

ἔδειψε Poët. pro ἔδειψε, seu ἔδησε, 3. sing. a. 1. act. verbi δέομαι pro δέομαι, oro, opus habeo.

ἔδων, sedibus, gen. pl. ab ἔδος, eos, τὸ, sedes.

ἔδη, sedebis, 2. sing. fut. 2. ἔδῃμαι verbi ἔζω, sedeo.

ἔδηδα, praet. med. Att. reduplicatione ex ἦδα; praet. part. ἔδηδως verbi ἔδω, edo.

ἔδηδαται & ἔδηδατο, Ion. pro ἔδηδεσμένος ἐστὶ & ἔδηδεσμένος ἦν, perf. & plusq. perf. pass. verbi ἔδω, edo. f. 1. act. ἔδῃσω. perf. ἦδεκα Att. ἔδηδεκα; unde perf. pass. ἔδηδεσμαι, cujus tertia persona ἔδηδεσαι, abjecto σ, ἔδηδεσαι & Ion. ἔδηδαται.

ἔδηδονα, edi, perf. pro ἦκα seu ἔδηκα ab ἔδω vel quasi ab ἔδέω, facit. fut. 1. ἔδῃσω; unde perf. ἦδεκα & Att. reduplicatis initialibus literis, & ε in ο converso ἔδηδονα & in plusq. perf. ἔδηδσκην, part. ἔδηδσκώς. praet. pass. ἔδηδομαι, σαι, ται.

ἔδηδως, vide in ἔδηδα.

ἔδηκα, edi, perf. Att. pro ἦκα ab ἔδω, quod interjecta syllaba δο, ἔδηδονα

dicitur, unde perf. pass.
ἔδηδομαι.
Ἐδηλήσαντ' pro ἔδηλήσαντο,
laserunt, 3. plur. a. i. m.
verbi δηλέω, lueo. f. ἦσω
à δαλός, titio, quod à δαία,
uro. 1
Ἐδήλουν, 3. plur. imperf.
act. ἔδηλστο, 3. sing. im-
perf. pass. à δηλώω, mani-
festo, declaro. Th. δήλος, σ,
ό, manifestus.
Ἐδήσαν, ligaverunt, 3. plur.
a. i. act. verbi δέω, ligo.
f. δήσω & δέσω. præt. pass.
δέδεμαι.
Ἐδητός, ύός, ἦ, cibus ab ἔδω,
edo. præt. ἐδήδοκα.
Ἐδήχθην, ης, η, punctus sum,
a. i. pass. verbi δάκνω,
mordeo. fut. δήξω. præt. pass.
δέδηγμαι.
Ἐδίδαξα, ας, ε, a. i. ind.
act. à διδάσκω, doceo. ἐδιδά-
χθην, ης, η, doctus est. perf.
pass. δεδίδαγμα, ξαι, ται.
Ἐδιδεν, σς, ε, pro ἐδίδαν, ας,
ω, imperf. act. verbi δίδω-
μι, do quasi à δίδω. Sic &
ἐδίθε, dabaris ponitur pro
ἐδίδοσο, 2. sing. imperf.
pass.
Ἐδίζετο, quærebat, imperf.
pass. verbi δίζω, idem quod
ζητέω, quaero.
Ἐδίηνα, ας, ε, a. i. ind. act.
à διάνω, irriego. f. ανῶ.
Ἐδίπασα, ας, ε, a. i. ind. act.
à διαπίζω, dubito. f. άσω vel
άξω. p. δεδίπασα vel χα
Th. δις, bis.

Ἐδίψησα, a. i. ind. act. ver-
bi διψάω, sitio, vehementer
expeto. f. ἦσω. p. δεδίψηκα.
Th. δίψα, ης, ἦ, sitis.
Ἐδίωκον, σς, ε, imperf. ἐδίωξα
ας, ε, a. i. verbi διώκω,
persequor, f. ξω.
Ἐδόμενα Att. & per sync.
pro ἐδέμενα, Dor. & Poët.
pro ἔδειν verbi ἔδω, comedo.
ἘΔΝΑ seu potius ἔδνα &
ἔδνα, τὰ, dos, munera, quæ
sponsæ sponsus dat q. ἔδνα-
νά, jucunda; hinc ἀνάεδνος,
dote carens, indotata.
Ἐδνώω, ῶ. f. ὠσω, despondeo.
Th. ἔδνα, τὰ, dos.
Ἐδνωτής & ἐδνωτής, ό, facer,
qui filiam dat addita dote
ab ἔδνα, τὰ, dos.
Ἐδοίς, 2. sing. opt. præf. ab
ἔδω, edo.
Ἐδοκεῖ, videbatur, 3. sing. ab
ἐδοκεον, εν, ees, eis verbi
δοκέω, videor, f. ἦσω & ξω.
Ἐδοκεύμεσ, arbitrabamur Dor.
pro ἐδοκῆμεν, i. plur. im-
perf. act. verbi δοκέω,
videor.
Ἐδολίεσαν Bœot. pro ἐδολίεν,
3. plur. imperf. act. verbi
δολιάω, dolo utor. f. ὠσω. p.
δεδολίακα. Th. δόλος, σ, ό,
dolus.
Ἐδομαι, comedam, Att. pro
ἐδέμα, ut Φάγομαι pro φα-
γῶμαι, fut. 2. med. verbi
ἔδω, edo.
Ἐδον, dederunt pro ἔδσαν,
ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι,
more Bœotico.

Ἐδονέτο, *agitabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito*. f. ἦσω. p. ἦκα.
 Ἐδονί, *comedunt* Dor. seu Aeol. pro ἔδουσι, 3. plur. praef. verbi ἔδω.
 Ἐδοξα, *putavi*, a. 1. ind. act. à δουέω, *puto, videtur*. f. σω & δόξω. praet. pass. δέδογμα.
 Ἐδος, *es, τό, sedes*. Th. ἔζομαι, f. ἔδωμαι, *sedeo*.
 Ἐδοσαν, 3. plur. a. 2. act. ἔδων verbi δίδωμι, *do*.
 Ἐδσ pro ἔδουσο, 2. sing. a. 2. m. verbi δίδωμι, *do*.
 Ἐδελουσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi δελεύω, *servio*, f. εὔσω. p. δεδέλευκα. Th. δῆλος, *ς, ό, servus*.
 Ἐδῆμαι, f. 2. med. verbi ἔζω, *sedeo*; tenui autem spiritu scriptum ἔδῆμαι, f. 2. m. ab ἔδω, *edo*.
 Ἐδῆπον, aor. 2. ind. act. verbi δηπέω, *sonitum edo*. f. 2. δῆπῶ. Th. δῆπος, *ς, ό, funis*.
 Ἐδῆσ pro ἔδουσι, *edunt*, 3. plur. praef. ind. ab ἔδω, *edo*. p. ἔδηδοκα; cætera tempora non ita usitata.
 Ἐδῆρα, *cucurri* per sync. pro ἔδρασα, aor. 1. ind. act. verbi διδρασκω q. à δράω. fut. δράσω & Ion. δρήσω, inde f. 1. m. διαδρησόμεαι. a. 1. m. διεδρησάμην; sunt qui velint esse aor. 2. verbi δρημι seu διδρημι. Alioquin posset esse & imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

Ἐδρα, *as, ἡ, sella* ab ἔζομαι, fut. 2. ἔδωμαι. Inde ἔδος, *sedes*. ἔδραζω, *colloco, stabilio*. ἔδραϊός, *firmus, stabilis*.
 Ἐδραθον, *dormivi* pro ἔδραθον, aor. 2. per metathesin literar. verbi δαρθάω, *dormio*. Sunt qui tamen à δρήθω, *formari* malint.
 Ἐδραϊός, *αία, αἶον, stabilis, firmus* ab ἔδρα, *as, ἡ, sella*; item *basis*. Th. ἔζω, *colloco*.
 Ἐδραϊώμα, *άλος, τό, stabilimentum, fundamentum* ab ἔδραϊώ, *stabilio*. fut. ὠσω. praet. ἠδραϊώκα. perf. pass. ἠδραϊώμα ab iisdem them.
 Ἐδρακον pro ἔδρακον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέκω, *video*. f. ζω. p. χα.
 Ἐδραμι pro ἔδραμε, *vide* ἔδραμον.
 Ἐδραμον, *es, ς, cucurri*, a. 2. verbi τρέχω, *curro*. f. δρέζω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.
 Ἐδραν, *fugerunt* per syncop. pro ἔδρασαν, 3. plur. aor. 1. verbi διδρασκω. f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. plur. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔδων pro ἔβησαν, verbi δρημι seu διδρημι.
 Ἐδρασα, *aufugi*, aor. 1. act. verbi διδρασκω quasi à δράω.
 Ἐδρη Ion. pro ἔδρα, *ἡ, sella*. Thema ἔζομαι, *sedeo*.
 Ἐδρησ pro ἔδρησα, *feci*, a. 1. Ion. pro ἔδρασα à δράω, *facio*. f. δράσω.

Ἐδριάζω, f. *σω*, *colloco*, *firmiter*,
est ab ἔδρα, *sella* quod
vide.

Ἐδριάω, *sedeo* ab eodem
them.

Ἐδριῶνται, *sedem habent*, 3.
plur. ind. pass. pro ἔδριων-
ται ab ἔδριάω, *ω*, Poët.
ἔδριάω. Sic in imperf. ἔδριό-
ωντο pro ἔδριωντο ejusdem
verbi. Th. ἔζομαι. f. ἔδραμαι,
sedeo.

Ἐδροςρόφος, *ε*, *ο*, *luctatoris*
Epithet. qui inter *luctandum*,
sedem partesque quibus *sede-*
mus, *agitatur ac versatur* ab
ἔδρα, *sella* quod vide, &
στρέφω, *verto*. p. m.
ἔστροφα.

Ἐδρευο, *occidebat*, imperf.
verbi δύναιμι. Th. δύνω.

Ἐδυν, *us*, *υ*, *subii*. aor. 2.
verbi δύναιμι; interdum ἔδυν
est 3. plur. more Bœotico,
pro ἔδυσαν. Thema δύνω,
subeo.

Ἐδυνάθην Dor. pro ἔδυνήθην,
potui, quod vide.

Ἐδυναίαιον Ion. pro ἔδυναιον,
nisi legend. ἔδυνείαιον, 3.
plur. imperf. verbi δύναιμι,
possum.

Ἐδυναίον, *poterant* & in 3.
sing. ἔδυνατο, imperf. verbi
δύναιμι, *possum*.

Ἐδυναίθην & Att. ἠδυναίθην,
potui, a. i. pass. verbi δυ-
νάω, *valeo*. Th. δύναιμι,
possum.

Ἐδυναίον apud Herodot. fumi
videtur pro δύναιον ἦν, *pos-*
sibile erat.

Ἐδυνε, *induit*, imperf. act.
verbi δύνω, *induo*.

Ἐδυνείαιον Ion. pro ἔδυναιον,
vide ἔδυναίαιον.

Ἐδυνήθην & Att. ἠδυνήθην, *po-*
tui, a. i. verbi δύναιμι,
possum. f. δυνήσομαι. p. δε-
δύνημαι.

Ἐδύσα, *subii*, a. i. verbi δύνω
vel δύνω.

Ἐδύσσαλον pro ἔδύσαλον, 3. sing.
aor. i. med. Poët. ejusd.
verbi.

Ἐδυσόκησα, *as*, *ε*, a. i. ind.
act. verbi δυσονέω, *difficul-*
ter pario. fut. ἤσω ex δύς,
& τίκω, *pario*. p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf.
verbi δυσφορέω, *aegre fero*,
ex δύς & φέρω, *fero*.

ἘΔΩ, *edo*. Præt. ἔδηδονκα.
Hinc ἔδεσμα, *alios*, τὸ, *silu-*
lium, *cibus*. ἔδαρ, *alios*, τὸ,
idem. ἔδαρη, ἦς, ἡ, *cibus*,
esus.

Ἐδάδα, *ās*, ἡ Dor. pro ἔδα-
ρη, ἡ, *cibus*. Th. ἔδα, *edo*.

Ἐδάδης, gen. sing. ab ἔδαρη,
cibus. Th. ἔδα.

Ἐδάδιμος, *ο*, ἡ, *esculentus* ab
eodem them.

Ἐδάκα, *as*, *ε*, *dedit*. a. i.
verbi δίδωμι, *do*. f. δάσω.
præt. δέδακα. a. 2. ἔδων,
as, *ω*.

Ἐδάλια, *ων*, τὰ, *navium tran-*
stra, *fori*, *sedes* ab ἔδος,
eos, τὸ, *sedes*. Th. ἔζομαι,
sedeo.

Ἐδωνται, *vescantur*, 3. plur.
sub. m. ab ἔδα, *edo*.

Ἐδάρησαν, 3. plur. a. 1. ind. verbi δῶρέω, δῶρο, f. ἦσω. Th. δῶρον, ἄ, τὸ, donum.

Ἐδῶσαν, scribendum credo ἔδωσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. ab ἔδων; vel est 3. plur. ab inufitato a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, αο.

Ἐἔδνα vel ἔεδνα, per pleonasm. Poët. pro ἔδνα, ἰά, dos.

Ἐείκοσι, viginti per prosthesis, pro εἰκοσί.

Ἐεῖκται, similis est Poët. pleonasmō, pro εἰκται, 3. sing. perf. pass. ab εἶκω, similis sum.

Ἐεῖπα, ας, ε, dixi Att. pro εἶπα verbi ἔπω, dico.

Ἐεῖπον, ες, ε, dixi vel Att. vel Poët. pleonasm. pro εἶπον, ejusd. verbi.

Ἐεῖς pro εἷς, unus per prosthesis Poët. f. μία. n. ἓν.

Ἐεῖσάμενος pro εἰσάμενος, a. 1. part. med. ab εἶδω videor.

Ἐεῖσάμην, assimilatus sum pro εἰσάμην, a. 1. m. ab eodem them. Sed εἰσάμην, indui pro εἰσάμην, aor. 1. med. verbi ἔω.

Ἐεῖσαι pro εἶσω, 2. sing. a. 1. med. εἰσάμην, εἶσω pro εἶσω, ejusdem verbi.

Ἐεῖσαίτην, duo illi ierunt, 3. dual. a. 1. εἶσα Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, εο.

Ἐέλδεται, appetit, 3. sing. praes. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, cupio; sic ἔέλδωρ, per

pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, desiderium.

Ἐέλδωρ, pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, desiderium. Th. ἔλδομαι, desidero.

Ἐέλσαι, abegisse per pleonasm. pro ἔλσαι, quod per syncop. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, abigo. f. ἐλάσω. a. 1. ἦλασα,

Ἐελμαι, obsoletus sum, perf. pass. pro εἶλμαι verbi εἶλω seu εἶλέω, voluo.

Ἐελμένοι, dissoluta diphthongo ei in ee. Alii ab ἐλαύνω, compello deducunt; nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι per syncop. & per prosthesis τῆ ε, ἐέλσαι, hinc ἔελμαι; alii ab εἶλέω, congregeo. perf. part. εἶλημένος & per sync. ἔλμένος, Poët. ἔελμένος.

Ἐέλπετο similiter pro ἔλπετο, seu ἦλπετο, imperf. pass. & ἐέλπομεν pro ἔλπομεν, Poët. verbi ἔλπω, sperare facio. praet. med. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἦλπα. Th. ἐλλπίς, ἴδος, ἦ, spes.

Ἐένδυνεν eodem modo pro ἔνδυνεν, five ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύω, induo. Th. δύνω, subeo.

Ἐέργ' pro ἐεργε, cohibe, praes. imperat. ab ἐεργω pro εἶργω, arceo, f. ζω.

Ἐεργαθε, disjunxit, 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, distraho. imperf. εἶργαθον & per dissolut. Poët. vel per pleonasm. ἐεργαθον. Th. εἶργω, arceo.

- Ἐ'εργε quoque pro ἔργε seu ἔργε. Sic & ἔργει, *continet*, 3. sing. præf. vide ἔεργ'.
 Ἐ'ερισμένοι, *muniti* pro εἰρισμένοι, perf. part. ut εἰρμαι pro εἰρμαι, verbi εἰργω, *aceo*.
 Ἐ'εργνυδαί eadem ratione pro ἔργνυδαί, quod derivatum ab ἔργω pro εἰργω.
 Ἐ'ερη, ης, ἡ pro ἔρη, *ros*; hinc ἔρηεις, *roscidus*.
 Ἐ'εργο, *conclusus est* pro ἔεργο seu εἰεργο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi εἰργω, *arceo*. perf. pass. εἰρμαι.
 Ἐ'ερχατο pro ἔρχατο seu εἰρχατο, plusq. perf. Ion. pro εἰρισμένοι ἦσαν verbi ἔργω seu εἰργω, *arceo*.
 Ἐ'ες pro ἡς, *eras*, imperf. Poët. ab εἰμι, *sum*.
 Ἐ'ἔδω pro ἔδω, 3. persona aor. 2. pass. imperat. verbi ἔννυμι seu ἔω, *induo*.
 Ἐ'ἔσο, *indivus est* pro εἴσο, plusq. perf. pass. Sic ἔεσσατο pro εἴσατο, a. i. m. Poët. geminat. σσ ab ἔω seu ἔννυμι, *induo*.
 Ἐ'ἔσε, *fervebat*, 3. sing. imperf. act. à ζέω, *ferveo*. f. ζέω.
 Ἐ'ἔκκίας, ε, ὁ, nomen regis, Hebr. *fortitudo mea*, Dominus.
 Ἐ'ἔρετ' & ἔρετο pro εἰερετο, *sedebat*, imperf. Ion. ab εἰρμαι, f. 2. m. ἐδῆμαι; vel ab ἔζω, f. ἔσω. a. i. εἰον. f. 2. ἐδῶ. perf. pass. εἰσμαι. a. i. pass. εἰωθην.
 Ἐ'ἔρη Dor. pro ἔρας, 3. sing. imperf. verbi ζάω, *vivo*.
 Ἐ'ἔρηλωσα, ας, ε, a. i. ind. act. verbi ζηλώω, quod vide.
 Ἐ'ἔρημιόμαι, *multatus sum*, perf. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero*. Th. ζημία, ας, ἡ, *damnum*.
 Ἐ'ἔρομενος, η, ον, *sedens* præfens part. verbi ἐζομαι.
 Ἐ'ἔρην, ης, η Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, *vivebam* verbi ζάω. fut. ἦσω. aor. i. ἐζητα, ας, ε.
 Ἐ'ἔρηται, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, ὦ, *quero, studeo*. imperf. ἐζήτεον, εν. εες, εις. εε, ει. fut. ἦσω. præt. ἐζήτηκα. imperf. pass. ἐζητέομην, ἔμην. ἐε, ἔ. ἔετο, ἔπτο.
 Ἐ'ZOMAL, *sedeo*. fut. ἔσομαι f. 2. ἐδῆμαι. Hinc ἔδρα, ας, ἡ, *sellu, sedes*. ἐδραῖος, ε, ὁ, *sedentarius, stabilis*. ἐδραῖώω, *stabilio*. ἔδος, εος, τὸ, *sedes*. ἔδαφος, εος, τὸ, *solum*. καθέζομαι, *sedeo*. καθέδρα, ας, ἡ, *sedes*. ἐνεδρα, ας, ἡ, *insidias*. ἐνεδρεύω, *insidior*. συνέδριον, ε, τὸ, *confessus, concilium*.
 Ἐ'ἔζυγην, *junctus sum*, a. 2. pass. ind. verbi ζεύγνυμι. f. 2. ζυγῶ. a. 2. ἔζυγην.
 Ἐ'ἔζω, *colloco, sedere facio* ab ἔω, *pono*, unde & ἵμι. ἐζομαι, *sedeo*, f. 2. m. ἐδῆμαι.
 Ἐ'ἔζωγημένος, *captivus factus*, perf. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio*. fut. ἦσω. p. ἐζώγηκα. perf. pass. ἐζώγημαι quasi ζών ἀγρέω,

- feu ἀγρεύω, *venor*. Th. ἀγρεα, *as, η, captura*.
 Εἴζων, *vivebant*, 3. plur. imperf. act. pro εἴζων verbi ζάω, *vivo*, fut. ζήσω. p. εἴζηκα.
 Εἴζωσα, *as, ε, a. i. ind. act. verbi ζώννω, cingo, vide εἴζωμαι*.
 Εἴζωμαι, *cinctus sum*, perf. ind. pass. εἴζωμένος, perf. part. pass. à ζώννυμι vel ζώννω, *cingo*, fut. ζώσω. praet. εἴζωκα. aor. i. m. εἴζωσάμην, *ω, αλο*.
 Εἴη, *sit* Poët. pro ἦ, 3. sing. sub. ab ὦ, ἦς verbi εἶμι, *sum*. Sed εἴη, *suae*, dat. sing. Poët. f. g. ab ἐός, εἴη, εὖν, *suus, a, um ab ε, sui*.
 Εἴηκα, *as, ε, nisi pro ἦκα* Att. a. i. verbi ἵημι, *mitto*.
 Εἴην, *eram, erat* Ion. & Poët. pro ἦν, i & 3. sing. imperf. verbi εἶμι, *sum*.
 Εἴηδανον pro ἦνδανον, *placebam*, imperf. Poët. verbi ἀνδάνω.
 Εἴηος, *boni*, gen. sing. pro εἴεος, sed per Poëticam ectafin ἦεος, & metathesin εἴηος ab εὖος, *bonus*, gen. εἴεος; vel εἴηος, *sui*, gen. sing. ab ἐός, *suus*.
 Εἴηδα, *erus* Poët. pro ἦδα, & hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἶμι; Aeol. enim personis in σ addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ἦς & Poët. εἴης & per paragog. Aeol. εἴηδα.
 Εἴησι, *sit* pro ἦ, 3. sing. sub. verbi εἶμι, *sum*.
 Εἴησον, idem quod εἴασον, a. 2. imperat. Ion. verbi εἴάω, *sino*, fut. ἀσώ & ἦσω.
 Εἴητε Poët. pro ἦτε, *miseritis*, 2. plur. a. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto*. aor. 2. ind. ἦν.
 Εἴθ' pro ἐτι, *adhuc*, adverb.
 Εἴθακας Dor. pro εἴθηκας, *reddidisti*, vide εἴθηκα.
 Εἴθαλον, *vigui*, a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo*. f. αλω. p. τέθαλκα.
 Εἴθανον, *mortuus sum*, a. 2. verbi θνήσκω, *morior*. f. 2. m. θανέμαι praet. act. τέθνηκα. p. m. τέθναα.
 Εἴθαυμάζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror*. f. αῖσω. perf. pass. τεθαυμάσμαι. a. i. pass. εἴθαυμάθην.
 Εἴθαψα, *sepelii* & in 3 plur. εἴθαψαν, aor. i. ind. act. verbi θάπτω, *sepelo*. fut. θάψω. p. τέθαφα. aor. 2. act. εἴταφον. aor. 2. pass. εἴτάφην. p. m. τέθηπα.
 Εἴθεασάμην, *ω, αλο, a. i. ind. med. verbi θεάσμαι, specto*. f. i. m. θεάσμαι. perf. pass. τεθέαμαι.
 Εἴθειν, *currebat*, imperf. act. verbi θέω, *curro*. fut. θεύσομαι feu θεουῶμαι.
 Εἴθειρα, *as, η, coma, caesaries*; hinc εἴθειράζω, *comumulo*.
 Εἴθεις, *missus*, a. i. part. pass. ab εἴθην quod & εἴθην, aor. i. verbi ἵημι, *mitto*.

- Ἐθέλει 3. sing. ind. præf. ἔθελῃ, 3. sing. sub. ἔθελῃσαι, a. i. inf. ab ἔθέλω, volo, soleo.
- Ἐθέλεσκε, volebat pro ἔθελε, 3. sing. imperf. per epenth. τῷ εσκ ejusdem verbi,
- Ἐθελήμις, ἔ, ὅ, voluntarius ab ἔθέλω, volo.
- Ἐθέληθα, velis Poët. paragoge pro ἔθέλης, 2. sing. præf. sub. verbi ἔθέλω feu θέλω, volo, f. ἦσω.
- Ἐθέλησιν, voluerit pro ἔθέλη, 3. sing. sub. ἔθέλησον, dual. subjunct. verbi ἔθέλω.
- Ἐθελήσω, f. i. ind. vel a. i. sub. ejusdem verbi.
- Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus sponte electus ab ἔθέλω, volo & θρησκεία, ας, ἡ, supersticiosus Deorum cultus. Thema θρησκευώ, supersticiosus caeremoniis Deum colō.
- Ἐθέλοι, 3. sing. & ἔθελοιμεν, i. plur. præf. opt. verbi ἔθέλω, volo.
- Ἐθελοκακεῖν, rem ultro ignuiter gerere, ab ἔθέλω & κακός.
- Ἐθελοκαφέω, sum ἔθελόντως κωφός, sponte surdus, audire nolo.
- Ἐθέλοντι pro ἔθέλοντι, acc. 3. sing. part. act. & ἔθέλοντι, Dor. pro ἔθέλοισι, volunt. 3. plur. præf. ab ἔθέλω, volo.
- Ἐθελοντήν, ultro, sua sponte adv. ab ἔθέλω, volo.
- Ἐθελοντής, ἔ, ὅ, voluntarius ejusdem them.
- Ἐθέλοντι, adverb. voluntarie, ultro ab ἔθέλω.
- Ἐθέλω, volo. imperf. ἔθελον, es, e. f. θελήσω. p. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι; inde θέλημα, αἶος, τὸ, voluntas.
- Ἐθεν per syncop. Ion. pro ἔθεν & hoc pro ἔ, sui, Iones enim pro ἔ dicunt ἔο, Attici addunt θεν; ita etiam εὔθ & σθ se habent. Est & ἔθεν pro ἔ, se.
- Ἐθένη, 3. plur. a. 2. m. ἔθέμη, σο, το, posui verbi τίθημι, ποιο. fut. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.
- Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, medeor, famulor. Thema θεράπων, οἶος, ὁ, minister.
- Ἐθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi τίθημι.
- Ἐθνεύμεθα & ἔθνευντο, Ion. pro ἔθνευμεθα & ἔθνευοντο, ἔθνευοντο à θνέομαι, quo Iones utuntur pro θεάομαι, specto.
- Ἐθηνγεν, 3. sing. imperf. à θήγω, acuo, f. ξω.
- Ἐθήσαντο, inspexerunt, 3. plur. aor. i. m. Ion. pro ἔθεάσαντο verbi θεάομαι, specto.
- Ἐθῆτο, inspiciebat Ion. pro ἔθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi θεάομαι.
- Ἐθηκα, ας, e, posui & in 3. plur. ἔθηκαν, a. i. act. verbi τίθημι, ποιο. f. θήτα. a. 2. ἔθην.

- Ε'θήκασ Ion. pro ἐθήκω, 2. singul. a. i. med. sic ἐθήκαστο, 3. sing. ejusd. temporis, verbi τῆθημι, pono.
- Ε'θηλα, ας, ε, florui, a. i. ind. act. verbi θάλλω, viro, f. αλάω.
- Ε'θήμονος, genitiv. singul. ab ἐθήμων, ονος, ὄγκῳ ἢ, consuetus. Th. ἔθες, eos, το, mos.
- Ε'θην pro εἶθην, missus sum, a. i. ind. pass. ab ἵημι, mitto.
- Ε'θιζε, affvesce, præf. imperat. act. ἐθίζεο Ion. pro ἐθίζε, præf. imperat. pass. ab ἐθίζω, quod vide.
- Ε'θίζω, affuefacio. f. ἴσω. præf. εἶθικα. a. i. εἶθισα. præf. pass. εἶθίζομαι, affuefio. præf. pass. εἶθισμαι. perf. part. εἶθισμένος. a. i. inf. pass. εἶθιδῆναι. Th. ἔθος, eos, το, mos, consuetudo.
- Ε'θλασε, comminuit, 3. sing. a. i. ind. act. verbi θλάω, frango, f. άσώ.
- Ε'θνάρχης, ς, ὁ, gentis præfectus ex ἔθνος, eos, το, gens & ἀρχός, ἔ, ὁ vel ἀρχων, ὄντος, ὁ, princeps. Thema ἀρχω, imparo.
- Ε'θνικός, ἔ, ὁ, gentilis, ethnicus; hinc εἰθνικῶς, adv. ethnice, gentiliter.
- Ε'ΘΝΟΣ, eos, το, gens, natio, populus, sexus. Hinc εἰθνικός, ἔ, ὁ, ad gentem aliquam pertinens; genti alicui peculiaris.
- Ε'θονεῖτο, 3. sing. imperf. pass. q. à θονέομαι, devero.
- aor. i. m. ἐθονησάμην, ω, αλο à θονάω, epulor. Th. θοίνη, epulum.
- Ε'θονων, depascebant, 3. plur. imperf. à θονάω, epulor. f. ἦσω. p. τεθονηκα. Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum.
- Ε'ΘΟΣ, eos, το, ritus, mos, consuetudo. Hinc ἔθω, præf. med. εἶθω, consuevi, εἶθίζω, affuefacio.
- Ε'θε, 2. sing. a. 2. med. pro ἔθεσο & Ion. ἔθεο & percrasin Att. ἔθε, verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο.
- Ε'θόσα pro ἐθόασα, excitavi, a. i. ind. act. ab inusit. them. θόω, acuo vel θάσσω, celeriter moveor. Thema θός, ἔ, ὁ, celer.
- Ε'θρεζα, cucurri, a. i. ind. act. à τρέχω, curro. f. θρέζω. p. δεθράμηκα. a. 2. ἔθραμον. p. m. δεθρομα.
- Ε'θρέφθην, ης, η, innutrita sum, a. i. pass. pro ἐτρέφθην verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτρεφα. aor. i. ἔθρεψα. præf. pass. τέθραμαι. a. 2. ἐτρέφθην. præf. med. τέτροφα.
- Ε'θρεψα, alui, aor. i. ind. act. verbi τρέφω, vide ἐτρέφθην.
- Ε'θρήνευ Aeol. & Dor. pro ἔθρήνευ, lugebant, 3. plur. imperf. act. verbi θρηνέω, lamentor. Th. θρήνος, ς, ὁ, luctus.
- Ε'θύθην, ης, η, sacrificatus

fui, a. i. ind. pass. à θυώ, macto. fut. θυσω. p. τέθυκα.
 Εθυμάθην, ης, η, excandui, a. i. ind. pass. à θυμάω, irrito, f. ώσω. p. τεθημάκα. Th. θυμός, animus, ira.
 Εθυεον, furebant, 3. plur. imperf. verbi θυέω, idem quod θυώ feu θυώω, cum impetu ruo, f. θυώω.
 Εθυσε, 3. sing. a. i. ind. act. à θυάω, sacrifico, macto. f. θυώω. p. τέθυκα. perf. pass. τέθυκα, a. i. pass. έθυσθην.
 Εθω, ex consuetudine facio, præt. med. έθωθα. Th. έθος, eos, τό, mos.
 Εθώσι, mittantur, 3. plur. a. i. sub. pass. ab έθην feu έθην, a. i. ind. pass. verbi ήμι, mitto.
 EI, si conjunct. connexiva, cum indicat. construitur, significat etiam an, utrum, num; hinc έιθε, utinam. έτε, sive. Est etiam έι, es. 2. sing. præsent. έπι, sum. Est & έι vel έις, vadis, 2. singul. ab έπι, eo & in imperf. έιν, έις, έι, ibat; est & præf. imperat. έι, i pro έδι & in compos. διει, έξει.
 EI δε μη, alioquin.
 EIA, eja, adverb. hortantis. Scribitur etiam έια.
 Eia, έιας, έτε, ivi, ivisti, ivit, præt. med. verbi έπι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ήα, &c. Est & έια, sinebat, 3. sing. imperf. act. verbi έάω, sino. imperf. έιαον;

est & έια, ας, η, herba, gramen.
 EIAMENH, ης, η, locus humectus, irriguus, herbosus; pratum.
 Eiaivos, ε, ό, subtilis, λεπτός pro έανος, Poëticè.
 Eiaivo Poët. metri caussa, pro έανλο quod Ion. dicitur pro ήντο, imperf. verbi ήμαι, sedeo.
 Eiaion, imperf. act. verbi έάω, sino, a. i. έιασα.
 Eiaρι, vere, dat. sing. Poët. pro έαρι ab έαρ, ρος, τό, ver.
 Eiaριvός, η, όν, vernus, a, um. dat. plur. έιαριvοίσι ab έαρ, ver.
 Eias, sinebus, 2. sing. imperf. verbi έάω, sino. imperf. έιαον, av. αες, ας. ας, α. perf. έιακα.
 Eiaσε & Poët. έιασσε, reliquit, 3. sing. a. i. act. ab έάω, sino. f. έάσω. a. i. έιασα.
 Eiaσκε, Ion. paragog. τθσκε pro έια, 3. sing. imperf. verbi έάω.
 Eiaχ, ob sequentem aspirat. pro έιασκε, quod vide.
 Eiaται & έιαλο Poëticè, pro έιαται & έιαλο, quæ Ion. dicuntur pro ήνται & ένλο, quorum illud est 3. plur. ind. præf. verbi ήμαι, sedeo, hoc 3. plur. ab imperf. ήμην, ησο.
 Eibetai, distillat, 3. sing. ind. Ion. & Poët. pro λείβεται; sic έιβαν pro λείβειν.

- εἶδομενος pro λειδομενος. Th. λείβω, f. ψω. *libo, fundo.*
- Εἶγε, si quidem, si modo conjunct. cum indic.
- Εἶδ', eja adverb. hortantis.
- Εἰδάνομαι & εἰδάλλομαι, *assimilor, similis fio* ab εἶδος, *species.* Thema εἶδω, *video.*
- Εἰδάλιμος, ἄ, ὁ, *speciosus, formosus* ab εἶδος, *species,* quod ab εἶδω.
- Εἶδαρ, ἄλος, τὸ pro εἶδαρ, *esca, dipes* ab εἶδω, *edo.*
- Εἶδε, *scito.* a. 2. imperat. & in alia significat. pro εἶδηκε, per syncop. dici posset ab εἰδέω, *scio.*
- Εἰδέα feu ἰδέα, ας, ἡ, *species* ab εἶδω, *video.*
- Εἰδέην, *viderem,* præf. opt. verbi εἶδημι, f. εἰδήσω; hinc præfens inf. εἰδέναί, ut τιδέην & τιδέναί ex τίδημι. Alii malunt syncopen esse pro εἰδηκέναι verbi εἰδέω; sunt qui pro οἰδέναί ponant à præf. med. οἶδα, verbi εἶδω.
- Εἶδεν, 3. fing. a. 2. act. εἶδον, es, ε, *vidi* ab εἶδω, *video.* a. 2. εἶδον & ἴδον. fut. εἶσομαι.
- Εἰδέναί vel est præfens inf. ab εἶδημι, vel perf. inf. act. per syncop. pro εἰδηκέναι ab εἰδέω, *scio.*
- Εἰδέος ἐπαμμένοι παῖδες, *pueri egregia forma præditi.*
- Εἰδέω Ion. & Poët. pro εἰσκέναί, *similem esse* & pro δοκεῖν, *videri.*
- Εἶδεται, *videtur,* 3. fing. præf. ab εἶδομαι.
- Εἶδεχθης, εος, ὁ, ἡ, *aspectu deformis, qui odioso aspectu* ab εἶδος, *aspectus,* quod ab εἶδω, *video* & ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*
- Εἰδέω vel εἶδημι, *scio.* f. εἰδήσω. p. εἶδηκα. plurq. perf. εἰδήκειν & per syncop. εἶδα & εἶδειν, Atticè vero ἡδειν, ες & in 3. plur. ἡδειςαν. perf. inf. εἰδηκέναι & per syncop. εἰδέναί perf. part. εἰδηκώς & per sync. εἰδώς, ὄτος, ὁ & in f. g. εἰδύια, ας & in n. g. εἶδος. p. m. οἶδα.
- Εἶδῃ *simul.* adverb. Alii volunt esse ἐπειδή; alii εἰ δῆ scribunt, Homer. Iliad. α.
- Εἰδῆς, *noveris,* 2. fing. præf. sub. ab εἰδέω, ᾧ, *scio,* f. ἦσω.
- Εἰδήσω, fut. 1. ind. εἰδήσειν, fut. 1. inf. ejusdem verbi.
- Εἰδῆτε, 2. plur. præf. sub. act. verbi εἰδέω, quod *vide.*
- Εἰδῆθ' pro εἰδῆτα, *peritum,* acc. fing. perf. part. per syncop. pro εἰδηκῆτα verbi εἰδέω, *scio,* f. ἦσω.
- Εἰδοί, αἱ, *idus* vox Latina ab *iduo,* id est *divido.*
- Εἰδομενος, *similis* ab εἶδομαι, *videor.* Th. εἶδω, *video* & in 1. plur. εἶδομεν.
- Εἰδομες, *vidimus* Dor. pro εἶδομεν, 1. plur. verbi εἶδω, *video.*
- Εἶδον & ἴδον, a. 2. ind. act. verbi εἶδω, *video.*

Εἶδος, eos, τὸ, species, præstan; forma. dat. sing. εἶδει, εἶδει, dat. pl. εἶδεσι. Th. εἶδω, video.

Εἶδσαν, noverunt Bœot. pro εἶδον, 3. plur. a. 2. act. verbi εἶδω.

Εἶδότε, dual. & εἶδότες, perf. part. act. plur. num. ab εἶδώς, ὅτος, ὁ pro εἰδηκώς, per crasin verbi εἶδω vel εἰδημι, scio. fut. εἰδήσω. perf. εἰδηκα.

Εἶδυϊα, as & in dat. Ion. εἶδυϊη pro εἰδυϊα, perf. part. act. f. g. εἶδυϊσι pro εἰδυϊαις, dat. plur. Ion. verbi εἶδω, quod vide.

ΕἶΔΩ, video. f. εἶσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον, es, e. a. 2. imperat. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. sub. ἴδω, ης, η. a. 2. inf. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδών, ἔσα, ὄν. Hinc εἶδος, eos, τὸ, forma, facies, species. εἶδωλον, ε, τὸ, simulacrum. ἰδέα, as, ἡ, species. αἰδής, εὐος, ὁ, ἡ, obscurus. αἰδής, εὐος, ὁ, ἡ, idem. αἰδέλος & αἰδέλος, ὁ, ἡ, idem. εἶδω, f. ἦσω. scio. infinit. εἰδέναι, scire. εἰδήμων, onos, ὁ, ἡ, sciens, gnarus. σύν-οἶδα, mihi conscius sum. συν-εἰδήσις, eos, ἡ, conscientia.

Εἶδω, præf. sub. verbi εἰδημι, vel εἰδέω contractè, ut τιθῶ à τίθημι; sic præf. opt. εἰδείην. præf. inf. εἰδέναι. Alii syncopen ajunt esse τῆ εἰδηκα, perf. sub. ab εἰδέω.

Εἶδωλεῖον, ε, τὸ, idolum, delubrum ab εἶδωλον, ε, τὸ, idolum, simulacrum ab εἶδος, τὸ, species.

Εἶδωλόθυτον, ε, τὸ, quod idolo immolatur à θυῶ, macto, immolo & εἶδωλον.

Εἶδωλολάτρεία, as, ἡ, idoli cultus. εἶδωλολάτρης, ε, ὁ, idololatra ex λάτρης, ios, ὁ, ἡ, servus, a, etc.

Εἶδωλον, ε, τὸ, idolum, simulacrum ab εἶδος, eos, τὸ, species.

Εἶδωλοποιία, as, ἡ, fictio idoli ex εἶδωλον, ε, τὸ, idolum & ποιέω, facio.

Εἶδώς, qui novit, perf. part. act. per syncop. pro εἰδηκώς ὅτος, ὁ verbi εἶδω vel εἰδημι, scio, f. ἦσω.

Εἶεν, essent, 3. plur. præf. opt. per syncopen Atticè pro εἶησαν ab εἶην, verbi εἶμι, sum.

Εἶην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, mitto, f. ἦσω.

Εἶην, εἶης, εἶη, effem & in plur. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν & per syncop. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præf. opt. verbi εἶμι, sum.

Εἶθ̄ pro εἶτα, deinde propter aspirat.

ΕἶΘΑΡ, adverb. Poët. statim.

Εἶθε, utinam. Th. εἶ, si.

Εἶθην feu εἶθην, misus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, mitto.

Εἶθικώς, assuetus, perf. part. act. ab εἶθίζω, assuefacio. Th. εἶθως.

- Εἰθισα, *assuevi*, a. i. ind. act. verbi εἰθίζω, f. σω. p. εἰθικά. Thema εἶθος, eos, τὸ, mos.
- Εἰθισμαι, *assuetus sum*. perf. pass. unde εἰθισμένος, perf. part. ejusd. verbi.
- Εἶκα, *similis sum*, perf. med. pro quo Attici εἰκα dicunt, repetita initiali litera & ε in o verso, verbi εἶκω. Quidam tamen volunt esse aor. i. Bœot. pro εἶξα.
- Εἶκα, as, ε, *misi*, perf. ind. act. verbi ἵημι, mitto, f. ἴσω. a. i. ἦκα.
- Εἶκασι, *viginti*, dat. sing. ab εἶκας, ἄδος, ἦ ab εἶκοσι, *viginti*.
- Εἶκαί, *etiamsi*. conjunct. discret. cum ind. ex εἶ, si & καί, *etiam*.
- Εἶκασι, *miserunt*, 3. plur. perf. verbi ἵημι, mitto. perf. part. εἶκως; tum εἶκασι, *videntur*, p. m. ab εἶκω.
- Εἶκασσais, *conjectare poteris*, 2. sing. a. i. opt. act. Poët. pro εἶκασσais verbi εἶκάσω, *conjicio*, f. ἄσω. a. i. inf. εἶκάσαι. Th. εἶκω, *similis sum*.
- Εἶκ' pro εἶκε vel εἶκεν, *siquidem*. Th. εἶ, si & κε vel κεν, particula Poëtica.
- Εἶκασι Dor. pro εἶκοσι, *viginti* quod vide.
- Εἶκεν & Atticè ἦκεν, *ineram*, plusq. perf. à perf. εἶμι, a. i. Εἶκε, *cede* & in plur. εἶκετε, *cedite*, præf. imperat. ab εἶκω, *cedo*, f. ἕω.
- Εἶκελος, ε, ὁ, *similis sum*. Th. εἶκω.
- Εἶκῃ, adv. *frustra, temere, sine consilio, casu*; inde εἶκαῖος, ε, ὁ, *temerarius* q. ab εἶκω, *cedo*.
- Εἶκομιζω, *assimilo, exprimo* ab εἶκων, ενος, ἦ, *imago*. Th. εἶκω, *similis sum*.
- Εἶκοσάκεις, adverb. *vicies* ab εἶκοσι.
- Εἶκοσι & Poët. εἶκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti* plur. tantum & ἀκλίον. Dor. εἶκασι. Hinc εἶκας, ἄδος, ἦ, *vicenarius numerus*. εἶκοσάκεις, *vicies*. εἶκοσος, ε, ὁ, *vigesimus*.
- Εἶκοσιμέγες, *viginti* *mensuras capiens* ab εἶκοσι, *viginti* & μέγρον.
- Εἶκοσινῆσιλος, *de quo viginti contendunt*, ab εἶκοσι *viginti* & ἐρίζω, *contendo*.
- Εἶκοσις, *vigesimus* & in f. g. εἶκοση, ἦς, ἦ, *vide in εἶκοσι*.
- Εἶκότως, adv. *similiter* ab εἶκως, ὅτος, ὁ, *similis*. Th. εἶκω.
- Εἶκοσι, *cedunt*, 3. plur. ab εἶκω, *cedo*.
- Εἶκτην, *similes erant* pro εἶκτην, 3. dual. imperf. per syncop. & soluta diphthongo εἶκτην, verbi εἶκω; vel ut alii volunt, est plusq. perf. med. εἶκεν & in dual. εἶκήτην, & syncope εἶκτην & per dialysin εἶκτην.
- Εἶκτο pro εἶκετο, *assimilatus erat*, 3. sing. imperf. pass. ab εἶκω, *similis sum*; vel plusq. perf. ab εἶγμην ἕω, ἦλο.

- Εἰκονίαν, *decoram, aptam*. acc. singul. perf. part. m. f. g. ab εἰκά. præt. m. pro εἰκάα verbi εἰκώ, *similis sum*.
- Εἰκῶ, *similis sum*; item cedo, non repugno. f. ζῶ. præt. med. εἰκάα. Hinc εἰκός οτος, τὸ, *verisimile*. εἰκότως, *ut par est*. εἰκάζω, *assimilo*. εἰκασμα, ἄλος, τὸ, *simulacrum*. εἰκελος & ἰκελος, ε, ὄ, *similis*. εἰκῶν, ὄνος, ἦ, *simulacrum*, imago. εἰκνίζω, *effingo*. ἐπεικῆς, ἔος, ὄ, ἦ, *decens, consentaneus*; item *aequi bonique amans*. ἐπεικεία, ας, ἦ, *aequitas*. προσεἰκάα, *assimilis sum, videor*. Θεοεἰκελος & Θεσκελος. ε, ὄ, ἦ, *Deo similis*.
- Εἰκῶ, ὄος, ἔς, ἦ Poët. pro εἰκῶν, ὄνος, *imago, effigies*.
- Εἰκῶν, *cedens*, præf. part. ab εἰκῶ.
- Εἰκῶν, ὄνος, ἦ, *imago*, ab εἰκῶ.
- Εἰκῶς, *decens*, præt. part. m. ab εἰκάα.
- Εἰλαμῖς, ἴδος, ἦ, *membrana cerebrum ambiens* ab εἰλέω, *invulvo*.
- Εἰλαπινάζω, *epulor*; hinc εἰλαπινασῆς, ἔ, ὄ, *conviva*. Th. εἰλαπίνη.
- Εἰλαπινή, ἡς, ἦ, *epulum*. dat. pl. εἰλαπίνῃσι q. ab εἰλη, *congregatio, agmen* & πινῶ, *bibo*; hinc εἰλαπινάζω, *convivor* & εἰλαπινασῆς, ἔ, ὄ, *conviva*.
- Εἰλαρ, αρος, τὸ (quod & εἰλαρ,) *propugnaculum* ab εἰλέω.
- Εἰλάτινος pro ἐλάτινος, Poët.
- abiegna* ab ἐλάτη, ἡς, ἦ, *abies*.
- Εἰλε, *cepit*. a. 2. act. ab αἰρέω, *capio*.
- Εἰλεμα, *dictus sum* Atticè pro λέλεγμα, perf. pass. verbi λέγω, *dico*.
- Εἰλαειθίῳ, ας, ἦ, *Lucina*, partus; quod parturientibus opituletur ab ἐλεύθω, unde & ἐλευθῶ dicta.
- Εἰλείται, 3. sing. præf. pass. ab εἰλέω.
- Εἰλεῖς, ἔ, ὄ, *ileus, volvulus*, morbus intestinorum; item *vitis* ab εἰλέω.
- Εἰλετ' & εἰλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. vide εἰλε ab αἰρέω, *eligo*.
- Εἰλευ, *cepisti, eripuisti* Dor. pro εἰλε, 2. sing. a. 2. med. verbi αἰρέω.
- Εἰλεῦντο pro εἰλέοντο seu εἰλῆντο, Dor. 3. plur. imperf. pass. verbi εἰλέω, *verso*.
- Εἰλέω, *cogo, coarcto, concludo, congrego*. εἰλέω vero, *verso, circumago, involvo*. f. ἦσω. p. ἡκα. Unde εἰλη, ἡς, ἦ, *agmen*. εἰλαρ, αρος, τὸ, *propugnaculum*. εἰλύω seu εἰλυμι f. ὑσω. *verso, volvo*. εἰλιξ & ἐλιξ, κος, ἦ, *volumen, involucrum*. ἰλιγξ, γος, ἦ, *vortex*.
- Εἰλη & ἔλη, ἡς, ἦ, *splendor*.
- Εἰληθερῆς, ἔος, ὄ, ἦ, à sole *calesfactus* ab εἰλη, *splendor* & θέρω, *calesfacio*.
- Εἰλήλυθα, ας, ε, *veni* Poët. pro ἐλήλυθα, præt. m. Att.

verbi ἔρχομαι, venio. P. m. ἦλυθα & Att. ἐλήλυθα.
 Εἰληθεῖ, 3. sing. plusq. perf. m. vide εἰλήθεθα.
 Εἰλήσθμεν per sync. pro εἰλήσθαμεν, venimus, I. plur. ab εἰλήθεθα P. m.
 Εἴλημαι, perf. Attic. pro λέλημαι; unde εἰλημένος pro λέλημένος, perf. part. pass. verbi λαμβάνω.
 Εἴληπται, assumptus est, 3. sing. perf. εἴλημαι verbi λαμβάνω, arcipio.
 Εἴληφα, summi perf. Att. pro λέληφα; hinc εἰληφώς, ὄτος, ὄ, perf. part. act. ejusdem verbi.
 Εἴληχα, sortitus sum, perf. Att. verbi λαβάνω, sortior.
 Εἴλιγος, 8, ὄ, vertex, gyrus, tormen intestinorum ab εἰλέω, verso. εἰλίγος, vertigo capitis, I. q. σκότωσις.
 Εἴλιγμα, circumvolutus sum, perf. pass. ab εἰλίγω. Th. εἰλέω, verso.
 Εἴλικες βοες dicuntur apud Poetas vel nigri, vel flexiles, vel a retortis cornibus ab εἰλιξ, ἦ, circumvolutio; sumitur & adject. pro implicito. Th. εἰλέω, verso.
 Εἰλικρινής, εὐός, ὄ, ἦ, distinctus, sincerus, clarus; in nom. plur. εἰλικρινεῖς ab εἴλη, splendor Solis vel potius εἴλη & κρίνομαι, fecerno.
 Εἰλικρίνεια, ας, ἦ, sinceritas, ab εἰλικρινής, quod vide.
 Εἰλίποδας, curvi pedes vel curve gradientes. dat. plur.

Ion. εἰλιπόδεσσι ab εἰλίπτε, ὄδος, ὄ, flexipes ex ἔλω, pro quo usitatum αἰζέω, flecto & πῆς, ποδός, ὄ, pes.
 Εἰλισσόμενος, η ὄν, convolutus, a, um, præf. part. pass. ab εἰλίσσω vel πῆω, circumvolvo, pro quo etiam dicitur εἰλίγω, f. ἔω. præf. εἰλιχα. præf. pass. εἰλιμα. Unde est εἰλίμα, ἄλος, τὸ, involutio. εἰλίμος, ἔ, ὄ, vertex, gyrus. εἰλιξ vel ἔλιξ, ἰκος, ἦ, involucrum; item species hederar. Th. εἰλέω, verso.
 Εἰλίσσω, vide in εἰλισσόμενος.
 Εἰλίχαλω pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi εἰλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso.
 Εἴλικον, imperf. act. verbi ἔλω, traho.
 Εἴλιχτε, traxit, a. I. verbi ἔλκω, traho. imperf. εἴλικον. Th. ἔλω.
 Εἰλόμενος, 8, ὄ, præf. part. pass. ab εἰλομαι verbi εἰλέω, arcto, includo.
 Εἰλόμην, elegi, a. 2. med. verbi αἰζέω.
 Εἴλον, es, e, accipi, a. 2. ind. εἴλοντο, 3. plur. a. 2. med. ab αἰζέω, eligo.
 Εἴλε, 2. sing. a. 2. med. ejusd. verbi.
 Εἴλοχα Att. pro λέλεχα, perf. à λέγω.
 Εἰλήσται Ion. pro εἰλυμένοι εἰσι, perf. pass. verbi εἰλύω seu εἴλυμι, verso, volvo. Th. εἰλέω, idem.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, imperf. verbi εἰλυφάζω vel ἄω, *torqueo*. Th. εἰλέω.

Εἰλυφῶντες Poët. pro εἰλυφῶντες ab εἰλυφάω, *verso*. Th. εἰλέω.

Εἰλωτος, ὤλος, ὄ vel εἰλώτης, ὄ, *Helos* vel *Helota*, *fervus* apud *Lacedaemonas* ex *Helotis* captis.

Εἶμι pro εἶμι, *eo*, *vado*.

Εἶμα, ἄλος, τὸ, *vestis*, Aeol. εἶμα ab ἔω, *induo* vel ἐννύω.

Εἶμαι, εἶσαι, *sedi*, *sedisti* feu *indutus sum*. perf. pass. verbi ἔω, *induo*. aor. I. εἶσα. plusq. perf. pass. εἶμην. part. perf. εἰμένος; est & εἶμαι, *missus sum*, perf. pass. verbi ἦμι, *mitto*.

Εἶμαρμαι, σαι, ται Atticè pro μέμαρμαι, perf. pass. verbi μέρω, *divido*.

Εἶμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, *divinitus decretum* ab εἶμαρμαι, verbi μέρω, quia suum cuique *divisum* est.

Εἶμὲν Poët. pro ἔσμὲν, I. plur. verbi εἶμι, *sum*. Εἶμεν, *sumus*, per syncop. pro εἶμμεν, praef. opt. I. plur. ejusdem verbi.

Εἶμεναι Poët. & Dor. pro εἶναι, *esse*, Att. ἔμεναι, Aeol. ἔμμεναι, praef. inf. verbi εἶμι, *sum*.

Εἶμὲς, Doric. εἶμὲν Poët. pro ἔσμὲν, I. plur. praef. ind. verbi εἶμι, *sum*.

Εἶμῃ, *nisi*, conjunct. item pro ἄλλά, *sed*.

Εἶμι, *sum*. εἶ, *es*. imperf. ἦν, ἦς & Aeol. ἦθα. a. 2. ἦν, *fui*. ᾧ, *fuero*. a. 2. sub. ἦμην, ἦσο, ἦτο, *fueram* plusq. perf. f. εἶσομαι, η. εταῖ & per sync. εἶσαι. praef. imperat. ἴδι, ἔσω, Atticè ἦτω. praef. opt. εἶην, ης, η. praef. sub ᾧ, ης, η, *sim*. fut. sub. ἔσομαι, η, ηται. praef. inf. εἶναι. f. I. inf. ἔσεσθαι. part. praef. ᾶν, ἔσα, ὄν.

Εἶμι, *eo*. & in dual. ἴτον, 3. plur. εἶσι. imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. plur. ἴσαν. a. 2. ind. ἴον, ἴες. praef. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἴε, praet. med. εἶα, Att. ἦα & solutione facta ἦια, *as*, *e*. plusq. perf. ἦεν, 3. plur. ἦεσαν. Att. ἦεσαν.

Εἶν in pro ἐν Poëticè, cum dativ. Est & εἶν, *ibam*. imperf. verbi εἶμι, *eo*. Est & εἶν pro ἦν, imperf. verbi εἶμι, *sum*.

Εἶνάετες & ἐννάετες, adv. *per novem annos* ab ἐνναετής, *novennis*, quod ab ἐννέα, *novem* & ἔτος, *eos*, τὸ, *annus*.

Εἶναι, *esse*, praef. inf. ab εἶμι, *sum*. Est & εἶναι per metathesin pro ἴεναι, inf. ab εἶμι, *eo*, inde ἀπ᾽ ἴναι, *abire*; dicitur & εἶναι, *mississe*, a. 2. inf. ab ἦμι, *mitto*.

Εἶναλίη, ης, ἡ & εἶναλίος, ὄ, ὄ, *maritimus* ab ἐν & ἄλος, ἄλος, ἡ, *mare*.

Εἶνάνοχες, *per novem noctes*,

adverb. pro ἐννεάουχες ab ἐννέα, novem & νύξ, nox.
 ἑννῆς, ἑκάδος, ἢ pro ἑννῆς, nonarius numerus; Hesiodo est nona dies mensis. Th. ἐννέα, novem.
 Εἴνα' τεῖρ vel εἰνάτης, γος, ἢ, fratria, id est uxor fratris; dicitur παρὰ εὐνάξεν, cubare, ut sit quasi εὐνάτης, cohabitatione juncta.
 ἑνάτος, nonus pro ἑνάτος ab ἐννέα, novem.
 εἰνεῖκαντο, Ion. & Poët. pro ἠνεῖκαντο & ἐνεῖκαντο, detulerunt, 3. plur. a. i. m. vide in ἐνεκα verbi Φέρω.
 εἰνεκα per ectasim Poët. pro ἐνεκα, propter, causa regit genit. Et εἰνεκεν, Ion.
 εἰνόδιος, ὄ, ὅ, in via situs, in via habitans ab ἐν, in & ὄδος, ὄ, ἢ, via.
 εἰνοσίφυλλος, ὄ, ὅ, ἢ, quatiens frondes, frondosus à φύλλον, ὄ, τό, folium & εἰνοσις pro ἐνοσις, ἢ, motus ab ἐνόω, impello, agito.
 εἰνται, sederunt, 3. plur. perf. pass. εἰμαι & in plusquamperf. 3. plur. εἰντο, sederant, ab inusit. εῶ.
 εἶξα, similis sum & in i. plur. εἶξαμεν, a. i. ind. act. verbi εἶκω. εἶξας, cedens, aor. i. part. εἶξαν, cesserunt, 3. plur. a. i. act. ejusdem verbi.
 εἶο pro εἶ, Poët. gen. sing. μετὰ εἶο, secum.
 εἶπα, ας, ε, dixi, a. i. ind. act. εἶπα, a. i. inf. εἶπαν,

3. plur. a. i. act. verbi ἔπω, dico. a. 2. εἶπον, es, ε; sed εἶπατε, 2. plur. a. i. imperat.
 εἶπαθ' pro εἶπατε, 2. plur. a. i. imperat. verbi ἔπω, dico.
 εἶπε, dic Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. εἶπεῖν, ἀλξίσε, aor. 2. inf. ejusdem verbi.
 εἶπέμεν, inf. Ion. pro εἶπεῖν; εἶπεσκε Ion. pro εἶπε 3. sing. a. 2. εἶπον verbi ἔπω, dico.
 εἶπερ, siquidem, si. Th. εἶ, si.
 εἶπης, dicas, aor. 2. sub. hinc Aeolicè εἶπηθα, 2. sing. ejusdem temporis, verbi ἔπω.
 εἶπόμην, sequebar & in 3. plur. εἶπόντο, imperf. vel a. 2. verbi ἔπομαι, sequor, f. ἔψομαι. p. εἶμμα.
 εἶπον, es, ε, aor. 2. ind. & Dor. εἶπον, a. i. imperat. verbi ἔπω, dico.
 εἶποτε, si quando, adverb. ex εἶ, si & ποτε, quando, quod ab ὄτε, idem. Sic εἶπε adverb. sicuti ex εἶ, si & πῆ, ubi? ab ὄς, qui.
 εἶπω, dixero, a. i. sub. εἶπών, ἔσοι, ὄν, a. 2. part. verbi ἔπω, dico.
 εἶπως, adverb. si quo modo ex εἶ, si & πῶς, quo modo?
 εἶραφιάτης, ε, ὄ, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ εἶραφθα, quia insutus fuit, femori sc. Iovis, unde & μηροβραχίης.

Εἰργάθω, prohibeo, distraho. imperf. εἰργαθόν & diffusol. poetica εἰργαθόν ab ἔργω vel εἰργω, idem.

Εἰργασάμην, ω, αἰο, exercui, a. i. med. εἰργάζομαι, ε, ετο, imperf. verbi εἰργάζομαι, operor, laboro. Th. ἔργον, ε, το, opus.

Εἰργάσθην, confeci, a. i. ind. pass. εἰργασμαι, σαι, ται, confectus sum, perf. ind. pass. hinc part. εἰργασμένος ab εἰργάζομαι, ab eodem them.

Εἰργεῖ, cohibet, 3. sing. præf. act. εἰργεσθαι, dimoveri, præf. inf. pass. ab εἰργω, arceo.

Εἰρήμαι, vinctus sum, perf. ind. pass. ab eodem verbo.

Εἰργον, coercens, præf. part. n. g. εἰργε, abstinere, præf. imperat. pass. εἰργεσσι, 3. plur. ind. act. ab εἰργω, arceo, f. ζω.

ΕΙΡΩ, in iuda, in carcerem conjicio. f. ζω. p. χα. εἰργω, arceo, prohibeo, veto; inde πολιορκέω, urbem obsideo.

Εἰρεαί Ion. pro εἰρη interrogas, 2. sing. verbi εἰρομαι pro ἔρομαι. Th. εἰρω, dico.

Εἰρέας, coctus, conciones, acc. plur. ab εἰρέξ vel Ion. εἰρέη, ης, ἡ concio ab εἰρω, dico.

Εἰρέεται Ionicè pro εἰρηνται, 3. plur. perf. pass. à ῥέω, dico, vide εἰρημένος.

Εἰρέεσθαι, εἰδαι Ion. & Poët. pro ἔρεσθαι, interrogare, inquirere.

Εἰρεῖ Ion. pro εἰρε, interroga, præf. imperat. verbi εἰρομαι; potest esse & imperf. ab ἔρομαι. Th. εἰρω.

Εἰρεσος, ε, ο, captivitas, servitus ab εἰρω, necto.

Εἰρεσθαι Ion. pro ἔρεσθαι, quære re, interrogare.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus, lana obvolvens, quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam ab εἰρος, lana.

Εἰρεῦσαι, enumerantes Dor. pro ἔρεσαι, præf. part. plur. num. f. g. ab ἔρέω, dico, Poët. εἰρέω. Th. εἰρω.

Εἰρηκα, perf. Attic. à ῥέω, dico. f. ῥήσω, perf. ἔρηκα. perf. part. Atticè εἰρηκώς.

Εἰρημένος, perf. part. pass. à ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. pass. ἔρημαι & Atticè εἰρημαι. Alii ab ἔρέω, derivari malunt.

Εἰρήν, ενος, ο, puer, qui jam fari potest ab εἰρω, loquor.

Εἰρηνευω, pacem colo, in pace vivo. f. εὔσω. perf. εἰρηνευκα ab εἰρήνη, ης, ἡ, pax.

ΕΙΡΗΝΗ, ης, ἡ, pax παρὰ τὸ εἰς ἐν εἰρεν (à connec-tendo.) Hinc εἰρηνικός, ε, ο, pacificus. εἰρηνεύω, in pace vivo.

Εἰρηνοποιέω, ω, reconcilio. f. ῥήσω. præf. εἰρηνοποιοῖηκα. Hinc εἰρηνηποῖος, ε, ο, pacis studiosus ex εἰρήνη, pax & ποιέω, facio.

- Εἰρνεός, ἄ, ὁ, *laneus* & pro
 eodem ἠρνεός. Th. εἶρος,
 εος, τὸ, *lana*.
- Εἰροκόμος, ἄ, ὁ, *lanas carpens*
 vel *tractans*. in dat. εἰροκό-
 μῳ ab εἶριον, quod ab εἶρος,
 εος, τὸ, *lana* & *κομέω, curo*.
- Εἰροπόκος, ἄ, ὁ, *lanigar. gen.*
 pl. εἰροπόκων à πείκω vel
 πέκω, *pecto*, fut. ζῶ. præt.
 med. πέποκα; hinc πόκος,
 ἄ, ὁ, *vellus* & εἶρος, εος, τὸ,
lana.
- ΕἶΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*. εἶριον,
 ἄ, τὸ, idem q. ab εἶρω,
necto, quia nexilis.
- Εἶρομες Dor. pro εἶρομεν,
ibamus. i. plur. imperf. ab
 εἶρω, *repro*.
- Εἶρύαται Ionic. pro εἶρυνται,
 3. person. plur. num. perf.
 pass. Iones enim & perfec-
 ti & plusquamperf. terti-
 am plur. a tertia fing.
 formant, ante ται vel το
 α breve inferentes. Sic
 εἶρύατο Ion. pro εἶρυμένοι
 ἦσαν, 3. plur. plusq. perf.
 verbi εἶρύω, quod pro ἐρύω,
custodio, f. σω. p. εἶρυκα.
 a. i. pass. εἶρύθη.
- Εἶρυκα, perf. act. *sustuli*
 ejusdem verbi.
- Εἶρύμεναι præf. inf. Dor.
 pro εἶρύειν. Th. εἶρύω pro
 ἐρύω, *traho*.
- Εἶρύωτο pro εἶρύοντο, 3. plur.
 imperf. verbi εἶρυμαι per
 syncop. pro ἐρύομαι, *custodio*,
seruo; sic ἐρηδαί pro ἐρύεδαί,
 præf. inf.
- Εἶρύσαταί, *custodire*, aor. i.
- inf. med. Poët. pro ἐρύσα-
 ται verbi ἐρύω.
- Εἶρύτο, 3. fing. plusq. perf.
 pass. ab eodem them.
- Εἶρύω Poët. pro ἐρύω. f. σω, *traho*.
- Εἶρχαται & εἶρχατο, Ion. pro
 εἶργμένοι εἰσι & εἶργμένοι ἦσαν,
 perf. & plusq. perf. verbi
 εἶργνυμι seu εἶργω, *includeo*.
- Εἶρψα, *erupi*, a. i. verbi
 ἐρπω, *serpo*, f. ψω. p. φα.
- ΕἶΡΩ, *necto, dico, interrogo*,
nuntio. f. ἐρῶ & in 2. pl.
 ἐρεῖτε, *dicetis*. præt. εἶρηκα.
 Hinc εἶρέω, Poët. *dico*; item
 ἐρέω, idem quod ῥέω. ἐξερέω,
eloquor. προσερέω, alloquor.
- ΕἶΡΩΝ, *avos, ὁ, dissimulate*
loquens. εἰρωνεία, as, ἡ, dis-
simulatio in oratione. εἰρωνι-
κός, &c.
- Εἰρωνικός, *ficte, ironice, adv.*
 ab εἰρωνικός, qui dissimula-
 tione in loquendo gaudet.
 Th. ἐρων, *avos, ὁ*.
- Εἶρωιά, 3. fing. ind. εἶρώτα,
 & εἶρώταν, 3. fing. & plur.
 imperf. verbi εἶρωιάω Ion. &
 Poët. pro ἐρωιάω, f. ἦσω. *rogo*,
 imperf. ἦρωταον, *ων. ces. as &c.*
- Εἶρωίειν Ion. pro ἐρωιάειν,
 præf. inf. vide εἶρωιά.
- ΕἶΣ vel ἐς, *ad, in* regit
 acc. εἰς τι, *quorsum?* Hinc
 εἶτω, *in, intrā*.
- Εἶς, *es* pro ἦς, 2. fingul.
 imperf. verbi εἶμι, *sum*, pro
 quo etiam εἶ dicitur.
- Εἶς, *vadis*, 2. fing. præf.
 vel imperf. sed εἶσ pro
 εἶσι, *vadit*, 3. fing. præf.
 verbi εἶμι, *eo*.

Εἶς, ἕντος, qui misit, a. 2.
part. ab ἦν, a. 2. verbi
ἵμι, mitto.

Εἷς. μία, ἓν, unus, a, um;
item quidam. gen. ἑνός, μίας,
ἑνός. Hinc ἑνώω, unio, aduno.
μυθεῖς & ἑδεῖς, ἐνός, ὅ, nul-
lus. ἐξἑθενίζω, pro nihilo
duco.

Εἶσα, aor. 1. act. vel verbi
εἶδω scio vel εἶμι, eo pro
quo ἦσα etiam dicitur. a.
1. med. εἰσάμην.

Εἶσα, sed, a. 1. ind. ab
ἐννυμι seu ἔω, sedeo, f. ἔσω.

Εἰσαγάγη, 3. fing. a. 2. sub.
act. Atticè verbi εἰσάγω,
introduco, f. ζῶ. Th. ἄγω.

Εἶσαγε, ingreditor, præf. vel
aor. 2. imperat. ab εἰσάγω,
quod vide.

Εἰσάγω, eis, ei, introduco. fut.
ζῶ. p. εἰσῆχα. a. 2. εἰσῆγον
& Att. εἰσηγαλον. a. 2. im-
perat. εἰσαγάγε, ἔτω. aor.
2. sub. εἰσαγάγω, ης, η.
aor. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præf.
part. pass. εἰσαγόμενος, η,
εν ex eis, in & ἄγω, duco.

Εἰσαγωγή, ης, ἡ, introductio
ab εἰσάγω, quod vide.

Εἶσαθ̄ pro εἶσαλο, statuâ hono-
ravit, 3. fing. a. 1. med.
verbi ἔω, statuo, f. ἔσω. a.
1. εἶσα.

Εἰσακῶ, exaudio. f. ἔσω. p.
εἰσηκῆκα. a. 1. pass. εἰσηκῆθην,
exauditus fui. a. 1. part.
pass. εἰσακῆδεις, ἑντος, ὅ.
f. 1. pass. εἰσακῆθίσομαι
cum genit. ex eis & ἀκῶ,
audio.

Εἰσάμενοι, Ion. pro εἰσάμενοι
& hoc pro εἰσάμενοι, a. 1.
part. med. verbi ἔω, colloco
fundo, a. 1. εἶσα.

Εἰσάμην, ω, αλο, similis sum,
scini, a. 1. ind. med. Sed
εἰσάμην, aor. 1. opt. med.
verbi εἶδω, scio vel εἶμι,
vado.

Εἶσαν, collocarunt, 3. plur. a.
1. act. εἶσα & Poët. ἔσσα
ab ἔω seu ἐννυμι, idem quod
ἔζω, collioco.

Εἰσαναβαίνω, conscendo. fut.
βήσομαι. p. βέθηκα. a. 2.
ἔθην. a. 2. part. εἰσαναβάς
& in f. g. εἰσαναβάσα. aor.
2. opt. εἰσαναβαίην ex eis,
ἀνά & βαίνω, eo.

Εἰσανιών, scandens, a. 2. part.
act. ab eis & εἶμι, eo.

Εἰσάπαξ, adv. semel ex eis
& ἀπαξ, semel.

Εἶσας, acc. pl f. g. εἶσας.
gen. ab εἶσος, η, εν, aqua-
lis, e idem quod ἴσος, ὀ, ὅ.

Εἶσαλο, videbatur, a. 1. med.
ab εἶδω, video. fut. εἶσομαι.
a. 2. εἶδεν; est εἶσαλο, pen-
travit, a. 1. m. verbi
εἶμι, eo.

Εἰσαφίκανε, reversus est, 3
singul. imperf. act. ex eis,
ἀπο & ἰκάνω, venio. Th.
ἰνέσομαι idem. fut. ἔσομαι.
p. ἴγαμαι. a. 2. med. ἰκόμην.

Εἰσαφίκηαι, venias. 2. fing.
a. 2. sub. m. Ion. pro
εἰσαφίκη ab εἰσαφινέωμαι,
vide εἰσαφίκανε.

Εἰσδέχομαι, intro, admitto. fut.
1. m. εἰσδέξομαι ex eis &

δέχομαι, *accipio*. p. δέδεμαι.
 a. 1. pass. ἐδέχθην.
 Εἰσδραμεῖσα, *introcurrens*. a.
 2. part. act. f. g. ἄτρεχῶ,
curro, f. θρέξω. p. δεδρα-
 μηκα. a. 2. εδραμον. a. 2.
 part. εισδραμών. p. m. δέ-
 δραμα.
 Εἶσε, a. 1. ind. act. verbi
 ἔω, *colloco*, *induo*. f. ἔσομαι.
 a. 1. med. εἰσάμην. p. εἶμυ.
 Εἶσαι, *scies* pro εἶση, Ion.
 2. sing. fut. 1. med. verbi
 εἶδω, *scio*, fut. εἶσομαι.
 Εἰσέδραμον, *introcucurri*. aor.
 2. ind. act. ab εἰστρέχω,
 fut. θρέξω. p. εἰστέτρεχα.
 a. 2. part. εισδραμών, ἔσα,
 ὄν. Comp. ex *eis* & *τρέχω*,
curro, f. ξω. p. δεδραμηκα
 & τέτρεχα.
 Εἰσέδω, *ingressus est*, 3. sing.
 a. 2. εἰσδύμι, ex *eis* & *δύμι*
 vel *δύνω*, *subeo*, f. δύσω.
 Εἴσειμι vel εἰσῆμι, *intro*,
ingredior. in 3. plur. ind.
 præf. εἰσίσαιον Ion. pro
 εἰσεῖσι ex *eis*, *in* & *εἶμι*, vel
 ἴημι, *eo*.
 Εἰσεῖσι, pro εἰσεῖσι, Ion. pro
 εἰσίσαισι, *immittunt*, 3. plur.
 præf. ab εἰσῆμι, vide ἴημι.
 Εἰσελεύσομαι, η, εταί, f. 1. m.
 ab εἰσέρχομαι, *ingredior*. aor.
 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα.
 Th. ἔρχομαι, *venio*.
 Εἰσελθε, ἔτω, a. 2. imperat.
 εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθης,
 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθῶν,
 ἔσα, ὄν, a. 2. part. verbi
 εἰσέρχομαι, *ingredior* ex *eis*
 & ἔρχομαι.

Εἴσεν, *sedere fecit*, 3. singul.
 aor. 1. act. verbi ἔω, *statuo*.
 fut. ἔσω. aor. 1. εἶσα.
 Εἰσενέγκης, 2. sing. a. 2. sub.
 act. & in 3. plur. εἰσενέγ-
 κωσιν verbi εἰσφέρω, *ingero*,
 f. εἰσίσω. a. 1. εἰσῆνεκα. a.
 2. εἰσῆνεκον ex *eis* & *φέρω*,
fero.
 Εἰσένθωμεν Dor. pro εἰσέλθω-
 μεν, *ingrediamur*. 1. plur.
 a. 2. sub. verbi εἰσέρχομαι,
 quod vide.
 Εἰσπερήσα, *transivi*. a. 1.
 ind. act. ab εἰσπεράω, comp.
 ex *eis* & *περάω*, *transseo*. f.
 ἦσω & ἄσω.
 Εἰσπηδήσα, *insilii*. aor. 1.
 ind. act. verbi εἰσπηδάω,
insilio, f. ἦσω. p. εἰσπεπήδη-
 κα, comp. ex *eis* & *πηδάω*,
salio.
 Εἰσέρχομαι, *ingredior*. in 3.
 plur. præf. imperat. εἰσερ-
 χέσασταν. f. εἰσελεύσομαι. a.
 2. εἰσῆλθον, *es*, *ε*. a. 2. im-
 perat. εἰσελθε. Th. ἔρχομαι,
venio.
 Εἰσεσπάσαντο, 3. plur. a. 1.
 m. verbi εἰσπάω. Th. σπάω,
traho.
 Εἴσεται, *sciet*. 3. sing. f. 1.
 m. verbi εἶδω, *scio*. f. εἶσο-
 μαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.
 Εἰσηγείται, 3. sing. ind.
 verbi εἰσηγέομαι, *adduco* ex
eis & ἠγέομαι, *duco*, f. ἦσο-
 μαι. p. ἦγημαι.
 Εἰσηγήσεις, *eas*, ἦ, *arbitrium*,
suasio. dat. pl. εἰσηγήσεις,
 vide in εἰσηγείται, ab eodem

- them. Hinc. εἰσηγητέον ver-
bale.
- Εἰσῆει, *introiit*, 3. fing.
plurq. perf. med. verbi
εἴσειμι, *ingredior* ex *eis* &
εἶμι, *eo*. p. m. εἶα. plurq.
perf. m. ἦειν.
- Εἰσηκῶδην, *exauditus fui*, a.
i. ind. pass. ab εἰσακῶω,
exaudio, f. σω. p. εἰσηκῶκα.
fut. i. pass. εἰσακῶδησομαι.
Th. ἀκῶω, *audio*.
- Εἰσηλάλο, 3. fing. a. i. m.
εἰσηλάμην, ω, ἀλο ab εἰσ-
ἀλλομαι, *ad silio*. Th. ἀλλομαι,
salio.
- Εἰσηλθον, a. 2. ind. act. verbi
εἰσερχομαι, *ingredior* ex *eis*
& ἐρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσο-
μαι. a. 2. ἦλθον.
- Εἰσηνεγκάμην, ω, ἀλο, a. i. m.
verbi εἰσφέρω, *adfero*, f.
οἶσω. aor. i. ἦνεκα. Th.
φέρω.
- Εἴτης, gen. fing. f. g. ab
εἶσος, ε, ὅ, idem duod ἴσος,
ε, ὅ, *aequalis*.
- Εἶδχ, *is* Aeolic. paragoge
pro *eis*, 2. fing. præf. ind.
verbi εἶμι, *eo*.
- Εἶδαχ, *missum esse*, perf. ind.
verbi ἵημι, *mitto*. perf. pass.
εἶμαι; vel ab ἔννυμι seu ἔω,
induo.
- Εἶσι, *vadit*. 3. fing. præf.
εἶμι, *vado*; sed εἶσι, *sunt*,
3. plur. verbi εἶμι, *sum*.
- Εἰσιέναι, *intrare*, præf. inf.
verbi εἴσειμι vel εἰσῆμι,
intro. Thema εἶμι, *eo*.
- Εἰσίασι, *ingrediuntur* Ion.
pro εἴσεισι, 3. plur. ab εἴσειμι, |
- quod vide. εἰσιών, ὄντος, ὅ,
a. 2. part.
- Εἰσκαλέω & εἰσκαλέομαι, *intro*
uoco. a. i. m. εἰσκαλεσάμην,
ω, ἀλο. a. i. m. part. εἰσκα-
λεσάμενος, ex *eis*, in & καλέω,
uoco, f. ἔσω. p. κέκληκα.
- Εἴσκω, *assimilo* Poët. pro
ἴσκω, quod ab εἶκω, *similis*
sum. præf. inf. εἴσκειν.
- Εἴσοδος, ε, ἦ, *introitus*, *adven-*
tus ex *eis* & ὄδος, ε, ἦ,
via.
- Εἴσοίσεις, 2. singul. fut. i.
act. verbi εἰσφέρω, quod
vide.
- Εἴσόκα Dor. & εἰσόκειν, *donec*,
adv. ex *eis* vel εἶς, *ad* &
ὅ κεν.
- Εἴσομαι, *sciam*, f. i. m. verbi
εἶδω, *scio*; item εἴσομαι. *ibo*,
fut. i. verbi εἶμι, *eo*. Item
εἴσομαι, *statuam*, f. i. m.
verbi ἔω vel εἶω, *inufit*.
- Εἴσορῶν, *videns* Poët. pro
εἰσορῶν, præf. part. sic εἰσ-
ορῶσασθαι pro εἰσορῶσασθαι, f. g.
plur. num. part. præf. ab
εἰσορῶω ex *eis* & ὀράω, *video*.
fut. ὀψομαι. perf. ἐώρακα.
- Εἰσπηδάω, *insilio*. f. ἦσω. a. i.
εἰσπεπήδησα. a. i. part. εἰσπη-
δήσας, *ασα*, *an*. gen. εἰσπη-
δήσαντος. præf. εἰσπεπήδηκα
ex *eis*, in & πηδάω, *salio*.
- Εἰσπνιλος, ε, ὅ, lingua Laco-
nica significat *amatorem*.
- Εἰσπορεύομαι. *ingredior*. im-
perf. εἰσπορευόμην, ε, *eto*.
f. εὔσομαι. perf. εἰσπεπύρευμαι
ex *eis*, in & πορεύω, *trajicio*.

Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Εἶσαι Poët. pro εἶται, sedit, 3. sing. perf. pass. εἶμαι, εἶσαι, sedi, seu indutus sum verbi ἔννουμι feu ἔω, induo, sedeo; vel ab ἔημι, mitto, quod in 3. sing. plusq. perf. εἶσο.

Εἰσήκειν, steteram & in 3. plur. εἰσήκεισαν. plusq. perf. verbi ἔημι, sto, f. ἔησω. p. ἔηκα. a. 2. ἔην.

Εἰσία, 3. singul. imperf. verbi εἰσίαω, convivio excipio, fut. ἄσω. p. εἰσίακα. Th. εἴσια, as, ἦ, focus, lar.

Εἰστρέχω. intrò curro. fut. εἰστρέξω. p. εἰστέρεχα vel δεδραμηνκα. a. 2. εἰσέδραμον. a. 2. part. εἰσδραμών, ἔσα, εν ex eis & τρέχω, curro.

Εισφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσηνεγκα, intuli. a. 2. εἰσηνεκον, es, e. a. 2. sub. εἰσηνεγκω, ης, η. a. 2. inf. εἰσηνεγκεῖν. præf. pass. εἰσφέρομαι, inferer. Th. Φέρω.

Εισφορά, ἄς, ἦ, oblatio, collatio ab εἰσφέρω, quod vide.

Εἶσω, sciam, f. 1. verbi εἶδω. aor 2. εἶδον & ἴδον.

Εἶσω pro ἔσω, intrà Poët. cum genit. Th. εἰς vel ἔς, ad.

Εἰσωπός, ἔ, ὄ, ante conspectum aliquid habens ex eis & ὤψ, oculus, quod ab ὀπλομαι, video.

Εἶτ' pro εἶτα, deinde, quod vide.

Εἶτα, adv. postea, deinde. ἐπείτα, idem.

Εἶτε five εἶθ', five, conjunct. ex εἰ, si & τε, que.

Εἶτε, sitis, præf. opt. per syncop. pro εἶητε, 2. plur. verbi εἶμι, sum.

Εἶτω, eat, 3. sing. imperat. præf. ab εἶμι, eo quasi ab ἔω; hinc imperat. ἔέτω.

Εἶχέναι, perf. act. inf. verbi εἶκω, cedo, εἶξω. p. εἶχα.

Εἶχεο, tenebas Ion. pro εἶχες, 2. sing. imperf. pass. ab ἔχω, habeo.

Εἶχον, es, e, imperf. verbi ἔχω, habeo, f. ἔξω & χήσω. p. ἔχνηκα. a. 2. εχον.

Εἶω, εἶης, η, misissem, a. 2. sub. pro ὦ, ἦς, ἦ ab ἔημι, mitto.

Εἶω, εἶης, η pro ὦ, ἦς, ἦ, præf. sub. ab εἶμι, sum.

Εἶω Ion. pro ἔ, sui.

Εἶωθα, consuevi, in 1. plur. εἶωθαμεν & in 3. plur. εἶωθασι. præf. med. hinc εἶωθότες, soliti, præf. m. part. ab εἶωθός, ὄτος, ὄ ab εἶω, soleo.

Εἶων, sinebam, 1. sing. imperf. contract. ex εἶαον, ὶων verbi εἶάω, sino. perf. εἶακα.

Εἶως & ἔως, dum, interim Poët. pro ὦς.

Εἶωσι Poët. pro εἶωσι, 3. plur. præf. ind. vel sub. ab εἶάω, sino f. ἄσω. a. 1. εἶασα.

Εἶκ vel ἔξ, ex, a, de, propter regit genit. ἐκ ante consonas, ἐξ ante vocales ponitur. In compositione

vim habet, quam Latinis
ex; ornatum & vehemen-
 tiam sæpe orationi addit.
 Hinc ἐκτός, *extra*. ἔξω, *extra*,
 foras vel foris. ἐξωτικός,
 ἔ, ὁ, *externus*.
 Ἐκαστή, ης, ἡ, *Hecuba*, Priami
 uxor.
 Ἐκάθειον Dor. pro ἐκήθειον,
 imperf. act. verbi κηθεύω,
curam alicujus rei gero.
 Th. κηθος, εος, τό, *cura*.
 Ἐκάεργος, ὄ, ὁ, *longe jaciens*.
 ex ἐκάς, *procul* & εἰργώ,
arceo.
 Ἐκάην, aor. 2. ind. pass. à
 κάω, uro, f. καύσω, a. 2.
 act. ἔκχον.
 Ἐκαθέζουην, ὄ, ετο imperf.
 a καθέζομαι, *sedeo*. Th.
 ἔζομαι, idem. fut. 2. ἐδέ-
 μαι.
 Ἐκαθεν, adv. *procul*, idem
 quod ἐκάς.
 Ἐκάθειον, *dormiebam*, im-
 perf. act. à καθεύδω, *dormiō*
 ex κατά & εὔδω, f. ἦσω. p.
 κα. idem.
 Ἐκαθήμην, σο, το, *sedebam*,
 imperf. à κάθημαι. Th.
 ἦμαι, *sedeo*.
 Ἐκάθηγεν, a. i. ind. act.
 verbi καθαίρω, *purgo*, f.
 ἀρῶ. p. ἀρκα, et Dor. pro
 ἐμάττιζεν.
 Ἐκάθισον, imperf. act. verbi
 καθίζω, *sedeo*. a. i. ἐκάθισα,
 ας, ε. perf. κεκάθισα ex
 κατά & ἴζω seu ἴζομαι,
 idem quod ἔζομαι, *sedere*
facio.
 Ἐκάμυλον, *vincebat*, imperf.

3. fing. ab ἐκαμύμην verbi
 κάμνομαι, *supero*. Th. κάμνω-
 περιτο.
 Ἐκάκασα, ας, ε. a. i. ind.
 act. verbi κακῶω, quod
 vide.
 Ἐκάλει, 3. fing. imperf. ab
 ἐκάλεν verbi καλέω, *uoco*.
 Ἐκάλεσσε Poët. pro ἐκάλεσε,
 3. fing. a. i. act. à καλέω,
uoco, f. ἔσω. p. κέκληκα.
 Ἐκαλήμην Aeolicè pro ἐκα-
 λέμην, imperf. pass. ejus-
 dem verbi.
 Ἐκαλλωπίσατο, 3. fing. aor.
 i. med. verbi καλλωπίζω
 proprie, *pulchros oculos facio*;
 quod vide.
 Ἐκάλυφα, ας, ε & in 3.
 plur. ἐκαλυφαν, *cooperuerunt*.
 a. i. ind. act. à καλύπῃω,
tego, f. ψω. p. φα. a. 2.
 ἐκάλυβον.
 Ἐκάμμυον Poët. pro κατέμυον,
 imperf. act. a. i. ἐκάμμυσα,
 ας, ε, verbi καμμύω, per
 syncop. pro κατάρμύω, idem
 quod μύω, f. σω. claudio.
 Ἐκαμοσ, *laboravi*, a. 2. verbi
 κάμνω, *laboro*, f. καμῶ. p.
 κέκμηκα. a. 2. sub. κάμω,
 ης, η.
 Ἐκανον, ες, ε, occidit, a. 2.
 verbi κάμνω; f. 2. κανῶ.
 Ἐκανον, a. 2. ind. act. verbi
 κάω, uro, f. καύσω. a. 2.
 pass. ἐκάην.
 Ἐκάση, *tonsus est*, 3. fing.
 a. 2. pass. verbi κείρω,
tondeo, f. κερῶ. aor. i.
 ἐκείρα. a. i. m. ἐκείραμην.

Ἐκασθύναντο, confirmabant, 3. plur. a. i. m. verbi κασθύνω, f. ἄνω. Th. κράτος, eos, τὸ. robur & per metathefin κάρτος.

Ἐκ'ΑΣ, adv. procul, eminus. ἔκασθεν, idem.

Ἐκασάτω, superl. longissime. compar. ἐκαστέρω, magis procul. Thema ἐκὰς, procul.

ἘΚΑΣΤΟΣ, ♂, ὁ, quisque, singulari & in f. g. ἐκάστη, ης, ἡ. Hinc ἐκάστω, semper et ubique, adverb.

Ἐκαστότέρω, Poët. adverb. pro comm. πορρωτέρω, longius.

Thema ἐκὰς, procul.

Ἐκ'άσω Herodot. pro ἐκὰς, procul.

Ἐκαστέαλο, sedebant Ion. pro ἐκάθητο, 3. plur. imperf. verbi κάθημαι, quod vide.

Ἐκαστέρθεν, utrinque adverb. pro ἐκαστέρθεν, regit. gen. ab ἐκάτερος, alteruter.

ἘΚ'ΑΤΕΡΟΣ, ♂, ὁ, alteruter, alter ex duobus. dat. pl. f. g. ἐκατέραις; hinc ἐκατέρωθεν, ab alterutra parte.

Ἐκάτη, ης, ἡ, Hecata, Luna, tanquam soror Ἐκάτη, longe jaculantis Apollinis.

Ἐκατηβελέτας, gen. Ion. vel Aeol. pro ♂ ab ἐκάτηβελέτης, ♂, ὁ, longe jaculans ab ἐκὰς, procul & βολή, jactus quod à βάλω, jacio. Alii a βέλος, eos, τὸ, telum, derivari malunt.

Ἐκασθόλος, ♂, ὁ, longe jaculans. Apollinis epith. ab

ἐκὰς, procul & βάλω, jacio, p. m. βέβολα.

Ἐκασθόρησα, ας, ε, accusavi, a. i. ind. act. à κἀσθόρῃω, accuso, f. ἦσω. Th. ἀγορά, forum.

Ἐκαστόχειρος, ♂, ὁ, centum manus habens ex ἐκαστὸν, centum & χεῖρ, ρός, ἡ, manus.

Ἐκάτοιο, gen. Ion. ab ἔκατος, longe jaciens. Th. ἐκὰς, longe.

Ἐκαστόμβη, ης, ἡ, sacrificium solenne, constans centum bobus, hoc est centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. Hinc ἐκαστόμβοιος, valens centum boves ex ἐκατὸν, centum & βῆς Dor. βῶς, ὁ, ἡ, bos.

Ἐκαστόμυλοι, αἱ, centum portarum ex ἐκαστὸν, centum & πύλη, ης, ἡ, porta.

ἘΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, centum; hinc ἐκατόσις, ♂, ὁ, centesimus. ἐκαταῖος, ♂, ὁ, idem.

Ἐκαστονταέτης, ♂, ὁ, centenarius, qui vixit centum annos ex ἐκαστὸν, centum & ἔτος, eos, τὸ, annus.

Ἐκαστονταπλασίον, ονος, ὁ, ἡ, centuplex. Th. ἐκοτὸν, centum.

Ἐκατοντάρχης, ♂, ὁ & ἐκατόνταρχος, ♂, ὁ, centurio ex ἐκατόν & ἀρχός, ὅ, ὁ; vel potius ἀρχων, οντος, ὁ, princeps, praefectus q. d. ἀρχων τῶν ἐκατόν.

Ἐκατοντὰς, ἀδος, ἡ, centuria. Thema ἐκατὸν, centum.

Ἐκατοσεύσσω, *centuplicatum*.
 Thema ἑκατόν, *centum*.
 Ἐκαύθην, *succensus sum*. aor.
 1. ind. pass. ἑκαυσα & ἑκησα,
inflammavi, aor. 1. ind.
 act. verbi καίω, *uro*, fut.
 καύσω.
 Ἐκβαίνω, *egredior*. fut. 1. m.
 ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, *eo*.
 ἐκβαίνει, *euenire*, *accidere*.
 Ἐκβαλε pro ἐξέβαλε, *ejecit*,
 3. sing. a. 2. ind. act.
 ἐκβάλετε, 2. plur. a. 2. im-
 perat. ἐκβάλοι, 3. sing. a.
 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. sing.
 aor. 2. sub. act. ab ἐκβάλλω,
ejicio, ab ἐκ seu ἐξ & βάλλω,
jacio. fut. βαλῶ. p. βέβηκα,
 a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.
 Ἐκβάλλω, *ejicio*. f. ἐκβαλῶ. p.
 ἐκβέβηκα. plusq. perf. ἐκβε-
 βλήκειν pro ἐξεβέβηκειν. a. 2.
 ἐξέβαλον. a. 2. imperat. ἐκβαλε,
dimitte. aor. 2. part. act. f. g.
 ἐκβαλῆσα. perf. pass. ἐκβε-
 βλήμαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην.
 f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι,
ejiciar. Th. βάλλω, *jacio*.
 Ἐκβάλλω, *ης, η, a*. 2. sub.
 act. verbi ἐκβάλλω, *quod*
 vide.
 Ἐκβασίς, *εως, ἡ, exitus, evasio*
 ab ἐκβαίνω, *evado* ab ἐξ &
 βαίνω, *eo*.
 Ἐκβέβηκα, *ας, ε, perf. act.*
 ind. verbi ἐκβάλλω, *quod*
 vide.
 Ἐκβήση, *eris*, 2. sing. fut.
 1. m. ab ἐκβαίνω. f. ἐκβήσο-
 μαι. aor. 2. ἐξέβην ab eodem
 them.

Ἐκβληθήσομαι & in 3. plur.
 ἐκβληθήσονται, f. 1. pass.
 verbi ἐκβάλλω, *ejicio*, *quod*
 vide.
 Ἐκβροθῆν ἔς τινα τόπον, *cum*
corpis in aliquem locum ad
opem ei ferendam alicunde
proficisci. Th. βροθῆω, ᾧ,
auxilior.
 Ἐκβολή, *ἡς, ἡ, jactura; ali-*
cujus loci, ut et fluminis
exitus ab ἐκβάλλω, ejicio.
 Th. βάλλω, *jacio*. p. m.
 βέβολα.
 Ἐκβράσσειν, *ejicere, expellere*,
 de mari dicitur *quod à*
βράτσω, idem quod βράζω,
 f. σω, *ferveo*.
 Ἐκγαμίσκομαι, *nuptui collocor*,
 ab ἐκ & γαμίζω, *nuptui col-*
loco. Th. γαμέω, *uxorem*
duco.
 Ἐκγεγάμεν, *natum esse*, perf.
 inf. m. Poët. sync. pro
 ἐκγεγαήμεν Dor. pro ἐκγεγαέ-
 ναι verbi γείνομαι, *nascor*.
 p. m. γέγαα; inde inf.
 γεγαέναι, Dor. γεγάμεν &
 per syncop. γεγάμεν.
 Ἐκγεγαώς, ᾧτος, m. g. & in
 f. g. ἐκγεγαυία, *ας, ἡ, pro-*
gnata, p. m. part. ab ἐκγε-
 γαα. p. m. verbi ἐκγάω
 pro ἐκγίνομαι, *enascor*. fut.
 2. γενήσομαι. a. 1. m. ἐγει-
 νάμην. a. 2. m. ἐγενομένην.
 Th. γείνομαι, *nascor*.
 Ἐκγενομεθα, *nati sumus* Ion.
 & Poët. pro ἐξεγενομεθα,
 1. plur. a. 2. med. ab
 eodem them.

- Ἐγγένεσθαι, ἐγγενέσθαι Ion. pro comm. ἐξῆναι, licere. ἐγγενέσθω μοι, liceat mihi.
- Ἐγγονα, ὦν, τὰ, posteri, nepotes. ἔγγονος, ὄ, ὁ, filius ab ἐκ & γονή, ἧς, ἡ, proles. Th. γείνομαι, nascor.
- Ἐκδαπανᾶω, expendo, f. ἦσω. p. ἐκδαπαίνηκα. f. i. pass. ἐκδαπαναθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, ης, ἡ, sumptus.
- Ἐκδεδασμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, excorio ab ἐκ & δέρω, f. ῥῶ. a. 2. ἐδαρσεν. Thema δέρας, ἄλος, τὸ, corium.
- Ἐκδεδίκηται, ultio dabitur, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, ulciscor, quod ab ἐκ & δίκη, ης, ἡ, jus, poena.
- Ἐκδέσθαι Ionic. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.
- Ἐκδέσσεινται, Dorienses effecti sunt, 3. plur. perf. pass. verbi ἐκδασείω, f. εὔσω, Doriensem facio. Th. Δαρειεύς, ἑὸς ὁ, Doriensis.
- Ἐκδέχομαι, expecto. imperf. ἐξδέχεσθην, ὄ, ετο. fut. ἐκδέξομαι. praet. ἐκδέδεσμαι. ab ἐκ & δέχομαι, accipio.
- Ἐκδηλος, ὄ, ὁ, ἡ, evidens ab ἐκ & δηλος, ὄ, ὁ, manifestus.
- Ἐκδημέω, peregre absum. f. ἦσω p. ἐκδημίηκα. ab ἐκ & ὄμιος, ὄ, ὁ, populus.
- Ἐκδιδάναι, exonerare se, dedere, locare, est. praef. inf. ab ἐκδίδομαι.
- Ἐκδιδάν Ionic, & Poët. pro ἐκδιδοίαι, praef. inf. act.
- Ἐκδιδρήσκειν Ion. pro ἐκδιδράσκειν, effugere. Th. δράω fugio.
- Ἐκδώσομαι. a. 2. m. ἐξεδόμησο, το, elocavi. Th. δίδωμι, do.
- Ἐκδιηγέομαι, ἔμαι, enarro. ἐκδιηγῆται, 3. sing. praef. sub. ab ἐκ & διηγέομαι, recenseo, quod est ex διὰ & ἡγέομαι, duco.
- Ἐκδικέω, ὦν, vindico. f. ἦσω. p. ἐκδεδίκηκα, a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδικήσον, ἄτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι ab ἐκ & δίκη, ης, ἡ, jus, ultio.
- Ἐκδικήσεις, εως, ἡ, ultio, vindicta ab eodem them.
- Ἐκδικος, ὄ, ὁ, ultor à δίκη, ης, ἡ, ultio, poena.
- Ἐκδινεῦντι Dor. & Acol. pro ἐκδινεῖσι, moventur. Th. δινέω, moveo.
- Ἐκδιώκω, expello. fut. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξεδιώξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, ἄντης, ὁ ab ἐκ & διώκω, persequor.
- Ἐκδοσις, ἡ, deditio.
- Ἐκδοτος, ὄ, ὁ, ἡ, deditus, traditus ab ἐκ & δίδωμι, do. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.
- Ἐκδοῦς, ὄντος, qui tradidit, aor. 2. part. activ. ab ἐκδίδωμι ab eodem them.
- Ἐκδοχή, ἧς, ἡ, expectatio ab ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, accipio.
- Ἐκδραῖν, ἐκδρήναι, ἐκδραίναι, effugere. Th. δράω, fugio.
- Ἐκδύνας, emergere, a. 2. inf.

act. ab ἐκ & δῦμι vel δύνα, *jubeo*, f. δύσω. a. 2. ἔδυν.
 Ἐκδυομένω, dat. sing. præf. part. pass. vide in ἐκδύω.
 Ἐκδυσίς, *ewis*, ἡ, *exitus* ab ἐκδύω, quod vide.
 Ἐκδύω, *exuo*. f. ἐκδύσω. p. ἐκδεδυκα. a. 1. ἐξέδυσσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exitus fui*. a. 1. med. inf. ἐκδύσασθαι, ab ἐκ & δύω vel δύνα, *jubeo*.
 Ἐκδύσσομαι, η, εται. f. 1. m. verbi ἐκδίδωμι, *eloco*. Th. δίδωμι, *do*.
 Ἐκέασσε, *dissipavit*, aor. 1. act. geminat. σσ Poët. κεδάω, idem quod σκεδάω, *dispergo*.
 Ἐκεῖ, *illuc*, *illuc*, ἐδ, adv. loci, ἐκεῖθεν, *illinc*. adv. e loco. Th. ἐκεῖνος, *ille*.
 Ἐκεῖνα Doric. pro ἐκείνη, *illa*, vide ἐκεῖνος.
 Ἐκεῖνέων Ionic. pro ἐκείνων, *illarum*, gen. pl. ab ἐκεῖνος, η, ο.
 ΕΚΕΙΝΟΣ, η, το, *ille*, a, ud. Dicitur & κείνος Poët. & τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.
 Ἐκεῖσε, *illuc*, adverb. ab eodem them.
 Ἐκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο verbi κῆμαι, *jaceo*, f. κείσομαι.
 Ἐκεκάσμην & in 3. sing. ἐκέκασο, *instructus erat*, plusq. perf. verbi κάζω, f. σω, ορηο, p. pass. κέκασμαι.
 Ἐκέκλειο, *acclamabat*, *jubebat*, imperf. verbi κέκλωμαι Poët. pro κέλωμαι, per

epenth. τῆ κ. Th. κέλω feu κέλωμαι, *jubeo*, *hortor*.
 Ἐκέκλειο, *declinata erat*. 3. sing. plusq. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino*. f. νῶ. p. κέκλικα. aor. 1. ἐκλίνα. perf. pass. κέκλιμαι. σαί, ται; unde κλίμα, *alios*, τὸ. neg ο.
 Ἐκεκλόφειν, plusq. perf. act. Att. verbi κλέπτω, *furor*. f. τω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.
 Ἐκεκοσμέαλο Ion. pro ἐκεκόσμητο, 3. plural. plusq. perf. pass. verbi κοσμέω, ορηο.
 Ἐκέκτηνῆλο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi κτάσμαι, *possideo*, f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.
 Ἐκέκτησο, 2. sing. plusq. perf. pass. verbi κτάσμαι, *possideo*, f. κτήσομαι. perf. pass. κέκτημαι.
 Ἐκέλευ Doricè pro ἐκέλε, *jubebas*. 2. sing. imperf. a κέλωμαι.
 Ἐκελεύθημεν, 1. plur. a. 1. ind. pass. ἐκελεύθην, ης, η verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.
 Ἐκέλευσα, ας, ε, a. 1. ind. & in 3. plur. ἐκέλευσαν verbi κελεύω, f. εύσω ab eodem them.
 Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror*, fut. κερδανῶ & κερδήσω. p. κέκέρδηκα. Th. κέρδος, *eos*, τὸ, *lucrum*.
 Ἐκερσα, *totondi*, a. 1. Aeol. pro ἐκείρα verbi κείρω,

- tondeo*, fut. κερῶ. præt. κέ-
καρκα.
Ἐκχειρία, ας, ἡ, induciæ ab
ἔχειν χείρας, id est cohibere
manus.
Ἐκεχῆνη, *hiuveram* Atticè
pro ἐκεχῆνεν, plusq. perf.
med. sic & in tertia perso-
na pro ἐκεχῆνεις, Att. ἐκεχῆ-
νη verbi χείνω, *hiſco*, fut.
ανῶ. p. m. κέχηνά.
Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro.
f. ἦσω a. i. ἐξεζήτησα. a.
i. lab. ἐκζητήσω, ης, η.
perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass.
ἐξεζήτημαι. aor. i. ind.
pass. ἐξεζητήην, ης, η ab ἐκ
& ζητέω, quaero.
Ἐκζητηθῆ, *reposeatur*, 3. sing.
aor. i. sub. pass. ab ἐκζη-
τέω, quod vide.
Ἐκκα, *combusti*, a. i. act. à
fut. κήσω, sublata futuri con-
sonante verbi κάω, f. κά-
σω, κήσω & κάστω, a. 2.
ἐκασν.
Ἐκβολία, ας, ἡ, *peritia jacu-*
laudi eminus ab ἐκβῆλος,
ς, ὁ, *longe jaculator* quod
ab ἐκῆς, *procul* & βάλλω,
jacio, p. m. βέβολα.
Ἐκδε, *affligebat* imperf. à
κῆδω, *moerore afficio*. Th.
κῆδος, eos, τὸ, *cura, moeror*.
Ἐκῆκιον, ες, ε, *exibam*, imperf.
act. à κηκίω, quod per re-
duplicationem dictum est
à κίω, eo.
ἘΚΗΛΟΣ, ς, ὁ, ἡ, *quietus,*
mitis, pacificus q. ab ἐκω,
cedo
- Ἐκηρύχθη, ης, ἡ, *praedicatus*
fui, a. i. ind. pass. à κηρύσ-
σω, *praedico*, f. ὕξω. p. χα.
Th. κηρύξ, υκος, ὅ, *praeco*.
Ἐκῆλι, dativ. Poët. *causa*.
ponitur adverbialiter pro
ἐκῆλι ab ἐκῶν, ὄντος, ὅ, *vo-*
luntarius.
Ἐκθαμβέομαι, ἔμαι, *expaveſco,*
attonitus sum. a. i. pass.
ἐξθαμβήθη ab ἐκ & θάμβος,
eos, τὸ, *pavor*.
Ἐκθαμβος, ς, ὁ, ἡ, *expaveſcu-*
tus, attonitus ab eodem
verbo & them.
Ἐκθεμα, αἶος, τὸ, *aliquid ex-*
positum; publicum programmâ
ab ἐκτίθημι, *expono*. Th.
τίθημι, *pono*.
Ἐκθέμεν Dor. pro ἐκθεῖν, *ex-*
currere. præf. inf. ab ἐκ &
θέω, *curro*. f. θεύσομαι; vel
etiam dici posset pro ἐκ-
θεῖναι, a. 2. inf. act. verbi
ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.
Ἐκθερμαίνασα a. i. part. f.
g. ab ἐκθερμαίνω, *excaleſa-*
cio ab ἐκ & θερμαίνω, f.
ανῶ idem quod θέρω, ῶ,
caleſacio.
Ἐκθεσις, εως, ἡ, *expositio*, acc.
sing. ἐκθεσιν ab ἐκτίθημι,
expono.
Ἐκθέσθαι aor. 2. inf. med.
ἐκθέμενος, α, 2. part. m. ab
eodem them.
Ἐκθίσφαλια, *oracula*, nom. pl.
ab ἐκθίσφαλον, quod ab ἐκ
& θίσφαλος, ς, ο, ἡ, *fatalis,*
divino ore pronuntiatus; hoc
à θεός, *Deus* & φάλος quod
à φημί, *disco*.

Ἐκθετικός, ἡ, ὄν, *expositivus*,
 a, um ab ἐκτίθημι, *expono*.
 Th. τίθημι, pono.

Ἐκθετός, ὁ, ἡ, *expositus*.
 ποιῶν ἐκθεῖν τὰ βρέφη, *ex-*
ponere infantes ab ἐκ &
 τίθημι.

Ἐκθύειν, ἐκθύεσθαι, *sacrificiis*
expiare. Th.θύω, *sacrifico*,
mactō.

Ἐκθήσασθαι, ας, ε, a. i. ind.
 act. verbi κινέω, *movēo*,
 quod vide.

Ἐκίον, imperf. à κίω, *eo*, ac-
 curro ex ἴκω, per meta-
 thesin.

Ἐκίρην Dor. pro ἐκίρνας, 3.
 sing. imperf. verbi κινάω,
miscēo. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχωνε, imperf. ἐκίχες, a. 2.
 verbi κιχάνω vel κιχέω,
invenio, affequeror.

Ἐκκαθαίρω, *expurgo*. fut. ἐκ-
 καθαράω. a. i. ἐξεκάθαρα. a.
 i. imperat. ἐκκάθαρον, άτω
 & in 2. plur. ἐκκαθάρατε,
expurgate. a. i. sub. ἐκκα-
 θάρω, ης, η ab ἐκ & κα-
 θάρω, *purgo*.

Ἐκκαθάρατε, *expurgate*, 2.
 plur. a. i. imperat. act.
 verbi ἐκκαθαίρω, quod vide.

Ἐκκαύω, *exuro*, *accendo*. f. ἐκ-
 καύω. a. i. ἐξέκαυσα. p.
 ἐκκέκαυκα. perf. pass. ἐκκέ-
 καυμαι. aor. i. pass. ἐξεκαύ-
 θην, ης, η, *exarsi* ab ἐκ &
 καύω, *uro*. fut. καύω, κήσω
 & καύσω. aor. 2. εκαον.

Ἐκκακέω, *piger evado*, *malis*
succumbo, *deficio*. f. ἤσω. p.
 ἐκκεκάνηκα. aor. i. ἐξεκάνη-

σα. 2. plur. aor. i. sub.
 act. ἐκκακήσητε, *ne sagnes*
sitis ab ἐκ & κακός, *malus*,
ignavus.

Ἐκκαλέσασθαι, a. i. inf med.
 ab ἐκκαλέω, *evoco* ex ἐκ &
 καλέω, *voco*, fut. ἔσω. p.
 κέκληκα.

Ἐκκαλίδων, a. 2. part. act.
 ab ἐξ & κατείδω, *conspicor*,
 quod ex κάλα & εἶδω, *video*.
 a. 2. εἶδον & ἴδον.

Ἐκκεῖσθαι, *alicui periculo expo-*
ni. Th. κείμαι, *jaceo*.

Ἐκκενῆν θυμόν, *animo vacuum*
reddere, scil. corpus hoc
 est, *animam efflare*. praes.
 inf. verbi κενόω, *vacuo*. Th.
 κενός, ὅ, ο, *vacuus*.

Ἐκκεντέω, *transfigo*, *transver-*
bero. f. ἤσω. p. ἐκκεκέντηκα.
 a. i. ἐξεκέντησα ab ἐξ &
 κεντέω, *pungo*.

Ἐκκέχυσται, 3. sing. perf.
 pass. ab ἐκχύω vel ἐκχύνω,
effundo, f. χύσω. p. ἐκκέχυ-
 κα. Thema χέω. f. χεύσω.
fundo.

Ἐκκηρύττειν, *edicere* à κηρύσσω
edico. Th. κήρυξ, ὁ, *praeeco*.

Ἐκκλάω, *diffringo*. f. άτω.
 p. ἐκκέκλακα. perf. pass.
 ἐκκέκλασμαι. a. i. passiv.
 ἐξεκλάδην ab ἐκ & κλάω,
frango.

Ἐκκλείω, *excludo*. f. κλείτω.
 p. ἐκκέκλεικα. a. i. ἐξέκλει-
 σα. aor. i. inf. ἐκκλείσασθαι.
 perf. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. i.
 pass. ἐξεκλείδην, *exclusus*
sum ab ἐκ & κλείω, *claudo*.

Ἐκκληζέσθαι Ion. pro ἐκκλεί-
εσθαι. excludi. Th. κλείω,
claudio.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cog-
tus convocatus, ecclesia ab
ἐκκαλέω, ενοσο. perf. pass.
ἐκκέκλημαι, σαί. Th. καλέω,
noco.

Ἐκκλησιάζω, concionem habeo
& in 3. plur. ἐκκλησιάζεσθιν.
f. σω. p. κα ab ἐκκλησία,
ας, ἡ, quod vide.

Ἐκκλίνω, deflecto. f. γῶ. p.
ἐκκέκλινα. a. 1. ἐξέκλινα.
aor. 1. imperat. ἐκκλινον,
άτω. 2. plur. ἐκκλίνατε ab
ἐκ & κλίνω, inclino.

Ἐκκναισεῦντι Aeol. & Dor.
pro ἐκκναισεῖσι, odiose stri-
dunt, quod est 3. plur.
praef. ind. ἐκκναισεῶ hoc à
κναιῶ. Th. κνᾶω, rado, &c.

Ἐκκνᾶν, eradere, praef. inf.
Th. κνᾶω, rado.

Ἐκκολυβᾶω, enato. f. ἦσω. p.
ἐκκεκολύμβηκα. a. 1. ἐξεκο-
λύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμ-
βήσας, αντος, ό ab ἐκ &
κολυβᾶω, f. ἦσω, nato.

Ἐκκομιδή, ἦς, ἡ, exportatio,
elatio. ἐκκομιδή νεκρῶ, funus,
exsequiae ab ἐκκομίζω, ex-
porto ab ἐκ & κομίζω, porto.
Th. κομέω, curo.

Ἐκκομίζω, effero, exporto. f.
ίσω. p. ἐκκεμίμα. aor. 1.
ἐξέκμισα. imperf. pass. ἐξεκο-
μιζομην, ε, ετο ab eodem
them.

Ἐκκόμισαι, exporta. a. 1. im-
perat. m. ab ἐκκομίζω, quod
vide.

Ἐκκόπτω, eis, ε, excido, ex-
scindo. f. ψω. p. ἐκκέκοφα.
a. 1. ἐξέκοφα. a. 1. impre-
rat. ἐκκοψον, άτω. a. 1.
sub. ἐκόψω, ης, η. a. 2.
ἐξέκοπον. perf. pass. ἐκκέκομ-
μαι. a. 2. pass. ἐξέκόπην. f.
2. pass. ἐκκοπήσομαι, η, εται.
praet. med. ἐκκέκοπα ab ἐκ
& κόπτω, scindo.

Ἐκκοψον, a. 1. imperat. act.
ab ἐκκόπτω, quod vide.

Ἐκκορυφᾶσω, summam et
breviter perstringam, fut. 1.
verbi ἐκκορυφῶω, f. ὠσω. Th.
κορυφή, ἦς, ἡ, vertex.

Ἐκκρεμαμαι, σαί, ται, pendo
ab aliquo, dependeo cum ge-
nit. ἐξεκρέμαλο, 3. sing. im-
perf. Thema κρεμάω, sus-
pendo.

Ἐκκυλίω, evolvō, devolvō. ab
ἐκ & κυλίω, volvo. f. ίσω. p.
κεκύλικα. a. 1. ἐκύλισα. perf.
pass. κεκύλισμαι.

Ἐκλαγξαν. 3. plur. aor. 1.
act. verbi κλάζω, clango,
strido, fono, f. 1. κλάγξω.
perf. act. κέκλασχα. p. m.
κέκληγα.

Ἐκλαβν, es, ε, clamaverunt vel
clamavi. a. 2. act. verbi
κλάζω, vide ἐκλαγξαν.

Ἐκλαθέμενος, aor. 2. part.
med. ab ἐκλανθάνω, oblivis-
cor ab ἐκ & λανθάνω feu
λήθω, lateo, f. λήσω. a. 2.
ἐλαθην. p. m. λέληθα.

Ἐκλαλέω, effutio. f. ἦσω. perf.
ἐκλελάληκα. a. 1. ἐξελάλησα.
aor. 1. inf. ἐκλαλήσαι, Th.
λαλέω, loquor.

Ἐκλάμπω, *ess, et, effulgeo*. f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα ab ἐκ & λάμπω, *splendeo*.
 Ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*. fut. ἐκλήσω. aor. 2. ἐξέλαθον. praef. med. ἐκλανθάνομαι, *obliviscor*, f. m. ἐκλήσομαι. perf. ἐκλέλησμαι.
 Ἐκλάπην, *ης, η, furto sum subtractus*, a. 2. ind. pass. ab ἐκ & κλέπτω, *furor*. f. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.
 Ἐκλάσα, *fragi*. aor. 1. ind. act. verbi κλάω, *frango*, f. κλάσω. aor. 1. pass. ἐκλάσθην, *ης, η*.
 Ἐκλαυσα, *flevi*, aor. 1. ind. verbi κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.
 Ἐκλέγομαι, *eligo*. imperf. ἐξελεγόμην, *ε, ετο*. f. ἐκλέξομαι. praet. pass. ἐκλέλεσμαι. a. 1. m. ἐξελεξόμην, *ω, αλο*. praet. med. ἐκλέλογα.
 Ἐκλείπω, *deficio*. ἐκλείπη, *3. sing. praef. sub. fut.* ἐκλείψω. p. ἐκλέλειφα. a. 2. ἐξέλιπον. 2. plur. a. 2. sub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω.
 Ἐκλείσθην, *inclusus sum & in 3. plur. ἐκλείσθησαν*, aor. 1. ind. pass. verbi κλείω, *claudio*.
 Ἐκλείστος, *ἦ, ὄν, electus ab ἐκλέγω eligo*. Th. λέγω. lego, f. ζω.
 Ἐκλέλαθον Poët. pro ἐξέλαθον. a. 2. ind. act. ab ἐκ & λήθω feu λανθάνω, *lateo*, f. λήσω. p. m. λέληθα.
 Ἐκλελάθων, *οντες, ὁ*, praef. part. verbi λελάθω, *quod a*

praet. med. λέλεθα Dor. pro λέληθα formatum est, verbi λανθάνω, *lateo*.
 Ἐκλέληθε, 2. plur. perf. pass. ἐκλέλησμαι verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*, f. ἐκλήσομαι. aor. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, *lateo*.
 Ἐκλελυμένος, *adv. solute ab ἐκλύω, dissolvo*, *quod vide*.
 Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκλέγομαι, *eligo*, *quod vide*.
 Ἐκλεψ' pro ἐκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.
 Ἐκλήθην, *ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καλέω, uoco*, *quod vide*.
 Ἐκλήθω feu ἐκλανθάνω, *idem quod vide*.
 Ἐκλήισαν, *incluserunt Ion. pro ἐκλείσαν*, 3. plur. a. 1. act. verbi κλείω, *claudio*, f. σω.
 Ἐκλίναν, *in fugam verterunt*, 3. plur. a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ.
 Ἐκλίνθητες, *recubuiimus Doric. pro ἐκλίνθημεν*, 1. plur. aor. 1. ind. pass. vide ἐκλίθην.
 Ἐκλίνθην, *ης, η, inclinatus sum Poët. pro ἐκλίθην*, aor. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ. p. κέκληκα. a. 1. act. ἐκλίνα. p. m. κέκλινα.
 Ἐκλιπῆν, a. 2. inf. act. ἐκλιπῶν, a. 2. part. act. ἐκλιπῆτε, *defeceritis*, 2. plur. a. 2. sub. verbi ἐκλείπω, *deficio*. a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, *linquo*.

- Ἐκλογή, ἥς, ἡ, *electio* ab ἐκ-
λέγομαι, *eligo*, f. ζῶμαι. p.
m. λέλογα. Thema λέγω.
- Ἐκλογίζεσθαι, imo *perpendere*,
vide in λογίζομαι.
- Ἐκλονέσθω, imperf. pass. à
κλονέω, *commoueo*, f. ἦσα. Th.
κλόνος, ο, ὁ, *motus*.
- Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. i.
ind. act. verbi κλοποφορέω,
furto abduco. fut. ἦσω, quod
ex κλοπή, *furtum* hoc à
κλέπτω, *furcr* & φέρω, *fero*.
- Ἐκλύζετο, *mergeretur*. imperf.
pass. à κλύζω, f. σω. *abluo*,
p. κέκλυκα.
- Ἐκλυθῶσιν, 3. plur. a. i.
sub. pass. verbi ἐκλύω, *dif-*
fipo, quod vide.
- Ἐκλυον, es, ε, *audiebam* im-
perf. verbi κλύω, f. σω.
audio.
- Ἐκλύσαθαι, *abigere*. aor. i.
inf. med. ab ἐκλύω, *exsolvo*,
expedio. Thema λύω, *solvo*.
- Ἐκλυσις, εως, ἡ, *liberatio*. acc.
sing. ἐκλυσιν ab eodem th.
- Ἐκλύω, *dirimo*, *dissipo*. fut.
ἐκλύσω. p. ἐκλέλυκα. perf.
pass. ἐκλέλυκα. a. i. pass.
ἐξελύθην, ης, η. fut. i. pass.
ἐκλυθήσομαι, *deficiam* ab ἐκ
& λύω, *solvo*.
- Ἐκμαίνειν, *ad insaniam adige-*
re, vide ἐκμανῶ.
- Ἐκμανθάνω, εις, ει, *perdisco*
ab ἐκ & μανθάνω, *disco*, f.
μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a.
2. ἔμαθον.
- Ἐκμανῶ, a. 2. sub. pass. ab
ἐκμαίνομαι, *insanio*. aor. 2.
- inf. pass. ἐκμανῆναι. Th.
μάνομαι, idem, f. μανῆμαι.
- Ἐκμάζας, a. i. part. ab ἐκ-
μάσσω, quod vide.
- Ἐκμάσσω, *extergo*, *abstergo*.
imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμά-
ζω. a. i. ἐξέμαξα. a. i.
part. ἐκμάζας, αντος, ὁ.
Thema μάσσω, *pinso*, *abster-*
go, f. ζω.
- Ἐκμελέτα, *conare*. praef. im-
perat. act. ab ἐκμελεῖάω,
meditor ab ἐκ & μελεῖάω,
curo, f. ἦσω. p. μεμελέτηκα.
Th. μέλει, *curae est*.
- Ἐκμεμύθηται, 3. sing. perf.
pass. verbi ἐκμυθέομαι, *edico*,
f. ἦσομαι ab ἐκ & μῦθος, ο,
ὁ, *verbum*, *oratio*.
- Ἐκμολε Ionic. pro ἐξέμολε,
exiit, 3. sing. a. 2. act.
verbi ἐκμολέω, *exeo*. Th.
μολέω seu μόλω, *venio*, *ad-*
venio.
- Ἐκμυζέω vel αῶ, *exsugo*, *sugo*.
Thema μύζω, *musso*; item
sugo.
- Ἐκμυκλήριζω. *irrideo*, *fannis*
excipio. imperf. ἐξεμυκλήρισον,
es, ε. fut. ἴσω. perf. ἐκμε-
μυκτήρικα ab ἐκ & μυκτηρί-
ζω, *subsanno*, *naso suspendo*.
Th. μυκτηρ, ἦρος, ὁ, *naris*. 1
- Ἐκνεύω, *nutu emissio jubeo*.
Thema νεύω, *innuo*. Est &
ἐκνεύω pro ἐκνέω, *enato*, *clam*
evado, f. ἐκνεύσω. p. ἐκνένευκα.
a. i. ἐξένευσα quasi à νεύω,
nato. Gl. Cyr. ἐκνεύω, *diver-*
to. ἐκνευσις, *diverticulum*.
- Ἐκνήφω, *evigilo*. f. ψω. a. i.
ἐξένηψα. aor. i. imperat.

- ἐκνηψον, ἀτώ. parf. ἐκνήψα
à νήψω, *sobrius sum.*
- Ἐκνίδην, ης, η, a. i. ind.
pass. à κνίζω, *seco.* Th. κνάω
rado.
- Ἐκνοήσαντε, *redeuntes*, dual.
num. a. i. part. act. à νο-
σέω, *redeo*, f. ἦσω.
- Ἐκόιλαναν, 3. plur. aor. i.
act. à κοιλάνω, *cano*, *conca-
vum reddo*, f. ανῶ. a. i.
ἐκοίλανα. Thema κοίλος, ε,
ὀ, *canus.*
- Ἐκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. plur.
a. i. med. verbi κοιμάω,
fut. ἦσω. *cubare facio.* ἐκοί-
μηθην, ης, η. aor. i. pass.
- Ἐκοίμισα, ας, ε, a. i. act.
verbi κοιμίζω. a. i. pass.
ἐκοιμίδην, idem quod κοιμάω
facio dormire.
- Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. ver-
bi κλάζω, *runio*, f. σω. a.
i. ἐκόλασα, ας. ε. parf.
κεκόλακα.
- Ἐκολάφισα, ας, ε & in 3.
plur. ἐκολάφισαν, a. i. ind.
act. verbi κολαφίζω, *alarum
infringo*, f. ἴσω. p. κεκολά-
φικα à κλάφος, ε, ὀ, *cola-
rhus.* Th. κολάπτω, *tundo.*
- Ἐκολοβώθην, ης, η & in 3.
plur. ἐκολοβώθησαν, a. i.
ind. pass. verbi κολοβίω,
contraho, *decurto*, *amputo*. f.
ώσω. p. κεκολοβώκα. a. i.
ἐκολοβώσα. fut. i. pass. κολο-
βωθήσομαι, η, *εταί* quod
à κολοβός, ε, ὀ, *manus*, *mu-
tilus.* Thema κολέω, f. σω,
amputo, *decurto.*
- Ἐκόμιζεν, *duxit*, imperf. ver-

- bi κολίζω, *fero*, vide ἐκομί-
σαντο.
- Ἐκομίσαντο, *obtinerunt*. 3.
plur. a. i. nr. ἐκομιτάμην,
ω, αἴο verbi κομίζω, *fero*.
f. ἴσω. p. κεκόμικα. Thema
κομέω, *curo.*
- Ἐκόμισεν pro ἐκόμισεν, 3.
sing. a. i. ind. act. vide
ἐκομίσαντο.
- Ἐκόμπασε, a. i. ind. act.
verbi κομπάζω, idem quod
κομπέω, *crepo*, *sonitum edo*.
Thema κόμπος, ε, ὀ, *crepitus*,
proprie apri, *dentes acuen-
tis.*
- Ἐκόντισεν, gem. σσ. agr. ε.
Poët. verbi κονίζω, *pulvere
foedo*, f. ἴσω. Th. κόνις, *ewas*,
ἦ, *pulvis.*
- Ἐκοντὶ, *sponde*, *ultra adv.* ab
ἐκῶν, ὄντος, ὀ, *voluntarius.*
- Ἐκόπασα, ας, ε, a. i. ind.
act. verbi κοπάζω, *quiesco*,
fedor, f. άσω. p. κεκόπικα.
Th. κοπῶ, *seco.*
- Ἐκόπην, ης, η, *scissus sum*,
aor. 2. ind. pass. verbi
κόπτω, *scindo*, f. ψω. p. φα.
p. m. κέκοπα.
- Ἐκόπλον, ες, ε, *incidebat*, im-
perf. ejusdem verbi.
- Ἐκοπάθην, ης, η, *defatigatus
sui*. a. i. ind. pass. verbi
κοπόομαι, *fatigor*. Th. κόπτω,
seco, f. ψω.
- Ἐκορέδην, ης, η, a. i. ind.
pass. verbi κορέννυμι, f. κο-
ρέσω. Th. κορέω, *satio.*
- Ἐκορέσατο pro ἐκορέσατο, 3.
sing. a. i. m. verbi κορέω,
satio, *verro.*

- Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing. verbi κορύσσω, armo. Th. κόρυς, υθος, ἤ, γαλα.
- Ἐκοσμήθεν, orpati sunt Bœot. pro ἔκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. verbi κοσμέω, orno. aor. 1. ἔκοσμησα, as, ε. Th. κόσμος, ε, ο, ordo.
- Ἐκῶσα, ης, ἤ, volens f. g. ab ἔκων, ὄντες, ο, voluntarius, quod vide.
- Ἐκῶσις, ε, ο et ἤ, spontaneus. Th. ἔκων, ὄντες, ο, voluntarius, dat. pl. ἔκῶσι. Hinc ἐκῶσιάζομαι, sponte offero. ἐκῶσιασμός, spontanea oblatio.
- Ἐκῶσις, adv. ultro ab ἐκῶσιος, quod vide.
- Ἐκπαγλ' pro ἔκπαγλα & ἔκπαγλον, Poët. adv. vehemētissime, vide in ἔκπαγλος.
- Ἐκπαγλέμαι, εμαι Ion. & Poët. pro ἐκπλήττομαι, terreo, supere.
- Ἐκπαγλος, ε, ο, ἤ, horribilis; stupendus, vehemens, per metathesin pro ἐκπλαγος, idem ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio ab ἐκ & πλήσσω, f. ζω. percutio. a. 2. ἐπλαγον.
- Ἐκπαγλότατ' pro ἔκπαγλότατε, terribilissime, vocat. sing. superl. grad. ab ἔκπαγλος, quod vide.
- Ἐκπάγλως, adv. ab ἔκπαγλος, quod vide.
- Ἐκπαιφάσσω, insanio feu fanatico more irruo ab ἐκ & παιφάσσω, oculos undique verto & per reduplicationem, εκ φάω dictum volunt; alii
- quasi πάντη τὰ φάη αἴσω. Th. φάω, luceo.
- Ἐκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.
- Ἐκπειράζω vel ἐκπειρέω, tento, ἐκπειράζομαι, 1. plur. præf. sub. fut. αἴσω. p. ἐκπεπειρέακα. a. 1. ἐξέπειράσα Th. πείρα, as, ἤ, conatus, tentatio.
- Ἐκπέμπω, emitto. f. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. p. ἐκπέπεμφα. perf. pass. ἐκπέπεμμαι ψαι, πται. a. 1. pass. ἐξέπέμφθην. a. 1. part. pass. εκπεμφθεις & in plur ἐκπεμφθέντες ab ἐκ & πέμπω, mitto, f. ψω.
- Ἐκπεπόρευκα, as, ε, perf. act. verbi πορεύω.
- Ἐκπεπότασαι, evolasti Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι, ἄμαι, evolo. fut. ἤσομαι. perf. πεπότημαι, quod ab ἐκ & πέτομαι, volo, as.
- Ἐκπερδιζῶ, decipio, affugio callide, seu περδιξ aucupem.
- Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαι' pro ἐκπέρσαισι, dat. sing. aor. 1. part. ab ἐκπέρσω, evertō, f. ἐκπέρσω; hinc ἐκπέρσασ', 3. plur. f. 1. Sic ἐκπέρσασ', 3. plur. a. 1. sub. ab ἐκ & πέρσω, vasto. f. 2. παρδῶ & per metathes. παρδῶ. a. 2. ἐπαρδον. p. m. πίπορδα.
- Ἐκπεσε pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. εκπεσεῖν, a. 2. inf. εκπεσῶν, ἔσα, ὄν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπω, excido. fut. ἐκπιάσω. præf. ἐκπέπιωκα. a. 2. ἐξέπεσον,

ες, ε. a. 2. sub. ἐκπέσω, ης, η & in plur. ἐκπέσωσι ab εκ & πίπτω, cado.

Ἐκπέσωσι, vide in ἔκπεσε.

Ἐκπέσιάννυμι, expando. f. ἐκπελάσω. a. i. ἐξπέτασα cum acc. ab ἐκ et πέλαω, f. ἄσω. pando, aperio.

Ἐκπέφρασαι, 3. fing. perf. pass. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, edissero ab ἐκ & φράζω, f. σω, dico, memoro. aor. 2. ἐφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἐκπεφυῖαι part. præt. med. f. g. plur. num. verbi ἐκφύομαι, enascor. Th. φύω, gigno.

Ἐκπηδήσας, ἄνλος, ὅ, elapsus. a. i. part. act. ab ἐκπηδάω. Th. πηδάω, salio, f. ἦσω.

Ἐκπηνιῶται Attic. pro ἐκπηνίσται, 3. fing. f. i. m. verbi ἐκπηνίζομαι quod ab ἐκπηνίζειν, stamen feu filum educere ab ἐκ & πῆνος, ἄ, ὅ & πῆνη, ης, ἦ, textum feu tela.

Ἐκπίπτειν, excidere, expelli ab ἐκ & πίπτω, cado.

Ἐκπλαγείς, ἔνλος, ὅ, animo percussus, aor. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, quod vide.

Ἐκπλεῖς, expleto, gen. fin. ab ἐκπλειος pro ἐκπλεος, ἄ, ὅ. Thema πλέος, plenus.

Ἐκπλεῦσαι, a. i. inf. act. vide in ἐκπλέω.

Ἐκπλέω, enavigo. imperf. ἐξέπλεον, sv. ees, eis. f. ἐκπλεύσω. a. i. ἐξέπλευσα. a.

i. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo, f. πλεύσω.

Ἐκπληκτικός, ἦ, ὄν. ὅ, ἦ, τό, terrorem adferens, horribilis. ἐκπληκτός, ὅ, ἦ, attonitus, ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor, fut. ζομαι. perf. pass. ἐκπέπλημαι, ζαι, ιταί. Th. πλήσσω, percutio.

Ἐκπληρώω, impleo. f. ἄσω. præt. ἐκπεπλήρωκα. aor. i. ἐξέπληρωσα. perf. pass. ἐκπεπλήρωμαι ab ἐκ & πληρώω, repleo. Th. πλέος, ἄ, ὅ, plenus.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἦ, expletio ab ἐκπληρώω, quod vide.

Ἐκπλήσσειο, perturbare, præf. imperat. Ιου. pro ἐκπλήσσειο verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, fut. ζω. percutio.

Ἐκπλήσσω vel Att. τῶω, percello. f. ζω. p. ἐκπέπληχα. aor. 2. ἐξέπλαγον. imperf. pass. ἐξέπλησσομένη, ἄ, ετο & in 3. plur. ἐξέπλησσοῦλο. a. 2. pass. ἐξέπλάγην, ης, ἦ, percussus fui ab eodem them.

Ἐκπλέειν τῶν φρενῶν, q. d. extra mentem navigare hoc est, de sano mentis fætu deturbare, quod à πλώω feu πλώμι Poëtic. pro πλέω, navigo.

Ἐκπνέω, exspiro. f. ἐκπνεύσω. p. ἐκπέπνευκα. a. i. ἐξέπνευσαι ab ἐκ & πνέω, spiro.

Ἐκποδᾶν, eminus, procul adv. quasi ἐκ ποδᾶν, ex pedibus.

Ἐκποίησης, ἦ, jeminis emissio.

Ἐκπορεύομαι, *egredior*. imperf. ἔξεπορεύεμην, 8, ετο. f. ἐκπορεύομαι. praet. ἐκπεπόρευμαι. 3. sing. praes. imperat. ἐκπορεύεσθαι ab ἐκ & πορεύομαι, εο, quod à πόρος, 8, ό, transitus. Th. πέρω, fut. ρῶ. transadigo. praet. ined. πέπορα.

Ἐκπορνεύω, *effuse scortor*. f. εύσω. p. ἐκπεπόρνευκα. a. i. ἔξεπόρνευσα. aor. i. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν ab ἐκ & πορνεύω, *scortor* quod à πόρνη, ης, ή, meretrix. Th. περάω, *vendo*, f. ήσω & άσω.

Ἐκποτέομαι idem quod ἐκπολάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, *volo*. Th. πέτομαι, *volo*.

Ἐκπρεπής, εός, ό, ή, *eximius* ab ἐκ & πρέπω, *decorus sum*.

Ἐκπρήξας, *operatus*, aor. i. part. Ion. ab ἐκ & πράττω Ion. πρήττω, *facio*, f. ξω.

Ἐκπρίαδα, praes. inf. ab ἐκπρίαμαι, *eximo*, *pecunia corrumpo*. Th. πρίαμαι, *emo*.

Ἐκπρολίποις, *dimittas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες nom. plur. aor. 2. part. act. ab ἐκ & λείπω, *linquo*, f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπύω, *respuo*, *abhorreo*. f. ύσω. p. ἐκπέπλυκα. a. i. ἔξέπλυσα ab ἐκ & πλύω, *spuo*.

Ἐκραάνθεν Βοεοτ. pro ἐκραάνθησαν, 3. plur. aor. i. pass. vide in ἐκραάινον.

Ἐκραγα, *clamavi*, p. m. ἐκραγήναι, p. m. inf. pro κερρα-

γήναι verbi κράζω, f. 2. κραγῶ, unde a. 2. ἐκραγον. a. i. ἐκραξα.

Ἐκραγήναι, *erumpere*. ἐκραβείς, εῖσα, ἐν, qui erupit verbi ἐκρήνυμι, *effringo*, *erumpo*. Th. ἔρησσω, *frango*.

Ἐκραίνα Dor. pro ἐκρήναι, a. i. verbi κραίαινω pro κραινω, vide in ἐκραίαινον.

Ἐκράθην, *mixtus sum*, per sync. pro ἐκεράθην, a. i. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, *miscuo*.

Ἐκραίαινον, *implebant*, *exsequabar*. imperf. act. verbi κραίαινω pro κραινω, *perficio*. f. κρανῶ. a. i. pass. ἐκράνθην, & per epenthesin ἐκραάνθην.

Ἐκραξα, *clamavi* & in 3. plur. ἐκραξαν. a. i. ind. act. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε. a. i. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*, fut. άσω. p. κερραύγασα à κραυγή, ης, ή, *clamo*. Th. κράζω, f. ξω, *clamo*.

Ἐκρέμαλο, *pendebat*, 3. singul. imperf. ἐκρεμάμην verbi κρεμάμαι feu κρεμάω, *suspendo*.

Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο & Ion. ἐκρέμαο, deinde Attica contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρεμάμαι, a. i. pass. ἐκρεμάσθην.

Ἐκρηνα pro ἐκρηνα, *implevi*, aor. i. ind. act. à κραίαινω pro κραινω, *perficio*; item

impero, f. κερῶ. aor. 1. κερῶνα, Attic. κερῶνα & pleonasm. Poët. κερῶνα; hinc κερῶνον, ἄτω, a. 1. imperat.

Ἐκρίζω, *eradico*. f. ὠσω. perf. ἐξερρίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα.

a. 1. sub. ἐκρίζωσω, ης, η. a. 1. pass. ἐξερρίζώθην. a. 1.

imperat. pass. ἐκρίζώθητι, ἦτω. a. 1. part. pass. ἐκρίζωθεις, ἔνλος, ὁ. f. 1. pass.

ἐκρίζωθήσομαι ab ἐκ & ρίζα, ης, ἦ, radix.

Ἐκρίθην ἄπο Poët. pro ἀπεκρίθην, *respondi*. a. 1. pass. quod vide.

Ἐκρίναί pro ἐκρίναλο, 3. sing. aor. 1. med. interpretatus est. ἐκρίνευ, *elegit*, imperf.

act. ἐκρίνοντο, *litigabant*. imperf. pass. verbi κρίνω,

secerno, judico.

Ἐκροος, ε, ὁ, *effluxus* quod ab ἐκ & ρέω, *fluo*.

Ἐκρέδην, *expulsus sum*. a. 1. ind. pass. verbi κρέω, *pulso*.

Ἐκρέσω, 2. sing. a. 1. med. ἐκρεσάμην, ω, ἄλο verbi κρέομαι, a. 1. pass. ἐκρέδην.

Ἐκρύβην, *absconditus sum*, aor. 2. ind. pass. ἐκρυβον, a. 2.

act. verbi κρύπτω. f. 2. κρυβῶ.

Ἐκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω.

Ἐκρυφα, perf. act. Atticè pro κέρυφα, *occultavi* ab eodem verbo.

Ἐκρυφα, α, ε, *abscondi*. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἐκτασις, εας, ἦ, *stupor, admirationis*; item *excessus mentis* ab ἐξίσημι de statu mentis *dejicio, mente alieno*, quod ab ἐκ & ἴσημι, στο, f. σῆσω. p. pass. ἔταμαι, σαι.

Ἐκτρέφα, *everto*. fut. ψω. p. ἐξέστρεφα. perf. pass. ἐξέστραμμαί, ψαι, πται ab ἐκ & στρέφα, *verto*. p. m.

ἔστροφα.

Ἐκλα, 3. sing. Dor. pro ἐκλή ab ἐκτην, ης, η, Dor. ἐκλαν, ας, α verbi κτήμι, f. κτήσω. perf. ἐκλήκα. perf. pass. ἐκλάμαί. Th. κλείνω, *occido*. f. κλειῶ. p. ἐκτακα. a. 2. ἐκλανον & per apocopen ἐκλαν, & in 3. sing. ἐκλανε & per apocop. ἐκλα.

Ἐκλάκα Poët. pro ἐκλάκα, perf. act. verbi κλείνω, *occido*.

Ἐκλάδιος, ε, ὁ, *extensus*; item *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐκλάθεις, ἔντος, ὁ, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐκλείνω, *extendo* ab ἐκ & τείνω, *tendo*.

Ἐκταθεν Boeot. pro ἐκλάθησαν, *occisi sunt*, 3. plur. a. 1. pass. ἐκλάθην verbi κλείνω, *interficio*.

Ἐκλάκα, perf. ind. act. verbi κλείνω, *occido*.

Ἐκλάμενος & Poët. κλάμενος, *retracto accentu*, Aeol. perf. part. pass. verbi κλείνω. perf. pass. ἐκλάμαί.

Ἐκλάμησι Ion. *paragoge* pro ἐκλάμη, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, *excido* quod

- ab ἐκ & τέμνω, *seco*, *scindo*.
f. 2. ταμῶ. a. 2. ἔταμον.
p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.
- Ἐκλαμμαι, perf. ind. pass.
ἐκλαμμένους, perf. part. pass.
verbi κλένω, *occido*, f. 2.
κλανῶ. p. ἐκλακα.
- Ἐκλάμνησι Ion. pro ἐκλάμνη
3. sing. sub. act. verbi
τάμνω, *scindo* Ion. & Dor.
pro τέμνω, idem; vel pro
ἐκλάμνη Poët. inferto ν, &
Ion. addito σι, 3. sing.
aor. 2. sub. verbi ἐκτέμνω,
excido ab ἐκ & τέμνω, *seco*,
aor. 2. ἔταμον.
- Ἐκλαν, 3. plur. aor. 2. Bœo-
ticè pro ἐκτάσαν ab ἐκτην,
verbi κτῆμι, *interficio*; vel
pro ἐκτειναν & per syncop.
ἐκλαν. 3. plur. aor. 1. act.
à κλένω. Sic à κτῆμι τὸ
κλάομαι, *possideo*, aor. 2.
ἐκτην, 3. plur. ἐκῆσαν, per
syncop. ἐκλαν.
- Ἐκλανε, 3. sing. a. 2. act.
ἐκλανον verbi κλένω, *occido*.
fut. 2. κλανῶ. præt. ἐκτακα.
- Ἐκλάνθαι, perf. inf. pass.
ἐκλάνθην, *interfectus sum*,
aor. 1. ind. pass. à κλένω.
perf. pass. ἐκλαμαγ.
- Ἐκλανον, es, ε, aor. 2. ind.
act. ejusdem verbi.
- Ἐκλαράσσω, *perturbo*. f. ζω. p.
ἐκτέλαραχα. a. 1. ἐξέλαραξα
ab ἐκ & ταράσσω, *commoueo*.
- Ἐκλας per syncop. pro ἐκ-
τεινας, *occidisti*. ἐκλαν pro
ἐκτειναν, aor. 1. verbi κλεί-
νω, vide in ἐκλα.
- Ἐκλάσω Dor. pro ἐκτήσω, 2.
sing. a. 1. m. verbi κτάο-
μαι, *possideo*, f. κτήσμαι.
perf. κέκλημαι. a. 1. m. ἐκ-
τησάμην, ω, ἄλο.
- Ἐκτατο, *interfectus fuerat*, 3.
singul. plusq. perf. ab
ἐκτάμην, σο verbi κτείνω.
præt. ἐκλακα. perf. pass.
ἐκλαμαγ.
- Ἐκτέαλο Ion. pro ἐκτηνλο,
feu ἐκέκτηντο, 3. plur. plusq.
perf. pass. Sic ἐκτέαταγ
Ion. pro ἐκτηνταγ, 3. plur.
perf. Nota verò & ἐκτῆμαι
pro κέκτημαι, Ion. vel Att.
dici, ut & ἐκτῆδαγ pro
κεκτῆδαγ, perf. inf. verbi
κτάομαι, *possideo*.
- Ἐκτεθραμμένους, acc. plur.
perf. part. pass. verbi ἐκ-
τρέφω, *enutrio* ab ἐκ & τρέ-
φω, ἄλο, f. ψω. p. φα. a. 2.
ἐτραφον.
- Ἐκλείνας, ανλος, ὁ, a. 1. part.
act. ἐκτεινον, ἄτω, *extende*,
aor. 1. imperat. act. ver-
bi ἐκτείνω, *extendo*.
- Ἐκτεινε, *occidit*, 3. sing. a.
1. act. ἐκτεινον, es, ε. im-
perf. à κλένω, *occido*, f.
κλενῶ. p. ἐκτακα. a. 2.
ἐκτανον.
- Ἐκτείνω, *extendo*. f. ἐκλενῶ. p.
ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. aor.
1. imperat. ἐκτεινον, ἄτω. a.
1. part. act. ἐκλείνας, ανλος,
ὁ ab ἐκ & τείνω, *tendo*.
- Ἐκτελέοιτ' pro ἐκτελέοιτε, 2.
plur. præf. opt. act. ab
ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελέω, *perficio*. ἔκτελέειν, praes. inf. f. ἔσω. p. ἔκτελέλευκα. a. i. ἐξέτελεσα. a. i. sub. ἐκτελέσω, ης, η. aor. i. inf. ἐκτελέσαι ab ἐκ & τέλος, eos, τὸ, finis.

Ἐκτενεία, ας, ἡ, *perpetuitas*. ἐν ἐκτενείᾳ, *perpetuò*, pro ἐκτενῶς ab ἐκ & τείνω, tendo.

Ἐκτενής, εὸς, ὁ, ἡ, *intentus, assiduus*; hinc ἐκτενῶς, Ion. pro ἐκτενῶς, *vehementer* ab eodem them.

Ἐκτενῶ, fut. ind. act. verbi. ἐκτείνω, *extendo*, vide ἐκλείνας.

Ἐκτέον, *habendum*, adv. positionis ab ἔχω, habeo.

Ἐκτῆ, *sexta*, ἔκτος, &, ὁ, sextus. Th. ἕξ, *sex*.

Ἐκτῆμένος, ἡ, ον, qui possidet aliquid, perf. part. verbi κτάομαι.

Ἐκτινῶται pro κέκτινται, *possident*, 3. plur. perf. ejusdem verbi.

Ἐκ τήνω, scilicet χρώνω Dor. pro ἐξ ἐκείνης χρώνε, *ex illo tempore*.

Ἐκτῆσάμην, ω, ατο, in 3. plur. ἐκτῆσαντο, aor. i. m. verbi κτάομαι, *possideo*, f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκτῆδα, per aphæresin Ion. vel Att. pro κεκτῆδα, perf. inf. pass. sic ἐκτῆμαι pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, *acquirō*.

Ἐκτιθέμαι, *expono* & i. plur. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξέτιθέμην, σο, το. a. 2. m. ἐξεθέμην, σο, το & in 3. plur.

ἐξέθεντο ab ἐκ & τίθημι, *pono*.

Ἐκτινάξατε, vide in ἐκτινάσω.

Ἐκτινάσσω, *excutio*. f. ζω. a. i. ἐξετινάξα. aor. i. imperat. ἐκτινάξον, άτω & in 2. plur. ἐκτινάξατε. aor. i. med. ἐξετινάξαμην. aor. i. part. med. ἐκτιναζάμενος ab ἐκ & τινάσσω, *quatio*.

Ἐκτισε, *creavit*, aor. i. ind. act. verbi κτίζω, f. σω. condo. p. ἔκτικα. aor. i. part. κτίσας.

Ἐκτισαι, 3. sing. perf. pass. ἐκτισμαι, σαι verbi κτίζω, *creo*. a. i. pass. ἐκτίθην.

Ἐκτοθεν & ἐκτοδι pro ἐκτοθεν & ἐκτοδι, *extra*, regit genit. ab ἐκτός, *extra*. Th. ἐκ, *ex*.

Ἐκ τοῖο, *ex quo tempore*.

Ἐκτολμήσας, a. i. par. act. ab ἐκ & τολμάω, *audeo*. Thema τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Ἐκτολυπέσας, aor. i. part. act. verbi ἐκτολυπεύω, *perficio*, f. εὔσω ab ἐκ & τολυπεύω, *glomero*. Thema τολύπη, ης, ἡ, *lana carpta et operi parata*.

Ἐκτομίας, &, ὁ, *excsectus, castratus* ab ἐκ & τέμνω, *seco*; dicitur & Ion. ἐκτομής, &.

Ἐκτονα pro ἔκτακα, praet. med. verbi κτείνω, *occido*. fut. κτενῶ. aor. i. ἔκτεινα.

Ἐκτοπίζω, *è loco moueo*, peregre abeo ab ἐκ & τόπος, &, ο, *locus*.

- Ἐκτορ** pro **Ἐκτορα**, acc. sing. ab **Ἐκτωρ**, quod vide.
Ἐκτος, η, ον, *sextus*, a, ut. Thema **ἐξ**, *sex*.
Ἐκτός, adv. *extra cum genit.* Th. **ἐκ** vel **ἐξ**, *ex, e, a*.
Ἐκτοθεν, *extra cum genit.* ab **ἐκτος**, idem. Th. **ἐκ**.
Ἐκτοτε feu **ἐκτοσε**, *extra ab ἐκτός*, idem ab **ἐκ**.
Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab **ἐκτραπέλος**, *aversandus ab ἐκ & τρέπω*, *verto*.
Ἐκτραπή, *deflectat*, 3. sing. a. 2. sub. pass. **ἐκτραπήσομαι**, f. 2. pass. ab **ἐκτρέπομαι**, quod vide.
Ἐκτρέπομαι, *aversor. cum acc. a. 2. pass. ἐξτεράπην, ης, η, *deflexi. fut. 2. pass. ἐκτραπήσομαι* ab **ἐκ & τρέπω**, *verto*.
Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. pass. ab **ἐκτριβω**, *perdo*. Th. **τριβω**, *tero*.
Ἐκτριψαι, a. 1. inf. act. verbi **ἐκτριβω**, *perdo*. Th. **τριβω**, *tero*, quod vide.
Ἐκτρωμα, ατος, τό, *abortus ab ἐκτιτρώσκω. fut. ἐκτρώσω. perf. pass. ἐκτέτρωμαι* ab **ἐκ & τιτρώσκω**, *vulnero*.
Ἐκτυπε, *intonuit*, 3. sing. a. 2. act. verbi **εκτυπέω**, *resono*. Th. **τύπτω**, *verbero*, f. ψω.
Ἐκτωρ, ρος, ό, *Hector, Trojanorum dux, Priami filius*.
Ἐκυδάσσαι, 2. sing. aor. 1. m. Ion. & Poët. pro **ἐκυδάσω** verbi **κυδάζω**, *convitior*. Th. **κύδος**, ς, ό, *convitium*.
Ἐκυκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi **κυκλώω**, *cingo*, quod vide.
ἘΚΥΡΟ΄Σ, ᾧ, ό, *socer, mariti pater*. Et **ἐκυρά**, Ion. **ἐκυρη**, *socrus, mariti mater*.
Ἐκυρσα, *incidi & in 3. plur. ἐκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi **κύρω**, *incido*, f. ρῶ & Aeol. **κύρωω**.
Ἐκυρώδην, ης, η. a. 1. ind. pass. verbi **κυρώω**, *sanctio*. Th. **κύρος**, εος, τό, *authoritas*.
Ἐκυψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi **κύπτω**, *incurvo me*, f. ψω.
Ἐκφαίνω, *profero, evulgo* ab **ἐκ & φαίνω**, *in lucem edo*, f. **Φανῶ**. p. **πέφαλκα**. a. 1. ἔφηναι.
Ἐκφανεν pro **ἐξεφάνησαν**, Poët. & Bœot. 3. plur. a. 2. pass. verbi **ἐκφαίνω**, quod vide.
Ἐκφερέμεν Ionic. pro **ἐκφέρειν**, *efferre. præf. inf. ab ἐκ & φέρω*, *fero*, f. οῖσω. a. 1. ἤνεκα.
Ἐκφέρω, εις, ει, *promo, effero, profero*. f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεκα. a. 1. imperat. act. **ἐξένεικον**, άτω. a. 1. part. **ἐξένεικας**, αντος, ό. a. 2. ind. act. **ἐξήνεγκον**. a. 2. inf. **ἐξένεικέν** ab eodem th.
Ἐκφεύγω, *effugio. fut. ἐκφεύξομαι, η, εται. a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. sub. **ἐκφύγω**, ης, η. p. m. **ἐκπέφευγα**. Th. **Φευγω**, *fugio*.
Ἐκφεύξη, 2. singul. & **ἐκφεύξομεθα**, 1. plur. fut. 1.***

- ἐκφεύξομαι, η, εται verbi
ἐκφεύγω, quod vide.
- Ἐκφοβέω, *terrefacio*. f. ἦσω.
perf. ἐκπεφόβηκα. aor. 1.
ἔξεφόβησα ab ἐκ & φόβος,
8, ό, timor; hinc φοβέω,
terrefacio. Th. φόβομαι, fu-
gio, timeo, p. m. πέφοβα.
- Ἐκφοβός, 8, ό, ἦ, *consternatus*,
ab eodem them.
- Ἐκφορά, ᾶς, ἦ, *elatio funeris*.
ἐκφοριον, τό, *terraz proventus*
ab ἐκφέρω, *efferro*. Th. Φέ-
ρω, *fero*.
- Ἐκφράζω, *eloquor*, *enarro*,
edissero. part. pass. ἐκφρά-
ζων, οντος. part. præf. pass.
ἐκφραζόμενος, η, ον ab ἐκ &
φράζω, *dico*. f. σα. p. κα.
a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφ-
ραδα.
- Ἐκφρασις, εως, ἦ, *descriptio*.
acc. ἐκφρασιν. gen. plur.
ἐκφρασιῶν ab ἐκφράζω,
quod vide.
- Ἐκφρατέον, *adject. verbale*
ab ἐκφράζω.
- Ἐκφυγε pro ἔξέφυγε, aor. 2.
ind. act. verbi ἐκφεύγω,
effugio ab ἐκ & φεύγω,
fugio, f. φεύξομαι. aor. 2.
ἔφυγον, hinc ἐκφύγασιν, 3.
plur. aor. 2. sub. πέφυγα,
præt. med.
- Ἐκφυσᾶν, *efflare*. Thema
φυσάω, *inflō*.
- Ἐκφύω, *enascor*, *germino*. f.
ύσω. p. ἐκπέφυκα. aor. 2.
ἔξέφυον, υς, υ. Thema φύω,
nascor.
- Ἐκχέω, *effundo*. f. ἐκχεύσω.
- f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέ-
χευσα, ἔξέχευα & ἐξέχεα,
ας, ε, a. 1. imperat. act.
ἐκχεον, άτω. 2. plur. ἐκχέα-
τε, *effundite*. a. 1. inf. act.
ἐκχέαι. imperf. pass. ἔξεχεό-
μην, ἔμην. έ8, 8. έετο, έίτο.
Thema χέω, *fundo*.
- Ἐχρᾶν, *sufficere*, *satis esse*.
præf. inf. à χράω, *do mutuo*.
- Ἐκχρήσει, *utile erit*, q. d. ἐν
χρήσει έσα.
- Ἐκχυθένιος, gen. sing. a. 1. part.
pass. ab ἐκχέω, *effundo* seu
ἐκχύω. Th. χέω, *fundo*. f.
χέσω, χείσω & χεύσω. a. 1.
έχευσα, εχευα & έχεα.
- Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. pass.
- Ἐκχύνω, *effundebantur* pro
ἔξεκέχυντο, 3. plur. plusq.
perf. pass. ab ἐκχύω, quod
vide.
- Ἐκχύω vel ἐκχύνω, *effundo*.
f. ἐκχύσω. p. ἐκκέχυκα. a.
1. ἔξέχυσα. præf. pass. ἐκ-
χύνομαι. perf. pass. ἐκκέχυ-
μαι, aor. 1. pass. ἔξεχύθην,
ης, η. f. 1. pass. ἐκχυθήσο-
μαι, η, εται ab ἐκ & χέω,
fundo.
- Ἐκχωρέω, *excedo*. ἐκχωρείτω-
σαν, 3. plur. præf. imperat.
act. *excedant*, f. ἦσω. præt.
ἐκκεχώρηκα. aor. 1. ἔξεχώρη-
σα. Thema χωρέω, εο, *acce-
do*, *proficiscor*.
- Ἐκψύχω, *animam efflo*. f. ζω.
p. ἔξέψυχα. a. 1. ἔξέψυξα
ab ἐκ & ψύχω, *spiro*. Th.
ψυχῆ, ἦς, ἦ, *anima*.
- Ἐκώλυσε, *prohibuit*, aor. 1.

- ind. act. à κωλύω, *impedio*,
veto, f. σω. p. κα.
- ΕΚΩΝ, όντος, ό, *voluntarius*
& in f. γ. ἐκῶσα, ης, ή,
volens. Hinc ἐκῶσιος, ο, ό,
ή, *spontaneus*. ἐκῶσιως, ad-
verb. *ultra*, *sponte*. ἀέκων &
ἀεκέσιος, άκων & ἀκέσιος,
non *voluntarius*, *invitus*.
- Ελάαν, *incitare* Poët. pro
ἐλάειν, ἐλάν, præf. inf. ab
ἐλάω; sic in 3. fing. præf.
ind. ἐλάει, ἐλᾶ & Poët.
ἐλάα, *cursum* *init*, verbi
ἐλάω pro ἐλαύνω, *agito*, f.
ἐλάσω.
- Ελάισκον, es, ε, *ducebam*,
imperf. Ion. pro ἤλαον vel
ἤλαυνον, es, ε ab ἐλάω vel
ἐλαύνω, a. 1. ἤλασα.
- Ελάσον, es, ε & Dor. ἐλάσον,
sumpsi, a. 2. verbi λαμβά-
νω, *cupio*, fut. λήψομαι.
- Ελάθεις, *transfixus*, a. 1.
part. pass. ab ἤλαθην ver-
bi ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.
perf. pass. ἤλαμαι.
- Ελάθον, es, ε, *latui*. a. 2.
act. ἐλαθόμην, a. 2. ind.
med. verbi λανθάνω, *lateo*,
f. λήσω. p. m. λέληθα.
- ΕΛΑΪΑ, as, ή, *olea*, *oliva*,
arbor. Hinc ἐλαιον, ο, τό,
oleum. ἀργιέλαιος, ο, ή, *ag-*
restis oliva.
- Ελαίνος, ο, ό, ή, *oleaginus*
ab eodem them.
- Ελαιον, ο, τό, *oleum*. in dat.
ἐλαίω. Th. ἐλαία.
- Ελαίω Dor. pro ἐλαίε, ab
ἐλαιον.
- Ελαίων, ὄνος, ό, *olivatum* ab
eodem them.
- Ελακον, es, ε, a. 2. verbi
ληκέω, *sonitum* do. præf.
med. λέλακα.
- Ελαμίτης, ο, ό, *nomen genti-*
le, Hebr. *latitans*.
- Ελασ' pro ἔλασε, 3. fing.
aor. 1. act. Ion. verbi
ἐλαύνω, vide ἐλάσαι.
- Ελάσαι, *compulisse*, a. 1. inf.
verbi ἐλαύνω, *agito*, f.
ἐλάσω.
- Ελασαν Ion. pro ἤλασαν, 3.
plur. a. 1. ind. act. ab
ἐλαύνω. a. 1. part. ἐλάσας,
άνλος & Poët. ἐλάσσας.
- Ελάσασκε Poët. & Ion. pro
ἤλασε, a. 1. act. verbi
ἐλαύνω, *impello*.
- Ελάσεια, as, ε, a. 1. opt.
Aeol. pro ἐλάσαιμι, *ais*
verbi ἐλαύνω.
- Ελάσις, ή, *militaris expeditio*
ab ἐλαύνω, *agito*.
- Ελάσκει, Ionic. & Poët. pro
ἤλα feu ἤλαυνε, imperf.
verbi ἐλάω feu ἐλαύνω, f.
ἐλάσω.
- Ελάσσάμενος, Poët. a. 1.
part. med. ἐλασσα, as, ε,
a. 1. ind. Poët. ab eodem
verbo.
- Ελάσσει, *trajecit*, 3. fing. a.
1. Poët. ut & ἐλάσση, *abi-*
gat. 3. fing. aor. 1. sub.
ejusdem verbi.
- Ελάσσω, acc. contract. pro
ἐλάσσωνα, οα, ω ab ἐλάσσω
vel Att. ἐλάττων, ονος, ό, ή,
minor. compar. a positivo

ἐλαχὺς, *parvus*. in superl. ἐλάχισος.
 Ἐλάσσω, vide in ἐλάσσω.
 Ἐλαστρέω, *agito, impello* ab ἐλαστῆς, ἄ, ὁ, *impulsor*. Th. ἐλαύνω, f. ἄσω. *agito*.
 Ἐλάσσω, *avigam*. fut. i. verbi ἐλαύνω, f. ἄσω.
 Ἐλάτεινα, *as, ἡ, Elatia*, nomen propr.
 Ἐλάτη, *ης, ἡ, abies*; at ἐλάτης & ἐλάτησι pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. inde ἐλάτινος, ἄ, ὁ, *abiegnus*.
 Ἐλατῆρ, ἦρος, ὁ, *agitator, auriga*. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι, *σαι, ται*.
 Ἐλατόμησα, *as, ε, a. i. ind. act. verbi λατομέω, excindo*. f. ἦσω à λατόμος, ἄ, ὁ, *lapicida* quod ex λάς, λαός, ὁ, *lapis* & τόμος, *frustum* ex p. m. τέτομα verbi τέμνω, *scindo*.
 Ἐλατλονέω, *minus habeo*. f. ἦσω. a. i. ἤλατλόνησα. Th. ἐλαχὺς, *parvus*.
 Ἐλατλονωθῶσιν, an ἐλατλονηθῶσιν legend. 3. plur. aor. i. sub. pass. verbi ἐλατλονέω, *minus habeo*. Th. ἐλαχὺς, *parvus*, quod vide.
 Ἐλατλώ, *minuo*. f. ἄσω. a. i. ἤλατλώσα. perf. ἤλατλώσα. praef. inf. pass. ἐλατλῶσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus*, ἐλάσσω, *ἐλάχισος*.
 Ἐλαυνέμεν, praef. inf. Ion. pro ἐλαύνειν. ἐλαυνε, praef. imperat. verbi ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλάσω.

Ἐλαῦνοι, 3. sing. praef. opt. act. ab ἐλαύνω, quod vide.
 Ἐλαύνοντι pro ἐλαύνοντε, *impellententes*, nom. dual. part. praef. ab eodem verbo.
 ἘΛΑΥΝΩ. f. ἄσω, *agito*, *provehō* quasi ab ἐλάω. p. ἤλακα & Att. ἐλήλακα, hinc perf. part. act. ἐληλακότες. imperf. pass. ἐλαυνόμεν, ἄ, ετο. perf. pass. ἤλαμαι, *σαι, ται*; hinc ἐλατῆρ, ἦρος, ὁ, *agitator, auriga*.
 Ἐλάφοιο gen. Ion. ab ἐλαφος, ἄ, ὁ, ἡ, *cervus, cervua*.
 ἘΛΑΦΟΣ, ἄ, ὁ, ἡ, *cervus, cervua* quasi ἐλεῦ ὄφεις, quod serpentes e cavernis trahat; hinc ἐλάφειος, ἄ, ὁ, ἡ, *cervinus*.
 Ἐλαφρία, *as, ἡ, levitas* ab ἐλαφρός, ἄ, ὁ, *levis*.
 ἘΛΑΦΡΟΣ, ἄ, ὁ, ἡ, *levis et celer*, instar cervi, compar. ἐλαφρότερος, *levior*.
 Ἐλαφρότερος, ἄ, ὁ, *levior* compar. ab ἐλαφρός, ἄ, ὁ, *levis*.
 Ἐλαχεν, *sortitus est*, 3. sing. a. 2. verbi λασχάνω, *sortior*. f. λήξομαι, λάξομαι & κληρώσομαι. perf. Att. ἐληχα. a. 2. ἐλαχον, *es, ε. p. m. λέλοχα*.
 Ἐλάχηνε, a. i. act. verbi λασχάνω, *sortio*.
 Ἐλάχισος, ἄ, ὁ, *minimus* superl. à μικρός, *parvus*; compar. ἐλάσσω, *minor*. Th. ἐλαχὺς, *parvus*, hinc novus comparat. formatur ἐλαχισότερος. Eph. 3, 8.

Ελαχον, ες, ε. a. 2. vide
ἐλαχον.

ΕΛΑΧΥΣ, εἶα, ὕ, parvus, ut
μικρός, cōmp. ἐλάσσων. fu-
perl. ἐλάχιτος, minimus.
ἐλαττώω, diminuo. ἐλάττωμα,
ατος, τὸ, vitium, deterior
conditio.

Ελάω, agito, arceo. Th.
ἐλαύνω.

ΕΛΔΟΜΑΙ, η, εταί, desidero,
cupio, appeto. Hinc ἐλδωρ &
ἐέλδωρ, ορος, τὸ, desiderium.

Ἐλε & ἔλ, interfecit, rapuit,
3. sing. a. 2. Ion. εἶλον, ες,
ε verbi αἰρέω, cupio, f. ἦσω.
p. ἤρηκα. a. 2. inf. ἐλεῖν.

Ἐλεάζω, ὁ, nomen viri ἀκ-
λιτον, Hebr. Dei auxilium.

Ἐλεείρω, misereor, idem quod
ἐλεέω Poët. Th. ἐλεος, ε,
ὁ, misericordia.

Ἐλεάκειμ, ὁ, nomen viri
ἀκλίλον, Hebr. Deus restituet.

ΕΛΕΑΣ, avis nomen; vel
ἐλέα, quia paludes inspec-
tat, quæ ἐλη.

Ἐλεγγάτωσαν. 3. plur. impe-
rat. act. vide ἐλέγγης.

Ἐλέγγης, spreveris, 2. sing.
a. i. sub. act. ἐλεγξον, ἄτω,
argus, a. i. imperat. act.
ab ἐλέγχο, arguo, reprehendo.

Ἐλεγγίς, εως, ἡ, redargutio.
ab eodem them.

Ἐλέγον Dor. pro ἐλεγον, im-
perf. verbi λέγω.

ΕΛΕΓΟΣ, ε, ὁ, lamentatio,
lucius, carmen lugubre qua-
si ab ἐλεέω.

Ἐλεγχθῆ, 3. sing. a. i. sub.

pass. verbi ἐλέγχο, quod
vide.

Ἐλεγχος, εος, τὸ, probum, de-
deus & in plur. ἐλέγχα; &
ἐλεγγος, ε, ὁ, argumentum,
probatio. Th. ἐλέγχο, arguo.

ΕΛΕΓΧΩ, fut. ζω, arguo,
argumentis demonstro a. i.
ἤλεγξα. a. i. imperat. ἐλεγ-
ξον, ἄτω. perf. ἤλεγχω.

ἐλέγχομαι, redarguor, repre-
hendor. perf. pass. ἤλεγμα,
ξαι, κται. aor. i. pass. ἤλεχ-
θην. a. i. sub. pass. ἐλεχ-
θῶ, ἦς, ἦ; hinc ἐλεγχος, ε,
ὁ, argumentum, probatio.

ΕΛΕΔΩΝΗ, ης, ἡ, Eledona,
species quædam polyphi.

Ἐλεεῖν, capere dialys. Ion.
pro ἐλεῖν, a. 2. inf. act.
verbi αἰρέω, cupio, f. ἦσω.
p. ἤρηκα. a. 2. εἶλον, ες, ε.

Ἐλεεῖνος, ε, ὁ, ἡ, miserabilis
ab ἐλεος, ε, ὁ, misericordia.

Ἐλεεῖσθαι, præf. inf. ab ἐλεέ-
ομαι, consequor misericordiam.
Th. ἐλεος, ε, ὁ, misericordia.

Ἐλεέω, ὦ, misereor cum ac-
cus. f. ἦσω. a. i. ἠλέησα. a.
i. imperat. ἐλέησον, ἄτω.
a. i. sub. ἐλεήσω, ης, η. a.
i. inf. ἐλεήσαι. perf. act.
ἠλέηκα. perf. pass. ἠλέημαι.
a. i. pass. ἠλεήθην. a. i.
sub. ἐλεηθῶ, ἦς, ἦ. Th. ἐλεος,
ε, ὁ, misericordia.

Ἐλεηθῶσιν, misericordiam con-
sequantur, 3. plur. aor. i.
sub. pass. ab ἠλεήθην, a. i.
pass. verbi ἐλεέω, quod
vide.

Ἐλεήμων, *onus, ó, ή, misericors*
 ab ἐλεέω.
 Ἐλεημοσύνη, *ης, ή, misericor-*
dia, elemosyna, donum quod
in pauperes erogatur.
 Ἐλέησε, *miseratus fuit, 3.*
sing. aor. 1. ἐλεήσας, a. 1.
inf. verbi ἐλεέω.
 Ἐλέησον, *άτω, a. 1. imperat.*
aor. verbi ἐλεέω.
 Ἐλέην, *interficere, a. 2. inf.*
act. verbi αἰρέω, interficio,
cario, f. ήσω. p. ήσηκα. a.
2. εἶλον.
 Ἐλεῖς, *ς, ό, glis. Th. ἔλος,*
eos, τό, pulus.
 Ἐλείψασκον, *reliqui Ion. pro*
ἐλειψα. aor. 1. ind. act.
verbi λείπω, linquo, f. ψω.
p. φα. a. 2. ἔλιπον.
 Ἐλέκτο, *concupuerat Poët. pro*
ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq.
perf. verbi λέγομαι, cubo,
f. ζομαι. p. λέλεσμαι.
 ἘΛΕΛΕΥ, *acclamatio bellica,*
an ab ἐλελεῦ ή, ab hallelu-
jah, id est laudate Dominum;
hinc ἐλελίξω, clamo hoc ge-
nerare clamoris.
 Ἐλελήθεε *pro ἐλελήθεε Ion.*
oblitus erat, 3. sing. plusq.
perf. med. & in 3. plur.
ἐλελήθεσαν, correpta Att.
penultima verbi λανθάνω,
lato, f. λήσω. aor. 2. ἐλα-
θον. præter. med. λέληθα.
 Ἐλέλιζεν, *torquebat, imperf.*
Ion. ab ἐλελίξω. Th. εἰλέω,
verso.
 Ἐλέλικτο, *convolutus erat pro*
ἐλήλικτο, 3. sing. plusq.
perf. pass. ab ἐλίσσω, volvo.

fut. ζω. p. ήλιχα. perf. pass.
ήλιγμα & per reduplic.
Att. ἐλήλιγμα, unde plusq.
perf. ήληλίγγην, ζω, κτο sub-
lato utroque augmento,
remanente tamen reduplica-
catione. Th. εἰλέω, verso.
 Ἐλέλιζεν, *commovit. a. 1. ind.*
act. ab ἐλελίττω, fut. ζω,
circumago quod ab ἐλίσσω,
volvo. Th. εἰλέω, verso.
 Ἐλέλιχθεν *Bæot. pro ἐλελίχ-*
θησαν, 3. plur. a. 1. pass.
ab ἐλελίττω.
 Ἐλελόγχει, *3. sing. plusq.*
perf. med. verbi λαίχανα,
sortior, fut. κληρώσομαι. aor.
2. ἐλαχον. p. med. λέλοχα.
 Ἐλελοίπεσαν, *omiserant Att.*
pro ἐλελοίπεισαν, 3. plur.
plusq. perf. med. verbi
λείπω, linquo, f. ψω. p. λέ-
λειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m.
λέλοιπα.
 Ἐλεν *pro εἶλεν, invasit, 3.*
sing. a. 2. ind. act. Ion.
verbi αἰρέω, cario, fut. ήσω.
p. ήσηκα. a. 2. εἶλον, es, e.
 ἘΛΕΝΗ, *ης, ή & Dor. Ἐλέ-*
να, Helena; est & ἐλένη seu
ἐλάνη, lampas, fax. Sed
ἐλένιον, festum in honorem
Helene; est & ἐλένιον, herba
quædam e lacrymis Hele-
næ nata.
 Ἐλέζατο, *dormivit, a. 1. m.*
verbi λέγομαι, f. λέζομαι.
 Ἐλεόθρεπτος, *ς, ό, ή, genitus,*
seu nutritus in paludibus
ab ἔλος, eos, τό, παlus &
τρέφω, alo.

Ἐλεῖσιν, *mensis*, dat. pl. Ion. ab ἔλεος, ᾧ, ὁ, *mensa* quod vide.

Ἐλεόν, *misere* per syncop. pro ἔλεινον ab ἔλεινος, *misere* quod ab ἔλεέω, *misereor*. Theina ἔλεος, ᾧ, ὁ, *misericordia*.

ἘΛΕΟΣ, ᾧ, ὁ, *misericordia* vel *eos*, ᾧ, τὸ. Hinc ἔλεινος, ᾧ, ὁ, *miserabilis*. ἔλεέω, f. ἴσω, *misereor*. ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἦ, *misericors*. ἐλεημοσύνη ης, ἦ, *elemosyna*, *misericordia*.

ἘΛΕΟΣ, ᾧ, ὁ five ἐλεόν, ᾧ, τὸ, *mensa coquinnaria*; unde coquus ἔλε, id est accipit coquenda.

Ἐλέπισα, ας, ε, a. i. verbi λεπίσω, *decortico*, quod vide.

Ἐλέδαι, *instituisse*, *capere*. aor. 2. inf. med. verbi αἰρέω, *capio*, f. ἴσω. p. ἦρηκα. a. 2. med. εἰλόμην.

Ἐλεθε, *sumite*, 2. plur. ἐλέθω, 3. sing. a. 2. imperat. med ejusd. verbi.

Ἐλετή, ἦς, ἦ, quae capi potest ab ἐλετος, ᾧ, ὁ, ἦ, quod ab αἰρέω, *capio*.

Ἐλέτην, *interfecerunt*, a. 2. act. dual. ἔλετο pro εἔλετο, ἀβστυλίτ, 3. sing. a. 2. med. verbi αἰρέω.

Ἐλεν, *elige* Dor. pro ἐλεῖ, ἐδω, a. i. imperat. med. verbi αἰρέομαι.

Ἐλευθερία, ας, ἦ, *libertas*. ἐλευθεριότης, ἦος, ἦ, *ingenuitas* ab ἐλεύθερος, quod vide.

ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ, ᾧ, ὁ, *liber*,

immunis. Hinc ἐλευθερώ, *libero*. ἐλευθέρωσις, εως, ἦ, *liberatio*. ἐλευθερία ας, ἦ, *libertas*.

Ἐλευθερέωντας, acc. plur. part. praef. ab ἐλευθερώ, quod vide.

Ἐλευθερώ, *libero*. f. ὄσω. perf. ἠλευθέρωκα. aor. i. ἠλευθέρωσα. a. i. sub. ἐλευρώσω, ης, η. perf. pass. ἠλευθέρωμαι. a. i. pass. ἠλευθέρωθην. aor. i. part. pass. ἐλευθερωθείς, ἐνός. fut. i. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐλευθήρος & ἐλευθήρ, ἦρος, ἦ, nomen propr. urbis in Bœotia.

Ἐλευσις, εως, ἦ, *adventus* ab inufitato ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύθω, *venio* inufitat. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι. f. ἐλεύσομαι, *venio*. Ἐλευθῶ, εἰλήθια, *Lucina*, quod invocetur, ut partus veniat in lucem ab ἐλεύθω, *venio*.

Ἐλεύσομαι, η, εται, *veniam* & in 3. plur. ἐλεύσονται, f. i. med. ἐλευσόμενος, f. i. part. med. verbi ἔρχομαι, *venio*. aor. 2. m. ἠλυθον & per sync. ἠλθον, ες, ε.

ἘΛΕΦΑΪΡΩ & ἐλεφαίρομαι, *decipio*, *noceo*, *lædo*. 3. sing. imperf. ἐλεφαίετο.

ἘΛΕΦΑΣ, ὄνος, ὁ, *elephas*. dat. ἐλέφαλι. Hinc ἐλεφάντινος, ης, εν, *eturneus*. ἐλεφάτισις, εως, ἦ, *lepra*.

Ἐλέχθην, ης, η, *dictus* su

a. 1. ind. pass. à λέγω, dico,
f. ζω. p. λέλεχα. a. 1.
ἔλεξα.

Ἐλεψε, decorticavit, 3. sing.
a. 1. act. à λέπω, f. ψω.
a. 2. ἔλαπον.

ἘΛΗ & εἴλη, ης, ἡ, calor
Solaris, hinc εἴλεσις, εως, ἡ,
aeris; Sed ἔλη, aor. 1. sub.
act.

Ἐληα pro ἔλησα Poët. à
λάω, λῶ, volu pro θέλω,
per aphæresin syllabæ ini-
tialis.

Ἐληα, ceperis, a. 2. sub.
med. Ion pro ἔλη ab αἴεω,
caro, f. ἦσω. p. ἤρηκα. a.
2. ἔλον.

Ἐλήθετο, oblitus est Ion.
pro ἐλάθετο, 3. sing. aor.
2. med. verbi λανθάνω, f.
λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Ἐλήλακα, abegi, perf. Att.
pro ἤλακα verbi ἐλαύνω,
αἴετο, f. ἐλάσω.

Ἐηλάκεσαν, ejecerant Att.
pro ἤλακεισαν, 3. plur.
plur. perf. ejusdem verbi.

Ἐηλακότες, proveci sunt,
perf. part. act. Att. pro
ἤλακότες ejusdem verbi.

Ἐήλαμαι, abactus sum &
ἐηλαμένη, perf. & plur.
perf. pass. hinc ἐηλαμένος.
sumptus pro ἤλαμένος, perf.
part. Attic. verbi ἐλαύνω,
αἴετο.

Ἐηλαμένος Att. & Ion. pro
ἤλαμένος, perf. part. pass.
verbi ἐλαύνω, αἴετο, f. αἴσω.

Ἐήλαται Att. pro ἤλαται,
perf. ἐήλατο, in missus erat

Att. pro ἤλατο, plusquam-
perfect. Att. vide ἐήλαμαι.

Ἐήλεσται, redargutus est,
perf. Attic. pass. pro ἤλε-
σται verbi ἐλέσχω, redarguo.

Ἐήλεσμαι, convicus sum pro
ἤλεσμαι. perf. ind. pass.
Attic. ab eodem them.

Ἐηλέδαται Ion. pro ἐήλαν-
ται, feu ἐηλασμένοι εἰσὶ, 3.
plur. perf. pass. verbi
ἐλαύνω.

Ἐηλεθῶς, perf. part. m.
Att. & Aeol. pro ἐηλυθῶς
verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύ-
σομαι. præt. med. ἤλυθα,
Att. ἐηλυθα, Aeol. ἐήλεθα.

Ἐήλυθα, veni Att. pro ἤλυ-
θα, perf. med. ejusd.
verbi.

Ἐηλύθειν, veneram & in 3.
plur. ἐηλύθεισαν. Att. pro
ἐηλυθείσαν, plur. perf. med.
ejusdem verbi.

Ἐηλυθῦια, adveniens, præt.
part. med. f. g. a masc.
ἐηλυθῶς, quod a præt.
med. ἐήλυθα verbi ἔρχομαι.

Ἐήξα, ces, ε, a. 1. ind. act.
verbi λήγω, cesso, f. ζω.

Ἐήφθης, sumptus es, 2. sing.
a. 1. ind. pass. verbi λαμ-
βάνω, sumo, f. λήψομαι. a.
2. ἔλαβον.

Ἐἴθ' Attic. pro ἔλθε, veni,
aor. 2. imperat. ἐλθῆν,
aor. 2. infinit. ἔλθει, a.
2. opt. ἐλθης, sub. verbi
ἔρχομαι, venio.

Ἐἴθεμεν, Ion. & ἐλθέμεναι,
Dor. pro ἐλθῆν, a. 2. inf.
ejusdem verbi.

Ἐλθεῖν, Dor. etiam pro ἐλθεῖν.
 Ἐλθῆν Doros dicunt pro
 ἐλθεῖν, *venisse*, a. 2. inf. act.
 ab a. 2. ἤλθον, verbi
 ἔρχομαι.
 Ἐλθης, ἐλθη, 2 & 3. fing. a.
 2. sub. act. sic & ἐλθῆσ'
 pro ἐλθῆσι, quod ejusd. ver-
 bi Ion. pro ἐλθη, a. 2. sub.
 σι paragog.
 Ἐλθοι, *venerit*, 3. fing. a.
 2. opt. act. ἐλθοίμην. οιο.
 a. 2. opt. med. ejusdem
 verbi.
 Ἐλθον, aor. 2. part. n. g.
 ἐλθόντ' pro ἐλθόντε, nom.
 dual. ἐλθόντα, acc. fing. m.
 g. a. 2. part. act. ejusdem
 verbi.
 Ἐλθοσαν Bæot. pro ἤλθον,
 3. plur. a. 2. ind. Sic
 ἐλθοισαν in Bibliis pro ἐλ-
 θοισεν, 3. plur. a. 2. opt.
 act. verbi ἔρχομαι.
 Ἐλθῆσ' pro ἐλθῆσα, a. 2.
 part. f. g. ab eodem verbo.
 Ἐλθω, ης, η, a. 2. sub. act.
 ἐλθῶν, ἔσα, ὄν, a. 2. part.
 verbi ἔρχομαι, *venio*. a. 2.
 ἤλθον.
 Ἐλιγῆσομαι, *complicabor*, f. 2.
 ind. pass. verbi ἐλίσσω vel
 τρω. aor. 2. ἤλιγον. aor. 2.
 pass. ἤλιγην. Thema εἰλέω,
verso.
 Ἐλιζερ, ε, nomen viri ἀκ-
 λιν, Hebr. *Deus restituat*.
 Ἐλιθοβόλεον, εν, imperf. ἐλι-
 θοβόλησα, ας, ε a. 1. ind.
 act. verbi λιθοβ. λέω, *lapi-
 dius ferio à λίθος, lapis &
 βαίλω, jacio*. p. m. βέβολα.

Ἐλικας, acc. pl. *curvas*. ἐλί-
 κεσσιν, dat. pl. ab ἐλιζ, *ικος*,
 ἦ, *volumen*; & adject. fumi-
 tur pro *intortus*. Thema
 εἰλέω, *verso*.
 Ἐλικη, ης, ἦ, nomen urbis.
 Ἐλικεβλέφαρος, ς, ὀ et ἦ, cui
 palpebræ sunt *volubiles*,
tortiles, aut *nigræ* ab ἐλι-
 κος, ἔ, *volubilis*, *niger* quod
 ab ἐλίσσω, *volvo*. Thema
 εἰλέω, *idem*.
 Ἐλικῖος, ἦ, ὄν, *involutus*, *in-
 tortus*, *curvus* quod ab
 ἐλίσσω, *circumvolvo*. Th.
 εἰλέω, *volvo*.
 Ἐλικῶν, ᾶνος, ὄ, nomen mon-
 tis, nomen habens ab an-
 fractuosis viis. Hinc Ἐλι-
 κωνιάδες, *Musæ*. dat. pl.
 Ἐλικωνιάδεσσ'.
 Ἐλικῶπες, nom. plur. ab
 ἐλικῶψ, *cui oculi versatiles*
 vel *rotundi* ab ἐλικός, *volu-
 bilis*, *niger* quod ab ἐλίσ-
 σω, *volvo*. Thema εἰλέω,
verso & ᾶψ, ᾶπος, ὄ, *oculus*.
 Thema ὀπλομαι, *video*.
 Ἐλικῶπιδα, acc. fing. ab
 ἐλικῶπις, *ιδος*, ἦ, *limis oculis*
contuens, vide in Ἐλικῶπις.
 Ἐλικῶπις, *ιδος*, ἦ. Dicitur de
 puella, *quæ amantium ocu-
 los ad se trahit*; vel *quæ*
nigris oculis est decora, vel
cui oculi sunt volubiles et
rotundi ab ἐλικός, ἔ, ὄ, *vo-
 lubilis*, *tortilis*; item *niger*
 quod ab ἐλίσσω, *volvo*. Th.
 εἰλέω, *verso*.
 Ἐλικῶπες, etiam Græci dice-
 bantur, ἀπὸ τῆς ἐλίσσειν

Ἰὰς κώπας, à remis circum-
vertendis.

ΕΛΙΝΝΥΨΩ, *quiesco*, otior,
sedeo q. ab εἰλέω, *concludo*,
ut fit *conclusum* velut
vivere.

ΕΛΙΝΟΣ, ♂, ὁ, *ramus* q. ab
εἰλεῖσθαι, *circumagi*; agitatur
enim in arbore.

ΕΛΙΞ & εἰλιξ, *ikos*, ἡ, *volumen*
ab ἐλίσσω vel εἰλέω, *volvo*.

ΕΛΙΘ, ὁ, *nomen viri ἀκλίον*,
Hebr. *laus Dei*.

ΕΛΙΠΟΝ, ες, ε, *reliqui* & in
3. plur. ἐλιπον, a. 2. act.
verbi λέιπω, *linquo*, f. ψω.
p. Φα. p. m. λέλοιπα.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ *nomen mul. ἀκλι-
τον*, Hebr. *Deus juravit*.

ΕΛΙΣΣΑΪΟΣ, αἰς, ὁ, *nomen*
Prophetæ, Hebr. à *Deo*
salus.

ΕΛΙΣΣΕΜΕΝ & ἐλισσόμεναι Dor.
pro ἐλίσσειν, præf. inf. ver-
bi ἐλίσσω, *circumvolvo*. Th.
εἰλέω, *volvo*.

ΕΛΙΣΣΕΙΟ, 3. sing. & ἐλίσσονθ'
pro ἐλίσσοντο, 3. plur. im-
perf. pass. verbi λίσσομαι,
supplicio.

ΕΛΙΣΣΟΜΕΝΗ, præf. part. pass.
f. g. ab ἐλίσσομαι. Th. εἰλέω.

ΕΛΙΦΘΕΝ, *relicti sunt*, Bæot.
feu Aeol. *synoep*. pro
ἐλείφθησαν, 3. plur. a. 1.
pass. verbi λέιπω, *linquo*, f.
ψω. a. 2. ἐλιπον.

ΕΛΙΧΡΟΥΣ, ♂, ὁ, εἶδος Φύξ, ἃ
τὸ ἀνδρὸς ὅμοιον κρόκω, ἢ
οἶον χρυσοειδές.

ΕΛΚΕ, *trahēbat*, imperf. Ion.
pro ἐλκων, ες, ε. ἔλκεο Ion.

pro ἔλκε, præf. *imperat.*
pass. verbi ἔλκω, *traho* &
in 3. plur. ἔλκεσι, f. ἔλξω.

ΕΛΚΕΑ, *ulceri*, dat. sing. ab
ἔλκος, *eos*, τὸ, *ulcus* ab
ἔλκω, *traho*.

ΕΛΚΕΜΕΝ, præf. inf. Ion. pro
ἔλκειν ab ἔλκω, *traho*. im-
perf. ἐλκων.

ΕΛΚΕΟ, vide in ἔλκε, *trahēbat*.

ΕΛΚΕΣΙΠΕΠΛΟΣ, ♂, ὁ et ἡ, *longa*
veste induta ab ἔλκω, *traho*
& πέπλος, ♂, ὁ, *vestimentum*
muliebre.

ΕΛΚΕΙΟ, *trahit*, imperf. pass.
Ion. pro ἐλκεῖο ab ἔλκω,
traho, f. ξω. aor. 1. εἰλξα.

ΕΛΚΗΘΩΝ, *adverb. luctando*,
attrahendo, ut *supplantetur*.
Th. ἔλκω.

ΕΛΚΗΘΜΟΣ, ♂, ὁ, ἡ, *violenta*
tractio ab ἐλκέω, *traho*.

ΕΛΚΟΣ, *eos*, τὸ, *ulcus*. dat.
sing. ἔλκει, ἔλκει q. ab ἔλκω,
traho; ob *distraktionem cutis*,
& *continui divulsionem*.

ΕΛΚΩ, *exulcero*. fut. ὤσω. p.
ἤλκωκα. perf. pass. ἤλκωμαι,
unde part. ἤλκωμένος. Th.
ἔλκος, *eos*, τὸ, *ulcus*.

ΕΛΛΥΣΑΪΩ, *trahendo raptō* ab
ἐλλύω, quod vide.

ΕΛΛΥΩ, *traho*. f. ὤσω. aor. 1.
ἐλλυσα. aor. 1. inf. act.
ἐλλύσαι. aor. 1. part. ἐλλύ-
σας, *ωνίος*, ὁ. Th. ἔλκω,
traho.

ΕΛΛΩ, *traho* & metaph.
vino cum aliq. o, f. ξω. Hnc
ἐλξίς, *eos*, ἡ, *tractio*. ὀλκή,
ἦς, ἡ, *idem*. ὀλκός, ♂, ὁ,
tractus. ἐλκέω, ἦσω & ἐλλύω,

- σω, traho. ἐλκυστικός, ἔ, ὄ, attractivus.
- Ἐλάβε, sumpsit Poët. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, capio, f. λήψομαι. p. λέληθα & Atticè εἴληθα. a. 2. ἔλαβον.
- Ἐλλάδος, gen. sing. ab Ἐλλάς quod vide.
- Ἐλάμψεσθαι Ion. & Poët. f. i. med. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, clarum ac illustrem fore ex ἐν & λάμπω, splendeo, clarus sum.
- Ἐλλάς, ἄδος, ἡ, Graecia. dat. Ἐλλάδι, acc. Ἐλλάδα.
- Ἐλάσαι Poët. pro ἐλάσαι, abegisse. aor. i. inf. verbi ἐλαύνω, agito, fut. ἐλάσω.
- Ἐλάσποντος, ω, ὄ Dor. pro Ἐλήσποντος, ε, ὄ, Hellepontus.
- Ἐλαχον Poët. pro ἔλαχον, sortitus sum. aor. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, sortior. aor. 2. sub. λάχω, ης, η. praët. med. λέλοισχα.
- ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ seu ἐλλέβορος, ε, ὄ, helleborus, veratrum παρα τὸ ελεῖν βορᾶ, quod capiat seu suffocet esu.
- Ἐλλεθνοῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἐλλεθάνος, ἔ, ὄ, vinculum, restis ab ἔλλω, stringo. Th. εἰλέω, coarcto.
- Ἐλείπω, εις, ει, idem quod simplex λείπω, relinquo. f. ψω. p. φα. aor. 2. ἐλίπων.
- Ἐλειψις, εως, ἡ, derelictio ab ἐλείπω. Th. λείπω, relinquo.
- Ἐλεγα, mala quasi ab ὀλίω, perdo.
- Ἐλεχος, ὄ, ἡ, vulgatus, qui est in omnium ore et sermone ab ἐν & λέχη, ης, ἡ, sermocinatio.
- ἘΛΛΗΝ, ηνος, ὄ, Hellen, filius Deucalionis à quo autore Ἐλλην, dicitur Graecus; pro eodem & ἐλλήνιος, ὄ. Unde ἐλληνικός, Graecanicus. ἐλληνίζω, Graecos sequor, seu imitor. Ἐλλάς, ἄδος, ἡ, Graecia.
- Ἐλληνίζω, cum Graecis facio, Graecos imitor, Graecè loquor. f. ἴσω. praët. ἡλλήνικα. perf. pass. ἡλλήνισμαι; unde est ἐλληνισμός, ἔ, ὄ, Graecismus. Th. Ἐλλην, Graecus.
- Ἐλληνικός, ἡ, ὄν, Graecus, a, um; item Graecanicus ab eodem them.
- Ἐλληνίς, ἴδος, ἡ, Graeca. Ἐλληνιῆς, ἔ, ὄ, Graecanicus. ἐλληνισί, adverb. Graecè. Th. Ἐλλην.
- Ἐλληνοδίκαι, ὦν, οἱ, praesides ac iudices certaminum Graecorum, qui et ἀγωνοδέται vocabantur.
- Ἐλληξα Poët. pro ἔληξα, aor. i. ind. act. à λήγω, cesso, f. ζω.
- Ἐλήσποντος, ε, ὄ, Hellepontus.
- Ἐλιπής, εος, ὄ, ἡ & ἐλιπός, το, cui deest aliquid, imperfectus ab ἐλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.
- Ἐλόγω, impuro cum Dat. ἐλόγοι, praët. imperat. f. ἐλλογήσω. a. i. ἐνελόγησα

- ab ἔλλογος, *rationis particeps*
 ex ἐν & λογος. *ratio* quod
 à λογίζομαι, *reputo*. Thema
 λέγω, *dico*.
- Ἐλλόγιμος, ♂, ὁ, idem quod
 λόγιμος, *celebris, nobilis*. Th.
 λέγω, *dico*.
- Ἐλλοπας, *mutos, acc. plur.*
 ab ἔλλοψ, οπος, *qui vocem*
edere nequit, ab ὄψ, ὄπος,
 ἦ, *vox & λέπω, linquo, f.*
 ψω p. φα. a. 2. ἔλιπον. p.
 m. λέλοιπα.
- Ἐλλοπιεύειν, *piscari, præf. inf.*
 ab ἔλλοπιεύω quod ab ἔλλοψ,
 οπος, ὁ, *qui vocem edere ne-*
quit, epitheton piscium ab
 ὄψ, ὄπος ἦ, *vox & λέπω,*
linquo.
- ἘΛΛΟΣ, ♂, ὁ, *hinnulus; ver-*
titur etiam, mutus q. ab
 ἔλλω, *contineo*.
- Ἐλλοψ, οπος, ὁ, *mutus, piscis*
acipenser ab ὄψ, ὄπος, ἦ,
vox & λέπω, linquo.
- Ἐλλω, *contineo* q. ab εἰλέω,
coarcto.
- ἘΛΜΙΝΣ, νθος, ἦ, *lumbricus,*
tinca ab εἰλᾶν, *quia se vol-*
vit repens.
- Ἐλμαδάμ, ὁ, *nomen viri*
ακλήιον, Hebr. Deus mensura-
bit eos.
- Ἐλογίδην, ης, η, a. i. ind.
 pass. verbi λογίζομαι, *quod*
vide.
- Ἐλόειν, *lanabam* Dor pro
 ἔλοειν verbi λέω, *lauo; vel*
 a verbo Poët. λοέω. imperf.
 ἔλοειν, ἔλῃν & Dor. ἔλόειν.
- Ἐλοιδόρει, 3. fing. imperf.
 act. verbi λοιδόρῃω, *convitiator,*
- maledico*. Thema λοιδόρος, ♂,
 ὁ, *convitiator*.
- Ἐλόμην, αῖο, αἶο, aor. 2. opt.
 med. verbi αἰρέω, *capio, fut.*
 ἦσω. p. ἤρηκα. a. 2. εἶλον.
- Ἐλομι, οῖς, εἶοι, a. 2. opt.
 act. ejusdem verbi.
- Ἐλοῖσα, ας, ᾶ Dor. pro ἔλῃ-
 σα, aor. 2. part. f. g. ver-
 bi αἰρέω, *capio, f. ἦσω. a.*
 2. εἶλον.
- Ἐλόμην Ion. pro εἰλόμην, a.
 2. med. ab eodem verbo.
- Ἐλον Ion. pro εἶλον, *cepi.*
 aor. 2. ind. act. ἔλον' pro
 ἔλοντε, dual. a. 2. part.
 ἔλοντα, acc. fing. ejusdem
 temporis & modi. ἔλοντο,
sumpserunt, 3. plur. a. 2.
 med. Ion. ab αἰρέω, *capio*.
- ἘΛΟΣ, eos, τό, *palus; inde*
ελώδης, eos, ὁ, ἦ, palustris.
 an ἔλος à πέλος, *niger, quia*
lutulenta paludis aqua.
- Ἐλῶ, *elige, aor. 2. imperat.*
 med. ab αἰρέω.
- Ἐλῶμεν, *lanabamus* per syn-
 cop. pro ἔλόμεν, ab ἔλειν,
 imperf. verbi λέω, *lauo, f.*
 σω.
- Ἐλῶνες, nom. plur. f. 2.
 part. verbi αἰρέω, *capio,*
 fut. 2. εἶω, εἶς, εἶ.
- Ἐλῶσ' pro ἔλῶσα, a. 2. part.
 f. g. εἶω, a. 2. imperat.
 med. ejusdem verbi.
- Ἐλοχεύδην, ης, η, a. i. ind.
 pass. verbi λοχεύω, *pario. f.*
 εὔσω. a. i. ἐλοχευσα, ας, ε,
reperi. Th. λοχῆς. ♂, ὁ, ἦ,
gravida, vid. in λ'χος, co-
nors.

Ε'λώωσι, Poët. pro ἐλῶσι vel ἐλαῶσι, 3. plur. præs. presentis pro futuro ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω utuntur.

Ε'λπεια, *sperans* pro ἐλπη, 2. sing. præf. ἐλπιδαι, præf. inf. ab ἐλπομαι, η, εται Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπίς, *spes*.

Ε'λπεο, *spera* Ion. pro ἐλπες, præf. imperat. vel 2. sing. imperf. Ion. pro ἤλπες verbi ἐλπομαι Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπίς, *idos*, ἦ, *spes*.

Ε'λπίζω, *spero*, imperf. ἤλπιζον. fut. 1. ἴσω. Att. ἐλπιδῶ. p. ἤλπικα. perf. part. ἤλπικως, ὄτος, ὄ, aor. 1. act. ἤλπισα. aor. 1. part. pass. ἐλπιθεῖς. Th. ἐλπίς.

Ε'λπίς, *idos*, ἦ, *spes*. dat. plur. ἐλπίσι. Hinc ἐλπίζω & ἐλπομαι, *spero*.

Ε'λπιθεῖς, a. 1. part. pass. ἐλπίσατα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω, *spero* quod vide. Th. ἐλπίς, *spes*.

Ε'λπιτέον, *sperandum*, nomen verbale ab ἐλπίζω, *spero*.

Ε'λπιῶ, *sperabo* pro ἐλπίσω, f. 1. Att. verbi ἐλπίζω, quod vide.

Ε'λπόμενος, *sperans*. præf. part. ab ἐλπομαι Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ε'λσαι, *immittere* per syncop. pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. sic & ἐλσαν pro ἐλάσαν, 3. plur. Ion. a. 1. ind. ἐλσας pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Ε'λυμα & ἐλυμα, *alos*, τὸ, *pars aratri in medio, temo, buris* ab ἐλω, *traho*. Th. εἰλέω, *verso*.

Ε'λύμας, α, ὄ, nomen magi Arab.

Ε'λυμνάλο, 3. sing. aor. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ἄλο verbi λυμαίνω, *vasto*. f. 2. m. λυμανῆμαι. Th. λύμη, ης, ἦ, *exitium*.

Ε'λυμος, *theca citharæ; tibiae genus è buxo, arcus* ab ἐλύω, *intego*. Est & ἐλυμος, *panicum*. Etymol. ab ἔλος.

Ε'λύπει, 3. sing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω, f. ἦσω. *dolor*. p. λελύπηκα. Thema λύπη, ης, ἦ, *dolor*.

Ε'λυσα, ας, ε, *solvi*, a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ἄλο, a. 1. med. verbi λύω, *solvo*, f. σω. præf. λέλυκα.

Ε'λυτρον, ε, τὸ, *involutrum alicujus rei, theca; alveus aquarum* ab εἰλέω, *involvero*. ἐλύτρού, *tegmine involvo*.

Ε'λυτρώσω, *liberasti*, 2. sing. a. 1. med. verbi λύτρωω, *libero* à λυτρον, ε, τὸ, *pretium redemptionis*. Th. λύω, *solvo*, f. σω. p. λέλυκα.

Ε'λφος, *butyrum Cypriis*.

Ε'λω, *cariam*, a. 2. sub. act. at ἐλῶ, f. 2. verbi αἰρέω, *cario*, f. ἦσω. p. ἤρηκα. a. 2. ἔλον.

Ε'λωί, *Syriacè; Hebr. ἡλί*, hoc est, *θεέ μου, Deus mi*.

- Ἐλῶμαι, *auferam*, a. 2. sub. med. verbi αἰρέω, *capio*. a. 2. εἶλον.
- Ἐλῶν, *capiens*, a. 2. part. act. ejusdem verbi.
- ἘΛΩΡ, *ωρος*, τὸ, *captura*. plur. ἔλωρα. ἐλώριον, ἄ, τὸ, idem quasi ab ἔλω, *capio* inusit. pro αἰρέω.
- Ἐμ̄ pro ἐμέ, acc. singul. ab ἐγώ, *ego*.
- Ἐμβετε, 2. plur. a. 2. ind. vide ἐμαθον.
- Ἐμάθον, *es, ε*, *didici*, a. 2. verbi μαθάνω, f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. part. μαθών.
- Ἐμάθουσιν, *didicerunt*, 3. plur. aor. 2. Dæot. pro ἐμάθον, quod vide.
- Ἐμαίμασσε, *desideravit*, 3. sing. a. 1. act. Poët. gem. σσ verbi μαίμαω. Th. μάω, *vehementer cupio*.
- Ἐμακάρισεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum praedico*, f. ἴσω. p. μεμακάρικα. Th. μακάρι, *ωρος*, ὁ, ἦ, *beatus*.
- Ἐμαλάχθην, *emollitus sum*, a. 1. pass. verbi μαλάσσω feu τλω, *mollio*, f. ζω. p. μεμάλαχα.
- Ἐμαλοφόρει Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. act. verbi μηλοφορέω. *romia fero* ex μήλον, ἄ, τὸ, *romum* & φέρω, *fero*.
- Ἐμανην, *insanivi*, a. 2. ind. pass. verbi μαινόμεαι, *insanio*, f. μανῆμαι.
- Ἐμάζαλο, *exterfit*, 3. sing. a. 1. med. verbi μάσσω vel τλω, *abstergo*, f. ζω. a. 1. ἔμοζα. perf. pass. μεμάσμαι.
- Ἐμάρανε, *tabefecit*, 3. sing. a. 1. act. à μαραίνω, vide ἐμαράνθη.
- Ἐμαράνθη, *extincta est*, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcescere facio*, f. μαρανῶ. perf. μεμαράνκα. perf. pass. μεμαράνμαι.
- Ἐμαργήναντο, 3. plur. a. 1. med. verbi μαργαίνω, *insanio*. Th. μάργος, ἄ, ὁ, *insanus*.
- Ἐμαρνάδην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, *pugno*.
- Ἐμῶς, acc. plur. f. g. ab ἐμός, ἦ, ὄν, *meus*, a, um. Th. ἐγώ, *ego*.
- Ἐμαυτῶ, *mei ipsius*. dat. ἐμαυτῶ, *carēt nom. sing. dual. nec non plur.* Quoties vero pluraliter effertur, id fit divise: ἡμεῖς αὐτοί, *nos ipsi*. ὑμεῖς αὐτοί, *vos ipsi*. Sic ἐγώ αὐτός, *ego ipse*. σὺ αὐτός, *tu ipse*. ἀπ' ἐμαυτῶ, *sponte meā*.
- Ἐμαχεσάμην, ὦ, ατο, a. 1. med. à μάχομαι, *pugno*. 3. plur. imperf. ἐμάχοντο, f. μαχήσομαι & ἔσομαι. perf. μεμάχημαι. a. 1. pass. ἐμαχίθην.
- Ἐμβα pro ἐμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνα, *progredior*. a. 2. ἐνέβην ex ἐν & βαίνω, *ec*, f. βήσομαι.
- Ἐμβαδόν, *adv. terrestri itinere* ab ἐμβαίνα, *progredior* quod vide.

Ἐμβαίνων, imperf. Ion. pro
ἐμβαίνων verbi ἐμβαίω,
ingredior.

Ἐμβαίω, ingredior. fut. ἐμβή-
σομαι. p. ἐμβέθηκα. a. 2.
ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβάς,
άντος, ὁ. Th. βαίω, eo.

Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act.
vide ἐμβαλλε.

Ἐμβαλλε, conjicit, 3. fing.
imperf. pro ἐνέβαλλε, irru-
bat verbi ἐμβάλλω, f. βα-
λλῶ. p. ἐμβέθηκα. a. 2.
ἐνέβαλον. præf imperat. pass
Ion. ἐμβάλλεο. p. m. ἐμδέ-
λα. Th. βάλλω, jacio,

Ἐμβάλει, conjiceret, 3. fing.
a. 2. opt. act. ἐμβάλεισα,
a. 2. part. f. g. vide
ἐμβαλλε.

Ἐμβαπῖω, intingo. f. ἐμβάψω.
p. ἐμβέβαφα. a. 1. ἐνέβαψα.
aor. 1. part. act. ἐμβάψας,
άντος, ὁ ex ἐν & βάπῖω,
tingo.

Ἐμβάς, άντος, ὁ, a. 2. part.
act. ab ἐμβαίω, ingredior
quod vide.

Ἐμβασιλευον, es, e, imperf.
Ion. pro ἐνεβασίλευον verbi
ἐμβασιλεύω, regno, f. εὐσω.
p. ἐμβεβασίλευκα. a. 1.
ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεύς,
rex.

Ἐμβασίχυτρος, s, ὁ, nomen
propr. muris ab ἐμβαίω,
ingredior. Thema βαίω, eo
& χύτρος, s, ὁ, olla.

Ἐμβατευω, fastuose incedo, in-
pado, ingero me. f. εὐσῶ. p.
ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευ-
σα ab ἐν & βαίω, eo.

Ἐμβάφιον, τὸ, acetabulum, vas
quod lucernae usum praestat.

Ἐμβάψας, άντος, ὁ, a. 1.
part. act. ab ἐμβάπῖω, in-
tingo quod vide.

Ἐμβέβασαν per syncop. Poët.
pro ἐνεβέβηκισσαν, 3. plur.
plusq. perf. act. ἐνεβέβηκισεν
ab ἐμβαίω, ingredior Th.
βαίω, gratior, eo. f. βησο-
μαι. p. βέθηκα Ion. βέβαια,
& in 3. plur. plusq. perf.
act. Ion. ἐβεβάεσαν per
sync. βέβασαν, ingressi erant.

Ἐμβεβαῶς, ἐμβεβαυῖα, insists,
perf. part. per crasin pro
ἐμβεβηκῶς verbi ἐμβαίω,
quod vide.

Ἐμβή Ion. pro ἐμβῆ, 3. fing.
aor. 2. sub. ab ἐμβαίω, in-
gredior ex ἐν & βαίω, eo,
f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2.
sub. βῶ, βῆς, βῆ & Ion.
βέω, βέης βῆ & Poët. βέω,
βέης, &c.

Ἐμβῆ Ion. & Poët. pro ἐνέβῃ
3. fing. a. 2. ind. act.
verbi ἐμβαίω, ingredior
quod vide.

Ἐμβῆη Poët. pro ἐμβαίῃ, 3.
fing. a. 2. opt. act. ut
σηῆ pro σαιῆ, ab ἐμβαίω
quod vide.

Ἐμβῆθι, inscende, a. 2. impe-
rat. ἐμβῆσαι, a. 2. inf. ver-
bi ἐβαίω.

Ἐμβῆσαι, a. 2. inf. vide
ἐμβῆθι.

Ἐμβεβάζω, facio ut inscendat.
f. άσω. a. 1. ἐνεβέβασα ex
ἐν & βεβάζω, admitto

- animalia ad coitum, in eo. Th. βαίνω, eo.*
- Ἐμβλέπω, *intueor cum Dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω. aor. 1. ἐνέβλεψα, as, ε ab ἐν & βλέπω, video, f. ψω.*
- Ἐμβολαί, *nom. plur. ab ἐμβολή, ἥς, ἡ, ruina, irruptio; fluminis ostium ab ἐμβάλλω, immitto. Th. βάλλω, jacio.*
- Ἐμβόλιμος μῆν, *mensis intercalaris.*
- Ἐμβολον, *ε, τὸ, promontorium, quod linguulae insar prominet.*
- Ἐμβολος, *ὁ, navis rostrum.*
- Ἐμβραμαι, *fato destinatus sum pro εἰμαρμαι Laconicè, adjecto β euphoniae gratia & sublato ι, perf. ind. pass. unde ἐμβραμένη pro εἰμαρμένη, fatum verbi μείρω, divido, sortior, p. m. ἔμμορα pro μέμορα.*
- Ἐμβριμάομαι, *ᾠμαι, fremo, graviter interminor cum Dat. imperf. ἐνεβριμάομην, ᾠμην. f. ἵσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο ab ἐν & βρέω, fremo.*
- Ἐμβρῖνον μικρὸν ἢ ἀπόρφυρον ἰμάτιον Ἰθηρικόν q. ab ἐν & βορά, ut in eo cibus capi possit.
- Ἐμβρυον, *ε, τὸ (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον,) infans utero conciusus. Thema βρύω, scateo, pullulo.*
- Ἐμεγαλίωνα, *as, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, quod vide.*
- Ἐμέγηρα, *invidi, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, invideo, f. αρω.*
- Ἐμέθα, *1. plur. aor. 2. m. ἔμην, ἔσο verbi ἵημι, mitto, fut. ἦσω. perf. εἶκα. a. 1. ἦκα. a. 2. ἦν.*
- Ἐμέθεν Att. pro ἐμέθεν, Ion. pro ἐμέθεν, *gen. fing. ab ἐγώ, ego.*
- Ἐμεθίδην, *ης, η, a. 1. pass. à μεθίω.*
- Ἐμεθίδησαν, *3. plur. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, inebrio. Th. μέθυ, vinum.*
- Ἐμείνα, *as, ε, mansi, aor. 1. act. verbi μένω, maneo, f. μενώ. p. μεμένηκα, a. 1. inf. μένωα.*
- Ἐμέλε, *curae erat, imperf. impersonalis verbi μέλει. fut. μελήσει. praet. μεμέληκε.*
- Ἐμέλησε, *curae fuit, aor. 1. ind. verbi μέλει, curae est impersonal.*
- Ἐμέλλε, *imperf. verbi μέλλω, futurus sum.*
- Ἐμεμεκῶς, *perf. part. act. ab ἐμέω, vomo, f. ἐμέσω & ἦσω. praet. ἦμεκα & per Att. reduplicationem, ἐμέμεκα. a. 1. ἦμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, ἄτω. a. 1. inf. act. ἐμέσαα.*
- Ἐμεμίμην, *ξο, κλο, plusq. perf. verbi μίγνυμι, misceo, f. μίξω. praet. μέμιχα. a. 1. ἐμίξα.*
- Ἐμέμφελο, *3. fing. imperf. verbi μέμφομαι, incuso, f. ψομαι.*
- Ἐμὲν, *sumus Poët. pro ἔσμεν,*

1. plur. præf. ab ἐμὶ, *sum*.
 Ἔμεν, *esse* Ion. pro εἶναι.
 Ἔμεν & ἔμεναι Dor. pro εἶναι,
 aor. 2. inf. verbi ἵημι, *mit-*
to; potest & ἔμεν esse 1.
 plur. a. 2. act. ἦν, ἧς in
 plur. ἦμεν & ἔμεν.
 Ἐμενοῖα, 3. fing. imperf.
 verbi μενοιάω, *curo*. Thema
 μένος, εὐς, τὸ, *animus*.
 Ἐμένον, imperf. act. verbi
 μένω, *maneo*, f. μενῶ. a. 1.
 εἰμένα.
 Ἐμενος, a. 2. part. med. ver-
 bi ἵημι, *mitto*, f. ἦσω. a. 2.
 ἦν. a. 2. med. ἔμην.
 Ἐμέσας, aor. 1. part. act.
 verbi ἐμέω, *vomo*, f. ἔσω.
 perf. ἤμεκα. a. 1. ἤμεσα.
 Ἐμετείδη, *dimissus fuit* Ion.
 pro μεθείδη, a. 1. pass. à
 μεδίεμαι.
 Ἐμεῦ, *mei*, gen. Dor & Aeol.
 pro ἐμῆ ab ἐγῶ, *ego*.
 ΕΜΕΩ, *vomo*, f. ἔσω & ἦσω.
 p. ἤμεκα & Att. reduplic.
 ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1.
 imperat. act. ἔμεσον, ἄτω.
 a. 1. inf. ἐμέσαι.
 Ἐμεῶτῃ Ion. pro ἐμᾶτῃ,
mei ipsius; sic in acc.
 ἐμεῶτόν.
 Ἐμὴν, acc. fing. f. g. ab
 ἐμός, ἦ, ὄν, *meus, a, um*.
 Th. ἐγῶ, *ego*.
 Ἐμην, *misi*, aor. 2. med.
 verbi ἵημι, *mitto*. a. 2. act.
 ἦν.
 Ἐμηναι, a. 1. ind. act. ἐμηνά-
 μην, a. 1. med. verbi μαι-
 νομαι, *insanio*, fut. 2. med.
 μανῆμαι. p. m. μέμνηαι.

Ἐμῆνυθεν Boeot. pro ἐμηνύθη-
 σαν, 3. plur. a. 1. ind.
 pass. verbi μνύω, *indico*, f.
 ὕσω, perf. μεμῆνυκα. a. 1.
 ἐμῆνυσα. a. 1. sub. μνύσω,
 ἦς, ἦ. a. 1. ind. pass. ἐμη-
 νύθην, ἦς, ἦ. a. 1. part.
 pass. μνυθεῖς, εἶσα, ἐν.
 Ἐμῆνυσεν, 3. fing. a. 1. act.
 vide ἐμῆνυθεν.
 Ἐμῆσάλο, *excogitavit, paravit*,
 3. fing. aor. 1. med. verbi
 μῆδομαι, *delibero, cogito*, f.
 ἦσομαι. Th. μῆδος, εὐς, τὸ,
cura.
 Ἐμηχανέαλο Ion. pro ἐμηχα-
 νῶνλο, *moliebantur*, 3. plur.
 imperf. verbi μηχανάομαι,
 ᾧμαι. Th. μηχανή, ἦς, ἦ,
machina.
 Ἐμίαναι, *as*, ε aor. 1. ind.
 act. verbi μιάνω, *polluo*
 quod vide.
 Ἐμίον, *miscui*, a. 2. ind.
 act. ἐμίγην, aor. 2. pass.
 verbi μίγνυμι, *misceo*, f.
 μίξω. p. μέμυχα.
 Ἐμίγηαι, *maculavi*, a. 1. ind.
 act. verbi μιάνω, f. ανῶ,
inquino, faedo.
 Ἐμικλο Ion. pro ἐμέμικλο, 3.
 fingul. plusq. perf. pass.
 verbi μίγνυμι, *misceo*, f. ξω.
 p. χα.
 Ἐμιμῆσω, 2. fing. a. 1. med.
 verbi μιμέομαι, *imitor*, f.
 ἦσομαι.
 Ἐμιμνε, *expectabat*, 3. fing.
 imperf. verbi μέμνω, *maneo*.
 Th. μένω, f. νῶ, *maneo*. a.
 1. ἐμεναι.

- Ἐμὴν, *mihī Dor.* pro ἔμοι, dat. fing. ab ἐγώ, *ego*.
- Ἐμίξε, a. i. ind. act. verbi μίγνυμι, *miscuo*, f. μίξω. a. 2. ἔμισον.
- Ἐμίστετο, imperf. pass. verbi μίστομαι, idem quod μίγνυμαι, *miscor*, f. i. pass. μίχθησμαι. perf. μέμιγμα. aor. 1. pass. ἐμίχθην. aor. 2. ἐμίγην.
- Ἐμίσησαν, *oderunt*, 3. plur. a. i. act. verbi μίσκω, *odi*, f. ἤσω. Th. μίσος, *eos, τὸ, odium*.
- Ἐμιδώσαλο, 3. fing. a. i. med. verbi μιδέω, *mercede loco*. Th. μιδός, ἔ, ὄ, *merces*.
- Ἐμίχθεν Bæot. seu Aeol. syncop. pro ἐμίχθησαν, 3. plur. a. i. pass. verbi μίγνυμι, *miscuo*, f. ζώ.
- Ἐμίχθην, aor. 1. ind. pass. ejusdem verbi.
- Ἐμμαι Aeolic. pro ἔμαι, *alios, τὸ, vestis* ab ἔω, *induo*.
- Ἐμμαθε Poët. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μαθήσμαι, *discō*, f. μαθήσομαι. a. 1. ἔμαθον.
- Ἐμμαίνομαι, *adversus aliquem insanio*, f. ἔμμανθεμαι. Th. μαίνομαι, *insanio*.
- Ἐμμανεήλ, ὄ, nomen Servatoris ἀκλίλον, θεῶν θεῶπος, Hebr. nobiscum Deus.
- Ἐμμαῆς, ἦ, nomen castelli ἀκλίλον, Hebr. propugnaculum.
- Ἐμμαπέως, adv. dicto citius, q. ἄμα τῷ ἔπει ab ἔπος, *eos, τὸ, verbum*. Th. ἔπω, *dico*.
- Ἐμμαστῆω expon. ἔμμαστῆαν,

- ergo ab ἐμμάσσω, q. *intus tango*. Th. μάσσω, *abstergo*.
- Ἐμμέναι, a. i. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo* quod vide.
- Ἐμμελητέον, *adject. verbale* ab ἐμμελέσιώ, *medior* quod à μελέσιώ, *curam gero*. Th. μέλει, *curae est*.
- Ἐμμελῶς, apte *adverb.* ab ἐμμελής, *aptus, concinnus* ab ἐν & μέλος, *eos, τὸ, carmen*.
- Ἐμμεμαυῖα, *præt. act. part.* Ionic. f. g. verbi μῖω, *cupio*, f. μῖσω. p. μέμηκα. perf. part. μεμηκας, *υῖα, ὅς & per crasin μεμαῶς, αῦτα, ὅς*.
- Ἐμμεμαῶς, *incitatus*, gen. αῶτος & per ectasin Poët. μεμαῶτος. acc. fing. ἐμμεμαῶτα, *præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαυῖα*.
- Ἐμμέμνηα, *præt. med. verbi ἐμμαινομαι, insanio* ab ἐν & μαίνομαι, idem, f. μανθεμαι.
- Ἐμμεν, ἐμμεναι & ἔμμεναι Poët. Aeol. & Dor. pro εἶναι, *esse* ab εἶμι, *sum*.
- Ἐμμενέως, *adv. fortiter* à μένος, *eos, τὸ, robur*.
- Ἐμμένω, *eis, ei, permaneo, persevero*. *præt. inf. ἐμμένειν*. f. ἐμμενῶ. perf. ἐμμεμένηκα. a. i. ἐνέμεινα ex ἐν & μένω, *maneo*.
- Ἐμμέτρος, ε, ὄ, ἦ, *servans modum* ab ἐν & μέτρον, ε, *τὸ, mensura*.
- Ἐμμήνος, ε, ὄ, ἦ pro ἐμμήνιος, *menstruus, a, um*. Ex ἐν & μῆν, *μήνος, ὄ, mensis*,

- Ἐμμί, *sum* Dor. & Aeol. pro ἐμί.
- Ἐμμός, ὁ, nomen viri ἀκλιτον, Hebr. *lutulentus*.
- Ἐμμορα, *as, ε,* sortitus sum per metathes. literar. pro μέμορα, praet. med. verbi μείρω, *divido, sortior*.
- Ἐμμύλων, *ωνος, ὁ, mola*. Num. 11, 81. ἐν τῷ ἐμμύλωνι; sed rectius, ἐν τῷ μύλω. Th. μύλη, *ης, ἡ, mola*.
- Ἐμνάσαλο Dor. pro ἐμνήσαλο, 3. sing. a. 1. med. vide in ἐμνησα.
- Ἐμνημυκα pro ἡμυκα, perf. Att. per redup. & pleonasm. τῆν ab ἡμύω, *inclino, cado*.
- Ἐμνησα, *memini, a. 1. ind. act. verbi μιμησκω, in memoriam revoco, fui. μνήσω.* praet. μέμνηκα. praet. pass. μ᾽μνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην. Th. μνάομαι.
- Ἐμνήσθην, *ης, η, memini, a. 1. ind. pass. à μνάομαι, recorder, vide ἐμνησα.*
- Ἐμνώοντο pro ἐμνῶντο, *memores erant, Poet. 3. plur. imperf. verbi μνάομαι.*
- Ἐμόγησα, *as, ε, laboravi, defessus fui, a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ἦσω, tolero, laboro.* Th. μόγος, *ς, ὁ, labor.*
- Ἐμοιγε, *michi, dat. sing. ab ἐγώ, ego, γε adjectio Att.*
- Ἐμολε, *venit, a. 2. act. verbi μολέω sive μόλω, advenio.*
- Ἐμόλυνα, *as, ε, a. 1. ind. verbi μολύνα, inquinō.*
- Ἐμός, ἡ, ὄν, *meus, a, ut ab ἐμῶ, μοι, gen. ἐγώ, ego.*
- Ἐμοχθεῖ, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθῆμεν, 1. plur. à μοχθέω, *laboro, f. ἦσω. p. μεμοχθηκας.* Th. μοχθος, *ς, ὁ, labor, aerumna.*
- Ἐμπα, *tamen, idem quod ἐμπας.*
- Ἐμπαγέντων, gen. plur. a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo ex ἐν & πήγνυω seu πήγνυμι, compingo, f. πήξω. p. πέπηχα. a. 1. ἐπήξα. a. 2. ἐπαίον. a. 2. pass. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.*
- Ἐμπαζεαί Ion. pro ἐμπαζή, 2. sing. sub. verbi ἐμπαζομαι, *curo.*
- ἘΜΠΑΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo, f. άσομαι; hinc ἐμπαζ, ακος, ὁ, curator,*
- Ἐμπαθῆς, gen. sing. ab ἐμπαθῆς, *εος, ῆς. ὁ, ἡ, affectibus deditus ex ἐν & πάθος, eos, το, morbus, affectus.* Th. πάχω, *παθior. a. 2. ἐπαθον. p. m. πεπονθα.*
- Ἐμπαίσιος, ῆ, ὁ, *ludibrium ab ἐμπαίζω, quod vide.*
- Ἐμπαίζω, *illudo cum dat. imperf. ἐνέπαιζον, f. ἐμπαίζω. p. ἐμπέπαιχα. a. 1. part. ἐμπαίζας, αἴλος, ὁ. perf. pass. ἐμπέπαισμα. a. 1. pass. ἐνεπαίχθην, f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, ludo, f. σω & ξω.*
- Ἐμπαίκτης, *ς, ὁ, irrifor ab ἐμπαίζω, illudo quod vide.*
- Ἐμπαίζομεν, 1. plur. f. 1.

act. verbi ἐμπαίζω, illudo
quod vide.

Ἐμπαλιν, retro adverb. Th.
πάλιν, rursus.

Ἐμπαλάσσειν Ionic. pro ἐμ-
πλέκειν, involvere, illaqueare.
Alii per simplex λ scri-
bunt, vide in παλάσσω,
inquinio.

ἘΜΠΙΑΣ & Ion. ἐμπης &
Att. ἐμπα, tamen, omnino,
prorsus q. ab ἐν & πᾶς,
omnis.

Ἐμπᾶσσω, inspergo, intexo.
Thema πᾶσσω vel πᾶτλω,
conspargo, variego.

Ἐμπεδα, nom. pl. n. g. ab
ἐμπεδον, firmum, tutum, &
constanter ab ἐν & πέδον, 8,
τὸ, solum.

Ἐμπεδάω, ὦ vel ἐμπεδέω Ion.
compedibus constringo, ex ἐν
& πεδάω. Th. πέδη, ης, ἡ,
pedica.

Ἐμπεδορκέειν, εἶν, foedus fer-
vare ab ἐμπεδος, firmus
quod ex ἐν & πέδον, 8, τὸ,
solum & ὄρκος, 8, ὄ, jus-
jurandum.

Ἐμπεδος, 8, ὄ, ἡ, stabilis, fir-
mus ab eodem them.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, pru-
dentia ab ἐμπειρος, peritus.
Th. πείρα, ας, ἡ, conatus,
inceptum.

Ἐμπέλα, præf. imperat. ver-
bi ἐμπελάω, idem quod πε-
λάζω, arripinquo. Th. πέ-
λας, adverb. prope.

Ἐμπέλαδον, juxta adverb.
Thema πέλας, prope.

Ἐμπελάσχιτες, inter se com-
mittentes, a. i. part. plur.
num. ab ἐμπελάζω, arrip-
rinquo. Thema πέλας, prope
adverb.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part.
pass. verbi ἐμπείρω, infigo,
f. ρῶ. perf. ἐμπεπαρῖα ab
ἐν & πείρω, transfigo.

Ἐμπεπισευμένος τὴν Φυλακὴν,
custodia ejus fidei commissa,
perf. part. pass. ex ἐν &
πισεύω, credo. Thema πείθω,
persuadeo.

Ἐμπεπρασμένος, perf. part.
pass. ab ἐμπιπράσκω, vendo.
Th. πιπράσκω, vendo, f. πρᾶ-
σω. perf. pass. πέπραμα.
Th. περάω, idem.

Ἐμπερόναμα, ἄλος, τὸ, vestis
fibulis adstricta Dor. pro
ἐμπερόνημα, quod a perf.
pass. verbi περονάω. Th.
περόνη, ἡ, fibula.

Ἐμπεσε, incidit pro ἐνέπε-
σε, 3. sing. a. 2. ind. act.
ἐμπέση, 3. sing. a. 2. sub.
& in 3. plur. ἐμπέσωσι.

ἐμπεσῆν, a. 2. inf. verbi
ἐμπίπλω, incido ab ἐν &
πίπλω, iado, f. m. πεσῆμαι.
p. πέπλωκα. a. 2. ἔπεσον. a.
2. part. πεσών.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub.
vide ἐμπεσε.

Ἐμπεϋῶ, implexa, perf. part.
f. g. à φύω, perf. πέφυκα
& sublato κ πέφυα. perf.
part. πεφυώς, πεφυῶα &
per syncop. πεϋῶα.

Ἐμπεϋῆ, innata est, 3. sing.
a. 2. ind. pass. cum præf.

augmento pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, innascor. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ης, η pro πεφύω, per syncop. ut πεφύως pro πεφουώς, sed tunc i sub- scribi deberet. Th. φύω, nas. or, f. φύτω. p. πέφουκα. a. 2. εφύω.

Ἐμπεφυῖα, implexa, perf. part. f. g. ab ἐμφύω, f. ύω. p. ἐπέφουκα & per syncop. ἐπέφουα. perf. part. πεφύως, πεφυῖα. Th. φύω, nascor.

Ἐμπης Ion. pro ἔμπας, ta- men quod vide.

Ἐπιμπλάω seu ἐπιμπλημι, item ἐπιπλάω, impleo ex ἐν & πίμπλημι, quod cum πλήθω ejusdem est origi- nis & significationis, f. ἐμπλήσω. p. ἐπέπληκα. Th. πλέω, ε, ό, plenus.

Ἐπιπλανταί, 3. plur. præf. ind. ἐπιπλανθαί, præf. inf. verbi ἐπιπλάμαι, vide ἐπι- πιπλάω, impleo.

Ἐπίπλη, impleto Att. pro ἐπίπληθι seu ἐπίπληθι, præf. imperat. verbi ἐπι- πλημι ab eodem them.

Ἐπιπρασινόμενος, ε, ό, præf. part. ab ἐν & πιπράσκω, vendo. perf. pass. πέπραμαι. aor. 1. ἐπράθην. Th. πέραιω, vendo.

Ἐπίπλω, incido. f. ἐπλώσω. p. ἐπέπλωκα. aor. 1. ἐπέπε- σα. a. 2. ἐπέπεσον. f. med. ἐμπεσῆμαι ab ἐν & πίπλω, cado, p. πέπλωκα.

Ἐμπίσ, ἴδος, ἡ, culicis ge- nus q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπλακεῖς, ἐνλος, ό, implicatus, aor. 2. part. pass. ab ἐμπλέ- κω, implico quod vide.

Ἐμπλείη, ης, ἡ, plena Ion. ab ἐμπλειος, quod ab ἐμπλε- ος, idem quod simplex thema πλέος, plenus.

Ἐμπλείμην, aor. 2. opt. med. verbi ἐπιπλημι seu ἐπιμί- πλημι, impleo, ut θείμην ex τίθημι. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπλέκω, implico, irretio. f. ἐμπλέξω. p. ἐπέπλεχα. aor. 1. ἐπέπλεξα. a. 2. ἐπέπλεον perf. pass. ἐμπλέκομαι cum Dat. perf. pass. ἐπέπλεσ- μαι. a. 2. pass. ἐνεπλάκην. a. 2. part. pass. ἐμπλακεῖς, ἐνλος, ό. p. m. ἐπέπλεκα, unde ἐμπλοκή, nodus ab ἐν & πλέκω,necto.

Ἐμπλεος, idem quod πλέος, plenus.

Ἐμπλήθω, impleo. f. ἐμπλήσω. p. ἐπέπληκα. a. 1. ἐπέπλη- σα. perf. pass. ἐπέπλησμαι, impletus fui. a. 1. pass. ἐνέπληθην. a. 1. sub. pass. ἐμπληθῶ ab ἐν & πλήθω. Th. πλέος ε, ό, plenus.

Ἐμπλήμενος per sync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐπιπλημι, impleo. Sunt qui velint esse præf. part. verbi πλήμι à πλήθω; sed apud Suid. scribitur ἐμπλη- μένος, qui præteritum esse innuit augmento carens. Th. πλέος, plenus.

- Ἐμπλην, *prope* adverb. ab ἔμπλάω vel ἔμπλάζω, per sync. pro ἔμπελάζω, *approprinquo*. Th. πέλας, *prope*.
- Ἐμπλήσατο Ionic. pro ἐν-επλήσατο, 3. sing. a. i. med. verbi ἐμπίμπλημι feu ἐμπλήθω, f. ἐμπλήσω. Thema πλέος, 8, ὁ, *plenus*.
- Ἐμπληθεῖς. ἐνθός, ὁ, aor. i. part. pass. ἐμπληθῆναι, a. i. inf. ab ἐμπλήθω, f. σω. *implico*. Th. πλέος.
- Ἐμπλοκή, ἦς, ἡ, *nodus, implicatio* ab ἐμπλέκω, *implico*. Th. πλέκω, *necto*.
- Ἐμπνεύσας, ἀνθός, ὁ, a. i. part. act. ab ἐμπνέω, *quod vide*.
- Ἐμπνέω. *inspiro, spiro* cum Genit. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. i. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *spiro*.
- Ἐμπνοος & ἔμπνης, *spirans, vivus*. acc. ἔμπνην ab ἐμπνέω, *inspiro*. Th. πνέω.
- Ἐμπνύθη, *respiravit* pro ἐν-επνύθη, 3. sing. a. i. pass. à πνύμαι, *sapio*. perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, *sapiens*. Th. πνέω, *spiro*, f. πνεύσω.
- Ἐμπόδιον, 8, τό, *impedimentum* ex ἐν & πῆς, *pes*.
- Ἐμποδοσατέω, *impedio*. f. ἦσω. p. ἐμποδοσάτηκα ex ἐμποδῶν, *ante pedes, quod ab ἐν & πῆς & ἴσμαι, sto*.
- Ἐμποδῶν, *ante pedes*. ὁ ἐμποδῶν, *obvius* ab ἐν & πῆς, *ποδός, ὁ, pes*.
- Ἐμποθεν, *coram* Dor. ex ἔμπροθεν, *in conspectu* ab ἐν & πρό, *ante*. Alii pro πρὸθεν.
- Ἐμποίησαν, *fecerunt* pro ἐν-εποίησαν, 3. plur. aor. i. Ion. verbi ἐ-ποίηω. Th. ποιέω, *facio*, f. ἦσω.
- Ἐμπολλάω & ἔω, *vendo, comparo*, vide ἐμπολλάωτο.
- Ἐμπολέμικος, ὁ pro ἐμπόλεμος & πολεμικός, *bellius, ad bellum pertinens*. Th. πόλεμος, *bellum*.
- Ἐμπολόωντο, *sibi comparabant* pro ἐνεπολόωντο, Ion. 3. plur. imperf. pass. verbi ἐμπολλάω, *idem cum ἐμπολέω feu ἐμπωλέω*. Th. πωλέω, *vendo*.
- Ἐμπορεύομαι, *nundinor, mercor*. f. εὔσομαι. aor. i. med. ἐνεπορευσάμην, ω, ἄλο *quod ab ἐμπορος, 8, ὁ, vector, mercator* ab ἐν & πέρω, *transitus*. Th. πείρω, *transseo*, p. m. πέπορα.
- Ἐμπορευέθωσαν, 3. plur. imperat. praef. pass. verbi ἐμπορεύομαι, *mercor* *quod vide*.
- Ἐμπορία, ἄς, ἡ, *mercatura*. acc. sing. Ion. ἐμπορίην ab iisdem them.
- Ἐμπορίον, 8, τό, *forum nundinarium, mercatus* à πείρω.
- Ἐμπορος, 8, ὁ, ἡ, *mercator* q. ἐν πόρῳ ὢν, *qui est in via; inde ἐμπορικὸς, 8, mercatorius* ab eodem them.
- ἘΜΠΟΥΣΑ, ἦς, ἡ, *spectrum, phantasma, Empufa*.
- Ἐμπρήθω, *incendo*. f. ἦσω.

- præf. ἐμπέτηκα. a. 1. ἐν-
έτησα. Th. πρήθω, uro.
- Ἐμπρήταις, 2. sing. f. 1. act.
ἐμπρήσαν, f. 1. inf. verbi
ἐμπρήθω.
- Ἐμπρηθεὶς, incensus, a. 1.
part. pass. verbi ἐμπρήθω,
f. ἦσω. perf. pass. πέτησα-
μαι. a. 1. ἐνεπρήθην ab ἐν
& πρήθω, uro.
- Ἐμπρησις, ios, ἡ Ion. pro
ἐμπρησις, incensio. Th.
πρήθω uro.
- Ἐμπριθεὶς, sectus, a. 1. part.
pass. ab ἐμπρέω, serra incido.
a. 1. pass. ἐνεπρίθην ab ἐν
& πρίω, serra seco.
- Ἐμπρὲθεν, coram, ante. πρό-
θεν, idem cum genit. Th.
πρὸ, u te, corum.
- Ἐμπρόδιος, ε, ὁ, anterior ab
ἐμπροθεν, quod vide.
- Ἐμπρύω. inspuo. f. ἐμπρύω.
p. ἐμπρέπηκα. a. 1. ἐνέπυσα
cum dat. vel seq. εἰς. perf.
pass. ἐμπρέπυσμαι. a. 1.
pass. ἐνεπύθην. f. 1. pass.
ἐμπύθησμαι ab ἐν πρύω,
sp. o.
- Ἐμυθολόγησα, as, ε, aor. 1.
incl. act. verbi μυθολογέω,
fabulus narro f. ἦσω ex μῦ-
θος, ε, ὁ, fabula & λέγω,
dico.
- Ἐμυκόν, mugiví, a. 2. act.
verbi μυκάω, mugio, f. ἦσω.
- Ἐμφαίνεσι, 3. plur. præf.
ind. verbi ἐμφαίνω, reprae-
sento, illustro ex ἐν & φαί-
νω, ostendo, f. φανῶ. a. 1.
ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέ-
φαίκα. p. m. πέφανα.
- Ἐμφανής, εος, ὁ, ἡ, conspicuus,
manifestus; hinc ἐμφανέως,
Ion. pro ἐμφανῶς, aperte
ab ἐμφαίνω, quod vide in
ἐμφαίνεσι.
- Ἐμφανίζω, indico, ante oculos
pono, f. ἴσω. a. 1. ἐνεφάνι-
σα. a. 1. imperat. ἐμφάνι-
σον, ἀτά. ἐμφανίσαιε, 2. plur.
Sic ἐνεφάνισθην, a. 1. ind.
pass. ἐμφανισθῆναι, a. 1. inf.
ab ἐν & φαίνω, ostendo.
- Ἐμφερέης, εος, ὁ, ἡ, similis,
quod refert aliquid ab ἐμ-
φέρομαι, quod ex ἐν & φέρω,
fero.
- Ἐμφέος, ε, ὁ, ἡ, perterritus,
metu percussus ab ἐν & φόβος,
ε, ὁ, metus quod à φέβομαι,
timeo, p. m. πέφεοβα.
- Ἐμφορέειν, repleri, saturari,
vide in ἐνεφορέειν.
- Ἐμφρων, onos, ὁ, ἡ, memor,
sapiens ab ἐν & φρήν, ενὸς,
ἡ, mens.
- Ἐμφύλος, ε, & ἐμφύλιος, ε,
ὁ, ἡ, intestinus ex ἐν & φυ-
λή, ἡς, ἡ, tribus.
- Ἐμφύς, ὕσα, ὕν, inhaerens ab
ἐμφυμι, innascor, vide in
φύς.
- Ἐμφύλιος, ε, ὁ, ἡ, innatus, na-
tivus ab ἐν & φύτις, natus.
Th. φύω, nascor.
- Ἐμψυχος, ε, ὁ, ἡ, in quo ani-
ma est, spirans, vivus ab
ἐν & ψυχή, ἡς, ἡ, anima,
vita.
- ἘΝ, in, regit dat. & signifi-
cat quietem. ἐνὶ & εἰν, di-
cunt Poëtæ pro ἐν. Vertit-
tur etiam per, cum, ut

- ἐν Φόβῳ; & inter, ut ἐν ὑμῖν; & propter, ad, de, apud, pro, erga. Et ἐν pro ἐνθά, ibi; & ἐν pro ἐνεσι, licet.
- Ἐν, unum, nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἐν, unus, a, um.
- Ἐνα, as, α Dor. pro ἐνη, ης, ἡ, vesperi, serò. Th. ἔνος, s, ó, annus.
- Ἐνάγειν, inducere, incitare. Thema ἀγω.
- Ἐναγής, ó, ἡ, piaculo obstrictus, ó ἐν τῷ ἀγεί ἐνέχεται.
- Ἐναγίζεω, iusta persolvere, parentare. Thema ἀγος, eos, τὸ veneratio, res sacra.
- Ἐνασκαλίζομαι, in ulnas recipio, amplector. f. ἰσομαι. a. i. m. ἐνησκαλισάμην, ω, αἶο. a. i. part. m. ἐνασκαλισάμενος ex ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Th. ἀγχαί, αἶ, ulnae.
- Ἐνασκωνίεις Atticè pro ἐνασκωνίσεις, fut. i. verbi ἐνασκωνίζω, cubito incumbo, inclino ex ἐν & ἀγκών, ὦνος, ó, cubitus.
- Ἐνασχος, nuper ab ἐν & ἀγχι, prope.
- Ἐναγωνίζεσθαι τι, adversari, seu resistere alicui quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγών, ὦνος, ó, certamen.
- Ἐναει, habitabat, 3. sing. imperf. verbi ναίω, habito, f. σω. p. νέναικα.
- Ἐναίσειν, praes. inf. act. ab ἐναίσειν, quod vide.
- ἘΝΑΪΩ, occido, interficio, spolio. f. ἀρῶ. a. i. ἐνησα. a. i. m. ἐνησαίμην.
- Ἐναίσιμος, s, í, ἡ, fatalis, aliquid portendens, imonus, decens etc. ab ἐν & αἶσα, ης, ἡ, fatum, Parca, pars.
- Ἐναλίγκιος, s, ó, ἡ, similis, ab ἐν & ἀλίγκιος, ó, ἡ, idem.
- Ἐνάλιος, s, ó, ἡ, marinus, marinus q. d. ἐν ἀλί sc. ὦν ex ἄλς, ἀλὸς ἡ, mare.
- Ἐναλλάξ alternatim, vice versa adv. ab ἐναλλάττω, permuto, alterno quod ab ἐν & ἀλλάσσω vel ττω, muto, f. ζω.
- Ἐναλλάττω, eis, ei & in i. plur. ἐναλλάττομεν, permutamus ab ἐν & ἀλλάσσω, muto, f. ζω. p. ἡλλαχα.
- Ἐναλλος, s, ó, ἡ, varius, diversus. ἐναλλα proprie dicuntur ea, quae vicissim altera in alterorum naturam migrant.
- Ἐναλόνηες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω ex ἐν & ἀλίσκω, capio, f. ἀλώσω. p. ἡλωκα & εάλωκα. a. 2. ἡλων. a. 2. inf. ἀλώωναι. a. 2. part. ἀλῆς, ἀλόνητος q. ab ἀλωμι.
- Ἐνανία, contra ab ἐν & ἀνία, coram, aperte. Th. ἀντί, pro etc.
- Ἐνανί, coram, ante cum genit. ex ἐν & ἀντ', pro, contra etc.
- Ἐνανία, as, ἡ, f. g. ab ἐνανίος, quod vide.
- Ἐναντίσιον, adverb. adversus, contra ab ἐναντίσιος, s, ó, ἡ, adversarius q. vim contrarium

habens, q. ἐναντίαν βίαν ἔχων ex ἀντί, contra & βία, vis.

Ἐναντιόμαι, ἔμαι & in 3. fing. ἐναντιῶται, adversatur ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐναντίος, ἰα, ον, contrarius, a, um. ἐξ ἐναντίας, e regione. ἐναντίον, idem quod ἐναντι.

Ἐναντιώμα, αἶος, τὸ, adversatio ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐνάξει, a. i. ind. act. verbi νάσσω, aequo ac complano, f. ξω.

Ἐναπεδεικνύατο Ionic. pro ἐναπεδείκνυτο, se ostentabant, 3. plur. imperf. pass. ex ἐν, ἀπό & δεικνύμι, ostendo. Ἐναποθνήσκω. morior ex ἐν, ἀπό & θνήσκω, morior, f. θανῶμαι.

Ἐναρα, τὰ, spolia, arma, quia interfectis detrahuntur ab ἐναίρω, occido, spolio.

Ἐνάργεις Dor. pro ἐνήργεις, 3. fingul. imperf. act. ab ἐνεργέω, operor quod vide.

Ἐναργέως, ἀπερ. e. adv. ab ἐναργής.

ἘΝΑΡΗΨ, ἑός, ὅ, ἦ, clavis, evidens q. ab ἐν & ἀργής, albus.

Ἐναρής, ἑός, ἑ, ἦ, execrandus ex ἐν & ἀρά, ἄς, ἦ dirae, preces. Sic ἐνάργεις dici videntur, qui ἐναργέες vocantur.

Ἐναρίζω, interficio, spolio ab ἐναίρω, idem quod vide.

Ἐνάριξε, a. i. ind. act. Poët. & Dor. pro ἠνάρισε.

ἐνάριξοι, 3. fing. fut. i. opt. act. verbi ἐναρίζω, interficio quod vide.

Ἐνάρκεσα, ας, ε. a. i. ind. act. verbi ναρκέω, torreo. Th. νάρκη ης, ἦ, torpido.

Alii leg ἐνάρκεσα, ας, ε.

Ἐναρξάμνος, a. i. part. med. ab ἐνάρχμαι, incipio quod vide.

Ἐναρον, interfecerunt, 3. plur. aor. 2. act. pro ἐνηρον vel ἠναρον verbi ἐναίρω, occido.

Ἐναρφερός, spoliator pro ἐναρηφερός ab ἐναρα, τὰ, spolia & φέρω, fero.

Ἐνάρχομαι incipio, f. ἐναρξομαι. a. i. m. ἐνηρξάμην, ω, αἶο, cepi. aor. i. m. part. ἐναρξάμενος ab ἐν & ἀρχομαι. incipio, f. ἀρξομαι. Th. ἀρχή ης, ἦ, initium.

Ἐνάθην habitavi, a. i. pass. verbi νάω inufit. pro ναίω, habito.

Ἐνάσσα, a. i. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, αἶο, a. i. med. Poët. à νάω pro ναίω, habito.

Ἐνάτη, nona, Poët. pro ἐννάτη ab ἐννέα, novem.

Ἐνάθειν Ion. & Poët. pro ἐνάπτειν, incendere. Th. αῦω, accendo.

Ἐναυλιτάμενος, moratus, a. i. part. med. ab αὐλίξμαι, diversor. Th. αὐλή, ης, ἦ, stabulum, aula.

Ἐναυλος, & ἑ, ἦ, tibiis persuanans ab ἐν & αὐλός, ἑ, ὅ, tibiis; est & ἐναυλος, & ἑ,

stabulum. Th. αὐλή, ἥς, ἡ, aula, atrium.

Ἐν δὲ Poët. pro ἔνῃν δὲ vel ἔνῃσαν δὲ, *inerat* vero vel *inerant.* Tum ἐν δὲ Ion. pro ἐπὶ δὲ.

Ἐνδεδυμένοι, *induti*, perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo*, f. ύσω. p. ἐνδεδυκα. a. i. ἐνέδυσσα ab ἐν & δύω, *induo*.

Ἐνδεής, *ecis*, ὁ, ἡ, *indigus*, *egenus* ab ἐν & δέω, *opus habeo*; unde δεῖ, *opus est*.

Ἐνδεῖα, *as*, ἡ, *inedia* ab ἐνδεής, *quod vide*.

Ἐνδεῖσμα, *atos*, τὸ, *manifestum indicium* ab ἐνδεῖκνυμι, *quod vide*.

Ἐνδεῖκνυμι, *indico*. praef. pass. ἐνδεῖκνυμαι, *σχ, ται*, ostendo & in 3. plur. ἐνδεῖκνυται. praef. inf. ἐνδεῖκνυσθαι, f. m. ἐνδεῖξομαι. praet. pass. ἐνδεῖσαι. a. i. med. ἐνδεῖξάμην, ω, ατο. a. i. imperat. med. ἐνδεῖξαι, ἀδω. a. i. sub. m. ἐνδεῖξωμαι, η, ηται ab ἐν & δέκνυμι, *ostendo*.

Ἐνδεῖκτο pro ἐνεδέδεικτο, *ostensus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐνδεῖκνυμι, *quod vide*.

Ἐνδειξίς, *ews*, ἡ, *demonstratio*, *indicium* ab eodem them.

Ἐνδεκα, οἱ αἱ, τὰ, *undecim*, ἀκλιτον ex ἐν *unum* & δέκα, *decem*.

Ἐνδεκάτη, & in m. g. ἐνδέκατος, *undecimus* ab ἐνδεκα, *quod vide*.

Ἐνδέκεσθαι Ion. pro ἐνδέχεσθαι,

admittere, probare. Th. δέχομαι.

Ἐνδέλχεια Atticé pro ἐντελέχεια, *as*, ἡ, *perfectio, assiduitas* quod ab ἐντελεχής, *perfectus*, hoc ab ἐντελής, *perfectius, integer* ab ἐν & τέλος, *eos*, τὸ, *finis* & ἔχω, *habeo*.

Ἐνδέξιος, α, ον, *qui est ad dextram, prosper, faustus*; hinc ἐνδέξια, *adverb. apte, dextre.* Th. δεξιά, *ās*, ἡ, *dextra*.

Ἐνδέχομαι, η, εται, *admitto, recipio*, f. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδομαι. ἐνδέχεται, *imperfonale, fieri potest.* Th. δέχομαι, *capio*.

Ἐνδημέω *incolo*. fut. ἦσω. p. ἐνδημήκηκα ab ἐνδημος, *manens cum populo suo*. Ex ἐν & δῆμος, *ς*, ὁ, *populus*.

Ἐνδήμιος νῆσος, *morbus cuidam populo peculiaris*, quod ab eodem them.

Ἐνδήμοισ, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab ἐνδημος, *ς*, ὁ, *qui est in populo.* Th. δῆμος, *ς*, ὁ, *populus*.

Ἐνδιάσκειον Ion. pro ἐνεδίασκον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbrosa deduco.* Th. ἐνδιος, *meridianus*.

Ἐνδιαθρύπτεισθαι, *ludificari*. ἐνδιαθρύπτω, *per delicias illudo* ex ἐν, δια & θρύπτω, *quod vide*.

Ἐνδιατριπτέον, *immemorandum* verbale ab ἐνδιατριβῶ,

immoror ex ἐν, διὰ & τρέω, *tere*, f. ψω.
 Ἐνδύναι, *cedere, remittere*, præf. inf. ex ἐν & δίδωμι, *do*.
 Ἐνδύσκειμαι, *intior cum* Acc. imperf. ἐνδύσκειμην, *g, ero*, est verbum frequentantiv. verbi ἐνδύομαι, *intior* ab ἐν & δύνω.
 Ἐνδύεσσαν, *incitabant* pro ἐνδύσαν, 3. plur. imperf. ab ἐνδύνω verbi ἐνδύνω, *immitto*. Alii volunt esse a. 2. act. 3. plural. ex ἐν, διὰ & ἵναι, *mitto*; alii imperf. pro ἐνδύεσσαν ab ἐνδύνω, (ut ἐτίθεσσαν à τίθημι) pro δύνω, ut sit *insecuti sunt*. Th. δύνω.
 Ἐνδίκος, *g, ó, ἦ, justus* ab ἐν & δίκη, *ης, ἦ, jus*.
 Ἐνδύνα, τὰ, *intestina* ab ἐνδον, *intus*.
 ἘΝΔΙΟΣ, *g, ó, meridianus*, et ἐνδίων substantive ponitur pro διατρέβῃ; hinc ἐνδύειν, *meridior*.
 Ἐνδύθεν & ἐνδύθι, Poët. *intus*, in ab ἐνδον, *idem*.
 Ἐνδύθι Dor. pro ἐνδον, *intus* quod vide.
 Ἐνδύμενία, *supellex*, quæ sunt σκευὴ ἐνδον μένοντα.
 Ἐνδύμοσις, *ews, ἦ, pila; moles erecta ad moenia fulcienda*, ab ἐνδύθι. ἐνδύμεω. Th. δέμω, *struo*.
 Ἐνδύμοχος, *intestinalis* ex ἐνδον, *intus* & μοχος, *g, ó, penetrabile*.
 ἘΝΔΟΝ, *intus adverb*. Hinc ἐνδύθεν, *ex interiori loco*. ἐνδύθι, *intus*.

Ἐνδοξάζω, *glorifico*. f. άσω. p. ἐνδοξάξαι. perf. pass. ἐνδοξάσασμαι. a. i. pass. ἐνδοξάσθην, *ης, ἦ, a. i. sub. pass. ἐνδοξάσθω*. a. i. inf. ἐνδοξάσθηναι ab ἐν & δόξα, *gloria*. Thema δούεω, *videor*.
 Ἐνδοξάδῃ, 3. fing. a. i. sub. pass. verbi ἐνδοξάζω, *glorifico* quod vide.
 Ἐνδοξός, *g, ó, ἦ, nobilis, gloriosus*. ἐνδοξά, τὰ, *res gloriosae*. in superl. ἐνδοξότατος ab eodem them.
 Ἐνδύου, *g, τὸ, cor et medulla arboris*, ex ἐν & δρύς, *ἦ, quercus*.
 Ἐνδύωδης, *eos, ó, ἦ, nemorosus* ab ἐν & δρυώδης, *quernus*. Th. δρύς, *δρυός, ἦ, quercus*.
 ἘΝΔΥΚΕΨΩΣ, *prompto animo, diligenter*.
 Ἐνδύμα, *άλος, τὸ, vestimentum* ab ἐνδύω, *induo* quod vide.
 Ἐνδύναμώ, *corroboro*. f. ώσω. præf. ἐνδεδυνάμωκα. a. i. ἐνδεδυνάμωσα. imperf. pass. ἐνδεδυνάμομην, *έμην. ós, ἔ. όετο, ἔτο*. a. i. pass. ἐνδεδυνάμωθην ex ἐν & δύναμώ, *roboro*. Th. δύναμαι, *possum*.
 Ἐνδύντες, nom. pl. præf. part. ab ἐνδύμι vel a. 2. part. ab ἐνέδου verbi ἐνδύω, quod vide.
 Ἐνδύνω, *irrepro*. f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδου, *us, u* ab ἐν & δύω, *δύω & δύμι, subeo*.
 ἘΝΔΥΟ, *celeriter, ocyus* q. duobus momentis.
 Ἐνδύσα, *induta*, a. 2. part. f. g. ab ἐνδύς, *ύπτος* verbi

ἔνδυμι. Th. *ὑμι* vel *δύω*,
subeo.
 Ἐνδυσάμενος, *η, ον*, a. 1. part.
 med. ab *ἐνδύω*, *induo*.
 Ἐνδύσαθε, 2. plur. a. 1. im-
 perat. med. *ἐνδύσατε*, 2.
 plur. a. 1. imperat. act. ab
ἐνδύω *induo* quod vide.
 Ἐνδυσίς, *εως, ἥ*, *amicus* ab
ἐνδύω.
 Ἐνδύω, *initio* regit dupl.
 Acc. f. *ύσω*. aor. 1. *ἐνέδυ-
 σα*. perf. *ἐνέδυσκα*. perf. pass.
ἐνδέδυσμαι. a. 1. med. *ἐνεδυ-
 σάμην*, *ω, αἴο*. a. 1. impe-
 rat. med. *ἐνδύσαι*, *άδω*. a.
 1. sub. m. *ἐνδύσωμαι*, *η, ηται*
 & in 2. plur. *ἐνδύσηθε* ab
ἐν & *δύω* feu *δύω*, *jubeo*.
 Ἐνέβαλον, *ες, ε*, a. 2. ind.
 act. verbi *ἐμβάλλω*, vide
ἐμβαλλε.
 Ἐνεβίβασεν, a. 1. ind. act.
 verbi *ἐμβιβάζω*, *impono*, f.
άσω ab *ἐν* & *βιβάζω*. Th.
βαίνω, *incedo*, *eo*.
 Ἐνεβριμησάμην, *ω, αἴο*, *gravi-
 ter interminatus sum*, a. 1.
 m. verbi *ἐμβριμάομαι*, *stremo*.
 Th. *βρέμω*, *idem*.
 Ἐνεγύησα, *spondi*, aor. 1.
 Ion. pro *ἐνηγύησα* verbi
ἐνεγυάω, ab *ἐν* & *ἐγύη*, *ης*,
ἥ, *sponsio*.
 Ἐνέγκαι, *tullisse*, a. 1. inf.
 act. *ἐνέγκας*, a. 1. part. ab
ἤνεγκα. a. 1. act. *ἐνέγκαντο*,
 3. plur. a. 1. med. Ion.
ἐνέγκασθαι, a. 1. inf. med.
ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1. im-
 perat. act. verbi *φέρω*, *fero*.
 fut. *αἴσω*.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab
ἐνεγκον, a. 2. ind. *ἐνεγκών*,
 part. aor. 2. ejusdem verbi.
 Ἐνεγκον, a. 2. ind. *ἐνεγκών*,
 a. 2. part. ab inusitat. *ἐνέγ-
 κω* pro *φέρω*, *fero*.
 Ἐνεδίδε, 3. sing. imperf. act.
 quasi à *διδόν*, vide *ἐδίδεν*.
 Ἐνέδρα, *ας, ἥ*, *insidiae* & τὸ
ἐνεδρον *ς*, *idem*. Hinc *ἐν-
 εδρεύω*, *insidior* cum Acc. f.
εὔσω. p. *ἐνέδρευκα* ab *ἐν* &
έδρα, *ας, ἥ*, *sedes*, *sessio*. Th.
έζομαι. f. *έδῃμαι*, *sedeo*.
 Ἐνεδρεύων, *οντος, ὁ*, *præf.*
 part. ab *ἐνεδρεύω*, *insidior*
 quod ab *ἐνέδρα*, quod vide.
 Ἐνέδυσαι, *ας, ε* & in 3. plur.
ἐνέδυσαν verbi *ἐνδύω*, *induo*
 ab *ἐν* & *δύω* vel *δύω*,
subeo.
 Ἐνεῖκα, *ας, ε* pro *ἐνεκα* five
ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ver-
 bi *ἐνεκῶ* pro *ἐνέγκω*, inusit.
 Th. *φέρω*. *fero*.
 Ἐνέηκεν Poët. & Ion. pro
ἐνήκεν, a. 1. vel perf. act.
 verbi *ἐνήμι*, *immitto* ab *ἐν*
 & *ήμι*, *mitto*. Th. *έω*, *mitto*,
statuo, *induo*.
 Ἐνεθεῖς, *έντος*, *dilutus*, *infusus*,
 a. 1. part. pass. *ἐνεθῆναι*, a.
 1. inf. pass. ab *ἐνήμι*, vide
ἐνέηκεν.
 Ἐνέθηκα, *ας, ε*, a. 1. act.
 verbi *ἐντίθημι*, *impono*, fut.
θήσω. p. *τέθεικα*. aor. 2.
έθην.
 Ἐνεδυμήθη, *poenituit*, 3. sing.
 a. 1. ind. pass. ab *ἐνδυμέ-
 μαι*, quod vide.
 Ἐνεῖην, *præf.* opt. ab *ἐνεμι*,

insum quod ab *ἐν* & *εἰμι*,
sum; vel aor. 2. opt. act.
 ab *ἐνίημι*, *immitto*, facit
 enim *ἦμι* in a. 2. opt.
 act. *ἦην*, ut *τίθημι* *θην*.

Ἐνεκα poet. pro *ἐνεκα*, prop-
 ter quod vide.

Ἐνεκα, *ας*, *ε*, *attuli*, a. 1.
 poet. pro *ἠνεκα*. *ἐνεκα*, a.
 1. inf. act. sed *ἐνεκα* 3.
 sing. a. 1. opt. act. *ἐνεκας*,
 a. 1. part. act. *ἐνεκαλο*, 3.
 sing. a. 1. med. verbi *ἐνε-*
κω inusit. pro *Φέρω*, f. *οἶσω*.
 a. 1. *ἠνεγκα*.

Ἐνάκειε, *intulisset*, 3. sing. a.
 1. opt. Aeol. *ἐνάκη*, *ferat*,
 3. sing. a. 1. sub. ab eodem
 them.

Ἐναλέω, *involuo*. f. *ἦσω*. a. 1.
ἐνέλησα. præt. *ἐνέληκα* ex
ἐν & *εἰλέω* *involuo*.

Ἐνειμα, *ας*, *ε* & in 3. plur.
ἔνειμαν, *distribuerunt*, a. 1.
 ind. act. verbi *νέμω*, *tribuo*,
 f. *νεμῶ*. perf. *νενέμηκα*. præt.
 m. *νένομα*.

Ἐνειμι, *insum*. *ἔνεσι*, & per
 apocor. Ion. *ἐνι* pro *ἐσι*,
est. τὰ ἐνόησα, præs. part.
 n. g. plur. num. quae penes
 vos sunt ab *ἐν* & *εἰμι*, *sum*.

Ἐνείσ, *έντος*, *qui misit* & in
 f. g. *ἐνεῖσα*, & in n. g. *ἐνέν*,
 aor. 2. part. verbi *ἐνίημι*
 quod ab *ἐν* & *ἦμι*, *mitto*, f.
ἦσω. p. *εἶκα*. a. 2. *ἦν*.

Ἐνείθω, perf. inf. pass. ab
ἐνίημι, *immitto*; interdum ab
ἐνώ seu *ἐνέννυμι*. Th. *ἔω*,
 perf. pass. *εἶμαι*.

Ἐνεσι, *insunt*. 3. plur. præs.

ind. ab *ἔνεμι*, *insum*. Th.
εἰμι, *sum*.

Ἐνείχεε Ionic. pro *ἐνείχε*, 3.
 singul. imperf. ab *ἐνέχω*,
 in animo haere.

Ἐνείχθην. *latus sum* Ionic.
 pro *ἠνέχθην*, a. 1. pass.
 unde part. a. 1. *ἐνεχθεῖς*,
 verbi *ἔνεκω* Ion. pro *Φέρω*,
 f. *οἶσω*, *fero*.

ἘΝΕΚΑ & *ἔεκεν*, *propter*,
causa adverbium regit ge-
 nit. *ἐνεκῆ σθ*, *tua causa*.

Ἐνέκεστο, *inerat*, 3. sing. im-
 perf. ab *ἐγκειμαι*, *complaceo*
 ab *ἐν* & *κείμαι*, *jaceo*, f.
κείσομαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, 3. singul. plusq.
 perf. pass. verbi *ἐγκολάπτο*,
insculpro. Th. *κολάπτο*, *tundo*,
 f. *ψω*. perf. pass. *κεκόλαμ-*
μαι, *ψαι*, *ται*.

Ἐνεκενέριθην, *ης*, *η*, *insitus*
fui, a. 1. ind. pass. ab *ἐγ-*
κενέριζω, *infero*. f. *ἴσω*. p.
ἐγκεκένηκα ab *ἐν* & *κένηρον*,
stimulus. Th. *κεντέω*, *pungo*.

Ἐνεκίστων, 3. plur. imperf.
 act. verbi *ἐγκισσάω*, *concupio*.

Ἐνεκοπλόμην, *impetibar*, im-
 perf. pass. ab *ἐγκόπτω*, *im-*
pedio, f. *ψω*. a. 1. *ἐνέκοψα*.
 p. *ἐγκέκοφα* ab *ἐν* & *κόπτω*,
scindo.

Ἐνεκότεε, 3. singul. imperf.
 act. verbi *ἐγκοτέω*, *odio ha-*
bero. Th. *κοτος*, *ε*, *ο*, *ira*
vetus.

Ἐνέκοψα, *ας*, *ε*, a. 1. ind.
 act. vide *ἐνεκοπλόμην*.

Ἐνέκρυψα, *ας*, *ε*, aor. 1. ind.
 act. ab *ἐγκρύπτω*, *condo*,

intego. p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulto, f. ψω. p. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, *referendum*, adj. verbale à Φέρω, *fero*. perf. pass. ἤνεγκμαι, ζαι, κίαι.

Ἐνεκύρσα, *incidi* & in 3. plur. ἐνεκύρσαν, a. i. ind. act. verbi ἐγκύρω, vide ἐγκύρσας. Alii per syncop. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

Ἐνελίπανε, a. i. act. verbi ἐλλιπαίνω ab ἐν & λιπαίνω, *pinguefacio*. Th. λίπες, eos, τό, *pinguedo*.

Ἐνέμετο, vide in ἐνέμοντο.

Ἐνεμήθην, a. i. pass. ab ἐν & νέμω, *tribuo*, *pasco*, f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. i. ἐνειμα.

Ἐνέμοντο, *derascebantur*, 3. plural. imperf. pass. verbi νέμω, *pasco*, f. μῶ.

Ἐνεμφύεθαι, *innasci*. Thema Φω, *nascor*.

Ἐνενήκοντα pro ἐννενήκοντα, *nonaginta*. Th. ἐννέα, *novem*.

Ἐνενήτο, *cogitaret* Ion. pro ἐνενοήτο, per contract. 3. singul. plusq. perf. verbi νοέω. Th. νόος, νῆς, *mens*.

Ἐνενοῶντο, *cogitaverant* pro ἐνενοῶντο, 3. plur. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐνενίπτε, Attic. reduplic. pro ἤνιπτε verbi ἐνίπιω, idem quod ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, idem.

Ἐνενοήκασι, per contract. Ion. pro ἐνενοήκασι, 3. plur. perf. act. ab ἐν & νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Ἐνεοτλοποιήσατο, 3. sing. aor.

i. m. à νεοτλοποιέομαι, *pullos excludo* à νεοτλος, ἄ, ὄ, *pulus* & ποιέω, *facio*.

Ἐνεόχμεν, *innovavit*, 3. sing. a. 2. verbi νεοχμέω, ὦ, *innovo* à νεοχμος, *novus*. Th. νέος, ἄ, ὄ, idem.

Ἐνεπαίγησαν, 3. plur. a. 2. pass. ab ἐμπήγνυμι ab ἐν & πήγνυμι seu πηγνύω, *comprimgo*, f. ζω.

Ἐνέπαιζον, *illudebam*, imperf. act. ἐνέπαιζα, *as*, ε, a. i. ind. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo*, f. ζω. p. ἐμπέπαιχα ab ἐν & παίζω, *ludo*.

Ἐνεπαίχθην, a. i. ind. pass. verbi ἐμπαίζω, vide ἐνέπαιζον.

Ἐνεπεπορπέατο Ion. pro ἐνεπεπερπηντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi πορπέω vel πορπέω, *fibulis astringo*. Th. πορπη, ἡ, *fibula*.

Ἐνέπεσον, *cecidērunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐπιπτω, vide πίπτω, *cado*.

Ἐνεπήγετο, 3. sing. imperf. verbi ἐνπήγνυμι, *infigo* ab ἐν & πήγνυμι, f. ζω, *comprimgo*. Definentium in γνύω vel γνύμι, tempora formantur a finitis in γω.

Ἐνεπλήθησαν, 3. plur. a. i. pass. ἐνεπλήθησαν verbi ἐμπλήθω, *impleo*, f. σω. p. ἐμπέπληκα. a. i. ἐνέπλησα ab ἐν & πλήθω, *repleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐνεπνευσαν, 3. plur. a. i. act. ab ἐμπνέω, *inspiro* ab ἐν & πνέω, *spiro*, f. πνεύσω.

Ἐνεπνύθη, ης, η, aor. 1. ind. pass. ab ἔμπνυμαι, *respiro, revivisco* ab ἐν & πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro*.

Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. m. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, *facio*.

Ἐνέπρηθον, *incendebant*, 3. plur. imperf. ex ἐν & πρήθω, f. σω, *uro*.

Ἐνέπρησα, ας, ε, *incendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo*, f. ἦσω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro*.

Ἐνέπλυσα, ας, ε, *inspui*, a. 1. ind. act. ἐνεπτύδην, a. 1. ind. pass. ab ἔμπτύω, *inspuo*, f. ύσω. p. ἐμπέπλυκα ex ἐν & πλύω, *spuo*.

Ἐνέπων, *alloquens*, praes. part. ab ἐν & ἔπω, *dico*, a. 1. ἔπα.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, *actio, efficacia* ab ἐνεργής, *efficax* ex ἐν & ἔργον, ε, τὸ, *opus*.

Ἐνεργέω, ᾧ, *operator, intus efficio, ago*. f. ἦσω. praet. ἐνήρηκα. a. 1. ἐνήρησα. imperf. pass. ἐνηρηγέομην, ἔμην. ἔβ, ἔ. ἔετο, εἶτο ab ἐνεργής, ἑός, ὅ, ἡ, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐνεργῆ, acc. sing. ab ἐνεργής, ἑός, *quod vide*.

Ἐνέργημα, ἄλος, τὸ, *facultas* a perf. pass. ἐνήρημαι verbi ἐνεργέω, *operator* quod vide.

Ἐνεργῆς, ἑός, ὅ, ἡ, *efficax*. ἐνεργός, ἔ, ὁ, *operator*. Thema ἔργον, ε, τὸ, *opus*.

Ἐνεργητικός, ἡ, ον, *actius*, a,

um ab ἐνεργής, *quod ab ἔργον*.

Ἐνεργῶς, *efficaciter* adverb. ab ἐνεργής, *quod vide*.

Ἐνερθε & ἐνερθεν, *infra* adverb. ab ἐν & ἔρα, ας, ἡ, *terra*,

Ἐνεροί, *mortui, manes*, dat. pl. Ionic. ἐνέροισι, ab ἔρα, *terra*.

Ἐνέρτερος, *inferior*, per syncope. pro ἐνερτερος ab eodem them.

Ἐνεσαν, 3. plural. aor. 2. ind. act. verbi ἐνήμι ab ἐν & ἦμι, *mitto*. aor. 2. ἦν. Alii volunt esse imperf. ab ἐνεμι, & per systolen dici pro ἐνήσαν.

Ἐνέσαι per sync. pro ἐνέσεται fut. 1. ab εἶμι, *sum*.

Ἐνέσαιλο, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi ἐνσάζω, *instillo*, f. ζω. Th. σάζω, *stillo*.

Ἐνεσεῶτος Ion. pro ἐνεσεῶτος, gen. sing. ab ἐνεσεῶς, *quod vide*.

Ἐνεσησάμην, a. 1. med. verbi ἐνίστημι ab ἐν & ἴστημι, *sto*, fut. σήσω. aor. 2. ἔστην.

Ἐνεσεῶς, ᾧτος, ὁ, καὶ τὸ, *praesens*. dativ. sing. ἐνεσεῶτι, perf. part. per crasin pro ἐνεσηκας, ab ἐν & ἴστημι, *sto*. fut. σήσω. perf. ἔσηκα. aor. 2. ἔστην.

Ἐνετειλάμην, ω, ἄλο, aor. 1. ind. med. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo* cum dat. fut. ἐντελεῖμαι. praet. med. ἐντέτολα ab ἐν & τέλλω pro προσάσσω.

- Ἐνέτη, ης, ἡ, *fibula* ab ἐνίημι, *inicio* ab ἐν & ἴημι, *mitto*.
- Ἐνετύχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor* ab ἐν & τυγχάνω, f. τεύξομαι, *sum*. a. 2. ἐτυχον.
- Ἐνετύλιξε 3. sing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίττω, *involo*, fut. ξω. p. ἐνετύλιχα ab ἐν & τυλίττω, *in modum calcitræ convolvo* quod à τύλλω, ης, ἡ, *calcitra*. Thema τύλλες, ε, ο, *callus*.
- Ἐνετύχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω *ocorro* alicui, *interpello*, fut. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *sum*.
- Ἐνεύδεν Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire*, praef. inf. ab ἐν & εὔδω. fut. εὔδησω, *dormio*.
- Ἐνευλογέω, b. *medico*, fut. ἦσω. praef. ἐνευλόγημα. fut. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι ex ἐν & εὐλογέω. Th. λέγω, *dicō*.
- Ἐνευσαν, *naturunt*, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.
- Ἐνεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμφανίζω, *vide ἐνεφανίδην*.
- Ἐνεφανίδην & in 3. plur. ἐνεφανίδησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo*, *indico*, *ostendo*, f. ἴσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον. άτω. aor. 1. inf. pass. ἐμφανιδῆναι.
- Ἐνεφορέοτο, *satiabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, *repletor* quod ab ἐμφορέω, *impurto*. Thema φέρω, *fero*.

- Ἐνέφραζαν, *obstruxerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. à φράσσω, *obstruo*, *stipo*, f. ξω.
- Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, *affio*, f. ἦσω. p. ἐμπεφύσηκα ab ἐν & φυσάω, *flo*.
- Ἐνεχ' pro ἐνεκα *ob sequentem aspirat. propter gratia*.
- Ἐνέχεα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐσχέω, *infundo* ex ἐν & χέω, *fundo*, fut. χέσω & χεύσω. aor. 1. ἔχευσα & ἔχεα.
- Ἐνέχεν, 3. sing. aor. 1. vel imperf. verbi ἐσχέω, *infundo*, *vide ἐνέχεα*.
- Ἐνεχείρει, 3. singul. imperf. activ. verbi ἐγχειρέω, *moli-or*, f. ἦσω. aor. 1. ἐνεχέρησα, ας, ε ab ἐν & χεῖρ, *manus*.
- Ἐνέχεσθαι, *detineri, implicari* ab ἐν & ἔχω, *teneo*.
- Ἐνεχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, *fero*, f. οἶσω. a. 1. ἤνεκα. a. 1. pass. ἠνέχθην. aor. 1. inf. pass. ἐνεχθῆναι.
- Ἐνεχθῆναι, a. 1. inf. pass. *vide in ἐνεχθεῖσα*.
- Ἐνέχρασε, 3. sing. a. 2. verbi ἐγχεράω vel ἐγχερέω, *infligo* ab ἐν & χράω, *commodo*.
- Ἐνέχω, *immineo* cum dat. f. ἐνέξω, imperf. ἐνεῖχον, ες, ε ab ἐν & ἔχω, *habeo*.
- Ἐνη, ης, ἡ, *novilunium*. Thema ἐνος, ε, ο seu ἐνος vel ἐννος, ε, ο, *annus*.

Ἐνηθηρία, τὰ, loca amoena, in quibus juvenis voluptatibus indulget. Ex ἐν & ἤθητιον, locus amoenus. Th. ἡῆ, pubes.

Ἐνηδρευον, insidias collocabam, imperf. ab ἐνεδρευώ, insidiar ab ἐν & ἔδρα, ας, ἡ, sessio. Th. ἔζω, sedeo.

Ἐνήεα, ας, ἡ, benignitas ab ἐνήης, εὖος, ὁ, ἡ, benignus, mitis. Th. εὖς, εὖος, ὁ, bonus.

Ἐνήεν Poët. pro ἐνήν, inerat, imperf. verbi ἐνεμι, infum. Thema εἶμι, sum.

Ἐνήεος, placidae, gen. sing. ab ἐνήης, quod vide.

Ἐνήης, εὖος, ὁ, ἡ, benignus, placidus ab εὖς, εὖος, ὁ, bonus.

Ἐνήθηναγ, immissum esse, aor. I. inf. pass. ab ἐνήθην, aor. I. pass. verbi ἐνήμι, immitto ab ἐν & ἦμι, mitto.

Ἐνήκα, ας, ε, immisi, a. I. ind. act. ab ἐνήμι ab eodem them.

Ἐνήλασα, ligna recta, in quae desiguntur et adiguntur in gradus scalae, est ab ἐν & ἐλαύνω, agito.

Ἐνήμενος, ε, ὁ, insidens Poët. pro ἐγκαθεζόμενος, quod ex ἐν & ἦμαγ, sedeo.

Ἐνήν, imperf. verbi ἐνεμι, infum ab ἐν & εἶμι, sum.

Ἐνήνοθα, florui, perf. med. verbi ἐνανθέω ex ἐν & ἀνθέω, floreo, fut. ἦσω. præter. med. ἦνοθα & inserto ο, ἦνοθα. Th. ἀνθος, εὖος, τὸ, flos.

Ἐνήνοχα, tuli, præter. med.

Attic. verbi φέρω, fero. fut. οἶσω. aor. I. ἦνεγα. præter. med. ἦνοχα & Attic. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, interfecit, 3. sing. a. I. med. verbi ἐνάρω, occido, f. αἶρω. a. I. ἐνήρα ab ἐν & αἶρω, tollo.

Ἐνήσα, novi. a. I. ind. act. à νέω, neo, f. νήσω. p. νένηκα.

Ἐνήσαν, inerant, 3. plural. imperf. verbi ἐνεμι, infum. imperf. ἐνήν. Th. εἶμι, sum.

Ἐνήσειν, jactulatum esse, f. I. inf. ab ἐνήμι, fut. ἐνήσω ab ἐν & ἦμι. mtto.

Ἐνθ pro ἐνθα, hic, illic; & Dor. ἐνθὲ pro ἐλθὲ veni.

ἘΝΘΑ, adverb. hic, ibi, illic ἐνθαδε, hic, illic. ἐνθάπερ, idem. ἐνθεν & ἐνθένδε, hinc, illinc. ἐνταῦθα, idem quod ἐνθα.

Ἐνθακεν, tunc, ibi adv. ab ἐνθα.

Ἐνθαῦτα Ion. pro ἐνταῦθα, hic, tunc quod vide.

Ἐνθεάζειν, divino spiritu afflatus esse ab ἐνθεος, in quo Deus est. Th. θεός, Deus.

Ἐνθίμεν, ἐνθέμεναγ Ion. & Doric. pro ἐθέμεναγ, inferere, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. med. ab ἐν & τίθημι, pono, f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐνθεν, ἐνθένδε & ἐντεῦθεν, hinc, est adv. de loco. Th. ἐνθα, hic, illic.

Ἐνθε pro ἐνέθεο seu ἐνέθυ,

imposuisti, 2. sing. a. 2. ind. med. Vel est a. 2. imperat. med. pro ἐνθεσο verbi ἐντίθημι, *concipio*, impono ab ἐν & τίθημι, pono.

Ἐνθες, impone, aor. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono. a. 2. ἐνέθην ab eodem them.

Ἐνθετος, ε, ὁ, *insitus* ab ἐντίθημι, quod ab eodem them.

Ἐνθεῦτεν Ion. pro ἐντεῦθεν, *hinc, illinc* quod vide.

Ἐνθης Dor. pro ἔλθης, *veneris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, venio; sic ἐνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. sing. aor. 2. opt. act.

Ἐνθορον, *insilui* pro ἐνέθορον, aor. 2. act. verbi ἐνθορέω, *insilio* ab ἐν & θόρω seu θορέω, *salio*.

Ἐνθς vel pro ἐνέθς, 2. sing. a. 2. ind. med. Attic. ab ἐνεθέμην; vel est a. 2. imperat. med. ab ἐν & τίθημι, pono.

Ἐνθρέψαθαι, *inserere*, a. 1. inf. med. ἐνθρέψατο, 3. sing. a. 1. med. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, *alo*, fut. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. præter. med. τέτροφα.

Ἐνθυμέομαι, ἔμαι, *cogito*. mente agito et verso. fut. ἐνθυμήσομαι. perfect. ἐντεθύμημαι. aor. 1. pass. ἐνεθύμηθην, ης, η ab ἐνθυμος, ε, ὁ, ἡ, qui est animo praesenti. Th. θυμός, ἔ, ο, *animus, mens*.

Ἐνθυμηθῆναι, aor. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ab ἐνθυμέομαι, quod vide.

Ἐνθύμημα, αἶος, τὸ & ἐνθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio*. ἐνθύμιον, ε, τὸ, idem & id quod in animo versatur ab eodem them.

Ἐνθω. *veniam* Dor. pro ἔλθω, a. 2. sub. Sic ἐνθῶν, *veniens* Dor. pro ἔλθῶν, *profectus*. a. 1. part. verbi ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι.

Ἐνι per apocopen Ion. pro ἐνεσι, *licet* vel pro ἐνεσι, *insunt* ab ἐνεμι, *insum*. Th. εἰμι, *sum*.

Ἐνι, in Poët. pro ἐν; sed ἐνι, *uni*, dativ. singul. ab εἷς, μία, ἐν, *unus, a, um*.

Ἐνιαύσια, adv. *quotannis* ab ἐνιαύσιος, ε, ὁ, ἡ, *annuus*. Th. ἐνιαυτός, ἔ, ὁ, *annus*.

ἘΝΙΑΥΤΟΣ, ἔ, ὁ, *annus* q. d. ἀπὸ τῆ ἐν ἑαυτῷ ἵέναι; inde ἐνιαύσιος, *annuus*.

Ἐνιαχθῆ, *nonnullis in locis, aut partibus idem quod ἐνιαχθῆ, alicubi*. Th. ἐνιοι, *aliqui*.

Ἐνιδεος, vos, ἡ, *lutra*; credo legend. ἐνιδεος διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.

Ἐνιδῶν, a. 2. part. verbi ἐνέδω. Th. εἶδω, *video*.

Ἐνίει, 3. singul. imperf. verbi ἐνίημι tanquam ab ἐνιέω. Thema ἴημι, *mitto* vel ἔω.

Ἐνιεν, *iniit*, 3. singul. ab

ἐνιον, es, ε, aor. 2. verbi ἐνεμι ab ἐν & εἶμι, eo.
 Ἐνιέναι, præf. inf. ut & ἐνι-
 εῖς, præf. part. verbi ἐνίημι,
 immitto, injicio. Th. ἴημι
 vel ἔω, mitto.
 Ἐνίετε, immittite, 2. plural.
 imperat. præf. ab ἔειθε, ἔετω
 ab eodem them.
 Ἐνίημι, immitto. imperf. ἴην.
 aor. 2. ἴν.
 Ἐνικά, vincebat. 3. fing. im-
 perf. ut & in 3. plur. ἐνί-
 κων verbi νικάω, vinco, f.
 ἴσω. p. νενίκηκα.
 Ἐνικάτθεο, repono pro ἐγκα-
 τάθεσο vel ἐγκατάθε Poët.
 & Ion. aor. 2. med. verbi
 ἐγκατάτιθημι quod ex ἐν,
 κατά & τίθημι, pono.
 Ἐνικλάω, infringo ab ἐνί
 Poët. pro ἐν & κλάω, frango.
 ἘΝΙΟΙ, ων, οί, aliqui, nonnulli
 quasi ἐνι οί, sunt qui. Hinc
 ἐνίετε, interdum. ἐνιαχῶ,
 alicubi.
 Ἐνιπή, ἦς, ἦ, increpatio ab
 ἐνίπιω, objurgo quod ab ἐν
 & ἔπω, dico.
 Ἐνιπρήθω Poët. pro ἐμπρήθω.
 Th. πρήθω, uro.
 Ἐνίπιω, dico, objurgo ab ἐν &
 ἔπω, dico.
 Ἐνισκήπιω, innitor, incumbo
 pro ἐνσκήπιω Poët. Th. σκή-
 πιω, nitor, incumbo.
 Ἐνισπε, dixit, a. 2. verbi
 ἐνιτπέω; vel ἐνίσπειν, præf.
 inf. pro ἐνέπειν. Thema
 ἔπω, dico.
 Ἐνισσόμεν, terrere, minari inf.

Dor. pro ἐνίσσειν verbi ἐνίσσω,
 quod ab ἔπω, dico.
 Ἐνίσανται, sustineant, 3. plur.
 ind. pass. ab ἐνίσημι, quod
 vide.
 Ἐνίσημι, insto, impendeo, immi-
 neo. f. ἐνέσησω. p. ἐνέσηκα. perf.
 part. ἐνεσηκώς, ότος, ό &
 per crasin ἐνεσῶς, ᾠτος, ό
 & in f. g. ἐνεσῶσα, & in
 plur. n. g. τὰ ἐνεσῶτα, præ-
 sentia. a. 2. act. ἐνέσην. f.
 i. med. ἐνέσησομαι ab ἐν &
 ἴσημι, sto.
 Ἐνίχεν Ion. pro κατέχειν,
 impedire ex ἴχω pro ἔχω,
 teneo.
 Ἐνιχύω, corroboro. f. ὕσω. p.
 ἐνίχυκα. a. i. ἐνίχουσα ab ἐν
 & ἴχύω, possum. Th. ἴχυσ,
 ύος, ἦ, robur.
 Ἐνναετήρω, dual. num. ab
 ἐνναετήρος, 8, ό, novennis ab
 ἐννέα, novem & ἔτος, eos, τὸ,
 annus.
 Ἐνναετής, έος, ό, ἦ, novennis.
 ἐννάετες, adverb. per novem
 annos, pro quo & ἐνάετες
 ab ἐννέα, novem & ἔτος, eos,
 τὸ, annus.
 Ἐνναίρειν, præf. inf. Poët.
 pro ἐναίρειν verbi ἐναίρω,
 occido.
 Ἐννάτη, nonae, dat. fing. f.
 g. ab ἐννατος, η, εν. Th. ἐν-
 νέα, novem.
 Ἐννάτος, η, εν, nonus, α, υπ
 ab ἐννέα, novem.
 ἘΝΝΕΑ, οί, αἱ, τὰ, novem
 ἀκλίβον. Hinc. ἐννάτος, nonus.
 Ἐννεάβοιος, 8, ό, ἦ, novem bo-
 um seu ejus nominis nummum

pretium valens à βῆς, bos & ἐννέα, novem.

Ἐννεάνυχες & εἰνάνυχες, adverb. *per novem noctes ab ἐννέα, novem & νύξ, n. x.*

Ἐννεάφωνος, ὁ, ἡ, *novem voces habens, epithet. fistulæ ex ἐννέα, novem & φωνή, vox.*

Ἐννεάχιλοι, *novem millia ab ἐννέα & χίλιοι, mille.*

Ἐννεήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta ἀκλιτον ex ἐννέα, novem & ἡκοντα vel ἀκοντα, quæ terminatio numerorum crescentium per decem, ut in lingua Latina ginta. Sic κόσιοι est terminatio eorum, quæ crescunt per centum, &c.*

Ἐννεός, ὄ, ὄ, *attonitus quasi ἐναυός ex ἐν & αὐά, clamo, in quo vox præ metu & stupore suppressa.*

Ἐννεπε, *dixit, a. 2. Poët. & Ion. pro ἐνεπε; sic ἐννεπέτε, dicite Poët. pro ἐνεπέτε, præf. imperat. ab ἐνέπω ex ἐν & ἔπω, dico. aor. 1. ἔπα. aor. 2. ἔπον.*

Ἐννεσίησι, dat. plur. Ion. & Poët. *pro ἐνεσίαις ab ἐνεσία, as, ἡ, consilium ab ἐνεσις, immissio quod ab ἐνήμι, immitto. Th. ἴημι, mitto.*

Ἐννεύω, *innuo, nutu significo. imperf. ἐννεύων. f. ἐννεύσω. p. ἐννεύεσκα. a. 1. ἐννεύεσα. Th. νεύω, innuo.*

Ἐννεῶρος, ὄ, ὄ, ἡ, *novennis ab ἐννέα, novem & ᾠρα, as, ἡ, annus, hora.*

Ἐννῆμας, adv. *per novem dies*

ab ἐννέα, novem & ἡμας, τὸ, dies Poët. pro ἡμέρα.

ἘννηΦιν, *perendinum ab ἐννη feu ἐννη pro ἐνη, vetus sc. ἡμέρα, dies. Φι est parago- ge Poët. Th. ἐνος feu ἐνος, annus.*

Ἐννήσασ, as, ε *Poët. pro ἐνόησας, sensi, aor. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νῆς, ὄ, mens.*

Ἐννοια, as, ἡ, *cogitatio ab ἐννος, σ, ὄ, ἡ, cordatus quod ab ἐν & νόος, νῆς, ὄ, mens.*

Ἐννομα, *legitime adv. vide in ἐννομος.*

Ἐννομος, σ, ὄ, ἡ, *legitimus, subjectus legi ab ἐν & νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo, p. m. νένομα.*

Ἐννοσέμεν Dor. *pro ἐννόσαι, a. 1. inf. verbi ἐννόθω, habentis v geminat. metri gratia, vide ἐννόθω.*

Ἐννοσίγαιος, σ, ὄ, *Neptunus, terræ quassator ab ἐνώω, moveo quod ab εἶς, ἐνός, unus & γαῖα, terra.*

Ἐννόλο, 3. *sing. imperf. ab ἐννομα vide in ἐννώω, induo.*

Ἐννόχιος feu ἐννοχος, *η ον, nocturnus, α, um ab ἐν & νύξ, νυκτός, ἡ, nox.*

Ἐννοχος, *nocturnus; hinc ἐννο- χον, adverb. noctu, multa nocte ab ἐν & νύξ, nox.*

Ἐννοχώτερον, *maturius comparat. ab ἐννοχον, noctu, vide ἐννοχος.*

Ἐννώω & ἐννομι, *induo. Thema ῶω, idem.*

- Ἐνώσας Ionicè pro ἔννοήσας, aor. i. part. verbi ἔννοέω, mente concipio ab ἐν & νόος, νόος, ὁ, mens.
- Ἐνόησα, ας, ε, cognovi, a. i. ind. act. verbi νοέω, cogito, f. ἦσω ab eodem them.
- Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id est motio, agitatio. Hesych. ἔνοσέμεν est ἐπιπλήττειν.
- Ἐνοικεῖωσα, a. i. inf. act. ab ἐνοικεῖω, familiarem reddo ab ἐν & οἶκος, ε, ὁ, domus.
- Ἐνοικέω, inhabito. f. ἦσω. præt. ἐνώκηκα. a. i. ἐνώκησα. præf. part. ἐνοικέων, ᾶν. ἔσσα, ἔσσα. ἐόν, ἔν ab ἐν & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ε, ὁ, domus.
- Ἐνομίζοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi νομίζω, existimo, f. ἴσω. p. γενόμικα. a. 2. ἐνομίδον quod à νόμος, ε, ὁ, lex.
- Ἐνομίλησε, usus consuetudine, aor. i. ind. act. ab ἐνομίλέω, in consuetudine sum alius ab ἐν & ὄμιλος, ε, ὁ, coetus, turba.
- Ἐνόησα, τὰ, quae penes vos sunt, præf. part. ab ἐνεμι, insum quod vide.
- Ἐνοπη, ης, ἦ, Enope, nom. propr. filiae.
- Ἐνοπή ης, ἦ, clamor ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.
- Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati ab ἐν & ὄπλον, ε, τὸ, arma.
- Ἐνοπλιζώμεν, i. plur. a. i. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι,
- armis ornor ex ἐν & ὄπλον, ε, τὸ, arma.
- Ἐνορᾶν, inspicere, animadvertere ex ἐν & ὀρέω, video.
- Ἐνόρχας α, ὁ Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἐνορχος, quod vide.
- Ἐνορχέων, gen. plur. ab ἐνόρχης, gen. plur. ἐνορχῶν & Ion. ἐνορχέων.
- Ἐνόρχος & ἐνορχίς, testiculos habens ab ἐν & ὀρχίς, εως, ὁ, testiculus.
- ἘΝΟΣ & ἔνος vel ἔννος feu ἔννος, ε, ὁ, annus, sed ἔνος, η, ον, annuus; ἔνη κ̄ νέα, ultima dies lunaris mansit, quasi vetus et nova.
- Ἐνόσει, 3. fing. imperf. act. à νοσέω, aegroto, f. ἦσω. p. γενόσηκα. Th. νόσος, ε, ἦ, morbus.
- Ἐνοσις, εως, ἦ, motus ab ἐνώω, moveo. Th. εἷς, ἐνός, unus.
- Ἐνοσίχθων, terrae quassator, Neptuni epith. quod ab ἐνώω, moveo, quatio, Th. εἷς, unus & χθών, terra.
- Ἐνόσεν, i. fing. vel 3. plur. imperf. act. verbi νοσέω, aegroto. Th. νόσος, ε, ἦ, morbus.
- Ἐνότης, ητος, ἦ, unitas ab εἷς, ἐνός, unus.
- Ἐνοσφίθησαν, separati sunt, 3. plur. aor. i. ind. pass. à νοσφίζω, fut. ἴσω. præt. γενόσφικα. Thema νόσφι, seorsim.
- Ἐνοχλᾶσι, 3. plur. præf. ind. act. ab ἐνοχλέω, turbo, molestus sum, f. ἦσω. p. ἐνοχληκα

- ab ἐν & ὄχλειω, idem. Th. ὄχλος, ὄ, ὅ, turba, multitudo.
- Ἐνοχος, ὄ, ὅ, ἦ, obstrictus, obnoxius ab ἐνέχομαι, obstringor ab ἐν & ἔχω, habeo.
- Ἐνσκήπειν. ingruere, cum impetu ferri. Th. σκήπειω, cudo, ruo.
- Ἐνσέλλειν Ion. pro ἐνδύειν, induere, vestire. Th. σέλλω, amitto, orno.
- Ἐνστροφῶμαι, ἦ, εταί, inverter. f. σφῶμαι ab ἐν & στρέφω, verto, f. φῶ. a. 2. ἐστραφον.
- Ἐνλακίς aor. 2. part. pass. ab ἐντήκω, liquefactum instillo ab ἐν & τήκω Dor. τάκω, liquefacio, f. ζῶ.
- Ἐνταλθεῖς, a. i. part. pass. ab ἐντέλλω, faciendum injungo. perf. pass. ἐντέταλμαι. p. m. ἐντέτολα ab ἐν & τέλλω.
- Ἐντάλμα, ἄλσος, τὸ, mandatum, vide ἐνταλθεῖς ab ἐντέλλω.
- Ἐντανύειν, intendere ex ἐν & τανύω, idem quod th. τείνω, tendo.
- Ἐνταῦθα & ἐνταυθοῖ, hic, illic. Th. ἐνθα, hic, ibi.
- Ἐνταφιάζω, funero, ad sepulturam corpus compono. f. ἄσω. p. ἐντέλαφίακα. perf. pass. ἐντέλαφίασμαι ab ἐν & ταφή, ἦς, ἦ, sepultura. Th. θάπτω, sepelio.
- Ἐνταφιάσαι, a. i. inf. act. vide ἐνταφιάζω.
- Ἐνταφιασμός, ὄ, ὅ, funeratio. ἐνταφιασῆς, ὄ, ὅ, functor ab ἐνταφιάζω, quod vide.
- Ἐντάφιον, *, τὸ, funus à

- ταφή, sepultura quod ἀθάπτω, sepelio.
- Ἐντε pro ἐντεα, arma quod vide.
- ἘΝΤΕΑ, τὰ & per contract. ἐντη, arma, vasu convivalia.
- Ἐντελάμενος, a. i. part. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo quod vide.
- Ἐντελείται, 3. sing. f. m. ἐντελεῖν, vide ἐντέλλομαι.
- Ἐντελής, ἐός, ἴ, ἦ, perfectus à τέλος, eos, τὸ, perfectio.
- Ἐντελεχῆς, perfectus, vide in ἐνδελέχεια.
- Ἐντέλλομαι, mando, jubeo cum dat. fut. m. ἐντελεῖμαι. perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται. a. i. med. ἐντετελάμην, ω, ἄλσος. præter. med. ἐντέτολα ab ἐν & τέλλω, sum, fio.
- Ἐντερον, ὄ, τὸ, intestinum ab ἐντός, intus, intrā.
- Ἐντεσι, dat. plur. ab ἐντεα, ἐντη, τὰ, arma.
- Ἐντεσιεργός, ὄ, ὅ, armorum orifex ab ἐντεα, arma & ἔργον, ὄ, τὸ, opus. Sed ἐντεσιεργός epithet. est mulorum, subjugalis fortè ab εἶργω, arceo & ἐντεα, τὰ, vasa.
- Ἐντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, mando, jubeo, f. ἐντελεῖμαι. perf. ἐντέταλμαι, σαι, ται ab ἐν & τέλλω, mando.
- Ἐντέταμένος, ἦ, ον, intentus, a, um perf. pass. verbi ἐντείνω, intendo, vide ἐντέταται.
- Ἐντέταμένως, adv. vehementer

- deriv. ab ἐντέλαμένος, quod vide.
- Ἐντέταται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐντένω, *intendo*, pulso ab ἐν & τένω, *tendo*, f. νῶ. p. τέτακα.
- Ἐντέτυχα, perf. act. verbi ἐντέτυχῶ, *adipiscor*, invenio ab ἐν & τυχῶ, *sum*, f. τεύξομαι. a. 2. ἐτυχον.
- Ἐντέθεν, *hinc*, *illinc* adv. loci. Th. ἐνθα, *híc*, *illic*.
- Ἐντευξίς, *ews*, ἡ, *interpellatio*. in nom. plur. ἐντευξίς ab ἐντυχῶ, *intercedo*. Th. τυχῶ, *sum*.
- Ἐντί, *sunt* Doricè pro εἰσι & ἐσι ab εἶμι, *sum*.
- Ἐντιμος, ε, ὁ, ἡ, *pretiosus*; compar. ἐντιμότερος, *dignior* ab ἐν & τιμη, ἡς, ἡ, *pretium*, Th. τίω, *honoro*.
- Ἐντο, *miserunt*, 3. plur. ab ἔμην, a. 2. m. verbi ἵμι *mitto*, f. ἦσω. a. 2. ἦν.
- Ἐντολή, ἡς, ἡ, *mandatum* ab ἐντέλλομαι, *mandatum impono*. p. m. ἐντέτολα ab ἐν & τέλλω, *mando*.
- Ἐντομα, ὧν, τὰ, *insecta*; tum *incisiones*, *victimæ* ex ἐν & τέμνω, *feco*, præf. med. τέτρεμα.
- Ἐντομος, ὁ, ἡ, *exsectus*, *castratus* ab eodem them.
- Ἐντονος, ὁ, ἡ, *intentus*, *acer*, *vehemens* [ex ἐν & τένω, *tendo*, p. m. τέτονα.
- Ἐντόπιος, ε, ὁ, ἡ, *inquilinus*, *ejus loci incola*, q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὢν.
- ἘΝΤΟΨ, *intus*, *intrà* adv.
- hinc ἐντοδε & ἐντοδι, pro eodem.
- Ἐντραπή, *erubescat*, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντραπήσομαι, ἡ, ηται, f. 2. pass. verbi ἐντρέπω, quod vide.
- Ἐντρεπε, *revertere*, præf. imperat. act. verbi ἐντρέπω.
- Ἐντρέπω, *rudore afficio* quasi *facio*, ut quis *faciem* *avertat*. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτρεφα. a. 2. ἐνέτρεφον. præf. pass. ἐντρέπομαι, *revereor*. imperf. ἐνετρεπόμην, ε, ετο. a. 2. pass. ἐνετράπην ab ἐν & τρέπω, *verto*.
- Ἐντρέφα, *innutrio*. f. ἐνδρέψω. præf. ἐντέτρεφα. præf. pass. ἐντρέφομαι ab ἐν & τρέφω, *ulo*, f. ψω. a. 2. ἐτραφον. p. m. τέτρεφα.
- Ἐντρέχω, *incurro*, *convenio*, *quadro*, *inhæreo* ab ἐν & τρέχω, *curro*. f. δρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἐδραμον. p. m. δέδρομα.
- Ἐντρίλος & ον, *triplex* ab ἐν & τρίτος, *tertius*; ἐντρίλος, *substant.* est *mediator* *inter duos*. Gl. Phil. *sequester*, *μεσίτης*.
- Ἐντρομος, ε, ὁ, ἡ, *tremefactus* ex ἐν & τρέμος, ε, ὁ, *tremor* à τρέμω. p. m. τέτρεμα. Th. τρέω, *tremo*.
- Ἐντροπαλίζω, *respecto* *reflectens* *inter eundem* à τροπαλίζω, *idem* quod τρέπω, *verto*.
- Ἐντροπή, ἡς, ἡ, *verecundia*, *pudor* à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, vide ἐντρέπω.

Ἐντρυφάω, ὠ, oblecto me, f. ἦσω. p. ἐντρυφήκα ab ἐν & τρυφή, ἦς, ἦ, mollities. Th. θρύπιω, frango.

Ἐντυχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi causa; interpello, nanciscor. f. ἐντυζομαι. a. 2. ἐνέτυχον ab ἐν & τυχάνω, sum.

Ἐντυε, parabat Ion. pro ἦντυε, verbi ἐντύω ab ἐντεα, τὰ, arma.

Ἐντυλίττω, involvo. f. ἰζω. p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. pass. ἐντετύλιμαι quod ab ἐν & τυλίττω, in modum culcitrae involvo quod à τύλη, ἦς, ἦ, culcitra, stragulum.

Ἐντύνασθαι aor. 1. inf. med. ab ἐντύνω, eis, ei, apparo. Th. ἐντεα, τὰ, arma.

Ἐντυνον, para, a. 1. imperat. act. ab eodem them.

Ἐντυπάς, adverb. impresso corporis vestigio, obvolutim ab ἐντυπος, impressus quod ab ἐν & τύπω. f. ψω, verbero 1. 4. κεκυφῶς.

Ἐντυπῶ, imprimo, insculpo. f. ὠσω. p. ἐντετύπωκα. praet. pass. ἐντέτύπωμαι ab ἐν & τύπος, vestigium, nota quod à τύπω, verbero.

Ἐντύω & ἐντύνω, instruo, apparo. Th. ἐντεα, τὰ, arma.

Ἐντυάλιο gen. Ion. ab ἐντυάλιος, ἶ, ὁ, Mars, Martius. Th. Ἐντύω, ἦ, Bellona.

Ἐντυβρίζω, contumelia afficio. f. ἰσω. praet. ἐντύβρικα. a. 1. ἐντύβρισσα. a. 1. part. act.

ἐντυβρίσας, ἀνλος ab ἐν & βύβρις, εως, ἦ, contumelia.

Ἐντυεύς, ἦος, ὁ, Enyueus, nom. propr. viri.

Ἐντυμφοκόμησε, sponsam ornavit, a. 1. act. 3. singul. verbi νυμφοκομέω ex νύμφη, ἦς, ἦ, sponsa & κομέω, orno.

Ἐντύξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νυτίω vel σσω, fodio, punctim caedo, f. ζω. p. νένυχα.

Ἐντυπνιάζω, somnio. f. ἄσω. p. ἐντυπνιάκα. f. 1. pass. ἐντυπνιάσθαι. ἐντυπνιάσθην, aor. 1. ab ἐν & ὑπνος, ἶ, ὁ, somnus.

Ἐντύπνιον, ἶ, τὸ, insomnium. Accipitur etiam adverb. per somnum ab ἐν & ὑπνος, ἶ, ὁ, somnus.

Ἐντύσαζα, ας, ε, a. 1. ind. à νυσάζω, nicto, prae somno capite nuto, f. ζω. praet. νενυσαχα. Dicitur νυσάζω pro νευσάζω à νεύω, nuo.

Ἐντυσερον, ἶ, τὸ, magnum intestinum quia ἐν ὑσέρω, in postremo corporis. Th. ἀνύω, perficio.

Ἐντυφανίος, ἶ, ὁ, intextus ex ἐν, in & ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

ἘΝΤΥΩ, ὄος, ἶς, ἦ, Bellona, Dea bellica; hinc Ἐντυάλιος, ἶ, ὁ, Mars.

Ἐντύω, perimo id quod ἐνώ. Etym. pro φένω & ex eo fit, per aphæresin.

Ἐνώμα, quatiēbat, 3. sing. imperf. verbi νωμάω. Thema νέμω, distribuo.

- Ἐνώπιῃ, *manifeste, coram.* Dativus adverbialiter usurpatus ab ἐνωπή, ἦς, ἡ, *aspectus* ab ἐν & ὤψ, ὅ, *oculus.* Th. ὀπλομαι, *video.*
- Ἐνώπια, τὰ, *parietes domus, qui sunt e regione januae* ab ἐνοπή, *aspectus.* Th. ὀπλομαι, *video.*
- Ἐνώπιον, *adverb. in conspectu, coram.* ἐνώπιος, &, ὅ, *qui in alicujus praesentia quid dicit aut facit, quasi dicas ἐν ὤπι;* hinc ἐνωπιδίως, *perspicue,* vide ἐνωπιῇ.
- Ἐνώρσε, aor. 1. ind. Aeol. verbi ἐνέρω, vide ἐνώρτο.
- Ἐνώρτο, *irruerat,* 3. sing. plusq. perf. ἐνώρμην, σο, το verbi ἐνέρω ab ἐν & ὄρω, *excito,* f. ὄρω & Aeol. ὄρω. perf. ὄρωκα. perf. pass. ὄρωμαι.
- Ἐνωσ, ὅ, *nomen viri ἀκλίλον,* Hebr. *homo.*
- Ἐνωσάμην, ω, αἰο, *coGITAVI* per crasin pro ἐνοησάμην, a. 1. med. verbi νοέω, *coGITO.* Th. νοός, νῆς, ὅ, *mens.*
- Ἐνώσι, *insint,* 3. plur. praef. sub. verbi ἐνεμι, *insum.* Th. εἰμι, *sum.*
- Ἐνωτίζομαι, *auribus percipio.* f. ἐνωτίσομαι. a. 1. m. ἐνωτισάμην ab ἐν & ἴς, ὠτός, τό, *auris.* Th. ἴσας, αἶος, τό.
- Ἐνώτιον, &, τό, *inauris* ab eodem them.
- Ἐνωτίσαθε, *auribus percipite,* 2. plur. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι, *quod vide.*
- Ἐνώχ, ὅ, *nomen viri ἀκλίλον* Hebr. *consecratus.*
- Ἐνωχλήθην, *molestia sum affectus,* a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, *molestiam exhibeo* ab ἐν & ὄχλος, &, ὅ, *turba,* *molestia.*
- Ἐξ, *ex praeposit. regit gen.* scribitur ἐκ sequente consona, *quod vide.*
- ἘΞ, *sex,* adj. num. ἀκλίλον. Hinc ἕξάκτις, *sexies.* ἕκτος, *sextus.*
- Ἐξάγ' pro ἕξαγε, *eduxit* quod pro ἕξηγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. Tum ἕξαγε, *educ,* praef. imperat. verbi ἕξαγωγ, *quod vide.*
- Ἐξάγαγε, ἔτω & in 3. plur. ἕξαλαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἕξάγω, *educ,* f. ἕξάξω. praet. ἕξηχα. aor. 2. act. ἕξηγον & Atticè ἕξηγαλον. a. 2. inf. ἕξαλαγεῖν. a. 2. part. ἕξαγαγών, ὄντος ab ἐξ & ἄγω, *duco.*
- Ἐξάλαγεῖν, aor. 2. inf. act. ἕξαλαγών, a. 2. part. vide ἕξαγαγε.
- Ἐξαγε, a. 2. imperat. vel 3. sing. imperf. vel a. 2. vide ἕξαγ'.
- Ἐξαγγέλλω, *predico.* f. ἕξαγγελῶ. praet. ἕξηγγελκα. a. 1. ἕξηγγελαια. a. 1. sub. ἕξαγγελῶ, ης, η. Th. ἀγγέλλω. *nuntio.*
- Ἐξαγινέειν, ἐν Ion. pro ἕξαγειν, *educere,* vide ἕξαγω.
- Ἐξάγιον, &, τό, *sexstula* pondus, pendens quatuor scrupula. Th. ἕξ, *sex* & ἄγω, *pendo.*

- Ἐξάγιστος**, σ , $\acute{o}$, η , *scelestissimus* ab $\acute{\epsilon}\kappa$ & $\acute{\alpha}\gamma\omicron\varsigma$, *eos*, $\tau\acute{o}$, *scelus*.
Ἐξάνυμι, *frango, rumpo* ab $\acute{\epsilon}\xi$ & $\acute{\alpha}\gamma\omega$, *idem*, f. $\acute{\alpha}\xi\omega$.
Ἐξαγοράζω, *redimo*. f. $\acute{\alpha}\sigma\omega$.
 perf. $\acute{\epsilon}\xi\eta\gamma\omicron\rho\eta\kappa\alpha$. a. i. $\acute{\epsilon}\xi\eta\gamma\omicron\rho\eta\sigma\alpha$. a. i. sub. $\acute{\epsilon}\xi\alpha\gamma\omicron\rho\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\eta\varsigma$, η ab $\acute{\epsilon}\kappa$ & $\acute{\alpha}\gamma\omicron\rho\acute{\alpha}\zeta\omega$, *emo*.
 Th. $\acute{\alpha}\gamma\omicron\rho\alpha$, $\acute{\alpha}\varsigma$, η , *forum*.
Ἐξάγω, *educo*. f. $\acute{\epsilon}\xi\acute{\alpha}\zeta\omega$. p. $\acute{\epsilon}\xi\eta\chi\alpha$. a. 2. act. $\acute{\epsilon}\xi\eta\gamma\omicron\nu$ & Att. $\acute{\epsilon}\xi\eta\gamma\alpha\lambda\omicron\nu$. Th. $\acute{\alpha}\gamma\omega$, *duco*.
Ἐξαγώγιμος, σ , $\acute{o}$, η . Dicuntur $\tau\acute{\alpha}$ $\acute{\epsilon}\xi\alpha\gamma\acute{\omega}\gamma\iota\mu\alpha$, *merces*, *quae exportantur* ab $\acute{\epsilon}\xi\acute{\alpha}\gamma\omega$, *educo*. Th. $\acute{\alpha}\gamma\omega$.
Ἐξάδελφος, σ , $\acute{o}$, *qui natus est ex ἀδελφῶν vel ἀδελφῆ*.
Ἐξάδιος, σ , $\acute{o}$, *nomen proprium viri*.
Ἐξαέτις, *idos*, η , Poët. *sexennis* ex $\acute{\epsilon}\xi$, *sex* & $\acute{\epsilon}\tau\omicron\varsigma$, *eos*, $\tau\acute{o}$, *annus*.
Ἐξαίνυτο, *abstulerat*, 3. sing. imperf. verbi $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\iota}\nu\mu\alpha\iota$, *eximo* ab $\acute{\epsilon}\kappa$ & $\acute{\alpha}\acute{\iota}\nu\mu\alpha\iota$, *capio*.
Ἐξαιρέθησαν, *expugnati sunt*, 3. plur. aor. i. ind. pass. Ion. verbi $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\iota}\rho\acute{\epsilon}\omega$, *quod vide*.
Ἐξαιρέϊδαι, praef. pass. inf. $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\iota}\rho\acute{\epsilon}\iota\tau\alpha\iota$, 3. sing. praef. ind. pass. ab $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\iota}\rho\acute{\epsilon}\omega$, *tollo* *quod vide*.
Ἐξαιρέλος, *selectus* ab $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\iota}\rho\acute{\epsilon}\omega$, *eximo*.
Ἐξαιρέμην Dor. & Ion. pro $\acute{\epsilon}\xi\eta\rho\epsilon\mu\eta\nu$, i. sing. imperf. pass. verbi $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\iota}\rho\acute{\epsilon}\omega$, *tollo* *quod vide*.
- Ἐξαιρέω**, *tollo, enallo*. fut. $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\iota}\rho\eta\sigma\omega$. p. $\acute{\epsilon}\xi\eta\eta\eta\kappa\alpha$. a. 2. act. $\acute{\epsilon}\xi\acute{\epsilon}\iota\lambda\omicron\nu$. a. 2. imperat. $\acute{\epsilon}\xi\acute{\epsilon}\lambda\epsilon$. a. 2. m. $\acute{\epsilon}\xi\acute{\epsilon}\iota\lambda\omicron\mu\eta\nu$, σ , *eto, eripui*. a. 2. sub. med. $\acute{\epsilon}\xi\acute{\epsilon}\lambda\omega\mu\alpha\iota$. a. 2. inf. med. $\acute{\epsilon}\xi\acute{\epsilon}\lambda\acute{\epsilon}\delta\alpha\iota$. Thema $\acute{\alpha}\acute{\iota}\rho\acute{\epsilon}\omega$, *capio*.
Ἐξάίρω, *tollo*. fut. $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\rho}\omega$ & in 2. plur. $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\rho}\epsilon\iota\tau\epsilon$. praet. $\acute{\epsilon}\xi\eta\eta\kappa\alpha$. praet. pass. $\acute{\epsilon}\xi\eta\eta\sigma\mu\alpha\iota$. a. i. pass. $\acute{\epsilon}\xi\eta\eta\theta\eta\nu$. a. i. sub. pass. $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\rho}\delta\omega$, $\eta\varsigma$, η , *tollatur* ab $\acute{\epsilon}\kappa$ & $\acute{\alpha}\acute{\iota}\rho\omega$, *tollo*.
Ἐξαιτέομαι, $\epsilon\mu\alpha\iota$, *expeto*. fut. $\eta\sigma\omicron\mu\alpha\iota$. a. i. med. $\acute{\epsilon}\xi\eta\tau\eta\sigma\acute{\alpha}\mu\eta\nu$, ω , $\acute{\alpha}\iota\omicron$. $\acute{\epsilon}\xi\alpha\iota\tau\acute{\epsilon}\nu$, *deposcere* ab $\acute{\epsilon}\kappa$ & $\acute{\alpha}\iota\tau\acute{\epsilon}\omega$, *peto*.
Ἐξάϊφνης, *repente*, adv. Poët. $\acute{\epsilon}\xi\alpha\pi\acute{\iota}\nu\eta\varsigma$ ab $\acute{\epsilon}\kappa$ & $\acute{\alpha}\acute{\iota}\phi\eta\eta\varsigma$, *subito* *quod* ab $\acute{\alpha}\phi\eta\nu\omega$, *per syncop.* pro $\acute{\alpha}\phi\eta\nu\acute{\omega}\varsigma$, *subito* *abjecto* σ , *quod* ex α *priv.* & $\phi\acute{\alpha}\iota\nu\omega$, *ostendo*, *in lucem edo*.
Ἐξακέσας, a. i. part. act. ab $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\kappa}\acute{\epsilon}\omega$ vel $\acute{\epsilon}\xi\alpha\acute{\kappa}\acute{\epsilon}\omicron\mu\alpha\iota$, *medeor*, f. $\eta\sigma\omega$. p. $\eta\kappa\alpha$ ab $\acute{\epsilon}\xi$ & $\acute{\alpha}\acute{\kappa}\acute{\epsilon}\omicron\mu\alpha\iota$, *sano*.
Ἐξακέονταί, 3. plur. ind. praef. ab eodem them.
Ἐξακόλυθῆω, $\acute{\omega}$, *sequor* *cum* *dat.* f. $\eta\sigma\omega$. perf. $\acute{\epsilon}\xi\eta\kappa\omicron\lambda\upsilon\theta\eta\kappa\alpha$ ab $\acute{\epsilon}\kappa$ & $\acute{\alpha}\kappa\omicron\lambda\upsilon\theta\omicron\varsigma$, σ , $\acute{o}$, η , *pedissequus*, *comes*.
Ἐξακόσιοι, *sexcenti*. Th. $\acute{\epsilon}\xi$, *sex*.
Ἐξαλαπάζω, *vastare*, aor. i. inf. act. verbi $\acute{\epsilon}\xi\alpha\lambda\alpha\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$, fut. $\acute{\epsilon}\xi\alpha\lambda\alpha\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$, *eis*, *ei* ab $\acute{\epsilon}\kappa$ & $\lambda\alpha\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$ *seu* $\lambda\alpha\pi\acute{\alpha}\sigma\omega$. f. $\xi\omega$, *evacuo*.

- Ε'ξάλαλο Dor. pro ἐξήλαλο, exilui, a. i. m. fing. verbi ἐξέλλομαι. quod vide.
- Ε'ξαλέαθαι, evitare, a. i. inf. med. pro ἐξαλεύσασθαι per sync. ab ἐξ & ἀλέω, molo, vito, fut. ἔσω. p. ἤλεκα; dicitur etiam ἀλεύω & ἀλεείνω.
- Ε'ξάλειπρον, ὄ τὸ, unguentarium vas ab ἐξαλείφω, unguo, deleo.
- Ε'ξαλειφῶνται, a. i. inf. pass. ab ἐξαλείφω, quod vide.
- Ε'ξαλείφω, unguentum abstergo, deleo, oblitero. f. ψω. p. ἐξήλεφα. a. i. pass. ἐξηλείφθην ab ἐκ & ἀλείφω, unguo.
- Ε'ξαλείψαι, as, ε, a. i. opt. Aeol. verbi ἐξαλείφω, quod vide.
- Ε'ξάλλομαι, η, εται, ex filio. f. ἐξάλλομαι. a. i. med. ἐξήλαμην, ω, αῖο. Th. ἄλλομαι, salio.
- Ε'ξαμαρτάνω, pecco. a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν ab ἐκ & ἀμαρτάνω, f. ἦσω. p. ἠμάρτηκα. a. 2. ἠμαρτον.
- Ε'ξαμείβετο, imperf. Ion. verbi ἐξαμείβομαι, immuto ab ἐκ & ἀμείβω, commuto, f. ψω. p. ἠμειφα.
- Ε'ξαμελεῖν, idem quod ἀμελέω, negligo quod vide.
- Ε'ξαναδύς, regressus, a. 2. part. act. ab ἐξαναδύω quod ab ἐκ, ἀνά & δύω vel δῦμι, subeo.
- Ε'ξαναλωθεῖς, a. i. part. pass. ab ἐξανάλωσκω, consumo ab ἐκ & ἀναλίσκω, absumo quod
- ab ἀνά & ἀλίσκω, capio, f. ἀλώσω. p. ἤλακα & Att. ἐάλωκα. a. 2. ἤλων.
- Ε'ξανάστασις, εως, ἡ, resurrectio ab ἐξανίστημι, excito quod vide.
- Ε'ξαναστῆναι, aor. 2. inf. act. ἐξαναστῆς, aor. 2. part. act. ab eodem them.
- Ε'ξαναστήση, 3. fing. a. i. sub. act. ἐξαναστήσῃ, aor. i. inf. verbi ἐξανίστημι, quod vide.
- Ε'ξανδραποδιέμενοι Ion. & Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, in servitutem abstracturi, f. i. part. med. vide ἀνδραποδιεῦνται.
- Ε'ξανδραπόδις, ios, ἡ, direptio in servitutem, quod ab ἀνδραποδίζω hoc ab ἀνδραποδον, mancipium ex them. ἀνήρ, vir & πῆς, pes.
- Ε'ξανέδυσαν, egressi sunt, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδυν, vel a. i. ab ἔδουσα comp. ab ἐκ ἀνά & δύω vel δῦμι, subeo.
- Ε'ξανίστην, aor. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.
- Ε'ξανέτειλα, as, ε, a. i. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, exorior. f. ἐξανάτελλω ab ἐκ, ἀνά & τέλλω, orior, sum.
- Ε'ξανέχω, emineo, affurgo ab ἐκ, ἀνά & ἔχω, habeo.
- Ε'ξανίσταναι, funditus evertere, praef. inf. ab ἐξανίστημι, quod vide.
- Ε'ξανίστατο, ἄδω, praef. imperat. pass. ἐξανίσταῖς, ἄντες, aor. 2. part. act. verbi ἐξανίστημι.

- Ε'ξανίστημι, *excito*. f. ἐξαναστήσω. aor. 1. ἐξανέστησα a. 2. ἐξανέστην, ης, η ab ἐκ, ἀνά & ἴστημι, *sto*.
- Ε'ξανύω idem quod ἀνύω, *perficio*. fut. σω. p. ἤνυκα. Dicimus & ἀνύτω & ἀνύτω.
- Ε'ξάξω, fut. 1. ind. verbi ἐξάγω, *educo*.
- Ε'ξαπαλαῖν, praef. inf. act. verbi ἐξαπαλαῖω, quod vide.
- Ε'ξαπάταις, *blanditias*, acc. plur. ab ἐξαπάτη, *dolus* ab ἐκ & ἀπάλαω, *decipio*.
- Ε'ξαπαλαῖω, ᾧ, *seduco, decipio*. praef. imperat. ἐξαπάταε, α. αἴτω, αἴτω. f. ἤσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ης, η ab ἐκ & ἀπάλαω, *fallo*.
- Ε'ξαπατήσῃ, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. sing. a. 1. act. Ion. ἐξαπατήσῃν, f. 1. inf. act. ab eodem verbo.
- Ε'ξαπάφοισο, 3. sing. praef. opt. imponet verbi ἐξαπάφω ab ἐκ & ἀπάφω seu ἀπαφῶ, *decipio* Poët. pro ἀπάλαω.
- Ε'ξαπαλίσκων, *fallens*, praef. part. ab ἐξαπαλίσκω, Poët. idem quod ἐξαπαλαῖω.
- Ε'ξαπέσειλα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποσέλλω, vide ἀπέσαλκα.
- Ε'ξάπινα, *repentè* adv. Dicitur etiam ἐξαπίνης Poët. pro ἐξαίφνης, quod vide.
- Ε'ξαπιναῖος, *repentè* adv. ab ἐξαπιναῖος idem cum ἐξαίφνιδιος, idem quod αἰφνίδιος, *subitus, improvisus* quod
- ex α priv. & φαίνω, *ostendo, in lucem edo*.
- Ε'ξαπίνας Dor. pro ἐξαπίνης, quod vide.
- Ε'ξαπλήσιος, η, ον Ion. pro ἐξαπλάσιος *sexcuplo major*. Thema ἐξ, *sex*.
- Ε'ξαπίνης, ex *improviso* Poët. pro ἐξαίφνης, ex α priv & φαίνω, *in lucem profero*.
- Ε'ξαποδίωμαι, *expellam*, praef. sub. ab ἐκ, ἀπό & δίω, *expello, abigo*.
- Ε'ξαπολοῖαῖ Ion. pro ἐξαπολοῖο, 3. plur. aor. 2. opt. med. ab aor. 2. med. ἐξαπαλόμην verbi ἐξαπόλλυμι, *funditus perdo* ab ἐκ, ἀπό & ὀλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω. p. ὄλεκα. p. m. ὄλα.
- Ε'ξαπορέομαι, ἔμαι, *prorsus haereo & quò me vertam nescio*. f. ἤτομαι. a. 1. pass. ἐξηπορήθην. aor. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι ab ἐκ, α & πείρω, *transseo*.
- Ε'ξαποσέλλω, *ablego*, f. λῶ. p. ἐξαπέσαλκα. a. 1. ἐξαπέσειλα ab ἐκ, ἀπό & σέλλω, *mitto*.
- Ε'ξάπιω, *adnecto, appendo* ab ἐξ & ἀπιω, *necto*, f. ψω. p. ἤφα.
- Ε'ξαρηρημένος Ion. & Att. pro ἐξηρημένος, *exemptus, eximie selectus*, perf. part. pass. ab ἐξαιρέω, quod vide.
- Ε'ξαρηρηται Ion. pro ἐξηρηται, 3. sing. perf. pass. ejusdem verbi.
- Ε'ξαρηρυσιάμενος, a. 1. part. med. ab ἐξαρηρίζομαι, *pecunia*

- wendo, vel permuto ab
 ἐκ & ἀργυρος, ἄ, ὁ, argentum.
 Ἐξαργυρεῖν, redigere in pecuni-
 am signatam, præf. inf. ver-
 bi ἔξαργυρώω. Th. ἀργυρος, ἄ,
 ὁ, argentum.
 Ἐξαριθμέω, enumero, supputo,
 f. ἦσω. a. i. part. med.
 εξαριθμησάμενος ab ἐκ & ἀριθ-
 μός, ἄ, ὁ, numerus.
 Ἐξαριθνύω, sufficienter, satis
 ab ἐκ & ἀρνεύω, propulso,
 sufficio.
 Ἐξαριθνύμενος, a. i. part.
 med. verbi ἔξαριθνύομαι idem
 quod ἀρνεύομαι, nego.
 Ἐξαρενός, ὁ, ἦ, qui aliquid
 negat. Th. ἀρνεύομαι, nego.
 Ἐξαρενίζω, absolvo, praepero.
 f. ἴσω. ἐξήρηται. a. i. ἐξήρη-
 τισα. a. i. inf. ἔξαρητίσαι.
 perf. pass. ἐξηρητισμένος, per-
 fecte instructus ab ἐκ &
 ἀρτιος, ἄ, ὁ, ἦ, perfectus,
 integer.
 Ἐξαρητισμένοι, instructi Ion. pro
 ἐξηρητισμένοι perf. part. pass.
 verbi ἔξαρητίω idem quod
 ἀρτίω, instruo, f. ὕσω. p. κα.
 Ἐξασίας, villos vocant pannorum
 textilium fortè ab ἐξέ-
 σθαι, quod à ξέω, rado, carmino.
 Ἐξασράπτω, emico, refulgeo.
 f. ψω. p. ἐξήσραφα ab ἐκ
 & ἀσράπτω, fulguro.
 Ἐξασαίνω idem quod αυαινω,
 arefucio. Th. αυω, idem.
 Ἐξασάω, dic, præf. imperat.
 verbi ἔξασάω, f. ἦσω ab
 ἐκ & αυάω, loquor. Th.
 αυή, ἦς, ἦ, vox.
 Ἐξασυτῆς, eodem momento,

- continuo q. ab ἐκ & αυτῆς.
 Th. αυτός, ἦ, ὁ, ἰ se, a, um.
 Ἐξασυτῆς, denuo adv. Th. est
 αυ, rursus.
 Ἐξασάλλω, es, e, proflēσαι,
 aor. 2. ind. verbi ἐκσάλλω,
 ejicio quod vide.
 Ἐξασάσαν per sync. pro ἐξέσθη-
 σαν, exierunt, 3. plur. a. 2.
 act. ἐξέσθην verbi ἐκσάινω
 ab ἐκ & σάινω, eo, f. βήσο-
 μα. a. 2. ἐσθην.
 Ἐξασαίρω, excito, suscito. f.
 ἐξασαίρω. p. ἐξήσασκα. aor.
 i. ἐξήσασκα ab ἐκ & σαίρω,
 excito.
 Ἐξασαίροντο, procreati sunt, 3.
 plur. a. 2. med. verbi ἐκ-
 σαίνομαι ab ἐκ & σαίνομαι,
 nascor quod vide.
 Ἐξασαίροντο Ion. & Poët. pro
 ἐξασαίροντο, 3. plur. imperf.
 per sync. pro ἐξασαίροντο
 ab ἐξασαίρωμαι per sync. pro
 ἐξασαίρωμαι, excito. Th. ἐσά-
 ρω, excito.
 Ἐξασαχόμην, ἄ, ετο, expecta-
 bam, imperf. m. verbi ἐκ-
 σαχόμαι, f. ἐκσάχομαι p. ἐκσά-
 χεσθαι ab ἐκ & σάχομαι, ca-
 πto, accipio.
 Ἐξασαδικῶσα, as, e, a. i. ind.
 act. verbi ἐκσάδικω, vindico,
 f. ἦσω. p. ἐκσάδικηκα. a. i.
 ἐκσάδικῶσα. a. i. imperat.
 ἐκσάδικσον, άτω. a. i. inf.
 ἐκσάδικῶσαι ab ἐκ & δίκη, ἦς,
 ἦ, jus.
 Ἐξασαδοτο, 3. sing. a. 2. med.
 ἐκσάδομην, σο, το, elocavi ver-
 bi ἐκσάδομαι, f. ἐκσάσω. Th.
 δάδομαι, do, a. 2. ἐδων,

- Ἐξέδρα, *as, η*, *exedra* ab ἐξ & ἔδρα, *sella*. Th. ἔζομαι, *sedeo*.
- Ἐξέδυσαν, *exuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo*, f. ἐκδύσω. a. 1. m. ἔξεδυσάμην, *ω, αῖο*. a. 1. inf. med. ἐκδύσαθαι ab ἐκ & δύω vel δύμι, *subeo*, a. 2. εἶδον.
- Ἐξέειν, *radebat*, 3. sing. imperf. verbi ζέω, *rado*, f. ζέσω.
- Ἐξεδαμβήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἐκδαμβέομαι, ἔμαι, *expravesco*, *attonitus sum*, *metu percellor* ab ἐκ & δάμβος, *eos, τὸ, stupor, ravor*.
- Ἐξέθεντο, *expofuerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. med. ab ἔξεθέμην, *σο, το* verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.
- Ἐξέθλιψα, *expressi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, *tero*.
- Ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, *profilio* ab ἐκ & θόρω seu θορέω, *salio*.
- Ἐξεδρέψατο, *eduxit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐκτρέφω ab ἐκ & τρέφω, f. δρέψω, *alo, nutrio*.
- Ἐξεί pro ἔξιθι, *exi*, præf. imperat. ab ἔξειμι, quasi ab ἔξέω ab ἐκ & εἶμι, *eo*.
- Ἐξεί, *habebit*, 3. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἔξω & χήσω. p. ἔχηκα. a. 2. ἔχον. a. 2. sub. χῶ.
- Ἐξείης Poët. pro ἔξῆς, *deinceps, ordine adv. q. ab ἔχω*.
- Ἐξείλε, 3. sing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. m. vide ἔξειλόμην.
- Ἐξείλκυσα, *as, ε*, aor. 1. ind. act. ab ἔξελκύω, *extraho*. Th. ἔλκω, *traho*.
- Ἐξείλομην, *ε, ετο*, *exemi*, aor. 2. ind. med. verbi ἔξαιρέω, *eximo*, f. ἦσω ab ἐκ & αἰρέω, *capio*, f. ἦσω. p. ἦρηκα. a. 2. εἶλον.
- Ἐξείμι vel ἔξίημι, *exeo, egredior*. præf. inf. ἐξίεναι. a. 2. act. ἔξιον, *es, ε*. a. 2. part. ἐξίων, *όντος, ό*. a. 1. Attic. ἐξήεσα, *egressus sum* ab ἐκ & εἶμι vel ἦημι, *eo*.
- Ἐξείναι, *licere, fas esse* præf. inf. ab ἔξεισι, *licet imperson.* ab ἐκ & εἶμι, *sum*.
- Ἐξείνισα, *hospitio excepi*, a. 1. ind. verbi ξενίζω pro ξενίζω, f. σω. p. ἐξένηκα. Th. ξένος, *ε & Poët. ξείνος, ε, ο, hospes*.
- Ἐξείπω, *dicam*, aor. 1. sub. act. verbi ἐξέπω ab ἐκ & ἔπω, *dico*, a. 1. εἶπα.
- Ἐξείργασμένος, *η, ον*, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, *elaboro*, f. ἀσομαι. perf. εἰργασμαι. Thema *εργον, ε, τὸ, opus*.
- Ἐξείργεσθαι vel ἔξέργεσθαι, *cohiberi*. Th. εἶργω, *arceo*.
- Ἐξείρυσαι Ion. & Poët. pro ἔξερυσαι, a. 2. inf. ab ἐρύω, *traho*, f. σω.
- Ἐξείρω, fut. ἐξέρω; hinc Latinum *exsero*.
- Ἐξείς, *qui emisit*, aor. 2. part. act. ab ἐξίημι, *emitto*.

- α. 2. ἔξην ab ἐκ & ἡμι, mitto, f. ἦσω.
- Ἐξῆς, habebas Dor. ἔξῆς, 2. sing. f. i. verbi ἔχω, habeo, f. ἔξω. imperf. εἶχον.
- Ἐξῆσι, prodit, 3. sing. praef. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον.
- Ἐξεκαύθησαν, 3. plur. a. i. pass. ἔξεκαύθην, exurfi verbi ἐκκαίω, exuro, f. ἐκκαύσω. aor. i. ἔξεκαυσα ab ἐκ & καίω, uro, a. 2. ἔκαον.
- Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. i. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo, f. ἦσω. p. ἐκκεκέντηκα ab ἐκ & κεντέω, pungo.
- Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. i. ind. act. verbi ἐκκενωώ, exinanio. Thema κενός, vacuus.
- Ἐξεκλάδην, ης & in 3. plur. ἔξεκλάδησαν, a. i. ind. pass. verbi ἐκκλαίω, defringo, f. αῖσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι ab ἐκ & κλαίω, frango.
- Ἐξεκλείδην, ης, η, exclusus sum, a. i. ind. pass. verbi ἐκκλείω, excludo, f. εἶσω. p. ἐκκέκλεικα. a. i. ἔξεκλεισα. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σαι ab ἐκ & κλείω, claudio.
- Ἐξέκλεψεν, furatus est, 3. sing. aor. i. ind. act. verbi ἐκκλέπω ab ἐκ & κλέπω furor, fut. ψω. p. φα. p. m. κέκλοπα.
- Ἐξεκλίνετε, 2. plur. aor. i. ind. act. verbi ἐκκλίνω, deflecto, quod vide & ἔξεκλιναν, 3. plur. a. i.
- Ἐξεκόλαψα, ας, ε, a. i. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exsculpro, tundendo eximo ab ἐκ & κολάπτω, tundo, excauo, f. ψω. p. κέκολαφα.
- Ἐξέλασαν Poët. τῶ α epenthesi pro ἔξελαῶν, praef. inf. verbi ἔξελαῶ pro ἔξελαύνω, expello; hinc 3. plur. praef. ἔξελάσσι ab ἐκ & ἐλαύνα, agito, f. ἐλάσω. p. ἤλακα. a. i. ἤλασα.
- Ἐξέλαθον & Poët. ἐκλέλαθον, aor. 2. verbi ἐκλήθω vel ἐκλανθάνω, oblivisci facio. Thema λήθω, luteo, fut. λήσω.
- Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperf. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio.
- Ἐξελάσαι, expellunt, 3. plur. ind. praef. verbi ἔξελαῶ. vide ἔξελαῖαν.
- Ἐξελάσαι, aor. i. inf. ἔξελάσας, qui abegit, aor. i. part. ἔξελάσατε, 3. sing. a. i. ind. verbi ἔξελαύνω ab eodem them.
- Ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio. ἔξελασις, eos, ἡ, expulsio, discessus. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.
- Ἐξελασσειν Poët. & Ion. pro ἔξελασεν, 3. sing. a. i. ind. act. verbi ἔξελαύνω, expelio; ejusdem them.
- Ἐξελαύνουσι, 3. plur. ind. praef. verbi ἔξελαύνω, expelio; conflo, facio. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.
- Ἐξέλτε, erue, a. 2. imperat. act. ab ἔξῆλον, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔξαιρέω.

dicimus & ἐξελε pro ἐξέλε, Ion. & ἐξελον pro ἐξέλον, aor. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελών, a. 2. part. ab ἐκ & αἰρέω, capio.

Ἐξελείχομεν, i. plur. praef. ind. act. verbi ἐξελείχω, redarguo. ἐξελεγχέω, 3. fing. imperat. pass. Thema ἐλείχω, arguo.

Ἐξελείχω, redarguo, f. γέω. praet. ἐξήλειχα, a. 1. ἐξήλεγχα. a. 1. inf. ἐξελέγχει ab ἐκ & ἐλείχω, arguo, f. ζω.

Ἐξέλεθ', delegit, 3. fing. aor. 2. med. Ion. pro ἐξείλετο verbi ἐξαιρέω, vide ἐειλόμην.

Ἐξελέξω, elegeris, 2. fing. a. 1. med. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, dico, f. λέξω. p. λέλεχα.

Ἐελέδαμ, eripere, aor. 2. inf. med. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo. a. 2. ἐείλον ab ἐκ & αἰρέω, capio. fut. αἰρήσω. praet. ἤρηκα. a. 2. εἶλον.

Ἐξελεύσομαι, f. i. med. verbi ἐξέρχομαι, egredior ab ἐκ & ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον & per sync. ἤλθον. a. 2. inf. ἐλθῆν. p. m. ἤλυθα & Att. ἐλήλυθα.

Ἐξεληλάκεσαν, expulerunt Ion. & Att. pro ἐξηλάκεσαν. 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ἐηλαύνω. Th. ἐλαύνω, agito, f. αῶσω.

Ἐξελθῆν, exire, aor. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι ab ἐκ & ἔρχομαι, venio.

Ἐξελθόν, a. 2. part. act. n. g.

ἐξελθῶσα, f. g. ab eodem them.

Ἐξέλθω, a. 2. sub. & i. plur. ἐξέλθωμεν, ἐξέλθωσι, 3. plur. ἐξελθών, a. 2. part. ejusdem verbi.

Ἐξέλιπον, es, e, aor. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo ab ἐκ & λείπω, linquo, f. ψω. a. 2. ἐλιπον.

Ἐξέλκω, abstraho. imperf. ἐξείλκον. fut. ἐξέλξω. praef. part. pass. ἐξελκόμενος, abstractus ab ἐκ & ἔλκω, traho.

Ἐξελόμην, diripi pro ἐξελόμην, e, ετο, a. 2. med. Ion. verbi ἐξαιρέω ab ἐκ & αἰρέω, capio, f. ἦσω. a. 2. εἶλον.

Ἐξελον pro ἐξέλον, eripui, a. 2. ind. Ion. ejusdem verbi. ἐξελε, a. 2. imperat. med.

Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξέλωμαι, aor. 2. sub. med. Th. αἰρέω, capio. aor. 2. εἶλον. At ἐξελώσι, expellent est f. i. Att. pro ἐξελάσσει, verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, eis, e, aor. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abstergo. imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν, Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμεν & ἐξέμεναι, emisisse Ion. & Dor. pro ἐξείναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι vel ἐείμι, a. 2. ἐξην ab ἐκ & ἵημι mitte.

Ἐξέμεν, *scire*, fut. I. inf. Ion. pro ἔξεν verbi ἔχω, *tenere*, f. ἔξω. p. ἔχῃκα. a. 2. ἔχον.

Ἐξεμπωλημένος, η, ον, *venditus* Ion. pro ἔξεμπωλημένος, perf. part. pass. verbi ἔξεμπωλέομαι. Thema πωλέω, *vendo*.

Ἐξενάριξε, *interfecit*, a. I. ind. verbi ἔξενάριζω, f. ἰζώ. Thema ἐνάρω, *occido*.

Ἐξενέκαλε, 2. plur. a. I. imperat. act. ἔξενεῖκέν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, *effero*, promo. fut. I. ἐξοίσω. a. I. ἐξήνεκα. aor. I. imperat. ἔξενεσκον, ἄτω. a. I. part. ἔξενεγκας, ἄνλος, ὁ. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκεν, ες, ε ab ἐκ & φέρω, *fero*.

Ἐξενέκαμ Poët. pro ἔξενεγκάμ, aor. I. infinit. Sic ἔξενεγκας pro ἔξενεγκας, aor. I. part. verbi ἐκφέρω, vide ἔξενεγκάλε.

Ἐξενεχθεῖς, ἐνλος & Ion. ἔξενεχθεῖς, εῖσα, a. I. part. pass. ἔξενεχθήσομαι, η, εται, fut. I. ind. pass. ab eodem them.

Ἐξεννεγεμένος, η, ον Ion. pro ἔξεννεγεμένος, *exportatus*, perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, *effero*. Thema φέρω.

Ἐξεννόχα, ας, ε & in I. plur. ἔξεννόχαμεν, perf. med. ejusdem verbi.

Ἐξενήφα, ας, ε, aor. I. ind. act. verbi ἐκνήφω, *evigilo* quod vide.

Ἐξένθεις Dor. pro ἐξέλθεις,

exneas, 2. fing. α. 2. opt. ἔξενθῶσα Dor. pro ἐξελθῶσα, a. 2. part. f. g. verbi ἔξέρχομαι. Th. ἐρχομαι, *venio*. Sic ἔξενθῶν pro ἐξελθῶν.

Ἐξένισα, ας, ε, a. I. ind. act. verbi ξενίζω, *hospitio recipio*, f. ἰσω. p. ἔξένισα. Th. ξένος, ε, ὁ, *hospes*.

Ἐξένιο, *exemerunt*, 3. plur. a. 2. m. verbi ἐξίημι. a. 2. med. ἐξέμην. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐξέπαρδον & per metathesin ἔξέπραδον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρω, *devasto*. fut. ἐκπέρω ab ἐκ & πέρω, *vasto*.

Ἐξέπεσον, aor. 2. ind. act. verbi ἐκπίπλω, *excido*. fut. ἐκπλώσω. praet. ἐκπέπλωκα, aor. I. ἐξέπεσα. a. 2. sub. ἐκπέσω, ης, η & in 3. plur. ἐκπέσωσι. aor. 2. inf. ἐκπέσῃν. Th. πίπλω, *cardo*.

Ἐξέπετασα, ας, ε, a. I. ind. act. verbi ἐκπέάννουμι, *expando*, f. ἐκπέλώσω ab ἐκ & πέλώω feu πεάννουμι. fut. ώσω, *pando*, *explico*

Ἐξέπιπτε, 3. fing. imperf. verbi ἐκπίπλω, *excido*. Th. πίπλω, f. πεσῶμαι. p. πέπλωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξέπισαμαι, σαι, ται, *probe novi*, calleo praef. ind. ab ἐκ & ἐπίσαμαι, *scio*, f. ἐπισήσομαι quod ab ἐπί & ἵσημι, *scio*.

Ἐξέπισαι Ion. pro ἔξέπισασαι vel ἔξέπιση, *scis*. 2. fing. praef. verbi ἔξέπισαμαι, quod vide.

- Ἐξεπίτηδες, *consultò, data opera* adv. ab ἐκ & ἐπιτηδής, εὖος, ὅ, ἡ, idoneus, aptus.
- Ἐξεπλάγην, ης, η & in 3. plur. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello*, fut. ζῶ ab ἐκ & πλήσσω vel τῶ, *percutio*, f. ζῶ.
- Ἐξέπλει, 3. singul. imperf. verbi ἐκπλέω, *enavigo*, fut. ἐκπλεύσω ab ἐκ & πλέω, *navigo*. aor. 1. med. ἐπλευσάμην.
- Ἐξεπλήσσοντο, *percellerantur*, 3. plur. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, *percello* quod vide.
- Ἐξεπόνασα Dor. pro ἐξεπόνησα, *elaboravi*, aor. 1. ind. act. verbi πονέω, *laboro*. Th. πένομαι.
- Ἐξεπράθομεν, *depraedati sumus* 1. pl. a. 2. act. ἐξέπραθον per metath. *literarum pro ἐξέπραθον*, aor. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, *vasto*, f. 2. παρθῶ.
- Ἐξέπλη, *evolavit*, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπλημι, f. ἐκπτήσω. a. 2. ἐξέπτην ab ἐκ & ἵπταμαι, *volo*, us.
- Ἐξέραμα, ατος, τὸ, *vomitus* quod ab ἐξεράω, *evacuo*, f. ασω. p. ἐξήρακα. Th. ἐρα, ας, ἡ, terra.
- Ἐξεργάζεσθαι, *interficere, excolere*, praef. inf. ab ἐργάζομαι, quod vide.
- Ἐξεργαθῆν, aor. 1. part. pass. n. g. ab ἐξεργάζομαι, *absolvo, perficio*, f. ασομαι.
- p. ἐξείργασμαι ab ἐκ & ἐργάζομαι, *operor*. Thema ἐργον, ε, τὸ, opus.
- Ἐξεργασμένος Ion. pro ἐξεργασμένος, *factus* perf. part. vide ἐξεργαθῆν.
- Ἐξεργασία, ας, ἡ, *elaboratio, absolutio* ab eodem them.
- Ἐξερεῖνεν, *interrogabat*, 3. sing. imperf. verbi ἐξερεῖνω idem quod ἐξερέω, *dico*. Th. εἶρω, *dico*.
- Ἐξερεῖντο, *interrogabant*, 3. plur. imperf. verbi ἐξερεῖομαι, quod ab ἐκ & ἐρέω, *dico*. Th. εἶρω, idem.
- Ἐξερευνάω, *penitus scrutor*. fut. ἦσω. praet. ἐξηρεύνηκα. aor. 1. ἐξηρεύνησα ab ἐκ & ἐρευνάω, f. ἦσω, *indago, vestigo*.
- Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω idem quod ἐρείπω, *cado, everto*, f. ψω. a. 2. ἦριπον.
- Ἐξερράγη, *erupit*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. ab ἐκ & ῥήσσω feu ῥήγνυμι, *frango*, f. ζω. a. 2. ἐρράγον.
- Ἐξέρυσσ' pro ἐξέρυσσε, *extraxit*, a. 1. ind. act. ἐξέρυσσα, a. 1. inf. ἐξέρυσσας, aor. 1. part. ab ἐξέρύω, *extraho*. Th. ἐρύω, f. ἐρυσσά, *traho*.
- Ἐξέρχομαι, *exeo, egredior*. imperf. ἐξηρχόμην, ε, ετο. f. ἐξελύσομαι. a. 2. act. ἐξήλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἐξέλθε, έτω. a. 2. sub. ἐξέλθω, ης, η. a. 2. inf. ἐξελθεῖν. aor. 2. part. ἐξελθών, ἔσα, ὄν. praet. med. ἐξήλυθα &

- ἔξελήλυθα. plusq. perf. ἔξ-
εληλύθειν, eis, ei. Th. ἔρχομαι,
venio.
- ἔξεσε. 3. sing. a. 1. verbi
ἔξω, rado, f. ἔσω. P. ἔξεκα.
- ἔξεσιη, ης, η, legatio quod
ab ἐκ & ἵμι, mitto.
- ἔξεσις, ios, ἡ Ion. & Poët.
pro. ἔξωσις, expulsio παρὰ
τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν,
ejicere.
- ἔξέσκηκα, perf. act. verbi
ἐκσκέω, exaresfacio quod ab
ἐκ & σκέω pro σκελέω per
sync. idem quod σκέλλω,
exsiccō, arefacio.
- ἔξέσμων, 1. sing. vel 3.
plur. imperf. ἔξέσμαιον, ὧν
verbi ἐκσμάω, extergo ab
ἐκ & σμάω seu σμέω, ab-
stergo.
- ἔξέσπασε, retraxit, 3. sing. a.
1. ind. ab ἐκσπάω quod ab
ἐκ & σπάω, traho, f. ἄσω.
a. 1. ἔσπασα.
- ἔξέσην, ης, η, percussus fui,
a. 2. ind. act. verbi ἐξίση-
μι & ἐξισάω, obstupescio, f.
ἐκσήσω quod ab ἐκ & ἴσημι,
sto.
- ἔξέσαι pro ἔξέσεται, f. 1.
verbi ἔξεσι, licet quod
vide.
- ἔξεσι, licet imperfon. ab
ἔξεμι inusitato, quod est
ἐξέ & ἐμι, sum. fut. ἔξαι,
pro ἔξέσεται. ἔξον, part.
n. g.
- ἔξέστραμμαι, ψα, πια, eversus
fui. perf. pass. ab ἐκστρέφω,
everto, f. ψω. P. ἔστρεφα.
Th. στρέφω, verto.
- ἔξετάζω, exquiro, examino. f.
ἄσω. P. ἐήτακα. aor. 1.
ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέ-
τασον. Thema ἐτάζω, inquiro.
- ἔξέταμον, secuerant, 3. plur.
a. 2. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ.
P. ἐκτέμνηκα ab ἐκ & τέμνω,
seco, P. m. τέτομα.
- ἔξετανύθη, extensus est, 3.
sing. a. 1. pass. ab ἐκ &
τανύω idem quod τιταίνω,
tendo. Th. τεινώ, idem.
- ἔξετάσαι, a. 1. inf. act.
ἐξέτασον, ἄτω, aor. 1. impe-
rat. ab ἐξετάζω, exquiro. Th.
ἐτάζω, idem.
- ἔξέτασις, εως, ἡ, exquisitio
ab ἐξετάζω, exquiro quod
vide.
- ἔξέτεινα, ας, ε, aor. 1. ind.
act. verbi ἐκτένω, extendo
quod vide.
- ἔξετέλειον, perfecerunt, 3.
plur. imperf. pro ἔξετέλεον
Poët. ἐξετελεῖτο, 3. sing.
imperf. pass. ab ἐκ & τε-
λέω, perficio, f. ἔσω. Th.
τέλος, eos, τὸ, finis.
- ἔξετελέσθη, ης, η, a. 1. ind.
pass. ab ἐκτελέω, perficio.
Th. τέλος, eos, τὸ, finis.
- ἔξετέλεσσ' pro ἔξετέλεσσον
Poët. pro ἔξετέλεσε, 3. sing.
a. 1. ind. act. verbi ἐκτε-
λέω ab eodem them.
- ἔξέτης, eos, ὁ, ἡ, sexennis
pro ἔξαετής ab ἐξ, sex &
εἶτος, eos, τὸ, annus.
- ἔξ' ἐτι τῷ, ab illo tempore.
- ἔξετμήθη, ης, η, aor. 1. ind.
pass. ab ἐκτέμνω, excido ab

- ἐκ & τέμνω, *seco*, f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον.
- Ἐξετραπήσαν, 3. plur. aor. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι, *uversor*. fut. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, *deflectam*. a. 2. pass. ἐξετραπήην, ης, η. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήῶ, ἦς, ἦ ab ἐκ & τρέπω, *uerto*.
- Ἐξέτρω, *vulnerabatur*, 3. sing. imperf. ab ἐκ & τρώμι. imperf. ἔτρων, ἔτρωσ, ἔτρω. Thema τιτρώσκω, f. τρώσω, *vulnero*.
- Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio*. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.
- Ἐξετύφλε, *excaecavit*, 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλώω, f. ὠσω. Th. τυφλος, ὄ, ο, *caecus*.
- Ἐξευρεῖν, *invenire*, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, *adinvenio* ab ἐξ & ευρίσκω, *invenio*, f. ἦσω. praet. εὔρηκα a. 2. εὔρον.
- Ἐξευρέσεις, ἦ, *inventio*. ἐξευρήματα, ἄλος, τῶ, *inventum* ab ἐξευρίσκω, vide in ἐξευρεῖν.
- Ἐξευρηκότων, gen. plur. part. perf. act. ἐξευρηκῶς, ὄτος, ὄ ab ἐξευρίσκω, *invenio*, f. ἦσω. Thema ευρίσκω, *idem*.
- Ἐξευρόντες, a. 2. part. act. plur. num. vide ἐξευρεῖν.
- Ἐξεφαάνθη, ης, η, *emersi*, aor. 1. ind. pass. pro ἐξ-εφαάνθη, per epenthese fin τῶ α verbi ἐκφαίνω, *emergo*. Th. φαίνω, *ostendo*, f. νῶ. praet. πέφασκα. a. 1. ἔφηναι.
- Ἐξέφερον, *exportabant*, 3. plur. imperf. verbi ἐκφέρω. Th.
- Φερώ, *fero*, f. οἶσω. a. 1. ἠνείκα.
- Ἐξεφρείμεν Ionic. pro ἐξ-εφέρομεν, 1. plur. praes. ind. act. ab ἐκφραίω pro ἐκφέρω.
- Ἐξέφρασε, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo*. fut. 1. ἐκχύσω. fut. 2. ἐκχεῶ. a. 1. ἐξέχουσα, ἐξέχευα & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. ἐκχεον, ατω. 2. plur. ἐκχεάσθε. imperf. pass. ἐξεχεσμένη, ἔμην ab ἐκ & χέω, *fundo*, f. χεύσω.
- Ἐξέχρησε, *suffecit*, a. 1. vide in ἐκχράν pro ἐξαρκεῖν, *sufficere*.
- Ἐξεχύθη, ης, η, *exii*, *penetra- vi*, a. 1. pass. verbi ἐκχύω seu ἐκχύνω, *effundo*, f. ὦσω. p. ἐκκέχυκα ab ἐκ & χύω, *fundo*. Th. χέω, χεύσω, *idem*.
- Ἐξέψυξε, *animam efflavit*, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo*, f. ξω ab ἐκ & ψύχω. f. ξῶ, *frige facio*.
- Ἐξέωσαν Att. pro ἐξῶσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐξ-ωθεῶ, *expello* ab ἐκ & ὠθεῶ, f. ὠσω, *pellō*.
- Ἐξήγαγε, *eduxit*, 3. sing. a. 1. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo* quod vide.
- Ἐξήγησα, ας, ε, *indicassē*, a. 1. ind. act. verbi ἐξα-γάλλω. Thema ἀγγέλλω, *nun- tatio*, f. λῶ. praet. ἠγγελα. a. 1. ἠγγελα.
- Ἐξήγειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito*,

- suscito. f. ἐξέγερω. p. ἐξήγε-
κα. Th. ἐγείρω, idem.*
**Ἐξηγέομαι, ἔμα, ἐκρονο. im-
perf. ἐξηγεομένη, ἔμην. ἔσ. ἔ.
ἔετο, εἶτο. f. ἐξηγήσομαι. a.
1. med. ἐξηγησάμην, ω, αἶο.
a. 1. part. ἐξηγητάμενος ab
ἐκ & ἠγέομαι, duco, dux sum,
ex.stimo.**
**Ἐξηγέρθη, ης, η, aor. 1. ind.
pass. ab ἐξεγείρω, quod vide.**
**Ἐξηγόμενος, η, εν, praef. part.
ἐξηγῶνται, 3. plur. praef.
verbi ἐξηγέομαι, quod vide.**
**Ἐξηγητής, ἔ, ὁ, magus, con-
jector ab ἐξηγέομαι, ἐκρονο,
quod vide.**
**Ἐξηγόρασα, ας, ε, a. 1. ind.
act. verbi ἐξαγοράζω, redi-
mo, f. ἄσω, praet. ἐξηγόρα-
κα. a. 1. sub. act. ἐξαγορά-
σω, ης, η ab ἐκ & ἀγοράζω,
επο. Th. ἀγορά, αἶς, ἡ,
forum.**
**Ἐξηγρόμην per syncop. pro
ἐξηγείρομην, imperf. pass. ab
ἐκ & ἐργομαι pro ἐγείρομαι.
Th. ἐγείρω, expergefacio.**
**Ἐξήεσαν, egressi sunt, 3. plur.
aor. 1. Att. ἐξήεσα verbi
ἔξειμι, exeo vel ἐξίημι ab ἐκ
& εἶμι, εο. a. 2. ἐξίον, ες, ε.
praef. inf. ἐξιέναι.**
**Ἐξήκειν, exire, exitum habere
ab ἐκ & ἦκω, venio.**
**Ἐξήκοντα, οί, αἶ, τὰ, sexaginta.
Th. ἔξ, sex.**
**Ἐξήλασαν, 3. plur. a. 1. ind.
act. verbi ἐξελάυνω, exagito,
expello. Thema ἐλαύνω, agito.
f. ἐλάσα. a. 1. ἤλασα. p.
ἤλακα.**
- Ἐξήλατο, 3. sing. aor. 1.
med. verbi ἐξάλλομαι, exilio.
Th. ἀλλομαι, salio. a. 1.
med. ἠλάμην, σο, το & per
syncop. ἄλλο.**
**Ἐξήλατος, ε, ὁ, extensus, extrin-
secus obductus ab ἐλαύνω,
ductile opus facio.**
**Ἐξήλειψε, 3. sing. a. 1. ind.
act. verbi ἐξαλείφω, deliro
quod vide.**
**Ἐξήλειφθησαν, 3. plur. a. 1.
ind. pass. vide ἐξήλειψε.**
**Ἐξήλθετε, 2. plur. a. 2.
ἐξήλθον, ες, ε verbi ἐξέρχο-
μαι, exeo quod vide.**
**Ἐξήλθον per sync. pro ἐξή-
λυθον, a. 2. ejusdem verbi.**
**Ἐξήλασσα, crucifixi, a. 1.
ind. verbi ἐξηλιάζω, crucifigo,
sole aduro ab ἐκ & ἠλι-
άζω, soli exprobo. Th. ἥλιος,
ε, ὁ, Sol.**
**Ἐξήλασμένος, perf. part.
pass. ab ἐξαλλάττω, immuto.
Th. ἀλλάττω vel σσω. f ζω.
p. ἠλάσχα, muto.**
**Ἐξήλυσις Ion. & Poët. pro
ἔξοδος, exitus ab ἐξέρχομαι.
Thema ἔρχομαι, venio.**
**Ἐξήμησε, evomuit, a. 1. ind.
act. ab ἐξομέω quod ab
ἐμέω, f. ἐσω, vomo.**
**Ἐξήνεκς, 3. sing. a. 1. act.
verbi ἐκφέρω, effern. fut.
ἐξείσω. Th. φέρω, fero, a. 1.
ἤνεκα. a. 2. ἤνεκον.**
**Ἐξήπλωτο, 3. sing. plusq.
perf. verbi ἔπαπλω, expan-
do, explico ab ἐκ & ἀπλώω,
idem. Th. ἀπλώσι; & con-**

- tractè ἀπλῆς, simplex, non
i volutus.
- Εἴηρα, fistuli, a. i. act.
verbi εἵζαιρω, effero. Th.
αἴρω, tollo. f. αἶρω præt. ἤραα.
- Εἵηραμαυ feu εἵηρασμαι,
perf. pass. verbi ἵηραίνω,
siccō, f. ανῶ. p. εἵηραγκα.
Th. ἵηρας, ἔ, ὀ, siccus
aridus.
- Εἵηρανα, arifici, a. i. act.
verbi ἵηραίνω, vide εἵηραμ-
μαι.
- Εἵηρανθην, exarui, a. i. ind.
p. is. ejusdem verbi.
- Εἵηρες, 2. sing. imperf. vel
a. 2. verbi εἵζαιρω, aufero.
Th. αἴρω, tollo.
- Εἵηρο, 3. sing. imperf.
verbi εἵζομαι, interrogo.
Th. εἶρω, dico; hinc εἵρομαι
& εἶρομαι, idem.
- Εἵηρεύησα, as, e & in 3.
plur. εἵηρεύησαν, aor. i.
ind. act. verbi εἵηρευνάω,
penitus ferutor, f. ἵσω, quod
vide.
- Εἵηρη. τμένος, perfecte instruc-
tus. perf. part. pass. verbi
εἵηρητίζω, plane perficio quod
vide.
- Εἵηρητομένοι, instructi, muniti.
perf. particip. pass. ab ἐκ
& ἀρτῶ, instruo.
- Εἵηρηον, incipiebant, duces
erant, 3. plur. imperf. act. ab
εἵζαρχω, quod ab εἵζ & ἀρχω,
incipio. Th. ἀρχῆ, ἦς, ἦς
initium, imperium.
- Εἵηρησε Poët. est 3. sing.
aor. i. act. verbi εἵηρηέω,
cum impetu feror, celeriter
recedo. Th. ἐρωέω, eo, fluo.
- Εἵηρσ, adv. deinceps, con-
sequenter. ἐφεἵης, idem. ὀ
εἵης, ordine sequens. ἦ εἵης,
fc. ἡμέρα, sequens dies, Poët.
εἵηης q. ab εἴχω.
- Εἵηταξα Dor. pro εἵητασα,
a. i. act. verbi εἵητάξω,
examino, exploro. fut. σω &
Dor. ξῶ.
- Εἵηχέομαι, ἔμαι, persona. f.
ἵσομαι. perf. pass. εἵηχημαι,
σαι, ται ab ἐκ & ἵχέω, honor.
Th. ἵχος, ε, ὀ, senus.
- Εἵηεν Ion. pro εἵηέναι, exire
& pro eicere sumitur; vel
ab ἐκ & ἵημι, mitto vel ἵημι
pro εἴω, εἶμι, vado.
- Εἵηελ, pervenit, 3. sing. a.
2. med. εἵηέμην, ε, ετο,
verbi εἵηιένεομαι, pervenio ab
ἐκ & ἵνέομαι, venio, f. ἵσο-
μαι. p. ἵγμαι. a. 2. m.
ἵκομην.
- Εἵηινέομαι, præf. inf. ad
εἵηιένεομαι, pervenio, vide
εἵηιελ.
- Εἵηέμην, ε, ετο, perveni, a.
2. m. vide εἵηιελ.
- Εἵηλάσομαι, placabo, f. i.
med. verbi ἵλάσκομαι, placo.
Thema ἵλάω, propitius sum.
- Εἵηιμένοι, exire Dor. pro
εἵηέναι vel εἵηέναι, præf. inf.
ab ἐκ & εἶμι, eo.
- Εἵιόντων gen plur. part. a.
2. verbi εἵηιμι, exo. Thema
εἶμι, εο. a. 2. Ion. part. a.
2. ἵαν, ὄντος.
- Εἵις, eos, ἦ habitus. in acc.
εἵιν. Th. εἴχω, habeo.

- Ἐξισῶμαι, præf. inf. pass. verbi ἔξιςω, aequo ab ἔξ & ἰσῶ, aequo, fut. ὅσω. Thema ἴσος vel ἴσος, ὄ, ὄ, par, aequalis.
- Ἐξίσαντο, percellerantur, 3. plur. imperat. med. verbi ἔξισημι, obstupescio quod vide.
- Ἐξίσημι & ἔξιςάω, obstupescio. f. ἐκτίσω. a. i. ἐξέστησα. a. 2. ἐξέστην, ης, η, percussus fui. imperf. med. ἐξισάμην, σο, το ab ἐκ & ἴσημι, sto.
- Ἐξισορεῖν τι, exprirere quid Ionic. & Poët. pro ἐκζητεῖν, quod ex ἰσορέω, cognosco. Thema ἴσορ, sciens.
- Ἐξίσχῶ, valeo, possum. f. ἴσω. p. ἐξίσχυκα. a. i. ἐξίσχυσα. a. i. sub. ἐξίσχῶ, ης, η ab ἐκ & ἰσχῶς, ὄος, ἦ, robur, vires.
- Ἐξίτηλος, evanidus ab ἐξίτνειν, exire, evanescere.
- Ἐξίτῶν, verbale. οἷς ἐκ ἐξίτῶν ἐστὶ, quibus non exire licet ab ἐξίτημι, exeo. Th. ἐμί, eo.
- Ἐξοδιάζω, exire facio, expendo ab ἐξοδος, exitus quod ab ἐκ & ὄδος, ὄ, ἦ, via.
- Ἐξόλιον, ὄ, τὸ & ἐξοδος, ὄ, ἦ, exitus; item mors ab ἐκ & ὄδος, ὄ, ἦ, via.
- Ἐξοίσομεν, efferemus, i. plural. & ἐξοίσασι, 3. plural. fut. i. activ. verbi ἐκφέρω, efferro, fut. ἐξοίσω. Thema φέρω, fero, a. i. ἦνεγα. a. 2. ἦνεκον.
- Ἐξοιχνεύσιν, egredientur pro ἐξοιχνεύσιν Doric. & Ionic. plural. præf. ind. verbi οἰχνεῶ, idem quod οἰχμαι, abeo. fut. οἰχίσσομαι. præf. ἄχμαι.
- Ἐξολέσειεν, perdat, 3. sing. a. i. opt. act. Acol. ab ἐκ & ἴλλωμι, perdo, f. ἴλιω. p. ἄλεκα. p. m. ἄλα.
- Ἐξολέσωμεν, depricemus, aor. i. sub. ct. ejusdem verbi.
- Ἐξολοθρεύω, finitus perdo. fut. εὔσω. præf. ἐξωλόθρευκα perf. pass. ἐξωλόθρευμαι. a. i. pass. ἐξολοθρευθήν. f. i. pass. ἐξολοθρευθήσμαι ab ἐκ et ἴλεθρος, ὄ, ἰ, exitum. Thema ὄλλωμι, perdo, f. ὄλιω. p. ἄλεκα.
- Ἐξολύζα, as, ε, aor. i. ind. act. ab ἐξολολύζω, ululatus edo. Th. ὀλολύζω, ululo, f. ζω. p. χα.
- Ἐἶμαι, f. i. med. verbi ἔχω, habeo.
- Ἐξομολογέομαι, ἔμαι, confiteor, glorifico cum dat. f. ἦσομαι. a. i. m. ἐξομολογησάμην, ω, ὄσω, ab ἐκ, ὄμος, similis et λέγω, quod à λέγω, dico, p. m. λέλοχα.
- Ἐἶον, præf. part. n. g. ab ἔξει, licet, quod vide.
- Ἐξόπιθεν Poët. pro ἐξόπιθεν, adv. a tergo. ἐξοπίσω, in postremum adv. Th. ὀπίσω, retrorsum.
- Ἐξοπίσω, adv. in postremum, vide ἐξόπιθεν.
- Ἐξοπίων, excoquere. Thema ὀπίω, a so, i. ἴσω.
- Ἐξορία, as, ἦ, exterminatio,

- exilium* ab *ἐκ* et *ερος*, ε, ὄ, terminus.
- Ἐξορίζεν, *exterminare* ab *iifdem* them.
- Ἐξορκίζω, *adjuro*. fut. ἴσω. p. ἐξορκίκα. a. i. ἐξώρκισα. perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ἔρκος, ε, ὄ, *jusjurandum*.
- Ἐξορκιστής, ε, ὄ, *exorcista* à 3. persona perf. pass. verbi ἐξορκίζω, *adjuro* quod vide.
- Ἐξορκισμός, f. Att. verbi ἐξορκίζω.
- Ἐξορκῖν, præf. inf. ab ἔρκω, *j rejurando obstringo* idem ac ἐξορκέω. Thema ἔρκος, ε, ὄ, *jusjurandum*. Hinc ἐξορκωσις, ιος, ἦ, *jusjurandum*.
- Ἐξορπάξ, ακος, ὄ Dor. pro ἐξορπηξ, *ramus*. Th. ὄρπηξ, idem.
- Ἐξορύττω, *persodio*. f. ὕξω aor. i. ἐξώρυξα. aor. i. part. ἐξορύξας, αντος, ὄ. Thema ἐρύσσω vel ἴτω, *fodio*. p. ὄρυχος et Att. ὄρώρυχα.
- Ἐξόσσει Dor. pro ἐξοσει, *oles*. Thema ὄζω, *oleo*, f. ὄζησω.
- Ἐξεδένω, ὦ, *nihili facio*, pro *nihilo habeo*. f. ὦσω. p. ἐξεδένωκα. perf. pass. ἐξεδένωμαι. aor. i. pass. ἐξεδένωθην. a. i. sub. pass. ἐξεδένωθῶ. a. i. part. pass. ἐξεδένωθεις, έντες ab *ἐκ* & *εδένω* quod ab *εδεις*, ενος, ὄ. Thema εἶς, unus.
- Ἐξεδένω, ὦ, *nihili facio*, *asperner*, f. ἦσω. p. ἐξεδένωκα. aor. i. ἐξεδένωσα,

sprevi. a. i. sub. act. ἐξεδένωσω, ης, η. perf. pass. ἐξεδένωμαι. perf. part. ἐξεδένωμένος, η, ον, pro *nihilo habitus* ab ἐξ & *εδεις*, ενος, ὄ, *nullus idem quod edeis*, quod ex *εδε* & *εις*; *εδεις* vero ex *ετε*, neque ubi τ propter sequentem aspiratam mutatur in θ & *εις*, unus.

Ἐξουσία, ας, ἦ, *licentia*, *potestas*, *autoritas*, *dignitas*. ἐξουσιαι, ὦν, αἱ, *potestates*, *magistratus* ab ἐξουσι, *licet*.

Ἐξουσιάζω, *potestatem habeo*, *dominor*, in *potestate habeo* cum Gen. f. ἄσω. p. ἐξουσιαν. fut. i. pass. ἐξουσιωθήσομαι ab eodem them.

Ἐξοχ' pro ἐξοχα, *excellenter*, adv. ab ἐξέχω, *excello*. Thema ἔχω, *habeo*.

Ἐξοχή, ης, ἦ, *eminentia*. ἐξοχος, *eminens* ab eodem them.

Ἐξοχωτάτος, *excellentissimus* superl. ab ἐξοχος, quod vide in ἐξοχή.

Ἐξυήκω vel ξυένκω, ας, ε, a. i. ind. Att. cum duplici augmento à συνήμι, *intelligo*. Thema ἵνμι, *mitto*. aor. i. ἦκα, Att. ἔηκα & ξύν pro σύν.

Ἐξυπνίζω, e *somno excito*, f. ἴσω. p. ἐξυπνίκα. a. i. ἐξύπνισα. a. i. sub. ἐξυπνίσω, ης, η ab *ἐκ* & *ύπνος*, ε, ὄ, *somnus*.

Ἐξυπνος, ε, ὄ, ἦ, *expergofactus*,

qui *evigilavit* ab eodem them.

Ἐξύρατο, 3. sing. aor. 1. med. ἔξυράμην, ω, αἶο, verbi ξυράω, abrado quod à ξυρός, acutus. Thema ξέω, rado.

Ἐξύρημαι, rarus sum, perf. pass. verbi ξυράω, abrado ab eodem them.

Ἐξύρησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ξυράω, rado, f. ἦσω. Thema ξέω, idem.

Ἐξύφηναι, ας, ε, texui, aor. 1. ind. ab ἔξυφάνω, f. ανῶ ab ἐκ & ὑφάω, texo.

Ἐξω, adv. foras, foris. ἔξω τῆς πόλεως, extra civitatem. ὁ ἔξω sc. ὦν, exterior. Thema ἐκ, ex.

ἔξω, habebo. fut. 1. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξώθηκα, perf. act. verbi ἔξιδέω, extumefco. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ἦσω, tumeo, inflatus sum.

Ἐξώθεν, adv. extrinsecus, foris cum Genit. Thema ἐκ vel ἐξ, ex.

Ἐξώθῃω, ὦ, expello, extrudo. f. ἐξύσω. p. ἐξῶκα. a. 1. ἐξύσω. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Thema ὠθέω, pello.

Ἐξώκησα, domo eieci, aor. 1. ind. act. verbi ἐξοκίζω, f. ἴσω. p. ἐξώκηκα ab ἐκ & οἶκος, ε, ὁ, domus.

Ἐξώλεκεν, ες, ες, plusq. perf. act. verbi ἐξόλωμι, funditus perdo. Thema ὄλωμι, perdo. fut. ὀλέσω. p. ὄλεκα. p. m. ὄλω Att. ὄλωλος.

Ἐξώλιθον, ες, ε, a. 2. ind.

act. verbi ἐξολιδέω feu ἐξολιδάινω, illabor, incido ab ἐξ & ἰλιδος, ε, ὁ, lapsus, casus; hinc ὀλιδέω, labor.

Ἐξώπλισε, instruxit, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, armo ab ἐκ & ὀπλίζω, idem. Thema ὀπλον, ε, τὸ, arma.

Ἐξώργισμαι, perf. pass. iratus sum ab ἐξ & ὀργίζω, irascor. Th. ὀργή, ἦς, ἡ, ira.

Ἐξώρμιζον, imperf. act. ab ἐξορμιζω, idem quod ὀρμιζω, jure jurando obstringo. Thema ὀρκος, ε, ὁ, jusjurandum.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feror, erumpo ab ἐκ & ὀρμή, ἦς, ἡ, impetus.

Ἐξώρητο, exiit, 3. singul. plusq. perf. pass. ἐξώρημην, σο verbi ἐξόρω, excito. Thema ὄρω, excito. fut. ῥῶ & ὄρω, p. ὄρηκ.

Ἐξώσαι, expellere, aor. 1. inf. ἐξώσας, αἶλος, ὁ, aor. 1. part. verbi ἐξωδέω. Thema ὠθέω, pello, f. ὠσα. a. 1. ὠσα.

Ἐξώσης, ε, ἰ, expulsor, violentus quod ab ἐξώθῃω, quod vide.

Ἐξωστρακισμένος, ε, ὁ, per Ostracismum ex aliquo loco pulsus. perf. part. pass. verbi ὀστρακίζω, vide in ὀστρακον, ε, τὸ, testa.

Ἐξώτερος, ε, ὁ, exterior, exitimus ab ἐξω, foras quod vide.

Ἐξώχρητο, 3. plur. imperf. verbi ἐξοίχομαι, exco. Thema

είχομαι, eo, f, αἰχίσομαι. p.
ἄχρημαι.

Εἶσι, sit, 3. sing. præf. opt.
ab εἶμι, εἶς εἶσι Poët pro
εἶν, ἦς, ἦ, tanquam ab εἶω
verbi εἶμι, sum.

Εἶσμεν, videhamur per syn-
cop. pro εἶοικαμεν, i. plur.
p. m. Att. εἶοικα verbi εἶκω,
f. m. l. s. sum.

Εἶοικα, as, ε, assimilatus sum,
p. m. Att. pro εἶκα; unde
perf. part. m. εἶκως, ὅτος
ab εἶκω.

Εἶσε, decet, p. m. Att. pro
εἶσε ab εἶκω, vide in εἶοικα.

Εἶοικεσαν, similes facti erant,
Att. pro εἶοικεσαν, 3. plur.
plurq. perf. med. verbi
εἶκω, similis sum.

Εἶκοτα, similem, acc. singul.
εἶκοτες, nom. plur. perf.
med. ab εἶκως, vide εἶοικα.

Εἶκως, ὅτος, ὁ, similis, perf.
part. med. vide εἶοικα.

Εἶμι, immitterem Poët. pro
εἶν, præf. opt. verbi ἵμι,
mittu quasi ab εἶω.

Εἶο, gen. Ion. pro εἶ ab
εἶς, suus Poët. pro ὅς.

Εἶσα Dor. pro εἶσα, præf.
part. f. g. ab εἶμι, sum.

Εἶς & εἶσι, suis, dat. pl. ab
εἶς, εἶ, Poët. pro ὅς, ἦ, ὁ,
suus, a, um.

Εἶπα, speravi, p. m. pro
ἤλπα, Att. seu Ion. verbi
ἔλπω. Th. ἐλπῖς, ἴδος, ἦ,
spes.

Εἶν, eram, imperf. Poët. pro
ἦν. Alii voluat esse a. 2.

Poët. pro ἦν verbi εἶμι,
f. m.

Εἶν, εἶντος, præf. part. Ion.
n. g. pro ὄν. Sic εἶν pro
ὄν, εἶντος pro ὄντος, εἶντι
& in plur. εἶντες ab εἶμι,
sum.

Εἶντα pro εἶντα, acc. sing.
part. præf. pro ὄντα Poët.
ab ὄν verbi εἶμι, sum.

Εἶντε, dual. num. εἶντες,
plur. præf. part. Ion. pro
ὄντε & ὄντες ab εἶμι.

Εἶργα, facti, p. m. Att. εἶργ-
γει, plurq. perf. med. ver-
bi εἶργω, f. εἶργω & per meta-
thesin literarum εἶργω,
tanquam ab εἶργω. p. m.
εἶργα & εἶργα & per meta-
thes. εἶργα; hinc εἶργος,
part. præf. med.

Εἶργαν, fecerunt, 3. plur.
præf. med. pro εἶργασι;
Atticè enim 3. plur. in σι
tam in perf. act. quam
med. mutatur Chalcidicè &
Bœoticè in ν, ut τέτυφαν
pro τέτυφασι, vide in
εἶργα.

Εἶργεε Ion. & Poët. pro εἶργ-
γει, 3. sing. plurq. perf.
med. vide εἶργα.

Εἶργη, ἦς, ἦ, tudicula, cochlear
ab ὀργῶ, appeto impa-
tienter.

Εἶορθη, ἦς, ἦ, festum; hinc
εἶορθη, festum celebros.

Εἶος, εἶος, εἶον Poët. pro τῶς,
τῶς, τῶν; comm. σός, σῆ,
σόν, tuus, a, um.

Εἶος, εἶος, εἶον Poët. pro ὅς, ἦ,
ὁ, suus, a, um.

- Ἐἶσα pro ἔσα, & ἐὼν pro ὄν, præf. part. Ion. verbi εἶμι, *f. m. ἔῃσι pro ἔσι.*
- Ἐπ' pro ἐπὶ, *in etc.* quod vide.
- Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. verbi ἐπάγω, *induco* quod vide, vel ἄγω.
- Ἐπαγάλλω, *exsulta*, præf. imperat. pass. Ionic pro ἐπαγάλλω ex ἐπὶ & ἀγάλλομαι, *ornor, glorior.* Th. ἀγάλλω, *orno.*
- Ἐπαγγελιάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐπαγγέλλω, *denuntio* quod vide.
- Ἐπαγγελία, as, ἡ, *promissio* ab ἐπαγγέλλω, *denuntio* quod vide.
- Ἐπαγγέλλεται, 3. sing. præf. pass. ἐπαγγελλόμενος, ἡ, ον, præf. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior*, vide ἐπαγγέλλω.
- Ἐπαγγέλλω, *indico, denuntio.* f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. aor. 1. ἐπήγγειλα. præf. med. ἐπαγγέλλομαι, *pollicor, profiteor, spondeo.* præf. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi.* a. 1. m. ἐπηγγελιάμην, ω, αἰο ab ἐπὶ & ἀγγέλλω, *nuntio*, f. λῶ. p. ἠγγελκα.
- Ἐπάγγελμα αἶσς, τὸ, *promissum* ab ἐπήγγελμαι *perf.* pass. verbi ἐπαγγέλλω.
- Ἐπάγειν, ἐπάγεσθαι &c. vide in ἐπάγω.
- Ἐπαγεῖρω, *congrego* quod ex ἐπὶ & ἀγείρω, *idem.* fut. ἀγείρω. p. ἠγερεκα Att. ἀγήγερεκα. a. 1. ἠγειρεα.
- Ἐπάγεσσι, vide ἐγεσσι.
- Ἐπάγην, *concretus sum*, a. 2. pass. ab a. 2. act. ἐπαγοῖ, *f. xi* verbi πήγνυμι seu πηγνύω, *compringo*, f. πήξω. fut. 2. παγαῶ.
- Ἐπαγμένειν Ion. & Roët. pro ἐπάγειν, vide in ἐπάγω.
- Ἐπαγμένους Ion. pro ἐπιγμένους vel pro ἐπαγόμενους, ab ἐπάγω.
- Ἐπαγλαΐζην Ion. *illustrare, celebrare.* ἐπαγλαΐῃ Atticè dictum pro ἐπαγλαΐσει. 3. sing. fut. 1. ve bi ἀγλαΐζω, *illusio.* Th. ἀγλαΐς, ἔ, ὄ, *fulgentulus.*
- Ἐπαγον, vide in ἐπάγην.
- Ἐπάγω, *adduco.* f. ἐπάξω. p. ἐπήξα. a. 1. ἐπήξα. a. 1. part. ἐπάξας, αντος, ὄ. a. 2. ἐπήγον Atticè ἐπήγαγον; hinc aor. 2. inf. ἐπαγαγεῖν ex ἐπὶ & ἄγω, *duco* quod vide.
- Ἐπαγωγός, ἔ, ὄ, *blandus, ad persuadendum aptus*; hinc superl. ἐπαγωγότατα, *quæ maximam vim habent persuadenti.*
- Ἐπαγωνίζομαι, *decerto.* f. ἴσομαι p. ἐπηγωνίσομαι ex ἐπὶ & ἄγω, ὄνος, ὄς, *certamen.*
- Ἐπασιδεν Ion. pro ἐπάδειν, *accinere.* Thema ἀδῶ, *cano.*
- Ἐπαείρας, *elevans*, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo, incito.* Thema ἀείρω, *tollo.* f. ἀερώ.
- Ἐπαθῶν *passus sum*, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior*,

f. πάσομαι. a. 2. inf. παθεῖν.
 p. m. πίπενθα.
 Ἐπαθρεύω, congrego, f. ἴσω.
 p. ἐπήθροκα. præf. pafs.
 ἐπαθρεύομαι ex ἐπὶ & ἀθροί-
 ζω, cogo. Thema ἀθρέος, ε,
 ο, confertus.
 Ἐπαργίζω, irruo, impetuose
 spiro ab ἐπὶ & ἀργίς, ἦ, pro-
 cella quod ab αἴσω, irruo,
 impetu feror.
 Ἐπαδεύην, ης, η, aor. 1. ind.
 pafs. à παδεύομαι, erudior,
 castigor. Thema παῖς, παι-
 δός, ο, puer.
 Ἐπαίειν, audire, percipere.
 Thema αἶω, audio.
 Ἐπάμλια & ἐπάμνια, quae
 post coenam arponuntur, bel-
 laria ab ἐπὶ, post & αἶκλον
 vel αἶκνον, cibus, coena. The-
 ma αἶκλος, vespertinus.
 Ἐπαρνέ, 3. fing. præf. ind.
 ab ἐπαρνέω, laudo, quod
 vide.
 Ἐπαρνέσαι, a. 1. inf. act. ab
 eod. verbo.
 Ἐπαρνέσεις, 3. fing. a. 1. opt.
 Aeol. ejusdem verbi.
 Ἐπαρνέσσειε, probaverit, aor. 1.
 opt. act. Aeol. ἐπαρνέσω,
 ης, η, aor. 1. sub. act. Poët.
 gem. σσ ab ἐπαρνέω, laudo,
 f. ἴσω, quod vide.
 Ἐπαρνέσιος, laudandus adject.
 verbale. Sic ἐπαρνέσιος, ἦ, ον,
 laudabilis. comparat. ἐπαρνέ-
 τώτερος ab ἐπαρνέω, laudo.
 Ἐπαρνέτης, ε, ο, laudator ab
 ἐπαρνέω.
 Ἐπαρνέτος, ε, ο, nomen vini,
 Gr. laudabilis.

Ἐπαρνέω, ᾧ, laudo, f. ἴσω &
 Poët. ἴσω. p. ἐπήνεκα.
 a. 1. imperat. act. ἐπαρνε-
 σον, ἄτω & in 2. plur. ἐπαρ-
 νέσατε. ἐπαρνέσω, ης, η, a.
 1. sub. act. Poët. ex ἐπὶ &
 αἶνος, ο, laus.
 Ἐπαρνή, ἦς, ἦ, dura ab ἐπὶ &
 αἶνος, ε, ο, gravis, horrendus.
 Ἐπαρνήσῃ, laudaverit, 3. fing.
 a. 1. sub. act. ἐπαρνῆται,
 laudetur, 3. fing. præf. sub.
 pafs. ab ἐπαρνέω, quod vide.
 Ἐπαρνός, ε, ο, laus ex ἐπὶ &
 αἶνος, ε, ο, laus.
 Ἐπαρνόμεν, 1. plur. ἐπαρνέσι,
 3. plural. præf. ind. activ.
 ἐπαρνόμενος, ης, ον, præf. part.
 pafs. ab ἐπαρνέω, laudo.
 Ἐπαρίζαι, aor. 1. inf. act.
 ἐπαρίζας, irruens. a. 1. part.
 act. ab ἐπὶ & αἴσω, ruo, f.
 ζω.
 Ἐπάρεω, eis, ei, attollo, erigo;
 & ἐπάρεθαι, offerri, super-
 bire quod ex ἐπὶ & αἶω,
 tollo. f. ἀρεῶ. p. ἤρακα. a. 1.
 ἤρακα. a. 1. part. ἀρεας,
 αἶνος. ο.
 Ἐπαρσε, 3. fing. a. 1. act. à
 πάω, percussio, f. σω.
 Ἐπαρσούλα, irruentem, acc.
 fing. part. præf. ab ἐπαρ-
 σω, quod vide.
 Ἐπαρσώ, irruo cum Dat.
 aliquando accorro, & cum
 Gen. item inf. quor; item
 impero, percussio, invado cum
 Acc. aliquando infurgo.
 ἐπαρσώμαι, idem. in omni-
 bus significationibus ali-
 quid impetus & vehementiæ

- significatur ex ἐπὶ & αἰσ-
σω, ruo.
- Ἐπαχύνομαι, pudet me, eru-
besco cum acc. a. i. pass.
ἐπαχύνθη, ης, η. f. i. pass.
ἐπαχυνθήσομαι. Thema αἰ-
χρος, eos, τὸ, turpitude.
- Ἐπατήω, mendico. f. ἦσω. p.
ἐπήτηκα. Thema αἰτέω, peto.
- Ἐπατίζομαι, conqueror etc.
vide αἰτίζομαι.
- Ἐπαίτιος, ὁ, ἡ, cuius faci-
nora innotuerunt, vide αἰτός.
- Ἐπαίτιος, ὁ, ἡ, qui vel quae
est in culpa. Thema αἰτία, ας,
ἡ, culpa.
- Ἐπαίχθη, lusus est, 3. sing.
aor. i. pass. verbi παίζω,
ludo, f. ξω & σω.
- Ἐπακήκοα, ας, ε, vide in
ἐπακῶ.
- Ἐπακολοθεῖα, subsequor, f. ἦσω.
p. ἐπηκολοθήκα. a. i. act.
ἐπηκολοθήσα. a. i. sub. ἐπ-
ακολοθήσω, ης, η ex ἐπὶ &
ἀκολοθος, ὁ, ἡ, pedissequus.
- Ἐπάκοος, ὁ, ἡ Dor. pro
ἐπήκοος, auditor. Thema ἀ-
κῶ, audio.
- Ἐπακθε, animum adjice, præf.
imperat. ἐπακῆσαι, aor. i.
inf. act. verbi ἐπακῶ, quod
vide.
- Ἐπακῶ, exaudio, obtempero.
fut. ἔσω. p. ἐπήκισκα. a. i.
ἐπήκισκα; hinc. a. i. sub.
ἐπακῶσω, ης, η. perf. pass.
ἐπήκισμαι. p. m. ἐπήκισκα &
Att. ἐπακήκοα. Thema ἀκῶ,
audio.
- Ἐπακροάομαι, ἄμαι, exaudio.
- imperf. ἐπηκροαόμην, ὠμην.
ἀς, ὦ. ἀέλο, ἄτο & 3. plur.
imperf. ἐπηκροαόντο, ὄντο ex
ἐπὶ & ἀκροάομαι, audio, f.
ἀσομαι.
- Ἐπακτης, ἦρος, ὁ, venator ab
ἐπάγω, induco, impello. The-
ma ἄγω.
- Ἐπακίος, ἡ, ὄν, aliunde ad nos
adductus, adscitus, peregrinus
ab ἐπάγω, quod vide.
- Ἐπακτρος, venator, quia
canes in feras ἐπάγει, impellit
ab eodem them.
- Ἐπακτρον, ὁ, τὸ, navigium
piscatorium ab ἐπάγω, im-
pello.
- Ἐπάλαιεν, 3. sing. imperf.
act. verbi παλαίω, luctor
quod vide.
- Ἐπαλεξήσασα, auxiliatura, f.
i. part. act. f. g. ex ἐπὶ &
ἀλέξω vel ἀλεξέω, arceo, f.
ἦσω.
- Ἐπαλλαγή, ἦς, ἡ, permutatio
quod ab ἀλλάσσω, muto, f.
ζω.
- Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf.
pass. à πάλλω, vibro, agito.
Alii poni volunt pro ἐφήλ-
λετο, imperf. ab ἐφάλλομαι,
insilio.
- Ἐπάλλμενος, insiliens per syn-
cop. pro ἐφάλλόμενος, Aeol.
mutato etiam spiritu aspero
in tenuem ab ἐφάλλομαι,
quod ab ἐπὶ & ἄλλομαι, salio,
f. ἀλῆμαι. a. i. m. ἠλάμην. i
- Ἐπαλξίς, ἡ, propugnaculum
muri pinna, ex ἐπὶ & ἀλκή,
ἦς, ἡ, robur.
- Ἐπαλλτο, insiliebat, imperf.

- Aeol. pro ἐφάλλετο ab ἐφάλλομαι, vide ἐπάλμενος.
 Ἐπαμᾶν & ἐπαμᾶδας, accumulare ab ἀμάω, muto.
 Ἐπαμείβω vel ἐπαμείβομαι, permuto, alieno. fut. ψμαι ab ἐπί & ἀμείβω, muto, f. ψω. p. ἤμειφα.
 Ἐπαμεινώδας, 8, ε, Epaminondas, Thebanorum dux.
 Ἐπάμειπλο, responderat Ion. pro ἐπήμειπλο 3. sing. plurq. perf. pass. verbi ἐπαμείβω, quod vide.
 Ἐπαμυσάμενος, obrutus, aor. 1. part. med. verbi ἐπαμάω, concervo quod ex ἐπί & ἀμάω, muto.
 Ἐπαμύναι, propugnare, aor. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άτοω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, defendo. Thema ἀμύνω, auxiliior, opem fero.
 Ἐπᾶν, postquam conjunct. ex ἐπί & ἄν, vide εἶν.
 Ἐπαναβάλλεσθαι, differre, vide ἀναβάλλω.
 Ἐπαναβληθὼν, adverb. quasi injectim. Thema βάλλω, jacio.
 Ἐπαναβλαγῆν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, quod vide.
 Ἐπαναβλῆς, adv. necesse, necessario. τὰ ἐπαναβλῆς, sc. ὄντα, necessaria. Thema ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas.
 Ἐπανάγω, redeo; excito, commoveo, f. ἀξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, prouste ex ἐπί & ἄγω, duco.
 Ἐπαναλογῆν, altius repetendo

- aperire ex ἐπί, ἀνά & λέγω, dico.
 Ἐπαναμνησκω, commemoratio cum Acc. f. ἦσω. p. ἐπαναμνήσκω ex ἐπί, ἀνά & μνησκω, in memoriam reuoco. Th. μνάσμαι, memoro, recorder, f. μνήσμαι. p. μέμνημαι.
 Ἐπαναπαύεσθαι, acquiesco cum Dat. item requiesco. f. ἀύσομαι. p. ἐπαναπέπαυμαι. aor. 1. med. ἐπανεπαύσαμην, ω, αἶο ab ἐπί, ἀνά & παύω, cesso, a. 2. ἐπαον.
 Ἐπαναπλέειν, crebro navigare & pro abundare. Th. πλέω, navigo.
 Ἐπανατήσομαι, fut. 1. med. ab ἐπανίσταμαι, insurgo ex ἐπί, ἀνά & ἴστημι, sto.
 Ἐπαναστρέφω, revertor.
 Ἐπανατίθεσθαι, præf. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, insuper impono, acceptum fero ex ἐπί, ἀνά & τίθημι, pono.
 Ἐπανεθήσομαι, η, εταί, f. 1. ind. pass. verbi ἐπανήμι, redeo, remitto et condono. Thema ἦμι, mitto.
 Ἐπανείρεσθαι, denuo interrogare.
 Ἐπανεῖς, qui dimisit, a. 2. part. act. ab ἐπάνην, aor. 2. ind. verbi ἐπανήμι, quod ex ἐπί, ἀνά & ἦμι.
 Ἐπανελθέην, a. 2. inf. act. ἐπανελθῶν & in f. g. ἐπανελθῆσα, aor. 2. part. act. verbi ἐπανέρχομαι, redeo, f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον quod ex ἐπί, ἀνά & ἔρχομαι, venio.

- Ἐπ'ανέρχομαι**, *accedo vide*
ἔπανελθεῖν.
- Ἐπ'ανερωτήσεται**, 3. sing. f. 1.
act. verbi ἔπανερωτάω, in-
terrogo, f. ἦσω ex ἐπί, ἀνά
& ἐρωτάω, rogo.
- Ἐπ'ανέχω**, *praesto, antecello,*
innitor ex ἐπί, ἀνά & ἔχω,
habeo, f. ἔξω & χήσω. a. 2.
ἔχων.
- Ἐπ'ανθῶ**, *superfloreo. f. ἦσω.*
p. ἐπῆνθηκα. praet. med.
ἐπῆνθα & per epenthes. τῆ
ο, ἐπῆνοθα & reduplicatione
Attica ἐπενήνοθα ex ἐπί &
ἀνθῶ, floreo. Thema ἀνθος,
eos, τῶ, flos.
- Ἐπ'ανήκω**, *eis, ei, redeo quod ex*
ἐπί, ἀνά & ἦκω, f. ζῶ,
veneo.
- Ἐπ'ανῆρξο**, *percunctabatur, 3.*
singul. imperf. verbi ἔπαν-
έρομαι quod ex ἐπί, ἀνά &
έρομαι, interrogo. Thema
ἔρω, dico,
- Ἐπ'ανιάσι**, *remittunt, 3. plural.*
praef. ind. Atticè ab ἐπ-
ανίημι quod ab ἐπί, ἀνά &
ίημι, mitto, quod in 3. plural.
est ἰᾶσι Ion. ἰέασι & per
crasin Att. ἰᾶσι.
- Ἐπ'ανισάατο** Ion. pro *ἐπ'ανί-*
σαντο, insurrexerunt, 3.
plural. opt. pass. vel scri-
bendum ἐπ'ανισέατο Ion. pro
ἐπ'ανισαντο. Thema ἴσημι, sto.
- Ἐπ'ανισέεται** Ion. pro *ἐπ'ανί-*
σανται, 3. pl. praef. pass.
verbi ἐπ'ανίσημι, quod vide.
- Ἐπ'ανίσημι**, *insurgo fut. ἐπα-*
νασήσω. p. ἐπ'ανέσηκα. f. 1.
- Ἐπ'αναθήσομαι.** *Thema*
ἴσημι, sto.
- Ἐπ'ανιτέον**, *redeundum adv.*
theticum ab ἐπ'ανέμι, redeo.
a. 2. part. ἐπ'ανιών ex ἐπί,
ἀνά & ἔμι, eo.
- Ἐπ'ανιών**, a. 2. part. ab *ἐπ'αν-*
έμι, redeo, vide ἐπ'ανιτέον
- Ἐπ'ανορθόμενος**, *praef. part.*
pass. ἐπ'ανορθόμαι, praef. inf.
pass. ab ἐπ'ανορθόω, ᾧ, cor-
rigo ex ἐπί, ἀνά & ὀρθός, ἔ,
ὀ, rectus, erectus.
- Ἐπ'ανόρθωμα ἄσος**, τὸ & *ἐπ'αν-*
όρθωσις, eous, ἦ, correctio,
vide ἐπ'ανορθόμενος.
- Ἐπ'ανιάω**, *occurro. f. ἦσω. p.*
ἐπῆνθηκα. a. 1. ἐπῆνθησα ex
ἐπί & ἀντάω, occurro, obuius
fit. Thema ἀντί, contra.
- Ἐπ'αντέλλω**, *oriens, praef.*
part. f. g. ab ἐπ'αντέλλω pro
ἐπ'ανατέλλω, orior quod ex
ἐπί, ἀνά & τέλλω.
- Ἐπ'άνω**, *supra adv. cum gen.*
ex ἐπί & ἀνω.
- Ἐπ'άξας**, *ἀνίος, ὁ, a. 1. part.*
act. ἐπάξεν, f. 1. inf. ab
ἐπάγω, induco, adduco. fut.
ἄξω. p. ἐπήχα. Thema ἄγω,
duco.
- Ἐπ'άξιος**, *ξ, ὁ, dignus ex ἐπί*
& ἄξιος, ξ, ὁ, idem.
- Ἐπ'αξόνιος**, *ξ, ὁ, qui circum*
axem volvitur, epith. currus.
Thema ἄξων, onos, ὁ, axis.
- Ἐπ'άξω** Dor. pro *ἐπήξω, com-*
pegesti, a. 2. med. 2. sing.
verbi πήγνυμι, compingo, f.
πήξω.
- Ἐπ'αοιδῆ**, *ἦς, ἦ Ion. pro ἐπ'αοιδῆ,*

incantatio. Thema *αἰείδω*, *cano.*
Ἐπαον, *sedavi*, a. 2. ind. act. hinc in a. 2. pass. *ἐπάων* verbi *παύω*, *cesso*, f. *παύσω*. p. *πέπαικα*.
Ἐπαπορώμεν, i. plur. praef. sub. verbi *ἐπαπορέω*, *addubito*, quod ex *ἐπί* & *ἀπορέω*, *dubito* hoc ex α priv. & *πέρω*, *transeo*, p. m. *πέπορα*.
Ἐπαπλήνα, *as*, ε, a. i. ind. act. verbi *παπλήνω*, *circumspicio*, *intueor*, f. *απῶ*. a. i. part. *παπλήνας*.
Ἐπαρά, *ās*, ἦ, *imprecatio* ex *ἐπί* & *ἀρά*, *ās*, ἦ, *preces*, *dirae*.
Ἐπάρας, *αῦλος*, ὁ & in f. g. *ἐπάρασα*, *ης*, ἦ, aor. i. part. act. verbi *ἐπαίρω*, *attollo*, *erigo*. fut. *ἐπαρῶ*. p. *ἐπήρα*. a. i. *ἐπήρα*. aor. i. imperat. *ἐπάρον*, *άτω*. a. i. pass. *ἐπήρθην* ab *ἐπί* et *αἶρω*, *tollo*.
Ἐπαράσιμος, *ς*, ὁ, ἦ, *exsecrabilis* ex *ἐπί* et *ἀρά*, *ās*, ἦ, *preces*, *dirae*.
Ἐπαράσσω, *irruo*, *illidor* ex *ἐπί* et *ἀράσσω*, *amputo*, *pulso*, f. *ξω*.
Ἐπαράτε, 2. plur. aor. i. imperat. act. *ἐπάρον*, *άτω*, vide *ἐπάρας*, *αῦλος*.
Ἐπαργυρος, ὁ, ἦ, *inargentatus*, *argento tectus*. Thema *ἀργυρος*, *argentum*.
Ἐπάρη, 3. sing. a. 2. pass. verbi *πέρω*, *transeo*; at *ἐπάρη*, est a. i. sub. act. ab *ἐπαίρω*, *attollo*, vide *ἐπάρας*.

Ἐπαρήσειν, *eis*, *ei*, *plurq.* perf. pass. verbi *ἐπαίρω*, *apto* quod ex *ἐπί* et *αἶρω*, *apto*, p. m. *ἦρα* et Att. *ἀρηρα*.
Ἐπαρησάμενος Ionic. pro *ἐπαρησάμενος*, aor. i. part. med. ab *ἐπαράμαι*, *imprecor*. Thema *ἀρά*, *ās*, ἦ, *dirae*.
Ἐπαρθεῖς, aor. i. part. pass. verbi *ἐπαίρω*, *afferri*, *superbire* vide in *ἐπαίρω*.
Ἐπαρθον et per metath. *ἐπαρθον*, *diripui*, a. 2. ind. act. verbi *πέρω*, *vasto*, f. 2. *πρωθῶ*.
Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. i. vide *ἐπαρκέω*.
Ἐπαρκέω, *subvenio* cum Dat. f. *ἐπαρκέω*. p. *ἐπήρηκα*. a. i. *ἐπήρηκα* ex *ἐπί* et *ἀρκέω*, *propulso*.
Ἐπαρμενον, *sufficientem*, praef. part. pro *ἐπαρόμενον*. Thema *αἶρω*, *apto*, vide *ἀρμενον*.
Ἐπαρξάμενος, aor. i. part. med. ab *ἐπαρχομαι*, *auspicio*, ex *ἐπί* et *αρχη*, *ἦς*, ἦ, *initium*.
Ἐπάρσα, f. i. act. verbi *ἐπαίρω*, *idem* quod *αἶρω*, *apto*, a. i. *ἐπήρα*.
Ἐπαρχία, *as*, ἦ, *provincia* ab *ἐπαρχος*, *ς*, ὁ, *praefectus* ex *ἐπί* et *αρχη*, *ἦς*, ἦ, *principatus*.
Ἐπαρωγός, *ς*, ὁ, *auxiliator* et ἦ, *auxiliatrix* ab *ἐπαρήγω*. Thema *ἀρήγω*, f. *ξω*, *auxilior*.
Ἐπάσαι, aor. i. inf. act. ab *ἐπάδω*, *incolco*. Thema *αἶδω*, pro *αἰείδω*, *cano*.

- Ἐπάσαντο** et gem. *σσ ἐπάσαντο*, *gustarunt*, 3. plur. aor. 1. med. à πάω vel πάωμαι, *possideo; viscor*, perf. pass. *πέπαμαι*.
Ἐπασσύτεροι, *frequentes ab ἐπὶ et ἄσσον*, *prope* feu *ἄσσοτέρω*, *propius*. *ἐπασσύτεροι* dicuntur *facere*, qui aliquid faciunt *continuâ serie frequentes*.
Ἐπάχον, *passus fui*, imperf. à πάχω, *patior*, f. *πέισομαι*. a. 2. *ἐπαχον*. p. m. *πέπονθα*.
Ἐπάταξε, *percussit*, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi *πάτασσω*, f. *ξω*, *ferio*. p. *πεπάταχα*. a. 1. part. *πατάξας*.
Ἐπατήην, *ης, η*, *calcatus sum*, aor. 1. pass. verbi *πατέω*, f. *ήσω*, *calco*. a. 1. *ἐπάτησα*, *ας, ε*.
Ἐπάτησε, 3. fing. a. 1. act. verbi *πατέω*, *calco*.
Ἐπαυλις, *εως, ή*, *commoratio; villa* ex *ἐπὶ* et *αὐλή*, *ής, ή*, *aula, atrium*.
Ἐπαυρέ, *fruitur*, 3. fing. ab *ἐπαυρέω*, *utilitatem percipio*. Thema *αὔρα*, *ας, ή*, *ventus levior, aura*.
Ἐπαυρέμεν feu *ἐπαυρέμενοι* Dor. pro *ἐπαυρέην*, *præf. inf. verbi ἐπαυρέω*.
Ἐπαυρέω, *ἐπαυρίσκω* et *ἐπαύρομαι*, *frutor, consequor*; item *poenus luo*. Th. *αὔρα*, *aura*.
Ἐπαύρηαι, *fruaris* Ionic. pro *ἐπαύρη*, 2. fing. sub. *præf. verbi ἐπαύρομαι* idem quod *ἐπαυρέω*, quod vide.
Ἐπαύριον, *cras adv.* ή *ἐπαύριον*, *scil. ήμέρα*, *posterus dies*. Thema *αύριον*, *cras*.
Ἐπαυρίσκεσι, 3. plur. ind. act. verbi *ἐπαυρίσκω* idem quod *ἐπαυρέω*, quod vide.
Ἐπαύροισι, 3. fing. a. 2. opt. med. verbi *ἐπαυρέω*, quod vide.
Ἐπαύρονται, *fruantur*, 3. plural. *præf. sub. verbi ἐπαύρομαι*, idem quod *ἐπαυρέω*.
Ἐπαύσαν, 3. plur. a. 1. ind. *ἐπαύσαμην*, *ἐπαύσω*, *ἐπαύσατο*, a. 1. m. verbi *παύω*, *cesso*, f. *σω*. a. 2. *ἐπαον*.
Ἐπαύσον, *acclama.* a. 1. imperat. act. ex *ἐπὶ* et *αὐώ*, *clamo*.
Ἐπαύσω, 2. fing. a. 1. m. vide *ἐπαύσαν*.
Ἐπαυτέν, *acclamare*. *ἐπαύτεον*, *acclamabant* Ion. pro *ἐπηύτεον*, 3. plur. imperf. act. quod ex *ἐπὶ* & *αὐτέω* Poët. pro *αὐώ*, *clamo*.
Ἐπαυλοφώρω, *in flagranti delicto*, *in ipso facto* ex *ἐπὶ*, *in* & *αὐτοφώρον*, *ς*, *τὸ* quod ex *αὐτός*, & *φωρά*, *εις*, ή, *furtum*. Them. *φῶρ*, *φωρος*, *ὄ*, *fur*.
Ἐπαφάομαι, *ᾶμαι*, *contracto*, *demulceo*, vide in *ἐσφάω*, *palpo*. Thema *ἄπλομαι*, *tango*.
Ἐπαφαιάνθη, a. 1. ind. pass. ab *ἐπαφαιάνω*, *exsicc* quod ex *ἄφαιάνω* feu *ἄφαιώ*, *accendo*, *exarefacio*. Th. *αὔω*, *sicc*, *accendo*.
Ἐπάφησεν, aor. 1. ind. act.

verbi ἐπαφίημι, *dimitto in, immitto.* p. ἐπαφῆκα. aor. 2. sub. ἐπαφῶ ex ἐπί, ἀπό & ἦμι, mitto.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὄ, nomen viri, Gr. *spumosus.*

Ἐπαφρίζω, *despumo.* f. ἴσω. p. ἐπήφρικα ex ἐπί & ἀφρός ῥ, ὄ, *spuma.*

Ἐπαφροδίτος, ς, ὄ, nomen viri, Gr. *venustus.*

Ἐπαφῶ, *immisero,* aor. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι, vide ἐπάφησεν.

Ἐπάχνωσεν, *vekanit, constrinxit,* a. 1. ind. verbi παχνώω, fut. ὠσω. Thema πάχνη, ης, ἦ, *pruina.*

Ἐπαχύνθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio.* Thema παχύς εὖς, ὄ, *crassus.*

Ἐπέ pro ἔπεα, nom. vel acc. plur. ab ἔπος, εὖς, τὸ, *verbum.* Thema ἔπω, *dico.*

Ἐπεάν Ionic. pro ἐπειδή vel ἐπὶ, *posteaquam;* vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, *quando.*

Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, *accedo.* Thema βαίνω, εὖ. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέβαλλον, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio* ex ἐπί & βάλλω, *jacio,* f. βαλλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἐπέβαλον, a. 2. vide in ἐπέβαλλον.

Ἐπέβην, ης, η, *peragravi,* a. 2. ind. ab ἐπιβαίνω. Thema βαίνω, εὖ, f. βήσομαι.

Ἐπέβησα, ας, ε, aor. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. plur. a. 1. vel 2. act. ἐπέβησαλο, 3. sing. a. 1. m. verbi βαίνω.

Ἐπέβιβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono, ascendere facio,* f. ἄσω ex ἐπί & βαίνω, εὖ.

Ἐπέβιω, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιβίωω, *supervivo à βίωω, vivo,* fut. βιώσομαι. a. 2. ἔβιω. a. 2. imperat. βιώθι. a. 2. opt. βιόην. inf. a. 2. βιῶναι. a. 2. part. βίος. Th. βίος, ς, ὄ, *vita.*

Ἐπέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *respicio,* fut. ψω. p. ἐπιβέβλεφα ex ἐπί & βλέπω, *video.*

Ἐπέβλευσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιβλεύω, *insidior* ex ἐπί & βλεύω, *consulto, delibero* quod à βεβλή, ης, ἦ, *consilium.*

Ἐπέγειρε, praef. imperat. act. ἐπεγειροντες, praef. part. plur. num. verbi ἐπεγείρω, quod vide.

Ἐπεγείρω, *excito.* f. ἐπεγερῶ. p. ἐπήγεργα. aor. 1. ἐπήγειρα ab ἐπί et ἐγείρω, *excito.*

Ἐπέγεντο per syncop. pro ἐπεγένετο, 3. sing. a. 2. med. ex ἐπί et γείνομαι, *sum.*

Ἐπέγνωσσι, dat. plur. perf. part. act. ἐπεγνωκῶς verbi ἐπιγνώσκω, *agnosco,* f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. a. 2. ἐπέγνω. perf. pass. ἐπέγνωσμαι ex ἐπί et γινώσκω, *cognosco.*

- Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass. ab eodem verbo.
- Ἐπέγνωσε, 2. plur. a. 2. ind. act. ἐπέγνωσ, ωσ, ω ejusdem verbi.
- Ἐπέγρετο, exprogeresibat, imperf. per sync. Poët. pro ἐπεγείρετο ab ἐπεγείρομαι, vide ἐπεγείρω.
- Ἐπεδείξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπεδείκνυμι, commonstro. aor. 1. act. ἐπέδειξα, ας, ε. f. δείξω. p. δείξα ex ἐπί & δείκνυμι, ostendo.
- Ἐπέδησα, ας, ε, ligavi, a. 1. ind. act. verbi πεδάω, ligo, f. άάω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.
- Ἐπέδιδε pro ἐπέδιδω, 3. singul. imperf. act. tanquam ab ἐπιδιδάω, verbi ἐπιδιδάμι, insuper do, f. δάσω. Th. δίδάμι, do.
- Ἐπέδραμε, accurrit, 3. sing. aor. 2. verbi ἐπιτρέχω ex ἐπί & τρέχω, curro, f. τρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρακα.
- Ἐπέδρη, ης, ἡ Ion. pro ἐφέδρα, mora, obsidio vide ἔδρη, sella.
- Ἐπέδυν, exortus sum, aor. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύμι, exorior ex ἐπί et δύμι vel δύνα, f. δύσω. p. δέδυκα.
- Ἐπέδωκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ex ἐπί et δίδάμι, do, f. δάσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ωσ, ω.
- Ἐπέσσοι, dat. plur. Ion. et Poët. pro ἔπεισι ab ἔπος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.
- Ἐπεζάρησαν pro ἐπεβάρησαν dici, Eustath. existimat.
- Ἐπέζησα, superstes fui, a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, vivo, f. ζήσομαι. p. ἔζηκα.
- Ἐπεζήτει, 3. sing. imperf. verbi ἐπιζητέω, requiro. Th. ζητέω, quaero, f. ἦσω. p. ἔζητηκα.
- Ἐπέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.
- Ἐπέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.
- Ἐπεθύμησα & in 3. plur. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, concupisco ex ἐπί & θυμέω. Th. θυμός, ὄ, ὄ, animus.
- ἘΠΕΙ & ἐπειδή, postquam, quoniam conjunct. cum indic. ex ἐπί & εἰ; hinc ἐπίετε.
- Ἐπέιγεται Ion. & Doric. pro ἐπέιγη, urgeris, properas. 2. sing. sub. pass. verbi ἐπέιγω, urgeo.
- Ἐπέιγέτο, festinabat, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἠπειγέτο verbi ἐπειγω, urgeo quod vide.
- Ἐπειγομένοις, festinantis, gen. sing. Ion. praef. part. pass. vide ἐπέιγέτο ab ἐπέιγομαι.
- ἘΠΕΙΓΩ, urgeo, impello, festino. f. ζω. p. ἠπειχα; hinc ἐπέιγομαι, urgeo.
- Ἐπειδάν, postquam pro ἐπειδάν. Th. ἐπει, quoniam.

Ἐπειδή idem quod ἐπεὶ, postquam.

Ἐπειδήπερ, quandoquidem cum indic. Th. ἐπεὶ.

Ἐπίδοι. 3. sing. opt. præf. Th. εἶδω, video.

Ἐπίδω, intueor, respicio. fut. ἐπίσω vel ἐπίσομαι. a. 2. ἐπίδου, es. ε. a. 2. imperat. ἐπίδε ex ἐπὶ & εἶδω, video.

Ἐπειῆ pro ἐπειδή, cum, quoniam. Th. ἐπεὶ, postquam.

Ἐπειθ' pro ἐπειτα, adverb. deinde, postea. Th. εἶτα, postea, tum.

Ἐπίθετο, obedivit, 3. singul. imperf. verbi πείδομαι, pareo, f. πείσομαι. a. 2. m. ἐπιθόμεν, 8, ετο. Th. πείθω, persuadeo. a. 2. ἐπίθου.

Ἐπέια Dor. pro Ποῆτ. ἐπέικε & hoc pro ἐπεὶ ἄν, quum.

Ἐπειλημμένη, tenens, perf. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι, vide in ἔλημμα.

Ἐπειμι, succedo. a. 2. ἐπιον, es, ε. a. 2. part. act. ἐπιών, ἴσα, ὄν, sequens; hinc ἐπισσιος, 8, ο, ἦ, jugis ex ἐπὶ & εἶμι, eo.

Ἐπέιμαι Ion. pro ἐφείμαι, permittere, immittere, a. 2. inf. ab ἐφίμμι quod ab ἦμμι seu ἔω, mitto.

Ἐπέινυθαι, indui. præf. inf. verbi ἐπέινυμαι quod ex ἐπὶ & ἔω, induo; hinc ἐνύω et Ion. εἰνύω.

Ἐπέιπερ, quandoquidem conjunct. cum indic. vide in ἐπέι.

Ἐπειπών, a. 2. part. ἐπειπεῖν, insuper dicere, a. 2. inf. ab ἐπὶ et ἔπω, dico.

Ἐπειρα, as, ε et in 3. plur. ἐπειραν, aor. 1. ind. act. verbi πείρω, transfigo. fut. περῶ. p. πέπαρκα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρεθην.

Ἐπειράθην, ης, η et in 3. plur. ἐπειράθημεν, aor. 1. ind. pass. verbi πειράω, conor. Thema πείρα, conatus, experientia.

Ἐπειράσω, tentasti, 2. sing. a. 1. med. ἐπειρασάμην, ω, ἄλο verbi πειράω, f. ἄσω et ἦσω, conor, tento. Th. πείρα, as, ἦ, conatus, experientia.

Ἐπειράτο, 3. sing. imperf. verbi πειράομαι, tento ab eodem them.

Ἐπέρεσθαι, interrogare, præf. inf. ab εἶρω, dico.

Ἐπέρη Ion. pro ἐπέρα, 3. sing. imperf. verbi πειράω, conor, f. ἄσω. p. πεπειράσασθαι. Th. πείρα.

Ἐπειρεύεσθαι, attrahere quod ab εἰρήω Poët. pro ἐρύω, traho.

Ἐπειρώαλο Ion. pro ἐπειρῶντο, quod vide.

Ἐπειρῶντο, periculum faciebant 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι. Th. πείρα.

Ἐπειρώων Ion. pro ἐπερώων, verbi ἐρωάω Ion. et Poët. pro ἐρώάω, f. ἦσω, rogo.

Ἐπειρώτεων Ion. pro ἐπερώτων, perf. act. ejusdem verbi.

Ἐπειρώτησις, εως, ἡ Ion. pro
ἐπερώτησις, interrogatio ab
eodem them.

Ἐπεισάγωγῆ, ἡς, ἡ, superin-
ductio ex ἐπί, εἰς et ἄγω,
duco.

Ἐπεισα, ας, ε, a. i. verbi
ἐπιμι, adgo ex εἰμι, eo, a.
i. inuisit. εἶσα.

ἘΠΕΪΣΙΟΝ, ο, τὸ, aqualicu-
lus, ma ventris pars, τὸ
αἰλόιον; an ab ἐπί et σείω,
ποσειο? an ab ἐπεισιέναι.

Ἐπεισω, adeat, 3. sing. præf.
ab ἐπιμι, quod ex ἐπί et
εἰμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἐπεισέρχεται, subit, 3. sing.
præf. ab ἐπεισέρχομαι, in-
gredior quod ex ἐπί, εἰς
in et ἔρχομαι, venio, f.
ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπέειπν, ης, η, a. i. ind.
pass. verbi πέθομαι, obedio
vide in πέθω, persuado.

Ἐπεισφέρωμεν, i. plur. præf.
ind. ab ἐπεισφέρω, adfero
ex ἐπί, εἰς et φέρω, f. οἶσω.
a. i. ἦρεκα.

Ἐπειτα, deinde adverb. Th.
εἶτα, postea.

Ἐπείχθην, properavi, a. i.
ind. pass. ἐπέχθημι, a. i.
imperat. ab ἐπέιγμαι, vide
in ἐπέιγω.

Ἐπέιχον, es, ε, imperf. verbi
ἐπέχω, inhibeo attendo quod
vide.

Ἐπεκάθισα, ας, ε et in 3.
plural. ἐπεκάθισαν. aor. i.
ind. verbi ἐπικαθίζω, colloco.
fut. ἴσω. perf. ἐπικαθήκα
ex ἐπί et καθίζω, colloco,

federe facio. Thema ἴσω.
fut. ἴσω, idem.

Ἐπεκαλέετο, 3. sing. imperf.
pass. verbi ἐπικαλέω, aduoco.
Th. καλέω, uoco, f. ἔσω. p.
κέκληκα.

Ἐπεκαλύφθησαν, clausi sunt, 3.
plur. a. i. ind. pass. verbi
καλύπτω, quod vide.

Ἐπεκέαλο Ion. pro ἐπέκενλο,
instabant, irruerunt, 3. plur.
imperf. verbi ἐπικέμαι,
urgeo quod vide.

Ἐπέκεινα, trans adv. cum
gen. pro ἐπί ἐκεῖνα, ad illa
usque.

Ἐπέκειλο, ἐπέκενλο, 3. sing. &
plur. imperf. verbi ἐπικέ-
μαι, jaceo super, impositus
sum. Th. κέμαι, jacio.

Ἐπέκεκλει pro ἐπεκέκλειο, in-
uocabat, 3. sing. plusq. perf.
pass. ab ἐπί et κέλω, uoco,
f. ἔσω. perf. κέκληκα. perf.
pass. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, destinaverunt, 3.
plur. a. i. med. verbi ἐπι-
κλώθω, fatalia stamina daco,
quod ex ἐπί et κλώθω, neo.

Ἐπεκράτει, 3. sing. imperf.
ab ἐπικράτέω, praeualeo. Th.
κράτος, eos, τὸ, robur.

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, appendi,
a. i. ind. act. ab ἐπικρέμα-
μι, σα, ται quod ab ἐπί
et κρέμαω, suspenso, f. ἄσω.
a. 2. ἐκρέμαθον q. à κρε-
μάζω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extensio ab
ἐπεκταίνω, extendo quod ab
ἐπί, ἐκ et τείνω, tendo, f.
τένω. p. τέτακα.

Ἐπεκλείνομαι η, εταί, *contendo*,
πιος, *exterior*, f. ἐπεκλείομαι
 a. i. m. ἐπεξετεινάμην,
 ω, αἰ ab eodem themi.

Ἐπεκλήσω, 2. sing. a. i. med.
 verbi ἐπικλήσμαι, *insuper*
acq. pro. Th. κλήσμαι, *acq. pro.*
 fut. κτήσομαι. p. ἐκτῆμαι.

Ἐπέλαβον, 1. sing. a. 2.
 med. verbi ἐπιλαβάνω, *ap-*
prehendo. fut. λήψομαι. a.
 2. ἐπέλαβον, ες, ε ex ἐπί et
 λαβάνω *acq. pro.*

Ἐπέλαβον, 3. sing. aor. 2.
 med. verbi ἐπιλανθάνομαι,
obliviscor, f. λίσσομαι. a. 2.
 ἐπέλαβον ex ἐπί et λανθά-
 νω seu λήθω, *latro*, f. λίσω.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. ver-
 bi ἐπερχομαι, *supervenio*
 quod ex ἐπί et ερχομαι,
venio, f. ἐλευσμαι. a. 2.
 ἤλυθον et per syncop. ἤλθον.

Ἐπελθών, 8σα, ὄν a. 2.
 part. act. genit. ἐπελθόντος,
 vide ἐπελθεῖν.

Ἐπέλυον, ες, ε, a. 2. vel
 imperf. act. verbi ἐπιλύω,
exploro f. λύσω. p. ἐπιλέλυ-
 κα. a. i. pass. ἐπελύθη. Th.
 λύω *solvo*.

Ἐπεμαίετ' pro ἐπεμαίετο, *in-*
figurati, 3. sing. imperf.
 med. verbi ἐπιμαίομαι, *inai-*
to quod ex ἐπί & μάω, *ve-*
hementer cupio.

Ἐπεμάξατο, 3. sing. aor. i.
 med. verbi μάσσω, *als. ergo*,
 f. ξω.

Ἐπέβαλε, *injecit*, 3. sing.
 a. 2. act. pro ἐπενέβαλε
 verbi ἐπεμβάλλω, *superinjicio*.

Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ.
 p. βέβηκα. aor. 2. ἔβηλον.
 p. m. βέβηκα.

Ἐπεμβάλλεσθαι, praes. inf.
 pass. verbi ἐπεμβάλλομαι,
injicio ex ἐπί, ἐν & th.
 βάλλω *jacio*.

Ἐπέβεβαιώσας, *conscendens*, perf.
 part. act. Ion. pro ἐπεβε-
 βηκῶσας, ὅσας, ὅ verbi ἐπεμ-
 βαιώω, *ingredior*. Th. βαιώω,
 εο, f. βήσομαι. p. βέβηκα.
 aor. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε & in 3.
 plur. ἐπεμείναμεν, a. i. ind.
 act. verbi ἐπιμείνω, *perma-*
neo. f. ἐπιμειῶ. p. ἐπιμεμένη-
 κα, quod ex ἐπί et μένω,
maneo.

Ἐπεμελήθην, ης, η, *curavi*, a.
 i. ind. pass. verbi ἐπιμελέο-
 μαι, *curam ger.*, f. ἤσομαι.
 Th. μέλει, *curae est*.

Ἐπεμέμφετο, 3. sing. imperf.
 pass. ex ἐπί et μέμφομαι,
accuso, f. ψμαι. p. μεμεμμαι.

Ἐπέμενε, 3. sing. imperf.
 act. verbi ἐπιμείνω, *perma-*
neo, vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνάμην, ω, αἰο, *insanivi*,
 a. i. med. verbi ἐπιμαίνο-
 μαι. Th. μαίνομαι, i Janio,
 fut. 2. med. μανῆμαι. p.
 m. μέμνηνα.

Ἐπέμπε, imperf. act. verbi
 πέμπω, *mitto*, f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, a. i. ind.
 act. verbi ἐπιμίττω, *subsan-*
no quod ex ἐπί & μύττω
 vel σσω, *mango*, *emugo*.
 Th. μύζω, *clausis labris*

- quendam ex naribus sonum emitto.
- Ἐπέμψα, *as, ε, misi*. a. 1. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω. ρ. πέπεμθα. a. 1. imperat. πέμψον.
- Ἐπενόχηλο Dor. pro ἐπενήχητο, 3. sing. imperf. *supernatabat* verbi νήχομαι. Th. νέω, *nao*.
- Ἐπενδύτης, *8, ó amiculum, indusium* ab ἐπενδύω, quod vide.
- Ἐπενδύω, *superinduo*, f. ύσω. ρ. ἐπενδέδουκα. a. 1. med. ἐπενεδυσάμην, ω, αλο. a. 1. inf. med. ἐπενδύσασθαι ex ἐπι, ἐν & δύω, *induo*.
- Ἐπενέγκων, aor. 2. inf. act. ἐπενέγκη, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. ἐπενεγκών, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, *infero, obijcio*. fut. ἐπίσω. a. 2. ἐπήνεσκον ex ἐπι & φέρω, *fero*.
- Ἐπενέκωντες, *noin. plur. a. 1. part. act. ab ἐπιφέρω, infero, vide ἐνεκα poet. pro ἠνεκα, a. 1. ind. act.*
- Ἐπένειμα, *as, ε, distribui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, quod à νέμω, *tribuo*, f. μώ. a. 1. ἐνειμα.
- Ἐπενέμελο, 3. sing. imperf. vide ἐπινέμεσθαι, *deposci*.
- Ἐπενήνεον, *accumulabam*, imperf. act. verbi ἐπινέω vel ἐπινηνέω, *accumulo* ex ἐπι, ἐν & νέω, *glomero*. imperf. ἔνεον & ἠνεον, unde ἐνήνεον & ἐπενήνεον.
- Ἐπενήνοθα, *florui super*, praet. med. pro ἐπήνοθα, *epenthe-*

- fi τῷ ο & reduplic. Attica verbi ἐπενόχτω. *supersoreo* ex ἐπι & ἀνδέω, *soreo*. Th. ἄνθος *eos, τὸ, flos*.
- Ἐπενήχτο, *natabat*, 3. imperf. med. ab ἐπινέχω. fut. ξω. Thema νέω, *nao*.
- Ἐπένθει, 3. sing. imperf. verbi πενθείω.
- Ἐπενθών Dor. pro ἐπελθών, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*. Thema ἐρχομαι.
- Ἐπέξελευσόμεθα, 1. plur. fut. 1. med. ab ἐπέερχομαι, *prociio* quod ex ἐπι, ἐξ & ἐρχομαι *venio*, f. ἐλείσομαι. a. 2. ἄθον.
- Ἐπέξελθῆν, a. 2. inf. act. ex ἐπι, ἐξ & ἐρχομαι, *venio*. a. 2. ἦλθον.
- Ἐπέξεργάζομαι, *elaboro* ex ἐπι, ἐξ & ἐργάζομαι, *laboro*. fut. σμαι. praet. ἐέργασμαι. Thema ἔργον, *8, τὸ, opus*.
- Ἐπέξευρῆμεν, 1. plur. a. 2. act. verbi ἐπέξευρίσκω, *invenio* ex ἐπι, ἐξ & εὐρίσκω, idem, f. ἦσω. a. 2. εὐρην.
- Ἐπέξῆς Ionic. pro ἐφ' ἔξῆς, *dein eps*, idem quod ἐξῆς.
- Ἐπέξῃθι, *persuere, pro nse*, praet. imperat. ab ἐπι, ἐξ & ἔμι, *eo*.
- Ἐπέοικε, *convenit*, praet. med. ex ἐπι & εἶκω, *similis sum*, vide simplex εἶκα.
- Ἐπεπέειθεθ' pro ἐπεπέειθετο, *obediuit*, 3. singul. imperf. pass. ἐπεπέειθεσαν per systolen pro ἐπεπέειθησαν, 3. plural. aor. 1. passiv. forte legend. ἐπεποιθεσαν, 3.

- plural. plusq. perf. med. ab ἐπι & πείθω, *persuadeo*. fut. πείσω. aor. 2. ἐπίθου. præt. med. πέποιθα.
- Ἐπέπειν Ion. pro ἐφέπειν, *insequi* ex ἐπι & ἔπω, *sequor*.
- Ἐπεπειράσθω Ionic. pro ἐπεπείρησθω, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi πειράω, *conor*, fut. άσω & Ionic. ἦσω. perf. pass. πεπείρημαι. Th. πῆρα, *as, η, conatus*.
- Ἐπέπεσον, *es, ε, inidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω *irruo* cum Dat. f. ἐπιπίλω. σω. p. ἐπιπέπωκα ex ἐπι & πίπτω, *cado*.
- Ἐπεπήγει, 3. sing. plusq. perf. med. quod ex ἐπι & πήγνυμι seu πήσσω, *figo*, f. ζω. p. πέπηχα.
- Ἐπέπιθμεν *persuasimus* per syncop. Aeolic. pro ἐπεπίθμεν, 1. plur. a. 2. ind. act. Ionicè reduplicatis etiam primis duabus literis, verbi πείθω; alii volunt esse 1. plur. plusq. perf. med. pro ἐπεποιθμεν à præt. med. πέποιθα.
- Ἐπέπλησον, *percuss* per reduplicat. pro ἔπλησον, aor. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio*, f. ζω. a. 2. ἔπληγον & ἔπλαγυν; vel est a. 2. verbi compos. ἐπιπλήττω.
- Ἐπέπλεον, *adnavigabant*, 3. plural. imperf. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.
- Ἐπέπληξα, *as, ε*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω vel

τλω, f. ζω. *increpo* ex ἐπι & πλήσσω, *percutio*.

- Ἐπέπλων, *as, ω, adnavigabam* imperf. vel a. 2. act. ab ἐπιπλωμι pro ἐπιπλέω, ut ἐδίδων vel ἔδων, *as, ω*; alii per apocopen dictum volunt pro ἐπέπλωσας, 2. sing. a. 1 vel 2. pro ἐπέπλωσ, ejusdem verbi. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.
- Ἐπεποίθειν, *confisus* *suam*, plusq. perf. med. ex ἐπι & πείθω, *persuadeo*, fut. πείσομαι. p. m. πέποιθα.
- Ἐπεπίνθη, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ἦδη pro ἦδειν, plusq. perf. med. verbi πάχω, *ratio*, f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
- Ἐπεπράγεσαν, *egerant*, 3. plur. plusq. perf. med. ab ἐπεπράγειν verbi πράσσω vel τλω, f. ζω. p. m. πέπρασα.
- Ἐπέπταρον, *es, ε* a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, *in super sternuto* ex ἐπι et πταίρω, f. αρω, *sternuto*.
- Ἐπέπλώκειν, *excideram*, plusq. perf. verbi πίπτω, *cado*, f. πλώσω. p. πέπλωκα. a. 2. ἔπεσον.
- Ἐπέπυσο, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι, *audio, interrogo*, fut. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.
- Ἐπεραιώθην, *transgressus* *sum*, aor. 1. ind. pass. verbi περαιώω, *transueho*. Th. πῆρα, *ultra* adverb.
- Ἐπέρευσε, *adegit*, 3. singul.

- a. I. ind. activ. ex ἐπί & ἐρείδω, fut. σω, figo, firmo.
- Ἐπέρεδου, sciscitari. f. ἐπερήσομαι, vide ἐπέρεσθαι.
- Ἐπερήσομαι, peri. pass. verbi ἐπερείδω, per reduplicat. Att. vide in ἐπέρεισε.
- Ἐπέρησα, as, ε, transivi, trajeci, a. I. ind. act. verbi περάω, f. ἦσω & ἄσω, transeo. p. πεπέρακα.
- Ἐπερήραγην, ηs, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρρήγνυμι. Th. ῥήσω, frango.
- Ἐπερήριφην, ηs, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρρήπιω, injicio ex ἐπί & ῥίπιω, projicio, f. ψω. p. ἐρήριφα.
- Ἐπερῆρωσαν, 3. plur. aor. I. act. vide ἐπερῆρωσαντο.
- Ἐπερῆρωσαντο, 3. plur. a. I. med. verbi ἐπιρῆρωνυμι, confirmo, impello; fortiter moveo ex ἐπί & ῥώνυμι, f. ῥώσω. p. ἔρῆρακα.
- Ἐπέρχομαι, intervenio, praef. pass. ἐπερχόμενος. f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπήλθον ex ἐπί & ἔρχομαι, venio, p. m. ἤλυθα.
- Ἐπέρχοντι pro ἐπέρχονταί, 3. plur. praef. ἐπέρχομαι, quod vide.
- Ἐπερωιάω, ᾧ, interrogo, imperf. ἐπηρώταον, ων. aes, as. ae, α. f. ἦσω. p. ἐπηρώτηκα. a. I. ἐπηρώτησα. aor. I. imperat. ἐπερώτησον, ἄτω ex ἐπί & ἐρωιάω, rogo, sciscitor, hinc ἐπερωτᾶν.
- Ἐπερώτημα, ἄλος, τό, interro-
- gatio, ab ἐπερωιάω, quod vide.
- Ἐπερωτήσας, ἄνλος, ὁ, a. I. part. act. ab ἐπερωιάω, quod vide.
- Ἐπίσαζν, 3. fing. a. I. verbi ἐπισάπτω, sterno, f. ζω. Th. σάπτω.
- Ἐπεσεβόλος, s, ε, ἦ, verba probrosa in aliquem jaciens ex ἐπί, εἰς & βάλλω, jacio, p. m. βέβηλα.
- Ἐπεσεν, cecidit, 3. fing. a. 2. act. verbi πίπιω, cado, f. πεσεῖμαι. p. πέπιωκα. a. 2. ἔπεσον.
- Ἐπίδω, sequatur, 3. fing. praef. imperat. ut & ἐπέδων, dual. verbi ἔπομαι, sequor. praef. inf. ἔπεδαί.
- Ἐπεσιν, dat. plur. ab ἔπος, eos, τό, verbum. Th. ἔπω, dico, a. 2. ἔπον.
- Ἐπέττιαζον, es, ε, imperf. verbi σκάζω, claudio, f. σω.
- Ἐπέσκεπεν, tegebat, 3. imperf. verbi ἐπισκέπω, f. ψω. Th. σκέπω, tegeo.
- Ἐπεσκεψάθε, 2. plur. a. I. med. ἐπεσκεψάμην, ω, ἄλο verbi ἐπισκέπτομαι, invisio, viro. fut. ψομαι. perf. pass. ἐπέσκεμμαι ex ἐπί & σκέπτομαι, circumspicio.
- Ἐπεσκίασα, as, ε, a. I. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, inumbro cum Dat. f. ἄσω. p. ἐπεσκίακα. aor. I. sub. ἐπισκίωσω, ηs, η ex ἐπί et σκιά, ἄs, ἦ, umbra.
- Ἐπεσκελήτησε, insiluit, 3. fing. a. I. ind. act. ex ἐπί & t

σκιλάω, salto. Thema σκαίρω, saliv.

Ἐπεσκότησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, obtenebro. fut. ἦσω. p. ἐπεσκότημα quod ex ἐπί & σκότος, ε, ὁ vel εος, τό, tenebrae.

Ἐ΄πεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado. f. 2. med. πεσῶμαι p. πέπλωκα.

Ἐ΄πέπρωδα Ion. & Poët. pro ἐ΄πέπρωδα, sequi. Th. ἔπω, sequor.

Ἐ΄πέσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπῶν. aor. 2. part. ἐπισπῶν ab ἐπισπάω, attraho. Thema σπάω, traho.

Ἐ΄πέσεται gem. σσ pro ἐπέσεται Poët. 3. singul. fut. 1. ἔσομαι verbi εἰμί, sum.

Ἐ΄πέσεται, impetum fecit per metathes. pro ἐπισέσεται 3. sing. perf. pass. Sic ἐπέσσο pro ἐπεσέσσο, 3. sing. plusq. perf. ex ἐπί & σεύω, seu σύω, concito. Th. σείω, quatio.

Ἐ΄πέσαλμαι, missus sum, perf. pass. verbi ἐπισέλω, mitto quod vide.

Ἐ΄πέσειλα, ας, ε, nisi, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἐ΄πεσενάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπισεναχίζω, ingemisco, quod ex ἐπί & σεναχίζω. f. σω, idem quod σένω, gemo. Th. σενός, ε, ὁ, angustus.

Ἐ΄πεσενε, ingemiscebat, 3.

sing. imperf. ab ἐπί & σένω quod à σενός, ε, ὁ, angustus.

Ἐ΄πεσέψαντο, coronaverunt, 3. plur. a. 1. med. ab ἐπισέψω. Th. σέψω, coronō, f. ψω. p. ἔσεφα.

Ἐ΄πεσεώς, ὄτος, ὁ per crafin Ion. pro ἐ΄φεσακώς, perf. part. act. verbi ἐ΄φίσημι, insto quod vide.

Ἐ΄πέσην, ης, η, superveni, a. 2. ind. act. verbi ἐ΄φίσημι, insto, f. ἐπισήσω. præt. ἐ΄φέσηκα quod ex ἐπί et ἴσημι, sto.

Ἐ΄πεσῆρικτο, 3. sing. perf. pass. vide ἐσῆρικται à σῆρίζω, firmiter statuo, f. ζω.

Ἐ΄πεσῆριζα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισῆρίζω, confirmo, f. ἴζω. p. ἐπεσῆριζα quod ex ἐπί et σῆρίζω, firmiter statuo.

Ἐ΄πέσησαν 3. plur. a. 2. ind. act. ἐπέσην, quod vide.

Ἐ΄πεσονάχιζε, idem quod ἐπεσενάχιζε, quod vide.

Ἐ΄πεσραμμενα, perversa et asperiora verba, perf. part. passiv. n. g. vide ἐπεσράφην.

Ἐ΄πεσράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπισρέφω, convertō, f. ψω. Th. σρέφω, verto.

Ἐ΄πεσφελίζον, verberabant, 3. plur. imperf. ex ἐπί et σφελίζω, duriter tracto. Thema σύφω, adstringo, f. ψω.

Ἐ΄πεχε, 3. sing. a. 2. act. ἔπεχον verbi ἐπέχω, quod vide.

- Ἐπέχελο, 3. sing. a. 2. med. ejusdem verbi.
- Ἐπεταί, sequitur, 3. sing. ind. præf. ab ἔπομαι, sequor. a. 1. med. εἰψάμην. Th. ἔπω, sequor.
- Ἐπετάθην, a. 1. ind. pass. à πελάννυμι seu πετάζω, f. άσω, pundo, volo. Th. πελάω, idem.
- Ἐπέτελα, ας, ε, jussi, a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω quod ex ἐπί & τέλλω, inusitat. verbo.
- Ἐπέτελλε, imperabat, 3. singul. imperf. act. ἐπετέλλετ' pro ἐπετέλλετο, 3. singul. imperf. pass. ejusdem verbi.
- Ἐπετέρεπελο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρομαι, uelator. Th. τέρπω, delecto, f. ψω.
- Ἐπετίθευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτιθεύω, sec. or studiosè, operam do, f. εύσω. Th. ἐπιτιθήης, έος, ό, ή, ιωνεύς, aptus.
- Ἐπετίθειν, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. quasi ab ἐπιτιθέω verbi ἐπιτιθήμι, impono quod vide.
- Ἐπετίμα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιτιμάω, objurgo. f. ήσω. p. ἐπιτετιμήκα ex ἐπί & τίω, punio.
- Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.
- Ἐπετίμων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. ἐπετίμαον, ων verbi ἐπιτιμάω, objurgo quod vide.
- Ἐπετρέαπην, ης, η, a. 2. ind.

- pass. verbi ἐπιτρέπω, permitto, f. ψω. p. ἐπινέτρεφα. a. 1. ἐπέτρεφα. præf. med. ἐπιτέτρεπα quod ex ἐπί & τρέπω, verto.
- Ἐπέτρεφα, ας, ε, a. 1. act. vide ἐπετρεύειν.
- Ἐπέτυχοι, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυχάνα, assequor quod ex ἐπί & τυχάνα, sum, f. τύχομαι.
- Ἐπευάδον, imperf. vel a. 2. Aeolic. pro ἐπέαδον & εάδον, resolutione Ion. pro ἦδον verbi ἀνδάνα vel άδα, placuo, f. άήσω.
- Ἐπευθ' ἔμεθα, intelleximus, 1. plur. imperf. ex ἐπί & πέθομαι seu πυνθάνομαι, f. πέυσσμαι. perf. pass. πέπυσσμαι. a. 2. med. έπυθ' ἔμην.
- Ἐπευξάμενος, aor. 1. part. med. ab ἐπέυχομαι idem quod εύχομαι, precor. f. εύξομαι p. εύγμαι.
- Ἐπυφήμησα, ας, ε, laudavi & in 3. plur. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφήμειν, fut. ήσω ex ἐπί & εύφημος, laudatus quod ab εύ, bene & Φημι, dico. Thema φάω, dico.
- Ἐπέυχεο Ion. pro ἐπέυχθ, præf. imperat. ab ἐπέυχομαι, glorior.
- Ἐπευχομαι, η, εταί, glorior. præf. ind. vide ἐπευξάμενος.
- Ἐπέφαντο, apparebant, 3. plur. plusq. perf. Poët. pro πεφασμένοι ήσαν verbi φαίνομαι, appareo. f. 2. φανήσομαι. perf. pass. πέφαμμαι

& Att. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνα, of endo.

Ἐπέφερον, es, e, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero, fut. ἐποιώ. a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Ἐπέφνευ, occidit, 3. sing. imperf. verbi πέφνω idem quod φένω, occido. p. m. πέφονα. Alii a. 2. esse volunt ab ἐπιφονέω, quod in aor. 2. ἐπέφονον & per syncop. ἐπέφνον, occidit; alii à φένω deducunt & per reduplicat. πεφένω, per syncop. πέφνω, unde a. 2. ἐπέφνον.

Ἐπέφραδον, es, e, aor. 2. ind. activ. verbi ἐπιφράζω, indico, indico, f. σω. præt. ἐπιπέφρακα. præt. med. πέφραδα. Thema φράζω, dico. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracufana reduplicacione dici pro ἔφραδον, facto themate πεφράδω ex præt. med. πέφραδα.

Ἐπέφράσαί pro ἐπεφράσαλο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐπιπράζομαι, excogito, vide ἐπέφραδον.

Ἐπέφράσαλο Poët. pro ἐπεφράσαλο, quod vide.

Ἐπέφυκον, es, e, enata erat, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω idem quod φύω, nascor, f. σω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυ.

Ἐπέφωνει, 3. sing. imperf. ἐπέφώνον, sv. ees, eis verbi ἐπιφωνέω, acclamo, f. ἦσω.

perf. ἐπιπεφώνηκα. perf. pass. ἐπιπεφώνημαι; unde est ἐπιφώνημα, αἶος, τὸ, x. clamativ. Th. φωνή, ἦς, ἦ, voc.

Ἐπέχεεν, 3. singul. imperfect. vel aor. 1. verbi ἐπιχέω, infundo, vide ἐκχέω.

Ἐπέχεν, abstinere, occupare, præf. inf. ab ἐπέχω, quod vide.

Ἐπεχείρησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior, imperf. ἐπεχείρουν, sv. f. ἦσω. præt. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα quod ex ἐπί & χεῖρ, ros, manus.

Ἐπέχετο, infundebat, 3. sing. imperf. hoc vero positum pro ἐπέχει, passivum pro activo. Th. χέω, fundo, f. χέσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, recio, tondeo, f. πίζω. Thema πέκω, idem.

Ἐπέχεαυ, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχεάω feu ἐπιχεάω. Thema χεάω, invado furiose.

Ἐπέχεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχέω, illino, f. ἴσω. p. ἐπικέχηκα. Th. χέω, ungo.

Ἐπέχω, inhabeo; item recipio, dis; item, attendo. imperf. ἐπέχον, es, e cum dat. fut. ἐφέξω vel ἐπείξω. p. ἐπέχηκα. a. 2. ἐπέχον, es, e ex ἐπί & ἔχω, habeo.

Ἐπέψα, as, e, a. 1. ind. act. verbi πέπω, coquo.

Ἐπέων, gen. plur. ab ἔπος, eos, τό, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπη, *carmina*, nom. plur. ab ἔπος, eos, τό, *carmen*. Th. ἔπω, *dico*. a. 2. εἶπον.

Ἐπή, *inest* 3. singul. praef. sub. ab ἔπειμι, *insum* quod ex ἐπί & εἶμι, *sum*.

Ἐπήβολος Poët. pro ἐπίβολος, *compos*, qui aliquid adeptus est ab ἐπιβάλλω, *injicio* quod vide.

Ἐπήγαγε, *adduxit* Atticè pro ἐπήγε, 3. sing. aor. 2. vel praet. med. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, *duco*. f. ἄζω. p. ἤχα. a. 1. ἤξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. plur. imperf. pass. Atticè verbi ἐπάγομαι, *adducor*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἐπηγελάμην, ω, αἶο, a. 1. med. verbi ἐπαγγέλλομαι, *promitto* ex ἐπί et ἀγγέλλω, *nuntio*, fut. λῶ. praet. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, *excito*, f. ρῶ. p. ἐπήγερα ex ἐπί et ἐγείρω, *excito*.

Ἐπιθερεύειν Ion. pro κἀθηγορεύειν, *incusare* quod vide.

Ἐπήον pro ἐπήν, *inerat*, 3. sing. imperf. ex ἐπί et εἶμι, *sum*.

Ἐπήειν, ἦεις, ἦει, *plurq. perf. med. verbi ἔπειμι*, *accedo*, *adeo*. Thema εἶμι, *eo*.

Ἐπιεῖανός, εἶ, ὁ, *annuus* ex ἐπί & ἔτος, eos, τό, *annus*.

Ἐπιθηγκυῖα, *perf. part. act.*

f. g. ab ἐπαθρεύω quod ex ἐπί & αθρεύω, *video*, f. ἦσω.

Ἐπήικαν Ionic. pro ἐφήικαν, *impulerunt* ab ἐφῆμι. Sic ἐπήικε Ion. pro ἐφήικε.

Ἐπηκολέθησα, as, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπακολοθέω, *subsequor*, f. ἦσω. p. ἐπηκολέθηκα. a. 1. sub. act. ἐπακολοθήσω, ης, η quod ex ἐπί et ἀκόλοθος, ε, ὁ, ἦ, *pedissequus*, a.

Ἐπήκουσ, ε, ὁ, qui rem aliquam audivit. Th. ἀκῶω, *audio*.

Ἐπήκουσα aor. 1. act. verbi ἐπακῶω, *exaudio*. fut. εῶσω. p. ἐπήκουκα. p. m. ἐπήκουα, ex ἐπί et ἀκῶω, *audio*.

Ἐπηκροῶντο, 3. plur. imperf. m. ἐπηκροῶμην, ὠμην. ἀε, ὦ. ἀετο, ὄτο verbi ἐπακροῶμαι, ὦμαι, *exaudio* ex ἐπί et ἀκροῶμαι, *audio*.

Ἐπήλαν, 3. plur. a. 1. act. verbi πάλλω, *vibro*, f. αλλῶ. a. 1. ἐπήλα.

Ἐπήληθον, es, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπερχομαι, *accedo*. f. ἐπελεύσομαι. Th. ἐρχομαι, *venio*.

Ἐπήλυδα, ων, τὰ et ἐπύλυδες, *advenae*, nom. pl. ab ἐπηλυς, υδός quod ab ἐπέρχομαι, *advenio* ex ἐπί et ἐρχομαι, *venio*.

Ἐπύλυθε, 3. sing. praet. med. vel a. 2. et per syncop. ἐπήληθε, ab eodem verbo.

Ἐπήμηναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πημάινω, *noceo*,

- damnum do.* f. ἀνώ. Th. πῆμα, ἄλος, τὸ, *damnum*.
 Ἐπῆμιβ'ς, ε, ὁ, *alternans* ab ἀμειβῶ, *alterno*.
 Ἐπῆνεον, *laudabam* et *contractè* ἐπῆνεον, *imperf. act.* verbi ἐπαρνέω, *laudo*, f. ἔσω. a. i. ἐπῆνεσα. a. i. *pass.* ἐπῆνεσθην *ex ἐπὶ et αἶνος*, ε, ὁ, *laus*.
 Ἐπῆν, *aderat*, 3. *sing. imperf.* verbi ἔπειμι. Th. εἰμί, *sum*. Sed ἐπῆν, *quandoquidem* Ion. pro ἐπᾶν ab ἐπει, *postquam* et ἀν, *si*.
 Ἐπῆνεσαν, *approbarunt*, 3. *plur. a. i.* Poët. gem. σσ pro ἐπῆνεσαν, *vide* ἐπῆνεον.
 Ἐπῆνθα, *præter. med. verbi* ἐπανθέω, *superfloreo* *ex ἐπὶ et ἀνθος*, εος, τὸ, *flos* *vide* ἐπενήνοθα.
 Ἐπῆνησαν, *laudarunt*, 3. *plur. a. i. activ.* Poët. pro ἐπῆνεσαν ab ἐπαρνέω.
 Ἐπῆνητσα, ας, ε, a. i. *ind. act.* verbi ἐπανύω, *occurro*, f. ἦσω p. ἐπῆνηκα *ex ἐπὶ et ἀνύω*. Thema ἀντί, *contra, pro*.
 Ἐπῆνύθη, *completa erat*, a. i. *ind. pass.* verbi ἐπανύω, *expedio*. Th. ἀνύω vel ἀνύτω, *perficio*.
 Ἐπῆζατο, 3. *sing. a. i. med.* verbi πήγνυμι, f. ζῶ, *compringo, figo*. p. m. πέπηγα.
 Ἐπῆζεν, 3. *sing. aor. i. act.* ejusdem verbi.
 Ἐπῆπειλισε, *minatus fuerat*, 3. *sing. a. i. act.* verbi

- ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ἦσα, *minitor*.
 Ἐπῆρα, *f. stulti*, a. i. *act.* verbi ἐπαίρω. a. i. *med.* ἐπηρέμην. a. i. *pass.* ἐπῆρσθην. Th. αἶρω, *tollo*, fut. ἄρω. p. ἦρα.
 Ἐπῆράλος, ε, ὁ, ἦ, *amabilis* *ex ἐπὶ et ἐράω*, f. ἄσω, *amo*.
 ἘΠΗΡΕΑΪΩ, *damno afficio*, *infecto, vexo*, *calumnior*. f. ἄσω. p. ἠπηρεάκα *quasi* *ex ἐπὶ et Ἄρης*, *Mars* *vel ἐρέω*, *dico*. Hinc ἐπῆρεα, ας, ἦ, *damnum, injuria*.
 Ἐπῆρεν, 3. *sing. a. i. ind. act.* verbi ἐπαίρω, *attollo*. f. ἐπαρῶ. *præter.* ἐπῆρα. a. i. *part.* ἐπαράς, ἀνλος, ὁ. a. i. *pass.* ἐπῆρσθην *quod* *ex ἐπὶ & αἶρω*, *tollo*.
 Ἐπῆρῆλο, 3. *sing. imperf.* verbi ἐπερομαι, *interrogo* *quod* *ex ἐπὶ & εἶρω*, *dico*; at ἐπῆρῆλο *cum* *subscripto*, *est imperf. pass.* verbi ἐπαίρωμαι. *attollor*. Th. αἶρα, *tollo*, f. ἄρω. p. ἦρα. a. i. ἦρα.
 Ἐπῆρεφείας, *acc. plur. ab ἐπῆρεφῆς*, *tectus, coopertus* *quod* *ex ἐπὶ & ἐρέφω*, *tego*, f. ψω.
 Ἐπῆρσθην, a. i. *ind. pass.* ab ἐπαίρω, *attollo*, *quod* *vide* *in ἐπῆρεν*.
 Ἐπῆρκει, 3. *sing. imperf.* ab ἐπαρκέω, *sufficio*, *subvenio*. f. ἔσω. p. ἐπῆρκεκα. Th. ἀρκεώ, *propulso*.
 Ἐπῆρκεσεν, 3. *sing. a. i.* verbi ejusdem, *vide* ἐπῆρκει.

Ἐπήρσα, *as, ε, a. i.* Aeol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπί & ἄρω, *αρω. fut.* Aeol. ἄρω, unde inf. ἄρωσσι &c.

Ἐπηρεημένος, *perf. part. pass.* ab ἐπαρτάωμαι, *immineo* quod ab ἐπί & ἀρτάω, *suspensio, f. ἦσω.*

Ἐπηρεώτα, *3. sing. imperf.* ab ἐπηρεώταον, *ων, αες, ας.* verbi ἐπερωτάω *interrogo, f. ἦσω. praet. ἐπηρεώτηκα. a. i. ἐπηρεώτητα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.*

Ἐπηρεώτησαν, *3. plur. a. i.* ind. *activ. vide ἐπηρεώτα.*

Ἐπῆσαν, *insuper erant, 3. plur. imperf. verbi ἐπειμι* quod ab εἶμι, *sum.*

Ἐπηδαῖεν Ionic. pro ἐφηδαῖεν per syncop. pro ἐφηδαῖησαν, *3. plural. aor. i. opt. pass. verbi ἐφάδομαι, delictor super aliqua re quod ex ἐπί & ἦδω, delicto, f. ἦσω. Th. ἦδω εὐς, ὄ, iunio.*

Ἐπηδέτο, *3. sing. a. 2. m.* verbi ἐπαιδάνομαι, *sentio ex ἐπί & αἰδάνομαι, idem, f. αἰδήσομαι. p. ἦδημαι. a. 2. med. ἦδῶμην, 8, ετο.*

Ἐπησκήσατο, *3. sing. a. i.* med. verbi ἐπασκῶ, *applied, exerceo. Th. ἀσκῶ, f. ἦσω idem.*

Ἐπιηται, *praef. sub. 3. sing.* ab ἐπομαι, *sequor. a. i. m. ἐπιήμην.*

Ἐπιητρισμός, *8, ὄ, ἦ,* *densus* ab ἐπί & ἦτριον, *8, τὸ, stramen.*

Ἐπιχθεσμένος, *perf. pass. part. ab ἐπάχθομαι, ingemo*

sub pendere quod ex ἐπί & ἀχθομαι, idem, f. ἦσομαι & ἔσομαι. a. i. pass. ἦχθέδην. Thema ἀχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἐπί, *praepositio cum Genit. in, ad, supra, super, coram; cum Dat. in, propter, coram; cum Accus. super, adversus, per. ἐπί μάλλον, multo magis.*

Ἐπι pro ἐπεσι, *inest, instat; ponitur etiam pro ἐπεισιν, insunt* ab ἐπειμι. *Th. εἶμι, sum.*

Ἐπιάλμενος per sync. pro ἐπιαλλόμενος *Poët. pro ἐφάλλόμενος, praef. part. ex ἐπί & ἄλλομαι, salio. aor. 2. med. ἦλόμην, 8, ετο.*

Ἐπίασα, *as, ε & in 2. plur. ἐπιάσατε, a. i. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendō, f. ἄσω. p. πεπίακα. a. i. pass. ἐπιάδην. fut. i. pass. πιαδήσομαι. Th. πιέζω, premo, crucio, Doricè πιάζω.*

Ἐπιάδην *aor. i. ind. pass. vide in ἐπίασα.*

Ἐπίαχον, *clamabant, i. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.*

Ἐπίβα, *insulta* per Apocor. *Poët. pro ἐπιβῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω, quod vide.*

Ἐπιβαίνην, *ης, η, conscendam, a. 2. opt. act. ab eodem verbo.*

Ἐπιβαινέμεν, *ascendere* Ion. pro ἐπιβαίνεν, *praef. inf. act. ejusdem verbi.*

Ἐπιβαίνω, conscendo. fut. ἐπι-
 ἔητομαι. p. ἐπιβέβηκα. a. 2.
 ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβάς,
 άντος, ὁ ex ἐπι & βαίνω, eo.
 Ἐπιβάλης, 2. sing. a. 2. sub.
 act. verbi ἐπιβάλλω, injicio
 quod vide.
 Ἐπιβάλλω, injicio, immitto.
 imperf. ἐπέβαλλον, erumpre-
 bam. fut. ἐπιβαλῶ. p. ἐπιβέβλη-
 κα. aor. 2. ἐπέβαλον. a.
 2. part. act. ἐπιβαλάν, ὄν-
 τος, ὁ. perf. passiv. ἐπιβέβλη-
 μαί. Thema βάλλω, jacio.
 Ἐπιβαλῆσα, a. 2. part. act.
 f. g. verbi ἐπιβάλλω, quod
 vide.
 Ἐπιβαλῆσι, 3. plur. f. 2.
 act. ἐπιβαλῶν, a. 2. part.
 vide ἐπιβάλλω, injicio.
 Ἐπιβαρῆω, aggravo f. ἦσω.
 perf. ἐπιβεβαρῆκα. a. 1. ἐπε-
 βάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆ-
 σαι ex ἐπι & βάρος, ἔος, τὸ,
 pondus.
 Ἐπιβάς, άντος, conscendens,
 a. 2. part. act. & in f. g.
 ἐπιβάσα ab ἐπιβαίνω quod
 vide; hinc ἐπιβάσις, invasio.
 Ἐπιβατεύειν, occupare, usurpa-
 re quod ab ἐπιβαίνω, quod
 vide.
 Ἐπιβάτης, 8, ὁ, epibata, vector
 ab eodem verbo & them.
 ἐπιβατός, ἦ, ὄν, de loco dici-
 tur, ad quem patet accessus.
 Ἐπίδα, festum Apaturiorum
 Athenis, dierum quatuor.
 In nuptiarum festo, primus
 dies vocabatur γάμοι, se-
 cundus ἐπίδα vel παλία.
 Ἐπιβέβηκώς, ὄτος, ὁ, perf.

part. act. verbi ἐπιβαίνω,
 conscendo quod vide.
 Ἐπιβήμεναι Aeol. pro ἐπιβῆ-
 ναι, a. 2. inf. act. ejusdem
 verbi.
 Ἐπιβήσμεν Ion. pro ἐπιβήσειν,
 f. 1. inf. act. ejusdem
 verbi.
 Ἐπιβήσο, ascende, praef. im-
 perat. Ion. pro ἐπιβήσο
 verbi ἐπιβήσομαι, quod à
 fut. formatum contra regu-
 lam. Th. βαίνω, eo.
 Ἐπιβησόμενος, f. 1. med.
 part. verbi ἐπιβαίνω conscen-
 do quod vide.
 Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ Ion. pro
 ἐπιβάτης, 8, ὁ, inscensor &
 epithet. maris foeminum
 ascendentis.
 Ἐπιβιάζω, impono, facio
 ascendere. f. ἄσω. p. βεβί-
 βηκα. a. 1. ἐπεβίβασα, ex
 ἐπι & βαίνω, eo.
 Ἐπιβλέπω, respicio. f. ψω. p.
 ἐπιβέβηφα. Th. βλέπω.
 Ἐπιβλέψαι, as, e aor. 1.
 opt. Aeol. verbi ἐπιβλέπω,
 intueor. Th. βλέπω, video,
 f. ψω. p. φω.
 Ἐπιβλή, ἦς, ἦ, fibula ab ἐπι-
 βάλλομαι, quia immittitur,
 est ex ἐπι & βάλλω jacio.
 Ἐπίβλημα, ἄλος, τὸ, q. d.
 additamentum, panniculus ab
 eodem them.
 Ἐπιβλής, ἦτος, ὁ, obex, pessu-
 lus; eo, quod foribus in-
 jiciatur ab ἐπιβάλλω.
 Ἐπιβοάω, vociferor, f. ἦσω. p.
 ἐπιβεβόηκα, ex ἐπι & βοάω,
 clamo.

Ἐπιβοηθεῖν, *suppetias ferre*.
 Th. βοηθέω, *auxilior*.
 Ἐπιβόσκα, *pasco*. fut. βοσκήσω. Th. βόω, ὦ. f. ἴσω & ἴσω, *idem*.
 Ἐπιβουκόλιον, ε, τὸ, *idem* quod simplex βουκόλιον, ε, τὸ, *boum armentum*. Sic ἐπιβουκόλος, *idem* quod βουκόλος, *bubulcus* quod vide.
 Ἐπιβλατεύω, *insidias struo*, *animo agito*. f. εὔσω vide ἐπιβλή, ἦς, ἦ.
 Ἐπιβλή, ἦς, ἦ, *insidiae*; hinc ἐπιβλος, ε, ὁ, *insidiator* ex ἐπί, *adversus* & βλή, ἦς, ἦ, *consilium*.
 Ἐπιβρέω, *adfremo* ex ἐπί & βρέω. f. μῶ, *fremo*.
 Ἐπιβρίθειν, vide in ἐπιβρίση.
 Ἐπιβρίση, *ingruerit*, 3. sing. a. i. sub. act. ab ἐπιβρίθω, *impressionem facio*. Th. βρέθω, *sum gravis*.
 Ἐπιβόρμια, ὠν, τὰ, *sacrificia*. Th. βωμός, ε, ὁ, *ara*.
 Ἐπιβόσασαυ Ion. & Poët. pro ἐπιβόσασαυ, *invocasse*, a. i. inf. m. verbi βοάω, *clamo*; sic ἐπιβόσανταυ pro ἐπιβόσωνταυ, *vocaverint*. 3. plur. a. i. sub. med.
 Ἐπιβώσομεθα, *invocabimus* per contract. pro ἐπιβήσομεθα, i. plur. f. i. med. à βοάω, *clamo*; sic βώσαντι pro βήσαντι.
 Ἐπιβώσρην Dor. pro ἐπιβῶαν, *invocare*. Th. βοάω, *clamo*.
 Ἐπιγαμβρεύω, *affinitatis jure ducō*. f. εὔσω. praet. ἐπιγαγάμβρευκα. a. i. ἐπεγάμβρευσα

ex ἐπί & γαμβρός, ε, ὁ, *gener*.
 Ἐπίγαμος, ὁ, ἦ, *nubilis* quod à γάμος, *nuptiae*. Th. γαμέω.
 Ἐπιγεγενώς, ἴτος, ἑ, perf. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio* quod vide.
 Ἐπίγειος, ε, ὁ, ἦ, *terrestris*; τὰ ἐπίγεια, *terrena* ex ἐπί & γέα, ας, ἦ, *terra* & contractè γῆ.
 Ἐπιγενόμενος, ε, ὁ, a. 2. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio* quod vide.
 Ἐπίγεια, *funes*, quibus *purpurae a terra religatur* ab ἐπί & γέα vel γῶα; melius igitur ἐπίγεια.
 Ἐπιγίγνομαι, praef. ind. hinc ἐπιγιγνόμενος, praef. part. *idem* quod ἐπιγίνομαι.
 Ἐπιγίνομαι, η, εταί, *supervenio*. f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. m. ἐπεγενόμην. p. m. ἐπιγέγονα, ex ἐπί & γίνομαι seu γένομαι, *nascor*.
 Ἐπιγινώσκω, *agnosco*. f. ἐπιγνώσμαι. p. ἐπέγνωκα. a. i, ἐπέγνωσα. aor. 2. ἐπέγνωω, ως, ω. a. 2. imperat. ἐπίγνωθι. a. 2. sub. ἐπιγνώ, ῶς, ῶ. a. 2. inf. ἐπιγνώσθαι. aor. 2. part. ἐπιγύσς, ὄντος, ὁ. perf. pass. ἐπέγνωσμαι. a. i. pass. ἐπεγνώσθην quod ex ἐπί & γινώσκω, *cognosco*.
 Ἐπιγνάμπται, *flectit*. 3. sing. praef. ind. ἐπιγνάμψασα, aor. i. part. f. g. ab ἐπιγνάμπω. Th. κάμπω, *flecto*.

Ἐπιγνώμψως, ασα, aor. 1. part. act. vide in ἐπιγνώμπτει.

Ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἐπιγνώσκω, agnosco quod vide.

Ἐπιγνόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ἐπιγνὼς, ὄντος ab ἐπιγνώσκω, agnosco quod vide.

Ἐπιγνώθι, aor. 2. imperat. act. vide γνώθι.

Ἐπιγνώμων, ωνος, ὅ, qui aliquid alicui ignoscit. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἐπιγνώως, 2. singul. a. 2. sub. ἐπιγνώ, ᾧς, ᾧ. ἐπιγνώδησομαι, η, εταί, κ. 1. pass. ab eodem verbo.

Ἐπιγνώσεθε, 2. plur. fut. ἐπιγνώσομαι verbi ἐπιγνώσκω, quod vide.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, agnitio ab eodem verbo.

Ἐπιγνῆνις, ἰδος, ἡ, foemur ex ἐπί, super & γόνυ, τὸ, genu.

Ἐπιγρᾶδην, strictim adverb. ab ἐπιγρᾶφω, quod vide.

Ἐπιγρᾶφω, inscribo. fut. ψω. p. ἐπιγέγραφα. aor. 1. ἐπέγραφα. per. pass. ἐπιγέγραμμαι. p. pass. perfec. ἐπεγεγράμμην, ψο, πλο quod ex ἐπί & γράφω, scribo.

Ἐπιδαίσιος, ο, ὅ, ἡ, communis ab ἐπί & δαίω, partior.

Ἐπιδαφιλεύεσθαι & εὐάν, liberaliter exhibere. Th. δαφιλῆς, εὐος, ὅ, ἡ, largus, copiosus quod vide.

Ἐπίδε, respice, a. 2. imperat. verbi ἐπίδω, respicio, intueor.

fut. ἐπέσω. aor. 2. εἶδον & ἴδον. Thema εἶδω, video.

Ἐπιδεδωκῆτα, acc. sing. perf. part. act. ab ἐπιδίδωμι, in super dñ, cresco ex ἐπί & δίδωμι, f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ἐπίδεις, εὐος, ὅ, ἡ, idem quod ἐπίδευς, εὐος, ὅ, ἡ, indigens quod vide.

Ἐπίδειλα, adverb. post meridiem à δείλη, ης, ἡ, tempus pomeridianum q. à δέω & ἔλη, quum Solis splendor deficere incipit. Malo ἐπίδειλα, circa pomeridianum tempus.

Ἐπίδεικνυμι vel ἐπίδεικνύω, ostendo. praef. part. ἐπίδεικνὺς, ὄντος, ὅ. f. δείξω. p. ἐπίδειξα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 1. imperat. ἐπίδειξον, ατα & 2. plur. ἐπίδειξατε. a. 1. inf. ἐπίδειξαι. praef. part. med. ἐπίδεικνύμενος ex ἐπί & δαίνυμι, monstro.

Ἐπίδειξαι, a. 1. inf. act. ἐπίδειξάσθαι, a. 1. inf. med. ἐπίδειξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ἐπίδειξατο, 3. sing. aor. 1. med. ab ἐπίδεικνυμι, ostendo quod vide.

Ἐπίδεισις, εως, ἡ, ostensio, demonstratio, acc. sing. ἐπίδειξιν à verbo ἐπίδεικνυμι.

Ἐπίδεικτικός, ἡ, ὄν, demonstrativus, a, um ab ἐπίδεικνυμι, quod vide.

Ἐπίδειξιος, ο, ὅ, sincerus, elegans, dexter ab ἐπί & δέξις, ᾧς, ἡ, dextera.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, 3. sing. præf. ind. ex ἐπὶ & δέρκω, *video*, fut. 2. δερκῶ. a. 2. ἐδρακον.

Ἐπιδύεαι Ionic. pro ἐπιδεύη, *absis*, 2. singul. præf. sub. med. verbi ἐπιδύομαι, *egeo* ex ἐπὶ & δύνω pro δέω, *egeo*. Th. δέ, *opus est*.

Ἐπιδεύης, *egeus*, 2. sing. præf. sub. act. vide ἐπιδύεαι.

Ἐπιδεύης, *éos*, ὁ, ἡ & ἐπιδεύης, *indigens*. nom. plural. ἐπιδεύεις ab ἐπιδεύω, *indigeo*. Thema δέ, *opus est*.

Ἐπιδύμενος, præf. part. m. ab ἐπιδύομαι, vide ἐπιδύεαι.

Ἐπιδέχομαι, *excipio*, imperf. ἐπεδεχόμεν, 8, ετο. f. ζομαι. p. ἐπιδέδεσθαι. Th. δέχομαι, *cario*.

Ἐπιδήλος, 8, ὁ, *manifestus* ex ἐπὶ & δήλος, 8, ὁ, *perspicuus*.

Ἐπιδημέω, *advena sum*. f. ἴσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. a. 1. part. ἐπιδημήσας, *ανλος*, ὁ & in acc. ἐπιδημήσαντα.

Ἐπιδήμιος & ἐπιδήμος, 8, ὁ, ἡ, *versans in populo, civilis, domesticus*; hinc ἐπιδημέω, *sum in urbe, advenio* ex ἐπὶ & δήμος, 8, ὁ, *populus*.

Ἐπιδιάλασσομαι, *insuper mando vel constituo*; item *insuper addo*. f. ζομαι. a. 1. m. ἐπιδιεταιζάμην, ω, αλο ex ἐπὶ δια & τάσσω vel τῶ, *ordino*.

Ἐπιδίδωμι, *insuper do*. ἐπεδίδδ, 3. sing. imperf. pro ἐπεδίδω.

fut. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. a. 2. ἐπέδων. a. 1. ἐπέδωκα. a. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Thema δίδωμι, *do*.

Ἐπιδίξεσθαι, *inquirere*. Thema δίξω, *quaero*.

Ἐπιδιήσας, a. 1. part. act. ab ἐπιδιένω, *in orbem ago, verso* ex ἐπὶ & διένω, *idem*. Thema διήη, ης, ἡ, *vortex*.

Ἐπιδιορθῶ, ᾶ, *corrigo*, f. ᾶσω. p. ἐπιδιόρθωκα. a. 1. act. ἐπιδιόρθωσα. a. 1. sub. act. ἐπιδιορθάσω. ης, η. a. 1. sub. med. ἐπιδιορθάσωμαι, η, ηται ex ἐπὶ, δια & ῥέθω, 8, ὁ, *rectus*.

Ἐπιδιφρεῖς, ᾶδος, ἡ, *locus quidam in curru, pars currus*. Ἐπιδιφρεῖος, 8, ὁ, *qui sedet, aut ponitur in curru*; aliquando, *oticus* ex ἐπὶ & διφρος, 8, ὁ, *currus*.

Ἐπιδιώξω, a. 1. imperat. act. verbi διάκω, *insequor*.

Ἐπιδόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδέσ, vide ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδέξος, ῥ, ἡ, *de quo est opinio, futurum*; ut ἐπιδέξος ἦν βασιλείην, *de eo erat opinio, fore ut regnaret*. Thema δειῶ, *videor*.

Ἐπιδίρπειν ὕδαρ, *agua ad coenam*. Ex ἐπὶ & δίρπειν, 8, τὸ, *coena*.

Ἐπιδέσ, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδέται, a. 2. inf. act. ἐπιδέσ, a. 2. part. ejusdem verbi.

Ἐπιδραμίτης, *gen. sing.*

a. 2. part. ἐπιδραμῆσα, a. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, f. δρέζω. a. 2. act. ἐδραμον.

Ἐπίδρομος, ὁ, *accessu facilis*, planus ab ἐπιδρομή, ἥς, ἥ, *incurfus* ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*, f. ζω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Ἐπιδῶμεν, i. plur. a. 2. sub. verbi ἐπιδίδωμι; sed ἐπιδῶμεν, i. plur. a. 2. sub. act. ἐπιδῶμεθα, a. 2. sub. med. i. plur. ab ἐπέδω pro ἐφοράω, *inspicio*.

Ἐπιδῶν, aor. 2. part. activ. vide ἐπιδῶμεν.

Ἐπιδῶσω, eis, ei, fut. i. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *aquitas* ab ἐπιεικῆς, *aequus* quod vide.

Ἐπιείκελος, ὁ, *similis*. Th. εἶκω, *similis sum*.

Ἐπιεικῆς, εὖς, ὅ, ἡ, qui de suo jure remittit, *aequus*. dat. pl. ἐπιεικέσι. ἐπιεικῆς, sc. εἶσι, *consentaneum est*, *decet*;

hinc ἐπιεικῶς, *aeque ex ἐπί & εἶκω*, *cedo*, *similis sum*.

Ἐπιεικῆτος, *tolerabilis*, *facile cedens* ab ἐπί & εἶκω, *cedo*.

Ἐπιειμένος, *indutus* pro ἐφεμένος, perf. part. pass. Poët. & in vocativo ἐπιειμένε, est ex ἐπί & ἔω vel ἔννυμι, *induo*, f. ἔσω. a. i. ἔσα.

Ἐπίειν Ion. pro ἐφίειν & ἐφίειναι, vide ἐπίειναι.

Ἐπιέλπεο, *spera*, praef. imperat. Ion. ab ἐπί & ἔλπομαι,

Poët. pro ἐλπίζω, *spero*, f. σω. p. ἤλπικα. Th. ἐλπίς, ἴδος, ἡ, *speres*.

Ἐπίειναι, praef. inf. ab ἐπειμι, *accedo* vel ἐπίνμι, *admitto* vel Ion. pro ἐφίειναι ex ἐπί & εἶμι, eo vel ἦμι, *mitto*.

Ἐπίεσσαθαι gem. σσ pro ἐπίεσσαθαι, Poët. pro ἐφέσσαθαι, a. i. inf. med. ab ἐπιέννυμι. f. ἐπιέσω quod ab ἐπί & ἔννυμι seu ἔω, *induo*, f. ἔσω. a. i. m. εἰσάμην.

Ἐπίεσα, 3. perf. pass. ab ἐπιέω, *induo*. fut. ἐπιέσω. aor. i. ἔσα. perf. pass. εἶμαι & assumpto σ sit εἶσμαι, σαι, σαι; hinc ἐπίεσα.

Ἐπιζάφελος, ὁ, *vehemens*; inde ἐπιζαφελῶς, *graviter* ex ἐπί & ζαφελῆς, εὖς, ὅ, ἡ, *vehemens*, *agrestis*.

Ἐπιζήμιος, ὁ, *damnosus*, *noxius* ex ἐπί & ζημία, ας, *damnum*.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, *supervivere*, vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, *requiro*, f. ἦσω. p. ἐπεζήτηκα. a. i. ἐπεζήτησα ex ἐπί & ζητέω, *quaero*.

Ἐπίη, 3. sing. aor. 2. sub. ab ἐφίημι, *immitto*. fut. ἐφῆσω Ion. ἐπήσω. a. 2. ἔφιοι & Ion. ἐπίον, hinc a. 2. sub. ἐπίω.

Ἐπίηλεν, 3. sing. a. i. ind. act. verbi ἐπιάλλω, *immitto* quod ex ἐπί & ἰάλλω, f. ἰαλῶ, *mitto*. a. i. ἦλα.

Ἐπίηρα, *amabilia*, vide ἐπίηρανος.

- Ἐπίηρανος**, quasi ἐπίηραλος & per sync. ἐπήραλος & ἐπίηρος, verso ε in η, amabilis. Th. ἐράω, amo.
- Ἐπιδέτες** Ion. vel Poët. pro ἐφιδέτες, nom. plur. a. i. part. verbi ἐφίδωμι, gauleo super aliqua re, ex ἐπί & ἴδωμι, delector. Thema ἴδω, εὖς, ὄ, suavis.
- Ἐπιθανάτιος**, ε, ὄ, ἦ, morti destinatus ex ἐπί & θάνατος, ε, ὄ, mors. Th. θνήσκω, morior, f. θανῶμαι. a. 2. θανῶ.
- Ἐπιθεῖναι**, inducere. a. 2. inf. act. ἐπιθεῖς, ἐντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε per syncop. pro ἐπιθέητε, 2. plur. a. 2. opt. act. ex ἐπί & τίθημι, pono, fut. θήσω. a. 2. ἔθην.
- Ἐπιθένται**, Genes. 11. vers. 6.
- Ἐπιθεσις**, εως, ἦ, impositio ab ἐπιτίθημι, impono quod vide.
- Ἐπιθή**, ἦς, 3. & 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιθῶ ab ἐπιτίθημι.
- Ἐπιθήκη**, ἦς, ἦ, accessio, additio à τίθημι, pono.
- Ἐπιθήμα**, αῖος, τὸ, operculum, tegmen. Th. τίθημι, pono.
- Ἐπιθήσεται**, 3. sing. f. i. med. ἐπιθήσομαι ab ἐπιτίθημι, impono quod vide.
- Ἐπιθι**, invade, præf. imperat. ab ἐπειμι quod ab εἶμι, eo. præf. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἴου.
- Ἐπιθμεν** per. syncop. pro ἐπιθόμεν, i. plural. aor. 2. ind. activ. verbi πείθω,
- persuadeo. fut. πείσομαι. a. 2. ἐπίθου.
- Ἐπίθου** a. 2. ind. act. ἐπίθουτο 3. plur. aor. 2. med. verbi πείθω, persuadeo. p. m. πέπειθα. perf. pass. πέπεισμαι. f. i. pass. πεπειθήσομαι.
- Ἐπιθρασύω**, audacem reddo ex ἐπί & θράσος, εως, τὸ, audacia per metathesin pro θράσος, eos, τὸ, idem.
- Ἐπίθρεξας**, 2. sing. a. i. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, percurro, incurro. Th. τρέχω, f. θρέξω p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον.
- Ἐπιθρώσκω**, insiliens, præf. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω. Th. θρώσκω, salio.
- Ἐπιθυμέω**, concupisco, desidero. imperf. ἐπεθύμεον, εν. εες, εως. f. ἦσω. p. ἐπιτεθύμηκα. aor. i. ἐπεθύμησα. aor. i. inf. act. ἐπιθυμῆται; hinc ἐπιθυμηῆς, ε, ὄ, cupidus ex ἐπί & θυμος, ε, ὄ, un mus.
- Ἐπιθυμία**, ας, ἦ, concupiscentia ab ἐπιθυμέω, quod vide.
- Ἐπιθύω**, impetu feror in aliquem, ex ἐπί &θύω, impetu feror.
- Ἐπίθωνται**, 3. plur. a. 2. sub. med. ex ἐπιτίθημι, impono. a. 2. med. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, pono.
- Ἐπικαθίζω**, colloco, f. ἴσω. p. ἐπικεκάδικα. a. i. ἐπεκάδικα a. i. part. ἐπικαθίσας, αῖλος, ὄ ex ἐπί & καθίζω, sedere facio. Th. ἴζω, f. ἴσω, idem, & sedeo.

Ἐπικαθίσταλος, gen. sing. a.
I. part. act. vide in ἐπι-
καθίζω.

Ἐπικαλόμα, ἔμαχ, inuoco;
item αἰρησμίνον. f. ἔσομα.
perf. ἐπικέκλημα. plusq.
perf. ἔτεκεκλημην, σο, το.
aor. I. med. ἐπικαλεσάμην,
ω, αἶο. a. I. sub. med.
ἐπικαλέσωμαι, η, ηται. a. I.
pass. ἐπεκλήθη. a. I. part.
pass. ἐπικληθεῖς, εἶσα, ἐν ex
ἐπὶ & καλέω, προσ.

Ἐπικαλούμενα χρήματα, pecu-
niae, quas quis alicui eripuit
et propter quas earum domi-
nus conqueritur ex ἐπικαλέο-
μαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, αἶος, τὸ, vela-
men ex ἐπὶ & καλύπτω, tego,
f. ψω. p. φα. perf. pass.
κεκάλυμμα.

Ἐπικάμπω feu ἐπιγνάμπω,
inflecto, persuadeo. f. ψω.
Thema κέμπω, flecto.

Ἐπικάρσιος, η ον, idem quod
κάρσιος, obliquus.

Ἐπικάλυκτος, a. I. inf.
vide in κατακλύζω, inundo.

Ἐπικάρατος, ♂, ἴ, ἦ, exse-
crabilis ex ἐπὶ & κατάρατος,
diris devotus. Th. ἀρά, αἶς,
ἦ procs, dirae.

Ἐπικάυλος, ὁ, ἦ, praestus.
Th. κάω, uro, fut. καύσω.

Ἐπίκειμαι, incumbo, in sto,
urgeo & in 3. plur. ἐπίκειν-
ται. imperf. ἐπεκέμην, σο,
το. praef. inf. ἐπικείδαι.
praef. part. ἐπικάμενος. fut.
ἐπικείσομαι. Thema κείμαι,
jaceo.

Ἐπικείδαι, praef. inf. ἐπικείδω.
3. sing. praef. imperat.
ἐπίκεισο verbi ἐπίκειμαι,
quod vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part.
pass. verbi ἐπικαλέομαι, in-
uoco quod vide.

Ἐπικερδής, ἔος, ὁ, ἦ, quaestuo-
sus. Th. κέρδος, eos, τὸ,
lucrum.

Ἐπικερτομέω, verba profero
mordaciter, ac quasi cor pro-
fiscindentiā, vide in κέρτομα.

Ἐπικερτομέοισα Dor. pro ἐπι-
κερτομέοισα, εἶσα, praef. part.
f. g. ab eodem verbo &
them.

Ἐπικεύσω, celabo, f. I. verbi
ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ &
κεύθω, oculo, f. κεύσω. p.
κέκευκα.

Ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινί,
curat alicujus pecuniā licitari,
ex ἐπὶ & κηρύσσω, promulgo.
Thema κήρυξ, uox, ὁ, praeco.

Ἐπικηρυκευθεῖαι, per praeco-
nem aliquid agere. Th.
κήρυξ, praeco.

Ἐπικίδνημι, diffundo super,
quod à κίδνημι feu κιδνάω
hoc autem à σκεδάω, dis-
pergo.

Ἐπικίνδυνος, ὁ, ἦ, periculofus.
Thema κίνδυνος, ♂, ὁ, peri-
culum.

Ἐπικλέπτω, furor. fut. ψω,
hinc ἐπίκλοπος, furax; item
subdolos. Th. κλέπτω, furor,
fut. ψω. praet. med. κέκλοπα.

Ἐπικληθεῖς, εἶσα, ἐν, aor. I.
part. pass. ab ἐπικαλέομαι,
inuoco quod vide.

Ἐπικλήρω, dat. sing. ab ἐπικλήρος, ς, ἦ, ad quam univēsa haereditas pertinet, est ex ἐπί & κλήρος, ς, ὄ, fors.

Ἐπικλήσασαι, a. i. inf. act. ἐπικλήσας, a. i. part. per syncop. ab ἐπικαλέω, appello, f. ἔσω. p. ἐπικέκλημαι ex ἐπί & καλέω, voco.

Ἐπικλήσιν, acc. sing. ab ἐπικλήσις, εως, ἦ, cognominatio ab ἐπί & καλέω, voco. perf. pass. κέκλημαι, σαι.

Ἐπικλήσις, ς, ὄ, ἦ, accersitus ex ἐπί & καλέω, voco.

Ἐπικίρνασθαι, miseri à κίρνημι idem quod κεράννυμι, misero.

Ἐπικλίνων, aor. i. imperat. act. vide κλίνω.

Ἐπικλοπες, ς, ὄ, ἦ, furax; item subdolosus ab ἐπί & κλέπω, f. ψω, furor. p. m. κέκλοπα.

Ἐπικλύζω, proluo, inundo quod ex ἐπί & κλύζω, f. σω, abluo. a. i. ἐκλυσά. p. κέκλυκα.

Ἐπικλύσασα, a. i. part. f. g. vide in ἐπικλύζω, proluo.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia stamina ducō ex ἐπί & κλώθω, neo, f. κλώσω.

Ἐπικόινον, in commune. Th. κοινός, ὄ, communis.

Ἐπικέρειος, ς, ὄ, Epicureus. nomen Sectæ ab Epicuro, philosopho infami ab ἐπίκερος, ς, ὄ, auxiliator.

Ἐπικερέσασαι, auxilium praeberē, aor. i. inf. activ. ἐπικερέσασαντα, auxiliantem, acc. sing. praef. part. act. ab

ἐπικερέω, auxiliator, f. ἦσω. Th. ἐπικερες, ς, ἔ, ἦ, auxiliator.

ἘΠΙΚΟΥΡΟΣ, ς, ὄ, ἦ, auxiliator, auxiliatrix. Hinc ἐπικερέω, auxilio venio. ἐπικερέα. ας, ἦ, auxilium q. ab ἐπί & κέρες, quod juvenum fit belligerare.

Ἐπικεφίζω. eis, ei, allevo, praef. ind. ex ἐπί & κεφίζω, levo. Th. κέφες, ς, ὄ, levis.

Ἐπικεράθην Poët. pro ἐπικεράνθην, amarus factus sum, a. i. ind. pass. à πικραίνω, idem quod πικρέω, amarum reddo, exacerbo. Th. πικρὸς, ὄ, amarus.

Ἐπικεράσαι, capite annuisse, a. i. inf. act. ἐπικεράσῃς, 2. sing. fut. i. act. ab ἐπικεραίνω, perficio, fut. ανῶ. a. i. ἐπέκρηνα quod ex ἐπί & κραίνω. f. νῶ, effectum reddo.

Ἐπικεράσθην, amarus factus sum, a. i. ind. pass. à πικραίνω, amarum reddo. f. ανῶ. p. πεπίκρασκα. Th. πικρὸς, ὄ, amarus.

Ἐπικεράτέοντα, acc. singul. m. g. vel nom. plur. n. g. part. praef. ab ἐπικρατέω, praevaleo, fut. ἦσω. p. ἐπικεράτῃμα ex ἐπί & κράτες, eos, τὸ, robur.

Ἐπικεράτως Poëtice pro ἐπικεράτῶς, valide adverb. Thema κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐπικεράτῃσεια, ας, ε, a. i. opt. Aeol. ex ἐπί & κρατέω,

- vincō*. Th. κράτος, εὐς, τὸ, *vis*.
- Ἐπικράτιδες, *sudaria*, *lintea sudatoria* quæ ἐπὶ κράτος ponuntur à κράτος, αὐτός, ὁ vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, ε, τὸ, idem.
- Ἐπικρέηνον pro ἐπίκρηνον, *perfice*, a. i. imperat. act. per epenth. τῆ η verbi ἐπικραίνω, quod ex ἐπὶ & κραίνω, *efficio*. f. ἀνώ. a. i. ἐκρηνα.
- Ἐπικρέηνωμεν, i. plural. a. i. sub. act. ab eodem verbo.
- Ἐπικρέησαι, a. i. inf. Ion. pro ἐπιμεράσαι verbi ἐπιμεράνυμι, *admisceo* ex ἐπὶ & μεράνυμι, *miscio*, f. i. μεράσω. perf. κέκερακα. perf. pass. κέκερασμαι & per sync. κέκεραμαι. a. i. ἐκμεράδην & ἐκμεράδην. f. i. pass. κερράδησμαι & κερράδησομαι.
- Ἐπικτήτης, ε, ὁ, ἡ, *acquisitivus* ex ἐπὶ & κτήσομαι, *acquirito*, f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.
- Ἐπικυϊσκέδαι, *supersuolare* ex ἐπὶ & κύω, *in utero gestio*.
- Ἐπικυρτώσῃς, *attollentes*, dual. num. part. præf. Poët. ab ἐπικυρῶ, *incurvo*, *attollo* Th. κυρτός, ε, ὁ, *curvus*.
- Ἐπιλαβέδαι, aor. 2. inf. med. ἐπιλαβόμενος, aor. 2. part. med. ἐπιλάβοντα, 3. plural. a. 2. sub. med. ab ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo* quod vide.
- Ἐπιλαθέδαι, a. 2. inf. med.

- ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor* quod vide.
- Ἐπιλάθεται, 3. sing. a. 2. sub. m. vide ἐπιλαθέδαι.
- Ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo*, cum genit. *percipiscor*. fut. i. med. ἐπιλήψομαι. aor. 2. med. ἐπελαβέμην, ε, ετο. a. 2. imperat. med. ἐπιλαβῆ. aor. 2. sub. med. ἐπιλάβωμαι, η, ηται. a. 2. inf. ἐπιλαβέδαι. aor. 2. part. med. ἐπιλαβόμενος. Ex ἐπὶ & λαμβάνω, *capio*. perf. λέληθα, aor. 2. ἔλαβον.
- Ἐπιλάμπτος, ὁ, ἡ, *manifestus* ex ἐπὶ & λάμπω, *luceo*; hinc ἐπιλάμπαντος *earis*, *affulgente vere*, a. i. part. act. gen. sing.
- Ἐπιλανθάνέδω, 3. sing. imperat. pass. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor* quod vide.
- Ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*. fut. ἐπιλήσομαι. perf. pass. ἐπιλέλησμαι. a. 2. med. ἐπελαθέμην. ε, ετο. a. 2. inf. med. ἐπιλαθέδαι cum genit. ex ἐπὶ & λανθάνω seu λήθω, *lateo*. aor. 2. ἔλαθον.
- Ἐπιλαίνομαι, *laevigare, polire* à λαίνομαι, idem. Th. λαῖνος, *laevis*.
- Ἐπιλέγομαι, *nomino, dico, ratiocino*, præf. pass. ab ἐπιλέγω, *concludo*. f. i. m. ἐπιλέξομαι. aor. i. med. ἐπελεξάμην, ω, αἶο, *allegi* ex ἐπὶ & λέγω, *dico*, f. ζω. p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, *eis, ei, deficio & in*
3. plur. λείπῃσι, f. ψῷ.
præf. ἐπιλέλειφα. a. 2. ἐπέ-
λιπον. p. m. ἐπιλέλοιπα.
Th. λείπω, *linquo.*

Ἐπιλεληῖσθαι, perf. inf. pass.
ἐπιλελησμένος, η, ον, perf.
part. pass. ab ἐπιλανθάνο-
μαι, *obliviscor quod vide.*

Ἐπιλεύσσω, *prospicio, præf.*
ind. ex ἐπί & λεύσσω, *video,*
poëticum est.

Ἐπιλήθω, *obliviscere Ion. pro*
ἐπιλήθῃ, præf. imperat. ver-
bi ἐπιλήθωμαι, *obliviscor.* Th.
λήθω, fut. σω, *luteo.* aor. 2.
ἐλαθον. præf. med. λέληθα.

Ἐπιλησμονή, ἥς, ἥ, *oblitio*
quod ab ἐπιλανθάνομαι,
obliviscor, perf. pass. ἐπιλέ-
λησμαι.

Ἐπιλήσομαι, f. i. m. ab ἐπι-
λανθάνομαι vel ἐπιλήθωμαι,
obliviscor quod vide.

Ἐπιλίγδην idem quod λίγδην,
στ. *iclim, leviter* adverb.

Ἐπιλέγω, ὄ, ὄ, *conclusio* ab
ἐπιλέγω, *concludo.* Th. λέγω,
dico.

Ἐπιλοιπός, ὄ, ὄ, *reliquus* ab
ἐπιλείπω, *deficio.* Thema
λείπω, *linquo.*

Ἐπίλυσις, εὼς, ἥ, *explicatio*
ab ἐπιλύω, *explico* quod
vide.

Ἐπιλύω, *explico,* f. ὄσω. p.
ἐπιλέλυκα. a. i. ἐπέλυσα.
a. 2. ἐπέλυον. perf. pass.
ἐπιλέλυμαι. a. i. pass. ἐπ-
ελύθην. f. i. pass. ἐπιλυθήσο-
μαι ex ἐπί & λύω, *solvo.*

Ἐπιμαίνομαι, *insanio; Metaph.*

furiose amo ab ἐπί & μαίνο-
μαι. f. 2. m. μαινῶμαι. a. i.
med. ἐμανάμην Att. ἐμη-
νάμην.

Ἐπιμαίομαι, *attrecto, instigo;*
cupio, inquirō ab ἐπί & μαί-
ομαι idem cum μᾶω, *cupio*
& quaero.

Ἐπιμάρτυρα, *testem, acc. sing.*
ab ἐπιμάρτυς, εὼς, ὄ, ἥ. Th.
μάρτυς, εὼς, ὄ, ἥ, idem.

Ἐπιμαρτυρέω, *testificor.* f. ἥσω.
præf. ἐπιμεμαρτύρηκα. The-
ma μάρτυς, *testis.*

Ἐπιμάρτυρος, ὄ, ὄ, *testis* ab
eodem them.

Ἐπιμάσσαθι gem. σσ. pro
ἐπιμάσαθα, aor. i. inf.
med. Poët. ab ἐπιμάσσομαι,
tango, prehendo à μᾶσσω,
five μᾶτρω, *tango.*

Ἐπιμάσσομαι, *tactu exploro,*
prehendo, abstergo à μᾶσσω
feu τρω, *tango.*

Ἐπίμαχος, ὄ, ἥ, *qui expugna-*
ri potest. Th. μάχομαι,
rugno; hinc superlat. ἐπι-
μαχώτατος.

Ἐπιμεθεύς, εὼς, ὄ, *Epimetheus,*
nomen viri.

Ἐπιμειδήσας, ανῶς, ὄ, a. i.
part. m. g. verbi ἐπιμειδάω
subrideo. Th. μειδάω. f. ἥσω,
rideo molliter.

Ἐπιμέλια, τὰ, *munera quibus*
aliquem demulcemus; aut illa
dos quae sponso datur quod
à μελίσσω, *mellitum reddo*
vel à μέλες, *curae est.*

Ἐπιμέλεια, ας, ἥ, *cura, dili-*
gentia, studium ab ἐπιμελής,

έος, ό, ή, diligens. Th. μέλει, curae est.

Έπιμελέομαι, έμαι, curam gero, curo cum Genit. f. ήσομαι. perf. έπιμεμέλημαι. a. i. pass. έπεμελήθην, ης, η. a. i. imperat. pass. έπιμελήθητι. Th. μέλει, curae est.

Έπιμελέεσθε, nom. plural. n. g. suporlat. grad. ab έπιμελής, diligens; comparat. έπιμελέεστος ab eodem them.

Έπιμελήθητι, a. i. imperat. pass. ab έπιμελέομαι, quod vide.

Έπιμελητέον adject. verbale ab έπιμελέομαι, quod vide.

Έπιμελητής, έ, ό, ή, curator; acc. plur. έπιμελητάς ab eodem them.

Έπιμελήη, ης, ή, Ion. pro έπιμέλεια, diligentia, vide έπιμελέομαι.

Έπιμελῶ, praef. imperat. pass. ab έπιμελέομαι.

Έπιμελώς, adv. accurate, sollicite ab έπιμελής, έος, ό, ή, diligens. Th. μέλει, curae est.

Έπιμεμπία, nom. plur. n. g. ab έπιμεμπλος, έ, ό, ή, culpandus, accusabilis ab έπιμέμφομαι, quod vide.

Έπιμέμφομαι Ion. pro έπιμέμφοη, 2. sing. sub. med. verbi έπιμέμφομαι, quod vide.

Έπιμέμφομαι, incuso, reprehendo ex έπι & μέμφομαι, conqueror, accuso. fut. φομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, ται.

Έπιμένω, εις, ει, permaneo.

praef. imperat. έπιμενε. imperf. έπέμενον. fut. έπιμανώ. a. i. act. έπέμενας. a. i. sub. act. έπιμείνω, ης, η. a. i. inf. act. έπιμείναι. perf. act. έπιμεμένηκα. Th. μένω, maneo.

Έπιμετρέσω, mutuo dabo, f. i. ind. act. ab έπιμετρέω, in mensura addo; hinc έπιμετρων, έ, τό, auctarium, additamentum. Thema μέτρον, έ, τό, mensura.

Έπιμηθής, έος, ό, ή, prudens. Thema μηθος, eos, τό, cura.

Έπιμήνια, μηνίτρα sacra à μην, μηνός, ό, mensis.

Έπιμικτός, έ, ό, permixtus ex έπι & μίγνυμι, misceo, f. ζω. p. μίμιχα. perf. pass. μέμιγμαι, ζαι, κται.

Έπιμιξ, promissio, mixta ab έπιμίγνυμι, immiscuo; έπιμιξία commercium. Th. μίγνυμι.

Έπιμιξίς, εως, ή, congressus ab eodem them.

Έπιμισγεται, commiscetur, 3. sing. praef. ind. ab έπιμισσομαι, inde praef. part. έπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, misceo, f. ζω.

Έπιμνηθέντες, nom. plur. a. i. part. pass. verbi έπιμνησσομαι, rei alicuius mentionem facio, fut. έπιμνήσομαι. Th. μνάσμαι.

Έπιμορᾶσθαι, praef. inf. pass. ab έπιμορᾶσμαι, impertior ex έπι & μοιρᾶω, partior quod à μοῖρα, αις, ή, pars. Thema μείρω, διῖνδο. p. m. έμμορα.

- Ἐπιπλέεω Ionic. pro ἐπιπλάεω, ἄτο & hoc pro ἐπιπλάεω, 3. sing. imperf. vide in ἐπιπλώ.
- Ἐπιπλώ, impletus eras pro ἐπιπλάω, Ion. ἐπίμπασο & contractè ἐπίμπλω, 2. sing. imperat. verbi πίμπλασαι, impleor quod à πίμπλημι, fut. πλήσω. Thema πλέος, plenus.
- Ἐπίμπρα, urebat, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη à πίμπρημι & quasi à πίμπραω, comburo. imperf. ἐπίμπραων. αες, ας. αε, α. Th. πρήθω, incendio.
- Ἐπιμύδιον, ἡ, τὸ, affabulatio ex ἐπί & μῦθος, ἡ, ὁ, fabula, verbum etc.
- Ἐπιμύλιος ᾠδή, molaris cantilena ex ἐπί, ad & μύλη, ἡ, ἡ, mola. ἐπιμύλιον, superior mola ab ἐπί, supra.
- Ἐπιμύσσω vel τῶ, subsannō. Th. μύσσω vel τῶ, mungo.
- Ἐπιμωμητή, ἡς, ἡ, vituperabilis ex ἐπί & μῶμος, ἡ, ὁ, detectus.
- Ἐπίνειον, ἡ, τὸ, emporium ex ἐπί & νεῖος, navalis. Th. ναῦς, ἡ, navis.
- Ἐπινέμεθαι, depasci, præf. inf. Th. νέμω, pasco, f. μῶ. a. i. ἐνεμα.
- Ἐπινενησμένος, perf. part. passiv. ab ἐπινήθω, fatalibus filis attribuo. a. i. part. pass. p. g. ἐπινηθείσα, ἡς, ἡ ex ἐπί & νέω, neo.
- Ἐπινερόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινερόω, considero ex ἐπί & νοέω, cogito. Th. νόος, νῆς, ὁ, mens.
- Ἐπινεύω, annuo. f. νεύω. perf. ἐπινέυεκα. a. i. ἐπένευσσε ex ἐπί & νεύω, annuo.
- Ἐπινέω vel ἐπινῶ & ἐπινῆέω, in aceruos aggrego, ex ἐπί & νῶ vel νῆέω idem quod νέω, glomero.
- Ἐπινίκιον, ἡ, τὸ, victorialis ab ἐπί & νικάω, vinco, f. ἤσω.
- Ἐπίνεια, ας, ἡ, cogitatio ab ἐπί & νοέω, cogito. Th. νόος, νῆς, ὁ, mens.
- Ἐπίνομος Doricè pro ἐπίνομεν, bibebamus, i. plur. imperf. verbi πίνω, bibo.
- Ἐπίπινον, imperf. act. verbi πίνω, bibo. f. πῶσω. p. πέπωκα. a. 2. ἐπίπινον.
- Ἐπινύσσω, admoueo, impello, idem quod νύσσω seu τῶ, f. ζῶ.
- Ἐπίζυγος, ἡ, ὁ, ἡ, communis, promiscuus à ζυγός, ἡ, ὁ, communis idem quod κοινός.
- Ἐπίοίνιος, an legend. ἐπίοίνιος, vinosus ex ἐπί & οἶνος, ἡ, ὁ, vinum.
- Ἐπίπινον, bibi vel biberunt, i. sing. vel 3. plur. aor. 2. act. verbi πίνω, bibo, f. πῶσω. p. πέπωκα.
- Ἐπίοντα, accedentem, contra venientem, acc. sing. a. 2. part. ab ἐπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.
- Ἐπίοπίσμαι five ἐπίπλομαι, inspicio ex ἐπί & πλομαι, video. f. ὄψομαι. perf. ἄρμαι.
- Ἐπιπροσκέω, rejero, f. ἤσω. præf. ἐπιπροσκήκω. præf. inf. ἐπιπροσκήν.

- præf. part. activ. plur. num. ἐπιρκῆντες. præf. part. pass. ἐπιρκῆμενος ex ἐπί, contra & ῥκος, ς, ὁ, *jurandum*.
- Ἐπιρκήσης, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιρκῆω, *pejero quod vide*.
- Ἐπιρκον, ς, τὸ, *perjurium*. ἐπιρκος, ς, ὁ, *perjurus* ab eodem them.
- Ἐπίερα, τὰ, *intervalla* Ion. pro ἐπίερα ab ὄρος, ς, ὁ, *terminus*. Ἐπίερος, *custos* ab ἐπί & ἔρος, ς, ὁ, *idem*.
- Ἐπιῆσα, *sequens* & in dat. singul. ἐπιῆση, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, *eo*.
- Ἐπίεσιος, *de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus* ab aor. 2. part. ἐπιῶν, ἐπιῆσα, verbi ἔπειμι, *succendo, sequor*. Th. εἶμι, *eo*.
- Ἐπιόψομαι, *videbo*, f. 1. med. verbi ἐπιόπλομαι, *quod vide*.
- Ἐπιπάσχυ, *prorsus adverb.* ex ἐπί & πάσχυ pro πάνυ, *valde*.
- Ἐπίπαν, *in totum, omnino* adv. ab ἐπί & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e*.
- Ἐπιπείθεο pro ἐπιπείθε, *obtempera*, præf. imperat. pass. Ion. ἐπιπείθηται, 3. sing. sub. præf. ἐπιπείθόμεναι, *nom.* plur. præf. part. pass. f. g. ab ἐπιπείθομαι. f. πείσομαι. Th. πείθω, *persuadeo*, f. σω. a. 2. ἐπιθον.
- Ἐπιπεπλωκός, *perf. part. act.* n. g. ab ἐπιπίπλω, *incido*.
- Th. πίπλω, *cado*. f. 2. m. πεσῶμαι. p. πέπλωκα. aor. 2. ἔπεσον.
- Ἐπιπεσῶν, ὄντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi ἐπιπίπλω, *irruo quod vide*.
- Ἐπιπίπλω, *irruo cum dat.* f. ἐπιπίλώσω. p. ἐπιπέπλωκα. a. 2. ἔπέπεσον, *es, e, incidi* aor. 2. part. ἐπιπεσῶν, ὄντος, ὁ.
- Th. πίπλω, *cado*. f. 2. m. πεσῶμαι.
- Ἐπιπλέσων, *frequentissime* adverb. à πολὺς, *multus*; comp. πλείων, *superlat.* πλείους.
- Ἐπιπλέω, *permisceo* ex ἐπί & πλέω, *necto*, f. ξω. p. πέπλεχα. aor. 1. ἔπλεξα.
- Ἐπιπλέοντα, *acc. sing. part.* præf. ab ἐπιπλέω, *innato*. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.
- Ἐπίπλεος, ἕα, ον, *plenus*. Thema πλέος, ὁ, *plenus*.
- Ἐπιπλήξαι, a. 1. inf. act. ἐπιπληξάσης, *gen. sing. a.* 1. part. f. g. ἐπιπλήξης 2. sing. a. 1. sub. ab ἐπιπλήσω vel τῶ, *increpo quod vide*.
- Ἐπιπλήσσο, *increpare*, præf. imperat. pass. Ion. ab eodem them.
- Ἐπιπλήσσω vel τῶ, *increpo cum Dat.* f. ξω. perf. ἐπιπέπληχα. aor. 1. ἔπέπληξα. a. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, *ης, η* ex ἐπί & πλήσσω vel τῶ, *percutio*.
- Ἐπιπλήττω, *vide ἐπιπλόσω*.
- Ἐπίπλοε Ion. pro ἐπιπλα, *supellex* q. ab ἐπιπόλειος,

- superficiarius*; τὰ ἐπιπολλία, hinc per gen. sync. ἐπιπολλὰ & ἐπιπλά. Th. ἐπιπολλῆς, quod vide.
- Ἐπιπλομένοιο, volvente gen. Ion. ab ἐπιπλόμενος, præf. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι sum.
- Ἐπιπλον, implebant, 3. plur. a. 2. act. ἀπιπλάω pro πιμπλάω seu πῖμπλημι, impleo. aor. 2. ἐπιπλον, ut ἀτιμάω τιμον. Thema πλέος, ε, ο, plenus.
- Ἐπιπλώωνι Dor. pro Poët. ἐπιπλώωσι & hoc pro ἐπιπλέωσι, innavigant. 3. plur. ind. pass. Th. πλέω, ναίγω fut. πλεύσω; hinc ἐπιπλωσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. ἀπλώω, vide post in πλώε.
- Ἐπιπλώω, navigans per syncop. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, quod ἀπλώω vel πλώω Poët. pro πλέω, ναίγω, fut. πλεύσω.
- Ἐπιπλώσας, ανλος, ο, navigans, aor. 1. part. ab ἐπιπλώω, vide ἐπιπλώω.
- Ἐπιπνεύσασα, ης, ἡ, respirans, præf. part. f. g. ab ἐπιπνεύω, inspiro ex ἐπι & πνεύω Poët. pro πνέω, spiro, fut. πλεύσω.
- Ἐπιπνίγω, suffoco, f. ἴζω. p. ἐπιπέπνιχα. a. 1. ἐπέπνιζα ex ἐπι & πνίγω, strangulo.
- Ἐπιποθέω, exopto, desidero, intime amo, f. ἦσω. p. ἐπιπεπέθηκα. a. 1. ἐπεπέθησα ex ἐπι & ποθέω. Th. πόθος, ε, ο, desiderium.
- Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, desiderium. ἐπιπόθητος, ε, ο, ἡ. exoptatus. ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium ab ἐπιποθέω, quod vide.
- Ἐπιπολέω, obambulo, vide in ἐπιπολλομαι.
- ΕΠΙΠΟΛΛῆΣ, in superficie, in summitate. τὸ ἐπιπολλῆς, ipsa superficies quasi ab ἐπι, supra & πέλω, sum. Hinc ἐπιπόλλαιος, ε, ο, ἡ, superficiarius. ἐπιπολλαίως, superficialiter.
- Ἐπίπικτος, ε, ο, laboriosus; hinc ἐπίπικτως, laboriose ἀπικτος, ε, ο, labor. Th. πένομαι, laboro. præf. med. πέπικτονα.
- Ἐπιπροενομαι, proficiscor, peragro. f. ευσομαι. p. ἐπιπροενομαι ex ἐπι & πείρω, transo, p. m. πέπικτονα.
- Ἐπιπροέηκεν, insuper misit, 3. sing. a. 1. act. Attic. ex ἐπι, προ & ἦμι, mitto, f. ἦσω. p. ἔηκα. a. 1. ἦκα & Att. ἔηκα. a. 2. ἦν. a. 2. inf. εἶναι.
- Ἐπιπροέμεν Ion. pro ἐπιπροέειναι a. 2. inf. act. ab ἐπιπροέημι, immitto, vide ἐπιπροέηκεν.
- Ἐπιπροείλω, protendo, foras emitto, promo ex ἐπι, προ & εἶλω, mitto, a. 1. ἦλα.
- Ἐπιπτέδω, aor. 2. inf. med. ex ἐπιπέθημι, adnolo, ex ἐπι & ἵπτεμαι, volo, as. f. πτήσμαι. aor. 2. m. ἐπτέμην.
- Ἐπιπλον, es, e, imperf. act.

verbi πίπτω, *cado*. f. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
 Ἐπιπλόεμαι, *ambulo, lufiro* ex ἐπὶ & πλώω idem cum πλώω, *verto, verso*.
 Ἐπιρρέαπτω, *infuso*. f. ψω. perf. ἐπέρραφα ex ἐπὶ & ῥέπτω, juo.
 Ἐπιρρέασσω, *irruo, illidor* quod ex ἐπὶ & ῥάσσω, *illido, dejicio*, f. ζω.
 Ἐπιρρέειν, *influere, convenire*. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.
 Ἐπιρρέπω, *es, es, vergo, propendo* ex ἐπὶ & ῥέπω, f. ψω, idem.
 Ἐπιρρήσσεσκε, *claudibat, irruerat*, 3. singul. imperf. Ion. pro ἐπέρρασσε verbi ἐπιρρέασσω, *illidor, irruo* vel ab ἐπαράσσω, idem ex ἐπὶ & ἀράσσω vel ῥῶω, fut. ζω, *umputo, tondo*. Sunt qui velint esse imperf. Ionic. verbi ἐπιρρήσσω, *infringo*, ab ἐπὶ & ῥήσσω vel ῥῶω feu ῥήννυμι, *frango*, f. ζω.
 Ἐπιρρίπτω, *injicio, conjicio* cum. Acc. fut. ψω. praet. ἐπέρριφα. aor. I. ἐπέρριφα. a. I. part. ἐπιρρίψας, *actus*, ὁ ex ἐπὶ & ῥίπτω, f. ψω. *projicio, praecipio*.
 Ἐπιρρήθης, 8, ὁ, ἡ, *qui magna animi contentione aliquem juvat, auxiliator; item utilis* ex ἐπὶ & ῥήθος, 8, ὁ, *undarum strepitus* quod à ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.
 Ἐπιρρώνω & ἐπιρρώνυμι, *corrooro*. Th. ῥώνω, idem.
 Ἐπισημανόμεδα, i. plur. praef.

ind. pass. ab ἐπισημαίνω, *indico*, fut. ανῶ. praet. γκα. Thema σῆμα, *actus, τό, nota*.
 Ἐπίσημος, 8, ὁ, ἡ, *insignis, illustris, signatus*. ἐπίσημον της νῆος, *navis insigne* ex ἐπὶ & σῆμα, *actus, τό, signum*.
 Ἐπίσης, adv. *aeque ac, perinde* ex ἐπὶ & ἴσος, 8, ὁ, *aequalis, par*.
 Ἐπισιτιεύμενος, fut. part. ab Att. fut. ἐπισιτιέμαι, comm. ἐπισιτισόμεαι, hinc fut. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιέμενος, Ion. versa diphthongo 8 in eu fit ἐπισιτιέμενος, vide ἐπισιτισμός, 8, ὁ, *cibaria*.
 Ἐπισιτισμός, 8, ὁ, *cibaria, cibus, victus* ab ἐπισιτίζω, *cibaria praebeo*, f. ἴσω. p. ἐπισεστίτικα. perf. act. ἐπισεστίτισμαι ex ἐπὶ & σίτος, 8, ὁ, *frumentum*.
 Ἐπισκέπτομαι, *inviso, visito*, f. ψομαι. perf. passiv. ἐπέσκεμμαι, *recensitus sum*. a. 2. ἐπεσκέπην, ης, η, *lustratus fui*. a. I. med. ἐπεσκεψάμην, ω, ἄλο. aor. I. imperat. med. ἐπίσκεψαι, ἄδω. 2. plur. ἐπισκέψαθε, *deligite, despiciate*. a. m. sub. ἐπισκέψομαι, η, ηται, i. plur. ἐπισκεψάμεδα ex ἐπὶ & σκέπτομαι, *circumspectio, viso*.
 Ἐπίσκεψις, *eos, ἡ, visitatio*, accus. ἐπίσκεψιν ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.
 Ἐπισκηνώω, *in tabernaculo habito*. fut. ὦσω. p. ἐπεσκήνωκα.

- aor. ι. ἐπεσκηνώσα. aor. ι.
 sub. ἐπιτεκηνώσω, ης, η ex
 ἐπί & σκηνή, ης, η, taberna-
 culum.
- Ἐπισηήπτειν, cum impetu de-
 ferri, obtestari. Thema σηή-
 πτω, cum impetu cado.
- Ἐπισκιάζειν, obumbrare. Th.
 σκιά, ἀς, η, umbra.
- Ἐπισκοπα, ut scorum assequa-
 ris adv. quod à σκοπός, ὄ,
 ὄ, scopus. Th. σκέπτομαι,
 circumspicio.
- Ἐπισκόπει, considera, præf.
 imperat. act. ab ἐπισκοπέω,
 quod vide.
- Ἐπισκοπέω, visitationi vascο,
 prospicio, f. ἦσω. p. ἐπεσκο-
 πηκα ex ἐπί & σκοπέω, con-
 templor, video. Th. σκέπτο-
 μαι, fut. φομαι, circumspicio,
 video. p. ἐσκεμμη.
- Ἐπισκοπή, ης, η, visitatio,
 episcopatus ab eodem them.
- Ἐπισκοπος, ὄ, ὄ, episcopus,
 inspector ab ἐσκοπα, p. m.
 verbi σκέπτομαι, circumspicio.
- Ἐπιτεκνύωνται, indignentur, 3.
 plur. sub. m. verbi ἐπισκύ-
 ζομαι ex ἐπί & σκύζομαι,
 irritor quod à κύων, κυνός,
 ὄ, η, canis.
- Ἐπισκυθίζειν, Scytharum more
 largius potare. Th. Σκύθης,
 ὄ, ὄ, Scythia.
- Ἐπισκόνιον, ὄ, τὸ, supercilium
 ex ἐπί & σκόνιον, ὄ, τὸ,
 summa palpebra, cilium.
- Ἐπισμῆ Ionic. pro ἐπισμᾶ
 ab ἐπισμάω, idem quod
 σμάω, abstergo, detergo,
 purgo.
- Ἐπισμύσει, ης, η, aerumnosa
 ab ἐπί & σμύχω, f. ζω,
 vasto, corrumpo.
- Ἐπισπᾶσαι, impelli. Th.
 σπᾶω, traho.
- Ἐπισπαστήρες, ων, οί, cardines
 osu. Th. σπᾶω.
- Ἐπισπαστρον, ὄ, τὸ, laqueus,
 funis, quo aliquid ἐπισπᾶ-
 ται, id est attrahitur.
- Ἐπισπᾶσαι, ὄμαι, attraho.
 ἐπισπᾶσω, 3. sing. præf.
 imperat. m. f. ἄσσαι. a. ι.
 m. ἐπεσπασάμην, ω, ἄλο ex
 ἐπί & σπᾶω, traho.
- Ἐπισπεισις, η, libatio. Th.
 σπέειν, libo, f. σπέισω.
- Ἐπισπένδειν, infundere idem
 quod σπένδειν, libo.
- Ἐπισπη, 3. sing. a. 2. sub.
 ab ἐπισπᾶω, unde ab ἐπί &
 σπᾶω, verbo Poëtic. à σπᾶω,
 traho.
- Ἐπισποιο, comitetur, 3. sing.
 a. 2. opt. med. vide σπέιο,
 sequere; hinc ἐπισπόμενος,
 part.
- Ἐπισπορή, ης, η, iterata satio
 ab ἐπί & σπέρω, sero, f.
 ἐρᾶ. præf. med. ἐσπορα.
- Ἐπισπόμενος, η, ων, attractus,
 præf. part. med. ab ἐπι-
 σπᾶσαι, attraho. Th. σπᾶω,
 traho.
- Ἐπισπώτρα, cincturae, nom.
 pl. ab ἐπισπώτρον, ὄ, τὸ,
 canthus, ferramentum illud
 curvum, quod ligno orbi-
 culari rotæ affigitur, ne
 continua agitatione conte-
 ratur ex ἐπί & σπᾶτρον, lignum

orbiculare rotæ quod à
σεῖω, agito.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, peritus
sum, σο & in i. plur. ἐπι-
σάμεθα. præf. part. ἐπιστά-
μενος, η, ου, sciens. imperf.
ἠπιστάρην, ω, ατο. f. ἐπιστήσο-
μαι ex ἐπὶ & ἴσημαι vel ἴση-
μι, scio, facta epenthes.
literæ τ.

Ἐπισταμένως, scienter adverb.
ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπισάντες, instantes, nom.
plur. a. 2. part. act. ab
ἐπισας, άντος, ο verbi ἐπί-
σημι, ἴστο. f. ἐπισήσω. p.
ἐπέσηκα. a. 2. ἐπέσην. a. 2.
sub. ἐπισῶ ex ἐπὶ & ἴσημι,
scio.

Ἐπισάς, άντος, ο, a. 2. part.
vide ἐπισάντες.

Ἐπίστασαι, 2. sing. præf.
verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστασαι Ion. pro ἐφίστασαι,
supra stare. Sic ἐπιστάμενος,
Ionic. pro ἐφίσταμενος, præf.
part. pass. verbi ἐφίστημι,
ἴστο quod vide.

Ἐπισάτης, ς, ο, magister,
praefectus ab ἐφίστημι, præ-
ficio. Thema ἴσημι, scio.

Ἐπισάλο, noverat, 3. singul.
imperf. verbi ἐπίσταμαι, quod
vide.

Ἐπισατέως, nom. plur. part.
præf. verbi ἐπισατέω, præ-
sum, praefectus sum ab ἐπὶ
& ἴσημι, scio.

Ἐπισάταται Ion. pro ἐπισανταται,
3. plur. ab ἐπίσταμαι quod
vide.

Ἐπισέλλαι, scribere, aor. i.

inf. act. ab ἐπισέλλω, mitto
quod vide.

Ἐπισέλλω, mitto. f. ἐπισελάω.
p. ἐπέσαλκα. a. i. ἐπέσειλα.
aor. i. inf. ἐπισείλαι. p. m.
ἐπέσελα ex ἐπὶ & ἔλλω,
mitto.

Ἐπισεύετο, 3. sing. imperf.
pass. verbi πισεύω, credo,
fut. εὔσω quod à πίσις, εως,
ἦ, fides, Th. πείθω, persua-
deo

Ἐπισεύθη commissum erat, 3.
sing. a. i. pass. verbi πι-
σεύω, credo, fut. εὔσω. p.
πεπίσεινκα. Th. πείθω.

Ἐπισεφής, έος, ές, ο, ἦ, coro-
natus ab ἐπισέφω. Th. εέφω,
corono, f. ψω.

Ἐπισέωνται, scient Ionic. pro
ἐπισανταται, vide ἐπίσταμαι.

Ἐπίση, scis Atticè pro ἐπί-
στασαι, 2. sing. præf. ind.
ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίσηδι, ἦρω, ἴστα, aor. 2.
imperat. ab ἐφίστημι, ἴστο
quod vide, vel ἐπισάντες.

Ἐπισήμαις, dat. pl. ab ἐπι-
σήμη, ης, ἦ, scientia, peritia,
ars ab ἐπίσταμαι, scio. Th.
ἴσημι, idem.

Ἐπισήμων, υος, ο, ἦ, scientia
praedivus, ignarus ab ἐπίστα-
μαι, scio quod vide.

Ἐπισηρίζω, confirmo. f. ἴξω.
p. ἐπεσηρίχα. a. i. ἐπεσηρι-
ξα ex ἐπὶ & σηρίζω, firmi-
ter statuo.

Ἐπισήση, scies, 2. sing. f. i.
med. ab ἐπίσταμαι, quod
vide.

Ἐπισίων Ion. pro ἐφέσιον,

- familia*; sic ἐπίσιος Ionic. pro ἐφέσιος, domesticus, qui ad alicujus laudem supplex sedet ab ἐπί & ἐσία, ας, ἦ, focus, lar.
- Ἐπιτοδῆσκεν Ion. pro ἐπεσόθεν feu ἐπεσόθειον, imperf. act. verbi ἐπιτοδέω pro ἐπιτομέω, irrideo, conumelia afflixi ex ἐπί & σόμα, ατος, τό, υς.
- Ἐπιτολάδην, adv. ornate, succine. e ex ἐπί & σέλω, mitto; item orno, f. σελῶ. p. ἔσταλα. a. i. ἔσειλα. p. m. ἔτολα.
- Ἐπισολή, ἦς, ἦ, epistola ab ἐπισέλω, mitto quod à σέλω, idem. p. m. ἔτολα.
- Ἐπιστολικός, ὅ, ὁ, epistolaris: gen. plur. ἐπιστολικῶν ab ἐπισολή, quod vide.
- Ἐπισομίζω, ος obturo. f. ἰσω. p. ἐπετόμικα ex ἐπί & σόμα, ατος, τό, ος, oris.
- Ἐπισρατήη, ἦς, ἦ Ion. pro ἐπισρατεία, militaris expeditio quae suscipitur adversus aliquem. Th. στρατός, ὅ, ὁ, exercitus.
- Ἐπισραφεῖς, εῖσα, ἐν, in genit. ἐπισραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto. fut. ψω. p. ἔστραφα. aor. 2. ἔστραφον. p. m. ἔστραφα.
- Ἐπιστραφε, praef. imperat. act. ἐπιστρέφεται, 3. sing. praef. pass. ab ἐπιστρέφω, quod vide.
- Ἐπιστραφέως Ion. & Poët. diligenter, accurate.
- Ἐπιστρέφω, converto. fut. ψω. p. ἐπέστραφα. aor. i. ἐπέστραψα. aor. i. imperat. ἐπίστρεψον, ὄτω. aor. i. sub. ἐπιστρέψω, ἦς, ἦ. aor. i. inf. ἐπιστρέψη. aor. i. part. act. ἐπιστρέψας, αυτος, ὁ. aor. 2. pass. ἐπεστράφην, ἦς, ἦ, converti m. aor. 2. imperat. pass. ἐπιστρέψητι, ἦτω. aor. 2. sub. ἐπιστραφῶ. aor. 2. part. pass. ἐπιστραφεῖς, ἐντος. p. m. ἐπέστραφα. Thema στρέφω, verto.
- Ἐπιστρέψαι a. i. inf. act. ab ἐπιστρέφω, converto quod vide.
- Ἐπιστρέψαντα, advertentem, acc. sing. a. i. part. act. ab eodem them.
- Ἐπιστροφάδην, adv. huc illuc se convertendo, fortiter ab ἐπιστρέφω.
- Ἐπιστροφή, ἦς, ἦ, conversio à p. m. ἐπέστραφα verbi ἐπιστρέφω, quod vide.
- Ἐπίτω, scitabas per contract. pro ἐπίττω Ion. ex ἐπίττω. 2. sing. imperf. ἐπιτάμην, σο verbi ἐπίταμαι, scio. Th. ἴσημι, scio.
- Ἐπιτώσαντο, pacti sunt. 3. plur. aor. i. med. verbi πίτω, fidam exigo quod à πίσις, εως; ἦ, fides. Th. πείθω, persuado.
- Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπισυνάγω, quod vide.
- Ἐπισυνάγω, congrego, cogo. fut. ἐπισυνάξω. p. ἐπισυνήχα. a. i. ἐπισυνήξα. a. i. inf. ἐπισυνάξαι, aor. 2. act.

ἐπισυνήγαλον. a. 2. inf. ἐπι-
 συναγαγῆν. perf. pass. ἐπι-
 συνήγμαι. perf. part. pass.
 ἐπισυνηγμένος, η, ον. a. 1.
 pass. ἐπισυνήχθη. aor. 1.
 part. pass. ἐπιυναχθεῖς,
 εῖσα, ἐν ex ἐπί, σὺν & ἄγω,
 ago. Ἐπιυναγωγῆ, ἡς, ἡ, con-
 gregatio ab ἐπιυναγῶ, con-
 grego quod vide.

Ἐπιυναχθεῖσάν, gen. plural.
 f. g. ab ἐπιυναχθεῖσα, ἡς,
 ἡ, a. 1. part. pass. ab ἐπι-
 συναγῶ, cogo quod vide.

Ἐπισυνηγμένη, perf. part.
 pass. f. g. ab eodem them.

Ἐπισυντρέχω, simul occurro
 ex ἐπί, σὺν & τρέχω, curro,
 fut. θρέξω. a. 2. ἐδραμον.
 p. m. δέδρομα.

Ἐπισύσασις, εως, ἡ, coitio,
 agmen ex ἐπί & συνίσημι,
 conflo, ad defectionem solli-
 cito. Th. ἴσημι, sto.

Ἐπισφαλῆς, εός, ὁ, ἡ, pericu-
 losus, lubricus ex ἐπί &
 σφάλω, supplanto.

Ἐπισφύριον, 8, τὸ, fibula
 ocreae ex ἐπί, supra & σφυ-
 ρόν, 8, τὸ, malleolus pedis.
 Thema σφύρα, ας, ἡ, mal-
 leus.

Ἐπίχε, cohibe, praef. imperat.
 act. ab ἐπίχω, quod ab
 ἴχω pro ἔχω, habeo. ἐπίχσο,
 Ionic. pro ἐπίχε, a. 2.
 imperat. med. ἐπίχες, a. 2.
 imperat. act. ἐπιχόμενος,
 aor. 2. part. med. ἐπιχόν,
 aor. 2. part. act. ἐπιχέειν,
 a. 2. inf. act. ab ἔχω,
 habeo.

Ἐπιχέειν Ion. pro ἐπιχέειν, a.
 inf. vide in ἐπίχε.

Ἐπιχερῶ, adv. deinceps, ordi-
 ne q. ab ἐπίχω idem quod
 ἐπέχω, inanteo. Th. ἔχω,
 habeo.

Ἐπιχύν, inualefco, magis ac
 magis urgeo. imperf. ἐπιχυνον,
 ες, ε. fut. ὑσω. p. ἐπίχυναι.
 a. 1. ἐπίχυσαι ex ἐπί &
 ἴχυν, ὕος, ἡ, robur.

Ἐπιχών, adhibens, aor. 2.
 part. act. ab ἐπέχω. Th.
 ἔχω, habeo, f. ἔξω. p. ἐχῆκα.
 a. 2. ἔχον. imperf. εἶχον.

Ἐπισωρεῶ, coaceruo, f. εὔσω.
 p. ἐπισωρέυναι ex ἐπί &
 σωρεῶ, cumulo. Th. σωρός,
 8, ὁ, aceruis.

Ἐπιταγή, ἡς, ἡ, imperium,
 praeceptum ab ἐπιτάσσω,
 impero quod vide.

Ἐπίταδες Ion. pro ἐπίτηδες.
 adv. ab ἐπιτηδής, idoneus.

Ἐπιτάμην Ion. pro ἐπιτέμ-
 νειν, incidere. Th. τέμνω,
 fco.

Ἐπιτάξις, ἡ, imperatum,
 jussum ab ἐπιτάσσω quod
 vide.

Ἐπιτάξιος, 8, ὁ, ἡ, adjutor
 pro ἐπιτάξιος, idem ex ἐπί
 & ῥόθος, 8, ὁ, undarum stre-
 pitus.

Ἐπιτάσσω vel τῶ, colloco,
 impero. fut. ξω. praef. part.
 ἐπιτάσσων, οντος, ὁ ex ἐπί &
 τάσσω, ordino, f. ξω. p.
 τέταχα. a. 1. ἐταξα. p. m.
 τέταγα, unde ἐπιταγή.

Ἐπιτάφιος, 8, ὁ, ἡ, funebris ex

- ἐπὶ & θάπτω, *serelio*. a. 2. ἔταφον.
- Ἐπιείλας, a. i. inf. act. ἐπιτέλλας, qui iussit, a. i. part. act. ἐπιτελλον, aor. i. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, mando, jubeo. Th. τέλλω, verbum inusitat.
- Ἐπιτένω, *intendo*; hinc ἐπιτατικός, ἢ, ὄν, *intensivus* ex ἐπὶ & τείνω, *tendo*, fut. νῶ. p. τέτακα.
- Ἐπιτελεθῆντα, acc. sing. aor. i. part. pass. ab ἐπιτελέω, *perago* quod vide, f. ἔσω. perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι a. i. pass. ἐπετελέθην.
- Ἐπιτελέω, ᾧ. ἕεις, εἰς, *perago*, ex quor. f. ἔσω. a. i. ἐπετέλεσα, ἀβσολῶν ex ἐπὶ & τέλος, eos. τ', *finis*,
- Ἐπιτελής, ὁ, ἡ, (de re dicitur, quae ad finem est perducta) perfectus, vide ἐπιτελέω.
- Ἐπιτέλλω Ionic. pro ἐπιτέλλω, praes. imperat. pass. ab ἐπιτέλλομαι, *orior*, mando. Th. τέλλω, inusitat.
- Ἐπιτέλλομαι, ἡ, εταί, *exorior*. ἐπιτελλομένων, gen. plur. Aeorl. part. praes. f. g. pro ἐπιτελλομένων ab eodem them.
- Ἐπιτέξω, κος, ἡ pro ἐπίτοκος, partui vicina ex ἐπὶ & τίκτω, *pario*, f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.
- Ἐπιτερπέτερον, *juvundius* compar. ab ἐπιτερπής, ἕος, ὁ, ἡ, *juvundus*. Th. τέρπω, *delecto*, f. ψω.
- Ἐπιτερπέμενος, *illaetans*, praes.
- part. m. ab ἐπὶ & τέρπω, *delecto*, f. ψω.
- Ἐπιτέταται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτένω, *intendo*, *contendo*, f. νῶ. p. ἐπιτέτακα. Th. τείνω, *tendo*.
- Ἐπιτέτραπται, *commissum est*, 3. sing. perf. pass. verbi ἐπιτρέπω, *committo* quod vide.
- Ἐπιτετράφαται Ion. pro ἐπιτετραμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ἐπιτέτραμμαί verbi ἐπιτρέπω, *committo curae alicujus*. Th. τρέπω, *verto*, f. ψω. p. φα. p. m. τέτροπα,
- Ἐπιτήδεια & Ionic. ἐπιτήδεια, apta nom. plural. n. g. ab ἐπιτήδειον, *aptum*. Th. ἐπιτηδής, ἕος, ὁ, ἡ, *idoneus*.
- Ἐπιτήδες Ionic. adv. de industria ab ἐπιτηδής; hinc ἐπιτηδέως Ionic. pro ἐπιτηδείως, *accurate*.
- Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, *studium*, *institutum* ab ἐπιτηδής.
- Ἐπιτηδέω, εις, ει, *datā operā aliquid facio*, operam do. f. εὔσω. a. i. ἐπιτηδέυσα, ας, ε ab eodem them.
- ἘΠΙΤΗΔΗΣ, ἕος, ὁ, ἡ, *idoneus*, *aptus*. Hinc ἐπιτηδέος, ε, ὁ, ἡ, *idem*. ἐπιτηδέω, *studeo*, operam lo. ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, *studium*.
- Ἐπιτήκειν, *liquefactum infundere*. Th. τήκω, *liquefacio*.
- Ἐπιτηγῆσας, aor. i. part. act. ab ἐπιτηγέω, *conseruo*. Thema τηγέω, *servo*.
- Ἐπιτιθέασι Ion. pro ἐπιτιθεῖσι, 3. sing. praes. ind. act.

ἐπιτίθει pro ἐπιτίθει, præf. imperat. vide in ἐπιτίθην.

Ἐπιτίθης, ἦ, præf. sub. act. vide ἐπιτίθην.

Ἐπιτίθην, ἴτρονο. ἐπιτίθει præf. imperat. act. pro ἐπιτίθει, quasi ab ἐπιτίθει. fut. ἐπιτίθω. p. ἐπιτίθεαι.

aor. 1. ἐπέθηκα. aor. 2. ἐπέθην. a. 2. imperat. ἐπέθες, ἔτω. aor. 1. pass. ἐπετέθην. aor. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ἦς, ἦ f. 1. med. ἐπιτίθεισθαι, ἦ, ἔται. a. 2. m. ἐπετέμεν, σε, το. Th. τίθει, ποι.

Ἐπιτιμῶ, 3. singul. præf. ἐπιτιμῶς, 2. sing. sub. præf. act. ab ἐπιτιμῶ, quod vide.

Ἐπιτιμῶ, ῶ, ob urgo cum Dat. imperf. ἐπιτιμῶν, ὦν. f. ἦσω. p. ἐπιτετίμηκα. a. 1. ἐπιτιμήσα. a. 1. imperat. act. ἐπιτιμήσον, ἄτω. a. 1. opt. ἐπιτιμήσασθαι, αἰς, αἰ ex ἐπί & τίω, honoro.

Ἐπιτιμῶσασθαι, 1. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπιτιμῶ, quod vide.

Ἐπιτιμῶσσι, dat. plur. ab ἐπιτιμῶσσι, εως, ἦ, increpatio ab ἐπιτιμῶ, quod vide.

Ἐπιτιμῶς, ας, ἦ, increpatio. ἐπιτιμῶν, mulcta, poena ab eodem them.

Ἐπιτιμῶνται, reprehenduntur, 3. plur. præf. pass. ἐπιτιμῶνταις, acc. pl. part. præf. ab ἐπιτιμῶ, quod vide.

Ἐπιτίθειος, 8, ὁ, idem ac ὑποτίθειος, qui sub maternis uberibus adhuc est, qui

subrumus est. Thema τιθείος, 8, ὁ, mamma.

Ἐπίτεκος, 8, ἦ, partui propinqua. Th. τίκτω, παριο, p. m. τέτοκα.

Ἐπιτολή, ἦς, ἦ Ion. pro ἐντολή, mandatum. Th. τέλλω, mando.

Ἐπίτολμῶν, sustinere, præf. inf. act. verbi ἐπίτολμῶ, αυτεα, f. ἦσω. Th. τῆμα, ἦς, ἦ, audacia.

Ἐπιτρέπτεα, permittendum verbale ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπιτρέπω, permitto, committo, f. ψω. p. ἐπιτέτρεθα. a. 1. imperat. ἐπιτρέψον, ἄτω. perf. pass. ἐπιτέτραμαι, ψαί, παί. a. 2. pass. ἐπέτραπην. p. m. ἐπιτέτρα. Th. τρέπω, verto.

Ἐπιτρέψον, ἄτω, aor. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω, quod vide.

Ἐπιτροπαίη βασιλήη, regnum alicui commissum, ut ab eo administratur, quamdiu quis in ejus tutela manet. Vide ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπή, ἦς, ἦ, procuratio à p. m. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπίτροπος, 8, procurator ab eodem them.

Ἐπιτροχάδην, adv. succinte, mature à τροχάζω, curro, festino. Th. τρέχω, curro.

Ἐπιτυχάνεις, 2. sing. præf. opt. act. ab ἐπιτυχάνω, quod vide.

Ἐπιτυχάνω, assequor. a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε ex ἐπί

- & τυγχάνω, adipiscor. fut. τευξομαι. p. τετυχά.
- Ἐπιτυμβιδιος, ἄ, ὁ, cristata. Epithet. quod alaudis cristatis tribuitur ex ἐπι & τύμβος, ἄ, ὁ, tumulus.
- Ἐπιτοχῆν τι, incidere in aliquem et invenire. aor. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω, quod vide.
- Ἐπιτυχόν, ὄντος, ὁ, a. 2. part. act. ab ἐπιτυγχάνω, quod vide.
- Ἐπιφαίνω & ομαι, appareo. prael. imperat. ἐπιφαίνε. fut. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαθα. aor. 1. ἐπέφηνα. aor. 1. inf. ἐπιφαίνομαι. perf. pass. ἐπιπέφαμμαι & Att. ἐπιπέφασμαι. aor. 2. passiv. ἐπέφηνην, ης, η ex ἐπι & φαίνω, ostendo.
- Ἐπιφάνη, a. 1. inf. act. ab ἐπιφαίνω, quod vide.
- Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio. ἐπιφάνης, εὖς, ὁ, ἡ, illustris ab eodem them.
- Ἐπιφανεῖς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, appareo quod vide.
- Ἐπιφάνω, illucesco. fut. ἐπιφάνω & ομαι, ἀφάνω Aeol. pro φάνω, luceo.
- Ἐπιφέρω, ες, ε, infero, obiecto. imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίησα. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπένεκέν. Th. φέρω, fero.
- Ἐπιφημιζέσθαι, male ominari quod ἀφημιζώ, divulgo. Thema φάω, dico.
- Ἐπιφθας, praeveniens, aor. 2.
- part. act. ex ἐπι & φθάνω, f. φθάσω, praevenio. p. ἐφθακα. a. 2. ἐφθην.
- Ἐπιφθονος, ἄ, ὁ & ἡ, invidiosus.
- Ἐπιφθυσσοῖσα Dor. pro ἐπιφθύσσεια, verbi ἐπιφθύσσω idem quod ἐπιπύω, in spuo veneficorum more. Th. πτώω. spuo.
- Ἐπιφλέγω idem quod φλέγω, incendo.
- Ἐπιφορέω, ὦ Ion. idem quod ἐπιφέρω, infero.
- Ἐπιφορημαῖα, ὦν, τὰ, bellaria ab eodem verbo.
- Ἐπιφράζομαι, intelligo, considero ab act. ἐπιφράζω, indico, moneo; differo, declaro. Th. φράζω, dico. a. 2. ἐφραδον.
- Ἐπιφρονα, accus. singul. ab ἐπιφρον, ονος, ἑ, ἡ, prudens ab ἐπι & φρον, ἡ mens.
- Ἐπιφροσύνησι, dat. plur. Ion. ab ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia ab eodem them.
- Ἐπιφώνεω, acclamo. imperf. ἐπέφώνεον, εν. εες, ες, εε, ει. f. ἦσα. p. ἐπιπεφώνηκα. perf. passiv. ἐπιπεφώνημαι; unde est ἐπιφώνημα, ατος, τό, acclamatio. Th. φωνῆ, ἡς, ἡ, vox.
- Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. dativ. ἐπιφωνήσει ab eodem verbo.
- Ἐπιφώσκω, illucesco, imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, luceo; unde φάος & contractè φῶς, lux.
- Ἐπιχάλκος, ὁ, ἡ, aeris, aeratus. Th. χαλκός, ἄ, ὁ, aes.

Ἐπίχαρμα, αἶος, τὸ, *ludibrium, irrisio* quod à χάρμα, αἶος, τὸ, *gaudium*. Th. χαίρω, gaudeo.

Ἐπιχίρει, *aggrederi*, præf. imperat. act. ab ἐπιχειρέω quod vide.

Ἐπιχειρέω, ὦ, *aggreddior*. imperf. ἐπεχίρειεν εὐ, *conabar*. f. ἦσα, p. ἐπικεχίρεικα. aor. ἰ ἐπεχίρεισα, ex ἐπί & χεῖρ, ρίς, ἦ, *manus*.

Ἐπιχείρημα, αἶος, τὸ, *argumentum. ἐπιχείρησις, eως, ἦ, idem; & aggressio, conatus; conspiratio* ab eodem verbo & them.

Ἐπιχέω, *infundo*, vide supra ἐκχέω.

Ἐπιχθόνιοι, *terrestres, in terris versantes*. gen. plur. ἐπιχθονίων. dat. plural. Ionic. ἐπιχθονίοισι & in f. g. ἐπιχθόνισι pro ἐπιχθονίαις ex ἐπί & χθών, ονός, ἦ, *terra, qui sunt quasi οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες*.

Ἐπιχολώτατος, ἦ, ον, *amarissimus, a, um à χολή, ἦς, ἦ, bilis*.

Ἐπιχορηγέω, *suppedito, subministrō*. f. ἦσω. p. ἐπικεχορηγήκα. a. ἰ. act. ἐπεχορηγήσα ex ἐπί & χορηγός, *dux chori* quod à χορός, ἔ, ὁ, *coetus saltantium & ἄγω, ducō*.

Ἐπιχορηγία, ας, ἦ, *suppeditatio* ab ἐπιχορηγέω, quod vide.

Ἐπιχράω, *vehementi cōm imperii auctorior* quod ex ἐπί &

χράω, fut. ἦσω. p. ἦκα. *commodo; invado furiosè*.

Ἐπιχραόμενος Ionic. pro ἐπιχραμένος, *familiaris, necessarius* ex ἐπί & χράσμαι, *utor*. Thema χράω, *idem*.

Ἐπιχίω, *illino*, f. ἴσω. p. ἐπικίχηκα. aor. ἰ. ἐπέχρισσα ex ἐπί & χρίω, *ungo*.

Ἐπίχρυσος, ἔ, ἦ, *inauratus*. Th. χρυσός, ἔ, ὁ, *aurum*.

Ἐπιχώρια, *familiaria*, nom. pl. n. g. ab ἐπιχώριος, ε, ὁ, ἦ, *indigena, patrius* ab ἐπί & χῶρος, ε, ὁ, *locus*.

Ἐπιψάων, præf. part. ab ἐπιψάω, *contingo*. Th. ψάω, *idem* quod ψάω, *tango*.

Ἐπιψηφίζεν τινί, *alicui suffragari* quod à ψηφίζω. Th. ψῆφος, ε, ἦ, *calculus*.

Ἐπιών, ὄντος, ὁ *instans, insequens*, aor. 2. part. ab ἐπεμι, *aggreddior*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπλάγην, *stupui de animi consternatione, sed de ictu corporis dicitur ἐπλήγην*, aor. 2. ind. pass. verbi *πλήσσω* vel *τῶα, ferio*, f. ζῶ. aor. 2. ἐπλάσων.

Ἐπλάσθη, *aberravi* pro ἐπλάσθη, ut quidam volunt, aor. ἰ. ind. pass. verbi *πλάζω, errare facio*, f. *πλάγξω*. a. ἰ. ἐπλάγξα.

Ἐπλανᾶτο, 3. singul. imperf. verbi *πλανᾶμαι, erro*. Th. *πλανῆ, error*.

Ἐπλάζε, *sinxit* Doric. pro ἐπλάσε, 3. sing. aor. ἰ.

verbi πλάσσω, *fungo*. fut. πλάσω.

Ἐπλασ' pro ἔπλασε, 3. sing. a. i. ind. act. ἐπλάσθη, aor. i. ind. pass. à πλάσσω vel ἔψω, *fungo, formo*, fut. πλάσω. p. πέπλακα.

Ἐπλεε, *navigare*, 3. singul. imperf. verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Ἐπλεν per sync. pro ἔπελεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, *sum*.

Ἐπλεο, *eras*, 2. sing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλεθ Ion. ἐπέλεο, & per sync. ἔπλε & ἔπλεο, Dor. ἔπλεω; sic ἐπέλετο, erat per sync. ἔπλετο à πέλομαι, *sum*.

Ἐπλεον, imperf. act. à πλέω, *naviso*, f. πλεύσω.

Ἐπλεόνασσα, *as, e*, a. i. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, ubundo*, f. ἄσω. πλεονάσκη, 3. sing. a. i. opt. act. Th. πολυς, *multus*; comp. πλείων & πλέων, *amplior*.

Ἐπλεῖ pro ἔπλετο & hoc per sync. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. à πέλομαι, *sum*.

Ἐπλεω Dor. sync. pro ἐπέλεθ, 2. sing. imperf. πέλομαι.

Ἐπλεύσαμεν, 1. plural. aor. 1. act. *navigavimus* à πλέω, *naviso*, fut. πλεύσω.

Ἐπλήγην, *caesus sum*, a. 2. pass. ind. verbi πλήσσω vel ἔψω, *ferio*, fut. ζω. a. 2. ἐπλήθην, vide ἐπλάγην.

Ἐπλήθην, a. i. ind. pass. à πημπλήμι, *impleo*, fut. πλήσω,

perf. pass. πέπλημαι, est idem cum πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπληθύθην, *crevi*, aor. 1. ind. pass. à πληθύω, *mutiplico; cresco*. fut. υἱ. p. πεπλήθυκα. a. i. ἐπλήθυος. perf. pass. πεπλήθυμαι, aor. i. opt. pass. πληθύουθῆην à πλήθω, *impico*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπλήντο, *impleverunt* pro ἐπέπληντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi πημπλήμι, *impleo*, f. πλήσω. Alii volunt esse imperf. verbi πλήμι, *impleo* quod est ἐπλήμην, *so, to*.

Ἐπλήξε, *stupefecit*, aor. i. ind. act. à πλήττω vel σσω, f. ζω. a. 2. ἐπλάσθην. a. i. ἐπλήξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. plur. a. i. ind. pass. verbi πληρώω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπλήσαν, 3. plur. a. i. act. à πλήθω, *impleo*, f. ἦσω, perf. πέπληκα. aor. i. ἐπλήσα, *as, e*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπλήθην, *ns, η*, a. i. ind. pass. ab eodem verbo & them.

Ἐπλήντο, *implebatur*, 3. singul. imperf. pass. verbi πλήμι vel plusq. perf. per sync. pro ἐπέπλήθην à πλήθω, *imple*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπλέτησα, *as, e*, *dives evasi*, aor. i. ind. act. à πλετέω,

- f. ἦσω. p. πεπλήθηκα. Thema
 πλῆτος, θ, ὄ, divitiar.
 Ε πνευσα, spiravi, a. i. ind.
 act. à πνέω, spiro, f. πνεύσω.
 Ε'πνιγε, 3. singul. imperf.
 act. à πνίγω, suffoco, f. ζω.
 Ε'πνίγη, suffocatus est. 3.
 sing. a. 2. pass. verbi πνί-
 γω, suffoco, f. ζω. p. πέπνι-
 χα. a. 2. επνίξα. a. 2.
 επνίσω.
 Ε'πνύθη, ης, η, a. i. ind.
 pass. à πνύμι vel πνύω
 idem cum πνέω, flo, spiro,
 f. πνεύσω.
 Ε'πόδια, αν, τὰ Ion. pro
 ε'φ'δια, viaticum, commeatus;
 ε'ποδιάξεν Ion. pro ε'φ'διά-
 ξεν, viaticum aut vi præbere,
 est ex ἐπὶ & ὁδός, via.
 Ε'πίθετα, ας, ε, desideravi;
 dicitur & ἐπ'θήσα, ας, ε,
 quod vide.
 Ε'πίθησεν, amavit, 3. sing.
 aor. i. act. verbi ποθέω,
 desidero, f. ἦσω. Th. πόθος,
 θ, ὄ, desiderium.
 Ε'ποιε, 3. sing. imperf. à
 ποιέω.
 Ε'ποίησα ας, ε, aor. i. ind.
 act. verbi ποιέω, facio, f.
 ἦσω.
 Ε'πικοδομηθέντες, aedificati.
 nom. plur. aor. i. part.
 pass. ab ἐπὶ & οικοδομέω,
 aedifico, f. ἦσω. p. οικοδομη-
 κα. a. i. pass. οικοδομήθην
 quod ab οἶκος, θ, ὄ, domus
 & ὄμω, struo. præst. med.
 δέδμα.
 Ε'ποίμανε, a. i. ind. act.

verbi ποιμαίνα, pasco quod
 vide.

Ε'ποίησα, a. i. inf. act. ab
 ἐπιφέρω, infero quod vide.

Ε'ποίησει, inferet, f. i. act.
 ἐποιδήσεσθαι, 3. singul. f.

i. pass. ab ἐπιφέρω; hinc
 ε'ποιεσον verbale.

Ε'ποίχεο, accede Ion. pro
 ε'ποίχε, præf. imperat. in.

ab ε'ποίχομαι, eo adversum,
 adeo, irruo. imperf. ε'πωχο-

μην, θ, ετο. f. ἦσεμαι. p.
 ε'πώχημαι, ex ἐπὶ & οἴχομαι,

abeo. præf. part. ε'ποιχομενος.

Ε'ποκέλλω, impingo, illido. f.
 ε'ποκελώ. a. i. ε'πώκελα. p.

ε'πώκελκα ex ἐπὶ & ὀκέλλω
 idem quod κέλλω, appello,
 applico.

Ε'ποκίξατο, vide in ποκίξατο.

Ε'πολιτεύοντο, 3. plur. imperf.
 pass. à πολιτεύομαι, a minist-

ro, f. είσομαι. Th. πόλις,
 εως, η, urbs.

Ε'πόμενος, ης, ον, præf. part.
 ab ε'πομαι, sequor. fut. ε'ψ-

μαί imperf. vel aor. 2. m.
 είπόμην. Thema ε'πω, sequor.

Ε'πόμνυθι, jura, præf. impe-
 rat. act. ab ε'πόμενυμι, f.

ε'πομίσω, juro. p. ε'πώμοκα.
 a. i. ε'παμωσα, est ex ἐπὶ &

ὀμνυμι seu ὀμνύω, juro, f.
 ὀμίσω.

Ε'παμωσα, aor. i. inf. act.
 ab eodem verbo & them.

Ε'π'μίστη Poët. pro ε'πομίση,
 juraverit, 3. sing. aor. i.

sub. act. ab eodem verbo.
 Ε'πομφάλιον, θ, τό, umbo

- elypei ex ἐπὶ & ὀμφαλός,*
 ἄ, ὄ, *umbilicus.*
 Ἐπόνασαν Dor. pro ἐπόνησαν,
elaborarunt, 3. plur. a. i.
 act. verbi πονέω. Th. πένο-
 μαί, *laboro. præf. med.*
πέποναι.
 Ἐπίνει, 3. sing. imperf. act.
 à πονέω, *laboro, f. ἦσω. p.*
πεπόνηκα quod à πόνος, ἄ,
 ὄ, *labor. Th. πένομαι, facio.*
 p. m. *πέποναι.*
 Ἐπονείδω, *proburo afficio. f.*
ἴσω. p. ἐπονείδικα ex ἐπὶ &
όνειδος, εὐς, τό, probrum.
 Ἐπονείδιστος ἄ, ὄ, ἦ, *probrosus*
ab ἐπονείδω, quod vide.
 Ἐπονήθη, *ns, η, laboratus*
sum, aor. i. ind. pass. à
πονέω, laboro, f. ἦσω. Th.
πένομαι, f. i. v.
 Ἐπονηρέουλο, 3. plural. im-
 perf. pass. verbi πονηρέο-
 μαι, *quod vide.*
 Ἐπονομάζω, *cognomino. f. σω.*
p. ἐπονόμεκα. præf. pass.
ἐπονομάζομαι, η, εταί, cogno-
minor ex ἐπὶ & ὄνομα, ἄλος,
τό nomen.
 Ἐπόνεν, *laborabant,* 3. plu-
 ral. imperf. act. verbi πο-
 νέω, *laboro, f. ἦσω, vide*
ἐπόμεναι.
 Ἐπονται, *sequuntur,* 3. plur.
 præf. *ἔποντο, sequebantur*
 pro *εἰποντο* Ionic. 3. plu-
 ral. imperf. ab *ἐπομαι,*
sequer. Th. ἔπω.
 Ἐπώπλευα, *sp. cito. fut. εἴσω.*
p. ἐπώπλευσα a. i. ἐπώπλευ-
σα quod ex ἐπὶ & ἔπλωμαι
video, f. ὄψομαι, p. ὄρμαι.
- Ἐπίπλης, ἄ, ὄ, *testis oculatus*
ab eodem them.
 Ἐπίπλωμαι, *in p. i. o, viso. fut.*
ψομαι. Th. ἔπλωμαι, video.
 Ἐποράν. Ionic. pro ἐφοράν,
inspicere, præf. inf. ab
ὄρῶν, video.
 Ἐπορεύμενος, *porrectus, a.*
 i. part. m. ab *ἐπορεύομαι,*
portenta manu capio, ex ἐπὶ
& ὄρῶμαι seu ὄρέγνυμι,
porrigo, extendo, f. ζω.
 Ἐπορεύτο, 3. singul. & ἐπο-
 ρεύμεθα, 1. plural. imperf.
 verbi *πορεύομαι, proficiscor.*
ἐπρέθησαν, 3. plural. aor.
 i. pass. Thema *πέρω,*
transseo. p. m. πέπορα; inde
πόρος, transitus etc.
 Ἐπρέθησαν, *vide in ἐπορεύωλο.*
 Ἐπρέθεν, imperi. act. verbi
πρέθω, vasto, imperf. ἐπρέ-
θειν, sv. fut. ἦσω. p. πεπρέ-
θηκα quod à πέρθω, d. rno,
f. πέρσω. aor. 2. επραθον.
præt. med. πέπρεθα.
 Ἐπρέσαντε, 3. plur. a. i.
 med. verbi *πρίζω, praebeo*
viam, alium aperio, parco, f.
ἴσω. Th. πείρω, transseo.
 Ἐπρέσεν, *εν Ionic. pro*
ἐφορμεῖν, instatione stare.
 Th. *ἔρμος, ἄ, ὄ, statio navium.*
 Ἐπρένυμος, *irruens, præf.*
 part. ab *ἐπρένυμι, quod ex*
ἐπὶ & ὄρνυμι idem cum ὄρα,
excito, f. ῥῶ. p. ὄρκα.
 Ἐπρέσσε, *irruit, 3. sing. a.*
 i. ind. act. verbi *ἐπρέσω.*
 f. σω. Th. *ὄρω, concito, f.*
ὄρῶ & Aeol. ὄρσω.
 Ἐπέρσον, *invita, a. i. imperat.*

act. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, con-
cito, f. Aeol. ἔρω.
Ἐπόρωρέχαλο, vide ἐπωρορέ-
χαλο.
Ἐπος, eos, τὸ, verbum, car-
men, oraculum ab ἔπω, dico.
Ἐποτατο, volabat, 3. singul.
imperf. m. verbi ποτάομαι
à ποτή, ἦς, ἦ, volatus. The-
ma πέτομαι, volo, as, are.
Ἐποτίσασθε, 2. plur. a. i. act.
verbi ποτίζω, potum do,
rigo, f. ἴσω. p. πεπτικά.
aor. i. pass. ἐποτίσθην. Th.
πίνω, bibo. a. 2. ἐπιον. p.
πέπωκα.
Ἐποτρύνειν, instigare, praef.
inf. act. ab ἐπί & ὀτρύνω,
incito. fut. ὑῶ. p. ὠτρυνά.
Ἐπεράνιος, ε, ὁ, ἦ, caelestis.
ἐπεράνια, ὠν, τὰ, scil. δά-
μαλα, coelum ex ἐπί & ερα-
νός, ε, ὁ, coelum.
Ἐποφείλω, insuper debeo. i.
plur. ἐποφείλομεν ex ἐπί &
εφείλω, debeo, f. ἀφείλησα.
Ἐπόψιος, ε, ὁ, ἦ, spectabilis.
ἐποψιε, ἦ, aspectus ab ὄψιο-
μαι, video, f. οψομαι.
Ἐπράδειν Ion. pro ἐπεπόρδειν,
plur. perf. med. verbi
πέρω, pido, fut. 2. παρῶ,
a. 2. ἔπαρδον. f. 2. pass.
παρδήσομαι. praet. med. πέ-
πορδα, pependi.
Ἐπράθην, venditus sum, aor.
i. ind. pass. à πιπράσκω,
vendo, factum à πρᾶσω per
syncop. pro περάω, fut.
πρᾶσω. p. πέπρακα. perf.
pass. πέπρακα aor. i. ἐ-
πράθην. Thema πέραιω, vendo.

Ἐπράδον, populatus sum, a.
2. ind. act. verbi πέρδω,
vulso, f. 2. πρᾶδῶ. p. π.
πέπορδα.
Ἐπράξα, as, ε, a. i. ind.
act. ἐπραξάμην, a. i. m.
verbi πρᾶσσω vel τῶ, facio,
f. ξω. p. χα.
Ἐπρασά, as, ε, aor. i. ind.
act. verbi πιπράσκω, vendo.
vide ἐπράθην.
Ἐπράχθην, ης, η, aor. i. ind.
pass. à πρᾶσσω, facio, f.
ξω.
Ἐπρασσε pro ἔπρησε, 3. sing.
a. i. ind. act. verbi πρήθα,
incendo, f. σω.
Ἐπρήξα, feci, a. i. Ion. pro
ἔπραξα, quod vide.
Ἐπρησε, incendit, a. i. ind.
act. verbi πρήθω, f. σω,
incendo.
Ἐπρήθην, concrematus sum,
a. i. pass. à πρήθω, incendo,
f. πρήσω. p. πέπρηκα. perf.
pass. πέπρησμαι.
Ἐπρησσομένη, conficiebar Ion.
pro ἐπρασομένη, imperf.
pass. verbi πρᾶσσω, facio,
f. ξω.
Ἐπρηχθην Ion. pro ἐπράχθην,
factus sum, a. i. pass. ejus-
dem verbi.
Ἐπριάμην, emi, imperf. verbi
πρίαμαι, emō; vel est aor.
i. m. ἐπριασάμην & per
sync. ἐπριάμην.
Ἐπρίδισαν, 3. plur. a. i.
ind. pass. verbi πρίω vel
πρίζω, disseco, fut. πρίσω.
perf. πέπρηκα. a. i. ἐπρίσα.

perf. pass. *πέπρισμαι*. a. 1.
pass. *ἐπρίθην*.

Ἐπρίω, *emisti*, 2. singul.
imperf. pro *ἐπρίασο* Ion.
ἐπρίαιο & *crasi* *ἐπρίω* ab
ἐπρίαιμην, quod vide.

Ἐπρωσεν pro *ἐπεράτωσεν*, 3.
sing. a. 1. act. per syncop.
ut *πεπρωμένος* per syncop.
pro *πεπερατωμένος*, tanquam
ex *πρίω* pro *περατώω*, *finio*,
termino. Th. *πέρας*, *alios*,
τό, *finis*, *terminus*.

Ἐπτά, *οἱ*, *αἱ*, *τά*, *septem*.
Unde *ἐπτάκις*, *septies*. *ἑβδομος*,
8, *ὁ*, *septimus*. *ἑβδομῆς*, *αἶδος*,
ἡ, *numerus septenarius*; *septi-
mana*, *hebdomada*.

Ἐπταβοεος, *8*, *ὁ*, *ἡ*, *ex septem*
bubulis pellibus factus ex
ἐπτά, *septem* & *βῆς*, *ὁ*, *ἡ*,
hos.

Ἐπτάκις, *septies* adverb. ab
ἐπτά, *septem*.

Ἐπτάμην & in 3. sing. *ἐπτα-
το*, aor. 2. m. verbi *ἵπτα-
μαι*, *volo*, *as*, f. *πῆσομαι*. a.
2. *ἔπτην*. a. 2. part. m.
πτάμενος. a. 2. inf. *πτάσθαι*;
alii per syncop. dici vo-
lunt pro *ἐπῆσάμην*, a. 1.
m. Sunt qui velint esse
imperf. pass. *ἐπτάμην* verbi
πτάμαι, quod à *πῆμι*. a. 2.
ἔπτην, unde a. 2. inf. *πῆ-
ναι*. part. *πτάς*.

Ἐπταπόδη, *septempedalem*, acc.
sing. ab *ἐπταπόδης* quod
ex *ἐπτά*, *septem* & *πῆς*,
ποδός, *pes*.

Ἐπτάπορον, acc. sing. nomen
fluvii, *9*. *habens septem*

vias à πόρος, *transitus quod*
à πέρω, *transseo*.

Ἐπτάπυλος, *8*, *ὁ*, *ἡ*, *septem*
portas habens ex ἐπτά, *sep-
tem* & *πύλη*, *ης*, *ἡ*, *porta*.

Ἐπτάρον, a. 2. ind. act.
verbi *πτάρω*, f. *αἶρῶ*,
sternuto.

Ἐπτέρηκα, *as*, *ε*, perf. act.
supplantavi verbi *πτεράω*;
vel legendum *ἐπτέρηκε*,
perf. à *πτερνίζω*, *supplanto*.
Thema *πτέρνα*, *calx*. (Genes.
27, 36.)

Ἐπτερόγην, *ης*, *ἡ*. a. 2. ind.
pass. verbi *πτερόσσομαι*, f.
ξομαι, *alis latera ferio*. Th.
πτερόν, *8*, *τό*, *alu*.

Ἐπτῆν, *ης*, *ἡ*, *volani*, a. 2.
verbi *πτῆμι* seu *ἵπτημι*, vide
ἐπτάμην.

Ἐπτήντα, *evolat*, 3. singul.
perf. pass. verbi *πτεῖω*
Poët. pro *πτεῖω*, *terrefacio*,
attonitum reddo; item, *ani-
mo specto attento*.

Ἐπτόμην quidam dici tradunt
pro *ἐπτάμην*, a. 2. m. quod
vide. Alii per sync. dici
volunt pro *ἐπέτομην* imperf.
verbi *πέτομαι*, *volo*, *as*.

Ἐπτωκός Ionic. pro *πεπλωκός*,
perf. part. act. verbi *πτω-
ω*, *cado*, f. *πεσῶμαι*. p. *πέπτωκα*.
a. 2. *ἔπεσον*.

Ἐπυδρος, *8*, *ὁ*, *ἡ* Ionic. pro
ἔφυδρος, *udus*. Th. *ὑδωρ*,
aqua.

Ἐπυδόμην, *8*, *ετο* & in 3.
plur. *ἐπύδοντο*, a. 2. m.
verbi *πυνθάνομαι*, *interrogo*.

- fut. πύσσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.
- Ἐπιθάνατο, 3. singul. imperf. verbi πιθαάνομαι, interrogo.
- Ἐπίρριγας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυρρίω, turri munio, fut. ὤσω. Th. πύργος, ἄ, ὁ, turris.
- Ἐπίω, dico. aor. 1. ἔπα, ας, ε. aor. 2. εἶπον, ας, ε; Poët. εἶπα & εἶπον. aor. 2. imperat. ἔπιν, ἄτω & in 3. plural. ἐπιπύσωσαν. aor. 2. imperat. ἐπέ. aor. 2. opt. εἴποιμι, αἰς, αἰ. aor. 2. sub. εἴπω, ης, η. aor. 2. inf. εἴπειν. aor. 2. part. εἴπων, ὄντος ὁ, & in f. g. εἴπεσσα, ης, ἦ. Hinc ἔπος, eos, τὸ, verbum, ἄρμεν. εὐεπέης, ἔος, ὁ, ἦ, facundus, disertus. εὐεπέια & εὐεπέια, ας, ἦ, facundia.
- Ἐπίω & ἔπομαι, operor, sequor; inde ἐπέτης, ἄ, ὁ, pedissequus.
- Ἐπώκειλαν, illiserunt, 3. plur. a. 1. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, appello, moueo. ἐκέλλω, idem.
- Ἐπώλεν, vendiderunt, 3. plur. imperf. verbi πωλέω, vendo, f. ἦσω.
- Ἐπώμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ὠνόμασα.
- Ἐπωνυμία, ας, ἦ, argumentum. gen. plur. ἐπωνυμιῶν ab ἐπί & ὄνομα, ἄλος, τὸ, nomen.
- Ἐπάνυμος, ἔ, ὁ & ἐπάνυμον, ἄ, τὸ, nomen è re impositum, quod ex ἐπί & ὄνομα, ἄλος, τὸ, nomen.
- Ἐπάρα, inspiciebat Ionic. pro ἔφαρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ἔραω, video.
- Ἐπαρωρέχαλο Ion. pro ἐπαρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. facta ex tertia sing. ἐπαρωρέκω, inserto α ante το verbi ἔρεγω, porrigo, extendo, f. ἔω. p. ἄρεχα & Att. ὄρωρεχα.
- Ἐπῶρσε, concitavit, 3. sing. a. 1. act. sic ἐπῶρσαν, 3. plur. ab ἐπῶρω. Thema ἔρω, exco, f. Aeol. ὄρω. a. 1. ὄρσα. p. ὄρκα.
- Ἐπώφελιμος, ἄ, ὁ, utilis. dat. pl. ἐπαφελίμοισι ab ἐπί & ὦφλέω, iuri, presum.
- Ἐπώχαλο, inclusi erant, 3. plur. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐπαχόμενοι ἦσαν facta ex tertia sing. ἐπώκω, inserto α ante το, & tenui versa in aspiratam ab οἶγω, aperio, f. ἔω. perf. act. ὄχα. perf. pass. ὄχμαι. plusq. perf. ὄχμην, ἔω, κλω.
- Ἐπώχλο, 3. singul. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐπόχομαι, irruo, adeo. Th. οἶχομαι, abeo, f. οἶχόσομαι. p. ὄχμαι.
- ἘΡΑ, ας, ἦ, terra; hinc ἐνέροι, mortui & ἐνεγθε, infra, inferius.
- Ἐραζ pro ἐραζε adverb. ad locum, in terram, humi; in πρόφα χαμαί. Th. ἔρα, terra.
- Ἐραΐδη, 3. sing. a. 1. pass. à ῥαίω, prostrigo, corrumpo, f. σω. p. ἐρφαίκα.

- Ἐραμαι, σαι, ται, amo Poët.
pro ἔραω, f. άσω.
- Ἐραῶν, amare, præf. inf. ab
ἔραω, ᾧ. άεις, άς, amo, f.
ἔρασω.
- Ἐρανήs, amoenae, gen. fing.
f. g. ab ἔρανος, ἄ, ὄ, ama-
bilis, jucundus ab ἔραώ,
amo.
- ἘΡΑΝΟΣ, ε, ὄ, collecta, col-
latitia coena; collatium, be-
neficium, gratia. Est vero
etiam ἔρανος, pecunia qua
erogata, pauper amicus sub-
levatur.
- Ἐραοθε Dor. pro ἔραζε, adv.
quod vide.
- Ἐράδην, amatus sum pro
ἠράδην, Ion. a. i. pass.
ἔραδην Ion. pro ἔραῶν ab
ἔραω, amo, f. άσω.
- Ἐρασαι, amas Poët. pro
ἔρασαι, 2. fing. ab ἔραμαι,
σαι, quod vide.
- Ἐρασσαίω, amavit, 3. fingul.
a. i. m. gem. σο ut &
ἔρασσαίμενος, a. i. part.
med. ab ἔραω, amo.
- Ἐρασης, ἄ, ὄ, amator ab
eodem them.
- Ἐρατος, ε, ὄ, nomen viri,
Gr. amabilis, ἔρατος ab
ἔραω, amo.
- Ἐρατενός, ἦ, ὄν, amabilis, e
ab ἔραω, amo.
- Ἐρατή, ἦs, ἦ, amata. ἔρατός,
ἄ, ὄ, amabilis ab eodem
them.
- Ἐρατίζω, amo, cupio, f. ίσω
ab eodem them.
- Ἐρατώ, ὄος, ἄs, ἦ, Erato,
nomen mul. vel Musæ ab
- ἔραω. ἔρατῶν, gen. plur. ab
ἔρατός, amabilis.
- ἘΡΑΨΩ, am, appeto, f. άσω,
P. κα. ἔραμαι, Poëtic. idem.
Hinc ἔραψιμος, ε, ὄ & ἔραψός,
ἄ, ὄ, amabilis. ἔραψ, ᾧτος, ὄ,
amor. ἔραψικός, ἄ, ὄ, amato-
rius; est & ἔραώ, depleo,
evacuo.
- Ἐργ᾽ pro ἔργα, opera, nom.
pl. ab ἔργον, ε, τό, opus.
- Ἐργᾶ Bæot. pro ἐργάση, 2.
fing. fut. med. nam subla-
to σ ἐργάη, unde per cra-
sin ἔργᾶ verbi ἐργάζομαι,
quod vide.
- Ἐργάζεσθαι pro ἐργάζεσθαι, Dor.
præf. imperat. ab ἐργάζομαι.
- Ἐργάζομαι, operor, laboro;
lucror. ἐργάζοιτο, 3. fingul.
præf. opt. pass. imperf.
ἐργάζομην, ε, ετο. fut. ἐργά-
σμαι. aor. i. med. ἐργασά-
μην, ω, αίτο, perf. pass. ἐρ-
γασμαι. Thema ἔργον, opus.
- Ἐργαθεν Poët. pro ἐργαθεν,
imperf. Ionic. ab ἐργάθω
idem quod ἔργω, arceo.
- Ἐργαλήιον Ion. pro ἐργαλεῖον,
instrumentum ab ἔργον, opus.
- Ἐργαξή, operaberis Dor. pro
ἐργάση, 2. fing. fut. i. med.
verbi ἐργάζομαι, quod vide.
- Ἐργάσομο, 2. fing. a. i. med.
opt. verbi ἐργάζομαι, quod
vide.
- Ἐργαδῆ, 3. fing. a. i. sub.
pass. ejusdem verbi.
- Ἐργασία, as & Ionicè η, ηs,
ἦ, opera; lucrum, quaestus
ab ἔργον, ε, τό, opus.
- Ἐργασμαι Ion. pro ἐργασμαι,

perf. pass. hinc ἐργασμένος
Ion. pro ἐργασμένος verbi
ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐργαστήριον, ἄ, τὸ, officina ab
ἔργον, ἄ, τὸ, opus,

Ἐργάτης, ἄ, ὁ, operarius, acc.
pl. ἐργάτας ab eodem them.

Ἐργάστῃς, ἄ, ὁ Poët. pro ἐρ-
γάτης, quod vide.

Ἐργεῖ, arcet, 3. sing. præf.
ab ἔργω Ion. idem quod
ἔργω, arceo, repello.

Ἐργματι, operi, dat. singul.
per metathesin pro ἐργμασί;
sic in dat. plur. ἐργμασι à
ἐρίζω, fut. ἔξω, facio & per
metath. ἔρξω.

Ἐργολαβεῖν, præf. inf. ab ἐργα-
λαβεῖω, opus faciendam jus-
cipio ab ἔργον, opus &
λαμβάνω, capio.

Ἐργόμενος, prohibitus, vide
ἔργει.

Ἐργώματος, ἄ, ὁ, illusor, qui
ἔργω μακεύει. Est & adulator;
inde ἐργομακία, adulatio.

ΕΡΓΟΝ, ἄ, τὸ, opus. Hinc
ἐργάζομαι, ἑ. ἄσομαι, operor.
ἐργασία, ἄς, ἡ, operatio. ἐρ-
γάτης, ἄ, ὁ, operarius. ἀργα-
λέος, ἄ, ὁ, difficilis. ἀεργός,
ἄ, ὁ & ἀεργής, ἑός, ὁ, ἡ &
ἀργός, ἄ, ὁ, ἡ, iners, piger.
γεωργός, ἄ, ὁ, agricola. δη-
μιουργός, ἄ, ὁ, ἡ, publicus
opifex. ἐνεργής, ἑός, ὁ, ἡ,
efficax. ἐνεργεία, ἄς, ἡ, effi-
cacia. εὐεργετέω, ἑ. ἦσω, bene-
facio. εὐεργέτης, ἄ, ὁ, benefi-
cus, qui b. n. ficiū confert.
εὐεργεσία, ἄς, ἡ, beneficentia.
λεῖτεργός, ἄ, ὁ, minister

publicus. λεῖτεργέω, munus
publicum obeo. λεῖτεργία, ἄς,
ἡ, ministerium publicum. πα-
νουργός, ἄ, ὁ, vaser, versif. el-
lis. πρέργε τι, quod operae
pretium est.

Ἐργώ Poët. ἐέργω, includo.
Th. ἔργω, idem.

Ἐρθεῖν, facere, præf. inf. ab
ἔρδω idem quod ἐρίζω, facio.

Ἐρθεσκε, perpetrabat pro
ἦθε Ion. addito σκε, 3.
sing. imperf. ab ἔρδω pro
ἐρίζω, facio.

Ἐρδον, imperf. Ion. ἐρδονίας,
facientes, acc. pl. part. præf.
ἐρδονί, dat. sing. ab ἔρδω,
ονίος, præf. part. ab ἔρδω,
pro ἐρίζω, facio.

Ἐρεβωνή νύξ, obscura nox ab
ἐρεβενός, ἄ, ὁ, obscurus. Th.
ἐρεβός, ἄς, τὸ, Erebus.

Ἐρέβεσφιν pro ἐρέβεσφιν, gen.
sing. per paragog. Poët. ab
ἐρεβός, eos, ἄς, τὸ, Erebus.

ΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ἄ, ὁ, cicer;
hinc ἐρεβινθίνος, ἄ, ὁ, cice-
rinus.

ΕΡΕΒΟΣ, eos, τὸ, orcus, inferi.
ἐρεβόθεν, ex Erebo. ἐρεβενός,
ἄ, ὁ, obscurus.

Ἐρεβῶ, interrogo, imperf.
ἐρέβεινον, es, e quod ab ἐρέω
seu εἶρω, dico.

Ἐρέθισιν, irritat, 3. sing.
præf. sub. per paragog.
Ion. pro ἐρέθη ab ἐρέδω,
laccessō, irritō.

Ἐρέθιζε, irrites, præf. impe-
rat. ἐρέθιζεν Dor. pro ἐρεθί-
ζειν. præf. inf. ἐρέθιζον,

- imperf. Ion. ab ἐρεθίζω idem quo ἰ ἐρεθώ, irrito.
- Ἐρεθίσαι, irritare Dor. pro ἐρεθίζαν, vide in ἐρεθίζε.
- Ἐρεθῶ, irrito, lassus; hinc ἐρεθίζω, idem. ἐρεθισμα, τὸ, irritamentum q. ab ἐρεθ, lis.
- Ἐρεῖ, dicit, 3. sing. ind. præf. ab ἐρέω, dico. Th. εἶρω, idem.
- Ἐρείδω, figo, firmiter fulcio, innitor. f. ἐρείσω. p. ἤρεικα. a. i. ἤρεισθ. a. i. part. ἐρείσας, ασα, av. perf. παῖς. ἤρεισμοι; hinc ἐρείσμιχ, αἶος τὸ, fulcimentum.
- Ἐρείκω, frango, contundo. f. ζω.
- Ἐρείω, interroga, præf. imperat. Ion. & Poët. pro ἐρε, & adscito i metri gratia, verbi ἐρεμαι, imperf. ἐρεμην. Th. εἶρω, dico.
- Ἐρεόμεν, rogamus Poët. ectasi pro ἐρεόμεν verbi ἐρέω. Th. εἶρω, dico.
- Ἐρεός, ε, ὁ Dor. pro ἐρετικός, contentiosus. Th. ἐρεῖς, ἦ, lis.
- Ἐρείπιον, ε, τὸ, rudus, in pl. rudera, παραπλόμια τῶν οἰκῶν ab ἐρείπω, everta.
- Ἐρεπομένης, gen. singul. præf. part. f. g. ab ἐρείπω, diruo, f. ψω.
- Ἐρείπω, evertō, diruo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἤριπον; hinc ἐρίπην, ης, ἦ, rupes.
- Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. & 3. sing. f. i. verbi εἶρω, nectō & dico, f. ἐρέω.
- Ἐρείσατο, harsit, 3. sing. aor. i. med. ἐρεῖσε, 3. sing. aor.
- i. act. Ion. verbi ἐρεῖδω, quod vide.
- Ἐρεῖτω, dicat, 3. sing. imperat. præf. verbi ἐρέω, dico. perf. εἶρηκα.
- Ἐρεμνῆς, gen. singul. f. g. ab ἐρεμνή, obscura, vide ἐρεμνός.
- Ἐρεμνός, ἦ, ὄν, tenebricosus, niger per tmesin pro ἐρεβνός. Th. ἐρεβός, eos, τὸ, Erebus, inferi.
- Ἐρέζα, ας, ε, feci & in 3. plural. ἐρέζαν, a. i. ind. act. verbi ἐρέζω, facio, f. ζω & per metathesin ἐρέζω. perf. ἐρέεχα.
- Ἐρέοντο, interrogabant, 3. plur. imperf. Ion. vel per epenthesin τῆ ε pro ἤροντο, Poët. verbi ἐρομαι. Th. εἶρω, dico.
- Ἐρέσσα, dictura, f. i. part. f. g. ab ἐρέσω, dicam per dialysin pro ἐρέω. Th. εἶρω, dico; alii dici volunt in præf. part. f. g. ab ἐρέω, dico.
- Ἐρείπτω, edo, fut. ψω. p. φα; hinc ἐρεπτόμενος, præf. part. med.
- Ἐρείπιτο projectus erat, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἐρέπιτο, per reduplic. Attic. verbi ἐπίτω projicio fut. ψω. p. ἐρέπιφα Poët. ἐρέπιφαι; sic perf. pass. ἐρέπιμμαι, Poët. ἐρέπιμμαι; plusq. perf. ἐρεπέμμην ψω. Sunt qui ἐρείπιτο dici velint pro ἐρέπιτο, per reduplic. etiam Atticam verb. ἐρείπω, evertō. Ἐρεσόμενος, remigare Dor.

pro ἐρέσσειν, præf. inf. verbi ἐρέσσω vel ἄλω, remigo, f. ζω. p. χα.
 ΕΡΕΣΣΩ vel ἄλω, remigo. fut. ζω. p. χα. Hinc ἐρέτης, ἄ, ὄ, remex. ὑπηρέτης, ἄ, ὄ, minister, famulus. ὑπηρέτω, ministro, inservio. ὑπηρέτημα, alios, τὸ & ὑπηρέτησις, eos, ἡ, ministerium. ὑπηρέτινος, ἄ, ὄ, servilis, ministerialis. τριήρης, eos, ἄ, ὄ, triremis.
 Ερέτης, ἄ, ὄ, remex, acc. plur. ἐρέτας ab ἐρέσσω, remigo.
 ΕΡΕΣΧΕΛΕΪΩ, cavillor, rixor. f. ἴσω. p. κα.
 Ερεμῶσι, remis, dat. pl. ab ἐρέμῶς, ἄ, ὄ, remus. Thema ἐρέσσω, remigo.
 Ερευστομαι, eructo, dico. fut. ἐρευστομαι. p. ἡευστομαι. Th. ἐρευστω, ructo.
 ΕΡΕΥΓΩ, ructo. f. ἐρεύζω. p. ἡευσχα. a. 2. ἡευσον; hinc ἐρευσμός & ἐρυσμός, ἄ, ὄ, ructatio.
 ΕΡΕΥΘΟΣ, eos, τὸ, rubor; hinc ἐρευθός, ἄ, ὄ, ruber. ἐρευθαῖος, ἄ, ὄ, idem.
 Ερευόμενον per sync. pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευόμενον ab ἐρεύω, investigo. Alii vero ἐρευόμενον dici volunt pro ἐρέμενον Dor. ab εἶρω seu ἐρέω, dico.
 Ερεύνα, quaere, præf. imperat. ab ἐρευνάω, quod vide.
 ΕΡΕΥΝΑΩ, ὦ, indagor, investigo. f. ἴσω. p. ἐρεύνηκα. a. 1. ἡευνήσα. aor. 1. imperat. ἐρεύνησον, ἀτω.

Ερευνῆ Doric. pro ἐρευνά, 3. singul. præf. ἐρευνώω.
 Ερευνῶν, præf. part. act. ab ἐρευνάω, investigo quod vide.
 ΕΡΕΨΩ, tego. f. ψω. p. φα; hinc ὄροψη, ἡς, ἡ, contignatio, tectum. ὄροψος, ἄ, ὄ, tectum.
 Ερεχθῆος, gen. Ionic. ab Ερεχθεύς, Erechtheus.
 Ερεχθόμενος, jactatus, molestia affectus, præf. part. ab ἐρέχθωμαι quod ab ἐρέχθω vel ἐρέχω, scindo.
 Ερεψα, coronavi, a. 1. ind. act. ab ἐρέψω, coronor, f. ψω.
 Ερέω, dico, præf. ind. vel per dialysin pro ἐρέω, dicam, f. verbi εἶρω. Th. εἶρω, necto, dico.
 Ερή Doric. pro ἐρεῖ, amat, 3. singul. præf. ἐρέω, amo.
 Ερημάζονον, imperf. Ion pro ἡρημάζον verbi ἐρημάζω, in solitudine vagor. Th. ἐρημος, ἄ, ὄ, desertus.
 Ερημιάς, ἀδος, ἡ, idem ac ἐρημιάς, ἀδος, ἡ, deserta, solitaria. Th. ἔρημος.
 Ερημία, ἀς, ἡ, desertum ab ἐρημος, quod vide.
 ΕΡΗΜΟΣ & Ionic. & Att. ἐρήμος, ἄ, ὄ, desertus, solitarius locus. ἐρημος, ἄ, ἡ, sc. χώρα, desertum, solitudo, eremus; hinc ἐρημῶω, ὦ, vasto. fut. ὦσω. p. ἡρημῶκα.
 Ερημῶται, vastatur, 3. sing. præf. pass. vide statim ἐρημῶω.
 Ερημῶω, vasto, desertum redco, f. ὦσω. p. ἡρημῶκα. aor. 1.

ἡρήμωσα. præf. pass. ἐρημό-
μαι & in 3. plural. ἐρημῶ-
ται. perf. pass. ἡρήμωμαι.
perf. part. pass. ἡρημώμενος,
ἦ, ον, vastatus, a,
im. aor. i. pass. ἡρημώθην,
ης, η. præf. inf. ἡρημῶσθαι.
Thema ἐρημος.

Ἐρήμωσις, *eως, ἦ, vastatio ab eodem them.*

Ἐρημέδαται, *nixi sunt Ionic. pro ἐρηρειτμένοι εἰσ', 3. plur. perf. pass. verbi ἐρείδω, figo, fut. σω. p. κα. perf. pass. ἡρειτμα & Attic. reduplic. ἐρήρεισμαι. præf. med. ἡρειδω & Att. ἐρήρειδα.*

Ἐρήρεια, *firmavi, perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, perf. pass. ἐρήρειδα, perf. Att. med. ab ἐρείδω, firmo.*

Ἐρηρεισμένος, *vide ἐρήρεια.*

Ἐρήρεισο, 3. sing. plusq. perf. Att. *vide ἐρημέδαται.*

Ἐρήρεια, *contendi, perf. Att. per reduplic. pro ἦρεια verbi ἐρίζω, contendo, fut. ἴτω. perf. pass. ἐρήρεια. Th. ἐρις, idos, ἦ, contentio.*

Ἐρηρίμμαι, *dirutus sum, perf. pass. Att. reduplic. pro ἦρειμμαι, pl. perf. ἐρηρίμμην ab ἐρείπω, evertō.*

Ἐρήριφα, *dirui, perf. Att. pro ἦρειφα ab eodem them.*

Ἐρηρώτηκα, *interrogavi Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. act. verbi ἐρωτάω, interrogo.*

Ἐρήσομαι, *interrogabo, fut. i. med. verbi ἔρομαι vel ἐρέομαι. Th. ἔρω, dico.*

Ἐρητύει, *pro ἐρητύετο, imperf.*

pass. 3. singul. verbi ἐρη-
τύομαι, ἦ, εταί, prohibeor.
Th. ἐρητύω, inhihero.

Ἐρητύθεν, *tenuerunt Bœot. sync. pro ἐρητύθησαν, 3. plur. a. i. pass. ἐρητύθην verbi ἐρητύω, inhihero, f. ὑσω. a. i. opt. Aeol. ἐρητύσεια, ας, ε.*

Ἐρητύσατκε *Ion. pro ἐρήτυσε, inhiherui, 3. singul. aor. i. ind. verbi ἐρητύω.*

Ἐρητύσειε, *compesceret, 3. sing. a. i. opt. Aeol. pro ἐρητύ-
σαι ab eodem verbo.*

Ἐ'Ρι, *particula augens signi-
ficationem in compositione.*

Ἐ'ρεια, *τά, lana ab ἐριον, ε, τό, idem quod εἶρος, εος, τό, lana.*

Ἐριούχην, *cervicem elatam habens ab ἐρι & αούχην, ἐνος, ὄ, cervix.*

Ἐριβόας, *ε, ὄ, clamorosus ex ἐρι, valde & βοάω, clamo.*

Ἐριβούρω, *gen. Ionic. pro ἐριβούρωε ab ἐριβούρωε, ε, ὄ, valde mugiens ex ἐρι, valde & βούρω, serideo, f. ῶ.*

Ἐριβόλακα, *acc. sing. ab ἐριβόλαξ, ακος, ὄ, ἦ, valde globosus ab ἐρι, valde & βώ-
λος, ε, ἦ, globa.*

Ἐριβόλαξ, *ακος, ὄ, ἦ, valde globosus, vide ἐριβόλακα.*

Ἐριβόλος, *ε, ὄ, ἦ, fertilis, idem quod ἐριβόλαξ.*

Ἐριγύπειο, *gen. sing. Ion. ab ἐριγύπεος, ε, ὄ, ἦ Poët. pro ἐριγύπεος, valde sonans ex ἐρι, valde & γύπεος, ε, ὄ, sonitus.*

Ἐριγένεια, *vide ἠριγένεια.*

- Ἐριδαίνετον, *contendētis*, dual. num. præf. ind. ἔριδαίνω. Th. ἔρις, ἴδος, ἦ, *contentio*.
- Ἐριδαίνω, *eis*, *ei* & in plur. ἔριδαίνομεν, *contendimus* ab eodem them.
- Ἐριδήσαομαι, aor. I. inf. med. ab ἔριδδέω, *contendo* Poët. pro ἔριδέω quod ex f. 2 ἔριδῶ verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.
- Ἐριθνα, *contendi*, a. I. act. verbi ἔριδαίνω. Th. ἔρις, *lis*.
- Ἐριθήσαομαι Poët. more pro ἐρίσαομαι, a. I. inf. med. ab ἔριδέω, f. ἦσω idem quod ἐρίζω, *contendo*. Thema ἔρις, *lis*.
- Ἐριδι, dat. sing. ab ἔρις, ἴδος, ἦ, *lis*, *contentio*.
- Ἐριδμαίνειν Poët. pleonafmo τῷ μ pro ἔριδαίνειν, præf. inf. act. verbi ἔριδαίνω, *contendo* quod vide.
- Ἐριδμαίνοντι Dor. pro ἔριδμαίνεσσι, vide ἔριδμαίνειν.
- Ἐριζε, *certabat*, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε; potest. etiam esse præf. imperat. ab ἐρίζω, *certo*, fut. ἴσω. præf. ἤρικα. Thema ἔρις, ἴδος, ἦ, *lis*, *contentio*.
- Ἐριζόμεν & ἐριζόμενοι, *contendere*, præf. inf. Dor. pro ἐρίζειν verbi ἐρίζω ab eodem them. ἐρίζομαι, nom. plur. præf. part. f. g.
- Ἐρίησς Ion. pro ἐρίησσι ab ἐρίησος, *amabilis*, hinc ἐρίησ, *peramabilis* ab ἐρι & ἐραῖω, *amo*; alii deducunt ab ἄρω, *υδρω*.

- ἘΡΙΘΑΪΚΗ, *ης, ἦ, cibus apum* vel *gluten* ad *conficiendos favos*.
- Ἐριθεῖα, *ας, ἦ, contentio* ut & ἐριθεῖα, *ας, ἦ, idem* ab ἐριθεῖω, *litigo* pro ἐριδεῖω quod ab ἔρις, ἴδος, ἦ, *lis*.
- Ἐριθηλέων gen. plur. ab ἐριθηλής, *έος, ό, ἦ, valde virens* Ion. pro ἐριθαλής ab ἐρι, *valde* & θαλλω, *germino, vireo*.
- Ἐριθος, *ς, ἦ, lanifica, textrix, ancilla* ab ἐριθεύομαι, *lanam tracto*. Th. ἔρος, *eos, τό, lana*; est & ἐριθος, *ς, ό, agricola, messor* q. ab ἔρα, *terra, quam colit*.
- Ἐρίλυπος, *ς, ό, ἦ, valde sonans*, ex ἐρι, *valde* & κλύπος, *ς, ό, pro τύπος, sonus pulsu factus*. Th. τύπῳ, *pulso*.
- Ἐρικυδής, *έος, ό, ἦ, valde illustris, admodum gloriosus* ab ἐρι, *valde* & κῦδος, *eos, τό, gloria*.
- Ἐρίμυκος, *ς, ό, ἦ, valde mugiens*, ab ἐρι, *valde* & μυκάω, *mugio*.
- ἘΡΙΠΕΟΨ feu ἐρινός, *ς, ό, caprifolius arbor*.
- ἘΡΙΠΝΥΨ, *ύος, ἦ, Erinnyis, furia, peccatorum ultrix*. in acc. plur. ἐρινύας, ἐρινύς. Aliquando ἐρινύς, *dicitur qui injuriam alicui illatam persequitur, & qui facit; hinc ἐρινύειν, indignari quasi ab ἔρις, ut litium auctor*.
- Ἐρίον, *ς, τό, lana* ab ἔρος, *eos, τό, idem* q. ab ἔρω, *necto*.

Ἐρίωνος feu ἐρίωνιος, ♂, ὁ, valde utilis. Epithet. Mercurii sic dicti, quasi ἐρι ἐνόντος ab ὄνημι, profum.

Ἐριγγέω, lanificium exerceo ab ἔριον, ♂, τὸ, lana quod vide & ἔργον, opus.

Ἐρίπτω pro ἔριπε, cecidit, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤριπε.

Sic ἐριπέειν, a. 2. inf. ἐριπών, ἔσα, a. 2. part. act. ab ἐρέπω, evertō, f. ψω.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen ab ἐρι πνέεσθαι, quia valde perfluitur.

ἘΡΙΣ, ἰδος, ἡ, lis, contentio; acc. sing. τὴν ἔριδα & ἔριν. Hinc ἐρίζω, contendo. ἐρισης, ♂, ὁ, litigator. ἐριστικός, ♂, ὁ, contentiosus.

Ἐρίσαντε, contendentes, nom. dual. ab ἐρίσας, ἄνλος, ὁ, aor. i. part. act. ab ἐρίζω, fut. ἴσω, p. ἰκα, contendo. Th. ἔρις, ἰδος, ἡ, lis.

Ἐρίσσειν pro ἐρίζειν.

Ἐρίσδων Dor. pro ἐρίζων, præf. part. vide ἐρίσαντε.

Ἐριθενής, εὐος, ὁ, ἡ, valde potens ab ἐρι, valde & θένος, εὐος, τὸ, robur. Th. θένω, valeo, possum.

Ἐρισμαράγιοι, gen. Ion. ab ἐρισμαράγος, ♂, ὁ, valde tonans ab ἐρι & σμαράγέω, magnos strepitus edo.

Ἐρισσάραδοι, gen. Ion. ab ἐρισσάραδος, ♂, ὁ, valdefremus ab ἐρισμα, certamen. Thema ἔρις, ἰδος, ἡ, lis & ἀράδος, ♂, ὁ, strepitus feu cordis pulsus vehementer post exercitium.

Ἐριτής, ♂, ὁ, litigator ab ἔρις, ἰδος, ἡ, contentio.

Ἐριστικός, ♂, ὁ, contentiosus; gen. plur. ἐριστικῶν ab eodem them.

Ἐριχλος, ♂, ὁ, prætius ad canuitia ab ἔρις, lis & χέλλος, εὐος, τὸ, labrum.

Ἐρίτιμος, ♂, ὁ, ἡ, pretiosus, valde honoratus. ἐρίτιμοιο, gen. Ion. ex ἐρι, valde & τιμή, pretium. Th. τίω, honoro.

ἘΡΙΦΟΣ, ♂, ὁ, haedus; ἐρίφως, acc. pl. Dor. pro ἐρίφως. ἐρίφιον, ♂, τὸ, parvus haedus q. ἔαρι φαίνόμενος, quod vere nasci solet.

Ἐριχθόνιος, ♂, ὁ, Erichthonius, filius Vulcani & Minervæ.

Ἐρικιον, ♂, τὸ, septum idem quod ἔρκος, εὐος, τὸ quod vide.

Ἐρκος, εὐος, τὸ, septum. pl. τὰ ἔρκεα ab ἐργω, arceo.

Ἐρκτή, ἡς Ion. pro ἐίρκτη, ἡ, carcer ab ἐργω Poët. pro ἐίργω, arceo.

ἘΡΜΑ, ἄλος, τὸ, fulcrum, stabilimentum; saburra, scopulus; inauris, hinc ἐρμάζω, fulcio quasi ab εἶρω, neco; vel per syncop. pro ἔρεισμα ab ἐρείδα, figo.

Ἐρμαγόρας, ♂, ὁ, Hermagoras, nomen propr.

Ἐρμαιον, ♂, τὸ, lucrum insperatum ab ἐρμαῖος & ἔρμαιος, Mercurialis. Th. Ἐρμῆς, ♂, ὁ, Mercurius.

Ἐρμάς, ἄ, ὁ, nomen viri.

Ἐρμάων, ἄωνος, ὁ Poët. pro Ἐρμῆς, ♂, ὁ, Mercurius.

Ἐρμείας & Ἐρμείας, ἄ, ὁ Poët.
 pro Ἐρμῆς ἄ, ὁ, Mercurius.
 Hinc Ἐρμείην, acc. sing.
 Ion. pro Ἐρμείαν.
 Ἐρμῆ, dat. sing. ab Ἐρμῆς,
 ἄ, ὁ, Mercurius.
 Ἐρμηνεία, ας ἡ, interpretatio,
 elocutio ab ἔρμηνεύς, ἔος, ὁ,
 interpres.
 ἘΡΜΗΝΕΥ΄Σ, ἔος & Attic.
 ἔος, ὁ, interpres. Hinc ἔρμη-
 νέω, interpretor. ἔρμηνεία,
 ας, ἡ, interpretatio q. ab
 Ἐρμῆς, ἄ, ὁ, Mercurius.
 Ἐρμηεῦσα, aor. i. inf. act.
 vide ἔρμηνεύω.
 Ἐρμηνεύω, interpretor, f. εὔσω.
 p. ἡρμῆνευκα. Th. ἔρμηνεύς,
 ἔος, ὁ, interpres.
 ἘΡΜῆ΄Σ, ἄ, ὁ, Mercurius, &
 Poët. Ἐρμείας & εἰας, idem.
 Inde ἔρμαιοσ, feu αἰος, ἄ, ὁ
 & ἔρμαιοσ, ἄ, ὁ, Mercurialis
 quasi ab ἔρω, nuntio.
 Ἐρμῖν vel ἔρμῖς, ἰνος, ὁ, ful-
 crum tori ab ἔρμα, αἰος,
 quod vide.
 Ἐρμογένης, εος, ὁ, nomen viri,
 Gr. ex Mercurio genitus.
 ἘΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta,
 german.
 Ἐρῆαι, facere, a. i. inf. act.
 ab ἔρδω pro ῥέζω, vide
 ἔρξαν.
 Ἐρξαν, fecerunt Ionicè pro
 ἔρξαν, 3. plur. a. i. act.
 ab ἔρδω pro ῥέζω, facio per
 metathesin literarum, f.
 ῥέζω, eis, ei & per metath.
 ῥέζω; hinc ἔρξας, αἰλος, ὁ,
 a. i. part. ἔρξης, a. i. sub.

2. sing. ἔρξαι pro ῥέζαι,
 a. i. inf.
 Ἐρῆει, 3. singul. f. i. act.
 ab ἔρρω pro ῥέζω, facio,
 vide ἔρξαν.
 Ἐρῆω, eis, ei, f. i. ejusdem
 verbi.
 Ἐρρω per metath. pro ἔρρω,
 p. m. verbi ῥέζω, facio, f.
 ῥέζω & per metath. ἔρρω.
 Ἐροσσα, ης, ἡ, amabilis & in
 m. g. ἔροεις, ἐνλος, ὁ ab ἔρος,
 αἰος, ὁ, amor. Th. ἔρώω,
 amo.
 Ἐροῖν Att. pro ἔροῖμι, ut
 ποιῖν pro ποιῶμι ab ἔρω,
 dico, interrogo. Th. εἶρω,
 loquor.
 Ἐρομαι, interrogo. aor. 2. m.
 ἡρομην. Th. εἶρω, loquor.
 Ἐρον, acc. sing. ab ἔρος, ἄ,
 ὁ, amor Aeol. pro ἔρος,
 αἰος, ὁ, idem. Th. ἔρώω,
 amo.
 Ἐρῶμεν, i. plur. f. i. act.
 verbi εἶρω, dico, f. ἔρω.
 Ἐρῶσιν, dicent, 3. plur. fut.
 ἔρω, ab εἶρω sc. vel ἔρω, dico.
 Ἐρπέλον, ἄ, ὁ, reptile ab ἔρπω,
 repo, f. ἔρψω. a. i. εἶρψα,
 ας, ε.
 Ἐρπῖν, serpere Dor. pro
 ἔρπειν ab ἔρπω.
 Ἐρπίς, vinum ab ἔρπω, repit
 enim vitis, nisi pedamentis
 regatur.
 Ἐρπύζω, idem quod ἔρπω,
 repo.
 ἘΡΠΩ, serpo, repo, vado.
 Unde ἔρπετος, ἄ, ὁ, reptilis.
 ἔρπυλλος, ἄ, ὁ feu ἔρπυλλον,
 ἄ, τὸ, serpyllum.

- Ἐρπομεν, *eamus* Dor. pro
 ἔρπομεν, I. plur. sub. act.
 ab ἔρπω.
- Ἐρραδίδην, *ης, η, a. 1. ind.*
 pass. à ραδίω, *virgis caedo*,
 f. ἰσω. Th. ῥάδος, *ς, ὀ,*
virga.
- Ἐρραγνν, *rupi* & in 3. plur.
 ἔρραγησαν, *a. 1. ind. pass.*
 Sic ἔρραγον, *rupi*, *a. 2. ind.*
 act. à ῥήγνυμι feu ῥήσω,
frango, rumpo, fut. ῥω.
 præt. ἔρρηχα. aor. I. ἔρρη-
 ξα. aor. I. part. act. ῥήξας.
- Ἐρράδαται, *aspersi sunt*, 3.
 plural. Ion. perf. passiv.
 pro ἔρρασμένοι εἰσὶ; sic ἔρ-
 ράδατο pro ἔρρασμένοι ἦσαν,
 3. plur. plusq. perf. pass.
 factum ex 3. sing. ἔρρασαι
 correpta penultima, deinde
 ante ται & το inferto δα.
 Sunt qui ex præt. med.
 ἔρραδα forment, abjecto
 ται & το, verbi ῥάω idem
 quod ῥάω, *perfundo, asper-*
go, fut. ανῶ.
- Ἐρραμμένος, *consutus*, perf.
 part. pass. à ῥάπλω, *consuo*,
 f. ψω. p. φα. perf. pass.
 ἔρραμμα.
- Ἐρραλισμένος, *conspersus*, perf.
 part. pass. à ῥαντιζω, *asper-*
go, fut. ἰσω. Th. ῥάινω,
perfundo.
- Ἐρράδην, *inspersus sum*, aor.
 I. ind. pass. verbi ῥάω,
perfundo.
- Ἐρράπισαν, 3. plur. aor. I.
 act. verbi ῥαπίζω, *bacillo*
caedo, percutio, f. ἰσω, p.
- Ἐρράπικα. Th. ῥαπῖς, *idos*,
 ἦ, *virga.*
- Ἐρράφην, *ης, η, a. 2. ind.*
 pass. ejusdem verbi.
- Ἐρράψαν, 3. plur. a. I. ind.
 act. verbi ῥάπλω, *suo, f.*
 ψω. p. ἔρραφα.
- Ἐρρέε, ἔρρέτω, *peri*, præf. im-
 perat. act. verbi ἔρρω,
dolens eo, f. σω.
- Ἐρρέε, *fluebat*, 3. sing. im-
 perf. à ῥέω, *fluo, f. ῥέσω.*
- Ἐρρέθην five ἔρρήθην, *dictus*
sum, a. I. ind. pass. verbi
 ῥέω, *dico*. perf. pass. ἔρρημαι
 quod & εἰρημαι. a. I. part.
 pass. ῥηθείς.
- Ἐρρέξε, *fecit, sacrificavit*, 3.
 sing. a. I. act. verbi ῥέξω,
fucio, f. ῥέξω.
- Ἐρρέτω, *abeat in malam cru-*
cem, præf. imperat. ab
 ἔρρω, vide ἔρρε.
- Ἐρρέων Ion. & Dor. pro
 ἔρρεον, ex ἔρρεον, *fluebant*, 3.
 plur. imperf. verbi ῥέω,
fluo, fut. ῥέσω.
- Ἐρρέουσε, 3. sing. a. I. act.
 à ῥέω, *fluo, f. ῥέσω.*
- Ἐρρήθῃ, *declaratus est*, 3.
 sing. aor. I. pass. vide
 ἔρρέθην à ῥέω, *dico.*
- Ἐρρήξαν, *fregerunt*, 3. plur.
 a. I. ind. act. verbi ῥήσω
 seu ῥήγνυμι, *frango, f. ῥω.*
 a. I. ἔρρηξα, *ας, ε. a. 2.*
 ἔρρατον. p. m. ἔρρηγα.
- Ἐρρηγα, præt. med. verbi
 ῥηγέω, *horreo, fut. ἦσω. p.*
 ἔρρηγηκα. aor. 2. ἔρρηγον.
 Thema ῥηγος, *εος, τῶ, rigor,*
frigus.

- Ἐρρήγῃσι Ion. paragoge pro ἔρρηγῃ, 3. sing. præf. sub. act. ab ἔρρηγῶ vide ἔρρηγόντι.
- Ἐρρήγῶντι, *formidanti*, dat. 3. sing. præf. part. act. verbi ἔρρηγα, *horreo*, factum ex præf. med. ἔρρηγα verbi ἔρρηγῶ, *exhorreo*. Thema ῥήγος, eos, το, *horror*.
- Ἐρρήζομαι, *radicatus sum*, perf. pass. verbi ῥίζω, *radico*, aor. 1. pass. ἔρρηζόθην. Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.
- Ἐρρήμμαι *projectus sum*, perf. ind. pass. ἔρρημμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio*, f. ψω. p. ἔρρηφα. a. 2. ἔρρηφον.
- Ἐρρήπτῶν, *projiciebam*, imperf. act. ejusdem verbi.
- Ἐρρήπθων, *projiciantur illi duo*, 2. dual. perf. imperat. pass. ἔρρηψο, φθω verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.
- Ἐρρήψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio*, f. ψω. aor. 1. ἔρρηψα, ας, ε. a. 1. part. ῥήψας, αντος, aor. 2. pass. ἔρρηφην.
- Ἐρρήυκτα, *fluxi*, perf. act. quasi à ῥυέω pro ῥύω, *fluo*. a. 2. pass. ἔρρήυν, unde inf. ῥυήναι, part. ῥυείς à them. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.
- Ἐρρήυπηνα, aor. 1. ind. act. verbi ῥυπάνω, *sordidum reddo*, *maculo*; *infamem reddo*. Thema ῥύπος, ος, ὁ, *sordes*.
- Ἐρρυσάμην, ω, αλο, *eripui*, a. 1. med. verbi ῥύω, *traho*, f. ῥύσω. p. ἔρρυσκα. a. 1. pass. ἔρρυσθην.

- Ἐρρήϊδην, vide in ἔρρυσάμην.
- Ἐρρῶ. f. σω. *aegre eo, dolens et afflictus eo; pereo*, dicuntque Aeolicè dici pro ἔρω, idem quod φθίρω, pro quo & φθίρῶ Aeol. Vel ut alii ab ἔρα & ῥέω, ut fit *ad terram fluo*.
- Ἐρρῶγα, ας, ε Att. pro ἔρρηγα, *ruptus sum*. p. m. à ῥήγνυμι vel ῥήσσω, *frango*, f. ῥω. a. 2. ἔρρῶγον.
- Ἐρρῶμαι, *confirmatus sum*, perf. pass. verbi ῥώννυμι seu ῥώννω, f. ῥώσω. p. ἔρρῶτα.
- Ἐρρῶμενεσέρος, *fortius, robustius adverb.* ab ἔρρῶμενεσέρος, *vehementior*, comp. ab ἔρρῶμένως, *robuste adverb.* formatur à præf. perf. part. pass. ἔρρῶμένος, *qui animo est fortis; item validus*, comp. ἔρρῶμενεσέρος, superl. ἔρρῶμενεσάλος. Th. ῥώννω seu ῥώννυμι, *corroboro*, fut. ῥώσω. præf. ἔρρῶκα.
- Ἐρρῶν, præf. part. verbi ἔρρω, *aegre eo* quod vide.
- Ἐρρῶντο, *rubant*, 3. plur. imperf. pass. à ῥώω vel ῥώομαι. Th. ῥώννω, *roboro*; vel est 3. plur. perf. pass. Poët. pro ἔρρῶντο ejusdem verbi ῥώννυμι, f. ῥώσω.
- Ἐρρῶσ, ῆ, ὀ, *aper* vel *aries* q. ab ἔρι, *valde* & ῥώω, *roboro*.
- Ἐρρῶσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi ῥώννυμι, *corroboro*, f. ῥώσω. a. 1. ἔρρῶσα tanquam à ῥώω.

- Ἐρῆ^ωσαι, perf. inf. pass. ἔρῆωσθην, convulsi, 2. I. ind. pass. ἔρῆθε, 2. plur. perf. imperat. pass. verbi ῥάννιμι.
- Ἐρῆωσο, ὦσω, vale & in plur. ἔρῆσαθε, valetē, perf. imperat. pass. ejusdem verbi.
- Ἐρσα, a. I. Ion. ab ἔρῶ, f. σα, aegre dolens eo quod vide.
- ἘΡΣΗ five ἔρση, ης, ἦ, ros q. à ῥέω, fluo; hinc ἔρσηεις, ενλος, ὁ & ἔρσαμος, ε, ὁ, ros idus.
- Ἐρσην Ion. pro ἄρσην, ὁ, nus.
- Ἐρσω, fut. I. Aeolicè verbi ἔρῶ, afflictus eo quod vide.
- Ἐρυσαι, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἔρυσω, ructo, f. ζω. a. 2. ἤρυσεν.
- Ἐρύμηλος pro ἔρυσηλος, graviter boans vel eruciens cibos ab ἔρυσω, ructo.
- Ἐρέσθαι, liberare, praef. inf. ab ἔρυσμαι. Th. ἔρυσ, custodia.
- Ἐρυσάινελο, rubebat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἔρυσάινω, rubefacio, f. ανῶ. a. I. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, eos, το, rubor; hinc ἔρυσθω, rubefacio.
- Ἐρυσθήη, dat. sing. ab ἔρυσθῆα, ας, ἦ, Nomen proprium loci.
- Ἐρυσθήνας, a. I. part. act. verbi ἔρυσθαινω, vide ἔρυσθαινετο.
- Ἐρυσθιάωσαν, rubefactam, praef. part. f. g. Poët. pro ἔρυσθιάωσαν ab ἔρυσθιάω, rubeficio. Thema, ἔρευθος, eos, το, rubor.
- Ἐρυσθαινω, rubefacio ab ἔρευθος, eos, το, rubor.
- Ἐρυσθαιων, gen. plur. ab ἔρυσθαιῶι, incolae urbis, cui nomen ἔρυσθῆα, ας, ἦ. Fortè scribendum Ἐρυσθῆων, genit. Ion. pro Ἐρυσθῶν ab Ἐρυσθῆα.
- Ἐρυσθεις, ε, ὁ, ruber & in f. g. ρα ab eodem them.
- Ἐρυσκαίειν, coercere, praef. inf. ab ἔρυσκαίω & ἔρυσκαίω, idem quod ἔρύκω, inhibeo, f. ζω.
- Ἐρυσκέμεν & ἔρυσκέμεναι Dor. pro ἔρύκειν, praef. inf. ab ἔρύκω, contineo, impedio.
- Ἐρύκοι, 3. singul. praef. opt. ejusdem verbi.
- ἘΡΥΚΩ, inhibeo, contineo. fut. ζω. p. χα.
- Ἐρυσμῖ pro ἔρυσμα, αλος, το, tutamen ab ἔρυσω, seruo, traho.
- Ἐρυσμαι per syncopen pro ἔρυσμαι, custodio, seruo; hinc ἔρυσθαι pro ἔρυσθῆαι.
- Ἐρυσσαι aor. I. inf. act. ab ἔρυσω, custodio.
- Ἐρυσσάαλο, eriperet pro ἔρυσσάλο Ion. inserto α, 3. sing. aor. I. opt. med. verbi ἔρυσω, traho.
- Ἐρυσσασο, 2. sing. a. I. m. opt. ab eodem verbo.
- Ἐρυσταν Ionic. pro ἠρυσσαν, 3. plur. aor. I. act. sic & ἔρυσσανλο, traxerunt, 3. plur. a. I. m. verbi ἔρυσω.

Ἐρυσάρμακας per metaplas-
mum pro ἔρυσαρμάτες, cur-
rum trahentes ex ἔρύω, tra-
ho & ἄρμα, ἄλος, τό, currus.
Ἐρυσσῶ pro ἔρυσσασα, a. i.
part. f. g. ab ἔρύω, traho.
Ἐρυσσῆς, 2. sing. a. i. sub.
act. ejusdem verbi.
Ἐρυσσίζη, ης, ἡ, rubigo, mor-
bus e cælo superveniens
segetibus. Th. ἔρυσσος, eos,
τό, rubor.
Ἐρύσιμον, ὄ, τό, herbæ &
feminis genus ab ἔρύω, traho.
Ἐρυσίπολις, ὄ, ἡ, custos urbis
ab ἔρύω, custodio & πόλις
Poët. pro πόλις, urbs.
Potest etiam exponi, quæ
urbes vastat; nam ἔρύω tam
significat ἐλκύνειν, quam
Φυλάττειν.
Ἐρυσσάμενος, extrahens, a. i.
part. med. gem. σσ. sic
ἔρυσσαν pro ἤρυσαν, traxe-
runt, 3. plur. a. i. act.
Ion. ab ἔρύω, traho.
Ἐρύσσομεν, trahemus, i. plur.
fut. i. activ. vel per sy-
ftolen pro ἔρύσσομεν, i.
plural. aor. i. sub. ab
eodem verbo.
Ἐρύσσει pro ἔρύσει, eripuit, quod
pro ἤρυσσει vel ἔρυσσει, 3. sing.
imperf. verbi ἔρυσσαι Poët.
syncop. pro ἔρύσσομαι, custodio.
Th. ἔρύω, traho; sunt qui
velint esse a. i. med. per
syncop. pro ἔρύσσομαι, ejus-
dem verbi.
Ἐρύσσειν, traho; custodio, servo.
f. ὑσῶ. p. ἤρυσσει.
Ἐρύσσειν pro ἔρυσσει, vent, præf.

imperat. ab ἔρπω, serpo.
Ἐρύσσειν, ὄ, ὁ, pellis ab ἐρέφω,
tego. Est etiam σέρφος.
Ἐρύσσειν, compressi sunt Ionicè
pro ἐρύσσειν εἰσι, 3. plur.
perf. passiv. Sic ἔρυσσειν
pro ἐρύσσειν ἦσαν, 3. plur.
plusq. perf. pass. Ionic.
verbi ἐρύσσειν, arceo, f. ἔρ-
ω. p. ἔρυσσειν. perf. pass. ἔρυσσειν.
Ἐρύσσειν, prohibebantur, 3.
plur. imperf. pass. Ion. &
Poët. pro ἔρυσσειντο verbi
ἐρύσσειν, obserpio, concludo
quod ab ἐρύσσειν, serpes, ser-
pentum. Th. ἐρύσσειν, includo.
Ἐρύσσειν Ion. pro ἔρυσσειν, accede
& in plural. ἔρυσσειν, & in
dual. ἔρυσσειν, præf. impe-
rat. verbi ἔρυσσειν, venio, f.
ἐρύσσειν. aor. 2. ἔρυσσειν &
per syncop. ἔρυσσειν.
Ἐρύσσειν Doricè pro ἔρυσσειν,
præf. imperat. vide ἔρυσσειν.
Ἐρύσσειν pro ἔρυσσειν, quod
vide.
Ἐρύσσειν, venio, eo. sub.
ἐρύσσειν. imperf. ἔρυσσειν,
ὄ, ετο. fut. ἐρύσσειν. aor.
2. ἔρυσσειν & per syncop.
ἔρυσσειν, es, ε. aor. 2. impe-
rat. ἐρύσσειν, ἔτω. aor. 2. sub.
ἐρύσσειν, ης, η. aor. 2. inf.
ἐρύσσειν. aor. 2. part. ἐρύσσειν,
ἔρυσσειν, ὄν. præf. med. ἔρυσσειν,
Attic. ἐρύσσειν. plusq. perf.
ἐρύσσειν, eis, ei. Hinc ἐρύσσειν-
χομαι, advenio. ἐρύσσειν, υδος,
ὄ, ἡ, advena, extraneus. περ-
σύσσειν, ὄ, ὁ, idem.
Ἐρύσσειν Doric. pro ἔρυσσειν,

ēhimus, i. plur. fut. i. ab
ἔρω, *repro*.

Ἐρψῶ. Dor. pro *ἔρψω*, fut.
i. ejusdem verbi.

Ἐρῶ, *dicam*, fut. i vel 2.
verbi *ἔρω*, *dico*; hinc &
ἔρέω, contractè *ἔρῶ*.

ἘΡΩΔΑΣ, *ἀδος*, ἡ & *ἔρῶδιος*,
8, ὁ, *avis species*, Lat. *ardea*
q. ab *ἔρως*, *amor*; quia ve-
nerea avis.

Ἐρώει, *quiesce*, præf. imperat.
ex *ἔρώω*, quod vide.

ἘΡΩΕΩ, *eo*, *fluo*. f. ἦσω. p.
ἡκα; hinc *ἔρωῆ*, ἦς, ἡ, im-
petus.

Ἐρωῆ, ἦς, ἡ, *remissio*, *cessatio*.
Th. *ἔρωέω*.

Ἐρωῆσαι, *fluet*, 3. sing. fut.
i. act. ab *ἔρωέω*.

Ἐρωμανέεσσι, dat. plur. *ἔρω-*
μανέων, gen. plur. ab *ἔρω-*
μανῆς, *εος*, ὁ, ἡ, *amatorius*
ab *ἔρως*, *ῶλος*, ὁ, *amor* quod
ab *ἔράω*, *amo* & *μανία*, *ας*,
ἡ, *furor*. Th. *μαινομαι*, *insu-*
niō, p. m. *μέμνηνα*.

Ἐρῶν, *ἄντος* & in plur. *ἔρῶν-*
τες, præf. part. ab *ἔράω*,
amo.

Ἐρως, *ῶλος*, ὁ, *amor*. dativ.
τῶ ἔρωϊ. Th. *ἔράω*, *amo*,
f. *ἄσω*.

ἘΡΩΤΑΩ, *interrogo*, *oro*. f.
ἦσω. p. *ἠρώτηκα*. a. i. *ἠρώ-*
τησα. perf. pass. *ἠρώτημαι*;
hinc *ἔρώτημα*, *ἄλος*, τὸ, *in-*
terrogatio. quæstio. *ἔρώτησις*,
εως, ἡ, idem.

Ἐρωτῆν, *interrogare* Ion. pro
ἔρωτῆν, ab *ἔρωτῆω*.

Ἐρωτῆεις, *ἐνλος*, ἑ, *interroga-*
tus, a. i. part. pass. & in
f. g. *ἔρωτῆῖσαι*; sic *ἔρωτῆ-*
σας, *ἄνλος*, ὁ, aor. i. part.
act. verbi *ἔρωτῆω*, quod
vide.

Ἐρωτηματικῶς, *interrogative*
adverb. ab eodem them.

Ἐρωτῆς, *ἰδος*, ἡ, *amicula*, *scor-*
tillum ab *ἔρως*, *ῶλος*, ὁ, *amor*.
Th. *ἔράω*, *amo*.

Ἐρωτόκοισι, dat. plur. Ion.
ab *ἔρωτόκοος*, 8, ὁ, *amorem*
pariens ab *ἔρως*, ὁ, *amor*
quod ab *ἔράω*, *amo* & *τίκω*,
pario, præf. med. *τέτοκα*.

Ἐρωτύλος, 8, ὁ, *amatorculus*,
parvus amator, *amatorius*.
Th. *ἔράω*.

Ἐρωτῶν, *ἄντος* & in plur. *ἔρω-*
τῶντες, *ἔρωτῶντων*, præf.
part. act. verbi *ἔρωτῆω*,
quod vide.

Ἐρωτῶο, *interrogeris*, 2. sing.
præf. opt. pass. *ἔρωταοίμην*,
ώμην, *ἔρωτῆοίο*, ῶο verbi
ἔρωτῆω.

Ἐς, *mittito*, a. 2. imperat.
verbi *ἵημι*, *mitto*, f. ἦσω.
præf. *ἔκα*. aor. i. ἡκα. a.
2. ἦν.

Ἐς Poët. & Att. pro *εἰς*, *in*;
ἐς Φάος, *in lucem*.

Ἐσαγγελεὺς, *ἔως*, ὁ, *internun-*
tius ab *ἐς* & *ἀγγέλλω*, *nuntio*.

Ἐσαιεράμενος, *tollens*, a. i.
part. med. ab *ἔσαιερω*, quod
ab *ἐς* pro *εἰς* & *αἶρω*, *αερώ*.
a. i. *ἦερα*, inde *αἶεράμενος*.
Th. *αἶρω*, *tollo*.

Ἐσαθρήσειεν, *videret*, 3. sing.
a. i. opt. Aeol. ab *ἔσαθρέω*,

- conspicio ex eis & th. ἀθρέω*, f. ἦσω, *viteo*.
- Ἐσακονίζω, *jacula in aliquem jaculor quod ab ἀκοντίζω, jaculor. Th. ἄκων, ὄντος, ὄ, jaculum.*
- Ἐσαυκεῖν, *morem gerere, obtinere. Th. ἀκούω, audio.*
- Ἐσάλπιζον, *clangebant, 3. plur. imperf. verbi σαλπίζω, tubā cauo, f. σω. Th. σαλπιγξ, ἰγγυς, ἦ, tuba.*
- Ἐσάλτο, *insilierat pro ἐτήλο, 3. sing. pluſq. perf. passiv. verbi ἐσάλλομαι. Thema ἄλλομαι, sulio, fut. ἀλλάμαι. a. 1. med. ἠλάμην; alii volunt per syncop dici pro ἐσῆλατο, 3. singul. a. 1. med.*
- Ἐσαν per systolen pro ἦσαν *erant, 3. plur. imperf. ἦν verbi εἶμι, sum.*
- Ἐσαν, *miserunt, 3. plur. a. 2. ἦν verbi ἵημι, mitto, vide ἕς.*
- Ἐσανίλο Ion. pro ἐσανίλο, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐννυμι seu ἔω, *induo, a. 1. εἶσα.*
- Ἐσάπην, *putrefactus sum, a. 2. pass. à σήπω, putrefacio, f. σήψω. a. 2. ἔσαπον & ἔσηπον. p. m. σέσηπα.*
- Ἐσαράσσειν, *impressionem in aliquem facere. Th. ἀράσσω, raso.*
- Ἐσαώθεν Boeotic. syncop. pro ἐσαώθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαώζω idem quod σαώω, quod à σώζω, *servo. Th. σός, ε, ὄ, saluus, in lumis.*

- Ἐσάωσα, *servavi, a. 1. ind. act. verbi σαώζω, vide ἐσάωθεν.*
- Ἐσάλλειν, *immittere, irrumperere.*
- Ἐσάαντες pro εἰσάαντες, *aor. 2. part. act. plur. num. ab εἰσάαίνω, in pretior. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι. a. 2. ἔβην a. 2. part. βάς.*
- Ἐσβεσεν, *extinxi, 3. singul. a. 1. act. verbi σβέννυμι, xstinguo, f. σβέσω. p. εσβεκα.*
- Ἐσβην, *incendi, aor. 2. act. à σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur; alii dicunt a. 2. act. esse ἔσβην verbi σβέω. Th. σβέννυμι xstinguo, fut. σβέσω. p. εσβεκα. a. 1. ἔσβεσα, aor. 1. pass. ἐσβέσθην. f. 1. pass. σβεδήσομαι.*
- Ἐσβέζειν, *imponere in, quod à βιβάζω, admitto. Th. βαίνω, eo.*
- Ἐσβολή, ἦς, ἦ, *ingressus. Th. βάλλω, jacio, p. m. βέβολα.*
- Ἐσβίδεν Ion. & Poët. pro ἐσβιδίναι, *influere. Th. δίδωμι, do.*
- Ἐσδόμενοι, *sedentes Dor. pro ἐζόμενοι, praef. part. ab ἕζομαι.*
- Ἐσδάμεθα, *sedeamus Dor. pro ἐζώμεθα, 1. plural. praef. sub. med. ab ἕζομαι, sedeo, Dor. ἔσομαι. fut. 2. med. ἐδόμεν.*
- Ἐσεαι, *eris Ionic. pro ἔση, 2. sing. fut. 1. verbi εἶμι, sum, fut. ἔσομαι, η, εται.*
- Ἐσεβάθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐσεβάθην, *colui, verbi*

- σεβάζομαι, *colo*, f. *ἀσσεμαί*.
p. *σεσέβαομαι*. Th. *σέβω*,
colo.
- Ἔσει, *eris* Atticè pro ἔση.
2. sing. f. 1. verbi εἶμι,
sum.
- Ἔσειμι, *ingredior*, præf. ind.
ab ἔς pro eis & εἶμι, *eo*.
- Ἐσείσατο, *exiussit*, 3. sing.
a. 1. med. verbi: σείω, *qua-*
tio, f. σείσω. p. σείσεικα. a.
1. ἔσεισα.
- Ἐσειδην *ης, η*, a. 1. ind.
pass. à σείω, *moveo*, f. σείσω.
p. σείσεικα. perf. pass. σέ-
σεισαμαι.
- Ἐσείται Doricè pro ἔσεται.
3. singul. fut. 1. verbi
εἶμι, *sum*; Doros enim
circumflectunt fut. act. &
med. at ἔσῃμαι, ἔσῃ,
ἔσεται.
- Ἐσελθεῖν, *subire*, *in mentem*
venire, a. 2. inf. Th. ἔρχο-
μαι, *venio*.
- Ἐσενεχθεῖς, εἶσα, ἐν, *illatus*,
a, um, aor. 1. part. pass.
ἔσενηνεχθαι, perf. inf. pass.
vide ἐνεύχθην, a. 1. pass. à
Φέρω, f. οἶσω, *fero*.
- Ἐσέπτατο, *advolavit*, 3. sing.
a. 2. m. vide ἐπλάμην, ω,
αλο.
- Ἐσεργύνομαι, *includere* ab ἔς &
ἔργνυμι, idem quod ἔργω
feu ἔργω, *arceo*.
- Ἐσεσάχαλο, 3. plur. plusq.
perf. pass. verbi σάττω,
onero, f. ζῶ. p. χα. fit
enim Ion. ex 3. sing. ἐσέ-
σακίλο, inserto α ante το &
- tenui, quæ præcedit, con-
versa in adspiratam.
- Ἐσεσῆζει, 3. sing. plusq.
perf. med. à σέσηξα, p. m.
sum *apertus*, *tio*, *rideo*. Th.
σαίρω, *scoris* *purgo*, f. αἰρῶ.
- Ἐσεδαί, f. 1. inf. ἔσεδε, 2.
plur. fut. 1. verbi εἶμι,
um.
- Ἐσενα, *concitari*, a. 1. ind.
pro ἔσεισα verbi σείω,
moveo, *agito*. Th. σείω, *qua-*
tio, f. σείσω.
- Ἐσεύμαι, *ero* Doricè pro
ἔσομαι, f. 1. verbi εἶμι,
sum.
- Ἐσέφθην, a. 1. ind. pass. à
σέβομαι feu σέβω, *colo*.
- Ἐσέχεν, *effluere*, *exire*, in-
gredi.
- Ἐσέχυντο Ion. pro ἔσεκέχυντο,
3. plur. plusq. perf. pass.
ex εἰς vel ἐς & χέω, f.
χέωσω, *fundo* tanquam à
χύνω.
- Ἐση, *eris*, 2. sing. f. 1. ἔσο-
μαι verbi εἶμι, *sum*.
- Ἐσηκάθεν Eæot. syncop. pro
ἔσηκάθησαν, 3. plur. a. 1.
pass. verbi σηκάω, *stabulo*
include. Th. σηκός, ἔ, ἰ,
stabulum.
- Ἐσήλατο, 3. sing. a. 1. med.
verbi ἐσάλλομαι, *insilio* ab
εἰς & ἄλλομαι, *salio*, f. ἀλλῶ-
μαι. a. 1. m. ἠλάμην.
- Ἐσήμανα, *as, ε*, *indicavi*, a.
1. ind. act. à σημαίνω, *signi-*
fico, f. ανῶ. p. γκα. a.
1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. Th.
σημα, αλος, τὸ, *signum*.

Ε'θ' pro ἐσι, ob sequens
 adspirat. ab εἶμι, sum.
 Ε'θα, misisse, aor. 2. inf.
 med. ab ἵμι, mitto. a. 2.
 ἦν. aor. 2. med. ἔμην, ἔσο.
 Ε'θειν, præf. inf. ab ἔθω,
 comedo; hinc ἐθίω, idem.
 Ε'θηνένος, indutus, perf. part.
 tanquam ab ἐθέομαι hoc
 ab ἐθῆς, ἦτος, ἦ, vestis. Th.
 ἔω, induo.
 Ε'θῆς, ἦτος, ἦ, vestis, in acc.
 ἐθῆτα. Th. ἔω, induo.
 Ε'θῆσις, εως, ἦ, vestitus ab
 eodem them.
 Ε'θιε, ede, præf. imperat.
 act. ἐθίεν, præf. inf. ab
 ἐθίω, edo. Thema ἔθω,
 idem.
 Ε'θίω, edo, præf. sub. ἐθίω,
 ης, η. 3. plur. ἐθίωσι. im-
 perf. ἠθίων, es, e. fut. ἐθίσω.
 præf. ἠθικα. Th. ἔθω, idem.
 Ε'ΘΛΟΣ, ἦ, ὄν, bonus, u,
 um, dat. plur. Ion. ἐθλοῖσι;
 hinc ἐθλότης, bonitas.
 Ε'θορε Poët. & Ion. pro
 εἰσέθορε, insiluit, 3. fing. a.
 2. act. verbi ἐθορέω, insilio.
 Th. θέρω seu ἔω, salio.
 Ε'σδοτε, est pro ἐσὶ ὅτε.
 ΕΣΘΩ vel ἐθίω, comedo. fut.
 ἴσω. p. κα.
 Ε'θω, a. 2. imperat. med. ἔσο,
 ἔο ἢ ἔ verbi ἵμι, mitto,
 a. 2. ἦν.
 Ε'σιγάθη Dor. pro ἐσιγήθη, 3.
 singul. a. 1. ind. pass. à
 σιγάω, sileo, taceo, f. ἦσω.
 Ε'σίδη, inspexerit Poët. pro
 εἰσίδη, 3. fing. a. 2. sub.
 act. εἰσθεῖν pro εἰσιδεῖν, a.

2. inf. sic ἐσιδῶν, a. 2. part.
 verbi ἐσεῖδω quod ab εἶς &
 εἶδω video, fut. εἴσομαι. aor.
 2. εἶδον & ἴδον.
 Ε'σιέναι, immittere, intrare.
 præf. inf. ab ἐσίημι, hoc
 ab ἵμι, mitto, vel ἵμι pro
 εἶμι, eo.
 Ε'σινάνω, 3. fing. a. 1. m.
 verbi σίνομαι seu σίνω, noceo,
 lædo.
 Ε'σις, εως, ἦ, desiderium, cu-
 piditas ab ἔμαι, cupio.
 Ε'σιώπα, 3. fing. imperf.
 act. à σιωπάω, sileo, f. ἦσω,
 p. σεσιώπηκα.
 Ε'σκαμμα, fossus sum, perf.
 pass. verbi σκάπτω, fodio,
 f. ψω. p. ἔσκαφα, a. 2.
 ἔσκαφον. a. 1. ἐσκάφθην.
 Ε'σκάτθετο, condidit pro εἰς-
 κατέθετο, 3. fing. a. 2. m.
 verbi εἰσκατατίθημι ex εἶς,
 κατὰ & τίθημι, pono, f. θή-
 σω. a. 2. med. ἐθέμην,
 σο, το.
 Ε'σκαφα, perf. act. ἐσκάφην,
 a. 2. pass. verbi σκάπτω,
 fodio, vide ἔσκαμμα.
 Ε'σκε, erat, 3. fing. imperf.
 Ion. pro ἦν ab εἶμι, sum.
 Ε'σκέδασ' pro ἐσκέδασε, dis-
 persit, 3. fing. a. 1. ind.
 act. verbi σκεδάω, dissipō,
 f. ἄσω.
 Ε'σκεμμα, consideratus sum,
 perf. pass. verbi σκέπτομαι,
 considero, f. ψομαι.
 Ε'σκευάδαται, instructi sunt
 Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσί;
 sic ἐσκευάδατο Ion. pro ἐ-
 σκευασμένοι ἦσαν, 3. plur.

perf. & plusq. perf. pass.
verbi σκευάζω, *parō*, instruo.
Th. σκευός, *eos*, τὸ, *vas*.

Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf.
part. pass. ab eodem verbo
& them.

Ἐσκευάσθημι, perf. pass. à
σκευαζέομαι, *vasa custoditō*;
item *struo*, *molior* quod à
σκευός, *eos*, τὸ, *vas* & ἑσος,
ε, ὁ, *custos*, inspector.

Ἐσκήνωσεν, 3. singul. aor. 1.
indic. activ. verbi σκηνώω,
commoror, *habito*. Thema
σκηνή, ἡ, *tubernaculum*.

Ἐσκιδάσθη, *dispergebantur*, 3.
plur. imperf. pass. verbi
σκιδάσθημι. in pass. σκιδάσθημι.
imperf. ἔσκιδάσθημι. Th. σκε-
δάω, *dissipō*.

Ἐσκήσθη, 3. singul. imperf.
act. verbi σκεθιάω, *exulto*.
Th. σκέθω, *salio*, f. *αεθῶ*.

Ἐσκήσθησαν, 3. plur. imperf.
act. verbi σκεθιάω, *salio*.
Th. σκέθω, *idem*.

Ἐσκησεν, *ns, η*, *exarui*, *mortuus*
sum, aor. 2. ind. verbi
σκησῆμι, quod à σκέλω per
syncop. pro σκελέω. p.
ἔσκηκα. part. ἔσκηκώς. Th.
σκέλω, *exsiccō*, *exarefacio*.

Ἐσκομίσαι, *importare*, aor. 1.
inf. act. à κομίζω, *porto*, f.
ἴσω. Th. κομέω, *curo*.

Ἐσκειν, *es*, imperf. Ion. pro
ἦν *eram* verbi εἶμι, *sum*.

Ἐσκύπλω, *intueor*, *in rem ali-*
quam propendō.

Ἐσκώπησεν, 3. singul. imperf.
verbi σκώπλω, *cavillor*, f.
ψω. p. ἔσκωφα. a. 1. ἔσκωψα.

Ἐσκορίθην, *ns, η*, a. 1. ind.
pass. à σκορίζω, fut. ἴσω. p.
ἔσκότικα. perf. pass. ἔσκότισ-
μα. Th. σκότος, *eos*, τὸ,
tenebrae.

Ἐσλή, ὁ, *nomen viri ἄκλιτον*,
Hebr. *princeps*.

Ἐσλόν Doricé pro ἔθλόν,
vide ἔθλος.

Ἐσμηράγησεν, *striduit*, 3.
singul. a. 1. act. verbi σμα-
ραγέω, *fragor in edo*; hinc
σμηραγίζω, *idem*.

Ἐσμάσσω, *intus tango*, *offen-*
do. Th. μίσσω, *absorbo*,
tango.

Ἐσμεν, *sumus*, 1. plur. praes.
ind. εἶμι, *sum*.

Ἐσμήσθημι, *extensus sum*. perf.
pass. verbi σμήχω. f. ζω,
idem quod σμάω, *abstergo*.

Ἐσμός, ε, ὁ, *examen apum*
ab ἔω, *mitto*. Est enim
agenon, quod emittitur natali
sede.

Ἐστω vel ἔστω, ἔστω, *esto*. praes.
imperat. ab εἶμι, *sum*.

Ἐσσοδος seu ἔσοδος, ἡ, *ingressus*.

Ἐστειλίζεν, *coloniam in aliquem*
locum deducere. Thema
εἶκος, ε, ὁ, *domus*.

Ἐστίνω, 3. plur. f. 1. opt.
verbi εἶμι, *sum*.

Ἐστίνω, 2. plural. fut. opt.
ἔστωμεν, *eiusdem verbi*.

Ἐστίνω, *ero*, *eris*, *eris* & in
plur. ἔστωμεθε, *erunt*, fut.
eiusdem verbi.

Ἐστίνω pro ἔσονται, 3. plur.
fut. 1. verbi εἶμι, *sum*.

Ἐστίπλω, ε, τὸ, *speculum* ab
ἔσπίλωμα, *inspicio*. Γα.

- ὄπλομαι, *video*, f. ὄψομαι. p. ὄμμα.
- Ἐσραῶν, praef. inf. ab ἐσραάω, *aspicio*. Th. ἐράω, *video*.
- Ἐσορῆς & ἐσορή Dor. pro ἐσορῆς & ἐσορᾶ, 2. & 3. sing. sic ἐσορήτε pro ἐσορᾶτε, 2. plural. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ἐράω, *video*.
- Ἐσορῶμεν Dor. pro ἐσορῶμεν, *aspicimus*, 1. plur. verbi ἐράω, *video*.
- Ἐσραῶν, praef. part. act. in plur. ἐσορῶντες, sed ἐσορῶσιν, 3. plur. ind. act. ab eodem verbo.
- Ἐσῶμαι, ἦ, εἶται Dor. pro ἐσομαι, ἦ, εἶται, fut. 1. verbi εἶμι, *sum*.
- Ἐσοφίσαιο, 3. sing. a. 1. med. verbi σοφίζομαι, *doceor*, *cognosco*, f. ἰσμαι. p. σεσοφισμαι. Th. σοφῆς, εἶ, ὁ, *sapiens*.
- Ἐσῶψομαι, *videbo*, fut. 1. m. ex eis & ὄπλομαι.
- Ἐσπαθήμενος, *umulatus*, perf. part. ab ἐσπάθημαι, perf. pass. verbi σπαθᾶω, *texo*; *dilapido etc.* Th. σπάθη, ἦ, *textorium instrumentum*; item *spathula etc.*
- Ἐσπάθων, *accumulabam*, 1. sing. imperf. act. ab eodem them.
- Ἐσπακα, *attraxi*, perf. act. verbi σπάω, *traho*, f. ἄσω.
- Ἐσῶν Ion. pro ἦσῶν, *vincere*, praef. inf. ἐσῶντο, *vincebantur bello*, 3. pl. imperf. pass. Ion. ab ἦσάομαι. Th. ἦσῶν, *minor*.
- Ἐσπάραξεν, 3. sing. aor. 1. act. verbi σπαράσσω, *lucero*, f. ζῶ. praet. ἐσπάραχα.
- Ἐσπάρθαι, *fatum esse*, perf. inf. pass. verbi σπείρω, *fero*, f. ρῶ. p. ἐσπαρκα. a. 1. ἐσπείρα. perf. pass. ἐσπαρμαι.
- Ἐσπαρμένος, ἦ, ον, perf. part. pass. verbi σπείρω.
- Ἐσπάσαι pro ἐσπάσαιο, *evulsit*, 3. sing. a. 1. med. verbi σπάω, *traho*.
- Ἐσπε, *evulsit*, 3. sing. a. 2. ἐσπον, ες, ε, verbi σπάω, *traho*.
- Ἐσπείρα, a. 1. act. verbi σπείρω, vide ἐσπάρθαι.
- Ἐσπείσα, *libavi*, a. 1. act. verbi σπένδω, *libo*, f. σπέισα.
- Ἐσπέδην, ἦς, ἦ, *sacrificio placatus sum*, aor. 1. pass. à 3. singul. ἐσπέσαι. perf. passiv. ἐσπέισμαι, verbi σπένδω, *libo*.
- Ἐσπέρα, ας, ἦ, *vespera*. Th. ἐσπερος, ε, ὁ, *vesper*.
- Ἐσπερίδες, *Hesperides* ab eodem th.
- Ἐσπέριος, ἦ, ον, *vespertinus*, a, um ab ἐσπερος.
- ἘΣΠΕΡΟΣ, ε, ὁ, *vesper quasi ἕω πέρας, diei finis*; hinc ἐσπέριος, *vespertinus*. ἐσπέρα, *vespera*.
- Ἐσπέσαι, *sequi* Poët. pro ἐπέσαι, praef. inf. verbi ἐπω, *sequor*.
- Ἐσπετε, *dicite*, 2. plur. imperat. praet. ab ἐσπω, *dico* Poët. pro ἐπω. aor. 1. εἶπα.

Ἐσπέλο, *sequebatur* Poët. pro
 ἔπειλο, 3. sing. imperf. ver-
 bi ἔπομαι pro ἔπομαι, *se-*
quor; inde ἔσπόμενος, præf.
 part.

Ἐσπευδον, *festinabant*, 3. plur.
 imperat. act. à σπεύδω,
festino, fut. σω. p. m. ἔσπευ-
 δα. aor. 1. ind. act. ἔσπευ-
 σα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf.
 part. pass. verbi σπιλώω,
maculo, f. ὠσω. p. ἔσπιλωκα.
 Th. σπίλος, σ, ὁ, *macula*.

Ἐσπλαγχνίδην, ης, η, *miseri-*
cordia tactus fui, a. 1. ind.
 pass. verbi σπλαγχνίζομαι,
misericordia moueor, fut.
 ἴσομαι. perf. ἔσπλαγχνισομαι.
 Thema σπλάγχνον, σ, τό,
viscus, commiseratio.

Ἐσπόμεθ' pro ἔσπόμεθα, *con-*
sequimur, 1. plur. præf.
 ind. Poët. verbi ἔπομαι
 pro ἔπομαι; hinc in opt.
 ἔσποίμην & part. ἔσπόμενος.
 Thema ἔπω, *sequor*.

Ἐσπον, ες, ε, *evulsi*, a. 2.
 verbi σπάω, *traho*; hinc a.
 2. inf. σπέν. part. σπών
 & in a. 2. med. ἔσποίμην.
 aor. 2. inf. σπέδα. part.
 σπόμενος.

Ἐσπέδα, præf. med. verbi
 σπεύδω, *festino* quod vide.

Ἐσπέδασα, a. 1. act. verbi
 σπεδάσσω, *studeo*, f. ἄσω. Th.
 σπεύδω, *festino*.

Ἐσπώ, loquor Poët. pro ἔπω.

Ἐσρώμ, ὁ, nomen viri ἀκλίον,
 Hebr. *sagitta exultationis*.

Ἐσσα, ας, ε, *sedere feci*, a.

1. Poët. pro ἔσα ab ἔω
 vel ἔννυμι, *induo*; vel ab
 ἔω feu ἔζω, *sedere facio*.

Ἐσσαί pro ἔσαι, a. 1. inf.
 act. Poët. ab ἔω vel ἔζω,
sedere facio; vel 2. sing.
 perf. pro ἔσαι ab εἶμαι,
 perf. pass. verbi ἔω, *induo*
 vel *sedeo*. Sunt qui velint
 ἔσσαι, *indutus est*, poni q.
 ab ἦσμαι, perf. pass. ejusdem
 verbi.

Ἐσσαμένη, *involuta*, a. 1.
 part. f. g. pro ἔσαμένη,
 Poët. verbi ἔω feu ἔννυμι,
induo.

Ἐσσαν Poët. pro ἦσαν, *erant*,
 3. plur. imperf. verbi εἶμι,
sum.

Ἐσσας, a. 1. part. act. Poët.
 pro ἔσας; sic ἔσσαθα, a.
 1. inf. med. ab ἔω, *induo*
 vel *sedeo*.

Ἐσσε, a. 1. ind. act. vide
 ἔσσα.

Ἐσσεαι, *eris* Ion. & Poët.
 pro ἔση, 2. sing. fut. verbi
 εἶμι, *sum*. Sed ἔσσεαι, *sedisti*
 feu *indutus es* Poët. pro
 εἶσαι, 2. sing. perf. pass.
 εἶμαι; sic ἔσσο Poët. pro
 εἶσο, *sederas*, plusq. perf.
 pass. verbi ἔω, *sedeo*, *induo*.

Ἐσσεῖται Poët. & Dor. pro
 ἔσεται, 3. sing. fut. ἔσομαι,
 verbi εἶμι, *sum*.

Ἐσσεται, *erit*, 3. sing. fut.
 gam. σσ pro ἔσεται. ejusdem
 verbi.

Ἐσσευα, *elicui* Poët. pro ἔσευ-
 σα, a. 1. ind. act. & in 3.
 plur. ἔσσευαν; sic ἔσσευάντε

- pro ἐσεύσαντο, 3. pl. a. i. m. verbi σεύω pro σεῖω, agito, cieo.
- Ἐΰσευμαι, perf. pass. pro ἔσευμαι Ion. pro σέσευμαι ab eodem verbo.
- Ἐΰσεύοντο, excinerunt, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.
- Ἐΰσῃν, ἦνος, ὁ, rex præcipue apud παρὰ τὸ ἔσαι, id est stabilire, scil. subditos.
- Ἐΰσῖ, es Poët. pro εἶ seu εἷς, 2. fing. ab εἶμι, sum.
- Ἐΰσο, esto tu Poët. pro ἔσο, præf. imperat. ab εἶμι.
- Ἐΰσο, gem. σσ pro ἔσο & Ion. pro εἶσο, 2. fing. plusq. perf. pass. verbi ἔω seu ἔνυμι induo, f. ἔσω. præf. εἶσα. perf. pass. εἶμαι. plusq. perf. εἶμην.
- Ἐΰσόμενα, futura à fut. i. m. part. ἔσόμενος, η, cv pro ἔσμενος & in dat. pl. Ion. ἔσοσμένοισι, verbi εἶμι, sum.
- Ἐΰσον pro ἔσον, indue, aor. i. imperat. act. verbi ἔω, induo.
- Ἐΰσόμεμαι, vincor Ion. pro ἡσώμαι ab ἡσάομαι, ὠμαι, superior. Thema ἡσων, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior.
- Ἐΰσῶν Ion. pro ἡσῶν, sed usitatus ἡσῶν, præf. inf. Th. ἡσων, minor.
- Ἐΰσευε Poët. pro ἔσευε, 3. fing. imperf. à σεύω, pello, concito. Th. σεῖω, agito.
- Ἐΰσουθεν, eruperunt Bæot. & gem. σσ pro ἐσῆσαν, 3. plur. a. i. ind. pass. ab
- ἐσῆθην verbi σεύω vel σεύω, agito. Th. σεῖω, idem.
- Ἐΰσυμαι, σαι, ται Poët. & per metathesin pro σέσυμαι, perf. passiv. Sic ἐσῆτο pro σέσῆτο, plusq. perf. ἔσοσμενος pro σεσοσμένος, perf. part. pass. hinc ἔσοσμένως, adv. incitate à σεύω vel σεύω. Th. σεῖω, agito.
- Ἐΰσοσμένως, adv. incitate ab ἔσοσμαι, quod vide.
- Ἐΰσῶ pro ἔσονται, irruit, 3. fing. perf. ἔσομαι, quod vide.
- Ἐΰσω Poët. pro ἔσω, fut. i. act. verbi ἔω, sedere facio, a. i. εἶσα.
- Ἐΰσωμαι Ion. pro ἡσώμαι, victus sum, perf. verbi ἔσσομαι Ion. pro ἡσάομαι, vincor. Thema ἡσων, minor.
- Ἐΰσων, ονος, ὁ, ἡ Ion. pro ἡσων, inferior.
- Ἐΰς pro ἐσῖ, est, 3. fing. ab εἶμι, sum.
- Ἐΰσα, steti Ion. syncop. pro ἔσηκα, perf. verbi ἔσημι, sto.
- Ἐΰσαθεν, steterunt, Bæot. syncop. pro ἐσάθησαν, 3. plur. a. i. passiv. ἐσάθην verbi ἔσημι.
- Ἐΰσῆθην, statutus sum, a. i. ind. pass. ejusdem verbi.
- Ἐΰσαζε, stillabat, 3. fing. imperf. verbi σάζω. f. ζῶ, sillo.
- Ἐΰσαι, erit per syncop. pro ἔσεται, 3. fing. fut. i. verbi εἶμι, sum.
- Ἐΰσῆην, præf. opt. act. verbi

- ἔστημι pro ἵστημι, *sto*; unde imperat. ἔσταθι. inf. ἐσάναι. part. ἐσᾶς.
- Ἐσάκκα, *steti* pro ἔστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, *sto*. a. 2. ἔστην.
- Ἐσακκῶ, *stillabatur* Ion. pro ἠσακκῶ, 3. fing. plusq. perf. pass. ἠσάγγην verbi σάζω, *stillo*, f. ζω. p. ἔσαχα.
- Ἐσαλάδα Ion. pleonafmo syllabæ δα pro ἐσάλαδα, quod pro ἐσαλμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi σέλω, *orno*, instruo, f. λῶ. a. i. ἔσειλα. p. m. ἔσολα.
- Ἐσάλατ̄, *succinctus habebant* pro ἐσάλαται & ἐσάλατο Ion. pro ἐσαλμένοι εἰσι & ἦσαν, 3. plur. perf. & plusq. perf. pass. ejusdem verbi.
- Ἐσάλην, *missus sum*, a. 2. pass. ab ἔσαλον, a. 2. act. verbi σέλω, *mitto*.
- Ἐσαλκα, perf. act. verbi σέλω, *mitto*, *orno*, f. 2. σαλῶ. perf. pass. ἔσαλμαι. a. i. pass. ἐσάλθην.
- Ἐσαμεν, *stamus* pro ἵσαμεν, i. plur. præf. verbi ἔστημι Poët. pro ἵστημι, *sto*; unde & ἔστατε, ἐσάναι, inf. ἐσάνην, opt. Sunt qui velint ἔσαμεν per. syncop. dici pro ἐσῆκαμεν, perf. act. ejusdem verbi.
- Ἐσάμεν Ion. pro ἐσάναι vel ἰσάναι, præf. inf. act. verbi ἵστημι, *sto*.
- Ἐσαν, *steterunt* Bœot. syncop. pro ἔσησαν, 3. plur.
- a. 2. act. ἔστην verbi ἵστημι, *sto*.
- Ἐσάναι, *stetisse* per syncop. pro ἐσακέναι, perf. inf. ut ἐσῶς pro ἐσακῶς ab ἵστημι; alii volunt esse præf. inf. ab ἵστημι, ut ἰσάναι ex ἵστημι.
- Ἐσαότ̄ pro ἐσαότα, acc. singul. vel ἐσαότε, *stantes*, nom. dual. à nom. ἐσαῶς per syncop. pro ἐσακῶς, ὄτος, perf. part. act. ut & ἐσῶς, ὄτος verbi ἵστημι, *sto*.
- Ἐσασαν, *steterunt* & Dor. ἐσάσαν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔσησαν ab ἔστην, a. 2. ejusdem verbi. ἐσάσαντο Dor. pro ἐσῆσαντο, 3. plur. a. i. med. Vel si adspiretur, ἔσασαν per syncop. ponitur pro ἐσῆκεισαν vel ἐσάκεισαν, 3. plur. plusq. perf. Vel est 3. plur. imperf. activ. pro ἵσασαν, ab ἔστημι pro ἵστημι, *sto*.
- Ἐσασατο Dor. pro ἐσῆσατο, 3. fing. a. i. med. verbi ἵστημι, *sto*.
- Ἐσασι, *stant*, 3. plur. præf. ind. ab ἔστημι Poët. pro ἵστημι, *sto*; vel ἐσασι per syncop. dicitur pro ἐσῆκασι, 3. plur. perf. act. ejusdem verbi.
- Ἐσάτω, 3. fing. imperat. act. ἔσταθι, ᾶτω, verbi ἔστημι Poët. pro ἵστημι.
- Ἐσαῶς pro ἐσῶς, contractè pro ἐσακῶς, perf. part. act. verbi ἵστημι, *sto*.
- Ἐσε, *estis*, 2. plur. ind. præf. ἐπι, *sum*; sed ἔσε, ἐστατε,

2. plur. imperat. præf. ἔσο, ἔσω ejusdem verbi. Est & ἔσε, donec ab εἰς & τέ.
- Ἐΰσειλα, *misi*, a. i. ind. act. verbi σέλω, *mitto, orno*, f. λῶ. p. ἔσαλκα. a. i. m. ἔσειλάμην, ω, αἰο.
- Ἐΰσειχον, *ibant*, 3. plur. imperf. activ. verbi σείχω, *ordine eo*, f. ζω. a. 2. ἔσειχον.
- Ἐΰσελάδαλο, *instructi vel armati erant* Ionicè pro ἔσαλμένοι ἦσαν, 3. plur. plufq. perf. pass. verbi σέλω, *instruo, armo*.
- Ἐΰσενεν, 3. sing. imperf. verbi σένω, *gemo*, f. νῶ. Thema σενός, ἔ, ὄ, *angustus*.
- Ἐΰσερεώθησαν, *confirmati sunt*, 3. plur. a. i. ind. pass. verbi σερεώω, *firmiter*, f. ὠσω. a. i. ἔσερεώσα, ας, α. Th. σερεός, ἔ, ὄ, *solidus*.
- Ἐΰσερήμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi σερέω, *privo*, f. ἦσω. a. i. pass. ἔσερήθην. a. i. inf. σερηθῆναι.
- Ἐΰσεφάνιζα Dor. pro ἔσεφάνισα, a. i. ind. act. verbi σεφανίζω, f. ἰσω vel ἰζω. Th. σέφω, *corono*.
- Ἐΰσεφανετο, 3. sing. imperf. pass. ἔσεφανώσαλο, 3. sing. a. i. m. à σεφανώω. Th. σέφω, *corno*.
- Ἐΰσεφάνωται, *cinctum est*, 3. sing. perf. pass. ἔσεφάινωμαι, σαι, ται; hinc in plufq. perf. ἔσεφανώμην, σο, το verbi σεφανώω, *corono*. Thema σέφω, *idem*.
- Ἐΰσεφε, 3. sing. imperf. act. verbi σέφω, *corono*, f. ψω.
- Ἐΰσεως, ὄτος, ὄ per epenthesin Poët. τθ ε pro ἔσως, *stans*, quod per crasin pro ἔσακως, perf. part. act. verbi ἴσημι, στο, fut. σήσω. p. ἔσακα. aor. 2. ἔσην.
- Ἐΰση, *stetit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἴσημι, στο, fut. σήσω. p. ἔσηκα. aor. 2. ἔσην, ης, η. a. 2. opt. σάην.
- Ἐΰσηκ pro ἔσηκα, ας, ε, perf. act. ἔσηκειν, plufq. perf. unde perf. part. ἔσηκώς, ὄτος ab eodem them.
- Ἐΰσηκάνλι Dor. pro ἔσηκασι, 3. plur. perf. act. ejusdem verbi.
- Ἐΰσηκω, στο, præfens, ortum à perf. ἔσηκα verbi ἴσημι. præt. med. ἔσηκα. plufq. perf. εἰσηκεν & in 3. plural. ἔσηκεσαν, Attice.
- Ἐΰσην, a. 2. ind. act. vide ἔση.
- Ἐΰσηζει & ἔσηζεσται, 3. sing. f. i. act. & med. verbi ἔσηκω, στο, facti more Syracufano ex perf. ἔσηκα, verbi ἴσημι.
- Ἐΰσηριγμένος, perf. part. in ἔσηρικται.
- Ἐΰσηρικται, 3. sing. perf. pass. verbi σηρίζω, *statuo*, f. ζω. p. χα. perf. pass. ἔσηριγμαί, ζαι, κται. plufq. perf. ἔσηριγμην, ζο, κλο.
- Ἐΰσησα, ας, ε, a. i. ind. act. ἔσησάμην, ω, αἰο, a. i. med. verbi ἴσημι, στο.

Ἐσησαν, 3. plur. a. 2. ἔσην
eiusdem verbi.

Ἐσησ, qui stetit per syncop.
pro ἔσησας, ὄρος, perf. part.
verbi ἔσημι, sto.

Ἐσι, est, 3. sing. præf. εἰμι,
sum.

Ἐστία, as, ἡ, focus, lar,
domus; inde ἐσιάω, lare seu
domo excipio. ἀνέσιος, s, ὁ,
ἡ, lare seu domo carens.
ἔφῆσιος, s, ὁ, ἡ, qui est apud
focum, seu qui larem habet;
item civis.

Ἐσιάθην Ion. pro ἐισιάθην, ηs,
η, a. 1. ind. pass. ab ἐσιάω,
domo excipio. Th. ἐσία, as,
ἡ, lar.

Ἐσιάσων, fut. 1. part. act.
verbi ἐσιάω, convivio excipio.
Th. ἐσία, as, ἡ, domus, lar.

Ἐσίβην, 3. sing. a. 2. verbi
σείβω, calco, f. ψω.

Ἐσιχέτην, 3. dual. a. 2. act.
à σείχω, ordine eo, f. ζω. a.
2. ἔσιχον.

Ἐσιχῶνλο, ordine ibant, 3.
plur. imperf. pass. Poët.
pro ἐσιχῶνλο, verbi σιχάω
idem quod σείχω, eo, vado,
f. ζω. a. 2. ἔσιχον.

Ἐσο, federat seu induerat
Poët. seu Ion. pro ἔσο vel
ἔστο, 3. sing. plusq. perf.
ἔμην, verbi ἔω seu ἔννυμι,
sedeo, induo, fut. ἔσω. perf.
pass. εἶμαι.

Ἐσῶσον, imperf. act. verbi
σοβῶ, maledico pro σομέω.
Th. σομα, ἄλος, το, os.

Ἐσομένην, apertus sum, aor.

1. pass. verbi σομέω, f. ὦσω,
adaperio. Th. σομα, os.

Ἐσόν, sunt illi duo, dual.
num. præf. εἰμί; sed ἔσον,
est 2. dual. imperat. ἔσο,
ἔσο. Ponitur & pro ἦτον,
dual. imperf. εἰμί.

Ἐσονάχιζεν, suspirabat, 3.
sing. imperf. verbi σοναχι-
ζω, f. ἴσω. p. ἔσονάχινα.
Th. σενός, s, ὁ, angustus.

Ἐσοργα, amavi, perf. med.
verbi σέργω. f. ζω, amo,
acquiesco. p. m. part. ἔσοργώς.

Ἐσορῆσα, stravi, a. 1. ind.
act. verbi σορέω, sterno, f.
ἔσω. aor. 1. pass. ἔσορέσθην.

Ἐσορεται, stratus est Dor.
pro ἔσορεσαι, 3. sing. perf.
pass. à σορέω, sterno. Alii
volunt Doricè dici pro
ἔσρωται, 3. perf. à σρωνύω,
fut. σρώσω, idem quod
σορέω.

Ἐσραμμα, ψα, πται, versus
sum. perf. passiv. verbi
σρέφω, verto, fut. ψω.

Ἐσραλοπέδευσα, as, ε, a. 1.
ind. act. verbi σραλοπεδέω,
castra metor quod à σρατός,
s, ὁ, exercitus & πέδον, s,
τό, solum.

Ἐσραλώωντο Poët. pro ἔσρα-
λώωντο, 3. plur. imperf. verbi
σραλόμαι, castra pono. Th.
σρατός, s, ὁ, exercitus.

Ἐσράφατο, aversi erant, 3.
plur. plusq. perf. pass.
Ion. pro ἔσραμμένοι ἦσαν
verbi σρέφω, verto, f.
ψω. præf. φα. perf. pass.
ἔσραμμα.

Ἐσρέφην, a. 2. ind. pass. à σρέφω, *verto*, f. ψω. a. 2. ἔσραφον.

Ἐσρέφθην, *versus sum*, a. 1. pass. ejusdem verbi.

Ἐσρεφον, ες, ε, imperf. act. ejusdem verbi.

Ἐσρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σρηνιάζω, *dissolute vino*, f. άσω. p. ἔσρηνίακα. Thema σρήνος, εος, τὸ, *luxus*.

Ἐσροφα, *verti*, præt. med. verbi σρέφω.

Ἐσρωμαι, *constratus sum*, perf. pass. sic ἔσρωμένος, perf. part. pass. verbi σρώννυμι, f. σρώσω, idem quod σορέω, *sterno*.

Ἐσρωσα, a. 1. act. à σρώννυμι. Thema σορέω, *sterno*.

Ἐσρώλο, 3. plusq. perf. pass. verbi σρώννυμι, *sterno*, f. σω, quod vide.

Ἐσυγον, a. 2. ind. act. verbi συγέω vel σύγω, *odio prosequor*, f. σύζω.

Ἐσυφέλιζεν, *disputit*, 3. fing. a. 1. ind. act. à συφερίζω, f. ζω. Th. σύφω, *adstringo*, f. ψω.

Ἐσω, *esto*, 3. fing. imperat. ἔσων, *estote*, dual. verbi εἶμι, *sum*.

Ἐσωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi σωμύλλω idem quod σωμυλέω, *loquax sum*. Th. σώμα, άλος, τὸ, *os*.

Ἐσαν, *estote*, dual. & ἔσωσαν, 3. plur. imperat. verbi εἶμι, *sum*.

Ἐσωρ, *lavus temonis* ab ἴσημι;

melius ἔκτωρ ab ἔχω, quia continet.

Ἐσῶς, ὄτος, ὄ, *stans*, in f. g. ἔσῶσα, perf. part. act. pro ἔσαικῶς, per sync. ἔσῶς & per crasin ἔσῶς, ὄτος, ὄ, in gen. pl. ἔσῶτων ab ἴσημι, *sto*.

Ἐσῶσαν, *sint*, 3. plur. imperat. præf. ab εἶμι, *sum*.

Ἐσῶτες, nom. pl. ab ἔσῶς, quod vide.

Ἐσύθην, *commotus sum*, a. 1. pass. à σύω vel σεύω, *moveo*. Thema σείω, *agito*.

Ἐσύλα, *spoliavit*, 3. fing. imperf. verbi συλάω, f. ἦσω. Th. σύλη ης, ἦ, *praeda*.

Ἐσύλευον, *praedati sunt*, imperf. act. verbi συλεύω, *spolio*. Thema σύλη, ης, ἦ, *praeda*.

Ἐσυνῆκα, ας, ε, *intellexi*, aor. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα verbi συνήμι, *intellico*, f. συνήσω ex σύν & ἔω, *mitto* etc.

Ἐσύσερον, *postea* ex ἐς & ἴσερος, *posterior*.

Ἐσφάγην, ης, ἦ, *jugulatus sum*, a. 2. ind. pass. ἔσφασον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω. seu σφάζω. f. ζω, *jugulo*, perf. pass. ἔσφαμαι.

Ἐσφαγμένος, perf. part. pass. vide ἔσφάγην.

Ἐσφαζον, *mactabant*, 3. plur. imperf. verbi σφάζω, *macto* f. ζω.

Ἐσφαιρώλο, 3. fing. plusq. perf. pass. verbi σφαιρώω,

- in globi modum rotundum fa-*
cio, f. ὠσω. Th. σφαῖρα, ἡ,
globus.
- Ἐσφάλην, ης, η, *deceptus sum*,
a. 2. ind. pass. ἔσφαλλον, ες,
ε, a. 2. ind. act. verbi
σφάλλω, *decipio*, f. 2. αλώ.
p. ἔσφαλκα.
- Ἐσφαλμαι, perf. pass. ἔσφαλ-
κα, perf. act. ejusdem
verbi.
- Ἐσφαζαν, *trucidarunt*, 3.
plur. a. 1. act. verbi
σφάζω, *jugulo*, f. ἄζω. p.
med. ἔσφαγα.
- Ἐσφαράγιζον, *sonum excita-*
bunt, imperf. verbi σφαρα-
γίζω. Th. σφάραγος, ε, ὁ,
sonus.
- Ἐσφηλα, *decepi*, aor. 1. ind.
act. verbi σφάλλω, vide
ἔσφάλην.
- Ἐσφιγθεν, *stringebat*, 3. sing.
imperf. act. vide ἔσφιγξε.
- Ἐσφιγξε, *adstrinxit*, 3. sing.
a. 1. act. verbi σφιγῶ,
stringo, f. γξω.
- Ἐσφραγίσεν, *obsignavit*, 3.
sing. a. 1. act. verbi σφρα-
γίζω, *obsigno*, f. ἰσω. p.
ἔσφραγίκα. a. 1. pass. ἔσ-
φραγίδην. Th. σφραγίς, ἴδος,
ἡ, *sigillum*.
- Ἐσφραγίδητε, 2. plur. a. 1.
ind. pass. à σφραγίζω, *ob-*
signo ejusdem them.
- Ἐσφραγισμένος, perf. part.
pass. ab eodem verbo &
them.
- ἘΣΧΑΡΑ, ας, ἡ, *focus, ara;*
crusta ex austione vulneri
adhaerens.
- Ἐχαρεῶν, ὄνος, ὁ Poët. idem
quod th. ἐχάρα, ἡ, *focus*.
- Ἐχάλην, ης, ἡ, *extremitas*
Ion. pro ἐχάλια, αῖς, ἡ ab
ἐχάλος.
- ἘΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus*,
ultimus, posterior. ἐχάλεον, ε,
τό, *extremitas & adverb.*
ultime; hinc & ἐχάτως,
adverb. extreme, in extremum.
- Ἐχατώσα pro ἐχατίεσσα, f.
g. ab ἐχάλεις, *extremus*.
Th. ἐχάλος, *ultimus*. Nisi
malis, poni pro ἐχάλωσα
verbi ἐχάλω.
- Ἐχε, 3. sing. a. 2. act. ver-
bi ἔχω, *habeo*, f. ἔξω. p.
ἔχηκα. a. 2. ἔχον. a. 2. sub.
χῶ. perf. pass. ἔχημαι.
- Ἐχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass.
ejusdem verbi.
- Ἐχηκα, perf. act. ab ἔχω,
vide ἔχε.
- Ἐχηματίζετο, 3. sing. imperf.
passiv. verbi χηματίζω,
effingo à χῆμα, ἄλος, τό,
habitus. Th. ἔχω, *habeo*.
- Ἐχίκα, perf. act. verbi χι-
ζώ *findo*, f. ἰσω. perf. pass.
ἔχισμαι. a. 1. pass. ἐχίδην
ης, η.
- Ἐχίδην, ης, η & in 3. plur.
ἐχίδησαν, a. 1. ind. pass. &
χίζω, *findo*.
- Ἐχόμεν, a. 2. m. verbi ἔχω,
habeo, vide ἔχε.
- Ἐχον, ες, ε, a. 2. ind. act.
verbi ἔχω, imperf. ἔχον.
- Ἐσω, *sedere faciam*, fut. 1.
verbi ἔζω vel ἔω.
- Ἐσω, *intrà* adverb. *cum*
genit. hinc ἔσωθεν, intrinsecus
M m m

- comparat. ἐσώλειρα, *interius*.
Th. *eis, in*.
- Ἐσώθην, *servatus sum*, a. i. ind. pass. verbi σώζω, *servo*, f. σω. perf. pass. σέσωμαι.
- Ἐσώσα, a. i. act. ejusdem verbi.
- Ἐσωφρονίδην, *ης, η*, a. i. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere doceo*, f. ἴσω. p. σεσωφρονίκα quod à σώφρων, *ovos, ó*, *temperans ex sóos feu σάος*, contractè σῶς, *ó, ή*, *sanus & φρήν, ενός, ή*, *mens*.
- Ἐτ' pro ἐτι, *adhuc, etiam*.
- Ἐτάγην, *constitutus sum*, a. 2. ind. pass. à τάσσω vel τῶ, *ordino*, f. ζῶ. p. χα a. 2. ἔταγον.
- Ἐτάζω, *examino, inquirō*, *scrutor*. f. άσω; inde ἐξέτάζω, *idem. ἐξέτασις, εως, ή*, *examen, inquisitio*.
- Ἐτάθην, *extentus sum*, a. i. ind. pass. verbi τείνω, *tendo*, f. τενώ. p. τέτακα. perf. pass. τέταμαι.
- Ἐταί, *familiares, nom. plur.* ab ἔτης, *ε, ó*, *socius*.
- Ἐταίρα, *ας, ή*, *amica, meretrix* ab ἑταῖρος, *ε, ó*, *sodalis*.
- Ἐταίρεια, *ας, ή*, *societas* ab eodem them.
- Ἐταρῆή, *ης, ή* Ion. pro ἑταρῆία, *sodalitium*. Sic ἑταρῆις Ionic. pro ἑταρῆεος, *Jovis epith. qui sodalitiis praest.*
- Ἐταρῆσις, *εως, ή*, *impudicitia* ab ἑταίρα, *meretrix*. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

- Ἐταρῖζω, f. ἴσω, *sodalis. fio, opitulor* ejusdem them.
- Ἐταῖρος, *ε, ó*, *sodalis*; hinc ἑταρεία, *ας, ή*, *sodalitas*. ἑταῖρα, *ας, ή*, *amica*.
- Ἐτάκευ Dor. pro ἐτήκε, *tabescebas*, 2. fing. imperf. à τήκωμαι, *liquesco*. a. 2. pass. ἑτάκην. Th. τήκω, *liquefacio*.
- Ἐτάκην, *liquefactus sum*, aor. 2. ind. pass. verbi τήκω & Dor. τάκω, *liquefacio*, f. ζῶ. a. 2. ἔτακον.
- Ἐταλάνιζεν, 3. fing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miserrum et aerumnosum voco*, f. σω à τάλας, *aves, ó*, *miser*. Th. ταλάω. f. άσω, *suffero*.
- Ἐταμον, *scidi*, a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo*, f. 2. ταμῶ.
- Ἐτανύδη, 3. fing. a. i. ind. pass. verbi τανύω *idem* quod τιταίνω, *tendo*. Th. τείνω, *idem*.
- Ἐτάξα, *ας, ε*, a. i. ind. act. ἑταξάμην, *ω, ατο*, a. i. m. à τάσσω vel τῶ, *ordino*, f. ζῶ. p. χα.
- Ἐταράξα, *ας, ε*, a. i. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo*, f. ζῶ. p. τελέραχα. praet. pass. τελέραχμαι. a. i. pass. ἑταράχην, *ης, η* & in 3. plur. ἑταράχθησαν.
- Ἐταράχθησαν, 3. plur. a. i. ind. pass. vide ἑτάραξεν.
- Ἐταρῖζω Poët. pro ἑταρῖζω, quod vide.
- Ἐταρῖσσαλο, 3. fing. a. i. med. gem. σσ Poët. ex

ἑταρίζω pro ἑταμρίζω, quod vide.

Ἐταρος, ε, ὁ Poët. pro ἑταῖρος, quod vide in gen. pl. ἑταῶν.

Ἐταρμός, ε, ὁ, ἡ, inquisitio, tormentum ab ἑτάζω, inquirō.

Ἐτάσον, ἄτω, a. i. imperat. act. ab ἑτάζω, examino, f. ἄσω.

Ἐτάφην, sepultus sum, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, sepelio, f. ψω. a. 2. ἑταφον. p. m. τέθηπα.

Ἐτάχυνον, es, ε, imperf. verbi ταχύνω, accelero. Th. ταχύς, celer.

Ἐταῖα, acc. plur. ab ἑτός, eos, τὸ, annus.

Ἐτεδήλει, 3. singul. plusq. perf. med. verbi θάλλω, vivo, f. αλώ. p. m. τέδηλα.

Ἐτέθην, positus sum, aor. i. ind. pass. verbi τίθημι, pono, fut. θήσω. aor. 2. ἔθην.

Ἐτέθηπε Ionic. pro ἑτεθήπει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi θάπτω, sepelio. Alii à θήπτω, stupeo vel θήπω, fut. ψω. p. τέθηφα. præt. med. τέθηπα.

Ἐτεθνήκειν, obieram, plusq. perf. ind. act. verbi θνήσκω, morior, f. 2. m. θανέμαθ. præt. τέθνηκα. aor. 2. ἔθανον. præt. med. τέθναα, hinc inf. τεθνάναθ.

Ἐτενω, extendi, a. i. act. verbi τείνω, tendo, f. τενώ. p. τέτακα.

Ἐτερεν, affligebat, vide ἑτερέλο.

Ἐτερέλο, confectus erat, 3. sing. imperf. pass. à τείρω, affligo, vexo, fut. τερω. p. τέτακα. a. i. ἑτερεα.

Ἐτεκ pro ἑτεκε, reperit, 3. sing. a. 2. ἔτεκεν, es, ε verbi τίκω, pario, f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. sing. aor. i. med. verbi τεκνοποιέω, liberos procreo. ἑτεκνοποιεί 3. imperf. activ. à τέκνον ε, τὸ, fetus quod à τίκω, pario & ποιέω, facio.

Ἐτελέετο, perficiebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion & Poët. pro ἑτελέετο per pleonasm. τῷ ι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, eos, τὸ, finis.

Ἐτέλειον, perfecerunt pro ἑτέλεον, imperf. activ. ab eodem verbo & them.

Ἐτελείωσα, as, ε, consummavi, a. i. ind. act. verbi τελείω, perficio, f. ὠσω ejusdem them.

Ἐτέλεσα, as, ε, perfecī, a. i. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, finis.

Ἐτελέσθην, η, η, a. i. ind. pass. ab eodem verbo & them.

Ἐτέλεσσα, as, ε Poët pro ἑτέλεσα, quod vide.

Ἐτελεύτα, 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, ad finem perduco, desino, f. ἦσω. a. i. ἑτελευτήσα, as, ε. Th. τέλος, eos, τὸ, finis.

Ἐτέλλε, imperf. act. à τέλλω, mando. a. i. ἑτέλλα.

Ἐτεμον, *incidi*, a. 2. verbi τέμνω vel τάνω, *seco*, fut. τεμῶ & ταμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον & ἔτεμον. p. m. τέτομα.

Ἐτεόκλειοι *χάριτες*, sic appellatae ab Eteoclo Cephifi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

Ἐτεός, ἔ, ὁ, *verus* Poët. idem quod ἐτός, ἔ, ὁ, idem; inde τεόν, adv. *verè*. Th. εἶμι, *sum*.

Ἐτεραλκῆς, ἐς, ὁ, ἦ, *dubius*, quasi *anceps robur*. Et sic dicitur *victoria*, quia alteri semper tribuit ἀλκὴν ab ἔτερος, ἔ, ὁ, *alter* & ἀλκή, ἦς, ἦ, *robur*.

Ἐτέρηφι Poët. *adverb.* pro nomine ἔτέρα. Th. ἔτερος, *alter*.

Ἐτερογλωσσος, ἔ, qui *diversae linguae est* ab ἔτερος, α, *on* & γλῶσσα, ἦς, ἦ, *lingua*.

Ἐτεροδιδασκαλέω, ᾧ, *diversam doctrinam doceo*. f. ἦσω ab ἔτερος, *alius* & διδάσκω, *doceo*.

Ἐτεροζήλας, adv. *inique* ab ἐτεροζήλος, qui *alio zelo ducitur* ab ἔτερος, *alius* & ζήλος, ἔ, ὁ, *aemulatio*.

Ἐτεροζυγέω, *alteram jugi partem traho*; inde ἐτεροζυγος, *altera librae pars* ex ἔτερος, ἔ, ὁ, *alius* & ζυγός, ἔ, ὁ, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ἐτεροίος, ὁ, *diversus a reliquis*; hinc ἐτεροίω, ᾧ, f. ᾧσω, *altero*, *immuto*. ἐτεροισθῆναι,

a. 2. inf. pass. Th. ἔτερος, *alter*.

ἘΤΕΡΟΣ, ἔ, ὁ, *alter*. Hinc ἐτερότης, ἦλος, ἦ, *diversitas*. ἐτέρωθεν, *altera ex parte*. ἐτέρω, *altero*. ἐτέρωσις, ἐως, ἦ, *alteratio*. μηδέτερος & ἐδέτερος, ἔ, ὁ, *neuter*. ἐν ἐτέρῳ, (scil. τόπῳ) *alibi*.

Ἐτεροκωφῶ, *alii surdus sum*. (Syrach. 19, 23.) Sed *rectius opinor*, ἐτελοκωφῶν.

Ἐτερπεν, *delectabat*, 3. sing. imperf. à τέρω, *delecto*, f. ψω.

Ἐτερσε, a. 1. act. Aeol. à τέρω, *affligo*, *veho*; vel ut alii volunt à τέρω, *exsiccō*, unde τερσάνω *etiam*.

Ἐτέρωθε &θεν, adv. *ex altera parte*. Th. ἔτερος, *alter*.

Ἐτέρως, adv. *aliter* ab eodem them.

Ἐτελάμην, σο, το, *jussus eram*, plusq. perf. pass. verbi τέλλω, *mando*, perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Ἐτελαπείνωλο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ταπεινῶ, *humilio*, f. ᾧσω. perf. τεταπείνωκα. Th. ταπεινός, ἔ, ὁ, *humilis*.

Ἐτελάχατο Ion. pro ἐτελαγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α ante τὸ & χ verso in adspirat. χ verbi τάσσω, *ordino*, f. ζω. p. τέταχα. perf. pass. τέταχμα.

- Ἐτελεύχαστο Ion. pro ἐτελεύγ-
μένοι ἦσαν, 3. plur. plusq.
perf. pass. verbi τεύχω,
fabricor, f. ζω. p. τέτευχα.
perf. pass. τέτυμαι.
- Ἐτετρην, 3. sing. imperf.
act. verbi τέρνω, invenio
quod derivatur à τέμνω,
seco, scindo, f. τεμῶ. p. τέτμη-
κα. a. 2. ἔτεμον, es, ε &
hinc per pleonasm. literæ
τ, ἔτέμον, es, ε, ut quidam
volunt.
- Ἐτετρήχην, eis, ει, plusq.
perf. verbi τρήχω, asper et
salebrosus sum, f. ζω. p.
τέτρηχα. Th. τραχύς, εός,
ὄ, asper, scaber.
- Ἐτετύκοντο, 3. plur. a. 2. med.
verbi τυσχανῶ, assequor,
f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυ-
χον. a. 2. med. ἐτυχόμεν &
per reduplic. Ion. & con-
versionem adspiratæ in te-
nuem ἐτετυκόμην, ε, ετο.
- Ἐτετύκτο, factus erat, 3. sing.
plusq. perf. pass. ἐτετύγμην,
ξο, κτο verbi τεύχω, fabri-
cor.
- Ἐτετύφεα Ion. pro ἐτετύφην
& ἐτετύφει pro ἐτετύφει,
plusq. perf. act. à τύπλω,
verbero, f. ψω.
- Ἐτέχ, pro ἔτεκε, ob sequent.
adspirat. 3. sing. a. 2. act.
verbi τίκω, pario, f. τέξο-
μαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub.
τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθην.
præt. med. τέτοκα.
- Ἐτέχθην, natus sum, a. 1.
ind. pass. à τίκω, pario.
- Ἐτή, nomen plur. ab ἔτος,
εός. το, annus.
- Ἐτήκετο, liquecebat, imperf.
- med. verbi τήκω & Dor.
τάκω, liquefacio, f. ζω. p.
m. τέτηκα.
- Ἐτήσεν, servabam, imperf.
act. à τησέω, servo, imperf.
ἐτήσεον, εν. f. ἦσω. p. τετή-
ρηκα.
- ἘΤΗΣ, ε, ὄ, socius, amicus.
in plur. οἱ ἔται q. ab ἔτος,
cum quo nobis vitæ con-
suetudo.
- Ἐτήλομακα & ἐτήλομαικα, perf.
Attic. pro ἠτόμακα, prae-
paravi verbi ἐτοιμάζω, paro.
Th. ἔτοιμος, promptus et pa-
ratus.
- Ἐτήτυμος per anadipl. feu
epenthes. Poët. pro ἐτυμς,
ε, ὄ, ἦ, verus. ἐτυμον & ἐτή-
τυμον, adv. verè.
- ἘΤΙ, adhuc, insuper, amplius.
- Ἐτίθει, ponebat, 3. sing. im-
perf. act. quasi a τίθειω.
imperf. ἐτίθειον, εν. es, ει.
Thema τίθημι, pono, fut.
θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.
a. 2. opt. θείην. a. 2. ind.
med. ἐθέμην, σο, το. a. 2.
inf. med. θέδαι.
- Ἐτίθεις, ponebaris, 2. sing.
imperf. pass. Ionicè pro
ἐτίθεσο ab ἐτιθέμην, σο, im-
perf. ejusdem verbi.
- Ἐτίκλον, es, ει, imperf. act.
verbi τίκω, pario, f. τέξο-
μαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub.
τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθην.
præt. med. τέτοκα.
- Ἐτίμησα, es, ει, a. 1. ind.
act. ἐτιμησάμην, ω, ατο &
in 3. plur. ἐτιμήσαντο, a. 1.

m. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.
 Ἐτινάσσειο, concutiebatur, imperf. pass. à τινάσσω, quatio, fut. ξω. præt. τετίναχα.
 Ἐτίομεν, honorabamus, 1. plur. imperf. act. à τίω.
 Ἐτίσα, ας, ε, colui, aor. ind. act. verbi τίω, honoro, fut. τίσω. præt. τέτικα.
 Ἐτίλαινετο, extendebatur, 3. sing. imperf. pass. à τίλαινω quod à τείνω, tendo, f. ενῶ. p. τέτακα.
 Ἐτλην, ης, η, sustinui, a. 2. ind. act. à τλήμι, tolero, f. τλήσω. p. τέτληκα. Th. τάλαιά, idem; hinc per syncop. τλάω & τλήμι.
 Ἐτμαγεν, difseci sunt Boeot. syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. plur. aor. 2. ind. pass. ἐτμάγην verbi τμήγω vel τμήσω, f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, seco.
 Ἐτμησον, a. 2. ut & ἔτρασον ejusdem verbi.
 Ἐτμήθην, excisus sum, a. 1. ind. pass. verbi τέμνω, seco, f. μῶ. præt. τέτμηκα.
 Ἐτμηξα, scidi, aor. 1. ind. act. verbi τμήσω, seco, f. ξω. Thema τέμνω, idem.
 Ἐτνος, eos, τὸ, puls ex leguminibus q. ab ἔδω, edo.
 Ἐτῆμα, parata, nom. plur. n. g. vide ἔτοιμος.
 Ἐτοιμάζει, paro. fut. ἄσω. p. ἠτοιμακα. a. 1. inf. act. ἐτοιμάσῃ. a. 1. imperat. act. ἐτίμασον, ἄτω & in plural. ἐτοιμάσατε. perf. pass.

ἠτοιμασμαι, σα; hinc ἔτοιμασία, ας, η, praepratio.
 ἘΤΟΙΜΟΣ five ἔτοιμος, 8, ὁ, ἦ, Att. promptus, paratus; hinc ἔτοιμως, prompte adv. ἐτοιμάζω, paro, fut. σω.
 Ἐτῆμαι, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, audeo. imperf. ἐτόλμαον, ων. αες, ας, f. ἦσω. p. τετῆμῃκα. Th. τῆμα, ης, η, audacia.
 Ἐτον, ἔτην, dual. a. 2. act. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἦν.
 ἘΤΟΣ, eos, τὸ, annus. Hinc ἐτήσιος, 8, ὁ, ἦ, annuus. δεκαετής, εὐς, ὁ, ἦ, decennis, decennialis. διετής, εὐς, ὁ, ἦ, bimus.
 Ἐτός, 8 & ἔτεος, 8, ὁ, verus, bonus. Est & ἔτος, adv. frustra, temere ab εἶμι, sum.
 Ἐτράσον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodo, f. τρώξομαι.
 Ἐτραπῖ pro ἔτραπε, evertit, 3. sing. a. 2. act. verbi τρέπω, verto, f. ψω. p. φα. a. 2. pass. ἐτράπην. p. m. τέτραπα. aor. 2. m. ἐτραπόμην & in 3. plur. ἐτραπόλο.
 Ἐτράπειον, uvas calcabant, 3. plural. imperf. activ. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ verbi τρέπω, verto.
 Ἐτράπει pro ἔτραπέλο, 3. sing. a. 2. med. vide ἔτραπῖ.
 Ἐτράπην, ης, η, a. 2. pass. à τρέπω, verto, vide ἔτραπῖ.
 Ἐτραπέμην, 8, ἔλο, aor. 2. med. ab ἔτραπον, aor. 2. activ. verbi τρέπω, verto.
 Ἐτράφην, educatus sum &

- in 3. plural. ἐτράφησαν, aor.
 2. ind. pass. verbi τρέφω,
 alo, fut. ψω. aor. 2. ἐτραφον.
 Ἐτραφον, es, ε, aor. 2. activ.
 vide ἐτράφην.
 Ἐτρέμει, tremēt, 3. sing. im-
 perf. act. à τρέμω, idem
 quod τρέω, tremo.
 Ἐτρέσα, as, ε, tremui, aor.
 1. ind. act. verbi τρέω,
 tremo, trepido, fut. τρέσω.
 Ἐτρέφειτ' pro ἐτρέφειλο, 3.
 sing. imperf. pass. à τρέφω,
 vide ἔτρεφον.
 Ἐτρέφον, es, ε, imperf. act.
 verbi τρέφω, alo, f. θρέψω.
 p. τέτρεφα. a. 2. ἐτραφον.
 p. m. τέτρεφα.
 Ἐτρησε, perforavit, 3. sing.
 a. 1. act. verbi τιτράω feu
 τίτρημι, terebro, f. τρήσω
 tanquam à τρέω.
 Ἐτρήεν, a. 2. ind. act. verbi
 τρήζω, frido. p. m. τέτρηγα.
 Ἐτρυγαν, vindemiabant, 3.
 plural. imperf. act. ἐτρυ-
 γαν, ων verbi τρυγαώ.
 Thema τρύγη, ης, ή, vin-
 demia.
 Ἐτρύπη Dor. pro ἐτρύπω &
 hoc Ion. pro ἐτρύπαιε, 3.
 sing. imperf. verbi τρυπάω,
 perforo. Th. τρύπα, ης, ή,
 foramen.
 Ἐτρύφην, ης, η, aor. 2. ind.
 passiv. verbi θρύπτω, frango,
 frango luxu, fut. ψω. præt.
 φα. perf. pass. τεθρυμμαι.
 Ἐτρυφήσατε, 2. plur. a. 1.
 act. verbi τρυφάω, in deliti-
 is vino, fut. ήσω. præt.

- τετρύφηκα. Th. θρύπτω,
 frango luxu.
 Ἐτρωσα, vulneravi, aor. 1.
 ind. act. verbi τίτρωσκω,
 vulnero, lædo. f. τρωσω
 tanquam à τρέω.
 Ἐτύθην, immolatus sum eupho-
 niæ gratia pro ἐθύθην. a.
 1. ind. pass. à τύω. fut.
 τύσω, mactō, sacrifico.
 Ἐτυλίχθην, ης, η, aor. 1. ind.
 pass. verbi τυλίσσω, perseru-
 tor, f. ζω. Th. τύλος, ε, ό,
 callus.
 Ἐτύμα, vera, nom. pl. n. g.
 ab ἔτυμος, verus.
 ἘΤΥΜΟΣ, ε, ό, ή, verus.
 dat. plural. Ion. ἐτύμοισιν.
 ἐτήτυμος, ε, ό, ή, idem.
 ἐτύμως, verè adverb.
 Ἐτυμπακίδησαν, 3. plur. a.
 1. ind. pass. à τυμπακίζω,
 distendo, f. ίσω. p. τετμπα-
 νικα à τύμπακον feu τύμπα-
 νος, ε, ό, instrumentum, quo
 pulsato sonus cietur.
 Ἐτύπαν Doricè pro ἐτύπην,
 sauiatus sum. a. 2. ind.
 pass. à τύπτω.
 Ἐτυχε, 3. sing. a. 2. ἐτυχον,
 es, ε verbi τυγχάνω, nancis-
 cor, f. τεύξομαι. perf. pass.
 τέτυμμαι.
 Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind.
 pass. verbi τεύχω, fabricor;
 lum, perf. pass. τέτυμμαι.
 Ἐτυχον, es, ε, a. 2. vide
 ἔτυχε.
 Ἐτῶν, gen. plur. ab ἔτος,
 es, τό, annus.
 Ἐτώσια, inaniam, acc. plur.

ab ἐτώσιος hoc ab ἐτός, adv. frustra. Th. εἶμι, sum.

Ἐτώσιεργος, qui in cassum laborat ab ἐτώσιον, inane & ἔργον, & τὸ, opus.

Εὖ, belle, feliciter adv. ab εὖς, bonus.

Εὖα, ας, ἡ, nomen primae matris, Hebr. vivificans.

Εὐαγγελίζω, laeta annuntio, euangelizo, f. ἴσω & Atticè εὐαγγελιῶ. p. εὐηγγελίκα. a. i. εὐηγγελισα. a. i. inf. εὐαγγελίσαι perf. passiv. εὐηγγλισμαι. a. i. pass. εὐηγγελισθην, ης, η, aor. i. part. pais εὐαγγελισθεῖς. imperf. pass. εὐηγγελισόμεν, & ετο. fut. i. m. εὐαγγελισομαι. aor. i. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο. a. i. inf. med. εὐαγγελισάσθαι ex εὖ & ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγέλιον, & τὸ, faustus ac laetus nuntius, euangelium ab εὖ & ἀγγελία, ας, ἡ, nuntius. Thema ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγελιστής, ὅ, ὁ, Evangelii praeco, Evangelista ab eodem them.

Εὐαγγέλιος, & ὁ, qui fausta nuntiat.

Εὐαγγόρη, ης, ἡ, nomen mul.

Εὐαδέε, placuit, 3. sing. a. 2. pro ἑαδέε pleonasm. Aeol. τῆ υ, & mutato simul spiritu. ἑαδέε vero per resolutionem Ion. pro ἦδε, a. 2. verbi ἀνδάνω vel ἀδέω, placeo. Alii volunt esse praet. med. verbi ἀδω, placeo, p.

m. ἦδα & solutione ἑαδα. part. m. εαδώς.

Εὐαέει, dat. sing. ab εὐαέης, εός, ὁ, ἡ, qui bene a ventis perflatur ex εὖ, bene & αἶο vel ἀήμι, spiro.

Εὐαιμονίδης, Euaemonides, nom. propr.

Εὐαίρετος, ὁ, ἡ, qui facile capi potest, ex εὖ & αἰρέω, capio.

Εὐαιδησία, ας, ἡ, sensuum vigor ex εὖ, bene & αἰδάνομαι, sentio, f. ἦσουρι. p. ἦδημαι. a. 2. m. ἦδόμεν.

Εὐαίων, ανος, ὁ, Euaeon. accus. singul. Εὐαίωνα.

Εὐαλάκαλος Dor. pro εὐηλάκατος, & ὁ, ἡ, qui bonam vel pulchram colum habet, ex εὖ & ἡλακάτη, ἡ, colus.

Εὐάνεμος Poëtic. & Dor. pro εὐήνεμος, & ὁ, ἡ, secundus ventus ex εὖ & ἀνεμος, ὁ, ventus.

Εὐανθεῖς, florentes, nom. plur. ab εὐανθής. εός, ὁ, ἡ, florens & τὸ εὐανθές, ab εὖ & ἀνθος, εος, τὸ flos.

Εὐαπάτητοι, qui facile decipiuntur, ex εὖ & ἀπάτῶ. f. ἦσω, decipio.

Εὐαπήγητος, ὁ, ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, facilis narratu, ex εὖ, ἀπό & ἡγέομαι, duco, narro.

Εὐαρετέω, ᾧ, placeo, f. ἦσω. εὐηρέσηκα. a. i. εὐηρέσησα. aor. i. inf. act. εὐαρετήσαι. praef. pass. εὐαρετέομαι, delector ex εὖ, bene & ἀρετός, placitus. Th. ἀρέσκω, placeo.

Εὐάρεστος, ♂, ὁ, ἡ, *acceptus*;
hinc εὐάρεστος, adverb. ad
placitum ex eodem them.

Εὐβοία, ας, ἡ, Euboea, est
nomen loci ex εὐ & βίω,
pasco.

Εὐβητος, ὁ & ἡ, bene pastus ex
εὐ & βίω, pasco.

Εὐβελία, ας, ἡ, bonum consi-
lium ex εὐ, bene & βελή,
ἦς, ἡ, consilium.

Εὐβελος, ♂, ὁ, consultus, pru-
dens ex iisdem them.

Εὐγε, Lat. euge laudantis &
exultantis adverb.

Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas.
εὐγενής, ἑός, ὁ, ἡ, nobili gene-
re ortus, generosus ex εὐ,
bene & γένος, γος, τὸ, genus.
Th. γίνομαι, nascor.

Εὐχμαι, perf. pass. ab εὐχο-
μαι, precor, f. εὐχμαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ, aequus vir,
candidus ex εὐ & γνώμων,
ονος, ὁ, ἡ, cognitor, in lex
quod à γνώμη, ης, ἡ, sen-
tentia, consilium. Th. γινώσ-
κω, cognosco, f. γινώσμαι. P.
ἔγνωνκα. aor. 2. ἔγνων.

Εὐδαιμονέστερος, ♂, ὁ, felicior
compar. ab εὐδαιμων, felix
quod vide.

Εὐδαιμονέω, beatus sum, f.
ἦσω ex εὐ, bene & δαιμων,
Deus, fortuna.

Εὐδαιμονίζω, beatum judico ex
iisdem them.

Εὐδαιμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus;
hinc εὐδαιμονία, felicitas ex
iisdem thematibus.

Εὐδε, 3. sing. imperf. Ion.
pro ἠδον, ας, ε. εὐδες,

dormit, 3. sing. praef. ind.
εὐδειν, praef. inf. ab εὐδω,
fut. εὐδήσω.

Εὐδῆσι, csiat Ion. pro εὐδη,
3. sing. praef. sub. act. ab
εὐδω, dormio.

ΕΥΔΙΑ, ας, ἡ, serenitas;
hinc εὐδίας, serenus ex εὐ &
δια, quod aërem significat
à Zeus, Iupiter, aër. gen.
δίας.

Εὐδμήλος, ♂, ὁ & ἡ, bene aedi-
ficatus. gen. plur. εὐδμήτων
ex εὐ, bene & δέμω, struo,
f. μῶ. p. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ᾶ, acquiesco, volo;
bona existimatione sum. fut.
ἦσω. p. εὐδόκηκα. aor. 1.
εὐδόκησα & Attic. ἠυδόκησα.
Thema δοκέω, videor, fut.
ἦσω & δόξω. Hinc εὐδοκία,
benevolentia, favor.

Εὐδοκία, ας, ἡ, vide in
εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, bene exploro, f.
άσω. a. 1. part. εὐδοκιμάσας,
ex εὐ & δοκιμάζω, exploro.
Th. δοκέω, videor.

Εὐδοκιμέω, bene audio, clarus
sum. f. ἦσω ex εὐ & δοκιμος,
♂, ὁ, probatus quod à δοκέω,
videor.

Εὐδοκιμηκότες, plur. num.
perf. part. act. εὐδοκιμήσας,
aor. 1. inf. act. ab εὐδοκι-
μέω, quod vide.

Εὐδόκιμος, ♂, ὁ, probatus &
laudatus ab eodem them.

Εὐδοντ' pro εὐδοντα, dormien-
tem, acc. sing. part. praef.
ab εὐδω, dormio, f. εὐδήσω.

Εὐδύξια, ας, ἡ, celestias ab

- εὖ & δόξα, ης, ἡ, gloria.
Thema δοκέω, videor.
- ΕΥΔΩ, dormio. f. εὐδήσω. p.
και; hinc καθεύδω, idem.
- Εὐδωρη, ης, ἡ, nomen mul.
- Εὐάνος, ὄ, ὁ & ἡ, decenter ve-
latus ex εὖ & εἶανός, quod
vide.
- Εὐει, torret, 3. singul. præf.
ind. verbi εὐω vel εὐω,
uro. f. σω.
- Εὐειδής, έος, ὁ & ἡ, speciosus ex
εὖ & εἶδος, eos, τὸ, forma.
Thema εἶδω, video.
- Εὐειδής, bene scientis, gen.
singul. perf. part. ab εὐει-
δής, ότος per crasin, pro
εὐειδής ab εὖ & εἶδω,
scio, f. ἦσω.
- Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis
habitus, nempe ab εὖ &
εἶχα, habeo.
- Εὐεπία, facundiam, acc. sing.
Ion. ab εὐεπία, ας, ἡ. εὐ-
επής, ὄ, ἡ, facundus ex εὖ &
εἶπω, dico.
- Εὐεργές, fabrefactum, n. g.
ab εὐεργής, έος, ὁ, ἡ, bene
fabricatus ex εὖ & εἶργον, ὄ,
τὸ, opus.
- Εὐεργεσιών, gen. plur. Aeol.
pro εὐεργεσιών ab εὐεργεσία,
ας, ἡ, beneficentia. Thema
εἶργον, opus.
- Εὐεργετήεις, a. i. part. pass.
εὐεργετήται, 3. sing. præf.
sub. pass. ab εὐεργετέω, bene-
facio ab eodem them.
- Εὐεργετήματα, τὰ, beneficia.
dat. plur. εὐεργετήμασι ab
εὐεργετήμα, αλος, τὸ ab
eodem them.

- Εὐεργέτης, ὄ, ὁ, beneficus.
gen. pl. εὐεργετών. acc. pl.
εὐεργετας ab eodem them.
- Εὐεργές, ὄ, ὁ & ἡ Poët. pro εὖ
εἶργασμένος, bene factus.
- Εὐεργέτησα, sed credo scribend.
εὐεργέτησα, quod vide.
- Εὐεργής, έος, ὁ, ἡ, bene septus
ab εὖ, bene & εἶργος, τὸ,
septum. Thema εἶργω, in-
cludo.
- Εὐζώνιο, gen. Ion. ab εὖζω-
νος, ὄ, ὁ, ἡ, formosa ex εὖ
& ζώνω, cingo, f. ζάωω;
hinc ζώνη, ἡ, zona.
- Εὐηγγέλιον, nuntiatus sum, aor.
2. ind. pass. verbi εὐαγγέλι-
ω ex εὖ, bene & ἀγγέλλω,
nuntio, fut. λῶ. aor. i.
ἠγγείλα.
- Εὐηγγελίζετο, 3. singul. im-
perf. pass. verbi εὐαγγελίζω,
laeta annuntio quod vide.
- Εὐηγενής, έος, ὁ, ἡ, per pleo-
nasm. τὴ ἡ pro εὐγενής,
generosus ex εὖ & γενεμα,
nascor.
- Εὐήθης, eos, ὁ & ἡ, bonis mori-
bus praeditus, simplex; item
stultus ex εὖ & ἠθος, eos,
τὸ, indoles; hinc εὐήθως,
simpliciter adv.
- Εὐήκης, eos, ὁ, ἡ, valde acutus
ex εὖ & ἀκη, ἡς, ἡ, mucro.
- Εὐήκην, imperf. act. verbi
εὐεκτήω, sum corpore bene
habito ab εὐέκης, ὄ, ὁ ex εὖ
& εἶχα, habeo.
- Εὐήλιον, dat. singul. ab εὐήλι-
ος, ὄ, ὁ, apricus, ex εὖ,
bene & ἠλιος, ὄ, ὁ, Sol.

Εὐνήνη, *ης, ἡ*, *Eueni filia*, nomen propr.
 Εὐφύου; nomen fluvii.
 Εὐφρέσσεια, aor. i. ind. act. verbi εὐφρέσσειω, *libens acquiesco*, placeo ex εὐ & φρέσσειω, *placens*. Thema εὐφρέσεια, f. εὐφρέσεια, *placens*.
 Εὐφροσύνη, *ας, ἡ*, *bona et facilis mors* ex εὐ, *bona* & φρόσιμος, *ε, ὁ*, *mors*. Thema εὐφροσύνη, *morior*.
 Εὐφύειν, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐφύειν, *ας, ἡ*, *recta* ab εὐφύς, *έος, ὁ*, *rectus*.
 Εὐθερίας, *ας, ὁ, ἡ*, a. i. part. act. ab εὐθερίζω *concinne dispono* ex εὐ & τίθημι, *pono*.
 Εὐθέλος, *ε, ὁ & ἡ*, *appositus*, aptus ex εὐ, *hanc* & θέλος, *positus*. Thema τίθημι, *pono*.
 Εὐθέως, adverb. *statim*. Thema εὐθής, *rectus*.
 Εὐθήμερον, *ης, ἡ*, *concinna rerum dispositio* ab εὐθήμερον, *ονος, ὁ, ἡ*, *concinuus & τίθημι, pono*.
 Εὐθηνία, *ας, ἡ*, *prosper successus*; hinc εὐθηνέω, *prospero successu utor*, vide εὐθηνένια.
 Εὐθηνένια, *affluentem*, acc. sing. part. pass. ab εὐθηνέω, quod ex εὐ & θήν idem quod θήν, *θινός, ὁ, ἡ*, *cumulatus, aceruus*.
 Εὐθρονος, *ε, ὁ, ἡ*, *pulchrum thronum habens* ex εὐ & θρόνος, *ε, ὁ*, *thronus*. Thema θρόνω, *sedeo*, f. θρόνω.
 Εὐθύ, *statim adverb.* ab εὐθύς, quod vide.

Εὐθύδρομέω, *ᾶ*, *rectum cursum teneo*. f. ἦσα. p. εὐθύδρομικα, ab εὐθύδρομος, *ε, ὁ*, *qui recto cursu pergit* quod ex εὐ & δρόμος, *ε, ὁ*, *cursus*. Thema τρέχω, *curro*, a. 2. εἶδαμον. p. m. δέδομα.
 Εὐθύμειν, *ᾶ*, *bono animo sum*, fut. ἦσα. p. εὐθύμικα a. i. εὐθύμιστα ex εὐ & θυμός, *ε, ὁ*, *animus*.
 Εὐθύμος, *ε, ὁ, ἡ*, *qui est bono et hilari animo*; hinc adv. εὐθύμως, *alacriter*. εὐθυμότερον, *alacrius comparat.* ab eodem them.
 Εὐθύματα, 2. plur. a. i. imperat. verbi εὐθύω, quod vide.
 Εὐθύνηρα, acc. singul. ab εὐθύνης, *ἦρος, ὁ*, *corrector* ab εὐθύς, *rectus*.
 Εὐθύω, *complano, dirigo*; item *rectus sum*. fut. εὐθύω. p. εὐθύκα, a. i. εὐθύα. a. i. imperat. εὐθύον, *άτω*. a. i. ind. pass. ηὐθύθη Atticè pro εὐθύθη.
 ΕΥΘΥΣ, *εἶα, ὕ*, *rectus, a, um*. Hinc εὐθύω, *corripi*. εὐθυτής, *ε, ὁ & εὐθυνος, ε, ὁ*, *director, corrector*. εὐθυτής ἦρος, *ὁ*, *idem*. εὐθύνη, *ης, ἡ*, *inquisitio*.
 Εὐθύτερον, *rectius*, comparat. ab εὐθύς vel εὐθύ, quod vide.
 Εὐθύτης, *ητος, ἡ*, *rectitudo* ab eodem them.
 Εὐλάλος, *ε, ὁ*, *propitius*. εὐλάτew, *sum propitius* ex εὐ,

bene & illā, propitius sum,
f. ἦσω.

Εὐκαρέω, opportunitatem nancif-
cor; vacat mihi, imperf.
Attic. ἠκαρέων γν, f. ἦσω.
a. i. Att. ἠκαρέησα. Th.
καρῶς, ἦ, ὁ, occasio.

Εὐκαρία, as, ἦ, opportunitas.

Εὐκαρῶς, ἦ, ὁ, opportunus;
hinc adv. *εὐκαρῶς, opportu-*
ne ex εὐ & καρῶς, ἦ, ὁ,
temporis opportunitas.

Εὐκείως, ἦ, ὁ & ἦ Poët. pro
εὐκείως, qui facile scindi
secarique potest ex εὐ &
κεῖζω, findo. Thema κείω,
idem.

Εὐκλήτιστα, as, ἦ, placatrix
ex εὐ & κηλέω, mulceo.

Εὐκῆλος, ἦ, ὁ, ἦ Aeolico
pleonastico dicitur pro ἔκ-
ηλος, quietus, mitis.

Εὐκλέα, inclytam, acc. sing.
per sync. pro εὐκλεέα, ab
εὐκλεής, ἦ, ὁ, ἦ, gloriosus.
Thema κλείω, celebros.

Εὐκλεία, splendor nominis glo-
ria ex εὐ & κλέος seu κλείος,
τὸ, gloria. Thema κλείω,
celebro.

Εὐκνήμις, ἦ, ὁ, ἦ, bene ocre-
atus vel armatus ex εὐ,
bene & κνήμη, ἦ, ὁ, ἦ, tibia;
hinc κνήμις, ἦ, ὁ, ocrea.

Εὐκόλος, ἦ, ὁ & ἦ, facilis, qui
non est stomacho fastidiosus
ex εὐ & κόλον, ἦ, τὸ, cibus.

Εὐκόλως, adv. expeditè ab
εὐκόλος, quod vide.

Εὐκομισαδαί, bene recondere,
a. i. inf. med. ex εὐ &

κομίζω, curo. Thema κομέω,
idem.

Εὐκομος & Poët. ἠκομος, ἦ, ὁ,
ἦ, bene vel pulchre comatus
ex εὐ, bene & κόμη, ἦ, ὁ,
coma.

Εὐκοπία, as, ἦ, facilitas. εὐ-
κοπος, ἦ, ὁ, facilis ex εὐ &
κόπος, ἦ, ὁ, labor. Thema
κόπιω, scindo, fut. ψα. p.
m. κέκοπα.

Εὐκόσμως, adv. concinne, recte
ex εὐ & κόσμος, ἦ, ὁ, ordo.

Εὐκραέος, gen. sing. ab εὐ-
κραής, ἦ, ὁ, ἦ, temperatus.
Thema κεράννυμι, f. ἄσω,
misco; vel *εὐκραής* per syn-
cop. pro *εὐκρατής.*

Εὐκράτη, ἦ, ὁ, ἦ, nomen mul.

Εὐκρινέες, nom. plur. sunt
venti Etesii q. d. puri, non
confusi, ubi nullæ sunt ne-
bulæ ab εὐκρινής, purus,
liquidus; ordine collocatus.
Thema κρίνω, discerno.

Εὐκρίκως, optative adverb. ab
εὐκρίως, quod ab εὐχομαι,
precor, f. εὐχομαι. p. εὐχμαι.

Εὐκτιμένη vel Poët. εὐκτιμένη,
bene aedificata, perf. part.
pass. f. g. pro εὐκεκτισμένη
detracto augmento Ion. &
abjecto σ, verbi εὐκτιζομαι.
Alii scribunt *εὐκτιμένος,*
dici Aeolic. pro *ἐκτισμένος*
vel per syncop. pro *κτιζό-*
μένος verbi *κτίζω, fabri-or,*
f. σω. p. κα.

Εὐκίτος, bene structus ab εὐ
& κτίζω, condo.

Εὐκίος, ἦ, ὁ, optabilis ab
εὐχομαι, precor.

Εὐκύκλος, ε, ὁ, *rotundus* ex εὖ, *bene* & κύκλος, ε, ὁ, *circulus*.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, *metus, reverentia*, *circumspectio* ab εὐλαβῆς, εος, ὁ, ἡ, *qui bene res capessit*, *circumspectus* ab εὖ, *bene* & λαμβάνω, *capio*, f. λήφομαι. a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, εἶμαι, *vereor*. ἠύλαβετο, *metuebat*, 3. *sing.* imperf. Att. f. ἠσομαι. p. εὐλάβημαι. a. 1. pass. εὐλαβῆτην Att. ἠύλαβητην, *ης, η* aor. 1. part. εὐλαβηθεῖς, *έντος, ὁ, veritus*. Th. λαμβάνω.

Εὐλαβῆς, εος, ὁ, ἡ, *circumspectus, timidus; religiosus, verecundus*, vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον *verbale* ab εὐλαβέομαι, *vereor*.

Εὐλαβίης, *cautionis*, gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ, vide εὐλάβεια.

Εὐλαβεῖ, *præf. imperat. m.* ab εὐλαβέομαι, *quod vide*.

ΕΥΛΑΪ, ὦν, αἶ, *vermes*, proprie qui in corpore nascuntur.

ΕΥΛΑΚΑ, *ης, ἡ, vomer, bidens*, ligo quasi ab εὖ & λαχάινω, *fodio*; vel potius ab αὐλαξ, *acos, ἡ, sulcus*.

ΕΥΛΗΡΑ, τὰ, *lora, habenæ*.

Εὐλιμένη, *ης, ἡ, nomen mul.* q. *bonus portus*.

Εὐλογέω, *benedico* cum *Accus. felicia precor, praesto*; item *celebro, laudo, gratias ago*, fut. ἦσω. perf. εὐλόγηκα. aor. 1. Attic. ἠλόγησα.

perf. pass. εὐλόγημαι. part. perf. pass. εὐλογημένος, *η, ον, benedictus* ex εὖ & λόγος, *sermo, verbum*. Thema λέγω, *dico*, f. ξω. p. m. λέλογα.

Εὐλογηθήσονται, 3. plur. f. vide εὐλόγημαι.

Εὐλόγημαι. perf. pass. εὐλογημένος, perf. part. ab εὐλογέω.

Εὐλογῆτος, ἡ ὀν *benedictus, a, um* ab iisdem them.

Εὐλογία, ας, ἡ, *benedictio, gratiarum actio*. ἐπ' εὐλογίαις, *benigne* ab eodem them.

Εὐλογος, ε, ὁ, *blandus sermo*, quod ab eodem est them.

Εὐμάκης, εος, ὁ, ἡ Dor. pro *εὐμήκης, longus etc.* quod vide.

Εὐμαλος Dor. pro *εὐμηλος, ε, ὁ ἡ, pecorosus, bonus habens oves* ex εὖ, *bene* & μήλα, *aves*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*.

Εὐμαρῆς, εος, ὁ, ἡ, *facilis*; hinc εὐμαρῆως, *adv. facile* ab εὖ & μάρη, *ης, ἡ, manus*, unde q. *tractabilis*.

Εὐμαρῆη, pro *secessu* quod itur, ut *alvus exoneretur*, q. d. *Commoditates*, vide in εὐμαρῆς.

Εὐμεθόδως & εὐμεθοδικῶς, *compendiose* ex εὖ & μέθοδος, *ε, ἡ, vit, compendium* quod ex μέθω & ὁδός, *ε, ἡ, via*.

Εὐμελής, ε, ὁ Ion. pro *εὐμελίας, ε, ὁ, fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*.

Εὐμένεια, ας, ἡ, *benevolentia*, vide εὐμενής.

Εὐμενέω, *benevolus sum*; εὐμενέ-
οςλος, gen. sing. part. præf.
ab εὐ & μένος, εος, τό,
animus.

Εὐμενής, εος, ό, ή, *benevolus*,
benignus; compar. εὐμενέτε-
ρος ab εὐ & μένος, εος, τό,
animus.

Εὐμετάβολος, ε, ό & ή, *muta-
bilis* ex εὐ, bene, μετά &
βάλλω, jacio, f. λῶ. p. m.
βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ε, ό, ή, ponitur
pro μεταδοτικός & vertitur,
facilis ad impertiendum ex εὐ
& μεταδίδωμι, impertior. Th.
δίδωμι, do.

Εὐμήκης, nom. pl. ab εὐμήκης,
εος, ό, ή, *bene longus* ex εὐ
& μήκος, εος, τό, longitudo.

Εὐμνημόνευτος adject. verba-
le ab εὐ, bene & μνημονευ-
τός, qui memoria tenetur
quod à μνημονεύω, memoria
teneo. Thema μνάσσομαι, me-
morō, recordor, fut. μνήσομαι.
præf. μέμνημαι.

Εὐμολπος, ε, ό, Eumolpus, no-
men propr.

Εὐμορφος, ε, ό, ή, *formosus* ab
εὐ & μορφή, ής, ή, forma.

Εὐνάξ, præf. imperat. act.
εὐνάξῃ, cubitum ieris, 2.
sing. præf. sub. pass. ab
εὐνάξω, sopio, f. ἄσω. Th.
εὐνή, ής, ή, cubile.

Εὐνάϊ, nom. plur. ab εὐνή,
ής, ή, cubile.

Εὐνάκιμος, η, ον, *bene habita-
tus*, a, um, præf. part. pass.
ab εὐ, bene & νοῖω, habito.

Εὐνάκτηρα, ας, α Doricè pro

εὐνάκτηρα, ας, ή, conjux ab
εὐνή, ής, ή, cubile.

Εὐνάκη, ης, ή, nomen mul.
bene litigans.

ΕΥΝΗ, ής, ή, cubile; unde
εὐνάω, sopio, dormio, f. ἄσω.
εὐνάξω, idem.

Εὐνήθεισα, concumbens, a. i.
part. pass. f. g. ab εὐνάω,
sopio, fut. ἄσω. Thema
εὐνή.

Εὐνέτερος Ion. pro εὐνέτερος,
benevolentior comparat. vide
in εὐνέτατος.

Εὐνίκη, ης, ή & Dor. Εὐνίκα,
nomen mul. Gr. bona vic-
toria.

Εὐνίς, ιος, ό, ή, orbis, priva-
tus. accus. εὐνί ab εἰς,
unus.

Εὐνοέω, *benevolus* vel *bene
affectus* sum. fut. ἄσω. præf.
εὐνοήκα, vide εὐνοία.

Εὐνοία, ας, ή, *benevolentia* ab
εὐνοός, ες, ό, ή, *benevolus*
ex εὐ & νόος, νῶς, ό, mens,
animus.

Εὐνομήν, bonis legibus insti-
tuere; hinc εὐνομήθη, bonis
legibus uti. εὐνομήθησαν, 3.
plur. aor. i. pass. ex εὐ &
νόμος, lex.

Εὐνομίην, acc. sing. ab Εὐνο-
μή, ης, ή, nomen mul. le-
gitima ex εὐ & νόμος, lex.

Εὐνοῦν, amicū, accus. sing.
ab εὐνοός, ες, ό, *benevolus*
ex εὐ & νόος, mens.

Εὐνέτατος, *benevolentissimus*
superl. ab εὐνοός, *benevolus*;
εὐνέτερος, *benevolentior* ab
eodem them.

Εὐερχίζω, *castro*. fut. ἴσω. p. εὐερχίμαι. perf. pass. εὐερχίσμαι. a. i. pass. εὐερχιδην ab εὐερχος, quod vide.

Εὐερχος, ὁ, *Eunuchus*; item *dynasta* ex εὐνή, ἦς, ἦ, *cubile*, lectus & ἔχω, *habeo*, *fervo*.

Εὐύλα Dor. & per *crasin* pro εὐύλα five ούλα, acc. sing. part. praef. ab εὐ verbi εἶμι, *sum*.

Εὐύαιο, 2. sing. a. i. opt. m. verbi εὐύχμαι, *oro*, f. εὐύχομαι. a. i. m. εὐύχαιην, ω, ατο.

Εὐύχαιέω, dat. singul. ab εὐύχαιέμενος, ὁ, aor. i. part. med. ab εὐύχμαι, *precor*.

Εὐύχη, *graminis*, 2. singul. aor. i. med. sub. εὐύχαι, ἦ, αται ab eodem them.

Εὐύχηνται, 3. plur. aor. i. ind. pass. verbi εὐύχάνω, *cresco*. (Genes. cap. 25, vers. 27.)

Εὐύχοον, *bene rasam*, *politam*, acc. sing. ab εὐύχους, idem quod εὐύχους. Th. ζέω, f. ζέω, *polio*.

Εὐύδια, ας, ἦ, *nomen mul.* Gr. *prosperare agens*.

Εὐύδος, ὁ, ὁ Poët. Ion. & Dor. pro εὐύσμος, *odoratus* ex εὐ & ἔζω, *oleo*.

Εὐύδος feu εὐύσμος, ὁ, ὁ & ἦ, *bene olens* ex εὐ & ἔδμη, ἦς, ἦ, *oder*. Th. ἔζω, *oleo*, f. ἔζήσω & ἔσω.

Εὐύδω, ᾧ, *prosperum iter praeebo*, f. ᾧσω. p. εὐύδακα. praef. pass. εὐύδασμαι, ἔμαι,

prosperum iter habeo, *prosperor*. perf. pass. εὐύδαμαι. a. i. pass. εὐύδαθην, ἦς, ἦ, f. i. pass. εὐύδαθήσομαι ab εὐύδος, ὁ, ὁ, ἦ, *iter expeditum habens* ex εὐ & ἔδος, ἔ, ἦ, *via*.

Εὐύδακα, ας, ε, perf. act. verbi εὐύδώω, quod vide.

Εὐύδασον, a. i. imperat. act. verbi εὐύδώω, quod vide.

Εὐύοι, vox qua *Baccho* acclamabatur; inde Εὐύος, ὁ, ὁ, *Bacchi cognomen*.

Εὐύοιμοι, *assati*, praef. part. pass. verbi εὐύω seu εὐύω, f. σω, *uro*.

Εὐύοκέω, *religiose juro*. f. ἦσω. praef. inf. εὐύοκέην, vide εὐύοκος.

Εὐύοκία, ας, ἦ, *jurisjurandi fides* ab εὐύοκος.

Εὐύοκος, ὁ, ὁ, ἦ, *qui jusjurandum religiose colit* ab εὐ & ἔκος, ὁ, ὁ, *iusjurandum*.

Εὐύοκος, ὁ, ὁ, ἦ, *tutus* ab εὐ, *bene* & ὄκος, ὁ, ὁ, *statio navium* q. ab εἶρω, *figo*.

Εὐύπαγής, ἔος, ὁ & ἦ, *bene compactus*, est ex εὐ & πάγνυμι seu πάγνύω, *compingo*.

Εὐύπαθεά, ᾧ, *indulgeo voluptatibus*; hinc εὐύπαθειν *ionic*. pro εὐύπαθεια, *voluptas*. dicitur & εὐύπαθην *ion*. pro eodem. Thema πάχω, *partior*, f. πείσομαι, a. 2. εἶπαθον.

Εὐύπαις, αἶδος, ἔ, ἦ, *felix multa prole*, vel *bonos habens liberos*. Thema πᾶς, *puer*.

- Εὐπακίλος, ♂, ὁ Doric. pro
εὐπῆκίλος, quod vide.
- Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre
πατῆρα, generoso ab εὐπάτηρ
vel εὐπάτωρ, nobilis. Thema
πατῆρ, ἕρος, ὁ, pater.
- ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ♂, τὸ, herba
quædam ab εὐπάτωρ; vel
potius ab ἡπαρ, dicitur
enim & ἡπατόριον.
- Εὐπειθής, ἕος, ὁ, ἡ, obsequens
ex εὐ & πείθω, persuadeo.
- Εὐπένθερος, qui nobilem socerum
habet. Thema πενθερῶς,
ἕ, ὁ, socer.
- Εὐπέπλος feu εὐπεπλος, ♂, ὁ,
ἡ, pulchrum habens replum
gen. plur. εὐπέπλων, ab εὐ
& πέπλος, ♂ ὁ, replum.
- Εὐπερίστατος, ♂, ὁ & ἡ, ad circum-
agendum proclivis ex εὐ &
περίσταμαι, circumsto, tango:
quod ex περί & ἵστημι, sto.
- Εὐπετεία, ης, ἡ Ion. pro εὐ-
πέτεια, facultas, vide in
εὐπέτες.
- Εὐπέτες, facile n. g. ab εὐ-
πετής, ἕος, ὁ, ἡ, facilis;
comp. εὐπετεσέως, facilius
adv. ab εὐπετεσέρος ex εὐ &
πίπτω, cado.
- Εὐπήκλος, ♂, ὁ, ἡ, bene aedifi-
catus. in dat. sing. εὐπήκλω
ex εὐ, bene & πήγνυμι, com-
pingo, aedifico.
- Εὐπλεκέων, gen. plur. ab εὐ-
πλεκής, ἕος, ὁ, ἡ, bene junctus:
ex εὐ & πλέκω, plecto,
necto, f. ζω.
- Εὐπλοεῖν Ionic. pro εὐπλεῖν,
uti prospera navigatione.
Thema πλέω, navigo.

- Εὐπλοία, vide εὐπλοία.
- Εὐπλοία, ης, ἡ, bona navigatio
ex εὐ & πλέω, navigo, f.
πλευσω.
- Εὐπλοκαμῖς, ἴδος, idem quod
εὐπλόκαμος, quod vide.
- Εὐπλόκαμος, ♂, ὁ, ἡ, pulchros
cincinnos, vel cirros habens,
ex εὐ, bene & πλόκαμος, ♂,
ὁ, crines plexi et intorti
cincinnati quod à πλοκή, im-
plicatio. Thema πλέω, plecto,
necto, fut. ζω. p. m. πέπλοκα.
- Εὐποιία, ας, ἡ, beneficentia
ab εὐ & ποιῶ, facio.
- Εὐποιεῖ, 3. sing. præf. ind.
verbi εὐποιέω, bene facio.
Th. ποιῶ, facio.
- Εὐποήσια, τὰ, subrefacta ab
εὐ & ποιῶ, facio.
- Εὐπολις, ὁ, Eupolis, nomen
propr.
- Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mul.
- Εὐπόρεω, ᾧ, abunde possum,
est mihi facultas; item simpl.
possum. fut. ἦσω. p. εὐπόρη-
κα & in 3. singul. imperf.
pass. Att. ἠυπορεῖτο ex εὐ,
bene & πόρος, ♂, ὁ, transitus.
Thema περῶ, transeo. p.
m. πέπερα.
- Εὐπορία, ας, ἡ, facultas, copia.
εὐπόρος, expeditus ab eodem
them.
- Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod
εὐπραξία à p. m. πέπραξα,
verbi πράσσω, facio.
- Εὐπραξία, ας, ἡ, res secundæ;
pulchrum facinus. Thema
πράττω, facio, f. ζω. p. χα.
- Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor exi-
mius, ab εὐπρεπής, ἕος, ὁ, ἡ,

decere eximius ex εὖ & πρέ-
πω, *decorus sum*.
 Εὐπρέπης, ἑος, ὁ, ἡ, *excellens*,
 vide in εὐπρέπεια.
 Εὐπρηξίη, ης, ἡ Ionicè pro
 εὐπρηξία, quod vide.
 Εὐπρόσδεκτος, σ, ὁ, ἡ, *acceptus*
 à προσδέχομαι, *suscipio, probō*
 ex πρὸς & δέχομαι, *cario, f.*
 δέχομαι.
 Εὐπρόσεδρος, σ, ὁ & ἡ, *apte*
adhaerescens & assiduus in
aliquo negotio ex εὖ & πρόσ-
 εδρος, *assidue occupatus* ;
 item *assessor* quod ex πρὸς
 & ἔδρα, ας, ἡ, *sella*. Thema
 ἕζομαι. f. ἕδμαι, *sedeo*.
 Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabili-
 tas* ex εὖ & προσηγορέω,
compello quod ex πρὸς &
 ἀγορέω. Thema ἀγορά, ας, ἡ,
forum.
 Εὐπρόσιτα, *accessu facilia*
adject. verbale ex εὖ, πρὸς
 & εἶμι, *eo*.
 Εὐπρόσωπew, ῶ, *speciosus ap-
 pareo*. εὐπρόσωπος, *speciosa,*
pulchra ex εὖ & πρόσωπον,
 σ, τὸ, *facies*. Thema ὀπλομαι,
video, p. in ὤπω.
 Εὐπρόσωπων, *gen. plur. ab*
εὐπρόσωπος, σ, ὁ, *pulcher*
aspectu ab eodem them.
 Εὐπρυμνος, σ, ὁ & ἡ, *pulchram*
ruppim habens ex εὖ & πρύ-
 μνα, ης, ἡ, *ruppis*. Thema
 πρυμνος, ῥ, ὁ, *extremus*.
 Εὐπῶλος, σ, ὁ & ἡ, *producens*
bonus equos ex εὖ & πῶλος,
 σ, ὁ, *pullus*.
 Εὐρηα, *ferramenta axi infixa,*

ideo, ut a rota non atteratur.
 Thema εὐρύς, *latus*.
 Εὐρέαμην, *inveni per sync.*
 pro εὐρησάμην, ω, ἄλο, a. 1.
 med. verbi εὐρίσκω, *invenio,*
 f. εὐρήσω.
 Εὐρέαξ, *ex obliquo posita re*
*in eueos, eos, id est latitu-
 dinem. Alii volunt Ion. dici*
pro πλευράξ per aphær. à
πλευρά, ας, ἡ, latus, costa.
 Εὐρέ, a. 2. *imperat. act.*
 sed εὐρε, *invenit*, 3. *sing.*
 a. 2. *ind. εὐρεῖν, a. 2. inf.*
 quasi ἕρεῖν ut sit rem quæ-
 sitam oculis assequi, verbi
 εὐρίσκω, *invenit*, f. εὐρήσω,
 quod vide.
 Εὐρέα Ionicè pro εὐρεῖα, *lata,*
 quod vide.
 Εὐρέθην, *inventus sum*, a. 1.
ind. pass. ejusdem verbi.
 εὐρεθῶσιν, 3. *pl. a. 1. sub.*
pass.
 Εὐρεῖν, a. 2. *inf. act. verbi*
 εὐρίσκω.
 Εὐρεῖα, *lata, f. g. ab εὐρύς,*
 ἑος, ὁ, *latus* quod vide.
 Εὐρεσις, εας, ἡ, *inventio ab*
εὐρίσκω, quod vide.
 Εὐρετής, ῥ, ὁ, *inventor ab*
εὐρίσκω, invenio. perf. pass.
εὐρημαι, σαι, ται.
 Εὐρέλο, ῥ, *3. sing. a. 2. med.*
verbi εὐρίσκω, quod vide.
 Εὐρηκα, *perf. act. εὐρηκέαι,*
perf. inf. act. εὐρημαι, perf.
pass. εὐρήσω, f. 1. act.
ejusdem verbi.
 Εὐρημα, ἄλος, τὸ, *inventum ab*
εὐρίσκω, quod vide.

Εὐρεῖν Doric. pro εὐρεῖν, quod vide.

Εὐρήσεις, 2. sing. εὐρήσειε, 2. plur. f. i. act. εὐρήσω ejusdem verbi.

Εὐρήτε, 2. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Εὐρεῖν, sagax cui bona εἶν, id est, naris.

ΕΥΡΙΠΟΣ, ε, ὁ, Euripus, fretum reciprocum quasi ab εὐ & ῥίπλω, quia facile projicitur.

ΕΥΡΙΣΚΩ, invenio, deprehendo. fut. εὐρήσω. præt. εὐρηκα. aor. i. εὐρησα. aor. 2. εὐρον. aor. 2. opt. εὐροίμι, οἰς, οἰ. aor. 2. sub. εὐρω, ης, η. aor. 2. inf. εὐρεῖν. aor. 2. part. εὐρών, ὄντος. perf. pass. εὐρημαι, aor. i. pass. εὐρέθην, ης, η, inventus sum. fut. i. pass. εὐρεθήσμαι. aor. i. m. εὐράμην, ω, αλο per syncop. pro εὐρησάμην, acquisivi. Hinc εὐρημα, ἄλος, τό, inventum. εὐρετής, ε, ὁ, inventor. εὐρεσις, εως, ἡ, inventio.

Εὐροίμην, invenero, aor. 2. opt. med. εὐροίς, 2. sing. a. 2. opt. act. ab eodem verbo.

Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, Euroaquilō ex εὐρος, ε, ὁ, Eurus & κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus. Thema κλύζω, lavo.

Εὐρομας Dor. pro εὐρομεν, i. plural. a. 2. ind. act. verbi εὐρίσκω, invenio quod vide.

Εὐρον, es, ε, a. 2 ind. act.

εὐρών, ἄλος, a. 2. part. verbi εὐρίσκω.

Εὐρεῖσα, a. 2. part. act. f. g. verbi εὐρίσκω, invenio.

Εὐρεῖτης, ε, ὁ & ἡ, pulchre fluens. εὐρεῖται, gen. Aeol. pro εὐρεῖτε ex εὐ & ῥεω, fluo, f. ῥέσω; dicimus & εὐρεῖτης & εὐρεῖτος.

Εὐρεάγυια, ας, ἡ, latus vias habens ab εὐρος, ἑος, ὁ, latus & ἀγυιά, ἄς, ἡ, via.

Εὐρεάλη, ης, ἡ, nomen mul.

Εὐρυβάτης, ε, ὁ, Eurybates, nomen propr.

Εὐρυβίης Ion. pro εὐρυβίας, ε, ὁ, cujus vis se late extendit.

Hinc Εὐρυβίη, nomen mul. ex εὐρος, latus & βία, ας, ἡ, vis.

Εὐρυδάμας, ἄλος, ὁ, Eurydamas, nomen propr.

Εὐρυθμος, ε, ὁ, numerosus, concinnus ex εὐ & ῥυθμός, ε, ὁ, rhythmus, concinnitas.

Εὐρυκρείων, late dominans ab εὐρος, latus & κρείων, ὄλος, ὁ, regnator. Th. κρεῖνω, impero.

Εὐρομέτωπος, ε, ὁ, ἡ, latum frontem habens ab εὐρος, latus & μέτωπον, ε, τῆ, frons. Thema ὄπλομαι, video.

Εὐρομένη, ης, ἡ, nomen mul.

Εὐρονα, 3. plur. a. i. act. εὐρονα, ας, ε verbi εὐρόνω, dilato, f. νῶ. Th. εὐρός, ἑος, ὁ, latus.

Εὐρόνυλι, dilatant Dor. pro εὐρόνυσι, 3. plur. præf. ind. vide in εὐρονα.

Εὐροδεής, gen. Ion. ab

- εὐρυδεία, *ας, ἡ, spatiosa;*
dicimus & εὐρυδέος, *ὁ, ἡ,*
ab εὐρύς, *latus & ὄδος, ἔ, ἡ*
via.
- Εὐρύσπα, *vocat. fing. ab εὐ-*
ρύσπης, ε, ὁ, late sonans vel
late perspicuus ab εὐρύς,
latus & ὄψ, ὄπος, ἡ, vox;
vel ut alii volunt ab ὠψ,
vultus quod ab ὀπλομαι,
video. Tum etiam εὐρύσπα
potest esse acc. casus ab
εὐρύωψ, ὀπος, ὁ, latum habens
oculum ab ὠψ, oculus. Th.
ὀπλομαι.
- Εὐρύπυλος, *ε, ὁ, Eurypylus,*
ὁ, nomen propr.
- ΕΥΡΥΣ, *έος, ὁ & in f. g.*
εὐρέα, latus, α; hinc εὐρένω,
dilato q. ab εὐ & ῥένω, flue-
re, diffundi.
- Εὐρυθενής, *έος, ὁ, ἡ, potens,*
ab εὐρύς, *latus, & θεός,*
eos, τὸ, robur.
- Εὐρυθέας, *gen. Att. ab Εὐρυ-*
θεός, έος, ὁ, Rex Mycaeno-
rum.
- Εὐρυθήα *Poët. pro εὐρυθεία,*
accus. fing. ab εὐρυθεός,
έος, ὁ, nomen viri, cujus
robur late patet.
- Εὐρυσεγνος, *ε, ὁ, qui habet la-*
tum pectus ab εὐρύς, latus &
σέγων, ε, τὸ, pectus.
- Εὐρύλιαν, *ωνος, ὁ, nomen pro-*
pr. viri.
- Εὐρυχοροιο, *spatiosae, gen.*
Ion. ab εὐρύχορος, ε, ὁ, ἡ,
in qua ampli chori duci pos-
sunt ex εὐρύς, latus & χο-
ρός, ἔ, ὁ, chorus, χοροα; vel
Poët. ponitur pro εὐρύχωρος,
- latum locum habens, amplus*
à χάρος, ε, ὁ, locus, sedes.
- Εὐρυχωρος, *ε, ὁ & ἡ, latus,*
amplus ex εὐρύς, εἶα, ὕ,
latus, α, um & χώρα, ας, ἡ,
regio. Thema χάρος, ε, ὁ,
locus.
- Εὐρύωψ, *ωπος & ὀπος, ὁ, late*
videns ab εὐρύ, late & ὠψ,
ὠπός, ὁ, oculus. Th. ὀπλομαι,
video.
- Εὐρω, *vide in εὐρωμεν.*
- Εὐρώεις, *έντος, ὁ, putris, ob-*
scurus; item amplus, acc.
fing. εὐρώεντα. Th. εὐρώς,
ᾠτος, ὁ, situs, mucor.
- Εὐρωμεν, *invenerimus, i. plur.*
aor. 2. sub. act. εὐρω, ης,
verbi εὐρίσκω quod vide.
- Εὐρωπεύς, *έος, ὁ & Εὐρωπαϊός,*
ε, ὁ, Eurpaeus, ex Europa.
- Εὐρώπη, *ης, ἡ, nomen mul.*
- ΕΥΡΩΣ, *ᾠτος, ὁ, situs, mu-*
cor, caries.
- Εὐρώτα, *nomen propr.*
- ΕΥΣ, *έέος, ὁ, bonus quasi*
ab εὖ, sum. Dicitur & ἡύς;
hinc εὖ, *bene. προσηνής, έος,*
ὁ, ἡ, bonus, benignus.
- Εὔσα, *ας, ε & in 3. plur.*
εὔσαν, a. i. ind. act. verbi
εὔω feu εὔω, uro, ustulo. f.
εὔσω. At
- Εὔσα, *ας, ἡ Dor. & Aeol.*
pro ἔδσα vel ἔσα, ης, ἡ,
existens, praef. part. f. g.
verbi εἶμι, sum.
- Εὔσεβει, *praef. imperat. act.*
verbi εὔσεβέω, ᾠ, colo, f.
ἡσω. p. ηκα ex εὔ & σέβω,
colo.
- Εὔσεια, *ας, ἡ, pietas.*

- εὐσεβῆσαι, ὦν, αἰ, pietatis officia ab eodem them.
- Εὐσεβῆς, ἑός, τὸ, pietas; hinc εὐσεβῶς, pie adv. ab eodem them.
- Εὐσεβῶ, colo cum Acc. item in pietate instituo, informo. fut. ἦσω. p. εὐσέβηκα. aor. I. εὐσέβησα ab eodem them.
- Εὐσεβής, ἑός, ὁ & ἡ, pius & τὸ εὐσεβῆς, ab eodem them.
- Εὐσεβῶς, pie, adv. ab eodem them.
- Εὐσελμος, vide in εὐσσελμος.
- Εὐσημος, ὁ, ἡ, bene significans ex εὐ & σῆμα, αἰος, τὸ, signum; hinc σημαίνω, significo.
- Εὐσκαρῆμος, bene saltans ex εὐ & σκαρῆμῖς, ῥ, ὁ, saltus. Th. σκαίρω, salio, salto.
- Εὐσκοπος, ε, ὁ per dialyfin pro εὐσκοπος, qui scopum peritè assequitur; providus, cautus ex εὐ & σκοπός, ῥ, ὁ, finis quod ἀσκέπτομαι, circumspicio.
- Εὐσσοος, ε, ὁ, bene salvus, incolumis ex εὐ & σσοος, ε, ὁ, salvus.
- Εὐσπλαγχνος, ε, ὁ, ἡ, misericors ex εὐ & σπλαγχνον, ε, τὸ, viscus, cor.
- Εὐσσελμος seu εὐσελμος Poët. pro εὐσελμος, bene tabulatus à σέλμα, τὸ, transtrum. Thema σελῖς, ἰδος, ἡ, spatium inter lineas vel inter tabulata navis.
- Εὐσταθής, ἑός, ὁ, ἡ, stabilis ab εὐ & ἰσημι, ste.

- Εὐστέφανος, ε, ὁ & ἡ, formosus, bene coronatus ex εὐ & στέφω, coronatio, f. ψω.
- Εὐστομος, ὁ, ἡ, qui bona verba profert ex εὐ & στόμα, αἰος, τὸ, os.
- Εὐστρεφής, ἑός, ὁ, ἡ & Poët. εὐστρεφής, pulchre tortus, flexilis ex εὐ & στρέφω, flecto, verto.
- Εὐσύμβλητος, ὁ, ἡ, de rebus dicitur, quae per conjecturas facile cognosci possunt ex εὐ & συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.
- Εὐσφυρος, ε, ὁ & ἡ, cui est elegans pedum forma. εὐσφύρω, genit. Dor. ex εὐ & σφύρα, ας, ἡ, malleus; hinc σφυρόν, ῥ, τὸ, malleolus pedis, pes.
- Εὐχημοσύνη, ης, ἡ, decor ab εὐχῆμων, quod vide.
- Εὐχῆμων, ονος, ὁ, ἡ, decens, spectabilis, honoratus. εὐχημόνων, decenter adverb. ex εὐ & χῆμα, αἰος, τὸ, gestus, habitus. Thema ἔχω, habeo.
- Εὐσωτρος, ε, ὁ, ἡ, bene servans ex εὐ & σώζω, servo.
- Εὐτ̄ pro εὐτε, sequente ἄν. εὐτ̄ ἄν, postquam adv.
- Εὐτάξια, ας, ἡ, bonus ordo ex εὐ & τάσσω, ordino, f. ζω. p. χα.
- ΕΥΤΕ, aliquando. quandoquidem adv. ἤντε Ion. & Poët. dialyfi pro εὐτε, sicut.
- Εὐτείχεσι, bene munitam, acc. sing. ab εὐτείχης, εος, ὁ, ἡ

- ex εὖ & ταῖχος, εὖ, τὸ, murus.
- Εὐτείχεος, ἕβ, ὁ idem quod εὐτείχης, vide in εὐτείχεα.
- Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas sobolis ex εὖ & τέκνον, β, τὸ, filius. Thema τίκω, παρῖο.
- Εὐτελέσσια, ων, τὰ superl. grad. ab εὐτελής, ἕος, ὁ, ἡ, facile impensam requirens, frugalis ab εὖ & τέλος, εὖ, τὸ, impensa, sumptus, finis.
- Εὐτελής, ἕος, ὁ, ἡ, facile quantum ad sumptum ex εὖ & τέλος, εὖ, τὸ, sumptus. Hinc εὐτέλεια, vilitas. εὐτελίζω, ἀπνιῖλο.
- Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, nomen Musæ quasi ab εὖ & τέρπω, delecto.
- Εὐτμήιος, β, ὁ, ἡ, bene sectus et paratus ex εὖ & τέμνω, feco.
- Εὐτοκία, ας, ἡ, foecunditas, ab εὐτοκος, foecundus ab εὖ & τίκω, παρῖο, p. m. τέτοκα.
- Εὐτονία, ας, ἡ, suffectio ab εὐτονῶ, firmus sum.
- Εὐτονος, β, ὁ, ἡ, validus, firmus, intensus; hinc εὐτόνωσ, adv. acriter, magna contentione ex εὖ & τείνω, tendo.
- Εὐτόνωσ, vide in εὐτονος.
- Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas; item scurrilitas ab εὐτραπέλος, quod vide.
- Εὐτράπελος, β, ὁ & ἡ, lepidus, urbanus qui sua verba potest εὖ τρέπειν, scitè vertere, a. 2. ετραπον.
- Εὐτρεπής, ἕος, ὁ, ἡ, paratus, æquus qui facile ad aliquid
- τρέπεται, vertitur; hinc εὐτρεπίζω, paro. Thema τρέπω, verito.
- Εὐτρήιος, β, ὁ, ἡ, bene perforatus Poët. εὐτρήιος, accipitur & pro εὐετρήιος, lato ore hians. Thema πιτράω, perforo, f. τρήσω.
- Εὐτρόχαλος, β, ὁ, rotundus, planus, idem fere quod εὐτροχος, bene currens, velocis ex εὖ & τρέχω, curro, p. m. τέτροχα & δέδρομα.
- Εὐτροχος, β, ὁ, ἡ & Poët. εὐτροχος, bene currens, volubilis, agilis ex εὖ & τρέχω, curro, f. δρέξω. perf. act. δέδρομηκα. a. 2. ἐδραμον.
- Εὐτυκος, β, ὁ, ἡ metri gratia pro εὐτυκλος, quod vide.
- Εὐτυκλος, β, ὁ, ἡ, bene fabricatus ab εὖ & τέυχω, fabricor, aor. 2. ἐτυχον. perf. pass. τέτυμαι, ξαι, κται.
- Εὐτυχεῖν, secunda fortuna uti ab εὐτυχέω; hinc εὐτυχεῖω Ion. & Poët. pro εὐτυχῶσ, adv. prospere, vide in εὐτύχημα.
- Εὐτύχηκα, bene cessit mihi, perf. act. verbi εὐτυχέω, sum felix. Th. τυγχάνω, sum.
- Εὐτύχημα, ἄλος, τὸ, felicitas ab εὖ & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Thema τυγχάνω, sum, contingo, fut. τεύξομαι. aor. 2. ετυχον.
- Εὐτυχής, ἕος, ὁ, ἡ & τὸ εὐτυχῆς, felix, fortunatus ab eodem them.

Εὐτυχία, *as, η̄*, *secunda fortuna* ab eodem them.
 Εὐτυχος, *ς, ό, η̄* Gr. *fortunatus*.
 Εὐυδρος, *ς, ό, η̄*, *aquá abundans* ex εὐ & ὕδωρ, *aqua*.
 Εὐφάμως Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo*, vide εὐφημέω.
 Εὐφημέω, *ω̄. teis, εις, celebró, laudo, gratulor. fut. ήσω ex εὐ & φημη, fama quod à φημι, dico. Thema φάω, idem*.
 Εὐφημηῆσαι, *precari, a. i. inf. act. ejusdem verbi & them.*
 Εὐφημία, *as, η̄*, *bona fama, laus* ab eodem them.
 Εὐφημος, *ς, ό, η̄*, *boni nominis, bonae famae à φήμη, fama etc.*
 Εὐφρογος, *ς, ό & η̄*, *bene sonans* ex εὐ & φρόγος, *ς, ό, sonus. Thema φδέγτομαι, sono, fut. γέξομαι. p. εφδέγμαι. p. m. εφδέγλα.*
 Εὐφροεῶ, *exubero, fertilis sum, f. ήσω. p. εὐφροεῖκα. a. i. εὐφροεῖσα ab εὐφροος, ferax. Thema φέρω, fero. fut. οίσω.*
 Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto. εὐφραίνε, præf. imperat. f. εὐφραίνω. p. εὐφραίνω. a. i. εὐφραίνω. præf. pass. εὐφραίνωμαι, laetor, genio indulgeo. a. i. pass. εὐφραίνθη, η̄ς, η̄. aor. i. imperat. εὐφραίνθητι. f. i. pass. εὐφραίνθησώμαι, laetabor ex εὐ & φρήν, ενος, η̄, mens.*
 Εὐφρανεῖαι Ion. pro εὐφρανῆ, *2. sing. f. i. med. verbi*

εὐφραίνω, *exhilaro quod vide.*
 Εὐφρανεῖν Ion. pro εὐφρανεῖν, *f. i. inf. act. ab εὐφραίνω, exhilaro. Th. φρήν, mens.*
 Εὐφραίνθη, *η̄ς, η̄, a. i. pass. εὐφραίνθηαι, a. i. inf. pass. ab εὐφραίνω, exhilaro quod vide.*
 Εὐφρονα, *acc. sing. ab εὐφρων, ενος, ό, η̄, hilaris. Thema φρήν, mens.*
 Εὐφρόναι, *noctes, nom. plur. ab εὐφρόνη, nox παρὰ τὸ εὐφραίνεσθαι, oblectari. Thema φρήν.*
 Εὐφρονεῶ, *sapio & in 3. plural. εὐφρονεῖσιν. fut. ήσω ex εὐ & φρήν, mens.*
 Εὐφροσύνη, *η̄ς, η̄, laetitia ab εὐφρων, ενος, ό, η̄, laetus. Thema φρήν.*
 Εὐφρων, *ενος, ό, η̄, hilaris. acc. sing. εὐφρονα ab eodem them.*
 Εὐφρῆς, *ένος, ό, η̄, habilis, ingeniosus, acc. sing. εὐφρέα. dual. εὐφρέε ex εὐ, bene & φῶω, nascor.*
 Εὐφρῆς, *adverb. ab εὐφρῆς, quod vide.*
 Εὐφρωνος, *bene sonans, canorus ex εὐ & φωνή, η̄ς, η̄, vox.*
 Εὐχαριστέω, *ω̄, gratias ago cum dat. f. ήσω. p. ευχαριστήω. a. i. ευχαριστήω. præf. pass. ευχαριστήωμαι, εμαι, gratiarum actione celebror. a. i. pass. ευχαριστήθη, η̄ς, η̄. a. i. sub. pass. ευχαριστήθω, η̄ς, η̄ ex εὐ & inusit. χαρισίς, quod est à 3. perf.*

κ^εχ^αρ^ις^αί verbi χα^ρι^ςο^μα^ι,
 gratificor. Th. χα^ρι^ς, gratia.
 Ευχα^ρι^ςια, as, ἡ, gratiarum
 actio ab eodem them.
 Ευχα^ρι^ςος, s, ὁ & ἡ, gratus;
 hinc adverb. ευχα^ρι^ςως,
 placide ejusdem them.
 Ευχ^ας, acc. plur. ab ευχ^η,
 ἡς, ἡ, precatio; hinc ευχ^ος,
 ε^ς, τὸ, honor. Th. ευχ^ομ^αι,
 precor.
 Ευχ^εα^ι Ion. pro ευχ^η, 2.
 singul. præf. sub. ευχ^εο
 Ion. pro ευχ^ε, 2. singul.
 imperf. vel præf. imperat.
 verbi ευχ^ομ^αι, precor, f.
 ευξ^ομ^αι. p. ευξ^ημ^αι.
 Ευχε^ρεια, as, ἡ, facilitas ab
 ευχε^ρης, quod vide.
 Ευχε^ρης, eos, ὁ, ἡ, facilis &
 τὸ ευχε^ρēs; hinc ευχε^ρως,
 facile ex ευ & χ^ερ^ς, ἡ, ma-
 nus, est quasi bene manu
 tractabilis.
 Ευχε^θω, precetur, 3. sing.
 præf. imperat. verbi ει^χο-
 μ^αι, quod vide.
 Ευχε^θα^αδα^α Poët. pro ευχε-
 τ^αδα^α, præf. inf. ab ευχε-
 τ^αο^μα^ι, preces fundo. Th.
 ευχ^ομ^αι, precor.
 Ευχε^θο^αίμ^ην Poëtic. pro ευχε-
 τ^αίμ^ην præf. opt. pass. ευ-
 χ^ετ^αο^ίμ^ην, ώμ^ην verbi ει^χο-
 τ^αο^μα^ι, preces fundo. Th.
 ευχ^ομ^αι, precor.
 Ευχ^η, ἡς, ἡ, votum ab ευχ^ο-
 μ^αι.
 Ευχ^θω, dedicetur, 3. sing.
 perf. imperat. pass. ευξ^ο,
 ευχ^θω verbi ευχ^ομ^αι, precor.
 perf. ευγ^μα^ι.

ΕΥΧΟΜΑΙ, precor, opto, im-
 perf. Attic. η^υχ^ομ^ην, s, ε^{το},
 pro ευχ^ομ^ην. f. ευξ^ομ^αι. perf.
 ευγ^μα^ι. a. i. med. ευξ^αίμ^ην,
 ω, α^{λο}. a. i. opt. med. ευ-
 ξ^αίμ^ην, α^{ιο}, α^{ιλο}. Hinc ευχ^η,
 ἡς, ἡ, precatio, votum. ευχ^ω-
 λ^η, ἡς, ἡ, idem. προσευχ^ομ^αι,
 precor. προσευχ^η, ἡς, ἡ,
 precatio.
 Ευχ^ος, eos, τὸ, gloria, honor.
 Thema ευχ^ομ^αι.
 Ευχε^ρηςος, s, ὁ, ἡ, utilis, valde
 utilis ex ευ & χ^ερ^αω, com-
 modo, utendum do, f. χ^ερ^ησω.
 Ευχε^ρος, bene coloratus ex ευ
 & χ^ερ^α, as, ἡ, color.
 Ευχ^ωλ^η, ἡς, ἡ, votum Poët.
 pro ευχ^η. Th. ευχ^ομ^αι, pre-
 cor quod vide.
 Ευχ^ωλιμ^αίος, ὁ, qui vota facit,
 vel facta exsequi conatur ab
 ευχ^ωλ^η, ἡ, votum.
 Ευψυχ^εω, bono sum animo. f.
 ἡσω, p. ευψυχ^ηκα ex ευ &
 ψυχ^η, ἡς, ἡ, anima, vita.
 ΕΙΩ seu ευ^ω. f. σω, uro,
 ustulo.
 Ευώδ^η, acc. sing. ab ευώδ^{ης},
 eos, ὁ, ἡ, bene olens ab ευ
 & ὄζ^ω, oleo, f. ὄζ^ησω. p. m.
 ὄδ^α Attic. ὄδ^αδα; hinc
 ὄδ^ωδ^η, ἡς, ἡ, odor.
 Ευώδ^{ια}, as, ἡ, bona fragrantia
 ab ευώδ^{ης}, quod vide.
 Ευώνυμ^ος, s, ὁ, ἡ, fausti nomi-
 nis ac ominis, clarus, fini-
 ster; quod sinistra certis in
 rebus felicia habentur ex
 ευ & ὄνομα, α^{λος}, τὸ, nomen.
 Ευωχ^εων, convivans, lætus,
 præf. part. act. ab ευωχ^εω.

sic εὐαχῆνται, 3. plur. ind. pass. Thema εὐαχία.

ΕΥΩΧΙΑ, ας, ἡ convivium, epulum; hinc εὐαχέω, convivio accipio quasi ab εὐ & ὄχη, cibus, quo corpus ἔχεται, id est continetur.

ΕΨ̄ pro ἐπί, in, super praeposit. regit gen. & acc. At εΨ̄ pro ἔφη, a. 2. verbi φημί, dico.

ΕΨ̄α, dixit Dor. pro ἔφη, a. 2. à φημί, dico.

ΕΨ̄αάνθην, apparui Poët. pro ἔφάνθην, a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, fut. ανῶ. praet. pass. πέφαμμαι.

ΕΨ̄αδικός Dor. pro ἔφηδικός, puerilis. Thema ἦδη, ἡ, pibes.

ΕΨ̄αβός Dor. pro ἔφηβός, ε, ὁ, adolescens ab eodem them.

ΕΨ̄αβόν, es, ε & Dor. ἔφαγόν aor. 2. verbi φάγω, comedo, fut. 2. med. φαγῆμαι. a. 2. inf. φαγεῖν.

ΕΨ̄αβ̄ pro ἔφαβ̄ο, 3. sing. aor. 2. med. verbi φημί, dico.

ΕΨ̄αίνεο, videreris, 2. singul. imperf. pass. Ion. pro ἔφαινε, ab ἐφαινόμην verbi φαίνω, appareo, f. ανῶ. aor. 1. ἔφηνα. p. πέφαλκα. f. 2. pass. φανήσομαι.

ΕΨ̄αίνον, ostendebant, 3. plur. imperf. act. ejusdem verbi.

ΕΨ̄άλλομαι, insilio, praef. inf. ἐθάλλεσθαι. imperf. ἐφηλλόμην, ε, στο. f. ἐφαλλῆμαι. a.

1. m. ἐφηλλάμην, ω, αἶο. Thema ἀλλομαι, salio.

ΕΨ̄αλος, ε, ὁ, ἡ, maritimus, ab ἐπί & ἄλς, ἄλς, ἡ, mare.

ΕΨ̄αλῶν Dor. pro ἐφηλῶν, praef. part. act. verbi ἐφηλώω, clavō affigo ex ἐπί & ἦλος ε, ὁ, clavus.

ΕΨ̄άμων Dor. pro ἐφάμην, a. 2. med. quod vide.

ΕΨ̄αμεν, 1. plur. imperf. verbi φημί, dico.

ΕΨ̄άμην, a. 2. med. verbi ejusdem.

ΕΨ̄άμιλλος, ε, ε, 1. q. ὅμοιος.

ΕΨ̄αυ, dicebant Bæot sync. pro ἔφασαν, 3. plural. imperf. vel Dor. pro ἔφην, dixi, aor. 2. vel imperf. verbi φημί.

ΕΨ̄άνην, ης, ἡ, emersi, a. 2. ind. pass. à φαίνω, appareo, f. ανῶ. a. 2. ἔφανεν. perf. pass. πέφαμμαι. praet. med. πέφηνα.

ΕΨ̄άνθην, apparui, a. 1. ind. pass. verbi ejusdem.

ΕΨ̄ανίδησαν, apparuerunt, 3. plur. aor. 1. indicat. passiv. verbi φανίζω, f. ίσω. perf. pass. πεφανίσμαι. a. 1. pass. ἐφανίδην. Thema φαίνω, appareo.

ΕΨ̄άπαξ, semel adv. ex ἐπί & ἄπαξ, idem.

ΕΨ̄άπλομαι, attingo, capesso Att. pass. pro Activ. 3. perf. ἐφῆπται ex ἐπί & ἄπλω, tangō, f. ἄψω. p. ἦφα.

- Ε'Φαρμόσδεν Dor. pro ἑΦαρμόσεν, *adaptare*, vide in ἑΦαρμόστω.
- Ε'Φαρμόστω, *accommodo*, quadro ex ἐπί & ἀρμόζω feu ἀρμόστω, f. σω. congruo. Thema ἀρω, apto.
- Ε'Φαρέξαντο, *obstruedantur*, 3. plural. a. i. m. verbi Φράσσω vel τρω, serpio, *obstruo*, fut. ξω. p. χα. aor. i. med. ἑΦραξάμην, ω, αλο & in 3. pl. ἑΦραξάντο & per metathesin ἑΦαρέξαντο.
- Ε'Φασαν & ἑΦάσαν, *dixerunt*, Dor. pro ἑΦησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi Φημι, *dico*; vel est 3. plur. imperf.
- Ε'Φαύλισα, *as, ε, a. i. ind. act. verbi φαυλίζω, flocci facio*. Th. φαῦλος, ε, ὁ, *vilis*.
- Ε'Φαφαμένη, *ης, ἡ, amplexata*, aor. i. part. med. f. g. ab ἑΦάπιςμαι ex ἐπί & ἀπίω, *tango*, f. ἀψω.
- Ε'Φέβοντο, 3. plur. imperf. verbi Φέβομαι, *timō, effugio*, praet. med. πέφοβα.
- Ε'Φεδρος, ὁ, ἡ, *qui in sella sedet, assessor* ex ἐπί & ἑδρα, *sedes*. Thema ἑζομαι, *sedeo*.
- Ε'Φέζετο, 3. sing. imperf. ἑΦεζόμενος, *insidens*, praes. part. ab ἐπί & ἑζομαι, *sedeo*, f. 2. m. ἐδέμαι.
- Ε'Φέηκα, *ας, ε Poëtic. seu Ionic. pro ἑΦῆκα, ας, ε, immisi* & in 3. plur. ἑΦέηκαν, verbi ἑΦίημι. Thema ἡμι vel ἕω, *mitto*.
- Ε'Φεθεῖς, a. i. part. pass. ab ἑΦίημι, *immitto*.
- Ε'Φείδω, *parceret*, 3. singul. imperf. pass. à Φείδομαι, *parco*, f. Φείσομαι.
- Ε'Φειμένος, *indutus*, perf. part. pass. Poët. ἐπιειμένος verbi ἐπιέννυμι ex ἐπί & ἕω, *induo*; quando vero ἑΦείμενος, significat *immisus*, est a. 2. part. med. ab ἑΦίημι, *immitto*. Th. ἡμι vel ἕω, *mitto*.
- Ε'Φῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ἑΦίημι, *immitto* ex ἐπί & ἡμι, f. ἡσω. aor. 2. ἡν.
- Ε'Φεῖντο, *irruerunt*, 3. plur. plusq. perf. pass. ἑΦείμην, σο, το verbi ἑΦίημι, perf. pass. ἑΦῆμαι.
- Ε'Φείσαλο, 3. singul. a. i. med. verbi Φείδομαι, *parco*, f. ἑίσομαι. p. πέΦεισμα.
- Ε'Φείδω, 3. perf. imperat. pass. verbi ἑΦίημι, *immitto*.
- Ε'Φεισήκεν per pleonasm. literæ ι pro ἑΦεσήκεν, plusq. perf. verbi ἑΦίσημι, *insto*, fut. ἐπισήσω, quod vide.
- Ε'Φείσω, *perpercisti*. 2. singul. aor. i. m. vide in ἑΦείσαλο.
- Ε'Φείω Poët. pro ἑΦῶ, a. 2. sub. act. verbi ἑΦίημι, *immitto*, vide ἑΦῆναι.
- Ε'Φελκομένη, dat. sing. part. praes. pass. ab ἑΦέλκομαι, *extrahor* ex ἐπί & ἕλω, *traho*, f. ξω.
- Ε'Φέμεν Dor. pro ἑΦῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἑΦίημι, *immitto*. Thema ἡμι vel ἕω, *mitto*, a. 2. ἡν.

- Ε'Φεξής, adv. idem quod ἐξής, a *incepto*, ordine.
- Ε'Φεπεσκον, es, ε Ion. pro ἐφῆπον, imperf. verbi ἐφῆπω, persequor. Thema ἔπω, sequor.
- Ε'Φερον, es, ε, ferebam, imperf. verbi φέρω, fero, f. ὄσω. aor. 1. ἤνεκα. imperf. pass. ἐφερόμην, ε, εἶο.
- Ε'Φεσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi φέρω, fero, f. 1. Aeol. φέσσω.
- Ε'Φες, immitte, aor. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Thema ἦμι vel ἔω, mitto.
- Ε'Φεσος, ε, ἦ, Ephesus nomen urbis, Gr. desiderabilis.
- Ε'Φέσπελο, sequebatur, 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι Poët. pro ἐφέπομαι. Thema ἔπω, sequor.
- Ε'Φεσσαι, colloca Poët. pro ἔφασαι, a. 1. imperat. med. verbi ἐφέζω vel ἐφέω, fut. 1. ἐφίσω. a. 1. m. ἐφασάμην & Poët. ἐφαστάμην, inde ἐφαστάμενος, a. 1. part. m. ἐφίσταμαι, f. 1. inf. m. Thema ἔω.
- Ε'Φέσσεσθαι, imponere gem. στ pro ἐφίσσεσθαι, fut. 1. inf. med. vide in ἔφασσαι.
- Ε'Φίεσαν, instabant, 3. plur. imperf. act. ab ἐφέτημι pro ἐφίτημι, insto; alii volunt ἔψασαν dici pro ἐψάσασαν, 3. plural. plusq. perf. Alii vero dicunt ἔψασαν Poët. dici pro ἔψησαν, & esse 3. plur. a. 2. act. verbi ἴσημι, sto.
- Ε'Φέσηκα, as, ε, perf. act. verbi ἐφίσημι, insto quod vide.
- Ε'Φέσιος, ε, ὁ & ἦ, domesticus, civis, indigena; tum qui domi est vel qui domum redit, ab ἐπί & ἐσία, as, ἦ, focus, lar; domus, ara.
- Ε'Φεσῶτα per Crasim pro ἐφεσηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίτημι, insto quod vide.
- Ε'Φελέων, mandatorum, gen. plural. Ionic. pro ἐφελῶν ab ἐφελῆ, ἦς, ἦ, mandatum ab ἐφίημι, immitto. Th. ἔω, mitto.
- Ε'Φεύροι, inveniret, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω ex ἐπί & εὐρίσκω, invenio, f. εὐρήσω. p. εὐρηκα. a. 2. εὐρον.
- Ε'Φευρετής, ε, ὁ, inventor ab ἐφευρίσκω, vide in ἐφεύροι.
- Ε'Φεψιώντο Poët. pro ἐφεψιώντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, ex ἐπί & ἐψιάομαι seu ἐψιάομαι, colloquor, ludo quod ab ἔσπω Poët. pro ἔπω, dico.
- Ε'Φεώρα, 3. singul. imperf. act. verbi ἐφορέω, intueor, ex ἐπί & ὄρέω, video, imperf. εώραον, ων. perf. εώρακα. f. ασω.
- Ε'Φη, dixit, 3. sing. a. 2. act. verbi φημί, dico.
- Ε'Φῆκα, as, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, immitto. fut. ἐφήτω. Thema ἦμι, mitto.
- Ε'Φήλαλο, 3. singul. aor. 1. med. verbi ἐφάλλομαι,

insilio. Thema ἄλλομαι, *salio* quod vide.

Ε' Φηλις, ἰδος, ἦ, *fibula* ab ἐπί & ἦλος, ε, ὄ, *clavus*.

Ε' Φηλις, *macula solaris* ex ultiōne Solis, est ab ἐπί & ἦλιος, Sol.

Ε' Φηλος, ε, ὄ, *clavis affixus*, ab ἦλος, ε, ὄ, *clavus*; est & ἐΦηλος, *maculis Solaribus affectus* vel *Soli expositus*, ex ἐπί & ἦλιος, ε, ὄ, Sol.

Ε' Φήμενος, *insidens*, praef. part. ab ἐΦημαι, *insideo* ex ἐπί & ἦμαι, *sedeo*.

Ε' Φημερία, ας, ἦ, *series, classis*. αὐ ἐΦημερία, *vices* ab ἐΦήμερος, *unicum diem durans*, est ex ἐπί & ἦμέρα, ας, ἦ, *dies*.

Ε' Φημέριος & ἐΦήμερος, ε, ὄ, ἦ, *quotidianus, diurnus* ab eodem them.

Ε' Φημοσύνη, ης, ἦ, *idem* quod ἐΦετμή, ἦς, ἦ, *mandatum* ex ἐπί & ἔω, *mitto*.

Ε' Φην, ης, η, *dixi*, a. 2. vel imperf. verbi Φημί, *dico*.

Ε' Φηνε, 3. sing. a. 1. act. ἐΦηνάμην, ω, αἰο, a. 1. med. verbi Φαίνω, *ostendo*, f. Φανῶ. p. πέφαίκα.

Ε' Φήπται, 3. sing. perf. pass. ἐΦήμμαι, ψαι, πται verbi ἐΦαπτομαι, *attingo, assequor*. Thema ἀπτομαι, *tango*.

Ε' Φήρμωσε, *adaptavit*, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἐΦαρμόζω. Thema ἄρω, *apto*.

Ε' Φησα, a. 1. act. verbi Φημί, *dico*.

Ε' Φησαις, *impelles*, 2. sing.

fut. 1. verbi ἐΦίημι. Thema ἦμι, *mitto*.

Ε' Φηθα, *dicebas* Aeolica paragege pro ἐΦης, 2. sing. imperf. verbi Φημί, *dico*.

Ε' Φηθεῖεν per sync. pro ἐΦηθείησαν, 3. plur. a 1. opt. pass. ab ἐΦηδομαι, *delector* super aliqua re quod ex ἐπί & ἦδομαι, *delector*. Thema ἦδος, ἔς, ὄ, *suavis*.

Ε' Φήσομαι, f. 1. med. verbi ἐΦίημι, *immitto*; vel etiam ab ἐΦηδομαι quod ab ἦδομαι, *delector*, f. ἦσομαι. Thema ἦδος, *suavis*.

Ε' Φθακα, *praeveni*, perf. act. verbi Φθάνω, *praevenio*, f. Φθάσω. a. 2. ἐΦθην.

Ε' Φθαζα Doric. pro ἐΦθασα, quod vide.

Ε' Φθάσθην, *perii*, a. 2. pass. ind. verbi Φθειρω, *corrumpo*, f. εφῶ. p. ἐΦθαρεκα. a. 1. ἐΦθειρα.

Ε' Φθαρεκα, *corrumpi*, perf. act. ejusdem verbi.

Ε' Φθαρμένος, *interemptus*, perf. part. ab ἐΦθαρμαι, *hinc* perf. inf. ἐΦθαρεθαι ab eodem verbo, Φθειρω.

Ε' Φθασα, ας, ε, *praeveni*, aor. 1. ind. act. à Φθάνω, fut. Φθάσω tanquam à Φθάω.

Ε' Φθέγλοντο, 3. plural. imperf. verbi Φθέγτομαι, *loquor*, fut. Φθέγτομαι. p. ἐΦθετομαι. p. m. ἐΦθεγθα.

Ε' Φθέγγασ Ion. pro ἐΦθέγγω, 2. sing. a. 1. m. sic. ἐΦθέγγαστο, 3. sing. a. 1. m. ejusdem verbi.

- Ε' φθην, *praeveni*, aor. 2. ind. quasi à φθῆμι verbi φθάνω, f. φθάσω.
- Ε' φθιάθ' pro ἐφθιάλο, *corrupti erant*, 3. plural. plusq. perf. pass. ἐφθίμην, σο, το, factum ex 3. sing. inserto α ante το verbi φθίμαι, *corrumpro*, f. φθίσομαι. perf. ἐφθιμαι. perf. part. φθίμενος pro ἐφθιμένος. Th. φθέω, *corrumpro*.
- Ε' φθίδην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω vel φθίω, *perco*, perf. pass. ἐφθίσομαι. Thema φθέα.
- Ε' φθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐφθίμην, σο, το ab eodem verbo & them.
- Ε' φθορα, *corrupti*, p. m. verbi φθειρω, *corrumpro*. Th. φθίω.
- Ε' φθις, *elixus* ab ἐψω, *coquo*, f. ἐψήσω.
- Ε' φιάλλω seu ἐπιιάλλω, *emitto* ab ἐπί & ιάλλω, *mitto*.
- Ε' φιάλτης, σ, ό, *Ephialtes*, nomen propr.
- Ε' φιάσι, 3. plural. praef. ind. verbi ἐφίημι, *immitto*. Thema ἦμι seu ἔω, *mitto*.
- Ε' φηγμένος, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo*, *assequor* ex ἐπί & ἰκνέομαι, *venio*, f. ἴξομαι. p. ἴγμα. a. 2. m. ἰκόμεν.
- Ε' φίες, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφίω pro ἐφίημι, *immitto*. Thema ἔω, *mitto*.
- Ε' ΦΙΕΛΙΣ, ἰδες, ἦ, *caliculus* vel *simile* quid in coronas;

- nisi scribendum ἐφηλῖς, quia est ut clavus.
- Ε' φίεμαι, *desidero*. imperf. ἐφίεμην. praef. part. ἐφίεμενος, σ, ό ex ἐπί & ἦμι seu ἔω, *mitto*. Th. ἔω.
- Ε' φίεμεν & ἐφίεμεναι Dor. pro ἐφίεναι, praef. inf. verbi ejusdem.
- Ε' φιέναι, praef. inf. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἔω, *mitto*.
- Ε' φίεσαν, *immittebant*, 3. plural. imperf. ejusdem verbi.
- Ε' φίζάνω, *insideo*, instituo ex ἐπί & ἰζάνω, *sedeo*. Thema ἴζω.
- Ε' φίησι, 3. singul. praef. ind. act. Sed ἐφίησι, 3. singul. sub. praef. pro ἐφίη verbi ἐφίημι.
- Ε' φικέδα, a. 2. inf. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*, f. ἐφίζομαι. aor. 2. m. ἐφικόμην, σ, στο, quod ex ἐπί & ἰκνέομαι, *venio*.
- Ε' φικέλο, 3. sing. ἐφικόλο, 3. plur. a. 2. med. ejusdem verbi.
- Ε' φικνέομαι, ἔμαι, *pervenio*, praef. ind. vide ἐφικέδα.
- Ε' φίλαθεν Dor. pro ἐφίληθεν, quod vide.
- Ε' φίλασα, ας, ε & in 3. plural. ἐφίλασαν aor. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε & ἐφίλησαν verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
- Ε' φίλαλο, 3. singul. aor. 1. med. quasi à φίλω, *diligō*; inde a. 1. imperat. m. φίλαι, a. 1. part. φιλάμενος,

- etiam posset esse imperf. pass. à *Φίλημι*. Vel per sync. potest dici à regulari aor. 1. m. *ἑφιλησάμην*, ω, αλο. sic *Φίλαι*, α. 1. imperat. m. pro *Φίλησαι* à *Φιλέω*, αμο. Thema *Φίλος*, ς, ό, *amicus*.
- Ε'Φίλειο, *amabatur*, imperf. à *Φίλημι* pro *Φιλέω*.
- Ε'Φίλευν Dor. pro *ἑφίλεν*, 3. plural. imperf. verbi *Φιλέω* diligo. Thema *Φίλος*, ς, ό, *amicus*.
- Ε'Φίληθεν Bœot. sync. pro *ἑφιλήθησαν*, 3. plur. a. 1. pass. ejusdem verbi & them.
- Ε'Φίλησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi *Φιλέω*. Thema *Φίλος*.
- Ε'Φιλονείκην, 3. plural. imperf. verbi *Φιλονεϊκέω*, *rixor*, *contendo*, f. ἦσω ex *Φίλος*, *amicus* & *νεϊκος*, *eos*, τὸ, *rixa*, *jurgium*.
- Ε'Φιλοσόφητα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi *Φιλοσοφέω*, *philosophor* ex *Φίλος* & *σοφός*, ς, ό, *sapiens*.
- Ε'Φιμείρω, idem quod simplex *ιμείρω*, *desidero*, f. εῶ. p. κα. a. 1. pass. *ιμέρθην*, ης, η.
- Ε'Φίμερος, ς, ό, ἦ, *amabilis* ab *ιμερος*, ς, ό, *desiderium*. Thema *ιμείρω*, *desidero*.
- Ε'Φίσδει, *insidet*, *incubat* Dor. pro *ἑφίζει*, 3. singul. præf. ab *ἴζω*, *fedeo*.
- Ε'Φίση, 3. sing. imperf. Sunt qui velint dici pro *ἑφίσασι*, *præfice*, præf. imperat.
- verbi *ἑφίσημι* quod ex *ἐπί* & *ἴσημι*, *sto*.
- Ε'Φίσημι, *isto*. fut. *ἐπισηήσω*. p. *ἑφέσηκα*, perf. part. *ἑφσηκώς*, *ότος*, ε & per crasin *ἑφσεώς*. a. 2. ind. act. *ἐπέσην*, ης, η, *superveni* cum Dat. a. 2. imperat. *ἐπέσηθι*, ἦτω. a. 2. sub. *ἐπισῶ*, ἦς, ἦ. a. 2. part. *ἐπισῶς*, *άνλος*, ό & in f. g. *ἐπισῶτα*, ης, ἦ, ex *ἐπί* & *ἴσημι*, *sto*.
- Ε'Φλαδον, *obstrepui*, a. 2. ind. act. verbi *φλάζω*, *inarticulate loquor*.
- Ε'Φλεξα, ας, ε, *excussi*, a. 1. ind. verbi *φλέγω*, *uro*, fut. *ξω*. præf. *χα*. perf. pass. *πέφλεγμαι*. aor. 1. pass. *ἑφλέχθην*.
- Ε'Φλέχθη, *flagravit*, 2. sing. a. 1. pass. ejusdem verbi.
- Ε'Φόβηθεν, *territi fuerunt* Bœot. syncop. pro *ἑφοβήθησαν*, 3. plur. aor. 1. pass. *ἑφοβήθη*, ης, η verbi *φοβέω*, *metum incutio*, fut. ἦτω. p. *πεφοβήκα*. Thema *φόβομαι*, *timeo*. præf. med. *πέφοβα*.
- Ε'Φόβησα, ας, ε, aor. 1. ind. ejusdem verbi.
- Ε'Φοδύσομεν, 1. plur. f. 1. act. verbi *ἑφοδέω*, *iter facio*. f. *εῦσω* ex *ἐπί* & *όδος*, ε, ἦ, *via*.
- Ε'Φόδιον, ς, τὸ, *viaticum* ab *ἑφοδος*, ς, ἦ, *via* quod ex *ἐπί* & *όδος*, *viu*.
- Ε'Φοίτα, *ibat*, 3. sing. imperf. act. verbi *φοιτάω*, *eo*, f. ἦσω.
- Ε'Φοίτη Dor. pro *ἑφοίτα*.

- quod vide, vel 3. sing. imperf. à Φοίτημι.
- Ε'Φόνευσε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. act. verbi Φονεύω. Th. Φένω, *occido*, p. m. πέΦονα.
- Ε'Φοπλισόμεθα, *praeparamus*, f. 1. m. Poët. ab ἐΦοπλίζω, *instruo*, paro ex ἐπὶ & ὄπλον, &, τὸ & in plur. ὄπλα, τὰ, *arma*.
- Ε'Φόρεας, *ferebas*, imperf. act. verbi Φορέω, *gesto*. Th. Φέρω, *fero*.
- Ε'Φορευν, *ferebant* Doricè pro ἐΦόρεν verbi Φορέω, quod à Φέρω, fut. οἶσω.
- Ε'Φορηήσασθαι, *aggredi*, a. 1. inf. med. verbi ἐΦορηάω, *impetum facio*, f. ἦσω. p. ηκα. a. 1. inf. pass. ἐΦορηήσῃναι & ἐπὶ & ὀρηάω, *irruo*. Th. ὀρηή, ἦς, ἦ, *impetus*.
- Ε'Φορος, &, ὅ, *patronus* ab ἐΦορέω, *intueor*, *observo* quod ex ἐπὶ & ὄρέω, *video*.
- Ε'Φραδον, *dixi*, aor. 2. ind. act. verbi Φράζω, *dico*, f. σω. 3. sing. aor. 1. m. ἐΦράσαθ' pro ἐΦράσατο.
- Ε'Φραδα, ἦς, ἦ, *nomen urbis*, Hebr. *fructifera*.
- Ε'Φραιμ, ὅ, *nomen filii secundi Iosephi*; item *nomen urbis ἀκλιτον*, Hebr. *fese propagans*.
- Ε'Φραζα, ας, ε & in 3. plur. ἐΦραζων, a. 1. ind. act. verbi Φράσσω vel τῖω, *serpio*, *occulio*, f. ζω.
- Ε'Φράσαθ' pro ἐΦράσατο, *cogitavit*, 3. sing. a. 1. m. verbi Φράζω, *cogito*, f. σω. a. 2. ἐΦραδον.
- Ε'Φρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.
- Ε'Φράσαντο, *consultaverunt*, 3. plur. aor. 1. med. Poëtic. gem. σσ verbi Φράζω.
- Ε'Φρατάτετο, 3. singul. imperf. verbi Φρατάτομαι, *fremo*.
- Ε'Φρυξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi Φρύγω vel Φρύσσω, *torreo*, f. ζω.
- Ε'Φυ, 3. sing. aor. 2. verbi Φῦμι. Th. Φύω, *nascor*, *sum*.
- Ε'Φυβρίζω, *contumelia afficio*. fut. ἴσω. perf. ἐΦύβρικα ex ἐπὶ & ὑβρίζω, *idem*. Thema ὑβρις, εως, ἦ, *contumelia*.
- Ε'Φυσον, ες, ε, *fugi*, a. 2. ind. act. verbi Φεύγω, *fugio*, fut. ζω. p. m. πέΦευγα, pro πέφυγα.
- Ε'Φύγοσαν, 3. plural. aor. 2. Dor. epenthesei pro ἐφυγον verbi Φεύγω, *fugio*.
- Ε'Φύη, *enatus est*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. à Φύω vel Φῦμι, *nascor*.
- Ε'Φυλάξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi Φυλάσσω, fut. ζω, *custodio*. p. πεΦύλαχα.
- Ε'Φυν, υς, υ, a. 2. verbi Φῦμι à Φύω, *nascor*.
- Ε'Φυπερθε & θεν, *desuper* quod ex ἐπὶ & ὑπερθε. Thema ὑπερ, *super*.
- Ε'Φυρον, *rigabant*, 3. plural. imperf. verbi Φύρω, *riго*, fut. ρῶ & Aeolicè Φύρω.
- Ε'Φύσα, 3. sing. imperf. act. verbi Φυσάω, *sufflo*, *insflo*.

- Ε΄Φυσιώθησαν, 3. plural. aor. 1. pass. verbi Φυσιώω, *inflo*, fut. άσω. præt. πεΦυσιώκα. Thema Φυσιάω, *sufflo*.
- Ε΄Φύση Dor. pro έ΄Φύσσα, 3. sing. imperf. à Φυσιάω pro quo & Φυσιάω, vide in έ΄Φύσα.
- Ε΄Φύτευς pro έ΄Φύτευσε, plantavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi Φυτεύω, *planto*. Thema Φύω, *gigno*.
- Ε΄Φφαθα Syriacum verbum, veriturur *aperitor*. (Marc. 7, 37.)
- Ε΄Φωτίδην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi Φωτίζω, *illumino*, f. ίσω. p. πεΦωτίκα quod à Φώς, Φως, τὸ, *lumen* seu Φάος, eos, τὸ, idem. Thema Φάω, *luceo*.
- Ε΄Φώνεεν, 3. singul. imperf. act. verbi Φωνέω, *loquor*. Thema Φωνή, ης, ή, *vox*.
- Ε΄Χ pro έ΄χε, *contine*, præf. imperat. ab έ΄χω, *habeo*.
- Ε΄Χαδόν, es, ε, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, *hio*.
- Ε΄Χαιρον, es, ε, imperf. verbi χαιρω, *gaudeo*, f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 1. m. έ΄Χηράμην.
- Ε΄Χαλάδην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi χαλάω, *demitto*, f. άσω. p. κεΧάλακα.
- Ε΄Χαλέπηννα, *difficilem me præbui*, a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *irascor* quod à χαλεπός, *difficilis*, *gravis*. Th. χαλέπω, *laedo*.
- Ε΄Χανον, *hiavi*, aor. 2. ind. act. verbi χάνω, *hisco*, f. ανῶ. a. 1. έ΄Χηνα. p. m. κέΧηνα.
- Ε΄Χαράκιε, 3. sing. imperf. act. verbi χαράκιω, *vallum circumduco* quod ex χάραιξ, *axos*, ό, *vallum* seu *agger* quo *castra* muniri solent. Thema χαράισσω, *sculpo*, f. ζω.
- Ε΄Χάρασσαν, *infrendebant*, 3. plur. imperf. verbi χαράισσω. f. ζω, *sculpo*.
- Ε΄Χάριην, ης, η & in 3. plur. έ΄χαρησαν, *gavisi sunt*, aor. 2. ind. pass. verbi χαιρω, *gaudeo* quod vide.
- Ε΄Χαριδην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor*, f. ίσομαι. Thema χάρεις, ιτος, ή, *gratia*.
- Ε΄Χε, *præbe*, præf. imperat. act. έ΄χεν, imperf. Ion. pro ειχεν, 3. singul. imperf. verbi έ΄χω, *habeo*.
- Ε΄Χεα, *effudi* pro έ΄χευσα, aor. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*, f. χεύσω. a. 1. έ΄χευσα, έ΄χευα & έ΄χεα.
- Ε΄Χερσολονήθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi χερσολονέω, *per suffragia creo* ex χείρ & τείνω, *tendo*.
- Ε΄Χέμεν Ionicè pro έ΄χεν, præf. inf. act. ab έ΄χω, *habeo*, f. έ΄ζω & χήσω. aor. 2. έ΄χον.
- Ε΄Χέμονα, acc. sing. ab Ε΄Χέμων, *ovos*, ό, *nomen propr.*
- Ε΄Χεν, *habebat* Ion. pro ειχεν, 3. sing. imperf. vel Dor. pro έ΄χεν, inf. verbi έ΄χω.

Ἐΰχεο, præf. imperat. pass. Ionic. pro ἔχθ, ab eodem verbo.

Ἐΰχεπευκῆς, ἑός, ὁ, ἡ & τὸ ἔχεπευκῆς, amarus, mortifer ab ἔχω & πύκη, ης, ἡ, amaritudo, picea, est quasi lacryma piceæ.

Ἐΰχεσκε Ion. vel Poët. pro ἔχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐΰέσωνος, ε, ὁ, ἡ, qui gemitus ac suspiria affert; pernitiosus quod ab ἔχω, habeo & σῶνος, gemitus quod à σῆνω, gemo. Thema σῶνος, ἔ, ὁ, angustus.

Ἐΰχῆ Ion. pro εἶχετο Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἔχω, teneo, habeo; vel ἔχετ pro εἶχε & τε enclit.

Ἐΰχῆτην, tenebant pro εἶχῆτην, dual. imperf. act. εἶχον verbi ἔχω.

Ἐΰχῆτην, ης, ἡ, stiva παρὰ τὸ ἔχεδα, quia manu teneatur. Thema ἔχω, teneo.

Ἐΰχῆλος, ε, ὁ, nomen propr.

Ἐΰχευα, effudi & in 3. plur. ἔχευαν, aor. I. ind. act. verbi χέω, fundo. fut. χεύσω aor. I. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.

Ἐΰχευατο, effudit, 3. singul. aor. I. med. ab ἔχευα aor. I. activ. quod vide.

Ἐΰχέφρονες, nom. plur. ab ἔχέφρων, ονος, ὁ, cordatus quod ex ἔχω, habeo & φρήν, mens.

Ἐΰχέφρων, ονος, vide ἔχέφρονες.

Ἐΰχησα, a. I. ind. act. verbi χαιρω, gaudeo, f. σα.

Ἐΰχης, habeas, 2. sing. præf. sub. act. verbi ἔχω.

Ἐΰχθαιρῶ pro ἔχθαιρῶ, odio prosequere. præf. imperat. act. ab ἔχθαιρῶ. Th. ἔχθρος, εος, τὸ, odium.

Ἐΰχθαιρῶ, oderit, 3. singul. præf. sub. ejusdem verbi & them.

Ἐΰχθαιρῶσι, Doricè pro ἔχθαιρῶσι, odio prosequuntur, 3. plural. præf. verbi ἔχθαιρῶ. Th. ἔχθρος, εος, τὸ, odium.

Ἐΰχθε, oderit, 3. sing. præf. ab ἔχθω, odio prosequor. Th. ἔχθρος, εος, τὸ, odium.

Ἐΰχθῆς idem quod χθῆς, heri adv. q. ab ἔχομαι, adhaerere. Hesternus enim dicitur ἔχόμενος hodierno, id est proximus, contiguus.

Ἐΰχθῆσε, inimicus sit, 3. sing. aor. I. opt. act. Aeolic. pro ἔχθῆσαι verbi ἔχθαιρῶ, odio prosequor. f. ἀρῶ. a. I. ἡχθῆσα. Thema ἔχθρος, εος, τὸ, odium.

Ἐΰχθῆσω, odio habeam, a. I. sub. act. ejusdem verbi & them.

Ἐΰχθῆσομαι, inimicus ero, fut. I. med. verbi ἔχθάνομαι, tanquam ab ἔχθέομαι. Th. ἔχθρος, odium.

Ἐΰχθίστην, ης, ἡ, inimicissima, superl. grad. f. g. ab ἔχθρος, invisus. comp. ἔχθρίων. Superl. ἔχθριστος. Th. ἔχθρος, εος, τὸ, odium.

Ἐΰχθοοπος, ἔ, ὁ, odiosus, invisus quasi ἔχθοοπος, pleonasm. τῷ δ' ab ἔχθρος, odium & ὄψ,

ὄπος, ἢ, *visus seu vox, quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum.* Th. ὄπλομαι, *video*; quid si ab ἔχθος & δεπῆω, ut sit odium resonans, abiens in convitia.

ἘΨΘΟΣ, εὐς, τὸ, odium, inimicitiae q. ab ἔχομαι, *absistio, desino*; ut amor ὀμιλίας mater, ita odium τῆ χέδαυ. Hinc ἔχθρα, ας, ἢ, *inimicitia.* ἔχθρος, ῥ, ὁ, *inimicus.*

Ἐχθρα, ας, ἢ, *inimicitia*; ἔχθρος, ῥ, ὁ, *inimicus.*

Ἐχθρα, ας, ἢ, *inimicitia, vide ἔχθος.*

Ἐχθρος, ἄ, ὄν, *inimicus, a, um* ab ἔχθος, εὐς, τὸ, odium.

Ἐχιδνα, ης, ἢ, *vipera* ab ἔχis, εὐς, idem; est & nomen mul.

ἘΧΙΝΟΣ, ῥ, ὁ, *echinus, erinaceus* à spinis quibus ἔχεται. Est & venter medius in animalibus ruminantibus, ob asperitatem echino similem.

ἘΧΙΣ, ios vel εὐς, ὁ, *vipera*, quia in se ἔχει partum, usque ad mortem; hinc ἔχιδνα, ης, ἢ, idem.

Ἐχμα, ἄλος, τὸ, *retinaculum, junctura* idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, *teneo.*

Ἐχοιεν, 3. plur. praef. opt. act. verbi ἔχω, *habeo* quod vide.

Ἐχοισα Dor. pro ἔχουσα, *habens*, praef. part. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*, 3. sing. a. i. ind. act.

verbi χολῶω. Th. χολή, ης, ἢ, *bilis.*

Ἐχομεν, 1. plur. praef. ind. verbi ἔχω, *habeo.*

Ἐχομένη, ης, ἢ, *dies perendinus* q. d. *cohaerens craftino.* Th. ἔχομαι seu ἔχω.

Ἐχον pro ἔχον, 1. singul. vel 3. plur. imperf. ἔχω, *habeo.*

Ἐχονθ' pro ἔχονθα, acc. singul. part. praef. ejusdem verbi; ἔχονθι Dor. pro ἔχουσι.

Ἐχόντων Att. pro ἔχεταισαν, gen. plur. part. praef. act. pro 3. plural. praef. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάθησαν, 3. plur. a. i. ind. pass. verbi χορτάζω, *herbis pascō, saturo*, f. ἄτω. p. κεχρῆσθαι. Th. χόρτος, ῥ, ὁ, *gramen.*

Ἐχουσ' pro ἔχουσι, *habent*, 3. plur. praef. ἔχω.

Ἐχραον, aor. 2. act. verbi χραύω, *leviter saucio* ut παύω, ἔπαον; alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo*, commodo.

Ἐχρην, imperf. à χρεῖ, *oportet* impersonale. inf. χρεῖναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. plur. a. i. m. ἔχρησάμεν, ω, ἄλο verbi χραῖσθαι, *utor*, f. χρησάμεθα. p. κέχρημαι. Th. χραῖω, *commodo.*

Ἐχρηθήν, ης, η & in 3. plur. ἔχρηθησαν a. i. ind. pass. verbi χραῖω, *ora ula edo.*

Ἐχρητο Ion. pro ἔχρατο, 3. sing. imperf. χραῖσθαι, *vide ἔχρησάμεθα.*

Ε'χρειεν, unxit, 3. sing. im-
 perf. à χρίω, ungo, f. ἴσω.
 p. κέχρηκα.
 Ε'χρῆσε, 3. sing. a. i. ejus-
 dem verbi.
 Ε'χρόνισα, ας, ε, a. i. ind.
 act. verbi χρονίζω, moror
 quod vide.
 Ε'χρώωντο Poët. pro ἐχρῶοντο,
 3. plur. imperf. pass. verbi
 χρώομαι, ᾠμαι, utor. Th.
 χρώω.
 Ε'χύνη, 3. sing. aor. 2. pass.
 verbi χύω vel χέω, fundo.
 Ε'χύθη, ης, η, effusus sum,
 a. i. ind. pass. ejusdem
 verbi.
 Ε'χύμην & in 3. plur. ἔχυντο,
 i. sing. & 3. plur. plusq.
 perf. pass. Ion. pro ἐκεχύ-
 μην & ἐκέχυντο, ablato aug-
 mento verbi χύω, f. χύσω.
 perf. pass. κέχυμαι.
 ΕΧΥΡΟΣ, ἔ, ὁ, munitus, fir-
 mus, tutus. ὀχυρὸς, ἔ, ὁ,
 idem q: ab ἔχω, firmiter
 teneo.
 Ε'ΧΩ, habeo, possum; ago,
 impetro. præf. opt. ἔχοιμι &
 in 3. plur. ἔχοιεν. imperf.
 εἶχον, ες, ε. f. ἔξω & χήσω.
 præf. ἔχηκα. a. 2. ἔχον, ες,
 ε. a. 2. imperat. χέε. sub.
 χῶ, ἦς, ἦ. Hinc ἔξισ, εως,
 ἦ, habitus. ἐχέτλη, stiva.
 χῆμα, ἄλος, τό, habitus, spe-
 cies, forma. χηματίζω, effin-
 go. χέσις, εως, ἦ, habitudo,
 affectio. ἀνέχω, sustollo, susti-
 neo, retineo. ἀνοχή, ἦς, ἦ,
 tolerantia. ἀπέχω, abstineo.
 ὑπέχομαι & ὑποχέομαι, pol-

liceor. ὑπόχεσις, εως ἦ, pol-
 licitatio. ευεξία, ας, ἦ, bona
 corporis habitudo. καχεξία,
 ας, ἦ, mala corporis habitudo.
 πλεονεξία, ας, ἦ, avaritia.
 πλεονεκτέω, plus habeo, su-
 perior sum. πλεονέκης, ε, ὁ,
 avarus. δαδῆχος, ε, ὁ, facem
 habens. ευνῶχος, ε, ὁ, eunu-
 chus, spada. ἠνίχος, ε, ὁ,
 auriga. ἐντελεχής, εος, ὁ, ἦ,
 perfectus, assiduus. ἐντελέχεια,
 ας, ἦ, perfectio; actus conti-
 nuus, motio perennis. εὐχήμεον,
 ενος, ὁ, ἦ, decorus. εὐχημοσύνη,
 ης, ἦ, decor.

Ε'χῶντι Doric. pro ἔχωσι,
 habeant, 3. plur. præf. sub.
 ab ἔχω.

Ε'χῶρει, 3. sing. imperf. act.
 verbi χῶρέω, capio; accedo,
 eo.

Ε'χῶσατο, iratus est, 3. sing.
 a. i. med. verbi χῶρομαι.
 fut. χάσομαι. aor. i. part.
 m. χασάμενος. Th. χολή, ἦς,
 ἦ, bilis.

Ε'χάδην, ης, η, aggestus fui,
 a. i. ind. pass. verbi χῶω;
 unde χωννύω vel χώννυμι,
 f. χῶσω. Th. χῆω, terra
 aggesta exstruo.

Ε'ψαδάλατο, 3. sing. a. i.
 m. verbi ψαδάλλω, tracto,
 contrecto turpiter q. à ψάω,
 tango.

Ε'ψάλαται Ion. pro ἐψαλμέ-
 ναι εἰσι, 3. plural. perf.
 pass. verbi ψάλλω, psallo,
 tango leniter, fut. αλῶ.
 præf. ἐψαλκα.

ἘΨατο, tetigit, 3. sing. aor.
 1. med. verbi ἔπω, tracto.
 ἘΨεαί pro ἔψη, sing. fut.
 1. med. verbi ἔπομαι, sequor.
 Th. ἔπω, sequor, ago.
 ἘΨεῖν & Ion. & Poët. ἐψῆν,
 præf. inf. ab ἔψω, coquo
 quod vide.
 ἘΨεται, 3. sing. fut. 1. &
 ἔψεσθαι, fut. inf. med. verbi
 ἔπομαι, sequor.
 ἘΨεύδeto, 3. sing. imperf.
 pass. à ψεύδομαι. Th. ψεύδω,
 facio.
 ἘΨεύθησαν, aor. 1. ind.
 pass. verbi ψεύδω, fallo,
 fut. σω. aor. 1. ἔψευσα;
 hinc ἐψεύσω, 2. singul. aor.
 1. med.
 Ἐψηλάφησα, ας, ε, a. 1.
 verbi ψηλαφάω, contrecto
 quod vide.
 Ἐψημα, αἶος, τὸ, pulmentum.
 Th. ἔψω, coquo.
 Ἐψία, ας, ἡ, colloquium. Th.
 ἔπω, dico.
 Ἐψιάσθαι Poët. pleonasm.
 pro ἐψιάσθαι, dixisse verbi
 ἔψιάω, quod formant ab
 ἔψω fut. verbi ἔπω, dico.
 Ἐψιδυρίσθμεν Dor. pro ἐψι-
 δυρίζομεν, 1. plur. imperf.
 act. verbi ψιδυρίζω, susurro.
 Th. ψιθυρος, ε, ο, ἡ, susurrus.
 Ἐψιάωτο Poët. & Ion. pro
 ἐψιώντο, 3. plur. imperf.
 verbi ἐψιάομαι, colloquor.
 Th. ἔπω, dico.
 Ἐψυχαγωγεί, 3. sing. imperf.
 act. verbi ψυχαγωγέω, ani-
 mum ficto seu allicio ex

ψυχῇ, ἧς, ἡ, anima & ἄγω,
 duco.
 ἘΨυχον, imperf. act. à ψύ-
 χω, refrigero, f. ζω.
 ἘΨΩ, coquo. f. ἐψήσω. p.
 ηκα. Unde ἔψησις, εως, ἡ,
 coctio. ἐψερῆς, ε, ο, coctor.
 ἘΩ, fut. ἔσω, induo; item,
 mitto, colloco. Unde εἶμα,
 αἶος, τὸ, indumentum. ἱμάτιον,
 ε, τὸ, vestis. ἐδῆς, ἡτος, ἡ,
 idem. ἐννυμι, induo. ἀμφιέν-
 νυμι, circum induo. ἰέω &
 ἴημι, mitto. ἀφίημι, dimitto.
 ἀφεσις, εως, ἡ, dimissio.
 συνίημι, committo; item in-
 tellίγο. σύνεσις seu ζύνεσις,
 εως, ἡ, coitio; item intelli-
 gentia.
 ἘΩ, fut. ἔσομαι, sum, eo.
 εἶμι, sum. εἰαία, ας, ἡ, essen-
 tia. ἔξεισι, licet. μετσεια, ας,
 ἡ, communicatio, consortium.
 πάρεμι, adjum. παρεσεια, ας,
 ἡ, praesentia. σύνεμι, unā
 sum, conversor. συνεσεια, ας,
 ἡ, conversatio. εἶμι, eo.
 Ἐω, εἷς, miseriam, aor. 2.
 Poët. pro ὦ, ἧς ab ἴημι,
 mitto. fut. ἦσω. 2. 2. ἦν.
 Ἐ'ω, εἷς, εἷη, sim, sis, sit
 Poëticè pro ὦ, ἧς, ἡ, præf.
 sub. verbi εἶμι, sum.
 Ἐ'ω, suo, dat. sing. ab εὖς,
 ἡ, ον, suus, a, um. Th. ος,
 qui.
 Ἐ'ω, contractè pro εἰώω, sino
 f. εἰάσω. p. εἰακα.
 Ἐ'ωγα, aperui p. m. Att.
 pro ὦγα verbi αἴγω, aperio,
 f. ζω.
 Ἐ'ωγμαί, patefactus sum, perf.

pass. Att. ind. ἐφγμένος,
perf. part. pass. ejusdem
verbi.

Ἐφγυῖα, *aperta*, perf. part.
med. f. g. ab ἐφγα, præt.
med. verbi οἴγω. p. m.
part. Att. ἐφγώς.

Ἐΰθα, præt. med. Aeol. &
Ion. pro εἰΰθα, *solitus sum*
ab ἔθω, *soleo*. p. m. part.
εἰΰθως, υῖα, ὄς & Ion. εἰΰθως,
έτος. Thema ἔθος, εος, τό,
mos.

Ἐΰθεν, *pellebam*, imperf. act.
Att. pro ᾠΰθεν, εν verbi
ᾠΰθῶ, fut. ᾠΰθῶ & ᾠΰω.

Ἐΰκειν, *similis eram*, plusq.
perf. Poët. ex Attico præt.
med. εἰοικα verbi εἰκω. p.
m. οἰκα & εἰοικα.

Ἐΰλωος, ε, ὄ, *hesternus*,
pridianus q. ex ἔως & ὀλ-
λύω, quod est *perditæ* seu
praeteritæ diei, proprie di-
citur de cibis relictis; per
metaph. pro *marcido*.

Ἐΰλπεν, *speraveram*, plusq.
perf. Poët. & Att. pro
ἠέλπεν verbi ἔλπω. *sperare*
facio, præt. med. εἰλπα.

Ἐΰμεν Poët. pro ᾠμεν, i.
plur. a. 2. sub. ab ἠμι pro
ἔω, *significante πληρέω*,
impleo.

Ἐΰμι, *sinerem* contractè pro
ἔαιμι verbi εἰάω, *sino*. p.
εἰαικα.

Ἐΰν, *qui est* Poët. vel Ion.
pro ᾠν, præf. part. verbi
εἰμι, *sum*.

Ἐΰων, contractè pro ἔαον vel
pro εἰων, Ion. *sinebam*, im-

perf. verbi εἰάω, *sino*. a. i.
εἰασα.

Ἐΰνημαι, *emi* perf. Attie.
pro ᾠνημαι; hinc εἰωνήθην,
aor. i. ind. pass. verbi
ᾠνέομαι, *emo*.

Ἐΰνεμην, *emebam* Att. pro
ᾠνεμην, imperf. passiv. verbi
ᾠνέομαι, *emo*, f. ᾠνήσομαι.

Ἐΰνοχῶεν. *vinum fundebam*
Att. pro ᾠνοχῶεν, imperf.
verbi εἰνοχῶέω, fut. ἠσω ex
οἶνος, ε, ὄ, *vinum* & χῆω,
fundo, f. χῆσω.

Ἐΰῶξα, *aperui* Att. pro ᾠῶξα,
a. i. act. verbi οἴγω, *aperio*.

Ἐΰρα, *intuebatur*, 3. sing.
imperf. Att. pro ᾠρα verbi
εἰράω, *video*; sic εἰρακα pro
ᾠρακα, perf. Att. εἰρακώς,
perf. part. εἰρακάμεν, i.
plur. perf. act.

Ἐΰρα, *as*, ἠ pro αἰῶρα,
suspendium, *vas pensile*. The-
ma αἰωρέω, *suspendo*.

Ἐΰργεν, *feceram*, plusq. perf.
med. Poët. & Attic. à præt.
med. εἰργα verbi εἰργω seu
potius ἐέζω, *facio*, fut. ἐέζω
& per metathesin εἰρζω.
præt. med. εἰργα & per
metath. εἰργα.

Ἐΰρταζον, *celebrabam festum*,
imperf. verbi εἰρτάζω. The-
ma εἰρτή, ἠς, ἠ, *festum*.

Ἐΰρων pro ᾠρων, *videbam* im-
perf. Att. act. verbi ὄραάω.

Ἐΰς Poët. pro ᾠς, *dum*,
usque, *interim*, *cum* genit.
item *sine casu* q. ab ὄς.
Tum ἔως pro ῥῶς, ὄος, ἠ,
aurora.

Ε'ωσα, *repuli* Attic. pro ὤσα.
a. i. act. hinc aor. i. m.
Att. ἐωσάμην & in 3. plur.
ἐώσαντο verbi ὠθέω, *pello*,
fut. ὤσα.

Ε'άθην, *reiectus sum*, a. i.
Att. pro ᾠθην. ἔωσμα, perf.
Att. pro ὤσμα verbi ὠθέω,
f. ὤσω.

Ε'ωσι & ἔασιν Ionicè pro ὤσι,
sunt, 3. plural. præf. sub.
ab εἶμι, *sum*.

Ε'ωσαι Att. pro ὤσαι, 3. sing.
perf. pass. vide ἐώθην.

Εωσφόρος, ε, ὁ, *lucifer* ab
ἔως pro ἠώς, *aurora* &
φέρω, *fero*, f. αἶσα.

Εωυτῆ Ion. pro ἐαυτῆ, *sui*
ipsius vel pro σεαυτῆ, *tui*
ipsius; ἐωυτῶ, pro ἑαυτῶ;
sic ἐωυτῆ Ion. pro ἑαυτῆ,
sibi.

Ζ.

Ζ, Nota sextæ apud Græcos
literæ. In numeris est
septenarius, quia in arith-
metico alphabeto inter ε
& ζ, interponitur ς pro
senario. Septenarium mil-
lenarium denotat hoc mo-
do, Ζ, ζ.

Ζ, Doricè in plerisque no-
minibus ac verbis in σδ
resolvitur, ut μελίσδομαι
pro μελίζομαι.

Ζα, in compositis. ἐπίτασιν
significat ut ἔρι & ἄγαν.
Aeolicè etiam ponitur pro
διὰ, ut ζαβάδην, ζάβολος.
Est autem ζα à ζέω, *ferveo*.

Ζαβαρεῖον, *repositorium*, vide
Zabaria in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica* ex ζαβοῖς,
annulis, vide *Zaba* in Lat.
Etymol.

Ζαβος, *curvus ἀγκύλος, zreblos*.

Ζαβελών, ὁ, nomen viri ἀκ-
λιτον, Hebr. *cohabitatio*.

ΖΑΓΚΛΗ, ης, ἡ vel ζάγκλον,
apud Siculos est *falx* à
ζα & ἀγκύλον.

Ζαεῖς, præf. part. à ζάημι,
Poët. idem ferè quod ἀημι,
flo, spiro. Th. ἄω, idem.

Ζαῆς, ὁ, ἡ, *vehementer flans*
ab ἄω, *flo, spiro* & ζα in
compos. *valde*.

Ζαθεῖο, genit. Ion. vel Poët.
à ζάθεος, ε, *valde divinus*;
in accus. fœm. gen. ζαθέην.
plural. ζαθέας ex ζα, par-
ticula intens. & θεός, ε, ὁ,
Deus.

Ζαῖεν, *vixissent* per syncop.
pro ζαίησαν, 3. plur. præf.
opt. ζαίην, ης, η à ζῆμι, pro
ζάω, *vivo*. inf. ζῆν pro ζᾶν.

Ζάκανον, *adscriptio duti* in
litteris, Suid. vide *Sacanam*
in Lat. Etym.

Ζακελτίδες vel ζεκελτίδες, *ra-
pae vel cucurbitae*; etiam
ζακυνθίδες, ab insula Za-
cyntho.

Ζακόλος, ε, ὁ, ἡ, *furius*,
valde iracundus ex ζα &
κότος, ε, ὁ, *iravetus*.

Ζακχαῖος, αἰε, ὁ, nomen viri,
Syriac. *justus*.

Ζακχαρίας, ε, ὁ, nomen viri,
Hebr. *memoria Domini*.

Ζάκχος, ε, ὁ, *gazophylacium*;

an γαυζάκχος legend. vox
ab Hebræis retenta.

Ζ'ΑΛΕΙΑ, ας, ἡ, laurus
Alexandrina, an à θάλλω.

Ζαλεῦ Dor. pro ζηλῶ, præf.
imperat. pass. verbi ζηλώ,
aemulor. Th. ζήλος, ε, ὁ,
aemulatio.

Ζ'ΑΛΗ, ης, ἡ, turbo à ζα &
ἀελλα, vel à ζέω.

Ζάλος, ε, ὁ, agitata aqua et
fluctuans à ζάλη.

Ζαλώ Dor. pro ζηλώ, aemu-
lor; beatum prædico. Th.
ζήλος.

Ζαλώϊος Dor. pro ζηλώϊος,
quod vide.

Ζαμβακέλαιον, ε, τὸ, oleum e
baccis olivarum; an à sumfa,
qui nucleus olivarum?

Ζαμενής, εος, ὁ, ἡ, vehemens,
validus ex ζα & μένος, eos,
τὸ, mens, robur.

Ζαμένησε, vires intendit, 3.
singul. aor. I. indicat. ac-
tiv. Ion. verbi ζαμενέω, fut.
ἦσω quod à ζαμενής, quod
vide.

Ζάν, ζανός Dor. pro ζήν, quod
pro Ζεὺς, Iupiter; genit.
Διός quasi à ζάω, vivo, qui
dat omnibus vitam.

Ζαρά, ὁ, nomen viri ἀκλίον,
Hebr. ortus.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαροβοτάνη, ης, ἡ, machina
quaedam bellica.

Ζατεῦσα Dor. pro ζητῶσα,
præf. part. f. g. verbi ζητέω
quaero, f. ἦσω. p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, quaero Dor. pro
ζητέω.

Ζατρεύω, in pistrino torqueo
ex ζα & τρέω, timeo vel
τρέω, tero.

Ζατρεφής, εος, ὁ, ἡ, saginatus,
pinguis ex ζα epitat. &
τρεφω, nutrio, f. ψω. a. 2.
ἐτραφον.

Ζατρείκιον, ε, τὸ, genus lusus;
ζατρεικίζεν, ludere zatricium.

An ludus schacchorum, qui
tremendam militiam (ali mali-
tiam) pingit q. à ζα & τρέεν.

ΖΑΦΕΛΗΣ, εος, ὁ, ἡ, simplex,
durus; agrestis, vehemens
q. ex ζα & ἀφελής, simplex.

Ζαφλεγή, εος, ὁ, ἡ, valde
urens, florens ex ζα &
φλέγω, uro.

Ζαχρηής, εος, ὁ, ἡ & ζαχρηής,
valde utilis; vehemens, acris.
gen. plural. ζαχρηῶν ex
ζα, valde & χραω, invado
furiose; vel ut alii volunt
à χρεία, necessitas, utilitas.

Ζαχρεῖος, ε, ὁ, qui est valde
egens ex ζα & χρεία,
necessitas.

Ζάψ, mare fortè a fervore
aquæ, à ζέεν.

ΖΑΩ, vivo, revivisco; laetus
sum. imperf. ἐζαον. præf.
part. ζάων ᾶν, ζάσσα ζῶσα,
ζάον ζῶν. f. ζήσομαι, η, εταμ.
a. I. ἐζήσα, ας, ε. a. I.
sub. ζήσω, ης, η. a. I. part.
ζήσας, ασα, αν. Hinc ζωός,
ε, ὁ, vivus. ζωή, ης, ἡ, vitu.
ζῶον, ε, τὸ, animal. αἰείζωος,
ε, ὁ, ἡ, immortalis.

ΖΕ'Α vel ζεῖα, ας, ἡ, far,
frumenti species, spelta; fortè
à ζάω, quod inde fit victus.

Ζεθεδαίος, ε, ε, nomen viri,
 Hebr. dos, δός.
 Ζεγέριες, nomen Libyc. quod
 Græcè sonat βεροι, id est
 colles; sic autem apud Li-
 byas quoddam murium ge-
 nus appellatur.
 Ζεΐδαρος, fertilis pro Ζήδαρος,
 epitheton terræ, quia dat
 necessaria ad vitam à ζῆν
 & δάρον, munus.
 Ζεΐσα pro ζέσσα Ion. vel
 Poët. præf. part. f. g. ver-
 bi ζέω, ferreo, f. έσω. a. i.
 part. pass. ζέθεις.
 ΖΕΙΡΑ, ας & Ion. ζειρή, ή,
 vestis genus, catena.
 Ζειρέω, aromata facio puto à
 ζειρός.
 Ζειρός, ποιμίλος, varius; an à
 ζά & έρω, necto, ut sit
 valde nexus?
 Ζέλκια, olera Phrygib. q. à
 ζάω, quod inde sit victus.
 Ζέλω, jacio. Hesych.
 Ζενύω, fervescio à ζέω,
 ferreo.
 Ζεσε Ion. pro έζεσε, 3. sing.
 aor. i. act. ejusdem verbi.
 Ζεθεις, fervescit, a. i. part.
 pass. à ζέω. a. i. pass.
 έζεθην.
 Ζεσος, ή, ον, fervidus, a, um
 à ζέω, ferreo.
 Ζεύγη, ης, ή, jugum à ζευγ-
 νύω, jungo.
 Ζευγνάσι Ion. pro ζευγνύσι,
 3. plur. præf. ind. verbi
 ζεύγνυμι seu ζευγνύω, jungo.
 ΖΕΥΙΝΥΩ vel ζευγνυμι,
 jungo, copulo. f. ζευξω. p.
 έζευχα. perf. pass. έζευγαμ.

Hinc ζεύγμα, αλος, τό, jun-
 ctura, conjunctio. ζεύξισ, εως,
 ή, connexio. ζεύγος, εος, τό,
 jugum. ζυγος, ε, ο, idem.
 υποζευγνύω, subjungo. υποζεύξισ,
 εως, ή, subjunctio. υποζύγος,
 ε, ο, subjugis. διζυξ, γος, ο,
 ή, bijugis. διζυγος, ε, ο, ή,
 idem.
 Ζεύγος, εος, τό, jugum, vide
 in ζευγνύω.
 Ζευληρία, ας, ή, vinculum ab
 eodem them.
 Ζευξαι, a. i. inf. act. ζευξά-
 μενος, jungens, a. i. part.
 med. à ζευγνυμι.
 Ζευξω, jungam, fut. i. act.
 Sed Ζευξω, οος, ή, nomen
 mul. q. d. conjugans. à
 ζεύγνυμι, jungo.
 Ζεύομαι Dor. pro γεύομαι,
 gusto. apud Hesych. Th.
 γεύω; sic ζεύσαδαι, pro
 γεύσαδαι.
 ΖΕΥΣ, Jupiter. gen. Διός,
 dat. Διι. acc. Δία. vocat.
 Ζεϋ; hinc διος, ε, ο, divinus.
 ΖΕΨΥΡΟΣ, ε & Ion. οιο, ε,
 Zephyrus, Favonius q. ζαν-
 φόρος, vitam ferens, aut ea
 quae ad vitam attinent; hinc
 ζεφυρή πνοή, Zephyrius fla-
 tus.
 ΖΕΩ, ferreo, bullio, f. ζέσω.
 Ζῆ, vive Dor. pro ζά, præf.
 imperat. à ζάω, vivo vel
 ζῆ, vivit Dor. pro ζά, 3.
 sing. præf. ind. act. Alii
 volunt esse imperf. vel 3.
 sing. a. 2. pro έζη, à ζῆμι.
 Ζῆθι, vive, præf. imperat.
 vel aor. 2. imperat. act. à

Ζῆμι, ut ζῆθι ab ἴσημι; alii ex ζᾶε, ζᾶ formant præf. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι adjecta syllaba θι à ζᾶω, vivo.

Ζηλόμονα, acc. fing. à ζηλήμων, onos, ὁ, invidus à ζηλώ, aemulor. Th. ζῆλος, ε, ὁ, aemulatio, livor.

Ζηλοῖ, 3. fing. præf. ind. à ζηλώ, aemulor. Th. ζῆλος.

Ζῆλος, ε, ὁ, aemulatio, invidia; amor cultus divini q. à ζέω, ferveo; est enim fervidus affectus. Hinc ζηλώ, aemulor, f. ὄσω. p. κα. ζηλωτής, ε, ὁ, aemulius. κακόζηλος, ε, ὁ, ἡ, malus et infelix aemulator. κακίζηλια, ας, ἡ, mala et infelix aemulatio.

Ζηλότυπος, ε, ὁ, invidia percussus q. ζήλω τυπέις; hinc ζηλοτύπω, zelotyria laboro ex ζῆλος & τυπέω, percutio.

Ζηλώ, aemulor, ambio, invideo; item depereo cum acc. f. ὄσω. perf. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

Ζηλώσασιν, 3. plur. fut. i. ind. verbi ζηλώ, aemulor. Th. ζῆλος.

Ζηλωτέον nomen verbale à ζηλώ, aemulor. Th. ζῆλος.

Ζηλωτής, ε, ὁ, accensus zelo. acc. ζηλωτήν ab eodem them.

Ζηλωτός, ε, ὁ, aemulandus; in compar. ζηλωτότερος, & in plur. f. g. ζηλωτοτέρα ab eodem them.

ΖΗΜΙΑ, ας, ἡ, damnum.

ροενα, mulcta; hinc ζημιάω, damnum affero, f. ὄσω. p. ἐζημιάωκα. aor. i. pass. ἐζημιάωθην.

Ζημιᾶθῃ, 3. fingul. aor. i. sub. pass. verbi ζημιάω, damnum affero. Th. ζημία.

Ζῆν pro ζᾶν, Dor. præf. inf. verbi ζᾶω, vivo.

Ζῆν, ζηνος pro Ζεύς, Iupiter, acc. ζῆν' pro ζῆνα; item Ζᾶν Ζανός, & Dor. Δῆν, Δᾶν.

Ζηᾶς, αῖ ὁ, nomen Jurispreriti, Gr. Iovius.

Ζῆς pro ζᾶς, Dor. vivis. 2. fingul. præf. à ζᾶω. a. i. inf. act. ζῆσαι.

Ζῆση, vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, η, ετα, vivam, fut. i. med. ejusdem verbi ζᾶω.

Ζῆτε, quaere, præf. imperat. act. à ζητέω, quaero, f. ἦσω. p. ἐζήτηκα.

Ζητεύς, quaeras, præf. sub. à ζητεύω Poët. pro ζητέω, quod vide.

ΖΗΤΕΩ, ὦ, quaero, studeo, requiro, imperf. ἐζήτην. fut. ἦσω. p. ἐζήτηκα. præf. pass. ζητέομαι, quaeror. imperf. ἐζητέομαι, ἐμην. ἐς, εἰ. ἔετο, ἔετο; hinc ζήτημα, αἰος, τὸ, quaesitum. ζήτησις, εως, ἡ, quaestio.

Ζήτημα, αἰος, τὸ, quaestio, quaesitum à ζητέω.

Ζήτησις, εως, ἡ, quaestio ab eodem them.

Ζητήσωμεν, inquiramus, i. plur. a. i. sub. act. à ζητέω.

Ζητῶσιν, quaerunt, 3. plur. præf. ind. à ζητέω, quod vide.

Ζητῆσθον, ἄ, τὸ, locus in quo
servi puniuntur, à ζῆ & τῆσθω,
timeo.

Ζῆτω Dor. pro ζάτω, vivat,
præf. imperat. act. à ζάω,
quod vide.

Ζητῶμεν, ἰ. plur. præf. sub.
à ζητέω, quaero.

Ζῆσθην, ἢ, ἡ, idem quod σι-
θῆσθην, vide in Lat. Etym.
Silyna.

ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, Zingiberis
planta, vide in Lat. Etymol.

Ζῆσθος, ἄ, ὁ, sonus apum à
sono.

ΖΙΖΑΝΙΟΝ, ἄ, τὸ, lolium,
corruptela σίτῃ.

Ζῆω, quaero.

Ζῆν, ἢ, ἡ, Ion. pro ζῆν, ἡ,
vita.

Ζοροάδες, αἱ Ion. pro δοροά-
δες, caprae.

Ζοροάβελ, ὁ, nomen princi-
pis Hebr. exulans in Babil.

Ζῆσθω præf. imperat. pass. à
ζῆω, pro quo ζώνωμι. cingo.

Ζοφεροῖο, gen. Ion. à ζεφερος,
ἄ, ὁ, caliginosus. Thema
ζέφος, ἄ, ὁ, caligo.

ΖΟΨΟΣ, ἄ, ὁ, caligo, tenebrae,
occasus quasi ζάνοφος, ex
ζῆ & νόφος.

Ζυγῆντες, nom. plur. a. 2.
part. pass. verbi ζεύγνυμι,
jungo, f. ζεύξω.

Ζυγῆν, ἢ, ἡ, conjugium ab
eodem them.

Ζυγος, ἄ, ὁ, iugum; in plur.
ζυγοὶ & ζυγά, statera. Th.
ζεύγνυω, jungo.

ΖΥΘΟΣ, ἄ, ὁ vel ἔος, τὸ,
Zythus, potus ex hordea,

cerevisia quia fit ζῆσθαι αἶδες,
ferro e ignis; est enim ζῆ-
θος, ζῆμα quoddam, id est
potus coctus.

ΖΥΜΗ, ἢ, ἡ, fermentum q.
à ζῆω, quia massam fervere
facit. Hinc ζυμάω, fermento,
fut. ὠσω. p. ἐζύμακα. ἄζυ-
μος, ἄ, ὁ, ἡ, fermenti expers,
non fermentatus.

Ζωσθραψάμενος, a. ἰ. part.
m. verbi ζωσθράω & ζωσθ-
ραφέω, depingo vide in
ζωσθράφος.

Ζωάγιον, ἄ, τὸ, praemium pro
vita servata à ζωγρέω, vi-
vum capio, è caede conseruo,
ab ἀγρεα, ἡ, captura & ζῆν,
vita. Th. ζάω, vivo.

Ζωσθράφος, ἄ, ἡ, proprie qui
ζῆα γράφει, pictor. ζωσθραφία
pictura. ζωσθραφέω, pingo.

Ζωγρεα, vivum cape, præf.
imperat. à ζωγρέω quasi
ζῆων ἀγρεύω, fut. ἦσω. p.
ἐζώγηκα. perf. pass. ἐζώγ-
γημαι quod ex ζῆος, ἄ, ὁ,
v. vus. Th. ζάω, vivo & ἀγ-
ρεα, captura.

Ζωγρείας, ἄ, ὁ, vivus. in accus.
ζωγρεῖαν; hinc ζωγρεῖν, ἢ, ἡ,
q. d. viva captio, vide in
ζωγρεα.

Ζωδιον, ἄ, τὸ, animalculum;
signum coeleste in Zodiaco,
hinc ζωδιακός, Zodiacus in
quo ζωδία.

Ζῶε, vivebat, 3. sing. imperf.
ζῶεν, præf. inf. verbi ζάω,
Poët. pro ζάω, vivo.

Ζῶεν Ion. & Poët. pro ζῆν.
Ζῶεσκον, imperf. Ion. & Poët

pro ζῶνν verbalis ζῶν Poët.
 pro ζῶνν vivo.
 Ζωή, ἡσ, ἡ, vita. Th. ζῶν,
 vivo.
 Ζῶνν vivat, 3. sing. præf.
 sub. act. à ζῶνν Poët. pro
 ζῶνν, vivo.
 Ζῶνν, viverem, præf. opt.
 Attic pro ζῶνν, contractè
 ex ζῶνν verbalis ζῶνν, vivo.
 Ζῶνν, dat. plur. Ion. pro
 ζῶνν à ζῶνν, vita. Th. ζῶν,
 vivo.
 Ζωφάλμωσ, σ, ὀ, vividus,
 almus, quia ζῶνν φάλμωσ,
 vitam fovet.
 Ζωῖα ασ, ἡ pro ζῶνν, ἡσ, ἡ,
 vita.
 Ζῶμα αῖωσ, τὸ, lorica, vesti-
 mentum quo cingimur, idem
 quod ζῶσῆσ. Th. ζῶννῶν,
 cingo.
 Ζῶμεν, vivimus, 1. plur. præf.
 ind. ζῶνν.
 Ζωμῆσωσ, εωσ, ἡ, trulla ad
 hauriendum jus uinum à ζω-
 μωσ, jus & αἶρωσ, haurio.
 ΖΩΜΩσ, σ, ὀ, jus, jus esu-
 lentum; inde ζωμῖδιον, ju-
 culum.
 Ζῶνν, præf. part. n. g. à
 ζῶνν, vivo quod vide.
 Ζῶνν, ἡσ, ἡ, cingulum, zona,
 præ: dat. plur. ζῶννσιν pro
 ζῶννσιν, Ion. Th. ζῶννῶν,
 cingo.
 Ζῶνννμ, idem quod ζῶννῶν.
 Ζῶνννσκηλω, cingebatur, 3. sing
 imperf. pass. Ion. pro ζῶνν.
 νωλω verbalis ζῶνννμ, cingo;
 alii volunt esse imperf. à
 ζῶνννσκηλω.

ΖΩΝΝΥ'Ω, ζῶνννμ & ζῶνννσ-
 κω, cingo, imperf. ζῶνννσ,
 es, ε. f. ζῶννσ p. ζῶννσκα.
 perf. pass. ζῶννσμαι. a. 1.
 m. ζῶννσμένη, ω. αἶω. Hinc
 ζῶννσ, ἡσ, ἡ, cingulum,
 balteus. ζῶνν, ἡσ, ἡ, zona,
 cingulum. περιζῶμα, αἶωσ, τὸ,
 ventrale.
 Ζῶννσ viventem, acc. sing.
 ζῶννσ, gen. singul. part.
 præf. verbalis ζῶνν, vivo.
 Ζῶννσσιν vel ζῶννσσιν, σ, τὸ,
 mola quia ibi esca ad
 ζῶνν, id est vitam, paratur.
 Ζῶννσγενῶσ, vivifico. f. ἡσω. p.
 ζῶννσγένωσκα à ζῶννσγενωσ, σ, ὀ,
 ἡ, vitalis quod à ζῶνν, vita
 & γενωσ, σ, ὀ, generatio. Th.
 γενωσμαι, nascor.
 Ζῶννσγενῶσ, σ, ὀ idem quod
 ζῶννσγενῶσ.
 Ζῶννσμι, vivam, præf. opt. act.
 à ζῶνν Poët. pro ζῶνν.
 Ζῶννσσιν, a imalibus, dat. plur.
 Ion. à ζῶνν, σ, τὸ, animal.
 Thema ζῶνν, vivo.
 Ζῶνν, σ, τὸ, animal q. à ζῶνν,
 vita. Th. ζῶνν.
 Ζῶννσσιν, vivos, dual. num.
 Poët. pro ζῶννσσιν. Sic ζῶννσσιν
 in plur. pro ζῶννσσιν, præf.
 part. ζῶννσσιν Dor. pro ζῶννσσιν,
 verbalis ζῶνν, vivo.
 Ζῶννσποιῶσ, vivifico. fut. ἡσω.
 p. ζῶννσποιῶσκα. a. 1. pass.
 ζῶννσποιῶσθησν. aor. 1. part.
 ζῶννσποιῶσθησ, vivificatus ex
 ζωσ, vivus quod à ζῶνν &
 ποιῶσ, facio.
 Ζῶννσ ἡ, σν, vivus, a, um ab
 eodem them.

Ζωήνος, ε, ἡ, vivipara, ex
ζωῆς, vivus & τίκω, pario.
Ζωόν, vivum reddito ejusdem
them.

Ζάπυρον, ε, τὸ, reliquiae ignis
cineribus sopiti, σπέρμα πυ-
ρός, unde ex mortuo quasi
vivid fieri potest, à ζῶν
πῦρ, ignis vivens. 2. suscita-
bulum. 3. suscitandi vim ha-
bens, ut follis, flabellum.
ζωπυρέω, ignem sopitum ac-
cendo, suscito, ad vigorem
pristinum revoco, refocillo,
inauaro.

ΖΩΠΥΣ, ἄ, ὄν, merus, efficax.
ut ζωῆς οἶνος: frequentius
in compar ζωότερος, mera-
cius q. à ζῶ.

ζωότερος, vide in ζωός.

ζωῆς, vivus pro ζωῆς à ζῶω,
vivo.

ζῶωαι, a. i. inf. act. ζῶωα-
δαι, a. i. inf. med. ζῶωαλο,
3. sing. a. i. med. Ion. à
ζῶωωμι, cingo, f. ζῶωω.
Potest & ζῶωαι, esse praef.
part. act. f. g. plur. num.
à ζῶω, vivo.

ζῶωαι 3. singul. fat. i. act.
ejusdem verbi.

ζῶωωδαι, f. i. inf. med.
verbi ζῶωωω, cingo.

ζῶωωστα, cincta, a. i. part.
pass. f. g. à ζῶωωωμι, cingo,
f. ζῶωωω, perf. pass. ἐζῶωωμαι.
a. i. pass. ἐζῶωωθην.

ζῶωωθηναι, cinctum esse, a.
i. inf. pass. ejusdem
verbi.

ζῶωωσι, vixerint, 3. plural.

praef. ind. verbi ζῶω, vivo.
ζῶωης, ἦρος, ὄ, cingulum,
balteus, acc. sing. ζῶωησα à
ζῶωωμι, cingo.

ζῶωω, cingam, fut. i. act.
ejusdem verbi.

ζῶωω Poët. pro ζῶω, vivo;
sed ζῶωω dat. sing. à ζωῆς,
ἦ, ὄ, vivus ab eodem
them.

H.

H, Est septima litera; in
numeris est octonarius.
Declarat octo milia hoc
modo, H feu η.

H, haec, articulus praeposi-
tivus. ἡ, quae, artic. post-
pos. ἡ vel, an & Poët. ἡε.
Tum ἡ, ἡ, ha, ha, vox de-
sistere jubentis; item ἡ,
miserit, 3. sing. a. 2. sub.
ab ἡμι, mitto. ἡ, sit, 3.
sing. sub. ab εἶμι, sum. ἡ,
dixit, a. 2. per aphæresin
pro ὦν & hoc pro ἐφῆ, a.
2. à φημι, dico. Tum etiam
ἡ, est adverb. sane, profecto;
et ἡ, erat, 3. singul. im-
perf. ab εἶμι.

H α, eram, imperf. Ion. pro
ἡν verbi εἶμι, sum. imperf.
ἡν, Ion. ἔα, ectasi Poët.
ἡα.

H α, ἡα, ε, ivi perf. med.
Att. pro εἶα, ας, ε & solu-
tione ἡα verbi εἶμι, εο est
& ἡα, leguminum stipula
ab αἶος, aridus. Thema
αἶω, sicco.

- Ἡβίο** Ion. pro ἡβίο, 3. plur. imperf. verbi ἡμαί, *sedeo*. quod in 3. plur. ἡνται & Ion. ἔαται. Th. ἔω, *sedo*.
Ἡβίαις, *parvus à βαιός*, idem.
Ἡβίαιον, *paullulum. ἔδ' ἡβαιόν*, *ne tantillum quidem pleonafimo τῆ η*.
Ἡβίω vel ἡβάσκω. *adolesco*. fut. ἡβήσω, ab ἡβη, *pubes, p. h. rtas, juvena*.
Ἡβη, ης, ἡ, *pubes, pubertatis Dea, juvenus; est etiam vigor ætatis, in fene licet*. Hinc ἡβάω, *pubesco*, fut. ἡβώω. ἡβηδόν, *à pubertate adv. ἐφηβος, ἄ, ὁ, qui ad pubertatem pervenit, puer, ephebus*.
Ἡβηκός, *adultus*, perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubesco*. Th. ἡβη.
Ἡβήσαντες, *pubescentes*, nom. dual. aor. I. part. act. ab eodem verbo & them.
Ἡβήσσει, *annos pubertatis attingisset*, 3. singul. aor. I. opt. Aeol. ejusdem verbi & them.
Ἡβητήριον, ἄ, τὸ, *locus exercitii literarii adolescentium; sumitur & pro loco amoeni et conviviorum*. Thema ἡβη, ης, ἡ, *pubes*.
Ἡβηλήθην, *volui* Atticè pro ἔβηλήθην, a. I. ind. verbi βέλωμαι, *volo*. f. βηλήσομαι. Sic in imperf. ἡβηλόμην, Att. pro ἔβηλόμην.
Ἡβήων, ης, η, *pubescerem*, Att. pro ἡβήοιμι, ᾠμι, præf. opt. act. verbi ἡβήω, *pubesco*. Th. ἡβη.
Ἡβήοιμι, ἡβήοις, *pubescerem*, es, præf. opt. act. ab ἡβήω Poët. pro ἡβήω, quod vide.
Ἡβήωσα Poët. pro ἡβήωσα, præf. part. f. g. ab ἡβήω.
Ἡγ' ἤγαγε pro ἡγάγετο, *duxit*, 3. sing. aor. 2. med. Attic. pro ἡγέτο verbi ἄγω.
Ἡγάγετον, es, ε Att. reduplic. pro ἡγον, a. 2. ind. act. ejusdem verbi.
Ἡγάθει, dat. sing. f. g. ab ἡγάθεος, ἄ, ὁ, *valde divinus*, Ion. pro ἀγάθεος q. d. ἄγαν θεός. Thema θεός, *Deus*.
Ἡγαλλιάσατο, 3. sing. a. I. med. verbi ἀγαλλιάω, *exulto*. Thema ἀγάλλω, *orno*.
Ἡγάμην, *admirabar*, imperf. verbi ἀγαμαι. idem quod ἀγάω vel ἀγαόμαι *admiror*.
Ἡγανάκησε, 3. sing. aor. I. ind. act. verbi ἀγανακτῆω, *indignor, doleo*, f. ἡσω. p. ἡκα.
Ἡγάπα, 3. singul. imperf. act. verbi ἀγαπάω.
Ἡγάπευ Dor. & Aeol. pro ἡγάπεν, *amabant*. 3. plur. imperf. act. quasi ab ἀγαπέω pro ἀγαπάω, *diligo*.
Ἡγάπησε, *dilexit*, 3. sing. a. I. act. verbi ἀγαπάω,

- diligo*, fut. ἤσω. præt. ἠγάπηκα.
- Ἡγασάμην, ω, αἶο, *admiratus sum*. a. i. m. verbi ἀγαζομαι, f. ἀσομαι. p. ἠγασαμαι. Th. ἀγάω, *admiror*.
- Ἡγάσθην, aor. i. ind. pass. ejusdem verbi & them.
- Ἡγάσσατο, 3. sing. a. i. med. Poët. gem. σσ verbi ἀγάζομαι, vide ἠγασάμην.
- Ἡγάρευσαν, 3. plur. a. i. act. verbi ἀγάρευνω, *cogo*, f. εἴσω. p. ἠγάρευσκα. Th. ἄγερως, 8, ο, *tabellarius regius*.
- Ἡγείλαμην, *nuntiavi*, aor. i. med. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*, f. ελῶ. p. ἠγγελκα. a. i. ἠγείλα.
- Ἡγείλες, 3. sing. a. i. ind. act. ejusdem verbi.
- Ἡγγέλεθην, a. i. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἠγγέλμαι perf. pass. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*, f. ελῶ. a. 2. ἠγγελον.
- Ἡγγέλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusdem verbi.
- Ἡγίκα, ας, ε, perf. act. ἠγίσα, a. i. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*, f. ἴσω. Th. ἐγγύς, *propè*.
- Ἡγυῖατο, *sponsoris accipiebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγυῖομαι. Th. ἐγγύη, ης, ἦ, *sponsio*.
- Ἡγε, *abduxit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Attic. ἠγαγε verbi ἄγω. fut. ἄξω, *duco*.
- Ἡγείρα, *excitavi*, a. i. ind. act. verbi ἐγείρω, f. ερῶ. p.
- ἠγείρα. aor. i. pass. ἠγείραην.
- Ἡγείσθαι, *cogitare*, præf. inf. ab ἠγέομαι, *duco*, *arbitror*.
- Ἡγείτο, 3. sing. præf. ἠγείτο, *ducebat*, 3. sing. imperf. verbi ἠγέομαι, *duco*, f. ἠγείσομαι.
- Ἡγέμονεῦω, *præseo*, *sum dux*. imperf. ἠγέμενον, ες, ε. Thema ἠγέομαι, *duco*.
- Ἡγέμονῆα, *ducem*, acc. sing. ab ἠγέμενος, *dux* ejusdem them.
- Ἡγέμονία, ας, ἦ, *imperium*, ab ἠγέομαι.
- Ἡγέμων, ὄνος, ὁ, *rector*. gen. plural. ἠγεμόνων; dat. plur. ἠγεμόσι. Thema ἠγέομαι, *duco*.
- ἩΓΕΟΜΑΙ, *duco*, *dux sum*, existimo. imperf. ἠγέμην. f. ἦσομαι. p. ἦμαι q. ab ἄγω, *duco*. Hinc ἠγεμών, ὄνος, ὁ, ἦ, *dux*. ἠγεμονικός, 8, ο, *imperatorius*. ἠγεμονεύω, *dux sum*. διηγέομαι, *narro*. διήγησις, εως, ἦ, *narratio*.
- Ἡγέρεθοντο, *coibant*, 3. plur. imperf. pass. ab ἀγέρεθομαι Poëticè pro ἀγείρομαι, *congregor*; hinc imperf. ἠγέρετο. Th. ἀγείρω, *cogrego*, fut. ερῶ. p. ἠγέρκα.
- Ἡγέρθεν, *connoverunt* Boët. syncop. pro ἠγέρθησαν, 3. a. i. pass. ab ἀγείρω, *congrego*; vel ut alii ab ἐγείρω; *excito*.
- Ἡγέρθην, *sum excitatus* & in 3. plur. ἠγέρθησαν, aor. i. ind. pass. verbi ἐγείρω;

fin vero *collectus sum*, ab ἀγέρω.

Ἡγεῖσθαι, *collegi*, perf. act. ab ἀγίσσω; fin *exitavi*, ab ἐγείρω.

Ἡγέσθαι, 2. plur. imperf. vel aor. 2. med. ἡγίμην verbi ἄγω, *duco*. ἡγέλο, 3. sing. a. 2. med.

Ἡγγήσκειν, *excitaveram*, plusq. perf. act. verbi ἐγείρω, *exito*, f. ἐγῶ. perf. ἡγήσκη.

Ἡγῆν & Att. εἰάγη, a. 2. ind. pass. verbi ἀγῆμι vel ἄγω, *frango*, fut. ἄξω. a. 1. ἡξω & εἰάξω.

Ἡγῆται ἄδω a. 1. imperat. med. ab ἡγέομαι *duco*.

Ἡγῆσάμην, ω, αἶο, *præivi*, a. 1. m. verbi ἡγέομαι, *duco*, f. ἡγῆσομαι.

Ἡγῆσάδω, *dux sit*, 3. sing. a. 1. imperat. med. ejusdem verbi.

Ἡγῆσαι pro ἡγῆσθαι, 3. sing. a. 1. m. ἡγῆσάμην, quod vide.

Ἡγῆσις, gen. sing. ab Ἡγῆσιος, σ, ὁ, *Hegesias*, nomen Philosophi.

Ἡγῆτω pro ἡγῆται, *videat*, 3. sing. præf. sub. m. verbi ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγῆτωρ, ὄρος ὁ, *d. ctiv.* in plur. ἡγῆτορες. Ἡγῆτης, ἦρος ὁ, idem. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγιασμένοις, *sanctificatis*, dat. plur. perf. particip. passiv. ab ἀγιάζω, *sanctifico*, f. ἄσω. Thema ἅγιος, σ, *sanctus*.

Ἡγμαι, *actus sum*, perf. pass. verbi ἄγω, *ago*, f. ἄξω.

π. ἡχχ. perf. part. pass. ἡγμένος.

Ἡγνικότες, nom. plur. perf. part. act. verbi ἀγνίζω, *purifico*, f. ἴσω. p. ἡγνικα. Th. ἄγνις, *castus*.

Ἡγνισμένος, perf. part. pass. ab ἀγνίζω, *purifico*, *expio*. Th. ἄγνις, σ, ὁ, *castus*.

Ἡγνίσθαι, *ignitavi*, perf. ind. act. ἡγνίσθη, a. 1. ind. act. verbi ἀγνίσθω ex α priv. & νοός, ὁ, *mens*.

Ἡγνίσθη, *ignoravit* Poët. & Dor. pro ἡγνίσθη, 3. sing. a. 1. act. ejusdem verbi.

Ἡγνίσθην, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἀγνίσθω, *ignoro*, fut. ἦσω. p. ἡγνίσθη ex α & νοός, *mens*.

Ἡγόμεν, 1. plur. imperf. vel a. 2. act. ἡγον; Sed ἡγόμεν, est 1. sing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco*.

Ἡγόν, *dusebam*, imperf. vel a. 2. act. ejusdem verbi.

Ἡγόντων pro ἡγόντων, *ducebant*, 3. plur. imperf. vel aor. 2. med. ejusdem verbi.

Ἡγούρατος, *emisti*, 2. sing. & ἡγούρατων, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀγούραζω, *emo*, f. ἄσω. p. ἡγούραχχ. Th. ἀγούρα, ἄς, ἡ, *forum*.

Ἡγούραδίτε, 2. plur. aor. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἡγούρατμένος, perf. part. pass. ejusdem verbi & them.

Ἡγούραθησαν, *renuntiati sunt*, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἀγούραζω, *verba facio*. Th. ἀγούρα.

Ἠγοράσθη, concionabantur, Poët. pro ἠγοράσθησαν, 3. plur. imperf. pass. verbi ἀγοράσσομαι. Th. ἀγορά.
 Ἠγέμενος, ἡ, ὁ, dux, imperator substantiv. à pres. part. verbi ἠγέσθαι, duo in 3. plur. ἠγόνται. fut. ἠγήσομαι.
 Ἠγέσθω, Poët. syncop. pro ἠγέσθη, 3. sing. imperf. pass. verbi ἠγέσθω, excito.
 Ἠγείσθην, a. i. ind. pass. ab ἀγείω, capto. venor, f. εἶσω p. ἠγείσθην. a. i. ἠγείσθαι, as, ε. Th. ἀγείω, as, ἡ, captura.
 Ἠγείσθην, a. i. vide in ἠγείσθην.
 Ἠγείωσαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγείω, effro, effertum reddo. fut. ἄσω. perf. ἠγείωκα. perf. pass. ἠγείωμαι. perf. inf. pass. ἠγείωσθαι. Th. ἀγείω, ἡ, ὁ, rus, ager.
 Ἠγείωσθαι, perf. inf. pass. vide ἠγείωμαι.
 Ἠγεοικησάμην, ω, ἄλο, aor. i. med. verbi ἀγεοικέω, ab ἀγεοικός, ἡ, ὁ, rusticus, qui in agro v. vit. Thema ἀγέος, ἡ, ὁ, rus & οἶκος, ἡ, ὁ, domus.
 Ἠγωνίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, certo, f. ἴσσομαι. p. ἠγωνίσομαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγων, ἄνεις, ὁ, certamen.
 Ἠγωνίσομαι, certavi, perf. vide ἠγωνίζετο.
 Ἠδ' pro ἠδὲ, et.

Ἠδέα & ἔαδα, Attic. seu Ion. præter. med. verbi ἀνδάνω seu ἄδω, placuo.
 Ἠδέσθαι, 3. singul. perf. pass. verbi ἐδάσθω quod ab ἐδάσθω, proterno, solo equo quod ab ἐδάσθεις. eis, το, solum. Thema ἔσθαι, f. dno, fut. ἐδέσθαι.
 Ἠδέ, Poët. et At. ἠδε, haec.
 Ἠδέα ἢ ἠδὴ cognoveram, Ion. & Atticè pro ἠδεν seu ἔδεν, plusq. perf. verbi εἶδω, scio. perf. εἶδον & per syncop. εἶδα, in plusq. perf. εἶδεν & Atticè ἠδεν, & Ion. ἠδέα, eas, ee.
 Ἠδέα, suaviter, adverb. ab ἠδύς quod vide, & in acc. plur. n. g. ἠδέα ab ἠδύ.
 Ἠδέα, as, ἡ, f. g. ad ἠδύς, suavis; compar. ἠδίον, superl. ἠδίστος.
 Ἠδέμεν pro εἶδμεν, i. plur. plusq. perf. vide ἠδεν.
 Ἠδεν, eis, ei, novam, Attic. εἶδεν per syncop. pro εἶδονεν, perf. act. verbi εἶδω, scio, f. ἴσω. præter. med. εἶδα.
 Ἠδέσαν 3. plur. plusq. perf. vide ἠδεν.
 Ἠδέσθαι, noveras Aeol. paragoge pro εἶδεις, 2. sing. plusq. perf. act. vide ἠδεν.
 Ἠδέσθαι, comedi, perf. act. Attic. pro ἠκα verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω, formari volunt & in perf. Atticè dici εἶδονεν.
 Ἠδέος, jucundi, gen. sing. ab ἠδύς vel ἠδύ, suavis, e.

ἠίδεσαν, *noverant*, 3. plur. plusq. perf. pro ἠέισαν. Atticè correpta penultima, vide ἠδεν.

ἠιδῶν, *verius sum*, aor. I. pass. verbi αἰδομαι *veneror*, f. ἔσομαι & ἦσομαι. perf. ἠδέσμαι. Th. αἰδώς, ὄς, ἔς, ἦ, *pudor*.

ἠδέως, *libenter*, adv. ab ἠδύς, ἔς, ὄ, *suavis*; comp. ἠδίων, superl. ἠδιστα, *libentissime*.

ἠ΄ΔΗ. adv. *jam, protinus*. ἠῆν ἐκ πολλῶ, *jam dudum*.

ἠ΄εται, 3. singul. præf. ind. ἠδετο, 3. sing. imperf. verbi ἠδομαι, *delector*. Th. ἠδύς, *suavis*.

ἠῖδη, *roram vel noverat* Attic. pro ἠδεν, quod vide.

ἠδίκησεν, 3. sing. a. I. act. verbi ἀδικέω *laedo, injuria afficio*. perf. part. pass. ἠδικημένος ex α priv. & δικη, ης *jus*.

ἠδίων, *comparat. n. g. ab ἠδύς*.

ἠδιστος, ε, ὄ, *suavissimus*, superl. ab ἠδύς, ἔος, ὄ, *suavis*; comp. ἠδιών.

ἠδομένη, ης, ἦ. part. præf. f. g. ab ἠδομαι, *delector*; hinc ἠδομένοισι, dat. pl. præf. part. Th. ἠδύς, *suavis*.

ἠδον & Dor. ἀδον, imperf. vel a. 2. verbi ἀδω *contractè pro αείδω, cano*. Sed ἠδον, a. 2. verbi ἀνδάνω, *placere*, f. ἀδήσω.

ἠδονή, ἦς, ἦ, *voluptas, jucundus* ab ἠδω, *delecto*. Th. ma ἠδύς, ἔος, ἔ, *juavis*.

ἠδός, εος, τὸ, *suavitas*; sed ἠδες, *acetum*. Th. ἠδύς.

ἠδρασα, ας, ε, a. I. ind. act. verbi ἐδράζω, *stabilio*, f. ἄσω. perf. pass. ἠδρασμαι ab ἐδρα, *sedes*. Th. ἔζομαι, *sedo*.

ἠδρηκώς, ὄτος, ὄ, *adultus*, perf. part. act. ab ἀδρέω. Th. ἀδρῆς, ἔ, ὄ, *multus, magnus, abundans*.

ἠδρύνθην, ης, η. aor. I. ind. pass. ab ἀδρύνω, *crassum reddo*. Th. ἀδρῶς, ἔ, ὄ, *crassus*.

ἠδύ, *suaviter* adv. est & n. g. ab ἠδύς, εἶα, ὕ, *suavis, e*; comp. ἠδύτερον & ἠδίων, *suavius*.

ἠδύπειαι, *suaviloquae*, nom. plur. f. g. ab ἠδυπέης, *suaviloquus* quod ab ἠδύς & ἔπω, *dico*.

ἠδυπέης, vide ἠδυπέαι.

ἠδυνάϊο Ion. pro δυνάϊο, 3. plur. opt. Alii legendum censent ἠδυνέατο pro ἐδυνάϊο, *poterant*, 3. plur. imperf. à δυνάμαι, *possum*.

ἠδυνάμην, ω, ατο Atticè pro ἐδυνάμην, *poteram*, imperf. med. verbi δυνάμαι, *possum*. f. δυνήσομαι. a. I. ἐδυνήθην Att. ἠδυνήθην & ἠδυνάειν quasi à δυνάζω.

ἠδυνήθην, ποιι & in 3. plur. ἠδυνήθησαν, a. I. vide ἠδυνάμην.

ἠδυνταί, *edulcatus est*, 3. sing. perf. pass. verbi ἠδύνω, *suave reddo*, f. ὑνῶ. perf.

pass. ἡδυμυαί. Th. ἡδύς, ἔος, ὅ, *suavis*.

Ἡδύσμον, & τὸ, *menta herba*, quia ejus ἡδῶ ὄσμη, *suavis odor*.

ἩΔΥΣ, ἔος, ὅ & in f. g. ἡδέα & in n. g. ἡδύ, *suavis, e; jucundus, lætus q.* ab ἡδῶ, *delecto*. comp. ἡδύων, superl. ἡδύστος & ἡδύτερος, ἡδυτάλος; hinc ἡδέως, *suaviter*. ἡδονή, ἡς, ἡ, *voluptas*.

Ἡδυφωνία, ἄς, ἡ, *vocis suavitatis* ab ἡδύς, *suavis* & Φωνή, ἡς, ἡ, *vox*.

Ἡδῶ. Hesych. ἡδῶ ἰρις ἡγεν τόξον. Legitur ea vox Iobi 36, 30. an ἡδῶ legend. *lux* enim res *suavis* homini. Quid si scriptum esset ἡῶ, quæ est *aurora*; aut εἰδῶ, quod est *oculus*, qui lumen.

Ἡε Poët. pro ἡ, *quam, aut*.

Ἡε, *erat*, 3. sing. imperf. verbi εἶμι, *sum*. imperf. ἦν, Ion. εἶα, ectasi Poët. ἦα, ἄς. ε. Sed ἦε, *ivit*. 3. sing. præter. med. ἦα pro εἶα verbi εἶμι, *eo*.

Ἡεα, *iveram* Ion. pro ἦεν, plusq. perf. med. verbi εἶμι, *eo*.

Ἡεῖ, 3. sing. plusq. perf. med. verbi εἶμι, *eo*.

Ἡεῖδεν, *eis*, ei pleonasmō τῷ η̄ pro εἶδεν, plusq. perf. ab εἶδῶ; vel Attica epenth. pro ἦδεν quod pro εἶδῆκεν, plusq. perf. & per crasin εἶδεν ejusdem verbi.

Ἡεῖδης pro εἶδης, plusq. perf. sub. med. pleonasm. τῷ η̄;

vel Att. epenth. pro ἦδης ab ἦδεν, plusq. perf. verbi εἶδῶ, *scio*.

Ἡεῖν, ἦεις ἦει, plusq. perf. med. verbi εἶμι, *eo*.

Ἡεῖρα, pleonasmō τῷ η̄ pro εῖρα, a. i. act. verbi εἶρω, *necto*; vel est a. i. act. verbi ἀεῖρω, *effero, attollo*.

Ἡέλιος, & ὁ, Sol Poët. pro ἡλίος, gen. Ion. ἡελίοιο, dat. ἡελίῳ.

Ἡέν, *erat* pro ἦν vel ἦ, 3. singul. imperf. verbi εἶμι, *sum*; at ἦεν, est 3. sing. perf. med. verbi εἶμι, *eo*, vide ἦε.

Ἡέος & per metathesin εἶος, gen. sing. ab εὔς, *bonus, fortis*, & per Poët. ectasin ἡός.

Ἡέπερ, *quam*, idem quod ἦπερ. Th. ἦ Poët. ἦε.

Ἡέρα, *nebulam*, acc. sing. ab ἦηρ Poët. pro ἀἦρ, *aër*, *caligo*.

Ἡερέθοντα, 3. plur. ind. præf. & ἠερέθοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ἀερέθομαι, *attolor, suspensus sum*; reperitur & ἠερέθομαι. Thema ἀεῖρω, *attollo*.

Ἡεῖρην & in 3. plur. ἠεῖρησαν, a. i. ind. pass. verbi ἀεῖρω, *attollo*.

Ἡεῖρι, dat. sing. Poët. pro ἀεῖρι ab ἀἦρ, ἀἦρος, ὁ, *aër* & in f. g. *caligo*; hinc ἠεῖρη, ἡ, *matutina*.

Ἡεῖροια, ἄς, ἡ, nom. mul.

Ἡεροεῖδι, *obscuro*, dat. sing. ab ἠεροεῖδης, ἔος, ὁ, ἡ,

obscurus ab ἠῆρ, ἔρος Poët.
pro αἠρ, ὄ, ἦ, aër, caligo &
εἶδος, eos, τὸ, forma. Th.
εἶδω, video.

Ἡέρτο, 3. sing. plusq. perf.
pass. verbi αἰέρω, attollo.

Ἡέρεις, εἶλος, ὄ, tenebrosus,
ab ἠῆρ, ἔρος pro αἠρ, aër.

ἩεροΦοῖτις, per aërem means,
vaga vel quae in tenebris
vagatur ab ἠεροΦοῖτος, ε, ὄ,
ἦ, aërea quod ab ἠῆρ
Poët. pro αἠρ, aër & Φοῖάω,
eo, ventito.

Ἡίσαν, iverant Atticè. pro
ἦισαν, 3. plur. plusq. perf.
ἦεν verbi εἶμι, eo.

Ἡετίων, ωνος, ὄ, Etion non
propr.

Ἡζάνθην, ης, η, a. i. ind.
pass. verbi ἀζαίνω, idem
quod ἀζω, sicco.

Ἡῆν, eram seu erat, Poët.
ἦν & Att. ἦην, imperf. ver-
bi εἶμι, sum.

Ἡῆρ, ἔρος, ὄ, ἦ Poët. pro
αἠρ, aër, caligo.

Ἡῆθα, consuevi Atticè pro
εἶθα seu εἶθα, præ. med.
verbi εἶθω, soleo.

Ἡθάδα, consuetum, acc. sing.
ab ἠθάς, αἶδος, ὄ, ἦ, conjue-
tus. Th. ἦθος, eos, τὸ, mos.

Ἡθάνιον, ε, τὸ, poculi quod-
dam genus.

Ἡθεῖ pro ἠθεα, mores, acc.
plural. ἠθεσι, dat. pl. ab
ἦθος, eos, τὸ, domicilium,
indoles.

Ἡθεῖ pro ἠθεῖε, venerande,
vocat. cas. ab ἠθεῖος pro
θεῖος, patruus; vox junioris

ad seniore. Thema θεός,
Deus.

Ἡθεῖν, vide ἠθω vel ἠθέω.

Ἡθελε, 3. sing. imperf. ver-
bi θέλω vel ἐθέλω, volo.

Ἡθέλησα, as, ε, volui & in
3. plur. ἠθέλησαν, a. i. Att.
verbi θέλω vel ἐθέλω. f.
Θελήσω.

Ἡθέλον, ε, imperf. ejusdem
verbi.

Ἡθήκα, colavi, perf. act.
verbi ἠθέω seu ἠθω, colo. f.
ἠθήσω. perf. part. pass.
ἠθημένος.

Ἡθικός, ἦ, ἐν, moralis, e ab
ἦθος, quod vide.

Ἡθοποιία, as, ἦ, morum fictio;
gen. plur. ἠθοποιῶν, ab
ἦθος, mos & ποιέω, facio.

ἩΘΟΣ, eos, τὸ, domicilium,
consuetae sedes; indoles, in-
genium, morum proprietas.

Hinc ἠθη, ων, τὰ, mores.

ἠθικός, ε, ὄ, moralis. εὐήθης,
eos, ὄ, ἦ, bonis moribus præ-
ditus, homo simplex. εὐήθεια,
as, ἦ, probitas morum. κακο-

ἠθης, eos, ὄ, ἦ, qui est
malis moribus, malignus.

κακότης, eos, τὸ, mala con-
suetudo. κακότης, as, ἦ,
morum pravitas. συνήθεια,
as, ἦ, consuetudo.

Ἡθύμεν Atticè pro ἐθύμεν,
imperf. act. verbi θυμέω,
ad iram provooco. Th. θυμός,
ε, ὄ, ira.

ἩΘΩ seu ἠθέω, colo, per
colum mitto. fut. ἠθήσω.
hinc ἠθμός, ε, ὄ, colum,
qualus.

Η'ἰ pro ἦε, *ivit.* 3. sing. perf. med. Ion. Sic ἦεν per solutionem pro ἦεν, plusq. perf. m. ab εἶμι, eo.
 Η'ΙΘΕΟΣ, ε, ὁ, *adolescens, juvenis, caelebs* q. ab αἶθω, quia calidioris sanguinis; vel ab αἶσω, *impetuose ruo.*
 Η'ἴλο, *similis erat,* 3. singul. plusq. perf. pass. verbi εἶλω, *similis sum,* f. εἶλω. p. εἶλα. perf. pass. εἶγμα, εἶζα & per solutionem verfoque ε in η, ἦζα; sic in plusq. perf. ἦγμην, ἦζο, ἦκλο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. perf. verbi αἶσω, *ruo,* f. αἶζω.
 Η'ἴμεν per solutionem diphthongi pro ἦμεν, quod per syncop. pro ἦεμεν, 1. plur. plusq. perf. med. ἦεν verbi εἶμι, eo.
 Η'ἴξα, *irruui* & in 3. plur. ἦξαν. a. 1. ind. act. verbi αἶσω, *irruo,* f. ξω. p. ἦχα.
 Η'ἴξα, *similis factus es,* 2. sing. perf. pass. vide ἦκλο.
 Η'ἴοεις, ενλος, ὁ per syncop. pro ἦιονόεις, *habens magnas ripas;* in dativ. ἦιόνετι ab ἦιων, *όνος, η, ripa, littus.*
 Η'ἴον, ε, το, *viaticum, esca* ab εῶ feu εἶμι, eo, quia eundi fine datur.
 Η'ἴον' pro ἦιονα, acc. sing. ab ἦιων, *όνος, η, littus, ripa.*
 Η'ἴονεσσι, dat. plural. Ion. ejusdem them.
 Η'ἴονη, ης, ἦ, *nomen mul.*
 Η'ἴονῆσαι per solutionem diphthongi Ion. vel Poët.

pro αἶονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἶονάω, *aspergo,* profundo.
 Η'ἴος, ε, ὁ, *jaculandi peritus* ab ἴημι, *jacio,* epitheton Apollinis & Bacchi.
 Η'ἴς pro ἦς, & hoc pro αἴς, dat. plur. ab ἦ, *quae.*
 Η'ἴσαν, *iverunt* per pleonasm. τῶ η pro ἴσαν, 3. plur. imperf. εἶν verbi εἶμι, eo. Alii formant ab a. 1. εἶσα & in 3. plur. εἴσαν per solutionem diphthongi & ε verso in η, quasi ab εἶω; alii volunt esse 3. plur. plusq. perf. med. dempto ε pro ἦεσαν, sed tunc i deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἴσην, Ion. ἴσαν & Att. εἴσαν & ε in η mutato, ἦσαν, *sciebam* ab ἴσημι, *cognosco.*
 Η'ἴσκεν, *assimilabat,* 3. sing. imperf. verbi εἴσκω, *assimilo.* Th. εἶνω, *similis sum.*
 Η'ἴσωσα, ας, ε, *everti,* a. 1. ind. act. verbi αἶσώω, *memoriam alicujus aboleo, deleo,* ab αἶσος, ε, ὁ, ἦ, *de quo nihil sciri potest ex α priv.* & εἶω, *scio.*
 Η'ἴχθην, ης, η, *excurri,* a. 1. ind. pass. verbi αἶσσω, *irruo,* f. ξω. p. ἦχα.
 Η'ἴχι pro ἦχι, quod vide.
 Η'ἴΩΝ, ὄνος, η, *littus, ripa* q. ab αἶονάω, *aspergo.* Alii ab αἶω, *audio,* quod resonet fluctibus.
 Η'κ' pro ἦκε, *misit,* a. 1.

verbi ἵμι, mitto. Th. ἴω, idem.

ἩΚΑ & ut alii etiam legunt, ἦκα, adv. leniter, quietè, sensim q. ab ἀκῆν, quietè; hinc ἦκιστος, minimus. ἦκιστα, minime, nullatenus.

Ἡκα, comedi, perf. act. verbi ἔδω, pro quo etiam ἐδικα dicitur; vel est perf. verbi ἔδω, soleo. Sed ἦκα, cum tenui spiritu & i subscript. est perf. ab ἄδω,cano.

Ἡκα, misi, a. i. ind. act. verbi ἵμι, mitto; potest & perf. esse ab ἦδω, f. ἦσω, delecto.

Ἡκαζον, assimilabam, imperf. Att. η pro ei verbi εἰκάζω, affimio. Th. εἶκω, similis sum.

Ἡκαλος, quietus. Th. ἦκα, sensim, leniter.

Ἡκαχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἦχεν verbi ἄχω vel ἀκαχέω, doleo. Th. ἄχος, eos, τ., dolor.

Ἡκε, immisit, 3. sing. a. i. ind. act. verbi ἵμι, mitto. f. ἦσω. perf. εἶκα. a. 2. ἦν. Potest etiam esse imperf. vel a. 2. verbi ἦκω, venio.

Ἡκεν, eis, ei, plusq. perf. Attic. pro εἶκεν ab εἶκω, similis sum; vel ut alii ab εἶμι, eo. perf. inuffitat. εἶκα.

Ἡκεν, certe adverb. ab ἦ, aut.

Ἡκιστάμην, ω, αἶο, medicinam adhibui, a. i. med. ab ἀκέομαι, sano, f. ἠκέομαι.

Ἡκῆκοεν, audieram pro ἀκῆκοεν, & in 3. plur. ἠκῆκοεσαν Att. pro ἠκῆκοεσαν, plusq. perf. med. ab ἀκῆκοας, perf. m. Att. verbi ἀκέω, audio, f. ἔσω. p. ἦκεκα. p. m. ἦκοα & Att. ἀκῆκοα.

Ἡκιστάμην, ω, αἶο, aor. i. med. verbi αἰκίζω, contumeliose tracto, pulso, f. ἴσω. p. ἦκικα. perf. part. pass. ἠκισμένος. Thema αἰκία, as, ἦ verbera, pulsatio.

Ἡκισα, adv. minime ab ἦκιστος, ε, ό, minimus. Th. ἦκα, sensim.

Ἡκολέθησα, as, ε, a. i. ind. act. verbi ἀκολέθεω, sequor, f. ἦσω. p. ἠκολέθηκα. Th. ἀκόλεθος, ε, ό, ἦ, pedissequus.

Ἡκομεν, i. plur. praef. a. 2. vel imperf. act. verbi ἦκω, venio, f. ζω.

Ἡκόνημαι, sum acutus, perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ἦσω, acuo. Th. ἀκόνη, ης, ἦ, cos.

Ἡκε Ion. pro ἦκε, certe.

Ἡκεκα, perf. act. verbi ἀκέω, audio, f. ἔσω. p. m. ἦκοα Att. ἀκῆκοα.

Ἡκεσ' pro ἦκεσα, as, ε, auidivi, a. i. act. ἠκέσθην, ης, η, aor. i. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἡκριβωμένος, ε, ό, accuratus, perf. part. pass. verbi ἀκριβέω, plane cognosco. Th. ἀκριβής, έος, ό, ἦ, diligens, accuratus.

Ἡκρίβωσα, *as, ε, a. i. ind.*
act. verbi ἀκρίβω, f. ὄσω.
exquiro. p. ἠκρίβωκα. Thema
ἀκρίβησ, εος, ὁ, ἦ, exquisitus.
Ἡκροάσαίλο, 3. fing. a. i.
med. verbi ἀκροαομαι, f.
αἰσομαι idem quod αἰκῶ,
audio.

Ἡκρωθηρισμένος, perf. part.
pass. verbi ἀκρωθηρίασμαι,
audior ab eodem them.

Ἡκτο, 3. fing. plusq. perf.
pass. ἠκταγ, 3. fing. perf.
verbi ἄγω, ago, f. ἄξω. p.
ἦχα. perf. pass. ἦγμαι.

Ἡκυρώσαίε, 2. plur. a. i.
act. verbi ἀκυρώω, antiquo,
irritum reddo ex α priv.
& κύρος, eos, τό, auctoritas.

Ἡκω, venio, pertineo, imperf.
ἦκον, *es, ε. f. ἦξω.* perf.
ἦκα, *as, ε. aor. i. ἦξα.* a.
i. sub. ἦξω, *ης, η* & in 3.
plur. ἦξωσι. Hinc καθήκω,
pertineo. καθήκει, convenit,
decet. καθήκον, *οντος, τό,*
decorum, officium. προσήκω,
pertineo. προσήκει, decet.

Ἡλάθην, *ejectus sum, a. i.*
ind. pass. verbi ἐλαύνω,
agito, f. ἐλάσω.

Ἡλαίνομαι, *vagor ab ἠλεός,*
stultus q. ab ἄλη, error.

Ἡλακα, *expuli, perf. act.*
verbi ἐλαύνω, agito.

ἩΛΑΚΑΤΗ, *ης, η, colus q.*
ab ἠλακα, perf. verbi ἐλαί-
νω, *moveo; sed ἠλάκαλον, est*
fusus.

Ἡλακατήν, *piscis quidam a*
similitudine coli.

Ἡλάλαξα, *as, ε & in 3.*
plur. ἠλάλαξαν, *clamarunt,*
a. i. ind. act. verbi ἀλα-
λάξω, *clamo alala.* Th. ἀλα-
λή, *ης, ἦ, vox militum ante*
pugnā.

Ἡλάμην, *ω, αἰο, exilii & in*
3. plur. ἠλάνιο, a. i. med.
verbi ἀλλομαι, *salio.*

Ἡλάσ' pro ἠλασε, *percussit,*
a. i. act. verbi ἐλαύνω, f.
ἄσω. a. i. ἠλασα.

ἩΛΑΣΚΩ & ἠλασκάξω, *vagor,*
erro, devito ab ἄλη, error
vel ἐλάω, agito.

Ἡλάσειον, *εν, imperf. act.*
verbi ἀλασιέω, *indignor, me-*
rore afficior, ab ἀλασος
Dor. pro ἀλησος, *cujus me-*
moria erit perpetua ex α
priv. & λήθω, lateo.

Ἡλάσειεις, *agebas. 2. fing.*
imperf. act. verbi ἐλασειέω
idem quod ἐλαύνω, agito, f.
ἐλάσω.

Ἡλάσίο, *saltavit, 3. fing. a.*
i. med. verbi ἀλλομαι, *salio,*
f. m. ἀλῆμαι.

Ἡλαττονέτο, *decreverunt, 3.*
fing. imperf. pass. ab ἐλατ-
τονέω. Th. ἐλαχύς.

Ἡλάττωσα, *as, ε, a. i. ind.*
act. verbi ἐλαττώω, *minuo,*
f. ὄσω. perf. ἠλάττωκα. Th.
ἐλαχύς, *parvus; comp. ἐλάσ-*
των, *superl. ἐλάχιστος.*

Ἡλγηκα, *perf. act. verbi*
ἀλγέω, *doleo, f. ἦσω. perf.*
part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος,
eos, τό, dolor.

Ἡλγην, *i. fing. vel 3. plur.*

- imperf. verbi ἀλγέω ejufdem them.
- Ἡ' λεγζα, ας, ε, a. I. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo, f. ζω.
- Ἡ' λειμμα, unctus sum, perf. paff. verbi ἀλείφω, ungo, f. ψω. p. φα. a. 2. ἡλιφον. aor. I. med. ἡλεψάμην, ω, αἶο.
- Ἡ' λειφα, perf. act. ἡλεψα, ας, ε. a. I. act. vide ἡλειμμα.
- Ἡ' λεκάτη, ης, ἦ, idem quod ἡλαιάτη, quod vide.
- Ἡ' λέκτρη, ης, ἦ, *Electra*, nomen mul.
- Ἡ' λεκτρος, ε, ἦ & τὸ ἡλεκτρον, *electrum*, μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀ λέκτρον, *lectus*. Th. λέγομαι, cubo.
- Ἡ' λεκτρώων, ὅ, nomen viri.
- Ἡ' λεκτρώωνη, ης, ἦ, nomen mul.
- Ἡ' λέκτωρ, sol, quia non finit homines in lectis jacere, sed excitat ad opera; aut quia non cubat, sed in perpetuo motu est.
- Ἡ' λέμᾶλος, ε, ὅ, *vanus* ab ἡλεός, ε, ὅ, *stultus*.
- Ἡ' ΛΕΟΣ, ε, ὅ, *stultus*, *stolidus* q. ab ἄλη, *error*; inde ἡλαίνω, *stultesco*.
- Ἡ' λευα Poët. & Aeol. pro ἡλευσα, *effugi*, aor. I. ind. act. verbi ἀλεύω per epenthesin τῷ υ pro ἀλέω, *vito*; hinc a. I. m. ἡλευάμην, ω, αἶο.
- Ἡ' λευθέρωσα, ας, ε, *liberavi*, a. I. ind. verbi ἐλευθερώω,
- libero*, f. ὦσω. Th. ἐλευθερος, ε, ὅ, *liber*.
- Ἡ' λήλατο, *transfixa est* pro ἐλήλατο, 3. singul. plusq. perfect. Att. & in 3. plur. ἡλήλατο verbi ἐλαίνω, *agito*, fut. ἐλάσω. præt. ἤλακα. perf. paffiv. ἤλαμα & Atticè ἐλήλαμα; alii volunt esse imperf. paff. ab ἀλημι, *erro*, *vagor*. Th. ἀλόχομαι, ὦμα, idem.
- Ἡ' ληλίμην pro ἀληλίμην, plusq. perf. paff. ind. Att. redupl. & systole diphthongi verbi ἀλείφω, ungo, fut. ψω. perf. Att. ἀλήλιφα.
- Ἡ' λθ' pro ἦλθε, *venit*, 3. sing. aor. 2. ἦλθον, ες, ε, quod vide.
- Ἡ' λθον, ες, ε, *veni* per syncope. pro ἦλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἐρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι. p. m. ἦλυθα Att. ἐλήλυθα.
- Ἡ' λησαν, *venerunt*, 3. plur. aor. 2. Bæot. pro ἦλθον verbi ἐρχομαι.
- Ἡ' λι, vox Hebraica. Lat. *Deus mi*; est & nomen viri ἀκλίον, Hebr. *ascensus*.
- Ἡ' λίας, ε, ὅ, *Elias*. nomen Prophetæ, Hebr. *Deus meus*, DOMINUS.
- Ἡ' λιβᾶλος, ε & Ion. ἡλιβάτοιο, ὅ, ἦ, *tam altus locus*, ut soli uni sit pervius ab ἡλιος, ε, ὅ, sol Aeol. ἡλιος & βαίνω, *eo*. Alii formant ab ἀλίβειν, *aberrare* & βαίνω.
- Ἡ' λίσου, ες, ε, imperf. act. verbi αἰλεύω, *piscor* ab

- ἀλιεύς, piscator. Th. ἄλις, ἄλος, ἢ, mare.
- Ἡλιθία, adv. frustra, incassum. Th. ἡλίθιος, ἄ, ὄ, stultus.
- Ἡλιόσιος, ἄ, ὄ, stultus, vecors idem quod ἡλεός.
- Ἡλικία, ας, ἢ, statura, aetas, adolescentia, vigor q. ab ἡλικος, quantus. Hinc ἡλιξ, ικος, ὄ, ἢ, coetaneus. ἡλικιωτης, ἄ, ὄ & Dor. ἡλικιώτας, α, ὄ idem ὀμήλιξ, ικος, ὄ, idem.
- Ἡλικος, ἄ, ὄ, quantus, quot annorum; sed ἡλικος, gen. sing. ab ἡλιξ, ικος, ὄ, ἢ, coetaneus, vide in ἡλικία.
- Ἡλιον, acc. sing. ab ἡλις, Helis.
- Ἡλινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδῆω idem quod ἀλλῶ, volvo.
- Ἡλιος, ἄ, ὄ, sol q. ab ἔλη, splendor. Hinc ἡλιακός, ἄ, ὄ, solaris. παρήλιος, ἄ, ὄ, sol geminatus.
- Ἡλίσκοντο, 3. plur. imperf. pass. ab ἀλίσκω, capio. f. ἀλώσω. p. ἤλωκα & Att. εἰλώκα. aor. 2. ἤλων Attic. εἰλών.
- Ἡλίτευ, peccavit, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω vel ἀλείτω, pecco. a. 2. ἡλίον.
- Ἡλιόμνηος & ἀλιόμνηος, ἄ, ὄ, ἢ, aberrans a mensibus, non iusto tempore natus ab ἀλιτέω, aberro et μῆν, mensis.
- Ἡλιψ, ἰπος, ἢ, calcus q. ab ἀλείφω, ungo, quia ex corio est, quod ungi solet.
- Ἡλιώθεις, sole aestuans, a. 1. part. pass. ab ἡλιώθην, a. 1. verbi ἡλιώω, insolo. Th. ἡλιος, sol.
- Ἡλκωμένους, perf. part. pass. ab ἐλκῶω, exulcero, f. ὠσω. Th. ἔλκος, eos, τὸ, ulcus.
- Ἡλλάγησαν, mutati sunt, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω vel τρω, f. ζω. a. 2. ἡλλάσθην. perf. pass. ἡλλάγμαι. aor. 1. pass. ἡλλάχθην. aor. 2. ἡλλάγην.
- Ἡλλαγμένος, perf. part. pass. ἡλλάχθαι, perf. inf. ejusdem verbi.
- Ἡλλάξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἀλλάσσω, muto.
- Ἡλλοίωμα, mutatus sum, perf. pass. verbi ἀλλοίωω, immuto, f. ὠσω. praet. ἡλλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.
- Ἡλλοτριώνται, alienati sunt, 3. plur. verbi ἀλλοτριώω, abalieno, fut. ὠσω. praet. ἡλλοτριώκα. Thema ἄλλος, alius.
- Ἡλοήθην, contusus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἀλοαίω, trituro, comminuo, f. ἄσω et ἦσω.
- Ἡλοήσεν, amputavit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοαίω, Poët. pro ἀλοαίω, trituro, f. ἦσω.
- Ἡλός, ἄ, ὄ per syncop. pro ἡλεός, vagus, stolidus ab ἀλή, error.
- Ἡλος, ἄ, ὄ, clavus q. ab ἔω, mitto quia immittitur; inde ἡλέω, etc.
- Ἡλπικα, perf. act. ἡλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, spero,

f. ἰσω. Thema ἐλπίς, ἰδος,
 ἦ, σπός.
 Ἡ'λύγη vel ἡλυγή, ἦ, tenebrae,
 umbra. Th. λύγη, ης, ἦ,
 idem.
 Ἡ'λυθα, ας, ε et in i. plur.
 ἡλύθαμεν, praet. med. verbi
 ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι.
 a. 2. ἡλθον.
 Ἡ'λυθον, ες, ε et per syncop.
 ἡλθον, ες, ε, aor. 2. ind.
 ejusdem verbi; sic ἡλυθ'
 pro ηλυθε, 3. fing. a. 2.
 Ἡ'λυξα, ας, ε, aor. 1. ind.
 act. verbi ἀλύσκω, evito,
 effugio, f. ζῶ tanquam ab
 ἀλύξω. Th. ἀλέω, vito.
 Ἡ'λωκα, captus sum, perf.
 act. verbi ἀλίσκω, capio, f.
 ἀλώσω. p. ἡλωκα Att. ἐά-
 λωκα, tanquam ab ἀλώω. a.
 2. ἡλων et Att. ἐάλων.
 Ἡ'λώμην, imperf. verbi ἀλάο-
 μαι, vagor, erro.
 Ἡ'λων et Att. ἐάλων, a. 2.
 ind. act. verbi ἀλίσκω, ca-
 rio, vide ἡλωκα.
 Ἡ'λωσαν, 3. plur. a. 2. ἡλων,
 quod vide.
 Ἡ'μα, ἄλος, τὸ, telum, missile;
 hinc ἡμων, jaculator ab ἦμι,
 mitto. Th. ἔω, idem.
 Ἡ'μάθηνεν, 3. fing. a. 1.
 act. verbi ἀμαθάνω, in
 ignorantia versor quod ab
 ἀμαθής, indoctus ex α
 priv. et μανθάνω, disco, fut.
 μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.
 Ἡ'μαθίων, ανος, ὁ, Emathion,
 nomen regis.
 Ἡ'μαθόεις, ἐγλος, ὁ, arenosus
 Ion. pro ἀμαθόεις, idem

quod φαρματώδης. Th. ψάμ-
 mos, 8, ἦ, ἀτενα.
 Ἡ'μαι, σαι, ται, sedeo. κάθη-
 μαί, idem q. ab ἔω, colloco.
 Ἡ'μαρ, ἄλος, τὸ, dies et in
 plur. ἡματα; hinc ἡράτιος,
 η, ον, diurnus, a, um. Th.
 ἡμέρα, ας, ἦ, dies.
 Ἡ'μαρξες, 2. fing. a. 2. ἡμαρ-
 ξον, vide ἡμαρξήκα.
 Ἡ'μαρξήκα, perf. ind. act.
 ἡμαρξήκοτα, acc. fing. part.
 perf. act. verbi ἀμαρξάνω,
 pecco, fut. ἀμαρξήσω. aor.
 2. ἡμαρξον.
 Ἡ'μαρξον, ες, ε, a. 2. ind.
 act. vide ἡμαρξήκα.
 Ἡ'μάτωμαι, cruentus sum,
 perf. pass. verbi αἰμαλίω,
 cruento, fut. ὠσω. Th. αἷμα,
 ἄλος, τὸ, sanguis.
 Ἡ'μβλακον, ες, ε, a. 2. verbi
 Poët. ἀμβλακέω fortè ἀμ-
 πλακέω, pecco quod à πλα-
 κία, ας, ἦ, error. Th. πλά-
 ζω, errare facio, f. πλάγξω.
 Ἡ'μβλύθησαν, 3. plur. a. 1.
 ind. pass. verbi ἀμβλύω,
 fut. ὕσω. Th. ἀμβλύς, ἑός,
 ὁ, ἦ, obtusus.
 Ἡ'μβρονον, ες, ε, aberravi, a.
 2. ind. act. pro ἡμαρξον
 Ion. ἀμαρξον. Poët. ἡμβρονον
 tanquam ab ἀμβροτέω pro
 ἀμαρξάνω, pecco.
 Ἡ'με παρήμεν Doric. pro ὦψ
 με παρῆναι, ut ego praesens
 atessem.
 Ἡ'μέας, accusat. plural. Ion.
 pro ἡμαῖς ab ἐγώ, nom.
 plur. ἡμεῖς pro ἡμεῖς.

- Ἡμέτερο, *respondit*, 3. sing. imper. pass. verbi ἀμείβω, *permitto*, fut. ψω. p. ἡμεῖρα.
- Ἡμεῖηα, *as, s, perf. act.* hinc ἡμεῖηκός, *perf. part.* verbi ἀμειδάω quod ex α priv. et μεδάω, *rideo*. f. ἡσω.
- Ἡμεῖς, *nom. plur. ab ἐγώ, ego.*
- Ἡμεῖων, *nostrum* Ion. pro ἡμῶν. *gen. plur. sed ἡμῆς, nom. plur. ab ἐγώ, ego.*
- ἩΜΕΚΤΕΩ, *aggre fero, indignor* fortè ab ἐμέω & ἔχω, quasi vomitum & fastidium habeo.
- Ἡμελημένος, *neglectus*, *perf. part. pass. verbi ἀμελέω, negligo*, fut. ἡσω. p. ἡμέληκα. Th. μέλες, *curae est.*
- Ἡμελλ' pro ἡμελλε, 3. sing. imperf. Att. verbi μέλλω, *futurus sum*, f. μελλήσω.
- Ἡμέλεν, 3. plur. imperf. verbi ἀμελέω, *negligo*, f. ἡσω. p. ἡμέληκα, quod ex α priv. & μέλες, *curae est* imperfon.
- ἩΜΕΝ Poët. pro καί, et est conjunct. copul. cui respondet ἡδέ, at ἡ μὲν, *sane, profectò.*
- Ἡμεν, *eramus*, 1. plur. imperf. ἡν verbi εἶμι, *sum*. Est & ἡμεν & ἡμες, *præf. inf.* Dor. pro εἶνα, ejusdem verbi; est & ἡμεν per syn- cop. pro ἡεμεν, *iverumus*, 1. plur. plusq. *perf. med.* verbi εἶμι, *eo.*
- Ἡμενος, *η, ov, sedens, humilis*, *præf. part.* ab ἡμα, *sedeo.*
- ἩΜΕΡΑ, *as, ἡ & Ion. ἡμέρη, dies, lux; veteres ἡμέραν ἡμέραν vocabant, quod appetibilis ob lucem. Hinc σήμερον, hodie. ἡμερινός, ἡ, ὁ, diurnus. ἡμαρ, ἄλος, τὸ, dies. ἐφήμερος, ἡ, ὁ, ἡ, diurnus, unicum diem durans. ἐφημερίς, ἡ, ἡ, diarium. ἡσημερινός, ἡ, ὁ, aequinoctialis. μεσημβρία, ἡ, ἡ, meridies. μεσημβρινός, ἡ, ὁ, meridianus. ἡμέρα κυριακή, dies dominicus.*
- Ἡμερέων, *gen. plur. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, dies.*
- Ἡμερήσιος, *unius diei* ab ἡμέρα, *dies.*
- Ἡμερινός, ἡ, ὁ, *diurnus* ab ἡμέρα.
- Ἡμερίς, ἡ, ἡ, *mansueta, cicur; th. ἡμερος, mansuetus.* Est & *species roboris.*
- Ἡμεροδρομος, *q. d. diurnus cursor, tabellarius* ab ἡμέρα, *dies & τρέχω, curro*. p. m. δέδρομα.
- Ἡμερόκοιλος, ἡ, ὁ, *qui tota die dormit* ab ἡμέρα, *dies & κοιτή, ης, ἡ, lectus.*
- Ἡμερολογεῖν, εἶν Ion. *dies numerare*, ab ἡμέρα & λέγω.
- Ἡμεροσκόπος, ἡ, ὁ, *speculator diurnus* ab ἡμέρα & σκοπός, *speculator*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*
- ἩΜΕΡΟΣ, ἡ, ὁ, ἡ, *mansuetus, cicur; hinc ἡμερώω, mansuefacio* q. ab ἡμέρα, *quia dies jucunda.*
- Ἡμες, *vide in ἡμεν Dor. pro εἶνα.*

- Ἡμέτερος, gen. fing. Ion. f. g. ab ἡμέτερος, α, ον, quod vide.
- Ἡμέτερος. ρα, ον, noster, ra, um, ab ἡμεῖς, nos, quod ab ἐγώ.
- Ἡμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, meto, colligo, f. ἥσω.
- Ἡμην, ἦσο, ἦτο, fueram vel eram, plusq. perf. Poët. verbi εἰμι, sum.
- Ἡμην, sedebam, imperf. verbi ἤμαι, sedeo.
- Ἡμίητε, 3. fing. a. i. act. verbi ἀμάω, meto, f. ἥσω. p. ἤμηκα.
- Ἡμί, loquor, Attica aphæresi pro Φημί.
- Ἡμίαρξην, vos, semivir ab ἡμισος, dimidius & ἀρξην, mas.
- Ἡμιγένης, semibarbatus ex ἡμισος, dimidius & γένειον, 8, τὸ, barba.
- Ἡμιθανής, εὐς, ὁ, ἦ, seminec, semimortuus ab ἡμισος, eos, ὁ, dimidius & θανής, quod ab ἔθανον, aor. 2. verbi θνήσκω, morior.
- Ἡμίθει, semidei, & in gen. pl. ἡμιθέων ab ἡμισος, dimidius & θεός, Deus.
- Ἡμίη, ης, ἦ, hemina, dimidium sextarii. Th. ἡμισος, dimidius.
- Ἡμίονος, 8, ὁ, ἦ, mulus, a; quasi simiulinus, dat. plur. Ion. ἡμιόνοισι ab ἡμισος & ὄνος, asinus.
- Ἡμιπέλεκυν, 8, τὸ, securicula, dimidiata securis ab ἡμισος,
- dimidius & πέλεκυς, εὐς, ὁ, securis.
- Ἡμιπλίνθιον, τὸ, dimidiatus later ab ἡμισος & πλίνθος, 8, ἦ, later.
- Ἡμίπνευ, acc. fing. ab ἡμίπνεος, 8s, semivivus ab ἡμισος, dimidius & πνέω, spiro.
- Ἡμίσεια, εἶας, ἦ, dimidia, soem. & Ion. ἡμίσεια ab ἡμισος. τὰ ἡμίση contractè pro ἡμίσεια, nom. plur. n. g. vide ἡμισος.
- Ἡμίσεος, gen. contract. ab ἡμίσεος, 8s; in nom. ἡμισος, eos, ὁ, dimidius.
- Ἡμισύς, ἡμίσεια, ἡμισυ, dimidius, a, um.
- Ἡμιτάλαντον, τὸ, semitalentum ex ἡμισος & τάλαντον, talentum.
- Ἡμιτελής, εὐς, ὁ, ἦ, imperfectus, semiperfectus ab ἡμισος, dimidius & τέλος, eos, τὸ, finis.
- Ἡμίτομος, 8, ὁ, dimidiatus, dimidiata pars ex ἡμισος & τέμνω, secō, p. m. τέτομα.
- Ἡμίωριον, 8, τὸ, semihora ab ἡμισος, dimidius & ὠρα, ἦ, hora.
- Ἡμμοι, accensus sum, perf. pass. ind. hinc ἡμμένος, tactus. perf. part. verbi ἀππῶ, tango, accendo.
- Ἡμοισηκός, perf. part. act. verbi ἀμοίρω, exors et expers sum ab ἀμοίρω, expers, quod ex α priv. & μοίρω, ἦ, portio. Th. μάρω, partior.
- ἩΜΟΣ, adv. quanto, quam sine interrogatione, cui

- respondet τῆμος, tum quasi ab ἦ, quae.
- ἤμπεχόμεν, inducbar, cum duplici augmento pro ἀμπεχόμεν, imperf. pass. verbi ἀμπέχωμαι vel ἀμπέχω pro ἀμφέχω, fut. ἀμφέξω, circumdo, induo ex ἀμφί, circum & ἔχω, habeo.
- ἤπεχόμεν itidem pro ἀμπεχόμεν, a. 2. m. verbi ἀμπέχω, vide ἤμπεχόμεν.
- ἤμπιχόμεν, inducbar, imperf. pass. verbi ἀμπίχω idem quod ἀμπέχω, vide ἤμπεχόμεν.
- ἤμπῆλθε, vendidit. 3. sing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, vendo in aliquo loco. Th. πωλέω, vendo.
- ἤμῶν pro ἤμυνε, ultus est, 3. sing. imperf. vel 2. verbi ἀμύνω, opem fero, auxilior.
- ἤμῶντι, 3. sing. a. 1. med. ejusdem verbi.
- ἤμυσε, 3. sing. a. 1. verbi ἤμύω, cado.
- ἤμῶ, inclino, cado. f. ὕσω. p. ἤμωκα Att. ἐμήμωκα q. à μῶν, η praeposito.
- ἤμφαγνόνειν, imperf. act. verbi ἀμφαγνόω, ex parte ignoro ex ἀμφί & ἀγνόω, ignoro ex α priv. & νόος, νῆς, ὁ, mens.
- ἤμφεμένος, indutus, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω. perf. pass. ἤμφεμαι, utrimque assumpto augmento ex ἀμφί, circum & ἔω, induo.
- ἤμφ' ἔβαλλον, dubitavi, imperf. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, jacio, fut. βαλλῶ. praet. βέβληκα. aor. 2. ἔβαλον.
- ἤμφιγενεν, dubitabam, imperf. act. foris etiam sumpto augmento, verbi ἀμφιγενέω, unde etiam aor. 1. ind. ἤμφιγενήσα ex ἀμφί, circum & γνέω, cogito. Thema νόος, νῆς, ὁ, mens.
- ἤμφιεννύμην, indutus eram, imperf. act. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι ex ἀμφί & ἔννυμι seu ἔω, induo.
- ἤμφιεσα, vestivi pro ἀμφιέσσα, a. 1. ind. ejusdem verbi.
- ἤμφιεσμαι, indutus sum, perf. pass. ind. hinc ἤμφιεσμένος verbi ἀμφιέννυμι f. ἀμφιέσω. Th. ἔννυμι seu ἔω, induo.
- ἤμφισθῆνεν, contendebam, imperf. act. verbi ἀμφισθητέω, f. ἦσω, contendo de re aliqua.
- ἤμῶν, ovos, ὅ, ἦ, jaculator ab ἤμι seu ἔω, mitto; sed ἤμῶν, gen. plur. ab ἔγω, ego.
- ἤν, si cum subjunct. ἤν μῆ, nisi. ἤν, quam acc. ab ὄς, ἦ, ὁ. Tum ἤν, erat, poterat. 3. sing. imperf. & ponitur pro ἦσαν, 3. plur. imperf. verbi εἶμι, sum; ponitur & pro ἐσι, item pro ἐξῆν, licebat. Item ἤν, ἦς, ἦ pro ἐφην, ης, η, dixi;

fed ἦν, ἦς, ἦ, *missi*, est a.
 2. ind. verbi ἦμι, *mitto*.
 Ἠνάσκασα, *as, ε, a. i. ind.*
 act. ἠνασκάσθην, a. i. ind.
 pass. verbi ἀνασκάζω, *cogo*.
 imperf. ἠνάσκαζον. f. *άσω*.
 perf. pass. ἠνάσκασμαι. perf.
 part. ἠνασκασμένος, *σ, ό, Th.*
ανάσκη ης, ἦ, necessitas.
 Ἠναϊδηκότες, *nom. plur. perf.*
 part. act. verbi ἀναϊδέω,
impudens sum ab ἀναϊδής,
έος, ό, ἦ, impudens quod ex
α priv. & αϊδώς, pudor.
 Ἠνάλωσα, *consumsi, a. i.*
 ind. act. pro ἀνήλωσα; sic
 ἠνάλωκα pro ἀνήλωκα, perf.
 act. verbi ἀναλίσκω, *absumo,*
 quod ab ἀλίσκω, *cupio, f.*
άλώσα. præt. ἤλωκα & Att.
έάλωκα.
 Ἠναντιώθην, *adversatus sum,*
 a. i. ind. pass. ἠναντιώμαι
 perf. pass. hinc ἠναντιώμέ-
 νος, perf. part. ab ἐναντιό-
 μαι *adversor quod ab ἐναντί-*
ος pro αντίος, σ, ό, adver-
sus, oppositus. Th. ἀντι,
contra.
 Ἠνάξα, *as, ε, imperavi, a.*
 i. ind. act. verbi ἀνάσσω,
regno, f. ξω. p. χα. Th.
ἀναξ, κλος, ό, rex.
 Ἠνάρα, *interfeci. a. i. ind.*
 act. verbi ἐναίρω, *occido, f.*
αρώ.
 Ἠνάσσειν, 3. sing. imperf.
 verbi ἀνάσσω, *impero, vide*
ἠνάξα.
 Ἠνάανον, *es, ε, placebam, im-*
 perf. act. verbi ἀνάανω.
 Ἠνδραγαθηκίνα, *perf. inf.*

act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago ab ἀνήρ, ἀνδρός,*
vir & ἀγαθος, σ, ό, bonus.
 Ἠνδρώθην, *ad virilem perveni*
aetatem, aor. i. ind. pass.
 verbi ἀνδρώω, *virilem reddo*.
 Thema ἀνήρ, *vir*.
 Ἠνεκα, *as, ε, tuli & in 3.*
 plur. ἠνεγκαν, a. i. ind.
 act. Sic ἠνεγκάμην, *ω, αλο,*
 aor. i. med. verbi Φέρω,
fero, fut. οῖσω. aor. 2. ἠνεγ-
κον, quasi ab ἐνεγκω.
 Ἠνεγκον aor. 2. act. & ἠνεγ-
 κόμην, aor. 2. med. verbi
 Φέρω, *fero, vide ἠνεγκω*.
 Ἠνεμαι, *perf. pass. hinc*
ἠνεγμένος, perf. part. ejus-
dem verbi.
 Ἠνέθην, *laudatus sum, a. i.*
 ind. pass. ab αἰνέω, *laudo,*
 f. έσω & ήσω. præt. ἠνεκα.
 perf. pass. ἠνημαι. Th. αἶνος,
σ, ό, laus.
 Ἠνεκα, *as, ε, intuli & in 3.*
 plur. ἠνεκων, aor. i. ind.
 act. Ion. pro ἠνεκα verbi
 Φέρω, fut. οῖσω. Sic ἠνεκάνλο,
 3. plur. a. i. m. pro ἠνεγ-
 κάνλο.
 Ἠνεῖπε, *edixit, vetuit, a. i.*
 vel 2. pro ἀνεῖπε pro quo
 etiam ἀνεῖπαπε dicitur Poë-
 tis, per anadiplosiam.
 Th. έπω, *dico. a. i. έπω,*
as, ε, a. 2. έπον.
 Ἠνέχθην, *ης, η, aor. i. ind.*
 pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod
 vide.
 Ἠνεχώμην, *sustinebam pro*
ἀνεχώμην, duplici augmen-
to; hinc ἠνεχώλο, 3. plur.

imperf. verbi ἀνέχομαι, *tolero*. Thema ἔχω, *habeo*. imperf. εἶχον.

Ἡ'ΝΕΚΗ'Σ, *eos, ó, ἥ, porrectus, c. p. inuus, perennis* q. ἔνον ἔχον, *habens annum*; hinc διηνεκῆς, *eos, ó, ἥ, continuus, perpetuus*.

Ἡ'νεμοῖς, *ένλος, ó, ventis expositus* ab ἡνεμος Poët. pro ἀνεμος, *8, ó, ventus*.

Ἡ'νεπον, *dixi*, a. 2. ab ἐνέπω, præpositione fumente augmentum quia nihil addit ad significatum, ex ἐν & ἔπω, *dico*.

Ἡ'νεσα, *laudavi*, aor. 1. verbi αἰνέω, f. ἔσω vel ἦσω. p. ἦνεκα.

Ἡ'νεχέθην, *sustinui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, *attollo*, f. ἀνέξω & ἀνασχῆσω tanquam ἀ χέω. p. ἐχηκα, perf. pass. ἀνέχημα, a. 1. ind. pass. ἀνεχέθην & aucta præpositione, ἡνεχέθην. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἡ'νεχόμεν, *sustinui* itidem pro ἀνεχόμεν, a. 2. m. verbi ejusdem.

Ἡ'νέχθην, *ns, η, delatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi φέρω, *fero*, perf. pass. ἦνεσμα.

Ἡ'νέωγα, *aperui* pro ἀνέωγα, p. m. ἡνέωγμα, perf. pass. hinc aor. 1. pass. ἡνεώχθην verbi ἀνοίγω, *aperio*, f. ξω. Th. οἶγα, *idem*.

Ἡ'νέωχθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. vide ἡνέωγα.

Ἡ'νήλωμαι, *consumptus sum*, cum duplici augmento pro

ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. verbi ἀναλίσκω, *absumo*. Sic in perf. part. ἡνηλωμένος, pro ἀνηλωμένος & in aor. 1. pass. ἡνηλώθην pro ἀνηλώθην, itidem in a. 1. act. ἡνήλωσα pro ἀνήλωσα. Th. ἀλίσκω, *capio*. fut. ἀλώσω. præt. ἤλωκα Att. ἐάλωκα.

Ἡ'νῆγάμην, *ω, αἶο, veni* & in 3. plur. ἡνῆγάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι, *refuso*. Ἡ'νθε seu ἡνθεν Dor. pro ἦλθε, aor. 2. verbi ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι.

Ἡ'νθισμένος, *tinctus*, perf. part. pass. à perf. ἡνθισμαι verbi ἀνθίζω, *floridum reddo*. Thema ἄνθος, *eos, τὸ, flos*.

Ἡ'νθον, *es, ε Dor. pro ἦλθον, es, ε & in plur. ἡνθόμες* pro ἦλθεμεν, a. 1. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*.

Ἡ'νί, *ecce*, pro eodem & ἡνίδε.

Ἡ'νία, *as, ἥ, habena*. ἡνίον, *8, τὸ, idem* q. ab ἐνία, *colligo*. Hinc ἀπηνής, *eos, ó, ἥ, immitis, sævus*.

Ἡ'νίμαι, *obscure dixi*, perf. pass. unde ἡνιγμένος, perf. part. ἡνιγάμην, *ω, αἶο, a. 1. m. verbi ἀνίττομαι, obscure inpuo*, f. ζομαι. Th. αἶνος, *8, ó, apologus, dictum fabulosum*.

Ἡ'νίδε Dor. pro ἡνίδε seu ἰδῆ, *ecce, vide ἡνί*.

Ἡ'νίσηται, *moerore confecta es*. 2. sing. perf. pass. verbi ἀνιάω, fut. ἦσω. perf. pass.

- ἡνίμαί, σοί, τῶν. Th. ἀνία, ἡ, noeror.
- ἩΝΙΚΑ, quum, quando adv. Scribitur & ἡνικ' q. ab ἡν, quam; in interrogatione est ἡνικά, quando?
- Ἡνιοχῆν, aurigari, aurigam esse ex ἡνία, ἡ, habena & ἔχω, habeo.
- Ἡνιοχη, ης, ἡ, nomen mul. q. agitatrix.
- Ἡνιοχηές, nom. plur. ab ἡνιοχέως, auriga, gen. έως, ὅ, ex ἡνία, habena & ἔχω, teneo.
- Ἡνιοχος, ος, ὁ, auriga quasi ἡνίαν ἔχων, habenas tenens.
- Ἡνίπαπεν, dixit, pleonasmō Poët. pro ἡνίπεν, 3. sing. præt. med. vel aor. 2. act. verbi ἐνίπω, f. ψω idem quod ἐνέπω, dico minitabundus. Thema ἔπω, dico.
- Ἡνις, ιος, ἡ, anniculus ab ἔνος, ος, ὁ, annus.
- Ἡνισάμην, ω, αἰε, obscure dixi. aor. 1. med. verbi αἰνίσσω, f. ζω. p. ἡνίχα. Th. αἶνος, ος, ὁ, apologus; At
- Ἡνισάμην, male dixi sine subscripto, est a. 1. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνέπω. Th. ἔπω, dico.
- Ἡνισέλο, obscure dicebat, 3. sing. imperf. ἡνισόμην verbi αἰνίσσομαι. Th. αἶνος, ος, ὁ, apologus.
- Ἡνίχθω, aenigmatice dicta sunt, 3. sing. perf. imperat. pass. ἡνίξω, χθω verbi αἰνίσσομαι obscure significa. Thema αἶνος.

- Ἡνοθα, florui, p. m. interposito ο pro ἡνοθα, verbi ἀνέθω per metathesin pro ἀνθέω, floreo. Thema ἀνθος, εος, το, flos.
- Ἡνοχην, ης, η, apertus f m, a. 2. ind. pass. pro ἀνώχην, verbi ἀνοίγω, aperio, f. ζω. Th. οἶγω, aperio.
- Ἡνοίξα, ας, ε, aperui a. 1. act. ejusdem verbi.
- Ἡνοίσα, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίξω vel ἐμφέγω, ab inulit. themate οἶω, habens augmentum suum extrinsecus.
- Ἡνον, perficiebam per syncop. pro ἡνοον, imperf. verbi ἀνώω, fut. ὄσω, perficio.
- Ἡνορεα vel Ion. ἡνορέη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo. Th. ἀνής, vir.
- Ἡνοχα & Atticè ἐνήνοχα, præt. med. verbi φέγω, fero, fut. οἶσω. præt. ἡνεκα.
- Ἡνοψ, οπος, ὁ, sonorus, vocalis; item perspicuus. Th. ὀψ, ὀπος, ἡ, vox.
- Ἡνοται, 3. plur. præf. ind. verbi ἡμαι, sedeo.
- Ἡντεον, imperf. act. verbi ἀντέω Ion. pro ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντί, contra.
- Ἡντέλο, occurrebat, 3. singul. imperf. verbi ἀντομαι pro ἀντάω, occurro. Th. ἀντί.
- Ἡντησε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀντάω, occurro, f. ἦσω. p. ἡντηκα. Thema ἀντί, contra.

- Ἦντιβέλεν, *occurrerebam*, imperf. verbi ἀντιβολέω quod ab ἀντιβέλη, *collatio verbi ἀντιβάλλω*, *contra jacio*. Thema βάλλω, *jacio*. præt. med. βέβηλα.
- Ἦντιδίκεν, *contradicerebam*, imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντιδικός, ἄ, ὄ, *adversarius* hoc ab ἀντί, *contra* & δίκη, ης, ἡ, *jus*.
- Ἦντιν̄ pro ἦντινα, *quam* acc. sing. ab ἦτις, ἦσινος, *quae*. Thema ὄς, *qui* & τίς.
- Ἦντο, *sedebant*, 3. plur. imperf. verbi ἦμαι.
- Ἦνυεν, 3. sing. imperf. act. ab ἀνύω, *perficio*, fut. σω. præt. ἦνυκα. aor. I. ἦνυσα.
- Ἦνυσα, a. I. vide ἦνυεν.
- Ἦνωγα, *mandavi*, p. m. sic ἦνωγεν, *ess*, *ei*, plusq. perf. m. verbi ἀνώγω, *jubeo*, f. ἔω p. ἦνωχα. a. I. ἦνωξα.
- Ἦνώπη, *unitus sum*, perf. pass. verbi ἐνώω, *unio*. Th. ἔς, *unus*, gen. ἐνός.
- Ἦνώξα, *as*, *ε*, *jussi*, a. I. ind. act. verbi ἀνώγω, f. ἔω.
- Ἦνώρθεν, *corrigebam*, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, *corrigo* ex εἶνα & ὀρθός, ἔ, ὄ, *rectus*; hinc ὀρθόω, *erigo*.
- Ἦνώρθασα, *emendavi*, aor. I. ind. act. ejusdem verbi & them.
- Ἦνώχλεν, *angebam*, imperf. act. eum duplici augmento verbi ἐνοχλώ, *turbo*, f. ἦσω. aor. I. ἦνωχλησα. perf.
- ἦνώχληκα ab ἐν & ὄχλος, ἔ, ὄ, *turba*.
- Ἠῤα, *veni*, aor. I. ind. act. verbi ἦκω, *venio*, f. ἦξω.
- Ἠῤα & ἔαξα, aor. I. ind. act. verbi ἀγγυμι, *frango* vel ab ἀγω, *duco* & in 3. plur. ἦξων, f. ἄξω.
- Ἠῤα, 3. sing. fut. I. verbi ἦκω, *venio*, f. ἦξω. a. I. ἦξα.
- Ἠῤις, 3. sing. imperf. act. verbi ἀξιώω, *dignum censeo*. a. I. ἦξίωσα. Thema ἀξίος, ἄ, ὄ, *dignus*.
- Ἠῤιώται, 3. sing. perf. pass. ἦξιώθην, a. I. ind. pass. verbi ἀξιώω. Th. ἀξίος.
- Ἠῤῆσι, 3. plur. f. I, vide ἦξαι. Th. ἦκα.
- Ἠῤῶ, *veniam* Dor. pro ἦξω, fut. I. ab ἦκω.
- Ἠῶ, *aurorae*, dat. sing. ab ἦως, gen. ἦς.
- Ἠῶιος, *orientalis, matutinus*, adject. ab ἦως, ὄος, ἦ, *aurora*.
- Ἠῶμεν, I. plur. a. 2. ἦεν, *es*, & Atticè pro εἶον, *es*, *ε*, vulgariter ἶον, *es*, *ε* verbi εἶμι, *eo*.
- Ἠῶν, *es*, *ε*, vide them. præcedens.
- Ἠῶνα, acc. sing. ab ἦων, ἶνος, ἦ, *ripa* pro ἦϊων, ὄνος, ἦ, *littus*.
- Ἠῶνησας, 2. sing. a. I. act. verbi ἀινονάω, *aspergo*, *per fundo*, fut. ἦσω. perf. part. pass. ἦονημένος.
- Ἠῆς, gen. sing. ab ἦως, ὄος, & contractè ἦς, ἦ, *aurora*.

Ἡπανία, *as*, ἡ, *inopia*. ἡπανεῖ, *eget*. Hesych. fortè ab ἀπο & ἀνίημι, *remitto*, *desino*.

ἩΠΑΡ, ἄλος, τὸ, *hepar*, *jecur*. in plur. τὰ ἡπάλα; hinc ἡπάλικος, ἔ, ὁ, *hepaticus*. Ducamus ab ἔπω, *operor*, *curo* & ἕαρ, *sanguis*.

Ἡπατήην, *ης, η*, a. i. ind. pass. verbi ἀπατάω, *decipio*, *fallo*, fut. ἦσω. praet. ἡπάτηκα.

Ἡπαθε, *decipit*, 3. sing. aor. 2. ἡπαθεν verbi ἀπαφίσκω. Thema ἀπάφω, *idem*.

Ἡπάω, *perforo*, *farcio*; hinc ἡπήσαδα, aor. i. inf. med. videtur dici ab ὀπή, *foramen*.

Ἡπεδανός quasi ἀπεδανός, *claudus*, *infirmus*, *stolidus*, ab α priv. & πεδανός, *firmus* quod à πέδον, *solum*. Alii à πῆς, *pes*, derivari volunt.

Ἡπέγελω, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐπέγω, *urgeo*, *festino*, f. ξω.

Ἡπεγμαι, *acceleratus sum*, perf. ind. pass. hinc ἡπεγμένος, perf. part. ejusdem verbi.

Ἡπέθησα, *as*, ε & in 3. plur. ἡπέθησαν, a. i. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo*, *incredulus sum*, fut. ἦσω. praet. ἡπέθηκα ex α priv. & πείθω, *persuadeo*. a. 2. ἐπίθον.

Ἡπέθην, imperf. act. verbi ἀπειθέω, vide ἡπέθησα.

Ἡπέλησαν, *minatus est*, a. i.

ind. act. verbi ἀπειλέω, *minor*, fut. ἦσω. praet. ἡπέληκα.

Ἡπέροιο, gen. Ion. ab ἡπερος, ε, ἡ, quod vide.

ἩΠΕΙΡΟΣ, ε, ἡ, *terra continens ac mediterranea* q. ἀπειρος ex α priv. & πέρας, τὸ, *finis*.

Ἡπερωτών, gen. plur. ab ἡπερωτής, ε, ὁ, *Epirota*, in continent: natus ab Ἡπείρος.

Ἡπέτα Poët. pro ἔπετα, deinde ex ἐπί & ἔτα, *postea*.

Ἡπερ, aut conjunct. disjunct. Th. ἡ, aut.

Ἡπεροπέυσας, *qui decipit*, a. i. part. act. verbi ἡπεροπέυω, *decipio*, fut. εὔσω quasi ἀπέρω ὀπί, *infinita et incerta voce utor*. Thema ὀψ, ὀπός, ἡ, *vox*.

Ἡπεχθάνοντο, *offensi fuerunt*, 3. plur. imperf. pass. pro ἀπηχθάνοντο verbi ἀπεχθάνεμαι, *invisus sum* ex ἀπό & ἔχθος, eos, τὸ, *odium*.

Ἡπητής, ἔ, ὁ, *sartor* ab ἡπάω, *farcio*, a. i. inf. m. ἡπήσαδα, vide ἡπάω.

ἩΠΙΛΛΟΣ, ε, ὁ, *febris quotidiana species* q. ἡπιος, per *antiphrasin*.

Ἡπιήην, *ης, η*, aor. i. ind. pass. verbi ἀπιάω, *mihi go*, *placere*, fut. ἄσω & ἦσω. Th. ἡπιος, ε, ὁ, *lenis*.

Ἡπιόδαρος, ε, ὁ, *lenis*, qui *suavia dat* ex ἡπιος, ε, ἡ, *mitis* & δῶρον, *donum*.

- ΗΨΙΟΣ**, ε, ό, ή, *clemens, placidus, mitis sermone quasi ab ἔπος, verbum. Hinc ἡπίοτης, ἥλος, ή, lenitus.*
- ΗΨΙΣΤΟ** Ion. & Attic. pro ἐπίστατο, 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι idem quod simplex ἴσθμι, scio; hinc imperf. Att. ἡπιστάμην, & ἡπιστάτο Ion. pro ἐπίσαντο.
- ΗΨΙΣΤΗΘΗΝ**, aor. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo, f. ἴσω. p. ἡπίστηκα. a. 1. ἡπίστησα & in 3. plur. ἡπίστησαν, ex α priv. & πίσις, fides. Th. πείθω, persuadeo, fut. σω. aor. 2. ἐπίθον; sunt qui velint ἡπιστήθην, Attice dici pro ἐπιστήθην ab ἐπίσταμαι, scio.
- ΗΨΙΣΤΗΘΩΝ**, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀπιστέω, vide ἡπιστήθην.
- ΗΨΙΣΤΩΝ**, imperf. act. ejusdem verbi.
- ΗΨΟΜΗΝ** ut & εἰπόμην, imperf. verbi ἔπομαι, sequor. Th. ἔπω.
- ΗΨΟΡΕΩΝ**, imperf. act. verbi ἀπορέω, dubito; ἡπορέωτο, imperf. pass. quod ab α priv. & πόρος, ε, ό, transitus. Th. περῶ, transeo. præt. med. πέπορα.
- ΗΨΕ**, profectò; aut, ab ή, aut & πῆ, alicubi.
- ΗΨΤΑΙ**, tactus est, 3. sing. perf. pass. ἡμμαι verbi ἀπῶ, tango. f. ψω. præt. ἡφα.
- ΗΨΥΟΝ**, clamabant, 3. plur. imperf. verbi ἀψύω vel
- ἡψύω, sona, f. ύσω q. ab ἔπω, loquor.
- ΗΨΥΛΑ**, vocat. sing. ab ἡψύτης, ε, ό, vociferator ab ἡψύω pro ἀψύω, ciamo.
- ΗΨΕ** pro ἡ ῥα, num quid? ex ή, certe & ῥα enclitica particula, vel expletiva.
- ΗΨΑ**, as & Ion. ἡρη, ης, ή, Iuno. Quidam per metathefin ita dici volunt pro ἀΐρη, vel q. ab ἔραώ; hinc ἡραϊον, Iunonis templum.
- ΗΨΕΑ**, tuli, a. 1. ind. act. verbi ἀΐρω, tollo, f. ἀρῶ. p. ἡρεκα. Sed ἡρα fine i subscripto, est præt. med. verbi ἀρω, apto. p. m. ἡρα & Att. ἀΐηρα, quod usitatus.
- ΗΨΕΑ**, amabat, 3. sing. imperf. act. verbi ἐράω, amo, f. αίωα.
- ΗΨΕῖθ** pro ἡεῖτο, 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, imprecor. imperf. ἡραόμην, ἡρώμην. Thema ἀρά, ή, preces, imprecatio.
- ΗΨΕΑΚΛΕΪΣ** & contractè ΗΨεακλής, gen. ἡος, dat. ἡι. acc. ἡα. Th. κλείω, celebroy.
- ΗΨΕΑΚΛΕΪΔΗΣ**, ε, ό, Heraclides, nom. propr.
- ΗΨΕΑΚΛΕΪΗ**, ης, ή, Herculea ab ΗΨεακλέης, quod vide.
- ΗΨΕΑΜΑΙ**, amatus sum, perf. pass. verbi ἐράω, amo.
- ΗΨΕΑΜΗΝ**, ω, αίτο, extuli, a. 1. med. verbi ἀΐρω, tollo, vide ἡρα.
- ΗΨΕΑΝ**, 3. plur. a. 1. ἡρα, verbi ejusdem.

- Η'ρανος, σ , δ , *rex*. Thema $\epsilon\rho\acute{\alpha}\omega$, *amo*.
 Η'ραρα, *accommodavi* pro $\acute{\alpha}\rho\eta$ -
 $\rho\alpha$, p. m. Att. verbi $\acute{\alpha}\rho\omega$,
apto.
 Η'ρας, *amabas*, 2. sing. im-
 perf. act. verbi $\epsilon\rho\acute{\alpha}\omega$, *amo*,
 f. $\acute{\alpha}\sigma\omega$.
 Η'ρασάμην, *deuovi*, aor. med.
 verbi $\acute{\alpha}\rho\acute{\alpha}\omicron\mu\alpha\iota$. Thema $\acute{\alpha}\rho\acute{\alpha}$,
 η , *preces*; alii volunt esse
 ab $\epsilon\rho\acute{\alpha}\omicron\mu\alpha\iota$, *amor* vel $\epsilon\rho\acute{\alpha}\zeta\omicron$ -
 $\mu\alpha\iota$, *idem*. Thema $\epsilon\rho\acute{\alpha}\omega$,
amo.
 Η'ράδην, *adamatus sum*, aor.
 i. pass. verbi $\epsilon\rho\acute{\alpha}\omega$, *amo*,
 f. $\acute{\alpha}\sigma\omega$.
 Η'ράσσαι Ion. & Dor. pro
 $\eta\rho\acute{\alpha}\sigma\omega$, *amasti*, 2. sing. a.
 i. med. verbi $\epsilon\rho\acute{\alpha}\omega$, *amo*,
 f. $\acute{\alpha}\sigma\omega$.
 Η'ρατο, *execrabatur*, 3. sing.
 imperf. verbi $\acute{\alpha}\rho\acute{\alpha}\omicron\mu\alpha\iota$, $\acute{\omega}\mu\alpha\iota$.
 Th. $\acute{\alpha}\rho\acute{\alpha}$, η , *imprecatio*; fed
 $\eta\rho\acute{\alpha}\omicron$ imperf. ab $\epsilon\rho\acute{\alpha}\omega$, *amo*
 vel per syncop. pro $\eta\rho\acute{\alpha}$ -
 $\sigma\alpha\omicron$, 3. sing. a. i. m.
 Η'ργάνδην, *ns*, η , a. i. ind.
 pass. ab $\acute{\alpha}\rho\gamma\alpha\iota\nu\alpha$, *albico*, f.
 $\alpha\nu\acute{\omega}$. Th. $\acute{\alpha}\rho\gamma\omicron\varsigma$, δ , $\acute{\omicron}$, *albus*.
 Η'ρημαι, *orsus sum*, perf. pass.
 verbi $\acute{\alpha}\rho\chi\omega$, *incipio*, f. $\zeta\omega$.
 p. $\eta\rho\chi\alpha$. a. i. part. pass.
 $\acute{\alpha}\rho\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$.
 Η'ρει, *interrogas*, 2. sing.
 Ion. pro $\eta\rho\eta$ verbi $\epsilon\rho\omicron\mu\alpha\iota$;
 dicitur & $\epsilon\rho\omicron\mu\alpha\iota$, *interrogo*.
 Th. $\epsilon\iota\rho\omega$, *dico*.
 Η'ρέδην, *delagi*, aor. i. ind.
 pass. verbi $\acute{\alpha}\rho\epsilon\acute{\omega}$, *eligo*,
 fut. $\eta\rho\omega$. p. $\eta\rho\eta\kappa\alpha$, a. 2.
 $\epsilon\iota\lambda\omicron\nu$.

- Η'ρεθον, 3. plur. imperf. ver-
 bi $\epsilon\rho\epsilon\theta\omega$, *laceffo*.
 Η'ρει, 3. sing. imperf. act.
 verbi $\acute{\alpha}\rho\epsilon\acute{\omega}$, *eligo*, *capio*.
 Η'ρείκες, 3. sing. plusq. perf.
 verbi $\epsilon\rho\epsilon\acute{\iota}\delta\omega$, *firmiter*, *fulcio*,
 f. $\sigma\omega$. perf. $\eta\rho\epsilon\iota\kappa\alpha$ & in
 part. $\eta\rho\epsilon\iota\kappa\omega\varsigma$. a. i. part.
 med. $\epsilon\rho\epsilon\iota\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$.
 Η'ρεικον, *es*, ϵ . *proscindebam*,
 imperf. act. verbi $\epsilon\rho\epsilon\iota\kappa\omega$,
frango, f. $\zeta\omega$.
 Η'ρείσατο, *sustinuit se*, 3. sing.
 aor. i. med. verbi $\epsilon\rho\epsilon\acute{\iota}\delta\omega$,
fulcio, f. $\sigma\omega$.
 Η'ρείτο, 3. sing. imperf. pass.
 verbi $\acute{\alpha}\rho\epsilon\acute{\omega}\mu\alpha\iota$. Th. $\acute{\alpha}\rho\epsilon\acute{\omega}$,
capio, *eligo*. a. i. pass.
 $\eta\rho\epsilon\acute{\iota}\delta\eta\nu$.
 Η'ρείψαντο, *corripuerunt*, 3.
 plur. a. i. med. verbi $\epsilon\rho\epsilon\acute{\iota}$ -
 $\pi\omega$, *exerto*, f. $\psi\omega$. a. i.
 $\eta\rho\epsilon\acute{\iota}\psi\alpha$. a. 2. $\eta\rho\epsilon\acute{\iota}\pi\omicron\nu$.
 Η'ρέμα, *tacite* adverb. ab
 $\eta\rho\epsilon\mu\omicron\varsigma$, *quietus*.
 Η'ΡΕΜΟΣ, σ , δ , *quietus*, *mi-*
tis, *placidus*; hinc $\eta\rho\epsilon\acute{\iota}\mu\alpha$,
sensim, *leniter* q. ab $\eta\rho\epsilon\omicron\varsigma$,
amabilis quod ab $\epsilon\rho\acute{\alpha}\omega$.
 Η'ρειν, 3. sing. aor. i. vel 2.
 act. verbi $\acute{\alpha}\rho\epsilon\omega$, *tollo*, *vide*
 $\eta\rho\alpha$.
 Η'ρεον, *capiebam*, imperf. act.
 verbi $\acute{\alpha}\rho\epsilon\acute{\omega}$, *capio*. a. 2.
 $\epsilon\iota\lambda\omicron\nu$.
 Η'ρεπται, 3. sing. perf. pass.
 verbi $\epsilon\rho\epsilon\acute{\phi}\omega$, *tango*, f. $\psi\omega$.
 Η'ρεσα, *as*, ϵ , *placui*, aor. i.
 ind. act. verbi $\acute{\alpha}\rho\epsilon\sigma\kappa\omega$, fut.
 $\acute{\alpha}\rho\epsilon\sigma\omega$, *placo* & *placoo*.
 Η'ρείτισα, *as*, ϵ , aor. i. ind.
 act. $\eta\rho\epsilon\acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\mu\eta\nu$, ω , $\alpha\omicron\iota\omicron$,

- a. i. med. verbi αἰρετίσω, *eligo*, f. ἴσω. p. ἤρετικά. Th. αἰρέω, *capio*.
- Ἡῤετο, 3. sing. imperf. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo*, imperf. Ion. εἰρόμην, ε, ετο; sunt qui velint esse a. 2. med. ἤρομην. Tum ἤρέμην i subscripto, imperf. pass. est verbi αἶρω, *tollo*.
- Ἡῤευν, *venabatur*, Dor. imperf. pro θῆρευν verbi θηρέω, *venor*. Th. θῆς, *fera*; at ἤρευν cum i subscripto, est imperf. Dor. pro ἤρεν verbi αἰρέω, *capio*, fut. ἦσω. præt. ἤρηκα. a. 2. ἔιδον.
- Ἡῤεύνησα, *scrutatutus sum*, aor. 1. ind. act. verbi ἔρευνάω, fut. ἦσω, *indago*, *scrutor*.
- Ἡῤη Ion. pro Ἡῤα, ας, ἦ, *Iuno*.
- Ἡῤημαι, *elegi*, perf. ind. pass. verbi αἰρέω, *eligo*, *capio*, f. ἦσω. p. ἤρηκα & in 2. plur. ἤρηκασι.
- Ἡῤημεν, Varin. per syncop. dici tradit pro ἤρηκαμεν, 1. plur. perf. ἤρηκα verbi αἰρέω, *capio*.
- Ἡῤημάθην, ης, η, a. i. ind. pass. verbi ἔρημάω, *vasto*, f. ὤσω. p. ἤρημακα. Th. ἔρημος, ε, ἦ, *solitudo*.
- Ἡῤημαμένος, η, ον, perf. part. pass. vide ἤρημάθην.
- Ἡῤήσεν, *accommodaveram*, plusq. perf. med. Att. verbi αἶρω, *apto*, fut. αἶρω. p. ἤρηκα. p. m. ἦσα, Att. αἶρησα & cum novo adhuc augmen-
- to ἦρησα; hinc plusq. perf. ἠῤήσεν.
- Ἡῤήσσο, *inhaeserat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐρησάμην, σο, σο verbi ἐρείδω, *figo*, f. σω. perf. pass. ἤρησσομαι, & Att. ἐῤήσσομαι & cum novo augmento, ἠῤήσσομαι.
- Ἡῤήσαντο, *optarunt*, 3. plur. a. i. med. verbi αἰρέω, *seligo*. f. ἦσω. a. i. ἦρησα, inde a. i. m. ἠῤησάμην; sed ἠῤήσαντο, est 3. plur. a. i. med. Ion. pro ἠῤασάντο verbi ἀράσμαι, *precor*. Th. ἀρά, ἦ, *preces*.
- Ἡῤέθην, *sublatus sum*, aor. 1. ind. pass. verbi αἶρω, *tollo*, perf. ἤρηκα.
- Ἡῤέθρασας, 2. sing. a. i. ind. act. verbi ἀθετέω, *formo*, *tingo*, f. ὤσω. Th. ἀθεθρον, ε, το, *artus*.
- Ἡῤεῖ, *manè adv. vel vere ab* ἦς, ἦρος, το, *ver*, factum ex ἔαρ, ἔαρσι.
- Ἡῤεργένεα, ας, ἦ, *Aurora*, quia ἦρι γίνεται, id est *manè existit*, oriente Sole. Hinc ἠεργενής, ἑός, ὄ, ἦ, *vernus*, *matutinus* ab ἔαρ & contractè ἦς, *ver*; vel ab ἠῤε pro αἠρ, *aër* & γίγνομαι, *sum*.
- Ἡῤεῖδανόιο, gen. Ion. ab Ἡῤεῖδανῆς, ε, ὄ, *Eridanus*, nomen fluvii.
- Ἡῤεῖζεν, imperf. act. verbi ἐρίζω, *contendo*, f. ἴσω. p. ἤρηκα. Th. ἐρίς, *idos*, ἦ, *lis*.
- Ἡῤεῖρημέναι, nom. plur. perf. part. pass. f. g. verbi

- ἀριθμῶ, numero, f. ἦσω. p. ἡρίθμηκα. aor. 1. ind. act. ἡρίθμησα, as, ε. perf. part. pass. ἡριθμημένος, η, ov. Th. ἀριθμός, ὄ, ὁ, numerus.
- Ἡρίκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi ἐρίζω, contendo, litigo, f. ἰσω. p. ἦρικα. Th. ἔρις, idos, ἦ, lis.
- Ἡρίκων, es, ε, secui, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, frango, f. ξω.
- Ἡρίνεός, α, ov vel potius ἡρίνεος, laneus pro ἐρίνεος. Th. ἔριος, eos, τό, lana.
- ἩΡΙΟΝ, ο, τό, monumentum, sepulchrum q. ab ἔρα, in terra enim humantur mortui.
- Ἡρίπτω, es, ε, cecidi, lapsus sum, a. 2. act. ἡρίπτομην, dirutus sum. a. 2. med. verbi ἐρείπω, evertō, f. ψω.
- Ἡρίπτοδην, ns, η, a. 1. ind. passivi verbi ἐρίπτω idem quod ἐρείπω, evertō.
- Ἡρίπτος, as, ε, contendi, a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, idos, ἦ, contentio.
- Ἡρίκα, tuli, perf. act. verbi αἶρω, tollo, f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.
- Ἡρίκει sufficiebat, 3. sing. imperf. act. ἡρίκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρξέω, auxiliō, sufficio.
- Ἡρίκεσα, as, ε, suffeci, aor. 1. ind. act. ejusdem verbi.
- Ἡρίκται, incepit, 3. sing. perf. ἡρίμαι, ξαι verbi ἀρχομαι, incipio seu ἀρχω, idem. Th. ἀρχή, initium.
- Ἡρίκως, perf. part. act. verbi αἶρω, tollo, p. ἦρικα.
- Ἡρίμαι, sublatus sum, perf. ind. pass. verbi αἶρω, tollo. aor. 1. ind. pass. ἡρίδην, a. 1. part. pass. ἀρξείης.
- Ἡρίμοζε, 3. sing. imperf. act. ἡρίμοσα, as, ε, aor. 1. act. verbi ἀρμόζω, apto, f. ἰσω. Th. ἀρω, apto.
- Ἡρίνετο, 3. sing. imperf. pass. ἡρίνεμην, ἔμην verbi ἀρνεόμαι, reculo, f. ἦσομαι. a. 1. m. ἡρνησάμην, ω, αλο.
- Ἡρίνοντο, 3. plur. imperf. verbi ἀρνομαι, capio, consequor.
- Ἡρίξάμην, ω, αλο, aor. 1. med. & in 3. plur. ἡρίξαντο verbi ἀρχομαι, incipio, f. ἀρξομαι. Th. ἀρχή, ἦς, ἦ, initium, imperium.
- Ἡρίξαντο & ἡρίκατο, vide in ἡρίξάμην.
- Ἡρίξεν, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἀρχω, incipio, impero, f. ξω. Th. ἀρχή, imperium.
- Ἡρίδοτος, ο, ω, ὁ, Herodotus, nomen propr.
- Ἡρίσομαι, aratro conscissus sum, perf. pass. verbi ἀρώ, aro, fut. ἰσω. pro ἦρικα.
- Ἡρίσομην, interrogavi, imperf. vel a. 2. med. verbi Poët. ἔρομαι, interrogo. At ἡρίσομην subscripto, est imperf. pass. verbi αἶρω, tollo.
- Ἡρίσος, amabilis, jucundus ab ἔραω, amo.
- Ἡρίσοσα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀρώ, aro, f. ἰσω. p. ἦρικα.

- Η'ρε, interrogasti, 2. fing. imperf. vel aor. 2. med. verbi ἔρομαι, interrogo. Sed ἦρε, est 2. fing. imperf. pass. ἠρόμην verbi αἶρω, tollo; at ἦρε, est 2. fing. imperf. pass. verbi αἰρέω, capio, eligo.
- Ηῖρένιο, 3. plur. imperf. pass. ἠρέμην verbi αἰρέω, capio.
- Η'ρες, gen. fing. ab Η'ρω, gen. ὄος, ἔς, ἦ, Ero, nomen propr. virginis.
- Η'ρες, gen. fing. ab Η'ρας, nomen propr.
- Η'ρετο, 3. fing. imperf. pass. verbi ἀρώω, aro.
- Η'ρεπασεν, rapuit, 3. fing. aor. 1. act. verbi ἀρπάζω, rapio, f. σω & Dor. ζω. p. ἠρπακα. a. 2 pass. ἠρπάγην. p. m. ἠρπαγα.
- Η'ρεσα, a. 1. act. Aeol. verbi ἄρω, apto, congruo, fut. ἀρῶ & Aeol. ἀρσω; sed ἠρεσαν, 3. plur. a. 1. est ab ἀρῶω, humecto.
- Η'ρεται, 3. fing. perf. ἠρμαι verbi αἶρω, tollo.
- Η'ρετημαι, appensus sum, perf. pass. verbi ἀρτάω, appendo, f. ἦσω. hinc 3. fing. perf. imperat. pass. ἠετήσω.
- Ηῖρετο, 3. fing. plusq. perf. pass. ex ἠεμην verbi αἶρω, tollo.
- ΗΡΥΓΓΙΟΝ, ε, τὸ, herba quaedam aculeata.
- Η'ρυγος, villus dependens ex mento hircorum aut caprorum tanquam εἶριον, seu lanugo.
- Η'ρυγε, eructavit, 3. fing. a. 2. act. ἠρυγον verbi ἐρεύγω, ructo, f. ζω.
- Η'ρύκακε, inhibuit, 3. fing. imperf. act. verbi ἐρύκαίω, idem quod ἐρύκω, inhibeo.
- Η'ρύκεν, 3. fing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, inhibeo, impedio, f. ζω.
- Η'ρυον, hauriebam, imperf. vel aor. 2. verbi ἀρύω seu ἀρύτω, haurio, f. ύω.
- Η'ρυτο, plusq. perf. pass. 3. fing. verbi ἐρύω, traho, custodio. An pro ἠρύσατο, 3. fing. a. 1. m.
- Η'ρχ pro ἠρχε, incepit, 3. fing. imperf. act. verbi ἀρχω, incipio.
- Η'ρχατο Ion. pro ἠρχμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ἐργω idem quod ἐργω, arceo; vel ab ἀρχω, incipio, impero. Th. ἀρχή, ἦς, ἦ, imperium, initium.
- Η'ρχε, praecipbat, 3. singul. imperat. act. verbi ἀρχω, incipio.
- Η'ρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀρχομαι, ab ἀρχω, incipio, impero. Th. ἀρχή.
- Η'ρω, 2. fing. a. 1. med. ἠράμην, ω, ατο verbi αἶρω, tollo. Sed ἦρω per apocop. pro ἦρωα, acc. fing. ab ἦρας, heros; at Η'ρω, ὄος, ἔς, ἦ, Ero, nomen propr. virginis.
- Η'ρωας & ἦρωες, acc. & nom. plur. ab ἦρας, ωος, ὄ, heros.

Ἡρώδης, s, ó, nomen regis
q. ab herodē oriundus.

Ἡρωδίας, áδος, ἦ, nomen *Herodis* concubinae.

Ἡρωδίων, ωος, ó, nomen viri,
Gr. *herous* profligans.

Ἡρώσσα, ας, ε, aor. 1. verbi
ἱρώω, fluo.

Ἡρων, amabam, imperf. act.
verbi ἱρώω, amo, f. áσω.

ἩΡΩΣ, ωος, ó, *heros*. nom.
plur. Ἡρώες; inde Ἡρώην, ης,
ἦ, heroine.

Ἡρώτα, 3. fing. imperf. act.
verbi ἱρωτάω, interrogo, f.
ἦσω.

Ἡρώτων, 1. fingul. & 3. plur.
imperf. act. ejusdem verbi.

Ἡς, suae, genit. ab ἦ, sua,
quod ab ὄς; sed ἦς & ἦσιν
pro αἰς, dat. plur. Ion. ab
ἦ. Th. ὄς, suus.

Ἡς, eras, 2. fing. imperf. &
Dor. pro ἦν, 3. fing. Sed
ἦς, sis, 2. fing. sub. At ἦς,
dixisti per aphæresin pro
Φῆς, quod pro ἔΦης, imperf.
vel a. 2. verbi Φημί, dico.

Ἡσα, cecini, a. 1. ind. act.
verbi αἰδῶ contractè pro
αἰείδω, cano.

Ἡσαγ, 2. fingul. præf. ind.
ἦμαι, sedeo.

Ἡσαγας, s, ó, nomen Prophe-
tæ, Hebr. *salus à Domino*.

Ἡσαν, erant, 3. plur. imperf.
verbi εἶμι, sum. At ἦσαν
Att. pro ἔσαν, ierunt, 3.
plur. a. 1. act. verbi εἶμι
vel εἶω, εω; vel per synære-
sin positum pro ἦσαν, 3.
plur. plusq. perf. med.

ἦεν. Potest etiam ἦσαν,
esse 3. plur. a. 1. verbi
αἰδῶ, cano; sunt qui velint
ἦσαν, etiam dici pro ἦδερ-
σαν, 3. plusq. perf. per
crasin pro εἰδηκεσαν verbi
εἰδέω, scio, f. ἦσω. p. εἰδηκα.

Ἡσας, 2. fing. a. 1. ind.
act. ἦσα verbi ἦδω, delecto,
f. ἦσω. Th. ἦδus, éος, ó.
suavis.

Ἡσαλο, 3. fing. a. 1. med.
verbi ἦδομαι, delector, vide
ἦσας; sed ἦσαλο, 3. fingul.
aor. 1. med. verbi αἰδῶ,
cano.

Ἡσαυ, ó, nomen viri ἀκλίον,
Hebr. *factus*.

Ἡσέθηκα, ας, ε, perf. ind.
act. verbi ἀσέθω, impio
ugo, f. ἦσω. a. 1. ἦσέθησα
ex α priv. & σέθω, colo.

Ἡσει, mittet, 3. fing. fut.
ind. verbi ἦμι, mitto. fut.
ἦσω. præt. εἶκα; potest etiam
esse fut. 1. verbi ἦδω,
delecto.

Ἡσέλγημαι, petulans fui, perf.
ind. pass. verbi ἀσελγέω,
petulanter ago, f. ἦσω. Th.
ἀσελγῆς, éος, ó, ἦ, petulans,
infolens.

Ἡσέλγηνα, a. 1. ind. act.
verbi ἀσελγάνω idem quod
ἀσελγέω, petulanter ago, vi-
de ἦσέλγημαι.

Ἡσεν, 3. fing. a. 1. ind. act.
verbi ἔω seu ἔζω, sedeo;
sed ἦσεν, est. a. 1. ab αἰδῶ,
cano.

Ἡδα, eras, paragoge Aeol.
τῆ θα pro ἦς, 2. fing.

- imperf. Sed ἦδια, *sis* Aeol. etiam pro ἦς, 2. sing. sub. verbi εἶμι, *sum*. Sunt etiam qui ἦδια per syncop. poni credant pro ἦδεσθια, *noveras* & hoc pro ἦδεις, *θα* Aeol. paragoge, quod est 2. sing. plusq. perf. ἦδεν, pro εἰδήκων verbi εἶδω vel εἶδέω, *scio*, f. ἦσω. p. m. οἶδα.
- ἦδια, *sedere*, praef. inf. ab ἦμαι, *sedeo*.
- ἦδειν, a. i. opt. pass. verbi ἦδομαι, *delector*. Thema ἦδύς, *εὐς, ὄ, ἦ*, *suavis*.
- ἦδέηνκα, *elangui*, perf. act. verbi ἀδενέω, *sum infirmis viribus*, f. ἦσω ab ἀδενής, *invalidus* quod ex *α* priv. & *δένω*, *valeo, possum*.
- ἦδέην, *languēbam*, imperf. ejusdem verbi.
- ἦδέηντες, *gavisi*, nom plur. a. i. part. pass. verbi ἦδομαι *delector*. Th. ἦδύς, *suavis*.
- ἦδέστο, 3. sing. a. 2. med. ἦδέμην, *ε, ετο* verbi ἀδάνομαι, *sentio*, f. αἰδήσομαι. p. ἦδημαι.
- ἦδη, 3. sing. a. i. ind. pass. verbi ἦδομαι, *delector*. Th. ἦδύς, *suavis*; sed ἦδη ejusdem temporis & modi ab ἄδω, *cano*.
- ἦδημαι, *sensi*, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. perf. ἦδητο & in perf. inf. ἦδηθαι verbi αἰδάνομαι, *sentio*. a. 2. m. ἦδέμην.
- ἦδην, *ns, η*, *laetatus sum* & in 3. pl. ἦδησαν. a. i. ind. pass. hinc ἦδησαι, a. i. inf. verbi ἦδω, *delecto*. Thema ἦδύς.
- ἦδησάμην, *ω, αἶο*, *sensi*, aor. i. ind. med. verbi αἰδάνομαι, vide ἦδέστο.
- ἦδηθαι, *sensisse*, perf. inf. pass. ejusdem verbi, vide ἦδημαι.
- ἦδησομαι, *laetabor*, fut. i. ind. pass. verbi ἦδομαι, *delector*; a. i. ind. pass. ἦδην. Th. ἦδύς, *suavis*.
- ἦδητο, 3. sing. plusq. perf. verbi inusit. εἰδέομαι pro ἐνδυμαι, *induo*. perf. part. ἦδημένος ab εἰδής, ἦτος, ἦ, *restis*. Thema *εω* seu ἐνδυμι, *induo*; At ἦσδητο cum *ι* subscripto, est 3. singul. plusq. perf. pass. verbi αἰδάνομαι, *sentio*, vide ἦσθρμαι.
- ἦδιον, *es, ε*, *devorabam*, imperf. act. verbi εἰδία, *edo*, f. *ίσω*, p. ἦδικα. Th. εἰδω, *idem*.
- ἦδιμηνα, *ας, ε*, *anhelavi*, aor. i. ind. act. verbi αἰδμίνα, *anhele*, f. *ανῶ*. praet. ἦδιμαίκα. Th. αἰδμα, *αἶος*, *τῶ*, *flatus*.
- ἦδέμην & in 3. plur. ἦδιοντο, a. 2. med. verbi αἰδάνομαι, *sentio*, f. αἰδήσομαι.
- ἦσι, *fit* Ion. pro ἦ, 3. sing. sub. ab εἶμι, *sum*; sed ἦσι per apocopen pro φησι, 3. sing. à φημι, *dico*.
- ἦσιν per paragog. Poët. pro ἦ, 3. sing. sub. εἶμι, *sum*; Sed ἦσιν, *suis*, dat. pl. Ion.

- pro αἷς, suis vel quibus
ab ὄς, ἦ, ὄ, suus, α, um.
- Ἡσίωδος, ἦ, ὄ, Hesiodus, nom.
propr. q. ex ἦσις, eus, ἦ,
delectatio & ὄδος, ἦ, ὄ, via.
- Ἡσίτρυ, inedia premebar, im-
perf. verbi ἀσιτέω quod
ex α priv. & σίτρος, ἦ, ὄ,
frumentum, panis.
- Ἡσικεν Ion. vel ob sequen-
tem vocalem, pro ἦσκες,
exercebat, 3. sing. imperf.
verbi ἀσκέω, exerceo, elabo-
ro, orno, f. ἦσω. p. ἦσικηκα.
perf. pass. ἦσικημαι, σαι, ται.
- Ἡσικήθην, exercitatus sum, aor.
1. ind. pass. ejusdem verbi.
- Ἡσικηκα, exercui, perf. act.
verbi ἀσκέω, perf. pass.
ἦσικημαι, σαι, ται.
- Ἡσικησαν, apturunt, 3. plur.
a. 1. act. ejusdem verbi.
- Ἡσικεν, exercebam, imperf.
act. ejusdem verbi.
- Ἡσικμαι, decantatus sum. perf.
pass. verbi ἀδω, cano.
- Ἡσικμαι, laetatus sum, perf.
pass. verbi ἠδομαι, delector.
Th. ἠδύς, ἦος, ὄ, suavis;
sunt qui ἠσικμαι, sedi velint
esse perf. pass. verbi ἦζω,
sedeo. perf. ἦκα.
- Ἡσικμεν, sciveramus, per syn-
cop. pro ἠδειμεν, 1. plural.
plusq. perf. ἠδειν Atticè
pro εἶδειν, quod per crasin
pro εἰδήκειν verbi εἶδω vel
εἰδέω, scio.
- Ἡσο, eras vel fueras, 2. sing.
imperf. vel plusq. perf.
ἦμην verbi εἶμι, sum. Tum
ἦσο, est 2. sing. imperf. vel
imperat. verbi ἦμαι, sedeo.
- Ἡσπάζοντο, 3. plur. imperf.
pass. verbi ἀσπάζομαι, am-
plector, f. ἀσσομαι. p. ἦσπασ-
μαι.
- Ἡσπικα, tutatus sum, perf.
ind. act. hinc part. ἦσπι-
κότες verbi ἀσπίζω, defendo.
Th. ἀσπίς, ἶδος, ἦ, clypeus.
- Ἡσισε pro ἦσε, cecinit, 3.
sing. a. 1. ind. act. ἦσα
verbi ἀδω, cano.
- Ἡσίσθην, a. 1. ind. pass.
verbi ἠσάομαι, superor. Th.
ἦσσαν, ονος, ὄ, ἦ, minor.
- Ἡσισον, minus. n. g. vide
ἦσσαν.
- Ἡσισων & ἦστων, ονος, ὄ, ἦ,
minor & in neut. gen.
ἦσισον vel ἦστων, minus; inde
ἠσάομαι, superor.
- Ἡσαι, 3. singul. perf. ab
ἦσαι, sedi quod vide.
- Ἡσαίτην, imperf. act. verbi
ἀσατέω, instabilis sum, va-
cillo, ex α priv. & ἰσημι,
fio; inde σάσις, &c.
- Ἡσε, sciebatis per syncop.
pro ἠδειτε, 2. plur. plusq.
perf. ἠδειν per crasin pro
εἰδήκειν verbi εἶδέω, scio;
sic ἦσαν pro ἠδισσαν, 3.
plural. plusq. perf.
- Ἡσην, erant, dual. imperf.
Poët. pro ἦτην & in 2.
plur. ἦσε pro ἦτε, verbi
εἶμι, sum. Sed ἦσην, sedebant,
3. dual. imperf. ἦμην verbi
ἦμαι, sedeo; at ἦσην, scive-
rant, 3. dual. plusq. perf.

per syncop. pro ηδεταιν verbi ειδεω, scio.

Η^{σο}, sedebat Poët. pro ητο, 3. sing. imperf. verbi ημαι, sedeo; vel est plusq. perf. ab εζω, sedes.

Η^{σον}, ητην. eratis, erant Poët. pro ητον, ητην, dualis imperf. verbi εμαι, sum.

Η^{τραπε}, illuminabat, 3. sing. imperf. act. verbi απραπιω, fulguro, f. ψω. p. Φα.

Η^{συνθετηκα}, perf. act. verbi ασυνθετεω, non sto pactis quod ex α priv. & συντιθημι, compono. Thema τιθημι, pono.

Η^{συχάζω}, quiesco. fut. ασω. præt. ητυχακα, præf. part. fœm. gen. ησυχάζουσα. Thema ησυχος, s, o, quietus.

Η^{συχια}, as & Ιου. η, ης; η, tranquillitas; silentium ab eodem them.

Η^{συχιος}, s, o, η, idem quod ησυχος, quietus.

Η^{ΣΥΧΟΣ}, s, o, η, quietus q. ησων έχων, Gall. qui est a son aise ab ησω; delecto; inde ησις, voluptas.

Η^{σφαλισαντο}, muniverunt; 3. plur. aor. i. med. verbi ασφαλιζω, firmo, fut. ισω præt. κα quod ab ασφαλης, tutus hoc ex α priv. & σφαλλω, evertō.

Η^{χαλον}, 3. plur. aor. 2. act. verbi αρχαλω, moleste ferō.

Η^{χοληθησαν}, operam dederunt, 3. plur. a. i. ind. pass. verbi. αρχαλω, uertatus

sum quod ab αρχολος, cui otium non est quod ex α priv. & αρχη; ης, η, otium:

Η^{χοντο}, erubescbat & in 3. plural. ηχοντο; imperf. pass. verbi αιχνομα. perf. ηχουμαι. Th. αιχος, eos, το; turpitude.

Η^{σω}, mittam; fut. i. verbi ημι, mitto. a. 2. ην. Sed ητω, ibo. f. i. verbi εμαι ab εω, inusitat.

Η^{τασεν}, 3. sing. a. i. act. verbi ετάζω, examino; f. ασω.

Η^{τε} pro ητε; hæcquæ articulus præposit: hæbetquæ accentum ob sequent: dict. enclitic. τε.

Η^{τε}, eratis, 2. plur. imperf. ην verbi εμαι, sum; sed ητε est 2. plural: sub. ejsdem verbi

Η^{τες} & ητες, sequente vocali & contracte ητες, 3. sing. imperf. verbi αιτεω; ητοι; i. ησω. p. ητηκα.

Η^{τε νε}, certe, nimirum.

Η^{τεκνωθησαν}, 3. plural: aor. i. ind. pass. verbi ατεκνω: aor. i. ητεκνωτα, as, e, sterilem efficia ex α priv. & τεκνον; filius: Thema τικω, pario.

Η^{τησαν}, accusaveram; plusq. perf. verbi αιτεω.

Η^{την} & ητον, erant; eratis; imperf. dual: verbi εμαι, sum.

Η^{τησαν}, 2. plur. ητησαν; 3. singul. a. i. med. verbi αιτεω. f. ητω. aor. i. ητησαν

Ἡ̄τι, *verè, certè adv.* Th. ἦ.
 Ἡ̄τιᾶτο, *obinergabat*, 3. singul.
 imperf. ab αἰτιάζομαι, *accuso*.
 Th. αἴτια, *as, ἦ, culpa*.

Ἡ̄τιμάδην, *ης, η, a. i. ind.*
 pass. verbi αἰτιάζω, *quod*
 vide.

Ἡ̄τίμησ' pro ἡτίμησε, *inhono-*
ravit, 3. sing. a. i. act.
 verbi αἰτιμάω *quod ex α*
 priv. & τιμή, *honor*. Th.
 τίω, *honoro*.

Ἡ̄τοι, *sive, seu, vel.* Th. ἦ,
aut.

Ἡ̄τοίμαζε, 3. sing. imperf.
 act. verbi εἰτοιμάζω, *paro*,
 vide ἡτοίμασα.

Ἡ̄τοίμασα, *as, e & in* 3.
 plur. ἡτοίμασαν, *a. i. ind.*
 act. verbi εἰτοιμάζω, *paro*,
 f. ἄσω. p. ἡτοίμασα. perf.
 part. pass. ἡτοιμασμένος, *η,*
ον. Th. εἰτοιμος, *paratus*.

Ἡ̄τοίμασαι, 3. sing. perf.
 pass. ἡτοιμασμαι, *vide ἡτοι-*
μασα.

Ἡ̄τον, *eratis*, dual. imperf.
 verbi εἰμι, *sum*.

Ἡ̄τορ, *oros, τὸ, cor, animus*.
 Sunt tamen qui indeclina-
 bile esse dicant q. ab ἄω,
fulgeo uude ἄω, accendo;
 cor enim calet. hinc μεγα-
 λήτωρ, *oros, ὀ, ἦ, magnani-*
mus.

Ἡ̄τῶντο, 3. plur. imperf. pass.
 verbi αἰτέω, *peto*, f. ἦσω. p.
 ἦτηκα.

Ἡ̄τπιον ἄ, τὸ, *stamen, tex-*
tum. Schol. Nicandri etiam
 ἡτπιον affert. pro *epate;* an
 à *textura venarum?*

Ἡ̄τπον, ἄ, *imus venter, pars*
umbilico subjecta, ubi sc.
 ἡτπιον *intestinatorum;* aut ad
 ἔδω, *quia ibi vasa cibaria*.

Ἡ̄τλα vel ἡσσα, *ης, ἦ, clades*
 quod ab ἡτλάομαι. Th. ἡτλαν,
minor.

Ἡ̄τλάδα, praef. inf. ab ἡτλάο-
 μαι, *quod vide*.

Ἡ̄τλάομαι, ἄμαι, *superior, infe-*
rior evado. perf. pass. ἡτλη-
 μαι. a. i. pass. ἡτλήθην, *ης,*
η. a. i. part. ἡτληθεῖς, έντος.
 Th. ἡσσαν, *minor*.

Ἡ̄τλημα, ἄλος, τὸ, *diminutio,*
defectus, clades. Th. ἡσσαν,
minor.

Ἡ̄τλημένος, *victus*, perf. part.
 pass. verbi ἡτλάομαι, *quod*
 vide.

Ἡ̄τλον, *evos, τὸ, minus; item*
damnum. εἰς τὸ ἡτλον, cum
deirimento. Th. ἡσσαν quasi
 à μικρός, *parvus; ἡτλων, mi-*
nor. ἐλάχιστος, minimus.

Ἡ̄τύχει, 3. sing. imperf. verbi
 ἀτυχέω, *adversa fortuna*
nter quod ex α priv. &
 τύχη, *ης, ἦ, fortuna*.

Ἡ̄τω, *sit vel esto pro ἔσω,*
 3. singul. imperat. ab εἰμι,
sum ab inuffit. ἔω, *quod in*
 imperat. ἔε, ἔετω & crafī
 ἦτω.

Ἡ̄υγει, 3. sing. imperf. act.
 verbi αὐγέω; *credo ἡύχει*
 ab αὐχέω, *glorior*.

Ἡ̄υδα & ἡύδα, 3. sing. imperf.
 ἡύδαον, *nicadam verbi αὐδάω.*
 fut. ἦσω. Th. αὐδή, *ης, ἦ,*
vox.

Ἡ̄υδάξαντο Dor. pro ἡυδάσαντο,

3. plur. aor. i. med. verbi
 αὐδάζομαι, loquor idem quod
 αὐδάω. Th. αὐδή, ἦς, ἦ, vox.
 Ἡυθηκώς, qui dixit, perf. part.
 act. ab αὐδάω, fut. ἦσω,
 vocem edo. Thema αὐδή.
 Ἡυδοκήσα Att. pro εὐδοκήσα,
 a. i. verbi εὐδοκέω, volo
 quod vide.
 Ἡυδον, dormivi, imperf. vel
 a. 2. act. verbi εὐδω, dor-
 mio, f. εὐδήσω.
 Ἡυηνα, arefeci, aor. i. ind.
 act. verbi ἀραιῖνω, arefacio.
 Th. αἶω, sicco.
 Ἡυθύνθην, ης, η, a. i. ind.
 pass. verbi εὐθύνω, dirigo. f.
 υῶ. p. γκα. Thema εὐθύς,
 rectus.
 Ἡυκαίρεν imperf. Att. pro
 εὐκαίρεσεν, εν verbi εὐκαίρεω,
 vacat mihi, f. ἦσω quod ex
 εὐ, bene & κηρός, ᾧ, ὄ, occa-
 sio, tempus.
 Ἡυκομος, pulchricoma Poët.
 diæresi pro εὐκομος. gen.
 Ιορ. ἡυκομοιο ex εὐ & κωμα,
 coma.
 Ἡυλες, 3. sing. imperf. act.
 ἡυλεον, εν verbi αὐλέω, tibia
 cano. Th. αὐλός, ᾧ, ὄ, tibia.
 Ἡυλήσαμεν, i. plur. a. i.
 ind. act. ἡυλησα verbi αὐ-
 λέω, tibia cano, f. ἦσω. p.
 ἡυληκα. Th. αὐλός, ᾧ, ὄ,
 tibia.
 Ἡυλίθην, ης, η & in 3. plural.
 ἡυλίθησαν, aor. i. ind. pass.
 verbi αὐλίζομαι, stabulor,
 p. vacato, ex cubo. perf. ἡυλισ-
 μαί. Th. αὐλή, ἦς, ἦ, αὐλα,
 stabulum.

Ἡυλόγεις, 3. singul. imperf.
 Att. verbi εὐλόγέω, benedico,
 fut. ἦσω. p. εὐλόγηκα ex εὐ
 & λόγος, verbum quod à
 λέγω, dico. præt. med. λέ-
 λογα.
 Ἡυόν, bonum, acc. sing. ab
 ἡυός, bonus. Th. εὐός, ἔος, ὄ,
 idem.
 Ἡυζανε, 3. sing. a. 2. vel
 imperf. verbi αὐζάνω, au-
 geo, invalesco, f. αὐζήσω. p.
 ἡυζηκα. a. i. pass. ἡυζήθην.
 Thema αἰέζω, idem.
 Ἡυζατο, 3. sing. a. i. med.
 Att. verbi εὐχομαι, oro.
 Ἡυζετο, 3. sing. imperf. pass.
 ab αὐζομαι pro αὐζάνομαι,
 augeo, f. i. med. αὐζήσομαι.
 Th. αἰέζω, idem.
 Ἡυζήθην, auatus sum, a. i.
 ind. pass. verbi αὐζάνω, f.
 αὐζήσω. a. i. ind. act. ἡυ-
 ζησα. perf. pass. ἡυζημαί.
 Ἡυζησα, aor. i. ind. act. vi-
 de ἡυζήθην. Th. αἰέζω.
 Ἡυπορέιτο, 3. singul. imperf.
 pass. Att. verbi εὐπορέω,
 abunde possum, est mihi fa-
 cultas, f. ἦσω. p. εὐπόρηκα
 quod ab εὐπορος, pervius.
 Thema πείρω, transeo, p.
 m. πέπορα.
 Ἡυράμην, ω, αἰο, invenni, per
 syncope. pro ἡυρητάμην Att.
 & Aeol. pro εὐρησάμην, a.
 i. med. verbi εὐρίσκω, inve-
 nio, fut. εὐρήσω. p. εὐρηκα.
 a. 2. εὐρον.
 Ἡυρήθην, perf. inf. pass. Att.
 verbi εὐρίσκω, invenio, f.
 εὐρήσω. p. εὐρηκα.

Ἡῤω, 2. fing. a. 1. m. ἠῤα.
ἦν, quod vide.

Ἡὺς Poëtica ectasi pro εὺς,
hous, fortis. gen. ἠέος.

Ἡῤα ας, ε, clamari disso-
lut. diphthong. pro ἠῤα,
a. 1. ind. act. verbi αῤω,
clamo.

Ἡῤτ' pro ἠτε, sicut, tanquam
per ectasim & dialysin Ion.
pro εἶτε, adverb.

Ἡῤα, perf. act. ab ἄπλω,
neto, f. ψω. a. 2. ἠΦου.
perf. pass. ἠμυα. a. 1.
pass. ἠΦην.

ἩΦΑΙΣΤΟΣ, ε, ὁ, Vulcanus,
ignis quasi ab ἄπλω, accen-
do & αἶσω, destruo.

ἩΦασα, contractari, a. 1.
ind. act. verbi ἀΦάω, tracto
quod ab ἀφη, ἦς, ἦ, tactus.
Th. ἀπλομαι, ianga.

ἩΦερδῆκεσαν, 3. plural. plusq.
perf. act. ab ἀΦερδέω, non
parco, contemno, imperf.
ἠΦερδαν. perf. part. ἠΦερδη-
κας quod ab ἀΦερδῆς, εος,
ε, ἦ, qui non parcit ab α
priv. & Φερδομαι, parco.

ἩΦεῖην, concessi pro ἀΦεῖην,
a. 1. ind. pass. verbi ἀΦῆ-
μι, demitto, permitto quod
ex ἀπό & ἦμι, mitto. Th.
ἔω, idem.

ἩΦνιχας, duplici augmento
pro ἀΦνιχας, perf. part.
act. verbi ἀΦνιχάω, habenas
detracto ex ἀπό & ἦναι, ας,
ἦ, habena.

ἩΦθα Dor. pro ἠΦθη, 3.
fing. a. 1. pass. ab ἄπλω,
tango.

ἩΦθαι, attigisse, perf. inf.
pass. ab ἄπλω, iango, f. ψω.
p. ἠΦα. perf. pass. ἠμυα.

ἩΦιε, permisit, a. 2. verbi
ἀΦεῖω seu ἀΦιημι, permitto,
cujus a. 2. ἀΦιεν & cum
augmento præpositionis ἠ-
Φιεν, ες, ε; vel potius di-
cendum, esse a. 2. verbi
ἀΦεῖω, dimitto, f. 2. ἀΦιῶ.
a. 2. ἠΦιεν.

ἩΦιετ, emittebat, 3. fing. im-
perf. pro ἠΦιη, ut ἐτιδες
pro ἐτιδη, verbi ἀΦιημι
vel ut alii volunt, ἐΦιημι.
Thema ἔω, mitto.

ἩΦυσάμην, ω, αἶω, a. 1. m. verbi
ἀΦύσσω vel ἀΦύω, haurio,
f. ψω. p. ἠΦυκα.

ἩΦωρίδα, perf. inf. pass.
verbi ἀΦωρίζω, termino, de-
finio, f. ἰω. p. ἀΦωρικα.
quod ex ἀπό & ὄρος, ε, ὁ,
terminus, limes.

ἩΧε, 3. fing. perf. act.
verbi ἄγω, duco, f. ἄξω. p.
ἠχα. perf. inf. pass. ἠχθα.
a. 1. pass. part. ἀχθεῖς.

ἩΧεῖ, 3. fing. ind. præf.
verbi ἠχέω, sono, f. ἠσω.
Th. ἠχος, ε, ὁ, sonus.

ἩΧερα pro ἠχῆρα, vocat.
fing. ab ἠχῆτης, ε, ὁ, cano-
rus. Thema ἠχος, ε, ὁ,
sonus.

ἩΧῆ idem quod ἠχος, quod
vide.

ἩΧῆεις & in f. g. ἠχῆεσσα,
resonans adjec. ab ἠχος, ε,
ὁ, sonus.

ἩΧθῆδην, aegre tuli, aor. 1.
ind. pass. verbi ἀχθομαι,

aegre fero, fut. ἐσομαι quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, *esos*, τὸ, *pondus*,

H'χθῆμαι, *inimicus fui*, perf. ind. pass. verbi ἐχθάνομαι quasi ab ἐχθέομαι, fut. 1. m. ἐχθήσομαι. aor. 2. m. ἤχθῆμην. Th. ἔχθος, *esos*, τὸ, *odium*. Sunt qui velint ab ἔχθομαι, derivari; tum thema est ἄχθος, *esos*, τὸ, *onus*.

H'χθῆν, ης, η, ductus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἄγω, *duco*, f. ἄξω.

H'χθῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, *odio prosequor*, f. ἀρῶ. p. ἤχθαρεκα. Th. ἔχθος, *esos*, τὸ, *odium*.

H'χθῆρην, *odio fui* & in 3. plur. ἤχθοντο. a. 1. ind. med. verbi ἐχθάνομαι, *odio sum* q. ab ἐχθέομαι, vide ἤχθῆμαι; vel est imperf. verbi ἄχθομαι, *succenseo*. f. ἔσομαι vel ἦσομαι. Th. ἄχθος, *esos*, τὸ, *pondus*.

H'χθι pro ἧ, *ubi adverb*, Thema ὅς, ὅ, *quis*.

H'χλυτε, 3. sing. a. 1. verbi ἀχλύω, *caliginē obtenebror*, f. ὕσω. Th. ἀχλὺς, ὕος, ἧ, *caligo*.

H'χμαλώτεται, 3. sing. perf. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*. a. 1. act. ἡχμαλώτευσα, *as*, ε, vide in αἰχμάλιος.

H'ΧΟΣ, ὄς, ὄ, *sonus*. An ab ἄγω, *frango*? an potius ab ἄω, *fio*; unde αἶω, *clamo*.

Hinc ἠχέω, *sono* H'χῶ, ὄος, ἔς, ἧ *Echo*. κατήχέω *sono*, *insono*. κατήχησις, *esos*, ἧ, *institutio*, qua prima rudimenta alicujus scientiae traduntur. κατήχητής, ἔ, ἐ, qui prima elementa trahit. κατήχῆμενος, ὄ, ὄ, qui prima elementa discit.

H'χρεῖάθην & in 3. plur. ἠχρεῖάθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρεῖῶ, *inutilem reddo*, f. ὠσω. p. ἠχρεῖωκα ex α priv & χρεῖα, *as*, ἧ, *ufus*.

H'ψάμην, ὦ, ὠλο, *attigi* a. 1. med. verbi ἀπτομαι seu ἀπλω, *tango*, fut. ψω. p. ἦφα.

H'ψσα, *as*, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἔψω, *coquo*, fut. ἐψήσω; inde ἔψημα, *pulmentum*.

H'ῶθ' pro ἠῶ τε, vide ἠῶς.

H'ῶθεν, *manē*; est & ἑῶθεν, *diluculo*. Th. ἠῶς, *aurora*.

H'ῶθι, *adv. in aurora* ab ἠῶς, *aurora*.

H'ῶνικες, 3. sing. plusq. perf. act. verbi αἰωνίζω, *aeterno*, f. ἴσω. p. ἠῶνικα. Th. αἰῶν, ὠνος, ὄ, *uvum*.

H'ῶρετο, 3. sing. imperf. verbi αἰωρέομαι, *attollor*, *evehor*. Th. αἰωρέω, *sursum tollo*.

H'ῶρεν, imperf. act. verbi αἰωρέω, *in siblime attollo*, f. ἦσα. p. ἠῶρηκα.

H'Ω'Σ, ὄος, ἔς, ἧ, *aurora*, *diluculum*, *dies*. acc. ἦσα, ἦσῃ & ἠῶθ' pro ἠῶ τε vel

ἤϊ τε; hinc ἠϊός, ἄ, ὁ, matutinus q. ab αἴω, splendo.

Θ.

Θ, Octavæ literæ figura, novem denotat; sonum habet τῆ τ, addita adspiratione. Θ, Ionic. pro τ.

Θ pro τε et, sequente adspiratione.

Θάασσεν, sedebat, 3. sing. imperf. verbi θαάσσω idem quod θαάζω, sedeo, celeriter moveor. Th. θαός, ἄ, ὁ, celer, velox.

Θαυῆ, 2. sing. fut. 2. med. θαυῆμαι verbi θαάσσω, propero pro θαάσσω, vide θαάσσεν.

Θαδδαίος, ἄ, ὁ, nomen Apolloli, Syr. uber.

Θαἴτο Dor. pro θεἴτο & hoc Ionicè pro ἐθεἴτο, 3. singul. imperf. verbi θεάομαι & Ion. θεόμαι, ἄμαι, specto.

Θάεο Ion. pro θάε, vide, præf. imperat. pass. verbi θαόμαι pro θεάομαι, specto, f. άσομαι. Sic θαῶμαι pro θεάομαι, aspice, a. i. imperat. med. θασόμεναι pro θεασόμεναι, Dor.

Θάημα, αἶος, τὸ Dor. pro θεάημα, τὸ, spectaculum, vide θεάομαι.

Θαῆλος, ἄ, ὁ, mirus, admirandus Dor. pro θεατός, ab eodem verbo.

Θαίω, agito, impello; Hefych. pro ἱλαύνω.

Θαιμός, οἰκία, σπόρος, Hefych. an corruptum à δόμος.

ΘΑΙΡΟΣ ἄ, ὁ, cardo, axis à θυρα, janua. Hefych.

Θαλάμη ης, ἠ, cubile, piscium latibulum; quia est eis, ut θαλάμος.

Θαλαμήϊα δῆρα, ligna thalamo struendo apta. Th. θαλάμος, ἄ, ὁ, thalamus.

Θαλαμηπέλος, ἄ, ἑ, ἠ, circa cubiculum versans ex θαλάμος & πολέω, verso.

Θαλαμῆ, ης, ἠ, navis foramen, qua remus in aquas exsertus exstat. Th. θαλάμος.

Θαλάμοισι, dativ. plur. Ion. à θαλάμος.

ΘΑΛΑΜΟΣ, ἄ, ὁ, thalamus, cubiculum, cella; domus, nidus; pars navis inferior; nuptiarum locus et dies q. à θαλεν sc. τὸ γένος. Hinc θαλάμη, ης, ἠ, cubile. θαλάμιος, ad thalamum pertinens.

ΘΑΛΑΣΣΑ seu θαλάττα, ης, ἠ, mare q. à θαλάω, quod vitrei sit coloris; hinc θαλάσσιος & θαλασσιος, ἄ, ἠ, marinus.

Θαλασσοκρατέεν, maris imperium obtinere; hinc θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, qui maris imperio potitur ex θαλάσσα, ἠ, mare & κρατέω, fortiter impero. Th. κρατός, eos, τὸ, robur.

Θαλάττιος, ἄ, ὁ, ἠ, marinus à θαλάττα, ης, ἠ, mare.

Θαλέει Poët. pro θαλεῖ, 3. sing. præf. ind. verbi θαλάω.

- ⊙ αλέθοντες, *florentes*, præf. part. verbi θαλέω idem quod θάλλω, *floreo*.
- ⊙ Άλεια, *as*, ἡ, Nomen Musæ. Est & θάλεια seu θαλία, ἡ, *epulum solemne, dies festus; omnium rerum affluentia*. Th. θάλλω.
- ⊙ Άλειος, *εία, ov, virens, floridus* à θάλλω, *vireo*.
- ⊙ Άλερός, ἡ, *ov, in flore existens* ab eodem them. θαλερώτερον, *profusius comp.*
- ⊙ Θαλία Ion. θαλή, *ης, ἡ*, nomen mul. et θαλίαι, *convivia sunt, solemnitates*. Them. θάλλω.
- ⊙ Θαλή, *convivio*, dat. sing. θαλήσι, dat. plur. Ion. à θαλία, *as, ἡ*. Thema θάλλω. *vireo*.
- ⊙ Θαλία seu θαλία, *as, ἡ*, idem etiam quod θαλός, ἔ, ὁ, *ramus virens, germen*. Th. θάλλω.
- ⊙ Θαλός, ἔ, ὁ, *oleæ termes, omnis frons virens; θάλος, eos, τό, stirps, planta* ab eodem them.
- ⊙ Θαλῶσιν, *florent*, 3. plur. ind præf. à θάλλω.
- ⊙ Ἄλλω fut. λῶ, *vireo, pululo, floreo*. p. τεθαλία; hinc θαλερός, ἔ, ὁ, *virens, floridus*.
- ⊙ Ἄλπεα Ion. & Dor. pro θάλπη, *cremaris*, 2. sing. præf. sub. pass. à θάλλω, *foveo*.
- ⊙ Ἄλπιος, *ε, ὁ*, nomen propr. quasi à θαλπιάω, *calefco*. Thema θάλλω, *foveo*.
- ⊙ Ἄλπιών pro θαλπιῶν, præf. part. Poët. à θαλπιάω, *calefco*. Th. θάλλω, *foveo, f. ψω*.
- ⊙ Ἄλπιῶθ, (Cantic. 4, 4. *εἰς θαλπιῶθ, ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις*. Hieron. *in propugnaculis*. Junius, *ad armaria*.) Alii, *turres praealtas vertunt*.
- ⊙ Ἄλλω, f. ψω, *foveo, calefacio*. Hinc θάλλψις, *εως, ἡ, focus, fomentum*. θάλλπος, *eos, τό, calor, æstus*.
- ⊙ Ἄλλωρη, *ης, ἡ, fomentum; item spes quia calefacit, ut contra metus frigefactat, venit* ab eodem them.
- ⊙ Ἄλυσιος, *α, ov, ex novis frugibus factus, ut panis θαλύσιος; sed θαλύσια, festum post comportatas fruges, primitiæ frugum*. Thema θάλλω, *vireo*.
- ⊙ Ἄλλωθεις, *calefactus*, a. i. part. pass. θαλλωθῆ, 3. sing. a. i. sub. pass. verbi θαλλω, f. ψω. *foveo*.
- ⊙ Ἄλλωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi θαλλω vel θαλέω, *foveo*.
- ⊙ Ἄλλω adv. *crebro, frequenter*; hinc θαλής, *εος, ὁ, ἡ, creber, frequens*. θαμείος, ἔ, ὁ, idem.
- ⊙ Ἄλλω, ἡ, nomen mul. ἄλλι- Ion, Hebr. *palma*.
- ⊙ Ἄλλω, *obstupuit*, 3. sing. impref. Ion. verbi θαμβέω, f. ἦσω. Th. θαμβέος, quod vide.
- ⊙ Ἄλλω, ὦ, *obstupescio*.

expavesco. f. ἦσα. p. τεθάμ-
ληκα. praef. pass. θαμβέομαι,
expavesco, obstupefio. imperf.
pass. ἐθαμβέομην, ἐμην & 3.
plural. ἐθαμβέοντο, ἐντο. aor.
1. pass. ἐθαμβήθη, ης, η.
Thema θαμβος, eos, τὸ,
stupor.

Θάμβησεν, *expavit*, 3. sing. a.
1. Ion. pro ἐθάμβησε verbi
θαμβέω, quod vide.

ΘΑΜΒΟΣ, eos, τὸ, stupor,
attonita admiratio; hinc θαμ-
βέω, *stupo* q. à θήπω,
idem.

Θάμβες & θαμέας, nom. &
acc. plur. à θαμής, quod
vide.

Θαμεία, αἶς, ἡ & θαμείος, ἔ,
ὄ, frequens. Th. θαμά, adv.
crebro.

Θαμής, εὖος, ὄ, ἡ, frequens,
creber. nom. pl. θαμέες. Th.
θαμά.

Θαμίζω, frequento, frequens
sum ab eodem them.

Θαμικασάδης Scythicè, Nep-
tunius appellatur.

ΘΑΜΝΟΣ, ε, ὄ, frutex; fru-
ticetum quasi creber ramis
à θαμινός, quod à θαμά,
crebro.

Θάμνις, solennis coetus qui
θαμά, id est cum frequen-
tia congregatus.

Θανάσιμος, ε, ὄ, ἡ, lethalis,
mortifer à θνήσκω, morior,
quod vide.

Θανάτηφόρος, ε, ὄ, ἡ, letifer,
a, nempe à θανάτος, ε, ὄ, mors
quod à θνήσκω, morior &

Φέρω, fέρω, praef. med. πέ-
φορα.

Θάνατος, ε, ὄ, mors; gen. Ion.
θανάτω à θνήσκω, morior.

Θανατῆν, praef. inf. à θανα-
τώω, quod vide.

Θανατῶω, ᾶ, occido. f. ᾶσω.
p. τεθανάτωκα. a. 1. ἐθανά-
τωσα. a. 1. sub. θανατώσω,
ης, η. aor. 1. inf. act. θανα-
τωάτωσαι. a. 1. ind. pass.
ἐθανάτωθην, ης, η. a. 1.
part. pass. θανατωθεῖς; ἐντος,
ὄ ab eodem them.

Θανατώσασι, 3. plural. a. 1.
sub. act. verbi θανατῶω,
occido quod vide.

Θανέειν Ion. pro θανέειν, α.
2. inf. quod vide.

Θανέειν, mori, a. 2. inf. act.
verbi θνήσκω, morior. f. 2.
θανέμαι. p. τέθνηκα. a. 2.
ἐθανον.

Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejus-
dem verbi.

Θάνοισας, mortuae, gen. Dor.
pro θανέσας, aor. 2. part.
f. g. à θνήσκω, morior. a.
2. ἐθανον.

Θανόν, a. 2. part. act. neut.
gen. θανόντ' pro θανόντα;
acc. sing. m. g. θανόντων,
gen. plur. a. 2. part. à
θανόν, ὄντος; ὄ verbi θνήσ-
κω; morior quod vide.

Θανέμαι, f. 2. m. θανέσας; α.
2. part. act. f. g. verbi
ejusdem.

Θανών, ὄντος, ὄ, a. 2. part.
act. ab eodem verbo.

Θάντα Dor. pro θανάτω;
acc. sing. part. praef. act.

verbi θεάω vel θεάομαι,
specto.

Θάπτεν, 3. fing. imperf. Ion.
verbi θάπτω, quod vide.

ΘΑΠΤΩ, *sepelio*, admiror.
fut. ψω. p. τέταφα. a. 1.
ἔθαφα. a. 1. inf. θάψαι. a.
2. ind. ἔταφον. a. 2. ind.
pass. ἐτάφην, ης, η, *sepultus*
fui. a. 2. inf. pass. ταφῆναι.
f. 2. pass. ταφήσομαι. præf.
m. τέθηκα. Hinc τάφος, ε,
ε, ο, *sepulchrum*. ταφή, ης,
ἡ, *sepultura*. ἐπιτάφιος, ε,
ο, ἡ, *sepulchralis*, *funeris*
q. à θῶ, id est pono.

Θάρα, ο, nomen viri ἀκλίον,
Hebr. spirans.

ΘΑΡΗΛΙΑ, ας, ἡ sc. ἑορτή.
Vel θαργήλια, τά, sc. ἱερά,
sacra in honorem Apollinis
et Dianæ; cum pro primi-
tiis sacra facerent q. à
θέρω, *calefacio* & γῆ, *terra*,
nam inde frugum maturitas.

Θαργηλιών, *undecimus mensis*
Atheniensium; quia θέρει
τὴν γῆν, *Aprili respondet*.

Θαργαλέος idem quod θαρ-
σαλέος, *fidens*. Th. θάρσος,
eos, τὸ, *fiducia*.

Θαργεῖν, præf. inf. à θαρρέω,
quod vide.

Θαργέω, ᾧ, *confido*, *bono ani-*
mo sum. f. ἦσω. p. τεθαργή-
κα. a. 1. ἐθαργήσα à θάρσος,
eos, τὸ idem quod θάρσος,
fiducia.

Θαρσαλέος, ε, ο, *fidens*, *au-*
dax; comp. θαρσαλεώτερον,
major audacia, substantive.

Thema θάρτος, eos, τὸ,
fiducia.

Θαρσαλέως, *audacter* adverb.
à θαρσαλέος, quod vide.

Θάρσει, *confide*, præf. impe-
rat. act. à θαρσέω, *fiduciam*
habeo. præf. part. θαρσῶν.
θαρσήσας, a. 1. part. τεθάρ-
σηκα, perf. act. Th. θάρσος.

Θαρσεύς, εὖος, ο, *Tharsensis*,
vide θάρσος, ε, ἡ.

Θαρσεύσα, ας, ἃ Dor. pro
θαρσῶσα, ης, ἡ, *confidens*,
vide in θάρσει.

Θαρσήσας, aor. 1. part. activ.
vide θάρσει.

ΘΑΡΣΟΣ, eos, τὸ & per meta-
thef. θεάσος, eos, τὸ, *fidu-*
cia, *audacia* q. à θέρω, *calu-*
facio. Hinc θαρσὺς, εὖος, ο,
audax. θαρσαλέος, ε, ο,
idem. θαρσέω, *fiduciam* *pra-*
ditus sum. θαρρέω, idem
θαρσὺς, εὖος, ο, *audax*. θρα-
σεώς, *audacter*.

Θάρσος, ε, ἡ, nomen urbis,
Apostoli Pauli patria. Po-
nitur & pro Oceano. (1. Reg.
22, 49.) Pro gemma. (Exod.
28, 29. Act. 9, 30.) hinc
θαρσεύς, *Tharsensis*.

Θαρσυνέκω Poët. pro θαρσύνω,
quod vide; inde imperf.
θαρσύνεσκον.

Θαρσύνω, *fiduciam affero*. f.
υνῶ. præf. part. f. g. θαρ-
σύνεσα. Th. θάρσος, eos, τὸ,
fiducia.

Θᾶσαι Dor. pro θεάσαι Poët.
vel Ion. aor. 1. imperat.
med. verbi θεάομαι, *specto*,
pro quo Poëta θεάομαι.

- Θάσεις, ἕως, ὁ Dor. pro Θησεύς. Theseus.
- Θασσομένος, Doricè & per crasin pro θασσομένος, fut. med part. à θασσομαι, specto.
- ΘΑΣΣΟΣ, ♂, ἡ, Thasus, insula quædam maris Aegæi.
- Θάσσον, celerius compar. pro τάχιον ex τάχως, celer.
- Θάσσω, sedeo, à θέω, pono, quod est sedere facio.
- Θάσσων, celerior quasi θαάσσων à θαός, celer comparativus ex τάχως, ταχίων & θαάσσων.
- Θάτερος, alteruter à τὸς pro ὁ & ἕτερος; sic θατέρες pro τῆ ἕτερες, & sic porro.
- Θαῦμα ἄλος, τὸ, res miræ; in plur. θαύματ' pro θαύματα. Th. θαυμάζω, miror.
- Θαυμάζομεν, i. plur. præf. ind. θαυμασόμεθα, i. plur. fut. i. act. à θαυμάζω, quod vide.
- ΘΑΥΜΑΖΩ, miror, admiror; colo, observo. imperf. θαύμαζον, es, e. f. άσω. a. i. θαύματα, as, e. aor. i. sub. act. θαυμάσω, us, η. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. i. pass. ἐθαυμάσθην, us, η. a. i. inf. pass. θαυμαθῆναι, admirationi esse. fut. i. med. θαυμάσομαι, η. εταί. Hinc θαυμάσιος, ♂, ὁ, admirabilis. θαυμαστός, ♂, ὁ, idem. θαῦμα, ἄλος, τὸ, admiratio, miraculum.
- θαυμαίνω pro θαυμάζω, inde θαυμανῆτες, fut. i. part. plur. num.
- Θαύμαντος, gen. singul. à θαύματος, ἄνλος, ὁ, nomen viri.
- Θαυμάσιος, α, ov, admiratione dignus, a, um. Thema θαυμάζω, quod vide.
- Θαυμαστός, ἡ, ov, admirabilis; & θαυμαστόν, non est mirum ab eodem th m.
- Θαφθεῖς, εἶσα, ἐν, sepultus, a, um; in dat. plur. θαφθεῖσι, a. i. part. pass. à θάπτω, sepelio. aor. i. inf. passiv. θαφθῆναι.
- Θάψαι, aor. i. inf. act. verbi θάπτω, sepelio, f. ψω. a. 2. εταφον.
- Θάψια, as, ἡ, herba quædam ferulacea, à Thapso insula sic dicta.
- ΘΑΨΟΣ, ♂, ἡ, lignum Scythicum, vel herba ad tingendum apta; quia lanam rube facit à Thapso flumine, ubi nascitur.
- Θάω, video sc. cum stupore; est & θάω, nutrio.
- Θεά, ἄς, ἡ, Dea; θεῶν, gen. plur. Dor. sed θεῶων pro θεῶν, Aelic. Thema θεός, Deus.
- Θέα, as, ἡ, spectaculum. acc. singul. θεάν. Th. θεάομαι, specto; potest θεά etiam dici in præf. imperat. act. à θεάω, specto.
- θεαθῆναι. a. i. inf. pass. verbi θεάομαι, specto quod vide.
- Θεάιναι idem quod θεά, Dea.
- Θεανῶ, ἡ, Theano 4. contract.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *specto, contemplan.*
 1^a I. med. ἀσούαυ perf.
 pass. τεθέαμαι. aor. I. pass.
 ἐθεάθην aor. I. inf. pass.
 θεαθήναι. aor. I. med. ἐθεα-
 σάμην. ω, αἶο aor. I. inf.
 med. θεάσαμαι. a. I. part.
 m. θεασάμενος. Hinc θεάμα,
 τος, τὸ, *spectaculum.* θεατής,
 ὅ, *spectator.* θεάτρον, ὅ,
 τὸ, *locus, in quo ludī spectan-
 tan ur.*
 θεασάμενος, aor. I. part.
 med. θεάσαμαι, aor. I. inf.
 med. ἀ θεάομαι, quod vide.
 θεατής, ὅ, *spectator.* acc.
 plur. θεατάς ab eodem
 verbo.
 θεατήσω, *in theatrum omnibus
 spectandum produco, f. ἰσω.*
 p. τεθεάτηκα, perf. pass.
 τεθεάτησμαι quod ἀ θεά-
 τρον, ὅ, τὸ, vide in θεάμαι.
 θεάτρον, ὅ, τὸ, *theatrum, specta-
 culum;* dat. sing. τῷ θεά-
 τρῳ Th. θεάομαι, *specto.*
 θεέ, *discurrerat pro ἔθεε, 3.*
singul. imperf. Ion. verbi
θίω, curro, fut. θεύσομαι.
 θεέ, (legitur I Reg. 14, 29.
 Ezech. 4. pro thalamo.) Sym-
 machus vertit ἔδος. Aquila
 πρῶτον.
 θεέον Poët. & Ion. pro
 θεόν, ὅ, τὸ, *sulphur;* hinc
 θεείο, *sulphure f. m. so.* Sic
 & θεός Poët. pro θεός, α,
 ον, *divinus.*
 θεεύμενος Ion. pro θεόμενος,
 præf. part. ἀ θεάομαι, ὦμαι
specto.

θεῖος, ὅ, ὁ Poët. pro θεός,
divinus.
 θεῖς, *divinus* Ion. pro θεός,
 ἀ θεά, *Dea.* Th. θεός.
 θεῖσαδαι, *contempleri* Ion.
 pro θεάσαδαι, a. I. inf. m.
 ἀ θεάομαι.
 θεῖσαι Ion. pro θεῖσαι, 2.
 sing. fut. m. verbi θεάομαι,
specto, fut. θεάσομαι & Ion.
θεῖσομαι, η.
 θεῖλος, ὅ, ὁ, *cum admiratione*
spectandus ἀ θεώ, *cum ad-*
miratione specto. Th. θεάο-
 μαι, *specto, f. ἀσούμαι* Ion.
 ἦσομαι.
 θεῖα, ἦ, *nomen mul. Sed*
θεῖν, divinam Ion. pro
 θεῖαν ἀ θεός, εἶα, θεῖον,
divinus, a, um. Thema θεός,
Deus.
 θεῖαι Ion. vel Poët. pro θεῖ,
currit, 3. sing. præf. ἀ
θεώ, curro, f. θεύσομαι; sic
 θεῖαν pro θεῖν.
 θεῖν, ης, η. a. 2. opt. act.
 Sed θεῖν, *ponat, est 3. sing.*
præf. sub. ἀ θεώ, pono pro
quo Poëtæ θεῖω; vel est a.
 2. sub. Poët. pro θεῖ ἀ
 τίθημι, *pono, a. 2. ἔθην.*
 θεῖναι, a. 2. inf. act. ἀ τίθη-
 μι, *pono.*
 θεῖνω, *ferio, percutio* Poët.
 f. vā. p. κα. præf. part.
 pass. f. g. θενομένην, *verbe-*
ratam.
 θεῖο, gen. Ion. pro θεῖς ἀ
 θεός, *divinus, vide in θεῖα.*
 θεῖομεν, *ponamus, I. plural.*
 aor. 2. sub act. Poët. pro
 θεῖομεν *verbi τίθημι. fut.*

- θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. sub.
 θῶ Poët. θέω & in plur.
 θέωμεν, & metri gratia θεώ-
 μεν & συστολε θεόμεν.
- ⊙ ἄου, ε, τὸ, sulphur quod à
 θεῶ fit, tanquam πῦρ κεραύ-
 νιον, ignis fulmineus; est &
 θεόν, ε, τὸ, divinitas, nu-
 mer. Th. θεός, Deus.
- ⊙ ἄου, εἰός, εἶον, divinus, a, um;
 est & θεός Poët. pro θεός.
 Thema θεός, Deus.
- ⊙ ἡθεός & θεότερον, divinius
 adv. comp. à θεός, Deus.
- ⊙ εἰότης, ἦος, ἡ, divinitas, di-
 vina majestas ejusdem
 them.
- ⊙ ἔτε per syncop. pro θεήτε,
 2. plur. aor. 2. opt. act.
 verbi τίθημι, pono, f. θήσω.
 a. 2. ἔθην.
- ⊙ εῶδης, εος, ὁ, sulphureus à
 θεόν, ε, τὸ, sulphur.
- ⊙ εἴωσα, consecravi Ion. pro
 ἐθεύωσα, a. 1. ind. act.
 verbi θεύω, Deo consecro.
 Th. θεός, Deus.
- ⊙ εἶλ' pro θέλε, præf. impe-
 rat. act. à θέλω vel ἐθέλω,
 volo, f. θελήσω. a. 1. part.
 θελήσας.
- ⊙ ελγίν, ἴνος, ὁ, veneficus à
 θέλγω, decipio.
- ⊙ ελγομένη, gestiens, præf.
 part. pass. f. g. ab eodem
 them.
- ⊙ ΕΛΓΩ, mulceo, delinio, de-
 cipio. f. ἔω q. εἰς τὸ θέ-
 λειν ἄγω, impello quocunque
 velim. Hinc θελκτήρ, delini-
 tor. θελκτήριον, illecebra.
- ⊙ ἐλες, vis, 2. singul. præf.
 ind. à θέλω, volo.
- ⊙ ἐλερινον & ἐλερινον, ε, τὸ,
 fundamentum à θέω, pono.
 Th. θέμηλον.
- ⊙ ἐλημα, ἄλος, τὸ, voluntas &
 in plur. τὰ θελήματα. θε-
 λησις, εως, ἡ, idem à θέλω,
 volo.
- ⊙ ἐλήσω, volam, fut. 1. ind.
 act. ejusd. verbi.
- ⊙ ἐλητής, ἔ, ὁ, qui vult, qui
 libenter facit ab eodem
 them.
- ⊙ ἐλκτήρ, delinitor. θελκτήριον,
 ε, τὸ, illecebra à θέλγω,
 mulceo.
- ⊙ ἐλξινόων, permulcentium, gen.
 plur. à θελξίνοος, mentem
 demulcens à θέλγω, mulceo
 & νόος, mens.
- ⊙ ἐλοισα Dor. pro θέλσσα,
 volens, præf. part. f. g. à
 θέλω, volo.
- ⊙ ἐλσσα, volens, præf. part.
 f. g. à θέλω, volo, f. θελήσω.
- ⊙ ἐλυρινον, ε, τὸ, fundamentum
 q. à θέω, pono. Th. θέμηλον,
 ε, τὸ, fundamentum.
- ⊙ ἐλω seu ἐθέλω, volo, delector,
 opto. imperf. ἤθελον, es, ε.
 f. θελήσω. perf. τεθέληκα. a.
 1. ἐθέλησα, as, ε & Att.
 ἠθέλησα. aor. 1. sub. θελή-
 σω, ης, η, vide ἐθέλω.
- ⊙ ἔμα, ἄλος, τὸ, id quod posi-
 tum; quaestio, quae pro fun-
 damento dissertationis poni-
 tur. Est & θέμα, sidus na-
 talitium, horoscopus à τίθη-
 μι, pono.

- ⊙ *ἑμέθλοισ*, dativ. plural. à *ἑμέθλον* idem quod *ἑμέθλον*, ἄ, τὸ, *fundamentum*.
- ⊙ *ἑμέλιον* Poët. pro *ἑμέλιον*, ἄ, τὸ & *ἑμέλιος*, ἄ, ὁ, *fundamentum*. Th. *ἑμέθλον*, idem.
- ⊙ *ἑμελιῶ*, *fundamentum jacio*. f. ὦσω. p. *τεθεμελιῶκα*. perf. pass. *τεθεμελιώμαι*. plusq. perf. *ἔτεθεμελιώμην*, ὦσο, ὦσο & Ion. *τεθεμελιώσω*, 3. sing. ab eodem them.
- ⊙ *ἑμεν* Ion. & *ἑμεναι* Dor. pro *ἑῖναι*, *ponere*, a. 2. inf. act. *ἑμενος*, a. 2. part. med. à *τίθημι*, *pono*.
- ⊙ *ἑμερος*, ἄ, ὁ, *gravis*, *venrandus*. Th. *ἑμεις*, *jus*.
- ⊙ *ἑμέθλον* Poët. idem quod *ἑμέθλον*, *fundamentum*. Th. *ἑμέθλον*, ἄ, τὸ, idem.
- ⊙ *ἑμῆλον*, ἄ, τὸ, *fundamentum* q. à *ἑῖω*, *pono*. *ἑμέλιον*, ἄ, τὸ, idem. *ἑμελιῶ*, *fundo*, *fundamentum pono*.
- ⊙ *ἑμῖς*, *ἴσος* vel *ἴσος*, ἄ, ἡ, *jus*, *lex*, *institutum*; *vectigal*. hinc *ἑμισῖς*, ἄ, ὁ, *legibus consentaneus*. *ἀθέμιστος*, ἄ, ὁ, ἡ, *nefarius*; est & *ἑμεις*, *nomen Deæ*.
- ⊙ *ἑμῖς*, *justitiam*, acc. sing. *ἑμισες*, *vectigalia*, *oracula* à *ἑμεις*, *ἴσος*, ἄ, ἡ, quod vide.
- ⊙ *ἑμισέων*, gen. plur. Ion. à *ἑμισῆ*, ἄ, ἡ, ἡ, à *ἑμισῖς*, ἄ, ὁ, ὁ, *legibus consentaneus*. Th. *ἑμεις*.
- ⊙ *ἑμισοκλῆς*, gen. sing. à *ἑμισοκλῆς*, ἄ, ἡ, ὁ, *Themistocles*.
- ⊙ *ἑμισυρόνη*, ἄ, ἡ, ἡ, *nomen mul.* q. *quæ sapit ex legibus*.
- ⊙ *ἑμισῶ*, ὄσος, ἄ, ἡ, *nomen mul.*
- ⊙ *ἑμιλιος*, ἄ, ὄν, *consentaneum ἑμιλι*. *licitum*. Thema *ἑμεις*, quod vide.
- ⊙ *ἑμεος*, *dispositio*, *monitio*. Th. *τίθημι*, *pono*.
- ⊙ *ἑμῶ*, *appropinquare*, *accedere cogo*, *facio* q. à *ἑῖω*, *pono*; ut sit *ponere in conspectu*. Alii à *ἑμεις*, quatenus est *δυνατόν*.
- ⊙ *ἑνᾶρ*, *αἶρος*, τὸ, *vola*, *cavitus manus et pedis* q. à *ἑῖσες*, quia in *volam* *ponuntur*, quæ *dantur*.
- ⊙ *ἑνώ*, *cedo*, *pulso*, ut *ἑῖνω* q. à *ἑνω*, *ferio*.
- ⊙ *ἑοδλαβῆς*, ὁ, ἡ, *cui Deus mentem eripuit ex Deo & βλάβῃ*, *noceo*, f. *ψω*. a. 2. *ἔβλαβον*.
- ⊙ *ἑογνῖς*, *ἴδος*, ὁ, *Theognis*, *nomen propr.*
- ⊙ *ἑοδιδάκτος*, ἄ, ὁ, ἡ, à *Deo docius* ex *Deo*, *Deus & διδάσκω*, *doceo*.
- ⊙ *ἑοδόρος*, ἄ, ὁ, *Theodorus*.
- ⊙ *ἑοειδῆς*, *forma Deum referens* ex *Deo* & *ἑῖδος*, *eos*, τὸ, *forma*. Thema *ἑῖδω*, *video*.
- ⊙ *ἑοείκελ* pro *ἑοείκελε*, *vocat.* sing. à *ἑοείκελος*, *Deo similis* quod ex *Deo*, *Deus & εἶκελος*, *similis*. Th. *ἑῖκω*, *assimilo*.
- ⊙ *ἑοῖο*, *genit. Ionic.* pro *ἑῖο* à *Deo*, *Deus*.
- ⊙ *ἑοῖσα* Dor. pro *ἑῖσσα*, ἄ, ἡ, *currens*. præf. part. f. *ἑ*. à *ἑῖω*, *curro*.

Θεοῖο, Θεῖο, 3. sing. a. 2. med. opt. Ion. à Θεῶ. ὦ pro communi Θεῶν, Θεῶ, Θεῶ, verbi τίθημι, pono.

Θεοκρίτος, ♂, ὁ, Deorum iudex, periphras. Paridis à Θεός & κρίνω, iudico.

Θεολόγος, ♂, ὁ, ἡ, Theologus; tribuitur Johanni Evangelistæ καὶ ἐξ ἑξήκην q. d. λέγων περὶ τῶ Θεῶ.

Θεομαχέω, Deo repugno. f. ἦσω. p. τεθεομάχηκα; hinc Θεομάχος, ♂, ὁ, ἡ, Deo repugnans ex Θεός & μάχομαι, pugno.

Θεόμεν Poët. pro Θεῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. à τίθημι, pono. f. Θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεόντων, gen. plur. part. præf. à Θεῶ, curro, f. Θεύσομαι.

Θεόπνευστος, ♂, ὁ, ἡ, divinitus inspiratus ex Θεός & πνέω, spiro, fut. πνεύσω.

Θεόπομπος, ♂, ὁ, Theopompus, nomen propr.

Θεοπροπέω, vaticinor. Θεοπροπέια, ας, ἡ, vaticinatio. Θεοπρόπειον, vaticinium. Θεοπρόπος, ♂, ὁ, vates quod à Θεός, Deus & πρόπω, excito, decorus sum.

Θεοπρωτῶν, gen. plur. à Θεοπρωτά, Θεοσπρωταε.

ΘΕΟΣ, ♂, ὁ, Deus & aliquando etiam pro Dea q. à Θεῶ, pono, facio. Hinc Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. Θεός, ♂, ὁ, divinus. ἄθεος, ♂, ὁ, ἡ, impius. ἀθεότης, ητος, ἡ,

impietas. ἐν Θεός, ♂, ὁ, ἡ, Divinus, in quo Deus est. ἐνθεοιαίω, numine afflor. ἐνθεοιασμός, ♂, ὁ, afflatus divinus.

Θεόδοξα, divinitus data ex Θεός & δίδωμι, do.

Θεοδέξια, ας, ἡ, cultus Dei. Θεοσεδής, έος, ὁ, ἡ, Dei cultor ex Θεός, Deus & σέβω, colo.

Θεοσυγής, έος, ὁ, ἡ, Dei osor ex Θεός & συγέω, odi.

Θεόταυρος, ♂, ὁ, Deus taurus, Epith. Jovis.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. Th. Θεός, Deus.

Θεότιμος, ♂, ὁ, Theotimus, nomen propr.

Θεοφανή, ης, ἡ Ion. Dei apparitio ex Θεός & φαίω, appareo.

Θεόφιν, divinitus adv. interdum & pro Θεοῖς à Θεός.

Θεόφρατος, ♂, ὁ, Theophrastus, nomen propr.

Θεράπεια, ης, ἡ, ancilla. Θεραπεία, ίδος, ἡ, idem. Th. Θεράπων, ανλος, ὁ, servus quod vide.

Θεραπεία, ας, ἡ, sanatio, famulatus ab eodem them.

Θεραπευθείση, dat. sing. aor. 1. part. pass. f. g. Θεραπέυσεν, 3. sing. a. 1. opt. activ. Aeol. verbi Θεραπέω, quod vide.

Θεραπέω, famulor, servio; curo, sano cum Accus. in imperf. ἐθεράπευον, es, e. f. κύσω. p. τεθεράπευκα. a. 1. imperat. act. θεράπευσον,

ἄτω. imperf. pass. ἰθεραπεύο-
 μιν, ε, ετο. perf. pass.
 τεθεράπευμαι. perf. part.
 τεθεραπευμένος, η, ov. aor.
 I. ind. pass. ἰθεραπεύθην,
 ης, η. Th. θεράπων, minister.
 Θεραπῆν Ion. pro θεραπεία,
 quod vide.
 Θεράπωντα, acc. sing. θερά-
 ποντε, nom. dual. θεράπρσι,
 dat. plur. à θεράπων, ovlos,
 ὁ, minister.
 ΘΕΡΑΠΩΝ, ovlos, ὁ, minister,
 famulus, servus q. à θερω,
 curo. Hinc θεράπεινα, ης, ἡ,
 ministra. θεραπεία, famulor,
 servio, curo. θεραπεία, as,
 ἡ, ministerium, sanatio. θε-
 ραπευτής, ε, ὁ, minister;
 item curator, medicus. θε-
 ραπευτικός, ε, ὁ, obsequiosus.
 ἀθεράπευτος, ε, ὁ, ἡ, insa-
 nabilis.
 Θεραφεῖα, imagines, idola.
 Θερεῖν, ης, ἡ Ion. pro θερεῖα
 idem quod θερος, aestas.
 Θέρεις Dor. pro θερος, gen.
 sing. à θερος, eos, το, aestas.
 Θερέω idem quod θερω, cale-
 facio.
 Θεριζω, meto cum Accuf.
 sæpe absolute ponitur. f.
 ἰσω. præf. τεθέρικα. a. I.
 part. θερίσας, ovlos, ὁ, perf.
 pass. τεθέρισμαι. a. I. pass.
 ἐθερίθην. Th. θερος, eos, το,
 messis.
 Θεριθεν Dor. pro θερίζεν,
 præf. inf. à θερίζω, meto
 quod vide.
 Θερισμός, ε, ὁ, messis ab
 eodem them.

Θεριστής, ε, ὁ, messor ejusdem
 etiam them.
 Θέριστρον seu θερίστρον, ε, το,
 vestis aestiva. Th. θέρος,
 aestas.
 Θερμός, nom. plur. n. g. à
 θερος, calidus. Th. θέρω,
 calefacio.
 Θερμαίνω, calefacio. f. ανῶ. a.
 I. ἐθερμάνω. perf. τεθερμά-
 κα. præf. pass. θερμαίνμαι,
 calefio & calefacio me. im-
 perf. ἐθερμαινομιν, ε, ετο.
 perf. pass. τεθερμαμμαι. aor.
 I. pass. ἐθερμάνθην. Thema
 θέρω, calefacio.
 Θέρμελο, 3. sing. imperf. Ion.
 verbi Poët. θερμουμαι pro
 θερμαίνω, calefacio ejusdem
 them.
 Θερμός, ε, ὁ, ἡ, calidus, a &
 in superl. θερμότατος; hinc
 θέρη, ης, ἡ, calor. Th. θέρω,
 calefacio.
 ΘΕΡΟΣ, eos, το, aestas, messis
 q. à θερω, quia calida
 ejus temperies. Hinc θερι-
 vos, ε, ὁ, aestivus. θερίζω,
 astatem transigo, san. θε-
 ρισμός, ε, ὁ, messis. θεριστής,
 ε, ὁ, messor.
 Θερσίτης, ε, ὁ, Ther sites no-
 men propr.
 Θέρσος Aeol. pro θάρσος, eos,
 το, fiducia.
 Θέρσω fut. Aeol. pro θέρω,
 calefacio quod vide; unde
 θερσόμενος, fut. I. part.
 med.
 ΘΕΡΩ, calefacio; medeor, curo.
 f. θερῶ & Aeol. θέρω.
 Hinc θερμός, ε, ὁ, calidus.

- θερμότης, ἦλος, ἦ, *caliditas*, calor. *Θέρμη*, calor, æstus.
 Θέρσ pro θέρτι, ποιο, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, ποιο. a. 2. ἔθην.
 Θέσαν, posuerunt Ion. pro ἔσαν. 3. plur. aor. 2. ind. ἔθην ejusdem verbi.
 Θέσαι, a. 2. inf. med. θέσαι, 3. sing. a. 2. imperat. med. à τίθημι, ποιο.
 Θέσκελος per syncop. pro θεσκελος; sic in plur. n. g. θεσκελα, divina, Deo familia ex θεός, Deus & ἕκελος, similis. Th. ἕκω, similis sum.
 ΘΕΣΜΟΣ, ῥ, ὁ, *lex*; strues lignorum. Unde θεσμός, ῥ, ὁ, legitimus. θεσμά, instituta.
 Θεσμοφρεΐον, ῥ, τὸ, sacrum Cereris. θεσμοφρέια, festa in Cereris honorem ex θεσμός, lex & φέρω, fero.
 Θεσπεσία, ας, ἦ & Ion. θεσπεσίη, vide statim in θεσπέσιος.
 Θεσπέσιος, ῥ, ὁ, ἦ, divinus; gen. Ion. θεσπεσίω. Th. θεσπίς, ιος, ὁ, ἦ, vaticinus, divinus.
 Θεσπιδαῆς πῦρ, ignis divinitus ardens quod à θεσπίς, divinus & δαίω, uro.
 Θεσπιζασα Doricè pro θεσπίσασα, aor. I. part. act. f. g. à θεσπίζω, vaticinor.
 Θεσπίζω, vaticinor. Th. θεσπίς, ιος, ὁ, ἦ, vates & θεσπισμα, αῖος, τὸ, oraculum.
 ΘΕΣΠΙΣ, ιος, ὁ, ἦ, vates, divinus q. ex θεός & ἔπω.

- Θεσσαλονίκη, ης, ἦ, nomen urbis, Gr. victoria Thessalis reportata per Philippum.
 Θεσσαλονικεύς, ἑως, ὁ, Thessalonicensis.
 Θεστής, ῥ, ὁ, Thesties, nom. propr.
 Θεσσαρ, ὁ, Aenopis filius; hinc θεσσορίδης.
 Θεσφάλα, τὰ, responsa divina à θεσφάλος, ῥ, ὁ, ἦ, à Deo dictus quod à θεός & φημί, dico.
 Θετέον, nomen verbale à τίθημι, ποιο.
 Θετικός, ἦ, ὄν, positivus, a, um; in plural. n. g. θετικά. Thema τίθημι, ποιο.
 Θέτις, ἦ, Thetis, nom. propriae Deæ.
 Θέτο, reposuit Ion. pro ἔθετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi τίθημι, ποιο, a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἔθην.
 Θετός, ἦ, ὄν, positus, adoptivus ab eodem them.
 Θεσσαλία, ας, ἦ, Thessalia, nomen regionis; hinc θεσσαταῖ, οἱ, Thessali.
 Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. θές à τίθημι, ποιο, a. 2. ἔθην.
 Θεογενής, ἰδος, ἦ per crasin, pro θεογενής.
 Θεογέδαι Cretenesium dialecto pro θελγέδαι, Hesych.
 Θεοδαῖς, ᾶ, ὁ, nomen pseudoprophetae, Gr. torrens.
 Θεύσαι Ion. pro θεύση, 2. singul. fut. I. med. hinc θευσεδαι, fut. I. inf. med.

- verbi *θεω*, *curro*, fut. *θεύσομαι*.
- Ⓞ *θευόμενος* Dor. pro *θευσόμενος*, f. i. part. med. ejusdem them.
- Ⓞ *θευχαρίλα* Dor. pro *θεοχαρίλα*, fœminæ nomen.
- Ⓞ *ἔΩ*, f. *θεύσομαι*, *curro*, *curru* contendo. Est & *θέω*, *pono*, *facio*; unde *τίθημι*.
- Ⓞ *ἔωμεν* pro *θῶμεν* Ion. i. plur. a. 2. sub. act. à *τίθημι*, *pono*.
- Ⓞ *θεῶντων*, gen. plur. part. præf. à *θεάω*, *exhibeo me videndum*. Th. *θεάομαι*, *specto*.
- Ⓞ *θεωρεῖται*, 3. fing. præf. pass. à *θεωρέω*, *specto*. *θεωρία*, *as*, ἡ, *contemplatio* vide in *θεωρός*.
- Ⓞ *θεωρέω*, *specto*. f. ἦσω. p. *τεθεώρηκα*. aor. i. sub. *θεωρήσω*, *us*, *η*. Thema *θεωρός*.
- Ⓞ *θεωρητικός*, ἡ, ὄν, vide in *θεωρός*.
- Ⓞ *θεωρίς*, *idos*, ἡ, *nomen navis publicae*, qua *Athenienses* suos *θεωρῆς* et *sacrorum publicos ministros*, ad *oraculum consulendum* mittebant.
- Ⓞ *ΕΩΡΟΣ*, ἄ, ὄ, *spectator*, *contemplator* q. à *θεάομαι*, *specto*. Hinc *θεωρέω*, *specto*, *contemplor*. *θεώρημα*, *alos*, τὸ, *quod contemplamur*; item *praeceptum*. *θεωρητικός*, ἄ, ὄ, *contemplativus*. *θεωρία*, *as*, ἡ, *contemplatio*, *meditatio*. Est & *θεωρός*, ὄ, *qui rerum divinarum curam gerit* à *θεός* & *ἄρα*, *cura*.
- Ⓞ *θηβαγενής*, *ēos*, *ex urbe Thebarum oriundus* ex *θήβη* & *γείνομαι*, *nascor*.
- Ⓞ *θήβαις*, *Thebas* adv. à *θήβη*, *quod vide*.
- Ⓞ *θηβαῖος*, *s*, ὄ & in plur. *θηβαῖοι*, *οἱ*, *Thebani*.
- Ⓞ *θήβη*, *us*, ἡ, *nomen urbis*; hinc *θήβηθεν*, *Thebis* adv.
- Ⓞ *θηγάνη*, *us*, ἡ, *cos* à *θήγω*, *acuo*.
- Ⓞ *θήγει*, *acuit*, 3. fing. præf. ind. à *θήγω*, *quod vide*.
- Ⓞ *ἠΓΩ*, *acuo*, *incito*, *instigo*. f. *ἔω*. p. *τέθηγα*. a. i. *ἔθηξα*.
- Ⓞ *θηΐδαι* Ion. pro *θεᾶδαι*, præf. inf. à *θεάομαι*, *specto*.
- Ⓞ *θηῆτο*, *contemplabatur* Ion. pro *ἔθηῆτο* & hoc pro *ἔθεᾶτο*, 3. fing. imperf. à *θηέομαι* Ion. pro *θεάομαι*, *specto* *quod vide*.
- Ⓞ *θηεύμενος*, *s*, ὄ Ion. & Dor. pro *θεώμενος*, præf. part. à *θεάομαι*.
- Ⓞ *θηεῦντο* Dor. pro *ἔθηεῦντο*, *quod* Ion. pro *ἔθεᾶντο*, *intuebantur*, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.
- Ⓞ *θηήσαντο*, *contemplati sunt*, Ion. pro *ἔθεᾶσαντο*, 3. plur. aor. i. med. verbi *θηέομαι*, pro *θεάομαι*; hinc *θηήσασθαι* Ion. pro *θεᾶσασθαι*, aor. i. inf. med.
- Ⓞ *θηήλον*, *mirandum*, *verbale* à *θηέομαι* Ion. pro *θεάομαι*, *specto*.
- Ⓞ *θηῖον* Ionicè. pro *θειον*, τὸ, *sulphur* *quod vide*.
- Ⓞ *θηκάιος*, *a*, *on*, q. *thecae*

destinatus, ad aliquid con-
dendum vel recipiendum
à τίθημι, pono.

⊙ηκάμενος, ponens, a. i. part.
med. à τίθημι, pono, f. θή-
σω. p. τέθεικα. a. i. ἔθηκα.
a. 2. ἔθην.

⊙ῆκαν Ion. pro ἔθηκαν, 3.
plur. a. i. ind. act. θήκασθε,
3. sing. aor. i. med. Ion.
eiusdem verbi.

⊙ῆκε, posuit Ion. pro ἔθηκε,
3. sing. a. i. ind. act.
eiusdem verbi.

⊙ῆκη, ης, ἡ, theca, ubi aliquid
reponitur, sepulchrum à τι-
θημι, pono.

⊙ηλάζω, lacto, lac praebeo.
praef. part. f. γ. θηλάζουσα.
f. ἄσω. p. τεθήλακα. θηλά-
ζων, σα, ον, praef. part.
Thema θηλή, ἡ, papilla.

⊙ηλαμών, ὁ, ἡ, nutritor, nut-
rix à θηλάζω, lacto. Th.
θηλή, ἡς, ἡ, papilla.

⊙ήλαια & θηλή Ion. pro θή-
λαια, femella. acc. plur.
θήλαιας, nom. plur. θήλαιαι.
Th. θῆλυς, eos, ὁ, ἡ, foemi-
neus. acc. θῆλυν.

⊙ηλέω Ion. pro θαλέω, idem
quod θάλλω, germino, pu-
besco.

⊙ήλεως, gen Attic. à θῆλυς,
quod vide.

⊙ΗΛΗ, ἡς, ἡ, papilla, mam-
ma; apex, ruma q. à θάω,
nutrio; hinc θηλάζω, lacto,
sugo.

⊙ηλιπτής, κυνηγός apud He-
sych. fortè legend. θηληπτής,
venator à θῆς, feru.

⊙ηλυδρίας ὁ τεθηλυμένος, mol-
lis, effoeminatus à θῆλυ &
δράω, ut sit foeminam ago.

⊙ηλυνεθαι, foeminarum more
lascivire à θῆλυς, foemina.

⊙ΗΛΥΣ, eos, ὁ, ἡ & θήλαια,
as, ἡ & τὸ θῆλυ, foemineus,
a, um; vel femina.

⊙ηλυσεράων, mulierum, gen.
plural. Aeol. à θηλύτερας
comparat. f. g. à θηλυτε-
ρος, effoeminatior, mollior.
Th. θῆλυς, eos, ὁ, ἡ, foemi-
neus.

⊙ηλυλόκος, ε, ἡ, foemellipara,
ex θῆλυς, foemina & τίκω,
pario. praet. med. τέτοκα.

⊙ηλώ, Hesych. τροφός, τήθη,
altrix, nutrix à θηλή,
mamma.

⊙ημών, acervus rerum simul
positarum à τίθημι, pono.

⊙ῆν, acervus, idem quod θῆν.
Est & θῆν, expletiva parti-
cula; & pro quidem sumit-
ur, & certe.

⊙ῆνιον γάλα. Hesych. à θάω,
nutrio, lacto.

⊙ήζας, ανίος, ὁ, a. i. part.
act. à θήγω, acuo, f. ζω.

⊙ηοῖο, 2. sing. opt. praesent.
pafs. à θηέομαι Ion. pro
θεάομαι, specto, video.

⊙ῆπω, stupeo, cum stupore
admiror q. à θηέω, miror.

⊙ΗΡ, εὐς, ὁ, fera; gen. plur.
θηρῶν, dat. pl. θηροῖ q. à
θέω, curro. Hinc θηρίον, ε,
τὸ, bellua. θηριώδης, eos, ὁ,
ἡ, ferinus. θήρα, as, ἡ, ve-
natio, tendicula. θηρώ &

- θηρεύω, *venor, fector. θηρατής & θηρευτής, ἔ, ὁ, venator.*
- ⊙ήρα, *as, ἦ, venatio; item tendicula. hinc θηράω, venor. Th. θῆρ, ὁ, fera.*
- ⊙ηραῖν, *præf. inf. à θηράω, venor ejusdem them.*
- ⊙ήρεον, *πέπλον ποικίλον Atticis, inquit Hesych. q. à θῆρ, bellua.*
- ⊙ήρευε. *præf. imperat. act. θηρεύειν, præf. inf. θηρεύσαι, aor. i. inf. act. à θηρεύω, feras venor. Th. θῆρ.*
- ⊙ηρευτής ac θηρευτής, *ὁ, venator à θηρεύω, quod vide.*
- ⊙ηρευτικός, *ἔ, ὁ, venaticus ejusdem verbi & them.*
- ⊙ηρεύω, *feras venor; infidiose observo, capto. f. εὐσω. p. τεθήρευκα à θῆρ, ὁ, fera.*
- ⊙ήρης, *gen. sing. Ion. à θήρα, as & Ion. ης, ἦ, fera. Th. θῆρ.*
- ⊙ηρητήρ, *ἦρος, ὁ, venator Poët. pro θηρευτήρ à θηρεύω, venor. Th. θῆρ, ρος, ὁ, fera.*
- ⊙ηρητῶρ, *ος, ὁ, venator ejusdem verbi & them.*
- ⊙ηριάλωτος, *ς, ὁ, ἦ, a feris captus à θηρίον, fera & αἰλίσκω, capio.*
- ⊙ηριόβρωτος, *ς, ὁ, ἦ, a feris comestus à θηρίον & βρώσκω, comedo.*
- ⊙ηριομαχέω, *cum belluis pugno, f. ησω. p. τεθηριομάχηκα. aor. i. ἐθηριομάχησα, as, e quod à θηριομάχος, ς, ὁ, ἦ, qui cum feris pugnat; compos. ex θηρίον, ς, το, fera.*
- Th. θῆρ, *idem & μάχομαι, pugno.*
- ⊙ηρίον, *ς, το, fera, bestia. Th. θῆρ, ρος, ὁ, Aeol. φῆρ, fera.*
- ⊙ηριώδεσσα, *feris refertissima superl. à θηριώδης, quod vide.*
- ⊙ηριώδης, *ος, ὁ, ἦ, ferus, a; hinc θηριώδως, adverb. ferino more.*
- ⊙ηροφόνη, *ης, ἦ, fericida ex θῆρ, ρος, ὁ, fera & φένω, occido. præf. med. πέφονα.*
- ⊙ηρώμενος, *præf. part. pass. à θηράω, venor. Th. θῆρ.*
- ⊙ηρῶν, *captans, præf. part. act. ab eodem verbo & them.*
- ⊙ἩΣ, *τὸς, ὁ, operarius servus, mercenarius. in f. g. θῆσσα, ancilla q. à θέω, facio.*
- ⊙ῆσαι, *lactasse, aor. i. inf. act. per syncop. pro θηλάσαι; sic θῆσαι, suxit pro θηλάσαι, 3. sing. a. i. med. Ion. à θηλάζω, lacto. Th. θηλή, ῆς, ἦ, papilla.*
- ⊙ησαῖο, *contemplati sunt Ion. pro θεάσαιο, ea in η coalescentibus & ν in α verso à θεάομαι, specto, f. άσομαι. a. i. m. ἐθεασάμην. a. i. opt. m. θεασάμην.*
- ⊙ησαυρίζω, *thesauros exstruo, congero. f. ισω. p. τεθησαύρικα. perf. pass. τεθησαύρισμαι. Th. θησαυρῆς, ἔ, ὁ, quod vide.*
- ⊙ΗΣΑΥΡΟΣ, *ἔ, ὁ, thesaurus à τίθημι εἰς αὐρίον; vel ab αἰρῆς, dives ut sit, divitiarum*

repositio. hinc *θησαυρίζω*, *thesaurizo.*
 ⊙ησέα, acc. sing. à *θησεύς*, *éos, ó*, *Theseus* nomen propr.
 ⊙ήσει, 3. sing. fut. 1. act. *θήσειν*, fut. 1. inf. act. à *τίθημι*, pono. fut. *θήσω*. a. 2. *ἔθην*.
 ⊙ησεύμεθα Dor. & Aeol. pro *θησομεθα*, ponemus. 1. plur. fut. 1. med. verbi *τίθημι*, pono.
 ⊙ησεύς, *éos, ó*, *Theseus* nomen propr.
 ⊙ῆσαι, lactare contractè pro *θάεισαι*, praef. inf. Ionic. pro *θάσαι*; sed alii per syncop. dici volunt pro *θηλάξεισαι*, praef. inf. pass. à *θηλάζω*, lacto. Th. *θηλή*, *ή*, *papilla*.
 ⊙ήσομαι, fut. 1. m. *θήσω*, fut. 1. act. in plur. *θήσομεν* verbi *τίθημι*, pono.
 ⊙ήσοντι Dor. pro *θήσοσι*, 3. plur. f. 1. act. à *τίθημι*, pono.
 ⊙ήσω & Dor. *θησῶ*, fut. 1. act. à *τίθημι*.
 ⊙ῆτα, acc. sing. à *θής*, *θητός, ó*, *servus*; *θήσσα*, *ή*, *ancilla*.
 ⊙ητεύω, mercede servio. fut. *εύσω* à *θής*, *τός, ó*, *mercenarius*.
 ⊙ιαγών, panis, qui Diis proponebatur.
 ⊙ιάζω, choras duco, tripudio à *διάσος*, quod vide.
 ⊙ΙΑΣΟΣ, *ς, ó*, coetus et multi udo tripudiantium *παρά τὸ θῆα ἄσαι*, quod

divina canant. Sunt qui legant *θύσος* & si ad *Bacchum* respicias, *θύάζω* est *Bacchica orgia celebros*.
 ⊙ΙΒΗ, *ης, ή*, *fiscella e vimine plexa in modum arculae*.
 ⊙ΙΒΡΟΣ, *ᾶ, ὄν*, *tosus sub carbonibus*; item *tener, venerabilis* fortè à *τέφρα*, *cinis* vel *θύω*, *incendo*; pro *tenero*, est q. à *τρυφερός*.
 ⊙ίγην, tange Dor. pro *θίγε*, a. 2. imperat. act. verbi *θίγω*, tango.
 ⊙ΙΓΩ, tango, attingo. f. *ξω*. praet. *τέθιχα*. a. 1. *ἔθιξα*; hinc *θίξις, εως, ή*, *tactus*.
 ⊙ΙΝ aut *θίς*, *θινός, ó, ή*, *ucervus, cumulus*; item *littus*. est & *θιν'*, acc. sing. pro *θίνα* à *θίς*, *littus*.
 ⊙ίος, *Deus Cretenf.* à *θεός*.
 ⊙ιπόβροτος, *malus* pro *θριπόβροτος*, *comestus a vermibus* vel *tineis*, quæ *θρίπες* & *βρώσκω*, *comedo*.
 ⊙ισπύω, *conjiicio*, *Hesych.* puto à *θέσπις*, ut sit *vatis instar divinare*.
 ⊙λαδίας, *eunuchus*, proprie cui testes contusi à *θλάω*, *frango*.
 ⊙λάσπι, *Thlaspi*, herba à *θλάω*, quia fructus ejus quasi contusus.
 ⊙λάσσει, 3. sing. a. 1. act. *Poët.* pro *ἔθλασε* verbi *θλάω*, quod vide.
 ⊙ΛΑΨΩ, *elido*, *frango*. fut. *σω*. p. *κα*; hinc *θλάσμα, αἰος, το*, *fractura*.

- Θλιβίας, θλαδίας, *spado cui testes τεθλιμμένοι.*
- Θλίβω, *premo. f. ψ. p. Φα cum acc. perf. pass. τέθλιμα. perf. part. τεθλιμμένος, pressus; hinc θλίψις, eως, ή, afflictio. θλιμμος, idem.*
- Θλίψις, *eως, ή, afflictio, anxietas à θλίω, premo.*
- Θνάσκω Dor. pro θνήσκω & θναός, Dor. pro θνήός.
- Θνήζομαι, *f. i. m. à θνήσκω, morior.*
- Θνήσις, *mors ejusdem them.*
- Θνήσκον, *meriebantur pro εθνησκον, 3. plural. imperf. θνήσκοντες, nom. plural. præf. part. à θνήσκω, quod vide.*
- Θνήσκω, *morior. fut. θνήζομαι, η, επα. fut. 2. m. θανῶμαι. p. τέθνηκα q. à θνάω. plusq. perf. ετεθνήκειν, εις ει. η. 2. εθανον, es, ε. præf. med. τέθναα, inde inf. p. m. τεθναῖναι contract. pro τεθναέναι. Hinc θνητός, ε, ό, mortalis. θανάτος, ε, ό, mors; item pro capite. θανατόω, morte afficio. αθανάτος, ε, ό, ή, immortalis. αθανασία, ας, ή, immortalitas. εὐθανασία, ας, ή, bona et facilis mors.*
- Θνητός, *gen. Ion. à θνήός, ε, ό, mortalis. dat. plur. θνητοῖσι. Th. θνήσκω, morior.*
- Θνητῶν, *gen. plural. à θνήός, vide θνητοῖο.*
- Θράζω, *celeriter moveor à θρός, celer.*
- Θρήσι, *velocibus, dat. plur. f. g. Ion. pro θραῖς à θρός, ε, ό, celer.*
- Θρίμην, *οῖο, οῖτο. a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο tanquam à θέω pro τίθηναι, pono.*
- Θρίνη, *ης, ή, epulum, convivium, cibus tanquam à θύω, epulor; hinc θρινάω, ήσω, epulor.*
- Θρινίζω, *Ion. convivio excipio.*
- Θοῖτο, *vide in θείτο.*
- Θολία, *ας, ή, pileus fastigiatus, umbella fastigiata ex θόλος, ε, ό, aedificium, &c.*
- Θόλος, *ε, ό, sordes, faex, atramentum sepiae & fumitur θολός, adjective turbidus; hinc θολέω, turbo. θολερός, ε, ό, turbidus. At θόλος, ε, ό, aedificium, camera fastigiata; hinc θολία, pileus acutus. Sed author Thesium de Sepia Volvoce, carpit hic Lexicographos, quod nimis negligentes fuerint in investigatione illius voculae; quorum tamen negligentiam imitari malo, quam illius obscuram & nimis morosam diligentiam.*
- Θολῆνα, *acc. fing. part. præf. à θολέω, turbo. Th. θολός, faex.*
- Θοός, *ά, όν, celer, velox q. à θέω, celeriter eo.*
- Θόρε, *desiliit, 3. fing. a. 2. act. Ion. à θορέω vel θόρω, salio; sic θόρον Ion. pro εθόρον, imperf. vel a. 2.*

- ⊙ορύνεσθαι, *libidine agitari, coitum appetere* q. πρὸς τὴν Δορὴν ορύνεσθαι, *ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri.*
- ⊙ορὸς & Δορὴ, *semen genitale.* Thema Δόρω, *salio.*
- ⊙ορυεῦσιν Dor. pro Δορυεῖσι, *tumultuantur verbi Δορυεῖω.*
- ⊙ορυεῖω, *tumultuor, perturbo.* f. ἦσω. p. τεΔορυεῖκα. imperf. ἐΔορυεῖον, sv. Th. Δόρυεος.
- ⊙ορυεῖσθαι, *obstrepat.* 3. fing. a. i. sub. act. à Δορυεῖω, quod vide.
- ⊙ΟΡΥΒΟΣ, ε, ὁ, *tumultus, turba* q. à Δόρος & βοή; hinc Δορυεῖω, *tumultuor.*
- ⊙ορυεῦντες, *tumultuantes, præf. part. plur. num. m. g. à Δορυεῖω, quod vide.*
- ⊙ΟΡΩ five Δορέω, *salio* quasi à Δέω ῥᾶον. præf. part. Δορων.
- ⊙ῆ ἢ Δέσο, Δέδω, a. 2. imperat. med. verbi τίθημι, pono. a. 2. m. ἐθέμην.
- ⊙κυδίδης, ε, ὁ, *Thucydides; in dat. ⊙κυδίδῃ.*
- ⊙ερίδος, *impetufosi, gen. fing. à Δῆρις, idos, ἦ. Th. Δόρω, salio.*
- ⊙ερος, ε, ὁ, *impetufus & in f. g. Δῆρις ab eodem them.*
- ⊙ερος Συβαρίτης, *Thurus Sybarita, nomen viri.*
- ⊙όωκος Poët. pro Δῶκος, *sedile, solium à Δοάζω, sedeo.* Thema Δοός, *celer.*
- ⊙όωνα, acc. fing. à Δόων, *Thoon, nomen propr.*
- ⊙οῶς, adv. *celeriter.* Thema Δοός, ε, ὁ, *celer.*
- ⊙ρακία, ης, ἦ, *Thracia.*
- ⊙ρακιεῖσι, *Thracum mora à* *⊙ραξ, Thrax.*
- ⊙ΡΑΞ, ακὸς & Poët. Δρηξ, ηκὸς, ὁ, *Thrax; hinc Δρακιος & Δρακίος, ε, ὁ, Thracius.*
- ⊙ρασεῖα, ας, ἦ, f. g. à Δρασὺς, ἐος, ὁ, *audax.* Thema Δάρισος, εος, τὸ, *fiducia.*
- ⊙ρασσω, *perturbo, vellico à* *ταράσσω, turbo, per syncop.*
- ⊙ρασυκάρδιος, *audaci præditus corde à Δρασὺς, ἐος, ὁ, audax.* Th. Δάρισος, εος, τὸ, *fiducia & καρδία, ας, ἦ, cor.*
- ⊙ρασίμαχος, ε, ω, ὁ, *Thrasymachus, nomen propr. q. audax in bello ex Δρασὺς & μάχη, pugna.*
- ⊙ρασυμένονα, acc. fing. à *Δρασυμένων, ονος, ὁ, ἦ, audax ex Δρασὺς, audax.* Th. Δάρισος, εος, τὸ, *fiducia & μένω, maneo, exspecto.*
- ⊙ρασυμήδεα, acc. fing. à *Δρασυμήδης, εος, ὁ, Thrasymedes nomen proprium.*
- ⊙ρασὺς, εἶα, ὕ, *audax à* *Δαβρέω, audio.* Th. Δάρισος, εος, τὸ, *fiducia.*
- ⊙ΡΑΥΩ, *frango, ferio; hinc* *Δραυτός, ε, ὁ, fragilis q. à* *θλάω.*
- ⊙ΡΑΩ, *sedeo, f. ἦσω. a. i. m. ἐδρησάμην. a. i. inf. m. Δρησαδάμ.*
- ⊙ρείσσα, ας, ἦ Dor. pro

- Θρηΐσσα; legitur & Θράσσα
vel τλα, Threissa.
- ⊙ρέμμα, αλος, τὸ, pecus, omne
quod alitur pro θράμμα à
τρέφω, αλο, f. ψω. perf.
pass. τέθραμμα.
- ⊙ρέξασκον, cucurri vel cucur-
rerunt. 1. sing. vel 3. plu-
ral. a. 1. ind. act. Poët.
pro ἔθρεξα vel ἔθρεξαν
verbi τρέχω, curro, f. θρέ-
ξω. p. δεδράμηκα. aor. 2.
ἔθραμον. p. m. δέδρομα; alii
volunt esse imperf. act.
verbi θρεξάσκω, idem quod
τρέχω.
- ⊙ρέξω, fut. 1. act. verbi
τρέχω, vide θρέξασκον.
- ⊙ρεπλήρια, educationis praemia.
Th. τρέφω, αλο, f. θρέψω.
- ⊙ρέφθη, a. 1. pass. Ion. à
τρέφω, αλο, a. 2. ἔτραφον.
p. m. τέτροφα.
- ⊙ρέψαι, a. 1. inf. act. θρέ-
ψαιω, 2. sing. a. 1. opt.
med. ejusdem verbi.
- ⊙ρεψάμενος, a. 1. part. med.
ejusdem verbi τρέφω.
- ⊙ρέψασα, a. 1. part. act. f.
g. θρέψε pro ἔθρεψε, 3.
sing. aor. 1. ind. act. Ion.
ejusdem verbi.
- ⊙ρέψον, nutri, a. 1. imperat.
act. θρέψω, f. 1. act. à
τρέφω, αλο.
- ⊙ρέψω, alam, f. 1. ind. act.
ejusdem verbi.
- ⊙ΡΕΩ vel potius θρέομαι,
tumultuando clamo seu lo-
quor; hinc θρόος, ε, ὄ,
clamor.
- ⊙ρηΐκιος, ε, ὄ, Thracius à
θρηξ, ηκὸς Ion. pro θράξ.
⊙ρηξ Ion. pro θρηξ, quod
pro θράξ, Thrax.
- ⊙ρήκη, ης, ἡ, Thracia nomen
regionis. θρηκηθεν, adv. ex
Thracia.
- ⊙ρηκῶν, gen. plur. Ion. pro
θρακῶν à θράξ, Thrax.
- ⊙ρήναι, præf. imperat. act.
à θρηνέω, quod vide.
- ⊙ρηνέω, lamentor, odas lugub-
res cano. imperf. ἔθρηνεον,
εν. fut. ησω. p. τεθρηνηκα.
a. 1. imperat. act. θρήνησον,
άτω, plange. Thema θρήνος,
ε, ὄ, luctus.
- ⊙ΡΗΝΟΣ, ε, ὄ & θρήνος,
eos, τὸ, luctus, planctus q.
à θρέω; alii à θραύω, fran-
go, quod luctus animum
frangat.
- ⊙ρηῆσι, 3. plur. præf. ind.
act. θρηνέω, quod vide.
- ⊙ρηῆνυς, vos, ὄ, scabellum pe-
dum. Th. θράω, sedeo, f.
ησω.
- ⊙ρησκεία, ας & Ion. η, ης, ἡ,
religio à ρησκεύω, religiose
colo, veneror.
- ⊙ΡΗΣΚΕΥΩ, superstitiose
Deum colo, veneror q. θεῶ
ἀρέσκων; vulgo à θράξ
Ion. θρηξ, θρηκὸς, Thrax,
quod apud Thraces, Or-
pheus cultum Deorum in-
venerit. Hinc ρησκεία, su-
perstitiosus Deorum cultus.
ἔθελορησκεία, ας, ἡ, cultus
divinus, quem quis sua sponte
elegit.

- ⊙ *θεῖος*, ε, ὁ, religiosus. Th. *θεοσκεύω*, colo quod vide.
- ⊙ *θεῖον*, ε, τὸ, ea pars cursus, cui onera imponuntur; an à *θεῖσαι*, sedere?
- ⊙ *θεῖα*, α, calculi, quos sortilegi in urnam mittunt; an à *θεάω*, frango, quia fragmenta lapidum aut quod eis frangant dubitationem?
- ⊙ *θειάμειον*, triumpho de aliquo, triumphare facio cum acc. f. *εύσω*. aor. i. part. *θειάμεισας*, *αἴλος*, ὁ à *θειάμειος*, quod vide.
- ⊙ *ΠΙΑΜΒΟΣ*, ε, ὁ, triumphus. *θειάμειον*, triumpho; qui enim triumphabant, solebant cum *θεῖοις ἐμβάινειν*, cum foliis seu festa fronde incedere. Suidas ducit à *θειάσας*, id est Poëtarum furor.
- ⊙ *ΠΙΚΚΟΣ* seu *θειχός*, ε, ὁ, pinna seu corona murorum & quasi capillus; septum, templum à *θειχ*, quia ut capillus muri.
- ⊙ *ΠΙΔΑΣ*, κος, ἡ, lactuca, herba nota.
- ⊙ *θειμῖς*, γολγυσμός, Hesych. an à *θειζω*, strido?
- ⊙ *θεινάξ*, vannus, vannulus; alii leg. *θεινάξ*.
- ⊙ *ΠΙΞ*, *θειχος*, ἡ, capillus. dat. plur. *θειχί*; hinc *θειχώδης*, eos, ὁ, ἡ, pilosus. *θειχάλος*, ε, ὁ, idem. capillus ergo est, ut *ἀθειχίξ*, arista à *θειζω*, meto.
- ⊙ *θειον*, folium ficus, frons ficulnea q. à *θειω*, sono.

- ⊙ *θειος*, extremus rudens, qui laxatur primum in prora, vento favente.
- ⊙ *θειώ*, turbo, f. ἦσω. p. *θειόηκα* quod à *θειός*, ε, ὁ, clamor tumultuantium, quod à præt. med. *τέθειρα* verbi *θειώ* vel potius *θειόμαι*, tumultuando clamo.
- ⊙ *θειθήναι*, turbatum esse, aor. i. inf. pass. *θειθήεις*, aor. i. part. pass. à *θειώ*, turbo.
- ⊙ *ΠΟΜΒΟΣ*, ε, ὁ, grumus, sanguis coagulatus.
- ⊙ *ΠΟΝΟΝ*, ε, τὸ, flos, rosa, pigmentum.
- ⊙ *θειος*, ε, ὁ, thronus, solium; regnum quasi à *θειώ*, sedeo. præt. med. *τέθειρα*, unde *θειός* & per epenth. *τεῖν*, *θειός*.
- ⊙ *θειός*, ε, ὁ, tumultuosus clamor à *θειώ*, clamo quod vide.
- ⊙ *ΠΥΛΛΙΣ*, ἴδος, ἡ, ellychnium; herba cujus folia sunt apta ad ellychnia q. à *θειω* & *ἀλλομαι*, quod calet ac surgat.
- ⊙ *ΠΥΓΑΝΑΨ*, ω, frico, scabo, scalpo quasi à *θειέειν τῷ κνῶν*, sonare radendo.
- ⊙ *θειλέω*, idem quod *θειλλέω*, vide in *θειλλος*, susurrus.
- ⊙ *θειλλίζω* & *θειλλίσσω*, susurro, murmuro. Thema *θειλλος*, ε, ὁ, susurrus.
- ⊙ *ΠΥΛΛΟΣ*, ε, ὁ, susurrus, murmur; tumultus q. à *θειώ*, sono. Hinc *θειλλέω* & *θειλλίζω*, susurro, murmuro. *πολυθειλλήλος*, ε, ὁ, ἡ, multum celebratus.

⊙ ΠΥΨΟΝ, ♂, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva* q. à *θρύψω*, quia *fragilis*. Est & *ellyphonium*.

⊙ θρυπτόμενος, *contritus*, præf. part. pass. à *θρύψω*, *frango*.

⊙ ΠΥΨΗΤΩ, *frango, comminuo, frio; frango luxu*. f. ψω. p. τέθρουθα. perf. pass. τέθρουμαι; hinc *θρύμμα, alios, τὸ, fragmentum. τρύφος, eos, τὸ, idem. τρυφή, ἡς, ἡ, delictia. τρυφᾶω, delicate vivo*.

⊙ ΡΩΨΚΩ, *salio, insilio; hinc θρωσμός, ♂, ὁ, tumulus, locus eminulus* q. à *θρέω, salio*.

⊙ Ψά, *arbor quædam odora, thya dicta* à *Ψάω, suffio*.

⊙ Ψάζω, *orgia celebros*. Th. *Ψάω, sacrificio*.

⊙ Ψάπαξ, *sacrilegus*, *Hesych*. Legendum credo *Ψάραπαξ*.

⊙ Ψάρος, *lolium*, *Diosc*. an quod cum impetu nascitur, & velut currit inter fruges à *Ψάω* vel *Ψάω*; an quia eas *Ψάω*, occidit.

⊙ Ψάος, *άδος, ἡ, quæ furore percita fertur; scribitur etiam Ψεάος & Ψυάος* q. à *Ψάω, ὄργω*.

⊙ Ψάος, *feſta, ſolennis* q. à *Ψάω, sacrificio*.

⊙ Ψάος (Quod est *Dan. 2, 27. τὸ μυσηρίον ἔκ ἐστὶ σοφῶν γαζαρηῶν*.) *Symmachus* vertit *Ψάων*.

⊙ Ψάσος, sic alibi scriptum pro *Ψάσος*.

⊙ Ψάτρεα, ων, τὰ, nomen urbis, *Gr. victimas absumens*.

⊙ Ψάω, *subo* à *Ψάω*, id est *εργω*.

⊙ ΥΓΑΨΗΡ, *filia, nata*. gen. ἕρος, ἕρος, acc. *Ψυγατρεα, ἄλρα*. voc. ὦ *Ψυγχετες*; dat. plural. *Ψυγατρεασι* quasi à *Ψάω & γάω*, quod celeriter succrescat.

⊙ Ψυγχεριον, ♂, τὸ, *filiola* à *Ψυγχετης*.

⊙ Ψε, *aestuabat*, 3. sing. imperf. Ion. à *Ψάω, macto; impetu feror*, fut. *Ψάσω*. p. τ΄*Ψάω*.

⊙ Ψεεστι, *suffimentis*, dat. plur. Poët. à *Ψάος, eos, τὸ* à *Ψάω, macto, sacrifico, etc*.

⊙ Ψεω, *insanit*. 3. sing. præf. ind. à *Ψάω, impetu feror*, præf. inf. *Ψάων*.

⊙ Ψεάα, ας, ἡ, *mortarium, pila, ἕγδη*. Puto à *Ψάω, vehementer moveo; aut ab odore aromatatum, nam Ψάος est odoramentum*.

⊙ Ψελλα, ἡς, ἡ, *procella* q. à *Ψάων & εἰλᾶων* vel à *Ψάω & ἄελλα*, *procella; an à Ψάω, impetuose ruo?*

⊙ Ψεσοι, dat. plural. Poët. pro *Ψεσοι* à *Ψάος, eos, τὸ, victima, suffimentum* à *Ψάω, sacrifico*.

⊙ Ψεσ΄ pro *Ψεσσο*, vocat. sing. à *Ψεσσης, ♂, ὁ, Thyestes*.

⊙ Ψεστω, *sacrificat*, præf. imrat. act. à *Ψάω*.

⊙ Ψηέος, ενλος, ὁ, *redolens suffimentis* à *Ψάω, sacrifico*.

⊙ Ψηκόος, ♂, ὁ, *qui thura alet, sacrificus* à *Ψάος, eos,*

- τὸ, *suffimentum* & κέω, id est κείω, uro.
- ⊙ηλαί an potius θυελή, ἤσ, ἤ, libamentata, primitiæ sacrorum à θύω, sacrificio.
- ⊙ηλαῖς, dat. plur. à θυηλή, quod vide.
- ⊙ηλή, ἤσ, ἤ, aruspicium, libamenta, sacrificium à θύος, eos, τῆ, victima. Th. θύω, sacrificio.
- ⊙ηπόλος, ε, ὁ, sacrificus à θύος, eos, τὸ, victima quod à θύω & πολέω, verso.
- ⊙ύινος, η, ον. thyinus à θύα, thya, arbor quædam odora.
- ⊙ύκος, ε, ὁ, vas, in quod conjiuntur θύη, id est suffimenta.
- ⊙ΥΛΑΚΟΣ, ε, ὁ vel θύλαξ, ακος, ὁ, faccus, vagina seminis quasi φύλακος.
- ⊙υλακοσραῖ μῦς, mus vel locusta; quia faccos escarios τραῖγει, id est rodit.
- ⊙ύλημα, ἄλος, τὸ, farina quæ Diis θύεται, irrorato vino & oleo.
- ⊙ύμα, ἄλος, odoramentum, sacrificium, victima. Hinc θυμιάω, suffio. θυμιάμα, suffimentum. θυμιατήριον, thuribulum. Th. θύω, sacrificio.
- ⊙υμαλγέα, acc. sing. à θυμαλγής, εὐος, ὁ, ἤ, offerens dolorem animo ex θυμός, εἶ, ἔ, animus & ἄλγες, εὐς, τὸ, dolor.
- ⊙υμάλαψ, titio ambustus à τίφω, ustulo. fut. θύψω, unde θύψις, ustio; an à θυμια & ἀλωπος, cæcus?
- ⊙υμαρέα, gratiam, acc. sing. à θυμαρής, εὐς, ὁ, ἤ, hinc θυμαρέα, alicujus animo placeo quod ex θυμός, animus & ἄρω, apto.
- ⊙ΥΜΒΡΑ, ας, ἤ, thymbra, herba odorata fortè ἀπὸ τῆ θύεν, ob fragrantiam; hinc θυμβροφάγος.
- ⊙ύμβρις, ἰδος, Hefych. est nomen fluvii, nempe Tiberis; hinc θυμβριάς αἰδὴ, Romana vox.
- ⊙υμέλη, ης, ἤ, altare ubi θύεται. specialiter ara Bacchi post orchestram; tum farina quæ in ara offertur; scena, theatrum.
- ⊙υμελικός, ἤ, ον, ad thymelen pertinens, in thymele versans; ludens, theatricus. Isid. 18, orig. cap. 44.
- ⊙υμηγερέω, unimum recolligo q. θυμόν ἀγείρω.
- ⊙υμήνας & in f. g. θυμήναςα, aor. I. part. act. verbi θυμαίνω, irascor, f. θυμανῶ. a. I. act. ἐθυμήνα quod à θυμός, εἶ, ὁ, animus, ira.
- ⊙υμήνης & θυμαρής, εὐος, ἔ, ἤ, animo conveniens, gratus q. θυμῶ ἄρων ab ἄρω, apto.
- ⊙υμιάζω, suffitum facio, odores incendo. f. ἄσω. perf. act. τεθυμιάκα. perf. pass. τεθυμιάμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem.
- ⊙υμιάμα, ἄλος, τὸ, suffitus ab eodem them.
- ⊙υμιατήριον, ε, τὸ, thuribulum, acerra; item altare, suffitus ejusdem them.

- ΘΥΜΙΑΪΩ, *suffio*, *odores incendo* q. à θυμός. Unde θυμίαμα, *suffitus*. θυμιατήριον, *acerra*.
- Θυμοδορέω, *animum exedo tristitia* ex θυμός, *animus*, *ira* & βορά, *gabulum*.
- Θυμολέγλα, *acc. sing.* à θυμολέων, *ovlos*, *ó*, *leonino animo praeditus* ex θυμός, *animus* & λέων, *leo*.
- Θυμομαχέω, *in senso animo bellum gero* cum. *dat. f.* ήσω. *p.* τεθυμομάχηκα ex θυμός & μάχουαι, *risu*.
- Θυμζάλη, *vide* οζάλη.
- Θυμοραϊσής & Poët. *dialyfi* θυμοραϊσής, *animum destruens* ex θυμός & ραίω, *destruo*.
- ΘΥΜΟΣ, *ἄ, ó*, *animus*, *mens*; *ira* q. à θυώ, *cum impetu feror*. Hinc θυμώδης, *eos*, *ó*, *ή*, *animosus*. θυμάλνω & θυμώομαι, *irascor*. ἀθυμέω, *animum despondeo*. ἀθυμία, *as*, *ή*, *animi dejectio*. ἐπιθυμέω, *cupio*. ἐπιθυμία, *as*, *ή*, *cupiditas*. μακροθυμία, *as*, *ή*, *tolerantia*. μεγαλόθυμος, *ε*, *ó*, *ή*, *magnanimus*. πρῆθυμος, *ε*, *ó*, *ή*, *promptus*. ῥαθυμος, *ε*, *ó*, *ή*, *negligens*. ῥαθυμία, *as*, *ή*, *negligentia*, *desidia*. θυμώω, *ad iram concito*.
- Θυμός, *ε*, *ó* *sive* θυμόν, *ε*, *τό*, *Thymus herba* à θυώ, *suffio*, *quia odorata*, *sub Themate θυμός*.
- Θυμωμένοις, *dat. plur. praef. part. pass.* à θυμώω, *quod vide*.
- Θυμοφθόρος, *ε*, *ó*, *animum*
- labefactans* ex θυμός, *animus* & φθείρω *quod* à φθέω, *corrumpro*.
- Θυμώω, *ῶ*, *ad iram provooco*, *concito*, *incito*. *fut.* ὠσω. *perf.* τεθυμώω. *praef. pass.* θυμώομαι, *ἔμαι*, *excoandesco*. *praef. part. pass.* θυμώμενος, *ε*, *ó*, *praef. ind. pass.* τεθυμώμαι. *aor. i. pass.* ἐθυμώθην. *Th.* θυμός, *ira*, *animus*.
- Θυμωθεῖς *aor. i. part. pass.* θυμώθη, *3. sing. a. i. ind. pass. Ion.* à θυμώω, *quod vide*. θυμωθήναι, *a. i. inf. pass.*
- Θύνη, *imperf. Ion. pro* ἔθυνη, *currerat*. *Potest etiam esse praef. imperat. verbi* θύνω, *idem quod* θύω, *cum impetu feror*.
- ΘΥΝΝΟΣ, *ε*, *ó*, *thynnus piscis* q. à θύω *pro* ὀρμῶ, *circa ortum canis caestu agitur*.
- Θύοντι *pro* θύοντι, *acc. sing. praef. part. verbi* θύνω, *propero*. θύω, *idem*.
- Θύων, *cum impetu feror*, *propero*. *Th.* θύω, *idem*.
- Θύσενλος, *gen. sing.* à θυόεις, *ενλος*, *ó*, *odorus*. *Th.* θύω, *suffio*.
- Θύον, *furens*, *praef. part. act. n. g.* à θυώ, *cum impetu feror*.
- Θύοντι *Dor. pro* θύσει, *sacificant* à θυώ.
- Θύος, *eos i. q.* θύον, *ε*, *τό*, *sacrificium, suffimentum; inde thus*. θυόεις, θυώδης, *odoratus* à θυώ, *sacrifico*.

- Θυσκόος, ♂, ὁ, aruspex, qui intelligit ea, quæ per igni a sacrificia significantur à κοῶ Ion. pro νεῶ, intelligo.
- ΘΥΠΑ, ας, ἡ, janua, ostium q. à θύω, irruo. Hinc θύραζε, foras, extra. πρόθυρον, ♂, τὸ, vestibulum. ψευδοθύρον, ♂, τὸ, posticum.
- Θύραζε, adv. foras. θύρασι, prompte q. ad fores. θυρηφι, foris. Th. θύρα, janua.
- Θυράν Dor. pro θυῶν, gen. plur. à θύρα, janua.
- Θυράσσω, extra fores ago ab eodem them.
- Θυράων, gen. plur. Aeol. pro θυῶν à θύρα, janua.
- Θυρανάω, Hefych. κρίνα, judico.
- Θυρεός, ♂, ὁ, scutum à similitudine januæ; est & saxum, claudens speluncæ ingressum. Th. θύρα.
- Θυρήγον, ♂, τὸ, janua. Thema θύρα, idem.
- Θυρίον, ♂, τὸ, ostiolum & fenestra ejusdem them.
- Θυρίς, ἴδω, ἡ, ostiolum; item fenestra ejusdem them.
- Θυρσός, ♂, ὁ, thyrsus, hastula frondibus vestita; baculus Bacchicus à θύω, quia agitur a vento.
- Θυρσίς, ♂, ὁ, nuptialis corona.
- Θύρωμα, ἄλω, τὸ, janua à θύρα.
- Θυρωρός, ♂, ὁ, januæ custos, janitor pro θυρεός ex ἔρος, ♂, ὁ, custos vel ἀρωγα, ας, ἡ, cura & θύρα,
- ας, ἡ, janua, tum Dores mutant in ω.
- Θύσαι. sacrificare, aor. i. inf. act. à θύω.
- ΘΥΣΑΝΟΙ, οἱ, fimbriæ, villi seu nodi à crumenis dependentes; hinc θυσανόεσσα & θυσανόεσσα, fimbriatu q. à θύσαι, movere.
- Θύσειν, f. i. inf. act. à θύω, macto.
- Θύθλα, τὰ, sacra, liba vel rami à θύω, sacrifico.
- Θυσιασήριον, ♂, ὁ, altare ejusdem them.
- Θυσιάων, gen. plur. Aeol. pro θυσιῶν à θυσία, ας, ἡ, sacrificium. Th. θύα, sacrifico; inde & θύσιμος, α, εν.
- Θύσκη, ης, ἡ, scapha recipiens τὰ μύματα, quæ Diis offeruntur. θύσκη, acerra, mortariolum.
- Θυσανόεις & in f. g. θυσανόεσσα, fimbriatus, a. Th. θύσανοι, fimbriæ.
- Θύσσω, quatio, moveo à θύω.
- Θυσῶς, ἄδος, ἡ, sacrificica, sacrificalis à θύω, sacrifico.
- ΘΥΩ, macto, sacrifico; odores accendo, suffio, epulor. fut. θύσω. præter. τέθυκα. aor. i. imperat. act. θύσον, ἄτω. perf. pass. τέθυμαι. a. i. pass. ἐθύθην, ης, η. Hinc θυσία, ας, ἡ, sacrificium. θυμέλη, ης, ἡ, altare. εἰδωλόθυτον, ♂, τὸ, idolis immolatum quasi à θέω, facio.
- Θύω, impetu feror, ferreo quasi à θέω, curro.

- ⊙ύων, præf. part. act. à θύω, quod vide.
- ⊙υαγῆς, mensa, quae sacris usibus dicitur; quia θύη ὠρεῖ, id est φυλάττει.
- ⊙Ω, contractum ex θέω, est pono, colloco unde τίθημι; item curro. Contractum ex θάω significat, nutrio, lacto; item coeno, epulor.
- ⊙ῶ, θῆς, θῆ, a. 2. sub. act. à τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.
- ⊙ΩΗ, ης, ἡ, multa, damnum alicui impositum q. à θῆ, pono; hinc ἀθῶος, ε, ὁ, ἡ, impunis.
- ⊙ῶκος idem quod θάκος, ε, ὁ, sedile. Th. θοός, ε, ὁ, celer.
- ⊙ωμάς, ᾶ, ὁ, Thomas nomen Apostoli, Hebr. geminus; est & θωμάς, ἄβυσσος.
- ⊙ῶμεν, ι. plur. a. 2. sub. act. θῶ à τίθημι, pono, f. θήσω. a. 2. ἔθην.
- ⊙ΩΜΙΖΩ vel θωμίσσω, funiculis ligo, flagris caedo. θάμυξ, funiculus tenuis.
- ⊙ώμιστος, Hesych. μιθός; puto à θωμός, ut sit congregatio nummorum.
- ⊙ώμισυ Atticè pro τὸ ἡμισυ, dimidium, ut θάτερον pro τὸ ἕτερον.
- ⊙ωπέια, ας, ἡ, in θώπιω, assentor.
- ⊙ωπεύοντες, nomen plur. præf. part. à θωπεύω, idem quod θώπιω, assentor.
- ⊙ΩΠΤΩ, assentor, colo; item cavillor, irrideo. hinc θώψ, assentator q. à θάω, video.

- Assentatoris enim est, alios respicere & admirari mendaciter; vel potius à θῶ, nutrio, epulor, victus causa blandiuntur κόλακες. Hinc θωπεύω, assentor, adulator.
- ⊙ωπέια, ας, ἡ, assentatio.
- ⊙ΩΡΑΞ, ακος, ὁ, thorax, vestis qua tegitur pectus, lorica q. à θορέω, salio vel à θέρω, calefacio, quia ibi cor. Hinc θωρακίζω, thorace munio, armo. θωρήσω, idem. θωράκιον, ε, τὸ, lorica.
- ⊙ωρηκοφόρος, ὁ Ion. pro θωρακοφόρος, thoracem ferens, ex θωρηξ, quod vide & φέρω, fero.
- ⊙ώρηξ Ion. pro θώραξ, pectus. acc. sing. θώρηκα; unde θωρήσω, pectus lorica munio. θωρηξας, ανλος, ὁ, a. 1. part. act.
- ⊙ωρησσελο, armabatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. à θωρήσω, armo, fut. ξω. p. τεθώρηχα. a. 1. pass. ἐθωρήχθην. ab eodem them.
- ⊙ωρηχθεῖς, έντος, ὁ & in acc. θωρηχθέντ' pro θωρηχθέντα, a. 1. part. pass. θωρηχθῆναι, aor. 1. inf. pass. ejusdem verbi & them.
- ⊙ῶς, θῶος, ὁ, animal lupo simile, lynx à θέω, curro vel à θοός, celer.
- ⊙ῶτερον Doricè pro τὸ ἕτερον, alterum.
- ⊙ῶμα, αλος, τὸ, miraculum Ion. pro θαῦμα; hinc θωμάζω, miror ut & θωμάσιος, admirandus & θωμάσιος,

admirator. tum & θαύματος, admirandus.

ΘΥΣΣΩ, f. ζω, clamo, vociferor; impetu belluino feror q. à θυσαω.

Θυτός, ή, όν, mirabilis, e. in plur. n. g. θαυτά pro θαυμαστά Ion. quasi à θαύμα. Th. θαυμάζω, miror.

I.

I, Nonæ apud Græcos literæ nota, in numeris est denarius.

Ία, vox q. ab αύω, clamo.

Ία, vis ex ισ, robur. Ία, sola ex οία, vide οίος & ίος; tum & ία ex μία esse possit, abjecto μ. Est & Ία, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait.

Ίάερος, ε, ό, nomen viri, Hebr. illuminabit.

Ίάθην, ης, η, sanatus fui. a. i. ind. pass. ιαθήσομαι, η, εται, fut. i. pass. ab ιάομαι, sano, medeor.

Ίαβοί, dolentis interjectio ut αιβοί.

Ίαίεται, gaudet, 3. sing. præf. pass. ab ιαίω, quod vide.

ΊΑΙΝΩ, calefacio, liquefacio, perfundo q. ab ία, vis; est & ιαίω, ad iram concito. Hesych.

Ίακχος, ε, ό, Iacchus, Bacchus ab ιάχω, clamo; hinc ιαχάζειν, Bacchari.

Ίακωβ, ό, nomen viri ἀκλιτον, Hebr. plantam tenens.

ΊΑΛΕΜΟΣ, ε, ε, Ialemus, vir qui in carmine ineptus ac frigidus, carmen lugubre; miser q. ab ιάλλω, proicio.

Ίαλλον, ες, ε, imperf. act. verbi ιάλλω, mitto; volo, as.

ΊΑΛΛΩ, fut. λῶ, mitto, emitto; volo, as. appeto q. ab ιῶ, mitto.

Ίάλμενος, ε, ό, Ialmenus nomen propr. viri.

Ίάμα, αλος, τό, sanatio, remedium ab ιάομαι, sano.

ΊΑΜΒΟΣ, ε, ό, iambus, pes metricus vel carmen quasi ab ίον βάζειν, jacula loqui; hinc ιαμβίζω, maledictis infector.

Ίαμβεής, ε, ό aliàs Μαμβεής nomen magi Aegyptii, rebellans.

Ίαμενή & ιάμνος idem quod ειαμενή, locus irriguus et herbosus.

Ίαμιδέων Ionic. pro Ιαμιδῶν, gen. plur. ab Ιαμιδαί, ῶν, ό, Iamidæ.

Ίάνθη, ης, ή, nomen mul. ab ιαίω, exhilaro.

Ίάνθην, ης, η, florus, aer. i. ind. pass. verbi ιαίω, floreo, exhilaro.

Ίανθον, ε, τό, flos quidam, color purpureus q. ab ίον.

Ίαννά, ό, nomen viri ἀκλιτον. (Lucæ 3, 24.)

Ίαννης, ε, ό, nomen magi Aegyptii responsans. (2 Tim. 3, 8.)

Ίαλκος, ε, ή & per crasin Ιαλκος, Iolcus, nomen urbis Thessalicæ.

Ἰ'Α'ΟΜΑΙ, ὠμαί. f. ἀσομαι.
medeor, sano, curo q. ab ἰα,
vis cum accusf. imperf.
 ἰάομην, ὠμην. ἀε, ὦ. ἀετο,
 ἄτο. perf. ἰαμαί,σαι, ταί.
 a. i. ind. passf. ἰάθην, ης, η.
 fut. i. passf. ἰαθήσομαι. a.
 i. med. ἰασάμην, ω, αλο. a.
 i. sub. m. ἰασώμαι, η, ηται.
 Hinc ἰαμα, αλος, το, medi-
 camentum, remedium. ἰασίς,
 εως, ἡ, sanatio. ἰασίμος, ε,
 ὅ, ἡ, sanabilis. ἰαίτρος, ε, ὅ,
 medicus. ἰατρεύω, *medeor*.
 Ἰαπετοῖο gen. Ion. ab Ἰαπε-
 τῆς, nomen viri ab ἰάπτω,
mitto; maledictis lacecco.
 Hinc Ἰαπετιοῖδης, ε, ὅ,
 Iapeti filius. vocat. Ἰαπε-
 τιοῖδης.
 Ἰ'Α'ΠΤΩ, *mitto, noceo* q. ab
 ἴημι.
 Ἰ'Α'ΠΥΞ, υγος, ὅ, *ventus ex*
Apulia flans, cujus pars
Japygia.
 Ἰαργανὴ νόμφη, *Omphales* peri-
 phrasif.
 Ἰαργέδ, nomen viri ἀκλίον,
Hehr. dominabitur.
 Ἰάσαδά, a. i. inf. m. d. ἰάση,
 2. fing. f. i. med. ἰασάμην,
 ω, αλο, a. i. med. ab ἰάομαι,
medeor quod vide.
 Ἰ'ἄσθι, praef. inf. ejusdem
 verbi.
 Ἰ'ασί, eunt, 3. plur. praef.
 ind. Ion. pro εἰσι verbi
 εἰμι, eo.
 Ἰ'ἄσι, mittunt contractè pro
 ἰέσι & hoc Ionicè pro
 ἰῆσι, 3. plural. indicat.

praesent. verbi ἴημι, *mitto*.
 a. 2. ἦν.
 Ἰ'ασίς, εως, ἡ, *sanatio* ab
 ἰάομαι, ὠμαι, *sano, medeor*.
 Ἰ'ασίω, dat. fing. ab Ἰ'ασίος,
 ε, ὅ, nomen viri q. ab
 ἰάω; est & Ἰ'ασίων, ωνος, ὅ,
 nomen viri
 Ἰ'ΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *olus quod-*
dam sylvestre; an ab ἰάσει,
id est medela.
 Ἰ'ΑΣΠΗΣ, ἰδος, ἡ, *jaspis,*
gemma.
 Ἰ'ασώ, Dea ἰάσεως, id est
sanationis.
 Ἰ'άσων, ονος, ὅ, *Iason* nom.
 viri, Gr. *sanaturus*.
 Ἰ'ατέον, *curandum* adject.
 verbale ab ἰάομαι, *sano*.
 Ἰ'ατήρ & Ion. Ἰ'ητήρ, ἦρος, ὅ,
medicus ab ἰάομαι, *sano*.
 Ἰ'αίτρος, ε, ὅ, *medicus; dat. pl.*
ἰαίτροις ejusdem them.
 Ἰ'ΑΤΤΑΤΑΙ, *heu* adv. item
ἰατταταίξι.
 Ἰ'ΑΥ, interjectio indignantis.
 Ἰ'αυον, *traduxi*, imperf. act.
 verbi ἰάω, quod vide.
 Ἰ'ΑΥΩ, *commoror, tempus*
terro, dormio. f. σω q. ab
 ἑάω, *sino*.
 Ἰ'αφῆρης, *qui sagittas emittit,*
venit ab ἰός & ἀφίημι.
 Ἰ'αφῆναγ, aor. i. inf. passf. ab
 ἰάπτω, *mitto*, f. ψω.
 Ἰ'αχῆσι, dat. plur. Ion. ab
 ἰαχή, ης, ἡ, *clamor*. Th.
 ἰάχω, *clamo*.
 Ἰ'αχε, *resonabat*, 3. fing. im-
 perf. ἰαχον verbi ἰάχω,
clamo, perf. ἰαχα.

Ἰάχων, ες, ε, imperf. ἰάχουσα, præf. part. act. f. g. ab eodem verbo.

Ἰαχυῖα, resonans, perf. part. act. f. g. vide ἰάχε.

Ἰ'ΑΧΩ. f. ζω. p. χα, vociferor, clamo q. ab ἰα, vox & χέω, fundo. Hinc ἰάχημα, αἶλος τὸ, vociferatio clamoris.

Ἰ'ακχος, ε, ὁ, Bacchus.

Ἰαχῶς, perf. part. act. ab ἰάχω, clamo, perf. ἰαχά.

Ἰ'αῶ, nomen Dei.

Ἰ'αωλκός, ε, ἡ, nomen urbis.

Ἰ'άων, ονος, ὁ Poët. pro Ἰ'ων, quod vide.

Ἰ'εανέω, hauvio ex ἰεῦ, quatenus multum significat; vel ex ἰμάω, β & μ commutantur. Hinc ἰεανάλεις, funis haustorius.

Ἰ'ΒΔΗΣ, ε, ὁ, clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit.

Ἰ'εη, Iberus gentile; Iberia una Orientalis circa Persiam, altera Occidua, quæ Hispania.

Ἰ'ΒΗΡΙΣ, Iberis herba, quæ & καρδαμωνική.

Ἰ'βις, idos seu ios, ἡ, Ibis, avis serpentes devorans.

Ἰ'βίσκος, ε, ὁ, hibiscus species malvæ sylvestris, altheu.

Ἰ'εῦ Ionic. adverb. significans, multum & magnum.

Ἰ'εῶ, verbero, clamo q. ab ἰεῦ.

Ἰ'γθῆ, ης, ἡ, mortarium, pila, an ab ἀγω, frango? an ab εἶπω, cedo?

Ἰ'γμένος, profectus. perf. part.

pass. ab ἰκνέμαι, uenio, fut. ἰζομαι. perf. ἰγμαι.

Ἰ'γνῦα, ας, ἡ, poples; quod ibi fit ἰα γένυος, vis genu.

Th. γόνυ genu.

Ἰ'δ' pro ἰδῆ, idem quod ἠδῆ, et atque.

Ἰ'ΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons in Phrygia et Creta, locus arboribus confusus; locus frigidus. Hinc Ἰ'δαῖος, frigidus; est & Idaeus, nomen propr.

Ἰ'δαλίμος, ε, ὁ, sudorificus ab ἰδος, εος, τὸ, sudor idem quod ἰδρῶς, ἄτος, ὁ.

Ἰ'δε & Atticè ἰδῆ, aspice, a.

2. imperat. act. Est & ἰδε,

3. singul. a. 2. ind. verbi

εἶδω, video, f. εἶσομαι. a. 2.

εἶδον & ἰδον, ες, ε. a. 2.

part. ἰδῶν, ὄντος & in f. g.

ἰδῶσ' pro ἰδῶσα.

Ἰ'δῆ, et atque ex ἠδῆ. Illud

Ion. hoc Att. ab ἠ, vel;

sumitur & adverbialiter

pro ecc.

Ἰ'δέα, ας, ἡ, visus, species,

idea; in plur. ἰδέαι ab εἶδω,

video.

Ἰ'δέειν Ion. pro ἰδῆεν, vidisse

ab a. 2. ἰδον verbi εἶδω,

video.

Ἰ'δεε, aestu. dat. sing. ab ἰδος,

εος, τὸ, sudor.

Ἰ'δῆεν, a. 2. inf. verbi εἶδω.

Ἰ'δέεαι, a. 2. inf. med. ejus-

dem verbi.

Ἰ'δέρας, ὁ ἄμα τῷ ἰδῆεν ἐρῶν,

qui simul ac vidit, amat.

Suid.

Ἰ'δεσκε Ion. paragoge, pro

- ἴδε, *vidit*, 3. sing. a. 2. ἴδον
verbi εἶδω, *video*.
- Ἰδεχθῆς, *foedus* ab ἰδέας
ἐχθεῖ.
- Ἰδέω pro εἶδω, *video*; sed
Ἰδέω, gen. Ion. pro Ἰδῆ ab
Ἰδῆς, ὅ, *Ida* nomen propr.
- Ἰδῆ, *viderit*, 3. sing. a. 2.
sub. act. ab εἶδω, *video*.
aor. 2. ἴδον. Est & Ἰδῆ,
Ion. pro Ἰδῆ, quod vide.
- Ἰδῆα Ion. pro ἴδῆ, 2. sing.
a. 2. sub. med. ejusdem
verbi εἶδω, *video*.
- Ἰδῆς, *videris*, 2. sing. a. 2.
sub. act. ab εἶδω; sed Ἰδῆς,
gen. singul. ab Ἰδῆα, ῆς, ἦ,
mons Cretae.
- Ἰδῆω Dor. pro ἰδέω, fut.
1. ab ἰδέω, *video* quod
vide.
- Ἰδῆτε, *videritis*, 2. plur. a.
2. sub. verbi εἶδω, *video*. a.
2. ἴδον.
- Ἰδίαι, adv. *privatim* cui op-
ponitur, δημοσίαι. Th. ἴδιος,
proprius.
- Ἰδίη Ion. idem quod ἰδίαι,
quod vide.
- Ἰδιοβελεύειν, *privato et suo*
consilio uti ab ἴδιος, *propri-*
us & βελή, *consilium*.
- ἸΔΙΟΣ, α, ον, *proprius, a, um.*
privatus, suus quasi ab
ἰδέα, *species*. καὶ ἰδιαν, *pri-*
vativam. Sæpe ponitur pro
ἑαυτῶ, ἥς. ut τὸ ἴδιον Φορλίον
pro τὸ ἑαυτῶ; sic ἐκ τῶν
ἰδιῶν λαλεῖ, id est ἀφ' ἑκυ-
τῶ, à se ipso. οἱ ἴδιοι, *fami-*
liares. Hinc ἰδιότης, ἦλος, ἦ,
- proprietas, ιδίωμα, ἄλος, τὸ,*
idem. ιδιώτης, ε, ὅ, privatu.
Ἰδιότης, acc. sing. ab ἰδιό-
της, ἦλος, ἦ, *proprietas*. Th.
ἴδιος, *proprius*.
- Ἰδίω, *sudo*. Th. ἴδος, *esos, τὸ,*
sudor.
- Ἰδιῶν, gen. plur. ab ἴδιος, ε,
ὅ, *proprius*.
- ἰδιῶς, *proprie* adv. ab ἴδιος.
- Ἰδιωτεύοντων, gen. plur. part.
præf. ab ἰδιωτεύω, *privatam*
vitam ago. Th. ἴδιος, ε, ὅ,
proprius.
- Ἰδιώτης, ε, ὅ, *idiota, privatus.*
dat. pl. ἰδιώταις ejusdem
them.
- Ἰδιωτικός, ἦ, ὄν, *privatus* ab
eodem them.
- Ἰδιωλισμός, ε, ὅ, *loquendi genus*
e vulgo sumptum, ejusdem
scil. them.
- Ἰδμεν, *scimus* Dor. seu Aeol.
pro ἴσμεν per syncop. pro
ἴσαμεν, 1. plur. ind. præf.
verbi ἴσημι, *scio*. Hinc ἴδμων,
peritus & ἰδμοσύνη, *peritia*.
dat. plur. Ion. ἰδμοσύνησιν.
Alii volunt per syncop.
etiam poni pro ἴδομεν, 1.
plur. a. 2. ἴδον verbi εἶδω,
video; tum etiam ἴδμεν per
syncop. dicitur pro ἰδέμεν
Ion. seu Dor. pro ἰδέω, a.
2. inf. verbi εἶδω.
- Ἰδμεναί, *scire* per syncop.
pro ἰδέμεναί, Doric. & Att.
ut ἰδέμεν Ionic. pro ἰδέω,
aor. 2. inf. act. verbi εἶδω,
video, fut. εἴσομαι. aor. 2.
εἴδον & ἴδον.

Ἰδμῶν, *sciens*, vide ἰδμεν ab εἶδω.
 ἸΔΝΟΨ, *incurvo, inflecto* quasi ab ἰς, *nervus*, unde ἰδνάδης, *nervosus*; vel ab ἰα & νεύειν, *nervorum enim virtute fit ut flectamur, nuamus, &c.*
 Ἰδίαλο, *visi fuissent*, 3. plur. a. 2. opt. med. Ion. pro ἰδοντο verbi εἶδω, *video*. a. 2. ἰδον.
 Ἰδουμι, οἰς, οἰ, a. 2. opt. act. ejusdem verbi.
 Ἰδοῖσα Dor. pro ἰδῶσα, *quae vidit*. a. 2. part. f. g. ab εἶδω. *video*.
 Ἰδμην, aor. 2. ind. med. ejusdem verbi.
 Ἰδον, ες, ε, *vidi*, aor. 2. ind. act. hinc ἰδόντες, *nom. plur.* a. 2. part. verbi εἶδω, *video*.
 Ἰδοντο, 3. plural. aor. 2. med. ejusdem verbi.
 ἸΔΟΣ, εος, τὸ, *sudor*. ἰδρῶς, ᾠτος, ὁ, *idem*. ἰδρῶω & ἰδρῶω, *sudo*.
 Ἰδουσαν Bæot. pro ἰδον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi εἶδω, *video*.
 Ἰδῆ, *ecce adv.* distinguitur accentu ab ἰδῆ, *præf. imperat. pass. verbi εἶδω, video*.
 Ἰδουαία, ας, ἡ, *Idumaea nomen regionis, Syr. rufa*.
 Ἰδῶσα, *intuens*, a. 2. part. f. g. ab εἶδω, *video*. f. εἶσομαι. a. 2. εἶδον & ἰδον.
 Ἰδρεία, ας & ἰδρία, ἡ, *peritia* ab εἶδω vel ἰσημι, *scio*.
 Ἰδριες, *periti*, *nom. plural.*

ab ἰδρις, *ios, ὁ, ἡ* quod ab ἰσημι, *scio*.
 Ἰδρην, ης ἡ Ion. pro ἰδρεία vel ἰδρία, *peritia* quod vide.
 Ἰδρις, ιος, ὁ, ἡ, *perita, provida*. Hinc αἰδρις, *imperitus*. πολυῖδρις, *multiscius* ab eodem them.
 Ἰδουμι seu ἰδρῶνω *idem* quod ἰδρῶω, quod vide.
 Ἰδουθεῖς, εἶσα ἐν, *collocatus, moribus receptus*, aor. I. part. pass. Ion. pro ἰδουθεῖς; sic ἰδουθηῖναι Ion pro ἰδουθηῖναι, a. I. inf. pass. verbi ἰδρῶω, quod vide.
 ἸΔΥΨΩ seu ἰδουμι, fut. ἰσω. *sedere facio; statuo, colloco* quasi ab ἰζω. Hinc ἰδουμα, αἰος, τὸ, *firmamentum*. ἰδουσις, εως, ἡ, *constitutio, fundatio*.
 Ἰδρῶ per apocopen pro ἰδρῶτι vel ἰδρῶτα, *dat. vel acc.* ab ἰδρῶς, ᾠτος, ὁ, *sudor*. Th. ἰδρῶς.
 Ἰδρῶς, ᾠτος, ὁ, *sudor* ab ἰδρῶς, εος, τὸ, *idem*.
 Ἰδρῶω. f. ᾠσω, *sudo* Foët. vel Att. pro ἰδρῶω ab ἰδρῶς, ᾠτος, ὁ, *sudor*. Th. ἰδρῶς, εος, τὸ, *idem* quasi ἰδρῶς ab ἰδρῶω, *aqua*.
 Ἰδουία, *docta, sciens* præter. med. part. f. g. ex præter. med. ἰδα verbi εἶδω, *scio*.
 Alii formari posse credunt ex perf. part. act. εἰδῶς & in fœm. gen. εἰδουία & abjecto ε reperiri ἰδῶς, ἰδουία per crasin pro εἰδουῶς, *uia*,

ὅς ejusdem verbi; est &
 Ἐδύα, ας, ἡ, nomen mul.
 quasi εἰδύα, gnara.
 Ἰδουα, a. 2. sub. m. ab
 εἶδω, video, a. 2. ἴδω.
 Ἰδών, ἔσα, intuens, a. 2. part.
 act. ejusdem verbi.
 Ἰδῶσιν, 3. plur. a. 2. sub.
 act. ab εἶδω, video.
 Ἰε, vale a. 2. imperat. act.
 verbi εἶμι, eo. a. 2. ἴον, es.
 Ἰεζεβήλ, ἡ, nomen reginæ
 ἀκλιον, Syr. in insula ha-
 bitans.
 Ἰεθι, ἰέτω, mitte, mittat præf.
 imperat. verbi ἴημι, mitto.
 Ἰεα, mittebat, 3. singul. im-
 perf. pro ἴη tanquam ab
 ἰέω verbi ἴημι, mitto.
 Ἰείην, ης, ἡ, mitterem, præf.
 opt. act. verbi ἴημι.
 Ἰεας, ἰεα, mittebas, bat, 2.
 sing. imperf. pro ἴης, ἴη
 verbi ἴημι tanquam ab ἰέω,
 mitto.
 Ἰεῖς, ἐνίος, mittens, præf.
 part. ejusdem verbi.
 Ἰεῖται, emittentes, nom. plur.
 præf. part. f. g. ab ἴημι,
 mitto.
 Ἰεῖσι & Ἰον. ἰέασι, 3. plur.
 præf. ind. ab ἴημι, mitto.
 Ἰεμα & ἴημι, eo ab ἰέω, idem
 pro quo jam εἶμι.
 Ἰεμα, mittor, cupio ab ἴημι,
 mitto.
 Ἰέμεν Ion. sed ἰέμεναι, Att.
 & Dor. pro ἰέναι, mittere,
 præf. inf. verbi ἴημι, mitto.
 præf. part. ἰέμενος.
 Ἰέμεν & ἰέμεναι, itidem Ion.

& Dor. pro ἰέναι, præf. in-
 finit. act. ab εἶμι, eo.
 Ἰέν, mittebant Bœot pro
 ἴεσαν, 3. pl. imperf. act.
 verbi ἴημι, mitto; sed ἴεν,
 3. sing. aor. 2. ἴον, es, ε
 verbi εἶμι, eo. v additur
 ob sequentem vocalem.
 Ἰέναι, mittere, præf. inf. act.
 ab ἴημι, mitto.
 Ἰέναι, ire, præf. inf. act.
 verbi ἴημι pro εἶμι, eo.
 Ἰένται, 3. plural. præf. ind.
 pass. ἰέντο, 3. plural. imperf.
 pass. verbi ἴημι, mitto.
 Ἰέντες, nom. plur. præf.
 part. act. ἰεῖς ejusdem
 verbi.
 Ἰερά, τὰ, sacra ab ἰερόν. Est
 & medicamenti compositio; ἡ
 ἰερά & serpentis nomen.
 ἸΕΡΑΞ, αικος, ὁ, accipiter.
 quia ἴεταξ ἐν ἀέρι ἑαδίως, id
 est fertur in aëre velociter;
 vel quia alas ἰερός.
 Ἰεράπολις, εως, ἡ, nomen
 urbis, Gr. sancta civitas.
 Ἰεράται, 3. sing. præf. ind.
 verbi ἰεράομαι, ἄμαι, sacer-
 dotio fungor. Th. ἰερός, ἔ,
 ὁ, sacer.
 Ἰεράλεια, ας, ἡ, functio sacer-
 dotalis. Th. ἰερός, ἔ, ὁ.
 Ἰερατεύω, sacerdotio fungor.
 f. εὔσω p. ἰεράτευκα. perf.
 pass. ἰερατευμαι; hinc ἰερά-
 τευμα, αἶος, τὸ, sacerdotium
 ejusdem them.
 Ἰεράων Dor. pro ἰεῶν, gen.
 pl. f. g. ab ἰερός, αἶ, ὄν,
 sacer, a, um.
 Ἰερεα, ας, ἡ & Ion. ἰερεῖα,

- sacerdos*; in plur. ἱερείαι ab eodem them.
 ἱερεῖον, ὄ, τὸ, *victima* ab ἱερός, *sacer*.
 ἱερεμίας, ὄ, ἡ, nomen Prophetæ, Hebr. *exaltans Dominum*.
 ἱερεὺς, ἑὸς, ὄ, *sacerdos* qui τὰ ἱερά curat; hinc ἀρχιερεὺς, *pontifex, summus sacerdos* ab ἱερός.
 ἱερεῖον Ionic. pro ἱερά, ἄς, ἡ, vide ἱερός.
 ἱερίχων, ἡ, nomen urbis.
 ἱεροῖσιν, dativ. plural. Ion. ab ἱερός, *sacer*.
 ἱεροπρεπής, ἑὸς, ὄ, ἡ, *sanctimoniam decens* ex ἱερός, *sanctus* & πρέπω, *convenio*.
 ἱερόσ, ἄ, ὄν, *sacer*, a, um; *præstans, magnus*, a, um. τὰ ἱερά, *res sacrae* q. ab ἱεμαι, *cupio*, quia sacra debent appeti. Hinc ἱερόν, ὄ, τὸ, *sacrificium, victima, templum*. ἱερώω, *sacro, dedico*.
 ἱεροσόλυμα, ἡς, ἡ & ἱεροσόλυμα, ὄν, τὰ & ἱερωσαλήμ, ἡ, ἀκλίον nomen metropolis, Hebr. *metuite Schalemum*.
 ἱεροσολυμίτης, ὄ, ἡ, *Hierosolymitanus*.
 ἱεροσυλέω, *sacrilegium committo*. fut. ἥσω. p. ἱεροσύληκα ab ἱερόσυλος, quod vide.
 ἱερόσυλος, ὄ, ἡ, *sacrilegus*, a; hinc ἱεροσυλία, ἡ, *sacrilegium* comp. ex ἱερόν, *sacrum* & συλάω, *spolio*.
 ἱερωγέω, *sacra celebro, sancte operor* cum acc. f. ἥσω. p. ἱερωγήκα ex ἱερόν, τὸ,

sacrum & ἐργάζομαι, *operor*.

Th. ἔργον, *opus*.

ἱερασύνη, ἡς, ἡ, *sacerdotium*.

Th. ἱερός, ὄ, ἡ, *sacer*.

ἱεσαν, 3. plur. imperf. ἴην ex ἴημι, *mitto*, a. 2. ἦν.

ἱεθην, 3. dual. ἱεθε, 2. plur. imperf. pass. verbi ἱεμαι, *cupio*.

ἱεσταί, ὄ, nomen viri ἀκλίον, Hebr. *senex*.

ἱετο, *cupiebat*, 3. singul. imperf. verbi ἱεμαι, *desidero*. Th. ἴημι, *mitto*.

ἱετλα, *pater & sylvestris caper*, est q. ab ἀτλα.

ἱεΥ, hui adv. *irridendi*.

ἱεφθάς, ὄ, nomen viri ἀκλίον, Hebr. *apertor*.

ἱεχονίας, ὄ, ἡ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino*.

ἱέω, *mitto* ab ἔω; sed ἱέω & ἴημι Ion. pro εἴμι, *eo*.

ἱζάνω. f. ἥσω quasi ab ἱζέω, idem quod ἱζω, *sedere facio*.

ἱζε, *sede*, præf. imperat. act. ἱζεο & ἱζεῦ Ionic. pro ἱζε, *præf. imperat. pass.*

ab ἱζω, *sedere facio*.

ἱζήσας, aor. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ἥσω, *sedere facio*, instituo. Th. ἱζω, idem.

ἱζον, es, e, *sedebam* imperf. act. verbi ἱζω.

ἱζΩ. fut. ἴσω, *sedere facio, sedeo; colloco* quasi ab ἔω, *colloco*. hinc καθίζω, idem.

ἱΗ, adv. seu interjectio in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἱη παῶν &c. Alii adspirari volunt

- ἴη* & ducunt ab *ἰεῖσθαι*, *desiderare*; hinc *ἰήσιος*, ἰ, ὄ, *Apollō* q. ab *ἰάσμαι* *sano*. Est & *ἴη*, *vox*, vide *ἰα*.
Ἰῆ, *aquali*, dat. singul. ab *ἴος*, *ἰά*, *ἴον*, *solus*, a, *unus*, a, *um*. *Aristarchus* scribit, genitiv. & dat. hujus nominis circumflecti; nisi Ionicè pro *μιά* positum dicamus à *μία*, *μιάς*, *una* vide in *ἴς*, ἰ, ἔ, *sapitta*.
Ἰήκοπος, *doloribus medens* ab *ἰάσμαι*, *medeor* & *κόπος*, *labor*. Thema *κόπιω*, *seco*, *tundo*, fut. *ψω*. præf. med. *κέκοπα*.
Ἰῆλα, *injeci*, a. i. ind. act. verbi *ἰάλλω*, *mitto*, f. *αλλά*.
Ἰῆμι, *mitto*. imperf. *ἴην*, *ης*, *η* vel *ἴεον*, *ην*. *ees*, *eis*. fut. *ἴσω*. præf. *ἴκα*. aor. i. *ἴκα*. a. 2. *ἴην*, *ἴης*, *ἴη*. præf. pass. *ἴεμαι*, *mittor*; *desidero*. imperf. *ἴεμην*, *σο*, *το*. perf. *ἴεμαι*. aor. i. pass. *ἴην*. aor. 2. m. *ἴεμην*, *ἴσο*, *ἴτο*. a. 2. part. m. *ἴμενος*. Th. *ἴω*, *mitto*; sed *ἴημι*, *eo* ut *ἴμι* ex *ἴω*.
Ἰῆσασθαι, *curare* Ion. pro *ἰάσασθαι*, a. i. inf. med. verbi *ἰάσμαι*, *curo*, f. *ἄσμαι*; sic *ἰῆσατο*, 3. singul. aor. i. m. Ion.
Ἰῆσι, *mittit*, 3. sing. præf. ind. verbi *ἴημι*; sed *ἴησι*, *vadit*, 3. sing. verbi *ἴημι*, *eo* ab *ἴμι*.
Ἰῆσι, *eas* Ionic. *paragoge*
- pro *ἴης* 2. sing. a. 2. sub. verbi *ἴμι*, *eo*, a. 2. *ἴον*.
Ἰῆσωνι, dat. sing. ab *ἰῆσων*, ὄ, *nomen viri*.
Ἰῆσῶς, ἰ, ὄ, *Iesus nomen Salvatoris*, Hebr. *Salvator*.
Ἰῆται, ὦν, *cí*. *Sunt cí τὴν Ἰὼν ἴησον οἰκῆντες*.
Ἰῆτης Ion. pro *ἰαῆτης*, ὄ, *Medicus* ab *ἰάσμαι*, *sano*.
Ἰθαγενής, *originalis*, *indigena*; an *ἰθαγενής*, *qui recte et legitime natus* ab *ἰθῦ*, *recte* & *γένομαι*, *nascor*.
Ἰθάκη, *ης*, ἦ, *Ithaca nomen reg.*
Ἰῆας, *celeriter* quasi ab *ἰθῦ*.
Ἰθέα Ion. pro *ἰθέα*, in *ἰθῦς*.
Ἰθέαι, nom. pl. f. g. ab *ἰθῦς*, *ἴα*, ὄ, *rectus*, a, *un*; dat. plur. Ion. *ἰθέαισι*, ab *ἰθέη* Ion. pro *ἰθέα*.
Ἰθέως Ion. pro *εὐθέως*, *celeriter*.
Ἰθί, *vale*, præf. imperat. ab *ἴμι*, *eo*.
Ἰθμαθ pro *ἰθμαθι*, dat. sing. ab *ἰθμα*, *άλος*, τὸ, *gressus*, *passus* ab *ἴω* vel *ἴμι*, *vado*.
Ἰθόγος, *vox incitantis & adhortantis* quasi ab *ἰθαγ* & *ἄρω*, *ruo*.
Ἰθεις, *spado* cui *ἰς τεθέρισται*, *vis demessa est*.
Ἰθυδικασί, dat. plur. Ion. ab *ἰθυδικης*, ἰ, ὄ, *cujus judicia sunt recta* ab *ἰθῦς*, *rectus* & *δικη*, *jus*.
Ἰθῖθριξ, *ἴχος*, ἔ, ἦ, *qui rectos capillos habet* à *θριξ*, ἦ, *capillus*.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, *legitima pugna, quae aperto Marte fit.*
 ἸΘΥΜΒΟΙ, ων, *genus carminis et saltationis ridiculae quasi ab ἰθύειν βοῆ, prorumpere clamore.*
 Ἰθύειν, *dirigit, 3. sing. praef. ab ἰθύω, dirigo; ἰθύωντος, gen. sing. part. praef. Th. ἰθύς, rectus.*
 Ἰθύειν, *direxit, 3. singul. imperf. act. ejusdem verbi & them.*
 Ἰθυπλίων, ενος, ὁ, ἡ, *recta volans, qui recto cursu fertur ab ἰθύς, rectus & πέτομαι, volo, us.*
 ἸΘΥΣ, ἑός, ὁ, *rectus & in f. g. ἰθειᾶ. in comp. ἰθύτερος; hinc ἰθύω, dirigo quasi ab εὐθύς. Sed ἰθύς, υός, ἡ, impetus ab ἰθύω, recta feror.*
 Ἰθύτεροι, *rectiores, nom. plur. f. g. ab ἰθύτερος comparat. ab ἰθύς, ἑός, ὁ, rectus.*
 Ἰθύω, *recta feror, impetu feror; hinc ἰθύς, υός, ἡ, impetus. Th. ἰθύς, ἑός, ὁ, rectus.*
 Ἰζῶ, *aeruginosus reddor ab ἰός, aerugo.*
 Ἰκάνει vel ἰκάνειν, *pervenit, 3. singul. imperf. verbi ἰκάνω idem quod ἴκω, venio.*
 Ἰκάνεσθον, *dual. imperf. verbi ἰκάνω. imperf. ἰκάνων. opt. ἰκάνοιμι, οἰς, οἰ. Th. ἴκω, venio.*
 ἸΚΑΝΟΣ, ἡ, ὄν, *idoneus, sufficiens, congruus. Unde ἰκανότης, ἡλος, ἡ, sufficientia. ἰκανώω, sufficientem reddo.*

ἰκανῶς, *sufficienter, abunde. ἔξ ἰκανῶ sc. χρόνος, à multo tempore. ἐφ' ἰκανόν, diu.*
 Ἰκανότης, ἡλος, ἡ, *idoneitas vide in ἰκανός.*
 Ἰκανῶσθω, *inferior sum, 3. sing. imperf. pass. verbi ἰκανώω. Thema ἰκανός, idoneus.*
 Ἰκνύω, *idoneum reddo. f. ὠσω. p. ἰκάνωκα ab eodem them.*
 Ἰκάνω, *convenio, adeo, assequor, supplico. Hesych.*
 Ἰκέλος & ἑκέλος, ε, ὁ, *similis ab ἑῖκω, similis sum.*
 Ἰκέν, *ibat. imperf. act. verbi ἴκω, venio, f. ἰζῶ. a. i. ἰζῶ.*
 Ἰκεο, *veni Ion. pro ἴκω, praef. imperat. pass. verbi ἴκομαι; vel 2. sing. aor. 2. med. ἰκόμην, ε & Ion. εο, εἶο verbi ἰκνέομαι, f. ἰζομαι, venio.*
 Ἰκέσθαι, *a. 2. inf. med. verbi ἰκνέομαι, venio, f. ἰζομαι. a. 2. m. ἰκόμην.*
 Ἰκέσθην, *3. dual. a. 2. med. ejusdem verbi.*
 Ἰκέῖ pro ἰκέλο, *perveniet, 3. sing. a. 2. med. ejusdem verbi.*
 Ἰκέτευσ, *3. sing. imperf. act. verbi ἰκετεύω, vide ἰκέτευσε.*
 Ἰκέτευσε, *3. sing. a. i. act. verbi ἰκετεύω, supplico, fut. εὔσω. Th. ἰκέτης, ε, ὁ, supplex.*
 Ἰκέτησια, *ας, ἡ, supplicatio ab ἰκέτης, quod vide.*
 Ἰκέτης, *ε, ὁ, supplex. ace.*

- fing. ἰκέτην. dat. plural.
 Ion. ἰκέτησι. Hinc ἰκετεύω,
 supplico. ἰκέτευμα, αἴς, ἴε,
 supplicatio. ἰκέτης, quae sup-
 plicat. ἰκετήσιος Ζεὺς, suppli-
 cum praefes Iupiter.
- Ἰκέαι, venias Ion. pro ἰκη,
 2. singul. a. 2. sub. med.
 verbi ἰνέσμαι, venio, fut.
 ἴξμαι. p. ἴγμαι. a. 2. med.
 ἰκομην, 8, ετο. a. 2. sub.
 med. ἰκαμαι η, πται.
- Ἰκῆται, 3. sing. a.
 2. sub. med. ejusdem verbi.
- ἸΚΜΑΣ, αἴδος, ἦ, humor, va-
 por. Unde ἰκμάς, humidus.
 ἰκμάζω. h. mecto.
- Ἰῦμενος, fluens, secundus per
 syncope pro ἰόμενος, eupho-
 niae causa spiritu mutato;
 sunt tamen qui ἰμμενος
 scribant. Estque vel praef.
 part. verbi ἰκμαι; vel aor.
 2. part. med. verbi ἰνέσμαι,
 venio, f. ἴξμαι. aor. 2. m.
 ἰκόμην. Sunt qui ἰμμενος,
 expon. humidus à themate
 ἰκμάς αἴδος, ἦ, humor.
- Ἰνέδαι Ion. pro πρέπειν,
 dicere.
- ἸΚΝΕΟΜΑΙ, ἔμαι, venio,
 advenio, supplico. f. ἴξμαι.
 praet. ἴγμαι. a. 2. m. ἰκόμην,
 8, ετο. Hinc ἴξίς, εως, ἦ,
 adventus. ἰφινέσμαι, assequor,
 consequor. ἰφικῆς, 8, ὄ,
 quem assequi possumus. ἴσον
 ἰφικῶν, quantum licet, pro
 viribus.
- Ἰνέμενον Ion. pro τὸ ἴκανον,
 id quod sufficit et decorum
 est; hinc & ἰνεσμένως, rite.
- Ἰνευμένω χρόνω, temporis pro-
 gressu Ionic. per crasin
 ἐκ τῶ ἰνεσμένω, 8μένω.
- Ἰνεύονται Ion. & Dor. pro
 ἰνέονται, veniunt. 3. plur.
 ab ἰνέσμαι.
- Ἰνέμενος, veniens, congruens,
 iustus. ut ἰνέμενον μέγεθος,
 ius a magnitudo.
- Ἰκαί, occuparet, 3. sing. a.
 2. opt. act. ἰκόμην, οιο, οἶο,
 a. 2. opt. m. ἰκοίμεθα, 1.
 plur. a. 2. opt. m. verbi
 ἰνέσμαι, venio.
- Ἰκοίμαν Dor. pro ἰκοίμην,
 aor. 2. opt. verbi ejusdem.
- Ἰκμαι, venio ab ἴκω, idem,
 quod tamen usitatius.
- Ἰκόμην, 8, ετο, veni, aor. 2.
 2. ind. med. verbi ἰνέσμαι,
 venio, fut. ἴξμαι. p. ἴγμαι.
 aor. 2. part. m. ἰόμενος.
- Ἰκόνιον, 8, τὸ pro εἰκόνιον,
 nomen urbis, Gr. imaginula.
- Ἰκόνιο, 3. plur. a. 2. ind.
 med. ἰκόμην, quod vide.
- Ἰκέ, praef. imperat. verbi
 inusitati ἰκμαι. Thema ἴκω,
 venio; vel 2. sing. aor. 2.
 ind. med. verbi ἰνέσμαι.
 Sed ἰκέ, est aor. 2. imperat.
 med. verbi ἰνέσμαι, venio,
 a. 2. med. ἰκόμην, 8, ετο.
- Ἰκρίον, 8, τὸ, tabula, tabu-
 latum quasi ἀκρίον, quod
 εἰς ἀκρὰ factum. Eust. scri-
 bit ἰκρίον.
- Ἰκλάε, adverb. prope, celer-
 rime ἀπὸ τῶ ἰνέδαι; sed
 propius est verbum ἰκλάω.
- Ἰκλάεα, ἐλικῆς ἰχθῶς, Helych.

pato ab ἰκλαρ, quia celeriter in aquis movetur.

ἸΚΤΕΡΟΣ, ♂, ὁ, morbus regius, icterus & pro ave galbula; scribitur & ἰκτερός.

Ἰκτής, ἦρος, ♂, supplex. Ergo ab ἰκμαι, supplex; vel per syncop. ab ἰκτής, ♂, ὁ, supplex.

Ἰκτίδεις, ♂, ὁ & per Aphæres. κτίδεις, e muscila confectus à κίσι, κτίδος, ἡ pro κίσι, muscila.

ἸΚΤΙΝ, ἴνος vel ἰκτίνας, ♂, ὁ, muscus quasi ab ἰκλαρ, prone.

ἸΚΤΙΣ, ἴδεις, ἡ, muscila sylvestris, est rapax ut & ab ἰκτίη esse possit; vel quasi ἰχθύς, quia est ἰχθυοφάγος.

Ἰκίω, 3. sing. plusq. perf. verbi ἰκνέομαι, venio, f. ἴξομαι. p. ἴγμα; vel per syncop. dicitur pro ἰκέω, 3. sing. a. 2. m. ejusdem verbi quod est in a. 2. m. ἰκόμην, ♂, εἶω.

ἸΚΩ, venio. f. ἴξω. aor. 2. ἴξα; hinc ἰκάνω, Poët. idem.

Ἰκάμαι, aor. 2. sub. med. verbi ἰκνέομαι, venio quod vide.

Ἰκάνη Dor. pro ἴκωσι, 3. plur. aor. 2. sub. act. ab ἰκνέομαι, venio quod vide.

Ἰλαδόν, turmatim adv. ab ἴλη, agmen, turma quod & εἴλη. Thema εἰλέω, congreγο.

Ἰλαδι, propitius esto, præf. imperat ab ἴλημι, unde & part. ἰλάς. Th. ἰλάσκομαι; alii vero volunt ἰλαδι per

syncop. dici pro ἰλάδημι, a. i. imperat. pass. verbi ἰλάσκομαι, propitium reddo, fut. ἰλάσομαι. perf. pass. ἴλασμαι, σαι, σαι. Thema ἰλάω vel ἴλημι. f. ἴσω, propitius sum.

Ἰλαος, ♂, ὁ & Atticè ἴλαος, propitius, hilaris quasi ab ἴλη, splendor, qui se ferenum exhibet. Th. ἰλάω.

Ἰλαρός, ἀ, ὄν, hilaris, e. latus. ἰλαρότης, ἦρος, ἡ, hilaritas ab eodem verbo & them.

Ἰλάδημι, propitius esto, a, u, u, per syncop. ἴλαδι & Poët. ectasi ἴληδι, a. i. imperat. pass. verbi ἰλάσκομαι, placo, f. ἴσμαι. perf. pass. ἴλασμαι. a. i. ind. pass. ἰλάδην, ης, η. Th. ἰλάω, propitius sum.

Ἰλάσκεσθαι, præf. inf. pass. ab ἰλάσκομαι, placo. ἰλάσκοντο, 3. plur. imperf. f. ἰλάσσομαι. præf. part. f. g. ἰλασκομένη. Th. ἰλάω.

Ἰλάσκομαι, propitius fio. fut. ἰλάσσομαι. perf. pass. ἴλασμαι aor. i. imperat. ἰλάδημι cum dativ. ejusdem them.

Ἰλασκόμενος, η, ον, præf. part. vide ἰλάσκεσθαι.

Ἰλασμός, ♂, ὁ, propitiatio. Th. ἰλάω, propitius sum.

Ἰλάσομαι, placabo. f. i. m. verbi ἰλάσκομαι vel ἰλάομαι, a. i. m. ἰλασάμην ejusdem them.

Ἰλασσάμενος, ♂, ὁ, a. i. part. m. gem. σσ. ejusdem verbi.

Ἰλάσσειαι, *places* Ion. pro ἰλάσσει, a. i. sub. med. 2. sing. verbi ἰλάσσομαι, *placo*. Th. ἰλάω.

Ἰλασσώμεθα, *placemus*, gem. σσ. i. pl. aor. i. sub. med. ejusdem verbi & them.

Ἰλαστήριος, α, ον, *propitiatorius*, a, um, habens vim τῆ ἰλάσσομαι; sed ἰλαστήριον, ε, τό, *propitiatorium*. Sic Christus est verè ἰλαστήριον, qui sua oblatione nobis placavit Deum.

ἸΛΑΩ & Ἰλημι, *propitius sum*. f. ἦσω. p. κα. præf. imperat. ἰλαθι & per ectafin ἰληθι. Hinc ἰλάσσομαι, *propitium reddo*, *placo*. ἰλασμός, ε, ό, *propitiatio*. ἰλαστήριον, ε, τό, *propitiatorium*. Ἰλαος, ε, ό, ἦ, *propitius*. Ἰλεως, ό, ἦ Atticè, idem. ἰλαρος, ε, ό, *hilaris*, *lætus*. ἰλαρόω, *exhilaro*.

ἸΛΕΟΣ, ε, ό, *foramen*, ubi latet serpens; aut alicujus ferae cubile. Est & ἰλεός, *ileus*, *convolutus*, *morbis intestinorum*. Thema εἰλέω, *verso*, *involvero*.

Ἰλεώ, *placo*, *propitium reddo* ab ἰλεως, ω, ό, ἦ Att. pro ἰλαος, *propitius*. Th. ἰλάω, *propitius sum*.

Ἰλεως, ω, ό, ἦ Att. pro ἰλαος, vide ἰλεώ.

Ἰλη pro εἰλη, ης, ἦ. *agmen*. Th. εἰλέω, *on* *prego*.

Ἰληθι pro ἰλαθι, quod vide.

Ἰληκησι Ionic. *paragoge* pro ἰλήκη, 3. sing. perf. sub.

act. verbi Ἰλημι feu ἰλάω, f. ἦσω, *propitius sum*.

ἸΛΙΑΣ, *άδος*, ἦ, *ilias*, turdi species; item *Poëma Homeri de rebus Iliacis* & pro *congerie* ut ἰλιας κακῶν, *ilias malorum*. Ἰλιας μάχη *Poët.* pro Ἰλιακή μάχη, *Iliacum praelium*.

Ἰλιγξ, γος, ἦ, *vortex*; inde ἰλιγιάω, *vertigine laboro*, hæsito quasi ab εἰλιγξος, ε, ό, *vortex*. Thema εἰλέω, *verso*.

Ἰλιον, *Ilium*, *Troja* ab Ἰλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοραΐδας, *α, ό*, *filii populator* ab Ἰλιον & ῥαΐω, *destruo*.

Ἰλλείς, *άδος*, ό, *vinculum contortum* ab ἔλλω feu Ἰλλω quod ab εἰλέω, *contorqueo*.

ἸΛΛΟΣ, ε, ε, *oculus q.* ab εἰλέω, *verso* quia oculi volubiles. Unde Ἰλλω, *oculis conniveo*. σίλλοι feu σίλλοι, ων, οἱ, *scomma*, *irrisorium Poëma*.

Ἰλλυριόν, ε, τό, *nomen regionis*; inde Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Illyrii*.

ἸΛΥΣ, ύος, ἦ, *limus*, *coenum* quasi ab ἔλος; inde ἰλύω, *oblino*.

Ἰμάτιος, ἦ ἐπιμύλιος ᾧδῆ, *molaris cantilena*, eadem cantio & ἐπαντάφος dicta.

Ἰμαλία, *cumulata farinae mensura*, est ex ἰμάω quod ex catillo hauriatur; ideo & ἰμαλιος est *abundans*, *copiosus*.

- Ἰμάλις pro Cerere & Deo
farinae.
- Ἰμάσ' pro Ἰμάσσε, verberavit,
3. sing. a. i. ind. act.
verbi ἰμάω vel ἰμάσσω, loris
caedo, verbero, fut. άσσω. Th.
ἰμάς, άντος, ό, lorum.
- ἸΜΑΣ, άντος, ό, lorum, funi-
culus ex loris bubulis. dat.
plur. ἰμάσι quasi ab ἴημι,
emitto; inde ἰμάω, ἴσω, lo-
reo fune extraho, haurio.
- Ἰμάσθη, ης, ἦ, scutica, fla-
gellum. Th. ἰμάς, άντος, ό,
lorum.
- Ἰμάσι, dat. plur. ab ἰμάς,
άντος, ό, lorum.
- Ἰμάσσας Poët. pro ἰμάσας,
a. i. part. act. verbi ἰμάσ-
σω, loris caedo, verbero, f.
άσσω. Th. ἰμάς.
- Ἰματίσω, vestio, f. ἴσω. p.
ἰμάτιμα. part. pass. ἰμάτισ-
μαι. perf. pass. ἰμάτισμένος,
η, εν, vestitus ab εἶμα, άλος,
το, vestis. Th. εἶω seu έννυμι,
intuo. perf. pass. εἶμαι.
- Ἰμάτιον, ε, το, vestimentum
pro εἶμάτιον ab εἶμα, vide
ἰματίσω.
- Ἰματισμός, ε, ό, vestis, vesti-
tus ab eodem verbo &
them.
- Ἰμάω, loreo fune extraho,
haurio. f. ἴσω. ἰμάων μῦθος,
cantilena quam canit ό
ἰμών, ό ὑδατηγός.
- ἸΜΕΪΡΩ, desidero, cupio
cum gen. q. ab ἴεμαι, cupio
& ἐρέω, amo; hinc ἴμερος,
ε, ό, desiderium.
- Ἰμεν, ἴτε, imus, itis, i. &
2. plur. præf. ind. εἶμι, eo,
Dicitur & ἴμεν, in i. pl.
imperf. ejusdem verbi.
- Ἰ'μεν, ἴτε Ion. sed Dor. ἴμε-
ναι pro ἴναι, εἶναι & ἴέναι,
præf. inf. ab εἶμι vel ἴημι,
eo.
- Ἰμέρα, ας, ἦ, Fluvii nomen
ut & Ἰμερας α, ό, Siciliae
fluvius.
- Ἰμερόεις, ενλος, ό & in f. g.
ἰμερόεσσα, desiderabilis; in
superlat. ἰμεροέσσιος, ab ἴμε-
ρος, ε, ό, desiderium. Th.
ἴμερω, desidero.
- Ἰμερόφωνος, ε, ό, ἦ, qui vo-
cem habet optabilem ac dul-
cem ab ἴμερω, desidero &
Φωνή, vox.
- Ἰμερών, gen. plur. ab ἴμερ-
τός, ε, ό, desiderabilis ab
eodem them.
- Ἰ'μπω, laedo, pungo, terreo
ex ἴπλα; tum ἴμπω, jungo
quasi ab ἴν pro ἐν & ἄπλω,
alligo.
- Ἰ'Ν, mensurae nomen; item
fibra, vide ἴς. Tum ἴν,
ipsum vel ipsam pro αὐτόν
& αὐτήν pro quo Poëtæ,
μιν dicunt. Latinis olim
etiam im & em pro eum.
Ἰν, in, præpositio etiam
pro ἐν, ut & in composi-
tione.
- Ἰ'ν pro ἴνα, fortitudinem acc.
sing. ab ἴς, ἴνος, ἦ, nervus,
fibra.
- Ἰ'ν' pro ἴνα, ut.
- Ἰ'ΝΑ, ut conjunct. causalis;
regit sub. ἴνα μὴ, nisi. ἴνα
τί vel ἴναίτι, ut quid, propter

quid, quare Ionic. pro πῶς, quomodo?

Ἴναι, ire, præf. inf. verbi εἶμι, eo. Dicimus & εἶναι & ἰέναι.

Ἰνάω & ἰνέω, inanio, vacuo, expurgo. Hesych.

Ἰδάλλομαι, similis videor, videtur, appareo; quasi ἰδάλλομαι inserto ν quod pro εἰδάλλομαι idem ab εἶδος, facies, forma. Thema εἶδω, video.

ἸΝΔΙΚΟΝ, ἄ, τὸ, piper vel zingiber Indicum.

Ἰνές vide in ἰς, ἦ, fibra.

Ἰνεύω, tendo. Hesych. ab ἰν, nervus qui tendendi organum.

ἸΝΕΩ, vacuo, expurgo.

Ἰνίον, ἄ, τὸ, occipitium; posterior colli pars ab ἰς, ἰνός, ἦ, nervus.

Ἰνις, υἱός, filius. Hesych.

Ἰνῆ, filia ut & ἰνός, ἄ, ὄ, filius ab ἰνις. Hesych.

Ἰνός, pullus ex equo & mula, aut asina q. ab ἰνις.

Ἰνύομαι, fleo aut ab ἰνις, aut ab ἰνῶν.

Ἰνόω Poët. pro ἰνάω, exhaurio, consumo, absorbeo.

Ἰνῶ, ὄος, ἦ, nomen mul. q. valida ab ἰς, ἰνός, ἦ, fibra, robur.

ἸΞ, ἰνός, ὄ, vermiculus vites adedens.

ἸΞαλος, ἄ, ὄ, impetuosus, libidinosus. Hesych. ab ἰξός, lumbus & ἄλλομαι, salio; capræ epithet.

ἸΞε, 3. sing. a. I. ind. act.

verbi ἴκω, venio, f. ἴξω. a.

I. ἴξα, ας, ε.

ἸΞεαι, pervenies, 2. sing. fut. I. med. pro ἴξῃ, verbi ἰνέομαι, venio, f. ἴξεμαι. perf. pass. ἴγμαι. aor. 2. med. ἰκόμην, ἄ, ετο.

ἸΞευτής, ἄ, ἦ, qui visco aves captat, aucups. Th. ἴξος, ἄ, ὄ, viscum.

ἸΞις, εως, ἦ, adventus. Th. ἰνέομαι, venio, f. ἴξεμαι. p. ἴγμαι.

ἸΞομαι, fut. I. med. ejusdem verbi.

ἸΞον, I. sing. vel 3. plur. pro ἰκον Ἐοοτ. solent enim κ in ξ mutare; vel est a. 2. ind. act. vel imperf. verbi ἴκω, venio, fut. ἴξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἴξω; quod à fut. ἴξομαι verbi ἰνέομαι, formatum afferunt.

ἸΞόν, accus. singul. ab ἴξος, ἄ, ὄ, viscum.

ἸΞΟΣ, ἄ, ὄ, viscum; arundo aucupatoria; pedica passerum. parcus, tenax. ἴξια, ας, ἦ, idem. ἴξωδης, εος, ὄ, ἦ, viscosus, tenax. ἴξικεος, εγλος, ὄ, viscosus. ἴξεύω, visco aves capio.

ἸΞΥΣ, ἴος, ἦ, lumbus, dorsum quasi ab ἰξός, quia in lumbis robur est animalis.

ἸόναΦής, ἴος, ὄ, ἦ, purpureus, ab ἰον, viola & νόφος, ἄ, ὄ, tenebrae.

Ἰόδοκος, ἄ, ἦ, sagittarum receptrix, pharetra ab ἴος, jaculum & δέχεσθαι, capio.

Ἰοειδής, ἑός, ὁ, ἡ, *niger, rubiginosus* ab ἰός, ἰ, ὅ, *telum, rubigo cujusque metalli & eidos, forma.* Thema ἰδα, *video; vel ioειδής, purpureus, violacei coloris* ab ἰόν, ἰ, τὸ, *viola.*

Ἰοίμι ἰοίς, ἰοί, a. 2. opt. verbi ἔμι, εο, a. 2. ἰόν.

Ἰοίσα Dor. pro ἰῆσα, *profecta,* aor. 2. part. f. g. ab ἔμι, εο, a. 2. ἰόν.

Ἰομεν, *eumus, i. plur. aor. 2. ind. ἰόν* verbi ἔμι, εο; alii volunt per systol. Ion. dici pro ἰομεν, i. plur. a. 2. sub.

Ἰομῶρος, ἰ, ὅ, *jaculator & jaculis destinatus, mortem inferens jaculis; vel ὁ περὶ τῆς ἰῆς μεμορημένος, telis mule exceptus* ab ἰός, *jaculum & μῶρος, fatum verso o in ω.* Thema μείρω, *partior.*

Ἰόν, ἰ, τὸ, *viola; item solum.* inde ἰώδης, *violaceus.* Est & ἰόν, ες, ε, a. 2. ind. verbi ἔμι, εο.

Ἰόνθ' pro ἰόντα, acc. fing. aor. 2. part. ἰών verbi ἔμι, εο.

Ἰόνθος, ἰ, ὅ, *lanugo, primi pili quasi ab ἀνθος, quia flos juventæ.*

Ἰόντα, *euntem, acc. fing. a. 2. part. ἔμι, εο. a. 2. ἰόν. a. 2. part. ἰών, ὄντος, ὁ & in f. g. ἰῆσα.*

Ἰόππη, ἡς, ἡ, *nomen urbis, Hebr. pulchritudo.*

Ἰορδάνης, ἰ, ὅ, *nomen fluvii, Hebr. orientis ex Ior &*

Dan, duo fontes ad radices Libani.

Ἰόρκοι, ὠν, οἱ, *caprarum genus quasi ὄρκοι, a visus acumine à δέρω, video.*

Ἰόσ, ἰ, ὅ, *missile, jaculum, sagitta; venenum, rubigo quasi ab ἰήμι, mitto.* Hinc ἰώ, *rubigine obduco. ἰώδης, rubiginosus; sed ἰός, ἰα, ἰόν, solus, a, um.*

Ἰοσέφανος, *coronam e violis gestans* ab ἰόν, ἰ, τὸ, *viola & σέφω, coronō.*

Ἰότης, ἡσος, ἡ, *consilium, ventus* ab ἔω vel ἰήμι, *mitto; hinc ἰεμαι, desidero.*

Ἰού, adverb. *dolentis, hei, heu; hinc ἰύω, lamentor.* Est & *exultantis* adverb.

Ἰουδαίω, *Iudaizo, fio Iudaeus, Iudaice vivo. fut. ἰώω. praet. ἰουδαίω ab Ἰουδαίος, Iudaeus.* Thema Ἰούδας, α, ὁ, *Iudas.*

Ἰουδαϊκός, ἡ, ὄν, *Iudaicus, a, um; hinc Ἰουδαϊκῶς, adv. Iudaice.*

Ἰουδαίος, ἰ, ὅ, *Iudaeus; item Iudaicus, u, um ut γῆ Ἰουδαία.*

Ἰουδαϊσμός, ἰ, ὅ, *Iudaismus.*

Ἰούδας, α, ὁ, *nomen viri, Hebr. celebrationis filius.*

Ἰουδίας, α, ὁ, *nomen viri, Gr. barbatus.*

Ἰούλιος, ἰ, ὅ, *nomen viri, Gr. barbatus.*

Ἰούλος, *lanugo quæ ἰσταί ἔλη, exit mollis et crispa.* Thema ἰούλος, ἰ, ὅ, *mollis.*

Ἰούβ, *mittebam, imperf. contract. ex ἰέον, βν quasi ab*

- ἰέω. Thema ἰώ vel ἰήμι, mitto.
- Ἰῆσα, ης, ἡ & in acc. plur. ἰῆσας, accedentes, a. 2. part. f. g. ἰών quod ab ἰήμι, eo, a. 2. ἰόν.
- Ἰῆσος, ἄ, ὁ, nomen viri, Lat. *Iustus*.
- Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quae fundit sagittas vel quae sagittis gaudet ab ἰός, sagitta & χέω, fundo vel χάίρω, gaudeo, epithet. Dianae.
- Ἰπνός vel ἰπνος, furnus, caminus, culina; hinc Ἰπνοί, loca quaedam sic dicta.
- Ἰπος, muscipula quae ἰποῖ, id est opprimit murem.
- Ἰπώω, premo, πιέζω ut ἰπῶσαι συμφοραῖς, premi calamitatibus.
- Ἰππάξειδαι, equitare ab ἰππος, ἄ, ὁ, equus.
- Ἰππαλίδας, α, ὁ Dor. pro ἰππεύς, ἑός, ὁ, eques.
- Ἰππαρχος, ἄ, ὁ, Hipparchus nomen viri.
- Ἰππᾶς, ἀδός, ἡ Ion. pro ἰππική, equestris; hinc ἰππᾶσιμος, equitabilis ab ἰππος, equus.
- Ἰππειος, ἄ, ὁ, equestris. Th. ἰππος, equus.
- Ἰππεύς, ἑός, ὁ, eques & in plur. ἰππεῖς ejusdem them.
- Ἰππεύω, equito. f. εὔσω. p. ἰππευκα. Th. ἰππος.
- Ἰππηλασίη, ης, ἡ, equestris via, qua equi aguntur. ἰππηλασιος, equestris ab ἰππος, equus & ἰλαύνω, impello, f. ἰλάσω.
- Ἰππήλαβα, vocat. sing. ab ἰππηλάτης, ἄ, ὁ, equitator ab ἰππος & ἰλαύνω, agito.
- Ἰππήλατος sc. τόπος, locus equitabilis ab iisdem them.
- Ἰππικόν, ἄ, τὸ, equitatus ab ἰππος, equus.
- Ἰπποβοτοιο, gen. Ion. ab ἰπποβοτος, ἄ, ὁ, equos nutriens ex ἰππος & βόω, pasco.
- Ἰπποδάμοιο, gen. Ionic. ab ἰππόδαμος, ἄ, ὁ, equorum domitor ex ἰππος & δαμάω, domo, a. 2. ἑδάμων.
- Ἰπποδάσους, densus instar equi, hirsutus ex ἰππος & δάσους, ὁ, densus, pilosus.
- Ἰπποδιώκτας, α, ὁ Dor. pro ἰπποδιώκτης, ἄ, ὁ, equorum agitator, equus ab ἰππος, equus & διώκειν, persequi.
- Ἰπποδύη, ης, ἡ, nomen mul. celer instar equi, valde celer.
- Ἰπποῖν pro ἰππαῖν, gen. dual. ἰπποισιν, dat. plur. Ion. ab ἰππος, equus quod vide.
- Ἰπποκονταῦρος, ἄ, ὁ, Hippocentaurus ab ἰππος, equus & κεντέω, pungo.
- Ἰπποκορυτής, ὁ, galeatus, equus bellicosus ex ἰππος, equus & κορύσσω, galea armo. Thema κόρυς, υθος, ἡ, galea.
- Ἰππομανές, an herba sit, an virus ex equarum inguinibus defluens, an caruncula, vide notas nostras in Virgilium.
- Ἰππομαχία, ας, ἡ, equestre praelium, ex ἰππος & μάχομαι, pugno.

Ἰππόνικος, ε, ὁ, Hipponicus
nomen viri.

Ἰππονόη, ης, ἡ, nomen mul.
valde intelligens.

ἸΠΠΟΣ, ε, ὁ, equus, equita-
tus. sed ἵππος Dor. pro ἵπ-
πος q. ab ἰεῖσαι πσῖν, est enim
celerrimum animal; vel
quia humum ἰποῖ ποῖ, pre-
mit pedibus admodum, unde
sonipes. Hinc ἵππεύς, ἔος, ὁ,
eques. ἵππεύω, equito. ἐφίπ-
πιον, ε, τὸ, sella equina.
Sed ἡ ἵππος pro substantia.
(Genes. 14, 21.)

Ἰπποσύνη, ης, ἡ, equitandi
peritia; gen. plur. Aeol. ἵπ-
ποσυνάων ab ἵππος, equus.

Ἰππότα, vocat. sing. ab ἵπ-
πότης, ε, ὁ, eques; sæpe voc.
pro nom. ponitur Att. ab
ἵππος, equus.

Ἰπποτοξότης ε, ὁ, eques sagit-
tarius ab ἵππος & τόξον, τὸ,
arcus.

Ἰππερήνη, quasi equi fons,
nomen fontis in Bœotia.

Ἰππερίς, ἡ, epith. galeae,
cristam ex setis equinis ha-
bentis ex ἵππος & ἔρα,
cauda.

Ἰπποφόρειον, ε, τὸ, locus pas-
cendis equis ex ἵππος, equus
& φέρω, pasco, p. m. πέ-
φορεῖα.

ἸΠΤΑΜΑΙ, volo, as. præf.
inf. ἵπταμαι. f. πλήσσομαι q.
à πλάω a. 2. m. ἐπτέμην
vel ἐπλάμην. Hinc πλῆμα,
εἶος, τὸ, volatus. πλῆεις, εως,
ἡ, idem. πτηνός, ἔ, ὁ, vo-
lucris.

Ἰπτήσομαι, volo, fut. 1. m.
verbi ἵπταμαι, quod vide.

Ἰπῶ Att. pro ἵπασσο, vola-
bas, 2. sing. imperf. ἵπῶ-
μην ejusdem verbi.

ἸΠΤΩ vel ἵπω, nocere, laedere.
Unde ἵπ, ἵπτος, ὁ, vermis cor-
nua corrodens. ἵπνος, ἔ, ὁ
seu ἵπνος, ε, ὁ, furnus. ἵπος,
ε, ὁ, muscipula.

Ἰεῖα, sacra ab ἱεῖον Ion. pro
ἱερον, sacrum, sacrificium;
Ἰεῖα vero est, concio quasi
ab εἶρω, loquor.

Ἰεῖται pro ἱεῖται, 3. sing.
præf. ἱεῖσσομαι, sacerdos sum.
præf. inf. ἱεῖσσαι; sic ἱεῖται
pro ἱεῖται, 3. sing. impe-
rat. Th. ἱεῖος, sacer.

Ἰεῖς pro ἱεῖς Ion. sacerdos.
Th. ἱεῖος, ἔ, ὁ, sacer.

Ἰεῖω pro εἶρω, loquor. Hefych.

Ἰεῖη, ης, ἡ, Hira nomen re-
gionis.

Ἰεῖται Ionic. pro ἱεῖται,
sacerdotes. ἱεῖον Ion. pro τὸ
ἱεῖον, hostia, victima.

Ἰεῖ Ion. pro ἱεῖς, ανος,
ὁ, accipiter.

ἸΠΙΓΓΕΣ, arteriæ; an quasi
ἀεγρῦες, aër ibi agitur.

ἸΡΙΣ, ἰδος, ἰος, εως, ἡ, arcus
caelestis, Iris, Dea. in acc.
ἱεῖν quasi ab εἶρω, dico,
prædico.

Ἰρισσῶν pro ἱρισσι, dat. plur.
ab ἱεῖς, quod vide.

Ἰεῖος Ion. pro ἱεῖος, ἔ, ὁ,
sacer; sed Ἰεῖος, ε, ὁ, Irus
nom. propr.

Ἰεργία, ἄν, αἶ, sacra, caeremo-
nomiae.

Ἱεροφάντης, ἄ, ὁ Ion. pro Ἱεροφάντης, qui & Ἱεροφύλαξ aliàs vocatur, sacrorum antistes ab ἱερός, sacer & Φαίνω, appareo.

Ἱερῶν Ion. pro ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερον, sacrum.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ Ion. pro ἱερωσύνη, sacerdotium quod vide.

ἹΨ, ἵψος, ἡ, fibra, robur, vis. Hinc ἵψλον, ἄ, τὸ, occiput.

Ἱφι, valde, fortiter Poët. Ἱφιδιμος, ἄ, ὁ, robustus.

Ἱσ pro ἴσα. aequè adv. ab ἴσος vel ἴσος, ἄ, ὁ, aequalis.

Ἱσαάκ, ὁ, nomen viri, Hebr. ridebit.

Ἱσάγγελος, ἄ, ὁ q. d. ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, par sanctis angelis.

Ἱσάζω, adaequo, ut & ἴσῶ. Th. ἴσος, ἄ, ὁ, aequalis.

Ἱσάκας, vide supra Ἡσάκας.

Ἱσάκος, ἄ, ὁ, Isueus nomen propr.

Ἱσάκας, paribus, dat. plur. f. g. ab ἴσος, η, ον, par, aequalis.

ἹΣΑΛΗ, ης, ἡ, vestis e pelle caprina, rheno; rectius ἱζάλη vel ἱζαλή, vide ἱζάλος.

Ἱσάμι, scio Dor. pro ἴσημι.

Ἱσάν, ibant, 3. plur. imperf. εἶν verbi εἶμι, εἶν. Tum & ἴσαν, sciebant per syncop. dicitur pro ἴσασαν ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι, scio & ἴσαντι Dor. pro ἴσασι.

Ἱσάντι Dor. pro ἴσασι, sciunt quod vide.

Ἱσάριθμος, ἄ, par ex ἴσος,

aequalis, par & ἀριθμός, ἄ, ὁ, numerus.

Ἱσάσ᾽ pro ἴσασι, sciunt, 3. plur. ind. praef. Sic σας, ἀνίος, praef. part. verbi ἴσημι, scio.

Ἱσάσασα pro quo & ἴση, 2. sing. praef. ἴσαμαι, scio.

Ἱσάσι & ἴσασιν, sciunt, 3. plural. ind. praef. verbi ἴσημι, scio.

Ἱσαχάρ, Isaschar nomen viri, Hebr. est merces.

Ἱσάλι, scit Dor. pro ἴσησι, 3. singul. praef. verbi ἴσημι, scio.

ἹΣΑΪΤΙΣ, ἴδος, ἡ, herba glastum; valde exficcat, quasi ab ἴσον, quia vim habet æquandi tumores.

Ἱσαυδής, εὖος, ὁ, ἡ, cognominis f. ejusdem nominis ex ἴσος, aequalis & αὐδή, ἡ, vox.

Ἱσῆ, sciebat, 3. sing. imperf. act. ἴσημι; sed ἴση, scis pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμαι, scio.

Ἱσηγορία, ας, ἡ, aequa loquendi libertas, aequalitas quod ex ἴσηγορέω, aequè libere loquor quod ex ἴσος, aequalis & ἀγορεύω, loquor. Theina ἀγορά, αἶς, ἡ, forum.

ἹΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, scio quasi ab εἶδω, εἶσω, idem. Hinc ἴδμων, ὁ, ἡ, peritus. ἴδμοσύνη, ης, ἡ, peritia. ἴδρις, εὖος, ὁ, ἡ, sciens, peritus. ἴδρεα, ας, ἡ, scientia, ἐπίσασμαι, f. ἴσομαι, scio. ἐπισήμη, ης, ἡ, scientia. ἐπισήμων, ονος, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

- Ἰσῆρης, εος, ὁ, ἡ, aequalis, par ab ἴσος, idem & ἄρω, apto.
- Ἰσθί, scias per sync. pro ἴσασθι, præf. imperat. ab ἴσθμι, scio; sed ἴσθι, sis, præf. imperat. ab εἶμι, sum.
- Ἰσθλή, corrupte pro ἰζάλη, pellis caprae.
- Ἰσθμιον, ε, τὸ, collum, colli ornamentum.
- Ἰσθμιος, ε, ὁ, in Isthmo habitans, Neptunus. Ἰσθμια, sacra Isthmia, in honorem Neptuni. ἰσθμιακός, ad Isthmia pertinens. ἰσθμιαίς, idem & de mala vita dicitur.
- ἸΣΘΜΟΣ, ε, ὁ, Isthmus, terra angusta duplici mari interclusa quasi ἰθμός, gressus ab ἰέναι; est & ἰθμός, aliquid isthmo simile ut pars inter os et gulam, collum clepsydrae, imbrex narium.
- Ἰσσι, eunt, 3. plur. ind. præf. pro εἶσι & Ion. ἴασι ab εἶμι, eo.
- ἸΣΙΚΟΣ, ε, ὁ & ἰσίκιον, ε, τὸ, edulii genus e carne minutissime contrita.
- Ἰσκαριότης, ε, ὁ, cognomen Iudæ proditoris, Syr. quatuor aerarii.
- Ἰσκον, ες, ε, imperf. verbi ἴσκω.
- Ἰσκω, affimilo, comparo pro ἰστικω, idem. Thema εἶδω, scio.
- Ἰσμεν, scimus per syncop. pro ἴσασμεν, i. plural. ind. præf. ab ἴσθμι, scio.

- Ἰσόθεος, ε, ὁ, Deo similis ab ἴσος, similis & θεός, Deus.
- Ἰσοκρατής, εος, ὁ, ἡ, pari potestate praeditus ex ἴσος, aequalis & κράτος, εος, τὸ, robur; hinc ἰσοκραλίη, ης, ἡ Ion. pro α, aequalis potentia.
- Ἰσοκράτης, εος, ες, ὁ, Isocrates nomen propr.
- Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ, ἡ Dor. pro ἰσομήτωρ, aequalis matris ex ἴσος & μήτηρ, mater.
- Ἰσονται, ibunt Poët. pro ἴζονται, 3. plur. f. i. med. verbi ἰκνέομαι, venio. An potius scribendum ἴσονται, ab ἴω; nam ἴσονται, verius significat ἰδρῦσονται ab ἴζω, colloco, sedeo.
- Ἰσοπαλῆς, ὁ, ἡ Ion. & ἰσοπαλός, in lucta seu pugna aequalis ex ἴσος & πάλη, ἡ, luctu.
- Ἰσόπεδον, ε, τὸ, planities ab ἰσόπεδος, planus quod ab ἴσος, aequalis & πέδον, solum.
- Ἰσόρροπος, ε, ὁ, ἡ, par, aequalis ex ἴσος, par & ῥέπω, propensus sum.
- ἸΣΟΣ vel ἴσος, ε, ὁ, aequalis, par quasi ab εἶδω, affimilo. Hinc ἴσως, aequaliter; item fortasse. ἰσότης, ητος, ἡ, aequalitas. ἰσῶ, aequo, aequalo. ἄνισος, ε, ὁ, ἡ, inaequalis, impar.
- Ἰσότης, ἦλος, ἡ, conditio, æquabilitas. Th. ἴσος, par.
- Ἰσότημος, ε, ὁ, ἡ, aequè pretiosus ex ἴσος, par & τιμή, praetium. Th. τίω, honoro.

ἴσθαι pro ἰσέσθαι, præf. inf. ab ἴσώ, æquo. Th. ἴσος, ἄ, ὁ, par.

ἴσοφαιρίζω, adæquo, æquiparo, q. ἴσοφαιρίζω ab ἴσος, æqualis & φέρω, fero; hinc ἴσοφόροι, boves æquali ferendo oneri apti. Vel ἴσοφαιρίζω, indutus sum paribus inducimentis à φάρος, eos, τὸ, pallium.

ἴσοφαιρίσθεν Dor. pro ἴσοφαιρίζεν, quod vide.

ἴσώ, adæquo; hinc ἰσώσασθαι, a. i. inf. med. Th. ἴσος, par.

ἰσόψυχος, ἄ, ὁ, ἦ, eodem animo præditus.

ἴσπω, tempora sumit ab ἔπω, dico.

Ἰσραήλ, ὁ, nomen Jacobi patriarchæ ἀκλίβον, Hebr. princeps Dei; hinc Ἰσραηλῆτης, ἄ, ὁ, Israëlita.

Ἰσα, statue Attic. pro Ἰσαθι, præf. imperat. act. Alii volunt esse 3. sing. imperf. Ἰσαον, ὠν. ἀες, ας. αε, α verbi ἰσάω feu ἴσημι, sto; sed ἰσᾶ, est 3. singul. præf. sub. act. ejusdem verbi.

Ἰσαμαι, σαι, ται, scio sæpe pro ἰσαμαι, ut in compos. ἐπίσαμαι. Th. ἴσημι, scio.

Ἰσάμενος, ἦ, ὠν, stans; gen. Ion. ἰσαμένειο ab ἴσημι, sto.

Ἰσαο Ion. pro ἰσασο, statuebas, 2. sing. imperf. ἰσάμην verbi ἰσαμαι.

Ἰσασ' pro ἰσασο, præf. imperat. pass. verbi ἴσημι, sto. a. 2. ἴσην, f. σήσω.

Ἰσαλο, 3. sing. imperf. pass. ejusdem verbi.

Ἰσε, scitis; per syncop. pro ἴσατε, 2. plur. præf. ind. act. ab ἴσημι, scio; et per syncop. dici potest in imperativo, ἴδι, ἴσω & in plur. ἴσε.

Ἰσέον, sciendum verbale pro εἰσέον ab εἶδω, scio. perf. pass. εἶσμαι, εἶσαι, εἶσαι.

Ἰση, stu, jiste pro ἴσαθι, Attic. imperat. fit à 3. sing. imperf. ἴσην, ἦς, ἦ verbi ἴσημι, sto. Vel est 2. singul. præf. pass. etiam Atticè pro ἴσασαι; sed ἴση dici credunt pro ἰσᾶ, 2. sing. a. 2. sub. med. & 3. singul. a. 2. sub. act. ejusdem verbi.

ἸΣΤΗΜΙ, statuo, erigo, colloco; cohibeo, sisto, appendo quasi à σάω, f. σήσω. præf. ἔστακα. perf. part. ἔστακως, & per syncop. τῆ κ, ἔσταως, hinc per crasin ἔσως, ὄτος, ὁ, qui stetit; sic perf. inf. ἔσᾶναι pro ἔστακέναι (sed ἔσάναι, est præf. inf. ab ἔσημι pro ἴσημι.) aor. 2. ἔσην, ἦς, ἦ. perf. pass. ἔσταμαι. a. i. pass. ἔσᾶθην, ἦς, ἦ. a. i. inf. σαθῆναι. a. i. part. σαθῆς. fut. i. σαθήσομαι, ἦ, εται. Hinc σάσις, εως, ἦ, statio. σάσιμος, ἄ, ὁ, ἦ, stabilis. σασιάζω, factinibus contendo, dissideo. σασισμός, ἔ, ὁ, seditio. σάδιον, ἄ, τὸ, stadium, mensura sexcentorum pedum. σάδμη, ἦς, ἦ.

*amuffis. σαθμός, ἄ, ὁ, stabulum, caula; item statera, libra. σήμων, ονος, ὁ, stamen. ἴσος, ἄ, ὁ, malum navis. ἴσιον, ἄ, τὸ, velum. ἀνίστημι, erigo. ἀνάστησις, εος, ἡ, resurrectio. διάστημα, αἰος, τὸ, intervallum. ἐνστασις, εως, ἡ, infantia. ἐκστασις, εως, dimotio alicujus rei e statu in quo erat. καθίστημι, constituo. κατέστασις, εως, ἡ, constitutio. παραστάτης, ἄ, ὁ, socius, auxiliarius, opitulator. προσάτης, ἄ, ὁ, praefectus. προσάτεια, ας, ἡ, praefectura. προσάτέω seu προσάτεύω, praesum. συνίστημι, constituo. σύστημα, αἰος, τὸ, commentatio, compages. ὑπόστασις, εος, ἡ, subsistentia. σάτης, ἡρος, ὁ, stater.
 Ἰσίν Ion. pro ἑστίαν, acc. singul. ab ἑστία, ας, ἡ, Vesta, focus.
 Ἰσηλόριον, ἄ, τὸ, Ionic. pro ἑσιλόριον, coenaculum.
 Ἰσιον, ἄ, τὸ, navis velum; in plural. τὰ ἴσια, ab ἴσος, malum navis. Thema ἴσημι, sto.
 Ἰσοβοῦν, stivae. dat. singul. ab ἰσοβους, temo, stiva ab ἴσος, tela quod ab ἴσημι sto & βῆς, bos.
 Ἰσοδοκῆ, ης, ἡ, receptaculum mali ab ἴσος, malum navis & δέχομαι, capio.
 Ἰσρα, acc. singul. ab ἴσρα, ορος, ὁ, sciens, gnarus.
 Ἰστορία, ας, ἡ, historia. gen. plur. ἰστοριῶν; hinc ἰστορικός,*

ἄ, ὁ, ἡ, *historicus. Thema ἴσρα, ορος, ὁ, ἡ, sciens. Ἰσορῶσι, 3. plural. praef. ind. verbi ἰσορῶω, cognosco, memoriae trade. perf. ἰσορηκα. praef. part. pass. ἰσορέμενος, ἡ, ov. Thema ἴσρα, sciens. Ἰσος, ἄ, ὁ, malum navis ab ἴσαδα, quia erigitur. Thema ἴσημι.
 Ἰσρον, acc. sing. ab Ἰσρος, ἄ, ὁ nomen fl. Germanici, Danubius.
 Ἰσῶ, scito ille per syncop. pro ἰσάτω, praef. imperat. sic ἴσων pro ἰσάτων, idem. Th. ἴσημι, scio. Sed ἴσῶ, contracte pro ἴσαο, 2. fing. imperf. pass. vel praef. imperat. pass. verbi ἴσημι, sto.
 Ἰσων, stabam, imperf. act. pro ἴσην quasi ab ἰσάω pro ἴσημι, sto; sed ἴσων per syncop. pro ἰσάτων, 3. dual. imperat. vel pro ἰσάτωσαν, 3. plural. imperat. verbi ἴσημι, scio.
 ἸΣΤΩΡ, εος, ὁ, ἡ, *sciens, peritus; testis, arbiter q. ab ἴσημι, scio. Hinc ἰστορία, ας, ἡ, cognoscendi studium, historia. πολυἴσρα, ορος, ὁ, multiplici doctrina praeditus.
 Ἰχ pro ἴχε vel praef. imperat. est, vel 3. fing. imperf. verbi ἴχω pro ἔχω, habeo.
 Ἰχανάα Poët. pro ἴχανᾶ, cupit, 3. fing. praef. ind. verbi ἴχανάα, appeto quod ab ἴχω, them. ἔχω, habeo.**

Ἰχῶνες, detinet, 3. singul. præf. verbi ἰχάνω, idem quod ἴχω feu ἔχω, habeo.

Ἰχανόωσιν Poët. pro ἰχανῶσιν, reprimunt, 3. plur. sub. præf. Sic ἰχανόωσα pro ἰχανῶσα, præf. part. f. g. verbi ἰχανάω, cohibeo quod ab ἴχω pro ἔχω, habeo.

Ἰχῆς, carica quia ἰχὴν, ficando gracilis facta.

Ἰχῆς, cohibet, 3. sing. ind. ἴχεν, præf. inf. verbi ἴχω pro ἔχω.

Ἰχέμεν & ἰχέμεναι Ionic. & Dor. pro ἴχεν, præf. inf. ejusdem verbi.

Ἰχέο Ion. pro ἴχῃ, contine, præf. imperat. pass. ejusdem verbi.

Ἰχέω Dor. pro ἴχῃ, ejusdem temporis & verbi.

Ἰχίον, ῃ, τὸ, coxendix. τὰ ἰχία, clunes. Thema ἴχης, lumbus.

ἸΣΧΙΣ, ῃ, ἡ, lumbus quasi ab ἴχῃ in lumbis enim est robur, vel lumbis nos ἴχομεν, sustinemus; hinc ἰχίον, ῃ, τὸ, coxa, coxendix.

ἸΣΧΝΟΣ, ῃ, ὁ, macer, gracilis quasi ab ἴχω, inhihero; hinc ἰχρότης, ἡ, ἡ, macies.

Ἰχόται, cohibent, 3. plural. præf. ind. pass. verbi ἴχω pro ἔχω, contineo.

Ἰχυρός, ῃ, ὁ, robustus, a, um; in comp. ἰχυρότερος, superl. ἰχυρότατος. Th. ἴχῃς, ῃ, ἡ, robur.

ἸΣΧΥΣ, ῃ, ἡ, robur, vires; dat. ἰχύϊ. acc. ἰχὺν quasi

ab ἴς & ἔχω. Hinc ἰχύϊς, robustus sum, potentia valeo. ἰχυρός, ῃ, ὁ, potens.

Ἰχύσει, poterit, 3. sing. f. i. act. verbi ἴχῃ, possum. p. ἰχῃκα. Thema ἴχῃς, ῃ, ἡ, robur.

Ἰχύω, vide in ἰχύσει.

Ἰχῃ, eis, ei, præf. ind. Sed ἴχῃς, 3. pl. præf. sub. Thema ἴχῃ, habeo, contineo.

Ἰσῃσι, norunt, 3. plur. aor. i. sub. ab εἶδῃ, scio, fut. εἶσῃ vel ἴσῃ; sed vide an non legend. ἴσῃσι 3. plur. præf. ind. verbi ἴσῃμι, scio.

Ἰτῃ pro ἴτε, quod vide.

Ἰταλία, ῃ, ἡ, Italia nomen peninsulæ nobilis, ab Italo rege sic dictæ. Ἰταλος, ῃ, ὁ, vitulus, Italus. Ἰταλικός, ῃ, ὁ, Italicus, Latinus.

Ἰταλός, ῃ, ὁ, taurus, bos ab ἴτης, quia animosus. Alii scribunt Ἰταλος, ῃ, ὁ, vitulus, Italus.

Ἰτῃ, accedite, 2. plur. præf. imperat. ἴθι, ἴτω ab εἶμι, eo.

Ἰτέα & ἰτέη, ῃ, ἡ, salix, hasta saligna quasi ab ἰέναι, quia it crescendo celeriter.

Ἰτέον, eundum verbale ab εἶμι, vado.

Ἰτῃν, iverunt, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἰτῃς, ῃ, ὁ, temerarius, audax, animosus. ἰταμός, idem quasi παρὰ τὸ ἰεδαί, τὸ ἰεμαῖν.

Ἰτῃν, dual. præf. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἰτρεαία, ας, ἡ nomen regio-
 nis, Syr. montosa.
 ἸΤΡΙΑ, ων, τὰ, ima pars
 ventris; hinc Ἰτριον, ε, τὸ,
 placentae genus tenue.
 ἸΤριον, iterum, iteratum. Lat.
 Gr. barbar.
 ἸΤρεῦς, virus. Gl. Cyr. Lego
 ἴτρυς.
 ἸΤρω, apud Aristophan. pro
 ἔσω, quod vide.
 ἸΤρον, acc. sing. ab ἴτρυς,
 quod vide.
 ἸΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia
 et curvatura rotae quasi ab
 ἰέναι, quia currui est causa
 eundi. Homerus ἴτυν vocat,
 quæ ἀψίς; tum ἴτρυς, est
 omnis extremitas rotundae
 rei.
 ἸΤω, ito ille, 3. singul. præf.
 imperat. ἴθι, ἴτω verbi
 ἔμι, εθ.
 ἸΥγή, ἡς, ἡ & ἰυγμός, ε, ὁ,
 clamor, ab ἰεῖ adv. exul-
 tantis.
 ἸΥγξ, γος, ἡ, torquilla quia
 collum torquet, aviculæ
 nomen. Ad philtrea in usu
 erat. Alii appellant frutil-
 lam, frutis autem est Ve-
 nus; propterea etiam ἰυγξ,
 illecebra quaevis.
 ἸΥκτά Macedonicè, pro ἰυκ-
 τῆς, ε, ὁ, sibilator ab ἰύζω,
 clamo. Thema ἰεῖ, adv. exul-
 tantis.
 ἸΨα, laesi, perf. act. verbi
 ἰπλω seu ἰπω, noceo, f. ψω.
 ἸΨιδμος, ε, ὁ, robustus, ani-
 mosus; dat. ἰψιδμῶ quod
 ab ἰφι, fortiter. Thema ἰς,

ἰνός, ἡ, fibra, robur. alii de-
 rivari malunt ab ἰφι, forti-
 ter & θυμός, animus; hinc
 ἰψιδμῆ, ἡς, ἡ, potens foem.
 ἸΨι, fortiter adv. ab ἰς, ἰνός,
 ἡ, fibra, robur.
 ἸΨια μῆλα, pingues & vegetae
 oves, ab eodem scil. them.
 ἸΨιάνασσα, ἡς, ἡ, Iphianassa
 nomen mul.
 ἸΨικλείδην, acc. sing. nomen
 viri.
 ἸΨικλῆα, acc. sing. ab ἸΨι-
 κλῆς, ἸΨικλῆς, nomen viri
 q. d. valde honoratus.
 ἸΨις, ἡ, Iphis nomen propr.
 mul.
 ἸΧθυάοντες, piscibus inhiantes
 nomen plural. part. præf.
 ab ἰχθυάω, piscor. Thema
 ἰχθύς, υος, ὁ, piscis.
 ἸΧθύδιον, ε, τὸ, pisciculus
 diminut. ab ἰχθύς, piscis.
 ἸΧθυόεντα, acc. sing. ab ἰχ-
 θυόεις, εντος, ὁ, piscosus; in
 f. g. ἰχθυόεσσα ab eodem
 them.
 ἸΧΘΥΣ, υος, ὁ, piscis.
 ἸΧνεσιω, dat. plural. ab ἰχ-
 νος, εος, τὸ, quod vide.
 ἸΧνεύμων, ichneumo qui &
 ἰχνευτής, tanquam vestiga-
 tor crocodili.
 ἸΧνεύω, vestigo. ἰχνηλατῶ, in-
 dago ab ἰχνη ελαύνω, vestigia
 persequor.
 ἸΧνη, nom. plural. ab ἰχνος,
 εος, τὸ, quod vide.
 ἸΧνιον, ε, τὸ, vestigium.
 Thema ἰχνος, idem.
 ἸΧΝΟΣ, εος, τὸ, vestigium;
 ima pedis pars, gressus.

- Hinc ἰχνεύω, *vestigo*. ἰχνευ-
της, ἄ, ὁ, *vestigator*.
- Ἰ'ΧΩΡ, ὤρος, ὁ, *sanguis cru-*
udus, sanies, tabum; fumitur
& pro *sero* & pro *humore*,
qui ex *Deorum* corporibus
effluit.
- Ἰ'Ψ, ἰψός, *vermis, qui ligna*
vel cornua corrodit. Thema
ἰψῶ, *noceo*.
- Ἰ'Ψαο, *laesisti* Ion. pro ἰψω,
2. sing. a. 1. m. ἰψάμην.
verbi ἰψῶ feu ἰπω, *noceo*.
- Ἰ'ΨΟΣ, *suber arbor, ἰψός,*
vero *hedera; arbores quibus*
adhæret ἰπτει, id est *laedit*.
- Ἰ'Ω, *heu, eheu* adv. dolentis,
exclamantis; sed ἰῶ, dat.
sing. ab ἰός, ἄ, ὁ, *sagitta,*
etc. ἰῶ, ἰῆς, *mittam, as,*
præf. sub. verbi ἰῆμι, *mitto;*
et ἰῶ pro ἔγω, Scholiast.
Aristoph.
- Ἰ'ωάθαμ, ὁ, nomen viri ἀκ-
λίλον, Hebr. a *Deo* perfectus.
- Ἰ'ωάκεμ nomen viri, Hebr.
q. d. *Dominus excitabit*
ipsum.
- Ἰ'ωάν, nomen viri ἀκλίλον.
Alii Ἰ'ωάν.
- Ἰ'ωάννα, ης, ἡ, Hebr. *gratiosa*.
- Ἰ'ωαννάς, ἄ, idem vel Ἰ'ωαννά,
est ἀκλίλον.
- Ἰ'ωάννης, ἄ, ὁ, nomen viri,
Hebr. *gratiosus*.
- Ἰ'ωῆ, nomen viri ἀκλίλον,
Hebr. *ejulans*.
- Ἰ'ώγα Bæot. pro ἔγω, *ego*.
- Ἰ'ΩΓΗ ἡς, ἡ, *tegmen, diver-*
sorium; littus; clamor.
- Ἰ'ωγμός per aphæref. τῆ δ
pro διαγμός, *persecutio, tu-*
- multus bellicus*. Thema διαώω,
persequor.
- Ἰ'ΩΗ, ἡς, ἡ, *clamor, vox, fla-*
tus quasi ab ἰῆμι.
- Ἰ'ωήλ, ὁ, nomen prophetæ
ἀκλίλον, Hebr. *acquiescit*.
- Ἰ'ωκός, acc. plur. ab ἰωκῆ,
quod vide.
- Ἰ'ωκῆ per aphærefin pro
διακῆ feu διαώω, *persecutio*.
Thema διαώω, *persequor*.
- Ἰ'ωλκός, ἄ, ἡ, *urbs Thessaliae*.
- Ἰ'ωμεν, 1. plural. a. 2. sub.
verbi εἶμι, *eo*.
- Ἰ'ΩΝ, ὠνος, ὁ, Ion à quo
Iones dicti. Sed ἰών, ἰών,
εἶο, *heus ex ἰῶ; est & ἰών,*
ἰῶσα, a. 2. part. verbi
εἶμι, *eo*.
- Ἰ'ωνάς, ἄ, ὁ, nomen viri,
Hebr. *columbus*.
- Ἰ'ωνιά, *violetum* ubi ἰῶ nas-
cuntur; sed Ἰ'ωνία, *as, ἡ,*
est *Ionía, regio*.
- Ἰ'ωράμ, ὁ, nomen regis ἀκλι-
λον, Hebr. ex *Domino ex-*
celsus.
- Ἰ'ωρεμ, ὁ, nomen viri.
- Ἰ'ωσαφάτ, ὁ, nomen pii regis
ἀκλίλον, Hebr. *Dominus ju-*
dicabit.
- Ἰ'ωσῆ, ὁ nomen viri ἀκλίλον,
Hebr. *senex*.
- Ἰ'ωσῆφ, ὁ, nomen viri ἀκλίλον,
Hebr. *addat*.
- Ἰ'ωσίας, ἄ, ὁ, nomen viri,
Hebr. *qui est a Domino*.
- Ἰ'ῶτα, τό, nomen minima
literæ apud Hebræos.
- Ἰ'ωχμοίο, *tumultus*, gen. Ionic.
ex ἰωχμός, ἄ, ὁ, idem quod

ἰακή, quod vide. Thema
διώκω

ἸΩΨ, ἰώπος, ὁ, piscis nomen.

Κ.

Κ, Decimæ literæ signum
viginti denotat & κ' pro
καὶ ponitur; καὶ Dor. pro καί
vel κέν, com. ἄν.

ΚΑΒΑΛΛΗΣ, κ, ὁ, caballus,
equus clitellarius.

Καίβαλ' & κάβαλε, prostra-
vit Dor. feu Poët. pro κατ-
έβαλε; sic καίβαλεῖν pro
καίβαλεῖν, aor. 2. inf. act.
καίβαλετ' 3. sing. a. 2.
med. pro κατέβαλετο verbi
καίβαλλω, dejicio. Thema
βάλλω, jacio, f. βαλλῶ. p.
βέβηκα. a. 2. έβαλον. p. m.
βέβολα.

Κάβη, ης, ἡ, cibus quasi à
κάπτω, edo.

ΚΑΒΟΣ, κ, ὁ, frumentaceæ
mensuræ genus. Hinc κάβη,
cibus.

Καίγону pro καίά γόνυ.

ΚΑΓΚΑΜΟΝ, κ, τὸ, lacryma
Arabici ligni.

Κάγκανος feu καίγκανος, κ, ὁ,
aridus à καίγκάνω, calefacio.

ΚΑΓΧΑΪΩ f. άσω. p. ακα,
cuchinor, convitior; inde καί-
χασμός, ἔ, ὁ, cachinus.

ΚΑΓΧΑΙΝΩ, ca'efacio, arefa-
cio; hinc καίχανος, κ, ὁ,
arilus, ficcus.

Καίχαλώσι Poët. pro καίχα-
λώσι, 3. plur. præf. sub.
verbi καίχαλώω, exulto, ri-

deo. Thema χαλαίω, ἰακω,
demitto.

Καίγώ pro ἢ ἐγώ, et ego.

Καίδδ' pro καίά δέ. καίδδ' αἴρεσ
Dor. pro καίά δέ αἴρετα.

Καίδδ' έβαλεν pro κατέβαλε
δέ; sic καίδδ' έθορε pro κα-
τέθορε δέ.

Καίδδ' Poët. pro καίά δέ.

Καίδδ' έπεσε Aeol. sync. pro
κατέπεσε δέ, a. 2. ind. à
καίάπιπλω.

Καίδδραδέτην Dor. vel Aeol.
pro κατέδραδέτην, 3. dual.
aor. 2. act. verbi καταδρα-
δάνω feu καίαδρήθω, dormio.
Thema δαρδάνω, idem, a. 2.
έδαρδον & per metathesin
έδραδον, f. δαρδήσομαι.

Καίδδύαμιν pro καίά δύναμιν,
pro virili à δύναμις, εως, ἡ,
potentia. Th. δύναμαι, possum.

Καίδδύσαμ pro καίάδύσαμ, a. 1.
inf. act. verbi καίάδύω,
subeo, penitus ingredior.
Thema δύνα & δύω, idem.

Καίδδμεός, κ, ὁ, Cadmaeus; dat.
plur. Ionic. Καίδδμείοισι à
Καίδδμος, κ, ὁ, Cadmus no-
men viri.

Καίδδμείωνας, acc. plural. à
Καίδδμείων, ωνος, ὁ, Cadmien-
sis ejusdem them.

Καίδδμής, ἴδος, ἡ, Cadmaea.

Καίδδμος, κ, ὁ, Cadmus nomen
viri.

ΚΑΔΟΣ vel καίδδος, κ, ὁ, ca-
dus, vas vinarium et situla
pro suffragiis colligendis;
hinc καίδδιον, parvus cadus.

ΚΑΔΥΤΑΣ, κ, ὁ, herbulæ
quaedam Syriacæ.

Καίς, έντος, ό, *deustus* aor.
2. part. pass. à καίω, υρο,
f. καύσω. a. 2. pass. *εκάην*.

ΚΑΪΩ, orno. fut. σω. Poët.
perf. pass. *κέκασμαι*; hinc
έκέκασο, 3. sing. plusq.
perf.

Καΐη, 3. sing aor. 2. sub.
act. *καΐηται*, a. 2. inf. pass.
à καίω, υρο, f. καήσω. a. 2.
έκαον. a. 2. pass. *εκάην* &
Ion. *καΐην*.

Καήσομαι, *ardebo*, fut. 2. pass.
verbi *καίω*, υρο; a. 2. pass.
εκάην.

Καθά, adv. *sicut, velut* ex
καία & *α*, *secundum quae*.

Καθαίρησις, *ews, η*, destructio
ex *καθαίρέω*, quod vide.

Καθαίρέω, *detraho, destruo*. f.
ήσω. f. 2. *καθελῶ*. perf. *κα-*
θήρηκα. a. 2. *καθειλον*, *es, e*.
a. 2. part. act. *καθελών*,
οίτος, ό comp. ex *καία* &
αίρέω, *eligo*.

ΚΑΘΑΪΡΩ, *purgo, mudo,*
lustro, flagris caedo. fut.
αρῶ. perf. *κεκάθαρκα*. perf.
pass. *κεκάθαρμαι* perf. part.
pass. *κεκαθαρμένος, η, ον*.
Hinc *κάθαρμα*, *αλος, τό*,
purgamentum. *καθαρός, ἔ,*
ο, *purus*. *καθάριος, 8, ό, η*,
idem.

Καθάπαξ, *eminio* adverb.
ex *καία* & *άπαξ*, *semel*.

Καθάπερ, *sicut* ex *καία* & *άπερ*
quod ab *όσπερ, ήπερ, όπερ*.

Καθάπτειν, *demulce*, inf.
praef. pro imperat. more
Attic. verbi *καθάπτωμα*,
mulceo; hinc *καθαπτόμενος*,

praef. part. hinc *καθαπτικοί*
λόγοι ex *καία* & *άπτομαι*,
tango, f. *ψομαι*.

Καθάπτω, *contingo, invado*
cum genit. f. *ψο*. p. *κατή-*
φα. a. 1. *καθήψα* ex *καία*
& *άπλω*, *tango*.

Καθάρειος seu *καθάριος, 8, ό*,
mundus. Thema *καθαίρω*,
purgo.

Καθαρεύω, *purgo, purus sum*
à *καθαίρω*, *purgo*.

Καθάρεθαι, *purum factum esse*
Ion. pro *κεκαθάρεθαι*, perf.
inf. pass. *καθαρεύηναι*, aor.
1. inf. pass. verbi *καθαίρω*,
purgo, fut. *αρῶ*. perf. pass.
κεκάθαρημαι.

Καθαρίζω, *purgo*. f. *ίσω*. a. 1.
ind. *εκαθάρισα*. aor. 1. imp.
καθάρισον, *άτω*, a. 1. sub.
καθαρίσω, *ης, η*. aor. 1. inf.
καθαρίσαι. perf. activ. *κε-*
καθάριμα. perf. pass. *κεκα-*
θάρισμαι. a. 1. pass. *εκαθα-*
ρίθην. a. 1. imperat. pass.
καθαριδίητι. Th. *καθαίρω*,
purgo.

Καθαρισμός, *ἔ, ό*, *purgatio*
ab eodem them.

Καθαρός, *ἔ, ό*, idem & ab
eodem them.

Καθαρός, *ά, ον*, *purus, a, um*;
hinc *καθαρώς*, *pure* adv. à
καθαίρω, *purgo*.

Καθαροτης, *ήλος, η*, *puritas*
ab eodem them.

Καθάρισιον, *8, τό*, *purgatio*,
expiatio. *καθάρισιος*, *expiator*.
κάθαρσις, η, *purgatio, ex-*
piatio.

- Καθαρῶ Dor. pro καθαρῶ,
genit.
- Καθεδῆμαι, ἦ, εἶται, *sedebo*
fut. 2. med. verbi καθέζο-
μαι, *sedeo*. Th. ἔζω seu ἔω,
colloco.
- Καθῆδρα, ας, ἦ, *suggesius*,
cathedra, sessio à καθέζομαι,
sedeo quod vide.
- Καθέζομαι, *sedeo*. præf. part.
καθεζόμενος. imperf. ἐκαθε-
ζομένη. f. 2. m. καθεδῆμαι;
hinc καθῆδρα & ἔδρα, *sellu*
ex κατά & ἔζω seu ἔω,
colloco.
- Καθεικέναι, perf. inf. activ. à
καθίημι, *demitto*. Thema
ἴημι seu ἔω, *mitto*.
- Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. ind.
act. verbi καθαιρέω, *destruo*
quod vide.
- Καθειμένος, *demissus*, perf.
part. pass. verbi καθίημι,
demitto. Thema ἔω, *mitto*.
- Καθεῖναι aor. 2. inf. act.
à καθίημι, quod vide.
- Καθεῖντο, 3. plur. plusq. perf.
pass. à καθίημι. perf. pass.
καθεῖμαι.
- Καθεῖρηται & καθεῖρητο, 3.
sing. perf. & plusq. perf.
pass. verbi καθεῖργω, *con-*
cludo, coërceo quod ex κατά
& εἶργω, *includo*, f. ζω.
- Καθεῖς, έντος, ό, a. 2. part.
act. à καθίημι, *demitto*
quod vide; sed καθῖς vel
καθ᾽ εἶς, *alius post alium*,
sigillatim. Καθ᾽ pro καθ᾽ ex
καῖ εἶτα, et deinde.
- Καθεῖσεν, 3. sing. a. 1. act.
verbi θέζω, *sedere facio*,
- quod ex κατά & ἔζω, a. 1.
εἶσα.
- Καθεσῆκεισαν, 3. plur. plusq.
perf. act. verbi καθίστημι,
constituo quod vide.
- Καθεῖτο, 3. singul. plusq.
perf. pass. à καθίημι, quod
vide.
- Καθέκαστος, σ, ό, *unusquisque*
ex καῖ & ἕκαστος, *quisque*.
- Καθεκάσιος, σ, ό, *voluntarius*
ex κατά & ἕκαστος idem
quod ἐκών, έντος, ό, *volun-*
tarius.
- Καθέλης, 2. sing. a. 2. sub.
act. verbi καθαιρέω quod
vide.
- Καθελώ, εἶς, εἶ, fut. 2. ind.
act. verbi καθαιρέω, *destruo*
quod vide.
- Καθεμένος, a. 2. part. med.
verbi καθίημι, *demitto*. Th.
ἴημι seu ἔω, *mitto*. a 2.
med. ἔμην, ἔσο, ἔτο,
- Καθεῖης, adv. *ordine*, *dein-*
ceps ex κατά & ἐξῆς, idem.
- Καθεῖζω, fut. 1. act. verbi
κατέχω, *detineo*, *retineo* vi-
de simplex ἔχω, *habeo*.
- Κάθεο, *demittito* Ion. pro κά-
θεσο vel κάθε, a. 2. impe-
rat. med. verbi καθίημι.
Th. ἴημι, *mitto*.
- Κάθεσ, *demitte*, aor. 2. impe-
rat. act. ejusdem verbi.
- Κάθεσαν, 3. plural. a. 2. ind.
act. κάθην verbi καθίημι,
demitto quod vide.
- Καθεσαμένος, perf. part. pass.
verbi καθίστημι, *constituo*,
statuo perf. pass. καθέσασμαι,
ex κατά & ἴστημι, *sto*.

Καθέσηκα, ας, ε, perf. ind. act. & in 3. plur. καθέση-κασσι: hinc καθέσηκώς, perf. part. à καθίστημι, consituo quod vide.

Καθέσως, ὄτος per syncop. pro καθέσηκώς, perf. part. verbi καθίστημι, quod vide.

Κάθετος, ε, ή, perpendiculum, à καθίεμαι, quia deorsum mittitur.

Κάθευδε, dormivit, pro ἐκάθευ-δε, 3. sing. imperf. Ion. vel est præf. imperat. act. verbi καθεύδω. καθεύδοντα, acc. sing. part. præf. καθεύ-δωμεν, dormiamus, præf. sub. Th. εὔδω, f. ήσω, dormio.

Κάθη, sedes, Att. pro κάθησαι & Ion. κάθσαι, 2. sing. præf. verbi κάθημαι idem quod ήμαι, sedeo.

Καθηγητής, ε, ό, doctor, quod à καθηγέομαι, εἶμαι, praeceo, praeceptor sum, ex κατά & ήγέομαι, duco.

Καθήκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto, quod vide.

Καθήνω, convenio, pertineo. καθήκει, convenit cum dativ. Hinc καθήκων, εσσα, ήκον. unde καθήκον, officium, quod convenit alicui. καθήκων, officiosus. ἀκαθήκων, inofficiosus.

Καθηλώ, clavo defigo vel configo, ab ήλος, ε, ό, clavus.

Κάθημαι, sedeo. imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ήμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, insidens, præf. part. ejusdem verbi & them.

Καθημέραν, quotidie, ponitur adverbialiter, & sæpe præ-ponitur το, hinc καθημερι-νός, ή, εν, quotidianus, ex κατά & ήμέρα, dies.

Κάθησε, abstersit Ion. 3. sing. a. 1. act. verbi καθάιρω, purgo, f. αρω.

Καθηρέθην per systolen pro καθηρήθην, aor. 1. ind. act. verbi καθάιρω, destruo, quod vide.

Καθήρητο, 3. sing. plusq. perf. pass. ejusdem verbi.

Καθήσασ, sedisse, præf. inf. à καθίμαι.

Κάθησο, sede, præf. imperat. ejusdem verbi.

Καθήσομαι, sedebo, fut. 1. med. ejusdem verbi.

Καθήσο, sedebat Poëtice pro καθήτο, penultimâ circumflexâ Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθη-μαι, alii volunt esse 3. sing. plusq. perf. ab εζω. perf. pass. ήσμαι. plusq. perf. ήσμην, ήσο, ήσο.

Καθήψεν, annexit, 3. sing. a. 1. act. verbi καθάπτω. Thema άπτω, necto, f. ψω. p. ήφα.

Κάθιδρος, ε, ό, lassus, et fesus ad sudorem usque, ex κατά & ιδρώς, sudor. Est & θῆρος εως τῆ ιδρῆν.

Καθιδρουνδέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à καθιδρύνω

- pro καθιδεύω, *sedeo*. Th. *ιδεύω, sedere facio*.
- Καθίει, *demittebat*, 3. sing. imperf. quasi à καθιέα *verbi καθίημι, demitto, quod vide*.
- Καθίσταεν, 3. plural. imperf. καθίην, *eiusdem verbi*.
- Καθίζευ, *sede Dor. pro καθίζε, praef. imperat. passiv. à καθίζω, quod vide*.
- Καθίζουσαν, acc. sing. part. praef. f. g. *verbi καθίζω, quod vide*.
- Καθίζω, *eis, ei, sedeo, colloco, f. ισω. aor. i. ἐκάθισα: hinc a. i. imperat. καθίσου, άτω & in plural. καθισατε. a. i. part. act. καθίσας. a. i. sub. καθίσω, ης, η. a. i. inf καθίσου. perf. act. κενάθικα. praef. med. καθίζομαι. a. i. m. ἐκαθίσουμην, ω, αίω. a. i. sub. med. καθίσωμαι, η, ηται & in 2. plur. καθίσθηθε. compon. ex κατά & ἴζω, sedere facio*.
- Καθίημι, *demitto, fut. ἦσω. a. i. ind. καθήκω. praef. pass. καθίεμαι, demittor. praef. part. καθιέμενος, η, ον, ex κατά & ἴημι, mitto*.
- Καθίησο Ion. pro καθίης, 2. sing. a. 2. med. *verbi καθιέμεμαι, contingo, percutio, affequot, ex κατά & ἴνέμεμαι, venio, fut. ἴηομαι. aor. 2. m. ἴηον, ε, ετο*.
- Καθικετεύς, 3. sing. imperf. act. *verbi καθικετεύω, idem quod ἴκετεύω, supplico. Th. ἰκέτης, ε, ό, supplex*.
- Καθίζας, *αυλος, ό, a. i. part. act. Dor. pro καθίσας à καθίζω, sedeo*.
- Καθίζῃ, forte *scribendum καθίζην Dor. pro καθίσην, 3. sing. a. i. sub. act. verbi καθίζω, sedeo; vel legend. καθίζῃ, 3. sing. fut. i. Dor. καθίζῶ, εἰς εἰ pro καθίσω, eis, ei. Vel lege καθίζοι, ut in Crispini codice*.
- Καθίζω Dor. pro καθίσω, f. i. *verbi καθίζω, sedeo, quod vide*.
- Καθίεμαι, *sedebo Att. pro καθίσομαι, fut. i. med. eiusdem verbi*.
- Καθίσας, *αυλος, ό, aor. i. part. act. eiusdem verbi*.
- Καθισατε, *confidite, 2. plur. a. i. imperat. act. verbi καθίζω, quod vide*.
- Καθίσει, 3. singul. fut. i. act. καθίσεθε, 2. plural. fut. i. med. *eiusdem verbi*.
- Καθίση, 3. singul. a. i. sub. act. & in 3. plur. καθίσωσι, *ab eodem verbo*.
- Καθίσα, *appone, per apocopen pro καθίσαδι, praef. imperat. καθίσαναι, praef. inf verbi καθίσημι, quod vide*.
- Καθίση, 3. sing. imperf. act. *verbi καθίσημι, quod vide*.
- Καθίσημι vel καθίσιώ, *constituo. fut. καθίσησω. praef. καθίσηκα. pluriq. perf. καθίσηκεν. a. i. κατέσησα. a. 2. κατέσην, ης, η. praef. pass. καθίσημαι, σαι, ται. a.*

ι. ind. pass. *καλεῖσθην, ης,*
η, ex κατὰ & ἴσημι, statuo.
Καθίστησι, 3. sing. præf. ind.
act. καθίστημι, ης, ησι.
Καθισῶσα, Att. pro καθισᾶσα
præf. part. f. g. quasi à
καθισάω, ab eodem verbo.
Καθὸ, sicut adv. ex κατὰ
& ὀ.
Καθολικός, ἡ, ὄν, generalis, e,
ex κατὰ & ὀλικός, universa-
lis. Thema ὀλος, ε, ὀ, totus.
Hinc & καθόλος, prorsus,
adverb.
Καθοπλίζομαι, armor. præf.
inf. καθοπλίζεσθαι. perf.
pass. καθώπλισμα. perf.
part. καθώπλισμένος, η, ον,
ex κατὰ & ὀπλον, ε, τὸ,
arma.
Καθορᾶ intuetur, 3. sing. ind.
act. à καθοράω. f. ἄσω. præf.
καθώρακα Att. καθεώρακα.
Th. ὀράω, video.
Καθῆριον, ε, τὸ, monile. Hof.
2, 13. ex κατὰ & ὀρμος, ε,
ὀ, idem.
Καθῶσον & καθ' ὄσον, quantum,
ex κατὰ & ὀσος, quantus.
Καθῶσι, eo quod, ex κατὰ &
ὀ, τι.
Κάθε, demitte, aor. 2. impe-
rat. med. κάθεσο, κάθεο &
κάθε verbi καθήμι, quod
vide. Item κάθε, sede pro
κάθησο, unde κάθηο & per
systolen κάθεο, sublato σ &
crasi facta κάθε, à κάθημαι,
sedeo, quod ex κατὰ & ἡμαι,
idem.
Κάθυγος, ε, ὀ, aquosus, ex
κατὰ & ὕγρος, ε, ὀ, humidus.

Καθύπερθεν, in summo loco,
supra adv. ex κατὰ & ὕπερ-
θεν, supra. Th. ὕπερ, super.
Καδυφείς, a. 2. part. act.
verbi καδυφίημι, subtraho;
hinc καδυφέδαι, aor. 2.
inf. med. Thema ἴημι feu
ἴω, mitto.
Καθώς, sicut, ex κατὰ & ὡς,
idem.
ΚΑΙ, et, etiam, aequè, nam,
igitur, aut conjunct. copul.
ΚΑΙΪΔΑΣ, ε, ὀ, barathrum
feu fossa, in quam cadavera
eorum, qui publico supplicio
fuerant affecti, projiciebant.
Laconum vox; aliter καΪά-
τας. Hesych.
ΚαΪάφας, α, ὀ, nomen ponti-
ficus, Hebr. q. d. circuitor
vel blasphemans.
ΚαΪγε, et quidem, ex καΪ, et,
& γε, dictione enclitica.
ΚαΪε pro ἔκαγε, adolebat, 3.
singul. imperf. Ion. verbi
καΪω, uro. f. καΪσω. a. 2.
ἔκαον.
ΚΑΙΚΪΑΣ, ε, ὀ, Caecias ven-
tus, ab ortu aestivo spirans,
à Caico fl. Mysiæ, sic
dictus.
ΚαΪν, nomen primi fratri-
ciæ, Hebr. acquisitus.
ΚαΪνάν, ὀ, nomen viri ἀκλι-
τον, Hebr. possessor.
Καινέα, acc. sing. à Καινός,
ἔος, ὀ, nomen propr. regis.
ΚΑΙΝΟΣ, ἡ, ὄν, novus, a, um
q. à καΪ νῦν, compar. καΪνό-
τερος, α, ον. superl. καΪνό-
τάτος.
Καινεταίς, novis, dat. plur.

compar. grad. f. g. à κα-
 νός, ἔ, ἐ, novus quod vide.
 Καινότης, ἥτος, ἦ, novitas, ab
 eodem them.
 Καινοφωρία, ας, ἦ, novitas vo-
 cum, ex κανός, novus & Φω-
 ρή, ἦ, vox.
 Καινυμι, vinco, unde καινία
 ας, ἦ, victoria, Hesych. à
 καινω.
 ΚΑΙΝΩ, perimo, occido q.
 à κέω, findo vel à κνάω,
 seco; inde καινίς, ἴδος, ἦ,
 mors.
 Καιομένῃσι, incensis, dat. pl.
 Ion. f. g. præf. part. pass.
 à κάω, uro, f. καύσω. a. 2.
 pass. ἐκάην.
 Καιόνιο, incendebantur Ionice
 pro ἐκαίονιο, 3. plural. im-
 perf. pass. ejusdem verbi.
 Καιρό pro καιροῖα, præf. part.
 f. g. à κάω, uro quod vide.
 Καιρέε, et si, quamvis, ex καί &
 πέρ particula expletiva.
 Καιρία, ας, ἦ, tempestivitas,
 à καιρός, tempus; hinc καιρι-
 ώτατα, superl. à καιρίος,
 tempestivus.
 ΚΑΙΡΟΣ, ἔ, ὁ, occasio, oppor-
 tunitas, tempus. Hinc καιρίος,
 ἔ, ὁ, ἦ, tempestivus. εὐκαιρος,
 ὅ, ἦ, idem. ἀκαιρος, ὁ, ἦ,
 intempestivus. πρόσκαιρος, ἔ,
 ὅ, ἦ, temporarius q. à κρηῖ,
 accidit.
 ΚΑΙΡΟΣ, ἔ, ὁ, licium q. à
 κείω, tondeo; hinc καιρόω,
 stamen connecto.
 Καιρω, τέλω, Etymolog. an
 propter verbum καιρώ, ut
 sit percurrere pectine telas?

Καίσαρ, αρος, ὁ, Caesar no-
 men primi monarchæ inter
 Romanos, Latin. à caedendo.
 Καισάρεια, ας, ἦ, nomen ur-
 bis, Latin. Caesarea.
 Καίτοιγε, quanquam conjunct.
 cum Ind. ex καί et τοι, & γε.
 ΚΑΙΩ, uro, accendo, cremo.
 f. καύσω. præf. κέκαυκα.
 perf. pass. κέκαυμαι. a. 1.
 pass. ἐκαύθην. a. 2. pass.
 ἐκάην. fut. 1. pass. καυθήσο-
 μαι. aor. 1. sub. pass. καυ-
 θήσωμαι, η, ηται. (1 Corinth.
 13, 3.) Hinc καύσις, εως, ἦ,
 ustio. καύσος, ἔ, ὁ, ardor,
 a. sius. καυσικός, ἔ, ὁ, urendi
 vim habens. καυτήρ, ἦρος, ὁ,
 cauter, instrumentum quo stig-
 mata inuruntur. καυτήριον,
 ἔ, τὸ, cauterium; quod uren-
 di vim habet. ἐγκαυσός, ἔ, ὁ,
 iniustus. ὀλοκαυσόν, ἔ, τὸ,
 sacrificii genus, quo tota
 victima cremabatur.
 Κακ' pro κακά, nominativ.
 vel acc. plur. n. g. &
 κακά, ας, α Doric. pro κακή,
 ἦς, ἦ, improba, à κακός, ma-
 lus, quod vide.
 Κακάνειν, excitare, acuere,
 Lacon. ab ἀκοναῖν.
 Κακῆ, et illic, ex καί & ἐκεῖ.
 Thema ἐκείνος, ille.
 Κακῆθεν, et illic, ex καί &
 ἐκεῖθεν.
 Κακῆνός, et ille, ex καί &
 ἐκείνος.
 Κακῆσε ex καί & ἐκείσε, illuc,
 eò. Th. ἐκείνος, ille.
 Κακέφαλος, de quo καιῶς
 Φασίη. Hesych. figura,

cum junctura vocum infuaviter sonat, quod & κακίμφολον.

Κακισθρέω, maledico. κακήγορος, maledicus, ex κακός, malus & ἀγορεύω, dico. Thema ἀγορεῖ, ᾄς, ἡ, forum.

Κακηπελέω, male affectus sum, male valeo, κακῶς πέλω.

Κακῆς, dat. plur. Ion. pro κακάς, à κακός, ἡ, ὄν, malus, a, um.

Κακία, ᾄς, ἡ, malitia, vitium, molestia. Th. κακός, malus.

Κακίζω, vide in κακίσαμ.

Κάκιον, pejor, n. g. & κακίων, pejor, ὁ, ἡ compar. à κακός.

Κακίσαμ, a. i. inf. act. verbi κακίζω, labefacto, improbo. præf. part. pass. κακίζόμενος.

Κάκιςτος, ὁ, ἡ, pessimus, superlat. à κακός.

ΚΑΚΚΑΪΒΑ, ns, ἡ, perdix. κακκαῖς, idos, ἡ, idem à sono.

ΚΑΚΚΑΪΒΗ, ns, ἡ, cacabus, olla testacea.

Κακκείεν Aeolic. syncop. pro κάλακείεν, dormiturire; sic κακκείοντες pro κάλακείοντες, præf. part. ex κάλακείω, dormituriro, quod ex κατὰ & κείω, cubare cupio. Th. κέμαι, jaceo.

Κακκεφαλῆς, comp. ex κατὰ & κεφαλῆς, capitis.

Κακκῆα, a. i. inf. Aeol. syncop. pro κάλακῆα seu κάλακαῦσα; nam κάω, uro, facit a. i. ἕκαυσα & ἕκα.

Κακκόρυθα pro κατὰ κόρυθα, in galeam, à κόρυς, υἶος, ἡ,

galea; in acc. κόρυθα & κόρυ.

Κακκορυφῆν, id est κατὰ κορυφῆν, in vertice.

Κακκρυπῖον pro κάλακρυπῖον, præf. part. à κρυπῖω, abscendo, f. ψω. a. 2. ἐκρυβον.

Κακκόδοξος, ὁ, ἡ, ignobilis, à κακός, malus & δοκέω, videor.

Κακοεργός, ὁ, ἡ, maleficus, ex κακόν & ἔργον, opus.

Κακοήθεια, ᾄς, ἡ, prava consuetudo, malignitas, ex adject. κακοῆθης, eos, ὁ, ἡ, malignus, a, quod ex κακός, ἡ, ὄν, malus, a, um & ἦθος, eos, τό, mos, consuetudo; in plur. ἦθει.

Κακοθημοσύνη, ns, ἡ, ignavia, ex κακόν, malum, & θήμων, cynos, ὁ, acervus rerum simul congestarum. Thema τιθῆμι, pono.

Κακοῖο, gen. Ionic. à κακός, κακοῖσι, dat. pl. vide κακός.

Κακοκερδείησι, dat. plur. Ionic. pro κακοκερδείαις à κακοκερδεία, ᾄς, ἡ, turpis quaestus, à κακός, malus & κέρδος, eos, τό, lucrum.

Κακόνναμος Dor. pro κακόννημος, ὁ, ἡ, qui crura habet exilia, ex κακός & κνήμη, tibia.

Κακολογέω, ᾄ, maledico, cum acc. à κακολόγος, ὁ, ἡ, maledicus, f. ἦσω. p. κεκακολόγηκα. a. i. ἕκακολόγησα. a. i. inf. act. κακολογῆσαμ, ex κακός, malus & λέγω, dico. præf. med. λέλογα.

Κακομήχανος, ἄ, ὁ, malorum
machinator, ex κακός & μη-
χανή, ἡς, ἡ, machina.

Κακόννομος, ἄ, ὁ, ἡ, qui malis
legibus utitur, à νόμος, lex.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio,
ab adject. κακοπαθής, εὐός,
ὁ, ἡ, aerumnosus, ex κακός
& πάθος, εὐός, τὸ, passio.
Th. πάχω, patior, in a. 2.
ἐπαθόν.

Κακοπαθέω, patior mala; aeger
sum animo, tolero adversa, f.
ἦσω. p. κεκακοπάθηκα. aor.
1. ἐκακοπάθησα, a. 1. im-
perat. κακοπάθησον, ἄτω ex
iisdem them.

Κακόπαλις, μάλο patre ortus,
in acc. κακόπαλιν, ex κα-
κός, malus & πατήρ, pater.

Κακοποιία, ας, ἡ, maleficium,
ex κακός & ποιέω, facio.

Κακοποιέω, ὦ, malefacio, f.
ἦσω. p. κεκακοποίηκα. a. 1.
ἐκακοποίησα. a. 1. inf. ac-
tiv. κακοποιήσαι ex iisdem
them.

Κακοποιός, ἄ, ὁ, ἡ, maleficus,
a, ex iisdem them.

Κακοπραγέω, ὦ, conflictor ma-
lis, infelix sum, ex κακός &
πράττω, facio, f. ἕω. p. m.
πέπρακα.

Κακοπράγμων, ὁ, maleficus, ex
iisdem them.

Κακοβίαφια, ας, ἡ, malorum
machinatio, insidiae, ex κακός
& βίαφω, conspicio, f. ψω. a.
2. pass. ἐβίαφην.

ΚΑΚΟΣ, ἄ & Ion. οἶο, ὁ,
malus, improbus, ignavus,
ignobilis, imperitus quasi à

χάζω, recedo. Hinc κακότης,
ἡ, ἡ, improbitas, vitium.
κακία ας, ἡ, idem. κακίω,
malo seu damno afficio. ἀλεξι-

κακός, ἄ, ὁ, ἡ, depulsor
malorum. πάγκακος, ἄ, ὁ,
omnino malus, pessimus. Χαί-
ρέκακος & ἐπιχαίρέκακος, ἄ,
ὁ, ἡ, qui gaudet malis alienis.

Κακοτεχνός, ἄ, ὁ, malis arti-
bus deditus, malignus. κακο-
τεχνέω, malis artibus utor,
ex κακός & τέχνη, ἡς, ἡ,
ars.

Κακότηλι, dat. sing. κακότηλα,
acc. sing. à κακότης, ἡ, ἡ,
ἡ, improbitas, malitia. Th.
κακός, malus.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas
à κακουργός, ἄ, ὁ contractè
pro κακουργός ἄ, ὁ, malefi-
cus, improbus, ex κακός, ma-
lus & ἔργον, ἄ, τὸ, opus.

Κακρχέω, male tracto, male
habeo aliquem, f. ἦσω. praet.
κεκακρχήκα, ex κακός & ἔχω
habeo; hinc κακρχέμαι, male
vexor.

Κακόχαρτος, ἄ, ὁ, alienis ma-
lis gaudens, ex κακόν, malum
& χαίρω, gaudeo.

Κακοχράσμων, improbus, ex
κακός & χράσμαι, utor. Th.
χράω, do mutuo.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundan-
tia vitiosorum humorum, ex
κακός & χυμός, succus. Th.
χέω, fundo.

Κακόψυχος, ἄ, ὁ, maledicus,
ex κακός & ψέγω, f. ἕω.
reprehendo, vitupero. p. m.
ἔψογα.

- Κακτάμεναι, *occidere* Dor. pro κατακτάμεναι & hoc pro καλακτεῖναι. a. i. inf. act. à καλάκτημι vel καλακτείνω, *occido*. Thema κτείνω, idem, f. κτενῶ. p. ἐκτακα. a. 2. ἐκτανον.
- Κακτένε syncop. Dor. pro καλάκτανε, aor. 2. imperat. act. Alii volunt esse pro καλέκτανε, 3. fing. a. 2. ind. act. ejusdem verbi.
- Κακτένε per syncop. pro κατέκτανε 3. fing. imperf. vel aor. i. ind. act. verbi καλακτείνω.
- ΚΑΚΤΟΣ, ἄ, ἦ, spinosa quaedam planta, *carduus*, quasi à κάω, quia urit.
- Κακτέτω Dor. pro κακτέτω, scil. χρόνος ex hoc tempore.
- Κακχέτω, effudisse per syncop. Aeol. pro καλαχεύσω, a. i. inf. verbi καλαχέω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.
- Κακῶς, male, perperam, adverb. à κακός, malus. κακώτερος Poët. pro κακίων, pejor.
- Κακῶσσιν, 3. plural. fut. i. ind. act. verbi κακῶ, vide in κακός.
- Κάλα, ligna. à nom. τὸ κάλον, ἄ, lignum; sed καλά, oportune adverb. à καλός, pulcher.
- Καλαβρίζω, *Calabros imitor*. Hesych.
- ΚΑΛΑΘΟΣ, ἄ, ὁ, calathus, quasi illud q. à κάλον & θέων quod in ejus structura ligna in orbem currant.
- ΚΑΛΑΙΣ, nomen lapidis *cajustam*; sed καλάϊς velum, Hesych. q. à κάλος, funis nauticus, eo enim & velum tenditur.
- Καλαμαία, ας, ἦ, alii καλαμαῖον, *caudu minima*, ἀπο τῆς καλάμης, quia inter calamos stipulaeque nascatur, crescat, degat.
- Καλαμευαίς, ᾶ, ὁ Dor. pro καλαμευτής, ἄ, ὁ m sfor, à καλαμεύειν, *metere*. Th. κάλαμος.
- Καλάμη, ης & Dor. καλάμα, ας, ἦ, stipula; item cad ver hominis interempti, à κάλαμος, arundo.
- Καλαμίνθη, ης, ἦ, *pereta*, similis est menthae agresti.
- Καλαμίνθιος, nomen ranæ, à κάλαμος, ἄ, ὁ, arundo vel à καλαμίνθη, herba.
- ΚΑΛΑΜΟΣ, ἄ & Dor. καλάμω, ὁ, calamus, arundo, virgu geometrica; hinc καλάμης, ἴδος, ἦ, arundo piscatoria; item calamaria theca. καλάμη, ης, stipula, culmus.
- Καλαμοσφύων, gen. plur. à καλαμοσφής, ἴος, ὁ, ἦ, calamis circumdatus, ex κάλαμος & σφύω, *corono*.
- ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ, εως, ἦ, vestis lineæ, ad talos demissa.
- ΚΑΛΑΥΡΥΤΙΣ, spuma argenti, à Calabria.
- Καλαύροψ, pedum in summo repandum q. κάλον αὐ θέπον. à θέπω, *vergo*, propendo.
- Καλέσσκον, ες, ε, Ion. epenth. τῶ εσκ pro ἰκάλεον, ες, ες,

- imperf. act. verbi καλέω, *voco*.
- Καλείμεναι, *vocare*, inf. Poët. pro καλέμεναι Ion. pro καλέειν, à καλέω, *voco*.
- Καλείν, *vocare*, præf. inf. à καλέω, quod vide.
- Καλειόμεν, præf. opt. pass. à καλέω, *voco*.
- Κάλεον Ion. pro ἐκάλεον, imperf. act. ejusdem verbi.
- Καλέοντες, ὄντων, οἱ, sic dicti ἀπὸ τῶν κάλων· κάλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux κέλοντας appellat, & οἱ ἰσόποδες καλένται, *recta ligna quae telus sustinent, telus jugum*.
- Καλέοντι Dor. pro καλέσει, ἔσει, *vocant*, 3. plur. præf.
- Καλέσαντες, *vocant* Ion. pro ἐκαλέσαντες, 3. plur. a. i. m. ejusd. verbi.
- Καλέσασ' pro καλέσασα, a. i. part. act. f. g. à καλέω, *voco*.
- Καλέσσατο, *vocavit*, 3. sing. a. i. m. gem. σο & Ion. pro ἐκαλέσσατο; sic καλεσσάμενος, a. i. part. m. gem. σο ab eodem verbo.
- Καλεῦνται, *dicuntur* Dor. pro καλένται, 3. plur. præf. pass. Sic καλεῦντο Dor. pro ἐκαλέντο, 3. plur. imperf. passiv. verbi καλέω. Sic καλεῖμαι Dor. pro καλέμα. καλεῖσαι Dor. pro καλέσαι.
- ΚΑΛΕΪΩ, *voco*, accuso, *improbo*, *nomino*, f. ἔσω. perf. κέκληκα. a. i. ἐκάλεσα. a. i. imperat. κάλεσον, ἄτω. a. i. inf. καλέσαι. aor. i.
- part. καλέσας, ἄντος, ὁ. perf. pass. κέκλημαι. a. i. pass. ἐκλήθη. f. i. pass. κληθήσομαι, η. εταγ. Hinc κλησῖς, εως, ἡ, *vocatio*. κλησός, ἔ, ὁ, *vocatus*. ἐγκαλέω, *accuso*. ἐγκλημα, ἄλος, τὸ, *accusatio*, *actio*. ἐγκαλέω, *evoco*. ἐκκλησία, ας, ἡ, *coetus vocatorum, ecclesia*. ἐκκλησιαστής, ἔ, ὁ, *concionator*. παρακαλέω, *accerso*; item *hortor*, *oro*, *rogo*. παρακλήσις, εως, ἡ, *adhortatio*; item *precatio*.
- Καλήμεναι Dor. & Poët. pro καλήναι, τὸ καλεῖν, quasi à κάλημι seu καλέω, *voco*.
- Καλήμενος Aeol. pro καλέμενος vel præf. part. passiv. à κάλημι, pro καλέω.
- Καλιαῖ, αῖς, ἡ, *pidus*. acc. Ion. καλήην; hinc καλιαῖ, *horrea*. Th. κάλον, *lignum*.
- Καλήης, gen. sing. Ion. καλήην, acc. sing. à καλιαῖ, *pidus*.
- Καλινδῶ, *volvo*, *verso*, à κυλίω, *idem*.
- Κάλαιον, *palea gallinacei*. Hesych.
- Κάλασα, nom. plur. à κάλας, εως, τὸ, *pulchritudo*. Th. κάλας, *pulcher*.
- Καλέπω Poët. pro καβαλέπω, *relinquo*. fut. καλέψω pro καβαλέψω, ex κατὰ & λέπω, *linquo*, f. ψω.
- Καλῖα, ας, ἡ, *nomen propr.*
- Καλιγύναικα, acc. sing. à καλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*, ex κάλος, *pulcher* & γυνή, ἡ, *mulier*.

- Καλλιέλαιος, ♂, ἡ, *frugifera olea* q. καλή ἐλαία, *pulchra olea*. Ei opponitur ἀγριέλαιος, *oleaster*.
- Καλλιερῶ, *lito*, quasi felici eventu sacrificio, καλῶς ἱερῶ. καλλιερᾶσαι, idem.
- Καλλιθέμεθλος, ♂, ὁ, ἡ, *pulchre fundatus ex kalos, pulcher & θέμεθλον*, idem quod θέμηλον, ♂, τὸ, *fundamentum*.
- Καλλικολώνη, ης, ἡ, *locus quidam amoenissimus; proprie pulcher collis, tumulus ex kalos, pulcher & κλωνός, ὄ, ὁ, tumulus*.
- Καλλικόμοιο *pulchricomae*, gen. sing. Ion. à καλλικόμος, ♂, ὁ, ἡ ex kalos, pulcher & κόμη, ης, ἡ, *coma*.
- Κάλλιον, *melius, comparat. n. g. vel adverb. à kalos, pulcher*.
- Καλλιόπη, ης & Dor. Καλλιόπα, ἡ, *Calliope, nomen Museæ ex κάλλος, eos, τὸ, pulchritudo quod à kalos, pulcher & ὄψ, ὀπός, ἡ, vox*.
- Καλλιπάργος Aeol. pro καλλιπάρεος, *pulchrus habens genas ex kalos, ἡ, ὄν, pulcher & παρῆα sed Aeol. παρηά, ᾶς, ἡ, mala, gena*.
- Κάλλιπον Aeol. *syncop. pro κατέλιπον, i. sing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καλαλείπω, relinquo. Th. λέιπω, linquo, f. ψω. a. 2. ἔλιπον*.
- Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum à kalos, pulcher & ῥέω, fluo, fut. ῥεύσω. præet. ῥῥέυκα*.
- Καλλιρέη, ης, ἡ, *nomen mul.*
- Καλλιρῶ, *pulchrifluo, dat. singul. à καλλιρῶος, ♂, ὁ ex kalos, pulcher & ῥέω, ῥεύσω, fluo; hinc ῥῶος, fluentum*.
- Καλλιρῶον, *limpidam, acc. sing. ex iisdem them.*
- Καλλίσα, ας, ἡ Dor. pro καλλίση, *pulcherrima; sed κάλλισα, adverb. pulcherrime, optime superl. à kalos, pulcher*.
- Καλλισεύων, *pulchritudine excellere; fortissime rem gerere. Th. kalis*.
- Κάλλισος, η, cv *superl. à kalos, pulcher, compar. καλλιῶν*.
- Καλλισφύγος, ♂, ὁ, ἡ, *pulchros talis habens, ex kalos & σφύγιον, malleolus. Thema σφύγα, ας, ἡ, malleus*.
- Καλλιτριχας, *pulchricomas, acc. plur. à καλλιτριξ, ιχος, ἡ, pulchros crines habens ex kalos & τριξ, τριχός, ἡ, pilus*.
- Κάλλιφ, *ob sequentem adspiratam pro κάλλιπε Aeol. syncop. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καλαλείπω, relinquo. Th. λέιπω, linquo, f. ψω. a. 2. ἔλιπον. f. m. λέλοιπα*.
- Καλλωνή, ἡ Ion. pro κάλλος, *eos, τὸ, pulchritudo. Th. kalos*.
- Κάλλος, eos & contracte κάλλος, τὸ, *pulchritudo. Th. kalos, pulcher*.
- Κάλλυντρον, ♂, τὸ, *id, quo ali-*

quid ornatur, scorae ab eodem them.

Καλλωπίζω, decoro, proprie pulchros oculos facio à καλός, pulcher & ὤψ, oculus.

Th. ὀπλομα, video.

Καλλωπιστής, ἄ, ὁ, nimis pulchritudini addictus, ex iisdem them.

Καλοδιδάσκαλος, ἄ, ὁ, honestatis magister ex καλός, pulcher & διδάσκω, doceo.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, ex καλός & ἀγαθός, bonus.

ΚΑΛΟΝ, ἄ, τὸ, lignum; hinc καλιὰ, ας, ἡ, nidus; sed καλὸν Proët. pulchre.

Καλοπέδιλον, ἄ, τὸ & in plur. τὰ, ligneae compedes, τὰ ἐκ κάλων τέλει ζύλων πέδιλα.

Thema πέδιλον, τὸ, calceus.

Καλοποιέω, benefacio ex καλός & ποιέω, facio.

Καλόπης, ligneum pedem habens; ipse pes ligneus. Est & nomen animalis Indici.

ΚΑΛΟΣ, ἡ, ὄν, pulcher, honestus, bonus, decens. καλός Dor. pro καλός, acc. plur. comp. καλλίων. superlat. κάλλιστος; sed τὸ καλόν, substantivè, decus, commodum, honestas; hinc καλῶς, adv. bene, recte. comp. κάλλιον, melius; hinc κάλλος, εὐς, τὸ, pulchritudo. Φιλόκαλος, ἄ, ἡ, amans pulchritudinis, honestatis studiosus.

Καλέμα, praef. ind. pass. καλέμενος, η, εν, praef. part. pass. καλέμεν, ι. pl. praef.

act. καλέσαι, 3. plur. praef. act. verbi καλέω, voco.

ΚΑΛΠΗ, ης, ἡ & κάλπις, urna, situla, hydria q. à κόλπος, quod fit. σινύσα, aut à καλύπτω, quod occultet liquorem.

Κάλπις, etiam equus solutarius, solutim currens, cursor; cursus species. Helych.

Καλύβη, ης, ἡ, tugurium à καλύπτω, abscondo.

Καλυδών, ἄνω, ἡ, Calydon urbis nomen.

Καλύκων, gen. plur. à κάλυξ, κος, ἡ, theca.

Κάλυμμα, αἶος, τὸ, velamen.

Κάλυξ, υκος, ἡ, rosa clausa, theca, calyx vel cui aliquid includitur, ut folliculus, putamen &c. à καλύπτω, tego.

Καλυπτήρ, ἡρος, ὁ, tegmen, operculum à καλύπτω, tego.

Καλυπτήρην acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre à καλύπτω, tego.

ΚΑΛΥΠΤΩ, tego, velo, operior. f. ψω. a. i. ἐκάλυψα. a. i. imperat. κάλυψον, άτω & in plur. καλύψατε. perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον. perf. pass. κεκαλυμμα, ψα, πτα. perf. part. κεκαλυμμένος, η, εν. Hinc κάλυμμα, αἶος. τὸ, tegmen, velum. καλυπτήριον, ἄ, τὸ, operimentum. καλυπτήρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. καλύβη, ης, ἡ, tugurium. κάλυξ, υκος, ἡ, rosa clausa; calyx rosae. κέλυφος, εὐς, τὸ,

cortex. ἀποκαλύπτω, *revelo*.
ἀποκάλυψις, *ewo*, ἡ, *revelatio*.

Καλύπτοι, *nomen Judicum*.

Καλύψαι, *a. i. inf. act. καλύψας, tegens, a. i. part. act. καλυψάμενος, a. i. part. med. καλύψη, 3. singul. a. i. sub. act. à καλύπτω, t go.*

Καλυψοῖ, *dat. sing. à Καλύψω, quod vide.*

Καλυψώ, *cos, es, ἡ, Calypho Dea, quæ καλύπτει τὸ διανέμενον.*

Κάλχας, *άντος, ó, nomen vatis propr. à καλχαίνω, alta mente cogito.*

ΚΑΛΧΗ, *ης, ἡ, flos vel animal, quo tingitur purpura.*

Καλώ, *voitubo, fut. i. Att. pro καλέσω verbi καλέω, voco.*

ΚΑΛΩΣ, *ω vel ωος, ó, rudens, funis nauticus, funis; hinc καλώδιον, ε, τὸ, funiculus nauticus.*

Καλώς, *adv. pulchre, recte à καλός.*

ΚΑΜΑΞ, *ακος, ἡ, vitis pedamentum; ralus, pertica. dat. plur. κάμαξι q. à κάμνω, quia velut laborat gestando onere.*

ΚΑΜΑΡΑ, *ας, ἡ, camera, fornix, testudo; quia pondere quasi κάμνει, laborat.*

ΚΑΜΑΣΙΝΕΣ, *οί, pisces marini; Alii καμασῆνες.*

Καμάσσω, *moveto, Hefych.*

Κάματος, *ε, ó, labor. καμάτως pro καμάτες, acc. plur.*

hinc καμάτερος & καματάδης εος, ó, ἡ, laboriosus. Th. κάμνω, f. μῶ. p. κέκμηκα, lassescio.

Καμάτηρος, *ó, laboriosus, deffessus à κάμνω, lassescio.*

Καμβαίνω, *cajfas; an pro κατεβαίνω, descendo?*

Κάμβαλον, *derosui per syncop. pro κατέμβαλον, aor. 2. ind. Ion. verbi κατεμβάλλω ex καλά, έν & βάλλω, jocio, f. λῶ. p. βέβληκα. aor. 2. έβαλον.*

Καμβρίζω, *cssator sum Aeol. sync. pro κάλαβρίζω. Hefych.*

Καμβύσης, *ε, ó, Cambyses nomen propr.*

Κάμει, *vel κάμεν, elaboravit, afflictubatur, 3. sing. a. 2. act. verbi κάμνω, fatigor, f. καμῶ. p. κέκμηκα. aor. 2. έκαμον.*

Καμῆται, *3. sing. fut. 2. med. καμῆμαι. καμῆδε, 2. plur. ejusdem temporis verbi κάμνω.*

Καμηλαύκιον, *ε, τὸ, pileus quia καῦμα ελαύνει, aestum cohibet.*

ΚΑΜΗΛΟΣ, *ε, ó, ἡ, camelus; hinc κάμιλος, ε, ó, funis crassus.*

Κάμητε, *2. plur. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.*

ΚΑΜΙΝΟΣ, *ε, ó, ἡ, caminus, fornax; ignis flamma, ardor.*

Καμμάριον, *per syncop. pro κάλαμάριον, Hefych.*

Καμμέν, *pro καλά μέν, utique.*

- Καμμένεν per syncop. pro κάλαμένεν, præf. inf. à μένω, maneo.
- Κάμμες Aeolicè pro καὶ ἡμῆς vel ἡμᾶς.
- Καμμονή Ion. per syncop. pro καταμονία, perseverantia, victoria à κάλαμένα, constanter permaneo. Th. μένω, maneo.
- Κάμμορος, ♂, ὁ, ἡ, infelix Poët. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος. Thema μείζω, divido.
- Καμμύω per syncop. pro κάλαμύω, conniveo, claudio oculos. f. ὕσω. aor. 1. ἐκάμμυσα. perf. κεκάμμυκα pro κάλαμέμυκα, ex κατὰ & μύω, claudio, f. μύσω. p. μέμυκα.
- Κάμνε, elaborabat. 3. fing. imperf. Ion. verbi κάμνω.
- ΚΑΜΝΩ, lassescio, fatigor, deficio; laboro, aegroto. fut. καμῶ vel καμῆμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. aor. 2. sub. κάμω, ης, η & in 2. plur. κάμητε; hinc κάμαλος, ♂, ὁ, labor.
- Κάμων Ion pro ἔκαμον. a. 2. incl. καμόντες, mortui, nom. plur. a. 2. part. act. verbi κάμνω, aegroto.
- Καμῆσα, laborans, a. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.
- Καμπανός, statera. Gl. Cyr.
- Κάμπη, ης, ἡ, eruca, uruca. Gl. Cyr.
- Κάμπησα, ας, ἡ, capsula, quæ fiebat ex lignis flexis à κάμπηω, flecto.
- ΚΑΜΠΗΩ, flecto, inflecto. f.
- ψω. p. κέκαμψα; hinc καμπύλος, ♂, ὁ, curvus, inflexus.
- Καμπύλος, ♂, ὁ, curvus, inflexus. Th. κάμπηω.
- Κάμφιζελομένη Dor. pro ἡ ἀμφιζελομένη superinduta.
- Κάμψα, ης, ἡ, theca, capsula; καμψάκης, vas olearium.
- Καμών, ἔσα, ὄν, fatigatus, a, ut. a. 2. part. act. à κάμνω, fatigor, f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.
- Κάν, etsi, quamvis pro ἡ ἄν.
- Κανᾶ, ἡ, nomen urbis ἀκλιτον, Hebr. possessio. κανᾶ, canistra. (Genes. 40, vers. 16.)
- ΚΑΝΑΒΟΣ, ♂, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram vel linum circumlinunt quasi à κάννη, arundo.
- Κανάθρον, ♂, τὸ, aurum ex storea à κάννη, quia inde fit.
- Κανανίτης, ♂, ὁ, nomen viri, Hebr. aemulator.
- Καναφόρος, ω, ᾶ Dor. pro κανηφόρος, canistrifera puella ex κάνης, ἦλος, ὁ, canistrum & φέρω, fero.
- Καναχή, ἡς, ἡ, crepitatio, sonitus; καναχῆσι, dat. plur. Ion. hinc καναχηδᾶ, adverb. cum strepitu. Thema ἦχος, ♂, ὁ, sonus.
- Καναχίζε, substrepebat, 3. fing. imperf. act. à καναχίζω & καναχέω, resono; hinc καναχή, crepitatio. Thema ἦχος, ♂, ὁ, sonus.
- Κανδάκη, ης, ἡ, nomen commune omnibus Aethiopum reginis.

Κανδαύλης, ♂, ἑ, Candaules
nomen propr.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ♂, ὁ, edulii ge-
nus, ex amylo, caseo, lacte,
mella.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum
Persicum.

Κανέειν, a. 2. inf. act. à κά-
νω, perimo, a. 2. part.
κανών.

Κανέειο, gen. Ion. pro κανέες
à κανέον, contracte κανέιν,
τὸ, canistrum. Th. κάνης,
ἦλος, ὁ, idem.

Κανέον, ἔν, τὸ, canistrum
eiusdem them.

Κανῆν Dor. & Aeol. pro κα-
νεῖν, a. 2. inf. act. verbi
κάνω, perimo, f. κανῶ. a. 2.
έκανον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ἦλος, ὁ, canistrum,
calathus q. ex κάννη, canna
ex qua plectitur.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ♂, ὁ, scarabae-
us & κανθάρος, acc. plur.
Dor. quia nascitur ex ster-
core κάνθωνος, id est asini.
Est & κάνθαρος, poculum,
cantharus; item navigii cu-
jusdam genus.

Κανθήλιος, ♂, ἑ, asinus à
κάνθων; inde κανθήλια,
clitellae.

ΚΑΝΘΟ'Σ, ἔ, ὁ, oculi angulus,
hirquus.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, asinus.
Κανθήλιος, ♂, ὁ, idem. Καν-
θήλια, ων, τὰ, clitellae.

ΚΑ'ΝΝΑ seu κάννη, ης, ἡ,
storea, canna.

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ & κά'αβις,
cannabis à κάννη. arundine

seu caule est commendabi-
lis; hinc καννάβινος, ♂, ἑ,
ex cannabe factus.

Κάνυπόδαλος, ω, ὁ Dor. pro
κῆ άνυπόδηλος, ♂, ὁ, discalcea-
tus et nudis pedibus, ex α
priv & ὑποδέω, subligo. Th.
δέω, ligo.

ΚΑΝΩ'Ν, ὄνος, ἑ, regula, in
libra, mensura et aliis;
hinc κανονικός, ἔ, ὁ, regula-
ris q. à κάννη.

ΚΑ'ΝΩΠΙΟΝ, ♂, τὸ, sambuci
flos.

Κάξ Dor. & per crasin, pro
κῆ ἔξ.

Κάξήγειρε, excitavit quoque
Dor. & Att. per crasin pro
κῆ ἔξήγειρε. Th. ἐγείρω,
excito.

Καπανήσιος Ion. pro Καπανέσιος
& hoc pro Καπανέσιος, genit.
à Καπανεύς, Capaneus, gen.
Ionic. Καπανῆσιος; hinc Κα-
πανηιάδη patronimic. q. à
κάπιω, comedo.

Κάπειρα pro κῆ ἔπειρα, et
deinde.

Καπερεναῖμ, ἡ nomen urbis
ἀκλιον, Hebr. vicus consolati-
onis.

Κάπιλος, ♂, ἡ, fossa quasi à
σκάπιω, fodio.

Κάπη, ης, ἡ, praesepe à κάπ-
ιω, avide comedo.

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ♂, ὁ, caupo, in-
stitor q. κακύνων πηλον, id
est οἶνον, vinum. Hinc κα-
πηλεύω, cauponor. καπηλεύων,
♂, τὸ, caupona.

Κάπι pro κῆ ἐπι.

- Καπνίζομενος, *fumans*, præf. part. pass. à καπνίζω. Th. καπνός.
- Καπνοδόκη, ης, ἡ Ion. *fumarium* vel *caminum* παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.
- ΚΑΠΝΟΣ, ὅ, ὁ, *fumus* quasi à κάπλω, *spiro*. Hinc κάπνη, ης, ἡ, *caminus*, *fumarium*. καπνία, ας, ἡ, *fuligo*. καπνώδης, εος, ὁ, ἡ, *fumosus*. καπνίζω, *fumum excito*.
- Καπνῆχος, ὅ, ὁ, *tubulus*, per quem *fumus exit*, à καπνὸν ἔχειν.
- Κάπος, ὦ, ὁ Dor. pro κῆπος, ὅ, ὁ, *hortus*.
- Καππαδοκία, ας, ἡ, *nomen regionis* ab amne Cappadoce.
- ΚΑΨΑΡΙΣ, εως, ἡ, *capparis* & *frutex spinosus*.
- Καππεδίων pro καὶὰ πεδίων, per *campum*. Th. πέδον, *solum*, *terra*.
- Κάππεσε, *decidit* Aeol. sync. pro κατέπεσε, 3. *singul.* aor. 2. *activ.* & in 3. *dual.* καππεσέτην *verbi* κάλαπιπλω. Th. πίπλω, *cado*, fut. πεσῆμαι. p. πέπλωκα. a. 2. ἔπεσον.
- Καπυρίσασα, *inflammata* Dor. & Poët. pro κάλαπυρίσασα, a. 1. *part. act. f. g.* à καταπυρίζω, *inflammo*, f. ἴσω. a. 1. κατεπύρισα, ex κατὰ & πῦρ, πυρός, τὸ, *ignis*.
- Κάπειος, *qui apri instar rostrum habet* & pro *navi rostrata*. Th. κάπρος, ὅ, ὁ, *aper*.
- ΚΑΨΡΟΣ, ὅ, ὁ, *aper*, *verres* q. à κάπλω, *voros*.
- ΚΑΨΤΩ, *comedo avidè*, *spiro*, flo. f. ψω. p. Φα; hinc κάψα, ης, ἡ, *capsa*, *cista*.
- Καπυρός, *torridus*, *facundus* quasi à κάω & πῦρ. Gloss. Cyr. κάπυρον, *crustum*, ἐκ τῶ κατὰπυρον; hinc καπυρίζειν, *gulæ indulgere*.
- Καψάλαξ, pro κατὰ Φάλαρα, Aeol. & Poët. *syncop.* quæ sunt *ornamenta equorum*. Thema Φαλός, ὅ, ὁ, *splendidus*.
- Κάπω, *spiro*, *puto* à κάω.
- Κάπων, *capo*, *gallus castratus*.
- Κάρ, *Car* *gentile nomen*, *homo nihili*; nam *Cares ferviles* & *barbari*. Et κάρ pro κάρη, τὸ per Apocop. idem quod κάρηνον; *sumitur etiam* pro κῆρ, *mors*, *ovis*.
- Κάρρα, τὸ & κάρη, *caput*, *vertex* à κείρω, *tondeo*; vel à κρείω, *impero*, quia est *princeps pars corporis*.
- ΚΑΡΑΒΟΣ, ὅ, ὁ, *animal marinum e cancrorum genere* q. τῷ κάρρα βαίνει, *capite incedit*.
- Καραδουέω, *expecto* q. *capite exfero* ad *videndum*.
- Καρακάλλιον, *cuculla* q. τῷ κάρρα κάλλος.
- ΚΑΡΒΑΤΙΝΗ, ης, ἡ, *vile et rusticum calceamentum*.
- Κάρδα, *virile* & *bellicosum* est *Persis* q. à καρδία, *cor*.
- ΚΑΨΔΑΜΟΝ, ὅ, τὸ, *nasciturum herba*.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen
 propr. mul.

Καρδαμύσσω pro σκαρδαμύσσω,
 Etymol.

Καρδάμων, cardamomum à
 κάρδαμον & άμων, habens
 cum cardamo & amomo
 similitudinem.

ΚΑΡΔΙΑ, ας, ἡ, cor, animus,
 os ventriculi q. à κέρ. Unde
 καρδιακός, cardiacus. καρδίω,
 cordis dolorem sentio.

Καρδιογνώσης, ο, ὁ, cordium
 cognitor ex καρδία & γνώ-
 σης, cognitor. Th. γνώσκω,
 cognosco.

ΚΑΡΔΟΠΟΣ, ο, ἡ, mactra,
 alveus in quo farina subigi-
 tur quasi à κεράω & δέφω,
 quia ibi aqua & farina
 miscetur ac subigitur.

Κάρη, τὸ indeclinab. caput,
 per apocopen pro κάρηνον
 & κάρηαρ, ἄλος, τὸ & per
 sync. κάρηλος, idem.

Καρή, 3. sing. a. 2. sub.
 pass. à κέρω, tondeo. a. 2.
 pass. ἐκάρην.

Καρηκομώντες, comati Poët.
 pro καρηκομώντες, præf. part.
 à καρηκομαω, fut. ἦσω ex
 κάρηνον & κόμη, coma.

Καρήναι, detonsum esse, a. 2.
 inf. pass. verbi κέρω, tondeo.
 a. 2. ἐκάρην. f. 2. κάρῶ. a.
 2. pass. ἐκάρην.

ΚΑΡΗΝΟΝ, ο, τὸ, caput,
 vertex. κάρη, τὸ, indeclin.
 idem. κράνιον, ο, τὸ, cranium,
 edes cerebri. ἡμικράνιον, ο,
 τὸ, dimidia capitis pars.

Κάρηλος per syncop. pro κα-
 ρήατος, gen. sing. à κάρηαρ,
 ἄλος, τὸ, caput idem quod
 κάρηνον.

Καρκίος, Carici, nom. plur. à
 Καρκίος, ο, ὁ. Th. Κάρι, Car
 gentile nomen

Καρίνας, αῖ, præficæ à κήρ,
 mors; vel quod e Caria esse
 solent.

Καρίς, ἴδος, ἡ, squilla, galba-
 cus q. à κέρω, quia maxi-
 ma pars corporis ejus caput
 est.

ΚΑΡΚΑΪΡΩ, resono, tremo.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ seu κερκίνος, ο,
 ὁ, cancer piscis & morbus
 à κέρω κινεῖν, caput mouere.

Κερκινώω, quasi cancro assimi-
 lo, oblique moueo. ejusdem
 them.

Κάρνος, τὸ, pediculus, ovis,
 pecus. Hesych.

ΚΑΨΟΣ, ο, ὁ, sopor cum gra-
 vedine, marcor q. à κέρω,
 cui accidit. κερῶω, soporem
 talem affero. Sed κερος, pro
 κηρός, gen. Dor. à κήρ,
 parca, mors; vel κερος, ο,
 Dor. pro κηρος, ο, ὁ, ceru.

Καρέχιον, ο, τὸ, rheda.

ΚΑΨΑΙ, ὄν, αῖ vel κάμψαι,
 vermes, qui oleis innascuntur
 quasi à κάμψω, flecto.

ΚΑΨΑΪΓΑ, ας, ἡ, saltationis
 quoddam genus; an à κερπαῖ
 manus, qua se complecte-
 rentur.

Κερπαλίμος, ο, ὁ, celer q.
 ἀρπαλίμος; hinc κερπαλίμως,
 cito, raptim. adv. Th. ἀρ-
 παῖω, rapio.

ΚΑΨΙΔΑΣΟΣ, ♂, ἡ, *venenatum*
quoddam medicamentum.

ΚΑΡΠΗΣΙΟΝ, ♂, τὸ, *carpesi-*
um, festuca tenuis q. à
κάρφος, festuca.

Καρπίζω, fructum decerpo, de-
frugo à *καρπός*, ♂, ὁ, fruc-
tus. *καρπιζομαι*, in liberta-
tem affero à *καρπὶς*, vindic-
ta, assertio. *καρπισίης*, adser-
tor, vindex. *καρπισία*, adser-
tio, quod manus brachiale
caperetur, qui *carpus* dici-
tur. (Gell. lib. 20. cap. 9.)

Κάρπιμος, ♂, ὁ, frugifer. Th.
καρπός, ♂, ὁ, fructus.

Καρπόβρωτος & ον, id, unde
καρπὸν βρώσκειν licet.

Καρποῖσιν, dat. plur. à *καρ-*
πος, quod vide.

ΚΑΡΠΟΣ, ♂, ὁ, fructus, semen,
foetus, utilitas; est & pars
manus, ubi pulsus explo-
rant. Hinc *ἀκαρπος*, ♂, ὁ,
ἡ, infructuosus. *ἐγκαρπος*, ♂
ὁ, ἡ, fructus in se habens.
εὐκαρπος, ♂, ὁ, ἡ, fructibus
abundans; est & *Καρπός*, ♂,
ὁ, nomen viri.

Καρποφόρῶ, fructum fero.
fut. ἦω. p. *κεκαρποφόρηκα*.
a. i. *ἐκαρποφόρητα* à *καρπο-*
φόρος, ♂, ὁ, ἡ, frugiferu
ex *καρπός* & *φέρω*, fero.

Καρπῶ, fructum colligo, car-
po ad fruendum; percipio,
sacrificio. aor. i. *ἐκάρπωσα*.
Th. *καρπός*.

Καρπῶλος, ἡ, ὄν, q. fructibus
affectus vel variorum fruc-
tuum figuras habens intextas;

vel ut H. Steph. exponit,
manulcatus.

Καρρῆξεν Aeol. syncop. pro
κατάρρῆξεν, praef. inf. *καρρῆ-*
ξουσι, demulcens, praef. part.
f. g. pro *καταρρῆξουσα* ex
κατὰ & *ῥέξω*, f. *ξω*, facio.

Κάρρῶν, ♂, τὸ, *rheda*, carrus
quod vide.

Κάρρῶν, fortior, melior, quasi
κάρτων à *κράτος*.

ΚΑΨΙΟΣ, ♂, ὁ, obliquus,
πλάγιος, unde Zodiacus
ἐγκαρσιος.

Κάρτα, valde à *κάρτος* pro
κράτος, robur.

Καρταλάμιον, parvus *κάρταλ-*
λος.

ΚΑΨΑΛΛΟΣ, ♂, ὁ, *corpinus*
seu *corbis* in angustum desi-
nens. Ducamus à *καρῖος*,
torfus, scissus, quia ex scis-
fis virgulis contexi solet.

Κάρτει, robore, dat. sing. à
κάρτος, eos, τὸ pro *κράτος*,
eos, το, robur.

Καρτερέω, ᾧ, forti animo sum.
f. ἦτω. p. *κεκαρτέρηκα*. aor.
i. *ἐκαρτέρησα*. a. i. opt.
Aeol. *καρτερήσεια*, as, s. à
καρτερός, validus, quod à
κάρτος per metathes. pro
κράτος, eos, τὸ, robur.

Καρτερία, as. ἡ, tolerantia,
patientia. *κάρτος* pro *κράτος*,
eos, τὸ, robur; hinc *καρτερικὸς*,
♂, ὁ, qui ea virtute praeditus
est.

Καρτεροδύμω, dat. sing. à
καρτεροδύμος, ♂, ὁ, pertinax,
qui toleranti animo est, ex
κάρτος per metath. lit.

πρὸ κράτος, eos, τὸ, robur, &
 θυμός, ἔ, ὁ, animus.
 Κράτερον εἶναι τινός πρὸ κράτεϊν
 τινός, vincere aliquem.
 Κράτερος, ἔ, ὁ, robustus, pati-
 ens, vehemens. hinc κράτερώ,
 fortis sum. & κράτερον πρὸ
 κράτερός. Th. κράτος, eos,
 τὸ, robur.
 Κράτεροφρονα, acc. fing. ἃ
 κράτεροφρων, ονος, ὁ, ἡ, prae-
 fractus, magnanimus, ἃ κρᾶ-
 τος & φροῆν, mens.
 Κράτερος, ἔ, ὁ, praestantissi-
 mus, per Metathes. πρὸ κρᾶ-
 τισες, superlat. ab ἀγαθός,
 bonus. comp. κρείστων.
 Κράτενας, per Metath. πρὸ
 κρᾶτενας, α. ι. inf. act. ver-
 bi κρᾶτενω, firmum reddo,
 cerroboro. Th. κράτος.
 ΚΑΡΥΑ, ας, ἡ, nux juglans,
 arbor. καρυον, ἔ, τὸ, nux
 juglans, fructus. q. ἃ κάρυα,
 quia est fructus rotundus
 instar capitis.
 Καρύνη, amygdalina, ἃ κα-
 ρυα, ἡ.
 ΚΑΡΥΚΗ, ης, ἡ, intritum
 quoddam seu condimentum
 Lydorum.
 Καρφαλός, ἔ, ὁ, siccus, ari-
 dus. Th. κάρφω, siccō.
 Κάρφος, eos, τὸ, pulvis, ab
 eodem them.
 ΚΑΡΦΩ, siccō, arefacio. fut.
 ψω. praet. κέναρφα; hinc
 κάρφος, eos, τὸ, paleu.
 Καρχαρόδοντα, dentibus aspe-
 rum. acc. fing. ἃ κάρχαρό-
 δος, quod ἃ κάρχαρος, asper.

Th. χαράσσω, sculpo. f. ζῶ
 & ὀδός, ὄντος, ὁ, dens.
 Κάρχαρος, ἔ, ὁ, asper. Th.
 Χαράσσω, sculpo.
 Καρχυδώνιος, ἔ, ὁ, Carthage-
 nensis.
 ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ, ἔ, τὸ, tarche-
 sium. summa pars mali nau-
 tici. navis. poculum quoddam
 oblongum.
 Καρῶ Dor. πρὸ κηρῶ, dat.
 fing. ἃ κηρός, ἔ, ὁ, cera.
 ΚΑΣΑΛΒΗ, ης, ἡ & κασαλ-
 βῆς, ἀδος, ἡ, meretrix, scort-
 tum. q. ἀπὸ τῆ κᾶλεϊν &
 σοβᾶν. Sed & κάσσα est πρ-
 νη, finem vocis velim ἃ
 λάβη, injuria.
 ΚΑΣΑΣ, ἔ, ὁ, tapes, utraque
 parte villosus.
 Κασαύρα & κασωρίς, πικρή,
 Heilych. ex κάσσα & ὤρα,
 curā.
 Κἀδλοῖσιν, et in bonis, dativ.
 plur. Ion. ἃ κἀδλὸς πρὸ κ,
 ἔδλός, et bonus.
 Κασία, ας, ἡ, casia, frutex
 lauro similis, cujus cortex
 abraditur. Κασία μέλαινα,
 cassia fistularis.
 Κασίγνη, πρὸ κασίγνη, vo-
 cat. ἃ κασίγνητος, ἔ, & Ion.
 αῖο, ὁ, frater. κασίγνητη, ης,
 ἡ, soror, ex κάσις, eos. ὁ, ἡ,
 frater, soror, & γενόμεν,
 nascor.
 ΚΑΣΙΣ, ὁ, ἡ, frater, vel soror
 coaetaneus. q. γάσις, ἃ γάσι,
 genero.
 ΚΑΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix,
 quae se illecebrose κάσσει,

- id est, ornat et fucat; aut
ἕξει ἄσπον, prope urit.
- ΚΑΣΣΙΑ, ας, ἡ, *cassia, frutex aromaticus.*
- ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ, ε, ὁ, & Att. *κατσίτερος, ὁ, s' annum q. à κάτσα, meretrix; videtur enim argentum, nec est.*
- ΚΑΣΣΥΨ, & Att. *κατψύω, suppingo. consuo, ut ea, quæ subtus sunt, usu contenda. unde κάτψυρα, fulmenta, solum, pro solea.*
- Κατύτας, *Συριακὸν βοτάνων, quod forte in officinis cuscuta.*
- ΚΑΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, *Castana, urbs Thessaliæ, & Ponti, unde & καταναινὸν κάρυον, nuc castanea, quæ & κάσανον.*
- ΚΑΣΤΩΡ, ορος, ὁ, *castor, fiber, qui prope nihil nisi venter: ideo ducunt à γαστήρ.*
- Κάχεθε, *detinebat, 3. singul. imperf. Aeol. syncop. pro κατέχεθε, verbi καταχέθω pro κατέχω, inhibeo. Sic & κάχελο pro κατέχελο, 3. sing. a. 2. med. verbi καταχέω vel κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.*
- ΚΑΤΑ, præposit. cum Genit. *contra, per, de, e, sup r, in. cum Acc. secundum, versus, cum, propte., apud, in. κάτα εἶνον, domi. καθ' ὄρην, ad tempus. In composit. valet contra, di, ad, valde & deorsum.*
- Κατάβα, *descende, per Apocorpen pro κατάβηθι vel κατάβηθι, aor. 2. imperat, act.*
- Att. verbi *καταβαίνω, quod vide a. 2. κατέβην.*
- Καταβαίνω, *descendo. imperf. κατέβαινον. fut. καταβήσομαι. perf. καταβέβηκα. a. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. κατάβηθι & κατάβαθι, καταβάτω & per Apocorpen. κατάβα. a. 2. sub. act. καταβῶ, ἦς, ἦ. a. 2. inf. καταβήναι. a. 2. part. καταβάς, άντος, ὁ, ex κατὰ πρό κάτω, deorsum & βαίνω, eo.*
- Καταβάλλω, *dejicio. f. αλλῶ. præt. καταβέβληκα. præf. med. καταβάλλομαι, fundamentum jacio. perf. pass. καταβέβλημαι. aor. 1. pass. κατεβλήθην. præt. med. καταβέβολα. Thema βάλλω, jacio.*
- Καταβαπτίζομαι, *immergor. f. ίσομαι. perf. καταβέβηπτισμαι. aor. 1. pass. κατεβαπτίθην. Thema βάπτω, intingo.*
- Καταβαρέω, *degravo, onere. fut. ἦσω. p. καταβεβάρηκα. a. 1. κατεβάρησα. Th. βάρης, eos, τό, pondus.*
- Καταβάς, άντος, ὁ, & in f. g. *καταβάσα. a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, descendo, quod vide.*
- Κατάβασις, εως, ἡ, *descensus. ab eodem verbo.*
- Καταβάτω, *descendat, 3. sing. a. 2. imperat. activ. κατάβαθι, à καταβαίνω.*
- Καταβαυκαλάω, *jucunda cantillatione sopio. idem quod*

- Βαυκαλάω. Est & Βαυκός, *gaudius*.
 Καταβελημένας, acc. plural. perf. part. pass. f. g. à καταβαίω, quod vide.
 Καταβερθίωσι, *onustae sunt*, 3. plur. perf. med. ex κατὰ & βερθίω, *oneror, sum gravis*. f. σω. p. κα.
 Καταβῆ, *descenderit*, 3. sing aor. 2. sub. act. à καταβαίω, quod vide.
 Καταβῆθι, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.
 Καταβήτεο, *descende* Ion. pro καταβήτε, praes. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à fut. 1. med. verbi καταβαίω, *descendo*. Thema βαίω, eo.
 Καταβήσεται, *intrat*, 3. sing. fut. 1. m. verbi καταβαίω, quod vide.
 Καταβιβάζω, *facio descendere, deturbo, dejicio, deprimo*. f. άσω. a. 1. act. καταβίβασα. aor. 1. pass. καταβίβασθην. fut. 1. passiv. καταβίβασθίσομαι, η, εται, ex κατὰ & βιβάζω, *admissario admoueo*. Th. βαίω, eo.
 Καταβιβρώσκω, *comedo*. praes. inf. pass. καταβιβρώσκεισθαι, ex κατὰ & βιβρώσκω, *comedo*. fut. βρώσω.
 Καταβληχᾶσαι, *balare*. Th. βληχάομαι, idem.
 Καταβίσκειν, *depasscere*. Th. βίσκω, *pasco*.
 Καταβσκομενάων, *depasscentium*. gen. pl. Aeol. pro καταβσκομένων, praes. part. pass. à
- βίσκω, f. ήσω, *pasco*. Th. βίω, idem.
 Καταβραβεύω, *debito praemio privo, imperiose ago*. f. εύσω. a. 1. καταβραβεύσοα, ex κατὰ & βραβεύω, θ, τὸ, *praemium*. Th. βραβεύς, έως, ὁ, *qui dat praemium certaminis*.
 Καταβρίθειν, Att. *gravari*. Poet. *longe superare*. Th. βρίθειν, *gravis sum*.
 Καταβύσομαι, Ion. pro καταβήσομαι, fut. 1. med. καταβᾶσθαι τινος, *magnis clamoribus in aliquem invehi*. Th. βούω.
 Καταγάγω, ης, η, a. 2. sub. Att. à κατάγω, *deduco*, quod vide.
 Κατάγαις, ε, ή, & κατάγεις, α, ον, *subterraneus*. Th. γαῖα, *terra*.
 Καταγγελεύς, έος, ὁ, *annuntiator*, à καταγγέλλω, quod vide.
 Καταγγέλλω, *annuntio, celebros*. f. ελώ. p. κατήγελκα. a. 1. κατήγελκα. a. 2. κατήγελον. hinc a. 2. pass. κατήγελιν, ης, η. praes. med. κατήγελκα. Th. άγγέλλω, *nuntio*.
 Κατάγειν, *deducere*. praes. inf. à κατάγω, quod vide.
 Καταγελαδίσση, *irrideberis*, 2. sing. fut. 1. passiv. à καταγελάω, quod vide.
 Καταγελάσεν, *ridiculum*, adject. verbale ab eodem verbo.
 Καταγελάω, ᾶ, *derideo, cum* Genit. imperf. καταγελάσων, αες, ας, αε, α. fut. άσσω. perf. καταγεγέλακα.

- aor. 1. κατεγέλασα. Thema γελᾶω, *video*.
- Καταγερᾶσθαι, 3. plur. ind. praef. à καταγερᾶσκω, *senescō*. f. ἄσω. Th. γῆρας, *ālos*, τὸ, *senectus*.
- Καταγίζω, *consecro*, Ion. pro καθαγίζω. quod ab ἀγίζω, idem. Thema ἄγος, *eos*, τὸ, *veneratio*.
- Καταγινέειν Ion. pro κατάγειν, *deducere, reducere*.
- Καταγινώσκω, *decerno adversus aliquem, condemno*. fut. καταγινώσκω. praet. κατέγνωκα. aor. 2. κατέγνωον, *as*, ω. perf. pass. κατέγνωσμαι. perf. part. pass. κατεγνωσμένος, *damnandus pro καταγνώσεος*. Th. γινώσκω, *n. scō*.
- Καταγνοίην, *ης*, η, aor. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, *damno*, quod vide a. 2. sub. καταγνώ. a. 2. imperat. κατάγνωθι.
- Καταγνώ, ᾧς, ᾧ, a. 2. sub. act. καταγνώσθαι, a. 2. inf. ejusdem verbi.
- Καταγορεύειν, *accusare*. Th. ἀγορά, ἡ, *forum*.
- Καταγεράθειν, ab Herodoto pro dilaniare.
- Κατάγω, κατάγνυμι vel καταγνώω, *confringo*. fut. κατέαζω. aor. 1. κατέαξα. praef. pass. κατάγνυμαι, *confringor*. a. 2. pass. κατέαγην, *ης*, η, a. 2. sub. pass. κατεαγῶ, ἧς, ἧ & in 3. pl. κατεαγῶσιν, quod ex κατά & ἄγω seu ἄγνυμι, *frango*.
- Κατάγω, *deduco*. f. κατάξω. a. 2. κατέγαγον. Att. a. sub. act. καταγάγω, ἧς, ἧ. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγών, ἔσα, ἐν. perf. act. κατήγα perf. pass. κατήγαμι, ἧσαι, ἦκαμ. a. 1. pass. κατήχθην, *ης*, η, *dejectus fui*. quod ex κατά pro κάτω, *deorsum* & ἄγω, *duco*.
- Καταγωγή & καταγωγήιον, *diversorium, à κατάγομαι, diversor*. Thema ἄγω, *duco*.
- Καταγωνίζομαι, *debello*. fut. ἴσομαι. perf. pass. κατηγώνισμαι. a. 1. m. κατηγωνισάμην, ω, ατο. quod ex κατά & ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἄγων, ᾧνος, ὁ, *certamen*.
- Καταδαίωμα, *devero, comedo*, à δαίω, *epulum praebeo*.
- Καταδάκνω, *mordeo*. praef. ind. ex κατά & δάκνω, idem. fut. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον.
- Καταδέεστος, α, ον. comparat. à καταδείς, *imperfectus*. Th. δέω vel δέομαι, *geeo*.
- Καταδεῖ pro δεῖ, *indiget*.
- Καταδέξαι Ion. pro καταδείξαι, *ostendere*. aor. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, *ostendo*.
- Καταδεύη, *humefiat*, 3. singul. praef. sub. à καταδεύω. Thema δέω, *rigo*. f. δεύσω.
- Καταδέω, *obligo*. f. ἦσω. a. 1. κατέδησα. perf. καταδέδικα & ηκα. Thema δέω, *ligo*.
- Καταδηλος, ε, ὁ, ἧ, *manifestus*, ex κατά & δηλος, ε, ὁ, idem.

Καταδημιβορέω, *populum de-
ro. publice, devoro, ex δήμος,
ε, ο, populus & βορέα, ἄς, ἦ,
pabulum, esca.*

Καταδιδέν Ion. pro καταδιδό-
ναι, *influere. præf. inf. à
διδάμι, do.*

Καταδικάζω, *judico contra
aliquem, condemno. f. ἄσω.
a. i. pass. κατεδικάθην. fut.
i. pass. καταδικαδίσομαι, η,
ται, ex κατά & δικάζω,
judico. Th. δίκη, ης, ἦ, jus.*

Καταδιώκω, *prosequor. f. ζω.
a. i. κατεδιώξα. Th. διώκω,
persequor.*

Καταδοκᾶν, *opinari. Thema
δοκέω, videor.*

Καταδελώω, *in servitutem
adigo. f. ὦσω. perf. καταδε-
δελωκα. a. i. med. κατε-
δελωσάμην, ω, ατο. a. i.
sub. med. καταδελώσμαι, η,
ηται & ia 3. plur. καταδε-
λώσανται. præf. part. pass.
καταδελόμενος, ex κατά &
δελος, ε, ο, servus.*

Καταδρέπω, *idem quod δρέ-
πω, decerpo.*

Καταδύμεναι Dor. vel. Att.
pro καταδύναι, *ingredi. aor.
2. inf. act. verbi καταδύνω
vel κατάδυμι, demergo. a.
2. act. κατέδυν. Th. δύνω &
δύω vel δύμι, subeo.*

Καταδυνασεύω, *sub potestatem
redigo, tyrannitem exerceo
in aliquem. fut. εὔσω. p.
καταδεδυνάσεινα, ex κατά &
δυνασεύω, sum princeps; hinc
δυναΐης, ε, ο, optimas. The-
μα δύναμαι, possum.*

Καταδύμεναι, *præf. inf. vide
καταδύμεναι.*

Καταδύντα, *occidentem, acc.
singul. a. 2. part. act. à
κατάδυσ, ἴντος, ο, à κατά-
δυμι. Th. δύνω, subeo.*

Κατάδυσ, ἴντος, ι, ο, a. 2.
part. ejusdem verbi.

Καταδύσσει Ion. pro καταδύ-
σει, *præf. imperat. passiv. à
καταδύσομαι, submergor, abdo
me. quod ex futuro in præ-
sens abiit. ex κατά & δύ-
σομαι, Poët. δύσομαι, mer-
gor. Th. δύνω, subeo.*

Καταείδαι pro καταείδεν, *in-
cantare. Th. αἰείδω, cano.*

Καταειμένος, *tectus, ansus
Poët. pro καθεμένος, perf.
part. passiv. verbi καθέννυ-
μι feu καθέω. quod ex καλά
& έω, ἴνδυο. aor. i. εἶσα.
perf. pass. εἶμαι.*

Καταείνουν, *cooperiebant, 3.
plur. imperf. activ. ex κα-
ταείνω, quod ex κατά &
είνω, idem quod έω, ἴναιδου*

Καταείσατο, *3. sing. a. i.
med. verbi κάτεμι, descen-
do, proficiscor. Th. εἶμι feu
έω, eo.*

Καταθεῖναι, *deponere, persolve-
re. a. 2. inf. act. à κατα-
τίθημι. Th. τίθημι, pono. a.
2. εἶθην.*

Καταθεῖο, *poneres, 2. sing. a.
2. opt. w. verbi κατατίθη-
μι. Th. τίθημι, pono. f. θήσω.
a. 2. εἶθην. aor. 2. med.
εἶθεμην. a. 2. opt. med.
θεῖμην, θεῖο.*

Καταθέσθαι, *reponere*. aor. 2. inf. med. ejusdem verbi.
 Κατάθεσο, *recondo* & Poët. *κατέθεο*. a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.
 Κατάθηαι, *deposueris* Ion. pro *κατάθη*, 2. fing. a. 2. sub. med. ejusdem verbi.
 Καταθήσειν, f. i. inf. act. *καταθήσει*, *repones*. 2. fing. fut. i. med. à *κατατίθημι*.
 Καταθνήσκεις, ἄ, ὁ, *mortalis*. dat. pl. *καταθνήσκουσιν*, ex *κατά* & *θνήσκω*, quod à *θνήσκω*, *morior*.
 Καταθραύσας, *avtos*, ὁ, a. i. part. act. à *καταθραύω*, *effringo*. Thema *θραύω*, *frango*. f. σω.
 Καταθύμιος, *αι, ον*, *gratus*, *a, um*, ex *κατά* & *θύμιος*, ἄ, ὁ, *animus*.
 Καταθυμοβερέσσης, *animi affectibus devores*, 2. fing. aor. i. sub. ex *κατά* & *θυμοβερέω*, *animum exedo tristitia*, quod à *θύμιος*, *animus* & *βέρα*, *ās*, ἡ, *paulum*, *esca*.
 Καταθύσαι, a. i. inf. act. verbi *καταθύω*, *occido*. Thema *θύω*, *mactō*. fut. *θύσω*.
 Καταθώμεθα, *deponamus*, i. plur. a. 2. sub. med. à *κατατίθημι*. Th. *τίθημι*, *pono*.
 Καταυδέσθαι, *revereri*, quod ab *αἰδέομαι*, idem. Th. *αἰδώς*, ἡ, *pudor*.
 Καταύθω Poët. pro *κατακαίω*, *comburo*. Th. *αἰθώ*, *accendo*.
 Καταυεῖν Ion. *comprobare*, *collaudare*, *annuere*, ab *αἰνέω*, *laudo*. Th. *εἶνος*, ἄ, ὁ, *laus*.

Καταυεῖσθαι, *everſa*. a. i. part. pass. à *καταυεῖω* Ion. pro *καθαυεῖω*, *everto*. *faciliter conficio*. Thema *αἰνέω*, *cupio*.
 Καταυεόμενος Ion. pro *καθαυεόμενος*, *præf. part. pass. à καθαυεῖω*, *dejicio*. Th. *αἰνέω*, *cupio*.
 Καταυχῶναι, aor. i. inf. act. à *καταυχῶνα*, quod vide.
 Καταυχῶνα, *pudefacio*, *dedecoro*. fut. *καταυχῶνα*. *puet. κατήχυνκα*. aor. i. *κατήχυννα*. *præf. pass. καθαυχύνομαι*, *pudefio*. imperf. *κατήχυνόμην*, ἄ, ετο. a. i. ind. *pass. κατήχύνθην*, *ης*, *η*. a. i. sub. *pass. καταυχυνθῶ*, *ἡς*, *ἡ*. f. i. *pass. καταυχυνθήσομαι*, *η*, *εται*, ex *κατά* & *αἰχύνη*, ἡ, *pudor*. Th. *αἰχος*, *eos*, τὸ, *turpitudō*.
 Καταυχῶ, 3. fing. *præf. à καταυχῶνα*, *accuso*, *crimino*. Thema *αἰτία*, *ας*, ἡ, *crimen*, *causa*.
 ΚΑΤΑΨΥΞΙΣ, *υκός*, ἡ, *cassis*, *galea sine cristâ & depressa*, *παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι*.
 Καταψυξίς, ἔσα, ἐν, aor. i. part. *pass. verbi καταψυξίω*, *exuro*. quod vide.
 Καταψυξίσομαι, ἡ, *εται*, fut. 2. *pass. à καταψυξίω*, *exuro*. quod vide.
 Καταψυξίσιος, ἄ, ὁ, ἡ, *lethalis*, *lethifer*, à *καψός*, *occasio*.
 Καταψυξίω, *exuro*. imperf. *κατέψυξον*. fut. *καταψυξῶ*. a. i. *κατέψυξα*. a. i. inf. *καταψυξάτω*. a. 2. *κατέψυξον*.

- perf. καταπέλαυκα. α. 1. ind. pass. καταπέλαυθην, exustus fui. fut. 1. pass. κατακαυθήσομαι. α. 2. ind. pass. κατακάην, ης, η. fut. 2. pass. κατακαήσομαι, ex κατά & κάω, uto.
- Κατακαλύπτω, obtego. fut. ψω. p. κατακαλύψα. α. 2. κατακαλύβον. Th. καλύπτω, tego.
- Κατακαύται, 3. sing. fut. 1. act. verbi κατακάω, exuro, quod vide.
- Κατακαυχάομαι, ᾶμαι, glorior adversus aliquem. Th. καυχάομαι, glorior. f. ἤσομαι.
- Κατάκειμαι, jaceo, decumbo, ascumbo. imperf. κατεκείμην, σο, το. praef. inf. κατακείσθαι. praef. part. κατακείμενος, η, ον. fut. κατακείσομαι. Th. κείμαι, jaceo.
- Κατάκεισο pro κατάκεισο, recumbes, praef. imp. rat. verbi κατάκειμαι, quod vide.
- Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, inclinor. Th. κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα.
- Κατακέκριται, condemnatus est, 3. sing. perf. pass. à κατακρίνω, condempno, judico. f. νῶ. α. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, judico.
- Κατακερτομᾶν, verbis mordacibus insectari, vide in κέρτομα.
- Κατακεχύεται Ion. pro κατακέχυνται, vide in κέχυνται.
- Κατακήμεν, cremare Ionic. pro κατακῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi κατακάω, cremo.
- fut. καύσω. α. 1. ἔκαυσα & ἔκησα. Κατακηράσαντες, α. 1. part. act. verbi κατακηρέω, cera tego, ex κατά & κηρές, ἔ, ὄ, cera.
- Κατακλάω, frango. f. άσω. α. 1. κατέκλασα, ας, ε. Thema κλείω, frango. f. κλάσω.
- Κατακλείω, includo. fut. είσω. aor. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Thema κλείω, claudio.
- Κατακληροδοτέω, sorte distribuo, à κληροδοτής, ε, ὄ, testator, quod ex κληρές, ε, ὄ, sors & δότης, dator. Thema διδομι, do.
- Κατακλιθῆναι α. 1. inf. pass. à κατακλίνω, discumbo, quod vide.
- Κατακλίνει, dejicere, aor. 1. inf. act. ejusdem verbi.
- Κατακλίνω, facio discumbere, discumbo. f. νῶ. perf. κατακέκλικα. aor. 1. κατέκλινα. α. 1. imperat. κατέκλινον, άτω. α. 1. ind. pass. κατεκλίθην. α. 1. sub. pass. κατακλιθῶ, ἦς, ῆ. α. 1. inf. pass. κατακλιθῆναι, quod ex κατά & κλίνω, reclino.
- Κατακλύζω, inundo, submergo. f. ύσω. p. κατακέκλυκα. perf. pass. κατακέκλυσα. α. 1. pass. κατεκλύσθην. α. 1. part. pass. κατακλυθεΐς, submersus, quod ex κατά & κλύζω, lavo.
- Κατακλυσιμός, ἔ, ὄ diluvium, à κατακλύζω, quod vide.
- Κατακοιμάω, edormio. vide in κατακοιμηθήτω.
- Κατακοιμηθήτω, cubet, α. 2. imperat. pass. verbi

κατακοιμάω. f. ἦσω. Th. κοι-
μάω, cubare facio.
Κατακοιμίζω, idem quod κα-
τακοιμάω.
Κατακυριανέωσιν, administrant,
3. pl. ind. praef. activ. ex
κατά & κυριανέω, impero.
Thema κυριανος, ε, ό, prin-
ceps.
Κατακολυθία, ω, subsequor. f.
ἦσω. a. 1. κατακολυθήσα. a.
1. part. act. κατακολυθή-
σας, αντος, ό & in f. g.
ασα. & in neut. αν. perf.
act. κατακολυθήκα, cum dat.
Th. ακόλυθος, ε, ό, ή, comes.
Κατακοντίζω, telis confodere.
Thema ακων, ανλος, ό,
jaculum.
Κατακοπεύς, είσα, εν, concisus,
u, um, à κόπτω, scindo. aor.
2. έκοπον. p. m. κέκοπα.
Κατακόπτω, concido. f. ψω.
perf. κατακέκοφα. praef. part.
f. g. κατακοπτεσα. Th.
κόπτω, scindo.
Κατακόρως, adverb. abunde,
crebrius, à κατάκορος, satur.
Thema κορέω, satio.
Κατακτείνω pro υπακτείνω, ob-
temperare.
Κατακτείνω, νικάν, per vim
vincere.
Κατακτείνω, laniorum more
concidere, ex κτείνω, ατος,
τό, caro & έργον, τό, opus.
Κατακρατέω, f. ἦσω, vinco,
supero. Th. κρατος, εος, τό,
robur.
Κατακρημνίζω, praecipitem de-
orsum ago, praecipito. fut.
ίσω. a. 1. κατεκρημνισα. a.

1. inf. κατακρημνίσαι. perf.
act. κατακρημνισα. perf.
pass. κατακρημνισμαι, ex
κατά & κρημνος, ε, ό, praeci-
pitiuum.
Καλάκρημος, ε, ό, praeceps, à
κρημνος, ε, ό, praecipitiuum.
Κατάκριμα, αλος, τό, condem-
natio, à κατακρίνω, quod
vide.
Κατακρίνω, judico, fero sen-
tentiā contra aliquem, con-
demno. f. νω. a. 1. κατέκρι-
να, ας, ε. perf. act. κατα-
κρίκα. perf. pass. κατακρί-
μαι, σαι, ται. a. 1. pass.
κατεκρίθη, ης, η. a. 1. sub.
pass. κατακρίθω, ης, η & in
plur. ωμεν, ητε. fut. 1. pass.
κατακρίθησμαι, η, εται. Th.
κρίνω, judico, secerno.
Κατάκρισις, εως, ή, condemna-
tio, à κατακρίνω, quod vide.
Κατακρύπτω, nom. plur.
a. 1. part. act. à κατακρύπ-
τω, occulto. Th. κρύπτω,
abscondo. f. ψω. p. φα.
Κατακτάμενα, interficere, aor.
1. inf. Doric. pro κατακτεί-
ναι. quod ex & κατά &
κτείνω, occido. f. νω. a. 1.
έκτενα. a. 2. έκτανον.
Κατακτανέωσιν Ion. pro κα-
κτακτανέωσιν, fut. 2. inf. med.
à fut. 2. med. κατακτανέ-
μαι, verbi κτείνω, occido.
fut. 2. κτανω. perf. έκτακα,
& Poët. έκτακα.
Κατακυλίω, ανλος, ό, a. 1.
part. act. verbi κατακυλία,
devolvo. Th. κυλία, volvo. f.
ίσω.

Κατακύβισαν, acc. sing. part. præf. act. f. g. ἀ κατακύπτω, *incumbo me, decumbo.* Thema κύπτω, *propus sum.* f. ψω.

Κατακυριεύω, *dominor, cum* Gen. f. εύσω. a. i. κατεκυριεύσα. a. i. part. κατακυριεύσας, *άνιος, ό.* quod à κύριος, *ς, ό,* *dominus.* Th. κύριος, *eos, τό,* *autoritas.*

Καταλαβέδω, a. 2. inf. med. καταλαβήτε, 2. plur. a. 2. sub. act. καταλαβόμενος, aor. 2. part. med. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo,* quod vide.

Καταλαβέω pro καταλαμβάνω quod vide.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. m. καταλαβόσα, *ης, ή,* aor. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Καταλαλέω, *obloquor, loquacitate obruo, erto, detraho.* cum Genit. f. ήσω. p. καταλελάληκα. Th. λαλέω, *loquor.*

Καταλαλιά, *ās, ή, obtrectatio, obloquutio, ex κατά & λαλέω, loquor;* hinc κατάλαλος, *ς, ό, ή,* *obloquitor, maledicus.*

Καταλαμβάνω, *deprehendo.* f. καταληψομαι. perf. κατείληφα. perf. inf. κατείληφέναι. aor. 2. act. κατέλαβον. aor. 2. part. καταλαβών, *εσα, όν.* perf. pass. κατείλημμαι. perf. part. pass. κατείλημμένος, *η, όν.* a. i. pass. κατελήφθην, *ης, η.* aor. 2. med. κατε-

λαβόμην, *ς, ετο, affectus sum.* a. i. inf. m. καταλαβέδω. a. 2. part. med. καταλαβόμενος, *ex κατά & λαμβάνω, capio.*

Καταλαμπτέος Ionic. pro καταληπτέος, *deprehendendus, à καταλαμβάνω, quod vide.*

Καταλέγω, *deligo, allego.* fut. ζω. perf. καταλέλεχα. præf. pass. καταλέγομαι, *allegor.* Th. λέγω, *lego, colligo.*

Καταλείδωμαι, *η, εται, destillo.* f. ψομαι. perf. λέλειμμαi. Th. λείβο, *libo.* f. ψω.

Κατάλειμμα, *άλος, τό, reliquiae, à καταλείπω, quod vide,*

Καταλείπω, *eis, ει, relinquo.* f. ψω. *eis, ει.* perf. καταλείψα. a. i. κατέλειψα. a. 2. κατέλιπον. a. 2. part. act. καταλιπών, *άνιος, ό.* perf. pass. καταλέλειμμαi. perf. part. pass. καταλέλειμμένος. p. m. καταλέλοιπα. quod ex κατά & λείπω, *linquo.*

Καταλελειμμένος, perf. part. pass. à καταλείπω, *relinquo,* quod vide.

Καταλέλοιπα, p. m. ejusdem verbi.

Καταλέξεται, *subat, fut. i. m. 3. sing. à λέγομαι, cubare facio.*

Καταλέξω Dor. pro καταλέξω, *recensebo.* f. i. verbi. καταλέγω.

Καταλέω ex κατά & αλέω, *molio.* f. έσω & ήσω.

Καταλεύειν pro καταλιθών

- lapidibus obruere.* αορ. 1. κατέλευσα, quod ex κατά & λέω, lapido. Th. λάας, λάας, ὁ, lapis.
- Καταλιθάω, lapido, cum Λεο. f. άσω. perf. κάταλιθακα. α. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ὁ, ἡ, lapis.
- Καταλιμπάνειν Ion. pro καταλείπειν. *desinere.*
- Καταλιπεῖν. α. 2. inf. act. καταλίπειμι, οἰς, οἰ, α. 2. opt. καταλιπών, ἔσα, ὄν, α. 2. part. act. ἀ καταλείπω, *relinquo*, quod vide.
- Καταλιπών, vide in καταλιπεῖν.
- Καταλλάγη, ἦς, ἡ, *reconciliatio*, ἀ καταλλάσσω. f. ξω, quod vide.
- Καταλλαγείς, ἔντος, ὁ, α. 2. part. pass. καταλλάγηδι ἴτω & in plur. καταλλάγετε α. 2. imperat. ἀ καταλλάσσω, quod vide.
- Καταλλάσσω, *reconcilio*. f. ξω. α. 1. κατήλαξα. α. 1. part. καταλλάξας, αντος, ὁ. aor. 2. ind. pass. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω vel ἔλω, *mito*.
- Καταλογάδην, adv. *prosa oratione*, ἀ καταλόγω, *sigillatim enarro*. Th. λέγω, *dico*.
- Κατάλογος, ὄ, ὁ, *catalogus*, *enumeratio*, ἀ καταλόγω, *conscribo*. Thema λέγω.
- Κατάλοιπος ὄ, ὁ, *reliquus*, ἀ καταλείπω, *relinquo*, quod vide.
- Κατάλυμα, ατος τό, *diversorium*, ἀ καταλύω, *diverto*,
- hospitium curio*. Th. λύω, *solvo*.
- Καταλύεσι, 3. plur. perf. ind. καταλύω, quod vide.
- Κατάλυσις, εως, ἡ, *destructio* ejusdem verbi.
- Καταλύω, *dissolvo*, *destruo*, *diversor*. f. ύσω. α. 1. κατέλυσα. α. 1. sub. καταλύσω, ης, η. α. 1. inf. καταλύσαι. α. 1. ind. pass. κατελύθην. α. 1. sub. pass. καταλυθῶ. f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *solvo*.
- Καταμάθετε, *discite*, 2. plural. aor. 2. imperat. act. κατάμαθε, verbi καταμανθάνω, *disco*. f. καταμαθήσω. α. 2. κατέμαθον.
- Καταμανθάνω, *disco*, *confidoro*. f. καταμαθήσω. p. καταμαθήκα. α. 2. κατέμαθον, α. 2. imp. act. κατάμαθε & in 2. plur. καταμάθετε. α. 2. inf. καταμαθῆν. part. μαθάν, ex κατά & μανθάνω, *disco*.
- Καταμαρπτέειν pro καταμαρπτειν, *comprehendere*. Thema μαρπτῶ.
- Καταμαρτυρέω, *tester contra aliquem*. f. ἦσω. p. καταμαρτυρήκα. Thema μαρτυρέω, ὁ, ἡ, *testis*.
- Καταμαρψας, αντος, ὁ, α. 1. part. act. καταμαρψη, *opprimat*, 3. lingul. α. 1. sub. act. ἀ καταμαρψῶ, *comprehendo*. Thema μαρψῶ, *curio*. f. ψω.
- Καταμάω, *occumulo*. sic ut

- solent facere οἱ ἀρῶντες, qui metunt. Th. ἀρῶ, μετο.
- Καταμεθύσκω, vide in μεθύσκω, ebrium reddo.
- Καταμείνω, a. i. inf. act. verbi καταμένω, commoror. Thema μένω, maneo. a. i. εἰμένα.
- Καταμελῶσιν, 3. plur. præf. ind. verbi καταμελέω, negligigo, ex κατά & μέλει, curae est. Imperfonale.
- Καταμεμφομέθα, i. plur. præf. ind. καταμέμφομαι, conqueor. Th. μέμφομαι, exproftulo. f. μέμφομαι, perf. μέμεμμαι. a. i. m. ἐμεμψάμην.
- Καταμένω, commoror. f. νῶ. p. καταμεμένηκα. a. i. εἰμένα. a. i. imperat. μείνον. Thema μένω, maneo.
- Καταμετρέω, idem quod μετρέω.
- Καταμήκης, ὁ, ἡ, longus. Thema μήκος, eos, τὸ, longitudo.
- Καταμιαίνεσθαι, luctu fuedari. Th. μαιίνω, inquino.
- Καταμόνας, adv. privatim, ex κατά & μονάς, ἄδος, ἡ, unitas. Th. μόνος, ε, ὁ, unus, solus.
- Καταμύζατο, laceravit, 3. fing. a. i. m. Ion. verbi καταμύσσω. Th. ἀμύσσω, laceror. f. ζῶ. p. ἤμυχα.
- Καταμῦσαι, nictare, a. i. inf. act. verbi καταμύω, vide & καμμύω. Thema μύω, claudio. f. μύω.
- Καταμύσσει, vide in καταμύζατο.
- Κατανασκάζω, eis, es, esro, adigo. idem quod ἀνασκάζω. f. σω. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas.
- Κατανάθεμα, ατος, τὸ, anathema aduersus quempiam, ex κατά & ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθηναι, serpo.
- Καταναθεματίζω, deuoueo. f. ἴσω. ab iisdem them.
- Καταναλίσκω, consumo. f. καταναλώσω. a. i. κατανήλωσα. perf. κατανήλωκα, ex κατά & ἀναλίσκω, alsumo, quod ex ἀά & ἀλίσκω, capio. f. ἀλώσω. p. ἤλωκα. a. 2. ἤλων.
- Κατανασκάω, ὦ, obtorpeo cum alicuius incommodo. f. ἦσω. a. i. κατενάσκησα. cum Gen. ex κατά & νασκάω, torpore afficior. Th. νάσκη, ης, ἡ, torpor, veterius.
- Κατανεύσαι, a. i. inf. act. κατάνευσον, annue, a. i. imperat. act. à κατανεύω. Th. νεύω, annuo. f. νεύσω.
- Κατανεύω, annuo. aor. i. κατένευσα. p. κατανένευκα. ab eodem them.
- Κατανοεῖν, præf. inf. κατανοήσας, a. i. part. act. à κατανόεω, quod vide.
- Κατανοέω, animaduerto, confidero. imperf. κατενόεον, sv. f. ἦσω. p. κατανενοήκα. a. i. κατενόησα. a. i. imperat. act. κατανόησον, ἄτω. a. i. inf. κατάνοήσαι. aor. i. part. act. κατάνοήσας, ἀνίλος, ὁ, ex κατά & νοέω, cogito. Th. νόος, νῆς, ὁ, mens.

Κατάντα, τὰ, *declivis*, Poëtic.
pro κατάντη, à κατάντης,
ὁ, ἡ, *declivis*. Est & κατάν-
τα, adv. *sursum*, *deorsum*,
ex κατὰ & ἀντί, pro, *contra*.

Κατανύω, *pervenio*. f. ἦσω.
p. κατήγηκα, ex κατὰ &
ἀντάω, *obviat venio*. Th.
ἀντί, *contra*.

Κατανύιον Ion. *e regione*. Th.
ἀντί, *contra*.

Κατανυγῆς, 2. *sing.* a. 2.
sub. pass. κατενύγησαν, 3.
pl. a. 2. ind. pass. verbi
κατανύσσω, quod vide.

Κατανύξις, *ews*, ἡ, *molestia*,
dolor, quo quis q. lancina-
tur; item *sopor*, *stupor*, à
κατανύσσω, quod vide.

Κατανύσσω, *compungo*. f. ξω.
a. 1. κατένυξα. a. 2. act.
κατένυλον. a. 2. pass. κατενύ-
γην, ης, η, *compunctus fui* &
in 3. plur. κατενύγησαν.
aor. 2. inf. pass. κατανύ-
γμα, ξαι, κται, ex κατὰ &
νύσσω, *pingo*.

Κατανυθέντος, gen. *sing.* aor.
1. part. pass. verbi κατα-
νύσσω, quod vide.

Καταξέμεν Ion. pro κατάξεν,
f. 1. inf. act. verbi κατά-
γω, *deduco*, *reduco*. Th. ἄγω,
duco. f. ἄξω.

Καταξίω, ὦ, *dignum judico*.
fut. ὠσω. p. κατηξίωκα. a.
1. pass. κατηξιάθην, ης, η,
dignus habitus fui. a. 1.
sub. pass. καταξιώθω. aor.
1. inf. pass. καταξιώθηνα. a.
1. part. καταξιώθεις, έντες, ὁ,

ex κατὰ & ἄξιος, ε, ὁ,
dignus.

Καλαπακίλος Ion. pro καλα-
πηκίλος, *compactus*, à πηγνύω,
compringo.

Καταπατέω, *conculco*, f. ἦσω.
p. καταπεπάτηκα. aor. 1.
κατεπάτησα. a. 1. sub. κα-
ταπατήσας, ἀνλος, ὁ. a. 1.
ind. pass. κατεπατήθην, ης,
η. Th. πατέω, *calco*.

Κατάπαυσις, *ews*, ἡ, *requies*,
à καλαπαύω, quod vide.

Καταπαύομεν, 1. plur. f. 1.
act. à καταπαύω, *compresso*,
quod vide.

Καταπαύω, *compresso*, *requiesco*.
f. αῦσω. a. 1. κατέπαυσα.
a. 2. κατέπαυον. perf. κατα-
πέπαυκα. perf. pass. κατα-
πέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω
cesso.

Καταπειρήληρη, ης, η, *nauti-
cum instrumentum*, quo
nautæ maris altitudinem
explorant, à καταπειρῶ,
tento. Th. πείρα, *conatus*.

Καταπέλτης, ε, ὁ, *catapultæ*,
machina bellica, ex κατὰ
& πέλτη, *scutum*. Vel ut
alii à πάλλω, *vibro*.

Καταπεπληνῖα, *exterrita*, perf.
part. activ. f. g. per syn-
cop. pro καταπεπτηκυῖα,
verbi καταπτῶω τὸ κατα-
πτήσσω, *perterresio*. Th.
πλοῶ, *exterreo*. Alii volunt
per syncop. dici pro κατα-
πεπτηκυῖα, à καταπήσσω,
fut. ξω. perf. καταπέπτηχα.
eiusdem them.

Κατάπερ Ion. pro καθάπερ,
quemadmodum.

Καταπεσών, ὄλος, ὁ, aor. 2.
part. act. ἅ καταπίπτω,
decido, quod vide.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulac-
um, velum quod rei cuiusdam
obtenditur, ἅ καταπετάννυμι,
expando, quod ἅ πετάω feu
πετάννυμι, pando. fut. πε-
τάσω.

Καταπεφεύγασι, 3. pl. perf.
med. verbi καταφεύγω, fu-
gio. Th. Φεύγω, idem. f.
ζω. aor. 2. ἔφυγον. p. m.
πέφευγα, pro πέφυγα.

Καταπέψη, 3. sing. a. 1.
sub. act. verbi καταπέπτω,
idem quod πέπτω, coquo.
f. ψω.

Καταπηγήεις, 3. sing. a. 1.
opt. Aeol. πηγήεις, ας, ε,
verbi καταπημαίνω, idem
quod πημαίνω, nocere. Th.
πήμα, αλος, τὸ, damnum.

Κατάπινε, deglutiebat, 3. sing.
imperf. act. verbi καταπί-
νω, quod vide.

Καταπίνω, deglutio. f. med.
καταπίομαι pro πιῶμαι. a.
2. act. κατέπιον. aor. 2.
sub. act. καταπίω, ης, η.
perf. act. κάλαπέπωκα. a.
1. pass. κατεπόθην, ης, η.
aor. 1. sub. pass. κάλαποθῶ.
a. 1. inf. κάλαποθῆναι, ex
κατά & πίνω, bibo, quod
vide.

Καλαπίπλω, decido. inf. praef.
καλαπίπτειν. a. 2. act. κα-
τέπεσον. a. 2. part. κάλαπε-
σαν. Th. πίπω, cado. f. m.

πεσῶμαι. perf. act. πέπιωκα.
aor. 2. ἔπεσον.

Καταπλωγεις, ἔλος, ὁ, a. 2.
part. pass. verbi κάλαπλήσ-
σω, percello. Thema πλήσσω,
percutio. fut. πλήξω. aor.
2. ἔπλησον & ἐπλάσον. p. m.
πέπληγα.

Κάλαπλέκειν τὴν ζωὴν, vitam
finire. Th. πλέκω, complisco.
Sic κάλαπλέκειν ἕξιν, concu-
piscere.

Κάλαπλέω, navigo. f. εὔσω. a.
1. κατέπλευσα. Th. πλέω,
idem.

Κάλαπλήσσω, percello, obsture-
facio. f. ζω. Th. πλήττω,
quod vide.

Κάλαπλώειν Ion. pro καταπι-
λέειν, navigare.

Καταποθῆ, 3. sing. aor. 1.
sub. pass. ἅ καταπίνω, deg-
lutio, quod vide.

Καταπονέω, labore conficio. f.
ἦσω. perf. καταπεπόνηκα.
praef. ind. pass. καταπονέο-
μαι, opprimor. quod ex
κατά & πόνος, labor. Th.
πένομαι, laboro. p. m. πέποναι.

Καταποντίζω, demergo. fut.
ίω. perf. καταπεπόντικα.
praef. pass. καταποντίζομαι,
demergor. a. 1. pass. κατε-
ποντίθην. aor. 1. sub. pass.
καταποντιθῶ, ἦς, ἦ. Th.
πόντος, ε, ὁ, mare, pontus.

Καταπορεύειν, prostituere, ἅ
πορεύω, scortor, quod vide.

Καταπρηθῆ, 3. sing. a. 1.
sub. pass. ἅ καταπρήθω,
comburo, incendo. Th. πρήθω.
f. σω, idem.

- Καταπροδίδοναι, *prodere*. praef. inf. à δίδωμι, *do*.
- Καταπροήσεται, fut. i. inf. med. verbi καταπροίημι, *projicio*, *elabi* sino. a. 2. inf. med. καταπροείδαι, ex κατά πρό & ἴημι, *mitto*. Th. ἔω, *idem*.
- Καταπροϊζάμην, ω αἰο, aor. i. med. à καταπροίημαι, *impune relinquo*. fut. ἰζομαι, ex κατά & προϊξ, *kos*, ἦ, *dos*.
- Καταπτᾶς, άντος, ὁ, aor. 2. part. act. καταπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi καθίπτημι, *decolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*.
- Κατάπτειδαι Ion. pro καθάπτειδαι, *perstringere*, *leviter attingere*, ex κατά & ἄπλομαι, *tango*.
- Καταπτῆτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι seu καθίπταραι, *decolo*, quod ex κατά & ἵπτημι seu ἵπταμαι, *volo*, *as*. fut. πτήσομαι, ἦ σταί. a. 2. m. ἐπτάμην.
- Καταπτυχῆς, ἑος, ὁ, ἦ, *sinuos et multas plicas habens*, ex κατά & πλύσω, *plico*.
- Καταπτῶσσαι, *timere*, praef. inf. act. καταπτῶσσαι, 3. plural. praef. act. quod ex πτώσω. Th. πτόω, *terrefacio*.
- Κατάραι, *as*, ἦ, *execratio*, ex κατά & ἀρά, *ās*, ἦ, *dirae*, *praeces*.
- Καταράκτης, ε, ὁ, *cataracta*, quod à καταρβάσσα, *impre-*
- tuose disturbo*. Th. βᾶσσω, *f. ζω*, *allio*, *dejicio*.
- Καταράομαι, ὤραι, *execror*, *devo* eo. perf. pass. κατήραμαι. perf. | art. κατηραμένος. a. i. m. κατηρασάμην, ω, *στο*. καταράδαι, praef. inf. pass. Th. ἀρά, ἦ, *praeces*, *dirae*.
- Καταργέω, *inanem et inutilem reddo*, *aboleo*, *facio cessare*, *f. ἦσω*. p. κατήρηκα. aor. i. act. κατήρησα. praef. ind. pass. κἀταργέομαι, *destruo*, *aboleo*. perf. pass. κατήρημαι. a. i. pass. κατηρηθήην, *evanui*, *liberatus sum*. *f. i. pass. καταρηγήσομαι*, ἦ, σταί, ex κατά & ἀργέω, *cesso*. hoc ab ἀργός, ἔ, ὁ, ἦ per *crasin.* pro ἀργός, *otiosus*, quod ab α priv. & ἔργον, ε, τὸ, *opus*.
- Καταργεῖν, *inargentare*, ab ἀργεῖω, *argento obduco*. Th. ἀργυρος, ε, ὁ, *argentum*.
- Καταρέζω, *demulceo*, *manibus tracto*. *f. ζω*. pro quo & καθρέζω, *dicimus*. Th. ῥέζω, *facio*.
- Καταρθεῖς Ion. pro καθαρθεῖς, *έντος*, ὁ, *purgans*. a. i. part. pass. à καθάρω, *purgo*. *f. ἀρᾶ*.
- Καταριθμέω, *annumero*. fut. ἦσω. perf. κατηριθμηκα. perf. pass. κατηριθμημαι. perf. part. κατηριθμημένος, ἦ, *ον*, *annumeratus*. a. i. med. κατηριθμησάμην. a. i. opt. m. καταριθμησάμην, & in i. plur.

- καταριθμησάμεθα. Th. ἀριθμός, ὁ, numerus.
- Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, sufficio.
- Καταρραγήναι, aor. 2. inf. pass. verbi καταρρήγνυμι cum impetu defero. Th. ῥήσω, frango. fut. ῥω. aor. 2. ἔρραγον. p. m. ἔρρηγα.
- Καταρρέων, defluens, praef. part. n. g. à καταρρέω, ex κατά & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω
- Καταρρέυσαν, defluens, aor. 1. part. act. n. g. à καταρρέω, defluo. Thema ῥέω, fluo.
- Καταρρέυτης, ὁ, ἡ, irriguus, à καταρρέω, defluo. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.
- Καταρρέωδῶ, non metuo, an pro ὀρρέωδῶ, metuo. Th. ῥῆρος, ε, ὁ, linea, quae scrotum interfecat.
- Καταρτᾶν, aptare, ab ἀρτάω, appendo.
- Καταρτίζω, proprie, luxata membra in suum locum repono; item perficio, sarcio, coagmento. f. ἴω. aor. 1. ind. act. κατήγισα, ας, ε. a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, ας, α. a. 1. inf. καταρτίσαι. perf. pass. κατήγισμαι. perf. inf. pass. κατήγισμαι. perf. part. κατήγισμένος, η, ον, coagmentatus. a. 1. med. κατήγισάμην, ω, αἶο, aptavi. Th. ἀρτίος, ε, ὁ, ἡ, par. de numero.
- Καταρτίσις, εως, ἡ, instantiu, καταρτισμός, ὁ, ὁ,
- coagmentatio, à καταρτίζω, quod vide.
- Καταρτιστής, ἦρος, ὁ, compositor, moderator, à καταρτίζω, quod vide.
- Καταρχεσα, praef. part. f. g. à καταρχω, impleto. f. ῥω. Th. αρχή, ἡ, principatus, initium.
- Καταρῶνται imprecantur. 3. pl. ind. pass. à καταράσθαι, hinc praef. part. καταρωμένος, ε, ὁ, quod vide.
- Κατασείω, proprie, deorsum moveo, manu silentium facio, signum do manu. f. εἶσω. perf. κατασείσα. a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε, a. 1. part. act. κατασεισας, αντός, ὁ.
- Κατασταῶν, constituti fuerint, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi καθίστημι, constituo, ex κατά & ἵστημι, sto.
- Κατασιωπάτε, 2. plur. praef. ind. vel imperat. act. verbi κατασιωπάω, conticesco. Th. σιωπάω, silo. f. ἦσω.
- Κατασκάπτω, diruo. f. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. κατέσκαφα. perf. pass. κατέσκαμμαι. perf. part. pass. κατεσκαμμένος, dirutus. τὰ κατεσκαμμένα, ruinae. Th. σκάπτω, fodio.
- Κατασκαφάς, acc. pl. à κατασκαφή, ἦς, ἡ, eversio, à κατασκάπτω, quod vide.
- Κατασκευάζω, praeparo. f. αἶω. p. κατεσκευάσα. a. 1. act. κατεσκευάσα, ας, ε, aor. 1. inf. act. κατασκευάσαι.

- α. 1. part. κατασκευάσας, εἰτος, ὁ. perf. pass. κατασκευάσμαι. perf. part. pass. κατασκευασμένος. α. 1. ind. pass. κατασκευάσθην, ης, η. Th. σκεῦος, εος, τὸ, νας.
 Κατασκευαῖς, dat. plur. ἄ κατασκευῆ, ἧς, ἡ, exstructio, apparatus. ejusdem verbi & them.
 Κατασκευάσμα, ατος, τὸ, praeparatio. ab eodem verbo & them.
 Κατασκευαστικά, ad assertionem facientia, nom. plur. n. g. ἄ κατασκευαστικός, astruendi vim habens. ab eodem verbo.
 Κατασκευῆ, ἧς, ἡ, exstructio, descriptio. gen. plural. κατασκευῶν. vide κατασκευάζω.
 Κατασκηνῶ, nidulor, nidum struo, habito. f. ὄσω. α. 1. κατασκηνῶσα. Hinc κατασκηνῶσις, εως, ἡ, nidus. Thema σκηνῆ, ἧς, ἡ, tabernaculum.
 Κατασκήσειν, ingruere, grassari. Th. σκήπτω, ruo.
 Κατασκιάζω, obumbro. f. ἄσω. p. κατεσκίακα. Hinc κατασκίος, ος, ὁ, ἡ, opacus, obscurus. Th. σκιά, ᾤς, ἡ, umbra.
 Κατασκοπέω, ᾤ & κατασκοπεύω, exploro. fut. ἦσω. perf. κατεσκοπήκα. aor. 1. inf. act. κατασκοπήσαι, quod ex κατὰ & σκέπτομαι, circumspicio. fut. φομαι. perf. pass. ἔσκημαι. p. m. ἔσκοπα.
 Κατάσκοπος, ος, ὁ, explorator, ἄ κατασκέπτομαι, speculor. vide κατασκοπέω.
 Κατασκώπτω, idem quod σκώπτω, cavillor.
 Κατασμύζαι. 3. sing. α. 1. opt. act. vel α. 1. inf. verbi κατασμύχω, comburo. f. ζω. Th. σμύχω, attero.
 Κατασοφίζω, sophismatibus et argutis fallaciis utor adversus aliquem. f. ἴσω. perf. κατασοφίσκα. praef. part. pass. κατασοφίζομενος. α. 1. m. κατεσοφισάμην, ω, ἄλο. aor. 1. part. m. κατασοφισάμενος, ex κατὰ & σοφός, sciens.
 Κατασπεδάζω, rebus seivis operam dare, quod ἄ σπεδάζω, sedulo ago. Th. σπεύδω, festino.
 Κατασαθεῖς, α. 1. part. pass. κατασαθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, constituo, quod vide.
 Κατασάντος, gen. sing. α. 2. part. act. ἄ κατασας, f. g. κατασᾶσσα, n. g. ἄν, verbi καθίστημι, constituo. f. κατασήτω. α. 1. inf. act. κατασήται. α. 2. inf. act. κατασήται. Th. ἵστημι, sto.
 Κατάσασιν, acc. singul. ἄ κατασασίς, εως, ἡ, constitutio, concussus, ἄ καθίστημι, vide in κατασάντος.
 Κατασεγάζω, idem quod them. σέγω, tego.
 Κατασεῖλαι, α. 1. inf. act. κατασεῖλας, quum repressisset. aor. 1. part. act. ἄ κατασεῖλω, reprimo, quod vide.
 Κατασεῖλω, reprimo, sed q. eum acc. f. 1. κατασελῶ.

- f. 2. κατασαλῶ. a. i. κατέσειλα. a. i. part. κατασίλας. perf. κατέσαλκα. perf. pass. κατέσαλμαι. perf. part. pass. κατεσαλμένος, *sedatus*. p. m. κατέσολα, *dimisi, ornavi*.
- Κατάσημα, ατος, τὸ, *habitus, status, constitutio*, à καθίστημι, *constituo*, quod vide.
- Κατασηναι, *evadere, exitum habere*. fieri a. 2. inf. act. κατασησαι, a. i. inf. act. κατασησης, 2. sing. a. i. sub. act. ejusdem verbi.
- Κατασολή, ἦς, ἡ, *vestis promissa*. proprie vero actus τῆς κατασέλλειν, id est, *demittendi, sedandi, cohibendi*. Tum *modestia in vestitu*, à κατασέλλω vel κατασέλλομαι *amicio*. p. m. κατέσολα.
- Καταστέρω, *sterno humi*. item *obfirmo*. aor. i. κατεστέρεσα. Th. στέρω, *sterno*, f. έσω.
- Καταστρέφω, *subverto*. f. ψω p. κατέστρεφα. a. i. κατέστρεψα. p. m. κατέστρεφα. Th. στρέφω, *verto*.
- Καταστρεψάμενος, a. i. part. m. vide in καταστρέφω, *subigo*. καταστρεψάθαι, a. i. inf. m.
- Καταστρέφοντι Dor. pro καταστρέψουσι, 3. plur. f. i. verbi καταστρέφω.
- Καταστηνιάζω, *lascivio*. f. άσω. p. κατεστηνιακα. aor. i. sub. act. καταστηνιάσω, ἦς, η Th. στήνος, *eos, τὸ, luxus, delitiae*, inde *στηνιάω, luxurior*.
- Καταστροφῆ, ἦς, ἡ, *subversio*, à καταστρέφω, quod vide.
- Καταστρώννυμι, *prosterno*. f. στρώσω. p. κατέστρωκα. a. i. pass. κατεστρώθην, ἦς, η Th. στρέω, *sterno*.
- Καταστυγέω, *aversor, odio prosequor*. a. 2. κατέστυον. Th. στυγέω, *odi*. f. ζω. q. à σύγω.
- Καταστυφέλος, *valde durus*, à στυφέλος, *durus, asper*. Th. στυφω, *adstringo*. f. ψω.
- Κατασύρω, *pertraho*. f. συρώ. perf. κατασέσυρα. Th. σύρω, *traho*.
- Κατασφάζατε, 2. plural. aor. i. imperat. act. à κατασφάττω, *jugulo*, quod vide.
- Κατασφάττω, *jugulo*. f. ζω. aor. i. κατέσφαζα. a. i. imperat. act. κατασφάζον, άτω. Th. σφάζω seu σφάττω, *jugulo, macto*.
- Κατασφραγίζω, *obsigno*. fut. ίσω. perf. κατεσφράγισκα. perf. pass. κατεσφράγισμαι. perf. part. pass. κατεσφραγισμένος, *obsignatus*. Th. σφραγίς, ίδος, ἡ, *sigillum*.
- Καταχεῖν, *occupare, appellere*. a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide: alii volunt esse praef. inf. verbi καταχέω. Th. έχω, *habeo*.
- Καταχθήτω, 3. singul. a. i. imperat. pass. verbi κατέχω, quod vide.
- Κατάχρησις, εως, ἡ, *possessio, occupatio*, à κατέχω, *contineo*. Th. έχω, *habeo*.
- Κατάχη, 3. sing. a. 2. sub. act. καταχω, ἦς, η, à κατέχω.

Κατάχωμεν, 1. pl. a. 2. sub.
act. ejusdem verbi.

Καταχών, aor. 2. part. act.
ejusdem verbi.

Κατατάξις Dor. pro κατα-
τήξις, contabefacies. 2. sing.
f. 1. act. verbi τήκω,
liquefacio.

Κατατείνω, extendo. Thema,
τένω, tendo.

Κατατίθεσθαι κλέος, gloriam
adipisci. Herod.

Κατατίθημι, depono. f. θήσω
perf. κατατέθεικα. a. 1. κα-
τέθηκα. aor. 2. m. κατεδέ-
μην, σο, το. aor. 2. inf.
med. καταδέδαμ. Th. τίθημι,
pono. aor. 2. έθην.

Κατατομή, ης, ή, concisio, à
p. m. κατατέτομα, verbi
κατατέμνω, concido. Th.
τέμνω, secō.

Κατατόξεύω, sagitta trajicio,
telo configo. fut. εύσω. perf.
κατατέτοξευκα. f. 1. παθ.
κατατόξευθήσομαι. Th. τόξον,
ε, τὸ, arcus.

Κατατρέχω, incurro, infector.
f. θρέξω. aor. 2. κατέδρα-
μον. Th. τρέχω, curro. p.
δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Κατατρίψεις, 2. sing. fut. 1.
act. verbi κατατρίβω, con-
tero. Th. τρίβω, tero. f.
ψω. p. φα.

Κατατρεύω, exhaurio, affligo.
Th. τρέω, idem quod
τέρω, tero, attero.

Καταυλίκα pro αυτίκα, statim.

Καταφάγω, devoro. f. 2. m.
καταφάγομαι pro φαγῶμαι.
a. 2. act. κατέφαγον. a. 2.

part. act. καταφαγών, όντος.
ό. Th. φάγω, comedo.

Καταφάινομαι, η, εται, videor
esse. καταφανῆ, 3. sing.
aor. 2. sub. pass. Th. φάι-
νω, ostendo. f. νῶ.

Καταφανῆ, acc. sing. à κα-
ταφανῆς, vel 1, subscripto,
est 3. sing. a. 2. sub. pass.
à καταφάινομαι, quod vide.

Καταφανῆς, ές, ό, ή, conspi-
cuius, apertus. in nom. pl.
καταφανῆς, ex κατά & φάι-
νω, appareo.

Καταφέρω, f. 1. κατοίσω. aor.
1. κατήνεκα, tuli, praes.
pass. καταφέρομαι, deorsum
feror, mergor. a. 1. ind.
pass. κατηνέχθην. aor. 1.
part. pass. κατενεχθείς. Th.
φέρω, fero.

Καταφεύγω, perfugio, perfu-
gium habeo ad aliquem. f.
φεύξομαι. aor. 2. act. κατέ-
φυγον, es, ε a. 2. part. act.
καταφυγών, όντος, ό. Th. φεύ-
γω, fugio.

Καταφθαρήσονται, 3. plur. f.
2. pass. à καταφθείρω, cor-
rumpo, quod vide.

Καταφθείρω, corrumpo, depra-
vo. f. καταφθερώ. perf. κα-
τέφθαρηκα. aor. 2. κατέφθα-
ρον. perf. pass. κατέφθαρη-
μαι. a. 2. pass. κατεφθάρην.
f. 2. pass. καταφθαρήσομαι,
η, εται, corrumpar. καταφ-
θείραι, aor. 1. inf. act.
comp. ex κατά & φθείρω,
corrumpo. Th. φθείω, idem.

Καταφθιμένοισιν, mortuis, dat.
plur. perf. part. pass. Ιομ

- verbi φθίω, *corrumpo. fut. ίσω. præf. ἐφθίκα. perf. pass. ἐφθίμαι. hinc. perf. part. φθίμενος pro ἐφθιμένος. Vel per syncopen dicitur in præf. part. pass. pro φθιόμενος. Sic φθίδιχ, perf. inf. pass. pro ἐφθίσαγ Ion. Vel per sync. pro φθιέδαγ à φθίω. Th. φθέω, *corrumpo.**
- Καταφιλέω**, *deosculor. imperat. κατεφίλειον, εν, εες, εις. præf. part. καταφιλέων, ὦν, έσσα, ἔσσα, a. i. ind. act. κατεφίλησα, perf. act. καταπεφίληκα. quod à φιλέω, idem. Th. φίλος, ο, ὁ, amicus.*
- Καταφλέξαι**, *combussisset, 3. sing. a. i. opt. act. Th. φλέγω, uro. f. ξω. p. πέφλεχα. a. i. ἐφλεξα.*
- Καταφοιτέεν**, *ἔν Ion. pro καταφοιτᾶν, venire, discedere, εκ κατά & φοιτάω, ventito.*
- Καταφονεύω**, *trucido, idem cum φονεύω. Th. φένω, occido.*
- Καταφορέν** Ion. pro καταφέρειν, *deferre. quod vide.*
- Καταφράζεσθε**, 2. plural. præf. imperat. pass. à καταφράζομαι, *considero. Th. φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. aor. 2. ἐφραδον. præf. med. πέφραδα.*
- Καταφρονέω**, *proprie, sentio contra aliquem; item despicio, sperno. cum Genit. præf. imperat. καταφρονέε, ει, & in 3. plur. έτασαν, έτωσαν. f. ήσω. a. i. act. κατεφρόνησα. a. i. sub.*
- καταφρονήσω, ης, η. a. i. inf. καταφρονήσαι. perf. act. καταπεφρόνηκα. Th. φρήν, ή, mens.*
- Καταφρονήσεως**, gen. singul. à καταφρόνησις, *εως, ή, contemptus, à καταφρονέω, quod vide.*
- Καταφρονητής**, ἔ, ὁ, *contemptor, ab eodem verbo & them.*
- Καταφρονήντας**, acc. plur. præf. part. act. verbi καταφρονέω, *quod vide.*
- Καταφυγῶσαν**, acc. singul. f. g. part. act. verbi καταφεύγω, *perfugio. quod vide.*
- Καταχαλιῶν**, *aere vel ferro tegere. præf. inf. à χαλιῆς, ἔ, ὁ, aes.*
- Κατάχαρμα**, *άλος, τὸ, ludibrium, à χάρμα, άλος, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.*
- Καταχεύετ'** pro καταχευετο, 3. sing. imperf. Ionie. verbi καταχεύομαι. Th. χέω, f. χεύσω, *fundo.*
- Καταχέω**, *effundo. f. εύσω. aor. i. act. κατέχεα, ας, ε. Th. χέω.*
- Καταχίγη**, 3. sing. a. i. sub. act. verbi καταχάινω, *hisco, derideo. Th. χάινω, hisco, f. ανῶ. a. i. ἐχίγη.*
- Καταχῆς**, ὁ, ή, *resonans, εκ κατά & ήχες, ο, ο, sonus.*
- Κατάχθομαι**, *rei alicujus molestia afficior, quod ab ἄχθομαι, aggre fero. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.*
- Καταχθόνιος**, ο, ὁ, ή, *subter-*

- raneus, infernus, à χθών, ονός, ή, terra.*
 Καταχορδεύω, rescindo, lanio. Th. χορδή, ή, intestinum, chorda.
 Καταχῶν, præf. inf. καταχῶσαι, a. i. inf. humo congesta tegere, verbi χῶω feu χῶννυμι, fut. χῶσω. vide in χῶσαι.
 Καταχρᾶν, satis esse alicui, vide ἀποχρᾶν.
 Καταχρᾶμαι, ὤμαι, abutor. fut. ἤσομαι. a. i. m. κατεχρησάμην, ω, ἄλο. aor. i. inf. m. καταχρησάσαι, abuti cum Dat. Th. χρᾶμαι feu χρᾶω, commodo.
 Καταχρηῖσαι, interficere. præf. inf. sic καταχρηῖσαι, interfecisse. aor. i. inf. med. à καταχρόμομαι, quod vide καταχρηῖσαι, a. i. inf. pass.
 Καταχρυσῶν, inaurare. præf. inf. à χρυσῶ. Th. χρυσός, ῶ, ο, aurum.
 Καταχῦσαι, vide in χῶσαι.
 Καταψᾶν attrecture. Th. ψάω, leniter tango.
 Καταψεύδομαι, ή, εται, mentior. f. σομαι. perf. κατέψευσα. Th. ψεύδω, fallo.
 Καταψύξη, 3. fing. a. i. sub. act. καταψύξατε, aor. i. imperat. verbi καταψύχω, refrigero, quod vide.
 Καταψύχω, refrigero. f. ὑξω. perf. κατέψυχα. aor. i. κατέψυχα. aor. i. sub. καταψύξω, ης, η. Th. ψύχω, frigeo.
- Κατεαγῆναι, perf. ind. med. à. κατάγνυμι, frango. Th. ἄγνυμι vel ἄγω, idem f. ἄξω. p. m. ἤγα & per folut. ἔαγα. Sic a. i. ἤξα & ἔαξα. a. 2. pass. ἤγην & ἔαγην.
 Κατέαξα, a. i. ind. act. à κατάγω, confringo, quod vide.
 Κατέαται, sedent Ion. pro κάθονται, 3. pl. à κάθημαι, sedeo.
 Κατέβα Dor. pro κατέβη, 3. fing. a. 2. act. verbi κατεβαίνω. descendo, quod vide.
 Κατεβάλλει Dor. pro κατεβάλλω, conjiciebaris, 2. fing. imperf. pass. à βάλλω, jacio. quod vide.
 Κατέβην, ης, η, descendi, a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, descendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. imperat. κατέβηθι. a. 2. part. act. καταβαῖς, άντος, ό, ex κατά pro κάτω, deorsum & βαίνω, eo.
 Κατεβιάσατο, 3. fing. a. i. med. verbi βιάζω, quod vide.
 Κατεβλήθην, ης, η a. i. ind. pass. verbi καταβάλλω, dejicio. f. αλώ. p. βέβληκα. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio.
 Κατεγέλων, imperf. act. κατεγέλαον, ων, αες, ας, à καταγελάω, derideo. f. άσω. quod vide.
 Κατέγνωσαν, 3. plur. a. 2. act. κατεγνώθην, ης, η,

damnatus sum, aor. 2. ind. pass. *κατεγνώσθαι*, perf. inf. pass. à *καταγνώσκω*, *condemno*. Th. *γνώσκω*, *cognosco*. f. *γνώσκομαι*. p. *έγνωκα*. a. 2. *έγνων*. perf. pass. *έγνωσμαι*.

Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. pass. ex *κατά* & *δαίω*, *divido*, *disco*.

Κατεδαίσατο, 3. sing. a. 1. m. à *καταδαίομαι*, quod vide.

Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi *καταδαρθέω*, *obdormio*. Th. *δαρθάνω*, *dormio*. f. *δαρθῶ*. a. 2. *έδαρθον*.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à *δείκνυμι*, *ostendo*. fut. *δείξω*. prat. *δέδειχα*.

Κατέδευσας, *irrigasti*, 2. sing. a. 1. act. verbi *καταδεύω*. Th. *δέύω*, *rigo*. fut. *δέύσω*.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro *κατήκα*, perf. act. hinc perf. part. pass. *κατεδηδοσμένος*. Th. *έδω*, *edo*.

Κατεδιώκετο, 3. singul. imperf. pass. à *καταδιώκομαι*, idem quod *διώκω*, *persequor*.

Κατεδιώξα, ας, ε, a. 1. verbi *καταδιώκω*, *persequor*. Th. *διώκω*, idem. f. *ξω*.

Κατέσκεπον, imperf. verbi *σκέπω*, *videor*.

Κατεδελᾶτο, 3. sing. imperf. pass. à *καταδελῶω*, idem quod *δελῶω*, *in servitutem redigo*. Th. *δελος*, ε, ὁ, *servus*.

Κατέδραβες, 2. sing. a. 2. act. per metathesin litt.

pro *κατέδραβες*, vide *κατέδραβον*.

Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi *κατατρέχω*, *decuro*, quod vide.

Κατέδυ, *occidit*, 3. sing. a. 2. act. *κατέδυνεν*, 3. sing. imperf. verbi *καταδύω*, *δυμι* vel *δύω*, *subeo*. fut. *δύσω*. a. 2. *έδυν*, υς, υ.

Κατεηγῶς, ὄτος, ὁ, *fractus*, Ionic. pro *κατεαγῶς*, perf. part. med. vide in *κατεαγῆνα*.

Κατεδάρρησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi *καταδάρρῆω*, *fidenti animo sum*. f. *ήσω*. Th. *δάρσος*, εος, τὸ, *fiducia*.

Κατέθετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi *κατατίθημι*, *depono*, quod vide.

Κατεθινήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi *καταθινάω*, *absumo*, *comedo*. Th. *θίνη*, ης, ή, *epulum*.

Κατεῖω, Aeol. & Ion. pro *καταλείω*, *effundo*. Thema *λείω*, *libo*, *fundo*. fut. *ψω*.

Κατεῖδε, *vidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab *εἶδω*, *video*. f. *εἶσομαι*. a. 2. *εἶδον* & *ἴδον*.

Κατεῖδωλος, ε, ὁ, ή, *idolis referius*, ab *εἶδωλον*, ε, τὸ, *idolum*, quod ab *εἶδος*, εος, τὸ, *species*. Th. *εἶδω*, *video*.

Κατεῖεν, *descendebat*, 3. singul. perf. med. *κατεῖα*, ας, ε, à *κάτεμι*, quod ex *κατά* pro *κάτω*, *deorsum* & *εἶμι*, εο. a. 2. *ἴον*. p. m. *εἶα*.

Κατεικάζεν, idem quod *εἰκάζεν*,

- conjecturis assequi.* Thema εἶκω, *similis sum.*
 Κατειλέω, idem fere quod εἰλέω, *involo.*
 Κατειλημμένος, η, ον, *deprehensus*, perf. part. Attic. à καταλαμβάνω, *deprehendo.* fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. p. εἰληφα, inde κατειληφέναι, perf. inf.
 Κατειλίσσω Ion. & Aeol. pro καθειλίσσω, *involo*, ab εἰλίσσω vel τῶ, idem quod εἰλέω.
 Κατειλίχαλο Ion. pro καθειλίχατο, vide in εἰλίχαλο.
 Κατέλοχε, recensuit, Att. pro καταλέλεχε, 3. sing. perf. act. ex κατά & λέγω, *dico.*
 Κατέϊναι, demisisse Ion. pro καθεῖναι, aor. 2. inf. verbi καθήμι, quod vide.
 Κατέϊπαι, accusare, a. 1. inf. κατεϊπέν, *denuntiare.* aor. 2. inf. ex κατά & ἔπω, *dico.*
 Κατεργάσατο, 3. singul. aor. 1. med. verbi κατεργάζομαι, *operor.* fut. άσομαι. aor. 1. ind. pass. κατεργάσθην. perf. pass. κατέργασμαι. Th. ἔργον, 8, τὸ, *opus.*
 Κατεργύνουαι, coërcere, *concludere.* præf. inf. ab ἐργύμι. Th. ἔργω, *arceo.*
 Κατέρεσκον, rescindebant, imperf. verbi κατερέσκω. Thema ἐρέσκω, *franga.*
 Κάτεισιν, 3. sing. vel plur. ind. præf. à κάτειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo.* vide in ἐσθ.

- Κατεκαίνη, ης, η, *exustus sub.* a. 2. pass. verbi κατακαίω, *exuro.* Th. καίω, *uro.* f. καύσω.
 Κατέκανε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo, occido.*
 Κατεκαίμην, *jacebam.* imperf. ex κατά & κείμαι, *jaceo.*
 Κατέκχε, 3. sing. a. 1. act. à κατακαίω, *exuro.* Th. καίω, *uro.* f. καύσω. a. 1. ἔκχεα.
 Κατέκηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω, idem quod κηλέω, *permulceo.* f. ησω.
 Κατεκλάζατο, *conclusit,* Dor. pro κατεκλείσατο, aor. 1. med. κατεκλείσθης, Dor. pro κατεκλείδης, 2. sing. a. 1. pass. Th. κλείω, *claudio.*
 Κατεκόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. κατέκοψαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, *amputo, concido.* Th. κοπτώ. f. ψα, *scindo.*
 Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, *condemno.* Th. κρίνω, *judico.* f. νῶ.
 Κατέκριναι, ας, ε, aor. 1. act. ejusdem verbi.
 Κατέκλιαι, 3. sing. aor. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατακτῆμι seu κατακτείναι, *interficio,* quod à κτῆμι. a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. m. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, *interficio.* Alii velunt per Apo-

- cop. dici pro ἀπέκτανε, 3. fing. a. 2. ejusdem verbi.
 Κατέκτανθεν, *interfecti sunt*, Ion. feu Βαοτ. pro κατεκτάθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, occido. f. νῶ. p. ἔκτακα & Poët. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον.
- Κατέκτανθεν, Βαοτ. syncop. pro κατεκτανθήσαν, 3. plur. aor. 1. pass. ex κατὰ & κτείνω, occido. f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poët. ἔκταγκα. hinc perf. pass. ἔκταμμαί, κνσαι, ανταί. a. 1. pass. ἔκτανθην.
- Κατέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusdem verbi.
- Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*. Th. λαμβάνω, *carpio*. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. perf. εἰληφα.
- Κατελεγχέτω, *redarguat*, 3. fing. praes. imperat. act. à κατελέγχω. Th. ἐλέγχω, *arguo*. f. ζω.
- Κατελεῖν, *demoliri*. Ion. pro καθελεῖν, aor. 2. inf. verbi καθαιρεῖω. Th. αἰρέω, *carpio*. a. 2. εἶλον.
- Κατελείφθην, ης, η, *relictus sum*. aor. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, *linquo*. f. ψω.
- Κατέλεκτο Ionic. pro καταλέλεκτο, 3. fing. plusq. perf. pass. verbi λέγομαι, *subare facio*. Th. λέγω.
- Κατελέλειπτο, 3. fing. plusq. perf. pass. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
- Κατελεξάμην, ω, αῖο, *subiit*. aor. 1. med. à λέγομαι, *subare facio*. κατέλεξας, 2. fing. aor. 1. act. Th. λέγω, *dico*.
- Κατέλεξε, *recensuit*, 3. fing. a. 1. act. à καταλέγω. Th. λέγω, *dico*. f. ζω.
- Κατελήφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. καταλαμβάνω, *deprehendo*, quod vide.
- Κατελθέμεν, *descendere*, a. 2. inf. Ion. pro κατελεθῆν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*. ἐλευσομαι. a. 2. ἤλθον, ες, ε.
- Κατέλθωμεν, ι, pl. a. 2. sub. act. κατελθῶν, a. 2. part. act. ejusdem verbi.
- Κατελθῶν, α, 2. part. act. vide κατέλθωμεν.
- Κατέλιπε, 3. fing. a. 2. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. fut. ψω. Th. λείπω, *linquo*. aor. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
- Κατελίσσω, idem quod κατελίσσω, quod vide.
- Κατελόμενος Ionic. pro καθελόμενος, *qui detraxit*, aor. 2. part. med. verbi καθαιρεῖω. Th. αἰρέω, *carpio*. a. 2. εἶλον.
- Κατελῶσι Ion. pro καθελῶσι, dat. pl. a. 2. part. ejusdem verbi.
- Κατελπίζω, idem quod ἐλπίζω, *spero*. quod vide.
- Κατέλυεν, 3. fing. imperf. κατέλυσε, *dissolvit*, 3. fing. a. 1. act. Th. λύω, *solvo*.

- Κατεμάνθανον, *es, ε, imperf. act. à μανθάνω, discō. quod vide.*
- Κατέμαρπτε, *cepit, 3. singul. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. ex κατά & μάρπιω, capio. f. ψω. a. 2. έμαρπον.*
- Κατεμήσατο, *excogitavit, 3. sing. a. 1. med. verbi καταμήδ.μαι. fut. μήσομαι. Th. μήδος, eos, τό, cura. Alii exponunt per accumulabat, & volunt esse aor. 1. m. verbi καταμάσμαι, accumulo. Thema άμάω, f. ήσω, meto.*
- Κατερματέω, *manum immitto in guttur vomitus sciendi causa, tanquam ab έμέω, vomo.*
- Κατέναντι, *κατεναντία & κατεναντίον, adv. cum Genit. ex adverso, è regione, coram. Th. άντι, pro.*
- Κατένασσε, *3. sing. a. 1. ind. act. pro κατένασε, ab inufit. verbo κατανάω, habitandum do. Th. ναίω, habito.*
- Κατένευε, *detulit, 3. sing. a. 1. act. Poët. & Ion. pro κατήνευκα, as, ε. verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero, f. οίσω. a. 1. ήνευκα, as, ε.*
- Κατένευσε, *annuit, 3. sing. aor. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, innuo. fut. νεύσω.*
- Κατενεχθεΐς, *έντος, ό, a. 1. part. pass. verbi, καταφέρω.*
- Κατενήνεκται, *3. singul. perf. pass. per Att. reduplic.*
- pro κατήνεκται, *eiusdem verbi καταφέρω.*
- Κατενήνοθεν, *constraverat, 3. singul. praet. med. à κατενείω, quod ab ένθείω per Metathes. pro ένείω, praet. med. ήνοθα & per reduplic. Attic. έννοθα. Alii dicunt κατενήνοθα esse praet. med. & carere praesenti. Scotus dicit, quod άνείω per Metathesin fiat ex άνθείω, floreo, quamvis fit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε, in ο, ήνοθα.*
- Κατενήρατο, *3. sing. a. 1. med. verbi κατενάίρω, idem quod έναίρω, f. αρῶ, occido.*
- Κατενεΐν Dor. pro κατελεΐν, *descendere. a. 2. inf. à κατέρχομαι.*
- Κατενύγησαν, *3. plur. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, compungo. f. ζῶ. Th. νύσσω, pungo. a. 2. ένυγον.*
- Κατενωῶπα vel κατένωπα *per syncop. pro κατενώπια, à κατενώπιον, idem quod ένώπιον, ex κατά, έν & ᾠψ, multis. Th. ὄπλομαι video.*
- Κατεξεσιάζω, *cum Genit. potestatem exerceo in aliquem. quod ab έξεσία, potestas. hoc ab έξεσι, licet. Th. ειμί, sum.*
- Κατεπαγγέλλομαι, *promitto, ex κατά, έπι & αγγέλλω, nuntio, fut. λῶ. p. ήγγελκα.*
- Κατεπαλμμενος *ex κατά & επαλμμενος, Poët. pro έφελόμενος, quod ab έπι & αλλομαι, subio.*

Κατεπάτησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco, f. ἤσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσε, diremit, sedavit, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, cesso. f. σω. a. 2. ἔπαυον.

Κατεπέγοντος, gen. sing. part. præf. ab ἐπέγω, urgeo. f. ζω.

Κατέπεσον, es, e, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado. f. 2. m. πεσῆμαι.

Κατεπέσησαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi κατεφίσημι, insurgo, ex κατά, ἐπί & ἴσημι, sto. fut. σήσω. aor. 2. ἔσην.

Κατέπεφονεν, occidit per sync. pro κατεπέφονε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιφονέω. Alii formant. à φῶ, τὸ κλένω, sit φένω per reduplicat. πεφένω & per sync. πέφνω, unde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω est. a. 2. ἔφερον & per sync. ἔφρον per Anadiplasiafm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, as, e, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, salio.

Κατέπηξεν, defixit, 3. sing. aor. 1. act. verbi καταπήγνυμι, f. ζω. p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι seu πηγνύω, compingo, struo.

Κατεπικίθη, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταπικίνω, idem quod πικίνω, pinguis

facio, fut. ανῶ. Th. πίων, onos, ὄ, ringuis.

Κατέπλευσα, as, e & in 3. pl. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navi go. f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπόθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, deglutio. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπραύνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραύνω, demulceo. Th. πραῖος, e, ὄ, lenis, mitis.

Κατεργάζομαι, efficio, operor. confero. interficio. f. άσομαι. a. 1. m. κατεργασάμην, ω, αἶο. a. 1. inf. m. κατεργασάσθαι. a. 1. part. med. κατεργασάμενος, qui confecti, superavit, aor. 1. ind. pass. κατεργάσθην, ης, η, ex κατὰ & ἔργον, e, τό, opus.

Κατεργασμένος, η, ον Ion. pro κατεργασμένος confectus, paratus. perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν Ion. pro καθέργειν, coercere, concludere. Th. εἶργω, includo.

Κατέρεζεν, demulcebat, a. 1. ind. act. verbi καταρρέζω. f. ζω. Th. ρέζω, facio. p. ἔρρεχα.

Κατερέτουν, detinebant, 3. pl. imperf. verbi ἐρητύω, f. ύσω, inhibeo.

Κατερῆύω pro κατερύω, detraho. Th. ἐρύω, traho. f. ύσω.

Κατέρευκε, 3. singul. imperf. act. Ion. vel præf. imperat.

- act. ex κατὰ & ἐρύκω, in-
hibeo, contineo. f. ζῶ.
- Κατέρχομαι, descendo f. κατε-
λεύσομαι. a. 2. κατήλθον, es,
ε. a. 2. inf. κατελθεῖν. Th.
ἐρχομαι, venio.
- Κατίσθη, 3. sing. aor. 2.
verbi κατασβέννυμι, exstin-
guo. Thema σβέννυμι, idem
f. σβέσω. a. 2. ἔσθην, tan-
quam à σβῆμι.
- Κατίσειε, 3. sing. imperf.
act. verbi κατασειώ, decutio.
Th. σείω, moueo.
- Κατιδίω, deuoro. imperf. κα-
τήδιον es, ε. hinc κατεδιόν-
τα, accus. singul. præf.
part. Th. ἐδίω, edo.
- Κατεσκαμμένα, ruinae, perf.
part. pass. n. g. verbi κα-
τασκάπτω. f. ψω. diruo.
Th. σκάπτω, fodio.
- Κατέσκαψα, ας, ε, a. 1. ind.
act.
- Κατεσκευάσε, 3. sing. aor. 1.
ind. act. κατεσκευασμένος,
η, ον, perf. part. pass. ver-
bi κατασκευάζω, instruo,
affero. f. άσω. perf. κατεσ-
κείακα. Th. σκεύες, es, τό,
vas.
- Κατέσαθεν, oppositi sunt pro
κατεσάθησαν, Aeol. 3. plur.
aor. 1. ind. pass. verbi
καθίστημι, constituo. Th. ἵστημι,
sto. f. εἴσω. a. 2. ἔστην. ε.
1. ind. pass. ἐσάθην.
- Κατεσάθησαν, 3. plur. a. 1.
pass. vide κατέσαθεν.
- Κατέσασαν Ion. pro κατέστη-
σαν, 3. pl. a. 2. vide κα-
τέστην.
- Κατεσεώς, ὄλος, ὁ Ion. pro
καδεσηκώς, ὁ, constitutus.
perf. part. act. verbi καθί-
στημι, quod vide.
- Κατεσῆκες Ion. pro καδεσῆκει,
institutum est, 3. sing. plusq.
perf. act. κατεσηκέναι Ion.
pro καδεσηκέναι, consiui.
perf. inf. à καθίστημι, quod
vide.
- Κατέστην, ης, η, & in 3. pl.
κατέστησαν, a. 2. ind. act.
verbi καθίστημι, consiituo.
Th. ἵστημι.
- Κατεσπράφαλο Ion. pro κατε-
σπραμμένοι ἦσαν, 3. plur.
plusq. perf. pass. verbi κα-
τασπρέφω, subigo. Th. σπρέφω,
verio.
- Κατεσπρέφω, 3. sing. imperf.
pass. verbi κατασπρέφω, sub-
verto. Th. σπρέφω, verto. fut.
ψω. aor. 2. ἐσπράφον. p. m.
ἐσπρέφα.
- Κατέσπρεψα, ας, ε, aor. 1.
ind. act. ejusdem verbi.
- Κατεσπρόθησαν, prostrati fue-
runt, 3. pl. a. 1. pass. ver-
bi κατασπρόννυμι, prosterno.
f. άσω. perf. κατέσπρακα. a.
1. pass. κατεσπρόθην, ης, η, ex
κατὰ & σπρόννυμι, sterno. Th.
σπρέω, idem.
- Κατέσυγε, 3. sing. a. 2. act.
verbi κατασυγέω, idem quod
συγέω, horresco, odio proje-
quor. fut. ζῶ. tanquam à
συγω.
- Κατέχευε, 3. sing. imperf.
verbi καταχέω pro κατέχω,
quod vide.
- Κατέχεν, 3. 1sing. a. 2. act.

- verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo. f. ἔξα. a. 2. ἔχον, es, e.
- Κατετάκετο, contabescobat, Doric. pro καλετήκετο, 3. sing. imperf. à καλατήκομαι. Th. τήνω, liquefacio.
- Κατετόξευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατατοξέω, sagitta trajicio. f. εὔσω. p. καλατέλοξευκα. Th. τόξον, ἔ, τὸ, arcus.
- Κατέτριβον, atterebant, 3. plur. imperf. act. verbi καλατρίβω. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέρτριφα.
- Κατέτριζε, stridebat, imperf. à καλατρίζω. Th. τρίζω, strido.
- Κατέτρωζαν, comederant, 3. plur. a. 1. act. à τρώω, comedo. f. ζομαι. aor. 2. ἔτρωλον.
- Κατετρώσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi καταλίτρωσκα, vulnere. Th. τήρωσκα, idem f. τρώσω.
- Κατευθύνω, dirigo. f. γῶ. a. 1. κατεύθυνα. aor. 1. opt. act. κατευθύναιμι. a. 1. inf. act. κατευθύναι, ex κατά & εἰθύνω, dirigo, corrigo. Th. εὐθύς, εἶα, ὕ, rectus, a, um.
- Καλεύχομαι, glorior, precor. Th. εὐχομαι, quod vide.
- Κατεωχᾶσθαι, epulari, præf. inf. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἦ, convivium.
- Κατέφαλον, es, e, a. 2. ind. act. verbi καλαφάγω, devoro, quod vide.
- Κατεφάνελο, 3. singul. imperf. passiv. verbi καταφαινομαι, videor. a. 2. ind. passiv. κατεφάνην, ης, η, ex κατά & φάινω, ostendo.
- Κατεφάνην, ης, η. a. 2. ind. pass. vide κατεφάνελο.
- Κατεφθαρμένοι, perf. part. pass. à καταφθείρω, corrumpo. f. αῤῶ. perf. κατέφθαγκα a. 2. κατέφθαγον. perf. pass. κατέφθαγμα ex κατά & φθείρω. Th. φθίω, corrumpo.
- Κατέφθειρα, es, e, a. 1. ind. act. à καταφθείρω, corrumpo. vide κατεφθαρμένοι.
- Κατεφίσημι, insurgo. f. κατεπίσησω perf. κατεφίσηκα. a. 2. act. κατεπέσην, ης, η, quod ex κατά, ἐπί & ίσημι, sto.
- Κατεφόνευστε, 3. sing. a. 1. act. verbi καταφονεύω, trucidido. f. εὔσω. p. καταπεφόνευκα. Th. φένω, occido.
- Κατέφυγον, es, e, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio. f. εὐζομαι. a. 2. part. καλαφυγών, ὄντος-, ὄ. Th. φεύγω, fugio.
- Κάτεχε, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi κατέχω, detineo. hinc κατέχη, 3. sing. præf. sub. Th. ἔχω, habeo.
- Κατέχεεν, 3. sing. a. 1. act. κατέχεα, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo. fut. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.
- Καλέχευσεν, 3. 'sing. aor. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Καλεχόμενος, ἄ, ὄ, præf. part. pass. à κατέχω, quod vide.

Κατέχω, retineo, obsto, deinceo. imperf. κατεῖχον. fut. κατέξω. p. κατεχῆκα. a. 2. act. κατέχον, ες, ε. a. 2. sub. καταχω & in 1. plur. κατάρχωμεν. imperf. pass. κατεχομένη, ἄ, εἶο. Th. ἔχω, habeo.

Κατήγαγον, aor. 2. ind. act. Att. verbi κατάργω, reduco. Th. ἄγω, duco. f. ἔγω. a. 2. ηγον & Att. ἦγαγον.

Κατήγεσμαι Ion. pro κατήγεσμαι, tuæ dux sum. narro. Th. ἦγεσμαι, duco. hinc κατήγεσμαι, ενος, ὄ, ἦ, tuæ dux.

Κατήγορεῖν, præf. inf. act. κατήγορεῖτο, 3. singul. imperf. pass. à κατήγορέω, quod vide.

Κατήγορέω, ᾧ, accuso, reprehendo. cum Genit. fut. ἦσω. perf. κατήγορέηκα. imperf. act. κατήγορεον, εν. a. 1. inf. κατήγορήσαι, ex κατά, contra & ἄγορέω seu ἄγορεύω, loquor. Th. ἄγορέα, ᾧς, ἦ, forum.

Κατήγορηθῆν, aor. 1. part. pass. n. g. ab eodem verbo & them.

Κατήγορημα, ἄλος, τὸ, accusatio, prædicatum. ab eodem verbo & them.

Κατήγορηλα, ας, ἦ, accusatio. prædicamentum. gen. plur. κατήγορηλῶν. ejusdem verbi.

Κατήγορος, ἄ, ὄ, accusator, à κατήγορέω, quod vide.

Κατήγορέμενος, ἄ, ὄ, præf. part. pass. ejusdem verbi.

Κατήγωνισαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi κατήγωνίζομαι, debello. f. ἴσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγών, ᾧνος, ὄ, certamen.

Κατήδεσα, ας, ε. a. 1. act. verbi καταιδέω, erubescere facio, ex κατά & αἰδέω, pudor.

Κατήδαλωμένη, perf. part. pass. f. g. à κατιδαλώω, idem quod αἰδαλώω, uro. f. ᾧσω. Th. αἶθω, incendo.

Κατήειν, descendit, 3. sing. p. m. Att. pro κατεῖε, ab εἶμι, eo. p. m. εἶα, ας, ε.

Κατήκει Ion. pro κατήκει, convenit, à κατήκω, pertineo. sic κατήκον, οντος, pro κατήκον, id quod ad nos pertinet, ex κατά & ἦκω, venio. f. ἔω.

Κατήκισον, imperf. activ. verbi κατακίξω, contumeliose fardo. Thema ἀκία, ας, ἦ, indigna verbera, injuria.

Κατήκκος, ὄ, explorator. subditus, ex κατά & αἰκῶ, audio. p. m. ἦκκα & Att. ἀκήκκα.

Κατήλασα, subegi, percussi, a. 1. ind. act. verbi κατέλαύνω, f. ᾧσω. Th. ἐλαύνω, agito.

Κατήλθε, 3. sing. a. 2. act. κατήλθον, ες, ε. verbi κατέρχομαι, descendo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗΛΙΨ, ποσ vel φος, ἦ, tabulam, trabs, scalæ.

- Καθηλάσσειν, ης, η, a. 2. ind. passiv. verbi κατὰλάσσω, reconcilio. f. ξω. aor. 1. κατήλαξα. a. 1. part. act. κατὰλάξας, άντος, ό, ex κατὰ & ἀλάσσω feu τλω, muto.
- Κατηλογέω, contemno, nihil facio. in compositione α, in η, vertitur, ut κατήγορέω; ex κατὰ & ἀλογέω, contemno.
- Κατηλοκίσει, 3. sing. perf. passiv. verbi κατὰλοκίζω, idem quod ἀλεκίζω feu αυλακίζω, sulco. Th. αυλαξ, ακος, η, sulcus.
- Κατηλωκῦια Ion. pro καθηλωκῦια, perf. part. act. f. g. ἀ καθάλωμι, quod ex κατὰ & ἀλίσκω, capio. fut. ἀλώσω. praet. ἤλωκα. aor. 2. ἤλων. quasi ab ἀλωμι.
- Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. passiv. verbi κατὰμύσσω, lacerō. Th. μύσσω, f. ξω. μυησο.
- Κατηναλωμένα, perf. part. passiv. n. g. ἀ κατὰναλίσκω, absumo, ex κατὰ & ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. perf. ἀνήλωκα & ἠνάλωκα; hinc perf. passiv. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἀλίσκω, capio. f. ἀλώσω.
- Κατήναρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατὰναίρω, idem quod ἐναίρω, interficio. f. ἐναρῶ. a. 1. ἠναρα.
- Κατήνεικα, ας, ε, detuli, a. 1. ind. act. verbi κατὰφέρω. Thema φέρω, fero. f. ὄσω. a. 1. ἠνεκα. praet. med. Att. ἐνήνοχα.
- Κατήνοχα, p. m. verbi κατὰφέρω. vide κατήνεικα.
- Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἀ κατανύσσω, pervenio. f. ἦσω, ex κατὰ & ἀντάω, obviam venio. Thema ἀντί, contra.
- Κατηξιώθησαν, digni sunt habiti, 3. pl. a. 1. ind. passiv. verbi καταξίω, f. ὄσω. p. κατηξίωκα. Th. ἀξιος, ε, ό, dignus.
- Κατήνοναν, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod Th. αιονάω, aspergo, perfundo.
- Κατηπιώνω, 3. pl. imperf. Poët. pro κατηπιώνω, verbi κατηπιάω, mitigo, placo. f. αίσω vel ἦσω. Th. ἠπιος, ε, ό, ἠ, clemens, mitis.
- Κατηρατο, imprecatus est, 3. sing. imperf. verbi κατὰρατομα. a. 1. m. κατηρασάμην, ω, αίω, ab ἀρατομα. Th. ἀρά. ας, η, preces, dirae.
- Κατήρησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi κατὰργέω, inanem reddo, aboleo. f. ἦσω. p. κατήρηκα, ab ἀργός, idem quod ἀεργός, otiosus. Th. ἔργον, ε, τό, opus.
- Κατήρη, 3. sing. a. 1. act. verbi κατὰίρω, appello. advenio. Th. αίρω. tollo. f. ρῶ. p. ἠρηκα.
- Κατήρησε Ion. pro καθήρησε, 3. sing. imperf. verbi καθαιρέω, dejicio, evertō. Th. αίρέω, capio. f. ἦσω. p. ἠρηκα. a. 2. αἶλον.

Κατηρέθετο, 3. singul. imperf. passiv. verbi κατερέθει. Th. ἐρέθει, irrito, laceffo.

Κατηρεφέ pro κατηρεφέα, acc. singul. dat. plur. κατηρεφέεσσι Ion. à κατηρεφής, εός, ό, ή, tectus. Th. ἐρέφω, f. ψω, tego.

Καλήριπε, diruit, 3. sing. aor. 2. verbi κατρείπω. Th. ἐρείπω, evertō. f. ψω.

Κατήρραξαν, compulerunt, 3. plur. a. i. ind. act. verbi καλαρράσσω, impetuose dejicio, ex κατά & ράσσω seu ἀράσσω, dejicio. f. ζω.

Κατηρίδαγ, perf. inf. pass. verbi καταρίζω, luxata membra in suum locum repono, perficio. f. ίω. perf. pass. καλήρισμαγ. hinc κατηρισμένος, perf. part. κατηρισάμην, ω, αλο, a. i. m. Th. ἀγριος, ε, ό, ή, par, proprie de numero.

Κατηρίσω, 2. sing. a. i. m. verbi καταρίζω. vide κατηρίδαγ.

Κατήδιον, es, ε, imperf. act. verbi κατεδίω, comedo. Th. ἐδω, edo. hinc ἐδίω, idem. f. ίω.

Καλήχυνθην, ης, η, a. i. ind. pass. verbi καλαχύνω, pudefacio, f. υνω. p. κατήχυνκα. Th. αἶχος, eos, τὸ, turpitude.

Κατήχυνον, es, ε, imperf. act. ejusdem verbi.

Κατήφεια, ας, ή & Ion. καλήφειη, vultus demissus, seu pudor cum moerore. à καμηφής, εός, ό, ή, subtristis, qui

est vultu demisso ex pudore, από τῆς κατω τὰ φάη βάλλειν. Thema φάω, luceo.

Κατηφής, moestus. aor. i. part. act. à κατηφείω, sum vultu demisso, quod à κατηφής in κατήφεια.

Κατηφές, infames, à καλαφάω, increpo, taxo.

Κατηχέω, instituo. f. ήσω. p. κατήχηκα. perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum Acc. hinc κατήχισις, institutio, ex κατά & ήχος, ε, ό, sonus.

Κατηχέων, ὦν, έοντος, ένλος, qui tradit elementa religionis. καλήχεομενος, έμενος, qui ea discit. vide καλήχέω.

Κατήχθην, ης, η & in i. plural. καλήχθημεν, a. i. ind. pass. verbi καλάγω, deduco. f. ζω. p. καλήχχα. aor. 2. ind. act. κατήγαλον. a. 2. inf. καταλαγείν. perf. pass. καλήτημαι, ξαι, πται. Th. ἄγω, duco.

Κατηχίζω, idem quod καλήχέω, f. ίω. perf. pass. καλήχισμαι, unde καλήχισμός, idem quod καλήχισις. Et καλήχισής, idem quod καλήχέων.

Καλήχευνλο, suspensi erant, 3. plural. imperf. pass. Doric. pro καλήχευνλο, verbi καλαχεύομαι, dependeo, ex κατά & αλωρέω, in sublime tollo. fut. ήσω.

Κάτθαν & κάτθανε, mortuus est, per sync. Aeol. pro καλέθανε, 3. sing. a. 2. ind.

- act. verbi *καλαθνήσκω*. Th. *θνήσκω*, *morior*. f. 2. m. *θανεύμαι*. p. *τέθνηκα*. a. 2. *έθανον*.
- Κατθέμεν*, Aeol. syncop. pro *καλαθέμεν*, aor. 2. inf. act. Ion. pro *καλαθεῖναι*, verbi *κατατίθημι*, *depono*. Th. *τίθηναι*, *pono*. f. *θήσω*. p. *τέθεικα*. aor. 2. *έθην*. a. 2. m. *έθέρην*.
- Κάτθεο*, *depone*, itidem pro *κατάθεο*, Ion. pro *κατάθεσο* vel *καλάθε*, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.
- Καλίαισι*, *descendunt*, 3. pl. ind. praef. verbi *κάτεμι*. Th. *έμι*, *eo*. At *καδιᾶσι*. *dimitunt*, 3. plur. ind. à *καδίημι*, ab *ίημι*, *mitto*. Th. *έω*.
- Καριδέιν*, a. 2. inf. act. à *κατεῖδω*, *perspicio*. Th. *εἶδω*, *scio*. f. *εἶσομαι*. a. 2. *εἶδον* & *ἴδον*.
- Καριδόντες*, nom. plur. a. 2. part. *καριδῶν*, *όντος*, *ός*, ab eodem verbo.
- Καλίεναι*, *redire*. praef. inf. ex *κατὰ* & *ίημι* pro *έμι*, *eo*.
- Καλίξεν*, Ion. pro *καδιξεν*, *collocare*. Th. *ἴξω*, *sedere facio*. hinc *καλίσειν*, *collocavit*, a. 1. ind. act.
- Καλιδύς*, *recta*, e regione. Thema *ιδύς*, *rectus*.
- Καλικετεύειν* Ionic. pro *καδικετεύειν*, idem quod *ικετεύω*, *supplico*. Th. *ικέτης*, *ς*, *ς*, *ς*, *supplex*.
- Καλιόνια*, acc. sing. vel plur.
- n. g. a. 2. act. ab *έμι*, *eo*. a. 2. *ιον*.
- Καλιππάξειδαι* Ion. pro *καδιππάξειδαι*, *perequitare*. Th. *ίππος*.
- Καλιεῖν* Ion. pro *καλιεῖν*, *consecrare*, ab *ιεῖω*, idem. Th. *ιερός*, *sacer*.
- Καλίσαδαι* Ion. pro *καδίσασθαι*, *constitui*, *esse*. Th. *ἵστημι*, *statuo*.
- Κατιξάλο* Ion. pro *καδίσανλο*, 3. plur. imperf. pass. verbi *καδίσημι*, quod vide.
- Καλίχεν* Ion. pro *καλαχέιν*, *appellere*, quod vide.
- Καλιχύσσει*, à. pl. f. 1. act. verbi *καλιχύω*, quod vide.
- Καλιχύω*, *invalesco*, *praevalco*, cum Gen. imperf. *καλιχύων*, *es*, *ε*. fut. *ύσω*. perf. *καλιχύκα*. Thema *ίχης*, *ύς*, *ή*, *robur*.
- Καλιώω*, *rubigine vitio et consumo*. fut. *ώσω*. p. *καλιώκα*. perf. pass. *καλιώμαι*, *σαι*, *ται*. Th. *ιός*, *ς*, *ς*, *ς*, *rubigo*.
- Καλιώται*, 3. sing. perf. pass. verbi *καλιώω*, quod vide.
- Κάτοδος*, *ή* Ion. pro *κάθοδος*, *reditus*. Th. *όδος*, *ή*, *via*.
- Καλοικέω*, *habito*, *commorer*. fut. *ήσω*. praet. *κατάκηκα*. aor. 1. *κατώκησα*. aor. 1. inf. act. *καλοικῆσαι*. cum Acc. vel seqq. *έν*, *έπι*. *καλοικησάτω*, 3. sing. aor. 1. imperat. act. Th. *οἶκος*, *ς*, *ς*, *ς*, *domus*.
- Καλοικῆν* Dor. pro *καλοικεῖν*, *incolere*. praef. inf. ab *οἶκέω*, quod vide.

- Καλιχθεις, εως, ἡ, *domicilium*, à καλοικέω, quod vide.
- Καλοικητήριον, ε, τὸ, *domicilium*, ejusdem verbi.
- Καλονία, ας, ἡ, *habitatio*. ab eodem verbo & them.
- Καλοικτέγω, idem quod οἰκτέγω, misereor. Th. οἶκλος, ὁ, *misericordia*.
- Καλοικτίζω, idem quod καλοικτέγω & ab eodem them.
- Καλοίχομενος, ε, ὁ, *præf. part.* à καλοίχομαι, *morior*. Th. οἴχομαι, *obeo*, f. οἴχισομαι. p. ὄχημαι.
- Καλόνει, *præf. imperat. ast.* verbi κατοινέω, *tergiversor*, *piget me*, *timeo*. Th. ὄνος, ε, ὁ, *pigritia*.
- Καλοπάζω, *expello*. κατοπάζει, 3. *sing. sub.* ab ὀπάζω, *persequor*. f. σω.
- Καλόπι, *adv. in posterum*, à tergo. Th. ὀπίσω, *retrosum*.
- Καλόπτος, ε, ὁ, *speculator*, *explorator*, ab ὀπλομαι, *video*.
- Κατοπλίζω, *imagines seu reflectiones facio in modum speculi*. f. ἴσω. p. κατάπληκα. *præf. med.* καλοπλίζομαι, *intueor tanquam in speculo*, cum *Acc.* à κάτοπλον, ε, τὸ, *speculum*. Th. ὀπλομαι, *video*.
- Κατορθῶσαν, *acc. sing. f. g. part. præf. act.* καορθῆ, *præf. inf. act.* καορθῶσαν, 3. *plur. præf. ind. act.* verbi κατορθῶ, *erigo*, cum *virtute aliquid gero*. *corrigo*. f. ἄσω. p. κατώρθωκα. Th. ὀρθός, ε, ὁ, *rectus*.
- Κατορθῶμα, *ατος, τὸ, officium. praeclarum aliquod facinus.* in *dat. pl.* καορθῶμασι, à κατορθῶ, *corrigo*. vide καορθῶσαν.
- Κατορθῶδῶ, *vehementer timeo*, ab ὀρθῶδῶ, *metuo*. Th. ὀρθός, ε, ὁ, *serum lactis*.
- Κατορθῶχθαι, *plur. perf. inf. pass. Att.* à καορθῶτω, *perfolio*. Th. ὀρθῶσω, *folio*. f. ἕω. p. ὄρθωχα & *Atticè* ὀρθῶρχα. a. 2. ὄρθωλον.
- Κατορχή, ἡς, ἡ, *detentio*, à κατέχω, quod vide.
- Κατορθετος, ε, ὁ, *Att. pro καοσσίτετος, stannum.* à κάοσα *meretrix*. *argentum enim videtur & non est.*
- Κατω Dor. *pro κατά τῷ contra, etc.*
- Κατωπεθε Ion. *pro κατώπεθε, super.* quod vide. hinc κατωπέτετος Ion. *pro καθυπέτετος, superior.*
- Κατωπνώσαι, *obdormivisse, aor. 1. inf. verbi κατωπνώω Ion. pro καθυπνώω.* Th. ὕπνος, ε, ὁ, *somnus*.
- ΚΑΤΩ, *adv. infra, deorsum.* *comp.* κατώτερον, *inferius.* Hinc *adj.* κατώτερος, α, ον, *infimus a, um.*
- Κάτωθεν, *ab imo.* Th. κάτω.
- Κάτωκει, 3. *imperf. κατώκησεν.* 3. *sing. a. 1. ind. act.* κατώκων, 3 *plur. imperf. act.* verbi καοικέω, *habito*. quod vide.
- Κατωκοδομημέναις, *dat. plur. f. g. perf. part. pass. verbi καοικοδομέω, vide οἰκοδομέω.*

Κατωμάδου, adv. *humeris*. q.
κατὰ τὸν ὤμον, ab ὤμος, s,
ὄ, *humerus*.

Καλώμνυθαι vel καλόμνυθαι,
déjerare, ab ὄμνυμι, juro.

Καλώμοσι, ἡ, *jusjurandum*, ab
ὄμνυμι, juro.

Κατωνάκη, ἡ, ἢ vel κατωνά-
κης, *vestis*, cui *assutus* erat
limbus ἔ *pelle ovilla*, à κάλω
& νάκος, *ovilla pellis*.

Καλώνοντο, 3. plur. imperf.
verbi ὄνομα, *vitupero*, *carpo*.
Th. ὄνημι, *juro*, etc. quod
vide.

Καλώρεα, 3. fing. imperf. act.
Ion. pro καθώρεα, verbi
ὄρέω, *video*.

Κατώρυξε, 3. fing. a. i. act.
verbi κατορύσσω, *terra obruo*.
fut. ξω. p. χα. Th. ὄρύσσω,
fodio.

Καλώρχεοντο, *sultabant*, 3. fing.
imperf. verbi ὄρχέομαι,
salto.

Κατωτέρω, *inferius*, comparat.
à κάτω quod vide.

Καυάξ vel καυήξ, *larus*. Est
& κάβηξ.

Καυάξαις, *confregeris*, 2. fing.
a. i. opt. act. pro καιά-
ξαις, *sublato τ*, & *adjecto*
υ, *Aeolicè*, ut in αυήξ pro
αἷξ. verbi καιάγγυμι. f. αἷξ.
Th. αἷγω vel αἷγγυμι, *frango*.
Alii à καυάξω, *contero*,
formant.

Καυθήσωμαι, ἡ, ηται, f. i.
pass. verbi κάω, *uro*. f.
καύσω. perf. pass. κέκαυμαι.

a. i. pass. ἐκαύθην. aor. 2.

pass. καυθήσομαι. i. Corinth.
13. 3.

Καυκάλιον, *vas quoddam*. quasi
à καυκίον.

ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ἴδος, ἡ, *herba*
quaedam, *daucus sylvestris*.
An ergo q. δαυκαλῖς;

Καυκίον, s, τὸ, *calix*.

ΚΑΥΚΙΣ, ἴδος, ἡ *calceamenti*
genus. aliter βαυκός.

ΚΑΥΛΟΣ, s, ὁ, *caulis*. *scapus*
in herba. *hastae extremitas*,
quae cuspidi immittitur: &
ensis pars, *quae manubrio in-*
ditur. *penis*.

Καῦμα, ατος, τὸ, *aestus*, *incen-*
dium, à κάω, f. καύσω,
uro.

Καυμαλίζω, *torrefacio*. fut.
ίσω. aor. i. ἐκαυμάλισα. aor.
i. inf. act. καυμαλίσαι aor.
i. ind. passiv. ἐκαυμαλίθην,
ἡ, ἢ, *torrefactus sum*. The-
ma κάω.

Καυνάκη, ἡ, ἢ, *vestis stragula*
vel vestimentum ab altera
parte viliosum. Alii leg.
καυδόκη.

ΚΑΥΝΟΣ, s, ὁ, *fors*. κληρος.
Sed καυνός, *malus*, q. à
κενός, *vanus*.

Καυρός, s, ὁ, *malus*. q. à
καυνός.

Καύσις, εως, ἡ, *exustio*. Th.
κάω *uro*, f. καύσω.

Καυσώ, ὦ, *inflummo*. fut. ὠσω.
p. κεκαύσωκα. praef. pass.
καυσούμαι, ἔμαι. Th. κάω.

Καυσεῖρος, *ardens*, *fervens*, à
κάω, *uro*.

Καύσω, *incendam*. fut. i. act.
à κάω, *uro*.

Καύσω, *aves, ὁ, aestus. ab eodem them.*

Καύρας, *α, ὁ, Doric. pro καύτης, ὁ, ὁ, combustor. Th. καίω, uro.*

Καυτηγιάζω, *cauterio amputo, refeco. f. άσω. p. κεκαυτηγίακα. perf. pass. κεκαυτηγίασμαι. perf. part. pass. κεκαυτηγίασμένος, cauterio refectus, à καυτήγιον, ὁ, τὸ, cauterium. Th. καίω, f. καίσω, uro.*

Καυτῆς pro *ἡ αὐτῆς, et ipse.*

Καυχάεσαι, *άσαι, gloriaris, pro καυχάη, καυχᾶ, 2. sing. praef. pass. verbi καυχάσμαι quod vide.*

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, *ᾶμαι, glorior. καυχᾶσαι, 2. sing. praef. ad formam ἴσασμαι, σαι. fut. καυχῆσομαι. aor. 1. med. ἐκαυχῆσάμην, ω, αἰο. a. 1. sub. m. καυχῆσωμαι, η, ηται. Hinc καύχημα, αἶος, τὸ, gloriatio. καυχῆσις, ἡ, idem.*

Καυχᾶσαι, *gloriaris, 2. singul. praef. verbi καυχάσμαι, quod vide.*

Καυχῆνα, *servicem, acc. sing. pro ἡ αὐχένα, ab αὐχὴν, ἔνος, ὁ, cervix.*

Καυχέομαι Dor. pro *καυχάομαι.*

Καύχημα, *αἶος, τὸ & καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, à καυχάομαι, quod vide.*

Καφέω, *spiro, à κάπλω, flo. f. ψω. p. κέκαφα, inde καφέω. perf. part. κεκαφηκώς & per Crasin κεκαφηώς, ὀλος, ἴ, spirans.*

Καχάζω Dor. pro *καχάξω, cachinos edam, à καχάσω. Th. χάινω, hisco.*

Καχεταγείης, *gen. sing. Ion. à καχεταγεία, ας, ἡ, ex κακός, malus & ἔταγλα ας, ἡ, sodalitas. Th. ἔταγρος, ὁ, ὁ, sodalis.*

ΚΑ'ΧΛΗΞ, *ηκς, ὁ, lapillus, calculus. hinc καχλάζω, strepito, resonō.*

ΚΑ'ΧΥΤΣ feu *κάγχυς, υς, ἡ, hordeum in furno tostum. quasi à κάω & χροά, ab utum colorem. Est & κάχυς, quod pilulae fere forme, in quibusdam nascitur arboribus: ut robore, abiete, nuce, &c.*

Κάψα, *ης, ἡ, capsula. quasi à κάπτω, quod ex flexis lignis fiat.*

ΚΕ' & sequente vocali *κέν, in carmine idem valet, quod in prosa άν, potentiale.*

Κεάζω, *findo. fut. άσω. hinc κέασσε, 3. sing. aor. 1. Ion. pro ἐκέασε. Th. κέω, findo.*

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, *spina quaedam. an quia κέεσ ανωθεν, suprema parte pungit?*

ΚΕ'ΑΡ, *αἶος, τὸ, cor, animus. contracte κῆρ. à κάω, quia cor fons caloris.*

Κέασσε Ion. pro *ἐκέασσε, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi κεάζω, findo. hinc κέασσας, a. 1. part. act. gem. σσ. Th. κέω, idem.*

Κεάται, *feu κείαται, jacent Ionic. pro κᾶνται, 3. plural. praef.*

- κῆμαι. Unde κέατο pro ἔκειντο, 3. plur. imperf.
- Κέατο, jacebant, erant, Ionic. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. à κῆμαι, jaceo. sic κέεται, Ion. pro κείται, jacet, 3. sing. præf.
- Κέβλη, ης, ἡ, caput. Maced. pro κεφαλή.
- ΚΕΒΡΙΟΝΗΣ, ἰ, ὁ, avis nomen. Est & nomen gigantis.
- Κεγχραῖ, ᾶν, αῖ, nomen portus Corinthiaci. Gr. κέγχρος, milium.
- ΚΕΓΧΡΟΣ, ἰ, ὁ, milium. dat. plural. Ion. κέγχροισι. κεγχρώδης, eos, ὁ, ἡ, milio similis. quasi à κέγχρον, sicum.
- Κεδαθέντες, α. 1. part. pass. à κεδάω vel κεδάω pro σκεδάω, dispergo.
- Κεδάω pro σκεδάω, quod vide.
- ΚΕΔΜΑΤΑ, ᾶν, τὰ, diuturni ex defluxione affectus.
- Κεδῆ, castæ, prudenti. dat. sing. à κεδῆς, ἡ, ὄν, dignus, cujus cura habeatur. Th. κῆδος, eos, τὸ, cura.
- Κεδνός, ἡ, ὄν, venerandus. superl. κεδνότατος. Th. κῆδος.
- ΚΕΔΡΟΣ, ἰ, ἡ, Cedrus. quasi à κέω, uro.
- Κέδρων, ὁ, nomen torrentis ἀκλιτον. Hebr. opacus.
- Κέδρωσις, εως, ἡ, vitis alba, quæ bryonia.
- Κέεται Ion. pro κείται, jacet.
- Κεῖαντες, α. 1. part. act. pro καύσαντες, dici volunt. ut &
- κεῖαμενος pro καυσάμενος, α. 1. part. med. à κείω, uro.
- Κεῖαται Ion. pro κείνται, 3. plur. ind. præf. κείατο Ion. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. verbi κῆμαι, jaceo.
- Κεῖη Dor. pro κε εἶη.
- Κεῖθεν Ion. pro ἐκεῖθεν, illinc.
- Κεῖθι, illic, & κείσε, illuc, adv. Th. ἐκεῖνος, ἰ, ὁ, ille.
- ΚΕΙΜΑΙ, σαι, ται, jaceo, positus sum. pendeo. desideo. fut. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το. præf. part. κείμενος, η, ὄν. Hinc κειμήλιον, ἰ, τὸ, bonum immobile; item pretiosa supellex.
- Κείμενος, η, ὄν, præf. part. κείμενα, τὰ, plur. n. g. à κῆμαι, quod vide.
- Κειμήλιον, ἰ, τὸ, supellex deposita. hinc κειμηλιάριον, locus, in quo res pretiosas reconduntur. Th. κῆμαι.
- Κεῖνῃ, Poët. adv. pro ἐκεῖ, illic.
- Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, ille. in dat. plural. κείνοισι. Sic κείνω pro ἐκείνω, dat. sing.
- Κεῖνος, ἰ, ὁ pro κενός, vacuus.
- Κείνω, illi, pro ἐκείνω, dat. singul. à κείνος, quod vide.
- κείως Ionic. pro ἐκείως.
- Κεῖράμενοι, detonfas, nom. plur. f. g. a. 1. part. med. à κείρω, tondco. f. εἶρω. p. κείραρα. a. 1. ἐκείρα.
- Κεῖρας, ἄδος, Jerem. 48. vers. 11. ἀνδρας κειράδης, virus tonsos. Sed meliores editiones habent, κείρ ἀράς.

Κεῖρε, *tonde*, præf. imperat. act. *κέιρεται*, 3. sing. præf. pass. à *κείρω*, *tondeo*.

Κεῖρα, *as*, ἡ, *fascia*, cui mortuus involvitur. *fascia sepulchralis*. **Εα** & **κηρεία**, à *κῆρ*, *mors*, *fatum*.

ΚΕΙΡΩ, *tondeo*, *abscindo*.

vasto. præf. part. *κείρων*, *tondens*, *tonfor*. fut. *κερῶ*. a.

1. *έκειρα*; hinc a. 1. inf. act. *κείραι*. a. 1. in. *έκειράμην*, *ω*, *ατο*. aor. 1. imperat. med. *κείραι*, *άδα*. a.

1. inf. m. *κείρασαι*, *tonderi*. *κεκείρασαι*, *perf. inf. pass.*

Hinc **κερά**, *ās*, ἡ, *tonsura*. **κέρειος**, *eos*, ὁ, *tonfor*. **κέρειον**, *s*, *τό*, *tonstrina*.

Κεις, Dor. pro *κῆ* *eis*.

Κεῖσαι, præf. inf. à *κείμαι*, *jaceo*.

Κεῖσθαι & **κείσθαι** Dor. pro *κείσομαι*, f. 1. verbi *κείμαι*.

Κεῖτ' & **κείτο** pro *έκειτο*, 3. sing. imperf. *κείται*, *jacet*, ἅ. sing. præf. ejusdem verbi.

Κείω, *jacere cupio*, *ex κείω*, unde *κείμαι*.

Κεκαθήσομαι & in 1. plur. *κεκαθήσομεθα*, fut. 2. pass.

à *κεκάθην*, *ης*, ἡ, a. 2. ind. pass. verbi *χάζω*, *concedo*, *capio*, *anxie sollicitus sum*. f. *σω*. a. 2. *έχαδον* Poët.

κέχαδον & Ion. *κέκαδον*, *privani*. a. 2. part. *κεκαδών*. aor. 2. med. *κεκαδέμην*.

Alii dici volunt *κεκαθήσομαι* pro *κεκηθήσομαι*, *curabo*, paulo post fut. verbi *κῆδομαι*,

cura. Sunt qui per reduplicat. pro *κηθήσομαι*, positum dicant, & correpta prima syllaba *κεκαθήσομαι*, q. à *καδέω*, verbo facto ex *εκαδον*. a. 2. verbi *χάζω*.

Κεκαδμένον, *exornatum* Dor. pro *κεκασμένον*, *perf. part.* pass. à *κάζω*, *orno*. f. *σω*.

Κέκαδον, *privani*, aor. 2. Ionic. pro *έχαδον*. Sic *κεκαδόνιο* pro *έχαδόνιο*, 3. plur. Ion. a. 2. m. verbi *χάζω*, *recedo*.

Κεκάδικα, *perf. act. verbi* *καθίζω*, *colloco*, quod vide. Th. *ίζω*, *sedere facio*.

Κεκαλύμμαι, *tectus sum*. *perf. pass. inde*. *κεκαλυμμένος*, ἡ, *ον*, *perf. part. verbi* *καλύπτω*, *operio*, *tego*. fut. *ψω*. p. *κεκάλυφα*. a. 2. *έκαλυβον*.

Κεκάμω, *laboraverim*, per redupl. pro *κάμω*, a. 2. sub. act. verbi *κάμνω*, f. *μῶ*. p. *κέκμηκα*. a. 2. *έκαμον*.

Κεκέραται, *perf. inf. pass. à* *κείρω*, *tondeo*.

Κεκαρκα, *totondi*, *perf. act.* *κεκαρκε* Ion. pro *έκεκαρκε*, 3. singul. plusq. *perf. à* *κείρω*, f. *ερῶ*, *perf. pass.* *κέκαρκα*.

Κεκαρωμένον, *gen. pl. perf. part. pass. verbi* *καρῶα*, *verticulum induco*. f. *ώσω*. Thema *καρῶα*, *ς*, ὁ, *sopor profundus*.

Κεκάσαι, *perf. inf. pass. à* *κάζω*, *orno*. f. *σω*. *perf. pass.* *κέκασμαι*. *perf. part.* *κεκασμένος*.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.
 Κεκαῦθαι, perf. inf. pass. verbi κάω, uro. fut. καύσω. præt. κέκαυκα. a. 2. ἔκαον.
 Κεκαυμένω, dat. sing. perf. part. pass. ejusdem verbi.
 Κεκαφῆως, ὄτος, ὁ, qui expravit, Ionic. pro κεκαφῆκως, perf. part. act. q. à καφέω. Th. κάπῳ, spiro. f. ψω. p. κέκαφα.
 Κέκευθα, ας, ε, τεχι, perf. med. Sic κέκευθει, occultabat, 3. singul. plusq. perf. med. Ion. verbi κεύθω, occulto. f. σω. perf. κέκευκα. Sunt, qui κέκευθε, a. 2. esse velint pro ἔκευθε, Ion. reduplicat.
 Κέκηθα, accendi, p. m. verbi κάω, uro. f. καύσω. a. 2. ἔκαον.
 Κεκήρυκται, 3. sing. perf. pass. verbi κηρύσσω, praedico. f. ξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, praeco.
 Κεκινέαται, moti sunt Ion. pro κεκίνηνται, 3. plural. perf. pass. verbi κινέω, moueo. f. ἦσω. p. κεκίνηκα.
 Κεκλάγξω, Poeticâ reduplicat. pro κλάγξω, fut. 1. verbi κλάζω, clamo. aor. 2. ἔκλαγον. præt. med. κέκληγα.
 Κέκλαμμοι, furto sum sublati, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. p. φα.
 Κεκλαμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. plural. perf. part. pass. verbi κλάω, frango.

Κέκλαστο, fracti erant Ionic. pro ἐκέκλαστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusdem.
 Κεκλειμένος, clausus, pro κελεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, claudo. f. σω. p. κα. perf. pass. κέκλειμαι, & κέκλεισμαι. Malim tamen à κλείω, celebros, formare: unde & κλειτός.
 Κεκλεμμένον, furto ablatum. perf. part. pass. à κλέπτω, furor. f. ψω.
 Κέκλειο Ion. pro κέκλει, præs. imperat. verbi κέκλωμαι, idem quod κέλωμαι, hortor.
 Κεκλήαται & κελήαλο Ionic. pro κελήνται & κέκλήηλο, quorum illud 3. plural. perf. pass. hoc plusq. perf. verbi καλέω, uoco. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλωμαι.
 Κέκληγα, claxi, præt. med. verbi κλάζω, clango. f. γξω. a. 2. ἔκλαγον. hinc κεληγυίη, perf. part. med. fæm. gen.
 Κεκληγόντες, clamantes. sunt qui velint Aeolicè poni pro κεκληγότες, nom. plur. part. p. m. verbi κλάζω, clamo. Alii vero statuunt esse præs. part. act. verbi κεληγω, facti à κέκληγα, p. m. verbi κλάγγω vel κλάζω.
 Κεκλήγω, clango, fremo, ex p. m. κέκληγα, verbi κλάζω, clamo. Sed κεληγώς, vociferans, præt. med. vide κέκληγα.

- Κέκληκα, *vocari* perf. act. κέκληκώς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. pass. hinc κέκλημένος, η, ον, perf. part. pass. à καλέω, *voco*.
- Κεκλήσθαι, *vocari*, perf. inf. pass. à καλέω.
- Κεκλήσομαι, paulo post fut. ind. pass. ejusdem verbi.
- Κεκλίεται, *inclinati sunt*, Ionic. pro κέκλινται, 3. plur. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino*. Sic κελιάλο Ionic. pro ἐκέκλινο, 3. plur. plusq. perf. pass. ejusdem verbi. Sunt qui velint κελιάται, per systolen dici pro κελείαται, *inclusi sunt*, idque Ion. pro κέκλεινται, 3. pl. perf. pass. verbi κλείω, *claudio*. Sic & κελιμένος pro κελειμένος, perf. part.
- Κεκλιμένη, perf. part. passiv. fœm. gen. à κλίνω, *inclino*. fut. vñ. præf. κέκλικα.
- Κέκλωμαι, idem quod κέλωμαι, *hortor*. inde κελόμενος, præf. part.
- Κέκλωφα, *furatus sum*, Attic. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπω, *furor*. f. ψω. perf. pass. κέκλεμμα. p. m. κέκλωπα.
- Κέκλυθι Doric. vel Poët. pro κλύθι, *audi*, præf. imperat. act. à κλύμι seu κλύω, *audio*. Sunt qui velint perf. imperat. esse pro κέκλυκε.
- Κεκλυσμένος, σ, ό, *collutus, oblitus*, perf. part. pass. à κλύω, *eluo*.
- Κέκλυτε, *audite*, Poët. reduplic. pro κλύτε, 2. plur. præf. imperat. κλύθι, verbi κλύμι seu κλύω, *audio*.
- Κέκλωσμαι, *fatatus sum*, perf. pass. verbi κλώθω, *neo*. f. σω.
- Κεκμακώς Dor. pro κεκμηκώς, *defessus*, perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro, aegroto*. f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἕκαμον.
- Κεκμηῶτι, *lasso*, Poëtic. metri gratia pro κεκμηῶτι, dat. sing. Ion. perf. part. κεκμηκώς & sublato κ, Ion. κεκμηῶς, όλος, ό, verbi κάμνω, *laboro*.
- Κέκναισμαι, *excitatus sum*, perf. pass. verbi κναίω, idem quod κνάω, *scindo*.
- Κεκοίμηται, 3. singul. perf. pass. verbi κοιμάω, *sonno*. f. ἦσω. perf. pass. κεκοίμηκα.
- Κεκολλάσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, *punio*. fut. όσω. perf. κεκόλλακα.
- Κέκομαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*. f. ψω. p. κέκοφα. p. m. κέκοπα.
- Κέκονα, *occidi* Poët. pro ἐκλονα, præf. med. sublato primum τ, & præposito κ, à κλένω, *occido*. f. κλένω. p. m. ἐκλονα, ἔκονα & κέκονα.
- Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. pass. à κονιάω, *dealbo*. f. άσω. à κονία, *as*, η, *calx*. Th. κόνις, *eas*, η, *pulvis*.
- Κεκονισμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος, perf. part.

pass. à κονίζω, *pulvere impleo*.
 Thema κόνις, *pulvis*.
 Κεκονισμένος, per syncop. pro
 κέκονισμένος, quod vide, vel
 κει νιμένος.
 Κεκόπαια, ας, ε, perf. act.
 verbi κοπάω, *quiesco*. quod
 vide.
 Κεκοπίαια, ας, ε, perf. act.
 verbi κοπιάω, *laboro*. fut.
 άσω. Th. κόπλω, *scindo*.
 Κεκοπίως, perf. part. med.
 verbi κόπλω, *tundo, scindo*.
 fut. ψω, perf. κέκοφα.
 Κεκορημένος, perf. part. pass.
 à κορηνυμι, *satio*. f. κορέσω.
 Thema κρέω, *idem*.
 Κεκορημένος, *satiatius*, perf.
 part. pass. à κορέω, *satio*.
 fut. έσω & ήσω. p. κέκορηκα.
 Κεκορηώς Ion. pro κεκορηκώς,
 perf. part. act. ejusdem
 verbi.
 Κεκορυθμένος, *galza armatus*,
 per syncop. pro κεκορυθη-
 μένος, verbi κορυθέω. Th.
 κόρυς, υθος, ή, *galza*. Sunt
 qui dictum velint pro κε-
 κορυσμένος, perf. part. verbi
 κορύσσω, ab eodem them.
 Κεκοτήτητα, *iratum*, acc. sing.
 perf. part. act. verbi κολέω,
irascor. f. ήσω. p. κέκοτήκα,
 hinc perf. part. κεκοτηκώς,
 έως & Ion. κεκοτηώς. Thema
 κόλος, ε, ό, *simultas, ira*
vetus
 Κεκόφθαι, *scissum esse*, perf.
 inf. pass. à κόπλω, *scindo*.
 f. ψω, perf. pass. κέκομμα.
 Κεκράαντο, *obsoluti fuerant*,
 Poët. & Ion. pro έκέκραντο,

3. plur. plusq. perf. pass.
 verbi κραινω, *efficio*. fut.
 ανώ. praet. κέκρακα. perf.
 pass. κέκραμαι.
 Κέκραγα, ας, ε, *clamavi*, perf.
 med. verbi κράζω, f. ζω,
clamo.
 Κεκράωγα, *clamo*, quod for-
 mant. à κέκραγα, p. m.
 verbi κράζω.
 Κέκρακα, *miscui*, per syncop.
 pro κέκερακα, perf. act.
 verbi κεράννυμι, *miscro*. fut.
 κεράσω & per syncop. κρά-
 σω, perf. passiv. κέκραμαι.
 perf. part. pass. κεκραμένος,
 aor. 1. part. κράδεις.
 Κεκράζομαι, *mox clamabo*,
 paulo post fut. verbi κρά-
 ζω, *clamo*. f. ζω. p. m. κέ-
 κραγα.
 Κεκράχαται Ion. pro κεκραγ-
 μένοι έσι, 3. plur. perf.
 pass. ejusdem verbi.
 Κέκραχθι, *clamato*, per syn-
 cop. pro κεκραγθι, imperat.
 verbi κεκραγομαι, *idem* quod
 κράζω, *clamo*. Alii pro κέ-
 κραχε, dici volunt.
 Κέκρηγα, pro κέκραγα, praet.
 med. verbi κράζω, *clamo*.
 Κέκρηλο Ion. pro έκέκραλο, 3.
 sing. plusq. perf. verbi κε-
 ράω, *miscro*. f. κεράσω &
 per syncop. κράσω. p. κέ-
 κρακα.
 Κεκριγόντες, *incerte loquentes*,
 nom. plur. perf. part. med.
 à κρίζω, *strido*. f. ζω. p. m.
 κέκριγα. hinc κεκριγύαι, p.
 m. part. f. g. & in a. 2.
 act. έκρικον pro έκριγον.

- Κεκριμένην, *diversam*, acc. sing. perf. part. pass. à κρήνω, *secerno*. fut. νῶ. p. κέκρικα.
- Κέκριται, *judicatum est*, 3. sing. perf. pass. ejusdem verbi.
- Κεκροτάμενος Dor. pro κεκροτήμενος, perf. part. pass. verbi κροτέω, *pulso*. f. ήσω. Th. κρότος, ε, ό, *pulsus*.
- Κέκρωψ, *opos*, ό, *impostor* aut *simia*. Et per Metathesin est à κέρκωψ.
- Κέκρυθα, *præf. med. verbi κρύπτω*, *occulto*, fut. ψω. *præf. κέκρυθα*. a. 2. έκρυθον.
- Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*. perf. part. pass. ejusdem verbi.
- Κεκύφαλος, *reticulum*, quo mulieres crines compescunt, aut simile quid, à κρύπτω, cuius *præf. κέκρυθα*.
- Κεκύφαλα, *latent* Ion. pro κεκρυμμένοι εισί, 3. plural. perf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*.
- Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass. κεκτηῖσθαι, perf. inf. κεκτημένος, perf. part. pass. à κτήσμαι, *acquirō*. f. κτήσομαι. a. 1. med. έκτησάμην.
- Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.
- Κεκύθωσι Ion. & Poët. *redu- plic.* pro κύθωσι, 3. plural. aor. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto*. f. εύσω.
- Κελαδεινός, ή, όν, *obstreperus*, *tumultuosus*. Hinc κελαδέω, *strepo*. f. ήσω. Th. κέλαδος, ε, ό, *strepitus*.
- Κελαάδοιο, *gen. Ion. pro κε- λάδε*, à κέλαδος, *quod vide*.
- ΚΕΛΑΔΟΣ, ε, ό, *strepitus*, *tumultus*, *clamor*. quasi à καλέω vel κέλω άδην. Hinc κελαδέω, *strepo*.
- Κελαάδων, *όντος*, ό, *Poët. idem* ac κελαδέων, *præf. part. à κελαδέω*, *strepo*. Th. κέλαδος, ε, ό, *strepitus*.
- Κελαινεφέι, *nubium offuscatori*, dat. singul. à κελαινεφής, έός, ό, ή, & τὸ κελαινεφές, εκ κελαίνος, *niger*, idem *quod μέλας & νεφός*, εος, τὸ, *niger*.
- Κελαινεφής, έός, ό, ή, *vide κελαινεφέι*.
- Κελαινῆ, *nigrae*, dat. sing. f. ε. à κελαίνος, ή, όν, q. à μελαίνος, ή, όν. Th. μέλας, *niger*.
- ΚΕΛΑΡΥΨΩ, *cum strepitu fluo*. f. σω. p. κα. quasi à κέλαδος, *strepitus*, & ρύω feu βέω, *fluo*. hinc κελαρυΐς, εως, ή, *murmur*, *strepitatio*.
- Κελαρίσδεν Dor. pro κελαρύ- ζεν, *murmurare*. vide κε- λαρύζω.
- Κέλευ, *jubes*, Ion. pro κέλη, 2. sing. *præf. κέλομαι*, *hor- tor*. f. κελήσομαι.
- Κελέβη, ης, ή & Dor. *κελέβα*, *proculum*. an à χέειν *λεβήν*, id est, *libamen fundere?*
- Κέλευθε, *jubete*, 2. plural. *præf. imperat. verbi κέλομαι*.
- ΚΕΛΕΟΣ, ε, ό, *avis perniciosissima*. *galgulus*. quasi à κέλλω, *celeriter curro*.

Κέλευθαι, in plur. pro κέλευθοι, *vias*, per Mataplasm. Th. κέλευθος, ε, ή, *vias*, Poët.

ΚΕΛΕΥΘΟΣ, ε, ή, *vias*. q. ab ἐλεύθω, *venio*.

Κέλεύ pro κέλευε, *jube*, præf. imperat. act. vel 3. singul. imperf. Ion. verbi κελύω, quod vide.

Κέλευσε, 3. singul. aor. i. act. verbi ejusdem.

Κέλευσμα, αἶος, τὸ, *celeusma*, clamor hortatorius nautarum. ab eodem them.

Κελευσμοσύνη, ή, *mandatum*. Thema κέλω, *jubeo*.

Κελευσιάω Poët. pro κελυσιάω, idem quod κελύω, quod vide.

Κελεύω, *jubeo*, hortor. f. εὔσω. perf. κέκελευκα. a. i. ἐκέλευσα. a. i. imperat. κέλευσον, αἶτω. a. i. part. act. κελυσας, αἶλος, ο. Thema κέλω, hortor.

ΚΕΛΗΣ, ήλος, ὁ, equus desultorius; hinc κελητίζω, tali equo *vahor*. Est & navis minoris genus, *celacem* vocant. q. à κέλω, quod sit *velox*.

Κελήσομαι, η, εται, fut. i. m. verbi κέλομαι seu κέλω, *jubeo*, hortor.

Κελοῖμην, hortarer, præf. opt. κελόμην, imperf. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, hortor.

ΚΕΛΩ, f. σω. appello, *per-venio ad portum*. a. i. ἐκέλωσα, Aeol. ut quidam volunt. pro ἐκέλω, sic in a. i. inf. Aeol. κέλωσai pro κέλωαι.

Κέλουθ' pro ἐκέλοισι, 3. plur. imperf. à κέλομαι, hortor, *jub-o*.

Κέλωσai, *appullisse*, a. i. inf. act. verbi κέλω, quod vide.

Κελύφη, τά, κομ. plur. à κέλωφαι, eos, τὸ, *putamen*, cortex, à καλύφω, *tego*.

ΚΕΛΩ seu κέλομαι, *jubeo*, hortor. q. à καλώ, *voco*.

Hinc κελύω, *jubeo*. κέλευσμα, αἶος, τὸ, clamor adhortatorius nautarum. *mandatum*.

Κεμάς, αἶδος, ή, *hinnulus cervi*. q. ἀπὸ τῆ κοιμῆσαι, quod adhuc in spelunca dormiat.

ΚΕΝΑΥΛΑ, ης, ή, *incurva securis ad naves fabricandas*. quasi à κέειν, *secure*.

Κενεαυχής, εὐος, ὁ, ή, *vana glorians*, à κενός, *vacuus*, & αὐχέω, *glorior*.

Κενην Poët. pro κενήν, acc. sing. f. g. à κενός, quod vide.

Κενός Poët. & Dor. idem quod κενός, *inanis*.

Κενόφρωνι, dat. sing. à κενόφρων, ονος, ὁ, *stultus*, à κενός, *inanis*, & φρήν, *mens*.

Κενεῶνα, acc. singul. à κενεών, ἄνος, ὁ, *venter*. Th. κενός, *vacuus*.

Κενεώτερον, *vanius*, comparat. à κενός, *vanus*.

Κενοδοξία, αις, ή, *vana gloria*; hinc κενόδοξος, ε, ὁ, ή, *inanis gloriae cupidus*, ex κενός, *inanis*, & δοξαι, ης, ή, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

ΚΕΝΟΣ, ή, ὄν, *vacuus*, *inanis*.

- quasi ab *inēō*. Hinc *κενόω*, vacuo, exinanio. *κενότης*, *ήλος*, *ή*, *vanitas*. Sic *eis kenēn*, frustra, in vanum.
- Κενοφρονία*, *ας*, *ή*, clamor de rebus inanibus, à *κενός*, *vanus*, & *Φωνή*, *ής*, *ή*, *vox*.
- Κενώω*, *ώ*, exinanio. f. *ώσω*. a. i. *ἐκένωσα*. perf. pass. *κεκένωμαι*. a. i. pass. *ἐκενώθη*, *ης*, *ή*, a. i. sub. pass. *κένωθῶ*, *ἡς*, *ῆ*. Th. *kenos*, inanis.
- Κένωσι*, *stimula*, per syncop. pro *κέντησαι*, a. i. imperat. med. verbi *κέντέω*. Sic & *κένσαι*, *stimulare*, eodem modo pro *κέντησαι*, aor. i. inf. act. Sunt qui velint pro *κέντησαι* poni, a. i. imperat. m. à *κέντιζω*, idem quod *κέντέω*. Alii à *κέντω*, formant. fut. *κένσω*. aor. i. *ἐκένσα*. idem quod *κέντέω*.
- Κέντασε*, Dor. & Ion. pro *ἐκέντησε*, *punxit*. Th. *κέντω*, *pungo*. f. *ήσω*.
- Κένταυροι*, *οί*, *Centauri*, ex *κέντέω*, *pungo*, & *ταύρος*, Latine *taurus*.
- KENTEΩ**, *pungo*, *stimulo*. f. *ήσω*. p. *κεκέντηκα*. Dicitur & *κένωω*. Hinc *κέντρον*, *ς*, *τό*, *stimulus*. *κέντρον*, *ωνος*, *ο*, *cento*.
- Κέντροτες*, *οί*, *stimulatores*, à *κέντρος*, *ονος*, *ο*, Th. *κέντέω*, *pungo*.
- Κέντηθενείας*, acc. plur. à *κέντηθενείης*, *έος*, *ο*, *ή*, *stimulis* *agitatus*, ex *κέντρον*, *ς*, *τό*, *stimulus*, quod à *κέντέω*, *pungo*, & *εἶνω*, *cedo*.
- Κέντρον*, *ς*, *τό*, *stimulus*, *calcar*, à *κέντω* seu *κέντέω*, *pungo*.
- Κεντρογίων*, *ωνος*, *ο*, *centurio*, vox origine Lat. à *centum* dicta.
- Κέντων*, *pungens*, præf. part. act. à *κέντέω*, quod vide.
- Κέντωνται*, *jacent* Ion. vel Poët. pro *κένται*, 3. plur. præf. Sic *κεοίλο*. Ion. pro *ἐκείλο*, 3. plural. imperf. sic *κέοίλο*, 3. sing. opt. q. à *κέομαι* pro *κείμαι*, *jacio*.
- ΚΕΠΦΟΣ**, *ς*, *ο*, *avis* *quaedam marina levissima*; item *homo levis*, *stolidus*.
- Κεράσσειν*, *cornibus*, dat. plur. Ion. pro *κέραισι*, à *κέραις*, *άλες*, *τό*, *cornu*.
- Κεράσια*, *ας*, *ή*, *cornu*, *antenna*; item *virgula inflexa*. tum *punctulum supra literam*. *κεραΐαι*, etiam sunt *apices eminentes in aliqua re*. Thema *κέραις*, *cornu*.
- Κεραΐζέλον*, *scindebant*. 2. dual. imperf. Ion. à *κεραΐζω*, *cornibus* *difffipo*. Th. *κέραις*.
- Κεραΐζε*, *miscere*, præf. imperat. verbi *κεραΐζω*, idem quod *κεράννυμι*, *miscere*. f. *κεράσω*.
- Κεραμῆ*, dat. sing. à *κεραμῆς*, quod vide.
- Κεραμῆα*, *ας*, *ή*, *subintell. τέχνη*, *ars figuli*, *figlina*. Thema *κεραμος*, *ς*, *ο*, quod vide.
- Κεραμῆς*, *έος*, & Att. *έας*, *ο*, *figulus*. *κεράμιος*, & Ion. *ήιος*, *figulinus*. Th. *κέραιμος*, quod vide.

Κεραμικός Ionic. pro κεράμιος, vide in κεραμεύς.

Κεραμικός, ἡ, ὄν, fictilis, e κεράμιον, ἄ, τὸ, ampior, utriusque fictilis. ab eodem then.

ΚΕΡΑΜΟΣ, ἄ, ὁ, terra figuraris. testa, tegula. vas fictile vel aliud. crater lapideus q. à κέω, uro, & ἔρα, terra. Hinc κεράμιον, ἄ, τὸ, vas fictile. κεραμῖς, ἰδος, ἡ, tegula. κεραμεύς, εὖς, ὁ, figulus. κεραμῖον, ἄ, τὸ, figuli officina. κεραμεύω, fingo.

Κεράμιον, dat. sing. à κεραμος, quod vide.

ΚΕΡΑΝΝΥΜΙ seu κεραννύω & κεράω miscuo. fut. άσω. praef. part. κεραννύς, ὕλος. p. κεράω. a. i. ἐκέρασα a. i. imperat. act. κεράσον, άτω. perf. pass. κεκέρασμαι. Hinc κέραις, εὖς, ἡ, mixtio, mixtura. κρατήρ, ἡρος, ὁ, crater. κηρύω, Poët. miscuo. ἀκέραιος, ἄ, ὁ ἡ, sincerus, purus. σύγκρασις, εὖς, ἡ, commixtio. ἀκράσις, εὖς, ἡ, impermixtus. εὐκράσις, εὖς, ἡ, bona temperies.

Κεράω, cornutae, nom. plur. à κεράω, ἄ, ὁ ἡ, hoc à κεράς, cornu.

ΚΕΡΑΣ, ὄλος, τὸ, cornu. quasi à κέρα, cuius est ornamentum. Hinc κερατώδης, εὖς, ὁ ἡ, cornutus. κεράτινος, ἄ, ὁ, corneus, ex cornu factus. κεράτινη, ἡς, ὁ, buccina. κεράτιον, ἄ, τὸ, corniculum;

item siliqua. βένερος, ὠ, ἡ, ὄλος, ὁ, ἡ, bubulis cornibus ungueditus. μόνκερος, ὄλος, ὁ, ἡ, unum cornu habens.

ΚΕΡΑΣΟΣ, ἄ, ὁ, cerasus arbor, à Cerasunte urbe. τὰ κεράσια, fructus cerasi.

Κεράσω, miscuo, & per syncope. κέραιω, fut. i. act. verbi κεράνωμι, miscuo.

Κεράτιον, ἄ, τὸ, siliqua, à κέραις, quia est corniculata. Sic κεράτιον, ὠν, τὰ, siliquae seu folliculi fabarum, etc.

Κεράτιον, Att. pro κεράτιον, i. pl. f. i. act. verbi κερατίω, cornu peto. Th. κέραις, cornu.

Κεράτιον, gen. plur. à κέραις, ὄλος, τὸ, cornu.

Κεραυνόβλητος, ἄ, ὁ, fulmine icatus, à κεραυνός, ἄ, ὁ, fulmen & βλήτος, quod à βάλλω, icatio.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ, ἄ, ὁ, fulmen q. à κέραις ἡ, αἰέν, quia scindit & urit; hinc κεραυνός, fulmino. ἑρπικέραυνος, ἄ, ὁ, fulmine gaudens.

Κεραυνόβητος gen. sing. a. i. part. pass. verbi κεραυνώω, fulmine percutio. Th. κεραυνός, quod vide.

Κεραυνός, ἄ, ὁ, Carbarus.

Κεραυνώω, lucror, lucrifacio. praef. part. κεραυνώων, ὕλος, ὁ. f. κεραυνώω & κεραυνώωμαι. perf. κεκεραυνώω a. i. ἐκέραυνώω a. i. inf. act. κεραυνώωμαι a. i. ind. pass. κεραυνώωμαι, ἡς, ἡ, f. i. pass. κεραυνώωμαι. f. i. sub. pass. κεραυνώωμαι.

η, ηλα. 1. Petr. 3. 1. Th.
 κέρδος, εος, τό, *lucrum*.
 Κερδαλην, η, η, *vulpina pellis*.
 Sed κερδαλέος, & ο, *lucrosus*,
utilis. Th. κέρδος, εος, τό,
lucrum.
 Κερδαλέοφρων, εος, ε, *vulpina*
mente praeditus, quod à κερ-
 δαλέος, & ο, *astutus*. Th.
 κέρδος, εος, τό, *astutia*. Vel
 à κερδῶ, ες, η, *vulpes*, &
 λέων, λεο, & φρον, η, *meus*.
 Κερδαλωτέρων, *quaesiuosius*,
utilius, comparat. à κερδα-
 λέος, & ο, *lucrosus*. Th. κέρ-
 δος, εος, τό, *lucrum*.
 Κερδανέμεν Ion. pro κερδανῶ-
 μεν, *quaestum faciemus*. 1.
 plur. fut. verbi κερδαίω,
lucror, fut. κερδανῶ. ab eo-
 dem them.
 Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. κερ-
 δῆση. 2. sing. f. 1. med.
 verbi κερδαίω, *lucror*.
 Κέρδιον, *utilius*, & in m. g.
 κερδίων, *utilior*, superlat.
 κερδιστος, *utilissimus*. Th. κέρ-
 δος, τό, *lucrum*.
 Κέρραος, εος, τό, *lucrum*, q.
 κέρρα ηδει, *cor oblectat*. Hinc
 κερδαλέος, & ο, *lucrosus*,
quaesiuosus. κερδαίω, *lucror*,
quaestum facio. αἰχροκερδής,
 εος, ο, η, *turpi lucro deditus*.
 Κερδῶ, ες, η, *vulpes*, à κέρδος,
 εος, τό, *astutia*, *lucrum*.
 Κέρρα Ionic. pro κέρραια,
cornua. Sic κέρραος Ionic.
 pro κέρραος. genit. à κέρρα,
cornu.
 Κερκίς, η, *nomen mul.*
 Κερκίς, ίδος, η, *radius*

textorius vel tela; quia ad
 pulsandum idonea, q. à
 κέρκω.

Κερκοπίθηκος, *simia caudata*.
 πίθηκος κερκον ἔχων. cluna
simia, à clunibus tritis sic
 dicta.

ΚΕΡΚΟΣ, & η, *cauda*; item
membrum virile. Hinc κέρ-
 κωψ, ωπος, ο, *caudatus*; item
astutus.

Κερκυραῖος, & ο, *Corcyraeus*.

Κερκυρες, & ο, *genus navigii*
brevioris q. d. caudata navis.

Κέρκω, idem quod κέρκω.

Κερκωψ, ο, *satis caudatus*,
versutus. Κερκωπας, n. im-
 probos homines fuisse ajunt.
 Thema κέρκος, *cauda*.

Κέρμαι, εἶδος, τό, *segmentum*
aeris, numulus, à κέρω, *seco*.
 inde κερμαλίστης, ες, ο, *numu-*
laris, collybis a.

Κέρνος, *vas fictile*, multos
 cotyliscos in se continens,
 quos festo die fructibus
 omne genus implebant, &
 ex religionis avitae ritibus
 ad sacra deferebant: quos
 ob id cerniptoros vocabant.
 Ergo κέρνος dici potuit, à
 κεράννω, quod varia in eo
 miscerentur.

Κερραχίς, ίδος, η, *cornigera*. η
 κέρραια ἔχουσα.

Κερραῖο, *miscabant* Ion. &
 Poët. pro ἐκερρώνιο, 3. plur.
 imperf. verbi κέρρω seu κε-
 ρράννωμι, *miscero*. fut. κερράσω.

Κέρραω, totondisse, a. 1. inf.
 Aeol. à κέρρω, *tondeo*. f.
 κερῶ, & Aeol. κέρρω. a. 1.

ἐκέρσει, & Acol. ἐκέρσαι.
perf. κέκαρκα.

Κέρσει, 3. fing. a. 1. Ion. pro
ἐκέρσει. vide κέρσαι.

Κέρτομα, convitia, nom. plur.
n. g. à κέρτομος, mordax,
convillatorius. Hinc κέρτμω,
convitiator, ex κέρω, tondeo.
vel potius à κέρω, cor, &
τέμνω, scindo. p. m. τέτμεα.

Κέρτομοῖσι, dat. plural. Ion.
à κέρτομιος, cor scindens,
maledicentia. ab iisdem them.

Κέρχως Ion. milium. vide
κέρχρος.

Κέρχως, ἢ, ὄν, durus, asper.
q. à κέρχω, exaspero.

Κέρχῳ, exaspero. κέρχως, ε,
ὄ, asperitas gutturis; item
miliū. κέρχῃ, ης, ἢ, puls
e milio.

Κέρω, tondebo, fut. verbi κέρ-
ω. unde inf. Poët. κέρειν,
pro κέρειν. vide κέρσαι.

Κέρκελο Ion. & Poët. pro
ἐκέρω, 3. fing. imperf. à
κέρκομαι pro κέρω, jaceo.

Κέρως, ἔ, ὄ, acu picis, à
κέρω, pungo.

Κέρστρα, ας, ἢ, est genus
teli militaris, judis. q. à
κέρω, uro. Sunt qui exponant
malleum.

Κέρσεύς, mugil. quod teli
modo intret adulteros. q.
à κέρω. Juvenal. Sat. x.

Κέρστρον, τὸ, herba quaedam
betonica.

Κέρωλον, lignum grave, acu-
minatū, sine ferro et cuspi-
de. an. à κέρω, uro?

Κεύθει, præf. imperat. κεύθει,
3. fing. præf. à κεύθω,
occulto.

Κεύθει, acc. plur. κεύθει,
dat. plur. à κεύθος, eos, τὸ,
caerna profunda, penetrabile.
ab eodem them.

Κεύθης, 2. fing. præf. sub. à
κεύθω, occulto.

Κεύθμοισι, latebris, dat. plur.
à κεύθμα, ατος, τὸ, ejusdem
them.

Κεύθμων, ὄνος, ὄ, locus, qui
occultat. Th. κεύθω.

ΚΕΥΘΩ, occulto, abscondo.
fut. σω. p. κέκευκα. q. à
κέρω, jaceo; hinc κεύθμῖς, ἔ,
ὄ, latebra, latibulum. κεύθος,
eos, τὸ, idem.

Κεφαλαίον, ε, τὸ, caput, hoc
est, pars libri; item summa
pecuniae. Thema κεφαλῆ,
caput.

Κεφαλαίω, ὦ, summam re-
peto; item caput ferio, vul-
nero. f. ὠσω. p. κεκεφαλαίω-
κα. aor. 1. ἐκεφαλαίωσα;
hinc κεφαλαίωμα, ατος, τὸ,
summa. ab eodem them.

Κεφαλή, ἡς, ἢ, ei ut. gen.
plural. Ion. κεφαλῆων. dat.
plur. κεφαλῆσι. Hinc κεφα-
λαίον, ε, τὸ, caput, capitu-
lum. κεφαλαίωδης, εος, ὄ, ἢ,
summarius, capita is. κεφα-
λαίωδως, summatim. κεφα-
λαίω, ὠσω, j mmatim attin-
go, in summas redigo. ἀνα-
κεφαλαίω, summatim repeto.
ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἢ, sum-
maria repetitio. περικεφαλαίω,
ας, ἢ, galea, cassis. ἀπέφαλός,

- 3, ὁ, ἡ, *sine capite, sine principio, imperfectus.* Βενέ-
 Φαλος, 3, ὁ, *equus Alexandri magni.*
 ΚεΦαλίς, ἴδος, *idem quod εἶλημα, αἶος, τὸ, volumen, ab eod. in them.*
 ΚεΦάλῳ dat. sing. à Κέφα-
 λος, 3, ὁ, *nomen viri.*
 Κέχαδα, ας, ε, *perf. med. verbi χάζω, hio, capax sum. fut. 2. χάζω. aor. 2. ἔχαδον.*
 Κεχάδοντο Ion. *diplasiasm. pro ἔχάδοντο, 3. plural. a. 2. med. ejusdem verbi.*
 Κεχανδόντα, *hian. em, capientem, acc. singul. p. m. poët. pleonasm. à κέχωνδα, p. m. pro κέχαδα. Sic præt. med. part. κεχανδῶς pro κεχαδῶς, verbi χάζω.*
 Κέχαρα, *gavisus sum, præt. med. verbi χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. p. κέχαρα. a. 2. ἔχαρον.*
 Κεχαράσμενος, ὁ, *infensus. perf. part. pass. à χαράσσω, sculpo. f. ζω. p. χα.*
 Κεχάρηκα, *gavisus sum. perf. act. à χαίρω, fut. χερῶ, fit præsens χαρέω, fut. ἦσω. perf. pass. κεχαρημένος, laetus. q. à χαρέω.*
 Κεχαρητότα, *gavisum. q. à χαρέω f. ἦσω. p. κεχάρηκα, fit. part. κεχαρητῶς & per Crasin Ion. κεχαρητῶς, ὄλος, ὁ, refertur ad χαίρω.*
 Κεχαρησέμεν Ion. *diplasiasm. pro χερήσειν, fut. i. inf. act. verbi χαρέω, pro χαίρω, gaudeo.*
- Κεχαρήσο, *laetatus est, 3. sing. plusq. perf. Ion. ab ἐκεχαρήση, σο, ἦσο. verbi χαιρέω pro χαίρω.*
 Κεχαρισμένος, *perf. part. pass. hinc κεχαρισμέε, charissimus, vocat. sing. à χαρίζομαι, gratificor. fut. ἴσομαι. perf. pass. κεχαρίσομαι. Th. χάρης, ἦς, ἡ, gratia.*
 Κεχαρίστη, 3. *sing. perf. pass. vide κεχαρισμένος.*
 Κεχαροῖατο, *gavisus fuissent, 3. pl. a. 2. opt. med. Ion. pro χάρωτο. Tuus Poëta etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipue tribuunt. Et formant Iones 3. pl. à 3. sing. ante το vel ται, α inferentes. Estque à χαίρω, gaudeo. f. αζῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἔχαρόμεν.*
 Κέχηνα, *hiani, præt. med. ind. hinc part. κεχηνῶς, verbi χεῖνω, hisco.*
 Κέχλαδα, *præt. m. verbi χλάζω, sibilato.*
 Κεχλάσκα, *perf. act. ind. verbi χλιαῖνω, tepescio. f. ανῶ.*
 Κεχλιδῶς, *delitiis abundans, perf. part. med. verbi χλιδάω, luxui deditus sum. Thema χλίω, delitiis frango.*
 Κεχλωμένος, *iratus, perf. part. vide κεχλωσεται.*
 Κεχλωσεται, *mox succensibis. Ion. pro κεχλωση, 2. sing. paulo post f. verbi χλωώ.*
 Κεχλωσεται, *mox succensibit, 3. sing. paulo post fut.*

verbi *χολῶω*, *irascor*. f. ὤσω. p. κεχολῶκα. perf. pass. κεχόλωμαι, σαί. Thema *χολή*, ἦς, ἡ, *bilis*.

Κεχολῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. ejusdem verbi.

Κεχρημαί, σαί, ται, *mutuatus sum*. perf. ind. pass. hinc *κεχρημένος*, perf. part. ab *oraculo praedictus*. *egens*. verbi *χραῖομαι*, ἄμαι, f. χρήσομαι, *utor*. Th. *χραῖω*, *commodo*.

Κεχρηματισμένος, ἡ, ον, *divinitus promissus*, perf. part. pass. à *χρηματίζω*, *Dei nomine loquor*. *divinitus admo- neco*. f. ἴσω. a. i. ἐχρηματίσα, *as*, ε, *nominatus fui*. a. i. inf. act. *χρηματίσαι*. perf. pass. *κεχρηματίσμαι*, σαί, ται. a. i. ind. pass. ἐχρηματίσθην, ἦς, ἡ. a. i. part. *χρηματίσθεις*, ἔντος, ὄ. Thema *χρημαί*, *αιος*, τό, *res*, *negotium*.

Κεχρησεται, 3. singul. paulo post fut. à *χρηζω*, *indigeo*. fut. σα. perf. pass. *κεχρησμαι*, σαί. Thema *χρεία*, *indigentia*.

Κεχρησθε, 2. plural. perf. pass. verbi ejusdem & them.

Κεχρησμαι, perf. pass. à *χρηω*, *ungo*. f. ἴσω. p. *κεχρημαι*.

Κεχυνται, *confunduntur*, 3. plur. perf. pass. *κέχυντο* Ion. pro *ἐκέχυντο*, plur. plusq. perf. pass. *κεχυμένος*, *effusus*, perf. part. à *χύνω* vel *χύω*, *fundo*. Th. *χέω*, *idem*.

Κεχυῖ pro *ἐκέχυτο*, 3. sing.

plusq. perf. pass. *κέχυται*, 3. sing. perf. ejusdem verbi.

Κεχωρήκεσαν, *cesserant*, Att. pro *ἐκεχωρήκεισαν*, 3. plur. plusq. perf. act. verbi *χωρέω*, *cedo*, εο. f. ἴσω. p. *κεχώρηκα*.

Κεχωρίδαται, *sejuncti sunt*, Ion. pro *κεχωρισμένοι εἰσὶ*, 3. plur. perf. pass. à *κεχωρισμαι*, verbi *χωρίζω*, *separo*. Th. *χωρίς*, *seorsum*.

Κεχωρισμένος, ἡ, ον, *separatus*, *distans*. perf. part. pass. ab eodem verbo & them.

ΚΕΩ & per Epenth. *κεω*, *findo*, *jacere cupio*. unde & *κῆμαι*. Est & *κεω*, *uro*. vide *καῶ*.

Κῆ Ion. pro *πῆ*, *quo*.

Κῆαι, *accendisse*, a. i. inf. act. ab a. i. ἐκῆα, verbi *καῶ*, *uro*, quod vide.

Κῆαντο, 3. plur. a. i. med. *κῆας*, a. i. part. act. *κῆα- μένος*, a. i. part. med. ejusdem verbi.

ΚΗΒΟΣ, 8, ὄ, *animal è simi- arum genere*.

Κῆγῶ, ut & *κῆγών*, *Doricè pro καὶ ἐγώ*.

Κῆδαρ, locus in Arabia deserta, ubi *Cedar Ismaëlis* filius habitavit.

Κῆδε pro *ἐκῆδε*, *torquebat*, 3. singul. imperf. Ion. verbi *κῆω*. Sic & *κῆδε* pro *κῆδα*, nom. pl. à *κῆδες*.

Κῆδει, *lacidit*, 3. sing. pres. act. à *κῆδω*, *ango*. pres. inf. *κῆδεν*. Th. *κῆδος*, *as*, τό, *cura*.

Κηδεμόνας, acc. plur. à κηδε-
μών, όνος, ό, curator, sollici-
tus. Th. κηδος, eos, τό,
cura.

Κηδεσθε, 2. plur. præf. κηδε-
μαι curam gero. κηδελο pro
ἐκηδελο, 3. sing. imperf.
ejusdem verbi & them.

Κηδεσι, dat. plur. à κηδος,
eos, τό, cura.

Κηδεσις & κηδευσις, qui curam
alicujus gerit. Thema κηδος,
eos, τό, cura.

Κηδεύω, funero. & idem quod
κηδέω.

Κηδέω, cure, curam gero. f.
έσω & ήσω. q. à κέω, uro.
Th. κηδος.

Κηδισος, s, ό, familiarissimus,
superlat. à κηδος.

Κηδομένη, curans, præf. part.
f. g. à κηδομαι, curam gero.
ab eodem them.

ΚΗΔΟΣ, eos, τό cura, solli-
citus; hinc κηδέω, cure,
curam gero. κηδομαι, idem.
κηδολος, ου, ό, sollicitus, an-
xius. ακηδής, έος, ό, ή, nul-
lam curam gerens.

Κηδω, moerore afficio, ango,
laedo. inde κηδων, affligens,
part. ab eodem them.

Κηδωκ' et dedit pro κη έδωκε.

ΚΗΘΙΟΝ & κηθάριον, s, τό,
vasculum, in quod suffragia
seu sortes conjiciebantur. Ion.
pro χηθιον à χεΐδα. Sic κι-
θων, Herodot. pro χηθων,
&c. Est ergo à χθω, capio.

Κηκ' Dor. pro κη εκ.

Κη κα κα ποδάνω Dor. pro

κη ει κε μη αποθανω, etsi
non moriar.

Κηκισ Poët. anadiplasiafina
pro κηκισ, & hoc pro εκισ,
verbi κίεω vel κίω, a. 2.
εκιον, es, e. Alii voluat esse
imperf. à κηκίω, salis. Th.
κίω, eo, vado.

Κηκίς, ή, nidor, in altum ve-
lut saliens. Est & κηκίς,
galla, quia è quercu subito
κηκίς, id est, profilit.

Κηλα, nom. plur. à κηλον, s,
τό, telum. Ion. pro κάλον,
lignum.

Κηλας, hiberna dies. nubes.
capra. vulpes.

Κηλασος, arbor, ex iis quae
tardissime suos fructus perfici-
unt: ut Juniperus, ilex,
&c. κηλασρα, arbores quae-
dam agrestes. item vasa pas-
toralia.

Κηλεος & κηλεος, urens, spizen-
dens q. à κέω, uro.

ΚΗΛΕΩ, mulceo, decipio. f.
ήσω. Sed κηλέω, dat. sing.
à κηλεος, s, ό, calidus. Th.
καίω, uro.

ΚΗΛΗ, ης, ή, tumor scroti,
ramex q. à κηλον, lignum.

ΚΗΛΙΣ, ίδος, ή, macula, nar-
vus, ulcus.

Κηλον, s, τό, jaculum è ligno.
Ion. pro κάλον. Sed κηλον,
siccum, à κέω, uro.

Κηλώω, precor. Puto Poëti-
cum esse pro κηλέω, ut fit
Deum mulcere precibus.

Κηλώνιον, τό, instrumentum,
quo aqua è puteis hauritur.

Κήμαυλον Dor. pro ἡ ἐμαυλον,
et me ipsum.

Κήμὲ Dor. pro ἡ ἐμέ.

ΚΗΜΟΣ, ἄ, ὁ, freni genus,
fiscella è viminibus plexa.
Haud. male à κάμπω, quia
est flexilis.

Κήν Doric. pro καὶ ἐν. sed
κῆν pro καὶ ἦν.

Κήνσος, ἄ, ὁ, census, hoc est,
æstimatiō honorum. vox
origine Lat. à censeo.

ΚΗΞ vel κῆξ, avis quaedam.
Iarus. Quidam κέπφον, ex-
ponunt.

Κηξαπίνης Ion. & Dor. ἐν τῷ
καὶ ἐξαπίνης pro ἐξαίφνης.

Κῆπε Dor. pro ἡ ἐπε.

Κῆπει Dor. pro ἡ ἐπεί, et
postquam.

Κῆπεια Doric. pro καὶ ἐπεια
et pistea.

ΚΗΠΙΟΣ, ἄ, ὁ, hortus, pecten,
pubes muliebris. Hinc κηπε-
ρός, οὐ, ὁ, hortulanus. κηπε-
ρέω, hortum colo, ex οὐρος,
ἄ, ὁ, custos, & κῆπος, hortus.
Est & κῆπος, animal simile
simiæ.

Κηπεός, vide in κῆπος, hortus.

ΚΗΡ, ρός, ἡ, fors, fatum. mors
fatalis. Hinc ἀκήριος & ἀκή-
ραλος, ἄ, ὁ, ἡ, immortalis,
incerruptus.

Κῆρ, contractè pro κέαρ, ἄλος,
τό, cor.

Κῆρα, acc. sing. à κῆρας,
acc. plur. à κῆρ, fors.

Κηρία, ας, ἡ, fascia, quæ &
κηρία & κηρία, à κῆρ,
mors.

Κερεσιφένιος, ἄ, ὁ, ἡ, fatis

agitatus vel advectus, à Φο-
ρέω, agito, fero, κῆρ, ἡ,
fors.

Κηρίον, ἄ, τό, favus, à κῆρος,
οὐ, ὁ, cera.

Κηριτρεφέων, gen. plur. à κη-
ριτρεφῆς, εὐος, ὁ, ἡ, morti
obnoxius, q. d. fato nutri-
tus, à κῆρ, fatum, & τρέφω,
alo.

Κηρόδετος, ἄ, ὁ, ἡ, cera liga-
tus et compactus, ex κῆρος,
cera & δέω, ligo.

Κηροδομοῦσαν, acc. sing. part.
pres. f. g. à κηροδέω,
cellus cereas struo, quod ex
κῆρος, ἄ, ὁ, cera, & δομέω.
Th. δέρω, struo.

Κηρόθι, ex corde, adverb. à
κέαρ, contract. κῆρ, cor.

ΚΗΡΟΣ, ἄ, ὁ, cera. quia
καίόμενος ἔστ. Hinc κηρώω,
cera obduco. κηρώος, ἄ, ὁ,
ceratus. κῆριος, ἄ, ὁ, cereus.
κηρίον, ἄ, τό, favus.

ΚΗΡΥΒΙΑ, αν, τό, folliculi
fabarum. q. à κέρω, quia
refecantur.

Κηρύμα, ἄλος, τό, prædicatio.
Th. κῆρυξ, præco.

Κῆρυκε, nom. dual. κηρύκασσι,
dat. pl. Ion. à κῆρυξ, υκος,
ὁ, præco.

Κηρύκεος, ἄ, ὁ, ad præconem
pertinens. Th. κῆρυξ; hinc
κηρυκήν, ἡ. Ion. pro κηρυκεία,
ἡ, præconis munus.

Κηρυκός, Cerynthus, nom.
propr.

ΚΗΡΥΞ, υκος, ὁ, præco. Hinc
κηρύσσω vel ἴλω, prædico.

promulgo. fut. ξῶ. κήρυμα, αἶος, τὸ, praeconium.

Κηρύσσω, pruedico, publico, ce-
lebro. imperf. ἐκήρυσσον, es,
ε. f. ὕξω. p. κεκήρυχα. a. i.
ἐκήρυσξα. perf. pass. κεκήρυ-
μαι, ξαι, κται. a. i. pass.
ἐκήρυχθην. a. i. part. pass.
κηρυχθεῖς, ἐντος, ὁ. fut. i.
pass. κηρυχθήσομαι, η, εται.
Th. κήρυξ, prueco.

Κηρυχθῆ, 3. sing. a. i. sub.
pass. κηρυχθῆναι, a. i. inf.
à κηρύσσω, quod vide.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηροῦ, à
κηρός, ἔ, ὁ, cera.

ΚΗΤΟΣ, eos, τὸ, cetus, balae-
na. q. à κᾶμαι, quia jacet,
ut moles. κητεῖα, locus, ubi
tales pisces capiunt.

Κητῶ, ὄος, ἡ, nonen. mul.

Κηῦ Dor. pro κῆ εὔ, et bene.

Κῆυκα, acc. sing. à κῆυξ,
υκος, ὁ, nomen regis.

Κῆφ' ὅτι Dor. pro κῆ εἶφ' ὅτι,
& εἶφ' pro εἶπε.

Κῆφα Dor. pro κῆ εἶφη vel κῆ
εἶπα.

Κηφᾶς, ᾧ, ὁ, nomen Apostoli.
Syr. Petrus.

ΚΗΦΗΝ, ἦνος, ὁ, fucus, ex
apum genere. dat. plur.
κηφήνεσι pro κηφήσι.

Κῆφθα Dor. Ion. & Aeol.
pro καὶ ἦφθη, accensa est.
a. i. pass. 3. sing. verbi
ἄπλω, accendo. quod vide.

Κηφισίδι, dat. sing. à Κηφισ-
οῖς, ἰδος, ἡ, Cephisis. lacus.

Κῆχος Dor. pro πῆχος, à πῆ,
quo?

Κηώδης & κηώεις, bene olens,

fragrans, à καίεσθαι, quia
odoris causa accenduntur.

ΚΙΒΔΗΛΟΣ, 8, ὁ, ἡ, cu scoria
immixta est. Metaph.
non sincerus, fucatus. superl.
κιθδηλότατες. q. à κίθδης.
ἀκίθδηλος, 8, ὁ, ἡ, purus,
sincerus.

Κίθδης, lutum, nempe metallo-
rum scoria.

ΚΙΒΙΣΙΣ, ios, ἡ, pera, saccu-
lus. ubi κῆται βῆσις, ubi
victus reconditur. Hinc &
κίβης, arca.

ΚΙΒΩΠΙΟΝ, 8, τὸ, fructus
fabae Aegyptiacae & genus
poculi, quod ex illo fructu
fieri coeptum.

ΚΙΒΩΤΟΣ, ἔ, ἡ, arca, cista,
cassa. q. à κίβης, in κίβησις.

Κικλίζω, agito. Dor. pro
κινέω, à κίγκλος, quod vide.

Κιγκλῖς, cancelli vel foramen,
per quod immittitur clavis.

ΚΙΓΚΛΟΣ, 8, ὁ, avis quaedam,
quæ & κίγκαλος dicitur ex
eo, quia crebro caudam
mouet; hinc κικγκλίζεω, 2.
singul. imperf. Dor. pro
ἐκικγκλίζεω, movebaris, à κικ-
γκλίζω.

ΚΙΔΑΡΙΣ, ios, ἡ, pileus regius.
scribitur & κίταρις.

ΚΙΔΑΨΗ, ης, ἡ, vulpes. aliter
κίδαφος.

Κίε Ion. pro ἐκίε, imperf. vel
a. 2. verbi κίω, eo, accurro,
per Metath. pro ἴκω.

ΚΙΘΑΡΑ, ας, ἡ, cithara. κί-
θαρις, ios, ἡ, idem lyra. κί-
θαρίζω, cithara ludo. κίθαρι-
στής, ἔ, ὁ, citharista.

Κιθάριζεν, *personabat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi *κιθάριζω*, *cithara cano*. f. *ἰσω*. a. i. imperat. *κιθάριζον*. Th. *κιθάρα*.

Κίθαρις, idem quod *κιθάρα*, *cithara*, *παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα*, quod ad amorem alliciat.

Κιθαριστής, ἄ, ὁ, *Citharista*. in plural. οἱ *κιθαρισταί*. *κιθαριστής*, ἡ, *ars pulsandi citharam*. ab eodem them.

Κίθαρος, ἄ, ὁ, *pietis citharus*, Apollini sacer. q. à *κιθάρα*.

Κιθαροῦδος, ἄ, ὁ, *Cithuroedus*, ex *κιθάρα* & *ᾠδός*, ἄ, ὁ, *cantor*. Th. *ᾠδω*, *cano*.

Κιθάω, *citharoedum facio*. Comicè ficta vox à *κιθάρα*.

Κιθών, ᾠνος, ὁ, Ion. pro *χιτών*, ᾠνος, quod vide.

Κίκι, εως, τὸ, *cici*, plantæ nomen. Lat. *ricinus*.

Κίκιννος, ἄ, ὁ, *cincinnus*, *cirrus*. q. à *κυκῶν*, *confundere*.

Κικκαβαῦ, vox noctuarum. *κυκᾶβη*, *noctua*.

Κικκίς, ἄ, ὁ, *gallus*. videtur à sono ita dici.

Κικλήσκω, pro *κυκλήσκω*. *vocans*, præf. part. i. g. à *κυκλήσκω* Poët. pro *καλέω*, *voco*.

Κίκτυς, υος, ἡ, *vires*, *robur*. q. à *κίω*, *moveo*.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, à *Cilice*, filio Phænicis.

Κίλιξ, ικος, ὁ, ἡ, *Cilicia oriundus*. *κιλικιον*, ἄ, τὸ,

vestis ex hircis Ciliciæ, illic villosioribus.

Κίλλα, ης, ἡ, nomen propr. regionis.

ΚΙΛΛΙΒΑΝΤΕΣ, ligna, quibus defessi clypeos sustentabant, à *κίλλος* & *βάσις*, *afinina basis*, quæ aliquid sustinet instar afini.

ΚΙΛΛΟΣ, ἄ, ὁ, *asinus* apud Dores.

ΚΙΜΒΕΡΙΝΟΝ, ἄ, τὸ, vel ut alii *κιμβρικόν*, *vestimenti pretiosi genus*. an à *Cimbria* aut *Cimmerio oppido Afie*?

ΚΙΜΒΗΞ, seu *κιμβίξ*, κος, ὁ, *animalculum è vesparum vel apum genere*; item, *parcus, sordidus*.

ΚΙΜΩΛΙΑ, ας, ἡ, *terra ex insula Cimole*.

ΚΙΝΑΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus, foetor*. quasi *κυνῶν βρωσις*. *κινάβραω*, *oleo*.

ΚΙΝΑΔΟΣ, εος, τὸ & ἄ, ὁ, *vulpes* apud Siculos. *astutus*. q. à *κινεῖσθαι ἄδην*. Est & *κινάφος*, *vulpes*.

Κινάμων, ἄ, τὸ, *cinnamonum*. vide *κιννάμων*.

ΚΙΝΔΑΛΟΣ, ἄ, ὁ, *clavus paxillus*. q. à *κινεῖν*, quoniam *mobilis*.

Κινδαξ, ἄ, ὁ, *agilis, mobilis*; à *κινεῖω*, *moveo*.

Κινδυεύω, *periclitor*. fut. *εὔσω*. perf. *κεκινδύευκα*. Th. *κινδύνος*, quod vide.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ, ἄ, ὁ, *periculum*. q. *κινῶ* & *δέος* vel *δύω*, *movet enim metum & mergi facit*. Hinc *κινδυεύω*, *periclitor*.

- κινδυνάδης, εος, ὁ, ἡ, periculofus. ἀκίνδυνος, ε, ὁ, ἡ, vacuus à periculis. ἐπικίνδυνος, ε, ὁ, ἡ, qui se in pericula praecipitat.
- Κινεῖσθαι, moveatur, 3. fing. praef. imperat. pass. à κινέω, moveo.
- Κινεῦ Dor. & Aeol. pro κινῶ, move. praef. imperat. pass. à κινέω.
- ΚΙΝΕΪΩ, moveo. f. ἦσω. p. κελύηκα. a. i. ἐκίνησα. a. i. pass. ἐκινήθην, ης, η. Hinc κίνησις, εως, ἡ, motus. κινητής, ε, ὁ, motor. ἀκίνητος, ε, ὁ, ἡ, immobilis.
- Κινηθέντος, gen. fing. a. i. part. pass. à κινέω, moveo.
- Κινήσας, αῖνος, ὁ, aor. i. part. act. ejusdem verbi.
- Κινητικῶτάτα, plur. num. n. g. superl. grad. à κινητικός, ε, ὁ, movendi vi praeditus. Th. κινέω.
- ΚΙΝΝΑ, ης, ἡ, genus graminis in Cilicia.
- ΚΙΝΝΑΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari; item coloris genus, vulgo κόκκινον, rubia.
- ΚΙΝΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, exemplar, proplasma recens editum.
- ΚΙΝΝΑΜΟΜΟΝ, ε, τὸ, cinnamomum.
- Κινῶσης gen. fing. f. g. praef. part. act. à κινέω, moveo. fut. ἦσω. praef. part. κινέων, σσα, cv.
- Κινύρα, ας, ἡ, cithara. κινύρος, α, cv, lamentabilis.
- ΚΙΝΥΡΟΜΑΙ, lamentor, lugubri voce queror.
- Κίον pro κίονα, vide κίσιον.
- Κίσιον, columnis, dat. plur. à κίον, ενος, ὁ, ἡ, columna. κίον acc. singul. pro κίονα.
- Κιῖσσαι, euntes, nom. plur. part. praef. f. g. à κίω, eo. Sunt qui a. 2. esse velint pro ἰών, ἰῖσσαι, ab εἶμι, eo.
- ΚΙΡΚΑΪΑ, ας, ἡ, herbae nomen.
- Κίρκη, ης, ἡ & Dor. Κίρκας, Circe, nomen saeuae.
- ΚΙΡΚΟΣ, ε, ὁ, circulus, locus in orbem radiens. Est & species accipitrum.
- Κίρνα Ion. pro ἐκίρνα, 3. fing. imperf. verbi κίρνεω, misceo. Th. κεράννυμι seu κερᾶω, idem.
- Κίρνη pro ἐκίρνη, 3. fing. imperf. à κίρνημι: quamquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbi κίρνεω, misceo. Th. κεράννυμι.
- Κίρων, ι, singul. vel 3. plur. imperf. verbi κίρνεω.
- Κιρῆις, species accipitris et piscis, à κίρῶ, colore.
- ΚΙΡΡΟΣ, ε, ὁ, fulvus seu gilvus. q. à κέρω, uro.
- ΚΙΡΣΟΣ, ε, ὁ, varix, cum vena à multo sanguine dilatatur. q. à κίρῶ, colore; et κερσός, dicitur.
- ΚΙΣ, κιος, ὁ, vermis, qui in ligno, frumentove nascitur. Hinc ἀκίος, non corrosus à vermibus. Est & Κίς, ὁ, nomen viri ἀκλιτοῦ. Hebr. durus.
- ΚΙΣΣΑ & Att. κίττα, ης, ἡ, pica, avis garrula, gulosa, etc. Et sumitur pro fastidio.

*siborum et appetitu absurdo-
rum & pro malacia. Hinc
κισσάω, pica laboro, cupio.
concupio.*

Κισσηίς, εως, ἦ, *pumex*, lapis
tanquam à verme perrosus.
Th. κίς, *vermis*.

ΚΙΣΣΟΣ & Att. κίς, ἔ, ἔ,
hedera; hinc κισσῆης, *hede-
ra redimitus*.

Κισσύειον, ε, τὸ, *poculum e
ligno hederaceo*, Th. κισσός.

ΚΙΣΤΗ, ης, ἦ, *cista*, *capsa*.
ex vimine propriè. q. à
κᾶστα.

ΚΙΣΤΟΣ, ε, ὅ vel κίδος,
fruticis genus.

ΚΙΤΡΙΑ, ας, ἦ, *citria arbor
seu malus Medica*. κίτριον
μήλον, *pomum citrium*.

Κιττός, *hedera*, vide κισσός.
Tum κίτλος, ἦ, ὄν, *bonus*, α,
um, *Laconicè*.

Κιτῶνα, acc. sing. Dor. pro
κιτῶνα, à κιτῶν, quod vide.

Κιχάνα, idem quod κίχῶ. f.
ἦσω. a. 2. ἐκίχον, ες, ε. a.
2. inf. κίχῆν.

Κιχῆν, *deprehendet*, 3. singul.
præf. opt. à κίχημι, ut τι-
θεῖν à τίθημι. unde & κίχῆς.
Sunt qui velint esse 3.
sing. sub. sed tum i. debe-
ret subscribi, & κίχῶ, f.
Poët. pro κίχῶ, *deprehendo*.

Κιχῆμεν, εἶτε, εἶεν, in plur.
præf. opt. per syncop. Att.
pro κίχῆμεν, εἶτε, εἶσαν,
verbi κίχημι, *assequor*. Th.
κίχῶ.

Κιχῆων, κίχῆνα & κίχημι,
invenio, assequor, comprehendo

q. à χῶ, *capio*, & κίω, *eo*.
tut. ἦσω. p. ἦκα. Hinc ἀκί-
χῆλος, ε, ὅ, ἦ, *quem assequi
et comprehendere non possu-
mus*.

Κίχη, *apprehendat*, 3. sing.
a. 2. sub. à κίχῆνα vel
κίχῶ, *assequor*.

Κιχήμενα, a. 2. inf. Dor.
pro κίχῆν, verbi κίχῆνα vel
κίχῶ, *invenio*. f. κίχῆσω. a.
2. ind. ἐκίχον. a. 2. inf.
κίχῆν, Dor. κίχήμεναι, &
Ectafi Poët. κίχημενα.

Κιχήμενος, η, ὄν, *assecutus*,
præf. part. pass. verbi κίχη-
μι, idem quod κίχῶ.

Κιχῆσας, *assecutus*, a. 1. part.
act. verbi κίχῶ; hinc κίχη-
σάλο, 3. sing. aor. 1. med.
Ion. verbi κίχῶ.

Κιχῆτην per syncop. & Ion.
pro ἐκίχῆσάτην, 3. dual.
aor. 1. act. verbi ejusdem.

Κίχλη, ης, ἦ, *turdus*, *avis*.
Dor. κίχῆλα.

Κιχλίω, *pinguibus κίχλαις
seu turdis vescor*; hinc *deli-
cior, immoderate video*. affi-
ne est κίχλάω.

Κιχῶω & κίχημι, *commodo*,
utendum do, à χῶω, idem.

Κιχῶρη, ης, ἦ, vel κίχῶριον,
intubum, cichorium. q. à
κίεν & χῶριον, quod per
agros serpat.

Κίω, *vado*, eo. q. ab ἴω quod
ex ἴω seu εἶμι.

Κίων, ονος, ὅ, ἦ, *columna,
columella*. Est κίων, *vadens*,
præf. part. à κίω. vel aor.
2. pro ἴων, ab εἶμι, eo.

Κλαγγεῦντι Dor. & Aeol. pro
κλαγγῆσι, 3. plur. praef. q.
à κλαγγῆ, ᾧ. Th. κλάζω,
clamo. fut. κλίγξω.

Κλαγγῆ, ἥς, ἡ, clangor, à
κλάζω, κλίγξω, sono, clango.

Κλάγξω, fut. 1. à κλάζω,
clango. a. 1. ἐκλαζα.

Κλαῖδας Dor. pro κλαΐδας.

ΚΛΑΪΔΟΣ, ὁ, ὁ, rumus tener.
q. à κλαίω, frango.

Κλαίειν, Attic. & Dor. pro
κλαίειν, à κλαίω, ploro. fut.
κλαύσω.

Κλάζνῆς, dual. num. part.
praef. à κλάζω, quod vide.

ΚΛΑΪΩ, clamo, clango, de
anferibus, gruibus, &c.
fut. κλίγξω. p. m. κέκληγα
hinc κλαγγῆ, ἡ, clangor. Di-
citur & κλάζω pro κλαίω,
frango. Et κλάζω Dor. clau-
do, à κλαΐς, id est, κλαΐς,
clavis.

Κλαῖ pro κλαΐε Ion. pro ἐκ-
λαΐς, 3. fing. imperf. verbi
κλαίω.

Κλαΐσκε, 3. fing. imperf.
Ion. pro ἐκλαΐε, verbi
κλαίω, ploro. f. κλαύσα. p.
κέκλαυκα.

Κλαΐδα, Aeolica paragoge
pro κλαΐοις, 2. fingul. opt.
act. ejusdem verbi.

Κλαΐνῆα, flet em, acc. fingul.
part. praef. κλαΐων, ἄσα, ον,
verbi ejusdem.

Κλαΐσι, 3. plural. praef. in-
dicat. verbi κλαίω. praef.
part. fœ n. gen. κλαΐσα.

ΚΛΑΪΩ, lacrimor, ploro, fleo.
imperf. ἐκλαιον. f. κλαύσω.

p. κέκλαυκα. q. à κλαίω,
frango. Hinc κλαυθμός, ὁ,
ὁ, ploratus.

ΚΛΑΜΒΟΣ, ὁ, ὁ, mutilatus.
quasi à κλαίω, frango,
mutilo.

Κλαΐμιον, βραχιόλιον γυναικός,
haec viriola.

Κλαΐξ, ἅ Dor. pro κλαΐς, κλει-
δός, ἡ, clavis.

Κλαΐζω, vel ut alii κλαζῶ,
Dor. pro κλαΐσω, fut. 1. ex
κλήζω, claudio. Thema κλαίω,
claudio. fut. κλαΐσω, & Dor.
κλαΐζω, ei verso in α; hinc
a. 1. ἐκλαζα.

Κλαΐσω Dor. pro κλαΐσσα,
praef. part. f. g. verbi
κλαίω, fleo.

Κλαπείς, έντος, ὁ, a. 2. part.
pass. verbi κλέπτω, furor.
fut. ψω. a. 2. ἐκλαπον.

Κλαρονόμος, acc. plur. Dor.
pro κληρονόμος, haeredes.

Κλαῖρος, ὁ, Dor. pro κληῖρος, ὁ,
ὁ, fors, haereditas.

Κλαΐσας, άντος, ὁ, aor. 1.
part. act. κλαΐσαι, a. 1. inf.
verbi κλαίω, frango. f. άσω.

Κλαΐσεις, gen. fingul. aor.
1. part. pass. f. g. à κλαίω,
frango. fut. άσω. a. 1. pass.
ἐκλαΐσθην.

Κλαΐσις, εως, ἡ, fractio. Th.
κλαίω, frango.

Κλαΐσμα, άτος, τὸ, fragmen-
tum. ab eodem them.

Κλαΐω, claudam, Dor. pro
κλαΐσω, fut. 1. à κλαίω,
claudio.

Κλαΐδη, ἥς, ἡ, nomen infulæ.
Gr. vox fracta.

Κλαυδία, *as*, ἡ, *nomen mul.*
 Latin. *q. clauda.*
 Κλαυθμός, *ᾧ*, ὁ, *fletus*, à
 κλαίω, *fleo.* *f. κλαύσω.*
 Κλαυθυρίζω, *fleo, vagio*, &
in fletum adduco. ab eodem
 them.
 Κλαυθμών, *fletus, locus fletus.*
 Th. κλαίω.
 Κλαυσεῖται, 3. *sing. fut. i.*
med. Dor. verbi κλαίω, fleo.
fut. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ,
f. i. med. κλαυσῶμαι, Dor.
pro κλαύσομαι.
 Κλαύσετε, 2. *plur. fut. i.*
act. verbi κλαίω, fleo.
 Κλαυσῶ, *f. i. Dor. pro κλαύ-*
σω. vide κλαυσεῖται.
 ΚΛΑΪΩ, *frangi.* *fut. i. κλά-*
σω p. κέκλακα. a. i. ἐκλα-
σα. a. i. inf. κλάσαι. a.
i. part. κλάσας, ανής, ὁ.
perí. pass. κέκλασμα. a.
i. pass. ἐκλάδην. præf.
part. pass. κλαόμενος, η, ον.
 Hinc κλάσις, *εως*, ἡ,
fractio.
 Κλαίρισε, *vocat. sing. à Κλε-*
άριτος, ᾧ, ὁ, *proprium no-*
men.
 Κληδών, *όνος*, ἡ, *vide in κλη-*
δών.
 Κληθήσεται, *f. i. verbi κλα-*
λέω. Genes. 32. vers. 28.
 Κλεῖα *pro κλέα & hoc ex*
κλέα, res praeclare gestae,
à κλέος, εος, τὸ, gloriū. Th.
κλείω, celebroy.
 Κλείετε, *celebrate,* *præf. im-*
perat. act. 2. plur. verbi
κλείω, celebroy.

Κλειθρον, *ε, τὸ, claustrum,*
sera. à κλείω, claudio.
 Κλεινός, ἡ, ὄν, *celebris*, à
 κλαίω, *celebro.*
 Κλείεσαι, *celebres, nom. plur.*
præf. part. f. g. à κλείω,
celebro. Sunt, qui velint
Ion. & Poët. dici pro κλε-
σαι. à Th. κλείω pro κλέω.
 Κλείς, *ειδός*, ἡ, *clavis, acc.*
plur. κλείδας & per syncop.
κλείς. Th. κλείω, claudio.
 Κλείσαι, *a. i. inf. act. à*
κλείω, claudio. f. σω.
 Κλειθῶ, *ῆς, ἡ, a. i. sub.*
pass. à κλείω, claudio, quod
vide.
 Κλειθιάς, *acc. plur. κλειθῆν,*
acc. sing. f. g. à κλειθός,
ᾧ, ὁ, *celebris. Th. κλείω,*
celebro.
 Κλειθρίς, *ίδος*, ἡ, *myrtus in*
natura muliebri, à κλείω,
claudio.
 Κλειτός, ἡ, ὄν, *celebris. Th.*
κλείω.
 ΚΛΕΙΩ, *claudio; item celebroy,*
memoro. f. σω. p. κέκλεικα.
a. i. ἐκλεισα. a. i. sub.
κλείσω, ῆς, ἡ. a. i. inf.
κλείσαι. perf. pass. κέκλει-
σαι. perf. part. pass. κεικλει-
σμένος, η, ον. a. i. ind. pass.
ἐκλείδην, ῆς, ἡ. a. i. sub.
pass. κλειθῶ, ῆς, ἡ. Hinc
κλείς, κλειθός, ἡ, clavis. κλη-
ρίζω vel κληρίζω, claudio, celebroy.
κλειθός, ᾧ, ὁ, *in lycus. κλη-*
δών & κληδών, ὄνος, ἡ, glu-
ρια. ἐπικληθός, εός, ὅ, ἡ, glu-
riosus, ceber. Ἡρακλῆς, ῆς,
gen. εός, οὐς, ὁ, Hercules.

Κλειώ, *δός, ἡ*, nomen Mul. & Musæ.
 Κλέιμα, *άλος, τό, furtum*, à κλέπιω, *furor. perf. pass. κέκλεμαι.*
 Κλεμμύς *χελώνη, testudo.* quia se suta testa veluti κλέπτει.
 Κλέοδισ, nom. propr. accus. singul. Κλέοδιν.
 Κλεοπάας, *α, ὁ, Cleopas, nomen viri. Gr. omnis gloria.*
 Κλεοπάτρη, dat. sing. Ion. à Κλεόπατρα, *ας, ἡ, nomen mul.*
 Κλέος & κλέος, *εος, τό, gloria.* Th. κλείω, *celebro.*
 Κλέπιας, *α, ὁ Dor. pro κλέπις, σ, ὁ, fur.*
 Κλέπτε, *fulle, præf. imperat. act. κλέπτεν, præf. inf. à κλέπιω, quod vide.*
 Κλέπτης, *σ, ὁ, fur. ab eodem them.*
 Κλεπτόμενος, *præf. part. pass. à κλέπτω, quod vide.*
 ΚΛΕΠΤΩ, *furor, oculo, clam facio. f. ψω. p. κέκλεφα. a. i. ἔκλεψα. a. i. sub. κλέψω, ἡς, ἡ, & in 3. plur. κλέψωσι. aor. 2. ἔκλαπον. perf. pass. κέκλεμαι. præf. med. κέκλοπα. Hinc κλοπή, ἡς, ἡ, furtum. κλέπις, σ, ὁ, fur. κλέπτρια, ας, ἡ, idem, f. g. κλέμμα, άλός, τό, furtum.*
 Κλέτας, *τό, rupes. q. à κλίνω, quia sc. acclivis.*
 Κλεύνικος, *σ, ὁ Dor. pro κλεόνικος, ex κλέος, gloria, & νίκη, victoria. Th. νικῶ, vinco.*

Κλέψας, *furatus, a. i. part. act. κλέψεις, 2. sing. fut. i. κλέψωσι, 3. pl. a. i. sub. verbi κλέπιω, furor. quod vide.*
 Κλέων, *aves, ὁ, Cleon, nom. propr.*
 ΚΛΕΩΝΙΪΑ, *ας, ἡ, helenium, herba.*
 Κληῖην, *nominatim, adverb. à καλέω, voco.*
 Κληῖδος, *εος, τό, serpes, à κλείω, quia horti iis clauduntur.*
 Κληῖδών, *όνος, ἡ, fama bona, gloria, omen bonum. Poët. κληῖδών, ex κληῖζω. Thema κλείω, celebrō. Peculiariter κληῖδονίζεσθαι, de augurio dicitur.*
 Κληῖδών, *2. Reg. i. 10. exprimitur armilla. Sed pro τὴν κληῖδῶνα, rectius legitur κληῖδῶνα.*
 Κλήειν Ion. *pro κλείειν, claudere.*
 Κληθέντος, *gen. sing. a. i. part. pass. κληθήσμαι ἡ, εται, fut. i. pass. κληθήτε, 2. plur. aor. i. sub. pass. verbi καλέω, voco, cito.*
 Κλήθεα & κληῖθες, *σ, ἡ, alnus, q. à κλάω, frango.*
 Κληθῶ, *ἡς, ἡ, aor. i. sub. pass. verbi καλέω, voco.*
 Κληῖς, *ίδος, ἡ, clavis, ut κλειῖς vel aliquid clavi simile. sedes nautica, transtrum. Thema κλέω, claudio.*
 Κληῖαι Ion. *pro κλειῖσαι, a. i. inf. act. verbi κληῖζω vel κλείω, claudio, celebrō.*
 Κληῖω Ion. *pro κλείω, claudio.*

ΚΛΗΨΜΑ, ἄλος, τὸ, *palmas*,
virga vitea, quia fragilis. ἂ
 κλάω, *frango*. Hinc κλημα-
 τίς, ἴδος, ἦ, & κλημάτιον, &
 pro vite ponitur, & pro sar-
 mentis aridis. κλημαλοομαι,
rampinis & sarmentis opucor
 & *silvesio*. Et κλήμα, est
 ὑπὸ δῆμα. Hefych.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri.
 Lat. *ciemens*.

Κληροδοτής, ε, ὁ, qui per sor-
 tem dat, quod est, δίδοναι
 ἐν κλήρῳ. Hinc κληροδοσία,
 ας, ἦ, *haereditatis divisio*.
 κληροδοτέω, sorte divido.

Κληρονομέω, ὦ, *haereditatem*
adeo, haereditatis jure obti-
neo, possideo. f. ἦσω. p. κεκ-
 ληρονομῆκα. a. i. sub. act.
 κληρονομῆσω, ης, η. a. i. inf.
 κληρονομῆσαι, ex κλήρος, ε,
 ὁ, *sors & νέμω, tribuo*.

Κληρονομησάτω, 3. sing. a. i.
 imperat. activ. verbi κλη-
 ρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἦ, *haereditas*,
 actio κληρονομῆ. ab iisdem
 them.

Κληρονόμος, ε, ὁ, *haeres*, qui
 κλήρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗΨΡΟΣ, ε, ὁ, *sors*, *patri-*
monium, sortitio. Hinc κλη-
 ρω & ἔμαι, *sortior*. νεύκλη-
 ρος, ε, ὁ, *navis dominus*,
naucerus. ἰλέκληρος, ε, ὁ,
integer, universus. Est &
 κλήρος, *vermiculus, qui in*
favo nascitur. Plin. lib.
 11. 16.

Κληρέχος, ε, ὁ, qui κλήρον
 ἔχει, *aliquid sorte sibi atri-*

butum tenet. κληρεχία, *actio*
illa, haereditatis aditio.

Κληρώω, sorte lego, sorte deli-
 go. f. ὄσω. p. κεκλήρωκα.
 praef. pass. κληρώομαι, ἔμαι,
in sortem adsciscor. a. i.
 pass. ἐκκληρώθην, *in sortem*
adscitus sum. Th. κλήρος,
sors.

Κληρώσομαι, *sortiar*. fut. i.
 m. verbi κληρώω, quod
 vide.

Κληρώϊ, *sortito, in sorte*. adv.
 Th. κλήρος.

Κλήσις, εως, ἦ, *vocatio, officii-*
um. Th. καλέω, *voco*.

Κλήσον pro κλήϊσον per Synæ-
 ref. a. i. imperat. act.
 verbi κληΐζω, *claudio, celebrō*.
 Th. κλείω, *idem*. At. κλή-
 σον, sine i subscripto per
 sync. pro κάλεσον, aor. i.
 imperat. act. verbi καλέω,
voco.

Κλητεύω, *in jus voco*, ἂ
 καλέω.

Κλητικῆς, gen. singul. f. g.
 ἂ κλητικός, ἦ, ὄν, *appellati-*
vus, a, um, ἂ καλέω, *voco*.
 Κλήϊος, ἦ, ὄν, *vocatus*, a, um.
inclutus. ab eodem them.

ΚΛΙΒΑΪΔΙΟΝ, ε, τὸ, *herbae*
genus.

ΚΛΙΒΑΝΟΣ, ε, ὁ, *clibanus*.
 qui & κλίβανος, *in quo hor-*
deum coquitur, ex κριθῆ,
 ἦς, ἦ, *hordeum*, & βάνος,
 ε, ὁ, *fornax*.

Κλίμα, ἄλος, τὸ, *regio, plaga*
tractus, ἂ κλίω, *clino*.

Κλίμαξ, ακος, ἦ, *scala*,
gradus. quasi ἂ κλίω. Hinc

κλιμακτῆς, ἤσος, ὁ, *scalae gradus. annus scansilis.*

Κλίνη, ἡς, ἡ & Doric. κλίνα, *lectus, à κλίνω, reclino.* Hinc κλινοποιός, *lectorum faber.*

Κλιθῆτην, Ion. pro ἐκλιθῆτην, 3. dual. aor. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλιθίδιον, ε, τὸ, *lectulus.* ab eodem them.

Κλινόμεν, 1. plur. præf. ind. act. κλινόμενος, *inclinans,* præf. part. pass. à κλίνω, quod vide.

Κλινῶμεν, 1. plur. f. 2. ind. act. verbi κλίνω, quod vide.

ΚΛΙΝΩ, *inclino, reclino.* f. γῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἐκλίνα. perf. pass. κέκλιμαι, *σαι, ται.* unde est κλίμα, *τος, τὸ, regio, caeli inclinatio, tractus.* p. m. κέκλινα, unde κλίνη, *ἡς, ἡ, lectus.* Hinc & κλισία, *ας, ἡ, locus, in quo discumbitur, discubitus, tentorium.* κλινικός, ε, ὁ, *aegrotus, lecto affixus.* τρικλίνιον, ε, τὸ, *triclinium, conclave discubitorium tribus lectis instructum.*

Κλισία, *ας, ἡ, locus ubi κλίνεται, tabernaculum, tentorium, casa.* Κλισιάδες, *januae bifores.* Th. κλίνω.

Κλισίη, ἡς, ἡ, Ionic. pro κλισία, quod vide. Hinc κλισίηθεν, *ex tentorio.* adv. de loco. κλισίηθεν, *ad tentorium.* ejusdem them.

Κλίσις, *εως, ἡ, flexio.* acc. κλίσιον, à κλίνω, *inclino.*

Κλισμός, ε, ὁ, *torus discubitorius, sella recubitoria.* dat. plur. Ion. κλισμοῖσι. Th. κλίνω.

Κλισμῶ, *solio,* dat. singul. à κλισμός, quod vide.

Κλίτος, *εος, τὸ, devexitas, latus, in quod res aliqua κλίνεται.* Th. κλίνω.

Κλιτὺς, ἡ, *vallis, declivitas.* ab eodem them.

Κλοιός, *collare vinculum, quo collum κλείεται.* Th. κλείω, *claudio.*

Κλονέοντο, *turbabantur,* 3. pl. imperf. Ion. à κλονέομαι, *turbo, quatio.* Th. κλόνος, *tumulus.*

Κλονιστῆρ, *gladiolus ad femora suspensus, à κλόνιον, ῥάχισ.* q. à κλόνος.

ΚΛΟΝΟΣ, ε, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio.* Hinc κλονέω, *commoueo, concutio.* q. à κλῶν, *frangere.*

Κλοπή, ἡς, ἡ, *furtum.* à p. m. κέκλοπα, *verbi κλέπτω, furor.*

Κλόπιμος, *η, ου, furtivus, a, um.* ab eodem them.

Κλοσοπέυειν, *verba dare, decipere.* q. κλύτα ἔπειτα λέγειν, *elegantia verba dicere, id est, tempus inaniter producere.*

Κλύβον, *sigillum.* vide περικλεβίζω.

Κλύβαις, *herba quæ ἐλξίνη, Latinis parietaria.*

- Κλύδων, *ωνος, ὁ, fluctus, unda, aestus.* Th. κλύζω, *abluo.*
- Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo.* f. *ισομαι.* aor. I. pass. ἐκλυδωνίσθη, *ης, η.* Th. κλύζω.
- Κλύειν, *audivit,* 3. sing. imperf. Ion. à κλύω, *audio.*
- Κλύεσκεν, *abluebat,* 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκλύζε, *verbi κλύζω, abluo.*
- Κλυζομένω, *inundanti,* dat. sing. part. praef. pass. à κλύζω, *quod vide.*
- ΚΛΥΖΩ, *abluo, eluo, purgo.* Hinc κλυσηρ, *ἥρος, ὁ, clyster, medicamenti genus, quo alvus eluitur.* κλώδων, *ωνος, ὁ, fluctus.* κἀκκλύζω, *proluo, inundo.* κἀκκλυσις, *εως, ἡ, & κἀκκλυσιμός, ἔ, ὁ, diluuium, inundatio.*
- Κλυθι, *audi,* praef. imperat. à κλυμι, *vel ut alii volunt, pro κλυε à κλύω, audio.*
- Κλυμένη, *ἡ, nomen mulieris,* à κλύμενος, *ε, ὁ, clarus, à κλύω.*
- Κλυοίμι, *audirem,* praef. opt. à κλύω, *quod vide.*
- Κλύον, *Ionic. pro ἐκλυον, audiverunt,* 3. plur. imperf. ejusdem verbi.
- Κλυίᾱ, *nom. pl. n. g. à κλυίος, inclytus.* Th. κλύω.
- Κλυταμνήστῃ, *ης, ἡ, Clytaemnestra.* nom. mul.
- Κλυίπῳ, *dat. sing. à κλυίπῳ, ε, ὁ, inclytus equis,* à κλυίος, *inclytus, & πῳλος, pullus equinus.*
- Κλυίος, *ἔ, ὁ, inclytus.* κλυτή, *αἷμα, à κλύω, audio.*
- Κλυιστέχνης, *ὁ, inclytus artifex, ex κλυτός, inclytus, quod à κλύω, audio, & τέχνη, ἡ, artificium.*
- ΚΛΥΨ, *audio, morem gero.* Hinc κλυτός, *ἔ, ὁ, qui auditur; item inclytus.* ἐπικλυίος, *ἔ, ὁ, celebris.*
- ΚΛΩΒΟΣ, *ἔ, ὁ, cavea avium.*
- ΚΛΩΨ, *f. ζω. clamo more graculorum; item explodo à theatro.*
- ΚΛΩΨΩ, *neo, glomero, torqueo. & fataliter destino, unde κελωσμένα dicuntur fato destinata.* κλωσηρ, *fusus.* Est & Κλώθω, *Clotho, una è Parcis.*
- Κλωμακίεις, *ὁ, asper. locus, in quo sunt κλώμακες. à κλιμαξ. q. κλιμακίεις, scala egens, ascensu difficilis, vel à κλάω, frango.*
- ΚΛΩΝ, *ωνος, ὁ, ramus vel furculus, qui deputari solet.* acc. sing. κλώνᾱ. acc. pl. κλώνεις; hinc κλωνίον, *ramulus.* q. à κλάω, *frango.*
- Κλωπᾶς, *ᾶ, ὁ, nomen viri.* contract. ex Κλεόπᾶς, *gloria patris.*
- Κλωπες, *fures, nom. plural.* à κλώψ, *κλωπός, ὁ, fur.* Thema κλέπιω, *furor.*
- Κλωποπάτωρ, *ορος, ὁ, qui ex fure patre natus, ex κλώψ, ὁ, fur, & πατήρ, ὁ, pater.*
- Κλωπήρ, *ἥρος, ὁ, fusus, à κλώθω, neo.*

Κμέλεθρα, *trabes. αἱ δοκοί.*
 Κμητός, ἡ, ὄν, *elaboratus, factus, à κάμνω, laboro, facio.*
 Κνακός Dor. pro κνηκός, *flavus. albus. Thema κνήκος, ε, ἡ, species seminis.*
 Κνάκων, *caper, à colore κνακῶ.*
 Κνάμα, *as, αἱ Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, crus.*
 Κνάμπω, *idem quod γνάμπω seu κάμπω, flecto.*
 Κναμός, *acc. plur. Dor. pro κνημούς, colles. vide κνημός.*
 ΚΝΑΠΤΩ seu γνάπτω. *f. ψω p. φα. carmino, carpo. propriè fullonum: unde κνάφος seu γνάφος, ε, ὁ, carduus fullonius. κναφεύς seu γναφεύς, έος, ὁ, fullo.*
 Κνάσαι Dor. pro κνήσαι, *a. i. inf. act. verbi κνάω, scindo, rado.*
 Κναφίον, *ε, τὸ Ion. pro κναφεῖον, officina fullonica. Thema κνάπτω, quod vide.*
 ΚΝΑΩ, *κνέω, item κνήμι, scindo, rado, scalpo, pruritus excito. Hinc κνήθω, σω. κα. frico, scalpo: item τίτιλλο, prurire facio, uro. κνίζω, idem. κνίδη, ης, ἡ, urtica. κνύω & κνύζω, scalpo, rado. κνίψ, ιπός, ἡ, culex.*
 ΚΝΕΦΑΣ, *ατος, τὸ, caligo, tenebrae. αραψαλνυ. κνεφαῖος, ε, ὁ, tenebrosus, obscurus.*
 Κνέσρον, *herba quaedam quæ & κνήσρον. Plin. lib. 13. 21. q. à κνέω, rado; nam linguam mordet.*

Κνή, *scalpsit. 3. sing. a. 2. vel imperf. verbi κνήμι. Th. κνάω, scindo.*
 Κνήθω, *scalpo, frico. pruritus moveo. fut. κνήσω. præter. κνήκα. præf. pass. κνήθομαι, prurio. Thema κνάω, scindo.*
 Κνηκίας, *lupus, à κνηκός, flavus, quia tali colore.*
 Κνηκίς, *ιδος, ἡ, parva nubecula. quia κνηκή.*
 ΚΝΗΚΟΣ, *ε, ἡ, species quaedam seminis vel herba croco similis. Hinc κνηκός, ἡ, ὄν, flavus, inclinans in candidum.*
 Κνήμα, *ατος τὸ, ramentum; item pruritus. Th. κνάω, rado.*
 Κνήμαργον, *ε, ὁ, ἡ, cruribus albis praeditus, ex κνήμη, ἡ, tibia, & ἀργός, εἰ, ὁ, albus.*
 ΚΝΗΜΗ, *ης, ἡ, tibia, crus. ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστρακνήμιον. q. à κινεῖν, movere, quia est motus causa. Hinc εὐκνημῖς, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus.*
 Κνημιδοφόρος, *ε, ὁ, ocreis armatus, ex κνημῖς, ιδος, ἡ, ocrea. Th. κνήμη & φέρω, fero.*
 Κνήμησι, *dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, tibia.*
 Κνημια, *ας, ἡ, radius rotæ. Thema κνήμη.*
 Κνημίδας, *acc. plur. à κνημῖς, ιδος, ἡ, ocrea. ejusdem them.*
 Κνημῖς, *ιδος, ἡ, munimentum κνήμης, tibiale, ocrea.*
 Κνημός, *εἰ, ὁ, pars montis,*

quæ à pede ipsius ascendit.

Th. κνήμη, tibia.

Κνηστέρα, pannus rarus, per quem aliquid colatur, & quasi raditur, à κνάω, rado.

Κνηθείην, a. i. ind. pass. verbi κνήθω, scalpō, frico. f. σω. p. κα. Th. κνάω, scindo.

Κνηστής, ἦρος, ὁ, qui radit, occisor. radula. ab eodem them.

Κνηστήριον & κνήστρον, instrumentum, quo raditur. radula. ejusdem them.

Κνήσις, εως, ἡ, culter. spina dorsī.

Κνήθη, ης, ἡ, urtica, quia κνώ. vide κνίδη.

Κνίδεος κίκκος, granum cnicidum. fructus thymeleæ. Theophrast. l. 9. cap. 22.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica, quia κνίζει, & cum pruritu quasi mordet. Thema κνάω.

ΚΝΙΔΙΟΝ, ε, τὸ, grani species.

Κνίδος, quaedam regio in Doride, & nomen fluvii.

Κνίζω, seco, rado. pruritus excitō. perdo. Th. κνάω, rado.

Κνιπολόγος, avis quæ κνίπας λέγει, id est, legit et edit vermes, qui ligna erodunt. Alii scrib. κνιπολέχος, quod κνίψιν infidietur, id quod est λοχεύειν.

Κνίπες, parcus, qui de necessariis quoque aliquid κνάει.

Κνιπότης, pruritus, à κνάω.

Κνίς, κνίδος, urtica, ut κνίδη.

Κνίσειν Dor. pro κνίζειν, pungerē. vide κνίζω.

ΚΝΙΣΣΑ seu κνίσα, ας, ἡ, nidor, pinguedinis incensæ fumus; quia nares κνίζει. Hinc κνησοῦς, ἄ, ὁ, catillo, qui κνίσσαν sectatur.

Κνίσσαι, purugisse, Poëtic. pro κνίσαι, a. i. inf. act. verbi κνίζω, scalpō. Th. κνάω, scindo.

Κνισσοδιώκτης, ε, ὁ, nomen muris, ex κνίσσα, ἡ, nidor. & διώκω, persequor.

Κνίψ, vermiculus ex iis, qui lignum vorant, quia illud κνώ.

Κνῆς, gemitus axis in rota, quum scilicet κνᾶται.

Κνέφος, idem quod γνέφος & κνέφας.

Κνῦ, res minima, q. κενόν τι.

Κνυζάωμα, ᾠμα, gannio, à κνύω, idem quod Th. κνάω, rado.

Κνυζεῦνται Dor. pro κνυζένται, 3. pl. præf. pass. verbi κνυζέω, gannio, de canibus. à κνύζω, rado, queribundè gannio. Th. κνάω, scindo.

Κνύζω, rado, scalpō, à κνάω, idem.

ΚΝΩΔΑΛΟΝ, ε, τὸ, bestia, animans, à κνῆσθαι ἐν ἀλί, si intelligas marina. vel à κνώσσειν ἐν δαλοῖς, si aves.

Κνώδων, οντος vel κνώδες, ὁ, mucro seu acies gladii.

Κνώσσω, dormio, sterto. quasi à κενά & ὄσσε, quum vacui sunt oculi, nec occupati videndo.

- Κνώψ, *caecus*. quasi κενός ὠπὶ, *vacuus visu*.
- ΚΟΑΪΕΜΟΣ, ♂, ὁ, *stolidus, amens*.
- ΚΟΑΪΞ, *rana*, à sono κοᾶΞ, quae vox ranae.
- Κοᾶω, *audio*, contracte ex ἀκούω. aut à κοᾶω, quod vide.
- ΚΟΒΑΛΟΣ, ♂, ὁ, *vafer, maledicus, loquax, adulator*. quasi ex κακῆ βάλος.
- Κόβηρος, ♂, ὁ, *ridiculus*.
- ΚΟΒΥΛΙΣ, εὖος, ἡ, *radula, qua c. seu raditur*.
- ΚΟΓΧΗ, ης, ἡ, *concha*. κόγχος, ♂, ὁ, ἡ, *idem*. κογχύλιον, ♂, τὸ, *idem*. κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura*.
- Κογχίτης, *lapis albus et mollis, in quo κόγχαι*.
- Κόγχος, ♂, ὁ, ἡ, *concha, proprie turbinata. tum quod κόγχω simile, ut umbo clypei, cavitatis oculi, etc.*
- Κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura*. κογχύλιον, *conchylum, conchylia cruor, qui excretitur ad infecturas: & ipsa lana aut vestis eo cruore infecta*.
- Κόδαλον, *piscis mugil, κερκεύς*. Puto à κᾶω, *scio*.
- ΚΟΔΟΜΕΥΪΩ, *hordeum frigo seu torreo*. q. à κᾶω, *uro*.
- Κοδραντής, à quadrante Latino factum est, quarta pars assis.
- Κοᾶω, *intelligo, sentio*, pro νοᾶω. aut ex κοᾶω.
- ΚΟΘΩΡΝΟΣ, ♂, ὁ, *cothurnus, calceus utrique pedi aptus et erat altus*.
- Κόθρηρος, *fucus, fur, iners*. παρὰ τὸ κεῦθεν ἔρα, quod *occulat caudum, nec aculeum exferat, ut alia apes*.
- Κοθῆρις, *vulpes*. ut κολῆρις, q. *cauda trunca, sed satis caudata*.
- ΚΟΙΪ, κοῖ, *nox porcellorum*.
- Κοίη Ion. pro ποίᾳ; sc ὁδῶ, *qua via, qua ratione?* Sic & κοῖος, η, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*
- Κοικύλλω, *circumspicio*. ut fit κύκλω βλέπειν.
- Κοιλῆσος, gen. sing. à κοιλῆς.
- Κοιλᾶναι, a. i. inf. act. verbi κοιλᾶίνω, *cavo, exentero, detraho*. a. i. ἐκοιλᾶνα. Th. κοῖλος, *cavus*.
- Κοιλῆς, ἀδός, ἡ, *vallis, quia cava inter montes*. Thema κοῖλος, ♂, ὁ, *cavus*.
- Κοίλη, ης, ἡ, *concauum, pars navis*.
- Κοιλήνανται, acc. fing. aor. i. part. act. verbi κοιλᾶίνω, *cavo*. vide in κοιλᾶναι.
- Κοίλης & κοίλησιν, dativ. plural. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, η, ον, *cavus, a, um*.
- ΚΟΙΛΙΪΑ, ας, ἡ, *venter, uterus*. q. à κοῖλος, *cavus*. Tum & *canalis, per quem aqua ducitur*.
- Κοιλιακός, *laborans morbo fluidae κοιλίας, coeliacus*.
- Κοιλιδοαίμων, *parasitus, qui κοιλίᾳ servit ut δαίμονι, cujus venter Deus est*.
- Κοιλίοδεσμος, ♂, ὁ, *ventrale*. q. *vinculum ventris, quod supra κοιλίαν δέταται*.

ΚΟΙΛΟΣ, ε, ό, *cavus. depressus.* κοῖλος ἀργυρος, *argentum vivum, quia tangenti se aperit & cavum exhibet.*

κοῖλον, *volu, cavum pedis.*

Κοιλοσάθμιω, *facio κοιλόσαθμον, fornicio, camero.* fut. ἦσω. a. I. ἐκοιλοσάθμισαι, *as, ε, ex κοῖλος, cavus, & σαθμός, stabulum, mansio.* Th. ἴσημι, *fo.*

Κοιμᾶθ' pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat,* 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi κοιμάω, quod vide.

ΚΟΙΜΑΪΩ, ᾧ, *facio dormire, sopio.* f. ἦσω. p. κεκοίμηκα. praef. pass. κοιμάομαι, *dormio.* praef. part. κοιμάομενος, *άμενος.* perf. pass. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, *η, ον, qui obdormit.* a. I. pass. ἐκοιμήθην, *ης, η. f. I. pass. κοιμηθήσομαι.* Hinc κοιμητήριον, *ε, τὸ, locus, in quo dormitur.*

Κοιμηθεῖς, εἶσα, ἐν, a. I. part. pass. κοιμηθήναι, aor. I. inf. pass. κοιμηθήτω, aor. I. imperat. verbi κοιμάω, quod vide.

Κοιμήσαντο, 3. plur. Ion. a. I. m. κοιμήσαθε, *cubate.* 2. pl. a. I. imperat. med. ejusdem verbi.

Κοιμησις, *eas, η, dormitio; hinc κοιμητήριον, ε, τὸ, coemeterium, à κοιμάω, dormire facio.*

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω.

Κοινάσάντες Doric. pro κοινώσαντες, nom. plur. a. I. part. act. verbi κοινώω,

communico, f. ᾧσω. Th. κοινός, ἔ, ό, *communis.*

Κοινῆ, *communiter.* adv. à κοινός.

Κοινῶ, dicitur in 3. singul. praef. ind. act. & in 3. singul. praef. opt. & sub. act. Et in 2. singul. praef. ind. pass. & 2. sing. praef. sub. pass. verbi κοινώω, quod vide.

Κοινολογεῖσθαι, *aliquid cum aliquo communicare, ex κοινός & λέγω, dico.*

ΚΟΙΝΟΣ, ἔ, ό, *communis. pollutus, impurus.* Hinc κοινῆ, *communiter.* adv. κοινῶς, idem. κοινότης, *ησος, η, communitas.* κοινώω, *communico.* κοινωνός, ἔ, ό, *particeps, confors.* κοινωνέω, *particeps sum.* κοινωνία, *ας, η, communio.* ἐπικοινωνός, *ε, ό, η, communis, promiscuus.*

Κοινώω, ᾧ, *communico, commune reddo; item polluo, inquinno, pro impuro habeo.* f. ᾧσω. perf. κεκοίνωκα. aor. I. ἐκοίνωσα. aor. I. inf. act. κοινῶσαι. Th. κοινός.

Κοινῶ, dat. sing. à κοινός.

Κοινωνέω, ᾧ, *communico, impartio.* f. ἦσω. perf. κεκοίνωνηκα. a. I. ἐκοινωνήσα. ejusdem them.

Κοινωνήσασι, dat. plur. a. I. part. act. κοινωνήσας, *άντος, ε, verbi κοινωνέω, quod vide.*

Κοινωνία, *ας, η, communio. beneficentia, elemosyna.* Th. κοινός.

Κοινωνικός, ἡ, ὄν, sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis convictu. ab eodem them.

Κοινωνός, ὁ, ἡ, socius, particeps. dat. plur. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνῶσιν, 3. plur. praef. ind. verbi κοινωνέω, quod vide.

Κοινώτερος, ὁ, comparat. grad. à κοινός, communis.

ΚΟΪΛΗ, ἡ, ὄν, palmae arboris quaedam species.

Κοιῶλης, sacerdos, qui & κοίης.

Κοῖος, qualis, Aeol. pro πῶος. Est & Κοῖος, ὁ, nomen viri.

Κοιφῆρος, gravis, quia κοῖος, id est, κῆρος φέρει.

Κοιρανέοντα, acc. sing. part. praef. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέω, impero. f. ἦσω. p. κειρανήμηναι. Th. κοίρανος, rex.

ΚΟΪΡΑΝΟΣ, ὁ, princeps, dominus. q. à κῆρος, auctoritas, quam dominator habet in subditos; hinc κοιρανέω, dominor, impero. Est & κοίρανος, nom. propr. viri.

ΚΟΙΣΤΡΑ, uxor Alcmaeonis Atheniensis, nobilis ea et opulenta, sed luxuriosa.

ΚΟΪΤΗ, ἡ, cubile, lectus. proles. κοῖτη, ὄν, αἴ, libidines. quasi à κῆμαι, subo. Hinc κοῖτος, ὁ, idem quod κοῖτη. κοῖτιον, ὁ, τὸ, dormitorium, cubiculum. κοιτῶν, ὄν, cubiculum. ἀκοίτης, ὁ, maritus. ἀκοίσις, ἡ, uxor, Poët.

παρακοίτης, ὁ, & παρακοίτης, ἡ, idem quod ἀκοίτης & ἀκοίσις.

Κοῖσις, parva κοῖτη: specialiter ea, in qua mundus muliebri servatur.

Κοῖτον, acc. sing. à κοῖτος, ὁ, cubile. somnus in cubili. Th. κοῖτη.

Κοιτῶν, ὄν, cubiculum. κοιτανίτης, ὁ, cubicularius. ab eodem them.

Κόκαλον, ὄν. Corona pretiosa κόκαλα ὄστρα.

Κόκκινος, ὁ, ὄν, coccineus, coccotinctus, à κόκκος.

ΚΟΚΚΟΣ, ὁ, granum, bacca. color ex cocco factus puniceus, unde etiam pro purpura fumitur.

ΚΟΚΚΥΑΙ & κοκκυαί, ὄν, οἱ κῆαί, αἱ, majores.

Κοκκύζει, canit, 3. singul. praef. ind. verbi κοκκύζω, coccyzo. canto ut cuculus vel gallus, à κόκκυξ, ὄν, cuculus.

Κοκκύμηλον, prunum praecox.

ΚΟΚΚΥΞ, ὄν, cuculus, à sono, unde & κῆκκος. vel quod sit κόκκινος. colore: hinc κοκκύζειν, cucurire.

Κοκκύσθεν Dor. pro κοκκύζειν, cucurire. Th. κῆκκυξ, ὄν, cuculus.

Κόκω, celeriter, Atticis.

Κόλα, venter, Suid. five quia κόλον, id est, escam capit: five quia κοίλη.

Κόλαθος, offula, buccia parva, à κόλον, cibus.

Κολαβρίζω Græcis σκιζιάω, lascive salto. Inde genus saltationis petulantis & lasciviae κολαβρισμός est dictum. Sic Job. 5. 4. κολαβριθήσαν, vertitur καίκελάθησαν, à Sym. ταπεινωθήσασαν.

Κόλαβρος, obscœna cantio.

ΚΟΛΑΪΩ, punio, castigo. f. σω. p. κέκολακα. præf. m. κολάζομαι, punior, poenas do. aor. I. m. ἐκολασάμην, ω, αἶο. a. I. sub. med. κολάσωμαι, η, ηται. perf. pass. κέκολασμαι,σαι,σαι. Hinc κολατήριον, ε, τὸ, carcer. κόλασις, εως, ἡ, punitio. ἀκόλαστος, ε, ὁ, ἡ, intemperans, protervus.

Κόλακας, acc. plur. à κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, à κολακεύω, adulator. Th. κόλαξ.

Κολακεύση, 2. fing. aor. I. sub. act. à κολακεύω, quod vide,

Κολακευτέος, adject. verbale, à κολακεύω, quod vide.

Κολακεύω, adulator, assentor. fut. εὔσω. p. κέκολακευκα. a. I. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακῆται vel κολακῆται & κολακῆται, civilium pecuniarum quaestores.

ΚΟΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, parasitus, à κολον, quod quaerit. Hinc κολακίς, ίδος, ἡ, assentatrix. κολακεία, ας, ἡ, assentatio. κολακεύω, αττωρ, assentor.

ΚΟΛΑΪΤΩ, tundo, tundendo excavo. Hinc κόλαφος, ε, ὁ, colaphus, alapa. κολαφίζω, colaphum incutio.

ΚΟΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal ululae inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, supplicium, cruciatus, à κολάζω, punio.

Κολάσονται, 3. plur. a. I. sub. m. verbi κολάζω, punio, quod vide.

Κολαφίζω, alarum alicui infringo, colaphum infligo. fut. ἴσω. p. κέκολαφικα, præf. pass. κολαφίζομαι, colaphis caedor. κόλαφος, ε, ὁ, colaphus, Th. κολάπτω, tundo.

Κόλαφος, ε, ὁ, colaphus. Thema κολάπτω.

Κολεοῖν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεός, ε, ὁ, vagina.

Κολεοῖο, genit. Ionic. à κολεός, quod vide.

ΚΟΛΕΟΣ, ε, ὁ, vagina, culeus.

ΚΟΛΕΡΟΣ, ε, ὁ, glaber; hinc κολερά, ᾶν, αἶ, glabrae.

ΚΟΛΕΤΡΑΪΩ, proculco.

Κολία, saltatio quaedam. Puto à ventris circumactu.

ΚΟΛΙΑΣ, ε, ὁ, piscis quidam sic dictus, quod κολίαν habeat notabilem.

Κολιάω, salto, Hesyeh.

ΚΟΛΛΑ & κῆλλη, ης, ἡ, gluten. q. à κλείω, claudio. Hinc κολλάω, glutino, κολλητής, glutinator. χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum.

Κόλλωτος, epitonium chordarum; verticillus cytharae;

- lyrae, etc.* qui est clavicula, qua fides vertuntur & intenduntur. Est & κόλλατος, panis genus.
- Κολλάω, glutino. fut. ἴσω. perf. κακόληκα. præf. pass. κολλάομαι, ᾠμα, agglutinor, adhaereo, cum Dat. aor. i. pass. ἐκολλήθην, ης, η. a. i. part. pass. κολληθεῖς, έντος, ο. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.
- Κολλήψης, qui κόλλαν ἐψεί, glutinum coquit.
- Κολλήνεια, ferruminata, nom. plural. n. g. ἀ. κολλήεις, εσσα, εν, glutinatus. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.
- Κολλίθετι, adjuuge, a. i. imperat. pass. verbi κολλάω, quod vide.
- Κολλῆσις σιδῆρα, ferruminatio, ἀ κόλλα, ἡ, gluten.
- Κολλήσιος, panis Aegyptiis.
- Κολλῆσιος, ἔ, ο, conglutinatus, bene compactus. acc. pl. f. g. κολλήσιος, ἀ κόλλα, gluten.
- Κολλίξ, quod & κόλιξ, panis rotundus, pastillus, ἀ κόλον, εσα.
- Κολλύριον, ε, τό, collyrium, idem quod κολλύριον.
- ΚΟΛΛΟΥΨ, σπος, ο, corium durius, in cervicibus et dorsis boum, etc. quia inde κόλλα ἐψείτα. Hinc κόλλατος, verticillus in cithara, item species panis. κόλλατος, ε, ο, idem.
- Κολλυβιστής, ἔ, ο, numularius, trapezitu. Th. κόλλυβος, quod vide.
- ΚΟΛΛΥΒΟΣ, ε, ο, collybus.
- species numismatis. bos in numismate parvo sculptus, qui κολλώμενος ἔσς. Sumitur & pro permutatione; hinc κολλυβιστής, ε, ο, trapezita, numularius.
- ΚΟΛΛΥΡΑ, ας, ἡ, panis parvus, crustum.
- ΚΟΛΛΥΡΙΟΝ five κολλήριον, ε, τό, collyrium, genus medicamenti. q. ἀ καλύειν τὸ ἔσιν, quod oculorum fluxum sistat. Sed vox est generalis & nomen à figura inditum.
- ΚΟΛΛΥΡΙΩΝ, ονος, ο, avis nomen.
- Κολοβῆκετος, cauda truncatus, ex κολοβός, mutilus & κέρκετος, ε, ἡ, cauda.
- Κολόβειν, ε, τό, colobium, subucula; quia κολοβέν, sine manibus.
- Κολοβός, ἡ, ὄν, mutilus; hinc κολοβώω, mutilo, brevio. Thema κολέω, amputo.
- Κολοβώω, ᾠ, contraho, decurto. f. ᾠσω. p. κεκολεβώκα. a. i. pass. ἐκολοβώθην, ης, η. fut. i. pass. κολοβαθήσεται, η, ετα. quod ἀ κολοβός, mutilus. Th. κολέω, amputo.
- Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. i. pass. verbi κολοβώω, quod vide.
- ΚΟΛΟΙΟΣ, ἔ, ο, graculus, monedula; hinc κολοιῶω, graculorum more vocem edo. κολῶος, tumultus.
- ΚΟΛΟΚΑΣΙΑ, ας, ἡ, & κολοκάσιον, ε, τό, fabae Aegyptiæ radix.

- ΚΟΛΟΚΥΝΘΗ**, five κολοκύνθη, ης, ή, cucurbita.
- Κολοκυνθίς**, *Colocynthis*. Speciem diminutivi habet ex κολοκύνθη.
- Κολοκύνθη**, ης, ή, idem quod κολοκύνθη.
- ΚΟΛΟΝ**, ε, τό, cibus. Hinc βεκόλος, ε, ό, bulbucus. βεκολικός, ε, ό, pastoralis. βεκολῖον, ε, τό, locus seu sedes boum. βεκολῶ, pasco boves. δύσκολος, ε, ό, ή, morosus, difficilis. δύσκολως, adv. morose.
- Κόλος**, η, ον, mutilus, truncatus, à κολούω, amputo. Est etiam κόλος Athenæo facilis, unde εύκολος & δύσκολος.
- Κολοσσαί**, ὠν, αἱ, nomen civitatis. Gr. Colossus.
- ΚΟΛΟΣΣΟΣ**, ε, ό, Colossus, statua immensae magnitudinis.
- Κολοσσίος**, ε, ό, strepitus farmentorum quum trahuntur. Ex σύρω traho, & κᾶλον, lignum seu potius κόλος, mutilus. Est enim farmentum lignum defractum.
- Κόλσρος**, cauda mutilus, truncatus. quasi κόλος οὐράν. Est & κόλσρος, circulus. Coluri enim sunt circuli duo in caelo, per polos mundi ducti, qui aequatorem in partes aequales Zodiacum inaequaliter secantes.
- ΚΟΛΟΥΤΕΑ**, ας, ή, arbor. Si quis eam mutilet, ipsa moritur. Sit ergo à κολούω, mutilo.
- ΚΟΛΟΥΩ**, amputo, decurto. fut. σω. p. κα. Hinc κόλος, ε, ό, ή, mutilus. κολοβός, ε, ό, ή, idem. κολοβῶ, mutilo. κολοβίον, ε, τό, tunica.
- ΚΟΛΟΦΩΝ**, ὄνος, ό, fastigium, summa manus, finis. Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναί, colophonem seu ultimam manum imponere.
- ΚΟΛΠΟΣ**, ε, ό, sinus, gremium. à κοίλος, quia cavus. hinc ἐγκολπίζω, insinuum recipio.
- Κόλπω** Dor. pro κόλπε, gen. fing. à κόλπος.
- ΚΟΛΥΜΒΑΪΩ**, ὠ, nato, aquas subeo. f. ήσω. p. κεκλυμένη. Hinc κολυμβήθρα, ας, ή, piscina, locus, ubi natare possumus.
- ΚΟΛΥΤΕΑ**, ας, ή, arbor quaedam Idaea.
- ΚΟΛΧΙΚΟΝ**, ε, τό, Colchicum, herba quaedam venenata, à regione Colchorum.
- Κολχοί**, ὠν, οί, Colchi, Αἰθῶ populi.
- Κολωνία**, ας, ή, nomen urbis. Lat. Colonia.
- ΚΟΛΩΝΟΣ**, ε, ό, tumulus, collis.
- Κολωός**, ε, ό, strepitus, tumultus. Th. κολοίος, parva cornix.
- ΚΟΜΑΡΟΣ**, ε, ό, ή, arbutus. Est & κόμαρος vel κόμμαρος, pro κάμαρος, piscis.
- Κομάσαι** Dor. pro κομήσαι, comam ferat, 3. fing. aor. i. opt. act. verbi κομάω, quod vide.

Κομάω, ᾧ, *comatus sum*, *comam alo*. f. ἦσω. p. κεκόμηκα; hinc κομάω ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare*. Herodot. Th. κόμη, *coma*.

Κομβέω, *sonum edo*, *puto crepiti molarium*.

Κόμβος, ♂, ὅ, *nodus*; hinc κομβώω, *nodum necto*.

Κομῆν, *præf. inf. verbi κομῆω*, quod vide.

Κομῆτιν Ion. pro ἐκομῆτιν, 3. dual. imperf. act. verbi κομῆω, *curo*.

ΚΟΜΕΩ, *curam gero*. *nutrio*, *alo*. κομίζω, *idem*. & *porto*, *fero*, *eo*. Hinc κομιδή, ἦς, ἡ, *cura*. νοσοκόμος, ♂, ὅ, ἡ, *qui vel quæ aegrotos curat*. νοσοκομῆω, *aegrotos curo*. νοσοκομῆου, ♂, τὸ, *locus, in quo aegroti curantur*.

ΚΟΜΗ, ἦς & Dor. κόμα, ἡ, *coma*, *caesaries culta*. Hinc κομάω, *comatus sum*. q̄ à κομῆω, *orno*. κομήτης, ♂, ὅ, *comatus, crinitus*.

Κόμης, *comes, præfectus*, à Lat. *comes*.

Κομιδή, ἦς, ἡ, *actio τῆς κομιζοντος*. *cura, diligentia, advectio. receptio*. à κομίζω, quod vide.

Κομιέμεθα, Ion. & Dor. pro κομῖεμεθα, 1. plur. fut. 1. med. Att. vide in κομίζω.

Κομίζω, *fero*. *præf. imperat. κόμισε*. f. ἴσω. p. κεκόμηκα. aor. 1. ἐκόμισα. *præf. med. κομίζομαι, reporto proficiscor*. f. 1. m. κομίσομαι & Att.

κομῖεμαι. aor. 1. m. ἐκομίσασαμην, ᾧ, αὐτο, *obtinui*. Th. κομῆω, *curo*.

Κομῖεμαι, ἦ, ἔται. f. 1. med. Att. ut & κομῖω, f. 1. act. pro κομίσω, *verbi κομίζω, curo, fero*.

Κομίσαντο, 3. plur. Ion. a. 1. med. κομίσασθαι, a. 1. inf. *verbi κομίζω quod vide*.

Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. med. *eiusdem verbi*.

Κομῖω, Att. pro κομίσω, fut. 1. act. *verbi κομίζω, fero, quod vide*.

ΚΟΜΜΙ, τὸ, *gummi lacryma arborum quarundam siccata*.

ΚΟΜΜΟΣ, ♂, ὅ, *ornatus accuratior et fucatus*. quasi à κομῆω, *orno*. Hinc κομμώω, *fusco*. κομμωτής, ♂, ὅ, *comptor, mango*. Est & κομμός, *placutus, à κόπτω*. Sed κόμμος, *dens molaris, etiam à κόπτω, quia præcipue caedit et molit cibum*.

Κομῶντι, *comam habent*, Dor. pro κομῶσι, 3. plural. *præf. verbi κομάω, quod vide*.

Κομπάζης, ♂, ὅ, *jactator, à κομπάζω, jactito crepito, idem quod κομπῆω*. Th. κόμπος, ♂, ὅ, *crepitus*.

ΚΟΜΠΟΣ, ♂, ὅ, *crepitus, proprie apri dentes acuentis sonitus, jactantia*. Hinc κομπῆω & κομπάζω, *crepito, glorior*. κομπασμός, ♂, ὅ, *jactantia*.

ΚΟΜΨΟΣ, ♂, ὅ, *scitus, elegans, loquaculus, vaser*. compar. κομψότερος, α, ον, *ele-*

gantior. Hinc κομψότης, ἥλιος, ἢ, elegantia. κομψεύω, scilicet aliquid dico aut facio. quasi à κομέω, orno.

Κονάβητε, edidit fragorem, aor. i. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, resonō. Th. κόναβος, quod vide.

ΚΟΝΑΒΟΣ, ἄ, ὁ, sonitus, strepitus. παρὰ τὸ βόην κενέω. Hinc κοναβέω & κοναβίζω, strepitum facio.

Κονδός, curtus, parvus. Gl. Cyr.

ΚΟΑΔΥ, τὸ, poculum Persicum.

ΚΟΝΔΥΛΟΣ, ἄ, ὁ, digiti articulus et junctura. pugnis. κονδύλη, ἡ, ἵctus. κονδύλιζω, κονδύλω caedo.

ΚΟΝΕΩ, festino, curro. ministro, famulor. q. à κόνις, pulverem sc. excitans currendo. Hinc διακονέω, ministro. διάκονος, ἄ, ὁ, ἢ, minister, & ra. διακονία, ας, ἢ, ministerium.

Κονία, ας, ἢ, pulvis. idem quod κόνις. Hinc κονιάω, dealbo. f. άσω. p. κεκονιάκα. perf. passiv. κεκονιάμαι. perf. part. pass. κεκονιαμένος, ἡ, ον, dealbatus, à κενία, ας, ἢ, calx. Thema κόνις, pulvis.

Κονίησι, dat. plur. Ion. pro κονίας, à κενία ας, ἢ, pulvis.

Κονίζω seu κονίω, pulvere impleo. Th. κόνις.

ΚΟΝΙΔΗ, ἡς, ἢ, cunila herba, thymbra.

Κονίοντες, pulverem excitantes.

praef. part. act. à κονίω. Them κόνις.

Κονίοντες, calceamentum multum, quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur, ex κόνις & πῦρ.

Κονιάλος, ἄ, ὁ, pulvis, ex κόνις, εως, ἢ, pulvis, & ὄρω, excito.

ΚΟΝΙΣ, εως, ἢ, pulvis, cinis. κονία, idem. κονίω & κονίζω, pulvere impleo. Sed κόνις, ἴδος, ἢ, lens aut furfures capitis.

Κονίσσαλος, ἄ, ὁ, pulvis motus, κόνις σαλευομένη vel ab ἄλλομα, salio.

ΚΟΝΝΑΡΟΣ, ἄ, ὁ, arbor apud Alexandrinos. Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, Connis. nomen viri.

ΚΟΝΝΟΣ, ἄ, ὁ, barba. Hinc κοννοφρών, qui κόννον seu villosam barbam φέρει. Sic κοννοφρών, qui barba sapiens est.

ΚΟΝΤΟΣ, ἄ, ὁ, contus, nautica hasta longa et robusta.

Κόνυζα & κνύζα, herba quaedam coronaria. Plin. lib. 21. cap. 9, 10.

Κόνωνα, acc. singul. à Κόνων, ωνος, ὁ, Conon, Atheniensis.

Κοπάζω, desino, quiesco. f. άσω. p. κεκόπακα. à κόπος, labor, lassitudo. Th. κόπιω, scindo, etc. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κόπανον, ἄ, τὸ, pistillum, quo aliquid κόπιμεν, id est,

tundimus in mortario. Th. κόπλω.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, scindo. f. ψω. a. 2. ἐκποπov. a. 2. part. pass. κοπεῖς, caesus. p. m. κέκοπα.

Κόπεσν vel κόπαον, frustum ab aliquo inegro defectum.

Th. κόπλω, caedo.

Κοπέλος, ἔ, ὁ, planctus, à κόπτομαι, plango. Th. κόπτω.

Κοπεύς, ἔος, ὁ, caelum, quo lapides, etc. caelamus.

Κοπή, ἦς, ἡ, caedes, strages. à p. m. κέκοπα, verbi κόπτω, caedo.

Κοπήναι, a. 2. inf. pass. à κόπλω, seco. quod vide.

Κοπιᾶω, laboro. f. ἄσω. perf. κέκοπιᾶκα. perf. part. κέκοπιᾶκώς, ὄτος, ὁ, defatigatus, à κόπος, labor. Th. κόπλω, seco.

Κοπιῶντες, praef. part. act. plur. num. κοπιῶντων, gen. plur. verbi κοπιᾶω, quod vide.

Κόπος, ἔ, ὁ, labor, negotium, molestia. Hinc κοπῶω, lasso.

Th. κόπτω, seco. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κοπῶω, lasso; hinc κόπωσις, à κόπος, labor, quod vide.

Κορρεύω, stercoro; hinc planto, quia id fit lætamine adhibito.

Κορρία, ας, ἡ, stercus. Th. κόρρος, ἔ, ὁ, idem.

Κορριών, ὄνος, ὁ, sterquilinium. scurabaenus. ejusdem themi.

ΚΟΪΠΡΟΣ, ἔ, ἡ, stercus, firmus. Hinc κοπρῶν, ὄνος, ἔ,

sterquilinium. κορρεῶω, ἔω & κορρίζω, stercoro.

Κοπή, ἦς, ἡ, cotta, placenta, tundendo facta. à κόπλω.

Κόπλοισα Dor. pro κόπλισσα, caedens, tundens. Th. κόπλω.

Κοπλομένη, excitata, praef. part. pass. f. g. à κόπλω, scindo.

ΚΟΠΤΩ, caedo, scindo. pulso, plango. imperf. ἐκοπλον, es. f. κόψω. p. κέκοφα.

praef. med. κόπτομαι, plango. cum Acc. a. i. m. ἐκψάμην, ω, ἄλο. p. m. κέκοπα.

Hinc κόπος, labor. κοπή, strages. sectio. κοπίς, ἴδος, ἡ, culter. κόμμα, ἄλο, τό, segm n κόπανον, ἔ, τό, pistillum. κοπιᾶω, laboro. ἐκκοπή, ἦς, ἡ, incisio, incisura. προκοπή, ἦς, ἡ, progressus.

Κόρα, ας, ἡ Dor. pro κόρη, ἡ, puella.

Κοράκεσσι, dat. plur. Ion. pro κοράξι, à κοράξ, ακος, ὁ, corvus.

Κόρακι, dat. sing. à κοράξ.

ΚΟΡΑΛΛΙΟΝ seu κοράλιον, ἔ, τό, corallium.

Κοράμβλη, ἦς, ἡ, brassica, quia κόρας ἀμβλύει.

ΚΟΡΑΞ, κος, ὁ, corvus. dat. plur. κοράξι, & Ionic. κοράκεσσι. Sic dictus quia κόρος, ater colore.

Κοράξαι, efflagitasse, a. i. inf. act. verbi κοράσσω vel τλω, praecibus insto. f. ζω.

Th. κοράξ, corvus.

Κοράσιον, ἔ, τό, puella, à κό-

γος, ε. ὁ, juvenculus. Th.
 κορέω, verro, purgo.
 Κορέων, Hebr. oblatio, donum.
 Syriace κορέων.
 ΚΟΡΔΑΞ, κος, ὁ, saltatio
 quaedam ridicula. q. Χορδαξ,
 à χορέω.
 ΚΟΡΔΥΛΗ, ης, ἡ, clavae ca-
 put, quæ pars crassior. ipsa
 clava & aliquid simile, tu-
 ber. κόρδυλος, piscis nomen.
 Κορέ, ὁ, nomen viri ἀκλίβον.
 Hebr. Calvus.
 Κορέει pro κορέσει per Sync.
 κορέεις pro κορέσεις. f. i. ut
 ἐρέει pro ἐρεί, Th. κορέω,
 satio.
 Κορέννυμι, f. κορέσω, saturo.
 idem quod κορέω, satio.
 Κορέσαδάμ, saturato, a. i. inf.
 med. pro imperat. κορέσαλο,
 3. sing. aor. i. m. Ion. à
 κορέννυμι feu κορέω.
 Κορέσειεν, saturaverit, 3. sing.
 a. i. opt. Aeol. à κορέννυμι
 feu κορέω.
 Κορέθεις, satiatus, aor. i.
 part. pass. κορέθηναι, aor.
 i. inf. pass. ab a. i. ind
 ἐκορέθην, verbi κορέννυμι feu
 κορέω.
 ΚΟΡΕΩ, verro, purgo; item
 satio. f. ἐσω & ἦσω. Hinc
 κόρος, ε, ὁ, scapa; item puer,
 juvenculus & satietas. κόρη
 ης, ἡ, pupa, puella.
 Κόρη, ης, ἡ, pupa, pupilla
 oculi. puella. pulchra mulier.
 Th. κορέω, purgo.
 Κορδύεται, fastigiatur, 3. fin-
 gul. præf. κορδύομαι, in

acervum colligo. Th. κόρβος,
 vos, ἡ, acervus.
 Κόρβονεν, collegit, 3. imperf.
 act. Ion. verbi κορβύνω vel
 κορδύω, coacervo. Th. κόρβος.
 ΚΟΡΘΥΣ, vos, ἡ, acervus,
 agger, tumulus. Hinc κορθύνω,
 coacervo.
 Κορίαννον, ε, τὸ, coriandrum.
 Idem & κορίανον & κόριον.
 Κορίζομαι, blandior, blande ap-
 pello κόρον aut κερη.
 Κορινάιος, è clanculario concu-
 bitu conceptus. ex ea scil.
 quæ κόρη feu virgo esse
 putabatur.
 Κορινθιοί, αν, οί, Corinthii, à
 Κόρινθος, ε, ἡ, Corinthus.
 Κόριον, ε, τὸ, parva κερη,
 puellula. Est & κόριον, sacri-
 ficium pro κόροις, pueris.
 Tum κόριον est Coriandrum.
 ΚΟΡΙΣ, εως, ὁ ἢ ἡ, cimex.
 q. à κείρω, scindo.
 Κορμῖς, ε, ὁ, truncus. κορμῖος
 ζυγ, caudex.
 Κορνήλιος, ε, ὁ, nomen viri.
 Lat. à cornu dictus.
 Κόροϊβος, ε, ὁ, stultus. à quo-
 dam Corœbo, stulto viro.
 Κόροιο, gen. Ion. à κόρος, ε,
 ὁ, satietas. Th. κορέω, satio.
 Κόρος, ε, ὁ, puer, pullus. sco-
 pae. satietas. Est & κορος,
 Corus, mensura aridorum. Sed
 κόρος, η, ον, niger. quasi à
 κῆρω, uro. quæ omnia sub
 them. κορέω, purgo, curo et
 satio, continentur.
 Κόρρα ἢ κόρσα, ας, α, Dor.
 pro κορέη feu κόρη, quæ

vide. & pro toto capite sumitur.

Κόρη & Att. κόρη, ης, ἡ, crinis, quia κείρεται, ton-detur.

ΚΟΡΥΒΑΣ, ανῆρος, ὁ, sacerdos Rheae seu Vestae. ἀπὸ τῆς κορυφῆς βαίνειν ὀρχηστικῶς. Hinc κορυβανήσιος, in sanio more Corybantium. κορυβανισμός, ἔ, ὁ, lustratio seu expiatio, quae fit à Corybante aere canoro: insanus furor.

Κορυδαλίς, herba, fumaria bulbosa. alauda.

Κορυδαλλῶ Dor. pro κορυδαλλῆ, gen. à κορυδαλλός, alauda.

Κορυδός & κορυδαλίς, alauda, avis galerita, cussita. q. à κόρυς, galea.

ΚΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humor ex capite fluens. mucus. quasi ex κέρα & ζέω, quia velut ebullit è capite.

Κορυθαίξ, qui κόρυθα αἴσσει, galeam movet. bellator.

Κορυθαίολος, ε, ὁ, qui habet galeam variegatam. lege κορυθαίολος, ex κόρυς, υδος, ἡ, galea, & αἰόλος, varius.

Κόρυθος, gen. singul. à κόρυς, υδος, ἡ, galea. acc. sing. κόρυθα & κόρυν. Est & κόρυθος, frustum massae. q. à κορεῖν, satiare.

Κόρυκος, ε, ὁ, vide in κώρυκος.

ΚΟΡΥΜΒΟΣ, ε, ὁ, & κέρυμβον, ε, τὸ, vertex, cucumen, cincinnus; hinc κέρυμβα, rostra.

ΚΟΡΥΝΗ, ης, ἡ, clava, quia capitatus fustis, à κέρα, caput. Hinc κορυνήτης, qui clava rignat.

Κορυνηφόρος, ὁ, satelles clavam gestans, ex κορυνή & φέρω, fero.

Κορυπίλος, ε, ὁ, cornipeta. vide in κορύπιω.

Κορύπιω, caput jucto, cornu ferio; hinc κορυπίλος, cornipeta.

ΚΟΡΥΣ, υδος, ἡ, galea. cassis. acc. sing. κόρυθα & κόρυν. q. à κέρα, quia capiti tuendo imponitur. Est & κόρυς, alauda, galerita.

Hinc κορύσσω, κορυτής, ἔ, ὁ, armiger.

Κορύσσω, galea armo, armo, ὀρνο. augeo. praef. inf. κορύσσειν. praef. part. f. g. κορύσσωσα. Thema κόρυς, galea.

Κορυτός, ἡ, ὄν, auctus, à κορύσσω, augeo. Th. κόρυς.

Κορυφαῖος, ὁ, vide in κορυφή.

ΚΟΡΥΦΗ, ἡς, ἡ, vertex, summum in quavis re. dat. plural. Ion. κορυφήσιν. Hinc κορυφαῖος, ε, ὁ, supremus, praecipuus. κορυφῶ, erigo, attollo, impleo.

ΚΟΡΥΧΟΡΟΣ, ε, ὁ, olus quoddam sylvestre, vile. Scribitur & κέρυκος.

ΚΟΡΩΝΗ, ης, ἡ, cornix; item marculus ferreus, quo fores pulsantur vel annulus, quo fores attrahuntur. Hinc κορωνίζω, cornici stipem colligo.

- κορωνίς, ἰδος, ἡ, *navis cum puppi inflexa.*
- Κορωνιάωντα pro κορωνιώντα, acc. sing. part. præf. Poët. verbi κορωνιάω, incurvus et lunatus sum. Thema κορώνη.
- Κορωνίς, ἰδος, ἡ, *navis rostrata.* dat. pl. κορωνίσι. Item fastigium, summitas et apex in re aliqua, finis.
- Κορονόπες, herba, quæ & κορονόπος, à cornicis pede sic dicta.
- Κορωνός, altus, cervicem attollens.
- Κόσιοι, αι, α, est μεταλήξις seu finis numeri post centum usque ad mille. ut διακόσιοι, αι, α, id est, dis εκατον, &c. & videtur κόσιοι dici, quasi εκατόσιοι.
- Κοσινιόμηνις, ιος, ὁ, ἡ, vates, qui cribro utitur ad vaticinandum, ex κοσινον, cribrum & μάνις, εως, ὁ, vates.
- ΚΟΨΚΙΝΟΝ, ς, τὸ, cribrum. κοσινοποιός, ὅ, ὁ, cribrarius.
- ΚΟΨΚΥΛΑΜΑ, corii minutum præf. gmen, quod abjicitur. An à κόψ, pellis & κολύω, mulo?
- Κοσμέω, orno. fut. ἤσω. p. κέκοσμηκα a. i. ἐκόσμησα, ας, ε. & Ionic. κόσμησα, ας, ε. aor. i. part. κοσμήσας, αἴλος, ὁ. perf. passiv. κέκοσμημαι. aor. i. pass. ἐκοσμήθη. Th. κόσμος, ordo.
- Κοσμηθεν, ornatī sunt, Βæot. syncop. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plural. aor. i. ind. pass.
- Ion. verbi κοσμέω, quod vide.
- Κοσμήν Dor. pro κοσμεῖν, ernare, instruere.
- Κοσμήσαντες, nom. plur. a. i. part. act. κόσμησα, 3. sing. a. i. Ion. ejusdem verbi.
- Κοσμήτωρ, principes, nom. dual. à κοσμήτωρ, dux, princeps. Th. κόσμος, ordo.
- Κοσμικός, ἡ, εν, mundianus, a, um, à κόσμος, mundus, ordo.
- Κόσμιος, ς, ὁ, ἡ, bene compositus. κόσμιον, ς τὸ & κοσμίτης, ἡ, modestia. ab eodem them.
- Κοσμοκράταρ, ορος, ὁ, princeps mundi, pro Satana. Ex κόσμος, mundus, & κρατέω, imperium, obtineo. Th. κρατός, εος, τὸ, robur.
- Κόσμον, jumentum, Græcis barbaris.
- ΚΟΣΜΟΣ, ς, ὁ, ordo; item mundus, ornatus, pulchritudo. Hinc κόσμιος, ς, ὁ, moderatus, modestus. κοσμέω, ordino, compono, orno. κοσμητής, ὅ, ὁ, ornator; item moderator, ordinator. κοσμήτωρ, ορος, ὁ, princeps, dux.
- Κόσος pro κόσος, Ionicè.
- ΚΟΨΣΥΦΟΣ & Att. κόλυφος, ς, ὁ, merula.
- Κόση, ἀκίση, hordeum.
- ΚΟΨΤΟΣ, ς, ὁ, Costus, planta aromatica, cujus radix eximio odore.
- Κόσμβος, ς, ὁ, nodus. q. à κόμβος. Legitur & κοσάμβη.

Κοτέ, Ionic. pro ποτέ quondam, interdum. Ion. pro πότερα.

Κοτέει, infestus est, 3. iing præf. à κοτέω, irascor. f. έσω & ήσω. Th. κότος, 8, ό, ira vetus.

Κοτέσεται, irascetur, f. 1. med. gem. σσ. verbi κοτέω, irascor.

Κοτέω, irascor. f. έσω & ήσω. p. κηκότηκα. præf. part. f. g. κοτέοντε, nom. dual. part. præf. κοτέων, οίλος, ό. Th. κότος.

Κοτήςας, ενλος, ό, iratus. Th. κότος, ira vetus.

ΚόλινηΦόρος, 8, ό, qui fert ole astuos, ex κότινος & Φέρω, ferō.

Κότινος, 8, ό, ή, oleaster & corona ex oleastro.

Κοτίς, ίδος, ή, occiput, à κίτη.

ΚΟΪΤΟΣ, 8, ό, & τὸ κότον. vetus ira. Hinc κοτέω, ήσω & έσω, irascor.

ΚΟΪΤΑΒΟΣ & κούσαβος, 8, ό, genus lusus convivalis, reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio. à κοτλήν.

ΚΟΪΤΗ, ης, ή, caput.

Κοτλήν, vehementer verberare, pro κόπλην.

Κότλος, alea. fortè à κοτλήν, jacere. κοτλιζω, alea ludo. κοτλιζής, aleator. Est & κοττος, gallus. Est & nomen viri seu gigantis.

ΚΟΥΤΥΛΗ, ης, ή, cavitas. cavitas coxae, in qua femoris cavitas vertitur. hemina.

Κουτυληδών, όνος, ή, idem

quod κουτύλη; hinc κουτυληδώνον.

Κουτυλήριος, 8, ό, ή, in poculum fluens, à κουτύλη, ης, ή, poculum, & ρέω, fluo.

Κούτυλος 8, ό, poculum capiens quantum κουτύλη, mensura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, Κοτύς, daemon turpitudinis praeses. Hinc sacra τυρπια κουτύλια.

Κῆ, ubi Ion. pro πῆ.

Κεάγγελος, 8, ό, nomen viri. Lat. Quartus. Sic κεάισωρος, ό, quaestor.

Κεδαρίς, asellus, qui sub aquariis vasis stabulatur, cutio.

Κεκ pro κῆ εκ, et non.

Κεκέει pro κῆ εκέει, nec jam. Th. έτι, adhuc.

Κοοκι, fructus arboris.

Κελεος, vagina Ion. pro κολεος.

Κεμι, est verbum Hebraeum. Marc. 5. 41.

Κερα, ας, ή, tonsura. q. à κείρω, tondeo; hinc κερειον, tonsura.

Κερη, ης, ή, puella Ion. pro κερη, dat. pl. Ion. κούρησι. Th. κορέω, verro.

Κερητες, ων, οί, Curates, Corybantες. dat. plur. Ion. κερητεσσι.

Κεριδής, gen. fing. Ion. à κεριδία. vide in κεριδιος.

Κεριδιος, 8, ό, qui juvenili aetate uxorem duxit. κεριδία, ας, ή, quae sic virum, à κῆρος pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κερύειν, à teneris educant,
 3. plur. præf. activ. quod
 à κερύω, quod à κούρος
 Ion. pro κόρος. Thema κο-
 ρέω.
 Κούρος Ion pro κόρος, juve-
 nulus. ut & κούρη pro κόρη,
 juvenula. ab eodem them.
 ΚΟΥΡΜΙ, curmi, pro ion. s
 genus, ut cerevisia. Ducamus
 à κερύω, misco.
 Κερύτερος, junior, à κούρος
 pro κόρος, juvenulus. Th.
 κορέω, verro.
 Κερυτρέφος, s, ó, juvenularum
 nutritor, à κούρη pro κόρη,
 juvenula. Th. κορέω & τρέ-
 φω, alo.
 Κεραδία, as ή, custodia. vox
 origine Latina.
 Κούφα pro κούφος, adv. à
 κούφος, levis.
 Κεφίρσαν, acc. sing. f. g.
 præf. part. act. à κεφίρω,
 levo. Thema κούφος, levis.
 Κεφίρω, allev, sublevo. im-
 perf. εκούφισον. f. ισω. p. κε-
 κούφισα. a. i. εκούφισα. Th.
 κούφος, ó, levis.
 ΚΟΥΦΟΣ, s, ó, levis, facilis,
 inanis; hinc κούφος, adverb.
 κερύτερος, comparat. κερύω
 & κεφίρω. levo, sublevo.
 ΚΟΦΙΝΟΣ, s, ó, cophinus,
 corbis. vas vimineum.
 ΚΟΧΛΑΣ, ακος, ó, calculus,
 lapillus.
 Κοχλιάριον, s, τὸ, cochleare, à
 κοχλω, gyro.
 Κοχλιάς, s, ó, cochlea. gen.
 plur. κοχλιῶν. ab eodem
 them.

Κόχλος, s, ó, concha. Thema
 κοχλω, gyro.
 ΚΟΧΛΩ, gyro, rotò. Hinc
 κόχλος, s, ó, concha κοχλιάς,
 s, ó, idem. κοχλιάριον, s,
 τὸ, cochleare.
 ΚΟΧΟΣ, s, ó, humor abunde
 fluens.
 Κοχυδέσκον Ion. pro εκοχυδεν,
 imperf. verbi κοχυδέω, su-
 perfuncto. Th. κόχος.
 Κοχυέσκεν, stillabat, 3. sing.
 imperf. Ion. pro εκόχυε,
 per epenth. τῆ εσι. verbi
 κοχύω, magna cum copia
 def. uo. Th. κόχος, s, ó.
 ΚΟΧΛΙΝΗ, ης, ή, & κόχωνον,
 s, τὸ, coxendicis commissura.
 Κόψας, αντος, ó, aor. i. part.
 κίψεν, Ion. pro εκοψεν, 3.
 sing. aor. i. act. verbi
 κόπτω, scindo. f. ψω. κόψα-
 θα, a. i. inf. m.
 ΚΟΨΙΜΟΣ, s, ή, arbor mes-
 pita similis.
 ΚΟΨΙΧΟΣ seu κόψυχος, s,
 ó, avis quaedam merula.
 Κράανον pro κρᾶνον vel κρήνον,
 a. i. imperat. verbi κρᾶνω,
 perficio. f. κρανῶ. a. i. act.
 ἐκρανα, Att. ἐκρηνα; hinc a.
 i. imperat. κρήνον & κρήνον.
 Κράασι pro κρᾶσις, nom. pl.
 à κρᾶς, ατος, τὸ, caput.
 Th. κᾶρηνον, s, τὸ, idem.
 ΚΡΑΒΑΤΟΣ seu κρᾶββατος,
 s, ó, grabatus, lectus humi-
 lior. q. à κρέω & βᾶω.
 Κράγλη, κρᾶγλων vel κρᾶγων,
 picis è squillarum genere.
 Κραγεις, clamatus, a. 2. part.
 pass. κρᾶγῆναι, aor. 2. inf.

pass. verbi κρᾶζω, clamo. f. ζω. a. 2. act. ἐκράζον. aor. 2. pass. ἐκράσθην.

Κραδαίνω feu κραδαίω, vibro, quia io, à κράδῃ, ramus; item flum.

ΚΡΑΔΗ, ἡς, ἡ, ramus ficulnus, folium; ficus silvestris. Hinc κράδος, ἰ, ἡ, idem. κραδαίω & κραδαίνω, vibro, αἰῖρο.

Κραδία, ας, ἡ, cor pro καρδία per Metathesin. Sic κραδίη, ἡς, ἡ, Ionic. cor.

Κραδίην Ion. & per Metathesin, pro καρδίαν, acc. fingul. à καρδία, ας, ἡ, cor.

ΚΡΑΖΩ. clamo. imperf. ἐκράζον. f. i. κρᾶζω. a. i. ἐκράζω & per reduplic. ἐπέκράζω. paulo post fut. κεικράξομαι. p. m. κέκραγα. hinc per Epenth. τῆ υ, κραυγή, ἡς, ἡ, clamor. κραυγάζω, clamo.

Κραδαίς, ἐνλος, ὁ, a. i. part. pass. à κερᾶννυμι, miscro. fut. κερᾶσω & per syncop. κέρᾶσω. perf. pass. κέκραμαι. a. i. pass. ἐκράσθην.

Κραθῆναι, υναι, a. i. inf. pass. verbi κρατέω, fut. ἦσω. vinco. Th. κράτος, eos, τὸ, robur.

ΚΡΑΙΝΩ, perf. io, effectum edulo. f. ανῶ. Hinc κραντήρ, ἡς, ἡ, effector. κραντῶρ, ας, ὁ, rex, princeps.

ΚΡΑΙΠΑΔΗ, ἡς, ἡ, crapu'a, come satio; hinc κραιπαλίζω, crapulor. q. ex κᾶρα, τὸ, caput, & κάλος, ἰ, ὁ, agi.u-

tio, quod à κᾶλλω, vibro. p. m. πέπυλα.

ΚΡΑΙΠΝΟΣ, ἰ, ὁ, velox, celer. hinc κραιπνᾶ, velociter. adverb. pro κραιπνῶς.

ΚΡΑΙΡΑ, ας, ἡ, capit. q. à κᾶρα. & aliquando idem est quod κέραια, antenna.

Κράλης, ρα, κᾶρα, regina.

ΚΡΑΜΒΗ, ἡς, ἡ, brassica, caulis. gen. plur. κραιμῶν. quasi à κᾶρα, quia capitata.

Κράμβος, ἰ, ὁ, aridus, torridus. Est & vitium in uis ex adustione, ex κᾶρω, uro.

Κραιμφοφάγος, nomen Ranæ, ex κράμβη, brassica, & Φάγω, comedo.

Κραῖνα, ας, αἰ, Doric. pro κρήνη, ἡς, ἡ, fons; hinc κραιναῖδες, ὠν, ται Dor. pro κρηναῖδες, ὠν, αἰ, fontium Deæ, quæ & Naiades & Nymphæ vocantur. quæ & κραινίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κραναός, ἰ, ὁ, asper, sterilis, montanus, à κᾶρηνον, vertex, caput.

Κρανεῖδα, absolutum iri, pro κραινεῖσαι, verbi κραινω, perficio. idem quod κραιναῖω. f. κρανῶ. f. 2. m. κραινεῖμαι. f. 2. inf. m. κραινεῖδα, & Dialysi Poët. feu Ion. κραινεῖδα.

ΚΡΑΝΕΙΑ, ας, ἡ, cornus arbor, à κᾶρον, quia capitatum fructum fert.

Κρανιαῖδαν, gen. plur. Dor. pro κραιναῖδων. Νύμφαι κρηνίδες. Th. κρήνη, ἡς, ἡ, fons.

Κράνιον, ἄ, τὸ, *caput*, à κρά-
νον, quia capitis tegumen-
tum.

Κράνιον, ἄ, τὸ, *calvaria*, caput
item *oculi* genus. Th. κάρ-
νηνον, *caput*.

Κράνον, ἄ, τὸ, *caput*; sed
κράνος, εος, τὸ, *galea*, ab
eodem them.

Κράξας, ἀνός, ὁ, a. i. part.
act. à κράξω, *clamo*. f. κρά-
ξω. p. m. κέκραγα.

Κράς, κράτος, ὁ vel τὸ, vel
κράξ, κράξιλος, ὁ vel τὸ,
caput. Th. κάρνηνον, ἄ, τὸ,
idem.

Κράτπεδον, ἄ, τὸ, *fimbria*. q.
à κράτεις πέδαι, quia *miscetur*
velut *solo*, deorsum pen-
dens. vel à κρέμαμαι, *pen-
deo*, & τὸ πέδον, *sol m*.

ΚΡΑΣΤΙΣ, εως, ἡ, *gramen*.
foenum. idem quod γράσις.

ΚΡΑΤΑΙΓΟΣ, ἄ, ὁ, seu κρα-
ταίων, ὄνος, ὁ, *arboris spe-
cies*.

Κράταιγυάλος pro κράταιγυά-
λος, *firmus*, *fortis*, à κρα-
ταίος, *fortis*. Th. κράτος,
εος, τὰ, *robur* & γυάλον, ἄ,
τὸ, *cavitas*, *vola*.

Κράταιός, ἀ, ὄν, *potens*, *fortis*.
Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Κράταιώ, ὦ, *corroboro*. fut.
ᾠσω. p. κεκράταιωκα. imperf.
pass. ἐκράταιόμην, ἔμην, ὄς,
ἔ, ὄστο, ἔστο. praef. imperat.
pass. 2. plur. κρῆταιῶθι,
fortes esate. a. i. ind. pass.
ἐκράταιώην. inf. κρῆταιώηναι.
Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Κράταιπόδες, ᾶν, οἱ, *qui pedes*
robustos habent, ex κράταιός,
fortis. Th. κράτος, τὸ, *robur*
& πῆς, *pes*.

Κρατέει, *dominatur*, 3. sing.
praef. ind. verbi κρατέω,
quod vide.

Κράτει, *imperio*, dat. sing. à
κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Κρατε, 2. singul imperat.
praef. Sed κρατεῖ, 3. sing.
praef. ind. act. verbi κρα-
τέω, quod vide.

Κράτερων pro κράτερων, gen.
plural. Aeol. f. g. à κρῆτε-
ρός, ἀ, ὄν, *validus*, Superl.
κράτερωτάτος. Thema κράτος.
Κράτερος, ἔ, ὁ, *fortis*, *validus*.
in dual. κρῆτερώ, ejusdem
them.

Κράτερόφρον' acc. vel dat. à
κρατερόφρων, ὄνος, ὁ, ἡ *in-
fra to an mo sum*, ex κρά-
τος, εος, τὸ, *robur*, & φρον,
animus.

Κράτερώνυχας, *solidas ungulas*
habentes, acc. plur. à κρῆτε-
ρώνυξ, ὄνος, ex κρατερός,
fortis, quod à κράτος &
ὄνυξ, *unguis*.

Κρατερίων, gen. plur. Aeol.
pro ᾶν, à κρατευτά, ἀ, *ve-
rum fulcra ac bases*. Th.
κράτος, *robur*.

Κρατέω, ᾠ, *teneo*, *apprehend*.
fortiter impero. fut. ἦσω. a.
i. ἐκρήτῃτα. a. i. imperat.
κράτῃσον, ᾠτω aor. i. sub.
κρῆτῃτω ἦς, ἦ. aor. i. inf.
κρῆτῃτω. a. i. part. κρῆτῃ-
σας, ἀνός perf. act. κεκρῆ-
τῃκ. perf. inf. act. κεκρῆ-

ἰηκέναι, cum Gen. fieri com-
potem. imperf. pass. ἐκράσθη-
μην, ἔμην. 3. plur. ἐόντο,
ἔντο. perf. pass. κεκράτημαι,
& in 3. plur. κεκράτηνται.

Th. κράτος, robur.

Κρατήδεις, aor. 1. part. pass.
eiusdem verbi.

Κρατήρ & Ion. κρατήρ, ἦρος,
ο, crater, à κεράννυμι, misceo.

Κρατή, κρατῆς, 3. & 2. sing.
præf. sub. κρατήσασ, aor. 1.
inf. κρατήσας, αντος, ο, a.
1. part. κρατήσεις, 2. sing.
fut. 1. ind. act. κρατήσῃσι,
3. plural. aor. 1. sub. act.
verbi κρατέω, quod vide.

Κρατήσασ, a. 1. inf. act. κρά-
τησον, a. 1. imperat. &c.
vide in κρατή vel κρατέω.

Κράσι, capiti, dat. sing. à
κράς, κράλος, ο vel τό. Th.
κάρηνον, idem.

Κράτιστος, η, ον, validissimus,
α, um, præstantissimus, su-
perl. grad. Th. κράτος. εος,
τό, robur.

ΚΡΑΤΟΣ, εος, τό & per Me-
tath. κάρλος, robur, potentia,
imperium. Hinc κάρλερος, ε,
ο, validus. κάρτιστος, ε, ο,
fortissimus. κρατέω, impero,
imperium obtineo. κάρλερέω,
ἤσω, tolero, patior. κρείσ-
σων vel τλων, ονος, ο, ἦ,
præstantior. ἀκράτης, εος,
ο, ἦ, impotens, incontinenens.
ἐγκράτης, εος, ο, ἦ, compos,
rerum potens. ἐγκράτεια, ας,
ἦ, continentia, temperantia.
ἀριστοκρατία, ας, ἦ, status
seu forma Reipub. quaz gu-

bernatur ab optimatibus. δη-
μοκρατία, ας, ἦ, imperium
populare. παύκρατης, εος, &
ο, ἦ, πανλοκράτης, εος, omni-
potens.

Κράλος, capitis, genit. singul.
à κράς, αλος, ο vel τό, caput.
Thema κάρηνον, idem.

Κρατῆνας, acc. plur. part.
præf. verbi κρατέω, impero,
quod vide.

Κρατύνω, co firmo, munio, à
κράτος. quod vide.

Κραυγάζω, vociferor. vagio.
fut. άσα. perf. κεκραύγακα.
à κραυγή, ἦ, clamor. Th.
κράζω, clamo. f. ζω.

Κραυγασίδης, ε, ο, nomen
Κανæ, à κραυγή, ἦ, clamor.
Th. κράζω.

Κραυγή, ἦς, ἦ, clamor. Th.
κράζω, quod vide.

ΚΡΑΥΨΟΣ, ε, ο, aritus,
ficcus. quasi καύαρος, à καίω,
uro.

Κραυγάνομαι pro κραυγάζομαι,
quod vide.

Κρέα, nom. vel acc. plur.
contractè pro κρέαλα, à
κρέας, αλος, τό, caro.

ΚΡΕ΄ΑΣ, αλος & Att. κρέας,
τό, caro. in plur. κρέαλα,
κρέαα, κρέα. gen. pl. κρέα-
των & κρεών. Inde κρεωπώ-
λιον, ε, τό, macellum, lanie-
na. κρεωπώλης, ε, ο, macel-
larius, lario.

Κρείσισα Doric. pro κρέσσα,
regina. præf. part. à κρέω,
impero. Poët. κρείσω.

Κρέιον, ε, τό, vas carnarium,
abenum. à κρέας, caro. Est

& Κρεῖον, acc. sing. à Κρεῖος, ε, ὁ, nomen viri.

Κρεῖοντα, acc. singul. à Κρεῖων, ὄντος, ὁ, nomen viri. q. à κραίνω, impero.

Κρεῖσσονα, nom. plur. n. g. κρεῖσσονες, nom. pl. m. & f. g. à κρεῖσσω, quod vide.

Κρεῖσσοισιν, praestantioribus, dat. plur. à κρεῖσσω, compar. ab ἀγαθός, bonus. Th. κράτος, robur.

Κρεῖσσων vel τῶν, gen. ovos, ε, ἡ, praestantior vel melior & τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθός, bonus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κρεῖττοισιν, dat. plural. à κρεῖττων, ieu κρεῖσσω, melior, quod vide.

Κρεῖω, Poët. pro κρεῖω, impero; hinc κρεῖων, imperator.

Κρεῖων, ὄντος, ὁ, regnator, à κραίνω, impero. Est & Κρεῖων, ὄντος, ὁ, nomen propr.

Κρεῖων Poët. pro κρεῖων, gen. plur. à κρεῖας, ἄλος, τὸ, caro.

ΚΡΕΚΩ, pectine seu radio pulso. f. ζω. p. χα. q. à κρεω, pulso.

Κρεμάσασθαι, a. i. inf. med. à κρεμαμα. Th. κρεμάω, suspendo. a. i. part. κρεμασας, ἄντος, ὁ.

Κρεμαδεῖς, ἔντος, aor. i. part. pass. κρεμαδῆ, ε. sing. a. i. sub. pass. κρεμαδῆναι, a. i. inf. pass. verbi κρεμάω.

ΚΡΕΜΑΩ, ᾧ κρεμάννω & κρεμάννωμι, suspendo. f. ἄσω. a. i. ἐκρέμασα. praes. pass.

κρεμαμα, σα, ται, pendeo, suspendor. a. i. pass. ἐκρεμάθην. a. i. sub. pass. κρεμαδῶ. a. i. part. κρεμαδεῖς. Hinc κρεμασῆς, ἦρος, ὁ, qui suspendit. κρεμασῆριος, ε, ὁ, pensilis. κρεμασός, ε, ὁ, idem.

ΚΡΕΜΒΑΛΟΝ, ε, τὸ, crepitaculum.

ΚΡΕΜΤΣ, quidam piscis. vide Athen. lib. 7. cap. 15.

Κρεῖξ, avis pugnax. eadem & κρεῖας, à κρεῖω, sono. Est & κρεῖξ, capillus.

Κρεφάγος, ε, ὁ, qui carnes edit, ex κρεῖας, τὸ, caro & φάγω, edo.

Κρεεργῆδον, adv. in parva frustra dissectum, à κρεεργός, lanius. quod à κρεῖας caro & εργον, opus.

Κρεῖσσοτες, praestantiores, nom. plur. à κρεῖσσω, Dor. vel lon. pro κρεῖσσω. Th. κράτος, robar.

Κρεῖω, impero, regno. Poët. κρεῖω.

ΚΡΗΓΓΟΝ, ε, τὸ, bonum, placitum. q. κρηγῆδον, cordi jucundum.

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ε, τὸ, capitis ligamentum, vittae; item pinnae murorum. q. κερῆδεμνον, ex κέρα, caput, & δέω, ligo.

Κρηῆνον, perfice, aor. i. imperat. act. κρηῆναι a. i. inf. act. verbi κραίνω, perficio. fut. κρηῆνῶ. a. i. ἐκρηῆνα. Att. ἐκρηῆνα, à quo a. i. imperat. κρηῆνον, Poët.

pleonasm. tanquam à κραι-
αίνω, mutato priori α, in
η, pro κραιήνω.

Κεῖθευ, adv. à capite, ex
κράς, αἶος, caput. Th. κείθ-
ου, ε, τὸ, idem.

ΚΡΗΘΜΟΝ, ε, τὸ, herbae
genus.

Κρήθων, ὁ, Crethon. nom. propr.

Κρήϊν, piacentia, quae carnes
immistas habet, à κρέας &
κρέης, caro.

Κρήμη, praecipita, per Apoc.
pro κρήμνηδι, praef. impe-
rat. verbi κρήμνημι. imperf.
ἐκρήμνυ, ης, η. ita ut κρή-
μη, possit esse imperf. Ion.

Th. κρημῶς, ε, ὁ, praecipitium.

ΚΡΗΜΝΟΣ, ε, ὁ, praecipiti-
um. q. κρημαμένος, id est,
pendens locus. Hinc κρημνώ-
δης, eos, ὁ, ἡ, praerupius,
arduus. κρημνίζω, praecipio.

Κρήναι, aor. I. inf. act. κρή-
νον, perfice. a. I. imperat.
act. verbi κραιίνω, quod
vide.

Κρηνάων, gen. plur. Aeol.
pro κρηνῶν, à κρήνη, ης, ἡ,
fons.

ΚΡΗΝΗ, ης, ἡ, fons. q. à
κραιάω, κραιῶ, misceo & per
sync. κραιῶ.

ΚΡΗΠΙΣ, ἴδος, ἡ, basis, fun-
damentum. q. à κραιῶ & πῆς,
ut sit pes, qui aliquid suf-
tinet supra se pendens.

Κρέης Dor. pro κρέας, αἶος,
τὸ, caro.

Κρέης, ἦλος, ὁ, Cretensis. οἱ
Κρήτες, Cretenses. Κρήσσα, ης,
ἡ, Cretensis form. Κρηλίζεν,

Κρηλίζεν. Cretenses imitari.

Sed κρέης Dor. pro κρέας.

ΚΡΗΣΕΡΑ, ας, ἡ, cribrum
seu lincus sacculus per quem
aliquid colatur. Ducamus à
κρίνω, secerno.

Κρησκήης, ἐνλος, ὁ, nomen viri.
Lat. Crescens.

Κρησφύγιον, refugium. q. à
Κρέης, Cretensis. sc. Minois,
& Φεύγω.

Κρήτη, ης, ἡ, nomen insulae.

Κρητήος, gen. sing. κρητήοι,
dat. pl. à κρητήε Ion. pro
κρητήε, ἦος, ὁ, crater. The-
ma κρητάννυμι, fut. αἶω,
misceo.

Κρή, contract. ex κρηδή ης,
ἡ, hordeum. Alii per Apo-
copen pro κρημον, dici
volunt.

Κρηδέω, rileo. Hesych. q.
κρηδί αἰδέω, cordi placere.

Κρήγε Ion. pro ἐκρηγε, 3.
sing. a. 2. verbi κρηζω,
strideo. f. ζῶ. p. m. κέκρηγα.

ΚΡΙΖΩ, strideo, stridorem
edo. fut. ζῶ. Hinc κρηζός,
ε, ὁ, & κρηγή, ης, ἡ,
stridor.

ΚΡΙΘΗ, ἦς, ἡ, hordeum. κρη-
θινός, ε, ὁ, hordeaceus. κρη-
θῶδης, eos, ὁ, ἡ, idem.

Κρηθῆναι, a. I. inf. pass. κρη-
θήσομαι, fut. I. ind. pass.
à κρίνω, judico, decerno.

Κρηθινός, ε, ὁ, hordeaceus, à
κρηθή, hordeum.

Κρηθῶν, gen. plural. à κρηθή,
quod vide.

Κρηξεν, resonuit, stridebat, vel
est perf. Ion. pro κέκρηκε,

verbi κρίζω, *strideo*. f. σω & ξω. vel est a. 2. Ion. & Poët. pro ἐκρίγων, es, ε. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse perf. Ion. verbi κρίνω, *discerno*.

Κρίκος, idem quod κίρκος, *circus*.

Κρίμα vel κήμα, αἰος, τὸ, *judicium, poena, damnatio, vindicta: τὰ κρίματα, lites*.

Th. κρίνω, *judico*.

ΚΡΙΜΝΟΝ, ε, τὸ, *farina crassior, mica*.

Κρίνω, a. I. inf. κρίνας, a. I. part. act. à κρίνω.

Κρίνάμενος, *qui delegit*, aor. I. part. med. κρίνασθω, 3. plur. a. I. med. κρίνω, a. I. inf. act. verbi κρίνω, quod vide.

Κρίνε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκρίνε. κρίνετε, 2. pl. imperat. præf. ejusdem verbi.

Κρίνάωσι, Poët. pro κρίνωσι, 3. plur. præf. sub. verbi κρίνω.

ΚΡΙΝΟΝ, ε, τὸ, *lilium*. Dicitur & κρίνος, es, τὸ, *lilium*. Est & κρίνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρίνον, aor. I. imperat. act. verbi κρίνω, *judico*.

ΚΡΙΝΩ, *judico, discerno, sentio, examino, punio, culpo, condemno*. f. κρίνω. a. I. ἐκρίνα. a. I. imperat. κρίνον, αἴτω. a. I. inf. act. κρίνας. a. I. part. κρίνας, αἴτος, ὁ. præf. act. κένκρινα. præf. pass. κρίνομαι, *in judicium*

vocor. perf. pass. κέκριμαι. aor. I. pass. ἐκρίθην. a. I. sub. pass. κριθῶ, ἦς, ἦ. fut. I. pass. κριθήσομαι. Hinc κρίμα, αἰος, τὸ, *judicium*. κρίσις, εως, ἡ, idem. κριτής, ε, ὁ, *judex*. κριτήριον, ε, τὸ, *instrumentum judicandi, et nota ex qua judicium facimus*. ἀποκρίνομαι, *respondeo*. ἀποκρίσις, εως, ἡ, *responsum*. διακρίνω, *discerno*. διακρίσις, εως, ἡ, *discretio*. κατακρίνω, *condemno*. κατακρίσις, ε, ὁ, *damnatus*. συκρίνω, *coagmen- to. item comparo*. συγκρίμα, τος, τὸ & συγκρίσις, εως, ἡ, *comparatio*. ὑποκρίνομαι, *fin- go, simulo*. ὑποκριτής, ε, ὁ, *simulator, hypocrita*. ὑποκρίσις, εως, ἡ, *simulatio*.

ΚΡΙΟΣ, ε, ὁ, *aries*. q. à κέρας, *quia cornutus*. κριόπε- σσπος, *arietis multu praeditus*.

Κρισίη, ης, ἡ, *nomen mul.*

Κρίσις, εως, ἡ, *judicium, damna- tio. disceptatio*. Th. κρίνω.

Κρισίονες, ων, τὰ, *regis scri- nia*. Ctesias.

Κρίσπος, ε, ὁ, *nomen viri*. Lat. *Crispus*.

Κριτήριον, ε, τὸ, *tribunal. con- troversia*. à κρίνω, *judico*.

Κριτής, ε, ὁ, *judex*. Th. κρίνω.

Κρίτικος, ε, ὁ, *aptus ad dijidi- candum; item qui dijudicat*. ejusdem them.

Κρίω, ἡ, *nomen mulieris*.

Κροαίω, *pulso pedibus, quasi à κροαίω*. Th. κρόω, *pulso*.

Κρόδουλος, idem quod κρώδουλος.

Κροῖσος, ♂, ὁ, Craesus, Lydorum rex.

Κρόκα, tramat, per syncop. pro κροκίδα, acc. sing. à κροκίς, ἴδος, ἡ. vel tanquam à κροξ. Th. κρέκη, ης, ἡ, trama.

ΚΡΟΚΗ, ης, ἡ, trama, subtegmen, id quod ftamini inferitur τᾷ κρέκειν pulsando. Est & κρόκη, littus, quod κρέκει vel κρέσει, fluctus.

Κροκίς, ἴδος, ἡ, idem quod κρόκη, trama.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ♂, ὁ, crocodilus. qui κρόκον δειλιά, crocum metuit. Vel quia est animal timidum, δειλόν, & colore κρόκον, imitatur.

Κροκόπεπλος, ♂, ὁ, ἡ, croceo peplo. à κροκος, ♂, ὁ, crocus, & πέπλον, ♂, τὸ, vestis muliebris.

ΚΡΟΚΟΣ, ♂, ὁ & τὸ κρόκον, crocus, & crocum; hinc κροκόεις, ὄεσσα, εν, croceus, a, um.

Κρόμμυον & Ροῦτ. κρόμμυον, ♂, τὸ, cepa. q. à κέρα, caput.

Κροῖδης, ♂, ὁ, filius τῆς Κρόνης, seu Saturni. genit. Ion. Κροῖδεω. voc. ᾧ Κροῖδῃ.

Κροῖων, ωνος, ὁ, idem quod Κροῖδης, à Κρόνος, ♂, ὁ, Saturnus.

ΚΡΟΝΟΣ, ♂, ὁ, Saturnus. q. Κρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo suo orbe. Hinc Κρονομός

ἔ & Κρόνιος, ♂, ὁ, Saturninus. Κροῖδης & Κροῖων, ὁ, Saturni filius, Jupiter.

Κροσσαί, sunt pinnae murorum et turrium. Alii κροσσας legunt, & pro scalis accipiunt. Th. κροσσός, ἔ, ὁ, fimbria.

ΚΡΟΣΣΟΣ, ἔ, ὁ, extrema vestis ora, fimbria, limbus.

ΚΡΟΣΦΟΣ, ♂, ὁ, cuspis ferrea, pilum. vide γρόσφος.

Κρόταλίζω, pulso, crepitare facio. à κρόταλον. Th. κροτέω, pulso.

Κρόταλον, ♂, τὸ, crotalum, crepitaculum. ab eodem them.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ, ♂, ὁ, tempus, pars capitis, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφῆν, quod ibi evidens sit venarum pulsus. dat. plur. κροτάφοισιν. κροτάφος, accus. plur. Dor.

ΚΡΟΤΟΣ, ♂, ὁ, pulsus, plausus. q. à κρούω hinc κροτέω, pulso, verbero. f. ἦσω. κροτάλον, ♂, τὸ, crepitaculum. κροτάλος, ♂, ὁ, homo loquax.

ΚΡΟΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, musca canina.

ΚΡΟΤΩΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore, tanquam κροτῶν.

ΚΡΟΥΝΟΣ, ἔ, ὁ, scatebra, saliens fons. q. à κρήνη.

Κρούπαλα, lignei calcei. q. à κρούω & πάλλω, quod vibrent quæ illis pulsantur calcata. Eadem & κρούπεζα, tanquam κρούσσα πέζα.

Κρούσας, ανρ. I. part. act. à κρούω, pulso.

ΚΡΟΥΪΩ, *pulso*. f. κρούσω. Ρ. κέκρουκα. α. ι. ἐκρούσα. Hinc κρούμα, αἶλος, τὸ, *sonitus ex pulsatione instrumentorum*. κρούσις, ἰος, ἦ, *pulsatio instrumenti musici*.

Κρύβδαι & κρύβδην & Dor. κρύβδαν, *clam*. adv. ἀ κρύπτω, *occulto*.

Κρυβείς, ἐβλος, ὁ, *absconditus*, α. 2. part. pass. κρυβῆναι, α. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. α. 2. ἐκρυβον. f. 2. pass. κρυβήσομαι. α. 2. pass. ἐκρύβην.

Κρυερός, ἔ & Ion. κρυεροῖο, ὁ, *frigidus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.

Κρυμός, ἔ, ὁ, *frigus, glacies*.

Κρυόεσσα, ἡς, ἦ, *horribilis*, f. g. ἀ κρυόεις, ἐβλος, ὁ, *ab eodem them*.

ΚΡΥΪΟΣ, εος, τὸ, *frigus, algor*; hinc κρυέεις, ἐβλος, ὁ, *Poët.* idem quod κρυερός, ἔ, ὁ, *frigidus*.

Κρυπλάδιος, ἔ, ὁ, *clandestinus*; hinc κρυπλάθης, gen. sing. f. g. ἀ κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπλάσκειω, *cooperio*. ἀ κρύπτω, idem.

Κρύπτει, imperf. Ion. vel præf. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπτός, ἦ, ὄν, *occultus, a, um*. ἐν κρυπτῶ, *in occulto*. Th. κρύπτω.

Κρύπτεισ' pro κρύπτεισι, *occultant*, 3. pl. ind. præf. verbi κρύπτω.

ΚΡΥΪΤΩ, *abscondo, occulto*. q. ἀ καλύπτω. fut. ψω. α. ι.

ἐκρυψα, hinc κρύψης, 2. singul. α. ι. sub. κρύψας, αἶλος, ὁ, & in f. g. κρύψασα, α. ι. part. act. perf. κέκρυφα. α. 2. ἐκρυβον. perf. pass. κέκρυμμα. α. ι. pass. ἐκρύβην. α. 2. pass. ἐκρίβην. α. 2. inf. pass. κρυβῆναι. aor. 2. part. κρυβείς. Hinc κρύψις, εως, ἦ, *occultatio*. κρυπτός, ἔ, ὁ, *abditus, occultus*. κρύβδην & κρύφα, *occulte*. κρυφαῖος, ἔ, ὁ, *occultus*.

Κρυσαλλίζω, *instar crystalli splendo*. ἀ κρύσαλλος.

ΚΡΥΪΤΑΛΛΟΣ, ἔ, ὁ, *gracies, gelu*; item *crystallus, lapis*. q. κρύει σέλλεται, *frigore contrahitur*.

Κρυφῆ, *occulte*. adv. ἀ κρυφός, *occultus*. Th. κρύπτω, *occulto*.

Κρυφίαν, gen. plur. ἀ κρύφιος, ἔ, ὁ, *occultus*, dat. plural. Ion. κρυφίαισι. Th. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω.

Κρύψαι, *celare*, α. ι. inf. act. κρύψας, αἶλος, ὁ, & in f. g. κρύψασα, α. ι. part. act. ejusdem verbi.

Κρύψε, 3. sing. α. ι. act. Ion. κρύψης, η, 2. & 3. sing. α. ι. sub. act. verbi κρύπτω, *occulto*.

ΚΡΩΪΥΛΟΣ, ἔ, ὁ, *crinis re-tortus, cincinnati puerorum*. Scribitur & κρόβυλος.

ΚΡΩΪΩ, *crocito*, gar:io. κρώζει, 3. sing. sub. q. ἀ κρώζω, hinc κρωμός, ἔ, ὁ, *crocitatio*.

ΚΡΩΜΑΞ, ακος, ὁ, *aceruus lapidum*. aliter κλώμαξ.

ΚΡΩΠΙΟΝ, ε, τὸ, *falx*.

ΚΡΩΣΣΟΣ, ε̅, ὁ, *hydria, urceus*.

Κτὰ Ion. pro ἐκτα, quod per Aporopen pro ἐκτανε. Alii vero formant ab a. 2. ἐκτην, τροπή τε η, ut ἐβα pro ἐβη. verbi κλείνω, occido vel κλήμι.

Κτάμεν Ion. & Dor. κτάμεναι pro κλείναι, a. 1. inf. act. à κλείνω, occido. Vel κτάμεν Ion. & Dor. κτάμεναι pro κλάναι, à κλήμι, idem cum κλείνω.

Κταμένοιο, gen. Ion. à κτάμενος, quod vide.

Κτάμενος, qui interemit, aut interemtus est, a. 2. part. med. verbi κτῆμι, idem quod κλείνω, interficio. a. 2. ἐκτην. aor. 2. med. ἐκλάμην. Alii volunt κτάμενος dici pro κλεινάμενος. sic ἐκτάμην pro ἐκλεινάμην, verbi κλείνω.

Κτάν, possederunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι possideo. a. 2. ἐκτην, & in 3. plur. ἐκτησαν, & per syncop. ἐκταν, & deposito augmento κλάν. Th. κλάομαι. Possit etiam eodem modo derivari à κτῆμι pro κλείνω, occido. a. 2. ἐκτην.

Κτάνε Ion. pro ἐκτανε, interfecisset, 3. sing. a. 2. act. verbi κλείνω, f. κτενώ. p. ἐκτακα. a. 1. ἐκτεινα. aor. 2. ἐκτανον.

Κτανέεσθαι per Dialysin pro

κτανέεσθαι, f. 2. inf. med. verbi κλείνω, interficio. f. 2. m. κτανεσθαι.

Κτανέοντες Ion. Dialysi pro κτανέντες, nom. plur. f. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κτανέσει pro κτανεσαι, 3. plur. f. 2. act. ejusdem verbi.

Κτανέν, Bæot. syncop. & simul Ion. pro ἐκτανήσαν, 3. plural. a. 1. pass. verbi κλείνω, interficio.

Κτανάτας, α, ὁ Dor. pro κλεινότης, ὁ, intersector. Th. κλείνω.

ΚΤΑΪΟΜΑΙ, acquiro, possideo. f. κτήσομαι. perf. κέκλημαι. a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, α̅λο. Hinc κτήμα, α̅λος, τὸ, possessio. κτήματα, ων, τὰ, bona, facultates, opes. κτήσις, εως, ἡ, possessio. κτήλος, ε̅. ὁ, acquisitus.

Κτᾶσθαι, præf. inf. verbi κλάομαι, possideo. Sed κτᾶσθαι, dicunt esse a. 2. inf. med. verbi κτῆμι pro κλείνω, interficio. aor. 2. ἐκτην. aor. 2. med. ἐκλάμην.

Κτᾶτο Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. sing. imperf. verbi κλάομαι, possideo. Sed κλάτο Ion. pro ἐκτάλο, 3. sing. a. 2. m. ἐκλάμην, verbi κτῆμι pro κλείνω, interficio.

Κτάω, caedo, occido. Sic & κλώω pro κλάομαι, possideo.

Κτεάνων, gen. pl. κτεάνων, dat. pl. à κτεάνων, ε, τὸ, possessio, Poët. idem quod κτήμα, α̅λος, τὸ. Th. κλάομαι.

Κτεάτεσσι, *possessio*, dat. plural. Ion. & Poët. à κτεάτ, αἶλος, τὸ idem quod κτήμα. Th. κτεάομαι, *possideo*.
 Κτεάτισσε Ion. & Poët. pro ἐκτεάτισσε, 3. singul. a. 1. act. verbi κτεάτιζω, *acquirō*. fut. ἰω. Th. κτεάομαι, idem.
 Κτείναι, a. 1. inf. act. κτείναις, αἶλος, ὁ, & in acc. κτείναντα, a. 1. part. act. ut & κτείνασα, f. g. verbi κτείνω, *occido*. f. κτενῶ. a. 1. ἐκτείνω. perf. ἐκτείνω. a. 2. ἐκτείνανον.
 Κτείνε, *præf. imperat. act. κτείνεμεναι* Dor. pro κτείνεω, *præf. inf. κτείνεσθαι*, *præf. inf. pass. ejusdem verbi*.
 Κτείνόμενος, ε, ὁ, *occisus*. *præf. part. pass. ejusdem verbi*.
 Κτείνοντ' pro κτείνοντα, acc. sing. *præf. part. act. κτείνουσι*, 3. plural. *præf. verbi κτείνω*.
 ΚΤΕΪΝΩ, *interficio, occido*. f. κτενῶ. p. ἐκτείνω. aor. 1. ἐκτείνα. aor. 2. ἐκτείνανον. Ἀποκτείνω, idem. ἀνθρωποκτόνος, ε, ὁ, ἡ, *homicida*. πατροκτόνος, ε, ὁ, *parricida*. Legitur & κτείνω & κτείνωμι.
 ΚΤΕΪΣ, εὖος, ὁ, *pecten*; hinc κτενίζω, *pecto*. f. ἰω.
 Κτενῶ, fut. 1. act. verbi κτείνω.
 Κτερέας, αἶλος, τὸ, *res possessa, donum*. Th. κτεάομαι, *possideo*.
 ΚΤΕΡΕΑ, ων, τὰ, *exequiæ, inferiæ*. q. à κτεάω, *occido*; hinc κτερίζω, *exequias celebros*.

κτερίζω, 3. plur. a. 1. opt. Aeol.
 Κτερίζοι pro κτερίζοι, Att. 3. plur. f. 1. verbi. κτερίζω, à κτερέα, quod vide.
 Κτεώ, idem quod κτεάω, *occido*.
 Κτεώμεν, *possideamus* Ion. pro κτεώμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi κτήμι vel κτεάω. Alii volunt deduci à κτήμι pro κτείνω, *occido*. eodem tempore & modo.
 Κτηδών, *venarum cursus in arboribus, quasi pectines*. à κτεῖς, *pecten*.
 Κτήμα, αἶλος, τὸ, *possessio*. dat. plural. κτήμασ' pro κτήμασι. Th. κτεάομαι, *possideo*.
 Κτήμι, *occido*. a. 2. ἐκτείνω. a. 2. part. κτεῖς. Th. κτείνω, idem.
 ΚΤΗΝΟΣ, εὖος, τὸ, *jumentum, pecus*. q. *possessio* à κτεάομαι. κτηνηδόν, *pecudum more*. adverb.
 Κτήσατο, 3. singul. a. 1. opt. m. κτήσαται, a. 1. inf. κτήσαθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. sed. κτήσηθε, 2. plur. a. 1. sub. med. verbi κτεάομαι.
 Κτησίας, ε, ὁ, *Ctesias*, nom. propr.
 Κτησίω, acc. sing. à κτήσις, εὖος, ἡ, *possessio*. Th. κτεάομαι.
 Κτησομαι, η, εταί, f. 1. med. ejusdem verbi.
 Κτησῶ, n. g. nom. plur. à

- κτῆλος, ἄ, ὁ, *acquisibilis*. Th. κτίσωμαι.
- Κτητή, ἡς, ἡ, *famula*. ab eodem verbo & them.
- Κτήτωρ, ορος, ὁ, *possessor*. à κτίσωμαι.
- Κτίθεος, ὁ, per Aphæref. pro ἰκτίθεος, à *mustela confectus*. à κτίς, ἴδος, ἡ, *mustela*.
- ΚΤΙΖΩ, εἰς, εἰ, *condo, creo, fabricor*. f. κτίσω. a. i. ἔκτισα. a. i. inf. κτίσαι. a. i. part. κτίσας, ἄντος, ὁ. p. ἔκτικα. perf. pass. ἔκτισμαι. a. i. pass. ἐκτίσθην. Hinc κτίσμα, ἄλος, τὸ, *opus, structura*. κτίσις, εὖς, ἡ, *creatio & creatura*. κτισῆς, ἄ, ὁ, *creator, conditor*.
- ΚΤΙΛΟΣ, ἄ, ὁ, *aries*. q. à τίλλω, *vello*; hinc κτιλόω, *demulceo*.
- Κτιμενος Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, *condo, creo*.
- Κτίς, idem quod ἰκτίς, *vivera*, quæ est ex mustelis sylvestribus.
- Κτίσις, εὖς, ἡ, *creatura, structura, res conditæ, magistratus, homo*. à κτίζω, *condo*.
- Κτίσμα, ἄλος, τὸ, *creatura*. à κτίζω.
- Κτισῆς, ἄ, ὁ, *creator*. ab eodem them. κτίσις, ἄος, ἡ, *aedificatio*.
- Κτυπέω, *strepo, strepito*. Hinc κτύπος, *sonitus*. Th. τύπλω, *pulso*.
- ΚΥΨΟΣ, *cyathus, cotula*. q. à χύω, *fundo*.
- ΚΥΨΑΜΟΣ, ἄ, ὁ, *fabæ*; hinc κυψάμεω, *fabis eligo, sortior*. κυψαμόβολος, *judex*. κυψαμοβώξ, *quia κυψάμους τρώγει, judex*.
- Κυανεῶν Dor. pro κυανεῶν, sc. νήσων, *Cyanæas insulas*.
- Κυανή, ἡς, ἡ, *nigra*, dat. plur. Ion. κυανήσι, gen. plur. Aeol. κυανεῶων, à κυάνεος, ἄ, ὁ, *caeruleus, niger*. Th. κύανος seu κυανός, ἄ, ὁ, *color caeruleus*.
- Κυάνειος, idem quod κυάνεος, *caeruleus*. vide κυανή.
- Κυανόπεζα, de mentâ. & κυανόπεζος, *nigros habens pedes*. ex κύανος, *niger*, & πῆς, *pes*.
- Κυανόπεπλος, ἄ, ὁ, ἡ, *caeruleo peplo utens*. à κύανος, *caeruleus*, & πέπλον, *peplum*.
- Κυανόπρωρος, *caeruleam habens proram*. ex κύανος & πρῶρα, ἄς, ἡ, *anterior pars navis*.
- ΚΥΑΝΟΣ, ἄ, ὁ, & κυανός, ἄ, ὁ, *color caeruleus*; hinc κυάνειος & κυάνεος, ἄ, ὁ, *caeruleus, niger*.
- Κυανόφρεν, ἄος, ὁ, ἡ, *nigrum habens supercilium*. ex κύανος & ὄφρεν, ἄος, ἡ, *supercilium*.
- Κυανοχάιτης, ἄ, ὁ, *qui est nigricantius setis*. ex κύανος, ἄ, ὁ, *niger*, & χάιτη, ἡς, ἡ, *juba, coma*.
- Κυανῶπιον, *nigrocalam*, acc. sing. à κυανῶπις, ἡ, *caeruleus aspectu*. ex κύανος, & ὤψ, ὠπίς, ὁ, *oculus*. Th. ὀπλομαι, *video*. p. m. ὠπα.
- ΚΥΨΑΚ, ἄλος, τὸ, *foramen*

acus; item pars auris interna. q. à κέω, findo.
 Κύβη, poculum, quia κυφόν.
 Κύβη, inclinato capite. à κύβη.
 Κυβεία, ας, ή, lusus aleae; item astutia. à κύβη, q. ό, tessera; hinc κυβέω, aleά lusito.
 Κυβέλη, ης, ή, Cybele, mater Deum.
 ΚΥΒΕΡΝΑΨ, ω, άεις, ας, άει, α, gubernare, proprie navem rego.. q. κύμα έρευνώ, fluctus scrutator. f. ήσω. Hinc κυβερνήτης, q. ό, gubernator.
 Κυβερνησις, εως, ή, gubernatio. Th. κυβερνάω, quod vide.
 Κυβερνήσοιλος, gen. sing. fut. i. part. act. verbi κυβερνάω.
 Κυβερνήτης, q. ό, gubernator. ab eodem them.
 ΚΥΒΗ, ης, ή, caput. quia κυφή, curva. Hinc κυβισάω, in caput me dejicio, in caput salto.
 Κυβήβη, ης, ή, Cybele, quæ suos ministros facit κυβήβειν, id est, κύβηειν vel κυβισάειν.
 ΚΥΒΗΛΙΣ, ιος, ή, securis. Hinc κυβηλίσαι, securi percutere.
 Κυβισάω, f. ήσω, in caput me conjicio, in caput salto. à κύβη, caput. Hinc κυβιστήρ, ήρος, ό, saltator, qui se in caput dejicit.
 ΚΥΒΙΤΟΝ, q. τό, cubitus, nodus brachii. κύβαλον, q. τό, idem. q. à κύβω, converto. Vel ut alii à κύβη, inclino.

ΚΥΒΟΣ, q. ό, tessera, vel aliquid habens figuram quadratam. Hinc κυβικός, q. ό, cubicus. κυβέω, aleά seu tesseriς ludo. κυβεία, ας, ή, lusus aleae; item fraus, dolus.
 ΚΥΓΧΝΙΨ, ιδος, ή, crater magnus. Martinius ex Galeno probat esse parvum culicem & deliolam medicum.
 ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, q. ό, dux cecurnicum.
 Κυδαίνω, celebros, decoro, laudo. imperf. Ion. κύδαινον. f. ανώ. Th. κύδος. eos, τό, gloria, decus.
 Κυδαλίμος, q. ό, idem quod κύδιμος, gloriosus. Th. κύδος.
 Κυδηθίνα, decoratum esse, aor. i. inf. pass. ab εκυδηθην, aor. i. ind. pass. verbi κυδάω. Thema κύδος, eos, τό, gloria.
 Κυδαίνερος, α, ον, honestans viros, claros viros continens. à κύδος & άνηρ, vir.
 Κυδιάω, glorior, jactito. à κύδος, εος, τό, gloria.
 Κυδιάων, exultans Poët. pro κυδιών, præf. part. à κυδιάω, quod vide.
 Κυδίση, vocat. sing. à κύδιος, η, ον, gloriosissimus, a, um. in comp. κυδιών, gloriosior. Th. κύδος.
 Κυδιός, ή, ον, inclytus. Th. κύδος.
 Κυδοιδοπάειν, tumultuari. q. à κυδοιμός & δεπειν.
 ΚΥΔΟΙΜΟΣ, q. ό, turbas, tumultus. κυδοιμέω, turbas

- excito. q. à κύεν δῆμα, *parere timorem.*
- ΚΥΔΟΣ, eos, τὸ, gloria, de-
cus. At κύδος, ♂, ὁ, conviti-
um, probrum. A κύδος, κυδή-
eis, ενλος, ὁ, gloriosus. κυδι-
μος & κυδαίλιμος, ♂, ὁ, idem.
κυδαίνω, ανῶ, celebro, laudo.
κυδιῶ, glorior.
- Κυδρος, ♂, ὁ, gloriosus. à Th.
κύδος.
- ΚΥΔΩΝΙΟΣ μηλέα vel κυθα-
νία μηλέα, as, ἡ, cotonea
malus. κυθωνιον μήλον, ♂, τὸ,
cotoneum malum.
- Κύει, uterum fert, 3. sing.
præf. verbi κύω.
- Κυεις, conceptus, a. 2. part.
pass. ab ἐκυην, a. 2. ind.
pass. verbi κύα, f. σω, in
utero gesto.
- Κυέω, idem quod κύω, quod
vide.
- Κύημα, αἶλος, τὸ, quod in utero
gestatur, foetus. à κυέω,
idem quod κύω, in utero
gesto.
- Κυθήρεια, Cytherea, Venus, ὅτι
κεύθει τῆς ἑρώϊας, occultat
amores venereos.
- Κυθήραιοι, dat. plur. Ion. à
κύθηρος, ♂, ὁ. Th. Κυθήρα,
urbs Cypri.
- ΚΥΤΪΖ, kos, ἡ, bulbosa quae-
dam planta. Theophr. lib.
7. 13.
- ΚΥΤΚΑΣ, Aethiopicum palma-
rum ginus. Theophr. lib.
2. 8.
- ΚΥΚΑΩ, misceo, propriè de
liquoribus. perturbō. Hinc
κυκεία, as, ἡ, & κύκημα,

αἶλος, τὸ, permixtio, confusio.
κυκεῶν, ὄνος, ὁ, miscellanea
potio.

Κυκεῶν per Apocopen pro.
κυκεῶνα, acc. sing. à κυ-
κεῶν, ὄνος, ὁ, miscellanea po-
tio. Th. κυκῶ.

Κυκηθήτην Ionic. pro ἐκυκηθή-
την, 3. dual. a. 1. ind.
pass. verbi κυκάω, misceo.
f. ἦσω.

Κύκλα per Metaplasin. pro
κύκλοι, rotæ, à κύκλος, quod
vide.

Κυκλεύω, idem quod κυκλώ.

Κυκλέω, verso, duco vel rotā
veho. à κύκλος, ♂, ὁ, circu-
lus, orbis.

Κυκλόθεν, adverb. in circuitu.
Thema κύκλος.

ΚΥΚΛΟΣ, ♂, ὁ, circulus, or-
bis; item corona hominum.
κύκλω pro ἐν κύκλω, in cir-
cuitu; hinc κυκλόθεν adv.
cum Gen. in circuitu. ἐγκυκ-
λος & ἐγκύκλιος, ♂, ὁ, ἡ,
circularis. ἐγκυκλοπαγῖα, as,
ἡ, orbis disciplinarum.

Κυκλόεργος, eos, ὁ, ἡ, tornan-
do rotundus factus. ex κύκ-
λος, circulus, & τερέω, te-
rebro.

Κυκλώ, cingo, circumdo. f.
ώσω. præf. κεκύλωκα. a. 1.
pass. ἐκυκλώην, ης, η. Th.
κύκλος, circulus.

Κύκλωψ, ὠπος, ὁ, & οἱ Κύκ-
λωπες, Cyclopes. ex κύκλος,
orbis, circulus, & ὠψ, oculus.
Thema ὄπλομα, video.

ΚΥΚΝΟΣ, ♂, ὁ, cygnus, plor.
Est & propr. nom.

Κυκλῶνι Poët. pro κυκλῶνι, miscenti, dat. sing. part. præf. à κυκῶ, f. ἦσω, misceto.

ΚΥΨΑ, ὠν, τὰ, *cavitates oculorum*.

Κυλικῶν, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἦ, *calix*. Th. κυλίω, *voluto*.

Κυλίνδεται, 3. singul. præf. pass. κυλίνδετο, 3. singul. imperf. passiv. Ion. à κυλίω, idem quod κυλίω, *voluto*.

Κύλινδρος, ♂, ὁ, *cylindrus*, lapis teres in modum columnæ.

Κύλιξ, ικος, ἦ, *calix*. Thema κυλίω, *voluto*.

Κύλισμα, ἄλος, τὸ, *volutabrum*, ejusd. them.

Κυλίχνα, ἄ, *caliculi*, seu *parva vasa potoria oris compressioris*; item *cucurbitulae*. à κύλιξ.

ΚΥΛΙΩ, *voluto, voluto*. f. ἴσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω & κυλινδέω, idem. κύλιξ, ικος, ἦ, *calix*.

Κυλοποδίων, qui *distortis pedibus est*, *loripes*. Vulcani Epith. à κυλλός, *claudus*, & πῆς, *pes*.

ΚΥΛΛΟΣ, ♂, ὁ, *claudus, curvus*. q. à κόλος, *mutilus*.

Κυλοιδιάω, *sum oculis tumen-*
tibus. à κύλον & αἰδέω, *tumeo*.

Κυλοιδιάοντες, nom. plur. part. præf. à κυλοιδιάω, quod vide.

Κύλων, ὠνος, ὁ, *Cylo*. Κυλάειον, *Cydonium*.

ΚΥΜΑ, ἄλος, τὸ, *fluctus*,

unda, magna lues. q. κύκημα, à κυκῶ, *misceto*. Est & κύμα pro κύημα, τὸ, *foetus*. à κύω, *in utero gesto*. A κύμα, *fluctus*; κυματίας, ♂, ὁ, *undosus*. κυματώδης, eos, ὁ, ἦ, idem. κυματίζω & κυμαίω, *undis agito*. κυμαίη, ης, ἦ, *tempestat*. κυμαίνω, ἀνῶ, *fluctuo, aestuo*.

Κυμαίνοντος, gen. sing. part. præf. activ. κυμαίνων, & in foem. gen. κυμαίνουσα, à κυμαίω, *fluctuo*. Thema κύμα.

Κύμαλ pro κύματα, nom. plur. κύμασι, dat. plur. à κύμα, ατος, τὸ, *fluctus*.

Κυμαλῆς, ♂ Ion. pro κυματίας, ♂, ὁ, *undosus*. vide in κύμα, τὸ, *fluctus*; hinc κυμαλῆς ἀνεμος, *ventus impetuosus*.

Κυμαλολήγη, ης, ἦ, nomen mul.

Κυματώγη, ης, ἦ, & legitur κυματώγη, *littus*, ad quod undæ feruntur ac franguntur. Ex κύμα & ἄγω seu ἄγνυμι, *frango*.

Κυματαθεῖσα, ης, ἦ, a. i. part. pass. f. g. à κυμαίωμαι, *restagno*. Thema κύμα, ατος, τὸ, *fluctus*.

Κυμβαλίζω, *cymbalum pulso*. à κύβαλον, ♂, τὸ, *cymbalum*. Th. κύμβες, ε, ὁ, *cavus recessus*.

Κύβαλον, ♂, τὸ, *cymbalum*.

Κύμβη, ης, ἦ, *cymba*, poculi genus. à κύμβες.

Κύμβαχος, ε, ὁ, *pronus in caput*. Th. κύμβες.

- ΚΥΜΒΟΣ, ♂, ὁ, *cavus recessus ollae fundum*. quasi à κυφός, *curvus*; hinc κύμβον & κυμβιον, ♂, τὸ, *acetabulum*. κύμβη, ἡ, ἡ, *cymba*. κύμβαλον, ♂, τὸ, *cymbalum*.
- Κύμη, ἡ, ἡ, *nomen urbis*.
- ΚΥΜΙΝΔΙΣ, *eos vel idos*, ἡ, *avis quaedam nocturna*.
- ΚΥΜΙΝΟΝ, ♂, τὸ, *cuminum*. herba & semen.
- Κυμοδόκη, ἡ, ἡ, *nomen mul.*
- Κυμοθήη, ἡ, ἡ, *nomen mul.*
- Κυμοπέλεια, *ας*, ἡ, *nomen mul.*
- Κυμῶ, *nomen mul.*
- Κυνάγχη, ἡ, ἡ, *q. κυνός ἀγχος, canum suffocatio, angina*.
- Κυνάγωγος, ὦ, ὁ, *Doric. pro κυνηγός, ἕ, ὁ, venator*. Ex κύων, *canis*, & ἄγω, *duco*.
- Κυνάδες, *ων*, *αἱ*, *canum pili*. à κύων, *canis*.
- Κυνάμυια, *vide in κυνόμυια*.
- Κυνάνθρωπος, *versipellis, impudens, q. canis*. Ex κύων, *canis*, etc.
- Κυνάριον, ♂, τὸ, *catellus*. diminut. à κύων, *canis*.
- Κύναις, *acc. plur. κύνες, nom. pl. à κύων, κυνός, ὁ vel ἡ, canis*.
- Κυνέη, ἡ, ἡ, *galea*. Th. κύων, *canis*; hinc κύνεος, *caninus*.
- Κύνεον Ion. & Poët. pleonasm. ♂, *pro ἐκύνειν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, osculor*.
- Κύνες, *nom. pl. κύνεσσιν, canibus, dat. plur. Ion. pro κυσίν, à κύων, κυνός, canis*.
- Κυνέω, *osculor, blandior, adoro, προσκυνέω*.
- Κυνηγέσιον, *canes venatores, et instrumenta venationis*.
- Κυνηγέτης, *venator*. *q. κυνῶν ἡγέτης, hinc κυνηγέω, venor*. Dicitur & κυνηγός, ἕ, ὁ, *venator*.
- Κυνίδιον, ♂, τὸ, *catellus*. Th. κύων, *κυνός, ὁ, ἡ, canis*.
- Κυνικός, ἕ, ὁ, *Cynicus*. ab eodem them.
- Κυνοθαρούς, *έος, ὁ, impudens*. Ex κύων, *canis*, & θάρσος, *eos, τὸ, fiducia*.
- Κυνόμυια, ὁ, ἡ, *musca canina*. Metaph. *pro impudente*. à κύων & μυία, ἡ, *musca*. Alii leg. *κυνάμυια*.
- Κυνόσσερα, *Cynosura*. quasi *κυνός ουρά, cauda canis*. Pro astro hic fumitur.
- Κύντερος, ὁ, *impudentior*. Superl. *κύνταλος*. Th. κύων, *canis*.
- Κυνῶπα, *vocat. singul. à κυνώπης, ♂, ὁ, habens canis vultum. & in f. g. κυνώπις, inverecunda*. Ex κύων, *canis*, & ὠψ, *vultus*. Thema ὀπίμοι, *video*.
- Κυνώπιδος, *gen. sing. à κυνώπις, ἡ, inverecunda*. *vide κυνώπα*.
- Κύνος, *eos, τὸ, foetus*. Th. κύω, *in utero gesto*.
- Κυόμενα, *nom. plur. n. g. part. praef. pass. à κυέω, idem quod κύω, quod vide*.
- ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, ♂, ἡ, *Cypressus, arbor*. Hinc *κυπαρίσσινος, ex cupresso factus*.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ♂, ὁ, *vas magnum concavum et capax.*
 ΚΥΠΑΪΣ, ἄδος, ἡ, *pallium & lecti stragulum.*
 ΚΥΠΑΣΣΙΣ & κύπασσις, ιος, ὁ, ἡ, *supparum, species tunicae.*
 ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ♂, ἡ, *Cyperus, herba ex juncorum genere.*
 ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ♂, τὸ, *proculi genus: deflexum à κύφελον, quia cavum.*
 Κύπριδα, acc. sing. à Κύπρις, ἰδος, ἡ, *Venus.*
 Κυπρίζω, *germino venuste.* Th. Κύπρος, *Cyprus.*
 Κυπρίνος, *Cyprinus.* Et Κύπριος, ♂, ὁ, *Cyprius.* ab eodem them.
 Κύπρις, ἰδος, ἡ, *Venus.* acc. Κύπριδα & Κύπριν. Th. Κύπρος, *Cyprus, insula.*
 Κυπρογένεια, ας, ἡ. *Epithet. Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro.*
 ΚΥΠΡΟΣ, *Cyprus, arbor & insula, unde Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus.* κύπρινον, ♂, τὸ, *unguentum Cyprinum.*
 ΚΥΠΤΩ, *pronus sum, incurvome ad videndum.* f. ψῶ. α. ι. ἐκυψα. α. ι. part. κύψας, αἴλος, ὁ. Hinc κωπῖλος, ♂, ὁ, *inclinatus, supplex.* κωψός, ♂, ὁ, *incurvus, gibbosus.* κωψός, εος, τὸ, *gibbus.* ἐγκυπῶ, *inclino ad videndum aliquid.* ἐγκυες, ♂, ἡ, *gravida foemina.*
 Κυρβαῖος, αἶα, ον, *sublimis, e.* à κύρβις, εως, ἡ, *tabula.*
 ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, *crista*

gallinacei, tiara. à κάρβα & Βαίνο.
 ΚΥΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangulari, cui leges inscribebantur.*
 Κύρς Ion. pro ἐκέρς, imperf. verbi κύρω, *incido, nanciscor.* κυρέω, idem. Hinc κυρήσας, α. ι. part.
 Κύρη, ἡ, *Ceres.* Sic dicta, quia κυρία τῆς ζῆν, *domina vitæ.*
 ΚΥΡΗΒΑΪΩ, *cornibus pugno.* fut. ἄσω. q. à κέρβας, *cornu.*
 ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, *acera & glumæ hordei.* Vide κηρύβια.
 Κυρημα & per Syncop. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit, præda.* Th. κύρω, *incido.*
 Κυρήνη, ἡ, *nomen urbis.* Hebr. *murus;* hinc Κυρήνιος, ♂, ὁ, *Quirinus, nomen viri.*
 Κυρήσαι, α. ι. inf. κυρήσας, ατος, ὁ, α. ι. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido.*
 Κυρθεῖς, *adeptus, a. ι. part. pass. verbi κύρω. a. ι. ind. pass. ἐκύρθην.*
 Κυρία, ας, ἡ, *domina.* κυριακός, ἡ, ὄν, *dominicus, a, um.* Th. κύρως, εος, τὸ, *authoritas.* κυρήν ἡμέρη, *statutus dies.* Ion.
 Κυριεύω, *dominor.* cum Genit. f. εὔσω. p. κεκυριεύκα. à κύριος, *dominus.* Th. κύρως.
 Κυρίζω vel κυρίσσω, *cornibus peto.* q. à κέρβας, *cornu.*
 Κύριος, ♂, ὁ, *dominus, herus.* Th. κύρως, εος, τὸ, *authoritas.*

Κυρίως, πτος, ἡ, *dominatio*.
ab eodem them.

Κυριανῶν, *miscere*. q. à κυκᾶν,
ε̅ interjecto.

Κύμα, ἄλος, τὸ, per syncop.
pro κυήμα, id in quod ali-
quis incidit, praeda. à κυέω
vel κύω, quod vide.

Κύην pro Κύριε, vocativ. à
Κύριος, ε, ὁ, *Cyrnus*, nomen
propr.

ΚΥΡΟΣ, eos, τὸ, *authoritas*,
edictum, *cardo rei*; hinc κυ-
ρώ, *autoritatem do.* κύριος,
ε, ὁ, *dominus*. κυριεύω, *domi-*
nor. Est & Κύρος, ε, ὁ,
Cyrus, *Perfarum rex*.

Κυρῆν, præf. inf. act. à κυ-
ρώ, *fancio & ratum facio*;
hinc κυρῆτα, præf. part.
f. g.

Κυρώ, ᾧ, *fancio*. f. ᾠσω. p.
κεκύρωκα. perf. pass. κεκύρω-
μαι. Th. κύρος, eos, τὸ, *autho-*
ritas.

Κύρσαι, *incidere*, a. i. inf.
κύρσας, a. i. part. act. à
κύρω, *incido*. fut. Aeol.
κυρῶ.

Κύρω, *adipiscar*, Aeol. fut.
i. verbi κυρώ, quod vide.

ΚΥΡΤΟΣ, ε̅, ὁ, *curvus*, *gibbo-*
sus. Hinc κυρῶ, *curvo*, *in-*
curvum reddo. ἀμφικυρῶς, ε,
ὁ, ἡ, *utrinque incurvus*.

Κύρτος, ε, ὁ, *sagenas nassu*.
Dicitur & κύρτη & κυρῆς,
quia cava seu gibbosa.

ΚΥΡΩ, *sum*, *incido*, *consequor*.
f. i. Aeol. κύρω. κυρέω,
idem quod κύρω.

Κύσας, *osculatus*, a. i. part.
act. à κύω, *osculor*.

Κῦσε feu κῦσεν Ion. pro ἐκυ-
σεν, 3. sing. a. i. act. κῦ-
σον, aor. i. imperat. act.
ejusdem verbi.

ΚΥΣΘΟΣ & κύσος, ε, ὁ &
κύσος, ε̅, ὁ, *nates*, *podex*;
item pro *maliebri pudendo*.

Κυσί, dat. plur. à κύων, *canis*
quod vide.

Κυσαμένη, a. i. part. med.
f. g. - pro κυσαμένη, *quæ*
concepit, verbi κύω, quod
vide.

Κύσσε Ion. & Poët. pro ἐκυ-
σε, a. i. verbi κύω, *osculor*.

ΚΥΣΤΙΣ, eos, ἡ, *vesica*. acc.
κῦσιν.

ΚΥΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali*
Punici.

ΚΥΤΙΣΟΣ, ε, ὁ, *Cytisus*, no-
men herbæ.

ΚΥΤΟΣ, eos, τὸ, *cavitas*,
sinus. ubi aliquid κέται.

Κύτταν Dor. pro χύτταν, acc.
sing. à χύττα, *olla*. idem
quod χύτρος.

Κύτλαρος, *loculamentum apum*
et *vesparum*. q. à κύτος.

Κύφελλα, τὰ, *nubes & omnia*
cava. q. à κύφος, *incurvus*.

ΚΥΦΙ, *suffimenti genus*.

Κύφος, *incurvus*. q. à κύπτω,
flecto.

Κύφων, *locus testudinatus*, *ba-*
culus incurvus. à κύφος,
curvus.

Κύφων pro κύφωνα, acc.
sing. à κύφων, *ωνος*, ὁ,
stiva. Th. κύπτω, *pronus*
sum.

Κύψαντες, nom. plur. a. i.
part. act. à κύπτω, f. ψω,
incurvo me. κύψαι, a. i.
inf.

ΚΥΨΕΛΗ, ης, ή, alveare
urum; hinc κυψελίς, ίδος, ή,
alveus. Est & κυψέλη, auris
foramen, ejusque sordes.

Κυψέλλιον, nomen propr.

ΚΥΩ, in utero gesto. osculor.
fut. σω. p. κα. κνέω, idem.
κνήμα, ατος, τὸ, foetus. κνή-
σις, εως, ή, graviditas. κν-
νέω, osculor. προσκυνέω, ado-
ρο, veneror. προσκύνημα, αίλος,
τὸ & προσκύνησις, εως, ή,
adoratio.

ΚΥΩΝ, κυνός, ό, ή, canis.
acc. κύνα. dat. plur. κυσί.
Hinc κυνικός, έ, & κύνεος,
ac κύνεος, ό, caninus. κυνά-
ριον, ε, τὸ, catellus. προκύων,
ωνος, ό, Procyon sidus, quod
ante majorem canem exoritur.

Κώας, τὸ, pellis ovilla. vide
κώς.

ΚΩΒΙΟΣ, έ, ό, gobius piscis.

ΚΩΔΕΙΑ & κωδία, ας, ή,
caput papaveris, globulus.
κώδη, fructus papaveris.

ΚΩΔΩΝ, ωνος, ό, tintinnabu-
lum, nola.

Κώεα, nom. plur. à κώς, eos,
τὸ, pellis agnina, stragulum.

ΚΩΘΩΝ, ωνος, ό, poculum
quoddam, compotatio, ebriofus;
hinc κωθωνίζω, poto.

ΚΩΚΑΛΙΑ, αν, τὰ, animalia
quaedam testis tectā. An
quasi κοχάλια.

Κωκαλός, έ, ό, Rex Sicano-
rum.

ΚΩΚΥΩ, f. ύσω, fleo, ploro;
hinc κώκυμα, ατος, τὸ, &
κωκυτός, έ, ό, fletus.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ, οί, qui τὰ
κῶλα, quae ex sacrificiis su-
pererant, sacerdotibus distri-
buebant, quaestores.

Κωλεός, idem quod κῶλον.
inde κῶλα, τὰ, majores vic-
timae.

Κῶληψ, ηπος, ή, talus, sura.
Th. κῶλον.

ΚΩΛΟΝ, ε, τὸ, membrum,
periodi pars, intestinum cras-
sum. Hinc μακροκῶλος, ό, ή,
membra longa habens.

Κωλύτω, castiget, 3. fing.
imperat. act. à κωλύω,
quod vide.

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimen-
tum, prohibitio. Th. κωλύω.

ΚΩΛΥΩ, prohibeo, impedio,
arceo. f. υσω. p. κεκώλυκα.
a. i. inf. act. κωλύσαι. a.

i. pass. έκωλύθη. Hinc κώ-
λυμα, ατος, τὸ, impedimen-
tum. κώλυσις, εως, ή, idem.
κωλυτήρ, ηρος, ό, qui impedit.

ΚΩΛΩΤΗΣ, ε, ό, stellio.

ΚΩΜΑ, ατος, τὸ, somnus
profundus, veteranus. quasi à
κῶ pro κέω, jaceo.

Κώμαζον, imperf. Ion. κωμά-
ζοντα, acc. sing. part. praes.
verbi κωμάζω, comessor. The-
ma κῶμος, ε, ό, comessatio.

ΚΩΜΑΚΟΝ, έ, τὸ, fructus
quidam aromaticus.

Κωμάσσειν Dor. pro κωμάζειν,
comessari. vide in κώμαζον.

ΚΩΜΗ, ης, ή, pagus, vicus.
κῶμαι, ῶν, αί, pagi. κωμηδόν,

- vicatim.* κωμήτης, ἄ, ὁ, *raganus.*
 Κωμοπολις, εως, ἡ, *oppidulum.*
 q. ex κωμη & πόλις, urbs.
 ΚΩΜΟΣ, ἄ, ὁ, *comessatio,*
lascivum convivium, lascivia.
 q. *luxuria soporifera,* à κω-
 μα, *somnus;* hinc κωμάζω,
comessor. κωμάξ, ακος, ὁ, *pe-*
tulans, nugator.
 ΚΩΜΥΣ, υθος, ἡ, *laurus,*
quae ante fores statuitur,
fasciculus faeni.
 Κώμω, dat. sing. à κώμος.
 Κωμῶδός, ἄ, ὁ, qui per κώ-
 μας ἀδει per vicos canit;
 hinc κωμῶδία, ας, ἡ, *comoe-*
dia. Ex κώμη, *ragus,* &
ἀείδω, cano.
 Κώνειον, ἄ, τὸ, *cicuta, venena-*
ta potio.
 ΚΩΝΟΣ, ἄ, ὁ, *conus, turbo,*
involutrum nucis pineae.
 Κωνωπέιον, *conopeum ad culi-*
ces arcendos, velum tentorii
militaris. Thema κώνωψ,
culex.
 Κώνωπες, nomen plur. à
 κώνωψ.
 ΚΩΝΩΨ, ωπος, ὁ, ἡ, *culex.*
 Κωπέες, οἱ Ion. pro κωπηλά-
 ται, *remiges.* à κώπη, ἡ,
remus, & ἐλαύνω, *ugito.*
 ΚΩΠΗ, ης, ἡ, *remus, manu-*
brium. q. à κώπιω, *tundo.*
 Hinc κωπητής, ἡρος, ὁ, *scal-*
mus, cui alligantur remi.
 κωπέυς, εός, ὁ, *remex.* κωπί-
 ον, ἄ, τὸ, *remulus.*
 Κώρη, ας, ἄ Doric. pro κόρη,
 ης, ἡ, five κέρη, ἡ, *puella,*
oculi pupilla.

Κῶρον, Doricè pro κἔρον,
 quod vide.

Κωροσύνα, ας, ἄ, Doric. pro
 κερσύνη, ης, ἡ, *pueritia.* à
 κέρως in κέρω.

ΚΩΡΥΚΟΣ, ἄ, ὁ, *pera, sac-*
cus coriaceus.

ΚΩΣ, ὠός, τὸ, *obium vellus,*
stragulum. κῶς, εός, τὸ, idem.
 q. à κέω, *jaceo.* Est & κῶς,
 ὠ, ἡ, nomen infuleæ.

Κωσάμ, ὁ, nomen viri. Hebr.
divinans.

Κατάλις, hodie κοτάλι, *tudi-*
cula, cochleare majus. An &
 κοτύλη, quia *cava.*

ΚΩΤΙΛΛΩ, f. ἰλῶ. p. ἰλκα,
fabulor, garrivus; hinc κωτίλ-
 λοντα, acc. singul. part.
 præf. κωτίλλεσα, præf. part.
 fœm. gen.

Κωτίλος, ἄ, ὁ, *loquax, garru-*
lus. à κωτίλλω.

ΚΩΦΟΣ, ἄ, ὁ, *surdus;* item
fatuus, mutus. Hinc κωφώ,
 αῶ & ἔω, *exsurdo, surdum*
reddo, surdeo.

Κῶχθ' pro κῆ ᾤχετο, *et abiit.*
 3. singul. imperf. ab ὄχο-
 μαι, *abeo.*

Κωχεύω, *sustollo.* Hesych.

Λ.

Λ Est undecima littera Græ-
 corum, triginta designat.
 Λα, particula, per se nihil
 significans, verum in com-
 positione auget significati-
 onem.

ΛΑΪΑΣ, λάϊαος, ὁ, *lapis, sa-*
xum. q. ex λα & αἶζω, *siccio.*

- λάς, λάος, idem quod λάας.
 λάινος, ε, ό, lapideus. λείω,
 λείσω, lapido.
- Λάβα Dor. pro Λάβω, gen.
 à Λάβας pro Λάβης, Viri
 nomen.
- Λάβε Ion. pro έλαβε, 3. sing.
 a. 2. ind. act. Sed λαβε,
 cape, & in plur. λάβετε,
 est a. 2. imperat. act. ver-
 bi λαμβάνω, capio. fut. λή-
 ψομαι. a. 2. έλαβον. aor. 2.
 inf. λαβειν. perf. λέληθα.
 Att. έιληθα. aor. 2. inf.
 med. λαβέσθαι.
- Λαβεν Dor. pro λαβειν. a. 2.
 inf.
- Λαβη, ης, η, prehensio, ansa,
 manubrium, occasio; hinc
 λαβης, diminut. Th. λαμβά-
 νω, capio.
- Λάβης, 2. sing. λάβησι Ion.
 paragog. pro λάβη, 3. sin-
 gul. aor. 2. sub. act. verbi
 ejusdem.
- Λάβηρος, fovea. Hesych.
- Λαβις, ansa, manubrium. di-
 minut. à λαβη, quod vide.
- Λάβοιμεν, ceperimus, 1. pl. a.
 2. opt. act. λάβοιμι, οίς, οι.
 verbi λαμβάνω.
- Λαβοισα Dor. pro λαβῆσα, a.
 2. part. f. g. à λαμβάνω,
 capio.
- Λαβομην Ion. pro έλαβομην,
 ε, ετο, a. 2. med. λαβομενος,
 a. 2. part. m. ejusdem
 verbi.
- Λάβον Dor. pro λάβε, aor. 2.
 imperat. act.
- Λαβῆσα, a. 2. part. act. f.
 g. ejusdem verbi.
- Λαβραγόςρης, ε, ό, procaciter
 loquax. à λάβρος, vorax, &
 άγορέω, loquor. Th. άγορά,
 ας, η, forum.
- Λαβρένομαι, praeceps sum in
 loquendo. Th. λάβρος, ε, ό,
 vorax, avidus.
- ΛΑΒΡΟΣ, ε, ό, valde vorax,
 avidus. q. ex λα & βρός,
 vorax; hinc λάβραξ, lupus
 piscis. λαβρότης, voracitas.
- Λαβρώνιον, poculum quoddam
 latum. q. à λάβρος.
- ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, ε, ό, laby-
 rinthus. q. à λάβρος.
- ΛΑΓΑΝΟΝ, ε, το, placentae
 genus.
- Λαγαρός, ά, όν, laxus, non
 distentus, non plenus. in
 quo sc. est λαγών feu κενό-
 της. Hinc λαγαροί, homines
 sunt graciles, non ventricosi.
- Λαγεύω, fugio, περιφεύγω.
- Λαγέω, pigror ex fatigatio-
 ne. hinc Lat. languo.
- Λαγέτης, dux populi. q. λαῖ
 ηγετα.
- ΛΑΓΗΝΟΣ, ε, η, lagena,
 poculi genus, à cavitate,
 quae λαγών. Scribitur fere
 λάγνος.
- Λαγνεία, ας & Ion. ης, η, sala-
 citas. Th. λάγνης, libidinosus.
- ΛΑΓΝΗΣ five λάγνος, ε, ό,
 libidinosus, lascivus. quasi
 λάγνος, valde mulierosus, ex
 λα & γυνη, vel à λέγω, cubo.
- Λαγόνεσσιν, ilibus, dat. pl.
 Ion. à λαγών, όνος, η, ilia.
- Λαγος, acc. plural. Dor. pro
 λαγος, lepores. Tum & λα-
 γος, ε, ό, Ion. pro λαγαίς.

ἄ λαγάως, ἔ, ὄ, *lepus*. Atticè λαγάως, ὦ. Ex λα & ἔς, *auris*.

ΛΑΙΧΑΪΝΩ, *fortior, sorte accipio, consequor. cum genit. & Acc. fut. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. a. 2. sub. λάχω, ης, η. aor. 2. part. λαχών, ὄντος, ὄ. præt. med. λέλοχα. Hinc λαχμός, ἔ, ὄ, fors. λάχος, εος, τό, idem. λάξις & λήξις, εως, ἦ, sortitio. Λάχεσις, ιος, ἦ, *Lachesis*, una ex *Parcis*. λόχη, ης, ἦ, lancea.*

ΛΑΓΩΝ, ὄνος, ἦ, *ilia, lateris cavitas laxior et exoffis*. Hinc λαγαρός, ἔ, ὄ, *laxus, vacuus*.

ΛΑΓΩΟ΄Σ, ἔ, ὄ & λαγάως, ὦ, ὄ, *lepus*. quasi ex λα & ἔς, *auris*. Alii ἀ λα & γάω, q. multum *gemere*.

Λαΐδον, ὄνος, ὄ, *pater Daphnes*. acc. Λάδωνα. Est & nomen fluvii.

Λαερτιάδης, ε, ὄ, *Laertiades*. nomen propr.

Λᾶες, ὦν, οἶ, *lapides*. ἀ λαᾶς, λαᾶς, idem quod λαᾶς, ὄ, *lapis*.

Λάζαρος, ε, ὄ, per *Aphæresin* pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο Ion. & λαζεῦ Dor. pro λάζε, præf. imperat. pass. λάζετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio*.

Λαζεῦ, Doricè pro λάζε, vide λάζεο.

Λαζοῖατο Ion. pro λάζοιτο, 3.

plur. opt. pass. ejusdem verbi.

ΛΑΪΖΟΜΑΙ, *capio, prendo*. q. ἀ λαβῆ, aut λαβάζομαι. Dicitur ἔι λάζομαι.

Λαζών, abjecto α, pro ἀλάζων, *mendax, vanus, superbus*.

Λαήμεναι Dor. pro λάειν. *Hezych.* exponit φθέγεσθαι. Sic λάε Ion. pro ἔλαε, verbi λάω, quod tamen & alias habet significationes.

Λάθηα, ας, ἄ Dor. pro λήθη, ης, ἦ, *oblivio*.

Λάθαργος, q. λαθάδαν feu λήθει ἀργός, *clam malus et mordens, clandestinus*.

Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. singul. a. 2. ind. Ion. λάθεθε, 2. plur. a. 2. imperat. med. verbi λανθάναω, *obliscor.*, feu λήθω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον. perf. pass. λέλησμαι. præt. med. λέληθα.

Λάθετ' feu λάθετο, 3. sing. a. 2. med. Ion. ejusdem verbi.

Λαθήεις, *immemor juventae, senex*. Ex λήθω, aor. 2. ἔλαθον & ἦθη, *juventus*.

Λάθητε, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi λήθω feu λανθάναω, *obliscor*. aor. 2. ἔλαθον.

Λαδικηδής, εος, ὄ, ἦ, *curas oblivione tegens*. ἀ λήθω & κήδος, εος, τό, *cura*.

Λαδιφθόγιοιο, gen. Ion. ἀ λαδιφθόγος, ε, ὄ, *vocis oblivionem inducens*. Ex λήθω, *latet*, & φθόγος, *sonus*. Τη φθέγγομαι, *loquor*.

- Λαδόμεθα, *obliviscimur*, Dor. pro ληδόμεθα, i. plur. præf. à λήθω, *lateo*.
 Λάθος, *eos*, τὸ, Dor. pro λῆθος, *eos*, τὸ, idem quod λήθη, *oblivio*.
 Λάθρα, *adv. clam, latenter*. λαθραῖος, *clandestinus*, λαθραῖως, *clam. adv. à λήθω*, Dor. λάθω, *lateo*.
 Λάθη Ion. pro λάθρα, *clam*; quod vide.
 Λαθριδίσιον, *occultis*, dat. plur. Ion. à λαθριδῖος. Th. λήθω, *lateo*.
 Λάθριος, *occultus*. Ab eodem them.
 Λαδυρίς, *herba è genere tithymallorum*. Plin. 27. II.
 ΛΑΪΤΡΟΣ, ♂, ὁ, *cicercula*, genus leguminis.
 Λαῖτῶν, *qui latuit*, a. 2. part. act. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo, obliviscor*. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.
 ΛΑΙΔΡΟΣ, ♂, ὁ, *sinister; impudens, procax*.
 Λαικάζω, *decipio*. Puto ex λαι pro λαιῶς, *sinistre*, & κάζω, *orno*.
 ΛΑΙΛΑΨ, ἀπὸς, ἡ, *turbo, ventus procellosus*. à λαι vel λα & λάπιω, *lambendo bibo*; hinc λαιλαπίζω.
 Λαίμαργος, *glutto, gulosus*. Ex λαι & μάργος.
 Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐδίω. Suid. à λαιμῶ.
 ΛΑΙΜΟΣ, ♂, ὁ, *guttur, gula*: quasi à λαύω, *fruor*. Sic & frumen, *tractus gulæ à fruor*.

Λαιμέχαλον, *præmium ob λαιμὸν χάσιν, merces athletici homicidii*.

Λαίνεος & λαίνος, ♂, ὁ, *lapidus*. Th. λάς, ὁ, *lapis*.

Λαῖον, ♂, τὸ, *seges, qua frui possumus, à λαύω*. Sic fruges, à fruendo. Vide λείον & λήιον.

ΛΑΙΟΣ, ♂, ὁ, *sinister, laevis*.

Λαιτομεῖν, *segetem fecare, à λαῖον, ♂, τὸ, seges, & τέμνω, seco*.

Λαίπος, *impudicus*. An ex λαι & πέος;

Λαισήιον, ♂, τὸ, *breve scutum, parvula, à λάσιος, hirsutus, quia ex crudo corio*. Vel à λαῖος, ♂, ὁ, *sinister*. quia in sinistra gestabatur.

Λαίδη, ἡ, ἡ, *turpitude, quasi à λαῖω*.

Λαισόν, *onerosum, molestum*. An à λα & οἰσόν; quod in eo ferendo valde laborandum.

Λαῖτμα, τὸ, *trajectus, latitudo, aequor*: à λα & ἰέναι, quod in amplum eat seu extendatur.

ΛΑΙΨΟΣ, *eos*, τὸ, *vestis, velum*. Dicitur & λαίψη, quasi λείον ὕφος.

Λαιψηροκέλευθος, ♂, ὁ, ἡ, *rapidus*. Ex λαιλαψ, ἀπὸς, ἡ, *tempestas*, & κέλευθος, ♂, ἡ, *via*.

Λαιψηρὸς, ♂, ὁ, *velox*. Ex λα & αἰψηρὸς, *celer*. Th. αἰψα, *statim*.

ΔΑΚΑΨΗ, ἡ, ἡ, *arbor campestris*.

Λάκαινα, *Lacæna*. nomen
propri.

ΛΑΚΑΦΘΟΝ, ε, τὸ, *species*
quædam aromatis.

Λάκκε, *crepitabat*, 3. sing. a.

2. act. Ion. pro ἔλακκε,
verbi ληκέω, *crepitum cæo*.

α. 2. ἔλακκον. p. m. λέλακκα.

Λακεδαίμων, *ovos, Lacedæmon*.
nomen propri. Hinc Λακεδαί-
μόνιοι, *ων, οἱ, Lacedæmonii*.

ΛΑΚΕΡΥΤΖΑ, *ης, ἡ, loquax,*
garrula. Hinc λακερύτσομαι,
garrilo, q. ex λα & κρύττω,
clamo.

Λακέω, vide in ληκέω.

Λακίς, *fissura*, propriè cum
crepitu facta, à ληκέω,
crepo; hinc λακίζω, *findo*.

ΛΑΚΚΟΣ, ε, ὁ, *fossa, fossa*.

Λακτίζω, *calcitro*. ἴ. ἴσω. p.
λελακίκα. præf. pass. λακ-
τίσομαι, *calcibus petor*. Th.
λαξ, *adv. calce*; hinc λακ-
τίσης, *calcitrosus*.

Λάκων, *qui è Laconia*. Λακω-
νική, *regio Peloponesi*.

Λάλα, *lala*: unde *lallare* di-
cuntur infantes, quos nut-
rix carmine sopit.

Λαλαγεῦντες, *canentes* Dor.
pro λαλαγῆντες. Sic λαλα-
γεῦντι pro λαλαγῆσι, *garru-
unt*. 3. plur. præf. λαλαγέω,
quod vide.

Λαλαγέω, *vociferor, cano*, à
λάλαξ. Th. λαλέω.

Λαλάζω, *vociferor*, à λαλέω.

Λάλαξ, *αγος, clamor, sonitus,*
λαλαγή. Th. λαλέω, *loquor*.

Λαλέοντι Dor. pro λαλέσι,
loquuntur: à λαλέω.

Λαλεῦμες Dor. pro λαλέμεν,
1. plur. ab eodem verbo.

Λαλεῦντι Dor. pro λαλέσι,
3. plur. præf. ejusdem
verbi.

ΛΑΛΕΩ, ᾧ, *loquor*. f. ἦσα.

p. λελάληκα. a. 1. ἐλάλησα.

aor. 1. sub. act. λαλήσω.

perf. pass. λελάληκα, *dicus*

fui. a. 1. pass. ἐλαλήθην.

fut. 1. pass. λαλήθησομαι.

Hinc λάλος, ε, ὁ, ἡ, *loquax,*

vocalis. comp. λαλίσερος.

superl. λαλίσαλος, *loquacissi-*

mus, μογιλάλος, ε, ὁ, bulbus,

linguae impeditæ, μογιλαλία,

ας, ἡ, hæsitantia in verbis.

Λάλησον, aor. 1. imperat. act.

verbi λαλέω, quod vide.

Λαλία, ᾄς, ἡ, *loquela, ipsa*

pronuntiatio. Th. λαλέω.

Λαλίσατος, ε, ὁ, *loquacissimus,*

superl. à λάλος, quod vide

in λαλέω.

Λάλος, ε, ὁ, *loquax*. vide in

λαλέω.

Λαμά, *adv. interrogandi,*

Hebr. vertitur Græcè, *ινάλι,*

Lat. *quare?*

ΛΑΜΒΑΝΩ, *capio, consequor*.

convincio, damno. f. λήψομαι.

præt. λέληφα, Att. εἴληφα.

aor. 2. ind. ἔλαβον. a. 2.

imperat. λάβε & Att. λάβε

& in 3. plur. λάβετε. a. 2.

opt. act. λάβοιμι, *ois, oi*. a.

2. sub. λάβω, *ης, η*. a. 2.

inf. λαβῆν. a. 2. part. λα-

βών, *όντος, ὁ*. perf. pass.

Att. ἐλήμμαι, *ψαί, πται*.

Hinc λῆμμα, *άλος, τὸ, res*

quæ accipitur, λῆψις, εως,

ἡ, *acceptio*, λαβῆ, ἡς, ἡ, *prehensio*. προσωπολήψια, ας, ἡ, *personae acceptio*. προσωπολήπτως, ε, ὁ, *personarum acceptor*. εὐλαβῆς, ἑός, ὁ, ἡ, *timidus, religiosus, pius*. εὐλαβεῖα, ας, ἡ, *timiditas, religio, pietas*. εὐλαβέομαι, *timeo, vereor*.

Λάμεχ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον. Hebr. *pauper*.

ΛΑΪΜΙΑ feu λαμία, ας, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus*, dictus à λαίμῃ, id est, *gulae amplitudine*. Significat & *daemonium alios vorare existimatum*.

Λάμνα, *lamella*. Ex Lat. *lamina*.

Λαμπαδηφορῖν, ἡς, ἡ Ion. *lampadum gestatio*. Ex λαμπάς, ἡ, *fax*. Thema λάμπω, *luceo, & φέρω, fero*.

Λαμπάς, ἄδος, ἡ, *lampas, fax*. à λάμπω, *luceo*.

Λάμπειν, *collucebat*, imperf. Ion. act. λάμπειν, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi λάμπω, *luceo*.

Λαμπετόων|α, *fulgentia*, pro λαμπετόωντα Poët. acc. singul. praef. part. Sic λαμπετόωντι Poët. pro λαμπετόωντι, dat. singul. part. à λαμπετάω, idem quod λάμπω, *luceo*.

Λαμπήνη, ἡς, ἡ, *vehiculi genus regium & περιφανές*, q. à λάμπω, *splendo*.

Λαμπομένοισι, dat. plur. Ion. part. praef. pass. à λάμπω, *luceo*.

Λαμπεριάδα, gen. Dor. à λαμπεριάδης, ε, ὁ, *nomen prop. λαμπρός*, α, ὄν, *splendidus*, a, un. comp. λαμπρότερος, superl. λαμπρότατος. à them λάμπω.

Λαμπρότης, ἡτος, ἡ, *splendor*. ejusdem them.

Λαμπρόνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.

Λαμπρῶς, *splendidè*. adv. à λαμπρός, quod vide.

ΛΑΜΠΩ, *luceo, splendo*. quasi à λίαν φῶ. fut. λάμψω. a. i. ἐλαμψα. a. i. imperat. λάμψον, άτω. aor. i. inf. λάμψαι.

ΛΑΜΥΡΟΣ vel λάμυρες, *disertus, facetus, scurrilis*. q. ex λα & μυρῶ, cui valde fluit oratio Vel à λαίμῶ, qui valet gutture.

Λαμφθῆν, ἡς, η, a. i. opt. pass. Ion. pro ληφθῆν. Sic λαμφθῆναι pro ληφθῆναι, a. i. inf. λαμφθεῖς pro ληφθεῖς, aor. i. part. pass. Ion. quasi à λαμῶ pro λαμβάνω, *capio*. fut. λήψομαι.

Λάμψαι, aor. i. inf. act. λαμψάτω, 3. singul. aor. i. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo*.

Λάμψακον, *Lampscacum*, *nomen urbis*.

Λάμψομαι, η, εται Ion. & Dor. λαμψῶμαι pro λήψομαι, fut. i. med. à λαμβάνω, *capio*.

Λανθάνω feu λήθω Dor. λάθω, *lateo, ignotus sum*. f. λήσω. p. λήθηκα. a. 2. ἔλαθον.

perf. pass. λέλησμαι. p. m.
λέληθα.

Λανός, ὦ, ὁ Dor. pro ληνός,
ἔ, ὁ, torcular.

ΛΑΞ, adv. calce feu calcibus.
Hinc λακτίζω, calce pulso,
λακτιστής, ἔ, ὁ, calcitro.

Λάξαθα Dor. pro λήξαθα,
a. 1. inf. med. ab inultit.
λήχω pro λαίχάνω, sortior.
a. 2. ελαχον. p. m. λέλοισχα.

Λαξευτός, ἦ, ὄν, in saxo inci-
sus. à λαξένω, lapides polio.
Ex λᾶς, λαός, lapis, & ξέω,
polio, sculpro.

Λᾶξις, ιος, ἦ, fors, portio,
pro λῆξις, vel à λάχεσις
per syncop. λῆξις, vide in
λαίχάνω, sortior.

Λαοδίκεα, ας, ἦ, Laodicea,
nomen urbis. Gr. jus populi.
Hinc Λαοδικεύς, ές, ὁ.

Λαοδίκη, ης, ἦ, Laodice, no-
men virg.

Λαοί, nomen plural. à λαός,
quod vide.

Λαομέδεια, nomen propr.
mul.

Λαομέδων, ενός, ὁ, Laomedon,
nomen propr.

ΛΑΟΣ, ἔ, ὁ, Atticè λαός, ὦ,
ὁ, populus, turba.

Λαοσσοός, populorum defensor,
vel agitator. Ex λαός, po-
pulus, & σῶω, servo. Th.
σῶός, salvus. Vel à σείω,
moueo.

Λαοφθόρος, ε, ὁ, ἦ, populi
corruptor. Ex λαός, populus
& φθείρω, corrumpo. p. m.
ἔφθορα.

Λαοφόνος, ε, ὁ Poët. pro

λαοκίλονος, populum caedens.
Ex λαός & φένω, occido.

ΛΑΠΑΪΩ & λαπάσσω, fut.
ζω, evacuo, mollio. Hinc λά-
παθς, ε, ἦ, & λάπαθον, ε,
τό, fossa, terrae sulcus. Est
& herbae nomen, λαπαρός,
ἔ, ὁ, vacuus, inanis.

Λαπάρη & λάπαρον, pars in-
ter costas nothas et ossa,
quae ad ilia pertinent, quia
λαπαρά, id est, inania. λα-
παρός, vacuus. Th. λαπάζω,
evacuo.

ΛΑΪΠΗ, ης, ἦ, pituita, quae
λαπαίζεται è corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. à
λάπτω. f. ψω. lambendo
bibo.

ΛΑΠΪΖΩ, insolentius me effe-
ro, jacto me. q. ex λα &
ἔπος. Hinc λαπιστής, ἔ, ὁ,
jactator, nugax.

Λαπιθάων, gen. plur. Dor.
pro Λαπιθῶν, à Λαπίθης, ε,
ὁ, Lapitha. qui cum Centa-
uris congressi.

ΛΑΪΤΩ, f. ψω. lambendo
bibo, more canum, ingurgito
me.

Λαίρδος, lardus. Gloss. Cyr.
Vide laridum.

ΛΑΡΙΝΟΣ, ἔ, ὁ, saginatus.
λαρινεύω, sagino.

ΛΑΡΚΟΣ, ἔ, ὁ, corbis è vi-
mine plexus.

Λαρινακόγιος, ε, ὁ, quid signi-
ficet, & ut Pani tribuatur,
vide notas Theocr.

ΛΑΡΝΑΞ, ακος, ἦ, capsula,
loculus, in quo λαρινά feu
pinguia reponuntur.

ΛΑΨΟΣ, ♂, ὄ, *Larus*, avis vorax. q. à λάω, appeto. Sed λαρῶς, ♂, ὄ, *jucundus, gratus*, παρὰ τὸ ἰλαρὸν.

ΛΑΨΥΓΞ, υἴγος, ὄ, *guttur, gula*.

Λαρυγῶ, *clamo*. à λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λασαία, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *hirsuta, herbida*.

Λασάμενος Dor. pro λησάμενος, η, ον, *oblitus, a, um*, a. i. part. m. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo*. fut. λήσω.

ΛΑΣΑΝΟΝ, ♂, τὸ, *olla*; item *cloaca, sella familiaris*.

Λάσδεο, accipe Dor. pro λάξω, praef. imperat. λάσδομαι Dor. pro λάξομαι, *capio*, quod vide.

Λασεῦμεθ' Dor. pro λησόμεθα, i. pl. fut. i. m. verbi λανθάνω, *obliviscor*. fut. m. λήσομαι & Dor. λασῶμαι & λασεῦμαι, ἦ, εἶται.

Λαδῆμεν. a. i. inf. Dor. pro λαθῆναι, verbi λήθω & Dor. λάθω, *lateo*. perf. pass. λέλησμαι Dor. λέλασμαι. a. i. pass. ἐλάθην.

ΛΑΣΘΗ, ης, ἡ, *sanguis, contumelia, subsannatio, irrisio*.

ΛΑΣΙΟΣ, ♂, ὄ, ἡ, *hirsutus, hispidus, calidus, animosus*.

q. ex λα & σείω, pro ὄρμῳ.

Λασιόκωφος, qui surdus ex hirsutiae, κωφὸς διὰ τὸ λείσιον.

ΛΑΣΚΩ, loquor. q. à λαλῶ.

Λάσκαρος, *hirsutus parte virili*.

Λασῶ Dor. pro λήσω, fut. i. à λήθω, *lateo*.

ΛΑΨΑΞ, αγος, ἡ, *humor excidens è poculo, et strepitus ille*. Est & nomen animalis quadrupedis.

Λατῖνος, ὄ, *Latinus*. nomen viri.

Λατομέω, *excindo, excido*. cum Acc. fut. ἤσω. aor. i. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα. perf. passiv. λελατομημαι. perf. part. λελατομημένος, ης, ον. Quod ex λατόμος, ♂, ὄ, ἡ, *lapicida*, quod ex λάς, λαός, ὄ, *lapis*, & τόμος, *frustum abscissum*, ex praet. med. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo*.

ΛΑΨΟΣ, ♂, ὄ, nomen piscis delicati. Athen. lib. 6. 17.

Λατρεία, ας, ἡ, *cultus*. Th. λάτρεις.

Λατρεύω, *servio, famulor, religiosè colo, sacrifico*, cum dat. f. σω. p. λελάτρευκα. a. i. ἐλάτρευσα. ejusdem them.

Λάτρην, acc. sing. λάτρησι, dat. plur. à λάτρεις, *ios, servus*.

ΛΑΨΤΡΙΣ, *ios, ὄ, ἡ, servus, famulus, qui pro mercede servit*, q. à λάτρον, *merces*. Hinc λατρεύω, *servio, famulor*. λατρεία, ας, ἡ, *servitus*; item *cultus religiosus*. εἰδωλολάτρης, ♂, ὄ, *idololatra*. εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *idololatria*.

Λάτρον, ♂, τὸ, *merces, quae servienti datur*. quasi à λαύω, *fruor*. Est enim id, quo quis fruitur pro labore.

Λάτυμονον, 8, τὸ, nomen mon-
tis.

ΛΑΥΚΑΝΙΑ vel λευκανία,
ας, ἡ, guttur, gula. q. à
λαῖω, fruor.

ΛΑΥΡΟΣ, 8, ὁ, latus, multus,
copiosus. q. à λα & εὐρύς,
latus. Hinc λαῦρα, platea
lata, vicus.

Λαῦω, fruor. unde usitatum
ἀπολαύω, in λάω, volo.

Λάφυρα, spolia quae vivis
detrahuntur. Th. λαφύσσω.

ΛΑΦΥΣΣΩ vel λαφύττω, f.
ζω, aviè de glutio, hallucor,
evacuor. q. à λάπλω. Hinc
λάφυρα, spolia.

ΛΑΧΑΙΝΩ, fodio. fut. ανῶ.
p. ἀλκα. Hinc λάχανον, 8,
τὸ, olus.

Λάχεια, fossu facilis. à λα-
χαίω, fodio.

Λαχεῖν, sortiri, a. 2. inf. act.
λαχε, a. 2. imperat. act.
verbi λασχαίνω, sortior. f.
λήζω. p. λέληχα & Att.
εἴληχα. a. 2. ἐλαχον. p. m.
λέλοχα.

Λάχεσις, eos, ἡ, Lachesis, no-
men parcae, à λασχανω, sor-
tior.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λά-
χος, eos, τὸ, sors.

Λαχῆνας, a. 1. part. act. à
λαχαίνω, fodio. f. ανῶ. a. 1.
ἐλαχῆνα.

Λαχμός, 8, ὁ, micatio. à λασ-
χάνω, sortior, mico.

ΛΑΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo. Hinc
λαχνήεις, εντος, ὁ, setosus.

Λαχοῖην, ης, η, sortiar, Atti-
cè, pro λάχοιμι, οἰς, οἰ, a.

2. opt. act. à λαγχαίνω,
sortior. a. 2. ἐλαχον.

Λάχος, eos, τὸ, sors. à λασχαί-
νω, sortior. a. 2. ἐλαχον.

Λαχῆσα, sortita, a. 2. part.
act. f. g. ejusdem verbi.

Λαχών, 8σα, ὄν, a. 2. part.
verbi λαγχαίνω, sortior. quod
vide.

Λαψεῦμαι feu λαψῆμαι, ἡ,
εἶται Dor. pro λήψομαι, η,
εταί, fut. 1. med. verbi
λαμβάνω, capio. f. λήψομαι.
a. 1. ἐλαβον.

Λαψῆ, sumes Dor. pro λήψη,
2. sing. fut. 1. m. vide λα-
ψεῦμαι.

Λαψεῦμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑΩ, video, fruor, volo; hinc
ἀπολαύω, fruor. ἀπολαυσις,
eos, ἡ, fruitio. ἀπολαυσός,
8, ὁ, ἡ, in voluptate vivens.
ἀπολαυσικός, 8, ὁ, ἡ, idem.

Λέα, lapis, quem textor sta-
mini inter texendum appen-
dit. à λᾶς, contractè pro
λᾶας, ὁ, lapis.

Λεαίνα, ας, ἡ, leaena. à λέων,
leo.

Λεαίνω, laevigo. fut. ανῶ. a.
1. ἐλέγηνα. Th. λείος, 8, ὁ,
laevis, non asper.

Λεαίνοι, aor. 1. inf. act.
verbi λεαίνω, quod vide.

Λεάνδρος, 8, ὁ, Leander, no-
men proprium.

Λεββαῖος, 8, ὁ, nomen Apof-
toli. Hebr. cordatus.

ΛΕΒΗΡΙΣ, ἴδος, ἡ, exuviae,
pellis deposita. q. à λέπω,
exuo.

ΛΕΪΒΗΣ, ἦλος, ὁ, *lebes, pelvis*.
 q. à λείβω, *fundo, libo*.
 Λεῖβανά, *nomen oppidi*. Jud.
 21. 19.
 Λέγειν, *præf. inf. à λέγω, dico*.
 Λεγεῶν, ὁ, *legio. à Latinis sumpta vox*.
 ΛΕΙΓΝΟΝ, ε, τὸ, *fimbria, quae affuitur extremæ vestis orae*.
 Λεγόμεθεν, *dicimur, Aeol. pro λεγόμεθα, i. plur. præf. pass. verbi λέγω, dico*.
 Λέγομεν, *Doricè pro λέγομεν, dicimus*.
 Λέγουσι, *dicunt, Dor. pro λέγουσι*.
 ΛΕΓΩ, *lego, colligo. dico, loquor. cubare facio. fut. λέξω. p. λέλεχα. a. i. ἐλεξα. a. 2. ἐλεγον. perf. pass. λέλεγμαι. p. m. λέλογα. Hinc ἐκλεκτός, ε, ὁ, selectus. ἐκλογή, ἡς, ἡ, electio. λέξις, εως, ἡ, dictio. λόγος, ε, ὁ, verbum. ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio. ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio. διαλέγομαι, d.ffero. διάλεκτος, ε, ἡ, fermo unicuique genti peculiaris. διαλεκτική, ἡς, ἡ, ars differendi. διάλογος, ε, ὁ, colloquium. ἐπίλογος, ε, ὁ, conclusio, peroratio. αἰτιολογία, ας, ἡ, causae redditio. γενεαλογία, ας, ἡ, generis recensio. ταυτολογία, ας, ἡ, ejusdem rei repetitio. λογίζομαι, *rationem in eo, seu subduco. λογιστής, ε, ὁ, calculator. λογιστικός, ε, ὁ, calcula-**

torius. παραλογίζομαι, subdola supputatione fallo. παραλογισμός, ε, ὁ, falsa ratiocinatio. συλλογίζομαι, ratiocinando colligo. συλλογισμός, ε, ὁ, collectio, quae fit ratiocinando, syllogismus. ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, conjux; item gallus gallinaceus.

Ληλασία, ας, ἡ, *praedatio: actio ejus qui λεηλαεῖ, id est, praedam agit. q. λείαν ἔλαυνει.*

ΛΕΪΑ, ας, ἡ, *praeda. q. à λάω, cupio. Sed λεία, laevigata, vide in λείος. ληΐζω & ληΐεύω, praedor. ληΐης, ε, ὁ, praedo. ληΐικός & ληΐτικος, ε, ὁ, praedatorius, ex rapto vivens.*

Λεαιγόρη, ης, ἡ, *nomen propr. mul. suaviloqua. Ex λείος, laevis, & ἀγοράομαι, concionor. Thema ἀγορά, ἡ, forum.*

Λεαίνω, *laevigo, polio. fut. ανῶ. a. i. ἐλέηνα. Th. λείος, laevis.*

Λείβεται, *stillat, 3. singul. præf. pass. vide λείβω.*

ΛΕΪΒΩ, *libo, fundo. f. ψω. p. λέλεφα. Dicitur & εἶβω, Ion. & Aeol.*

Λειῦμαι Dor. pro λειῖμαι. *præf. pass. verbi λείω, f. ὦτω, laevigo. Thema λείος, ε, ὁ, laevis.*

Λεῖησαν, *explanarunt, 3. plural. Ion. a. i. act. verbi λειαίνω, quod vide.*

Λεῖκνον vel λίκνον, ε, τὸ, *ventilabrum; hinc λεικνίζω, vannō.*

Λείμμα, ἄλος, τὸ, *reservatio*,
reliquiæ, idem quod λείψα-
νον, & τὸ. Th. λείπω, *linquo*.

ΛΕΙΜΩΝ, ὄνος, ὄνι, ὄ, *pra-*
tum. quasi à λείβω, quia ri-
gatur, hinc λειμώνιος, & ὄ,
pratensis. λειμωνέθε, *ex*
prato.

Λειογένειος, ὄ, ἦ, *laeves malas*
habens. Ex λείος, *laevis*, &
γένειον, & τὸ, *mentum*.

ΛΕΪΪΟΣ, εἶα, εἶον, *laevis*, non
asper; item *planus*, *u*, *um*,
lubricus. *lenis*, *perfectus*.

Duci possit à λη & ἴσος,
aqualis; hinc λειότης, ἦτος,
ἦ, *laevitas*. λειώ, *f*, ὠσω,
laevigo. λειάινω & λειάινω,
mollio.

Λεῖστιν, *leonibus*, pro' λέσσιν,
per *ectasin* Poët. *dat. plur.*
à λέων, ὄτος, ὄ, *leo*.

Λεῖπ' & λείπε Ion. pro ἔλειπε,
3. sing. imperf. act. vel
præf. imperat. λείπεθ' pro
λείπεσθαι, *præf. inf. pass.*
λείπεθ' pro ἐλείπετο, *3. sing.*
imperf. pass. verbi λείπω,
linquo.

Λείπεθ', *vide in λείπ'*.

Λείπομαι, η, εταί, *præf. ind.*
pass. λειπόμενος, *præf. part.*
pass. ejusd. verbi.

Λειποψυχῆντα, *acc. sing.*
part. præf. verbi λειποψυ-
χέω, animam linquo. f. ἦσω.
Ex λείπω, & ψυχή, ἦ, *ani-*
ma.

Λειποσραβία, *as, ἦ, militiae*
descrio. Ex λείπω & σραβίς,
exercitus.

ΛΕΪΪΩ, *relinquo. desum, de-*

ficio. f. ἦσω. p. λείλειφα. a.
1. ἔλειψα, a. 2. ἔλιπον.
perf. pass. λέλειμμα. præf.
med. λέλοιπα; hinc λοιπός,
ἔ, ὄ, reliquus. ἀπολείπω,
relinquo, derelinquo. ἐκλείπω,
idem. & deficio. ἐκλείψις,
eως, ἦ, defectio. ἐλείπω,
praetermitto. ἐλείψις, eως,
ἦ, omissio.

Λείπτω Dor. pro λείπτω,
præf. part. f. g. à λείπω,
linquo.

Λειριόεις, εντος, ὄ, & in *f. g.*
λειριόεσσα, ης, ἦ, florida.
Th. λείριον, & τὸ, *lilium*.

Λειριόεσση, *dat. sing. f. g. à*
λειριόεις, quod vide.

ΛΕΪΪΡΙΟΝ, & τὸ, *lilium*. Est
folio λέϊον, hinc λειριόεις,
liliaceus.

Λειρός, *gracilis pallidus. q. à*
λείος, minutus.

Λειρός, ἦ, ὄν, *praedabilis,*
predativus, a, um. à λεία,
ας, ἦ, praeda.

Λείρος, ἦ, ὄν, *publicus, a, um.*
à λαός & λέως, *populus*. Ion.
resolut. λήϊτος pro λειτός.

Λεῖσεργέω, *ministro. f. ἦσω.*
perf. λελεσεργήκα. a. 1.
ἐλεσεργήσα. a. 1. inf. act.
λεσεργήσαι. Ex λήϊτος, publi-
cus, & ἔργον, & τὸ, opus.

Λεῖσεργία, *as, ἦ, ministerium*
publicum; hinc λεῖσεργικός,
ἦ, ὄν, ministratorius, a, um.
ab *iisdem thematibus*.

Λεισεργός, ἔ pro ληϊσεργός, &
hoc pro ληϊτοεργός, *minister*
publicus. ab iisdem them.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ἦνος, ἦ, *lichen*,
summae cutis asperitas. Est
 etiam herbæ species.

Λειχήνωρ, nomen muris, à
 λείχω, *lambo*.

Λειχομύλη, ης, ἦ, nomen
 propr. muris. Ex λείχω,
lambo, & μύλη, ης, ἦ, *mola*
frumentaria.

Λειχοπίναξ, nomen muris. à
 λείχω, *lambo*, & πίναξ,
tabula.

ΛΕΙΨΩ, *lambo*, *lingo*. f. Ξω.
 p. χα, hinc λιχμάω & λιχ-
 μάζω, idem.

Λείψαν Ion. pro ἔλειψαν, 3.
 plural. a. i. act. verbi
 λείπω, *linquo*. f. ψω. Sed
 λείψαν' pro λείψανα, τὰ,
reliquiæ. nom. plur. à λεί-
 ψανον, 8, τό. Th. λείπω.

Λείψω, fut. i. act. ejusdem
 verbi.

Λείων Poët. pro λέων, οἶος,
 ὅ, *leo*.

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἦ, *pelvis*, *ca-*
tinus, *patina*. Inde λεκάνιον,
 8, τό, *parva pelvis*. Ex λα
 & χαίνω, quod valde pateat
 ΛΕΚΙΘΟΣ, 8, ἦ, *vitellus*, *ovi*
luteum.

Λεκός, *scutella*. Inde λεκίς &
 diminut. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum*. adject.
 verbale, à λέγω, *lego*.

Λέκλω Poët. pro λέλεκλω Ion.
 pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq.
 perf. pass. verbi λέγω.

Λέκλον, 8, τό, *lectus*. Th.
 λέγω, *cubare facio*.

Λελαβέδαι Poët. pro λαβέ-
 δαι, a. 2. inf. med. verbi

λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι.
 a. 2. ἔλαβον.

Λελάβησι Ion. Anadiplasiafmo
 & paragoge τῶ σι pro λάβη,
 3. sing. a. 2. sub. act. ejus-
 dem verbi.

Λελαβόμεν Poët. pro ἐλαβό-
 μην, a. 2. med. ejusdem
 verbi.

Λέλαθα Dor. pro λέληθα,
 præt. med. verbi λίθω feu
 λανθάνω, *lateo*. f. λήσω. a.
 2. ἔλαθον.

Λελαθίμην, Anadiplaf. Ion.
 pro ἐλαθόμεν, a. 2. m. Sic
 λέλαθον pro ἔλαθον. a. 2.
 ind. act. λελαθέσθαι pro
 λαθέσθαι, aor. 2. inf. med.
 λελάθη pro λάθη, &c. ejus-
 dem verbi.

Λέλακα, ας, ε, *strepo*, præt.
 med. sed præsentis signifi-
 cationem habet. Hinc λε-
 λακῦια, præt. part. med. f.
 g. verbi ληκέω, *resono*, *crepo*,
 aor. 2. ἔλακον.

Λελακῦια, vide in λέλακα.
 Alii formant à λαλέω, *voci-*
feror. perf. part. λελαλη-
 κώς, ὦια. & per syncop. λε-
 λακώς, λελακῦια.

Λελάληκα, ας, ε, perf. ind.
 act. verbi λαλέω, *loquor*.

Λελάμπρυνται, *resplenduit*, 3.
 singul. perf. ind. pass. ver-
 bi λαμπρύνω, fut. ὑῶ. præt.
 λελάμπρυσκα, perf. pass. λε-
 λάμπρυσμαι. à λαμπρός,
splendidus. Thema λάμπω,
splendeo, *luceo*.

Λελάσμεθα Dor. pro λελήσ-
 μεθα, i. pl. perf. pass. Sic

λελασμένος Dor. pro λελησ-
μένος, perf. part. verbi λαν-
θάνω feu λήθω, *luteo*.

Λέλασαι, *obitus est* Dor. pro
λέλησαι. 3. fing. perf. pass.
verbi λανθάνω feu λήθω.

Λελάχωσι, *sortiti fuerint*, Ion.
Anadiplaf. pro λάχωσι, 3.
plural. a. 2. sub. act. ver-
bi λαχάω, *sortior*. a. 2.
ἐλαχον.

Λέλειπται, *relicta est*, 3. fing
perf. pass. λέλειμαι. ψαι-
πται. à λείπω, *linquo*. f. ψα.
a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, *lambentes*, perf
part. act. per sync. ἐ-
ενηthes. τῷ ε, pro λελιχ-
μακίτες, verbi λιχμάω. Τη
λείχω, *lingo*. f. ξω. possit
etiam ab hoc præterito
formari.

Λελέχθαι, perf. inf. pass. à
λέγω, *dico*. a. 1. pass.
ἐλέχθην.

Λέληθα, *as, e*, *latui*, præt.
med. verbi λανθάνω feu
λήθω. fut. λήσομαι. a. 2.
ἔλαθον.

Λέληκα, *locutus sum*, perf.
act. verbi λαλέω, fut. ἦσω.
p. λελάληκα & per sync.
λέληκα. An potius dicen-
dum esse p. m. verbi λη-
κέω pro βοάω. unde p. m.
λέληκα, *as, e*. perf. part.
m. λεληκώς.

Λέλημαι, *captus sum*, perf.
pass. verbi λαμβάνω, *capio*.
f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελήθαι, *oblitum esse*, perf.
inf. pass. verbi λήθω feu

λανθάνω, *luteo*. perf. pass.
λελησμαι. Sed λελήθαι cum
ι, subscripto, est à verbo
λήζομαι feu λήζομαι, *praedor*.
Thema λεία, *praeda*.

Λέλησμαι, perf. ind. pass.
λελησμένος, perf. part. verbi
λήθω feu λανθάνω.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act.
verbi λαμβάνω, *capio*, quod
vide

Λελημένος, *charus, promptus*,
perf. part. pass. verbi λι-
λέω, *ã, volo*. perf. λελίθηκα.
perf. pass. λελίθημαι, eupho-
niæ gratia λελίθημαι.

Λέλοφα, p. m. verbi λέγω,
dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Λελογισμεθα, *reputatae sumus*,
1. plur. perf. pass. verbi
λογίζομαι, quod vide. λελο-
γισμένως, *prudenter*, adv.

Λέλοφα, *as, e*, *sortitus sum*,
præt. med. λελοφάως, perf.
part. med. verbi λαγχάνω,
sortior. f. κληρώσομαι. aor.
2. ἔλαχον

Λέλοιπα, *as, e*, *reliqui*, p. m.
hinc λελοιπώς, *otus*, p. m.
part. verbi λείπω, *linquo*.

Λελομένος, *lotus*, perf. part.
pass. verbi λέω, *lauo*. f.
λέσω. perf. λέλεκα.

Λέλοχα vel ἔλοχα, perf. ind.
act. Atticè pro λέλεχα,
hinc λελοχῦια, *enixa*, perf.
part. f. g. verbi λέγω,
dico; quod tamen à λέχομαι,
præci, derivatum volunt.

Λελύμασμαι, perf. pass. Att.
pro λελύμαμαι, hinc λελυ-
μασμένος, *lubefactatus*, perf.

part. pass. Att. verbi λυ-
μαίνω, *corrumpo*. fut. ανῶ ρ.
λελύμαίκα. Thema λύμη, ης,
lues, ποχα.

Λέλυται, 3. singul. perf. pass.
λέλυντο, 3. plur. plusq.
perf. pass. Ion. verbi λύω,
solvo. fut. σω. ρ. λέλυκα.
perf. pass. λέλυμαι. perf.
inf. pass. λελύσθαι. perf.
part. λελυμένος.

ΛΕΜΒΟΣ, ε, ὁ, *lumbus, par-*
vum navigium.

Λέμφος, *mucus concretus*. Sed
λέμφος, *adject. mucosus,*
stultus.

Λέντιον, ε, τὸ, *linteum.* vox
Lat. Græcè ὀθόνιον, ε, τὸ.

Λέξω, *cubato*, Ionic. pro λέξω,
præf. imperat. pass. verbi
λέξομαι, quod à fut. forma-
tum, verbi λέγω, *disco*. fut.
ξω.

Λέξεως, gen. sing. à λέξις, ἡ,
dictio. acc. λέξιν. Thema
λέγω, *dicō.*

Λέξῃτι, *dicent*, Dor. pro λέ-
ξῃσι, 3. pl. f. i. act. verbi
λέγω.

Λέοντα, acc. sing. à λέων, ὁ,
leo. ia plur. λέοντες. dat.
plur. λέσσι.

Λεοντείη & λεοντή, ἡ, *pellis*
leonis. à λέων, *leo*.

Λέπαδρον, ε, τὸ, *lorum latum*
jumentarium. capistrum. in
plur. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω,
decortico.

Λέπαργος, *albus*. Eustath. q.
ex λεπὶς & ἀργός, *albus*.

Λέπαις, τὸ, *rupes, promontori-*
um. Sed λεπᾶς, *ἀδός, ἡ, concha*

petræ adhaerens: hinc λεπᾶ-
σῆ, genus calicis instar conchæ.

Λεπίδιον, *parva lepīs.*

Λεπίζω, *decortico*. à λέπος,
cortex. Th. λέπω.

Λεπίς, ἴδος, ἡ, *squama*. à λέ-
πω, *decortico*. λέπισμα, *άλος,*
τὸ, *decorticatio*.

Λέπος, εος, τὸ, *cortex, squama.*
Th. ejusdem.

Λέπρα, ας, ἡ, *lepra, vitiligo.*

Th. λεπρός, *scaber.*

Λεπρᾶς, *accusativ. plural. f.*
g. à λεπρός, scaber. Et λε-
πρᾶς, *ἀδός, ἡ, aspera.* petræ
epithet.

ΛΕΠΡΟΣ, ε, ὁ, *scaber*. Dici-
tur & λεπρός, α, ὄν, *leprosus.*

Hinc λέπρα, ας, ἡ, *lepra.*

Λεπταλέος, *idem quod λεπτός.*

Λεπτῆ, *macilentæ, dat. sing.*
f. g. à λεπτός, quod
vide.

ΛΕΠΤΟΣ, ε, ὁ, *tenuis, gra-*
cilis, raris. in *f. g. λεπτή.*

Hinc λεπτότης, ητος, ἡ, *te-*
nuitas. λεπτολογία, ας, ἡ,
tenuis et inanis sermo.

Λεπυρός, α, ὄν, *corticofus,*
squamâ tectus. λεπυρίον, *par-*
vus cortex. λεπυρόν, ε, τὸ,

putamen ovi, testu. à λέπος,
cortex. Th. λέπω.

ΛΕΠΩ, *f. ψω, decortico, exuo.*

λεπίζω, *idem*. λέμμα, *άλος,*
τὸ, *cortex*. λέπος, εος, τὸ,

idem. λεπὶς, ἴδος, ἡ, *idem.*
λοπῆς, ε, ὁ, *cortex.*

Λερία, *Leria, insula, cujus*
incolæ Λερίοι, ii malè audi-
ebant ob malitiam.

Λεργαίη, ης, ἡ, *nomen hydræ,*

à Λέρνη, palude, in qua versata fuerit.

ΛΕΡΝΗ, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi sordium confluges. Hinc Λέρνη κακῶν, Ler-na malorum.

Λεσβίδας, acc. plur. à Λεσβίς, ἰδος, ἡ, Lesbis.

ΛΕΣΒΟΣ, Lesbos, insula. Hinc Λεσβόθεν, adv. à Lesbos. Λεσβίς, Lesbis foem. Λεσβίζεν & Λεσβιάζεν, Lesbios imitari, obscœnis moribus.

Λεχάζοντες, garrientes, nom. plur. præf. part. verbi λεχάζω. Th. λέχη, ης, ἡ, confabulatio.

ΛΕΣΧΗ, ης, ἡ, sermocinatio, confabulatio; hinc λεχηνεύειν, celebrare; hinc ἀδόληχος, ἄ, ὅ, ἡ, loquax, garrulus. ἀδολεχία, ας, ἡ, garrulitas.

Λευγαλέης, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις. Sic λευγαλέοισιν, dat. plur. Ionic. m. g. à λευγαλέος, quod vide.

Λευγαλέος, ἄ, ὅ, perniciosus, gravis, tristis. q. λοιγαλέος. à Th. λοιγός, pernities.

Λευί & Λευίς, ὁ, Levi, nomen viri. gen. τῷ Λευί, acc. Λευί, Hebr. additus, Hinc Λευίτης, ἄ, ὅ, Levita. Λευιτικός, ἡ, ὄν, Leviticus.

Λευί pro λευκά, alba. à λευκός.

Λευκαίω, dealbo. f. ανῶ. aor. I ἐλευκάναι. aor. I. inf. λευκαίω. aor. I. ind. pass. ἐλευκάνθη. Th. λευκός, albus.

Λευκαίω, aor. I. inf. act.

Λευκαίνας, aor. I. part. à λευκαίω, dealbo. quod vide.

Λευκαίνθεις, a. I. part. pass. à λευκαίω, quod vide.

Λευκαίνθισω, albico, candidus sum. Th. λευκός, albus.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba; item vitaligo alba. Th. λευκός, albus.

Λευκίππος, ἄ, ὅ, ἡ, qui candidos equos habet. Ex λευκός, albus & ἵππος, equus.

Λευκίτας, α, ὁ Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκός, candidus.

Λευκίτη, creta. ejusd. them.

Λευκόγεις, creta, cretifodina. Ex λευκός, albus, & γῆ, terra.

Λευκοδέα, Albunea mater, Matuta. q. λευκή θεά, lux enim est alba.

Λευκόϊον, caltha, viola. q. λευκόν ἴον, alba viola.

Λευκοῖσιν, dat. plural. Ionic. à λευκός, albus.

Λευκόλινον, ἄ, τὸ, album linum. Ex λευκός & λίνον, linum.

Λευκομέτωπος, candidus, habens frontem albam.

Λευκοπάρεμος, candida genas, alba genas. Ex λευκός, albus, & παρειά & Aeol. παρηά, ας, ἡ, gena,

ΛΕΥΚΟΣ, ἄ, ὅ, albus, candidus, serenus. q. à λείσσω, video. Hinc λευκότης, ητος, ἡ, albedo. λευκώω & λευκαίω, dealbo.

Λευκότερος, έρα, ον, candidior.
 compar. à λευκός, albus.
 Λευκόφρυς άγορη, cana fori
 facies. Ex λευκός & όφρυς,
 supercilium.
 Λευκοχιτών, ωνος, ό, ή, candi-
 dam tunicam gerens. Ex λευ-
 κός, έ, έ, albus, & χιτών,
 ώνος, ό, tunica.
 Λευκόχρως, albicans, albus co-
 lore. Ex λευκός & χρώα.
 Λευκόχρως, ώλος, candido cor-
 pore decorus. Ex λευκός &
 χρώς, χρώλος, ό, corpus. Th.
 χρώα, ή, color.
 Λευκτρα, plur. tantum, Leuc-
 tra, urbs Bœotie.
 Λευκώλενος, pulchris ulnis feu
 brachiis. Ex λευκός, albus, &
 ώλένη, ης, ή, ulna.
 Λεύσσειε, videtis, 2. plural.
 præf. ind. act. verbi λεύσσω.
 ΛΕΥ΄ΣΣΩ, video. Poët. pro
 βλέπω. in 3. plur. λεύσ-
 σειν.
 Λευστήρ, ήρος, ό, dignus qui
 lapidibus obruatur. à λεύω,
 lapid, quod vide.
 Λευχέμων, candidatus, qui
 λευκόν έμα gestat.
 Λεύω, lapido. à λάς, lapis.
 Λεχέεσσω, dat. plur. Ion. à
 λέχος, eos, τός, lectus. quod
 vide.
 Λεχεποιή, ης, ή, regio herbosa.
 à πόα Ion. ποιή, herba, &
 λέχος, eos, τός, lectus. Th.
 λέγω, cubo.
 Λεχθέν, dictum, a. i. part.
 pass. n. g. à λέγω, dico. f.
 ζω. a. i. pass. έλέχθην.
 Λέχος, eos, τός, lectus. gen.

plur. λεχέων. dat. pl. λέχε-
 σι. Th. λέγω vel λέγομαι,
 cubo, cubare facio.
 Λεχώντο Ionic. & Poët. pro
 έλεχώντο, 3. plur. imperf.
 pass. verbi λεχάομαι, apud
 Hesych.
 ΛΕ΄ΧΡΙΟΣ, ε, ό, obliquus.
 Λεχών, ή, puerpera. à λέχος,
 eos, τός, lectus, in quo de-
 cumbit. Th. λέγω, cubare
 facio.
 Λεώδαμας, άνλος, ό, Leodamas,
 nomen Philosophi.
 ΛΕ΄ΩΝ, ώλος, ό, leo. λέαινα,
 ης, ή, leaena. q. à λάω, quia
 visu valet. Hinc χαμαιλέων,
 ώλος, ό, leo pumilus.
 Λεώμι, vellem, præf. opt.
 act. à λεάω, ώ, pro θέλω.
 Λεωπέτρα, an λειοπέτρα laevis
 feu plana petra.
 Λεωργός, αυταξ, temerarius.
 Λεωσφέτερος, ε, ό, quem suae
 civitatis jure donant, civem-
 que faciunt. Ex λαός & λεός,
 Att. ό, populus & σφέτερος,
 suus. Th. έ, se.
 Λεωφόρος Ion. & Att. pro
 λαοφόρος, via publica.
 Λή, velit Dor pro θέλη, 3.
 fing. præf. sub. θέλω, ης,
 η, Doros dicunt λώ, λής,
 λή. Alii malunt à λάω,
 deducere in subjunct. λάω,
 λάης, λάη, crasi λώ, λάς,
 λᾶ & Dor. λᾶ, λής, λή,
 velim, is, it.
 Λήδω, inusit. pro λαμβάνω,
 capio. f. λήφομαι.
 Λήγ pro λήγεις, quiesce, præf.
 imperat. ληγέμεναι Dor. pro

- λήγειν, præf. inf. verbi λήγω, *cesso*.
- Λήγοιμεν, 1. plur. opt. præf. à λήγω.
- ΛΗΓΩ, *es, ei, cesso, desino, quiesco*. Hinc λήξις, *cessatio*.
- ΛΗΔΟΝ, *g, τὸ, frutex, cisti species*.
- Λήδος vel λῆδος, *es, τὸ, vestis ex panno raro ac detrito*.
- Ληθαῖος & λήθαιος, *Lethæus, adject. à λήθη, ης, ἡ, oblivio*. Th λήθω, *lateo*.
- Λήθει, *oblivisceris* Ion. pro λήθη, 2. sing. præf. verbi λήθομαι feu λήθω vel λανθάνω.
- Λήθει, *latet*, 3. singul. præf. act. verbi λήθω, quod vide.
- Λήθεται & λήθετο, *oblita est*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐλήθετο. ejusdem verbi.
- Λήθη, *ης, ἡ, oblivio*. Thema λήθω, *lateo*.
- Λήθεσσα, præf. part. f. g. à λήθω, quod vide.
- ΛΗΘΩ feu λανθάνω, *lateo, celo*. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα. Hinc λήθη, *ης, ἡ, oblivio*. λάθρα, *adv. clam, clanculum*. ἐπιλήσιμωνος, *ὁ, ἡ, obliviosus*.
- Λήθ' pro λήθια, acc. singul à λήσις, *ιδος, ἡ, pecus*. Thema λεία, *ας, ἡ, praeda*.
- Λήζεται pro λήζετο, 3. singul. imperf. pass. Ionic. verbi λήζομαι, *sortior, nanciscor*. f. ἴσομαι. perf. pass. λελήισμαι. Thema λεία, *praeda*.
- Λήζομαι, *praedor*. vide in
- λήζεται perf. pass. λελήισμαι, *ας, ἡ*.
- Λήη Ionic. dialisi pro λεία, *ας, ἡ, praeda*.
- ΛΗΪΟΝ, *g, τὸ, seges, in plural. τὰ λήια*.
- Λήσις, *ιδος, ἡ, idem quod λεία, ας, ἡ, praeda*.
- Λήισσατο Poët. & Ion. pro ἐλήισατο, 3. sing. a. 1. med. sic λήισσεται, 3. sing. f. 1. med. verbi λήίζομαι, *nanciscor*. Thema λεία, *praeda*.
- Λήιστος, *ἔ, ὁ, bello captus, praedativus*. à λήη Ion. pro λεία, *ας, ἡ, praeda*.
- Λήιτις, *praedatrix*. Epithet. Minervæ. Thema λεία, *praeda*.
- Λήιτος, *publicus*. Ion. dialisi. pro λήιτος, hinc λήιτον, *g, τὸ, curia*.
- ΛΗΚΕΩ, vel Dor. λακέω, *sono, crepo*. f. ἦσω aor. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, *es, ε, præf. med λέλακα & λέληκα*. Hinc λακίς, *ιδος, ἡ, fissura seu scissura cum crepitu*. λακίζω, *lacero*.
- ΛΗΚΥΘΟΣ, *g, ἡ, lecythus, ampulla olearia*.
- Λήλαλος, *g, ὁ, nomen propr.*
- ΛΗΜΑ, *αῖος, τὸ & λῆμμα, duplici μμ. propositum animi, virilis fortisque animus, quasi à λάω, volo*.
- ΛΗΜΗ, *ης, ἡ, lippientes oculi, sorde oculorum, idem quod γλήμη, quasi à λα & μύω*.
- Λημνιά ἔλαια, *Lemnia facinora*.

ΔΗΜΝΙΪΣΚΟΣ, ε, δ, Lemniscus, *fasciola è coronis dependens.*
 Λήμνω, dat. sing. à Λήμνος, Lemnus, insula.
 Αηναί, ᾶν, αἶ. Poët. pro Βάκχαι. Alii scribunt Λήναι, quas dicunt esse Nymphas torcularium.
 Αηναϊῶνα, acc. sing. à ληναιῶν, ᾶνος, ὁ, Januarius, quo Ethnici vina libabant Baccho. Thema ληνός, εἰ, ὁ, lacus torcularii preli; hinc Αηναῖος, Bacchus.
 ΑΗΝΟΣ, εἰ, ὁ, lacus preli torcularii, ubi uvæ prelo exprimuntur. quasi à λεινω, communio. Sed λήνος, εος, τὸ, lana, quia λείων, id est, molle.
 Αἰζᾶν Ion. pro ἐλίζαν, 3. plur. a. i. act. λῆζαι, desisſe, a. i. inf. λήζαδαι, a. i. inf. med. verbi λήγω, cesso.
 Αἰζᾶα, ας, ε, a. i. opt. act. Aeol. verbi λήγω, cesso. f. ζω.
 ΑΗΡΟΣ, ε, δ vel λῆροι, ᾶν, οἱ, νιγραι, inepitiae, τρικα; hinc ληρέω, niyor. q. à λα & ῥέω.
 Αἷς Dor. pro θέλης, velis. vide in λῆ.
 Αἷσεις, 2. singul. fut. i. act. λήσεθε, 2. plural. fut. i. med. verbi λήθω seu λανθάνω, lateo. fut. λήσω. aor. 2. ἔλαθον.
 Αημοσύνη, ης, ἡ, oblivio. à λήθω, lateo.
 Αἷσομαι, obliviscar, f. i. med.

λήσομεν, i. plur. f. i. act. verbi λήθω seu λανθάνω, lateo.
 Αητής, εἰ, ὁ pro ληϊτής, εἰ, ὁ, latro. Th. λεία, ας, ἡ, praedator. Hinc ληϊζω, praedor. f. ἰσω. perf. pass. λελήισμαι, σαι, ται, hinc ληϊτής, εἰ, ὁ, & per Synæresin ληϊτής.
 Αἷτρων, latrina, puto, ubi latent ληϊαί.
 Αησῶ Dor. pro λήσω, f. i. act. à λῆω, ᾶ, volo, vel à λήθω lateo.
 Αητοῖδης, ε, ὁ, Latonae filius. Thema Αητώ, ὄος, εἰς.
 ΑΗΤΩ, ὄος, εἰς, ἡ, Lutona, mater Apollinis. acc. Αητώα, ᾶ.
 Αηφθεις, εἶσα, ἐν, captus, aor. i. part. pass. ληφθέντα, acc. singul. m. g. ληφθῆναι, aor. i. inf. pass. verbi λαμβάνω, capio. f. λήφομαι. aor. 2. ἔλαβον. a. i. ind. pass. ἐλπήφθην, a. 2. inf. m. λαβέδαι.
 Αηφθήτω, 3. sing. a. i. imperat. pass. à λαμβάνω.
 Αἷχω. inufitat. pro λαϊχάινω, forior.
 Αἷψομαι, η, εται & in i. plur. ληψίμεθα, f. i. med. verbi λαμβάνω, quod vide. f. i. m. inf. λήψεδαι.
 Αἷα pro λεία, praeda. Gl. Cyr.
 Αἷάζω, agito, jacto, separo, turbo. f. σω. p. λελίαια. quasi à λῆαν, valde.
 Αἷαν, valde, admodum. quasi à λῆω, volo.

Λικερός, ἄ, ὄν, tepidus. pro
 χλιαρός.
 ΛΙΒΑΝΟΣ, ε, ὄ, Libanus,
 Syriæ mons. thus. λιβανώλος,
 ε̅, ὄ, & λιβανώλον, ε̅, τὸ,
 thus, thuribulum.
 Λιδάς, gutta. à λείδω, fundo.
 Λιβερτίνος, ε, ὄ, Libertinus,
 nomen sectæ.
 Λιδύαθεν, adverb. ἀπὸ τῆς
 Λιδύης, ergo Dor. pro Λι-
 δύηθεν.
 Λιδύη, ης, ἡ, Libya. Λιδυσκοί,
 Libyssæ. Λίβος ἀνήρ, vir ex
 Libya, Afer, Pænus.
 Λιδυρον, ε, τὸ, Liburnum,
 species navigioli.
 Λιγὰ, stridulè, argutè. pro
 λιγέα. Hesych.
 Λιγαίνω, oblecto, propriè ar-
 guto sono. à λιγύς.
 Λιγδα, cos, pulvis. quasi à
 λείος, glaber.
 ΛΙΓΓΩ, strideo, stridorem
 edo. f. ζῶ. Hinc λιγύς, υός,
 ἑ, stridulus, argutus. λιγυ-
 γος, ε̅, ο, idem.
 ΛΙΓΓΑΗΝ, strictim. adverb.
 quasi à λιγῶ.
 ΛΙΓΓΑΟΣ, pila, mortarium.
 an à λείδν, terere? Est &
 λιγδος, fornacula, in qua
 constant metalla.
 Λιγέα, acc. plur. ἡ. g. à
 λιγύς, εἶα, ὕ. λιγέων Dor. pro
 λιγείων, gen. pl. vide λιγείη.
 Λιγείη, canoræ, dat. fing. f.
 g. à λιγύς, εἶα, ὕ, stridulus,
 a, um. Thema λιγῶ, strideo.
 Λιγέως, stridulè, adv. à λι-
 γύς. quod à λιγῶ, strideo.

ΛΙΓΝΥΣ, ἡ, fuligo, fumus
 flamma.
 ΛΙΓΝΩΤΟΣ, ε̅, ὄ, pingui
 similis.
 Λιγξε, sonuit, pro ἔλιγξε, 3.
 fing. a. i. act. verbi λιγ-
 ῶ, strideo. f. ζῶ.
 Λιγυρῆ pro λιγυρή, suavi. dat.
 fingul. f. g. λιγυρηῖσι, dat.
 pl. Ion. à λιγυρός, ἄ, ὄν,
 idem quod λιγύς. Thema
 λιγῶ, strideo.
 ΛΙΓΥΣ, υος, ὄ, ἡ, Ligur, qui
 ex Liguria. Hinc Λιγυστικός,
 ε̅, ὄ, Ligusticus. Sed λιγύς,
 εἶα, ὕ, stridulus, a, um. so-
 norus, suavis. à λιγῶ, stri-
 deo.
 Λιγυφθόγλοισι, sonora voce prae-
 ditis, dat. plur. Ion. à λι-
 γυφθόγλος, quod à λιγύς,
 stridulus, quod à λιγῶ, stri-
 deo, & φθόγη, sonus. The-
 ma φθέγλομαι, loquor. p. m.
 ἐφθόγλα.
 Λιγύφωτος, ε, ὄ, ἡ, argutus.
 Ex λιγύς, εἶα, ὕ, stridulus,
 a, um. quod à λιγῶ, strideo,
 & φωνή, ἡ, vox.
 Λιγν Ion. pro λίαν, valde,
 adv.
 Λιδάσω, lapido, cum Acc. f.
 άσω. a. i. ἐλίθασα. aor. i.
 sub. λιθάσω, ης, η, & in 3.
 plur. λιθάσωσιν. aor. i inf.
 λιθάσαι. a. i. part. λιθά-
 σαις, ανίος, ὄ. perf. act. λε-
 λιθακα. perf. pass. λελίθασ-
 μαί. a. i. pass. ἐλιθάθη.
 Th. λίθος, ε, ὄ, ἡ, lapis.
 Λιθάσας, ανίος, ὄ, a. i. part.
 act. ejusdem verbi.

Λιθαδῶσιν, 3. pl. a. i. sub.
pass. verbi λιθάζω, quod
vide.

Λιθάσωσιν, 3. plur. a. i.
sub. act. ejusdem verbi.

Λιθέα vel λιθία, massa auri,
preciositas auri.

Λίθεια, luxus, luxuries, uber-
tas. quasi ex λίαν & θίς,
aceruus.

Λίθινος, η, ον, lapideus, a, um.
Thema λίθος, lapis.

Λιθοβολέω, lapido. cum Acc.
imperf. ἐλιθοβόλεον, εν. f.
ἦσω. a. i. ἐλιθοβόλησα. a.
i. inf. λιθοβολῆσαι. aor. i.
part. act. λιθοβολήσας, αντος,
ό. perf. act. λελιθοβόληκα.
f. i. pass. λιθοβοληθήσομαι.
Ex λίθος, lapis, & βάλλω,
jacio. p. m. βέβολα.

Λιθόλευσος, ε, ό, ή, lapidibus
obrutus. Ex λίθος & λούω,
lapido. Thema λάσας, ό,
lapis.

Λίθος, ε, ό, ή, lapis, sa-
xum. dat. pl. Ion. λίθοισι,
hinc λίθεος, lapideus. λιθάζω,
lapido.

Λιθόστρωτος, ε, ό, ή, lapidibus
stratus. Ex λίθος, lapis, &
στρώω, stratus, quod à στρών-
νυμι. Thema στρώω, sterno.

Λιθοτομία, αί, lapicidinae. Ex
λίθος & τέμνω, feco. p. m.
τέτομα.

Λιθωμότης, qui ad lapidem
jurat. Ex λίθος & ὀμνυμι seu
ὀμώω, juro.

Λιχερτίζω, salto immodeste. Ex
λίαν & σικετώ.

Λίκιγξ, minima et exilissima
avis vox. q. à λίγω, serido.

Λικμάω, ventilo, dissipio. f.
ἦσω. p. λελίκμηκα. Th. λικ-
μός.

Λικμήσει, 3. sing. fut. i. ver-
bi λικμάω, quod vide.

Λικμητης & λικμητης, ό, ven-
tilator. ab eodem them.

ΛΙΚΜΟΣ, ε, ό, ventilabrum,
vannus. Hinc λικμάω, ventilo.

Λικμώντων, ventilantibus, gen.
plural. part. praef. act. ver-
bi λικμάω, quod vide.

Λικνον, ε, τó, idem quod λικ-
μός, vannus. quia est λείον
κανών, plana corbis. Vel à
λίαν κινεῖν, quia valde agita-
tur.

Λικριφίς, obliquè. à λέχριος,
obliquus.

Λικροί, ramì cervinorum cor-
nuum. q. à λίξ & κέρας.

Λίκτης, linctor. quasi λέκτης,
à λέχω, lingo.

ΛΙΑΛΙΟΜΑΙ Poët. cupio, fe-
stino. λιλαίεαι Ion. pro λι-
λαίη.

Λιμαίχονάω & έω, fame neco,
ango, et affligo fame. Ex
λιμός, fames, & αίχονάω. Th.
άγχω, strangulo.

ΛΙΜΗΝ, ένος, ό, portus. acc.
λιμένα. q. λίαν μένει, quod
ibi naves τυταε conquescant;
hinc λιμενάρχης, portitor,
qui portui praest.

Λιμηεις, ε, ό, fumelicus, à
λιμός, fames.

Λιμναις, άδεις, ή, & λιμνῆτις,
ιδος, ή, lacustris, palustris.

Th. λίμνη, ἡ, palus. Λιμνᾶ-
 τισ Dor. pro λιμνῆτις.
 ΛΙΜΝΗ, ης, ἡ, stagnum, pa-
 lus, q. à λίαν μένει, sc. τὸ
 ὕδαρ, ubi aqua manet, & non
 movetur.
 Λιμνίστιος, ο, ὁ, nomen Ranæ,
 à λίμνη, lacus.
 Λιμνόχαρις, nomen Ranæ. Ex
 λίμνη & χαίρω, gaudeo.
 ΛΙΜΟΣ, ὄ, ὁ, & Dor. ἡ, fa-
 mes. homo sordidus. q. à
 λείπω, deficio. Hinc λιμαίνω,
 esurio. λιμώττω, idem. βέλι-
 μος, ο, ὁ, & βελημία, ας,
 ἡ, ingens fames.
 Λιμπάνω, λίνω. à λείπω,
 idem.
 Λιμφύειν, decipere. à λιμφός,
 sycophanta.
 Λιμώττων, ονός, ὁ, præf. part.
 à λιμώττω, esurio. Th. λιμός,
 fames.
 Λινοθήρηξ, thoracem habens
 lineum. Ex λίνον & θώρηξ
 lon. pro θώραξ, thorax,
 pectus.
 Λινοκαλάμη, lini stipula. λίνε
 καλάμη, Jos. 2. 6.
 ΛΙΝΟΝ, ο, τὸ, linum. chorda.
 q. λείον. Hinc λίνεος, ὄ, λιν-
 νῆ, ἡ, λίνεον, ἔν, lineus, a,
 um. λινῆχος, lini textor.
 Λίνος, ο, ὁ, Linus. nomen
 viri.
 Λίξ, obliquus. Hef. à λέγω.
 Λίπ pro λίπα, indeclinabi-
 le. Alii ex λιπαρῶ per
 Apocopen factum tradunt.
 Sunt qui pro λίπα, indeclin.
 ponant, & hoc pro λιπαρόν.
 Th. λίπος. Ponitur & λίπ

pro λίπε, a. 2. Ion. verbi
 λείπω, linquo.
 Λιπαρός, abundantes, acc.
 plur. f. g. à λιπαρός, ἄ, ὄν,
 quod vide.
 Λιπαρέω, in λιπαρῆς.
 Λιπαρῆ Ion. pro λιπαρῶ,
 splendida. λιπαρῆσι, dat. pl.
 lon. à λιπαρός, ἄ, ὄν, pin-
 guis, e. Th. λίπος, eos, τὸ,
 pinguedo.
 ΛΙΠΑΡῆΣ, ἑός, ὁ, ἡ, assiduus,
 sedulus. λιπαρῶς & ἑως,
 assidue, jugiter. λιπαρία, ας,
 ἡ, assiduitas. λιπαρέω, af-
 siduus sum. q. à λίαν παρῆ-
 ναι, valde adesse.
 Λιπαροκρηδέμενος, pulchram ha-
 bens vittam. à λιπαρός, splen-
 didus, quod vide, & κρηδέμ-
 νον, ο, τὸ, vitta.
 Λιπαρός, ἄ, ὄν, pinguis, obe-
 sus, nitidus. Th. λίπος, eos,
 τὸ, pinguedo; hinc ἀλιπῆς,
 ἑός, ὁ, macilentus.
 Λιπαρόχρως, ος, ο, ὁ, ἡ, nitido
 corpore præditus. Sic λιπα-
 ρόχρων, acc. Dor. à λιπαρό-
 χρωος, pro λιπαρόχρως. quod
 ex λιπαρός, pinguis. Th.
 λίπος, pinguedo, & χρῶς,
 corpus. Thema χροῶ, color.
 Λίπε pro ἔλιπε, 3. sing. a.
 2. ind. act. verbi λείπω,
 linquo. f. λείπω. aor. 2.
 ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
 Λιπέειν, dialysi Poët. pro
 λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejus-
 dem verbi.
 Λιπερῆς, qui ex agro in ur-
 bem fugit. ὁ λιπῶν τὰ ἔρη.
 Λιπέω, a. 2. inf. med.

verbi λέιπω, *linquo*. f. ψω.

a. 2. ἔλιπον.

Λίποι. 3. fing. a. 2. opt. act. λιποίμην, a. 2. opt. med.

λιποίσα Dor. pro λιπέσα, aor. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Λίποειν, 3. pl. a. 2. opt. act.

λίποιμι, verbi λέιπω, *linquo*.

Λίπον pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ejusdem verbi.

Λιπονάυτας Dor. pro λιπονάυτης, ε, ό, *navis desertor*. Ex λέιπω, *linquo*, & ναύς, ή, *navis*.

Λίπος, εος, τό, *pinguedo*, *adeps*. Hinc λιπάω, *pinguis sum*. λιπάνω, *pinguefacio*. λιπαρός, ε, ό, *pinguis*.

Λιποφειγέα, acc. fing. à λιποφειγής, εος, ό, ή, *linquens lucem*. Ex λέιπω, *linquo*, & φέγλος, εος, τό, *lumen*.

Λιπόων Ροët. pro λιπών, præf. part. verbi λιπάω, *pinguis sum*. Th. λίπος, εος, τό, *pinguedo*.

Λιπόν, εσσα, όν, aor. 2. part. act. verbi λέιπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λίπτω, cupio, *desidero*. quasi à λείω, *volo*.

Λίρος seu λιρός, ε, ό, *impudens, audax*. quasi à λίαν όράν, *valde videre*.

Λίς, λίος, ό, *tenuè et subtile linteum*. Est etiam λίς, *leo*, Ροët. ejus acc. λίν. Est & λίς per Αποcøp. pro λισσή, *laevis*.

Λίσαι, *precare*, aor. 1. impe-

rat. med. verbi λίσσομαι, *supplico*. fut. λίσομαι.

Λίσπη, ης, ή, *animalculum quoddam gracile*. q. à λίς, pro λισή.

Λίσπος, ε, ό, *attritus usu, gracilis*. Th. λίσπη.

Λίσσεδαί, præf. inf. verbi λίσσομαι.

Λίσσεσειο, *supplicabat*, 3. fing. imperf. Ion. pro ἐλίσσειο, verbi λίσσομαι.

Λίσσομι pro λίσσομαι, *precabor*, præf. ind. vel f. 1. Ροët. pro λίσομαι, ejusdem verbi.

Λίσσομαι, *supplico, precor, oro*; hinc part. λισσόμενος, ε, ό. Dicitur etiam λίτομαι, à λίτω, *cupio*. Hinc λίτη, ης, ή, *supplicatio, preces*. λιτανεία, ας, ή, *idem*.

Λισσο΄ς, ε, ό, *laevis, glaber*. q. λίαν ίσος.

Λίστρον, *scaphula seu ventilabum ferreum ad complanandum solum*.

Λίτα, acc. fingul. à λίς, λίτος, ό, *tenuè linteum*. Alii volunt esse pl. ex fing. λίτον, τό.

Λιτάι, αί, *preces, Deae praesides supplicationum*. Th. λίσσομαι, *precor*.

Λιτάισι, *frugalibus*, dat. plural. f. g. à λίτός, ε, ό, *vilis, tenuis*.

Λιτάνευε, 3. fing. imperf. Ion. λιτάνευσε, 3. fingul. a. 1. ind. act. verbi λιτανεύω, *idem quod λίσσομαι, precor*.

Λιτάων, *precum*. gen. plur.

Aeol. pro λιτών, à λιτή, *precēs*. Th. λίσσομαι, *oro*.

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, *oro*.

ΛΙΤΟΣ, ἔ, ό, *simplex, nudus, vilis*.

ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, *libra, mensurae et ponderis nomen*.

Λίτρον pro λίτρον, Atticē.

ΛΙΧΑΝΟΣ, ἔ, ό, *index digiti*. q. à λείχω, *lingo*; hinc λιχάς, *mensura interstitii inter pollicem & indicem distentos*. λιχνος, ε, ό, *liguritor*: λιχνεύω, *ligurio*. f. σω.

Λίχμαζον, imperf. Ion. verbi λιχμαζω, *lingo, lambo*. Thema λείχω, idem. fut. ζω.

Λιχμάεσμαι, ᾠμαι, idem quod λιχμαζω.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio, gulositas*. Th. λιχνος, quod vide.

Λίψ, λίθος, ἡ, *petra*, unde aqua stillat. à λείβω, *stillo*. Est & venti nomen.

Λίω, *promptus sum, cupio*.

ΛΟΒΟΣ, ἔ, ό, *ima auris pars, quæ prehendi potest*, q. à λείβω pro λαμβάνω.

Λογός, ό, ἡ, *electus*. οί λογάδες, *electi*. à λέγω, *eligo*. Est & album in oculo.

Λογία, ας, ἡ, *collecta*. à λέγω, *colligo*. p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, praef. inf. à λογίζομαι, *loquor*. a. i. m. ἐλογισάμην, ω, ατο. a. i. sub. m. λογίσσασμαι, η, ηται. Th. λέγω, *dico*.

Λογίζομαι, *colligo, statuo, cogito*. imperf. ἐλογιζόμην, f. ίσομαι. perf. λελόγισμαι. a. i. pass. ἐλογισθήν. f. i. pass. λογιθήσομαι.

Λογικός, ἡ, εν, *rationalis*, dat. plur. f. g. λογικᾶς. ab eodem them.

Λόγιμος, idem quod λόγιος.

Λόγιον, ε, το, *oraculum, responsum divinum*. τὰ λόγια, *eloquia*. à λέγω, *dico*.

Λόγιος, ε, ό, ἡ, *disertus, facundus, eloquens*. ejusdem them.

Λόγισαι, *consulta*, a. i. imp. med. verbi λογίζομαι, *rationem ineo*. Thema λέγω.

Λογισμός, ἔ, ό, *ratiocinatio, cogitatio*. ab eodem verbo & them.

Λόγοισι, dat. plur. Ion. à λόγος, *verbum*, quod vide.

Λογομαχέω, *verbis pugno*. fut. ἦσω. p. λελογομάχηκα.

Ex λόγος, *verbum*, quod à λέγω, & μάχομαι, *pugno*.

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna*. à λογομάχος, *qui verbis pugnat*. ab iisdem them.

Λόγον ἑαυτῷ δίδεναι. *secum aliquid reputare*.

Λογοποιέω, *fabulas condo*. Inde λογοποιός, ἔ, ό, *fabularum et historiarum conditor*. Ex λόγος & ποιέω, *facio*.

Λόγος, ε, ό, *verbum, ratio, jussum, negotium, rumor, etc.* κατὰ λόγον, *quantum aequum est*. à p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico*.

- Λόγχοισι**, dat. plur. Ion. à
 λόχη, quod vide.
Λόγχη ης, ή, fors, lancea. à
 λαχάνω, sortior & assequor.
 a. ε. ελαχον. p. m. λέλοχα.
Λόγω Dor. pro λόγε.
Λοσσάμενος, η, ον, lotus, aor.
 i. part. med. Poët pro
 λασσάμενος, quasi à λοέω pro
 λέω, dialysi ε, in εο. Hinc
 λόεσαν, aor. i. ind. act.
 Ion. abjecto augmento, &
 Poët. gem. σσ. aor. i. inf.
 act. λόεσαι, & sic porro.
Λόετρον pro λᾶτρον, ε, τὸ, la-
 vacrum, balneum. à λέω,
 lavo. λείροχος, artus ad
 lavacrum.
Λοέω Poët. pro λέω, lavo.
Λοιβῆ, libaminz, dat. sing. à
 λοιβῆ, ης. ή, libatio. Thema
 λείβω, libo, stillo.
Λοίγια, exitiaria, nom. plural.
 n. g. à λοίγιος, perniciosus.
 Th. λοίγος, ε, ό, pernities.
ΛΟΙΓΟΣ, ε, ό, pernities, exi-
 tium. quasi à λήγω, desino.
 Hinc λοίγιος, λοίγεις & λοι-
 γαίος, perniciosus.
Λοιδορέω, ω, convitior, maledi-
 co. f. ήσω. p. λελοιδόρηκα.
 præf. inf. pass. λοιδορείσθαι.
 a. i. part. pass. λοιδορηθείς,
 ένλος, ό. præf. part. pass.
 λοιδορέμενος. Th. λοιδόρος, ε,
 ό, convitiator.
Λοιδοριῶν, gen. plur. à λοιδο-
 ρία, ας, ή, convitium. The-
 ma λοιδόρος, quod vide.
ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ε, ό, convitiator,
 maledicus. quasi λαόν δέγων,
- hinc λοιδορία, ας, ή, con-
 vitium. λοιδορέω, convitior.
Λοιμοῖο, gen. Ion. à λοιμός,
 pestis.
ΛΟΙΜΟΣ, ε, ό, pestis, con-
 tagium.
Λοιπός, ή, όν, reliquus, a, um-
 τὸ λοιπὸν, quod superest. λοι-
 πὸν, alioquin. τᾶ λοιπᾶ, de
 caetero. Thema λείπω, linquo.
 p. m. λέλοιπα.
ΛΟΙΣΘΙΟΣ & λείσθος, ε, ό,
 ultimus, postremus. quasi à
 λείπω, relinquo. Hinc λοι-
 δήια, praemia quae ultimo
 dantur. τὰ λοιδήια, postremo,
 tandem.
Λοιδοτάτην, postremam, acc.
 sing. f. g. superl. grad. à
 λείσθος feu λείσθιος, postremus.
Λοκροί, Locri. nomen nationis.
Λοξά, obliquè, adv. à λοξός.
Λοξίης Ion. pro Λοξίας, ε,
 ό, Apollo.
Λοξοβάται, obliquè ingredien-
 tes, nom. plur. à λοξοβάτης,
 ε, ό, ex λοξός, ε, ό, obliquus
 & βαίνω, eo.
ΛΟΞΟΣ, ε, ό, obliquus. λοξό-
 τής, obliquitas.
Λοπάς, patella, patina. q. à
 λέπω.
Λόπιμος, η, ον, quod potest
 λέπεσθαι, id est, decorticari.
Λοπός, cortex. à λέπω, de-
 cortico.
ΛΟΡΔΟΣ, ε, ό, curvus, cer-
 nuus.
Λεγός, corvus, Celtis.
Λεδοτόφος, lanista. quasi λᾶ-
 δον τρέφαν, ludum alens.
Λεκάς, ᾶ, Lucas. nomen viri.

Λέκιος, ε, ό, nomen Prophe-
tæ, à luce sic dicti. Actor.
13, 1.

Λέμαι, Attica syncop. pro
λέομαι, *lavor*. imperf. έλε-
μην pro έλεόμην. præf. inf.
λέσθαι pro λέεσθαι. Thema λέω.

Λένος, ή, όν, *splendidus, a,*
um. Hef.

Λέσεν pro έλεσεν, 3. sing.
aor. 1. act. Ion. verbi λέω,
lavo. f. σω.

ΛΟΥΨΣΟΝ, *luffum, album*
quiddam in abiete nascens.
an à λεύσσω, *video?*

Λεσώ, *lavabo* Dor. pro λέσω.
fut. 1. à λέω.

Λετήρ, ήρος, ό, *pelvis, vas ad*
lavandum.

Λετήρον, έ, τό, *balneum, lavac-*
rum. Sed λετήρον, *aqua for-*
dida, qua nos lavimus. Th.
λέω, *lavo*.

Λετηρώ, dat. sing. à λετήρον,
balneum.

ΛΟΥΩ, f. σω, *lavo* p. λέλα-
να. aor. 1. έλασα. a. 1.
part. act. λέσας, αντος, ό.
perf. part. pass. λελεμένος,
η, ον. a. 1. m. έλεσάμην, ω,
αλο, hinc λετήρον, έ, τό, *la-*
vasrum. λετηρών, ανος, ό,
balneum. απολέω, *abluo*.

Λοφιή, dorso Ion pro λοφιά,
dativ. singul. à λοφιά, ανς,
ή, *cervix, jubæ leonum, etc.*
Thema λόφος, ε, ό, idem.

Λοφνία & ή λοφνίς, *fax mono-*
xyla, tanquam fit fax ex
arboreo cacumine.

ΛΟΨΟΣ, ε, ό, *cervix in*
jumentis; item crista galeæ.

item λόφοι, *colles, tumuli.*

Λόφρα, *animalia, quæ habent*
setas in cervice erectas in
modum cristæ. à λόφος &
ερα, *cauda.*

Λόφρος, *cristâ insignis, su-*
perbus. Th. λόφος.

Λοχᾶν & λοχᾶσαι, *insidias*
collocare. Hinc ελοχήσαντο,
3. plur. a. 1. med. Th.
λόχος.

Λοχεῖο, gen. Ion. à λοχεός,
ε, ό, idem quod λόχος, ε,
ό, *insidiae.*

Λοχεύομαι feu λοχεύω, *partu-*
rio. Th. λοχός, ή, *gravida.*

Λοχητέειν pro λοχαγεῖν, *co-*
hortis ducem esse. Ex λόχος,
cohors, & εγω, duco.

Λοχίζειν, pro εἰς λόχες διαίρειν,
in cohortes dividere, item
pro dividere. Th. λόχος,
cohors.

ΛΟΧΟΣ, ε, ό, *cohors, agmen,*
item insidiae. q. à λέγομαι,
cubo, infideo; hinc λοχάω &
λοχάζω, infidior. λοχός, έ,
ή, *puerpera, gravida.*

Λύα vel λύη, ης, ή, *seditio.*
à λύω, *solvo.*

Λυγάνω, *singultio.* à λύζω.

Λυγῆος, genit. à λυγεύς, έος,
ό, nomen gentis.

ΛΥΓΔΟΣ, ε, ή, *lapidis ge-*
nus, candoris eximii.

ΛΥΓΗ, ης, ή, *obscuritas, te-*
nebrae. q. à λύκη. Hinc λυ-
γαῖος, α, ον, *obscurus, a, um.*
tenebrosus. ηλυγαῖος, ε, ό,
umbrosus, opacus. ηλυγάζω
& ηλυγίζω, *obumbro.*

Λυγίξειν Dor. pro λυγίσειν,

fut. i. inf. act. verbi λυγίζω, vide in λύγος, ♂, ὄ, vitex.

ΛΥΓΞ, υἱκός, ὄ, ἦ, lynx, acutissimi visus. Sed λυγξ, λυγός, ἦ, singultus. à λυζω.

ΛΥΓΙΟΣ, ♂, ὄ, vitex, virga, bacillus. Hinc λυγέω & λυγίζω, flecto. Sed λυγός, prelum quoddam, quia λυγίζεσθαι, seu torqueri potest.

Λυγρή, ἦς, ἦ Ionic pro λυγρᾶ, tristis, odiosa. vide λυγρός.

ΛΥΓΡΟΣ, ♂, ὄ, gravis, difficilis, funestus; hinc λυγρῶς, adverb. graviter.

Λύδδα, ἦς, ἦ, nomen urbis in Judaea.

Λυδία, ας, ἦ, nomen mulieris è Lydia regione.

Λυδός, ♂, ὄ, Lydus. plur. Λυδοί.

Λύειν, solvere, præf. inf. à λύω.

ΛΥΖΩ, singultio, fut. ζω, hinc λυγμός, ♂, ὄ, singultus. λυγξ, γγος, ἦ, idem.

Λύθεν, soluti sunt, Bæot. syn. cop. & Ion. pro ἐλύθησαν, 3. plur. a. i. pass. verbi λύω, solvo. fut. λύσω. a. i. pass. ἐλύθη.

Λύθη Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. i. pass. vide λύθεν.

ΛΥΤΡΟΣ vel λύτρον, ♂, τὸ, cruor, sanguis putrescens. q. à λύω, quia indiget purgatione.

ΛΥΚΑΒΑΣ, αντος, ὄ, annus. à λύκος, id est, solis βάσει.

Λυκαονία, ας, ἦ, nomen regionis in Asia. Gr. lupina.

Λυκάων, ονος, ὄ. Lycæon. nomen propr.

Λύκη, ἦς, ἦ, lux. quia lux λευκή, id est, alba, hinc λυκόφως, crepusculum.

Λυκιδῆς, οἱ, luporum catuli. Th. λύκος, lupus.

Λυκίηθεν, adv. ex Lycia. à Λυκία, ας, ἦ, Lycia.

Λύκιοι, Lycii. acc. plur. Λυκίης. Th. Λυκία.

Λυκοεργής, παρὰ τὸς λύκος ἔργειν seu εἰργειν, à lupis arcendis.

Λυκομήδεα, acc. singul. à Λυκομήδης, εος, ὄ, Lycomedes, nomen viri.

ΛΥΚΟΣ, ♂, ὄ, lupus. est & λύκος, acc. plural. Doric. hinc λύκειος, ♂, ὄ, lupinus. Est & λύκος, Sol. à λύκη, lux.

Λυκῆργος, ♂, ὄ, Lycurgus. nomen viri.

Λυκίφρων, ονος, ὄ, qui est lupini animi. Ex λύκος, lupus, & φρήν, animus.

Λύκτος, ♂, ἦ, nomen urbis in Creta.

ΛΥΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum, sordes. quasi à λέω, eluo; hinc λυμαίνω, purgo.

Λυμαίνω, vasto. fut. ανᾶ. præf. med. λυμαίνομαι, idem. fut. λυμανῶμαι. a. i. med. ἐλυμναίμην, ω, ατο. cum acc. Th. λυμη, ἦς, ἦ, exitium.

Λύμαῖ pro λύμαίλα, nom. plur. à λῦμα, quod vide.

ΛΥΜΗ, ἦς, ἦ, lues, noxa,

exitium; hinc *λυμαίνω*, *perniciem affero*, *corrumpo*. q. à *λύω*.

Λύμην, *λύω*, *λύτο*, *redimerer*, *Poët.* pro *λελυμένος ἔην*, plusq. perf. opt. pass. à *λύω*. Alii volunt esse a. 2. opt. med. à *λύμι*.

Λυμηνάμενος, aor. 1. part. med. verbi *λυμαίνω*, *purgo*, *vasto*. fut. ανῶ. aor. 1. ἔλυμῆνα. Thema *λύμα* vel *λύμη*.

Λύντο Ion. & *Poët.* pro ἑλέλυτο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi *λύω*, *solvo*.

Λύομαι, *solvor*, præf. pass. à *λύω*.

Λυπέω, *tristem reddo*, *dolore afficio*. f. ἤσω perf. *λελύπηκα*. a. 1. ἔλυπησα. præf. pass. *λυπέομαι*, *contristor*. a. 1. pass. ἔλυπήθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. *λυπηθῶ*, ἧς, ῆ. aor. 1. inf. *λυπηθῆναι*. a. 1. part. pass. *λυπηθεὶς*, ἐνός, ὁ. Th. *λύπη*, ης, ἡ, *dolor*.

ΛΥΠΗ, ης, ἡ, *dolor*, *aegritudo*; hinc *λυπηρὸς*, ἔ, ὁ, *molestus*. *λυπέω*, *dolore afficio*. fut. ἤσω. a. 1. pass. ἔλυπήθην, a. 1. inf. pass. *λυπηθῆναι*.

Λυπῆν Dor. pro *λυπέην*.

Λυπῆς, *molestus sis*, 2. sing. præf. sub. act. verbi *λυπέω*, quod vide. fut. *λυπήσω*, εις, ει.

Λυπρὸς, ἡ, ὄν, *molestus*, a, ut. Est & *gracilis*, *jejunus*, *asper*. Th. *λύπη*, *dolor*; hinc

λυπηρὸς, *tristis*. comparat. *λυπηρότερος*.

Λυπῆ, *ange*, præf. imperat. pass. *λυπεμένοις*, dat. plur. part. præf. pass. verbi *λυπέω*. Th. *λύπη*, *dolor*.

ΛΥΡΑ, ας & Ion. ης, ἡ, *lyra*. inde *λυρικός*, ἔ, ὁ, *Lyricus*. *λυρίζω*, *lyra cano*.

Λύσαι, aor. 1. inf. act. *λύσασ* pro *λύσασα*, a. 1. part. act. f. g. *λύσαν* pro *έλυσαν*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *λύσαθε*, 2. plur. a. 1. opt. act. *λύσατο*, 3. sing. aor. 1. med. Ion. verbi *λύω*, *solvo*.

Λυσανίας, ε, ὁ, *qui solvit dolores*. à *λύω*, & *άνία*, ας, ἡ, *moeror*. Est & nomen præfecti Rom.

Λύσε, pro *έλυσε*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. *λύσεια*, ας, ε, aor. 1. opt. Aeol. verbi *λύω*, *solvo*.

Λύσει, dat. sing. à *λύσις*, quod vide.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ε, ὁ, *Lysias*, nomen viri Gr. *dissolvens*. à *λύω*.

Λυσιζωνος, ε, ὁ, ἡ, *qui vel quae solvit zonam*. Ex *λύω*, *solvo*, & *ζώνη*, *zona*. Th. *ζωνύω*, *cingo*.

Λυσίκακος, ε, ὁ, *sedator malorum*. Ex *λύω*, *solvo*, & *κακὸν*, *malum*.

Λυσιμελής, *solvens membra*, *somni epitheton est*, hinc *Λυσιμέλεια*, *fuit palus in Sicilia*. à *λύω*, *solvo*, & *μέλος*, εος, τό, *membrum*.

Λύσιν, *solutionem*, acc. singul.
à λύσις, εως, ἡ. Th. λύω.

Λύσιος, ε, *solvendi vim habens*
pro Baccho.

Λύσις, εως, ἡ, *dissolutio*. acc.
λύσιν. Th. λύω, *solvo*.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas*.
vide λυσιτέλειω.

Λυσιτέλειω, *utilis sum, profum*,
cum dat. hinc λυσιτέλει, *ex-*
perdit. à λύω, *solvo*, & τέλος,
vectigal.

Λυσιτέλης, έος, ό, ἡ, *utilis*,
frugifer. in comp. λυσιτέλε-
σερος, superl. λυσιτέλεστατος.
Ab iisdem them.

Λύσον, άτω, α. ι. imperat.
act. λύσονται, ε. plural. f.
ι. med. λυσομένος, f. ι. part.
med. verbi λύω.

ΛΥΣΣΑ five λύττα, ης, ἡ,
rabies, propriè canum. Hinc
λυσσαίω seu τλάω, *furo*. λυσ-
σώω Poët. *in rabium ago*. q.
à λύω.

Λυσσην Doric. pro λυσσαῶν,
præf. inf. act. verbi λυσ-
σαίω, *furo*. Thema λύσσα.

Λυσσητης, ηρος, α, *rabidus*, *ra-*
biosus. Th. λύσσα.

Λυσσαών Poëtic. vel Ion pro
λυσσαῶν, præf. part. act. ver-
bi λυσσαίω, vide in λύσσα.

Λυσσαώδης, εος, ό, ἡ, *rabidus*,
rabiosus. Ab eodem them.

Λυσσαθείης, *rabiosus fias*. 2.
sing. a. ι. opt. pass. verbi
λυσσαίω, quod vide in λύσσα.

Λυσσαῶσι, ε. plural. præf. ind.
vel sub. activ. verbi λυσ-
σαίω, *furo*. Ab eodem them.

Λύτρα, ας, ἡ, *nomen urbis*.

Λύτρα, ων, τὰ, idem. Hinc

Λύτρος, ε, ό, *Lystrensis*.

Λύτρος, vide in Λύτρα.

Λύτρο Ion. & Poët. pro ἐλέ-
λυτο, 3. sing. plusq. perf.
pass. verbi λύω, *solvo*.

Λύτρον, *justitium*, quum λυ-
ταί, *dictio juris*.

Λύτρον, ε, τὸ, *redemptionis*
feu *solutionis pretium*. Gall.
rancon. Th. λύω, *solvo*.

Λύτρώω, *redimo*. fut. ὠσω.
præf. λελύτρωκα. perf. pass.
λελύτρωμαι, σαι, ται. α. ι.
pass. ἐλυτρώην, ης, η. α. ι.
med. ἐλυτρώσασθην, ω, ατο.
α. ι. sub. med. λυτρώσασθαι,
η, ηται. Thema λύω.

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio*.
λυτρωτής, ε, ό, *redemptor*. Ab
eodem verbo & them.

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum*.
à λύχνος.

Λυχνοκαΐα, *dies festus*, in quo
noctu lampades accenduntur.
Ex λύχνος, & καίω, *uro*.

ΛΥΧΝΟΣ, ε, ό, *lychnus*, *lu-*
cerna. q. à λύειν νύχτος, *sol-*
vere noctem.

ΛΥΩ, *solvo*. imperf. ἔλυον,
ες, ε. fut. λύσω. præf. λέλυ-
κα. α. ι. ἔλυσα. α. ι. sub.
λύσω, ης, η. α. ι. inf. λύσαι.
imperf. pass. ἐλύομην, ε, ετο.
perf. pass. λέλυμαι. α. ι.
pass. ἐλύθην, ης, η. f. ι. pass.
λυθήσομαι. Hinc λύσις, εως,
ἡ, *solutio*. λύτρον, ε, τὸ, *re-*
demptionis pretium. λυτρώω,
redimo. ἀπολυτρώω, *redimo*.
ἀπολυτρωσις, εως, ἡ, *redem-*
ptio. παραλύω, *resolvo*,

παράλυσις, εως, ἢ, *resolutio*.
peculiariter *resolutio* *mem-*
brorum.

ΔΩ, λῆς, volo Dor. pro ἐθέ-
λω, hinc λώων, melior,
quem magis volumus. λώι-
σος & λώσος, ἄ, ὁ, *optimus*.

Δωβάομαι, *injuriam infero*,
contumelia afficio. f. λωθήσο-
μαι. Inde λωβάσηθε, Dor.
pro λωθήσηθε. 2. pl. a. i.
sub. med. ἐλωθήθην. a. i.
pass. Th. λώθη, ης, ἢ,
iniuria.

ΔΩΒΗ, ης, ἢ, *injuria, contu-*
melia, dedecus; hinc λωβάο-
μαι, *injuriam infero*. λωθη-
τής, ἄ, ὁ, & λωθητήρ, ἦρος
& λωθήτωρ, ορος, ὁ, *contume-*
liosus.

Δωθήεις, *laesus*, a. i. part.
pass. verbi λωβάομαι, quod
vide.

Δωθήσαο, 2. sing. a. i. opt.
med. λώθησον, a. i. impe-
rat. act. verbi λωβάω vel
λωβάομαι, *injuriam infero*.
Th. λώθη.

Δωθήος, ἄ, ὁ, *infamia nota-*
tus. Th. λώθη, quod vide.

Δώϊον, melius, compar. n. g.
ab ἀγαθός, *bonus*. comp.
; λώϊων. superl. λώϊσος vel
λώϊσος. Th. λῶ, volo.

Δώϊς, ἴδος, ἢ, nomen piæ
matronæ, quæ fuit Timot-
hei avia. Gr. melior.

Δωλός, *stultus*, Græcis bar-
baris.

ΔΩΜΑ, αἶλος, τὸ, *simbrina*,
instita. An quasi κλώμα, &
κλώτω, *glomerio*.

Δῶνι Dor. pro λῶσι, 3. plu-
ral. præf. ind. verbi λῶω,
idem quod θέλω, volo. præf.
part. f. g. λῶσα.

Δῶονα, acc plur. à λῶον,
contractè pro λῶϊον, quod
vide.

ΔΩΟΣ vel λῶος, *mensis*
Augustus.

Δῶπος & λῶπη, *vestimentum*
tenue.

Δωποδύτης, *fur vestium, gras-*
sator. λωποδυτεῖν, *furari*. q.
à λῶπος & δῶω, *induo*.

Δῶσα, *opima*. superl. n. g.
plur. num. vide λῶϊον.

Δῶτ, ὁ, nomen viri, ἀκλιτον,
abconditus.

Δωτεῦντα, acc. sing. Dor.
pro λῶϊοντα, Att. λωτῆντα.
à λῶϊεις, εντος, ὁ, *loto abun-*
dans. Th. λῶϊος, *lotus*.

Δωτίζω, *lotum curro, decerpo*.
Thema λῶϊός.

ΔΩΤΟΣ, ἄ, ὁ, *lotus, arbor*,
cujus fructus adeo dulcis,
ut externi eo degustato,
patriæ suæ obliviscuntur:
unde proverbium, λῶϊον φα-
γεῖν, *de iis dicitur, qui re-*
gionem externam praeponunt
suæ. λωτῶ Dor. pro λωτῆ.
genit.

ΔΩΦΑΩ, *respiro, interquies-*
co. f. ἦσω. inde λῶφας,
λώφημα, *laxamentum*. λῶφη-
σις, εως, ἢ, *quies, respiratio*.
q. à λόφος, *collum*. propriè
de jumentis, è quorum collo
jugum deponitur.

M Est duodecima littera, μ̄ dicta, & in numeris quadraginta denotat Et μ̄ pro με̄ vel ἐμ̄. ab ἐγώ, ego.

ΜΑ, jurandi, adv. fere negare solet: nonnunquam affirmat: unde καὶ & ἔ adv. jungitur.

Μαάθ, ὁ, nomen viri ἀκλίθον. Hebr. vacillans.

Μάγαθις, ἡ & μάγαθος, ὁ, ὁ, instrumentum musicum quoddam. Th. μαγάς.

ΜΑΓΑΣ, ἄδος, ἡ, tabulatum, citharae vel tustutinis chordas sustinens; hinc μαγάζω, fides pulso.

ΜΑΓΓΑΝΟΝ, ὁ, τὸ, machinamentum, pessulus ferreus; venenum, quo quis mortem machinatur, à μηχανή vel μάγος, quatenus veneficus μαγανεύω, praestigiis utor. μαγανεία, ας, ἡ, veneficium.

Μαγδαλά, nomen loci. Hebr. tur-is.

Μαγδαληνή, ἡ, ὅ, nomen mul. Syr. magnifica.

Μαγδαληνός, ἡ, ὄν, ἐ Magdalo, Magdalenensis.

Μαγεία ας, ἡ, ars Magica. à μάγος, ὁ.

ΜΑΓΕΙΡΟΣ, ὁ, ὁ, coquus, qui cibos μάσσει, hinc μαγειρεῖον, ὁ, τὸ, culina.

Μαγεύω, artem magicam exerceo, sum magus. f. εὐσω. p. μεμαγευκα. Th. μάγος, ὁ.

Μαγικός, ὁ, ὁ, Magicus, veneficus. Ab eodem them.

Μαγίς ας subigendae farinae. lanx. à μάσσω, subigo.

ΜΑΓΙΝΗΣ, ἡ, ὁ, magnes. Est & Magnes, Magnesiae habitator, ea est urbs Asiae ad Mæandrum. Hinc Μαγνησία, ας, ἡ, Magnesia.

Μάγνητας, acc. plur. à μάγυνς, ἡ, ὁ, quod vide.

ΜΑΓΟΣ, ὁ, ὁ, magus, sapiens, praestigiator.

ΜΑΓΥΔΑΡΙΣ, ἡ, ὁ, radix laserpitii.

Μαγύγ, ὁ, nomen propr. Hebr. munimentum.

Μαδιάν, ἡ, nomen regionis ἀκλιτον. Hebr. iudicium.

Μαθμαγίτις, ad desertum. Josue 13. vers. 12.

ΜΑΔΟΣ, ὁ, ὁ, laevis, glaber. μαδαρός, ὁ, ὁ, idem. Hinc μαδάω & μαδίζω, depilem reddo.

ΜΑΖΑ, ἡ, ὁ, maza, libum. q. à μάσσω, subigo. Hinc Lat. m ffa.

ΜΑΖΟΣ, ὁ, ὁ, mamma, nutritrix. μαζός, ὁ, ὁ, mamma, tumulus.

Μάξερῶθ, signa coelestia. Job. 38. 32.

Μάθε, ἔτω, scias, 2. sing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μαθήμαι. f. 2. med. Dor. pro μαθῆμαι, verbi μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι.

Μάθημα. ατος, τὸ, disciplina.

- τὰ μαθήματα, *doctrinae*. Ab eodem them.
- Μαθήσεται, *disces*, Ionic. pro μαθήσει, 2. sing. fut. 1. med. verbi *μανθάνω*. f. 1. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
- Μαθητεύω, *doceo*, cum acc. sum *discipulus*. f. εὔσω. p. μεμαθήτευκα. a. 1. part. pass. μαθητευθεὶς, ἑνός, ὁ. Th. *μανθάνω*.
- Μαθητῶν, gen. pl. à μαθητῆς, ἕ, ὁ, *discipulus*. Th. *μανθάνω*, *disco*.
- Μαθήσομαι Dor. pro μαθούσα, quae didicit. a. 2. part. act. f. g. verbi *μανθάνω*. a. 2. ἔμαθον.
- Μαθησάλα, ὁ, nomen filii Enochi, ἀκλίον. Hebr. mortem pellens.
- Μαθῶν, ἑνός, ὁ, & in nominat. plural. μαθόντες, a. 2. part. act. verbi *μανθάνω*, *disco*.
- ΜΑΙΑ, ας, ἡ, *obstetrix*, nutritrix, avia, hinc *μαιεύω*, *obstetricem ago*. *μαιόμαι*, idem.
- ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ἄ, ὁ, *Maeander*, Phrygiae fluvius sinuosus, flexus.
- Μαίη Ion. pro Μαῖα, quod vide. Est & soror Atlantis.
- Μαιμάω, *vehementer cupio*. fut. ἦσω. pro quo Poëtæ *μαιμῶω*. Th. *μῶω*, idem.
- Μαίμησε 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi *μαιμῶω*, quod vide.
- Μαιμῶσα, *prompta*, praef. part. act. f. g. verbi *μαιμῶω*,
- Poët. pro *μαιμῶω*, quod vide.
- Μαῖαν, nomen viri ἀκλίον. Hebr. *praeparatus*.
- Μαινάς, ἄδος, ἡ, *furiosa*, insania. Th. *μῖνομαι*.
- ΜΑΙΝΟΜΑΙ, *insanio*, *furo*. f. *μανοῦμαι*. praef. part. *μαινόμενος*, ἄ, ὁ. p. m. *μῆμνηα*. Hinc *μανία*, ας, ἡ, *furor*. ἵππομανῆς, ἑός, τὸ, *equina cupido coitus*.
- Μαίωμαι, *cupio*. praef. part. *μαιόμενος*, *inquirens*. Ex *μῶω*, idem.
- Μαίρις, *cunicula*, *sidus*: aestus intensissimus. à *μαίρω*, *luceo*.
- ΜΑΚΑΡ αρος, ὁ, ἡ, *beatus*, *felix*. in nom. plural. *μάκαρες*. dat. plur. *μάκαρσι* & Ionic. *μακάρεσσι*. Hinc *μακάριος*, ἄ, ὁ, idem. *μακαρίτης*, ἄ, ὁ, ἐν τοῖς ἁγίοις. *μακαριότης*, ἡλος, ἡ, *beatitudo*. *μακαρίζω*, *praedico beatum*.
- Μακαρίζω, *beatum praedico*. f. ἴσω, & Atticè *μακαριῶ*. perf. act. *μεμακαρίσκα*. perf. pass. *μεμακαρίσμαι*. unde *μακαρισμός*, ἄ, ὁ, *beatitudo*. Th. *μάκαρ*.
- Μακάριος, α, ον, *beatus*, a, um. comp. *μακαριώτερος*, α, ον. Th. *μάκαρ*, *beatus*.
- Μακαρισμός, ἄ, ὁ, *beatitudo*. *μακαριστός*, ἄ, ὁ, *beatus*. vide in *μακαρίζω*.
- Μακαριῶ, Att. pro *μακαρίσω*. fut. 1. act. verbi *μακαρίζω*, *beatum praedico*. Thema *μάκαρ*.

- Μακαρίστη, ης, ή, *feliciſſima*,
 ſuperl. à μάκαρ, *felix*. comp.
 μακαριώτερες & μακάρτερος.
- Μακεδονία, ας, ή, *nomen* re-
 gionis.
- Μακεδών, όνος, ό, *Macedo*. in
 plural. Μακεδόνες, hinc Μα-
 κεδονικός, ή, όν, *Macedonicus*.
 q. ex μάκος Dor. pro μήκος,
 εος, τό, *longitudo*, & έδος,
 εος, τό, *sedes*: quod regio
 illa fuerit oblonga.
- Μακέλη, ης, ή, *ligo*, Poët. &
 Ion. pro μάκελα feu μά-
 κελλα, quod vide.
- Μάκελλα, ης, ή, *ligo*. à μία
 & κέλλω, *moveo*.
- Μάκελλον, ε, τό, *macellum*.
 vox Lat. Græcè κρεωπώλιον,
 ε, τό.
- ΜΑΚΕΡ, *cortex*, qui ex India
 advehitur.
- ΜΑΚΚΟΑΝ, *desipere, fatuè*
 et stultè se gerere. quasi μή
 κοῖν, non sapere.
- Μακράν, adverb. *longè, procul*.
 à μακρός. Th. μήκος, εος,
 τό, *longitudo*.
- Μακρήν, acc. Ion. pro μακ-
 ράν. μακρήσι, dat. pl. Ion.
 pro μακραις. Ab eodem
 them.
- Μακρόθεν, adv. *eminus, procul*.
- Μακροθυμέω, ώ, *iram differo*,
patienter fero. f. ήσω. p.
 μεμακροθύμηκα. a. I. έμακρο-
 θυμήσα. aor. I. imperat.
 act. μακροθύμησον. Ex μακ-
 ρός, *longus*. Th. μήκος, εος,
 τό, *longitudo*, & θυμός, ε,
 έ, *animus*.
- Μακροθυμία, ας, ή, *lenitas*.
- à μακρόθυμος, ε, ό, *longuani-
 mis*. Ab iisdem them.
- Μακροθύμως, adv. *patienter*.
- Μακρολογέω, *prolixè loquor*;
 hinc μακρολογώμεν, I.
 plural. pres. ſub. ex
 μακρός, quod vide & λέγω,
dico.
- Μακροπύλεμος, ε, έ, idem
 ac Τηλέμαχος, ε, ό, *Tele-
 machus*, Ulyſſis filius.
- Μακρός, ά, όν, *longus*, a, um.
 Sed μακρά, n. g. plur. num.
 sæpe ſunitur adverbialiter.
 comp. μακρότερος, α, όν. Th.
 μήκος, & Dor. μάκος, εος,
 τό, *longitudo*.
- Μακροχρόνιος, ε, ό, ή, *longae-
 vus*. Ex μακρός, *longus*. Th.
 μήκος & χρόνος, *tempus*.
- Μακών, in longum protensus,
vociferatus. a. 2. part. act.
 à μηκέω vel μηκέω. Th. μή-
 κος, Dor. μάκος, εος, τό,
longitudo.
- Μάκων, ωνος, ή, Dor. pro μή-
 κων, ή, *paraver*.
- ΜΑΛΛΑ, *valdè, multum, admo-
 dum*. comp. μάλλον, *superl.*
 μάλιτα.
- Μαλακάπτες, εδος, ό, ή, *mol-
 les et teneros pedes habens*.
 metri causa pro μαλακόπτες.
 Ex μαλακός, *mollis*. Thema
 μαλάσσω, *mollio*, & πτες,
pes.
- Μαλακῆ, dat. ſingul. μαλα-
 κῆσι, dat. plur. Ion. f. g. à
 μαλακός, ή, όν, *mollis*. Th.
 μαλάσσω, *mollio*.
- Μαλακία, ας, ή, *mollities*,
languor corporis. Sumitur &

pro κίτλα, ης, ἡ, pica, sto-
machi ignavia.
Μαλακιοθήναι, α. ι. inf. pass.
verbi μαλακίζω.
Μαλακός, ἡ, ὄν, mollis, è.
comp. μαλακώτερος, α, ον.
Th. μαλαίσσω.
Μαλακῶ, gen. Dor. pto μα-
λακῆ.
Μάλαπερ, adv. quantumlibet.
Thema μάλα, valde.
ΜΑΛΛΑΣΣΩ feu μαλάττω,
mollis. f. ἄξω p. χα. perf.
pass. μεμάλασμαι. Hinc μά-
λασμα, αἶος, τὸ, quod ad
mollendum adhibetur. μαλά-
χη, ης, ἡ, malva. μαλακός,
ἔ, ὁ, mollis. μαλακία, ας,
ἡ, mollities. μάλαθα, ης, ἡ,
cera emollita.
Μαλάχη ης ἡ, malva. quia
alvum mollit. gen. pl. μα-
λαχῶν. Th. μαλαίσσω.
Μαλελεήλ, ὁ, nomen. viri.
Hebr. laudans Deum.
Μαλερός, ἔ, ὁ, ustivus, perniti-
osus. dat. sing. μαλερῶ. Th.
μαλός, ἔ, ὁ, tener. idem
quod ἀμαλός.
ΜΑΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla.
vide μαχάλη.
Μάλαθα ης, ἡ, cera emollita.
Thema μαλαίσσω.
Μαλθακός, ἔ, ὁ, mollis, à
μαλθαίσσω, idem quod μα-
λαίσσω.
Μάλμινον, ε, τὸ, proprium
loci nomen videtur, vel
Siciliæ mons pomis refer-
tus. Sed Portus legendum
censet, φομάλινον, ex φόμα,
& λίμνη.

ΜΑΛΙΣ & μαλιή, morbus
jumentorum.
Μαλῖς, ἴδος, ἡ Doric. pro
μηλῖς, ἴδος, ἡ, quod & μη-
λέα, ας, ἡ, malus arbor. Est &
Μαλῖς, ἴδος, ἡ, Nymphæ
nomen.
Μάλιςα, maximè, adv. superl.
grad. à μάλα, valde. comp.
μαῖλλον.
ΜΑΛΚΗ, ης, ἡ, manuum pe-
dumve contractio et stupor
ex frigore. μαλκῆω, frigore
contrahor.
Μαλκοῖς, velleribus, dat. plur.
à μαλλός, ἔ, ὁ, vellus.
Μᾶλλον, magis, comp. à μά-
λα, valde. superl. μάλιςα.
ΜΑΛΛΟΣ, ἔ, ὁ, vellus, lana
promissa. Hinc μαλλώος, ἔ,
ὁ, villosus.
Μᾶλλον, ω, τὸ Dor. pro μῆλον,
ε, τὸ, ovis. Et μαῖλον Dor.
pro μῆλον, ε, malum, pomum.
Μαλοπάρετας, ε, ὁ, ἡ, teneras
ac mollisculus genus habens.
Ex μαλός, ἔ, ὁ, tener, &
παρεῖα, gena. Vel derives
ex μαῖλον pro μῆλον, τὸ, po-
mum. Thema μηλέα, malus
arbor, & παρεῖα, gena. quod
de rotunditate & de colore
pomorum intelligendum.
Μαλοφρέω Doric. pro μηλο-
φρέω, ρητα fero. Ex μῆλον,
ε, τὸ, malum, & φέρω, fero.
ΜΑΛΟΣ, ἔ, ὁ, tener. q. ἀμα-
λός. & pro μαλλώος, ὁ,
villosus.
Μάλχος, ε, ὁ, nomen fervi.
Hebr. regius.

ΜΑΜΗΡΑ' feu μαμῖρα aut
μαμῖρας, medicamenti genus.
ΜΑ ΜΜΑ & μάμμη, ης, ἡ, &
μαμμῖα, ας, ἡ, voces pueru-
lorum ad matrem, avia. μα-
μῖα, ας, ἡ, mater et avia.
Μαμμάκεθος, ε, ὁ, stultus. q
à μάμμη, avia, & κεύθω,
oculo.
ΜΑΜΜΑ'Ν, vox est pueri-
lis, significans panem, hinc
μαμμάω, panem peto.
Μαμμωνᾶ, Mammona, τὸ ἀκ-
λιτον, vox Syr.
Μάν Dor. pro μῆν, μῆνος, ὁ
mensis. Est & μάν pro μάν-
να, manna. Et μάν dicitur
Dor. pro μῆν, tamen, certe.
ut ἀλλὰ μῆν, &c.
Μανανῆν ὁ, nomen viri ἀκλι-
τον. Syr.
Μανασσῆς, filius primogeni-
tus Josephi. Hebr. faciens
oblivisci.
ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium,
pellis.
ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, ε, τὸ, oscu-
li genus immodestum.
ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, stabulum,
caula.
ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ε, ὁ, plan-
ta, cui inest vis somnifica.
Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ,
vestimenti militaris genus
apud Persas.
Μανείσα, furore percita, aor.
2. part. pass. f. g. verbi
μαίνομαι, insanio. f. μανῆμαι.
aor. 2. pass. ἐμάνην, hinc
μανεῖς.
ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, disco, intelligo.
fut. μαθήσομαι. a. 2. ἐμάθον.

a. 2. imperat. μάθε, ἔτω, &
2. plur. μάθετε. aor. 2.
part. act. μαθῶν, ὄντος, ὁ.
perf. ind. act. μεμάθηκα.
perf. pass. μεμάθημαι. Inde
μάθημα, αῖος, τὸ, disciplina.
μαθητῆς, ε, ὁ, discipulus.
μάθησις, εως, ἡ, cognitio,
discendi actio. αἰμαθῆς, εος,
ὁ, ἡ, indoctus. ὀψιμαθῆς, εος,
ὁ, ἡ, qui sero discere cepit.
Φιλομαθῆς, εος, ὁ, ἡ, discen-
di cupidus.

Μανία, ας & Ion. μανῖη, ης,
ἡ, furor. Th. μαίνομαι, in-
sanio.

Μανιάκης, torques. Gl. Cyr.
μανίαξ, tortile, circulus. Dan.
5. vers. 7. 31. q. à μῆνη,
Luna, Dor. μάννα.

ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, manna. ἀκλιτον.
vox Hebr. q. d. cibus pa-
ratus.

ΜΑ'ΝΝΟΣ feu μάνος, ε, ὁ,
ornamentum colli vel manuum.
q. à μῆνη, Dor. μάννα, luna.
ΜΑΝΟ'Σ, ε, ὁ, rarus, luxus.
Hinc μανέσις, raro.

Μανῆμαι, fut. verbi μαίνομαι,
insanio.

Μανεία, ας, ἡ, vaticinium.
Thema μάντις, vates.

Μάντεσι, vaticibus, dat. plur.
à μάντις, εως, ὁ, hariolus.

Μαντεύομαι, vaticinor, augu-
ror. praef. inf. μαντεύεσθαι.
fut. μαντεύσομαι. a. i. m.
ἐμαντεύσάμην, ω, αῖο. Th.
μάντις, vates.

Μανθῆιον, ε, τὸ, Ion. pro
μανθῆιον, τὸ, vaticinium, ora-
culum. Th. μάντις.

Μαυλική, ης, ή, *ars divinandi.*

Ab eodem them.

ΜΑΝΤΙΣ, εως, ό, *vates, hariolus.* q. à *μαίνομαι.* Hinc *μαντεύομαι, vaticinor.* *μαντεία, as, ή, vaticinatio, divinatio.* *θεόμαντις, εως, ό, ή, qui Dei insinaiu vaticinatur.* *νεφερομαντεία, as, ή, vaticinium enocaris mortuis.*

Μαυλοσύνη, ης, ή, *vaticinium.*
Thema *μάντις.*

Μαύσον Dor. pro *μήνυσον,*
aor. 2. imperat. act. verbi
μηνύω, juro. f. *ύσω.*

Μαυσίλας, ας, ό Dor. pro *μηνυ-*
της, ες, ό, index, qui rem
aliquam indicat. Th. *μηνύω,*
indico.

Μαυπέειν, *apprehendere, per-*
syncop. τῷ ρ, pro *μαυπέειν,*
& Poët. *μαυπέειν,* Ionicaque
diàresi *μαυπέειν, & Poët. re-*
duplic. *μεμαυπέειν.* præt.
med. *μέμαυπεα.* verbi *μαυπ-*
τω, capio.

Μαυποθάνω pro *μη άποθάνω.*
præstaret scribere *μ' άπο-*
θάνω.

ΜΑΥΡΑΓΔΟΣ, ες, ό, *gemma,*
quæ & *σμάραγδος* appella-
tur.

ΜΑΥΡΑΓΝΑ, ης, ή, *flagellum,*
scutica.

ΜΑΥΡΑΘΡΟΝ, ες, τὸ, *foenicu-*
culum.

Μαυραθών, ὄνος, *nomen*
prop.

ΜΑΥΡΑΙΝΩ, fut. *αυῶ, marces-*
cere facio, flaccidium reddo.
aor. 1. passiv. *εμαυράιθη.* f.
1. pass. *μαυρανθήσομαι.* Hinc

άμαραντος, ες, ό, ή, immarces-
jibilis.

Μαυραν άθά, hæc sunt verba
Syriaca. Suidas vertit, *ό*
Κυριος ελεύσεται, Dominus
veniet ad judicium.

Μαυρανθήμαι, *tabefactum esse,*
a. 1. inf. pass. *μαυρανθήσο-*
μαι, η, εται, fut. 1. ind.
pass. verbi *μαυράιω, quod*
vide.

Μαυρακίω, ες, ει, *insanio.* Th.
μαυργος, ες, ό, insanus.

Μαυραγίτης, ες, ό, sc. *λίθος,*
lapis. Th. *μαυραγεν.*

ΜΑΥΡΑΡΟΝ, ες, τὸ, *unio. pl.*
τὰ μαυραρα.

Μαυραγέλλη, *corallium, species*
anagallidis, lapis corallium.

ΜΑΥΡΟΣ, ες, ό, *insanus, sto-*
lidus, vecors. q. ab *αργός,*
otiosus; hinc *μαυρη* & *μαυ-*
ροσύνη, ης, ή, insania.

Μαυρόνιος, ες, ό, *Mardonius*
Perfa.

ΜΑΥΡΗ, ης, ή, vel plur. *μαυ-*
ρα, antiqua voce *manus.*
quibus dividimus & compo-
nimus, q. à *μείρω.* Hinc
δυσμαυρης, εος, ό, ή, difficilis.
ευμαυρης, εος, ό, ή, facilis.

Μαυρα, ης, ή, *nomen mul.*
Hebr. *magistra.*

Μαυρία, as, ή, *nomen beatae*
virginis. Et *Μαυριάμ, ή, no-*
men άκλilov, Hebr. amara.

Μαυριανούνοι, *mancipia à gente*
subacta.

ΜΑΥΡΙΛΑ feu *μαυριλη, ης, ή,*
pulvis carbonum, favilla.

ΜΑΥΡΙΣ, εως, ό, *mensura quas-*
dam cotylarum sex capax.

Μάρκος, ἄ, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΪΡΩ, f. αἰῶ, rutilo, resplendo. μαρμαίρῃσα, praef. part. f. g. q. à μαίρω. Hinc

μαρμαίρος, ἄ, ὁ, albus, candidus.

Μαρμαίρειαι, splendidae, f. g. plur. num. à μαρμαίρεος, marmoris more cundens.

Μάρμαρον, ἄ, τὸ, marmor. Th. μαρμαίρω.

Μαρμαρυγή, ἡς, ἡ, splendor. ejusdem them.

ΜΑΡΝΑΜΑΙ, pugno. Poët. & in i. pl. μαρνάμεθα. quasi à μάρη, manus, quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιιν, depugnantes, Ion. pro μαρναμένοιν, gen. dual. part. praef. μαρναμένων, gen. plur. verbi μαρναμαι.

Μάρνανθ' Ion. pro ἐμάρναντο, 3. plur. imperf. μάρνασαι; praef. inf. ejusdem verbi.

Μαρνώμεθ' seu μαρνώμεθα, Ion. pro μαρνώμεθα, i. plur. praef. sub. verbi μάρναμαι, pugno.

Μάρρον, marum. herba.

Μαρπίειν Ion. resol. pro μαρπείν, a. 2. inf. act. verbi μάρπιω, prendo.

Μαρπίσση, ἡς, ἡ, nomen mul.

ΜΑΡΠΗΤΩ, capio, prendo. fut. ψω. p. Φα. aor. 2. ἐμαρπον. praet. med. μέμαρπα. quasi μάρη ἄπλομαι, manu tango.

ΜΑΡΣΥΠΟΣ & μάρσιππος, ἄ, ὁ, marsupium, crumena. q. μάρης σίπυη, manus artulu.

Μαρίχόρα, nomen Indicum, animal esse ex Ctesia videtur.

ΜΑΡΤΥΡ, υἱος, ὁ ἢ ἡ, testis. Hinc μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium, μαρτυρέω, testor, testis sum.

Μάρτυρα, acc. fing. à μάρτυρ, υἱος, ὁ, testis.

Μαρτυρέω, ὦ, testor. imperf. ἐμαρτύρεον, εν. fut. ἦσω. perf. μεμαρτύρηκα. perf. pass. μεμαρτυρημαι, testimonium obtinui. Thema μάρτυρ, testis.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. ejusdem them.

Μαρτυρήσι, dat. plur. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, & Ion. μαρτυρή, ἡς, ἡ, testimonium.

Μαρτύριον, ἄ, τὸ, testimonium. Th. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, testor, obtestor, ejusdem them.

Μαρύεται Dor. pro μηρύεται, innectitur, 3. fing. praef. pass. verbi μηρύω, revolvō, glomero; hinc inf. Dor. μαρύεσθαι, volvi.

Μάρψης, corripueris, 2. fing. a. i. sub. act. verbi μάρπιω, quod vide.

ΜΑΣΑΪΟΜΑΙ seu μασσάομαι, mando, manduco. imperf. ἐμασσάομαι, ὄμην, & in 3. plur. ἄντο, ἄντο. q. à μάσσα, subigo; hinc μάσαξ, ακος, ἡ, mandibula, os.

Μασσα, ας, α Doric. pro μάζα, ἡ, placenta.

Μασός, ᾠ, ὁ Dor. pro μαζός,
ᾠ, ὁ, *mamma, sinus.*

ΜΑΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάθλης,
ἦλος, ὁ, *lorum emollitum,*
pellis. q. à μάσσω, *subigo.*

ΜΑΣΠΙΕΤΑ, ὠν, τὰ, *prima*
silphii folia.

Μασσαγέτις, *Massagetis*, nom.
propr.

ΜΑΣΣΩ vel μάττω, *tergo,*
abstergo, tango, pinso, subi-
go. Hinc μάττω, *as, ἡ, vas,*
in quo subigitur farina. μα-
γυς, ἴδος, ἡ, *idem.* μαγεύς,
ἕος, ὁ, *piſtor.*

Μάσσων, ὄνος, ὁ, ἡ, *longior,*
major. μᾶσσων, *plus.* Hefych.

Μάσακ pro μάσακα, *escam,*
accus. sing. à μάσαξ, *acos,*
ἡ, *esca.* Th. *μασάομαι,*
mundo.

ΜΑΣΤΕΎΩ, *quaero, indago,*
à μάω, *quaero.* Hinc *μασεν-*
της, ᾠ, ὁ, inquisitor. *μασῆς,*
ἦρος & μάσως, ᾠος, ὁ, idem

Μάσιγα, accus. sing. à μάσιξ,
ιγος, ἡ, flagellum.

Μασιγεῖν Ionic. pro *μασιγῆν,*
praes. inf. vide *μασιγῆδω.*

Μασιγεύς, ἕος, ὁ, *flagellator.*
vide in *μάσιξ.*

Μασιγῆδω, *flagelletur,* 3.
sing. praes. imperat. pass.
verbi *μασιγῶω, flagello.* f.
ᾠσω. perf. *μεμασιγῶκα.* a.
1. *ἔμασιγῶσα.* Th. *μάσιξ,*
ιγος, ἡ.

Μασιέτην, *flagellaverunt,* 3.
dual. imperf. vel a. 2. act.
Ion. verbi *μασιῶω, Poët. pro*
μασιγῶω, flagello; hinc *μα-*
σιῶων per syncop. pro *μα-*

σιγῶων. Th. *μάσιξ, ιγος, ἡ,*
flagellum.

Μασιγῶω, *flagello.* fut. *ξω.* p.
μεμασιγα, hinc μασιζοντες,
nom. plural. part. praes. ab
eodem them.

ΜΑΣΤΙΞ, γος, ἡ, *flagrum,*
scutica. Hinc *μαστιγίας, ᾠ, ὁ,*
mastigia, flagrio. *μαστιγῶω,*
flagello. *μαστιγέως, ἕος, ὁ,*
flagellator. Οἴμηρομασιξ. sic
dictus fuit *Zoilus,* quod *Ho-*
meri carmina reprehenderet.

Μάσιξεν, *flagellavit,* 3. sing.
a. 1. ind. act. Ion. verbi
μασιζω, f. ξω. quod vide.

Μασιζοῦεν Dor. pro *μασιζεν.*
Μασιζοῦεν, Doricè pro *μασι-*
ζοιεν, 3. plur. praes. opt.
ejusdem verbi & them.

ΜΑΣΤΙΧΗ, ης, ἡ, *mastiche.*
lentiscina refina.

Μασιχῶοντι, *mandenti,* Poët.
pro *μασιχῶντι,* dat. sing.
part. praes. verbi *μασιχῶω,*
ᾠ. Sed de hac voce altum
silentium in-Lexico.

Μάσος, ᾠ, ὁ, vel *μηδος, uber,*
mamma. Eam foetus *μάει &*
μάσσει. Th. *μαζός, ᾠ, ὁ,*
mamma.

ΜΑΣΤΡΩΠΟΣ seu *μαστροπός,*
ᾠ, ὁ, ἡ, *leno, lena.* q. *μάτ-*
ρος ὅπτα habens blandiendo.

ΜΑΣΧΑΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla.*
μαχαλῆς, ἴδος, ἡ, idem.

Μάταρα, *vana,* n. g. plur.
num. vide *μάταρος.*

Ματαρολογία, *as, ἡ, vanilo-*
quentia. à *ματαρολόγος, ᾠ, ὁ,*
vaniloquus. Ex *μάταρος, va-*
nus, quod à *μάτην, frustra,*

- & λέγω, dico. præf. med. λέλογα.
 Μάταιος, αία, αιον, & μάταιος, & ὁ, ἡ, vanus, a, um. Th. μάτην.
 Ματαγιάτη, ἡ, vanissima, superl. à μάταιος, vanus. comp. μάλαιότερος. ejusdem them.
 Ματαγότης, ἦος, ἡ, vanitas. ab eodem them.
 Ματαγώω, vanum reddo. f. ὠσω. p. μεματάωκα. præf. pass. ματαγόμεαι, ὄμαγ, vanus fio. a. i. pass. ἐματάωθην. Th. μάτην, frustra.
 Μάταν Dor. pro μάτην, frustra.
 Μάλαω, torpescō, vanè tempus contero. fut. ματήσω. ejusdem them.
 Ματεύω, quaero, indago. per. Ellipsin pro μασεύω, idem.
 ΜΑΪΤΗΝ, adv. frustrà, incassum; hinc μάταιος, & ὁ, vanus, inanis. ματαγότης, ἦος, ἡ, vanitas.
 Μάτηρ, ἔρος, ἁ Dor. pro μήτηρ.
 Ματῆς, Aeol. & Doric. pro ματῆς, 2. sing. verbi ματέω, unde Poët. inserto υ, ματεύω, & inserto σ, μασεύω, quaero, investigo. quod vide.
 Ματήσελον, inertes sunt, dual. fut. i. verbi μάλαιώ, quod vide.
 Ματθαῖος, & ὁ, nomen Apostoli. Hebr. à Deo datus.
 Ματθαν, ὁ, nomen viri ἀκλιτον. Hebr. donum.
- Ματθίας, & ὁ, nomen Apostoli. Hebr. donum Dei.
 Μαλία, ας, ἡ, vanitas. Thema μάτην.
 Μάτος, inquisitio. à μάω, quaero.
 ΜΑΤΡΥΛΛΗ, ης, ἡ, lena. quæ se matrem fingit. à μήτηρ, hinc ματρυλλεῖον, & τὸ, lupanar.
 Μάτλαθος, & ὁ, stultus, fatuus. à μάτην & βοᾶν, inaniter clamare.
 Μάτλαθα, ὁ, nomen viri ἀκλιτον. Hebr. donum Dei.
 Μάτλαθίας, & ὁ, nomen viri. Hebr. donum Dei.
 Μάτλῦα vel η, ἡ, lautitias. à μάσσω, pinso.
 Μαυλίας, ὁ, pro μάχαιρα, gladius.
 Μαυλῖς, culter. q. à μαυλίας. Est & μαυλῖς, quæ mercede aliquèd facit. μαυλίζω, mercede prostituo.
 Μαυρῆσι, obscurant, 3. plur. præf. ind. act. per Aphæresin pro ἀμαυρῆσι. Sic μαυρῆσαι, præf. inf. ab ἀμαυρῶω, obscuro. Thema ἀμαυρῆς, & ὁ, obscurus.
 Μάχαι, plur. num. à μάχη, ης, ἡ, pugna. Th. μάχομαι.
 Μάχαιρα, ας, ἡ, gladius, sica, culter. Th. μάχομαι.
 Μαχεόμενος, præf. part. verbi μαχεῖομαι, Poët. Epenthesi pro μαχέομαι, idem quod μάχομαι, pugno.
 Μαχεῖοισι, præf. opt. sic in 3. plur. μαχεῖοισι. verbi

- μαχόμεαι, Poëtic. pro μά-
χομαι, pugno.
- Μαχεσαίμην, aor. 1. opt.
med. μαχέσασθαι, a. 1. inf.
med. verbi μάχομαι seu μα-
χέομαι, fut. 1. m. μαχέσο-
μαι & ἥσομαι.
- Μάχεσθαι, præf. inf. μαχέ-
σθην, 3. dual. imperf. Ion.
μάχεσθε, 2. plur. præf. im-
perat. verbi μάχομαι.
- Μαχέσομαι & ἥσομαι, fut. 1.
m. ejusdem verbi.
- Μαχέσασθαι, *pugnare*, a. 1. inf.
m. gem. στ. Sic μαχεσσα-
μένω, nom. dual. a. 1. part.
med. ejusdem verbi.
- Μάχη, ης, ἥ, pugna, in plur.
μάχαι. Th. μάχομαι, pugno.
- Μαχήσομαι, fut. 1. med. &
in 1. plur. μαχησόμεθ' pro
μαχησόμεθα, hinc μαχησόμε-
νος, f. 1. part. med. ejusdem
verbi.
- Μαχήμων, ονος, ὁ, pugnae. ab
eodem them.
- Μαχητής, ἔ, ὁ, pugnae, bel-
lator. acc. plur. μαχητήας.
Th. μάχομαι.
- Μάχιμος, ε, ὁ, pugnae. The-
ma μάχομαι.
- ΜΑΧΛΟΣ, ε, ὁ, ἥ, inconti-
nens, libidinosus. Unde μαχ-
λοσύνη, ης, ἥ, lascivia.
- Μαχλόταται, *salacissimae*, su-
perl. à μάχλος.
- Μάχλοιο, 3. sing. præf. opt.
verbi μάχομαι, pugno.
- ΜΑΧΟΜΑΙ, pugno, rixor,
litigo. fut. 2. m. μαχῆμαι, f. 1.
μαχήσομαι & ἔσομαι. imperf.
ἐμαχόμεην, ε, ετο. perf. μεμάχη-
- μαι. a. 1. med. ἐμαχεσάμην,
ε, ετο. Hinc μάχη, ης, ἥ,
pugna. μάχηρα, ες, ἥ, cul-
ter, gladius, fida. πρόσμαχος,
ε, ὁ, ἥ, antesignanus. σύμ-
μαχος, ε, ὁ, ἥ, belli socius,
auxiliator, commilito.
- Μαχόμεην pro ἐμαχόμεην, im-
perf. Ion. μαχόμεθα Poët.
pro μαχόμεθα, 1. plural.
præf. ind. verbi μάχομαι,
pugno.
- Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆ-
χος, & hoc pro μηχανή,
machina.
- Μαχῆμαι, f. 2. med. à μά-
χομαι.
- ΜΑΨ, frustra Poët. pro μά-
την. Hinc μαψιδίος, *stultus*.
μαψιδίως, *stultè*.
- ΜΑΩ, *vehementer cupio*,
quaero.
- Μέ & μὲ pro ἐμέ, acc. ab
ἐγώ, ego.
- Μέγα vel n. g. à μέγας,
magnus. vel Ion. adverbia-
liter ponitur pro μεγάλας.
- Μεγαθαρσεί, dat. sing. à με-
γαθαρσής, ἑος, ὁ, ἥ, magna
fiducia praeditus. Ex μέγας,
magnus, & θάρσος, εος, τὸ,
fiducia.
- Μεγάθεις Ionicè pro μεγάλοι,
magni.
- Μέγαθος Ion. pro μέγεθος,
quod vide.
- Μεγάθυμος, ε, ὁ, magnanimus.
gen. plur. μεγαθυμων. Ex
μέγας & θυμός, ἔ, ὁ, animus.
- ΜΕΓΑΪΡΩ, *invidiosus* item cu-
ro, respecto. q. παρά τὸ
μέγα, quia magnis invideri

- folet. Inde Μέγαιρα, ας, ἡ, *Megera*, una ex Furiis.
- Μεγακῆτης, εος, ε, ὁ, magnus, *instar ceti*. accusf. singul. μεγακῆται. Ex μέγας & κῆτος, εος, τό, *cetus vel ceti*.
- Μεγάλα, magna, nom. plural. n. g. à μέγα, *magnum*.
- Μεγαλαυχέω, ᾶ, magnificè me effero, *jactito me*. à μεγαλαυχῆς, εος, ὁ, ἡ, ostentator. Ex μέγα, & in plur. μεγάλα, magna, & αυχέω, *glorior*.
- Μεγαλῆος, ε, ὁ, magnificus. μεγαλεῖα, ων, τὰ, magnifica. à μέγας.
- Μεγαλειότης, ἦλος, ἡ, *majestas*, *magnifica Dei virtus*. ab eodem them.
- Μεγαλείωμα, ἄλος, τό, *magnificentia*. ejusdem them.
- Μεγαληγορίη, dat. Ion. à μεγαληγορία, ας, ἡ, *grandiloquentia*. Ex μέγα & ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορά, ἄς, ἡ, *forum*.
- Μεγαλήτορα, acc. sing. à μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, *magnanimus, superbus*. Ex μέγα & ἦτορ, *cor, animus*.
- Μεγαλίζω, pro ε, præf. imperat. pass. Ion. verbi μεγαλίζω, *magnificè effero*. Th. μέγας, *magnus*.
- Μεγάλοισος, ε, ὁ, ἡ, *valdè miser, infelix*. Ex μέγας, & οἶτος, ε, ὁ, *aerumna*.
- Μεγαλόνοια, ας, ἡ, *ingens animus, superbia*. Ex μέγας, *magnus*, & νόος, νῆς, *animus*.
- Μεγαλοπρεπῆς, εος, ε, ἡ, *magnificus*. Hinc μεγαλοπρέπεια,
- ἡ, *magnificentia*. Ex μέγας, *magnus*, & πρέπω, *convenio*.
- Μεγάλως, acc. plur. m. g. à μέγας, *magnus*. gen. μεγαλῶ.
- Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, *magnanimus*. acc. plur. μεγαλόφρονας. Hinc μεγαλόφροσύνη, ἡ, *animi magnitudo*. Ex μέγας, & φρήν, ἡ, *mens*; hinc adv. μεγαλοφρέως.
- Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, *magnanimitas*. à μεγαλόψυχος, ε, ὁ, *magnanimus*. Ex μέγας & ψυχή, ἦς, ἡ, *anima*.
- Μεγαλύνω, *praedico, verbis extollo*. imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. fut. μεγαλυνῶ. a. i. ἐμεγάλυνα. perf. μεμεγάλυκα. perf. pass. μεμεγάλυμαι. a. i. pass. ἐμεγαλύνθην. fut. i. pass. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.
- Μεγάλως, *magnopere*, adverb. Hinc μεγαλωσῖ Ion. pro μεγάλως, *valdè*. à μέγας.
- Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, *majestas*. ejusdem them.
- Μεγαρέως, *Megarensis*, nom. propr.
- Μεγάρωσιν, *domibus*, dat. plur. à μέγαρον, ε, τό, *quod vide*.
- Μέγαρον, ε, τό, *aedificium magnum, tanquam invidiæ obnoxium*, à μεγαίρω, vel à μέγας, *magnus*.
- ΜΕΓΑΣ, *μεγάλη, μέγα, magnus*, a, um. gen. μεγάλῶ, acc. μέγαν. in pl. οἱ μεγάλοι, *magnates*. in comp. μέζων, *superl. μέγιστος*,

maximus. Hinc μεγαλύνα, magnifico, praedico. μεγαλέϊος, ε, ό, magnificus. μεγαλειά, ων, τὰ, magnificentiae. μέγεθος, εος, τό, magnitudo. μέγαρον, ε, τό, domus, domicilium.

Μεγαφρονέω feu μεγαλοφρονέω, magnificè de me sentio, vide in μεγαλόφρων.

Μέγεθος, εος, ες, τό, magnitudo. dat. sing. μεγέθει. Th. μέγας.

Μεγῆραϊα τέκνα, perquam amabiles liberi. Ex μέγα, valde, & ἔραω, amo. Sunt qui legant μεγηρία.

Μέγης, Meges, nom. propr.

Μεγισάν, ἄνος, ό, magnas, atis. μεγισάνες, ων, σί, proceres. dat. plur. μεγισάνσι, à μέγιστος, quod vide.

Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um. superl. à μέγας, magnus. comp. μέζων.

Μεδέσσα, praef. part. f. g. à μεδέω, pro μέδω, impero.

Μεδέδω, 3. sing. praef. imperat. pass. verbi μέδω, curam gero, impero.

Μεδήσομαι, curabo. fut. I. med. verbi μεδέομαι feu μέδομαι. Th. μέδω, curo, impero.

ΜΕΔΙΜΝΟΣ, ε, ό, medimnus, mensurae genus.

Μεδόιατο Ion. pro μέδοινο, curarent, 3. plur. praef. opt. m. verbi μέδομαι, curo, impero.

Μέδοντες, principes, plur. part. praef. act. à μέδω, impero.

Μέδσσα, ἡ, nomen mul. à μέδω, curo.

Μεδώμεθα, curemus, I. plur. praef. sub. pass. ejusdem verbi.

ΜΕΔΩ, impero, curam gero. μεδέω, idem, ut & μέδομαι.

Μέζσα, genitalia. à μέσον, quia in medio corpore.

Μεζώνως, prolixius, majorem in modum. à μέζων Ion. pro μέζων, major, quod vide.

Μεθ, sequente aspirat. & μετ' pro μετά, trans, cum, post.

Μεθέηκεν Ion. pro μεθήκεν, 3. sing. aor. I. verbi μεδίημι, dimitto. vide μεθείς.

Μεθείλε, 3. singul. aor. 2. act. verbi μεθαίρω. quod ex μετά & αἰρέω, capio. fut. ἦσα. praet. ἤρηκα. aor. 2. εἶλον, ες, ε.

Μεθειμένος, perf. part. pass. verbi μεδίημι, dimitto. perf. pass. μεθειμῆ Th. ἦμι feu ἔω, mitto.

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. ejusdem verbi & them.

Μεθείς, relinquens, aor. 2. part. act. verbi μεδίημι, ex μετά & ἦμι feu ἔω, mitto.

Μεθεῖτε per syncop. pro μεθείητε, 2. plur. a. 2. opt. act. verbi μεδίημι, dimitto. Ex μετά & ἦμι feu ἔω.

Μεδέω Ion. vel Poët. pro μεδῶ, a. 2. sub. act. ejusdem verbi.

Μεθελεύειν, a. 2. inf. act. verbi μεθαίρω, inufit. quod

- ex μετά & αἰρέω, capio. a.
 2. εἶλον.
- Μεδέμεν, praetermississe, a. 2.
 inf. act. Ionic. pro μεδέ-
 ναι. Dor. μεδέμεναι. verbi
 μεδίημι. Thema ἦμι seu ἔω,
 mitto.
- Μεδεμοσύνη, ης, ἡ, cessatio,
 negligentia. à μεδίημι, praeter-
 mitto. Th. ἦμι seu ἔω,
 mitto.
- Μεδέζομαι, partem capiam, f.
 1. med. verbi. μετέχω, par-
 ticeps sum. f. μεδέζω. Th.
 ἔχω, habeo.
- Μέδεπε, investigabat, 3. sing.
 imperf. Ion. pro μέδειπε,
 verbi μεδέπω, quod vide.
- Μεδέπω, investigo. Ex μετά
 & ἔπω seu ἔπομαι, sequor.
- Μεδερμηνεύω, interpretor. f.
 εὔσω. perf. μεδηρμηνεύκα. Ex
 μετά & ἔρμηνεύω, quod ab
 ἔρμηνεύς, εὖς, ὁ, interpretor.
- Μέδες, dimitte. & in 2. plur.
 μέδετε, aor. 2. imperat.
 act. verbi μεδίημι, praeter-
 mitto. quod ex μετά & ἦμι
 seu ἔω, mitto.
- Μεδεσάναι per syncop. pro
 μεδεσακέναι, perf. inf. act.
 verbi μεδίσημι, amoveo. Ex
 μετά & ἴσημι, sto.
- Μεδέσηκα, perf. ind. act.
 hinc perf. part. μεδεσηκώς,
 & per Crasin μεδεσώς, ab
 eodem verbo & them.
- Μεθη, ης, ἡ, ebrietas, vinolen-
 tia. Th. μέθυ, τὸ, vinum.
- Μεθήκα, dimisi, a. 1. ind.
 act. verbi μεδίημι, fut.
- μεθήσω. Th. ἦμι seu ἔω,
 mitto.
- Μεθήμων, ὁ, ἡ, remissus, ne-
 gligens. verbi μεδίημι, quod
 vide.
- Μεθηριῶν, diurnis, gen. plur.
 à μεθηριός, pro μεθημεριός,
 ex μετά & ἡμέρα, ας, ἡ,
 dies.
- Μεθής, 2. sing. a. 2. sub.
 act. μεθήσω, eis, ei, dimit-
 tam, f. 1. ind. act. verbi
 μεδίημι, quod ab ἦμι seu
 ἔω, f. ἦσω. perf. εἶκα. a.
 2. ἦν.
- Μεθήσομεν Ion. pro μεθήσειν,
 fut. 1. inf. act. ejusdem
 verbi.
- Μεδίαι pro μεδίη, 3. sing.
 imperf. quasi à μεδέω, ver-
 bi μεδίημι.
- Μεδιέμεναι Dor. pro μεδιέναι,
 praef. inf. act. ejusdem
 verbi.
- Μεδίεν, praetermittebant, Bæot.
 sync. pro μεδιέσαν, 3. plur.
 imperf. μεδίην, verbi μεδίη-
 μι. Th. ἦμι seu ἔω, mitto.
- Μεδίημι, cesso, negligens sum
 dimitto. fut. μεθήσω. comp.
 ex μετά & ἦμι seu ἔω, mitto.
 p. εἶκα. a. 2. ἦν.
- Μεδισάνω, transsero, loco mo-
 veo, traluco. f. μέλασήσω. p.
 μεδέσηκα. a. 1. μετέσησα.
 a. 1. pass. μέλασάθην, ης, η.
 aor. 1. sub. pass. μέλασαθῶ.
 ab ἰσάνω seu ἴσημι, sto.
- Μεδίσσημι, amoveo. f. μέλασήσω.
 praet. μεδέσηκα. a. 1. μετέ-
 σησα. a. 2. μετέσην. a. 1.

- ind. pass. μετεσάθην, amotus fui. Ex μετά & ἴσημι, sto.
- Μεθοδεΐα, ας, ἡ, fraudulenta circumventio, insidiae. quod à μεθοδεύω, machinor. Hoc à μέθοδος, ε, ἡ, via compendiosa. Ex μέλα & ὁδός, ε, ἡ, via.
- Μεθοδεύω, machinor. f. εὔσω. perf. μεθώδευκα, hinc μεθόδευοιτο, 3. plural. praef. opt. pass. ex iisdem them.
- Μεθομιλεῖν, εν, conversabar, imperf. act. Ion. verbi μεθομιλέω. Ex μετά & ὄμιλος, ε, ὁ, turba.
- Μεθόριος, ὁ, ἡ, conterminus. μεθόριον, ε, τό, confinium, & in plur. μεθόρια, ων, τὰ, confinia. Ex μετά, cum, & ὅρος, ε, ὁ, terminus.
- ΜΕΘΥ, τό, vinum. à μεθύμι, quod nos μεθύμονας, id est, negligentes reddat. Hinc μέθη, ης, ἡ, ebrietas. μεθύω, ebrius sum. μεθύσκω, ebrium reddo, inebrio.
- Μεθύοντα, acc. sing. part. praef. μεθύσι, 3. plural. praef. ind. vel dat. plur. part. praef. verbi μεθύω, ebrius sum. Th. μέθυ, vinum.
- Μεθυθεΐς, a. i. part. pass. verbi μεθύσκω, ebrium reddo. quod vide.
- Μεθύσκω, ebrium reddo. fut. ὕσω. a. i. ἐμέθυσα. praef. pass. μεθύσκομαι, inebrior. aor. i. pass. ἐμέθυθην. aor. i. sub. pass. μεθυθῶ, ἧς, ἡ. fut. i. pass. μεθυθήσομαι. Thema μέθυ, τό, vinum.
- Μέθυσος, ε, ὁ, ἡ, ebrius. μέθυσις, inebriatio. ejusdem them.
- Μεθύω, ebrius sum. à μέθυ, vinum.
- ΜΕΙΔΑΪΩ feu μειδέω, rideo, subrideo, fut. ἦσω. a. i. ἐμεΐδησα. perf. μεμεΐδηκα, hinc μειδάω feu μειδίω, Poët. idem.
- Μεΐδημα, αἶλος, τό, & in plur. μεΐδηματα, risus. Th. μειδάω.
- Μεΐδησα, ας, ε, & in 3. plural. μεΐδησαν, a. i. ind. act. Ion. hinc μεΐδησας, & in f. g. μεΐδησασα, a. i. part. act. verbi μειδάω, rideo.
- Μεΐζον, n. g. à μείζων, major, dicitur & μείζοτερος, idem quod μείζων. Joh. 3. 4.
- Μεΐζω, nom. vel acc. plur. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω, comp. à μέγας, magnus.
- Μεΐζαν, ονος, ὁ, ἡ, & τό μείζον, major & majus, compar. à positivo μέγας, magnus. superl. μέγιστος.
- Μελανίαν, ανος, ὁ, nomen propr.
- Μελίνος, ὁ, ἡ, fraxineus, Poët. pro μέλιος. à μελία, ας, ἡ, fraxinus.
- Μελισσέμεν, praef. inf. Ion. pro μελίσσειν, μελίσσειο, praef. imperat. pass. Ion. pro μελίσσει, verbi μελίσσω, quod vide.
- ΜΕΙΛΙΪΣΣΩ, f. ζω, mellitam reddo, gratificor, verbis dantuleo. q. à μέλι, mel. Hinc μέλιχος & μελιχίος, ε, ὁ, ἡ, blandus, placidus.

Μελιχίοισιν, dat. plur. Ion. à μελίχιος, idem cum μελιχος, ♂, ὁ, ἡ, blandus.

Μείναι, aor. 1. inf. act. vide in μείνας.

Μείνας, ἀνὸς, ὁ, & in plural. μείναντες, aor. 1. part. activ. verbi μένω, muneo. f. μενῶ. præf. μεμένηκα. ε. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. plural. a. 1. imperat. act. verbi ejusdem.

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act.

Μείνης, η, mancas, at, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Μείονα, acc. ex μείων, onos, ὁ, ἡ, minor. & τὸ μείον. compar. irregularis à μικρός, parvus.

Μειράκιον, ♂, τὸ, adolescens. Th. μείραξ, idem.

ΜΕΙΡΑΞ, ἀκος, ὁ, ἡ, adolescens, puer, puella; hinc μείρακιον, ♂, τὸ, idem. quasi ab ἡμείρω, quia ea ætate concupiscit.

Μείρω, partire, præf. imper. pass. Ion. pro μείρω. verbi μείρω feu ομαί.

Μείρεται, partitur, 3. sing. præf. verbi μείρομαι. Dicitur & μείρεται desideratur, per Aphæresin pro ἡμείρεται, 3. sing. præf. pass. verbi ἡμείρω, desidero.

Μειρόμεναι, plural. num. f. g. part. præf. pass. à μείρω feu μείρομαι, divido.

ΜΕΙΡΩ vel potius μείρομαι, divido, partior, privor. perf.

pass. μέμαρμα, & Att. ἔμαρμα. p. m. ἔμμορα, hinc μερίς, ἴδος, ἡ, pars, portio. μερίζω, divido, distribuo. μερισμός, ♂, ὁ, partitio. μέρος, εος, το, pars. sed μόρος, ♂, ὁ, portio; item fatum, mors. μύρα, ας, ἡ, pars, portio; item fatum.

Μεῖς, μηνός, ὁ, mensis, Aeolicè pro μῆν, idem.

ΜΕΙΩΝ, onos, ὁ, ἡ, minor. comparat. irregularis à μικρός, ὁ, parvus; hinc μείω, minuo. μείωσις, εως, ἡ, imminutio, extenuatio.

Μελάγλεος, ὁ, ἡ, qui nigram habet terram. Ex μέλας, niger, & γαῖα feu γῆ, terra.

Μελαίχαιτην, acc. sing. à μελαίχαιτης, ♂, ὁ, ἡ, nigram caesariem habens. Ex μέλας, μέλαινα, niger, ra. & χαιτή, ης, ἡ, juba, caesaries.

Μελάγχροος, ♂ς, qui nigri coloris est. Ex μέλας, niger, & χροά, ας, ἡ, color.

ΜΕΛΑΘΡΟΝ, ♂, τὸ, domus, Poët. & medium tecti lignum.

Μέλαινα, ης, ἡ, nigra. gen. plur. Aeol. μελαινάων. dativ. plural. μελαίνησι. Ionic. in m. g. μέλας, niger, quod vide.

Μελαινέλο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μελαίνομαι. vide μελαίνω.

Μελαίνω, nigrum reddo. μελαίνομαι, nigresco. Th. μέλας.

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, niger. Et sumitur pro atramento.

Υ υ υ υ

Μελάνδετον, 8, τὸ, *vagina inclusum nigra*. Ex μέλας, *niger*, & δέω, *ligo*.

Μελάνθησαν, *nigrescebant*, 3. plur. a. i. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, *denigro*. f. ανῶ. Th. μέλας.

Μελανόχρωσ, *alios, ó, ἦ, nigrum habens corpus, vel potius, fusco colore praeditus*. Ex μέλας, *niger*, & χρώσ, *ó, corpus*. Th. χρώσ, ἦ, *color*.

Μελάνυδρος, 8, *ó, ἦ, profundus*. Ex μέλας, *niger*, & ὕδωρ, *alios, τὸ, aqua*.

ΜΕΛΑΣ, *avos, ó, niger, ater*. & in f. g. μέλαινα. n. g. μέλαν, hinc μελανότης, ἦσος, ἦ, *nigredo*. μελαίνω, *denigro*. μελάνθιον, 8, τὸ, herbæ nomen.

Μελδόμενος, *tabescens*, præf. part. pass. à μέλδω, quod vide.

ΜΕΛΔΩ, *liquefacio*. q. μέλη ἔδω *membra edo*.

Μελεά, *ó, nomen viri ἀκλιτον*. Hebr. *plenus*.

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, *gallarum Africanarum genus*.

Μελεάγρος, 8, *ó, Meleager, nomen viri*.

ΜΕΛΕΔΑΪΝΩ, *eis, ei, curo, desidero*. q. à μέλες. Hinc μελέδημα, *alios, τὸ, cura*.

Μελεδών, *avos, ó, cura*. & μελεδώνη, *ης, ἦ, idem*. Hinc μελεδωνός, *procurator*. μελεδωνεύς, *idem*. à μελεδαίνω.

Μελέεσσιν & μέλεσσιν, *membris*.

dativ. plur. Ion. & Poët. à μέλος, eos, τὸ, membrum.

ΜΕΛΕΘΡΟΝ, 8, τὸ, *pedica, funis*. an à μέλος, *membrum*?

ΜΕΛΗΙ, (imperf.) *curae est*. imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præf. imperat. μελέτω. f. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perf. med. μέμηλε. Hinc μέλομαι, *curo*. μελέϊάω, *idem*. μελέτη, *ης, ἦ, cura*. ἀμελής, *éος, ó, ἦ, negligens*. ἀμελεία, *negligentia*. ἀμελέω, *negligo*. μελαμέλεια, *ας, ἦ, raenitentia*.

Μελεῖσι, *membratim*, adverb. à μέλος, *eos, τὸ, membrum*.

ΜΕΛΕΟΣ, 8, *ó, inanis, stultus. infelix*. dat. plur. μελέοισι. q. μὴ λάων, *id est, ὄρων*.

Μελέται, *oneri est*. à μέλομαι, *curo*. Th. μέλες, *curae est*.

Μελετάς, 2. sing. præf. ind. à μελετάω, *ῶ, αἰς, ᾧς, curo, as*. fut. ἦσω. Th. μέλες.

Μελεΐάω, *ῶ, meditor, curo*. præf. imperat. μελέταε, *α*. f. ἦσω. p. μεμελέτηκα. aor. i. ἔμελέτησα. them. ejusdem.

Μελέτη, *ης, ἦ, meditatio, cura*. ab eodem them.

Μελέτω, 3. præf. imperat. verbi μέλες, *curae est*.

Μέλημα, *alios, τὸ, cura, sollicitudo*. à Th. μέλες.

Μελήσει, *curae erit*, fut. i. imperf. à μέλες.

Μελήσεται, fut. i. med. μελήσσει, *curae erunt*, 3. plural. fut. i. act. ejusdem verbi.

Μέλιται, *curae est* Poët. pro μέλει. vel est 3. sub. à μέλωμαι, η, ηται. vel est 3. praesentis à μέλημα.

ΜΕΛΙ, ιτος, τὸ, mel. Hinc μελίσεις, εἶδος, ὁ, melleus.

ΜΕΛΙΑ, ας, ἡ, fraxinus, hasta fraxinea; hinc Μελία, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιῶν Dor. pro μελιῶν, gen. plur. à μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μελιθήδεα, dulcem, acc. sing. μελιθδεῖ, dat. sing. à μελιθδης, εὖος, ὁ, ἡ, dulcis i star mellis. Ex μέλι, mel, & ἡδύς, suavis.

Μελίκηρον, ε, τὸ, & in pl. μελίκηρα, fuvus. à μέλι, mel, & κηρος, ε, ὁ, cera.

Μελικίαις, ᾶ, ὁ Dor. pro μελικίης, ε, ὁ, suavis cantor. Th. μέλος, eos, τὸ, carmen.

Μελίνη, ης, ἡ, panicum, à μέλι, mel.

Μελίπνοος, ες, ὁ, ἡ, suaviter spirans. Ex μέλι, mel, & πνέω, spiro.

Μελίσσεις, 2. fingul. praef. ind. Dor. pro μελίζεις. μελίσσειο, 2. fing. imperf. Dor. & Ion. pro ἐμελίζε. Sic μελίσσεται, modulatur, pro μελίζεται, à μελίζω, modulor. Th. μέλος, eos, τὸ, carmen.

Μελισμα, ἄλος, τὸ, cantus. à μελίζω. vide in μελίσσεις.

ΜΕΛΙΣΣΑ seu μελιττα, ης, ἡ, apis. gen. plur. Dor. μελισσῶν. q. à μέλι, cujus effectrix.

Μελίσσιος, ε, ὁ, apiarius. Ex μελίσσα, ης, ἡ, apis.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulae, & mulieris. Gr. melliflua.

Μελίσεσσα, ης, ἡ Ion. pro μελιτττα, placentiae genus melle conditae.

Μέλιος, gen. sing. à μέλι, ιτος, τὸ, mel. Hinc μελιτώδης, dulcis, gratus.

Μελιτρυγέιον, ε, τὸ, alveare. ab ἔργον & μέλι, mel.

Μελίτωμα, ἄλος, τὸ, dulciarium. ab eodem them.

Μελίφρονα, dulcem, acc. sing. à μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mella dulcedine animum perfundit. à μέλι, mel, & φρήν, animus.

Μελιχρός, α, ὄν, mellis instar flavus. Ex μέλι, mel, & χροῖα, ἡ, color.

Μελιχλωρός, ε, ὁ, ἡ, pallidus instar mellis. Ex μέλι & χλωρός, mollis, &c.

Μέλικα, lac. q. ab ἀμέλω, mulgeo.

Μέλλισα, aor. 1. ind. Ion. an potius legend. μέλλεσα, praef. part. f. g. à μέλλω, f. μελλήσω, futurus sum.

Μελλήσω, fut. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ε, ὁ, ἡ, qui vel quae brevi auptias contrahet. Ex μέλλω, & γαμέω, uxorem duco.

ΜΕΛΛΩ, futurus sum, cunctor imperf. ἐμελλον. f. μελλήσω vel σομαι. praef. part. μέλλων, εσσα, ον. τὰ μέλλοντα, futura.

- Μελόντων, *curae sint*, Att. pro μελέτωσαν. 3. plur. praef. imperat. verbi μέλει, *curae est*.
- ΜΕΛΑΟΣ, εος, τό, *membrum*; item *carmen* suis membris constans. Hinc πλημμελής, εος, ό, ή, *inconspicuus, immoderatus*. πλημμελεία, ας, ή, *vitiositas, peccatum, error*. πλημμελέω, *immoderate vel improbe me gero, delinquo, erratum admitto*.
- Μέλεσι, *curae sunt*, 3. plural. praef. ind. μέλει.
- Μέλπηθρον, ε, τό, *ludibrium*. à μέλπομαι, *ludo, tripudio*.
- Μελπομένη, ης, ή, *nomen Musae*. à μέλπομαι, *cano*.
- Μέλποντι, dat. sing. part. praef. à μέλπω, *canto*. Hinc part. μέλπων, *ontos, ό*.
- ΜΕΛΙΩ, *canto, cantu celebros*. f. ψω. p. Φα. p. m. μέμολπα, hinc μολπή, ης, ή, *cantus*. quasi μέλος επω, *carmen dico*.
- Μελύδριον, ε, τό, *diminut. à μέλος, carmen*.
- Μέλχι, ό, *nomen viri αὐκλιτον*. Hebr. *rex regis*.
- Μελχισεδέκ. ό, *nomen filii Dei αὐκλιτον*. Hebr. *rex justitiae*.
- Μέμαα, *promptus fui*, perf. act. Ion. syncop. pro μέμηκα. Si quidem Iones è praeteritis subtrahunt κ. & penultimam corripunt. Sic μέμαμεν pro μεμήκαμεν, 1. plur. perf. act. & in 3. plur. μεμάασι. verbi μάω, *cupio*.
- Μεμάθηκα, *didici*, perf. activ. verbi μανθάνω, *disco*. fut. μαθήσω. aor. 2. έμαθον.
- Μέμαμεν, *cupimus*, 1. plur. perf. act. per syncop. pro μεμήκαμεν. verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.
- Μεμάνημα, perf. pass. à μανέομαι, *insanio*. fut. ήσομαι. Th. μαινόμεαι, *insanio*.
- Μεμάποιεν, *corripuissent*, 3. plur. a. 2. opt. act. Poët. reduplic. pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, *apprehendo*. fut. ψω. aor. 2. έμαρπον. praet. med. μέμαρπα. vide & μαρπίεν.
- Μεμαρμαι, & Att. έμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, *divido*.
- Μεμαρπον Ion. pro έμαρπον, a. 2. act. verbi μάρπτω, *prehendo*.
- Μεμαρπώς, praet. med. part. verbi μαρπτω, *corripio*. vide in μεμάποιεν.
- Μεμασαν per syncop. Ion. pro μεμάκεισαν, 3. plur. plusq. perf. act. Ion. verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.
- Μεμαυί pro μεμαυία, ας, ή, & in m. g. μεμαώς, perf. part. act. Ion. pro μεμηκώς, υία. verbi μάω, *incito*. vide & μέμαα.
- Μεμαώς, ώτος, ό, & in dual. μεμαώτε *prompti*. ejusdem temporis & verbi.
- Μεμάλον per syncop. pro

- μεμήκαλον, dual. perf. act
 μέμηκα. verbi μάω, promptus.
 sum.
- Μέμβλεται, pro μεμέληται.
 μέμβλετο pro μεμέλητο, per
 syncop. & Plenasm. τῷ β.
 aut ex μέμβλω, idem quod
 μέλω, curo.
- Μέμβλωκα, as, ε, veni, cura-
 vi, sti, it, per Syncop. pro
 μεμόληκα, perf. act. à μο-
 λέω: vel pro μεμέληκα, à
 μελέω, idem quod μέλω, curo.
- Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana.
 Ex Lat.
- Μεμβράς, apuae species quae-
 dam.
- Μεμένηκα, mansi, perf. act.
 hinc μεμενήκεισαν, 3. plur.
 plusq. perf. Ion. verbi μέ-
 νω, maneo. fut. μενῶ. aor.
 1. ἔμεινα.
- Μεμεσώμενοι, pleni sunt, perf.
 part. pass. verbi μεσῶ,
 impleo. Th. μεσός, ὄ, ὁ,
 plenus.
- Μεμελιμένος, ὁ, Ionic. pro με-
 θεμένος, dimissus. à μετίεμαι
 Ion. pro μεδίεμαι, dimittor.
 vel à μετίω pro μεδίω, di-
 mitto. Thema ἴημι vel ἔω,
 mitto.
- Μεμετρήαται, mensurati sunt,
 3. plur. perf. pass. Ion. pro
 μεμέτρηνται, verbi μετρέω,
 fut. ἤσω. p. μεμέτρηκα. Th.
 μέτρον, ὄ, το, mensura.
- Μέμηκα, as, ε, perf. med.
 verbi μηκάομαι, balo. perf.
 part. m. μεμηκῶς & μεμακῶς.
- Μέμηλε vel μέμηλεν, curae
 est, perf. act. per Syncop.
- pro μεμέληκε. Alii volunt
 esse praet. med. Hinc μεμη-
 λῶς, ὄτος, acc. μεμηλῶτα,
 pro μεμεληκῶς, perf. part. à
 μέλες, curae est.
- Μεμήλη, curae fuerit, perf.
 sub. act. vide μέμηλε.
- Μεμηλῶς, ὄτος, ὁ, per syncop.
 etiam pro μεμεληκῶς, perf.
 part. verbi μέλες, curae est.
- Μέμηνα, as, ε, praet. med.
 verbi μαίνομαι, insanio.
- Μεμηχανημένος, η, ον, perf.
 part. pass. verbi μηχανάω,
 molior. struo. f. ἤσω. Th.
 μηχανή, ἡς, ἡ, artificium.
- Μεμιάσμαι, conspurcatus sum,
 perf. pass. verbi μιαίνω,
 conspurco, foedo. f. ανῶ. perf.
 part. pass. μεμιασμένος.
- Μέμισμα, mixtus sum, perf.
 ind. pass. hinc μεμιγμένος,
 perf. part. verbi μίγνυμι,
 misceo. f. μίξω. p. χα.
- Μεμιμημένος, effictus, perf.
 part. pass. verbi μιμέ-
 ομαι, imitor. f. ἤσομαι. perf.
 μεμιμημαι.
- Μεμίξεται, 3. singul. paulo
 post fut. verbi μίγνυμι,
 misceo. fut. ξω. perf. pass.
 μέμιξμαι, ξαι, κται.
- Μεμιδώμαι, perf. ind. pass.
 verbi μιδοῶ, mercede loco;
 hinc μεμιδωμένος, perf. part.
 Thema μιδός, ὄ, ὁ, merces.
- Μεμίχθαι, perf. inf. passiv.
 τῷ μίγνυμι.
- Μέμναμαι Dor. pro μέμνημαι,
 perf. pass. Hinc μεμναμένος,
 memor, Dor. pro μεμνημένος,
 hinc & μεμναμένω, genit.

- Doric. vide in μέμνη. à μνάομαι, recordor.
- Μέμνησσαι Dor. pro μέμνησαι, 2. sing. perf. ejusdem verbi.
- Μεμνῆσσο, memor esset, pro μεμνῆσσο, per Ectafin: hoc autem per Dialysin, pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῆτο, 3. singul. perf. opt. passiv. pro quo etiam legitur μεμνῆτο & Doric. μεμναῖάσο, verbi μνάομαι, recordor. fut. μνήσομαι. perf. pass. μέμνημαι, hinc perf. opt. μεμνήμην, μεμνῆο, μεμνῆτο.
- Μέμνη, meministi, 2. singul. perf. pass. pro μέμνησαι, & Ionic. μέμνησαι & μέμνεσαι, tum Atticè μέμνη, verbi μνάομαι, recordor. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. aor. 1. passiv. ἐμνήσθην.
- Μέμνηκα, mansi, per syncop. pro μεμνήκα. perf. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.
- Μέμνημαι, σαι, ται, perf. passiv. hinc μέμνησο, perf. imperat. pass. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι. vide μέμνη.
- Μεμνῆο, ἦτο, memor esses, esset, 2. & 3. singul. perf. opt. pass. μεμνήμην. verbi ejusdem.
- Μέμνησο, recordare, perf. imperat. pass. vide μέμνημαι. perf. inf. pass. μεμνήσθαι.
- Μέμνονα, acc. sing. à Μέμνων, nomen viri. Est & μέμνων, asinus, quasi à μέμνω, maneo.
- Μέμνω Ionic. pro μέμνησο, quod vide.
- Μεμνῶτο, Att. pro μεμνῆτο, memor esset, perf. opt. pass. vide μεμνῆο.
- Μεμοίραται, 3. sing. perf. pass. verbi μοιράομαι, sortitò partem capio; hinc perf. part. μοιραμένος. quod à μοῖρα, ας, η, portio. Thema μείρω, divido.
- Μέμον pro μέμονα, mansi, p. m. verbi μέμνω vel μένω, maneo. fut. μενῶ. p. μεμνήκα. a. 1. ἔμεινα.
- Μέμορα, partitus sum. p. m. verbi μείρω, divido. f. ρῶ.
- Μέμορμαι, σαι, ται, Aeol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, sortitus sum. perf. ind. pass. verbi μείρω, partior.
- Μεμπῶς, ἔ, ὄ, incusandus. in plural. μεμπῶι. Thema μέμορμαι, accuso. fut. ψομαι. perf. μέμερμαι, ψαι, πται.
- Μεμυθολογήσασιν, 3. plural. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor. f. ἦσω. Ex μῦθος, ε, ὄ, fabula. & λέγω, dico.
- Μέμυκα, ας, ε, πυγῆ, p. m. verbi μυκῶω, ᾧ, πυγῆ. a. 2. ἔμυκον.
- Μέμψαι, accusas, 2. singul. Ion. pro μέμψη, verbi μέμορμαι.
- ΜΕΜΨΟΜΑΙ, conqueror, exoptulo, incuso, nitupero. cum dat. fut. μέμψομαι. perf. pass. μέμεμμαι, ψαι, α. 1. med. ἐμεμψάμην, ω, αῖο. Hinc μεμψωλή, ἦς, ἦ, questus, querimonia. μέμψις, εως,

- ἦ, idem. *μεμπτός*, ἦ, ὁ, *incusandus*. *μεμψιμοίρος*, ἦ, ὁ, *querulus*.
- Μεμψάμενος*, a. i. part. med. *μῆμψη*, 2. fing. a. i. sub. m. verbi *μῆμφομαι*.
- Μεμψιμοίρος*, ἦ, ὁ, ἦ, *querulus*. Ex *μῆμψις*, *εὖς*, ἦ, *querela*, & *μοῖρα*, *αῖς*, ἦ, *fatum*. Thema *μῆμψω*, *sortior*.
- Μεμῶς*, ὠτος, *incitatus*, per syncop. pro *μεμῆκως* & Ion. *μεμῶς*, perf. part. act. verbi *μῶω*, *promptus sum*.
- MEN, *quidem*. conjunct. discr. Solet hanc particulam excipere δέ. *μὲν* *νυν*, *tamen*.
- Μένανδρος*, ἦ, ὁ, *Menander*, nomen Poëtæ.
- Μένυα*, *enim*. Ex *μὲν*, *quidem* & *γὰρ*, *enim*.
- ΜΕΝΔΗΣ, *hircus* feu *caper*, *Aegyptiorum* lingua. Et *capripes* Pan.
- Μενεαίνεμεν* Ion. pro *μενεαίνεω*, præf. inf. verbi *μενεαίνω*, *cupio*. imperf. Ion. *μενεαίνον*.
- Μενεαίνω*, *cupio*, *iratus sum*. fut. *αἰῶ*. a. i. *ἔμενέηναι*. Th. *μένος*, *εὖς*, τὸ, *animus*.
- Μενεδήσιος*, ὁ, ἦ, *audax*, *bellicosus*. quasi *μένων* ἐν τῇ *δήσῃ*, in pugna *perseverans*. Vel à *μένος*, *εὖς*, τὸ, *animus*, & *δήσιος*, quod à *δαίω*, *vasto*.
- Μενέηναι* vel *μενέηναι* & in plur. *μενεήναμεν*, a. i. ind. act. Ion. verbi *μενεαίνω*, quod vide.
- Μένες*, 3. fing. ind. præf.
- μένειν*, præf. inf. *μένη*, 3. fingul. præf. sub. verbi *μένω*, *maneo*. f. *μενῶ*. a. i. *ἔμεινα*.
- Μενέμεν* Ionic. pro *μένειν*, præf. inf. ejusdem verbi.
- Μένεος*, gen. fing. à *μένος*, *εὖς*, τὸ, *animus*, *ira*.
- Μενεπτόλεμος*, ἦ, ὁ, ἦ, *constans in bello*, *fortis*. à *μένος*, *εὖς*, τὸ, *animus*, & *πόλεμος*, ἦ, ὁ, *bellum*.
- Μενέσθην*, acc. fing. à *Μενέσθης*, ἦ, ὁ, nomen propr.
- Μενεθῶ*, ὄος, ἦς, ἦ, nomen mul.
- Μενεχάρμαι*, *pugnaces*, nom. plural. à *μενεχάρμης*, ἦ, ὁ, & *μενέχαρμος*, *promptus in bello*. Ex *μένος*, *εὖς*, τὸ, *animus*, & *χαίρω*, *gaudeo*. f. *αἰῶ*. perf. pass. *κέχαρμαι*, unde *χάρμα*, *gaudium*.
- Μενέω* Ion. dialysi pro *μενῶ*, fut. verbi *μένω*, *maneo*.
- Μενίππη*, ἦ, nomen mul.
- Μενοεικία*, acc. fing. à *μενοεικής*, ἦ, ὁ, ἦ, *animo gratus*. à *μένος*, *εὖς*, τὸ, *animus*, & *εἶκω*.
- Μενοινάω*, ὦ, *αἰς*, *αῖς*, *αἰε*, *ᾶ*, *impetu quodam animi concitatus cupio*. *μενοίνα*, præf. imperat. activ. Dicitur & *μενοινέω* & *ῶ*. à *μενοινή*, ἦ, *impetus animi*. Thema *μένος*, *εὖς*, τὸ, *animus*.
- Μενοιτιάδης*, ἦ, ὁ, *Menoetiades*. à *Μενοίτιος*, ἦ, ὁ, nomen propr.
- Μένοντε*, nom. dual. *μένοντι*, dat. fing. part. præf. à

- μένω, *maneo*. præf. part. μένων, ὄλος, ὅ, & τὸ μένον.
- Μενοπίλεμος, ἄ, ὅ, ἡ, nomen propr. Est & bellicosus, constans in bello, ex μένος & πόλεμος, bellum.
- ΜΕΝΟΣ, εὐς, τὸ, animus, ardor animi, ira. q. à μένω, *maneo*; hinc δυσμενής, εὐς, ὅ, ἡ, malevolus, inimicus. εὐμενής, εὐς, ὅ, ἡ, benevolus. εὐμενῶς, benevolè.
- Μενῶν, imò verò. Ex μὲν quidem, & ἔν igitur; hinc μενῶγε, imò verò.
- Μένεσα, præf. part. f. g. à μένω, *maneo*. in 3. plur. μένεσι.
- Μέντοι, tamen, conjunc. disj. ΜΕΝΩ, *maneo*, habito, expecto. imperf. ἔμενον, ες, ε. fut. μενῶ. perf. μεμένηκα. plusq. perf. ἔμεμενήκειν, & in 3. plur. Ion. μεμενήκεισαν. aor. I. ἔμεινα, ας, ε, a. I. imperat. μῆνον, ατω. a. I. sub. μείνω, ἡς, ἡ. a. I. inf. μείναι. a. I. part. μείνας, ὄλος, ὅ. præf. med. μέμονα. Hinc μονή, ἡς, ἡ, mansio. ὑπομένω, expecto, sustineo, perfero. ὑπομονή, ἡς, ἡ, patientia, tolerantia.
- Μεράρχης, qui parti imperat, μέρως ἀρχαί.
- ΜΕΡΔΩ, f. σω. privo; item intueor, video. Hinc σμερδνός, ἄ, ὅ, terribilis. σμερδαλέος, ἄ, ὅ, idem.
- Μερίδα, acc. sing. à μερίς, quod vide.
- Μερίδαρχαζ, nomen muris.
- à μερίς, ἴδος, ἡ, pars, vel μερίδες, fercula, quod à μείρω, divido, & ἀρπάζω, rapio.
- Μερίδαρχης, qui particeps est principatus. à μερίς, ἴδος, ἡ, pars. quod à μείρω, divido. & ἀρχή, imperium.
- Μερίζεν Dor. pro μερίζειν.
- Μερίζω, partior, divido. f. ἴσω. præf. part. μεμέρικα. a. I. ἐμρίσα. præf. pass. μερίζομαι, dissideo. perf. pass. μεμέρισμαι. a. I. pass. ἐμερίσθην, ἡς, ἡ. a. I. part. pass. μερίσθεις. εἶσα, ἐν. a. I. m. ἐμερισάμην, ω, ἄλο. Thema μείρω, divido.
- ΜΕΡΙΜΝΑ, ἡς, ἡ, cura, sollicitudo, quia μερίζει γὰρ. gen. pl. Aeol. μεριμνάων. Hinc μεριμνάω, curo, sollicitè cogito, sollicitus sum. f. ἴσω. p. μεμερίμνηκα. a. I. ἐμερίμνησα, ας, ε. aor. I. sub. μεριμνήσω, ἡς, ἡ.
- Μεριμνήσῃς, 2. plur. aor. I. sub. act. verbi μεριμνάω, sollicitus sum, quod vide in μεριμναί.
- Μερίς, ἴδος, ἡ, pars, communitio. acc. μερίδα. Th. μείρω, divido.
- Μερίσαθα, a. I. inf. med. verbi μερίζω, divido, quod vide.
- Μερισμός, ἄ, ὅ, divisio, distributio. à μερίζω, f. ἴσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, divido.
- Μεριστής, ἄ, ὅ, partitor. Ab eodem verbo & them.

ΜΕΡΜΑΙΡΩ, μερμέρω & μερμηρίζω, anxie cogito, curo. Hinc μερμερος, ♂, ὄ, curiosus, anxius percunctator. μερμηρεα, ας, ἡ, cura.

Μερμερεα, sollicita, ace. plur. à μερμερος, ♂, ὄ, anxius. Thema μερμαίρω, curo.

Μερμηρέων, gen. plur. Aeol. pro μερμηρέων, à μερμηρεα, ας, ἡ, cura. Th. μερμαίρω.

Μερμηρίζεν, cogitavit, 3. sing. a. I. ind. act. Ion. verbi μερμηρίζω, f. ζω. idem quod μερμαίρω, curo.

ΜΕΡΜΙΣ, ἴδος, ἡ, funiculus, filum.

Μερόπεσσι, hominibus, dat. plur. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, divisam vocem habens. gen. plur. μερόπων, quod ex μέρος, pars. Th. μέρω, divido, & ὄψ, vox.

Μερόπων, vide in μερόπεσσι.

Μέρος, εος, τὸ, pars. ἀπὸ μέρεος, ex parte. ἐνὰ μέρος, vicissim. κατὰ μέρος, singularim. Thema μέρω, divido.

Μέροψ, οπος, homo. à μέρω, divido, & ὄψ, vox, quia vocem habet in diversos articulos & significantes fonos divisam.

Μεσάβον, ♂, τὸ, medium lignum inter boves. dat. sing. μεσάβω. Ex μέσος, medius, & βούς, bos.

Μεσαπίλιος, semicanus, qui medium canae aetatis attigit. Ex μέσος, medius, & πωλιός, canus.

Μεσώτατος, η, ον, maximè

medius. superl. pro inusitato μεσώτατος. Th. μέσος, ♂, ὄ, medius.

Μεσαμβρινός Dor. pro μεσημβρινός, vide in μεσημβρία.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, & hoc pro μεσημβρινός, meridianus. vide in μεσημβρία.

Μεσαράσιον, ♂, τὸ, mesenterium, à μέση, media, & ἀράσι, ἡ, venter.

Μεσάλιος, η, ον, Poët. per syncop. pro μεσώταλιος, superl. à μέσος.

Μεσηγύς & μεσηγύ, adv. in medio, inter. à μέσος, medius.

Μεσηής, ενίος, ὄ, Poët. mediocris. Ab eodem them.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. q. medius dies, à μέση ἡμέρα. Hinc μεσημβρινός, ἡ, ον, meridianus.

Μεσίτω, sum mediator, intervenio, fidejubeo. f. εὔτω. perf. μεμεσίτευκα. Th. μέσος, medius.

Μεσίτης, ♂, ὄ, mediator, intertuntius. Ab eodem them.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea. Ex μέσος & γαῖα, terra.

Μεσόγειος, η, ον, mediterraneus, a, um. μεσόγειον, mediterraneum mare. 2. Macch. 8. 35. mendosè legitur μεσόδειον.

Μεσόδη, trabs per mediam domum trajecta. à μέσος & δῆμος, quod à δέμω, struo.

Μεσόμφαλος, ♂, ὄ, ἡ, umbilicum in medio habens. Ex

- μέσος, *medius*, & ὀμφαλός, & ὄ, *umbilicus*.
- Μεσονύκτιον, & τὸ, q. d. μέση νύξ, *media nox*.
- Μεσσηνία, *as*, ἡ, nomen regionis Gr. *interamnis*.
- ΜΕΣΟΣ, & ὄ, *medius*. in f. g. μέση. Sed μέσον, & τὸ, substantivè, *medietas, dimidium*. Hinc μεσότης, ἥλος, ἡ, *medietas, medium*. μεσῶ, *sum in medio*. μεσίτης, & ἑ, *mediator*.
- Μεσότηριον, & τὸ, *intergerinus paries*. Ex μέσος, *medius*, & τοίχος, & ὄ, *paries*.
- Μεσσηνίαν, *ales*, τὸ, *medium coeli*. à μεσσηνέω, *sum in medio coeli*. Ex μέσος & οὐρανός, *caelum*.
- Μεσούσης, gen. sing. praef. part. f. g. à μεσῶ, *sum medius*. Th. μέσος, quod vide.
- Μεσῶ, *sum medius*. praef. part. μεσῶν, ᾶν. ὄσα, οὔσα. οὖν, οὔν. Ab eodem them.
- ΜΕΣΠΙΛΗ, ἡς, ἡ, *mespilus arbor*. μεσπιδόν, & τὸ, *fructus*.
- Μεσσήνιος, ὦ, ὄ Dor. pro Μεσσηνίος, ὄ, *Messenius*.
- Μέσσαλος pro μέσος, Poët. idem quod μέσος, *medius*.
- Μεσσηγύς vel μεσσηγύ, *inter*. Th. μέσος,
- Μεσσίας & ὄ, *Messias*. vox Hebr. Latine *unctus*. Gr. χριστός.
- Μέσσοισιν, dat. plur. Ion. & Poët. à μέσος Poët. pro μέσος, *medius*. dat. μεσσω pro μέσῳ.
- Μεσῶ, dat. sing. faem. gen. à μέσος, *plenus*.
- ΜΕΣΤΟΣ, ἡ, ὄν, *plenus, a, um, refertus*. cum genit. Hinc μεσῶ, *impleo*.
- Μεσῶ, ᾶ, *repleo, refertio*. f. ᾶσω. praet. μεμέσῳκα. praef. pass. μεσέομαι, ἔμαι, *plenus sum, impleor*. perf. pass. μεμέσῳμαι perf. part. pass. μεμεσῳμένος. Th. μέσος, *plenus*.
- ΜΕΣΦΑ Poët. pro μέχρη, *dum, donec*.
- Μετ' pro μετά, quod vide.
- ΜΕΤΑ, cum genit. *cum, per, inter*. cum acc. post, *secundum, in, propter*. Μετά, sine casu apud Poëtas est *postea, deinde*. Aeolicum est, κατὰ usurpare pro μετά. In compositione significat *mutationem*: interdum otiosum est. Notetur *metathesis*. Luc. 15. 3. μετ' & pro ἔ μετά.
- Μετα, retracto accentu est *μέτεσι, simul est*.
- Μεταβαίνω, *digredior*. fut. βήσομαι. perf. μεταβέθηκα. a. 2. μετέβην, ἡς, ἡ. aor. 2. imperat. μεταβήθι. a. 2. sub. μεταβᾶ, ἡς, ἡ. aor. 2. part. μεταβάς, αἶτος, ὄ, *digressus*. Ex μετά & βαίνω, *eo*.
- Μεταβαλέν, a. 2. inf. act. verbi μεταβάλλω, quod vide.
- Μεταβάλλω, *muto*. f. βαλλῶ. perf. μεταβέβηκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβολα. Unde μεταβολή, ἡς, ἡ, *mutatio*. εὐμετάβολος, & ὄ, ἡ, *facilis*

mutatu. Th. βάλλω, *jacio*.
 Μεταβάς, άνλος, ο, *digressus*,
 aor. 2. par. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*. quod vide.
 Μεταβέβηκαμεν, 1. plural. perf. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*, quod vide.
 Μεταβῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. μελάβηθι, aor. 2. imperat. act. ejusdem verbi.
 Μεταβήσεται, 3. sing. fut. 1. med. ejusdem verbi.
 Μεταβλαβῆς, έος, ο, ή, *damnosus*. à βλάβη, nocu. f. ψω.
 Μεταβληθῶσι, 3. plural. aor. 1. sub. pass. verbi μεταβάλλω, *mutō*, quod vide.
 Μεταβολή, ης, ή, *mutatio*. à μεταβάλλω, *mutō*. p. m. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.
 Μεταβουλευεσθαι, *consilium vel sententiam mutare*.
 Μεταγαστριών, *mensis secundus Atheniensium*, in quo Apollini μεταγαστρίω, *sacrificabant*. γαστρία, est *vicinia*.
 Μεταγινώσκειν, *poenitentia duci, et sententiam mutare*. Hinc μελάγνωσις, *poenitentia, etc.*
 Μετάγω, *circumago*. f. μετάξω. praef. pass. μετάγομα, η, εται. Th. άγω, *duco*.
 — Μεταδίδωμι, *impertio*. fut. μεταδώσω. perf. μεταδεδωκα. a. 2. μετώων, ως, ω. a. 2. imperat. μετάδος, ότω. a. 2. sub. act. μετώω, ώς, ώ. a. 2. inf. μεταδέναι. a. 2. part. μετώδης, όντος, praef. inf. μεταδιδόναι. praef. part. act.

μεταδίδας, όντος. Thema διδωμι, do.
 Μεταδοίην, ης, η, aor. 2. opt. act. Ab eodem verbo.
 Μεταδοίειν, *sententiam mutare*.
 Μεταδέν pro μεταδέναι, *participem facere*. a. 2. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.
 Μεταδοποι, *intermediae, incertae*. Ex μετά & όπος, ο, ο, *sonus aquarum*.
 Μεταδρομάδην, *cursum*. adv. à μελατρέχω, *transcurro*. Th. τρέχω. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. έδραμον. p. m. δέδρομα.
 Μεταδώ, ώς, ώ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.
 Μελαίσεσθαι Poët. pro μετείσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi μέτειμι, *intersum*, quod vide.
 Μελαθέναι, aor. 2. inf. act. μελαθεΐς, a. 2. part. verbi μελατίθημι, *transfero*, quod vide.
 Μετάθεσις, εως, ή, *mutatio, translatio, amotio*. Ab eodem verbo.
 Μεταίξας, a. 1. part. act. μεταίσσω, *irruo*. Th. αίσσω, *ruo*.
 Μετάρω, *solvo, navi proficiscor*. f. μεταρά. a. 1. act. μετήρα, ας, ε. Ex μετά & αίρω, *tollo*.
 Μεταχτέω, *aliquid affecto*. μετ- αίτιος, *ejusdem causae cul-puae particeps vel auctor*.
 Μεταώχμιον, ο, τὸ, *campus seu spatium inter duas acies*.

- Μελακαλέομαι**, ἔμαι, *accersō*. cum accus. fut. 1. m. καλέσσαι, η, εταί. a. 1. m. μελεκαλεσαμένη, ω, αἰο. a. 1. imperat. μεθ. μελακάλεσαι, *accersō*. Ex μετά & καλέω, *voio*.
- Μελακιάθω**, *abeo inde ad, transgo*. imperf. μελεκιάθων, ες, ε. Ex μετά & κίω, *eo*.
- Μελακινέω**, *ἀιμουεο*. f. ἦσω. p. μετακεκίνηκα. a. 1. μελεκίνησα. Ex μετά & κινέω, *μουεο*.
- Μελακλαίω**, *lacrymis et fletu prosequor*. fut. 1. inf. med. μελακλαύσειδαι. Th. κλαίω, *fleo*. f. κλαύσω.
- Μελακλαύσειδαι**, in μελακλαίω.
- Μελακυλινδέειν**, *inflectere*, perf. inf. act. ex μετά & κυλινδέω. Thema κυλίω, *volvo*.
- Μελαλαβεῖν**, a. 2. inf. act. μελαλάβη, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi μελαλαμβάνω, *capio*, quod vide.
- Μελαλαμβάνω**, *capio, percipio, particeps sum*. cum genit. imperf. μετελάμβανον, ες, ε. fut. μελαλήψομαι. aor. 2. μετέλαβον, ες, ε, *nactus sum*. cum accus. Thema λαμβάνω, *capio*.
- Μελαλήξαντι**, *cessanti*, dat. sing. a. 1. part. act. verbi μελαλήγω. Th. λήγω, *cesso*. f. ζω.
- Μεταλήψις**, *eos, ἡ, participatio*. Ex μεταλαμβάνω, quod vide.
- Μετάλλα**, *perscrutare*, praef. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.
- Μελαλάττω**, *troustruō*. f. ζω. praef. μετήλαχα. aor. 1. μετήλαξα, ας, ε. Hinc μεταλλαγή, *mutatio*. Th. ἀλλάσσω vel ττώ, *mutō*. f. ζω.
- Μελαλλάω**, *scrutor, diligenter inquirō*. f. ἦσω. μετάλλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.
- ΜΕΤΑΛΛΟΝ**, ε, τὸ, *metallum fodina*. à μετά & ἄλλα, *quia aliud post aliud eruitur*. Hinc μελαλλάω, *scrutor, inquirō*.
- Μετάλλμενος**, *transiliens, per syncop. pro μεταλλόμενος*, praef. part. ex μετά & ἄλλομαι, *salio*.
- Μεταμάζιος**, quod medium est inter mamillas, ex μετά, inter, & μάζος, ε, ὀ, *mamilla*.
- Μεταμανθάνω**, *dedisco*. praef. part. μεταμανθάνων, ὄθος, ὀ. Th. μανθάνω, *disco*. f. μαθήσω. p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.
- Μεταμέλει**, *poenitet, imperson. à μέλει, curae est*.
- Μεταμεληθεῖς**, ἔντος, ὀ, *poenitentia ductus*, a. 1. part. pass. μεταμελήσας, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, quod vide.
- Μεταμελίη** Ion. pro μεταμέλεια, ἡ, *poenitentia*.
- Μεταμέλομαι & ἔομαι**, ἔμαι, *poenitet me*. imperf. μετεμελόμην & εόμεν, ἔμην. perf. pass. μεταμεμέλημαι. a. 1. part. pass. μετεμελήθην, a. 1. part. pass. μεταμεληθεῖς. fut. 1. part. pass. μεταμεληθήσομαι, η, 2.

εταί, poenitebit me. Ex μέλα, post, & μέλομαι, curo. Th. μέλες, curae est.

Μεταμορφώω, transformo. f. ὤσω. perf. μεταμεμόρφωκα. aor. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετά, trans, & μορφή, ης, ή, forma.

Μεταμώλιος pro μελαμώνιος, Att. vanus, irritus. q. ab άνεμος, ventus. Vel à μετά, particula negat. μή & ὄνῳ, juvo.

Μελαναίετος, cohabitatores, acc. plur. à μελαναίετης, 8, ὁ. Thema ναίω, habito.

Μελανάσης, 8, ὁ, & μελανάσιος, pulsus patria, exul, peregrinus. à μετά & ναίω seu ναίος, habito.

Μελανεύσσομαι, mutato loco vado, transeo. à νεύσσομαι seu νύσσομαι, idem quod νέομαι, eo, redeo. Thema νέω, idem.

Μελανεύμενος Dor. pro μελαουόμενος, accedens, praef. part. verbi μελανέομαι. à νέομαι seu νέω, eo, redeo.

Μελανοέω, post factum sapio, resipisco. f. ήσω. perf. μελανευόηκα. aor. 1. μετενοήσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω. a. 1. sub. μελανοήσω, ης, η. & in 3. plural. μελανοήσωσι. Ex μετά & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Μελανοία, ας, ή, resipiscentia, poenitentia. Ab iisdem them.

Μελανοένιας, acc. plur. praef. part. act. verbi μελανοέω, quod vide.

ΜΕΤΑΞΑ, ης, ή, sericum.

Μεταξύ, inter. cum gen. Th. μετά, praeposit.

Μεταξύλογία, ας, ή, interloquutio. à μετώξύ, inter. Th. μετά & λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Μεταπειθεῖεν, 3. plur. a. 1. opt. pass. per sync. pro μεταπειθεισάν, verbi μεταπειθεμαι, in diversum sententiam traducor. Th. πείθω, persuadeo. f. πέισομαι. aor. 2. επίθον. perf. pass. πέπεισμαι. p. m. πέποιθα.

Μεταπεμπομαι, accerso, cum acc. fut. φρομαι. aor. 1. m. μετεπεμφάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετέπεμφαι. a. 1. sub. med. μεταπεμφωμαι, η, ηται. a. 1. inf. m. μεταπέμφασθαι. a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην. aor. 1. part. pass. μεταπεμφθεῖς, ένλος, ὁ, accersitus. Ex μετά & πέμπω, mitto.

Μετέπεμπλος, ὁ, ή, accersitus. à μεταπέμπομαι.

Μεταπλάσσω, transformo. praef. part. μεταπλάσσω, ονλος, ὁ. Th. πλάσσω seu τίω, fingo. f. ζω.

Μεταπρέπει, eminet, 3. sing. praef. verbi μεταπρέπω, decorus sum inter. μετέπρεπεν, imperf. Th. πρόσπω, decorus sum.

Μεταρρυθμίζω, apto, corrigo. Thema ρυθμός, 8, ὁ, rhythmus.

Μεταρσίος, 8, ὁ, ή, sublimis, in alto stans. Hinc μεταρσίω, in altum elevo, quod à

μεταίρω, *transfero*. Thema
 αἶρω, *tollo*.
 Μετασῆναι, aor. 2. inf. act.
 μετασῆσαι, a. 1. inf. act.
 μετασῆσασθαι, aor. 1. inf.
 med. verbi μεδίσημι, *amoveo*.
 f. μετασῆσω. Th. ἴσημι, *sto*.
 Μελασοναχίζει, *ingemiscubat*,
 3. sing. imperf. m. verbi
 μελασοναχίζομαι, *idem quod*
 μελασένω, *ingemisco*. Th.
 στενός, ἔ, ὁ, *angustus*.
 Μελαστρέφω, *converto*. muto. f.
 ψω. perf. μετέστρεφα. a. 1.
 μετέστρεψα. a. 2. μετέστραφον.
 a. 2. pass. μελεστράφην, ης, η.
 a. 2. imperat. pass. μελα-
 στράφῃδι, ἦτω. f. 2. pass.
 μελαστράφῆσομαι. Ex μετα &
 στρέφω, *verto*.
 Μελαχεῖν, a. 2. inf. act. ver-
 bi μετέχω, *particeps sum*.
 f. μεδέξω. a. 2. μετέχον.
 Th. ἔχω, *habeo*.
 Μελαχηματίζω, *transfiguro*.
 fut. ἴσω. a. 1. μελεχηματί-
 σα. perf. μελεχηματίκα. Ex
 μετα & χηματίζω, *effingo*,
 quod à χῆμα, *alles*, τὸ, *fi-*
gura. Th. ἔχω, *habeo*.
 Μελατίθημι, *transfero*. præf.
 part. μετατιθεῖς, έντος, ὁ,
 fut. 1. μελαθήσω, perf. με-
 λατέθεικα. aor. 1. μετέθηκα.
 aor. 1. pass. μελετέθην, ης,
 η, *translatus fui*.
 Μελατρέπη, εταί, *commovetur*,
 2. & 3. singul. præf. pass.
 verbi μελατρέπω, *converto*.
 Th. τρέπω, *verto*.
 Μελατροπαλίζω, *idem quod*
 μελατρέπω, *converto*.

Μελάτροπος, 8, ὁ, ἡ, *qui po-*
test converti, mutabilis. Hinc
 μελάτροπα ἔργα τελῆσι, *res*
in integrum restituunt. Th.
 τρέπω, *verto*.
 Μελαῦτις, Ion. pro μελά ταῦ-
 τα, *postea*.
 Μελαφρομένος, *transpositus*,
 præf. part. à μελαφέρω, *eis*,
es, *traduco*. fut. μετοίσω. a.
 1. μετήνεκα. Thema φέρω,
fero.
 Μεταφρασόμεθα Dor. pro
 μελαφρασόμεθα, 1. plur. f.
 1. m. verbi μελαφράζομαι,
post delibero, vel à μελαφρα-
ζω, interpretor. Th. φράζω,
dico. a. 2. ἐφραδον.
 Μελάφρενον, 8, τὸ, *targum*,
intersitium quod est inter
lumbos et scapulas. in dat.
 μελαφρένω. Ex μετα, *post*, &
 φρήν, ἡ, *mens*.
 Μελαφωνέω, *interloquor, com-*
pello. quod ex μετα & φω-
 νέω, *loquor*. Thema φωνή,
vox.
 Μελαχειρίζομαι, *administro*,
gero, rego. Ex μετα & χει-
 ρίζω, *tracto*. Th. χεῖρ, χει-
 ρός, ἡ, *manus*.
 Μελαχρόνιοι, *in caelo degentes*.
 à μελαχρόνιος. quod à χρο-
 νος, *coelum, tempus, & μετα,*
trans.
 Μετέβαλον, *es, e, a. 2. ind.*
act. verbi μελαβάλλω, muto.
 fut. μελαβαλώ. perf. μελαβέ-
 βληκα. Th. βάλλω, *jacio*.
 Μετέβην, ης, η, aor. 2. ind.
act. verbi μελαβαίνα, digredior.
 f. μελαβήσομαι. Th. βαίνα, *vo*.

- Μετέειπε Poët. pro μετέειπε, *interlocutus est*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετά, *inter*, & ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.
- Μετέησι Ion. & Poët. pro μετήσι, *interfuert*, Poët. paragoge pro μετή, 3. sing. sub. præf. verbi μέτειμι, quod ex μετά & εἶμι, *sum*.
- Μετέθηκα, *as, ε*, aor. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *transpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
- Μετέην, *ns, η*, *interessem*, præf. vel a. 2. op. verbi μέτειμι. Thema εἶμι, *sum*.
- Μέτεμι, *intersum*. Ex μετά & εἶμι, *sum*.
- Μετέιναι, *interessere*, præf. inf. cum dat. μέτεσι, *adeſt*, 3. singul. verbi μέτειμι.
- Μετες Ion. pro μεβεις, aor. 2. part. à μεδίημι.
- Μετέϊχες, *adeptus es*, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω, quod vide.
- Μελεκιάθεν, *adibat*, 3. sing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετά & κίω, *vado*.
- Μελελάμβανεν, 3. sing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps sum*. f. λήφομαι. aor. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio*.
- Μετέλθε, *persequere*, a. 2. imperat. act. μετελθών, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον & per sync. ἤλθον, *es, ε*.
- Μελεμελήθητε, 2. plur. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην, verbi μελαμέλωμαι seu ἑομαι, *roenitet me*. imperf. μελεμελόμην. quod ex μετά & μέλωμαι, *curo*. Th. μέλει, *curae est*.
- Μελέμμεναι Ion. & Dor. pro μελέναι, *conversari*, præf. inf. ab εἶμι, *sum*.
- Μετεμορφώσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφώω, *transformo*. f. ὠσω. Th. μορφή, ἥς, ἡ, *forma*.
- Μετενήνοχα, *as, ε*, perf. med. verbi μεταφέρω, *traduco*. Thema φέρω, *fero*. f. οἶσω. aor. 1. ἤνεκα. p. m. Att. ἐνήνοχα.
- Μετεξέτεροι Ion. pro ἔνιοι, *nonnulli*. à μετά, ἐξ & ἕτερος, *alter*.
- Μετέον Ion. pro μετόν, *όντος*, τό.
- Μετέπειτ' & μετέπειτα, *postea*. adv. ex μετά, ἐπί & εἶτα, *deinde*.
- Μετέρχεο, *exerce*, præf. imperat. Ion. pro μετέρχε, verbi μετέρχομαι. Th. ἐρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλθον.
- Μελεσεώσης, *conversae*, Ion. pro μεδεσεώσης, gen. singul. perf. part. act. f. g. per crafin. ab ἴσημι, *sto*. f. σήσω. perf. part. ἐσακώς.
- Μέτεσι, *adeſt*, 3. sing. à μέτειμι. Th. εἶμι, *sum*.
- Μετέχηκα, *as, ε*, perf. act. verbi μετέχω, *particeps sum*, cum gen. fut. μεδέξω. a. 2. μετέχον, *es, ε*. Th. ἔχω, *habeo*.

- Μελετέθην, ης, η, & in 3. plur. μελετέθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, *transfervo*. Th. τιθήμι, pono. f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.
- Μελετίθης, 3. sing. imperf. quasi à τιθέω, pro μελετίθη, verbi μετατίθημι, *transfervo*.
- Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μελάφηνι, *interloquor*. Ex μετά & φημι, seu φάω, *dico*.
- Μελεφάνεεν, *allocutus est*, 3. sing. imperf. act. verbi μελαφάνεα. Th. φωνή, ἧς, ἡ, vox.
- Μέτεχε, præf. imperat. μετέχευ, præf. inf. à μετέχω, quod vide.
- Μετέχω, *particeps sum*. cum gen. fut. μεδέξω. p. μετέχηκα. a. 2. μετέχων, es, ε. Th. ἔχω, *habeo*.
- Μετewρίζω, *in sublime tollo*. fut. ἴσω. perf. μεμελέωρικα. Thema μετέωρος, ὅ, ἡ, *sublimis*. quasi ex μετά & αἴρω, *tollo*. q. d. eis αἴρα αἴρω, *in aërem tollo*.
- METEΩΡΟΣ, ε, ὅ, ἡ, *sublimis, editus, erectus*. Hinc μελεωρότερος, *sublimior*. μετέωρα, ων, τὰ, *meteora, quae in uère fiunt*. μελεωρίζω, *in sublime tollo*.
- Μετήϊσαν Ionic. pro μετεῖσαν, *prosecuti sunt*. 3. plural. aor. 1. act. ex μετά & εἶμι. εο, a. 1. εῖσα, Att. ἦσα, Ion. ἦισα.
- Μετήλθε, 3. sing. a. 2. ind.
- verbi μετέρχομαι, *vide in μετέρχεο*.
- Μετήλλαξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *transmuto, quod vide*.
- Μετήλυθεν, *adivit*, 3. sing. a. 2. verbi ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθεν & per syncop. ἤλθον, es, ε.
- Μετήγρος Poët. pro μεταγῶρος, *idem quod μετέωρος*.
- Μετήγρεν, 3. sing. aor. 1. act. verbi μεταγῶ, *soluo, nauί proficiscor*. f. αγῶ. Ex μετά & αἴρω, *tollo*.
- Μετήσεται Ion. pro μεθήσει, fut. 1. inf. m. à μεθήμι, *dimitto*.
- Μετίεν Ion. pro μεθίεν & μεθίεναι, *remittere, emittere, relinquere*. præf. inf. à μεθήμι, *sino*.
- Μεθίεναι Ion. pro μεθίεναι. præf. inf. ut & μεθίεται pro μεθίεται & μεθίεναι, *remittere*.
- Μέτιδι, præf. imperat. à μέτειμι, *persequor, transeo*. Quod ex μετά & εἶμι, *eo*. præf. imperat. ἴθι, ἴτω.
- Μεθίχεν pro μετέχεν, quod vide.
- Μεθοικεσία, ας, ἡ, *deportatio, transmigratio*. Ex μετά & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, ε, ὅ, *domus*.
- Μεθοικίζω, *transfervo*. f. ἴσω & Att. μεθοικιῶ. a. 1. ind. μεθώκισα. perf. μεθώκισα. Ex μετά & οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto; item struo*. Th. οἶκος, *domus*.

Μέλοκλάζω, flexis genibus succumbō. Ex μετά & ὀκλάζω, in genua procumbo.

Μέλονομάζεσθαι, mutato nomine priori, alio nomine nominari. præf. inf. ab ὄνομα, nomen.

Μέλοπις, ἴδος, ἦ, idem quod ὄπις, ultio.

Μέλοπιθε & θεν, postea, pone, post. adv. ex μετά & ὀπίσω, retrorsum.

Μετοπωρινός, ἔ, ὁ, autumnalis. μετοπωρινόν, adv. in autumno. Ex μετά & ὀπώρα, as, ἦ, autumnus.

Μελοχή, ἦς, ἦ, communio, consorium. à μετοχος, particeps, quod à μετέχω, quod vide.

Μελοχλίζω, refero, transmoveo, transfero. Th. ὀχλεύω, moveo.

Μετοχος, ἔ, ὁ, socius, consors. à μετέχω, particeps sum, quod vide.

Μετρεῖ, 3. singul. præf. ind. activ μετρεῖσθαι, præf. inf. pass. à μετρέω, quod vide.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρέω, ᾧ, metior. f. ἦσω. p. μεμέτηκα. a. i. ἐμέτησα. a. i. imperat. act. μετρησον, ἄτω, metire. perf. pass. μεμέτημαι. a. i. pass. ἐμετήθη, ἦς, ἦ. f. i. pass. μετήδησομαι. Th. μέτρον, ἔ, τὸ, mensura.

Μετρητής, ἔ, ὁ, amphora Attica, continens tres urnas. urnæ viginti constituunt culeum.

Μετριάζω, sum μέτριος. Th. μέτρον.

Μετριπαθέω, ᾧ, idem quod συμπαθεω, condoleo vel condoleo quantum satis est. f. ἦσω. perf. μεμετριπαθήκα. à μετριπαθής, ἔος, ὁ, ἦ, modum tenens in affectibus, moderatus. Ex μέτριος, modicus, quod à μέτρον, mensura, & πάθος, εὖς, τὸ, affectus. Th. πάχω, patior.

Μέτριος, ἔ, ὁ, mediocris. μετρίαις, dat. plur. f. g. μετρίως, mediocriter, adv. Th. μέτρον.

Μετριοφρονέω, modestè sentio. Ex μέτρον, modus, & φρονέω, sentio. Th. φρήν, mens.

ΜΕΤΡΟΝ, ἔ, τὸ, mensura, modus. Hinc μετρίω, metior. μετρητής, ἔ, ὁ, mensor. μέτριος, ἔ, ὁ, mediocris, modicus. μετρίως, modi è, moderate. μετρίότης, ἦλος, ἦ, mediocritas, modestia. διάμετρος, ἔ, ἦ, diameter, linea per medium secans. ἐπιμέτρον, ἔ, τὸ, auctarium. συμμετρία, as, ἦ, apta compositio membrorum, modus, et proportio. γεωμέτρης, ἔ, ὁ, geometra. γεωμετρία, as, ἦ, geometria: terram dimetiendæ scientia.

Μετωνομάζετο, 3. singul. imperf. pass. verbi μελονομάζεσθαι, vocor. fut. ασσομαι. Ex μετά & ὄνομα, ἄλος, τὸ, nomen.

Μετωπηδόν, adv. adversa fronte. ab ᾧψ & ὀπλομαι, video.

Μέτωπον feu μετώπιον, 8, τὸ, *frons, pars faciei, quae post seu supra oculos.* μετώπω, genit. singul. Dor. ex μετα & ὤψ, *oculus.* Thema ὄπιμαι, *video.*

Μετώχελο, *cursum petebat,* 3. singul. imperf. μετώχομαι, 8, ἔλο, ex μετά & ὀίχομαι, *abeo. f. cichisomai.*

Μεῦ pro μεῖ, *mei,* genit. Dor. ab ἐγώ, *ego.*

ΜΕΧΡΙ feu μέχρις, sequente vocali, *usque ad.* Adv. cum gen. Aliquando sine casu, *donec.* Ἀχρεῖ feu ἀχρεῖς, idem.

ΜΗ, adv. prohibendi, *ne, non, nisi, numquid?* 8 μῆ, *nequaquam. ei μῆ, nisi.*

Μήγε, *alioquin.* Ex μῆ, *non,* & γε *quidem.* εἰδὲ μήγε, *caeteroquin.*

Μηδαμήγε, *nusquam.* Ex μηδαμῆ, & Ion. μηδαμᾶ, *nusquam,* quod à μηδαμὸς, *nullus.* Th. μῆ, *non,* δὲ & ἀμὸς, *aliquis.*

Μηδαμὸς, *nullus.* Ex μῆ, *non,* δὲ & ἀμὸς, *aliquis.* Hinc adv. μηδαμῶς, *nequaquam, nullatenus.*

Μηδὲ, *neque.* conjunct. Thema μῆ, *non.*

Μηδαῖα, *consilia. genitalia.* à μῆδος, *eos, τὸ.*

Μηδαῖα, *as, ἡ, Medaeva,* nom. propr. mul.

Μηδεος, 8, ὁ, *nomen viri.*

Μηδεῖς, *eos, ὁ, nullus, nemo.* μηδεμία, *ās, ἡ, nulla.* μηδὲν,

eos, τὸ, nullum nihil. Ex μῆ, *non,* & εἷς, *unus.*

Μηδεμία, *ās, & Ion. ἡς, ἡ, nulla.* vide in μηδεῖς.

Μηδὲν, *n. g. à μηδεῖς, quod vide.*

Μηδεο Ion. pro μῆδε, praef. imperat. verbi μῆδομαι, *curam gero.*

Μηδέποτε & μηδέποτε, *numquam, adv. ex μηδὲ, neque, & ποτε, aliquando.* Th. ὅτε, *quando.*

Μηδέπω, *nequid, nondum.* Ex μῆ, *non,* & πώ, *enclitic. aliquatenus.* Th. ὅς, *qui.*

Μηδέτερος, *μηδέτερα, as, ἡ, neuter, ra.* Ex μῆ, *non,* & ἕτερος, *alter.*

Μηδέτο pro ἐμῆδέτο, 3. singul. imperf. verbi μῆδομαι, *curo. f. μῆσομαι.* Th. μῆδος, *eos, τὸ, cura.*

Μηδόλωσ, *adv. sine dolo.* Ex μῆ, *non,* & δολος, *dolus.*

Μηδομαι, *curam gero, delibero, meditor. f. μῆσομαι. a. i. m. ἐμησαμην, ω, ατο.* Th. μῆδος.

ΜΗΔΟΣ, *eos, τὸ, cura, consilium. pudenda.* Hinc μῆδομαι, *curam gero, consulto. ἐπιμηθῆς, eos, ὁ, ἡ, prudens. προμηθῆς, eos, ὁ, ἡ, providus, circumspectus. προμηθεῖα, as, ἡ, prudentia.*

Μηδος, 8, ὁ, *Medus.* nom. gentile. Hebr. *d. mensio.*

Μηδοτιδὲν, *adv. nullo pacto.* Ex μηδὲ, *osis & οὖν.*

Μῆθ' pro μήτε, *neque.* Th. μῆ.

Μηθεις, nullus. Ex μήτε & εἶς, unus.

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, βαλο, μηκάζω, idem. propriè est caprarum à sono. μηκᾶς, ἀδος, ἦ, capra.

Μηκέτι, non amplius, ne posthac. Ex μή non, & ἐτι adhuc.

Μήκιτος, ἄ, ὄ, ἦ, longissimus, procerissimus. superl. à μῆκος.

ΜΗΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas. q. à μέγα, magnum. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, remedium. Hinc μηκυνῶ, longum facio, produco. μακρός, ἔ, ὄ, longus, prolixus.

Μηκύνω, pralongo. f. ἰνῶ. aor. ι. ἐμήκυνα præf. pass. μηκύνομαι, prolongor, succresco. Th. μῆκος.

ΜΗΚΩΝ, ωνος, ἦ, παραυερ. fortè à capitis μήκει.

Μῆλα, oves, nom. plur. à μῆλον, ἄ, τὸ. Sic & μῆλον. Dor. μᾶλον, τὸ, pomum. item malae seu genae. Th. μηλέα, malus arbor.

ΜΗΛΕΑ ας, ἦ, malus arbor. μῆλον, ἄ, τὸ, malum, pomum; item ovis, pecus. χρυσοῦμηλον, τὸ, malum aureum.

ΜΗΛΗ, ης, ἦ, specillum. instrumentum chirurg. hinc μηλόω, specillum demitto, specilli demissione pertento. Puto à μάω, quaero: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ἄ, ἶ, Melius, nom.

propr. & Ion. pro προβάτειος, ovillus.

Μηλίεσις, ἦ, nomen mul. q. d. ovium custos.

Μῆλον, ἄ, τὸ, Dor. μᾶλον, malum, pomum; item ovis, pecus. Th. μηλέα, ας, ἦ, malus arbor.

ΜΗΛΟΣ, ἄ, ἦ, Melus, insula una ex Cycladibus.

Μηλωτή, ἦς, ἦ, δοξα sc. ovina pellis.

Μηλωτρίς, ἦ, auriscalpia, Gl. Cyr.

Μηλωψ, pomacei coloris. à μῆλον, pomum, quod vide.

ΜΗΝ, tamen, quidem. aliis particulis jungitur.

ΜΗΝ, μηνός, ὄ, mensis. à μήνη. quæ mensē describit cursu suo. acc. pl. μῆνας. Hinc δεκάμηνος, ἄ, ὄ, ἦ, qui decem mensium est. ἑξάμηνος, ἄ, ὄ, ἦ, sex mensium, semestris.

Μῆναλο Ion. pro ἐμήνατο, ἄ. singul. aor. ι. med. verbi μαινομαι, insanio. fut. μανούμαι. perf. med. μέμνηα.

ΜΗΝΗ, ης, ἦ, Luna, Doric. μάννα. Hinc νεομηνία, ας, ἦ, nova Luna vel novus mensis. διχομηνία, ας, ἦ, plenilunium.

Μῆνι pro μῆνιε, irascere. præf. imp. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἦ, ira.

ΜΗΝΙΞ, ἰγός, ἦ, membrana, maximè quae cerebrum amlit.

Μηνιβμός, ἔ, ὄ, ira divina, ira. Th. μῆνις, idem.

Μῆνιμα, ατος, τὸ, ira. Ab eodem them.

- ΜΗΝΙΣ, *ios, ἡ, ira perma-*
nens. acc. sing. μῆνιν. Hinc
μηνίω, irascor, iram exerceo.
q. à μένω, maneo.
- Μηνίσκας, *αἰῖος, ὁ, aor. i.*
part. act. à μηνίω, irascor.
Th. μῆνις.
- Μηνίσκος, *lunula, ornamen-*
tum, à μῆνη, luna.
- Μηνοειδής, *ὁ, ἡ, lunatus. Ex*
μῆνη, luna, & εἶδος, species.
Th. εἶδω, video.
- ΜΗΝΥΩ, *indico, significo.*
fut. ὑσώ. p. μεμῆνυκα. a. i.
ἐμῆνυσα. aor. i. sub. act.
μηνύσω, ης, η. aor. i. part.
μηνύσας, αἰῖος, ὁ. a. i. pass.
ἐμῆνυθῆν, ης, η. aor. i. part.
pass. μηνυθεῖς, εἶσα, ἐν. Hinc
μῆνυσις, εως, ἡ, significatio.
- Μῆ' *πιβάλης, pro μῆ ἐπι-*
βάλης.
- Μῆ' *ἰλιάμης, pro μῆ ἐπιλιάμης,*
ne incidat. aor. 2. sub. ac-
tiv. à τέμνω, secō.
- Μῆποτε, *ne quando. si forte.*
Ex μῆ, νε, & ποτέ, aliquan-
do. Th. ὅτε.
- Μῆπω, *nontum. μήπως. ne*
quando. Ex μῆ, νε, & πῶς,
quomodo.
- Μῆς, *pro μηρῶ, nom. plur. à*
μηρός, ἔ, ὁ, femur, in pl.
μηροὶ & μηρῶ.
- Μηρί, *pro μηρία, nom. plural.*
à μηρίον, ε, τὸ, femur. Th.
μηρός, ἔ, ὁ, idem.
- ΜΗΡΙΝΘΟΣ, *ε, ὁ, funiculus.*
q. à μηρύω, glomero.
- Μηρίον, *ε, τὸ, idem quod*
μηρός.
- Μηρίονης, *ε, ὁ, Meriones, nom.*
propr.
- ΜΗΡΟΣ, *ἔ, ὁ, femur, crus,*
cura. μηρίον, ε, τὸ, idem.
- Μηρύκω, *μηρυκάζω & μηρυκῶ-*
μαι, ruminō, quasi μηρύω,
quia ruminare, est revolve-
re cibum. aut à μείρω, di-
vido, secō.
- Μηρύσασθαι, *a. i. inf. med.*
verbi μηρύω, quod vide.
- ΜΗΡΥΩ, *revolvo, glomero.*
fut. ὑσώ. p. κα. Hinc μῆρυ-
μα, αἰῖος, τὸ, filum agglo-
meratum. q. à μείρω.
- Μῆσαο Ion. *pro μῆσω, 2.*
sing. a. i. med. ἐμῆσαίμην,
ω, χλο, & Ion. μῆσω, μῆσα-
λο, exhi μῆδομαι, struo, cu-
ro. ut. μῆσομαι. Th. μῆδος,
εος, τὸ, cura.
- Μῆσεαι Ion. *pro μῆση, 2. sing.*
f. i. m. verbi μῆδομαι, vide
in μῆσαο.
- Μῆσι Dor. *pro μῆ εἶσι.*
- Μῆστο Ion. *pro μέμηστο seu*
ἐμέμηστο, 3. sing. plusq. perf.
verbi μῆδομαι.
- Μῆστωρ, *peritos, nom. dual.*
à μῆστωρ, ωρος, ὁ. Thema
μῆδος, εος, τὸ, cura.
- Μῆτ' & μήτε, *neque, conjunct.*
ex μῆ, non, & τε, que.
- ΜΗΤΗΡ, *ἡ, mater. gen. ἑρος,*
τρῶς. acc. μητέρα, tantum
dat. pl. μήτρασι. voc. sing.
ὦ μήτερ. Hinc μητρώος, ε, ὁ,
maternus. μήτρωος, ω, ἡ, wos,
ὁ, avunculus maternus. μητ-
ρική, αῖς, & Ion. ἦς, ἡ, no-
verca. μήτρα, αῖς, ἡ, matrix,
uterus.

Μήτις; num? Et μήτι, nequid.
à μή, non, & τις, aliquis.
μήτιγε, nedum.

Μηλιάαδε, pro μητιάδε, 2.
plural. imperat. pass. Poët.
verbi μηλιάω, consulto, deli-
bero. Th. μήτις, ή, consi-
lium.

Μηλιετα. voc. singul. à μηλιέ-
της, 8, ό, consiliarius. Th.
μητις, idos, ή, consilium.

Μητιζομα & μηλιομα, machi-
nor, concito. Th. μήτις.

Μητιν, acc. sing. à μήτις,
consilium. Est & nom. pro-
pr. mul.

Μηλιένος, gen. sing. à μηλιό-
εις, ενος, ό, consultus. Th.
μητις.

Μηλιώσι Poët. pro μηλιώσι,
3. plur. præf. act. verbi
μηλιάω, consulto, delibero. Ab
eodem them.

ΜΗΤΙΣ, idos, ή, consilium,
prudentia. Hinc μηλιάω, con-
silia agito, consulto. μηλιέτης,
8, ό, consultus, prudens, consi-
liarius. αἰκυλομήτης, 8, ό, &
αἰκυλόμητις, ios, ό, ή, versu-
tus. πολυμήτης, 8, ό, & πο-
λύμητις, ios, ό, abundans
consilio.

Μήτρα, os, ή, matrix, uterus.
Th. μήτηρ, mater.

Μητρολώης, 8, ό, Att. pro
μήτραλοίας, 8, ό, matricida.
Ex μήτηρ, mater, & αἰδοάω,
ω, percutio. Sic πάτραλοίας,
patris percussor, dicitur.

Μητρόθεν, adv. materno gene-
re. Th. μήτηρ, mater.

Μητροπάτωρ, matris pater,

avus maternus. Ex πατήρ &
μήτηρ.

Μητροπόλις, eos, ή, metropolis.
q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, ma-
ter urbium.

Μητρόξιπλος, 8, ό, à matre
abjectus, de Paride dicitur.
ex μήτηρ & ξίπλω,
projicio.

Μητρυιά, ας, & Ion. μητρυῖης,
ή, noverca. Th. μήτηρ.

Μήτρας, os, ό. avunculus
maternus. Ab eodem them.

Μηχανάαται Poët. pro μηχανά-
ναται, machinatur, 3. sing.
ind. pass. verbi μηχανάω,
machinor. Th. μηχανή, ης,
ή.

ΜΗΧΑΝΗ, ης, ή, artificium,
machina. Hinc μηχανάω, &
Ion. μηχανέω, machinor, mo-
lior. μηχανήμα, αἰος, τό,
fraus. ἀμήχανος, 8, ό, ή,
simplex, minimè solers. πολυ-
μήχανος, 8, ό, ή, versutus
ad omnia.

Μηχανοίατο Ion. pro μηχανο-
οῖτο, 3. pl. præf. opt. à
μηχανέομαι pro μηχανάομαι.
Th. μηχανή.

Μηχανώμενος, præf. part.
pass. verbi μηχανάομαι, ma-
chinor. Th. μηχανή.

Μήχος, eos, τό, consilium,
remedium, commentum. Th.
μηχανή, ης, ή, artificium.

Μήων, onos, ό, ή, Dor. &
Aeol. pro μέων, minor.
quod vide.

Μήωνος, gen. sing. à Μήων,
ωνος, ό, nom. propr. viri.

Μία, αἷς, ἦ, una. dat. μιά
& Ion. μῆ. à masc. εἷς,
unus.

ΜΙΑΙΝΩ, *inquino, polluo,*
conspurgo. f. ανῶ. a. 1. ἐμί-
γηα. perf. μεμιάσκα perf.
pass. μεμιάσμαι, & Attic. με-
μιάσμαι. perf. part. passiv.
μεμιάσμενος. a. 1. pass. ἐμι-
άνθην, ης, η. a. 1. sub. pass.
μιανθῶ, ἦς, ἦ. Hinc μίαιρος,
ῆ, ὄ, *pollutus. ἀμίαντος, ε, ὄ,*
ἦ, *impollutus.*

Μιαιφόνος, ε, ὄ, *homicida, qui*
caede se polluit. in voc. ᾧ
μιαίφονε. Hinc μιαιφονέω,
caede me polluo. Ex μιαιίνω,
polluo, & φόνος, ε, ὄ, caedes.
Th. φένω, *occido.* p. m.
πέφονα.

Μιάνθην Poët. pro ἐμίανθεν,
Boëot. pro ἐμιάνθησαν, 3.
pl. a. 1. ind. pass. Vel per
Syncop. pro μιανθήρην, 3.
dual. aor. 1. pass. verbi
μιάίνω, *polluo.* Hinc a. 1.
sub. pass. μιανθῶ, & in 3.
plur. μιανθῶσι.

Μιανῶ, f. 1. act. verbi
eiusdem.

Μίαιρος, ῆ, ὄ, *pollutus, sceles-*
tus. Th. μιαιίνω, *polluo.*

Μίασμα, αἶος, τό, *inquinamen-*
tum. μίαισμος, ῆ, ὄ, *impuri-*
tas. Thema μιαιίνω.

Μίγδα, *mixtim.* adv. pro μίγ-
δην. à μίγνυμι, *miscéo.*

Μιγείην, ης, η, a. 2. opt.
pass. μίγεις, έντος, ὄ, & in
f. g. μίγεισα, a. 2. part.
pass. ab a. 2. pass. ἐμίγην,

verbi μίγνυμι, *miscéo.* f.
μίξω.

Μιγέωσι per Ectafin Ionic.
pro μίγῶσι, 3. plur. aor.
2. sub., pass. eiusdem
verbi.

Μίγη pro ἐμίγη, 3. sing. a.
2. pass. Ion. μίγημενα, Att.
& Dor. pro μίγηναί, *congres-*
sum fuisse, a. 2. inf. pass.
verbi μίγνυμι, *miscéo.*

Μιγήσομαι, f. 2. pass. verbi
eiusdem.

Μίγμα, αἶος, τό, *mixtura.*
Thema μίγνυμι.

ΜΙΓΝΥΜΙ feu μίγνύω, *miscéo.*
f. ξω. p. μέμιχα. a. 1. ἐμι-
ξα. perf. pass. μέμιμαι. perf.
part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2.
pass. ἐμίγην. a. 2. inf. μι-
γῆναι, Dor. μίγημενα. aor.
1. pass. ἐμίχθην. paulo post
f. μεμιξομαι. Hinc μίγμα,
αἶος, τό, *mixtura.* μίξις, εως,
ἦ, *mistio.* ἀμικλος, ε, & ἀμι-
γης, εως, ᾶ, ἦ, *immixtus,*
μίγδην, mixtim, promiscuè.
ἴγδη, ης, ἦ, *mortarium,*
pila.

Μιδας, *bestiola, quae fabas*
perdit. q. à μίω, *edo.* Est &
jactus tesserarius. Fuit & rex
Phrygiae ditiss. istius nomi-
nis.

Μίξαιονθ, *crater.* Jer. 52.
19.

Μικκός, ᾶ, ὄν, *Doric.* pro
μικρός, ᾶ, ὄν. Hinc μικκύλος,
diminut. à μικκός, *parvulus.*

Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à
μικρός.

ΜΙΚΡΟΣ, ἄ, ὄν, & Att. μικρός, parvus. comparat. μικρότερος, superl. μικρότατος. vel irregul. ἐλάσσων, ἐλάχιος. μετὰ μικρόν, paulo post. μικρόν parum. μικρότης, vel σμικρότης, ἦλος, ἦ, parvitas.

Μίκρο, Ionic. vel Poët. pro ἐμέμικρο, 3. fing. plufq. perf. pass. verbi μίγνυμι, misceo.

Μικρός, ἔ, ὄ, mixtus. in plur. n. g. τὰ μίκρά, ab eodem them.

Μίληρον, ἄ, τὸ, & os, ἦ, nomen urbis. Gr. coccinea. à μίλος, minium.

ΜΙΛΙΓΔΟΣ, ἄ, ὄ, instrumentum quoddam artis plasticæ.

Μίλιον, ἄ, τὸ, milliare, spatium mille passuum. vox Lat.

Μιληλεφής, ὄ, ἦ, minio tinctus, miniatus. quod à μίλος, ἄ, ἦ, minium, & ἀλεῖφω, ungo.

Μιλοπάρηος, ὄ, ἦ, rubras habens proras. à μίλος, ἄ, ἦ, minium, & παρηά, pro παρηά, ἄς, ἦ, gena. Poët. pro ra navis.

ΜΙΛΤΟΣ, ἄ, ἦ, minium. An à nullo pisce, qui istius coloris?

ΜΙΛΦΑΙ, ὦν, αἶ, & μίλφωσις, defluvium pilorum, palpebræ.

Μίλω Dor. per apocop. pro Μίλωνι, Miloni.

ΜΙΜΑΪΚΥΛΟΝ, ἄ, τὸ, fructus arbuti.

Μίμωνια, acc. fing. à Μίμων, ἄνθρωπος, ἔ, nomen viri.

ΜΙΜΑΡΚΙΣ, sarciminis genus.

ΜΙΜΕΘΑΙ, ἔμαι, imitor. cum acc. præf. inf. μιμῆσθαι. fut. μιμήσομαι. perf. μεμίμηκαί, σαι, ται. Hinc μίμησις, εως, ἦ, imitatio. μιμητής, ἔ, ὄ, imitator. μῆμος, ἄ, ὄ, imitator histrioticus.

Μιμήσαντο, imitentur, 3. pl. a. i. opt. med. μιμήσασθαι, aor. i. inf. m. verbi μιμέομαι. fut. i. μιμήσομαι, & in i. plur. μιμησόμεθα.

Μίμησις, εως, ἦ, imitatio. Ab eodem verbo.

Μιμητής, ἔ, ὄ, imitator. ejusdem verbi.

Μιμνάζω, idem cum μίμνω seu μένω, maneo.

Μιμνάσκετο Dor. pro ἐμιμνήσκετο, recordabatur. 3. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνε, manet, 3. fing. præf. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, maneo.

Μιμνήσκω, facio recordari, moneo. præf. imperat. μίμνησκε. mutuatur sua tempora à Th. μνάσμαι, fut. μνήσω. p. μέμνηκα. præf. pass. μιμνήσκομαι, recordor. perf. pass. μέμνηκαί, meminī. a. i. pass. ἐμνήσθην, & in i. pl. ἐμνήσθημεν. a. i. med. ἐμνησάμην, ω, αἶο. Hinc ἀναμιμνήσκομαι, recordor. ἀνάμνησις, εως, ἦ.

recordatio. ὑπόμνημα, τος, τὸ, monumentum, admonitio. μνησός, ἔ, ὁ, desponsatus. μνηστῆ, ἦς, ἡ, sponsa. μνηστῆς, ἦρος, ὁ, procus. μνησεύω, ambio nuptias. μνηστῶ, idem.

Μίμνον, manebant, 3. pl. imperf. act. Ion. μίμνοντι Dor. pro μίμνεσι, 3. pl. præf. verbi μίμνω, idem quod μένω, maneo. præf. part. μίμνων.

Μίμνοντες, dat. plural. Poët. & Ion. pro μίμνεσι, præf. part. μίμνων, οντος, ὁ, ejusdem verbi.

Μίμνω, idem quod μένω, maneo. præf. part. μίμνων.

Μίμω, simia, quia μιμῆται actiones hominum.

ΜΙΝ, ipsum, am. acc. Dor. pro αὐτόν, αὐτήν vel ἔ. Sic αὐτόνμιν, pro ἑαυτόν, seipsum. In genit. significat αὐτῶ, vel αὐτῆς.

ΜΙΝΘΑ seu μίνθη, ἡς, ἡ, mentha, herba. An quia ἐν μίνθῃ, in stercore nascitur?

Μίθος & μίνθη, stercus.

Μινύθει, minuit, 3. sing. ind. præf. μινύθη, 3. sing. sub. præf. à μινύθω, minuo. Th. μινυός, ἔ, ὁ, parvus.

Μινυθα, adv. paululum. Hinc μινυθαάδιος, ἔ, ὁ, ἡ, brevi tempore durans. Th. μινυός, ἔ, ὁ, parvus.

ΜΙΝΥΘΣ, ἔ, ὁ, Eustath. Atticè dici vult pro μικρός,

parvus, exilis. Hinc μινύθω, minuo. μινυθα, paululum. μινυθαάδιος, brevi tempore durans. μινυθός, μινυθίζω.

Μινυθίζε, præf. imperat. act. à μινυθίζω, exili voce lamentor. Hinc μινυθισμα, ἄλος, τὸ, minuritiones. quod à μινυθός, idem quod Th. μινυός, parvus.

Μινυθομαι, querula voce cantillo. Ab eodem them.

Μινυθόγιος, ἔ, ὁ, qui brevis est temporis, fluxus. Ex μινυός, parvus, & ἄρα, ἄς, ἡ, tempus.

Μίνως, ἄος, ὁ, Minos, nom. viri.

Μίξις, εως, ἡ, concubitus, mixtio. Th. μίγνυμι, misceo.

Μίξοπαρθένος, ὁ, ἡ, naturam habens virginis et animalis. à μίγνυμι, misceo. & παρθένος, ἡ, virgo.

Μίξω, miscebo, f. i. act. verbi μίγνυμι, quod vide.

Μισγάγκεια, ἄς, ἡ, locus in convalle, in qua fit mistio aquarum. à μίσγω seu μίγνυμι, misceo, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Μίσγεαι Ion. pro μίσγη, 2. sing. præf. sub. pass. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, misceo.

Μίσγειν, præf. inf. à μίσγω, tempero. Th. μίγνυμι.

Μίσγετο, miscebatur, 3. singul. imperf. Ion. verbi μίσγομαι, ἡ, εται. Th. μίγνυμι.

Μίσγοισαι Dor. pro μίσγεσαι,

- miscentes*, præf. part. f. g. à *μισῶ*, idem quod *μίγνυμι*, *miscéo*.
- μισγόμενος*, η, ον, præf. part. pass. ejusdem verbi & them.
- μισῆ*, 3. singul. præf. activ. sed *μισαί*, præf. imperat. activ. verbi *μισέω*, odi.
- μισέω*, ᾧ, odi, minus amo. imperf. *ἐμισέον*, εν. fut. ἦσω. præf. *μεμίσηκα*. a. i. act. *ἐμίσησα*. aor. i. sub. *μισήσω*, ης, η, & in 3. plural. *μισήσωσι*. præf. pass. *μισέομαι*, odio habeor. perf. pass. *μεμίσημαι*. perf. part. *μεμισήμενος*, η, ον, exosus, a, um. Th. *μισος*, εος, τὸ, odium.
- μισήθεις*, ἐνλος, ὁ, a. i. part. pass. verbi *μισέω*, quod vide.
- Μισήσῃ* oderit, 3. sing. a. i. sub act. verbi ejusdem.
- Μισιτή*, ἦς, ἡ, odio, u, à *μισήτης*, odifus. Th. *μισος*, εος, τὸ, odium.
- Μισθὰποδοσία*, ας, ἡ, mercedis persolutio, praemii retributio, poena. Ex *μισθός*, ἔ, ὁ, merces & *ἀποδίδωμι*, reddo. Th. *δίδωμι*, do.
- Μισθὰποδοτής*, ε, ὁ, qui mercedem persolvit, praemiorum largitor. Ab iisdem them.
- Μισθός*, ε, ὁ, mercenarius. Thema *μισθός*.
- Μισθοδότης*, α, ὁ Dor. pro *μισθοδότης*, ε, ὁ, mercedis dator, ex *μισθός*, ἔ, ὁ, merces, & *δίδωμι*, do.
- ΜΙΣΘΟΣ*, ἔ, ὁ, merces, praemium laborum Hinc *μισθῶ*, mercede loco. *μισθῆραι*, mercede conduco. *μισθῶτός*, ἔ, ὁ, mercede conductus, mercenarius. *ἀντιμισθία*, ας, ἡ, remuneratio.
- Μισθοφόρος*, ε, ὁ, miles, ex *μισθός*, ἔ, ὁ, merces, & *φέρω*, fero.
- Μισθωμα*, αἶος, τὸ, merces, sumptus. Th. *μισθός*.
- ΜΙΣΚΟΙ*, ων, οἱ, frustra & rejectamenta cognarum, quae everri solent. Hinc *μισκέλος*, ε, ὁ, sordidus, praeparcus, qui frustra etiam colligit. *μισσέκελλος*, ε, ὁ. sc. οἶνος, vile et nigrum vinum.
- ΜΙΣΟΣ*, εος, ες, τὸ, odium. q. à *μή ἴσον*, quia odium est quaedam inconvenientia. Hinc *μισέω*, odi, odio prosequor. *μισάνθρωπος*, ε, ὁ, inhumanus homo.
- Μισύλλων*, ες, ε, imperf. Ion. verbi *μισύλλω*.
- ΜΙΣΤΥΛΛΩ*, in minutas partes seco.
- ΜΙΣΤΥ*, succus in metallis concretus.
- ΜΙΣΧΟΣ*, ε, ὁ, pediculus, quo fructus et folia plantae appensa sunt. quasi ab ἴχω, teneo.
- ΜΙΤΟΣ*, ε, ὁ, licium, filum quod stamini implicatur.
- ΜΙΤΡΑ*, ας, ἡ, cingulum, baltheus. acc. Ion. *μίτην*.
- Μίλοχιτων*, mitra tunicam

ειngens, ex μίτρα & χιτῶν, ὤνος, ὁ, tunica.
 ΜΙΤΥΛΟΣ & μύτιλος, ♂, ὁ, mutius, cornibus carens. ♀. cui μείων τύλος.
 Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulae, Gr. μίτυλος, mutilus.
 ΜΙΤΤΣ, vos, ἡ, purgamentum ceruae. vox rei apiariae.
 Μιχαήλ, ὁ, nomen angeli ἀκλίον, item viri; item Christi.
 Μιχθεῖς, aor. I. part. pass. à μίγνυμι, misceo, quod vide.
 ΜΝΑ, ἄς, ἡ, mina, libra, varii ponderis apud diversos.
 Μνάα, spondes, Poët. pleonasm. τῆ α, pro μνά, 2. sing. ind. verbi μνάομαι, memoro, recordor.
 Μναμογεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, I. plur. aor. I. ind. pass. verbi μνημονεύω, memini. Thema μνάομαι.
 ΜΝΑΟΜΑΙ, memoro, mentionem facio, recordor, memor sum. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. I. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μνήμη, ης, ἡ, memoria. μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. μνημονικός, ὅ, ὁ, memoria vultens, item ad memoriam pertinens. μνημονεύω, memoriam teneo, memini. μιμνήσκομαι, recordor. ἀναμνησκομαι, idem. ἀνάμνησις, ἡ, recordatio. ὑπόμνημα, αἶος, τό, monumentum. μνηστός, ὅ, ὁ, desponsatus. μνητή, ης, ἡ,

sponsa. μνηστής, procos. μνητεύω, ambio nuptias. μνητέω, idem.

Μνάσσης, memores, 2. singul. aor. I. sub. Dor. pro μνήσσης, à μιμνήσκω, fut. μνήσω.

Μνάσθαι, ambire. μνεώμενος, ambiens, praef. part. Ion. à μνάομαι.

Μναστέω Dor pro μνηστέω, quod pro μνητεύω, quod vide, hinc μνασήσας, a. I. part. Dor pro μνησήσας.

Μνάσις, ιος, αἶ, Dor pro μνήσις, quod pro μνήμη, ἡ, memoria, hoc vide.

Μνάσων, ονος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, meminisse facio, quasi à μένος, mens.

Μνεέσθαι Ion. pro μιμνήσκειν, commemorare. μνεώμενος, ambiens. Ionic. à μνάομαι.

Μνεία, ας, ἡ, mentio, memoria. Th. μνάομαι.

Μνήμει, αἶος, τό, monumentum, sepulchrum. à praet. pass. μέμνημαι. Th. μνάομαι, recordor.

Μνημέιον, ♂, τό, idem quod μνήμει, quod vide.

Μνήμη, ης, ἡ, mentio. à perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι, recordor.

Μνημονεύω, memoria teneo, praef. ind. hinc μνημονεύης, 2. sing. praef. sub. hinc μνημονεύομαι, memoror. Th. μνάομαι.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. Est & nomen Deae, à μνήμων,

νος, ὁ, ἡ, memor. Th. μνάομαι.
 Μνημόσυνον, ἡ, τὸ, recordatio, memoria. Ab eodem them.
 Μνησαίολο, Ion. pro μνήσαυλο, 3. plur. a. i. opt. med. verbi μνάομαι, recordor.
 Μνήσασα, recordata, aor. i. part. act. f. g. verbi μνάω feu μνάομαι.
 Μνησασκέλο, Ion. pro ἐμνήσαλο, 3. sing. a. i. med. ejusdem verbi.
 Μνήσεαι, memineras, Ionic. pro μνήση, 2. sing. f. i. med. ejusdem verbi.
 Μνηθεῖς, a. i. part. pass. μνήθηλι, a. i. imperat. pass. ab a. i. pass. ἐμνήθην, verbi μνάομαι, recordor.
 Μνηθῆς, 2. sing. a. i. sub. pass. μνήθηλι, & in plur. μνήθητε, a. i. imp. μνηθήνοαι, a. i. inf. μνηθήσομαι, f. i. part. pass. verbi ejusdem.
 Μνησικακεῖν, mali, vel injuriarum acceptarum memorem esse, ex μνάομαι, recordor. fut. μνήσω. & κακός, malus.
 Μνήσομαι, memor ero, f. i. m. μνησομέθ pro μνησομέθα. i. plur. ejusdem temporis, verbi μνάομαι.
 Μνησεύω, nuptias ambio, sum procus. f. εὔσω. perf. μεμνήσευκα. praef. pass. μνησεύομαι, despondeor, quod est mulieris, cum dat. perf.

pass. μεμνήσευμαι. perf. part. f. g. μεμνησευμένη, ἡς ἡ, de sponsa. a. i. pass. ἐμνησευθην. a. i. part. pass. μνησευθεῖς, εἶσα, ἐν, à μνήσος, ἔ, ὁ, sponsus, & μνητή, ἡς, ἡ, sponsa, quæ sunt orta à 3. singul. perf. μέμνημαι, σαι, ται, verbi μνάομαι, ambio.

Μνητή, ἡς, ἡ, sponsa. in dat. μνητή. μνητηρ, ἡρος, ὁ, procus. acc. pl. μνητήρας. Th. μνάομαι, ambio.

Μνήτις, ιος, ἡ, Ion. pro μνήμη, ἡ, memoria.

Μνητός, ἔ, ὁ, desponsatus. μνητός, υος, ἡ, petitio mulieris in uxorem. Ab eod. them.

ΜΝΙΪΟΝ, ἡ, τὸ, muscus, alga. Μνίω vel μίω, edo.

ΜΝΟΥΪΣ, prima lanugo, pilus tener, à μνίον, quia est ut muscus.

Μνώεο, Ion. pro μνώε, praef. imperat. pass. à μνώομαι, Poët. pro μνάομαι, recordor.

Μνώονλο Ionic. & Poëtic. pro ἐμνώονλο, 3. plur. imperf. verbi μνάομαι, pro μνάομαι, recordor, ambio.

ΜΟΓΓΟΣ, ἔ, ὁ, qui obtusa est voce.

Μογήσας, ανλος, ὁ, aor. i. part. act. à μογέω, aerumnas patior. f. ἦσω. Th. μόγος, ἡ, ὁ, labor.

Μογεῦμαι Dor. pro μογῆμεν,

- laboramus. i. plural. præf. à μογέω, in μόγος.
- Μόγεις, adv. vix, aegrè. Th. μόγος.
- Μογιλάλος, ♂, ὁ, ἡ, difficulter loquens, ex μόγεις, aegrè, & λαλέω, loquor.
- ΜΟΪΟΣ, ♂, ὁ, labor, aerumna, Poët. Hinc μογερός, ♂, laboriosus, aerumnosus. μογέω & εὖω, laboro. μόγεις, vix, aegrè.
- Μογοσόκος, partus laborem suscipiens, circa partum laborans. Epith. Lucinæ, circa τόκος μογῆσα, ut quæ parturientibus adsit, à μόγος, ὁ, & τίκω, pario.
- ΜΟΔΙΟΣ, ♂, ὁ, modius. mensura aridorum. à Lat. modius.
- ΜΟΘΑΞ, ἀκος, ὁ, verna. μόθων, ὄνος, ὁ, idem; quia ad μόθον adhibetur.
- ΜΟΘΟΣ, ♂, ὁ, labor; item bellum, pugna, tumultus.
- Μοί, pro ἐμοί, mihi, dat. sing. ab ἐγώ, ego.
- Μοιμυῶν & μοιμύλλειν, contrahere labia. à μύω.
- Μοῖρ, pro μοῖρα, ας, & Ion. ης, ἡ, fatum. gen. plur. Aeol. μοιράων. Th. μείρω, divido, sortior. p. m. μέμορα, unde & μόρος, ♂, ὁ, fatum, & μοῖρα, ας, ἡ, idem.
- Μοιρηγεῖς, felici fato natus, à μοῖρα, ἡ, fatum, felicitas, & γίνομαι, nascor.
- Μοῖσα, ας, ἡ, Doric. pro μουσα, ἡ, Musa.
- Μοιχαλῖς, ἴδος, ἡ, adultera, adulterium. Th. μοιχός.
- Μοιχάομαι, ὤμαι, s'm adultera, adulterium committ. f. ἡσμαι. p. μεμίχημαι. Th. μοιχός.
- Μοιχία, ας, ἡ, adulterium. Th. μοιχός.
- Μοιχευθεῖς, adulteratus, aor. i. part. pass. à μοιχεύω, adulteror. fut. εὖσω. aor. i. pass. ἐμοιχεύθην. Ab eodem them.
- Μοιχεύω, stupro, vitio, sum adulter, moechor. f. εὖσω. p. μεμοίχευκα. a. i. ἐμοίχευσα. ejusdem them.
- Μοιχικός, ♂, ὁ, adulterinus. Thema μοιχός.
- ΜΟΙΧΟΣ, ♂, ὁ, moechus, adulter. q. à μή & εἶκω. Hinc μοιχικός, ♂, ὁ, adulterinus. μοιχός, ἄδος, ἡ, adultera. μοιχαλῖς, ἴδος, ἡ, idem. μοιχεύω, moechor, adulter sum. μοιχία, ας, ἡ, adulterium.
- ΜΟΛΓΟΣ, ♂, ὁ, bulga, saccus oriacus.
- ΜΟΛΕΪΩ, seu μόλω, venio, ado, curro. Hinc μολών, a. 2. part. act.
- Μολιθδαινα seu μολύθδαινα, ἡ, nila, seu massa plumbea, à μολύθδος.
- ΜΟΛΙΒΔΟΣ seu μολύθδος, ♂, ὁ, plumbum. q. à μολῆν εἰς βόθος. Hinc μολιθδός & μολιθδίνος, seu μολύθδίνος, ♂, ὁ, plumbeus.

Μόλιθος feu μόλυθος, idem quod μόλιθος.

Μ'λις, adv. vix. idem quod μόγισ. Th. μόλος, ἄ, ὄ, labor.

ΜΟΛΟΒΡΟΨ, ἄ, ὄ, vorax, gulosus. γ. à μολῶν ἐπὶ βορᾶν.

ΜΟΛΟΨΟΥΤΡΟΣ, herbæ nomen.

Μολοΐσα, profecta, Doric. pro μολοῦσα, aor. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.

ΜΟΛΟΣ, ἄ, ὄ, labor, pugna, fremitus.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ, Molossus, pes metricus, tribus syllabis longis constans.

Μολοχ, ὄ, nomen idoli ἄκλιτον. Hebr. regnans.

Μολπή, ἡς, ἦ, cantilena. dat. sing. μολπῆ. à μέλπομαι, capo. p. m. μέμολπα.

Μολύβδαινα & μόλυθος, vide in μόλιθδαινα.

ΜΟΛΥΝΩ, inquinō, contamino, polluo. fut. μολῶ. a. i. ἐμόλυνα. p. μεμόλυγκα. perf. pass. μεμόλυμαι & Att. μεμόλυσαι. a. i. pass. ἐμολύνθην, ἡς, ἦ. Hinc μολυσμός, ἄ, ὄ, contaminatio.

Μολυσμός, ἄ, ὄ, contaminatio. à μολύνω.

Μομφή, ἡς, ἦ, querela. à p. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, incuso.

Μοναρχία, ας, ἦ, unius dominatus, à μόνος, ἄ, ὄ, solus, & ἀρχή, imperium.

Μοναχός, ἦ, ὄν, solitarius,

a, um. Thema μόνος, solus.

Μονή, ἡς, ἦ, & Dor. μόναι, mansio, habitatio. Th. μένω. Sed μόνη, ἡς, ἦ, sola, à μόνος.

Μόνιμον, stabile. quod à μένω, μινερο. p. m. μέμοναι.

Μονίς, ἄ, ὄ, solitudines captans. & sumitur pro porco agresti. Th. μόνος, solus.

Μονοδάμων, onos, ὄ Doric. pro μονοδήμων, ὄ, ἦ, qui singularem habet incessum; ex μόνος & βάλνω, eo.

Μονογενής, εὖος, ὄ, ἦ, unigenitus, ex μόνος, solus, & γένος, familia. Th. γείνομαι, nascor.

Μονοειδής, εὖος, ὄ, ἦ, uniformis, uniusmodi, ex μόνος, unus, & εἶδος, eos, τὸ, formæ. Th. εἶδω, video.

Μονοήμερος, uno die duos, ex μόνος, ἦ, ὄν, unus, α, um & ἡμέρα, dies.

ΜΟΝΟΣ, ἦ, ὄν, solus, α, um. γ. à μένω Hinc μόνον adv. solum, sol mm do. μονάς, ἄδος, ἦ, unitas. μοναχός, ἄ, ὄ, unicus; item homo soli arius. μοναστήριον, ἄ, τὸ, monasterium.

Μονότροπος, ἄ, ὄ, ἦ, qui vitam solitariam degit, ex μόνος, solus, & τρέπω, verso.

Μονόφθαλμος, ἄ, ὄ, ἦ, luscus, altero oculo captus, ex μόνος, unus, & ὀφθαλμός, ἄ, ὄ, oculus. Th. ὀπτόμαι, video.

Μονῶω, *solum relinquo, destituo.* f. ὄσω. p. μεμόνωκα. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta* a. i. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος, *solus*.

Μονωθεῖς, *solus relictus*, a. i. part. pass. μονωθήναι, a. i. inf. verbi μονῶω.

Μονώνυξ, *χρῶς*, five μώνυξ, ὁ, ἡ, *scilicet habens unguis, ex μόνος, solus, & ὄνυξ, unguis, unguis.*

Μονώτατος, ὁ, ὁ, *maxime solus.* superl. à μίνος.

ΜΟΡΕΪΑ, *αῖς*, ἡ *morus, arbor.* μόρον, ὁ, τὸ, *morum, fructus.* συκομόρος, ὁ, ἡ, & συκομορέιχ, *αῖς*, ἡ, *ficus Aegyptia, arbor.* συκομόρον, ὁ, τὸ, *fructus sycomori.*

Μορέω, f. ἦσω. Poët. pro *interficio.* Th. μόρος, *mors.*

Μόρσιμος feu μόρσιμος, ὁ, ὁ, ἡ, *fatalis, quod vide.*

Μόριον, ὁ, τὸ, *particula, portiuncula, à μόρος, portio.* Th. μείρω, *divido.* p. m. μέμορα.

Μορμολύκειον, ὁ, τὸ, *larva.* Th. μορμῶ, ἡ, ἡ, *mulier horrenda.*

Μόρμος, *terrificus, terror inanis.* Hef.

ΜΟΡΜΥΡΩ, *murmuro, inundo.* quasi à μύρω, *fluo.* μορμύρονα, *fervescentem,* acc. part. praes.

ΜΟΡΜΩ, ἡ, ἡ, *strix, mulier horrida: facie larva.* Est etiam μορμῶ adv. pro Φεῦ. Hinc μορμολήτομα, *terreo.*

μορμολύκειον feu ἔων, ὁ, τὸ *larva.*

Μόρξαι, a. i. inf. act. μόρξω, *abstergam,* f. i. act. verbi μορξύω feu μόρξυμι, pro ὁμορξυμι, *abstergo.*

Μορρεῖς, εντος, ὁ, *fatalis, exitiosus, à μόρος, ὁ, portio, fatum exitiale.* Th. μείρω, *divido.*

Μόρος, ὁ, ὁ, *portio. fatum, mors.* Th. μείρω, *divido, sortior.* praet. med. ἄμορα.

ΜΟΡΟΧΘΟΣ, ὁ, ὁ, *lapis quidam Aegyptius ad vestes dealbandas.*

ΜΟΡΥΣΣΩ, *inquino, foedo.* fut. ξω. p. χα. q. à μολύνω.

Μόρσιμος, ὁ, ὁ, ἡ, *fatalis.* Legitur & μόρσιμος, à μοῖρα, *fatum.* Th. μείρω, *sortior, divido.*

ΜΟΡΦΗ, ἡ, ἡ & Dor. μορφα ἡ, *forma, species.* Hinc μορφήω, *formo.* μόρφωσις, *eως, ἡ, formatio.* μεταμορφήω, *transformo.* μεταμόρφωσις, *eως, ἡ, transfiguratio.* σύμμορφος, ὁ, ὁ, ἡ, *conformis.*

Μορφονίον, gen. Ion. à μορφήος.

Μορφόνος, ὁ, ὁ, *idem quod ὄρφνός, obfuscus, tenebrosus.* Th. ὄρφνη, ἡ, ἡ, *tenebrae, obscuritas.*

Μορφήω, ὦ, *formo.* fut. ὄσω. praet. μεμόρφακα. perf. pass. μεμόρφαμαι. aor. i. pass. ἐμορφώθην. aor. i. sub. pass.

μορφωθῶ, ἦς, ἦ. Th. μορφῆ, formæ.

Μορφωσις, εως, ἦ, informatic, species. ejusdem them.

ΜΟΨΣΥΝ, υνος, ἑ, turris, propugnaculum.

Μοσχίον, diminut. à μόχος, ὁ, ἦ, vitulus.

Μοχοποιεῖω ᾧ, vitulum conflo. f. ἦσω, præf. μεμοχοποίηκα. aor. 1. ἐμοχοποίησα. ex μόχος, vitulus, & ποιέω, facio.

ΜΟΨΧΟΣ, ὁ, ἦ, vitulus; item ramus nopitilus. μόχως, Dor. pro μόχθ. & μόχως, Doric. pro μόχθς. Est & Μόχος, Moschus, nom. propr.

ΜΟΤΟΨ, ἑ, ὁ, linteum, quod vulneribus indiget. Hinc μοτώ, indoluit inname tum.

Μέναρχος, ὁ, ἦ, pro μάναρχος, qui solus imperat. Hinc μαναρχία, & Ion. η, monarchia, ex μένος, solus, & ἀρχω, impero. Th. ἀρχῆ, imperium.

Μενεγενής, εος, ὁ, ἦ, unicus, à μένος, pro μένος, solus, & γένομαι, nascor.

Μενόκωλον ἀνιμα, domus inius congnationis.

Μενόλιθος, ὁ, ἦ, ex unico saxo factus. Th. λίθος, lapis, etc.

Μενομαχέω, singulari praelio dimico. Th. μάχομαι, pugno, etc.

Μένος, ὁ, ἦ, poëtic. pro μένος, solus. nom. plur. μένοι.

fic μανῶν, pro μωνῶν, præf. inf.

Μονοφύς, εος, ἑς, ὁ, ἦ, qui unus est naturæ, simplex. Th. Φύω, nascor.

ΜΟΥΝΥΧΙΑ, ας, ἦ, portus Atheniensium. à Munychia, quod Dianæ cognomen.

Μηνυχίων, mensis primus vernus Atheniensibus. quia in eo sacra fiebant Dianæ.

ΜΟΥΨΑ, ης, ἦ, Musa. q. à μάω, inquirō. μεσαῶν, gen. plur. A ecl. & μεσαῶν, Doric. pro μεσαῶν. Hinc μεσικός, ἑ, ὁ, musicus, doctus. μεσεῖον, ὁ, τό, Musæum, locus stultis destinatus. ἀμεσος, ὁ, ἦ, cantandi imperitus, indoctus. Φιλόμεσος, ὁ, ἦ, Musarum amans.

Μεσικός, ἑ, ὁ, Musicus. μεσική, ἦς, ἦ, Musica, scil. τέχνη, ars, à Μῆσα, Musa.

Μεσικῶς, musicè, eleganter. Ab eodem them.

Μεσισδεω, Poët. & Dor. pro μεσιζειν, canere. Th. μῆσα.

Μεσῖν Attici dicunt pro μεεσῖν.

Μοχθεύλιας, Doric. pro μοχθέυλιας, acc. plural. part. præf. verbi μοχθεῖω, laboro.

Μοχθεῖω, laboro, f. ἦσω. præf. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος.

Μοχθηρά, plur. num. n. g. à μοχθηρός, ἑ, ὁ, perversus, laboriosus, ejusdem them.

Μοχθηρία, *as*, ἡ, *malitia, improbitus*. Th. *μοχθες*, labor.
 Μοχθήσαντι, *dat. sing. a. I.* part. act. verbi *μοχθέω*, laboro. Th. *μόχθος*, *ε*, *ο*, labor.
 Μοχθίζοντι, *laborant*, Dor. pro *μοχθίζεσι*, *3. plur. præf. ind. verbi μοχθίζω*, idem quod *μοχθέω*.
 ΜΟΧΘΟΣ, *ε*, *ο*, labor, molestia. Hinc *μοχθηρός*, *ε*, *ο*, laboriosus, arduus. *μοχθέω* & *μοχθίζω*, laboro.
 Μοχλεύω, *μοχλέω* & *όω*, *vectibus auello*, vel *moveo*, à *μοχλός*, *vectis*, idem cum *όχλεύς*. Th. *όχλεύω*, *moveo*,
 Μοχλός, *ε*, *ο*, *vectis*, idem quod *όχλεύς*. Th. *όχλεύω*, *moveo*.
 Μόψος, *ε*, *ο*, nomen viri.
 ΜΥ, *flebilis vocula*.
 Μύαξ, *axos*, *mytilus*. Th. *μῦς*, *μύς*, *ο*, *mus*.
 Μύας, *acc. plur. à μῦς*, *mus*.
 ΜΥΔΑΪΖΟΜΑΙ, *aversor*, *abhorreo*. *q. claudendo oculos. à μύω*.
 Μυδαλέος, *ε*, *ο*, *madidus*. Th. *μυδάω*.
 ΜΥΔΑΪΩ, *nimio madore et uligine vitior, putresco*. *f. ἦσω. p. κα.* Hinc *μυδήσις*, *εως*, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*. *μυδαλέος*, *ε*, *ο*, *humidus*.
 Μύδος, *άφωτος*, *mutus*, à *μύω*, *labra claudio*.
 Μυδάωσαν *Poët. pro μυδάωσαν*, *accus. sing. part. præf. f.*

g. verbi μυδάω, quod vide.
 ΜΥΔΡΙΑΣΙΣ, *εως*, ἡ, *oculi vitium*. Ducamus à *μυδᾶν*.
 ΜΥΪΔΡΟΣ, *ε*, *ο*, *ferrum ignitum*.
 ΜΥΔΩΝ, *ᾶνος*, *ο*, *caro fungosa in ulcere fistuloso, à μυδᾶν*, *putrescere*. Sed *Μυδῶν*, *ᾶνος*, *ο*, *Mydon*, *nöm. propr. acc. Μυδῶνα*.
 ΜΥΕΛΟΣ, *ε*, *ο*, *medulla*. *μυελόεις*, *medullosus*.
 Μύες, *nom. pl. à μῦς*, *εως*, *ο*, *mus*. *voc. ᾶ μῦ*. *gen. plural. μυῶν*. *dat. plural. μύεσσιν*.
 ΜΥΈΩ, *instituo in sacris, initio*. *f. ἦσω. p. κα.* Hinc *μύστης*, *ε*, *ο*, *mysta*, *qui initiatus est sacris*. *μυστήριον*, *ε*, *τό*, *mysterium*. *μυστικός*, *ε*, *ο*, *mysticus*, *cui subest mysterium*.
 ΜΥΪΩ, *musso*, *clausis labris sonum è naribus emitto*; item *sugo*. Hinc *μυγμός*, *ε*, *ο*, *sonus*, *qui labris oclusis è naribus emittitur*. *μυχθίζω* *suspiro*, *ingemisco*. *μυξέω* & *μυξάω*, *sugo*.
 Μύθεα *Ion. pro μύθη*, *2. sing. præf. sub. verbi μύθομαι pro μυθέομαι*, *dico*. Th. *μῦθος*, *ε*, *ο*, *verbum*.
 Μυθεῖσθε, *2. pl. μυθεῖται*, *3. sing. præf. med. μυθεῖσθαι*, *præf. inf. verbi μυθέομαι*, *loquor*. Th. *μῦθος*.
 Μυθησάμην, *dixero*, *aor. I. opt. med. μυθήσασθαι*, *aor. I. inf. m. μυθήσατο*, *3. sing.*

- α. ι. med. Ion. ab ἐμυθη-
σάμην, ω, αλο. verbi ejuf-
den.
- Μυθίζοισα Dor. pro μυθίζε-
σα, *dicens*. præf. part. f. g.
verbi μυθίζω.
- Μυθικός, ἡ, ὄν, *fabulosus*, α,
un. Th. μῦθος, *fabula*.
- Μυθόγραφος, ε, ὄ, ἡ, *fabulae*
auctor, ex μῦθος & γράφω,
scribo.
- Μυθολογέω, *fabulor*, *loquor*.
μυθολογία, ας, ἡ, *fabula*. ex
μῦθος, *verbum*, *fabula*, & λό-
γος, *sermo*, quod à λέγω,
dico. p. m. λέλογα.
- Μυθοποιός, ε, ὄ, ἡ, *fabulae con-*
ditor. ex μῦθος, *fabula*, &
ποιέω, *facio*.
- ΜΥΘΟΣ, ε, ὄ, *verbum*, *ora-*
tio, *sermo*, *fabula*, *seditio*. φ.
à μυέω. Hinc παραμυθέω,
hortor, *commonefacio*; item
consolor. παραμυθία, ας, ἡ,
exhortatio; item *consolatio*.
- Μυθωδέσαστος, ε, ὄ, ἡ, *superl.*
grad. à μυθώδης, *eos*, ὄ, ἡ,
fabulosus. Th. μῦθος, *fabula*.
- ΜΥΓΓΑ, ας, ἡ, *musca*. φ. à.
μύζω, *murmuro*. gen. plural.
μυγιάων Dor. pro μυγῶν.
- ΜΥΓΓΑ, *mugio*, βοο. fut.
αίσω & ἤσω. a. 2. ἔμυκον &
Ion. μύκον. Hinc μύκημα,
ατος, τό, *mugitus*. μύκησις,
μυκηθμός, idem.
- Μύκε pro ἔμυκε, 3. *sing.* a.
2. Ion. ἔμυκον, ες, ε. verbi
μυκάω, *mugio*.
- Μύκημα, vide in μυκάω,
mugio.
- Μυκίηθεν, *adv. ex Mycenis*.
Μύκητος vel μέκητος, *amyg-*
dala.
- ΜΥΚΗΣ, ἦτος, vel ε, ὄ,
fungus vel *summa gladii*
pars, qui est in ipso ma-
nubrio.
- Μυκητῶν, *mugientium*, gen.
Doric. pro μυκητῶν vel à
μυκητής, ε, ὄ, vel à μυκητός,
ὄ. Thema μυκάω.
- ΜΥΚΛΑΙ, ὶν, αἴ, feu μύκλοι,
οί, *lineae nigrae*, quae in
afinorum collis et pedibus
sunt.
- Μύκον Ionic. pro ἔμυκον,
crepuerunt, 3. plur. a. 2.
act. verbi μυκάω, quod
vide.
- ΜΥΚΤΗΡ, ἦτος, ὄ, *nares*, *na-*
sus, *probofcis*. φ. à μύσσω,
emungo. Hinc μυκτηρισμός,
ε, ὄ, *subsannatio*. μυκτηριστής,
ε, ὄ, *subsannator*.
- Μυκτηρίζω, *nares attraho*,
irrideo. fut. ἴσω. præf. με-
μυκτήρικα. aor. ι. ἔμυκτηρί-
σα. Th. μυκτηρ, ἦτος, ὄ,
nafus.
- Μύλαξ, ακος, ὄ, *lapis mola-*
ris. Th. μύλη.
- ΜΥΛΗ, ἦς, ἡ, *mola*, μύλος,
ε, ὄ, idem, quasi à μειῶν
λίαν, quod *valde minuat*.
Hinc μύλων, ανος, ὄ,
pistrinum. μυλωθρός, ε, ὄ,
molitor, *pistor*.
- Μυλικός, ἡ, ὄν, *molaris*, ε. Th.
μύλη, *mola*.
- Μυλιώνες Poët. pro μυλιῶν-
τες, nom. plur. præf. part.

- act. verbi *μυλιάω*, *dentibus frendeo*. Th. *μύλη*.
Μυλλᾶς, *ἄδος*, ἢ, *meretrīx*. q. à *μύλλω*, *permolo*.
ΜΥΛΛΟΣ, *ῥ*, ὁ, *curvus, tortuosus*. q. à *κυλλός*. Est *verò μύλλος*, *ῥ*, ὁ, *nullus, piscis*, qui Gr. *τρίγλα*.
Μύλλω, *ore aliquid significo*, & *velut innuo*. & Poët. *promolo & subagito* famitur.
Μυλοειδής, *ἔος*, ὁ, ἢ, *similis lapidi molari*, à *μύλος* vel *μύλη*, *mola*, & *εἶδος*, *ecce, τὸ*, *species*. Thema *εἶδω*, *video*.
Μύλων, *ῶνος*, ὁ, & *μυλῶν*, *ῶνος*, ὁ, *pistrinum*. Th. *μύλη*.
Μῦμα, *edulium ex carnibus et sanguine*.
Μῦν, *murem*, acc. sing. à *μῦς*, *μῦς*, ὁ, *mus*.
Μυνδός, *mutus*. ὁ *μὴ αὐθῶν*.
 Etym. malim à *μυα*.
ΜΥΝΟΜΑΙ, *praetexo, praetendo*. Hinc *μύνη*, *ης*, ἢ, *praetextus, excusatio*.
ΜΥΞΑ, *ης*, ἢ, *mucus, mucor*: nomen plural. *αἱ μύξαι*, quia *μύσσεται ἐ παρῖβυς*.
Μυοκτόνος, *ῥ*, ὁ, ἢ, *murium occisor*. ex *μῦς*, *mus*, & *κτείνω*, *interficio*.
Μύρα, *ων*, *τᾶ*, *oppidi nomen* Gr. *fundens*, à *μύρω*, *stillo, fundo*.
Μύρελο, *lugebat*, 3. singul. imperf. Ion. verbi *μύρομαι*, *lugeo*. Thema *μύρω*, *fluo*.
Μυρί pro *μυρία*, acc. plur. n. g. à *μυρίος*, *ῥ*, ὁ, *numerus infinitus*.

- Μυριάδες*, nom. pl. à *μυρίας*, *ἄδος*, ἢ, *decem millium numerus*. Hinc *μυριάς*, *saepius*. Th. *μυρίος*.
Μυρίζω, *ungo*. fut. *ίσω*. p. *μεμύρικα*. a. i. *ἐμύρισσα*. a. i. inf. *μυρίσαι*. Th. *μύρον*, *ῥ*, *τὸ*, *unguentum*.
ΜΥΡΙΚΗ, *ης*, ἢ, *myrica*, arbor. Inde *μυρίκινος*, *myricinus*.
ΜΥΡΙΟΣ, *ῥ*, ὁ, *infinitus, ingens, extremus*. in plural. *μυρίοι*, *innumerabiles*. Sed *μύριοι*, *αι*, *ω*, *decem mille*. q. à *μείρω*, *divido*. Hinc *μυριάς*, *ἄδος*, ἢ, *decem millium numerus*.
Μυριοτήσα, acc. sing. à *μυριότης*, *ἥλος*, ἢ, *infinitus numerus*. Th. *μυρίας*. Quidam hic, sed malè legunt *μυριοτήσα*.
Μύρμαξ Dor. pro *μύρμηξ*.
Μύρμηξ, *ηκος*, ὁ, *idem cum μύρμος*, *ῥ*, ὁ, *formica*.
Μυρμιδόνεσσιν, dat. plur. Ion. & Poët. à *Μυρμιδῶν*, *όνος*, ὁ, *nomen propr. militum Achill. fortiss. gen. plural. Μυρμιδόνων*.
ΜΥΡΜΟΣ, *ῥ*, ὁ, & *μύρμηξ*, *ηκος*, ὁ, *formica*. *μυρμηδῶν*, *όνος*, ὁ, *formicarum contubernium*.
Μύρον Ion. pro *ἔμυρον*, 3. plur. imperf. verbi *μύρω*, *fluo, stillo*.
ΜΥΡΟΝ, *ῥ*, *τὸ*, *unguentum liquidum*. q. à *μύρω*, *fluo*.
 Hinc *μυρίζω*, *inungo*. *μυρίω*,

idem. *μύρρα*, *as*, ἡ, *myrrha*.
σμύρνα, *ns*, ἡ, idem.
ΜΥΡΟΣ vel *μύρρινος*, *murus*,
piscis. *μύρανα*, *muraena*.
ΜΥΡΤΟΣ, *s*, ἡ, *myrtus*. *μυρ-*
σίνη, *ns*, ἡ, idem.
ΜΥΡΩ, *fluo*, *stillo*, *fundo*.
μύρομαι, *fleo*, *ploro*.
ΜΥΣ, *mus*, ὁ, *mus*. **vocat.**
 ὃ μῦ. **dat. pl. Ion.** *μύεσσι*.
Μύσαν, *clauserunt*, **Ion. pro**
ἔμυσαν, **3. plural. a. i.**
ind. act. verbi μύω,
claudio.
Μυσία, *as*, ἡ, **nomen regio-**
nis. Gr. *μῦσος*, *eos*, τὸ,
scelus.
ΜΥΣΟΣ, *eos*, τὸ, *scelus*. *μυ-*
σός, ὁ, *detestandus*, *abemi-*
nandus. *μυσάρος*, ὁ, idem.
μυσάτομαι. **f. ἕομαι. perf.**
μειμύσαμαι, *abominor*, *aver-*
sor.
ΜΥΣΣΩ vel *ἴτω*, **Att.** *mun-*
go, *emungo*.
Μυσάξ, *mystax*, *superius lab-*
rum, **et in eo nati pili**.
Μυσήριον, *s*, τὸ, *mysterium*,
res arcana. **quod à μύτης**,
s, ὁ, *sacris initiatus*. **Th.**
μυέω, *instituo in sacris*.
ΜΥΣΤΙΔΗ, *ns*, ἡ, *bucca pa-*
nis excavata, *qua pulmentum*
aut jus hauritur, *cochlear*.
μύστρον, *s*, τὸ, idem.
Μυσίλλω, *in parva seco*. **q.**
eis μέιον τέλλω. **vide μι-**
σύλλω.
Μύστρον, *s*, τὸ, *cochlear*. **Vide**
μυσίλη.
ΜΥΤΙΣ, *idos*, ἡ, *nasus*,

propriè de magnis pisci-
bus.
Μυτλός, ὁ, **quod & μύτης**,
mutus. **q. à μύω**, *quia os ei*
clausum.
Μύτω, idem **quod μύσω**.
Μυτλωτόν, ὁ, τὸ, *adulium*
quoddam ex acribus condimen-
tis, *alliatum*.
Μύχατος, *s*, ὁ, **Poët.** idem
quod μύχιος, *abstrusus*. **Th.**
μυχός, ὁ, *penetrabile*.
Μυχοιτάλος, *venitissimus*, *su-*
perl. **à μυχός**, ὁ, *recessus*,
penetrabile.
ΜΥΧΟΣ, ὁ, *penetrabile*, *lo-*
cus intimus. *ἐνδόμυχος*, *s*, ὁ,
ἡ, *abditus*, *occultus*.
ΜΥΩ, *claudio*, *occludo*, *conni-*
veo oculis. **f. σω. a. i.**
ἔμυσσα.
Μυών, ὁ, *musculus*; **item pars**
quae praecipue habet musculos.
Thema μῦς, *mus*.
Μυωπάζω, *nihil procul cerno*.
à μύωψ, *ωπος*. ὁ, ἡ, *connivens*,
q. d. μυων ὀπας, *claudens*
oculos, *lusciosus*.
ΜΩΚΟΣ, *s*, ὁ, *fatuus*, *irri-*
sor. **quasi à μῶ**, *quaero*,
quod in aliena semper in-
quirat. **Hinc μωκάω & μωκί-**
ζω, *irrideo*, *illudo*.
ΜΩΛΟΣ, *s*, ὁ, *bellum*, *pug-*
na, *tumultus*. **Hinc μωλέω**,
pugno.
ΜΩΛΥ, *vos*, τὸ, *moly*. **herbæ**
nomen.
ΜΩΛΥΖΑ, *ns*, ἡ, *caput*
alli.
ΜΩΛΥΣ, *vos*, **feu μώλυξ**,

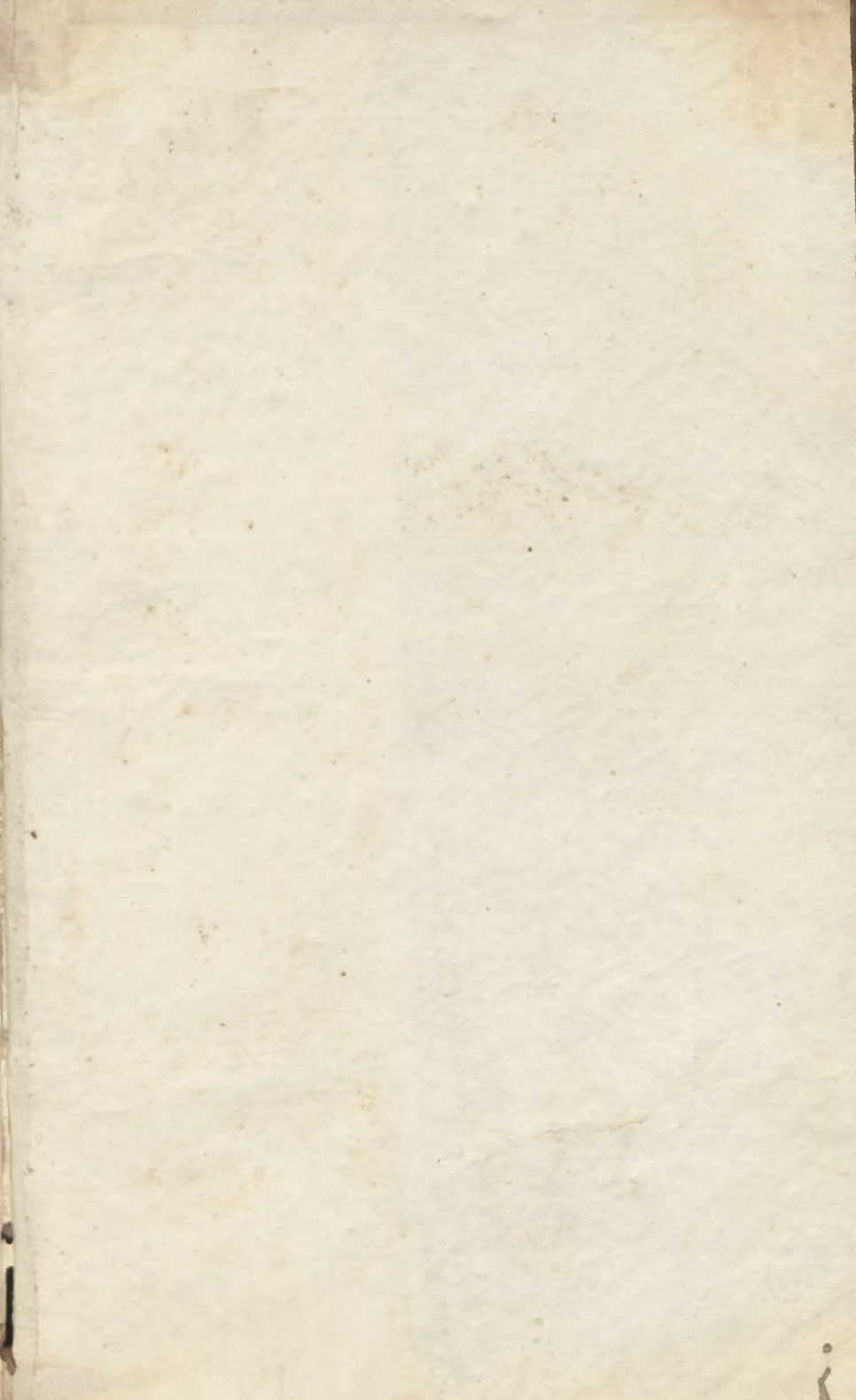
- υκος, ὁ, *indoctus*. μάλῳ feu μωλύνω, *hebetus*.
- ΜΩΛΩΨ, ὠπος, ὁ, *vibex*, *verberum in cute vestigium*.
- Μωμῳσαῖο, Doric. pro ἑμωμῳσαῖο, 3. sing. a. i. med. verbi μωμῳσαι, quod vide.
- Μωμῳσαι vel μωμῳσομαι, *vituperare, reprehendo*. fut. ἤσομαι. aor. i. med. ἑμωμῳσαῖμην. aor. i. inf. m. μωμῳσαῖσθαι. aor. i. pass. ἑμωμῳθῆν. aor. i. sub. μωμῳθῶ, ἦς, ἦ. aor. i. sub. med. μωμῳσωμαι, ἦ, ἦται. Th. μῳμος, Ἔ, ὅ, *dedecus*.
- Μωμῳμενος, *invidus*, præf. part. pass. Dor. pro μωμῳμενος. Sic μωμῳνται, Dor. pro μωμῳνται, 3. plural præf. ind. pass. verbi μωμῳσαι, quod vide.
- Μωμῳσαῖο, 3. sing. aor. i. opt. med. μωμῳσαῖσθαι, a. i. inf. m. μωμῳσομαι, ἦ, ἦται. aor. i. sub. med. verbi ejusdem.
- ΜΩΜΟΣ, Ἔ, ὅ, *dedecus, probrium, macula, labe, infamia*. Item *Momus, Deus quidam, reliquorum Deorum irrisor*, & pro homine *cavillatore*. Hinc μωμῳσαι feu μωμῳσομαι, *vituperare*. μωμῳστῆς, Ἔ, ὅ, *vituperator*.
- ΜΩΝ, *num, nunquid*.
- Μῳνος, α, ον, Dor. pro μῳνος, ἦ, ον, *solus*.
- Μῳνωχας, acc. plur. à μῳνωχῆς, υχος, per sync. pro μῳνωχῆς,

- solidas ungulas habens. ex ῳνος, solus, & ἔνωχ, υχος, ὅ, ungula*.
- Μωραῖνω, *infatus*. f. μωραῖνῳ. a. i. act. ἑμῳραῖνε. perf. μεμῳραῖκα. præf. pass. μωραῖνομαι, *infatuor, stultus fio*. perf. pass. μεμῳραῖμαι. a. i. pass. ἑμωραῖνθην, ἦς, ἦ. a. i. part. pass. μωραῖνθῆς.
- Μωραῖνθῆς, aor. i. part. pass. μωραῖνθῆ, 3. sing. a. i. sub. pass. verbi μωραῖνω, quod vide.
- Μωραῖα, ας, ἦ, *stultitia*. Th. μωρος, Ἔ, ὅ, *stultus*.
- Μωρολογία, ας, ἦ, *stultiloquium*, a μωρολογος, Ἔ, ὅ, ἦ, *stulta loquens*, ex μωρος, & λόγος, *sermo*. Thema λέγω, *dico*.
- ΜΩΡΟΣ, Ἔ vel μῳρος, Ἔ, ὅ, *stultus, fatuus*. q. μη ὁ ὄν τὸ δέον. Hinc μωραῖνω, *stulte ago*. μωραῖα, ας, ἦ, *stultitia*. μωρῳς, adv. *stulte*.
- Μῳσα, ας, ἄ, Doric. pro Μῆσα, ἦς, ἦ, *Musa*.
- Μωσῆς, Ἔ, ὅ, & Μωσεύς, ἕως, ὅ, dativ. Μωσῆ & Μωσεῖ. acc. Μωσῆν. Nomen *Prophetæ*.
- Μῳσαι, per sync. pro μῳσαῖσθαι, dicitur esse *Laconicum pro ζητεῖν, à μῳά, quaero*.
- Μῳῦ, τὸ ὕδαρ, *Hesych*.
- Μωυσῆς, Ἔ, & Μωυσεύς, ἕως, ὅ, idem quod Μωσῆς, *Moses*, nomen *prophetæ*.

WYŻSZA SZKOŁA PEDAGOGICZNA W KIELCACH
BIBLIOTEKA

77246

ST

Biblioteka WSP Kielce

0237563